

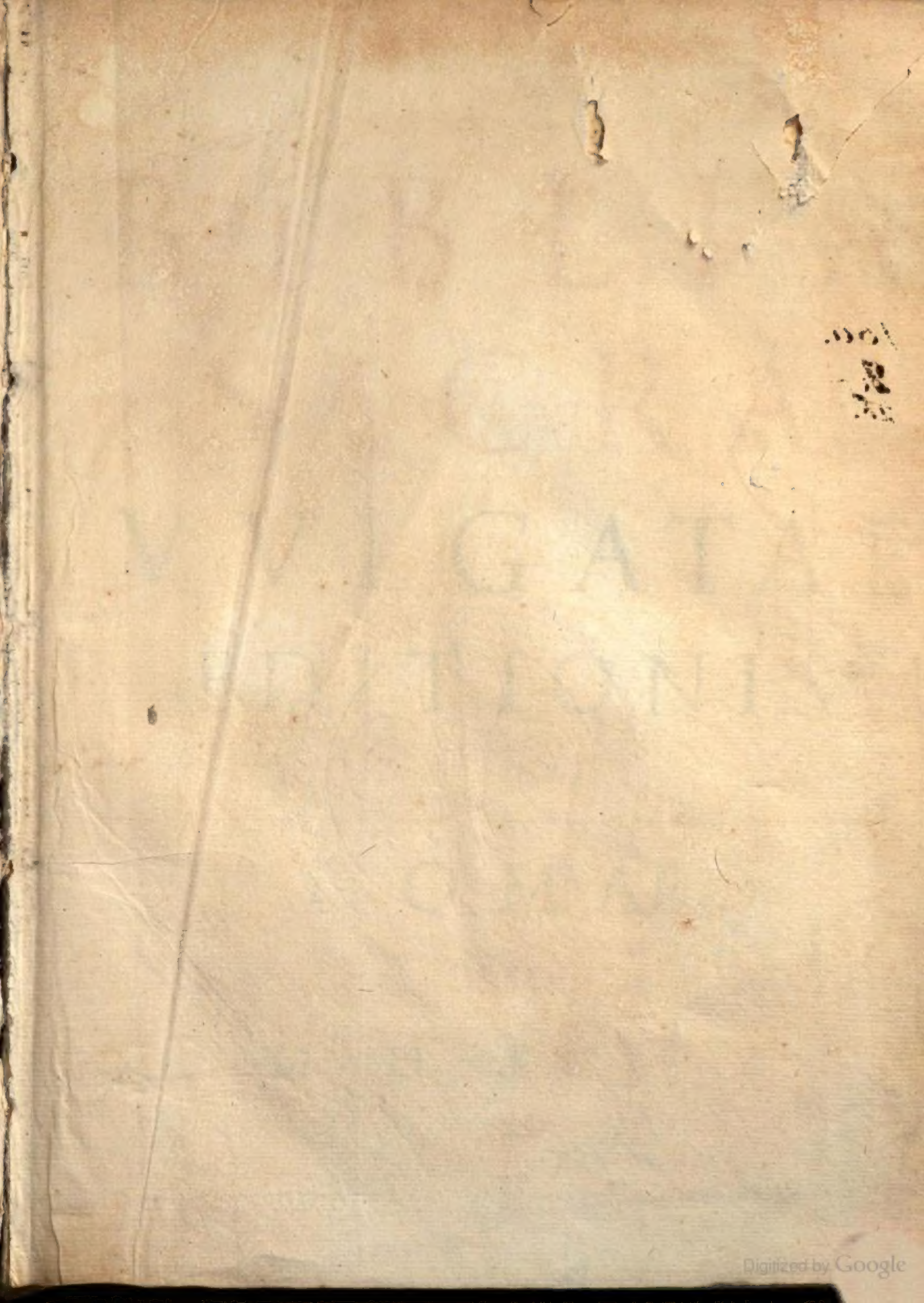

VERS. IN LENG.
ANTICHE
160.
H
11.
BIB. NAZ. NAPOLI

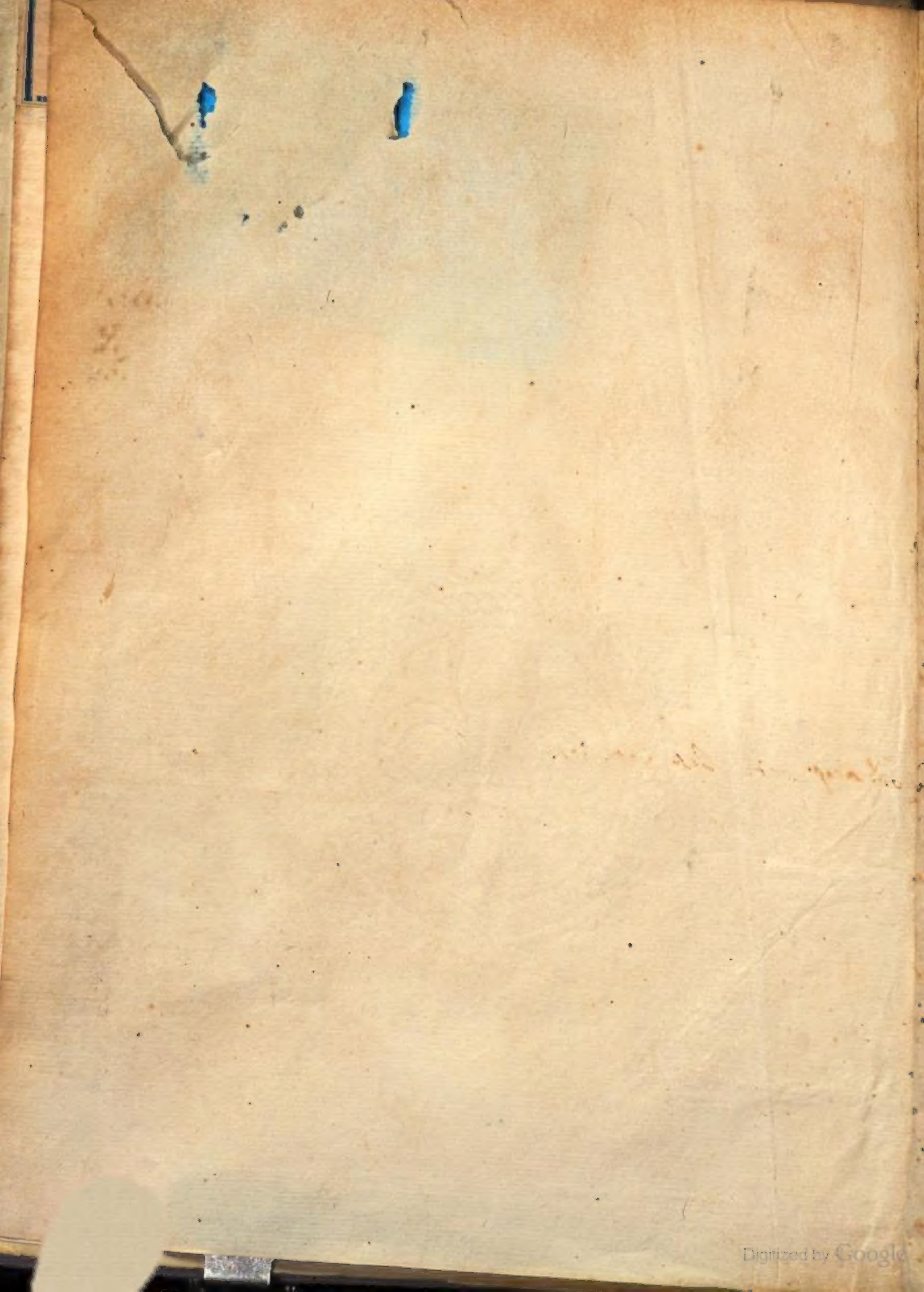
BIBL. NAZ.
VITT. EMANUELE III
160
H
11
NAPOLI

160.
H
11

B I B L I A

S A C R A

V V L G A T A E.

E D I T I O N I S

Col. Hep. Socie. Sep. Cat. ins.

R O M A E

Ex Typographia APOSTOLICA VATICANA

M . D . X C I I .

BIBLIA SACRA
VVIGATAE EDITIONIS
SIXTI QVINTI
PONT. MAX.
I V S S V
recognita atque edita.

AURIE TIS AQVAS DE FONTI IHS SALVATORIS

ACCIPERE ET DEVORA. APOC. 10

LIBRA SACRA

AVIGATAE EDITIONIS

SIXTI QVINTI

PONT. MAX.

1555

IN REGIA BIBLIOTHECA

P R A E F A T I O

Ad Lectorem .

IN multis, magnisq. beneficijs, quæ per sacram Tri-
dentinam Synodum Ecclesiæ suæ Deus contulit,
id in primis numerandum videtur, quòd inter tot
Latinas editiones Diuinarum Scripturarum, solam
veterem ac vulgatam, quæ longo tot sæculorum
vsu in Ecclesia probata fuerat, grauissimo Decreto
authenticam declarauit. Nam, vt illud omittamus,
quòd ex recentibus editionibus non paucae ad hæ-
reses huius temporis confirmandas licenter detortæ videbantur: ipsa certe
tanta versionum varietas, atque diuersitas magnam in Ecclesia Dei confu-
sionem parere potuisset. Iam enim hac nostra ætate illud fere euenisse
constat, quod sanctus Hieronymus tempore suo accidisse testatus est, tot
scilicet fuisse exemplaria, quot codices; cum vnusquisque pro arbitrio suo
adderet, vel detraheret. Huius autem veteris ac vulgatæ Editionis tanta
semper fuit auctoritas, tamq. excellens præstantia, vt eam ceteris omni-
bus Latinis editionibus longe anteferendam esse, apud æquos Iudices in
dubium reuocari non posset. Qui namque in ea Libri continentur (vt a
maioribus nostris quasi permanus traditum nobis est) partim ex sancti
Hieronymi translatione, vel emendatione suscepti sunt; partim retenti
ex antiquissima quadam editione Latina, quam sanctus Hieronymus com-
munem & Vulgatam, sanctus Augustinus Italam, sanctus Gregorius Ve-
terem translationem appellat. Ac de Veteris quidem huius, siue Italæ
editionis sinceritate atque præstantia præclarum sancti Augustini testi-
monium extat in secundo Libro de Doctrina Christiana, vbi Latinis om-
nibus editionibus, quæ tunc plurimæ circumferebantur, Italam præfe-
rendam censuit, quòd esset, vt ipse loquitur, verborum tenacior cum
perspicuitate sententiæ. De sancto vero Hieronymo multa extant vete-
rum Patrum egregia testimonia: eum enim sanctus Augustinus homi-
nem doctissimum, ac trium linguarum peritissimum vocat, atque eius
translationem ipsorum quoque Hebræorum testimonio veracem esse con-
firmat. Eundem sanctus Gregorius ita prædicat, vt eius translationem,
quam

*Pref. in
Iosua.*

*S. Hieron.
in cap. 49.
Isaia.*

*S. August.
Lib. 2. Do-
ctri. Christ.
c. 14.*

*S. Greg. E-
pist. Dedic.
ad Leadrū
c. 5. in fin.
S. August.
vbi supra.*

*Lib. 18. de
Ciuir. Dei.
c. 43.*

*Lib. 30.
Moral. 24.*

quam nouam appellat, ex Hebræo eloquio cuncta verius transfudisse dicat: atque idcirco dignissimam esse, cui fides in omnibus habeatur. Sanctus autem Isidorus non vno in loco Hieronymianam versionem ceteris omnibus anteponit, eamque ab ecclesijs Christianis communiter recipi ac probari affirmat, quod sit in verbis clarior, & veracior in sententijs. Sophronius quoque, vir eruditissimus, sancti Hieronymi translationem non Latinis modo, sed etiam Græcis valde probari animaduertens, tanti eam fecit, ut Psalterium & Prophetas ex Hieronymi versione in Græcum eleganti sermone transtulerit. Porro qui secuti sunt, viri doctissimi, Remigius, Beda, Rabanus, Haymo, Anselmus, Petrus Damiani, Richardus, Hugo, Bernardus, Rupertus, Petrus Lombardus, Alexander, Albertus, Thomas, Bonauentura, ceterique omnes, qui his nongentis annis in Ecclesia floruerunt, sancti Hieronymi versione ita sunt vsi, ut ceteræ, quæ pene innumerabiles erant, quasi lapsæ de manibus Theologorum, penitus obsoleuerint. Quare non immerito Catholica Ecclesia sanctum Hieronymum Doctorem maximum, atque ad Scripturas sacras interpretandas diuinitus excitatum ita celebrat, ut iam difficile non sit illorum omnium damnare iudicium, qui vel tam eximij Doctoris lucubrationibus non acquiescunt, vel etiam meliora, aut certe paria præstare se posse confidunt. Ceterum ne tam fidelis translatio, tamque in omnes partes Ecclesiæ utilis, vel iniuria temporum, vel impressorum incuria, vel temere emendantium audacia, vlla ex parte corrumpere, eadem sacrosancta Synodus Tridentina illud Decreto suo sapienter adiecit, ut hæc ipsa vetus ac vulgata Editio emendatissime, quoad fieri posset, imprimeretur: neque vlli liceret eam sine facultate & approbatione Superiorum excudere. Quo Decreto simul typographorum temeritati ac licentiæ modum imposuit, & Pastorum Ecclesiæ in tanto bono quam diligentissime retinendo, & conseruando, vigilantiam, atque industriam excitauit. Et quamuis insignium Academiarum Theologi in Editione vulgata pristino suo nitori restituenda magna cum laude laborauerint; quia tamen in tanta re nulla potest esse nimia diligentia, & codices manuscripti complures & vetustiores Summi Pontificis iussu conquisiti, atque in Urbem aduecti erant; & demum, quoniam executio generalium Conciliorum, & ipsa Scripturarum integritas ac puritas ad curam Apostolicæ Sedis potissimum pertinere cognoscitur; ideo Pius IV. Pontifex Maximus pro sua in omnes Ecclesiæ partes incredibili vigilantia, lectissimis aliquot sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, alijsque tum Sacrarum litterarum, tum variarum linguarum peritissimis viris, eam prouinciam demandauit, ut vulgatam editionem Latinam, adhibitis antiquissimis codicibus manuscriptis, inspectis quoque Hebraicis, Græcisque Bibliorum fontibus; consultis denique veterum Patrum commentarijs, accuratissime castigarent. Quod itidem institutum Pius V. prosecutus est. Verum Conuentum

uentum illum ob varias, grauissimasq. Sedis Apostolicæ occupationes iamdudum intermissum, Sixtus V. diuina prouidentia ad summum Sacerdotium euocatus, ardentissimo studio reuocauit, & opus tandem confectum typis mandari iussit. Quod cum iam esset excusum, & ut in lucem emitteretur, idem Pontifex operam daret, animaduertens non pauca in sacra Biblia præli vitio irrepsisse, quæ iterata diligentia indigere viderentur, totum opus sub incudem reuocandum censuit atque decreuit. Id vero cum morte præuentus præstare non potuisset, Gregorius XIII. qui post Urbani VII. duodecim dierum Pontificatum Sixto successerat, eius animi intentionem executus perficere aggressus est, amplissimis aliquot Cardinalibus, alijsq. doctissimis viris ad hoc iterum deputatis. Sed eo quoque, & qui illi successit, Innocentio IX. breuissimo tempore de hac luce subtractis; tandem sub initium Pontificatus Clementis VIII. qui nunc Ecclesiæ vniuersæ gubernacula tenet, opus, in quod Sixtus V. intenderat, Deo bene iuuante perfectum est. Accipe igitur Christiane Lector, eodem Clemente Summo Pontifice annuente, ex Vaticana Typographia veterem ac vulgatam sacrae Scripturae Editionem, quanta fieri potuit diligentia castigatam: quam quidem sicut omnibus numeris absolutam, pro humana imbecillitate affirmare difficile est, ita ceteris omnibus, quæ ad hanc usque diem prodierunt, emendatiorem, purioremq. esse, minime dubitandum. Et vero quamuis in hac Bibliorum recognitione in codicibus manuscriptis, Hebræis, Græcisq. fontibus, & ipsis veterum Patrum commentarijs conferendis non mediocri studium adhibitum fuerit; in hac tamen peruulgata Lectione sicut nonnulla consulto mutata, ita etiam alia, quæ mutanda videbantur, consulto immutata relicta sunt; tum quòd ita faciendum esse ad offensionem populorum vitandam sanctus Hieronymus non semel admonuit: tum quòd facile fieri posse credendum est, ut maiores nostri, qui ex Hebræis, & Græcis Latina fecerunt, copiam meliorum, & emendatiorum librorum habuerint, quàm ij, qui post illorum ætatem ad nos peruenerunt, qui fortasse tam longo tempore identidem describendo minus puri, atque integri euaserunt; tum denique quia sacrae Congregationi Amplissimorum Cardinalium, alijsq. eruditissimis viris ad hoc opus a Sede Apostolica delectis propositum non fuit, nouam aliquam editionem cudere, vel antiquum Interpretem vlla ex parte corrigere, vel emendare; sed ipsam veterem, ac vulgatam Editionem Latinam a mendis veterum librorum, necnon prauarum emendationum erroribus repurgatam, suæ pristinae integritati, ac puritati, quoad eius fieri potuit, restituere; eaq. restituta, ut quàm emendatissime imprimeretur iuxta Concilij Oecumenici Decretum pro viribus operam dare. Porro in hac Editione nihil non canonicum, nihil adscititium, nihil extraneum apponere visum est: atque ea causa fuit, cur Liber tertius & quartus Esdræ inscripti, quos inter Canonicos libros sacra Tridentina Synodus

Ep. ad Suaniam & Fretellā. Pref. Eua. ad Damasum.

nodus non annumeravit , ipsa etiam Manassæ regis Oratio, quæ neque
Hebraice, neque Græce quidem extat , neque in manuscriptis antiquio-
ribus inuenitur, neque pars est ullius Canonici libri, extra Canonicae Scri-
pturæ seriem posita sint : & nullæ ad marginem concordantiæ (quæ
posthac inibi apponi non prohibentur) nullæ notæ, nullæ variæ lectio-
nes , nullæ denique præfationes , nulla argumenta ad librorum initia
conspiciantur . Sed sicut Apostolica Sedes industriam eorum non
damnat , qui concordantias locorum , varias lectiones , præfa-
tiones sancti Hieronymi, & alia id genus in alijs editio-
nibus inseruerunt ; ita quoque non prohibet, quin alio
genere characteris in hac ipsa Vaticana editio-
ne eiusmodi adiumenta pro studiosorum
commoditate, atque utilitate in po-
sterum adijciantur ; ita tamen,
vt lectiones variæ ad
marginem ipsius
Textus
mi-
nime annoten-
tur .

DE CANONICIS SCRIPTURIS

DECRETVM

EX

CONCILIO TRIDENTINO

SESSIONE QUARTA.

ACROSANCTA Oecumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, hoc sibi perpetuo ante oculos proponens, vt, sublati erroribus, puritas ipsa Euangelij in Ecclesia conseruetur. *Et infra:*

Sacrorum vero librorum Indicem huic Decreto ascribendum censuit, ne cui dubitatio suboriri possit, quinam sint, qui ab ipsa Synodo suscipiuntur. Sunt vero infra scripti: Testamenti veteris, Quinque Moyse, idest Genesis, Exodus, Leuiticus, Numeri, Deuteronomium: Iosue, Iudicum, Ruth: Quattuor Regum: Duo Paralipomenon: Esdræ primus, & secundus, qui dicitur Neemias: Tobias, Iudith, Esther, Iob, Psalterium Dauidicum centum quinquaginta Psalmorum, Parabolæ, Ecclesiastes, Canticum canticorum, Sapientia, Ecclesiasticus, Isaias, Ieremias cum Baruch, Ezechiel, Daniel: Duodecim Prophetæ minores, idest Osea, Ioel, Amos, Abdias, Ionas, Michæas, Nahum, Habacuc, Sophonias, Aggæus, Zacharias, Malachias: Duo Macha-

Machabæorum, primus, & secundus. Testamenti noui:
Quattuor Euangelia, secundum Matthæum, Marcum, Lu-
cam, & Ioannem: Actus Apostolorum a Luca Euange-
lista conscripti: Quattuordecim Epistolæ Pauli Apostoli:
Ad Romanos, duæ ad Corinthios, ad Galatas, ad Ephe-
sios, ad Philippenses, ad Colossenses; duæ ad Thessaloni-
censes, duæ ad Timotheum, ad Titum, ad Philemonem,
ad Hebræos: Petri Apostoli duæ: Ioannis Apostoli tres:
Iacobi Apostoli vna: Iudæ Apostoli vna: & Apocalypsis
Ioannis Apostoli. Si quis autem Libros ipsos integros cum
omnibus suis partibus, prout in Ecclesia Catholica legi
consueuerunt, & in veteri vulgata Latina editione ha-
bentur, pro sacris, & canonicis non susceperit, & tra-
ditiones prædictas sciens, & prudens contempserit, ana-
thema sit.

C L E M E N S

P A P A V I I I .

Ad perpetuam rei memoriam

Cum sacrorum Bibliorum vulgata editionis Textus summis laboribus, ac vigilijs restitutus, & quàm accuratissime mendis expurgatus, Benedicente Domino, ex nostra Typographia Vaticana in lucem prodeat; Nos, ut in posterum idem Textus incorruptus, ut decet, conseruetur, opportune providere volentes, auctoritate Apostolica, tenore presentium districtius inhibemus, ne intra Decem annos a data presentium numerandos, tam citra, quàm ultra montes alibi quàm in nostra Vaticana Typographia a quoquam imprimatur. Elapso autem prefato decennio, eam cautionem adhiberi precipimus, ut nemo hanc sanctarum Scripturarum Editionem typis mandare presumat, nisi habito prius exemplari in Typographia Vaticana excuso: cuius exemplaris forma, ne minima quidem particula de Textu mutata, addita, vel ab eo detracta, nisi aliquod occurrat, quod Typographica incuria manifeste adscribendum sit, inuiolabiliter obseruetur. Si quis vera Typographus in quibuscumque Regnis, Ciuitatibus, Prouincijs, & locis tam nostra & S. R. E. ditioni in temporalibus subiectis, quàm non subiectis, hanc eandem sacrarum Scripturarum Editionem intra Decennium predictum quomodo, elapso autem Decennio, aliter quàm iuxta huiusmodi exemplar, ut praefertur, imprimere, vendere, venales habere, aut alias edere vel euulgare, aut si quis Bibliopola a se vel ab alijs quibuscumque, post datam presentium, huius Editionis impressos libros, seu imprimendos a prefato restituto & correcto Textu in aliquo discrepantes, seu ab alio, quàm a Typographo Vaticano, intra Decennium excusos, pariter vendere, venales proponere vel euulgare presumpserit, ultra amissionem omnium librorum, & alias arbitrio nostro infligendas poenas temporales, etiam maioris excommunicationis sententiam eo ipso incurrat: a qua nisi a Romano Pontifice, praterquam in mortis articulo constitutus, absolui non possit. Mandamus itaque vniuersis & singulis, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiarum, & locorum; etiam regularium Prelatis, ut presentes litteras in suis quisque Ecclesijs & iurisdictionibus ab omnibus inuiolate perpetuo obseruari curent ac faciant. Contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliasq. opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis; Non obstantibus constitutionibus,

tutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Generalibus, Prouincialibus, vel Synodalibus Concilijs editis generalibus, vel specialibus, ac quarumcumque Ecclesiarum, Ordinum, Congregationum, Collegiorum, atque Vniuersitatum, etiam Studiorum generalium iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac priuilegijs, indultis, ac litteris Apostolicis in contrarium quomodocumque emanatis, & emanandis: quibus omnibus ad hunc effectum latissime derogamus, ac derogatum esse decernimus. Volumus autem, ut praesentium transumptis etiam in ipsis voluminibus impressis eadem, in iudicio & extra, fides ubique adhibeatur, qua ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Dat. Roma, apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris Die ix. Nouembris.
M. D. XCII. Pontif. Nostri Anno I.

M. Vestrius Barbianus.

LIBER GENESIS. HEBRAICE BERESITH.

CAPVT PRIMVM.

IN PRINCIPIO creauit Deus cælum, & terram. * Terra autem erat inanis & vacua, & tenebræ erant super faciem abyssi: & Spiritus Dei ferebatur super aquas. * Dixitq. Deus: Fiat lux. Et facta est lux. * Et vidit Deus lucem quòd esset bona: & diuisit lucem a tenebris. * Appellauitq. lucem Diem, & tenebras Noctem: factumq. est vespere & mane, dies vnus. * Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum, & diuidat aquas ab aquis. * Et fecit Deus firmamentum, diuisitq. aquas, quæ erant sub firmamento, ab his, quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. * Vocauitq. Deus firmamentum, Cælum: & factum est vespere & mane, dies secundus. * Dixit verò Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum vnum: & appareat arida. Et factum est ita. * Et vocauit Deus aridam, Terram, congregationesq. aquarum appellauit Maria. Et vidit Deus quòd esset bonum. * Et ait: Germinet terra herbam virentem, & facientem semen, & lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. * Et protulit terra herbam virentem, & facientem semen iuxta genus suum, lignumq. faciens fructu, & habens vnumquodque sementem secun-

dum speciem suam. Et vidit Deus quòd esset bonum. * Et factum est vespere & mane, dies tertius. * Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento cæli, & diuidant diem ac noctem, & sint in signa & tempora, & dies & annos: * vt luceant in firmamento cæli, & illuminent terram. Et factum est ita. * Fecitq. Deus duo luminaria magna: luminare maius, vt præesset diei: & luminare minus, vt præesset nocti: & stellas. * Et posuit eas in firmamento cæli, vt lucerent super terram, & præessent diei ac nocti, & diuiderent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quòd esset bonum: * Et factum est vespere & mane, dies quartus. * Dixit etiam Deus: Producant aquæ reptile animæ viuentis, & volatile super terram sub firmamento cæli. * Creauitq. Deus Cete, grandia, & omnē animam viuentem atque motabilem, quam produxerant aquæ in species suas, & omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quòd esset bonum. * Benedixitq. eis, dicens: Crescite, & multiplicamini, & replete aquas maris: auesq. multiplicentur super terram. * Et factum est vespere & mane, dies quintus. * Dixit quoque Deus: Producat terra animam viuentem in genere suo, iumenta, & reptilia, & bestias terræ secundum species suas. Factumq. est ita. * Et fecit Deus bestias terræ iuxta species suas, & iumenta, & omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quòd esset bonum, & ait: Faciamus Hominem ad imaginem, & similitudinem nostrā: & præsit piscibus maris, & volatilibus cæli,

caeli, & bestiis, vniuersaq. terræ, omniq. reptili, quod mouetur in terra. * Et creauit Deus hominē ad imaginem suam: ad imaginem Dei creauit illum, masculum & feminam creauit eos. * Benedixitq. illis Deus, & ait: Crescite & multiplicamini, & replete terram, & subijcite eam, & dominamini piscibus maris, & volatilibus cæli, & vniuersis animantibus, quæ mouentur super terram. * Dixitq. Deus: Ecce dedi vobis omnē herbam afferentem semen super terrā, & vniuersa ligna quæ habēt in semetipsis sementem generis sui, vt sint vobis in escam: * & cunctis animantibus terræ, omniq. volucri cæli, & vniuersis quæ mouentur in terra, & in quibus est anima viuens, vt habeant ad vescendum. Et factū est ita. * Viditq. Deus cuncta quæ fecerat: & erant valde bona. Et factum est vespere & mane, dies sextus.

C A P. I I.

IGITUR perfecti sunt cæli & terra, & omnis ornatus eorum. * Compleuitq. Deus die septimo opus suum quod fecerat: & requieuit die septimo ab vniuerso opere quod patrarat. * Et benedixit diei septimo; & sanctificauit illum: quia in ipso cessauerat ab omni opere suo quod creauit. Deus vt faceret. * Istæ sunt generationes cæli & terræ, quando creata sunt, in die quo fecit Dominus Deus cælum & terram: * Et omne virgultum agri antequam oriretur in terra, omnemq. herbā regionis priusquam germinaret: non enim pluerat Dominus Deus super terram, & homo non erat qui operaretur terram: * Sed fons ascendebat e terra, irrigans vniuersam superficiem terræ. * Formauit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ, & inspirauit in faciem eius spiraculum vitæ, & factus est homo in animam viuentem. * Plantaauerat autem Dominus Deus Paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hominem quem formauerat. * Produxitq. Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visū, & ad vescendum suauē: lignum etiā vitæ in medio paradisi, lignumq. scientiæ boni & mali.

10 * Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradisum, qui inde diuiditur in quattuor capita. * Nomen vni Phison: ipse est qui circuit omnem terrā Henilath, vbi nascitur aurum. * Et aurū terræ illius optimum est: ibi inuenitur bdellium, & lapis onychinus. * Et nomen fluuii secundi Gehon: ipse est qui circumit omnē terram Æthiopiar. * Nomen vero fluminis tertij, Tygris: ipse vadit contra Assyrios. Fluuius autem quartus, ipse est Euphrates. 15 * Tulit ergo Dominus Deus hominem, & posuit eum in paradiso voluptatis, vt operaretur, & custodiret illum: * Præcepitq. ei dicens: Ex omni ligno paradisi comede: * De ligno autem scientiæ boni & mali ne comedas. in quocūque enim die comederis ex eo, morte morieris. * Dixit quoque Dominus Deus: Non est bonum esse hominem solum: faciamus ei adiutorium simile sibi. 19 * Formatis igitur, Dominus Deus, de humo cunctis animantibus terræ, & vniuersis volatilibus cæli, adduxit ea ad Adam, vt videret quid vocaret ea: omne enim quod vocauit Adam animæ viuētis, ipsum est nomen eius. * Appellauitq. Adam nominibus suis cuncta animantia, & vniuersa volatilia cæli, & omnes bestias terræ: Adæ vero non inueniebatur adiutor similis eius. 21 * Immisit ergo Dominus Deus soporem in Adam: cumq. obdormisset, tulit vnā de costis eius, & repleuit carnem pro ea. * Et edificauit Dominus Deus costā, quam tulerat de Adam, in mulierem: & adduxit eam ad Adam. * Dixitq. Adam: Hoc nunc, os ex ossibus meis, & caro de carne mea: hæc vocabitur Virago, quoniam de viro sumpta est. * Quamobrem relinquet homo patrem suum, & matrem, & adhærebit uxori suæ: & erunt duo in carne vna. 25 * Erat autem vterque nudus, Adam scilicet & vxor eius: & non erubescabant.

C A P. I I I.

SED & serpens erat callidior cunctis animantibus terræ quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur præcepit

pit vobis Deus vt nō comederetis de omni ligno paradisi? * Cui respondit mulier: De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur: * de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi, præcepit nobis Deus ne comederemus: & ne tangeremus illud, ne forte moriamur. * Dixit autem serpens ad mulierem: Nequaquam morte moriemini. * Scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri: & eritis sicut dij, scientes bonum & malum. * Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrū oculis, aspectuq. delectabile: & tulit de fructu illius, & comedit: deditq. viro suo, qui comedit. * Et aperti sunt oculi amborum: cumq. cognouissent se esse nudos, consue- runt folia ficus, & fecerūt sibi perizomata. * Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam & vxor eius a facie Domini Dei in medio ligni paradisi. * Vocauitq. Dominus Deus Adam, & dixit ei: Vbi es? * Qui ait: Vocem tuam audiui in paradiso: & timui, eo quod nudus essem, & abscondi me. * Cui dixit: Quis enim indicauit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno de quo præceperam tibi ne comederes, comedisti? * Dixitq. Adam: Mulier, quā dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, & comedi. * Et dixit Dominus Deus ad mulierem: Quare hoc fecisti? Quæ respondit: Serpens decepit me, & comedi. * Et ait Dominus Deus ad serpentē: Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia, & bestias terræ: super pectus tuum gradieris, & terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ. * Inimicitias ponam inter te & mulierem, & semen tuum & semen illius: ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo eius. * Mulieri quoque dixit: Multiplicabo arumnas tuas, & conceptus tuos: in dolore paries filios, & sub viri potestate eris, & ipse dominabitur tui. * Adæ vero dixit: Quia audisti vocem vxoris tuæ, & comedisti de ligno, ex quo, præceperam tibi, ne comederes, maledicta terra in opere tuo: in

laboribus comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ. * Spinæ & tribulos germinabit tibi, & comedes herbam terræ. * In sudore vultus tui vesceris pane, donec reuertaris in terram de qua sumptus es: quia puluis es, & in puluerem reuerteris. * Et vocauit Adam nomen vxoris suæ, Heua: eo quod mater esset cunctorum viuientium. * Fecit quoque Dominus Deus Adæ & vxori eius tunicas pelliceas, & induit eos: * Et ait: Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est, sciens bonum & malum: nunc ergo ne forte mittat manum suam, &umat etiam de ligno vitæ, & comedat, & uiuat in æternum. * Et emisit eum Dominus Deus de paradiso voluptatis, vt operaretur terram de qua sumptus est. * Eiecitq. Adam: & collocauit ante paradysum voluptatis Cherubim, & flammeum gladium, atque versatilem, ad custodiendam viam ligni vitæ.

C A P. IIII.

ADAM vero cognouit vxorem suam Heuam: quæ concepit & peperit Cain, dicens: Possedi hominem per Deum. * Rursumq. peperit fratrem eius Abel. Fuit autem Abel pastor ouium, & Cain agricola. * Factum est autem post multos dies vt offerret Cain de fructibus terræ munera Domino. * Abel quoque obtulit de primogenitis gregis sui, & de adipibus eorum: & respexit Dominus ad Abel, & ad munera eius. * Ad Cain vero, & ad munera illius non respexit: iratusq. est Cain vehementer, & concidit vultus eius. * Dixitq. Dominus ad eum: Quare iratus es? & cur concidit facies tua? * Nonne si bene egeris, recipies: sin autem male, statim in foribus peccatum aderit? sed sub te erit appetitus eius, & tu dominaberis illius. * Dixitq. Cain ad Abel fratrem suum: Egrediamur foras. Cumq. essent in agro, consurrexit Cain aduersus fratrem suum Abel, & interfecit eum. * Et ait Dominus ad Cain: Vbi est Abel frater tuus? Qui respondit: Nescio: Num custos fratris mei sum ego? * Dixitq. ad eum:

Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. * Nunc igitur maledictus eris super terram; quæ aperuit os suum, & suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. * Cum operatus fueris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus & profugus eris super terram. * Dixitq. Cain ad Dominum: Maior est iniquitas mea, quam ut veniam merear. * Ecce eijs me hodie a facie terræ, & a facie tua abscondar, & ero vagus & profugus in terra: omnis igitur qui inuenerit me, occidet me. * Dixitq. ei Dominus: Nequaquam ita fiet: sed omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur. Posuitq. Dominus Cain signum, ut non interficeret eum omnis qui inuenisset eum. * Egressusq. Cain a facie Domini, habitauit profugus in terra ad orientalem plagam Eden. * Cognouit autem Cain uxorem suam, quæ concepit, & peperit Henoch: & ædificauit ciuitatem, vocauitq. nomen eius ex nomine filij sui, Henoch. * Porro Henoch genuit Irad, & Irad genuit Mauiael, & Mauiael genuit Mathusael, & Mathusael genuit Lamech. * Qui accepit duas uxores, nomen vni Ada, & nomen alteri Sella. * Genuitq. Ada Iabel, qui fuit pater habitantium in tentorijs, atque pastorum. * Et nomen fratris eius Iubal: ipse fuit pater canentium cithara & organo. * Sella quoque genuit Tubalcain, qui fuit malleator & faber, in cuncta opera æris & ferri. Soror vero Tubalcain, Noema. * Dixitq. Lamech vxoribus suis Adæ & Sellæ: Audite vocem meam uxores Lamech, auscultate sermonem meum: quoniam occidi virum in vulnus meum, & adolescentulum in liuorem meum. * Septuplum ultio dabitur de Cain: de Lamech vero septuagies septies. * Cognouit quoque adhuc Adam uxorem suam: & peperit filium, vocauitq. nomen eius Seth, dicens: Posuit mihi Deus semen aliud pro Abel, quem occidit Cain. * Sed & Seth natus est filius, quem vocauit Enos: iste cœpit inuocare nomen Domini.

HIc est liber generationis Adam. In die, qua creauit Deus hominem, ad similitudinem Dei fecit illum. * Masculum & feminam creauit eos, & benedixit illis: & vocauit nomen eorum Adam, in die quo creati sunt. * Vixit autem Adam centum triginta annis: & genuit ad imaginem & similitudinem suam, vocauitq. nomen eius Seth. * Et facti sunt dies Adam, postquam genuit Seth, octingenti anni: genuitq. filios & filias. * Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongenti triginta, & mortuus est. * Vixit quoque Seth centum quinque annis, & genuit Enos. * Vixitq. Seth postquam genuit Enos, octingentis septem annis, genuitq. filios & filias. * Et facti sunt omnes dies Seth nongentorum duodecim annorum, & mortuus est. * Vixit vero Enos nonaginta annis, & genuit Cainan. * Post cuius ortum vixit octingentis quindecim annis, & genuit filios, & filias. * Facti sunt omnes dies Enos nongenti quinque anni, & mortuus est. * Vixit quoque Cainan septuaginta annis, & genuit Malaleel. * Et vixit Cainan postquam genuit Malaleel, octingentis quadraginta annis, genuitq. filios & filias. * Et facti sunt omnes dies Cainan nongenti decem anni, & mortuus est. * Vixit autem Malaleel sexaginta quinque annis, & genuit Iared. * Et vixit Malaleel postquam genuit Iared, octingentis triginta annis: & genuit filios & filias. * Et facti sunt omnes dies Malaleel octingenti nonaginta quinque anni, & mortuus est. * Vixitq. Iared centum sexaginta duobus annis, & genuit Henoch. * Et vixit Iared postquam genuit Henoch, octingentis annis, & genuit filios & filias. * Et facti sunt omnes dies Iared nongenti sexaginta duo anni, & mortuus est. * Porro Henoch vixit sexaginta quinque annis, & genuit Mathusalam. * Et ambulauit Henoch cum Deo: & vixit, postquam genuit Mathusalam, trecentis annis, & genuit filios & filias. * Et facti sunt omnes dies Henoch

Henoch trecenti sexaginta quinque anni.
 * Ambulauitq. cum Deo, & non apparuit: quia tulit eum Deus. * Vixit quoque Methusala centum octoginta septem annis, & genuit Lamech. * Et vixit Mathusala, postquam genuit Lamech, septingentis octoginta duobus annis; & genuit filios & filias. * Et facti sunt omnes dies Mathusala nonaginti sexaginta nouem anni, & mortuus est. * Vixit autem Lamech centum octoginta duobus annis, & genuit filium: * vocauitq. nomen eius Noe, dicens: Iste consolabitur nos ab operibus & laboribus manuum nostrarum in terra, cui maledixit Dominus. * Vixitq. Lamech, postquam genuit Noe, quingentis nonagintaquinque annis, & genuit filios & filias. * Et facti sunt omnes dies Lamech, septingenti septuaginta septem anni, & mortuus est. Noe vero cum quingentorum esset annorum, genuit Sem, Cham, & Iapheth.

C A P. VI.

CUMQ. cœpissent homines multiplicari super terram, & filias procreassent, * Videntes filij Dei filias hominum quod essent pulchræ, acceperunt sibi uxores ex omnibus, quas elegerant. * Dixitq. Deus: Non permanebit spiritus meus in homine in æternum, quia caro est: eruntq. dies illius centum viginti annorum. * Gigantes autem erant super terram in diebus illis. postquam enim ingressi sunt filij Dei ad filias hominum, illæq. genuerunt, isti sunt potentes a sæculo viri famosi. * Videns autem Deus quod multa malitia hominum esset in terra, & cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, * pœnituit eum quod hominem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus, * Delebo, inquit, hominem, quem creauit, a facie terræ, ab homine usque ad animantia, a reptili usque ad volucres cæli. pœnitet enim me fecisse eos. * Noe vero inuenit gratiam coram Domino. * Hæ sunt generationes Noe: Noe vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis,

cum Deo ambulauit. * Et genuit tres filios, Sem, Cham, & Iapheth. * Corrupta est autem terra coram Deo, & repleta est iniquitate. * Cumq. vidisset Deus terram esse corruptam, (omnis quippe caro corruperat viam suam super terram) * dixit ad Noe: Finis vniuersæ carnis venit coram me: repleta est terra iniquitate a facie eorum, & ego disperdam eos cum terra. * Fac tibi arcam de lignis læuigatis: māsunculas in arca facies, & bitumine linies intrinsecus, & extrinsecus. * Et sic facies eam: Trecentorum cubitorum erit longitudo arcæ, quinquaginta cubitorum latitudo, & triginta cubitorum altitudo illius. * Fenestram in arca facies, & in cubito consummabis summitatem eius: ostium autem arcæ pones ex latere: deorsum, cœnacula, & trilega facies in ea. * Ecce ego adducam aquas diluuij super terram, vt interficiam omnem carnem, in qua spiritus vitæ est subter cælum: Vniuersa quæ in terra sunt, consummentur. * Ponamq. fœdus meum tecum: & ingredieris arcam tu & filij tui, vxor tua, & vxores filiorum tuorum tecum. * Et ex cunctis animantibus vniuersæ carnis bina induces in arcam, vt viuant tecum: masculini sexus & femini. * De volucibus iuxta genus suum, & de iumentis in genere suo, & ex omni reptili terræ secundum genus suum: bina de omnibus ingredientur tecum, vt possint viuere. * Tolles igitur tecum ex omnibus escis, quæ mandi possunt, & comportabis apud te: & erunt tam tibi, quàm illis in cibum. * Fecit igitur Noe omnia, quæ præceperat illi Deus.

C A P. VII.

DIXITQ. Dominus ad eum: Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam: te enim vidi iustum coram me in generatione hac. * Ex omnibus animantibus mundis tolle septenā & septenā, masculum & feminam: de animantibus vero immundis duo & duo, masculum & feminā. * Sed & de volatilibus cæli septenā & septenā, masculum & feminam: vt saluetur

semen super faciem vniuersæ terræ. * Ad-
huc enim, & post dies septem ego pluam
super terram quadraginta diebus & qua-
draginta noctibus: & delebo omnem sub-
stantiam, quam feci, de superficie terræ.
* Fecit ergo Noe omnia, quæ mandauerat ei
Dominus. * Eratq. sexcentorum annorum
quando diluij aquæ inundauerunt super
terram. * Et ingressus est Noe & filij eius,
uxor eius & uxores filiorum eius cum eo
in arcam propter aquas diluij. * De ani-
mantibus quoque mundis & immundis,
& de volucibus, & ex omni, quod moue-
tur super terram, * duo & duo ingressa sunt
ad Noe in arcam, masculus & femina, si-
cut præceperat Dominus Noe. * Cumq.
transissent septem dies, aquæ diluij inun-
dauerunt super terram. * Anno sexcente-
simo vitæ Noe, mense secundo, septimo-
decimo die mensis, rupti sunt omnes fon-
tes abyssi magnæ, & cataraçtæ cæli apertæ
sunt: & facta est pluuia super terram qua-
draginta diebus & quadraginta noctibus.
* In articulo diei illius ingressus est Noe,
& Sem, & Cham, & Iapheth filij eius: uxor
illius, & tres uxores filiorum eius cum eis
in arcam: * ipsi & omne animal secundum
genus suum, vniuersaq. iumenta in gene-
re suo, & omne quod mouetur super ter-
ram in genere suo, cunctumq. volatile se-
cundum genus suum, vniuersæ aues, om-
nesq. volucres ingressæ sunt ad Noe in ar-
cam, bina & bina ex omni carne, in qua
erat spiritus vitæ. * Et quæ ingressa sunt,
masculus & femina ex omni carne introie-
runt, sicut præceperat ei Deus: & inclusit
eum Dominus de foris. * Factumq. est dilu-
uium quadraginta diebus super terram: &
multiplicatæ sunt aquæ, & eleuauerunt ar-
cam in sublime a terra. * Vehementer enim
inundauerunt: & omnia repleuerunt in su-
perficie terræ: porro arca ferebatur super
aquas. * Et aquæ præualuerunt nimis su-
per terram: opertiq. sunt omnes montes
excelsi sub vniuerso cælo. * Quindecim
cubitis altior fuit aqua super montes, quos
operuerat. * Consumptaq. est omnis caro

quæ mouebatur super terram, volucrum,
animantium, bestiarum, omniumq. repti-
lium, quæ reptât super terram: vniuersi ho-
mines, & cuncta, in quibus spiraculum vitæ
est in terra, mortua sunt. * Et deleuit om-
nem substantiam, quæ erat super terram,
ab homine vsque ad pecus, tam reptile-
quàm volucres cæli: & deleta sunt de ter-
ra: remansit autem solus Noe, & qui cum
eo erant in arca. * Obtinueruntq. aquæ
terram centum quinquaginta diebus.

C A P. VIII.

RECORDATVS autem Deus Noe, cun-
ctorumq. animantium, & omnium
iumentorum, quæ erant cum eo in arca, ad-
duxit spiritum super terram, & imminutæ
sunt aquæ. * Et clausi sunt fontes abyssi, &
cataraçtæ cæli: & prohibita sunt pluuiæ de
cælo. * Reuersæq. sunt aquæ de terra eun-
tes & redeuntes: & cœperunt minui post
centum quinquaginta dies. * Requieuitq.
arca mense septimo, vigesimo septimo die
mensis super montes Armeniæ. * At vero
aquæ ibant & decrescebant vsque ad deci-
mum mensem: decimo enim mense, pri-
ma die mensis, apparuerunt cacumina mon-
tium. * Cumq. transissent quadraginta
dies, aperiens Noe fenestram arcæ, quam
fecerat, dimisit coruum: * qui egrediebatur,
& non reuertebatur, donec siccarêtur aquæ
super terram. * Emisit quoque columbam
post eum, vt videret si iam cessassent aquæ
super faciem terræ. * Quæ cum non inue-
nisset vbi requiesceret pes eius, reuersa est
ad eum in arcam: aquæ enim erant super
vniuersam terram: extenditq. manum, &
apprehensam intulit in arcam. * Expe-
ctatis autem vltra septem diebus alijs, rur-
sum dimisit columbam ex arca. * At illa
venit ad eum ad vespèram, portans ra-
mum oliuæ virentibus folijs in ore suo. in-
tellexit ergo Noe quod cessassent aquæ su-
per terram. * Expectauitq. nihilominus se-
ptem alios dies: & emisit columbam, quæ
non est reuersa vltra ad eum. * Igitur sex-
centesimo primo anno, primo mense, pri-
ma

ma die mensis imminuta sunt aquae super
 terram: & aperiens Noe tectum arcæ, aspe-
 xit, viditq. quod exiccata esset superficies
 terræ. * Mense secundo, septimo & vige-
 simo die mensis arefacta est terra. * Locu-
 tus est autem Deus ad Noe, dicens: * Egre-
 dere de arca, tu & vxor tua, filij tui & vxo-
 res filiorum tuorum tecum. * Cuncta ani-
 mantia, quæ sunt apud te, ex omni carne,
 tam in volatilibus quàm in bestiis & vni-
 uersis reptilibus, quæ reptant super terram,
 educ tecum, & ingredimini super terram:
 crescite & multiplicamini super eam. *
 * Egressus est ergo Noe, & filij eius: vxor
 illius, & vxores filiorum eius cum eo. * Sed
 & omnia animantia, iumenta, & reptilia
 quæ reptant super terram secundum genus
 suum, egressa sunt de arca. * Aedificauit
 autem Noe altare Domino: & tollens de
 cunctis pecoribus & volucris mundis,
 obtulit holocausta super altare. * Odo-
 rusq. est Dominus odorem suauitatis, &
 ait: Nequaquam ultra maledicam terræ
 propter homines: sensus enim & cogita-
 tio humani cordis in malum prona sunt ab
 adolescentia sua: non igitur ultra percu-
 tiam omnem animam viuentem sicut feci.
 * Cunctis diebus terræ, sementis & messis,
 frigus & æstus, æstas & hiems, nox & dies
 non requiescent.

C A P. IX.

BENEDIXITQ. Deus Noe & filijs eius.
 Et dixit ad eos: Crescite, & multipli-
 camini, & replete terram. * Et terror ve-
 ster ac tremor sit super cuncta animalia
 terræ, & super omnes volucres cæli, cum
 vniuersis quæ mouentur super terram: om-
 nes pisces maris manui vestræ traditi sunt.
 * Et omne, quod mouetur & viuit, erit vo-
 bis in cibum: quasi olera virentia tradidi
 vobis omnia. * Excepto, quod carnem cum
 sanguine non comedetis. * Sanguinem
 enim animarum vestrarum requiram de
 manu cunctarum bestiarum: & de manu
 hominis, de manu viri, & fratris eius re-
 quiram animam hominis. * Quicumque

effuderit humanum sanguinem, fundetur
 sanguis illius: ad imaginem quippe Dei fa-
 ctus est homo. * Vos autem crescite &
 multiplicamini, & ingredimini super ter-
 ram, & implete eam. * Hæc quoque dixit
 Deus ad Noe, & ad filios eius cum eo:
 * Ecce ego statuam pactum meum vobis-
 cum, & cum semine vestro post vos: * &
 ad omnem animam viuentem, quæ est vo-
 biscum, tam in volucris quàm in iumen-
 tis & pecudibus terræ cunctis, quæ egres-
 sa sunt de arca, & vniuersis bestiis terræ.
 * Statuam pactum meum vobiscum, & ne-
 quaquam ultra interficietur omnis caro
 aquis diluuij, neque erit deinceps diluuium
 dissipans terram. * Dixitq. Deus: Hoc si-
 gnum fœderis quod do inter me & vos, &
 ad omnem animam viuentem, quæ est
 vobiscum in generationes sempiternas: * Ar-
 cum meum ponam in nubibus, & erit si-
 gnum fœderis inter me, & inter terram.
 * Cumq. obduxero nubibus cælum, appa-
 rebit arcus meus in nubibus: * & recorda-
 bor fœderis mei vobiscum, & cum omni
 anima viuente quæ carnem vegetat: & non
 erunt ultra aquæ diluuij ad delendum vni-
 uersam carnem. * Eritq. arcus in nubibus,
 & videbo illum, & recordabor fœderis sem-
 piterni quod pactum est inter Deum &
 omnem animam viuentem vniuersæ car-
 nis quæ est super terram. * Dixitq. Deus
 ad Noe: Hoc erit signum fœderis, quod
 constitui inter me & omnem carnem super
 terram. * Erant ergo filij Noe, qui egressi
 sunt de arca, Sem, Cham, & Iapheth: por-
 ro Cham ipse est pater Chanaan. * Tres
 isti filij sunt Noe: & ab his disseminatum
 est omne genus hominum super vniuer-
 sam terram. * Cœpitq. Noe vir agricola:
 exercere terram, & plantauit vineam. * Bi-
 bensq. vinum inebriatus est, & nudatus in
 tabernaculo suo. * Quod cum vidisset
 Cham pater Chanaan, verenda scilicet pa-
 tris sui esse nudata, nunciauit duobus fra-
 tribus suis foras. * At vero Sem & Iapheth
 pallium imposuerunt humeris suis, & in-
 cedentes retrorsum, operuerunt verenda
 patris

patris sui: faciesq. eorum auersæ erant, & patris virilia non viderunt. * Euigilans autem Noe ex vino, cum didicisset quæ fecerat ei filius suus minor, * ait: Maledictus Chanaan, seruus seruatorum erit fratribus suis. * Dixitque: Benedictus Dominus Deus Sem, sit Chanaan seruus eius. * Dilatet Deus Iapheth, & habitet in tabernaculis Sem, sitq. Chanaan seruus eius. * Vixit autem Noe post diluuium trecentis quinquaginta annis. * Et impleti sunt omnes dies eius nongentorum quinquaginta annorum: & mortuus est.

C A P. X.

HÆ sunt generationes filiorum Noe, Sem, Cham, & Iapheth: natiq. sunt eis filij post diluuium. * Filij Iapheth: Gomer, & Magog, & Madai, & Iauan, & Thubal, & Mosoch, & Thiras. * Porro filij Gomer: Ascenez & Riphath & Thogorma. * Filij autem Iauan: Elisa & Tharsis, Cetthim & Dodanim. * Ab his diuisæ sunt insulæ gentium in regionibus suis, vnusquisque secundum linguam suam & familias suas in nationibus suis. * Filij autem Cham: Chus, & Mesraim, & Phuth, & Chanaan. * Filij Chus: Saba, & Heuila, & Sabatha, & Regma, & Sabatacha. Filij Regma: Saba, & Dadan. * Porro Chus genuit Nemrod: ipse cœpit esse potens in terra, & erat robustus venator coram Domino. Ob hoc exiuit prouerbiu: Quasi Nemrod robustus venator coram Domino. * Fuit autem principium regni eius Babylon, & Arach, & Achad, & Chalanne, in terra Sennaar. * De terra illa egressus est Assur, & ædificauit Niniuen, & plateas ciuitatis, & Chale. * Resen quoque inter Niniuen & Chale: hæc est ciuitas magna. * At vero Mesraim genuit Ludim, & Ananim, & Laabim, Nephthum, & Pethrusim, & Chasluim: de quibus egressi sunt Philisthiim & Caphtorim. * Chanaan autem genuit Sidonem primogenitum suum, Hethæum, & Iebusæum, & Amorrhæum, Gergesæum, Heuæum, & Aracæum: Si-

18 næum, & Aradium, Samaræum & Amathæum: & posthæc disseminati sunt populi Chananæorum. * Factiq. sunt termini Chanaan venientibus a Sidone Geraram vsque Gazam, donec ingrediaris Sodomam & Gomorrhæam, & Adamam, & Seboim vsque Lefa. * Hi sunt filij Cham in cognationibus, & linguis, & generationibus, terrisq. & gentibus suis. * De Sem quoque nati sunt, patre omnium filiorum Heber, fratre Iaphet maiore. * Filij Sem: Ælam & Assur, & Arphaxad, & Lud, & Aram. * Filij Aram: Vs, & Hul, & Gether, & Mes. * At vero Arphaxad genuit Sale, de quo ortus est Heber. * Natiq. sunt Heber filij duo: nomen vni Phaleg, eo quod in diebus eius diuisa sit terra: & nomen fratris eius Iectan. * Qui Iectan genuit Elmodad, & Saleph, & Asarmoth, Iare, & Aduram, & Vzai, & Decla, & Ebal, & Abimael, Saba, & Ophir, & Heuila, & Iobab. omnes isti, filij Iectan. * Et facta est habitatio eorum de Messa pergentibus vsque Sephar montem orientalem. * Isti filij Sem secundum cognationes & linguas, & regiones in gentibus suis. * Hæ familiæ Noe iuxta populos & nationes suas. Ab his diuisæ sunt gentes in terra post diluuium.

C A P. XI.

ERAT autem terra labij vnus, & sermonum eorundem. * Cumq. proficerentur de oriente, inuenerunt campum in terra Sennaar, & habitauerunt in eo. * Dixitq. alter ad proximum suum: Venite, faciamus lateres, & coquamus eos igni. Habueruntq. lateres pro faxis, & bitumen pro cæmento. * & dixerunt: Venite, faciamus nobis ciuitatem & turrim, cuius culmen pertingat ad cælum: & celebremus nomen nostrum antequam diuidamur in vniuersas terras. * Descendit autem Dominus vt videret ciuitatem & turrim, quam ædificabant filij Adam, & dixit: Ecce, vnus est populus, & vnum labium omnibus: cœperuntq. hoc facere, nec desistent a cogitationibus suis, donec eas opere compleant.

pleant. * Venite igitur, descendamus, & confundamus ibi linguam eorum, ut non audiat vnusquisque vocem proximi sui. * Atque ita diuisit eos Dominus ex illo loco in vniuersas terras, & cessauerunt edificare ciuitatem. * Et idcirco vocatum est nomen eius Babel, quia ibi confusum est labium vniuersæ terræ: & inde dispersit eos Dominus super faciem cunctarum regionum. * Hæ sunt generationes Sem: Sem erat centum annorum quando genuit Arphaxad, biennio post diluuium. * Vixitq. Sem postquam genuit Arphaxad, quingentis annis: & genuit filios & filias. Porro Arphaxad vixit trigintaquinque annis, & genuit Sale. * Vixitq. Arphaxad postquam genuit Sale, trecentis tribus annis: & genuit filios & filias. * Sale quoque vixit triginta annis, & genuit Heber. * Vixitq. Sale postquam genuit Heber, quadringentis tribus annis: & genuit filios & filias. * Vixit autem Heber triginta quattuor annis, & genuit Phaleg. * Et vixit Heber postquam genuit Phaleg, quadringentis triginta annis: & genuit filios & filias. * Vixit quoque Phaleg triginta annis, & genuit Reu. * Vixitq. Phaleg postquam genuit Reu, ducentis nouem annis, & genuit filios & filias. * Vixit autem Reu triginta duobus annis, & genuit Sarug. * Vixit quoque Reu postquam genuit Sarug, ducentis septem annis: & genuit filios & filias. * Vixit vero Sarug triginta annis, & genuit Nachor. * Vixitq. Sarug postquam genuit Nachor, ducentis annis: & genuit filios & filias. * Vixit autem Nachor viginti nouem annis, & genuit Thare. * Vixitq. Nachor postquam genuit Thare, centum decem & nouem annis: & genuit filios & filias. * Vixitq. Thare septuaginta annis, & genuit Abram & Nachor, & Aran. * Hæ sunt autem generationes Thare: Thare genuit Abram, Nachor, & Aran. Porro Aran genuit Lot. * Mortuusq. est Aran ante Thare patrem suum, in terra natiuitatis suæ in Vr Chaldæorum. * Duxerunt autem Abram & Nachor vxores: nomen vxoris

Abram, Sarai: & nomen vxoris Nachor, Melcha filia Aran patris Melchæ, & patris Ieschæ. * Erat autem Sarai sterilis, nec habebat liberos. * Tulit itaque Thare Abram filium suum, & Lot filium Aran, filium filij sui, & Sarai nurum suam, vxorem Abram filij sui, & eduxit eos de Vr Chaldæorum, ut irent in terram Chanaan: ueneruntq. vsque Haran, & habitauerunt ibi. * Et facti sunt dies Thare ducentorum quinque annorum, & mortuus est in Haran.

C A P. XII.

Dixit autem Dominus ad Abram: Egrede de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui, & veni in terram, quam monstrabo tibi. * Faciamq. te in gentem magnam, & benedicam tibi, & magnificabo nomen tuum, erisq. benedictus. * Benedicam benedicentibus tibi, & maledicam maledicentibus tibi, atque in te benedicentur vniuersæ cognationes terræ. * Egressus est itaque Abrâ sicut præceperat ei Dominus, & iuit cum eo Lot: septuaginta quinque annorum erat Abram cum egrederetur de Haran. * Tulitq. Sarai vxorem suam, & Lot filium fratris sui, vniuersamq. substantiâ quam possederant, & animas quas fecerant in Haran: & egressi sunt ut irent in terram Chanaan. Cumq. venissent in eam, pertransiuit Abram terram vsque ad locum Sichem, vsque ad conuallem illustrem: Chananeus autem tunc erat in terra. * Apparuit autem Dominus Abram, & dixit ei: Semini tuo dabo terram hanc. Qui edificauit ibi altare Domino, qui apparuerat ei. * Et inde transgrediens ad montem, qui erat contra orientem Bethel, tetendit ibi tabernaculum suum, ab occidente habens Bethel, & ab Oriente Hai: edificauit quoque ibi altare Domino, & inuocauit nomen eius. * Perrexitq. Abram vadens, & ultra progrediens ad meridiem. * Facta est autem fames in terra: descenditq. Abram in Ægyptum, ut peregrinaretur ibi: præualerat enim fames in terra. * Cumq. prope esset

pe esset vt ingrederetur Ægyptum, dixit Sarai vxori suæ: Noui quòd pulchra sis mulier: * & quòd cum viderint te Ægyptij, dicturi sunt: Vxor ipsius est: & interficient me, & te reseruabunt. * Dic ergo, obsecro te, quòd soror mea sis: vt bene sit mihi propter te, & viuat anima mea ob gratiam tui. * Cum itaque ingressus esset Abram Ægyptum, viderunt Ægyptij mulierem quòd esset pulchra nimis. * Et nunciauerunt principes Pharaoni, & laudauerunt eam apud illum: & sublata est mulier in domum Pharaonis. * Abram vero bene vsi sunt propter illam: Fueruntq. ei oues & boues & asini, & serui & famulae, & asinae & cameli. * Flagellauit autem Dominus Pharaonem plagis maximis, & domum eius propter Sarai vxorem Abram. * Vocauitq. Pharaon Abram, & dixit ei: Quidnam est hoc quod fecisti mihi? quare non indicasti quòd vxor tua esset? * Quam ob causam dixisti esse sororem tuam, vt tollem eam mihi in vxorem? Nunc igitur ecce coniux tua, accipe eam, & vade. * Præcepitq. Pharaon super Abram viris: & deduxerunt eum, & vxorem illius, & omnia quæ habebat.

C A P. XIII.

ASCENDIT ergo Abram de Ægypto, ipse & vxor eius, & omnia quæ habebat, & Lot cum eo ad australem plagam. * Erat autem diues valde in possessione auri & argenti. * Reuersusq. est per iter, quo venerat, a meridie in Bethel vsque ad locum vbi prius fixerat tabernaculum inter Bethel & Hai: * in loco altaris quod fecerat prius, & inuocauit ibi nomen Domini. * Sed & Lot qui erat cum Abram, fuerunt greges ouium, & armenta, & tabernacula. * Nec poterat eos capere terra, vt habitarent simul: erat quippe substantia eorum multa, & nequibant habitare communiter. * Vnde & facta est rixa inter pastores gregum Abram & Lot. Eo autem tempore Chananzus & Pherezæus habitabant in terra illa. * Dixit ergo Abram ad Lot: Ne

quæso sit iurgium inter me & te, & inter pastores meos, & pastores tuos: fratres enim sumus. * Ecce vniuersa terra coram te est: recede a me, obsecro: si ad sinistram ieris, ego dexteram tenebo: si tu dexteram elegeris, ego ad sinistram pergam. * Eleuatis itaque Lot oculis, vidit omnem circa regionem Iordanis, quæ vniuersa irrigabatur antequam subuerteret Dominus Sodomam & Gomorrhæ, sicut paradysus Domini, & sicut Ægyptus venientibus in Segor. * Elegitq. sibi Lot regionem circa Iordanem, & recessit ab Oriente: diuisiq. sunt alterutrum a fratre suo. * Abram habitauit in terra Chanaan: Lot vero moratus est in oppidis, quæ erant circa Iordanem, & habitauit in Sodomis. * Homines autem Sodomitæ pessimi erant, & peccatores coram Domino nimis. * Dixitq. Dominus ad Abram, postquam diuisus est ab eo Lot: Leua oculos tuos, & vide a loco, in quo nunc es, ad aquilonem & meridiem, ad orientem & occidentem. * Omnem terram, quam conspicias, tibi dabo, & semini tuo vsque in sempiternum. * Faciamq. semen tuum sicut puluerem terræ: si quis potest hominum numerare puluerem terræ, semen quoque tuum numerare poterit. * Surge, & perambula terram in longitudine, & in latitudine sua: quia tibi daturus sum eam. * Mouens igitur tabernaculum suum Abram, venit, & habitauit iuxta conuallem Mambræ, quæ est in Hebron: ædificauitq. ibi altare Domino.

C A P. XIII.

FACTVM est autem in illo tempore, vt Amraphel rex Sennaar, & Arioch rex Ponti, & Chodorlahomor rex Elamitarum, & Thadal rex gentium inirent bellum contra Baræ regem Sodomorum, & contra Bersæ regem Gomorrhæ, & contra Sennaab regem Adamæ, & contra Semeber regem Seboim, contraq. regem Balæ, ipsa est Segor. * Omnes hi conuenerunt in vallem Siluestrem, quæ nunc est mare salis. * Duo decim enim annis seruierant Chodorlahomor,

mior, & tertio decimo anno recesserunt ab eo. * Igitur quartodecimo anno venit Chodorlahomor, & reges qui erant cum eo: percusseruntq. Raphaim in Astarothcarnaim, & Zuzim cum eis, & Emim in Saue. Cariathaim, * & Chorræds in moribus Seir, vsque ad Campes tria Pharan, quæ est in solitudine. * Reuerſiq. sunt, & venerunt ad fontem Miſphat, ipsa est Cades: & percusserunt omnem regionem Amaleitarum, & Amorrhæum, qui habitabat in Asafonthamar. * Et egressi sunt rex Sodomorum, & rex Gomorrhæ, rexq. Adamæ, & rex Seboim, necnon & rex Balæ, quæ est Segor: & direxerunt aciem contra eos in valle Siluestri: * scilicet aduersus Chodorlahomor regem Elamitarum, & Thadal regem gentium, & Amraphel regem Sennaar, & Arioch regem Ponti: quattuor reges aduersus quinque. * Vallis autem Silueſtris habebat puteos multos bituminis. Itaque rex Sodomorum, & Gomorrhæ terga verterunt, cecideruntq. ibi: & qui remanserant, fugerunt ad montem. * Tulerunt autem omnem substantiam Sodomorum & Gomorrhæ, & vniuersa quæ ad cibum pertinent, & abierunt: * necnon & Lot & substantiam eius, filium fratris Abram; qui habitabat in Sodomis. * Et ecce vnus, qui euaserat, nunciauit Abram Hebræo, qui habitabat in conualle Mambre Amorrhæi fratris Eschol, & fratris Aner: hi enim pepigerant fœdus cum Abram. * Quod cum audisset Abram, captum videlicet Lot fratrem suum, numerauit expeditos vernaculos suos trecentos decem, & octo: & persecutus est vsque Dan. * Et diuisis socijs, irruit super eos nocte: percussitq. eos, & persecutus est eos vsque Hoba, quæ est ad læuam Damasci. * Reduxitq. omnem substantiam, & Lot fratrem suum cum substantia illius, mulieres quoque & populum. * Egressus est autem rex Sodomorum in occursum eius postquam reuerſus est a cade. Chodorlahomor, & regum qui cum eo erant in valle Saue, quæ est vallis regis. * At vero Mel-

chisedech rex Salem, proferens panem & vinum, erat enim Sacerdos Dei altissimi, * benedixit ei, & ait: Benedictus Abram Deo excelsso, qui creauit cælum & terram: * & benedictus Deus excelsus, quo protegente, hostes in manibus tuis sunt. Et dedit ei decimas ex omnibus. * Dixit autem rex Sodomorum ad Abram: Da mihi animas, cetera tolle tibi. * Qui respondit ei: Leuo manum meam ad Dominum Deum excelsum possessorem cæli & terræ, quod a filo subregminis vsque ad corrigiam caligæ, non accipiam ex omnibus quæ tua sunt, ne dicas: ego ditauī Abram: * exceptis his, quæ comederunt iuuenes, & partibus virorum, qui venerunt mecum, Aner, Eschol, & Mambre: isti accipient partes suas.

C A P . X V .

Hls itaque transactis, factus est sermo Domini ad Abram per visionem dicens: Noli timere Abram, ego protector tuus sum, & merces tua magna nimis. * Dixitq. Abram: Domine Deus, quid dabis mihi? ego vadam absque liberis: & filius procuratoris domus meæ iste Damasus eius Eliezer. * Addiditq. Abram: Mihi autem non dedisti semen: & ecce vernaculus meus, heres meus erit. * Statimq. sermo Domini factus est ad eum dicens: Non erit hic heres tuus: sed qui egredietur de vtero tuo, ipsum habebis heredem. * Eduxitq. eum foras, & ait illi: Suspice cælum, & numera stellas, si potes. Et dixit ei: Sic erit semen tuum. * Credidit Abram Deo, & reputatum est illi ad iustitiam. * Dixitq. ad eum: Ego Dominus qui eduxi te de Vr Chaldæorum vt darem tibi terram istam, & possideres eam. * At ille ait: Domine Deus, vnde scire possum quod possessurus sum eam? * Et respondens Dominus: Summe, inquit, mihi vaccam triennem, & capram triam, & arietem annorum trium, turturem quoque, & columbam. * Qui tollens vniuersa hæc, diuisit ea per medium, & vtrasque partes contra se altriuscui posuit:

suit: aues autem non diuisit. * Descende-
runtq. volucres super cadauera, & abige-
bat eas Abram. * Cumq. sol occumberet,
sopor irruit super Abram, & horror ma-
gnus & tenebrosus inualit eum. * Di-
ctumq. est ad eum: Scito prænoscens quòd
peregrinum futurum sit semen tuum in
terra non sua, & subijcient eos seruituti,
& affligent quadringentis annis. * Verum-
tamen gentem, cui seruturi sunt, ego iu-
dicabo: & post hæc egredietur cum ma-
gna substantia. * Tu autem ibis ad patres
tuos in pace, sepultus in senectute bona.
* Generatione autem quarta reuertentur
huc: necdum enim completæ sunt iniqui-
tates Amorrhæorum vsque ad præsens tẽ-
pus. * Cum ergo occubisset sol, facta est
caligo tenebrosa, & apparuit clibanus fu-
mans, & lampas ignis transiens inter diui-
siones illas. * In illo die pepigit Dominus
fœdus cum Abram, dicens: Semini tuo da-
bo terram hanc a fluuio Ægypti vsque ad
fluuium magnum Euphraten, * Cinæos,
& Cenezæos, Cedmonæos, & Hethæos, &
Pherezæos, Raphaim quoque, & Amor-
rhæos, & Chananæos, & Gergesæos, & Je-
busæos.

C A P. XVI.

IGITUR Sarai, vxor Abram, non genuit
liberos: sed habens ancillam Ægy-
ptiam nomine Agar, * dixit marito suo:
Ecce, conclusit me Dominus, ne parerem:
ingredere ad ancillam meam, si forte sal-
tem ex illa suscipiam filios. Cumq. ille
acquiesceret deprecanti, tulit Agar Ægy-
ptiam ancillam suam post annos decem,
quàm habitare cœperant in terra Chanaan:
& dedit eam viro suo vxorem. * Qui in-
gressus est ad eam. At illa concepisse se
videns, despexit dominam suam. * Dixitq.
Sarai ad Abram: Inique agis contra me:
ego dedi ancillam meam in sinum tuum,
quæ videns quòd conceperit, despectui me
habet. iudicet Dominus inter me, & te.
* Cui respondens Abram: Ecce, ait, ancilla
tua in manu tua est, vtere ea vt libet.

Affligente igitur eam Sarai, fugam iniit.
* Cumq. inuenisset eam angelus Domini
iuxta fontem aquæ in solitudine, qui est in
via Sur in deserto, * dixit ad illam: Agar,
ancilla Sarai, vnde venis? & quo vadis?
quæ respondit: A facie Sarai dominæ meæ
ego fugio. * Dixitq. ei angelus Domini:
Reuertere ad dominam tuam, & humilia-
re sub manu illius. * Et rursum: Multipli-
cans, inquit, multiplicabo semen tuum, &
non numerabitur præ multitudinem. * Ac
deinceps: Ecce, ait, concepisti, & paries fi-
lium: vocabisq. nomen eius Ismael, eo quòd
audierit Dominus afflictionem tuam. * Hic
erit ferus homo: manus eius contra om-
nes, & manus omnium contra eum: & e
regione vniuersorum fratrum suorum figet
tabernacula. * Vocauit autem nomen Do-
mini qui loquebatur ad eam: Tu Deus qui
vidisti me. Dixit enim: Profecto hic vidi
posteriora videntis me. * Propterea appel-
lauit puteum illum, Puteum viuentis & vi-
dentis me. Ipse est inter Cades & Barad.
* Peperitq. Agar Abræ filium: qui vocauit
nomen eius Ismael. * Octoginta & sex
annorum erat Abram quando peperit ei
Agar Ismaelem.

C A P. XVII.

POSTQVAM vero nonaginta & nouem
annorum esse cœperat, apparuit ei Do-
minus: dixitq. ad eum: Ego Deus omni-
potens: ambula coram me, & esto perfo-
ctus. * Ponamq. fœdus meum inter me &
te: & multiplicabo te vehementer nimis.
* Cecidit Abram pronus in faciem. * Di-
xitq. ei Deus: Ego sum, & pactum meum
tecum, erisq. pater multarum gentium. * Nec
vltra vocabitur nomen tuum Abram: sed
appellaberis Abraham: quia patrem mul-
tarum gentium constitui ter. * Faciamq. te
crescere vehementissime, & ponam te in
gentibus, regesq. ex te egredientur. * Et
statuam pactum meum inter me & te, &
inter semen tuum post te in generationi-
bus suis fœdere sempiterno: vt sim Deus
tuus, & seminis tui post te. * Daboq. tibi
& semi-

& femini tuo terram peregrinationis tuæ, omnem terram Chanaan in possessionem æternam, eroq. Deus eorum. * Dixit iterum Deus ad Abraham : Et tu ergo custodies pactum meum, & semen tuum post te in generationibus suis. * Hoc est pactum meum quod obseruabitis inter me & vos, & semen tuum post te : Circumcidetur ex vobis omne masculinum : * & circumcideris carnem præputij vestri, vt sit in signum fœderis inter me & vos. * Infans octo dierum circumcidetur in vobis, omne masculinum in generationibus vestris : tam vernaculus quàm emptitijs circumcidetur, & quicumque non fuerit de stirpe vestra, * eritq. pactum meum in carne vestra in fœdus æternum. * Masculus, cuius præputij caro circumcisa nõ fuerit, delebitur anima illa de populo suo : quia pactum meum irritum fecit. * Dixit quoque Deus ad Abraham : Sarai vxorem tuam non vocabis Sarai, sed Saram. * Et benedicam ei, & ex illa dabo tibi filium cui benedicturus sum, eritq. in nationes, & reges populorum orientur ex eo. * Cecidit Abraham in faciem suam, & risit, dicens in corde suo : Putasne centenario nascetur filius? & Sara nonagenaria pariet? * Dixitq. ad Deum : Vtinam Ismael viuat coram te. * Et ait Deus ad Abraham : Sara vxor tua pariet tibi filium, vocabisq. nomen eius Isaac, & constituam pactum meum illi in fœdus sempiternum, & femini eius post eum. * Super Ismael quoque exaudiui te. ecce, benedicam ei, & augebo, & multiplicabo eum valde : duodecim duces generabit, & faciã illum in gentem magnam. * Pactum vero meum statuam ad Isaac, quem pariet tibi Sara tempore isto in anno altero. * Cumq. finitus esset sermo loquentis cum eo, ascendit Deus ab Abraham. * Tulit autem Abraham Ismael filium suum, & omnes vernaculos domus suæ : yniuersosq. quos emerat, cunctos mares ex omnibus viris domus suæ : & circumcidit carnem præputij eorum statim in ipsa die, sicut præceperat ei Deus. * Abraham nonaginta & no-

uem erat annorum quando circumcidit carnem præputij sui. * Et Ismael filius tredecim annos impleuerat tempore circumcisionis suæ. * Eadem die circumcisis est Abraham & Ismael filius eius. * Et omnes viri domus illius, tam vernaculi, quàm emptitij & alienigenæ pariter circumcisi sunt.

C A P. XVIII.

APPARUIT autem ei Dominus in conualle Mambre sedenti in ostio tabernaculi sui in ipso seruire diei. * Cumq. eleuasset oculos, apparuerunt ei tres viri stantes prope eum : quos cum vidisset, cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi, & adorauit in terram. * Et dixit : Domine, si inueni gratiam in oculis tuis, ne transeas seruum tuum : * sed afferam pauxillum aquæ, & lauate pedes vestros, & requiescite sub arbore. * Ponamq. buccellam panis, & confortate cor vestrum, postea transibitis : idcirco enim declinastis ad seruum vestrum. Qui dixerunt : Fac vt locutus es. * Festinauit Abraham in tabernaculum ad Saram, dixitq. ei : Accelera, tria sata similia commisce, & fac subcinericios panes. * Ipse vero ad armentum cucurrit, & tulit inde vitulum tenerrimum & optimum, deditq. puero : qui festinauit & coxit illum. * Tulit quoque butyrum & lac, & vitulum quem coxerat, & posuit coram eis : ipse vero stabat iuxta eos sub arbore. * Cumq. comedissent, dixerunt ad eum : Vbi est Sara vxor tua? ille respondit : Ecce in tabernaculo est. * Cui dixit : Reuertens veniam ad te tempore isto, vitam comite, & habebit filium Sara vxor tua. Quo audito, Sara risit post ostium tabernaculi. * Erant autem ambo senes, prouectaq. ætatis, & desierant Saræ fieri muliebria. * Quæ risit occulte dicens : Postquam consenui, & dominus meus vetulus est, voluptati operam dabo? * Dixit autem Dominus ad Abraham : Quare risit Sara, dicens : Num vere paritura sum anus? * Numquid Deo quidquam est difficile?

iuxta conditum reuertar ad te hoc eodem tempore, vita comite, & habebit Sara filium. * Negauit Sara, dicens, Non risi: timore perterrita. Dominus autem: Non est, inquit, ita: sed risisti. * Cum ergo surrexissent inde viri, direxerunt oculos contra Sodomam: & Abraham simul gradiebatur, deducens eos. * Dixitq. Dominus: Num celare poteris Abraham quæ gesturus sum: cum futurus sit in gentem magnam, ac robustissimam, & BENEDICENDAS sint in illo omnes nationes terræ? * Scio enim quod præcepturus sit filiis tuis, & domui suæ post se ut custodiant viam Domini, & faciant iudicium & iustitiam: ut adducat Dominus propter Abraham omnia quæ locutus est ad eum. * Dixit itaque Dominus: Clamor Sodomorum & Gomorrhæ multiplicatus est, & peccatum eorum aggrauatum est nimis. * Descendam, & videbo vtrum clamorem qui venit ad me, opere compleuerint: an non est ita, ut sciam. * Conuerteruntq. se inde, & abierunt Sodomam: Abraham vero adhuc stabat coram Domino. * Et appropinquans ait: Numquid perdes iustum cum impio? * Si fuerint quinquaginta iusti in ciuitate, peribunt simul? & non parceo loco illi propter quinquaginta iustos, si fuerint in eo? * Absit a te, ut rem hanc facias, & occidas iustum cum impio, fiatq. iustus sicut impius, non est hoc tuum: qui iudicas omnem terram, nequaquam facies iudicium hoc. * Dixitq. Dominus ad eum: Si inuenero Sodomis quinquaginta iustos in medio ciuitatis, dimittam omni loco propter eos. * Respondensq. Abraham, ait: Quia semel cepi, loquar ad Dominum meum, cum sim pulvis & cinis. * Quid si minus quinquaginta iustis quinque fuerint? & delebis, propter quadraginta quinque, vniuersam urbem? Et ait: Non delebo, si inuenero ibi quadraginta quinque. * Rursumq. locutus est ad eum: Sin autem quadraginta ibi inuenti fuerint, quid facies? Ait: Non pereutiam propter quadraginta. * Ne quaeso, inquit, indigneris Domi-

ne, si loquar: Quid si ibi inuenti fuerint triginta? Respondit: Non faciam, si inuenero ibi triginta. * Quia semel ait, ceppi, loquar ad Dominum meum: Quid si ibi inuenti fuerint viginti? Ait: Non interficiam propter viginti. * Obsecro, inquit, ne irascaris Domine, si loquar adhuc semel: Quid si inuenti fuerint ibi decem? Et dixit: Non delebo propter decem. * Abijtq. Dominus, postquam cessauit loqui ad Abraham: & ille reuersus est in locum suum.

C A P . . . . . X I X .

VENERUNTQ. duo Angeli Sodomam vespere, & sedente Lot in foribus ciuitatis. Qui cum vidisset eos, surrexit, & iuit obuiam eis: adorauitq. pronus in terram, & dixit: Obsecro, domini, declinate in domum pueri vestri, & manete ibi: lauate pedes vestros, & mane proficiscemini in viam vestram. Qui dixerunt: Minime, sed in platea manebimus. * Compulit illos oppido ut diuerterent ad eum: ingressisq. domum illius fecit conuiuium, & coxit azimam: & comederunt. * Prius autem quam irent cubitum, viri ciuitatis vallaerunt domum a puero vsque ad senem, omnis populus simul. * Vocaueruntq. Lot, & dixerunt ei: Vbi sunt viri qui introierunt ad te nocte? educ illos huc, ut cognoscamus eos. * Egressus ad eos Lot, post tergum occludens hostium, ait: Nolite, quaeso, fratres mei, nolite malum hoc facere. * Habeo duas filias, quæ necdum cognouerunt virum: educam eas ad vos, & abutimini eis sicut vobis placuerit, dummodo viris istis nihil mali faciatis, quia ingressi sunt sub umbra culminis mei. * At illi dixerunt: Recede illuc. Et rursus: Ingressus es, inquit, ut aduena, numquid ut iudices? te ergo ipsum magis quam hos affligentius? Vimq. faciebant Lot vehementissime: iamq. prope erat ut effringerent fores. * Et ecce miserunt manum viri, & introduxerunt ad se Lot, clauferuntq. ostium: & eos, qui foris erant, percusserunt cæcitate a mi-

te a minimo vsque ad maximum, ita vt ostium inuenire non possent. * Dixerunt autem ad Lot: Habes hic quempiam tuorum? generum, aut filios, aut filias, omnes, qui tui sunt, educ de vrbe hac: * delebimus enim locum istum, eo quod increuerit clamor eorum coram Domino, qui misit nos vt perdamus illos. * Egressus itaque Lot, locutus est ad generos suos qui accepturi erant filias eius, & dixit: Surgite, egredimini de loco isto: quia delebit Dominus ciuitatem hanc. Et visus est eis quasi ludens loqui. * Cumq. esset mane, cogeabant eum angeli, dicentes: Surge, tolle vxorem tuam, & duas filias quas habes: ne & tu pariter pereas in scelere ciuitatis. * Dissimulante illo, apprehenderunt manum eius, & manum vxoris, ac duarum filiarum eius, eo quod parceret Dominus illi. * Eduxeruntq. eum, & posuerunt extra ciuitatem: ibiq. locuti sunt ad eum, dicentes: Salua animam tuam: noli respicere post tergum, nec stes in omni circa regione: sed in monte saluum te fac, ne & tu simul pereas. * Dixitq. Lot ad eos: Quaso Domine mi, * quia inuenit seruus tuus gratiam coram te, & magnificasti misericordiam tuam quam fecisti mecum, vt saluares animam meam, nec possum in monte saluari, ne forte apprehendat me malum, & moriar: * Est ciuitas hac iuxta, ad quam possum fugere, parua, & saluabor in ea: numquid non modica est, & viuet anima mea? * Dixitq. ad eum: Ecce etiam in hoc suscepi preces tuas, vt non subuertam urbem pro qua locutus es. * Festina, & saluare ibi: quia non potero facere quidquam donec ingrediaris illuc. Idcirco vocatum est nomen vrbis illius Segor. * Sol egressus est super terram, & Lot ingressus est Segor. * Igitur Dominus pluit super Sodomam & Gomorham sulphur & ignem a Domino de caelo: * & subuertit ciuitates has, & omnem circa regionem, vniuersos habitatores vrbium, & cuncta terrae virentia. * Respiiciensq. vxor eius post se, versa est in statuam salis. * Abraham autem consurgens mane,

1. vbi steterat prius cum Domino, * intuitus est Sodomam & Gomorham, & vniuersam terram regionis illius: viditq. ascendentem fauillam de terra quasi fornacis fumum. 2. * Cum enim subuerteret Deus ciuitates regionis illius, recordatus Abraham, liberauit Lot de subuersione vrbium in quibus habitauerat. * Ascenditq. Lot de Segor, & mansit in monte, duæ quoque filiae eius cum eo (timuerat enim manere in Segor) & mansit in spelunca ipse, & duæ filiae eius cum eo. * Dixitq. maior ad minorem: Pater noster senex est, & nullus virorum remansit in terra qui possit ingredi ad nos iuxta morem vniuersae terrae. * Veni, inebriemus eum vino, dormiamusq. cum eo, vt seruare possimus ex patre nostro semen. 3. * Dederunt itaque patri suo bibere vinum nocte illa: Et ingressa est maior, dormiuitq. cum patre: at ille non sensit, nec quando accubuit filia, nec quando surrexit. * Altera quoque die dixit maior ad minorem: Ecce dormiui heri cum patre meo, demus ei bibere vinum etiam hac nocte, & dormies cum eo, vt saluemus semen de patre nostro. * Dederunt etiam & illa nocte patri suo bibere vinum, ingressaq. minor filia, dormiuit cum eo: & ne tunc quidem sensit quando concubuerit, vel quando illa surrexerit. * Conceperunt ergo duæ filiae Lot de patre suo. * Peperitq. maior filium, & vocauit nomen eius Moab: ipse est pater Moabitarum vsque in praesentem diem. 4. * Minor quoque peperit filium, & vocauit nomen eius Ammon, idest filius populi mei: ipse est pater Ammonitarum vsque hodie.

C A P. I. XX.

1. **P**R O F E C T V S inde Abraham in terram australem, habitauit inter Cades, & Sur: & peregrinatus est in Geraris. * Dixitq. de Sara vxore sua, Soror mea est. Misit ergo Abimelech rex Gerar, & tulit eam. 2. * Venit autem Deus ad Abimelech per somnium nocte, & ait illi: En morieris propter mulierem quam tulisti: habet enim

virum. * Abimelech vero non tetigerat eam, & ait: Domine, num gentem ignorantem & iustam interficies? * Nonne ipse dixit mihi: Soror mea est: & ipsa ait, Frater meus est: in simplicitate cordis mei, & munditia manuum mearum feci hoc. * Dixitq. ad eum Deus: Et ego scio quod simplici corde feceris: & ideo custodiui te ne peccares in me, & non dimisi vt tangeres eam. * Nunc ergo redde viro suo vxorem, quia propheta est: & orabit pro te, & viues: si autem nolueris reddere, scito quod morte morieris tu, & omnia quæ tua sunt. * Statimq. de nocte consurgens Abimelech, vocauit omnes seruos suos: & locutus est vniuersa verba hæc in auribus eorum, timueruntq. omnes viri valde. * Vocauit autem Abimelech etiam Abraham, & dixit ei: Quid fecisti nobis? quid peccauimus in te, quia induxisti super me & super regnum meum peccatum grande? quæ non debuisti facere, fecisti nobis. * Rursumq. exostulans, ait: Quid vidisti, vt hoc faceres? * Respondit Abraham: Cogitavi mecum, dicens: Forsitan non est timor Dei in loco isto: & interficient me propter vxorem meam: * aliàs autem & vere soror mea est, filia patris mei, & non filia matris meæ, & duxi eam in vxorem. * Postquam autem eduxit me Deus de domo patris mei, dixi ad eam: Hanc misericordiam facies mecum: In omni loco, ad quem ingrediemur, dices quod frater tuus sim. * Tulit igitur Abimelech oues & boves, & seruos & ancillas, & dedit Abraham: reddiditq. illi Saram vxorem suam, & ait: Terra coram vobis est, vbicumque tibi placuerit habita. * Saræ autem dixit: Ecce mille argenteos dedi fratri tuo, hoc erit tibi in velamen oculorum ad omnes qui tecum sunt, & quocumque perrexeris: mementoq. te deprehensam. * Orante autem Abraham, sanauit Deus Abimelech & vxorem, ancillasq. eius, & pepererunt: * concluderat enim Dominus omnem vuluam domus Abimelech propter Saram vxorem Abraham.

CAP. XXI.

Vidit autem Dominus Saram, sicut promiserat: & impleuit quæ locutus est. * Concepitq. & peperit filium in senectute sua, tempore quo prædixerat ei Deus. * Vocauitq. Abraham nomen filij sui, quem genuit ei Sara, Isaac: & circumcidit eum octauo die, sicut præceperat ei Deus, * cum centum esset annorum: hac quippe ætate patris, natus est Isaac. * Dixitq. Sara: Risum fecit mihi Deus: quicumque audierit, corridebit mihi. * Rursumq. ait: Quis auditurum crederet Abraham, quod Sara lactaret filium, quem peperit ei iam seni? * Creuit igitur puer, & ablactatus est: fecitq. Abraham grande conuiuium in die ablactationis eius. * Cumq. vidisset Sara filium Agar Ægyptiæ ludentem cum Isaac filio suo, dixit ad Abraham: * Eijce ancillam hanc, & filium eius: non enim erit heres filius ancillæ cum filio meo Isaac. * Dure accepit hoc Abraham pro filio suo. * Cui dixit Deus: Non tibi videatur asperum super puero, & super ancilla tua: omnia quæ dixerit tibi Sara, audi vocem eius: quia in Isaac vocabitur tibi semen. * Sed & filiam ancillæ faciam in gentem magnam, quia semen tuum est. * Surrexit itaque Abraham mane, & tollens panem & vtrem aquæ, imposuit scapulæ eius, tradiditq. puerum, & dimisit eam. Quæ cum abiisset, errabat in solitudine Bersabee. * Cumq. consumpta esset aqua in vtre, abiicit puerum subter vnâ arborum, quæ ibi erant. * Et abiit, seditq. è regione procul quantum potest arcus iacere: dixit enim: Non videbo morientem puerum: & sedens contrâ, leuauit vocem suam & fleuit. * Exaudiuit autem Deus vocem pueri: vocauitq. angelus Dei Agar de cælo, dicens: Quid agis Agar? noli timere: exaudiuit enim Deus vocem pueri de loco in quo est. * Surge, tolle puerum, & tene manum illius: quia in gentem magnam faciam eum. * Aperuitq. oculos eius Deus: quæ videns puteum aquæ, abiit, & impleuit vtrem, deditq.

deditq. puero bibere. * Et fuit cum eo : 10
 qui creuit, & moratus est in solitudine, fa-
 ctusq. est iuuenis sagittarius. * Habitauitq. 11
 in deserto Pharan, & accepit illi mater sua
 uxorem de terra Egypti. * Eodem tem- 12
 pore dixit Abimelech, & Phicol princeps
 exercitus eius ad Abraham : Deus tecum
 est in vniuersis quæ agis. * Iura ergo per 13
 Deum, ne noceas mihi, & posteris meis,
 stirpiq. meæ : sed iuxta misericordiã, quam
 fecisti tibi, facies mihi, & terræ in qua versa-
 tus es aduena. * Dixitq. Abraham : Ego 14
 iurabo. * Et increpauit Abimelech propter
 puteum aquæ quem vi abstulerant serui
 eius. * Responditq. Abimelech : Nesciui 15
 quis fecerit hanc rem : sed & tu non indi-
 casti mihi, & ego non audiui præter hodie.
 * Tulit itaque Abraham oues & boues, & 17
 dedit Abimelech : percusseruntq. ambo fœ-
 dus. * Et statuit Abraham septem agnas 18
 gregis seorsum. * Cui dixit Abimelech : 19
 Quid sibi volunt septem agnæ istæ, quas
 stare fecisti seorsum ? * At ille : Septem, 20
 inquit, agnas accipies de manu mea : vt
 sint mihi in testimonium, quoniam ego fo-
 di puteum istum. * Idcirco vocatus est lo- 21
 cus ille Bersabee : quia ibi vterque iurauit.
 * Et inierunt fœdus pro puteo iuramenti. 22
 * Surrexit autem Abimelech, & Phicol prin- 23
 ceptus exercitus eius, reuersiq. sunt in ter-
 ram Palæstinorum. Abraham vero plan-
 tauit nemus in Bersabee, & inuocauit ibi
 nomen Domini Dei æterni. * Et fuit co- 24
 lonus terræ Palæstinorum diebus multis.

C A P. X X I I.

QUÆ postquam gesta sunt, tentauit
 Deus Abraham, & dixit ad eum :
 Abraham, Abraham. At ille respondit :
 Adsum. * Ait illi : Tolle filium tuum vni-
 genitum, quem diligis, Isaac, & vade in
 Terram visionis : atque ibi offeres eum in
 holocaustum super vnum montium quem
 monstraui tibi. * Igitur Abraham de no-
 cte consurgens, strauit asinum suum : du-
 cens secum duos iuuenes, & Isaac filium
 suum : cumq. concidisset ligna in holocau-

stum, abiit ad locum quem præceperat ei
 Deus. * Die autem tertio, eleuatis oculis,
 vidit locum procul : * dixitq. ad pueros
 suos : Expectate hic cum asino : ego &
 puer illuc vsque properantes, postquam
 adorauerimus, reuertemur ad vos. * Tulit
 quoque ligna holocausti, & imposuit su-
 per Isaac filium suum : ipse vero portabat
 in manibus ignem & gladium. Cumq. duo
 pergerent simul, * dixit Isaac patri suo : Pa-
 ter mi. At ille respondit : Quid vis fili ? Ec-
 ce, inquit, ignis & ligna : vbi est victima
 holocausti ? * Dixit autem Abraham : Deus
 prouidebit sibi victimam holocausti, fili
 mi. Pergebant ergo pariter : * & venerunt
 ad locum quem ostenderat ei Deus, in quo
 ædificauit altare, & desuper ligna compo-
 suit : cumq. alligasset Isaac filium suum, po-
 suit eum in altare super struem lignorum.
 * Extenditq. manum, & arripuit gladium,
 vt immolaret filium suum. * Et ecce Ange-
 lus Domini de cælo clamauit, dicens :
 Abraham, Abraham. Qui respondit : Ad-
 sum. * Dixitq. ei : Non extendas manum
 tuam super puerum, neque facias illi quid-
 quam : nunc cognoui quod times Deum,
 & non pepercisti vnigenito filio tuo pro-
 pter me. * Leuauit Abraham oculos suos,
 viditq. post tergum arietem inter vepres
 hærentem cornibus, quem assumens ob-
 tulit holocaustum pro filio. * Appellauitq.
 nomen loci illius, Dominus videt. Vnde
 vsque hodie dicitur : In monte Dominus
 videbit. * Vocauit autem Angelus Domi-
 ni Abraham secundo de cælo, dicens : * Per
 memetipsum iuravi, dicit Dominus : quia
 fecisti hanc rem, & non pepercisti filio tuo
 vnigenito propter me : * benedicam tibi,
 & multiplicabo semen tuum sicut stellas
 cæli, & velut arenam quæ est in littore
 maris : possidebit semen tuum portas ini-
 micorum suorum, * & BENEDICE-
 TUR in semine tuo omnes gentes terræ,
 quia obedisti voci meæ. * Reuersus est
 Abraham ad pueros suos, abieruntq. Ber-
 sabee simul, & habitauit ibi. * His ita ge-
 stis, nunciatum est Abraham quod Melcha,

quoque genuisset filios Nachor fratri suo, *Hus primogenitum, & Buz fratrem eius, * & Camuel patrem Syrorum, * & Cased, & Azau, Pheldas quoque & Iedlaph, * ac Balthuel, de quo nata est Rebecca: octo istos genuit Melcha, Nachor fratri Abraham. * Concubina vero illius, nomine Roma, peperit Tabee, & Gaham, & Tahas, & Maacha.

C A P. XXIII.

VIXIT autem Sara centum vigintis septem annis. * Et mortua est in ciuitate Arbee, quae est Hebron, in terra Chanaan: venitque Abraham ut plangeret, & fle-ret eam. * Cumque surrexisset ab officio funeris, locutus est ad filios Heth, dicens: * Aduena sum & peregrinus apud vos: dante mihi ius sepulchri vobiscum, ut sepeli-am mortuum meum. * Responderunt filij Heth, dicentes: * Audi nos domine, princeps Dei es apud nos: in electis sepulchris nostris sepeli mortuum tuum: nullusque te prohibere poterit quin in monumento eius sepelias mortuum tuum. * Surrexit Abraham, & adorauit populum terrae, filios videlicet Heth: * dixitque ad eos: Si placet animae vestrae ut sepeli-am mortuum meum, audite me, & intercedite pro me apud Ephron filium Seor: * ut det mihi speluncam duplicem, quam habet in extrema parte agri sui: pecunia digna tradat eam mihi coram vobis in possessionem sepulchri. * Habitabat autem Ephron in medio filiorum Heth. Responditque Ephron ad Abraham cunctis audientibus qui ingrediebantur portam ciuitatis illius, dicens: * Nequaquam ita fiat, domine mi, sed tu magis ausculta quod loquor: Agrum trado tibi, & speluncam, quae in eo est, praesentibus filiis populi mei, sepeli mortuum tuum. * Adorauit Abraham coram populo terrae. * Et locutus est ad Ephron circumstante plebe: Quaesio, ut audias me: Dabo pecuniam pro agro: suscipe eam, & sic sepeli-am mortuum meum in eo. * Responditque Ephron: * Domine mi, audi me. Terra, quam postulas, quadringentis siclis argenti valet:

istud est pretium inter me & te: sed quantum est hoc? sepeli mortuum tuum. * Quod cum audisset Abraham, appendit pecuniam, quam Ephron postulauerat, audientibus filiis Heth, quadringentos siclos argenti probatae monetae publicae. * Confirmatusque est ager quondam Ephronis, in quo erat spelunca duplex, respiciens Mambram, tam ipse, quam spelunca, & omnes arbores eius in cunctis terminis eius per circuitum. * Abraham in possessionem, videntibus filiis Heth, & cunctis qui intrabant portam ciuitatis illius. * Atque ita sepeliuit Abraham Saram uxorem suam in spelunca agri duplici, quae respiciebat Mambram, haec est Hebron in terra Chanaan. * Et confirmatus est ager, & antrum, quod erat in eo, Abraham in possessionem monumenti a filiis Heth.

C A P. XXIII.

ERAT autem Abraham senex, dierumque multorum: & Dominus in cunctis benedixerat ei. * Dixitque ad seruum seniore domus suae, qui praerat omnibus quae habebat: Pone manum tuam subter femur meum, * ut adiurem te per Dominum, Deum caeli & terrae, ut non accipias uxorem filio meo de filiabus Chanaanorum, inter quos habito: sed ad terram & cognationem meam proficiscaris, & inde accipias uxorem filio meo Isaac. * Respondit seruus: Si noluerit mulier venire mecum in terram hanc, nunquid reducere debeo filium tuum ad locum, de quo tu egressus es? * Dixitque Abraham: Cave nequando reducas filium meum illuc. * Dominus Deus caeli, qui tulit me de domo patris mei, & de terra patriuitatis meae, qui locutus est mihi, & iurauit mihi, dicens: Semini tuo dabo terram hanc: ipse mittet Angelum suum coram te, & accipies inde uxorem filio meo: * si autem mulier noluerit sequi te, non teneberis iuramento: filium meum tantum ne reducas illuc. * Posuit ergo seruus manum sub femore Abraham domini sui, & iurauit illi super sermone hoc. * Tulitque decem camelos

camelos de grege domini sui, & abiit, ex
 omibus bonis eius portans secum, pro-
 festusq. perrexit in Mesopotamiam ad vr-
 bem Nachor. Cumq. camelos fecisset ac-
 cumbere extra oppidum iuxta puteum a-
 quæ vespere, tempore quo solent mulieres
 egredi ad hauriendam aquam, dixit: Do-
 mine Deus domini mei Abraham, occurre,
 obsecro, mihi hodie, & fac misericordiam
 cum Domino meo Abraham. Ecce ego
 sto prope fontem aquæ, & filiarum habitato-
 rum huius ciuitatis egredientur ad haurien-
 dam aquam. Igitur puella, cui ego dixe-
 ro: Inclina hydriam tuam vt bibam: & il-
 la responderit, Bibe, quin & camelis tuis
 dabo potum: ipsa est, quam præparasti ser-
 uo tuo Isaac: & per hoc intelligam quòd
 feceris misericordiam cum domino meo.
 Necdum intra se verba compleuerat, &
 ecce Rebecca egrediebatur, filia Bathuel,
 filij Melchæ vxoris Nachor fratris Abra-
 ham, habens hydriam in scapula sua: puel-
 la decora nimis, virgoq. pulcherrima, & in-
 cognita viro: descenderat autem ad fon-
 tem, & impleuerat hydriam, ac reuerteba-
 tur. Occurritq. ei seruus, & ait: Pauxillum
 aquæ mihi ad bibendum præbe de hydria
 tua. Quæ respondit: Bibe domine mi-
 celeriterq. deposuit hydriam super vlnam
 suam, & dedit ei potum. Cumq. ille bi-
 bisset, adiecit: Quin & camelis tuis hau-
 riam aquam, donec cuncti bibant. Effun-
 densq. hydriam in canalibus, recurrit ad
 puteum vt hauriret aquam: & haustam om-
 nibus camelis dedit. Ipse autem contem-
 plabatur eam tacitus, scire volens vtrum
 prosperum iter suum fecisset Dominus, an
 non. Postquam autem biberunt cameli,
 protulit vir in aures aureas, appendentes si-
 clos duos: & armillas totidem pondo si-
 clorum decem. Dixitq. ad eam: Cuius es
 filia? indica mihi: est in domo patris tui lo-
 cus ad manendum? Quæ respondit: Filia
 sum Bathuelis, filij Melchæ, quem peperit
 ipsi Nachor. Et addidit, dicens: Palarum
 quoque & sceni plurimum est apud nos,
 & locus spatiosus ad manendum. Inclina-

uit se homo, & adorauit Dominum,
 dicens: Benedictus Dominus Deus do-
 mini mei Abraham, qui non abstulit mise-
 ricordiam & veritatem suâ a domino meo,
 & recto itinere me perduxit in domum fra-
 tris domini mei. Cucurrit itaque puella,
 & nunciauit in domum matris suæ omnia
 quæ audierat. Habebat autem Rebecca
 fratrem nomine Laban, qui festinus egres-
 sus est ad hominem, vbi erat fons. Cumq.
 vidisset in aures & armillas in manibus so-
 roris suæ, & audisset cuncta verba referen-
 tis: Hæc locutus est mihi homo: venit ad
 virum qui stabat iuxta camelos, & prope
 fontem aquæ: dixitq. ad eum: Ingrede-
 re, benedicte Domini: cur foris stas? præ-
 paravi domum, & locum camelis. Et in-
 troduxit eum in hospitium: ac destrauit
 camelos, deditq. paleas & scenum, & aquam
 ad lauandos pedes eius, & virorum qui ve-
 nerant cum eo. Et appositus est in con-
 spectu eius panis. Qui ait: Non come-
 dam, donec loquar sermones meos. Re-
 spondit ei: Loquere. At ille: Seruus, in-
 quit, Abraham sum: & Dominus bene-
 dixit domino meo valde, magnificatusq.
 est: & dedit ei oues & boues, argentum &
 aurum, seruos & ancillas, camelos, & asi-
 nos. Et peperit Sara vxor domini mei fi-
 lium domino meo in senectute sua, deditq.
 illi omnia quæ habuerat. Et adiurauit me
 dominus meus dicens: Non accipies vxo-
 rem filio meo de filiabus Chanaanorum,
 in quorum terra habito: sed ad domum
 patris mei perges, & de cognatione mea
 accipies vxorem filio meo: ego vero re-
 spondi domino meo: Quid si noluerit ve-
 nire mecum mulier? Dominus, ait, in cu-
 ius conspectu ambulo, mittet angelum
 suum tecum, & diriget viam tuam: acci-
 piesq. vxorẽ filio meo de cognatione mea,
 & de domo patris mei. Innocens eris a
 maledictione mea, cum veneris ad propin-
 quos meos, & non dederint tibi. Veni
 ergo hodie ad fontem aquæ, & dixi: Do-
 mine Deus domini mei Abraham, si dire-
 xisti viam meam, in qua nunc ambulo,
 ecce

* ecce sto iuxta fontem aquæ, & virgo, quæ
egredietur ad hauriendam aquam, audierit
a me: Da mihi pauxillum aquæ ad biben-
dum ex hydria tua: * & dixerit mihi: Et tu
bibe, & camelis tuis hauriam: ipsa est mu-
lier, quam præparauit Dominus filio domi-
ni mei. * Dumq. hæc tacitus mecum vol-
uerem, apparuit Rebecca veniens cum hy-
dria, quam portabat in scapula: descenditq.
ad fontem, & hausit aquam. Et aio ad eam:
Da mihi paululum bibere. * Quæ festinans
deposuit hydriam de humero, & dixit mi-
hi: Et tu bibe, & camelis tuis tribuam po-
tum. Bibi, & adaquauit camelos. * Inter-
rogauitq. eam, & dixi: Cuius es filia? Quæ
respōdit: Filia Bathuelis sum, filij Nachor,
quem peperit ei Melcha. Suspendi itaque
inaures ad ornandam faciem eius, & ar-
millas posui in manibus eius. * Pronusq.
adorauit Dominum, benedicens Domino
Deo domini mei Abraham, qui perduxit
me recto itinere, vt sumerem filiam fratris
domini mei filio eius. * Quamobrem si fa-
citis misericordiam & veritatem cum do-
mino meo, indicate mihi: sin autem aliud
placet, & hoc dicite mihi, vt vadam ad de-
xteram, siue ad sinistram. * Responderuntq.
Laban & Bathuel: A Domino egressus est
sermo: non possumus extra placitum eius
quidquam aliud loqui tecum. * En Rebec-
ca coram te est, tolle eam, & proficiscere,
& sit vxor filij domini tui, sicut locutus est
Dominus. * Quod cū audisset puer Abra-
ham, procidens adorauit in terram Domi-
num. * Prolatisq. vasis argenteis, & aureis,
& vestibus, dedit ea Rebecca pro mune-
re: fratribus quoque eius, & matri dona-
obtulit. * Inito conuiuio, vescentes pa-
riter & bibentes manserunt ibi. Surgens
autem mane, locutus est puer: Dimittite
me, vt vadam ad dominum meum. * Re-
sponderuntq. fratres eius & mater: Maneat
puella saltem decem dies apud nos, & po-
stea proficiscetur. * Nolite, ait, me retinere,
quia Dominus direxit viam meam: dimit-
tite me vt pergam ad dominum meum.
* Et dixerunt: Vocemus puellam, & quæ-

ramus ipsius voluntatem. * Cumq. vocata
venisset, sciscitati sunt: Vis ire cum homi-
ne isto? Quæ ait: Vadam. * Dimiserunt er-
go eam, & nutricem illius, seruumq. Abra-
ham, & comites eius, * imprecantes prospe-
ra sorori suæ, atque dicentes: Soror nostra
es, crescas in mille millia, & possideat se-
men tuum portas inimicorum suorum.
* Igitur Rebecca, & puellæ illius ascensis
camelis, secutæ sunt virum: qui festinus re-
uertebatur ad dominum suum: * eo autem
tempore deambulabat Isaac per viam, quæ
ducit ad Puteum, cuius nomen est Viuen-
tis, & videntis: habitabat enim in terra au-
strali: * & egressus fuerat ad meditandum
in agro, inclinata iam die: cumq. eleuasset
oculos, vidit camelos venientes procul.
* Rebecca quoque, conspectu Isaac, descen-
dit de camelo, * & ait ad puerum: Quis est
ille homo qui venit per agrum in occur-
sum nobis? Dixitq. ei: Ipse est dominus
meus. At illa tollens cito pallium, ope-
ruit se. * Seruus autem cuncta, quæ gesse-
rat, narrauit Isaac. * Qui introduxit eam
in tabernaculum Saræ matris suæ, & acce-
pit eam vxorem: & in tantum dilexit eam,
vt dolorem, qui ex morte matris eius ac-
ciderat, temperaret.

C A P . . . X V .

ABRAM vero aliam duxit vxorem
nomine Ceturam: * quæ peperit ei
Zamran & Iecsan, & Madan, & Madian, &
Iesboe, & Sue. * Iecsan quoque genuit
Saba & Dadan. Filij Dadan fuerunt Af-
surim, & Latusim, & Loomim. * At vero
ex Madian ortus est Ephra, & Opher, &
Henoeh, & Abida, & Eldaa: omnes hi filij
Ceturæ. * Deditq. Abraham cuncta quæ
possederat, Isaac: * filiis autem concubina-
rum largitus est munera, & separauit eos
ab Isaac filio suo, dum adhuc ipse viueret,
ad plagam orientalem. * Fuerunt autem
dies vitæ Abraham, centum septuaginta
quinque anni. * Et deficiens mortuus est in
senectute bona, prouectæq. ætatis & plenus
dierum: congregatusq. est ad populum
suum.

suum. * Et sepelierunt eum Isaac & Ismael filij sui in spelunca duplici, quæ sita est in agro Ephron filij Seor Hethæi, e regione Mambre, * quem emerat a filiis Heth: ibi sepultus est ipse, & Sara vxor eius. * Et post obitum illius benedixit Deus Isaac filio eius, qui habitabat iuxta puteum nomine Viuentis & videntis. * Hæ sunt generationes Ismael filij Abraham, quem peperit ei Agar Ægyptia, famula Saræ: & hæc nomina filiorum eius in vocabulis & generationibus suis. Primogenitus Ismaelis Nabaioth, deinde Cedar, & Adbeel, & Mabsam, * Masma quoque, & Duma, & Massa, * Hadar, & Thema, & Iethur, & Naphis, & Cedma. * Isti sunt filij Ismaelis: & hæc nomina per castella & oppida eorum, duodecim principes tribuum suarum. * Et facti sunt anni vitæ Ismaelis centum triginta septem, deficiensq. mortuus est, & appositus ad populum suum. * Habitauit autem ab Heuila vsque Sur, quæ respicit Ægyptum introeuntibus Assyrios. coram cunctis fratribus suis obiit. * Hæ quoque sunt generationes Isaac filij Abraham: Abraham genuit Isaac: * qui cum quadraginta esset annorum, duxit vxorem Rebeccam filiam Bathuelis Syri de Mesopotamia, sororem Laban. * Deprecatusq. est Isaac Dominum pro vxore sua, eo quod esset sterilis: qui exaudiuit eum, & dedit conceptum Rebeccæ. * Sed collidebantur in vtero eius paruuli; quæ ait: Si sic mihi futurum erat, quid necesse fuit concipere? Perrexitq. vt consuleret Dominum. * Qui respondens ait: Duæ gentes sunt in vtero tuo, & duo populi ex ventre tuo diuidentur, populusq. populum superabit, & maior seruiet minori. * Iam tempus pariendi aduenerat, & ecce gemini in vtero eius reperti sunt. * Qui prior egressus est, rufus erat, & totus in morem pellis hispidus: vocatumq. est nomen eius Esau. Protinus alter egrediens, plantam fratris tenebat manu: & idcirco appellauit eum Iacob. * Sexagenarius erat Isaac quando nati sunt ei paruuli. * Quibus adultis, factus est Esau vir gnarus ve-

nandi, & homo agricola: Iacob autem vir simplex habitabat in tabernaculis. * Isaac amabat Esau, eo quod de venationibus illius vesceretur: & Rebecca diligebat Iacob. * Coxit autem Iacob pulmentum: ad quem cum venisset Esau de agro lassus, ait: Da mihi de coctione hac rufa, quia oppido lassus sum. Quam ob causam vocatum est nomen eius Edom. * Cui dixit Iacob: Vende mihi primogenita tua. * Ille respondit: En morior, quid mihi proderunt primogenita? * Ait Iacob: Iura ergo mihi. Iurauit ei Esau, & vendidit primogenita. * Et sic accepto pane & lentis edulio, comedit, & bibit, & abiit; parui pendens quod primogenita vendidisset.

C A P. XXVI.

OR TA autem fame super terram post eam sterilitatem, quæ acciderat in diebus Abraham, abiit Isaac ad Abimelech regem Palæstinorum in Gerara. * Apparuitq. ei Dominus, & ait: Ne descendas in Ægyptum, sed quiesce in terra quam dixerò tibi. * Et peregrinare in ea, eròq. tecum, & benedicam tibi: tibi enim & semini tuo dabo vniuersas regiones has, complens iuramentum quod sponendi Abraham patri tuo. * Et multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli: daboq. posteris tuis vniuersas regiones has: & BENEDICENTVR in semine tuo omnes gentes terræ, * eo quod obedierit Abraham voci meæ, & custodierit præcepta & mandata meæ, & ceremonias legesq. seruauerit. * Mansit itaque Isaac in Geraris. * Qui cum interrogaretur a viris loci illius super vxore sua, respondit: Soror mea est. timuerat enim confiteri quod sibi esset sociata coniugio, reputans ne forte interficerent eum propter illius pulchritudinem. * Cumq. pertrāsissent dies pluri, & ibidem moraretur, prospiciens Abimelech rex Palæstinorum per fenestram, vidit eum iocantem cum Rebecca vxore sua. * Et accersito eo, ait: Perspicuum est quod vxor tua sit: cur mentitus es eam sororem tuam esse? Respondit: Timui ne more-

morerer propter eam. ¹⁰ **Dixitq.** Abimelech: Quare imposuisti nobis? potuit coire quispiam de populo cum vxore tua, & induxeras super nos grande peccatum. **Præcepitq.** omni populo, dicens: ¹¹ * Qui tetigerit hominis huius vxorem, morte morietur. ¹² * Seuit autem Isaac in terra illa, & inuenit in ipso anno ceteruplum: benedixitq. ei Dominus. ¹³ * Et locupletatus est homo, & ibat proficiens atque succrescens, donec magnus vehementer effectus est: ¹⁴ * habuit quoque possessiones ouium & armentorum, & familiae plurimum. Ob hoc inuidentes ei Philæstini, ¹⁵ * omnes puteos, quos foderant serui patris illius Abraham, illo tempore obstruxerunt, implentes humo: ¹⁶ * in tantum, vt ipse Abimelech diceret ad Isaac: Recede a nobis, quoniam potentior nobis factus es valde. ¹⁷ * Et ille discedens, vt veniret ad torrentem Geraræ, habitaretq. ibi: ¹⁸ * rursum fodit alios puteos, quos foderant serui patris sui Abraham, & quos, illo mortuo, olim obstruxerant Philistij: appellauitq. eos eisdem nominibus quibus ante pater vocauerat. ¹⁹ * Foderuntq. in Torrente, & repperunt aquam viam. ²⁰ * Sed & ibi iurgium fuit pastorum Geraræ aduersus pastores Isaac, dicentium: Nostra est aqua. quam ob rem nomen putei ex eo, quod acciderat, vocauit Calumniam. ²¹ * Foderunt autem & alium: & pro illo quoque rixati sunt, appellauitq. eum, Inimicitias. ²² * Profectus inde fodit alium puteum, pro quo non contenderunt: itaque vocauit nomen eius, Latitudo, dicens: Nunc dilatauit nos Dominus, & fecit crescere super terram. ²³ * Ascendit autem ex illo loco in Bersabee, vbi apparuit ei Dominus in ipsa nocte, ²⁴ dicens: Ego sum Deus Abraham patris tui, noli timere, quia ego tecum sum: benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum propter seruum meum Abraham. ²⁵ * Itaque ædificauit ibi altare: & inuocato nomine Domini, extendit tabernaculum: præcepitq. seruis suis vt foderent puteum. ²⁶ * Ad quem locum cum venissent de Gerar, Abimelech, & Ochozath amicus illius, & Phi-

col dux militum, ¹⁷ * locutus est eis Isaac: Quid venistis ad me hominem quem odistis, & expulistis a vobis? ¹⁸ * Qui responderunt: Vidimus tecum esse Dominum, & idcirco nos diximus: Sit iuramentum inter nos, & inemus fœdus, ¹⁹ * vt non facias nobis quidquam mali, sicut & nos nihil tuorum attigimus, nec fecimus quod te læderet: sed eum pace dimisimus auctum benedictione Domini. ²⁰ * Fecit ergo eis conuiuium, & post cibum & potum ²¹ * surgentes mane, iurauerunt sibi mutuo: dimisitq. eos Isaac pacifice in locum suum. ²² * Ecce autem venerunt in ipso die serui Isaac annunciantes ei de puteo, quem foderant, atque dicentes: Inuenimus aquam. ²³ * Vnde appellauit eum, Abundantiam: & nomen vrbi impositum est Bersabee, vsque in præsentem diem. ²⁴ * Esau vero quadragenarius duxit vxores, Iudith filiam Beerî Hethæi, & Basemath filiam Elon eiusdem loci: ²⁵ * quæ ambæ offenderant animum Isaac & Rebecca.

CAP. XXVII.

¹ **SECVIT** autem Isaac, & caligauerunt oculi eius, & videre non poterat: vocauitq. Esau filium suum maiorem, & dixit ei: Fili mi? Qui respondit: Adsum. ² * Cui pater: Vides, inquit, quod senuerim, & ignorem diem mortis meæ? ³ * Sume arma tua, pharetram, & arcum, & egredere foras: cumq. venatu aliquid apprehenderis, ⁴ * fac mihi inde pulmentum sicut velle me nosti, & affer vt comedam: & benedicat tibi anima mea antequam moriar. ⁵ * Quod cum audisset Rebecca, & ille abiisset in agrum vt iussionem patris impleret, ⁶ * dixit filio suo Iacob: Audiui patrem tuum loquentem cum Esau fratre tuo, & dicentem ei: ⁷ * Affer mihi de venatione tua, & fac cibos vt comedam, & benedicam tibi coram Domino antequam moriar. ⁸ * Nunc ergo, fili mi, acquiesce consilijs meis: ⁹ * & pergens ad gregem, affer mihi duos hœdos optimos, vt faciam ex eis escas patri tuo, quibus libenter vescitur: ¹⁰ * quas cum intuleris, & comederit, benedicat tibi priusquam

moriatur. * Cui ille respondit: Nosti quòd
 Esau frater meus homo pilosus sit, & ego
 lenis: * si attrectauerit me pater meus, &
 senserit, timeo ne putet me sibi voluisse il-
 ludere, & inducam super me maledictio-
 nem pro benedictione. * Ad quem mater:
 In me sit, ait, ista maledictio, fili mi: tantum
 audi vocem meam, & pergens, affer quæ
 dixi. * Abijt, & attulit, deditq. matri. Pa-
 rauit illa cibos, sicut velle nouerat patrem
 illius. * Et vestibus Esau valde bonis, quas
 apud se habebat domi, induit eum: * pelli-
 culasq. hædorum circumdedit manibus,
 & colli nuda protexit. * Deditq. pulmen-
 tum, & panes, quos coxerat, tradidit. * Qui-
 bus illatis, dixit: Pater mi? At ille respon-
 dit: Audio. Quis es tu fili mi? * Dixitq.
 Iacob: Ego sum primogenitus tuus Esau:
 feci sicut præcepisti mihi: surge, sede, &
 comede de venatione mea, vt benedicat
 mihi anima tua. * Rursumq. Isaac ad fi-
 lium suum: Quo modo, inquit, tam cito
 inuenire potuisti, fili mi? Qui respondit:
 Voluntas Dei fuit vt cito occurreret mihi
 quod volebam. * Dixitq. Isaac: Accede
 hic, vt tangam te fili mi, & probem verum
 tu sis filius meus Esau, an non. * Accessit
 ille ad patrem, & palpato eo, dixit Isaac:
 Vox quidem, vox Iacob est: sed manus,
 manus sunt Esau. * Et non cognouit eum,
 quia pilosæ manus similitudinem maioris
 expresserant. Benedicens ergo illi, * ait:
 Tu es filius meus Esau? Respondit, Ego
 sum. * At ille: Affer mihi, inquit, cibos
 de venatione tua, fili mi, vt benedicat tibi
 anima mea. Quos cum oblatos comedis-
 set, obtulit ei etiã vinum. quo hausto, * di-
 xit ad eum: Accede ad me, & da mihi
 osculum, fili mi. * Accessit, & osculatus est
 eum. Statimq. vt sensit vestimentorum il-
 lius fragrantiam, benedicens illi, ait: Ecce
 odor filij mei sicut odor agri pleni, cui be-
 nedixit Dominus. * Det tibi Deus de ro-
 re cæli, & de pinguedine terræ abundan-
 tiam frumenti & vini. * Et seruiant tibi
 populi, & adorent te tribus: esto dominus
 fratrum tuorum, & incuruentur ante te fi-

lij matris tuæ: qui maledixerit tibi, sit ille
 maledictus: & qui benedixerit tibi, bene-
 dictionibus repleatur. * Vix Isaac, sermo-
 nem impleuerat: & egresso Iacob foras,
 venit Esau, * coctosq. de venatione cibos
 intulit patri, dicens: Surge pater mi, & co-
 mede de venatione filij tui: vt benedicat
 mihi anima tua. * Dixitq. illi Isaac: Quis
 enim es tu? Qui respondit: Ego sum filius
 tuus primogenitus Esau. * Expauit Isaac
 stupore vehementi: & vltra quàm credi po-
 test, admirans, ait: Quis igitur ille est qui
 dudum captam venationem attulit mihi,
 & comedi ex omnibus prius quàm tu ve-
 nires? benedixiq. ei, & erit benedictus.
 * Auditis Esau sermonibus patris, irrugijt
 clamore magno: & consternatus, ait: Be-
 nedic etiam & mihi, pater mi. * Qui ait:
 Venit germanus tuus fraudulenter, & ac-
 cepit benedictionem tuam. * At ille sub-
 iunxit: Iuste vocatum est nomen eius Ia-
 cob: supplantauit enim me en altera vice:
 primogenita mea ante tulit, & nunc secun-
 do surripuit benedictionem meam. Rur-
 sumq. ad patrem: Numquid non reserua-
 sti, ait, & mihi benedictionem? * Respon-
 dit Isaac: Dominum tuum illum constitui,
 & omnes fratres eius seruituti illius subiui-
 gavi: frumento & vino stabiliui eum, & ti-
 bi post hæc, fili mi, vltra quid faciam?
 * Cui Esau: Num vnã, inquit, tantum
 benedictionem habes, pater? mihi quoque
 obsecro vt benedicas. Cumq. eiulatu ma-
 gno fleret, * motus Isaac, dixit ad eum: In
 pinguedine terræ, & in rore cæli desuper
 erit benedictio tua. Viues in gladio, & fra-
 tri tuo seruias: tempusq. veniet, cum ex-
 cutias, & soluas iugum eius de cernicibus
 tuis. * Oderat ergo semper Esau Iacob pro
 benedictione qua benedixerat ei pater: di-
 xitq. in corde suo: Venient dies luctus pa-
 tris mei, & occidam Iacob fratrem meum.
 * Nunciata sunt hæc Rebecce: quæ mit-
 tens & vocans Iacob filium suum, dixit ad
 eum: Ecce Esau frater tuus minatur vt oc-
 cidat te. * Nunc ergo, fili mi, audi vocem
 meam, & confurgens fuge ad Laban fra-
 trem

trem meum in Haran : * habitabisq. cum
eo dies paucos, donec requiescat furor fra-
tris tui, * & cesseret indignatio eius, obliui-
scaturq. eorum quæ fecisti in eum : postea
mittam, & adducam te inde huc. cur vtro-
que orbabor filio in vno die? * Dixitq. Re-
becca ad Isaac : Tædet me vitæ meæ pro-
pter filias Heth : si acceperit Iacob vxorem
de stirpe huius terræ, nolo viuere.

C A P. XXVIII.

VOCAUIT itaque Isaac Iacob, & bene-
dixit eum, præcepitq. ei dicens : Noli
accipere coniugem de genere Chanaan :
* sed vade, & proficiscere in Mesopotamiam
Syriæ, ad domum Bathuel patris matris
tuæ, & accipe tibi inde vxorem de filiabus
Laban auunculi tui. * Deus autem omni-
potens benedicat tibi, & crescere te faciat,
atque multiplicet : vt sis in turbas populo-
rum. * Et det tibi benedictiones Abraham,
& semini tuo post te : vt possideas terram
peregrinationis tuæ, quam pollicitus est
auo tuo. * Cumq. dimisisset eum Isaac, pro-
fectus venit in Mesopotamiam Syriæ ad
Laban filium Bathuel Syri, fratrem Rebec-
cæ matris suæ. * Videns autem Esau quod
benedixisset pater suus Iacob, & misisset
eum in Mesopotamiam Syriæ, vt inde
vxorem duceret; & quod post benedictio-
nem præcepisset ei, dicens : Non accipies
vxorem de filiabus Chanaan : quodq. obe-
diens Iacob parentibus suis isset in Syriam :
* probans quoque quod non libenter aspi-
ceret filias Chanaan pater suus : * iuit ad
Ismaelem, & duxit vxorem absque ijs, quas
prius habebat, Mabeleth filiam Ismael filij
Abraham, sororem Nabaioth. * Igitur
egressus Iacob de Bersabee, pergebat Ha-
ran. * Cumq. venisset ad quendam locum,
& vellet in eo requiescere post solis occu-
bitum, tulit de lapidibus qui iacebant, &
supponens capiti suo, dormiuit in eodem
loco. * Viditq. in somnis scalam stantem
super terram, & cacumen illius tangens cæ-
lam : angelos quoque Dei ascendentes &
descendentes per eam, * & Dominum in-

nixum scalæ dicentem sibi : Ego sum Do-
minus Deus Abraham patris tui, & Deus
Isaac : Terram, in qua dormis, tibi dabo &
semini tuo. * Eritq. semen tuum quasi pul-
uis terræ : dilataberis ad Occidentem, &
Orientem, & Septentrionem, & Meridiem :
& BENEDICENTVR IN TE & in semine tuo
cunctæ tribus terræ. * Et ero custos tuus
quocumque perrexeris, & reducam te in
terram hanc : nec dimittam nisi comple-
uero vniuersa quæ dixi. * Cumq. cuigilasset
Iacob de somno, ait : Vere Dominus est
in loco isto, & ego nesciebam. * Pauensq.
Quam terribilis est, inquit, locus iste : non
est hic aliud nisi domus Dei, & porta cæli.
* Surgens ergo Iacob mane, tulit lapidem,
quem supposuerat capiti suo, & erexit in
titulum, fundens oleum desuper. * Appel-
lauitq. nomen vrbis Bethel, quæ prius Lu-
za vocabatur. * Vouit etiam votum, dicens :
Si fuerit Deus mecum, & custodierit me in
via, per quam ego ambulo, & dederit mihi
panem ad vescendum, & vestimentum ad
induendum, * reuersusq. fuero prospere ad
domum patris mei : erit mihi Dominus in
Deum, * & lapis iste, quem erexi in titulum,
vocabitur Domus Dei : cunctorumq. quæ
dederis mihi, decimas offeram tibi.

C A P. XXIX.

PROFECTVS ergo Iacob venit in ter-
ram orientalem. * Et vidit puteum in
agro, tres quoque greges ouium accubantes
iuxta eum : nam ex illo adaquabantur
pecora, & os eius grandi lapide claudeba-
tur. * Morisq. erat vt cunctis ouibus con-
gregatis deuoluerent lapidem, & relictis
gregibus rursus super os putei ponerent.
* Dixitq. ad pastores : Fratres, vnde estis?
Qui responderunt : De Haran. * Quos in-
terrogans, Numquid, ait, nostis Laban fi-
lium Nachor? Dixerunt : Nouimus. * Sa-
nusne est? inquit : Valet, inquiunt : & ecce
Rachel filia eius venit cum grege suo. * Di-
xitq. Iacob : Adhuc multum diei superest,
nec est tempus vt reducantur ad caulas
greges : date antè potum ouibus, & sic eas
ad

ad pastum reducite. * Qui responderunt: Non possumus, donec omnia pecora congregentur, & amoueamus lapidem de ore putei, ut adaquemus greges. * Adhuc loquebantur, & ecce Rachel veniebat cum ouibus patris sui: nam gregem ipsa pascebat. * Quam cum vidisset Iacob, & sciret consobrinam suam, onesq. Laban auunculi sui: amouit lapidem quo puteus claudabatur. * Et adaquato grege, osculatus est eam: & eleuata voce fleuit, & indicauit ei quod frater esset patris sui, & filius Rebeccæ: at illa festinans nunciauit patri suo. * Qui cum audisset venisse Iacob filium sororis suæ, cucurrit obuiam ei: complexusq. eum, & in oscula ruens, duxit in domum suam. Auditis autem causis itineris, respondit: Os meum es, & caro mea. Et postquam impleti sunt dies mensis unius, dixit ei: Num quia frater meus es, gratis seruius mihi? dic quid mercedis accipias. * Habebat vero duas filias, nomen maioris Lia: minor vero appellabatur Rachel. * Sed Lia lippis erat oculis: Rachel decora facie, & venusto aspectu. * Quam diligens Iacob, ait: Seruiam tibi pro Rachel filia tua minore, septem annis. * Respondit Laban: Melius est ut tibi eam dem quam alteri viro, mane apud me. * Seruiuit ergo Iacob pro Rachel septem annis: & videbantur illi pauci dies pro amoris magnitudine. * Dixitq. ad Laban: Da mihi uxorem meam: quia iam tempus impletum est, ut ingrediar ad illam. * Qui vocatis multis amicorum turbis ad conuiuium, fecit nuptias. * Et vespere Liam filiam suam introduxit ad eum, dans ancillam filia, Zelpham nomine. Ad quam cum ex more Iacob fuisset ingressus, facto mane vidit Liam: & dixit ad socerum suum: Quid est quod facere voluisti? nonne pro Rachel seruiui tibi? quare imposuisti mihi? * Respondit Laban: Non est in loco nostro consuetudinis, ut minores ante tradamus ad nuptias. * Imple hebdomadam dierum huius copulæ: & hanc quoque dabo tibi pro opere quo seruiturus es mihi septem annis alijs. * Ac

quieuit placito: & hebdomada transacta, Rachel duxit uxorem: * cui pater seruam Balam tradiderat. * Tandemq. potitus optatis nuptijs, amorem sequentis prioris prætulit, seruiens apud eum septem annis alijs. * Videns autem Dominus quod despicere Liam, aperuit vuluam eius, sorore sterili permanente. * Quæ conceptum genuit filium, vocauitq. nomen eius Ruben, dicens: Vidit Dominus humilitatem meam, nunc amabit me vir meus. * Rursumq. concepit & peperit filium, & ait: Quoniam audiuit me Dominus haberi contemptum, dedit etiam istum mihi. vocauitq. nomen eius Simeon. * Concepitq. tertio, & genuit alium filium: dixitq. Nunc quoque copulabitur mihi maritus meus, eo quod peperim ei tres filios: & idcirco appellauit nomen eius, Levi. * Quarto concepit, & peperit filium, & ait: Modo confitebor Domino. & ob hoc vocauit eum, Iudam: cessauitq. parere.

Capitulum 30. **Ex** autem Rachel quod infecunda esset, inuidit sorori suæ, & ait marito suo: Da mihi liberos, alioquin moriar. * Cui iratus respondit Iacob: Num pro Deo ego sum, qui priuauit te fructu ventris tui? * At illa: Habeo, inquit, famulam Balam: ingredere ad illam, ut pariat super genua mea, & habeam ex illa filios. * Deditq. illi Balam in coniugium: quæ, ingressa ad se viro, concepit, & peperit filium. * Dixitq. Rachel: Iudicauit mihi Dominus, & exaudiuit vocem meam, dans mihi filium: & idcirco appellauit nomen eius, Dan. * Rursumq. Bala concipiens, peperit alteram, pro quo ait Rachel: Comparauit me Deus cum sorore mea, & inualui: vocauitq. eum, Nephthali. * Sentiens Lia quod parere desisset, Zelpham ancillam suam marito tradidit. * Qua post conceptum edente filium, dixit: Feliciter. & idcirco vocauit nomen eius, Gad. * Peperit quoque Zelpha alterum. * Dixitq. Lia: Hoc pro beatitudine mea: Beatam quippe

me dicent mulieres. propterea appellauit eum, Aser. * Egressus autem Ruben tempore messis triticeæ in agrum, reperit mandragoras: quas matri Liæ detulit. Dixitq. Rachel: Da mihi partem de mandragoris filij tui. * Illa respondit: Parumne tibi videtur quod præripueris maritum mihi, nisi etiam mandragoras filij mei tuleris? Ait Rachel: Dormiat tecum hac nocte pro mandragoris filij tui. * Redeuntq. ad vesperam Iacob de agro, egressa est in occursum eius Lia, & ad me, inquit, intrabis: quia mercede conduxisti te pro mandragoris filij mei. Dormiuitq. cum ea nocte illa. * Et exaudiuit Deus preces eius: concepitq. & peperit filium quintum, * & ait: Dedit Deus mercedem mihi, quia dedi ancillam meam viro meo, appellauitq. nomen eius, Issachar. * Rursum Lia concipiens, peperit sextum filium, * & ait: Dotauit me Deus dote bona: etiam hac vice mecum erit maritus meus, eo quod genuerim ei sex filios: & idcirco appellauit nomen eius, Zabulon. * Post quem peperit filiam, nomine Dinam. * Recordatus quoque Dominus Rachelis, exaudiuit eam, & aperuit vuluam eius. * Quæ concepit, & peperit filium, dicens: Abstulit Deus opprobrium meum. * Et vocauit nomen eius, Ioseph, dicens: Addat mihi Dominus filium alterum. * Nato autem Ioseph, dixit Iacob socero suo: Dimitte me vt reuertar in patriam, & ad terram meam. * Da mihi vxores, & liberos meos, pro quibus seruiui tibi, vt abeam: tu nosti seruitutem qua seruiui tibi. * Ait illi Laban: Inueniam gratiam in conspectu tuo: experimento didici, quia benedixit mihi Deus propter te: * constitue mercedem tuam quam dem tibi. * At ille respondit: Tu nosti quo modo seruiuerim tibi, & quanta in manibus meis fuerit possessio tua. * Modicum habuisti antequam venirem ad te, & nunc diues effectus es: benedixitq. tibi Dominus ad introitum meum: iustum est igitur vt aliquando prouideam etiam domui meæ. * Dixitq. Laban: Quid tibi dabo? At ille ait: Nihil

volo: sed si feceris quod postulo, iterum pascam, & custodiam pecora tua. * Gyræ omnes greges tuos, & separa cunctas oues varias, & sparso vellere: & quodcumque furuum & maculosum, variumq. fuerit, tam in ouibus quàm in capris, erit merces mea. * Respondebitq. mihi cras iustitia mea, quando placiti tempus aduenerit coram te: & omnia quæ non fuerint varia, & maculosa, & furua, tam in ouibus quàm in capris, furti me arguent. * Dixitq. Laban: Gratum habeo quod petis. * Et separauit in die illa capras, & oues, & hircos, & arietes varios, atque maculosos: cunctum autem gregem vnicolorem, idest albi, & nigri velleris, tradidit in manu filiorum suorum. * Et posuit spatium itineris trium dierum inter se & generum, qui pascebat reliquos greges eius. * Tollens ergo Iacob virgas populeas virides, & amygdalinas, & ex platanis, ex parte decorticauit eas: detractisq. corticibus, in his, quæ spoliata fuerant, candor apparuit: illa vero quæ integra fuerant, viridia permanserunt: atque in hunc modum color effectus est varius. * Posuitq. eas in canalibus, vbi effundebatur aqua: vt cum venissent greges ad bibendum, ante oculos haberent virgas, & in aspectu earum conciperent. * Factumq. est vt in ipso calore coitus, oues intuerentur virgas, & parerent maculosa, & varia, & diuerso colore respersa. * Diuisitq. gregem Iacob, & posuit virgas in canalibus ante oculos arietum: erant autem alba & nigra quæque, Laban: cetera vero, Iacob, separatis inter se gregibus. * Igitur quando primo tempore ascendebantur oues, ponebat Iacob virgas in canalibus aquarum ante oculos arietum & ouium, vt in earum contemplatione conciperent: * quando vero serotina admissura erat, & conceptus extremus, non ponebat eas. Facta sunt ea quæ erant serotina, Laban: & quæ primi temporis, Iacob. * Diciturq. est homo ultra modum, & habuit greges multos, ancillas & seruos, camelos & asinos.

C A P . . . . . X X X I .

POSTQUAM autem audiuit verba filiorum Laban dicentium: Tulit Iacob omnia quæ fuerunt patris nostri, & de illius facultate ditatus, factus est inclytus: *animaduertit quoque faciem Laban, quod non esset erga se sicut heri & nudius tertius, *maxime dicente sibi Domino: Reuertere in terram patrum tuorum, & ad generationem tuam, eroq. tecum. *Misit, & vocauit Rachel & Liam in agrum, vbi pascebat greges, *dixitq. eis: Video faciem patris vestri quod non sit erga me sicut heri & nudius tertius: Deus autem patris mei fuit mecum. *Et ipsæ nostis quod totis viribus meis seruijerim patri vestro. *Sed & pater vester circumuenit me, & mutauit mercedem meam decem vicibus: & tamen non dimisit eum Deus vt noceret mihi. *Si quando dixit: Varie erunt mercedes tuæ: pariebant omnes oues varios fœtus. quando vero econtrario ait: Alba quæque accipies pro mercede: omnes greges alba pepererunt. *Tulitq. Deus substantiam patris vestri, & dedit mihi. *Postquam enim conceptus ouium tempus aduenerat, leuaui oculos meos, & vidi in somnis ascendentes mares super feminas, varios & maculosos, & diuersorum colorum. *Dixitq. angelus Dei ad me in somnis: Iacob? Et ego respondi: Adsum. *Qui ait: Leua oculos tuos, & vide vniuersos masculos ascendentes super feminas, varios, maculosos, atque resperfos. Vidi enim omnia quæ fecit tibi Laban. *Ego sum Deus Bethel, vbi vniuersi lapidem, & votum vouisti mihi. Nunc ergo surge, & egredere de terra hac, reuertens in terram natiuitatis tuæ. *Responderuntq. Rachel & Lia: Numquid habemus residui quidquam in facultatibus, & hereditate domus patris nostri? *Nonne quasi alienas reputauit nos, & vendidit, comeditq. pretium nostrum? *Sed Deus tulit opes patris nostri, & eas tradidit nobis, ac filiis nostris: vnde omnia quæ præcepit tibi Deus, fac. *Surrexit itaque Ia-

cob, & impositis liberis, ac coniugibus suis super camelos, abiit. *Tulitq. omnem substantiam suam, & greges, & quidquid in Mesopotamia acquisierat, pergens ad Isaac patrem suum in terram Chanaan. *Eo tempore ierat Laban ad tondendas oues, & Rachel furata est idola patris sui. *No- huiusq. Iacob confiteri socero suo quod fugeret. *Cumq. abiisset tam ipse quam omnia quæ iuris sui erant, & amne transmissio pergeret contra Montem Galaad, nuntiatum est Laban die tertio quod fugeret Iacob. *Qui, assumptis fratribus suis, persecutus est eum diebus septem: & comprehendit eum in Monte Galaad. *Viditq. in somnis dicentem sibi Deum: Caue ne quidquam aspere loquaris contra Iacob. *Iamq. Iacob extenderat in monte tabernaculum: cumq. ille consecutus fuisset eum cum fratribus suis, in eodem Monte Galaad fixit tentorium. *Et dixit ad Iacob: Quare ita egisti, vt clam me abigeres filias meas quasi captiuas gladio? *Cur ignorante me fugere voluisti, nec indicare mihi, vt prosequerer te cum gaudio, & canticis, & tympanis, & citharis? *Non es passus vt oscularer filios meos & filias: stulte operatus es: & nunc quidem valet manus mea reddere tibi malum: sed Deus patris vestri heri dixit mihi: Caue ne loquaris contra Iacob quidquam durius. *Esto, ad tuos ire cupiebas, & desiderio erat tibi domus patris tui: cur furatus es deos meos? *Respondit Iacob: Quod inscio te profectus sum, timui ne violenter auferres filias tuas. *Quod autem furti me arguis: apud quemcumque inueneris deos tuos, necetur coram fratribus nostris. scrutare, quidquid tuorum apud me inueneris, & aufer. hæc dicens, ignorabat quod Rachel furata esset idola. *Ingressus itaque Laban tabernaculum Iacob, & Liæ, & vtriusque famulæ, non inuenit. Cumq. intrasset tentorium Rachelis, illa festinans abscondit idola subter stramenta cameli, & sedit desuper: scrutantiq. omne tentorium, & nihil inuenienti, *ait: Ne irascatur dominus meus quod coram

te assurgere nequeo: quia iuxta consuetudinem feminarum nunc accidit mihi. sic delusa sollicitudo quærentis est. * Tumenſq. 36
Iacob, cum iurgio ait: Quam ob culpam meam, & ob quod peccatum meum sic exarſiſti poſt me, * & ſcrutatus es omnem 37
ſupellectilem meam? Quid inueniſti de cuncta ſubſtantia domus tuæ? pone hic coram fratribus meis, & fratribus tuis, & iudicent inter me & te. * Idcirco viginti 38
annis fui tecum? oues tuæ & capræ ſteriles non fuerunt, arietes gregis tui non comedi: * nec captum a beſtia oſtendi tibi, ego 39
damnum omne reddebam: quidquid furto peribat, a me exigebas: * die noctuq. æſtu 40
vrebam, & gelu, fugiebatq. ſomnus ab oculis meis. * Sicq. per viginti annos in domo 41
tua ſeruiui tibi, quattuordecim pro filiabus, & ſex pro gregibus tuis: immutaſti quoque mercedem meam decem vicibus. * Niſi 42
ſi Deus patris mei Abraham, & timor Iſaac affuiſſet mihi, forſitan modo nudum me dimiſiſſes: afflictionem meam & laborem manuum mearum reſpexit Deus, & arguit te heri. * Reſpondit ei Laban: Filia meæ & 43
filij, & greges tui, & omnia quæ cernis, mea ſunt: quid poſſum facere filijs & nepotibus meis? * Veni ergo, & ineamus fœdus: 44
vt ſit in teſtimonium inter me & te. * Tulit 45
itaque Iacob lapidem, & erexit illum in titulum: * dixitq. fratribus ſuis: Afferte lapides. Qui congregantes fecerunt tumulum, comederuntq. ſuper eum: * quem vocauit Laban Tumulum teſtis: & Iacob, 47
Aceruum teſtimoniij, vterque iuxta proprietatem linguæ ſuæ. * Dixitq. Laban: 48
Tumulus iſte erit teſtis inter me & te hodie, & idcirco appellatum eſt nomen eius Galaad, id eſt, Tumulus teſtis. * Intueatur 49
& iudicet Dominus inter nos quando receſſerimus a nobis, * ſi afflixeſ filias meas, 50
& ſi introduxeſ alias vxores ſuper eas: nullus ſermonis noſtri teſtis eſt abſque Deo, qui præſens reſpicit. * Dixitq. rurfus 51
ad Iacob: En tumulus hic, & lapis quem crexi inter me & te, * teſtis erit: tumulus, 52
inquam, iſte & lapis ſint in teſtimonium, ſi

aut ego tranſiero illum pergens ad te, aut tu præterieris, malum mihi cogitans. * Deus Abraham, & Deus Nachor iudicet inter nos, Deus patris eorum. Iurauit ergo Iacob per timorem patris ſui Iſaac: * immo- 54
latisq. victimis in monte, vocauit fratres ſuos vt ederent panem. Qui cum comediſſent, manſerunt ibi: * Laban vero de nocte conſurgens, oſculatus eſt filios, & filias ſuas, & benedixit illis: reuerſuſq. eſt in locum ſuum.

CAP. XXXII.

IACOB quoque abiit itinere quo cœperat: fueruntq. ei obuiam Angeli Dei. * Quos cum vidiffet, ait: Caſtra Dei ſunt hæc. & appellauit nomen loci illius Mahanaim, id eſt, Caſtra. * Miſit autem & nuncios ante ſe ad Eſau fratrem ſuum in terram Seir, in regionem Edom: * præcepitq. eis, dicens: Sic loquimini domino meo Eſau: Hæc dicit frater tuus Iacob: Apud Laban peregrinatus ſum, & fui vſque in præſentem diem. * Habeo boues, & aſinos, & oues, & ſeruos, & ancillas: mittoq. nunc legationem ad dominum meum, vt inueniam gratiam in conſpectu tuo. * Reuerſiq. ſunt nuncij ad Iacob, dicentes: Venimus ad Eſau fratrem tuum, & ecce prope- rat tibi in occurſum cum quadringentis viris. * Timuit Iacob valde: & perterritus diuiſit populum qui ſecum erat, greges quoque & oues & boues & camelos in duas turmas, * dicens: Si venerit Eſau ad vnâ turmam, & percuſſerit eam, alia turma quæ reliqua eſt, ſaluabitur. * Dixitq. Iacob: Deus patris mei Abraham, & Deus patris mei Iſaac: Domine qui dixiſti mihi: Reuertere in terram tuam, & in locum natiuitatis tuæ, & benefaciam tibi: * minor ſum cunctis miſerationibus tuis, & veritate tua quam expleuiſti ſeruo tuo. In baculo meo tranſiui Iordanem iſtum: & nunc cum duabus turmis regredior. * Erue me de manu fratris mei Eſau, quia valde eum timeo: ne forte veniens percutiat matrem cum filijs. * Tu locutus es quod beneface-

nefaceres mihi, & dilatares semen meum, sicut arenam maris, quæ præ multitudine numerari non potest. * Cumq. dormisset, ibi nocte illa, separauit de his quæ habebat, munera Esau fratri suo, * capras ducenas, hircos viginti, oues ducentas, & arietes viginti, * camelos fortas cum pullis suis, triginta, vaccas quadraginta, & tauros viginti, asinas viginti, & pullos earum decem. * Et misit per manus seruorum suorum singulos seorsum greges, dixitq. pueris suis: Antecedite me, & sit spatium inter gregem & gregem. * Et præcepit prior, dicens: Si obuium habueris fratrem meum Esau, & interrogauerit te, Cuius es? aut, Quo vadis? aut, Cuius sunt ista quæ sequeris? respondebis: Serui tui Iacob, munera misit domino meo Esau: ipse quoque post nos venit. * Similiter dedit mandata secundo, & tertio, & cunctis qui sequebantur greges, dicens: Iisdem verbis loquimini ad Esau, cum inueneritis eum. * Et additis: Ipse quoque seruus tuus Iacob iter nostrum insequitur, dixit enim: Placabo illum muneribus quæ præcedunt, & postea videbo illum, forsitan propitiabitur mihi. * Præcesserunt itaque munera ante eum, ipse vero mansit nocte illa in castris. * Cumq. mature surrexisset, tulit duas uxores suas, & totidem famulas cum vndecim filijs, & transiit vadum Iaboc. * Traductisq. omnibus quæ ad se pertinebant, * mansit solus: & ecce vir luctabatur cum eo usque mane. * Qui cum videret quod eum superare non posset, tetigit neruum femoris eius, & statim emarcuit. * Dixitq. ad eum: Dimitte me, iam enim ascendit aurora. Respondit: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. * Ait ergo: Quod nomen est tibi? Respondit: Iacob. * At ille, Nequaquam, inquit, Iacob appellabitur nomen tuum, sed Israel: quoniam si contra Deum fortis fuisti, quanto magis contra homines præualebis? * Interrogauit eum Iacob: Dic mihi, quo appellaris nomine? Respondit: Cur quæris nomen meum? Et benedixit ei in eodem loco.

10 * Vocauitq. Iacob nomen loci illius Phanuel, dicens: Vidi Deum facie ad faciem, & salua facta est anima mea. * Ortusq. est ei statim sol, postquam transgressus est Phanuel: ipse vero claudicabat pede. 11 * Quam ob causam non comedunt neruum filij Israel, qui emarcuit in femore Iacob, usque in præsentem diem: eo quod tetigerit neruum femoris eius, & obstupuerit.

C A P. XXXIII.

1 * **E**LEVANS autem Iacob oculos suos, vidit venientem Esau, & cum eo quadringentos viros: diuisitq. filios Lia & Rachel, ambarumq. famularum: * & posuit vtramque ancillam, & liberos earum in principio: Liam vero, & filios eius in secundo loco: Rachel autem, & Ioseph nouissimos. * Et ipse progrediens adorauit pronus in terram septies, donec appropinquaret frater eius. * Currens itaque Esau obuiam fratri suo, amplexatus est eum: strinxensq. collum eius, & osculans fleuit. * Levatisq. oculis, vidit mulieres & paruulos earum, & ait: Quid sibi volunt isti? & si ad te pertinent? Respondit: Paruuli sunt, quos donauit mihi Deus seruo tuo. * Et appropinquantibus ancillæ & filij earum, inuenerunt. * Accessit quoque Lia cum pueris suis: & cum similiter adorassent, extremi Ioseph & Rachel adorauerunt. * Dixitq. Esau: Quænam sunt istæ turmæ quas obuiam habui? Respondit: Ut inuenirem gratiam coram domino meo. * At ille ait: Habeo plurima, frater mi, sint tua tibi. 10 * Dixitq. Iacob: Noli ita obsecro: sed si inueni gratiam in oculis tuis, accipe munusculum de manibus meis: sic enim vidi faciem tuam, quasi viderim vultum Dei: esto mihi propitius, * & suscipe benedictionem quam attuli tibi, & quam donauit mihi Deus tribuens omnia. Vix fratre compellente, suscipiens, * ait: Gradiumur simul, eroq. socius itineris tui. * Dixitq. Iacob: Nosti domine mi quod paruulos habeam teneros, & oues, & boues fortas mecum: quas

si plus in ambulando fecero laborare, morientur vna die cuncti greges. * Præcedat dominus meus ante seruum suum: & ego sequar paulatim vestigia eius, sicut videro paruulos meos posse, donec veniam ad dominum meum in Seir. * Respondit Esau: Oro te, vt de populo qui mecum est, saltem socij remaneant viae tuae. Non est, inquit, necesse: hoc vno tantum indigeo, vt inueniam gratiam in conspectu tuo domine mi. * Reuersus est itaque illo die Esau itinere quo venerat in Seir. * Et Iacob venit in Socoth: vbi ædificata domo & fixis tentorijs appellauit nomen loci illius Socoth, idest, tabernacula. * Transiuitq. in Salem urbem Sichimorum, quæ est in terra Chanaan, postquam reuersus est de Mesopotamia Syriæ: & habitauit iuxta oppidum. * Emitq. partem agri in qua fixerat tabernacula, a filijs Hemor patris Sichem centum agnis. * Et erecto ibi altari, inuocauit super illud fortissimum Deum Israel.

CAP. XXXIII.

EGRESSA est autem Dina filia Lia vt videret mulieres regionis illius. * Quam cum vidisset Sichem filius Hemor Heuxi, princeps terræ illius, adamauit eam: & rapuit, & dormiuit cum illa, vi opprimens virginem. * Et conglutinata est anima eius cum ea, tristemq. deliniuit blanditijs. * Et pergens ad Hemor patrem suum, Accipe, inquit, mihi puellam hanc coniugem. * Quod cum audisset Iacob absentibus filijs, & in pastu pecorum occupatis, filii donec redirent. * Egresso autem Hemor patre Sichem vt loqueretur ad Iacob, ecce filij eius veniebant de agro: auditoq. quod acciderat, irati sunt valde, eo quod foedam rem operatus esset in Israel, & violata filia Iacob, rem illicitam perpetrasset. * Locutus est itaque Hemor ad eos: Sichem filij mei adhæsit anima filia vestra: date eam illi uxorem: & iungamus vicissim connubia: filias vestras tradite nobis, & filias nostras accipite. * Et habitate nobiscum: terra in potestate vestra est, exercete, nego-

tiamini, & possidete eam. * Sed & Sichem ad patrem & ad fratres eius ait: Inueniam gratiam coram vobis: & quæcumque staueritis, dabo: * augete dotem, & munera postulare, & libenter tribuam quod petieritis: tantum dare mihi puellam hanc uxorem. * Responderunt filij Iacob Sichem & patri eius in dolo, sciuentes ob stuprum sororis: * Non possumus facere quod petitis, nec dare sororem nostram homini incircumciso: quod illicitum & nefarium est apud nos. * Sed in hoc valebimus fœderari, si volueritis esse similes nostri, & circumcidatur in vobis omne masculini sexus; * tunc dabimus & accipiemus mutuo filias vestras, ac nostras: & habitabimus vobiscum, erimusq. vnus populus: * si autem circumcidi nolueritis, tollemus filiam nostram, & recedemus. * Placuit oblatio eorum Hemor, & Sichem filio eius: * nec distulit adolescens quin statim quod petebatur expleret: amabat enim puellam valde, & ipse erat inclytus in omni domo patris sui. * Ingressiq. portam vrbs, locuti sunt ad populum: * Viri isti pacifici sunt, & volunt habitare nobiscum: negotientur in terra, & exerceant eam, quæ spatiosa & lata cultoribus indiget: filias eorum accipiemus uxores, & nostras illis dabimus. * Vnum est quo differtur tantum bonum: Si circumcidamus masculos nostros, ritum gentis imitantes. * Et substantia eorum, & pecora, & cuncta quæ possident, nostræ erunt: tantum in hoc acquiescamus, & habitantes simul, vnum efficiemus populum. * Assensiq. sunt omnes, circumcisis cunctis maribus. * Et ecce, die tertio quando grauissimus vulnerum dolor est: arreptis, duo filij Iacob, Simeon & Leui fratres Dinæ, gladijs, ingressi sunt urbem confidenter: interfecisq. omnibus masculis, Hemor & Sichem pariter necauerunt, tollentes Dinam de domo Sichem sororem suam. * Quibus egressis, irruerunt super occisos ceteri filij Iacob: & depopulati sunt urbem in vltionem stupri. * Oves eorum, & armenta, & asinos, cunctaq. vastantes quæ in domibus

& in

& in agris erant, * paruulos quoque eorum
& vxores duxerunt captiuas. * Quibus pa-
tratis audacter, Iacob dixit ad Simeon &
Leui: Turbastis me, & odiosum fecistis me
Chanaanais, & Pherezais habitatoribus ter-
rae huius. nos pauci sumus: illi congrega-
ti percutient me, & delebor ego, & domus
mea. * Responderunt: Numquid vt scor-
to abuti debuere sorore nostra?

CAP. XXXV.

IN TERRA locutus est Deus ad Iacob: 1
Surge, & ascende Bethel, & habita ibi,
facq. altare Deo qui apparuit tibi quando
fugiebas Esau fratrem tuum. * Iacob vero
conuocata omni domo sua, ait: Abijcite
deos alienos qui in medio vestri sunt, &
mundamini, ac mutate vestimenta vestra.
* Surgite, & ascendamus in Bethel, vt fa-
ciamus ibi altare Deo: qui exaudiuit me in
die tribulationis meae, & socius fuit itineris
mei. * Dederunt ergo ei omnes deos alie-
nos quos habebant, & in aures quae erant
in auribus eorum: at ille infodit ea subter
terebinthum, quae est post urbem Sichem.
* Cumq. profecti essent, terror Dei inuasit
omnes per circuitum ciuitates, & non sunt
ausi persequi recedentes. * Venit igitur
Iacob Luzam, quae est in terra Chanaan,
cognomento Bethel: ipse & omnis popu-
lus cum eo. * Aedificauitq. ibi altare, &
appellauit nomen loci illius, Domus Dei:
ibi enim apparuit ei Deus cum fugeret fra-
trem suum. * Eodem tempore mortua est
Debora nutrix Rebeckae, & sepulta est ad
radices Bethel super quercum: vocatumq.
est nomen loci illius, Quercus fletus. * Ap-
paruit autem iterum Deus Iacob postquam
reuersus est de Mesopotamia Syriae, bene-
dixitq. ei, * dicens: Non vocaberis vltra Ia-
cob, sed Israel erit nomen tuum. Et ap-
pellauit eum Israel, * dixitq. ei: Ego Deus
omnipotens, cresce, & multiplicare: gen-
tes, & populi nationum ex te erunt, re-
ges de lumbis tuis egredientur. * Terramq.
quam dedi Abraham & Isaac, dabo tibi
& semini tuo post te. * Et recessit ab eo. 13

14 * Ille vero erexit titulum lapideum in loco
quo locutus fuerat ei Deus: libans super
eum libamina, & effundens oleum: * vo-
cansq. nomen loci illius, Bethel. * Egres-
sus autem inde, venit verno tempore ad
terram quae ducit Ephratam: in qua cum
parturiret Rachel, * ob difficultatem partus
periclitari coepit. Dixitq. ei obstetrix: Noli
timere, quia & hunc habebis filium. * Egre-
diente autem anima pra dolore, & immi-
nente iam morte, vocauit nomen filij sui
Benoni, id est filius doloris mei: pater vero
appellauit eum Benjamin, id est filius dextrae.
19 * Mortua est ergo Rachel, & sepulta est in
via quae ducit Ephratam, haec est Bethlehem.
20 * Erexitq. Iacob titulum super sepulchrum
eius: Hic est titulus monumenti Rachel,
vsque in praesentem diem. * Egressus inde,
fixit tabernaculum trans Turrem gregis.
21 * Cumq. habitaret in illa regione, abiit Ru-
ben, & dormiuit cum Bala concubina pa-
tris sui: quod illum minime latuit. Erant
autem filij Iacob duodecim. * Filij Lia:
primogenitus Ruben, & Simeon, & Leui, &
Iudas, & Issachar, & Zabulon. * Filij Ra-
chel: Ioseph & Benjamin. * Filij Bale an-
cillae Rachelis: Dan & Nephthali. * Filij
Zelphae ancillae Lia: Gad & Aser: hi sunt
filij Iacob, qui nati sunt ei in Mesopotamia
Syriae. * Venit etiam ad Isaac patrem suum
in Mambre, Ciuitatem Arbee, haec est He-
bron: in qua peregrinatus est Abraham &
Isaac. * Et completi sunt dies Isaac centum
29 octoginta annorum. * Consumptusq. aeta-
te mortuus est: & appositus est populo
suo senex & plenus dierum: & sepelierunt
eum Esau & Iacob filij sui.

CAP. XXXVI.

HAEC sunt autem generationes Esau, ip-
se est Edom. * Esau accepit vxores de
filiabus Chanaan: Ada filiam Elon Hethaei,
& Oolibama filiam Anae filiae Sebeon He-
uai: * Basemath quoque filiam Ismael soro-
rem Nabaioth. * Peperit autem Ada, Eli-
phaz: Basemath genuit Rahuel: * Oolibama
genuit Iehus & Ihelon & Core. hi filij
Esau

Eſau qui nati ſunt ei in terra Chanaan. * Tulit autem Eſau vxores ſuas & filios & filias; & omnem animam domus ſuæ, & ſubſtantiam, & pecora, & cuncta quæ habere poterat in terra Chanaan: & abiit in alteram regionem, reſeſſitq. a fratre ſuo Iacob. * Diuites enim erant valde, & ſimul habitare non poterant: nec ſuſtinebat eos terra peregrinationis eorum præ multitudine gregum. * Habitauitq. Eſau in monte Seir, ipſe eſt Edom. * Hæ autem ſunt generationes Eſau patris Edom in monte Seir, & hæc nomina filiorum eius: Eliphaz filius Ada vxoris Eſau: Rahuel quoque filius Baſemath vxoris eius. * Pueruntq. Eliphaz filij: Theman, Omar, Sepho, & Gatham, & Cenez. * Erat autem Thamna, concubina Eliphaz filij Eſau: quæ peperit ei Amalech. hi ſunt filij Ada vxoris Eſau. * Filij autem Rahuel: Nahath & Zara, Samma & Meza. hi filij Baſemath vxoris Eſau. * Iſti quoque erant filij Oolibama filix Anæ filix Sebeon, vxoris Eſau, quos genuit ei Iehus & Ihelon & Core. * Hi duces filiorum Eſau: Filij Eliphaz primogeniti Eſau: dux Theman, dux Omar, dux Sepho, dux Cenez, dux Core, dux Gatham, dux Amalech. hi filij Eliphaz in terra Edom, & hi filij Ada. * Hi quoque filij Rahuel filij Eſau: dux Nahath, dux Zara, dux Samma, dux Meza. hi autem duces Rahuel in Terra Edom: iſti filij Baſemath vxoris Eſau. * Hi autem filij Oolibama vxoris Eſau: dux Iehus, dux Ihelon, dux Core. hi duces Oolibama filix Anæ vxoris Eſau. * Iſti ſunt filij Eſau, & hi duces eorum: ipſe eſt Edom. * Iſti ſunt filij Seir Horraei, habitatores terræ: Lotan, & Sobal, & Sebeon, & Ana, & Diſon, & Eſer, & Diſan. hi duces Horraei, filij Seir in Terra Edom. * Facti ſunt autem filij Lotan: Hori & Heman. erat autem ſoror Lotan, Thamna. * Et iſti filij Sobal: Aluan & Manahat & Ebal, & Sepho & Onam. * Et hi filij Sebeon: Aia & Ana. Iſte eſt Ana qui inuenit aquas calidas in ſolitudine, cum paſceret aſinos Sebeon patris ſui: habuitq. filium Diſon, & filiam Oolibama. * Et iſti

filij Diſon: Hamdan, & Eſeban, & Iethram, & Charan. * Hi quoque filij Eſer: Balaan, & Zauan, & Acan. * Habuit autem filios Diſan: Huſ, & Aram. * Hi duces Horraeorum: dux Lotan, dux Sobal, dux Sebeon, dux Ana, dux Diſon, dux Eſer, dux Diſan: iſti duces Horraeorum qui imperauerunt in Terra Seir. * Reges autem qui regnauerunt in Terra Edom antequam haberent regem filij Iſrael, fuerunt hi: * Bela filius Beor, nomenq. vrſis eius Denaba. * Mortuus eſt autem Bela, & regnauit pro eo Iobab filius Zara de Boſra. * Cumq. mortuus eſſet Iobab, regnauit pro eo Huſam de terra Themanorum. * Hoc quoque mortuo, regnauit pro eo Adad filius Badad, qui percuffit Madian in regione Moab: & nomen vrſis eius Auith. * Cumq. mortuus eſſet Adad, regnauit pro eo Semla de Maſſeca. * Hoc quoque mortuo regnauit pro eo Saul de fluuio Rohoboth. * Cumq. & hic obiſſet, ſucceſſit in regnum Balanan filius Achobor. * Iſto quoque mortuo regnauit pro eo Adar, nomenq. vrſis eius Phau: & appellabatur vxor eius Mectabel, filia Matred filix Mezaab. * Hæc ergo nomina ducum Eſau in cognationibus, & locis, & vocabulis ſuis: dux Thamna, dux Alua, dux Ietheth, dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon, dux Cenez, dux Theman, dux Maſſar, dux Magdiel, dux Hiram: hi duces Edom habitantes in terra imperij ſui, ipſe eſt Eſau pater Idumæorum.

CAP. XXXVII.

HABITAVIT autem Iacob in terra Chanaan, in qua pater ſuus peregrinatus eſt. * Et hæ ſunt generationes eius: Ioseph cum ſedecim eſſet annorum, paſcebat gregem cum fratribus ſuis adhuc puer: & erat cum filiis Balæ & Zelphæ vxorum patris ſui: accusauitq. fratres ſuos apud patrem crimine peſſimo. * Iſrael autem diligebat Ioseph ſuper omnes filios ſuos, eo quod in ſenectute genuiſſet eum: fecitq. ei tunicam polymitam. * Videntes autem fratres eius quod a patre plus cunctis filiis amaretur,

tur, oderant eum, nec poterant ei quidquam pacifice loqui. * Accidit quoque ut visum somnium referret fratribus suis: quæ causa maioris odij feminarium fuit. * Dixitq. ad eos: Audite somnium meum quod vidi: * Putabam nos ligare manipulos in agro: & quasi consurgere manipulum meum, & stare, vestrosq. manipulos circumstantes adorare manipulum meum. * Responderunt fratres eius: Numquid rex noster eris? aut subijciemur ditioni tuæ? Hæc ergo causa somniorum atque sermonum, inuidiæ & odij fomitem ministravit. * Aliud quoque vidit somnium, quod narrans fratribus, ait: Vidi per somnium, quasi solem, & lunam, & stellas. undecim adorare me. * Quod cum patri suo, & fratribus retulisset, increpauit eum pater suus, & dixit: Quid sibi vult hoc somnium quod vidisti? num ego & mater tua, & fratres tui adorabimus te super terram? * Inuidebant ei igitur fratres sui: pater vero rem tacitus considerabat. * Cumq. fratres illius in pascendis gregibus patris morarentur in Sichem, * dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oues in Sichimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondente, * Præsto sum, ait ei: Vade, & vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos, & pecora: & renuncia mihi quid agatur. Missus de Valle Hebron, venit in Sichem: * inuenitq. eum vir errantem in agro, & interrogauit quid quæreret. * At ille respondit: Fratres meos quero, indica mihi vbi pascant greges. * Dixitq. ei vir: Recefferunt de loco isto: audiui autem eos dicentes: Eamus in Dothain. Perrexit ergo Ioseph post fratres suos, & inuenit eos in Dothain. * Qui cum vidissent eum procul, antequam accederet ad eos, cogitauerunt illum occidere: * & mutuo loquebantur: Ecce somniator venit: * venite, occidamus eum, & mittamus in cisternam veterem: dicemusq. Fera pessima deuorauit eum: & tunc apparebit quid illi profint somnia sua. * Audiens autem hoc Ruben, nitebatur liberare eum de manibus eorum, & dicebat: * Non interficiatis animam eius,

nec effundatis sanguinem: sed proijcite eum in cisternam hanc, quæ est in solitudine, manusq. vestras seruate innoxias: hoc autem dicebat, volens eripere eum de manibus eorum, & reddere patri suo. * Confestim igitur ut peruenit ad fratres suos, nudauerunt eum tunica talari, & polymita: * miseruntq. eum in cisternam veterem, quæ non habebat aquam. * Et sedentes ut comederent panem, viderunt Ismaelitas viatores venire de Galaad, & camelos eorum portantes aromata, & refinam, & statim in Ægyptum. * Dixit ergo Iudas fratribus suis: Quid nobis prodest si occiderimus fratrem nostrum, & celauerimus sanguinem ipsius? * Melius est ut venundetur Ismaelitis, & manus nostræ non polluantur: frater enim, & caro nostra est. Acquieuerunt fratres sermonibus illius. * Et prætereuntibus Madianitis negotiatoribus, extrahentes eum de cisterna, vendiderunt eum Ismaelitis, viginti argenteis, qui duxerunt eum in Ægyptum. * Reuersusq. Ruben ad cisternam, non inuenit puerum: * & scissis vestibus pergens ad fratres suos, ait: Puer non comparet, & ego quo ibo? * Tulerunt autem tunicam eius, & in sanguine hœdi, quem occiderant, tinxerunt: * mittentes qui ferrent ad patrem, & dicerent: Hanc inuenimus: vide vtrum tunica filij tui sit, an non. * Quam cum agnouisset pater, ait: Tunica filij mei est, fera pessima comedit eum, bestia deuorauit Ioseph. * Scissisq. vestibus, indutus est cilicio, lugens filium suum multo tempore. * Congregatis autem cunctis liberis eius ut lenirent dolorem patris, noluit consolationem accipere, sed ait: Descendam ad filium meum lugens in infernum. Et illo perseverante in fletu, * Madianitæ vendiderunt Ioseph in Ægypto Putiphari eunucho Pharaonis magistro militum.

C A P. XXXVIII.

EODEM tempore descendens Iudas a fratribus suis, diuertit ad virum Odolamitem, nomine Hiram. * Viditq. ibi filiam

liam hominis Chananæi, vocabulo Sue: & accepta vxore, ingressus est ad eam. * Quæ concepit, & peperit filium, & vocauit nomen eius Her. * Rursumq. concepto fœtu, natum filium vocauit Onan. * Tertium quoque peperit: quæ appellauit Sela. quo nato, parere ultra cessauit. * Dedit autem Iudas vxorem primogenito suo Her, nomine Thamar. * Fuit quoque Her primogenitus Iudæ, nequam in conspectu Domini: & ab eo occisus est. * Dixit ergo Iudas ad Onan filium suum: Ingredere ad vxorem fratris tui, & sociare illi, vt suscites semen fratri tuo. * Ille sciens non sibi pasci filios, introiens ad vxorem fratris sui, semen fundebat in terram, ne liberi fratris nomine nascerentur. * Et idcirco percussit eum Dominus, quod rem detestabilem faceret. * Quam ob rem dixit Iudas Thamar nurui suæ: Esto vidua in domo patris tui, donec crescat Sela filius meus: timebat enim ne & ipse moreretur, sicut fratres eius. Quæ abiit, & habitauit in domo patris sui. * Euolutis autem multis diebus, mortua est filia Sue vxor Iudæ: qui post luctum consolatione suscepta, ascendebat ad tonfores ouium suarum, ipse & Hiras opilio gregis Odollamites, in Thamnas. * Nunciatumq. est Thamar quod focer illius ascenderet in Thamnas ad tondendas oues. * Quæ, depositis viduitatis vestibus, assumpsit theristrum: & mutato habitu, sedit in biuio itineris, quod ducit Thamnam: eo quod creuisset Sela, & non eum accepisset maritum. * Quam cum vidisset Iudas, suspicatus est esse meretricem: operuerat enim vultum suum, ne agnosceretur. * Ingrediensq. ad eam, ait: Dimitte me vt coeam tecum: nesciebat enim quod nurus sua esset. Qua respondente: Quid dabis mihi vt fruaris concubitu meo? * dixit: Mittam tibi hædum de gregibus. Rursumq. illa dicente: Patiar quod vis, si dederis mihi arrhabonem, donec mittas quod polliceris. * Ait Iudas: Quid tibi vis pro arrhabone dari? Respondit: Annulum tuum, & armillam, & baculum quem manu tenes. Ad vnum

19 igitur coitum mulier concepit, & surgens abiit: depositoq. habitu quem sumpserat, induta est viduitatis vestibus. * Misit autem Iudas hædum per pastorem suum Odollamitem, vt reciperet pignus quod dederat mulieri: qui cum non inuenisset eam, interrogauit homines loci illius: Vbi est mulier quæ sedebat in biuio? Respondentibus cunctis: Non fuit in loco isto meretrix. * Reuersus est ad Iudam, & dixit ei: Non inueni eam: sed & homines loci illius dixerunt mihi, numquam sedisse ibi scortum. * Ait Iudas: Habeat sibi, certe mendacij arguere nos non potest, ego misi hædum quem promiseram: & tu non inuenisti eam. * Ecce autem post tres menses nunciauerunt Iudæ, dicentes: Fornicata est Thamar nurus tua, & videtur vterus illius intumescere. Dixitq. Iudas: Producite eam vt comburatur. * Quæ cum duceretur ad pœnam, misit ad focerum suum, dicens: De viro, cuius hæc sunt, concepi: cognosce cuius sit annulus, & armilla, & baculus. * Qui, agnitis muneribus, ait: Iustior me est: quia non tradidi eam Sela filio meo. Attamen ultra non cognouit eam. * Instante autem partu, apparuerunt gemini in vtero: atque in ipsa effusione infantium vnus protulit manum, in qua obstetrix ligauit coccinum dicens: * Iste egredietur prior. * Illo vero retrahente manum, egressus est alter: dixitq. mulier: Quare diuisa est propter te maceria? & ob hanc causam vocauit nomen eius Phares. * Postea egressus est frater eius, in cuius manu erat coccinum: quem appellauit Zara.

C A P . XXXIX.

1 Igitur Ioseph ductus est in Ægyptum, emitq. eum Putiphar eunuchus Pharaonis, princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitarum, a quibus perditus erat. * Fuitq. Dominus cum eo, & erat vir in cunctis prospere agens: habitauitq. in domo domini sui, qui optime nouerat Dominum esse cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. * Inuenitq.

nitq. Ioseph gratiam coram domino suo;
 & ministrabat ei: a quo præpositus omni-
 bus gubernabat creditam sibi domum, &
 vniuersa quæ ei tradita fuerant: * benedi-
 xitq. Dominus domui Egyptij propter Io-
 seph, & multiplicauit tam in ædibus quàm
 in agris cunctam eius substantiam: * nec
 quidquam aliud nouerat, nisi panem quo
 vescabatur. Erat autem Ioseph pulchra fa-
 cie, & decorus aspectu. * Post multos ita-
 que dies iniecit domina sua oculos suos in
 Ioseph, & ait: Dormi mecum. * Qui ne-
 quaquam acquiescens operi nefario, dixit
 ad eam: Ecce dominus meus, omnibus
 mihi traditis, ignorat quid habeat in do-
 mo sua: * nec quidquam est quod non in
 mea sit potestate, vel non tradiderit mihi;
 præter te, quæ vxor eius es: quo modo er-
 go possum hoc malum facere, & peccare
 in Deum meum. * Huiusmodi verbis
 per singulos dies & mulier molesta erat
 adolescenti: & ille recusabat stuprū. * Ac-
 cidit autem quadam die vt intraret Ioseph
 domum, & operis quippiā absque arbitris
 faceret: * & illa, apprehensa lacinia vesti-
 menti eius, diceret: Dormi mecum. Qui
 relicto in manu eius pallio fugit, & egres-
 sus est foras. * Cumq. vidisset mulier vestem
 in manibus suis, & se esse contemptam,
 * vocauit ad se homines domus suæ, & ait
 ad eos: En introduxit virum Hebræum, vt
 illuderet nobis: ingressus est ad me, vt co-
 iret mecum: cumq. ego succlamassem, &
 audisset vocem meam, reliquit pallium
 quod tenebam, & fugit foras. * In argu-
 mentum ergo fidei retētum pallium osten-
 dit marito reuertenti domum, * & ait: In-
 gressus est ad me seruus Hebræus quem
 adduxisti, vt illuderet mihi: * cumq. audis-
 set me clamare, reliquit pallium quod te-
 nebam, & fugit foras. * His auditis domi-
 nus, & nimium credulus verbis coniugis,
 iratus est valde: * tradiditq. Ioseph in car-
 cerem, vbi vincti regis custodiebantur, &
 erat ibi clausus. * Fuit autem Dominus
 cum Ioseph, & misertus illius dedit ei gra-
 tiam in conspectu principis carceris. * Qui

tradidit in manu illius vniuersos vinctos
 qui in custodia tenebantur: & quidquid
 fiebat, sub ipso erat. * Nec nouerat aliquid,
 cunctis ei creditis: Dominus enim erat
 cum illo, & omnia opera eius dirigebat.

C A P. XL.

His ita gestis, accidit vt peccarent duo
 eunuchi, pincerna regis Egypti, &
 pistor, domino suo. * Iratusq. contra eos
 Pharaon (nam alter pincernis præerat, alter
 pistonibus) * misit eos in carcerem princi-
 pis militum, in quo erat vinctus & Ioseph.
 * At custos carceris tradidit eos Ioseph, qui
 & ministrabat eis: aliquantulum temporis
 fluxerat, & illi in custodia tenebantur.

* Videruntq. ambo somnium nocte vna,
 iuxta interpretationem congruam sibi: * ad
 quos cum introisset Ioseph mane, & vidis-
 set eos tristes, * sciscitatus est eos, dicens:
 Cur tristior est hodie solito facies vestra?
 * Qui responderunt: Somnium vidimus, &
 non est qui interpretetur nobis. Dixitq. ad
 eos Ioseph: Numquid non Dei est inter-
 pretatio? referte mihi quid videritis. * Nar-
 rauit prior, præpositus pincernarum, som-
 nium suum: Videbam coram me vitem,
 in qua erant tres propagines, crescere pau-
 latim in gemmas, & post flores vuas ma-
 turescere: * calicemq. Pharaonis in manu
 mea: tuli ergo vuas, & expressi in calicem
 quem tenebam, & tradidi poculum Pha-
 raoni. * Respondit Ioseph: Hæc est inter-
 pretatio somnij: Tres propagines, tres ad-
 huc dies sunt: * post quos recordabitur Pha-
 rao ministerij tui, & restituet te in gradum
 pristinum: dabisq. ei calicem iuxta offi-
 cium tuum, sicut ante facere consueueras.
 * Tantum memento mei, cum bene tibi
 fuerit, & facias mecum misericordiam: vt
 suggeras Pharaoni vt educat me de isto
 carcere: * quia furto sublati sum de terra
 Hebræorum, & hic innocens in lacum
 missus sum. * Videns pistorum magister
 quod prudenter somnium dissoluisset, ait:
 Et ego vidi somnium, Quod tria canistra
 farinæ haberem super caput meum: * & in

vno canistro quod erat excelsius, portare me omnes cibos qui sunt arte pistoria, auesq. comedere ex eo. Respondit Ioseph: Hæc est interpretatio somnij: Tria canistra, tres adhuc dies sunt: post quos auferet Pharaon caput tuum, ac suspendet te in cruce, & lacerabunt volucres carnes tuas. Exinde dies tertius natalitius Pharaonis erat: qui faciens grande conuiuium pueris suis, recordatus est inter epulas magistri pincernarum, & pistorum principis. Restituitq. alterum in locum suum, ut porrigeret ei poculum: alterum suspendit in patibulo, ut coniectoris veritas probaretur. Et tamen succedentibus prosperis, præpositus pincernarum oblitus est interpretis sui.

C A P . X L I .

Post duos annos vidit Pharaon somnium. Putabat se stare super fluminem, de quo ascendebant septem boues, pulchræ & crassæ nimis: & pascebantur in locis palustribus. Aliæ quoque septem emergebant de flumine, scædæ, confectæq. macie: & pascebantur in ipsa amnis ripa in locis virentibus: deuoraueruntq. eas, quarum miræ species & habitudo corporum erat. Expertus Pharaon, rursus dormiuit, & vidit alterum somnium: Septem spicæ pullulabant in culmo vno plenæ atque formosæ: aliæ quoque totidem spicæ tenues, & percussæ vredine oriebantur, deuorantes omnem priorum pulchritudinem. Euigilans Pharaon post quietem, & facto mane, dolore perterritus, misit ad omnes coniectores Ægypti, cunctosq. sapientes: & accersitis narrauit somnium; nec erat qui interpretaretur. Tunc demum reminiscens pincernarum magister, ait: Confiteor peccatum meum: Iratus rex seruis suis, me & magistrum pistorum retrudi iussit in carcerem principis militum: vbi vna nocte vterque vidimus somnium præsagum futurorum. Erat ibi puer Hebræus, eiusdem ducis militum famulus: cui narrantes somnia, audiuius quidquid postea rei proba-

uit euentus. ego enim redditus sum officio meo: & ille suspensus est in cruce. Protinus ad regis imperium educum de carcere Ioseph toronderunt: ac veste mutata obtulerunt ei. Cui ille ait: Vidi somnia, nec est qui edisserat: quæ audiui te sapientissimè me conijcere. Respondit Ioseph: Absque me Deus respondebit prospera Pharaoni. Narrauit ergo Pharaon quod viderat: Putabam me stare super ripam fluminis, & septem boues de amne conscendere, pulchras nimis, & obesis carnibus: quæ in pastu paludis virentia carpebant. & ecce, hæc sequebantur aliæ septem boues, in tantum deformes & macilentæ, ut numquam tales in terra Ægypti viderim: quæ, deuoratis & consumptis prioribus, nullum saturitatis dedere vestigium: sed simili macie, & squalore torpebant. Euigilans, rursus somno depressus, vidi somnium: Septem spicæ pullulabant in culmo vno plenæ atque pulcherrimæ. Aliæ quoque septem tenues & percussæ vredine, oriebantur e stipula: quæ priorum pulchritudinem deuorauerunt. Narraui coniectoris somnium; & nemo est qui edisserat. Respondit Ioseph: Somnium regis vnum est: quæ facturum est Deus, ostendit Pharaoni. Septem boues pulchræ, & septem spicæ plenæ: septem vbertatis anni sunt: eandemq. vim somnij comprehendunt. Septem quoque boues tenues atque macilentæ, quæ ascenderunt post eas, & septem spicæ tenues, & vento vrente percussæ: septem anni venturæ sunt famis. Qui hoc ordine complentur: Ecce septem anni venient fertilitatis magnæ in vniuersa Terra Ægypti: quos sequentur septem anni alij tantæ sterilitatis, ut obliuioni tradatur cuncta retro abundantia: consumptura est enim fames omnem terram, & vbertatis magnitudinem perditura est inopiæ magnitudo. Quod autem vidisti secundo ad eandem rem pertinens somnium: firmitatis indicium est, eo quod fiat sermo Dei, & velocius impleatur. Nunc ergo prouideat rex virum sapientem, & industrium, & præ-

ciat

ciat eum Terræ Ægypti: * Qui constituat
 præpositos per cunctas regiones: & quin-
 tam partem fructuum per septem annos
 fertilitatis, * qui iam nunc futuri sunt, con-
 greget in horrea: & omne frumentum sub
 Pharaonis potestate condatur, serueturq.
 in vrbibus. * Et præparetur futura septem
 annorum fami, quæ oppressura est Ægy-
 ptum, & non consumetur terra inopia.
 * Placuit Pharaoni consilium & cunctis mi-
 nistris eius: * locutusq. est ad eos: Num in-
 uenire poterimus talem virum, qui spiritu
 Dei plenus sit? * Dixit ergo ad Ioseph:
 Quia ostendit tibi Deus omnia quæ locu-
 tus es, numquid sapientiolem & consimi-
 lem tui inuenire potero? * Tu eris super
 domum meam, & ad tui oris imperium
 cunctus populus obediet: vno tantum re-
 gni folio te præcedam. * Dixitq. rursus Pha-
 rao ad Ioseph: Ecce, constitui te super vni-
 uersam terram Ægypti. * Tulitq. annulum
 de manu sua, & dedit eum in manu eius:
 vestiuitq. eum stola byssina, & collo tor-
 quem auream circumposuit. * Fecitq. eum
 ascendere super currum suum secundum,
 clamante præcone, vt omnes coram eo ge-
 nu flecterent, & præpositū esse scirent vni-
 uersæ Terræ Ægypti. * Dixit quoque rex
 ad Ioseph: Ego sum Pharaon: absque tuo
 imperio non mouebit quisquam manum
 aut pedem in omni terra Ægypti. * Ver-
 titq. nomen eius, & vocauit eum lingua
 Ægyptiaca, Saluatorem mundi. Deditq.
 illi vxorem Aseneth filiam Putiphare sacer-
 dotis Heliopoleos. Egressus est itaque Io-
 seph ad terram Ægypti (* triginta autem
 annorum erat quando stetit in conspectu
 regis Pharaonis) & circuiuit omnes regio-
 nes Ægypti. * Venitq. fertilitas septem an-
 norum: & in manipulos redactæ segetes
 congregatæ sunt in horrea Ægypti. * Om-
 nis etiam frugum abundantia in singulis
 vrbibus condita est. * Tantaq. fuit abun-
 dantia tritici, vt arenæ maris coæquaretur,
 & copia mensuram excederet. * Nati sunt
 autem Ioseph filij duo antequam veniret
 famas: quos peperit ei Aseneth filia Puti-

phare sacerdotis Heliopoleos. * Vocauitq.
 nomen primogeniti, Manasses, dicēs: Oblī-
 uisci me fecit Deus omnium laborum meo-
 rum, & domus patris mei. * Nomen quoque
 secundi appellauit Ephraim, dicens: Cre-
 scere me fecit Deus in terra paupertatis
 meæ. * Igitur transactis septem vbertatis an-
 nis, qui fuerant in Ægypto: cœperunt ve-
 nire septem anni inopiæ, quos prædixerat
 Ioseph: & in vniuerso orbe famas præua-
 luit, in cuncta autem terra Ægypti panis
 erat. * Qua esuriēte, clamauit populus ad
 Pharaonem, alimenta petens. Quibus ille
 respondit: Ite ad Ioseph: & quidquid ipse
 vobis dixerit, facite. * Crescebat autē quo-
 tidie famas in omni terra: aperuitq. Ioseph
 vniuersa horrea, & vendebat Ægyptijs:
 nam & illos oppresserat famas. * Omnesq.
 prouinciæ veniebant in Ægyptum, vt eme-
 rent escas, & malum inopiæ temperarent.

C A P. XLII.

AVDIENS autem Iacob quod alimen-
 ta venderentur in Ægypto, dixit filiis
 suis: Quare negligitis? * audiui quod triti-
 cum venundetur in Ægypto: descendite,
 & emite nobis necessaria, vt possimus vi-
 uere, & non consumamur inopia. * De-
 scendentes igitur fratres Ioseph decem, vt
 emerent frumenta in Ægypto, * Benjamin
 domi retento a Iacob, qui dixerat fratribus
 eius: Ne forte in itinere quidquam patia-
 tur mali: * ingressi sunt terram Ægypti cum
 alijs qui pergebant ad emendum. * Erat
 autem famas in Terra Chanaan. * Et Ioseph
 erat princeps in Terra Ægypti, atque ad
 eius nutum frumenta populis vdebantur.
 Cumq. adorassent eum fratres sui, & agno-
 uisset eos, quasi ad alienos durius loqueba-
 tur, interrogans eos: Vnde venistis? Qui
 responderunt: De Terra Chanaan, vt ema-
 mus victui necessaria. * Et tamen fratres
 ipse cognoscens, non est cognitus ab eis.
 * Recordatusq. somniorum, quæ aliquando
 viderat, ait ad eos: Exploratores estis: vt
 videatis infirmiora terræ venistis. * Qui di-
 xerunt: Non est ita, domine, sed serui tui

D vene-

venerunt vt emerent cibos. * Omnes filij
 vnus viri sumus : pacifici venimus , nec
 quidquam famuli tui machinantur mali .
 * Quibus ille respondit: Aliter est: immu-
 nita terræ huius considerare venistis . * At
 illi : Duodecim, inquit, serui tui, fratres
 sumus, filij viri vnus in Terra Chanaan :
 minimus cum patre nostro est , alius non
 est super . * Hoc est, ait, quod locutus sum :
 Exploratores estis . * Iam nunc experimen-
 tum vestri capiam : per salutem Pharaonis
 non egrediemini hinc, donec veniat frater
 vester minimus . * Mittite ex vobis vnum,
 & adducat eum : vos autem eritis in vin-
 culis, donec probentur quæ dixistis vtrum
 vera an falsa sint : alioquin per salutem
 Pharaonis exploratores estis . * Tradidit
 ergo illos custodiæ tribus diebus . * Die au-
 tem tertio eductis de carcere, ait : Facite
 quæ dixi , & viuetis : Deum enim timeo .
 * Si pacifici estis, frater vester vnus ligetur
 in carcere : vos autem abite, & ferte fru-
 menta quæ emistis, in domos vestras, * &
 fratrem vestrum minimum ad me adduci-
 te, vt possim vestros probare sermones, &
 non moriamini . Fecerunt vt dixerat, * & lo-
 cuti sunt ad inuicem: Merito hæc patimur,
 quia peccauimus in fratrem nostrum, vi-
 dentes angustiam animæ illius, dum depre-
 caretur nos, & non audiuius : idcirco ve-
 nit super nos ista tribulatio . * E quibus vnus
 Ruben, ait: Numquid non dixi vobis: No-
 lite peccare in puerum : & non audistis me?
 en sanguis eius exquiratur . * Nesciebant
 autem quod intelligeret Ioseph : eo quod
 per interpretem loqueretur ad eos . * Auer-
 titq. se parumper, & fleuit : & reuersus lo-
 cutus est ad eos . * Tollenſq. Simeon, &
 ligans illis præsentibus , iussit ministris vt
 implerent eorum saccos tritico, & repone-
 rent pecunias singulorum in sacculis suis,
 datis supra cibarijs in viam : qui fecerunt
 ita . * At illi portantes frumenta in asinis
 suis, profecti sunt . * Apertoq. vnus sacco,
 vt daret iumento pabulum in diuersorio ,
 contemplatus pecuniam in ore sacculi, * di-
 xit fratribus suis : Reddita est mihi pecu-

nia, en habetur in sacco . Et obstupesci,
 turbatiq. mutuo dixerunt : Quidnam est
 hoc, quod fecit nobis Deus ? * Veneruntq.
 ad Iacob patrem suum in terram Chanaan,
 & narrauerunt ei omnia quæ accidissent si-
 bi, dicentes : * Locutus est nobis dominus
 terræ durè, & putauit nos exploratores es-
 se prouinciæ . * Cui respondimus: Pacifici
 sumus, nec vllas molimur insidias . * Duo-
 decim fratres vno patre geniti sumus: vnus
 non est super, minimus cum patre nostro
 est in Terra Chanaan . * Qui ait nobis :
 Sic probabo quod pacifici sitis : Fratrem
 vestrum vnum dimittite apud me, & ciba-
 ria domibus vestris necessaria sumite , &
 abite, * fratremq. vestrum minimum addu-
 cite ad me, vt sciam quod non sitis explo-
 ratores : & istum, qui tenetur in vinculis ,
 recipere possitis : ac deinceps quæ vultis,
 emendi habeatis licentiam . * His dictis ,
 cum frumenta effunderent, singuli repererunt
 in ore saccorum ligatas pecunias : ex-
 territisq. simul omnibus, * dixit pater Iacob:
 Absque liberis me esse fecistis, Ioseph non
 est super, Simeon tenetur in vinculis, & Be-
 niamin auferetis : in me hæc omnia mala
 reciderunt . * Cui respondit Ruben: Duos
 filios meos interfice, si non reduxero illum
 tibi: trade illum in manu mea, & ego eum
 tibi restitui . * At ille: Non descendet ,
 inquit , filius meus vobiscum : frater eius
 mortuus est, & ipse solus remansit: si quid
 ei aduersi acciderit in terra ad quam per-
 gitis, deducetis canos meos cum dolore
 ad inferos .

C A P. XLIII.

INTERIM fames omnem terram vehe-
 menter premebat . * Consumptisq. cibis
 quos ex Ægypto detulerant, dixit Iacob ad
 filios suos : Reuertimini , & emite nobis
 pauxillum esearum . * Respondit Iudas: De-
 nunciauit nobis vir ille sub attestazione iu-
 risiurandi , dicens : Non videbitis faciem
 meam, nisi fratrem vestrum minimum ad-
 duxeritis vobiscum . * Si ergo vis eum mitte-
 re nobiscum, pergemus pariter, & ememus
 tibi

tibi necessaria: * Sin autem non vis, non
 ibimus: vir enim, vt sæpe diximus, denun-
 ciauit nobis, dicens: Non videbitis faciem
 meam absque fratre vestro minimo. * Di-
 xit eis Israel: In meam hoc fecistis mise-
 riam, vt indicaretis ei & alium habere vos
 fratrem. * At illi responderunt: Interroga-
 uit nos homo per ordinem nostram proge-
 niem: si pater viueret: si haberemus fra-
 trem: & nos respondimus ei consequenter
 iuxta id quod fuerat sciscitatus: numquid
 scire poteramus quòd dicturus esset: Ad-
 ducite fratrem vestrum vobiscum? * Iudas
 quoque dixit patri suo: Mitte puerum me-
 cum, vt proficiscamur, & possimus viuere:
 ne moriamur nos & paruuli nostri. * Ego
 suscipio puerum: de manu mea require il-
 lum. nisi reduxero & reddidero eum tibi,
 ero peccati reus in te omni tempore. * Si
 non intercessisset dilatio, iam vice altera
 venissemus. * Igitur Israel pater eorum
 dixit ad eos: Si sic necesse est, facite quod
 vultis: sumite de optimis terræ fructibus in
 vasis vestris, & deferre viro munera, modi-
 cum resinæ, & mellis, & storacis, stactes, &
 terebinthi, & amygdalarum. * Pecuniam
 quoque duplicem ferte vobiscum: & illā,
 quam inuenistis in sacculis, reportate, ne
 forte errore factum sit: * sed & fratrem ve-
 strum tollite, & ite ad virum. * Deus au-
 tem meus omnipotens faciat vobis eum
 placabilem: & remittat vobiscum fratrem
 vestrum quem tenet, & hunc Benjamin:
 ego autem quasi orbatus absque liberis
 ero. * Tulerunt ergo viri munera, & pe-
 cuniam duplicem, & Benjamin: descende-
 runtq. in Ægyptum, & steterunt coram Io-
 seph. * Quos cum ille vidisset, & Benia-
 min simul, præcepit dispensatori domus
 suæ, dicens: Introduc viros domum, & oc-
 cide victimas, & instrue conuiuium: quo-
 niam mecum sunt comesturi meridie. * Fe-
 cit ille quod sibi fuerat imperatum, & in-
 troduxit viros domum. * Ibiq. exterriti,
 dixerunt mutuo: Propter pecuniam, quam
 retulimus prius in saccis nostris, introducti
 sumus: vt deuoluat in nos calumniam, &

violenter subijciat seruituti & nos, & asinos
 nostros. * Quamobrem in ipsis foribus ac-
 cedentes ad dispensatorem domus: locuti
 sunt: Oramus domine vt audias nos. Iam
 ante descendimus vt emeremus escas: qui-
 bus emptis, cum venissemus ad diuerso-
 rium, aperuimus saccos nostros, & inueni-
 mus pecuniam in ore saccorum: quā nunc
 eodem pondere reportauimus. * Sed &
 aliud attulimus argentum, vt emamus quæ
 nobis necessaria sunt: non est in nostra
 conscientia quis posuerit eam in marsupijs
 nostris. * At ille respondit: Pax vobiscum,
 nolite timere: Deus vester, & Deus patris
 vestri dedit vobis thesauros in saccis ve-
 stris. nam pecuniam, quam dedistis mihi,
 probatam ego habeo. Eduxitq. ad eos Si-
 meon. * Et introductis domum, attulit
 aquam, & lauerunt pedes suos, deditq. pa-
 bulum asinis eorum. * Illi vero parabant
 munera, donec ingrederetur Ioseph me-
 ridie: audierant enim quòd ibi comesturi
 essent panem. * Igitur ingressus est Ioseph
 domum suam, obtuleruntq. ei munera, te-
 nentes in manibus suis: & adorauerunt
 proni in terram. * At ille, clementer resalu-
 tatis eis, interrogauit eos, dicens: Saluus ne
 est pater vester senex, de quo dixeratis mi-
 hi? Adhuc viuit? * Qui responderunt: So-
 spes est seruus tuus pater noster, adhuc vi-
 uit. Et incuruati, adorauerunt eum. * At-
 tollens autem Ioseph oculos, vidit Benia-
 min fratrem suum vterinum, & ait: Ille est
 frater vester paruulus, de quo dixeratis mi-
 hi? Et rursum: Deus, inquit, misereatur tui
 fili mi. * Festinauitq. quia commota fue-
 rant viscera eius super fratre suo, & erum-
 pebant lacrymæ: & introiens cubiculum,
 fleuit. * Rursumq. lota facie egressus, con-
 tinuit se, & ait: Ponite panes. * Quibus ap-
 positis, seorsum Ioseph, & seorsum fratri-
 bus, Ægyptijs quoque qui vescebantur si-
 mul, seorsum (illicitum est enim Ægyptijs
 comedere cum Hebræis, & profanum pu-
 tant huiusmodi conuiuium) * federunt co-
 ram eo, primogenitus iuxta primogenita
 sua, & minimus iuxta ætatem suam. Et

mirabantur nimis, * sumptis partibus quas
ab eo acceperant : maiorq. pars venit Be-
niamin, ita vt quinque partibus excederet.
Biberuntq. & inebriati sunt cum eo.

C A P. XLIII.

PRÆCEPIT autem Ioseph dispensa-
tori domus suæ, dicens : Imple saccos
eorum frumento, quantum possunt cape-
re : & pone pecuniam singulorum in sum-
mitate sacci. * Scyphum autem meum ar-
genteum, & pretium quod dedit tritici, po-
ne in ore sacci iunioris. factumq. est ita.
* Et orto mane, dimissi sunt cum asinis suis.
* Iamq. urbem exierant, & processerant pau-
lulum : tunc Ioseph accersito dispensatore
domus, Surge, inquit, & persequere viros :
& apprehensis dicito : Quare reddidistis
malum pro bono ? * Scyphus, quem furati
estis, ipse est in quo bibit dominus meus, &
in quo augurari solet : pessimam rem feci-
stis. * Fecit ille vt iusserat. Et apprehensis
per ordinem locutus est. * Qui responde-
runt : Quare sic loquitur dominus noster,
vt serui tui tantum flagitij commiserint ?
* Pecuniam, quam inuenimus in summita-
te saccorum, reportauimus ad te de terra
Chanaan : & quomodo consequens est vt
furati simus de domo domini tui aurum vel
argentum ? * Apud quemcumque fuerit in-
uentum seruorum tuorum quod quæris,
moriatur, & nos erimus serui domini no-
stri. * Qui dixit eis : Fiat iuxta vestram sen-
tentiam : apud quemcumque fuerit inuen-
tum, ipse sit seruus meus, vos autem eritis
innoxij. * Itaque festinatò deponentes in
terram saccos, aperuerunt singuli. * Quos
scrutatus, incipiens a maiore vsque ad mi-
nimum, inuenit scyphum in sacco Benia-
min. * At illi, scissis vestibus, oneratisq. rur-
sum asinis, reuerfi sunt in oppidum. * Pri-
musq. Iudas cum fratribus ingressus est ad
Ioseph (necdum enim de loco abierat) om-
nesq. ante eum pariter in terram corru-
erunt. * Quibus ille ait : Cur sic agere volui-
stis ? an ignoratis quòd non sit similis mei
in augurandi scientia ? * Cui Iudas : Quid

respondebimus, inquit, domino meo ? vel
quid loquemur, aut iuste poterimus obten-
dere ? Deus inuenit iniquitatem seruorum
tuorum : en omnes serui sumus domini
mei, & nos, & apud quem inuentus est scy-
phus. * Respondit Ioseph : Absit a me vt
sic agam : qui furatus est scyphum, ipse sit
seruus meus : vos autem abite liberi ad pa-
trem vestrum. * Accedens autem propius
Iudas, confidenter ait : Oro domine mi, lo-
quatur seruus tuus verbum in auribus tuis,
& ne irascaris famulo tuo : tu es enim post
Pharaonem * dominus meus. Interrogasti
prius seruos tuos : Habetis patrem aut fra-
trem ? * & nos respondimus tibi domino
meo : Est nobis pater senex, & puer par-
uulus, qui in senectute illius natus est ; cu-
ius vterinus frater mortuus est : & ipsum
solum habet mater sua, pater vero tenere
diligit eum. * Dixistiq. seruis tuis : Addu-
cite eum ad me, & ponam oculos meos su-
per illum. * Suggestimus domino meo :
Non potest puer relinquere patrem suum :
si enim illum dimiserit, morietur. * Et di-
xisti seruis tuis : Nisi venerit frater vester
minimus vobiscum, non videbitis amplius
faciem meam. * Cum ergo ascendissemus
ad famulum tuum patrem nostrum, narra-
uimus ei omnia quæ locutus est dominus
meus. * Et dixit pater noster : Reuertimi-
ni, & emite nobis parum tritici. * Cui di-
ximus : Ire non possumus : si frater noster
minimus descenderit nobiscum, proficisce-
mur simul : alioquin illo absente, non au-
demus videre faciem viri. * Ad quæ ille
respondit : Vos scitis quòd duos genuerit
mihi vxor mea. * Egressus est vnus, & di-
xistis : Bestia deuorauit eum : & hucusque
non comparet. * Si tuleritis & istum, & ali-
quid ei in via contigerit, deducetis canos
meos cum mœrore ad inferos. * Igitur si in-
trauero ad seruum tuum patrem nostrum,
& puer defuerit, (cum anima illius ex hu-
ius anima pendeat) * videritq. eum non
esse nobiscum, morietur, & deducet fa-
muli tui canos eius cum dolore ad inferos.
* Ego proprie seruus tuus sim. qui in meam
hunc.

hunc recepi fidem, & sponendi dicens: Nisi reduxero eum, peccati reus ero in patre meum omni tempore. * Manebo itaque seruus tuus pro puero in ministerio domini mei, & puer ascendat cum fratribus suis. * Non enim possum redire ad patrem meum, absente puero: ne calamitatis, quæ oppressura est patrem meum, testis assistam.

C A P. XLV.

NON se poterat ultra cohibere Ioseph multis coram astantibus: unde præcepit ut egrederentur cuncti foras, & nullus interesset alienus agnitioni mutæ.

* Eleuauitq. vocem cum fletu: quam audierunt Aegyptij, omnisq. domus Pharaonis.

* Et dixit fratribus suis: Ego sum Ioseph: adhuc pater meus uiuit. Non poterant respondere fratres nimio terrore perterriti.

* Ad quos ille clementer: Accedite, inquit, ad me. Et cum accessissent prope, Ego sum, ait, Ioseph, frater vester, quem vendidistis in Aegyptum. * Nolite pauere, neque uobis durum esse videatur quod vendidistis me in his regionibus: pro salute enim uestra misit me Deus ante uos in Aegyptum.

* Biennium est enim quod coepit fames esse in terra: & adhuc quinque anni restant, quibus nec arari poterit, nec meti. * Præmisitq. me Deus ut reseruemini super terram, & escas ad uiuendum habere possitis.

* Non uestro consilio, sed Dei voluntate, huc missus sum: qui fecit me quasi patrem Pharaonis, & dominum uniuersæ domus eius, ac principem in omni terra Aegypti. * Festinate, & ascendite ad patrem meum, & dicetis ei: Hæc mandat filius tuus Ioseph: Deus fecit me dominum uniuersæ terræ Aegypti: descende ad me, ne moreris, & habitabis in Terra Gessen: erisq. iuxta me tu, & filij tui, & filij filiorum tuorum, oues tuæ, & armenta tua, & uniuersa quæ possides. * Ibiq. te pascam (adhuc enim quinque anni residui sunt famis) ne & tu pereas, & domus tua, & omnia quæ possides.

* En, oculi uestri, & oculi fratris mei Benia-

min videt quod os meum loquatur ad uos.

13 * Nunciate patri meo uniuersam gloriam meam, & cuncta quæ uidistis in Aegypto:

14 festinate, & adducite eum ad me. * Cumq. amplexatus recidisset in collum Benjamin

15 fratris sui, fleuit: illo quoque similiter flete super collum eius. * Osculatusq. est Ioseph omnes fratres suos, & plorauit super singulos: post quæ ausi sunt loqui ad eum:

16 * Auditumq. est, & celebri sermone vulgatum in aula regis: Venerunt fratres Ioseph: & gauisus est Pharaon, atque omnis

17 familia eius. * Dixitq. ad Ioseph ut imperaret fratribus suis, dicens: Onerantes iumenta, ite in Terram Chanaan, & tollite

18 inde patrem uestrum & cognationem, & venite ad me: & ego dabo uobis omnia bona Aegypti, ut comedatis medullam terræ.

19 * Præcipe etiam ut tollant plaustra de terra Aegypti, ad subuectionem paruulorum suorum ac coniugum: & dicito: Tollite patrem uestrum, & properate quanto-

20 cyus uenientes. * Nec dimittatis quidquam de suppellectili uestra: quia omnes opes Aegypti, uestræ erunt. * Feceruntq. filij Israel ut eis mandatum fuerat: Quibus dedit Ioseph plaustra, secundum Pharaonis imperium: & cibaria in itinere.

21 * Singulis quoque proferri iussit binas stolas: Benjamin uero dedit trecentos argenteos cum quinque stolis optimis: tantumdem pecuniæ & uestium mittens patri suo, addens & asinos decem qui subueherent.

22 ex omnibus diuitijs Aegypti, & totidem asinas, triticum in itinere, panesq. portantes. * Dimisit ergo fratres suos, & proficiscens ait: Ne irascamini in uia. * Qui

23 ascendentes ex Aegypto, uenerunt in Terram Chanaan ad patrem suum Iacob. * Et nunciauerunt ei, dicentes: Ioseph filius tuus uiuit: & ipse dominatur in omni Terra Aegypti. Quo audito Iacob, quasi de graui somno euigilans, tamen non cre-

24 debat eis. * Illi econtra referebant omnem ordinem rei. Cumq. uidisset plaustra & uniuersa quæ miserat, reuixit spiritus

25 eius, & ait: Sufficit mihi si adhuc Ioseph

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

filii meus uiuit : vadam , & videbo illum
antequam moriar .

C A P . XLVI.

PRŌFECTVSQ. Israel cum omnibus
quæ habebat , venit ad Puteum iura-
menti : & mactatis ibi victimis Deo patris
sui Isaac , * audiuit eum per visionem no-
ctis vocantem se , & dicentem sibi : Iacob ,
Iacob . Cui respondit : Ecce adsum . * Ait
illi Deus : Ego sum fortissimus Deus patris
tui : noli timere , descende in Ægyptum , quia
in gentem magnam faciam te ibi . * Ego
descendam tecum illuc , & ego inde addu-
cam te reuertentem : Ioseph quoque ponet
manus suas super oculos tuos . * Surrexit
autem Iacob a Puteo iuramenti : tuleruntq.
eum filij cum paruulis & vxoribus suis in
plaustris quæ miserat Pharaon ad portan-
dum senem , * & omnia quæ possederat in
Terra Chanaan : venitq. in Ægyptum cum
omni semine suo , * filij eius , & nepotes , fi-
liæ ; & cuncta simul progenies . * Hæc sunt
autem nomina filiorum Israel , qui ingressi
sunt in Ægyptum , ipse cum liberis suis .
Primogenitus Ruben . * Filij Ruben : He-
noch & Phallu & Hefron & Charmi . * Fi-
lij Simeon : Iamuel & Iamin & Ahod , &
Iachin & Sohar , & Saul filius Chanaaniti-
dis . * Filij Leui : Gerson & Caath & Merari .
* Filij Iuda : Her & Onan & Sela & Phares
& Zara . mortui sunt autem Her & Onan
in terra Chanaan . Natiq. sunt filij Phares :
Hefron & Hamul . * Filij Issachar : Thola
& Phua & Iob & Semron . * Filij Zabul-
on : Sared & Elon & Iahelel . * Hi filij Lia
quos genuit in Mesopotamia Syriæ cum
Dina filia sua . omnes animæ filiorum eius
& filiarum , triginta tres . * Filij Gad : Se-
phion & Haggi & Suni & Efebon & Heri
& Arodi & Areli . * Filij Aser : Iamne & Ie-
sua & Iessui & Beria , Sara quoque soror eo-
rum . Filij Beria : Heber & Melchiel . * hi filij
Zelphæ , quam dedit Laban Liæ filiæ suæ .
& hos genuit Iacob sedecim animas . * Fi-
lij Rachel vxoris Iacob : Ioseph & Benia-
min . * Natiq. sunt Ioseph filij in Terra

Ægypti , quos genuit ei Afeneth filia Puti-
phare sacerdotis Heliopoleos : Manasses &
Ephraim . * Filij Benjamin : Bela & Bechor
& Asbel & Gera & Naaman & Echi & Ros
& Mophim & Ophim & Ared . * hi filij Ra-
chel quos genuit Iacob : omnes animæ ,
quattuordecim . * Filij Dan : Husim .
* Filij Nephthali : Iasiel & Guni & Ieser &
Sallem . * Hi filij Balæ , quam dedit Laban
Racheli filiæ suæ : & hos genuit Iacob : om-
nes animæ , septem . * Cunctæ animæ , quæ
ingressæ sunt cum Iacob in Ægyptum , &
egressæ sunt de femore illius , absque vxori-
bus filiorum eius , sexaginta sex . * Filij au-
tem Ioseph , qui nati sunt ei in terra Ægy-
pti , animæ duæ . Omnes animæ domus Ia-
cob , quæ ingressæ sunt in Ægyptum , fuere
septuaginta . * Misit autem Iudam ante se
ad Ioseph , vt nunciaret ei , & occurreret in
Gessen . * Quò cum peruenisset , iuncto Io-
seph curru suo , ascendit obuiam patri suo
ad eundem locum : vidensq. eum , irruit su-
per collum eius , & inter amplexus fleuit .
* Dixitq. pater ad Ioseph : Iam lætus mo-
riar , quia vidi faciem tuam , & superstitem
te relinquo . * At ille locutus est ad fratres
suos , & ad omnem domum patris sui : Ascen-
dam , & nunciabo Pharaoni , dicamq. ei :
Fratres mei , & domus patris mei , qui erant
in Terra Chanaan , venerunt ad me : * &
sunt viri pastores ouium , curamq. habent
alendorum gregum : pecora sua , & armen-
ta , & omnia quæ habere potuerunt , addu-
xerunt secum . * Cumq. vocauerit vos , &
dixerit : Quod est opus vestrum ? * Respon-
debitis : Viri pastores sumus serui tui , ab in-
fanzia nostra vsque in præsens , & nos & pa-
tres nostri . Hæc autem dicetis , vt habitare
possitis in Terra Gessen : quia detestantur
Ægyptij omnes pastores ouium .

C A P . XLVII.

INGRESSVS ergo Ioseph nunciauit Pha-
raoni , dicens : Pater meus & fratres , oues
eorum & armenta , & cuncta quæ possident ,
venerunt de Terra Chanaan : & ecce con-
sistunt in Terra Gessen . * Extremos quoque
fratrum

fratrum suorum quinque viros constituit coram rege: quos ille interrogauit: Quid habetis operis? Responderunt: Pastores ouium sumus serui tui, & nos, & patres nostri. * Ad peregrinandum in terra tua venimus: quoniam non est herba gregibus seruorum tuorum, ingrauescente fame in terra Chanaan: petimusque ut esse nos iubeas seruos tuos in Terra Gessen. * Dixit itaque rex ad Ioseph: Pater tuus & fratres tui venerunt ad te. * Terra Aegypti in conspectu tuo est: in optimo loco fac eos habitare, & trade eis Terram Gessen. Quod si nosti in eis esse viros industrios, constitue illos magistros pecorum meorum. * Post hæc introduxit Ioseph patrem suum ad Regem, & statuit eum coram eo: qui benedicens illi, & interrogatus ab eo: Quot sunt dies annorum vitæ tuæ? Respondit: Dies peregrinationis meæ centum triginta annorum sunt, parui & mali, & non peruenerunt usque ad dies patrum meorum quibus peregrinati sunt. * Et benedicto rege, egressus est foras. * Ioseph vero patri & fratribus suis dedit possessionem in Aegypto in optimo terræ loco, Ramesse, ut præceperat Pharao. * Et alebat eos, omnemque domum patris sui, præbens cibaria singulis. * In toto enim orbe panis deerat, & oppresserat fames terram, maxime Aegypti & Chanaan. * E quibus omnem pecuniam congregauit pro venditione frumenti, & intulit eam in ararium regis. * Cumque defecisset emptoribus pretium, venit cuncta Aegyptus ad Ioseph, dicens: Da nobis panes: quare morimur coram te, deficiente pecunia? * Quibus ille, respondit: Adducite pecora vestra, & dabo vobis pro eis cibos, si pretium non habetis. * Quæ cum adduxissent, dedit eis alimenta pro equis, & ouibus, & bobus, & asinis: sustentauitque eos illo anno pro commutatione pecorum. * Venerunt quoque anno secundo, & dixerunt ei: Non celabimus dominum nostrum quod deficiente pecunia, pecora simul defecerunt: nec clam te est, quod absque corporibus & terra nihil habeamus. * Cur er-

go moriemur te vidente? & nos & terra nostra tui erimus: eme nos in seruitutem regiam, & præbe semina, ne pereunte cultore redigatur terra in solitudinem. * Emit igitur Ioseph omnem Terram Aegypti, vendentibus singulis possessiones suas præ magnitudine famis. Subiecitque eam Pharaoni, & cunctos populos eius a nouissimis terminis Aegypti usque ad extremos fines eius, præter terram sacerdotum, quæ a rege tradita fuerat eis: quibus & statuta cibaria ex horreis publicis præbebantur, & idcirco non sunt compulsi vendere possessiones suas. * Dixit ergo Ioseph ad populos: En ut cernitis, & vos & terram vestram Pharaos possidet: accipite semina, & serite agros, ut fruges habere possitis. Quintam partem regi dabitis: quattuor reliquas permitto vobis in sementem, & in cibum familijs & liberis vestris. * Qui responderunt: Salus nostra in manu tua est: respiciat nos tantum dominus noster, & læti seruiemus regi. * Ex eo tempore usque in præsentem diem in vniuersa terra Aegypti regibus quinta pars soluitur, & factum est quasi in legem, absque terra sacerdotali, quæ libera ab hac conditione fuit. * Habitauit ergo Israel in Aegypto, idest, in Terra Gessen, & possedit eam: auctusque est, & multiplicatus nimis. * Et vixit in ea decem & septem annis: factique sunt omnes dies vitæ illius, centum quadraginta septem annorum. * Cumque appropinquare cerneret diem mortis suæ, vocauit filium suum Ioseph, & dixit ad eum: Si inueni gratiam in conspectu tuo, pone manum tuam sub femore meo: & facies mihi misericordiam, & veritatem, ut non sepelias me in Aegypto: sed dormiam cum patribus meis, & auferas me de terra hac, condasque in sepulchro maiorum meorum. Cui respondit Ioseph: Ego faciam quod iussisti. * Et ille: Iura ergo, inquit, mihi. Quo iurante, adorauit Israel Deum, conuersus ad lectuli caput.

C A P . XLVIII.

His ita transactis nunciatum est Ioseph quod agrotaret pater suus: qui, assumptis duobus filiis Manasse & Ephraim, ire perrexit. * Dictumq. est seni: Ecce filius tuus Ioseph venit ad te. Qui confortatus sedit in lectulo. * Et ingressus ad se ait: Deus omnipotens apparuit mihi in Lulza, quæ est in Terra Chanaan: Benedixitq. mihi, & ait: Ego te augebo & multiplicabo, & faciam te in turbas populorum: daboq. tibi terram hanc, & semini tuo post te in possessionem sempiternam. * Duo ergo filij tui, qui nati sunt tibi in Terra Aegypti antequam huc venirem ad te, mei erunt: Ephraim & Manasses, sicut Ruben & Simeon reputabuntur mihi. * Reliquos autem quos genueris post eos, tui erunt, & nomine fratrum suorum vocabuntur in possessionibus suis. * Mihi enim, quando veniebam de Mesopotamia, mortua est Rachel in terra Chanaan in ipso itinere, eratq. vernal tempus: & ingrediebar Ephratam, & sepeliui eam iuxta viam Ephratae, quæ alio nomine appellatur Bethlehem. * Videns autem filios eius dixit ad eum: Qui sunt isti? * Respondit: Filij mei sunt, quos donauit mihi Deus in hoc loco. Adduc, inquit, eos ad me, vt benedicam illis. * Oculi enim Israel caligabant præ nimia senectute, & clare videre non poterat. Applicitosq. ad se, deosculatus & circumplexus eos, dixit ad filium suum: Non sum fraudatus aspectu tuo: insuper ostendit mihi Deus semen tuum. * Cumq. tulisset eos Ioseph de gremio patris, adorauit pronus in terram. * Et posuit Ephraim ad dexteram suam, id est, ad sinistram Israel: Manassen vero in sinistra sua, ad dexteram scilicet patris, applicuitq. ambos ad eum. * Qui extendens manum dexteram, posuit super caput Ephraim minoris fratris: sinistram autem super caput Manasse qui maior natus erat, commutans manus. * Benedixitq. Iacob filiis Ioseph, & ait: Deus, in cuius conspectu ambulauerunt patres mei Abra-

ham, & Isaac, Deus qui pascit me ab adolescentia mea vsque in presentem diem: * Angelus, qui eruit me de cunctis malis, benedicat pueris istis: & inuocetur super eos nomen meum, nomina quoque patrum meorum Abraham, & Isaac, & crescant in multitudinem super terram. * Videns autem Ioseph quod posuisset pater suus dexteram manum super caput Ephraim, grauitè accepit: & apprehensam manum patris leuare conatus est de capite Ephraim, & transferre super caput Manasse. * Dixitq. ad patrem: Non ita conuenit, pater: quia hic est primogenitus, pone dexteram tuam super caput eius. * Qui renuens, ait: Scio fili mi, scio: & iste quidem erit in populos, & multiplicabitur: sed frater eius minor, maior erit illo: & semen illius crescet in gentes. * Benedixitq. eis in tempore illo, dicens: In te benedicetur Israel, atque dicetur: Faciat tibi Deus sicut Ephraim, & sicut Manasse. Constituitq. Ephraim ante Manassen. * Et ait ad Ioseph filium suum: En ego morior, & erit Deus vobiscum, reducetq. vos ad terram patrum vestrorum. * Do tibi partem vnā extra fratres tuos, quam tuli de manu Amorrhæi in gladio & arcu meo.

C A P . XLIX.

VOCAUIT autem Iacob filios suos, & ait eis: Congregamini, vt annunciem quæ ventura sunt vobis in diebus nouissimis. * Congregamini, & audite filij Iacob, audite Israel patrem vestrum: * Ruben primogenitus meus, tu fortitudo mea, & principium doloris mei: prior in donis, maior in imperio. * Effusus es sicut aqua, non crescas: quia ascendisti cubile patris tui, & maculasti stratum eius. * Simeon & Levi fratres: vasa iniquitatis bellantia. * In consilium eorum non veniat anima mea, & in cœtu illorum non sit gloria mea: quia in furore suo occiderunt virum, & in voluntate sua suffoderunt murum. * Maledictus furor eorum, quia pertinax: & indignatio eorum, quia dura: diuidam

eos in Iacob , & dispergam eos in Israel .
 * Iuda, te laudabunt fratres tui: manus tua
 in ceruicibus inimicorum tuorum, adora-
 bunt te filij patris tui. * Catulus leonis Iu-
 da: ad prædam fili mi ascendisti: requie-
 scens accubuiſti vt leo, & quasi leona, quis
 suscitabit eum? * NON AUFERTUR sce-
 ptrum de Iuda, & dux de femore eius, do-
 nec veniat qui mittendus est, & ipse erit
 expectatio gentium. * Ligans ad vineam
 pullum suum, & ad vitem, o fili mi, as-
 nam suam. Lauabit in vino stolam suam,
 & in sanguine vix pallium suum. * Pul-
 chriores sunt oculi eius vino, & dentes eius
 lacte candidiores. * Zabulon in littore
 maris habitabit, & in statione nauium per-
 tingens vsque ad Sidonem. * Issachar as-
 nus fortis accubans inter terminos. * Vi-
 dit requiem quod esset bona: & terram
 quod optima: & supposuit humerum suum
 ad portandum, factusq. est tributis seruiens.
 * Dan ludicabit populum suum sicut & alia
 tribus in Israel. * Fiat Dan coluber in via,
 cerastes in semita, mordens ungulas equi,
 vt cadat ascensor eius retro. * SALUTA-
 RE tuum expectabo Domine. * Gad, ac-
 cinctus præliabitur ante eum: & ipse ac-
 cingetur retrorsum. * Aser, pinguis panis
 eius, & præbebit delicias regibus. * Neph-
 thali, ceruus emissus, & dans eloquia pul-
 chritudinis. * Filius accrescens Ioseph,
 filius accrescens & decorus aspectu: filix
 discurrerunt super murum. * Sed exaspe-
 rauerunt eum, & iurgati sunt, inuideruntq.
 illi habentes iacula. * Sedit in forti arcus
 eius, & dissoluta sunt vincula brachiorum,
 & manuum illius per manus potentis Ia-
 cob: inde pastor egressus est, lapis Israel.
 * Deus patris tui erit adiutor tuus, & om-
 nipotens benedicet tibi benedictionibus
 cæli desuper, benedictionibus abyssi iacen-
 tis deorsum, benedictionibus vberum &
 vuluæ. * Benedictiones patris tui confor-
 tatae sunt benedictionibus patrum eius:
 donec veniret desiderium collium æterno-
 rum: fiant in capite Ioseph, & in vertice
 Nazaræi inter fratres suos. * Benjamin

lupus rapax, mane comedet prædam, &
 vespere diuidet spolia. * Omnes hi in tri-
 bus Israel duodecim: hæc locutus est
 eis pater suus, benedixitq. singulis, benedi-
 ctionibus proprijs. * Et præcepit eis, di-
 cens: Ego congregor ad populum meum:
 sepelite me cum patribus meis in spelun-
 ca duplici quæ est in agro Ephron Hethæi,
 contra Mambre in Terra Chanaan, quam
 emit Abraham cum agro ab Ephron He-
 thæo in possessionem sepulchri. * Ibi se-
 pelierunt eum, & Saram vxorem eius: ibi
 sepultus est Isaac cum Rebecca coniu-
 ge sua: ibi & Lia condita iacet. * Fi-
 nitq. mandatis quibus filios instruebat,
 collegit pedes suos super lectulum, & obijt:
 appositusq. est ad populum suum.

C A P . . . L .

Q V O D cernens Ioseph, ruit super fa-
 ciem patris flens & deosculans eum.
 * Præcepitq. seruis suis medicis vt aroma-
 tibus condirent patrem. * Quibus iussa
 explentibus, transierunt quadraginta dies:
 iste quippe mos erat cadauerum condi-
 torum. fleuitq. eum Ægyptus septuagin-
 ta diebus. * Et expleto planctus tempo-
 re, locutus est Ioseph ad familiam Pha-
 raonis: Si inueni gratiam in conspectu ve-
 stro, loquimini in auribus Pharaonis: * eo
 quod pater meus adiurauerit me, dicens:
 En morior, in sepulchro meo quod fo-
 di mihi in terra Chanaan, sepelies me.
 Ascendam igitur, & sepeliā patrem
 meum, ac reuertar. * Dixitq. ei Pharao:
 Ascende & sepeli patrem tuum sicut ad-
 iuratus es. * Quo ascendente, ierunt cum
 eo omnes senes domus Pharaonis, cun-
 ctq. maiores natu Terræ Ægypti: * do-
 mus Ioseph cum fratribus suis, absque
 paruulis & gregibus, atque armentis quæ
 dereliquerant in Terra Gessen. * Ha-
 buit quoque in comitatu currus & equi-
 tes: & facta est turba non modica.
 * Veneruntq. ad Areā Atad, quæ sita
 est trans Iordanem: vbi celebrantes exe-
 quas planctu magno atque vehementi imple-

impleuerunt septem dies. * Quod cum vi-
dissent habitatores Terræ Chanaan, dixe-
runt: Planctus magnus est iste Ægyptijs.
Et idcirco vocatum est nomen loci illius,
Planctus Ægypti. * Fecerunt ergo filij Ia-
cob sicut præceperat eis: * Et portantes eum
in Terram Chanaan, sepelierunt eum in
spelunca duplici, quam emerat Abraham
cum agro in possessionem sepulchri ab
Ephron Hethæo contra faciem Mambre.
* Reuersusq. est Ioseph in Ægyptum cum
fratribus suis, & omni comitatu, sepulto
patre. * Quo mortuo, timentes fratres
eius, & mutuo colloquentes: Ne forte me-
mor sit iniuriæ quam passus est, & reddat
nobis omne malum quod fecimus, * man-
dauerunt ei dicentes: Pater tuus præcepit
nobis antequam moreretur, * vt hæc tibi
verbis illius diceremus: Obsecro vt obli-
uiscaris sceleris fratrum tuorum, & pec-
cati atque malitiæ quam exercuerunt in te:
nos quoque oramus vt seruis Dei patris tui
dimittas iniquitatem hanc. Quibus audi-
tis fleuit Ioseph. * Veneruntq. ad eum fra-

tres sui: & proni adorantes in terram dixe-
runt: Serui tui sumus. * Quibus ille respon-
dit: Nolite timere: num Dei possumus resi-
stere voluntati? * Vos cogitastis de me ma-
lum: sed Deus vertit illud in bonum, vt
exaltaret me, sicut in præsentiarum cerni-
tis, & saluos faceret multos populos. * No-
lite timere: ego pascam vos & paruulos ve-
stros. consolatusq. est eos, & blande ac le-
niter est locutus. * Et habitauit in Ægypto
cum omni domo patris sui: vixitq. centum
decem annis. Et vidit Ephraim filios vsque
ad tertiam generationem. Filij quoque
Machir filij Manasse nati sunt in genibus
Ioseph. * Quibus transactis, locutus est fra-
tribus suis: Post mortem meam Deus visi-
tabit vos, & ascendere vos faciet de terra
ista ad terram quam iurauit Abraham,
Isaac, & Iacob. * Cumq. adiurasset eos at-
que dixisset: Deus visitabit vos, asportate
ossa mea vobiscum de loco isto: * mortuus
est, expletis centum decem vitæ suæ annis.
Et conditus aromatibus, repositus est in
loculo in Ægypto.

LIBER EXODVS,

HEBRAICE VEELLE SEMOTH.

CAPVT PRIMVM.

HÆc sunt nomina filiorum
Israel qui ingressi sunt in
Ægyptum cum Iacob: sin-
guli cum domibus suis in-
troierūt: * Ruben, Simeon,
Leui, Iudas, * Issachar, Zabulon & Benia-
min, * Dan, & Nephthali, Gad, & Aser.
* Erant igitur omnes animæ eorum qui e-
gressi sunt de femore Iacob, septuaginta:
Ioseph autem in Ægypto erat. * Quo mor-
tuo, & vniuersis fratribus eius, omniq. co-
gnatione illa, * filij Israel creuerunt, & quasi
germinantes multiplicati sunt: ac roborati
nimis, impleuerunt terram. * Surrexit in-
terea rex nouus super Ægyptum, qui igno-
rabat Ioseph: * & ait ad populum suum:
Ecce, populus filiorum Israel multus, & for-
tior nobis est. * Venite, sapienter opprima-
mus eum, ne forte multiplicetur: & si in-
gruerit contra nos bellum, addatur inimi-
cis nostris, expugnatisq. nobis egrediatur
de terra. * Præposuit itaque eis magistros
operum, vt affligerent eos oneribus: ædifi-
caueruntq. vrbes tabernaculorum Pharaoni,
Phithom, & Ramesse. * Quantoq. op-
primebāt eos, tanto magis multiplicaban-
tur, & crescebant: * oderantq. filios Israel
Ægyptij, & affligebant illudentes eis: * at-
que ad amaritudinem perducebant vitam
eorum operibus duris luti, & lateris, om-
niq. famulatu, quo in terræ operibus pre-
mebantur. * Dixit autem Rex Ægypti ob-
stetricibus Hebræorum: quarum vna voca-
batur Sephora, altera Phua, * præcipiens
eis: Quando obstetricabitis Hebræas, &
partus tempus aduenerit: si masculus fue-
rit, interficite eum: si femina, reseruate.
* Timuerunt autem obstetrices Deum, &
non fecerunt iuxta præceptum regis Ægy-

pti, sed conseruabant mares. * Quibus ad-
se accersitis, rex ait: Quidnam est hoc quod
facere voluistis, vt pueros seruaretis? * Quæ
responderunt: Non sunt Hebrææ sicut
Ægyptiæ mulieres: ipsæ enim obstetrican-
di habent scientiam, & priusquam venia-
mus ad eas, pariunt. * Bene ergo fecit
Deus obstetricibus: & creuit populus, con-
fortatusq. est nimis. * Et quia timuerunt
obstetrices Deum, ædificauit eis domos.
* Præcepit ergo Pharaon omni populo suo,
dicens: Quidquid masculini sexus natum
fuerit, in flumen proijcite: quidquid femi-
nini, reseruate.

CAP. II.

EGRESSVS est post hæc vir de domo
Leui: & accepit uxorem stirpis suæ.
* quæ concepit, & peperit filium: & videns
eum elegantem, abscondit tribus mensi-
bus. * Cumq. iam celare non posset, sum-
psit fiscellam scirpeam, & liniuit eam bitu-
mine ac pice: posuitq. intus infantulum,
& exposuit eum in carecto ripæ fluminis,
* stante procul sorore eius, & considerante
euentum rei. * Ecce autem descendebat
filia Pharaonis vt lauaretur in flumine: &
puellæ eius gradiebantur per crepidinem
aluei. Quæ cum vidisset fiscellam in pa-
pyrione, misit vnam e famulabus suis: &
allatam * aperiens, cernensq. in ea paru-
lum vagientem, miserta eius, ait: De infan-
tibus Hebræorum est hic. * Cui soror pue-
ri: Vis, inquit, vt vadam, & vocem tibi
mulierem Hebræam, quæ nutrire possit in-
fantulum? * Respondit: Vade. Perre-
xit puella & vocauit matrem suam. * Ad
quam locuta filia Pharaonis: Accipe, ait,
puerum istum, & nutri mihi: ego dabo
tibi

tibi mercedem tuam. Suscepit mulier, & nutriuit puerum: adultumq. tradidit filiae Pharaonis. * Quem illa adoptauit in locum filij, vocauitq. nomen eius Moyſes, dicens: Quia de aqua tuli eum. * In diebus illis postquam creuerat Moyſes, egressus est ad fratres suos: viditq. afflictionem eorum, & virum Aegyptium percutientem quendam de Hebraeis fratribus suis. * Cumq. circumspexisset huc atque illuc, & nullum adesse vidisset, percutsum Aegyptium abscondit sabulo. * Et egressus die altero conspexit duos Hebraeos rixantes: dixitq. ei qui faciebat iniuriam: Quare percutis proximum tuum? * Qui respondit: Quis te constituit principem & iudicem super nos? num occidere me tu vis, sicut heri occidisti Aegyptium? Timuit Moyſes, & ait: Quomodo palam factum est verbum istud? * Audiuitq. Pharaon sermonem hunc, & quærebat occidere Moyſen: qui fugiens de conspectu eius, moratus est in Terra Madian, & fedit iuxta puteum. * Erant autem sacerdoti Madian septem filiae, quæ venerunt ad hauriendam aquam: & impletis canalibus adaquare cupiebant greges patris sui. * Superuenere pastores, & eiecerunt eas: surrexitq. Moyſes, & defensis puellis, adaquauit oues earum. * Quæ cum reuertissent ad Raguel patrem suum, dixit ad eas: Cur velocius venistis solito? * Responderunt: Vir Aegyptius liberauit nos de manu pastorum: insuper & hausit aquam nobiscum, potumq. dedit ouibus. * At ille: Vbi est? inquit, Quare dimisistis hominem? vocate eum, vt comedat panem. * Iurauit ergo Moyſes quod habitaret cum eo. Accepitq. Sephoram filiam eius uxorem: quæ peperit ei filium, quem vocauit Gersam, dicens: Aduena fui in terra aliena. Alterum vero peperit, quem vocauit Eliezer, dicens: Deus enim patris mei adiutor meus eripuit me de manu Pharaonis. * Post multum vero temporis mortuus est rex Aegypti: & ingemiscientes filij Israel, propter opera vociferati sunt: ascenditq. clamor eorum ad Deum ab operibus. * Et audiuit gemitum

eorum, ac recordatus est fœderis quod pepigit cum Abraham, Isaac, & Iacob. * Et respexit Dominus filios Israel & cognouit eos.

C A P. III.

MOYSES autem pascebat oues Iethro soceri sui sacerdotis Madian: cumq. minasset gregem ad interiora deserti, venit ad montem Dei Horeb. * Apparuitq. ei Dominus in flamma ignis de medio rubi: & videbat quod rubus arderet, & non combureretur. * Dixit ergo Moyſes: Vadam, & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. * Cernens autem Dominus quod pergeret ad videndum, vocauit eum de medio rubi, & ait: Moyſes, Moyſes. * Qui respondit: Adsum. * At ille: Ne appropies, inquit, huc: solue calceamentum de pedibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est. * Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. Abscondit Moyſes faciem suam: non enim audebat aspicere contra Deum. * Cui ait Dominus: Vidi afflictionem populi mei in Aegypto, & clamorem eius audiui propter duritiam eorum qui præsumunt operibus: & sciens dolorem eius, descendi vt liberem eum de manibus Aegyptiorum, & educam de terra illa in terram bonam, & spatiosam, in terram quæ fluit lacte & melle, ad loca Chananaei, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Heuæi, & Iebusæi. * Clamor ergo filiorum Israel venit ad me: vidiq. afflictionem eorum, qua ab Aegyptijs opprimuntur. * Sed veni, & mittam te ad Pharaonem, vt educas populum meum, filios Israel de Aegypto. * Dixitq. Moyſes ad Deum: Quis sum ego vt vadam ad Pharaonem, & educam filios Israel de Aegypto? * Qui dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habebis signum, quod miserim te: Cum eduxeris populum meum de Aegypto, immolabis Deo super montem istum. * Ait Moyſes ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israel, & dicam eis: Deus patrum vestrorum misit me ad vos. Si dixerint mihi: Quod est nomen eius? quid

quid dicam eis? Dixit Dens ad Moysen: 14
 EGO SUM QVI SUM. Ait: Sic dices fi-
 lijs Israel: QVI EST, misit me ad vos.
 * Dixitq. iterum Deus ad Moysen: Hæc 15
 dices filijs Israel: Dominus Deus patrum
 vestrorum, Deus Abraham; Deus Isaac,
 & Deus Iacob misit me ad vos: hoc nomen
 mihi est in æternum, & hoc memoriale
 meum in generationem & generationem.
 * Vade, & congrega seniores Israel, & dices 16
 ad eos: Dominus Deus patrum vestrorum
 apparuit mihi, Deus Abraham, Deus Isaac,
 & Deus Iacob, dicens: Visitans visitaui vos:
 & vidi omnia quæ acciderunt vobis in Æ-
 gypto: * Et dixi vt educam vos de afflictio- 17
 ne Ægypti in terram Chanaan & Hethæi
 & Amorrhæi & Pherezæi & Heuzi & Ie-
 busæi, ad terram fluentem lacte & melle.
 * Et audient vocem tuam: ingredierisq. tu, 18
 & seniores Israel ad regem Ægypti, & di-
 ces ad eum: Dominus Deus Hebræorum
 vocauit nos: ibimus viam trium dierum in
 solitudinem, vt immolemus Domino Deo
 nostro. * Sed ego scio quod non dimittet 19
 vos rex Ægypti vt eatis nisi per manum
 validam. * Extendam enim manum meam, 20
 & percutiam Ægyptum in cunctis mira-
 bilibus meis, quæ facturum sum in medio
 eorum: post hæc dimittet vos. * Daboq. 21
 gratiam populo huic coram Ægyptijs: &
 cum egrediemini, non exhibitis vacui: * sed 22
 postulabit mulier a vicina sua & ab hospi-
 ta sua, vasa argentea & aurea, ac vestes: po-
 netisq. eas super filios & filias vestras, &
 spoliabitis Ægyptum.

C A P. I I I I.

RESPONDENS Moyses ait: Non cre- 1
 dent mihi, neque audient vocem meam,
 sed dicent: Non apparuit tibi Dominus.
 * Dixit ergo ad eum: Quid est quod tenes 2
 in manu tua? Respondit: Virga. * Dixitq. 3
 Dominus: Projice eam in terram. Proie-
 cit, & versa est in colubrum, ita vt fugeret
 Moyses. * Dixitq. Dominus: Extende ma- 4
 num tuam, & apprehende caudam eius.
 Extendit, & tenuit, versaq. est in virgam.

* Vt credant, inquit, quod apparuerit ti-
 bi Dominus Deus patrum suorum, Deus
 Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob.
 * Dixitq. Dominus rursus: Mitte manum
 tuam in sinum tuum. Quam cum misisset
 in sinum, protulit leprosam instar niuis.
 * Retrahe, ait, manum tuam in sinum
 tuum. Retraxit, & protulit iterum, & erat
 similis carni reliquæ. * Si non credide-
 rint, inquit, tibi, neque audierint sermonem
 signi prioris, credent verbo signi sequen-
 tis. * Quod si nec duobus quidem his si-
 gnis crediderint, neque audierint vocem
 tuam: sume aquam fluminis, & effunde
 eam super aridam, & quidquid hauseris de
 fluuio, vertetur in sanguinem. * Ait Moy-
 ses: Obsecro Domine, non sum eloquens
 ab heri & nudius tertius: & ex quo locu-
 tus es ad seruum tuum, impeditioris & tar-
 dioris linguæ sum. * Dixit Dominus ad
 eum: Quis fecit os hominis? aut quis fa-
 bricatus est mutum & surdum, videntem
 & cæcum? nonne ego? * Perge igitur, &
 ego ero in ore tuo: doceboq. te quid lo-
 quaris. * At ille: Obsecro, inquit, Domi-
 ne, mitte quem missurus es. * Iratus Do-
 minus in Moysen, ait: Aaron frater tuus
 leuites, scio quod eloquens sit: ecce ipse
 egreditur in occursum tuum, vidensq. te
 latabitur corde. * Loquere ad eum, & po-
 ne verba mea in ore eius: & ego ero in ore
 tuo, & in ore illius, & ostendam vobis quid
 agere debeatis. * ipse loquetur pro te ad
 populum, & erit os tuum: tu autem eris ei
 in his quæ ad Deum pertinent. * Virgam
 quoque hanc sume in manu tua, in qua fa-
 cturus es signa. * Abijt Moyses, & reuer-
 sus est ad Iethro socerum suum, dixitq. ei:
 Vadam & reuertar ad fratres meos in Ægy-
 ptum, vt videam si adhuc viuant. Cui ait
 Iethro: Vade in pace. * Dixit ergo Domi-
 nus ad Moysen in Madian: Vade, & reuer-
 tere in Ægyptum: mortui sunt enim om-
 nes qui querebant animam tuam. * Tulit
 ergo Moyses uxorem suam, & filios suos,
 & imposuit eos super asinum: reuersusq.
 est in Ægyptum, portans virgam Dei in-

manu sua. * Dixitq. ei Dominus reuertenti in Aegyptum: Vide vt omnia ostenta quae posui in manu tua, facias coram Pharaone: ego indurabo cor eius, & non dimittet populum. * Dicesq. ad eum: Hæc dicit Dominus: Filius meus primogenitus Israel. * Dixi tibi: Dimitte filium meum vt seruiat mihi; & noluisti dimittere eum: ecce ego interficiam filium tuum primogenitum. * Cumq. esset in itinere, in diuersorio, occurrit ei Dominus, & volebat occidere eum. * Tulit illico Sephora acutissimam petram, & circumcidit præputium filij sui, tetigitq. pedes eius, & ait: Sponsus sanguinum tu mihi es. * Et dimisit eum postquam dixerat: Sponsus sanguinum ob circumcisionem. * Dixit autem Dominus ad Aaron: Vade in occursum Moyse in desertum. Qui perrexit obuiam ei in Montem Dei, & osculatus est eum. * Narrauitq. Moyses Aaron omnia verba Domini quibus miserat eum, & signa quae mandauerat. * Veneruntq. simul, & congregauerunt cunctos seniores filiorum Israel. * Locutusq. est Aaron omnia verba quae dixerat Dominus ad Moysen: & fecit signa coram populo, & credidit populus. Audieruntq. quod visitasset Dominus filios Israel, & quod respexisset afflictionem illorum: & proni adorauerunt.

C A P. V.

POST hæc ingressi sunt Moyses & Aaron, & dixerunt Pharaoni: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Dimitte populum meum vt sacrificet mihi in deserto. * At ille respondit: Quis est Dominus, vt audiam vocem eius, & dimittam Israel? nescio Dominum, & Israel non dimittam. * Dixeruntque: Deus Hebræorum vocauit nos, vt eamus viam trium dierum in solitudinem, & sacrificemus Domino Deo nostro: ne forte accidat nobis pestis aut gladius. * Ait ad eos rex Aegypti: Quare Moyses & Aaron sollicitatis populum ab operibus suis? ite ad onera vestra. * Dixitq. Pharaon: Multus est populus terræ: videtis quod

turba succreuerit: quanto magis si dederitis eis requiem ab operibus? * Præcepit ergo in die illo præfectis operum & exactoribus populi, dicens: * Nequaquam ultra dabitur paleas populo ad conficiendos lateres, sicut prius: sed ipsi vadant, & colligant stipulas. * Et mensuram laterum, quam prius faciebant, imponetis super eos, nec minuetis quidquam: vacant enim, & idcirco vociferantur, dicentes: Eamus, & sacrificemus Deo nostro. * Opprimantur operibus, & expleant ea: vt non acquiescant verbis mendacibus. * Igitur egressi præfecti operum & exactores, ad populum dixerunt: Sic dicit Pharaon: Non do vobis paleas: ite, & colligite sicubi inuenire poteritis: nec minuetur quidquam de opere vestro. * Dispensusq. est populus per omnem Terram Aegypti ad colligendas paleas. * Præfecti quoque operum instabant, dicentes: Complete opus vestrum quotidie, vt prius facere solebatis quando dabantur vobis paleae. * Flagellatiq. sunt qui præerant operibus filiorum Israel, ab exactoribus Pharaonis, dicentibus: Quare non impletis mensuram laterum sicut prius, nec heri, nec hodie? * Veneruntq. præpositi filiorum Israel, & vociferati sunt ad Pharaonem dicentes: Cur ita agis contra seruos tuos? * Paleae non dantur nobis, & lateres similiter imperantur: en famuli tui flagellis cedimur, & iniuste agitur contra populum tuum. * Qui ait: Vacatis otio, & idcirco dicitis: Eamus, & sacrificemus Domino. * Itē ergo, & operamini: paleae non dabuntur vobis, & redetis consuetum numerum laterum. * Videbantq. se præpositi filiorum Israel in malo, eo quod diceretur eis: Non minuetur quidquam de lateribus per singulos dies. * Occurreruntq. Moyse & Aaron, qui stabant ex aduerso, egredientibus a Pharaone: * & dixerunt ad eos: Videat Dominus & iudicet, quoniam scelerē fecistis odorem nostrum coram Pharaone & seruis eius, & præbuitis ei gladium, vt occideret nos. * Reuersusq. est Moyses ad Dominum, & ait: Domine, cur afflixisti populum istum? quare

quare misisti me? * Ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonem ut loquerer in nomine tuo, afflixit populum tuum: & non liberaſti eos.

C A P. VI.

DIXITQ. Dominus ad Moysen: Nunc videbis quæ facturum sim Pharaoni: per manum enim fortem dimittet eos, & in manu robusta eiciet illos de terra sua. * Locutusq. est Dominus ad Moysen dicens: Ego Dominus qui apparui Abraham, Isaac, & Iacob in Deo omnipotente: & nomen meum A D O N A I non indicaui eis. * Pegi- q. scdus cum eis, ut darem eis Terram Chanaan, terram peregrinationis eorum, in qua fuerunt aduenæ. * Ego audiui gemitum filiorum Israel, quo Aegyptij oppresserunt eos: & recordatus sum pacti mei. * Ideo dic filiis Israel: Ego Dominus qui educam vos de ergastulo Aegyptiorum, & eruam de seruitute: ac redimam in brachio excelsio, & iudicijs magnis. * Et assumam vos mihi in populum, & ero vester Deus: & scietis quod ego sum Dominus Deus vester qui eduxerim vos de ergastulo Aegyptiorum: & induxerim in terram, super quam leuaui manum meam ut darem eam Abraham, Isaac, & Iacob: daboque illam vobis possidendam, ego Dominus. * Narrauit ergo Moyses omnia filiis Israel: qui non acquieuerunt ei propter angustiam spiritus, & opus durissimum. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: Ingredere, & loquere ad Pharaonem regem Aegypti, ut dimittat filios Israel de terra sua. * Respondit Moyses coram Domino: Ecce filij Israel non audiunt me: & quo modo audiet Pharaon, praesertim cum incircumcissus sim labijs? * Locutusq. est Dominus ad Moysen & Aaron, & dedit mandatum ad filios Israel, & ad Pharaonem regem Aegypti ut educerent filios Israel de terra Aegypti. * Isti sunt principes domorum per familias suas. Filij Ruben primogeniti Israelis: Henoch & Phallu, Hesron & Charmi. * hæ cognationes Ruben. Filij Simeon: Iamuel &

Iamin, & Ahod, & Iachin, & Soar, & Saul filius Chananitidis. hæ progenies Simeon. * Et hæc nomina filiorum Leui per cognationes suas: Gerson & Caath & Merari. Anni autem vitæ Leui fuerunt centum triginta septem. * Filij Gerson: Lobni & Se- mei, per cognationes suas. * Filij Caath: Amram, & Isaac, & Hebron & Oziel. anni quoque vitæ Caath, centum triginta tres. * Filij Merari: Moholi & Mufi. hæ cognationes Leui per familias suas. * Accepit autem Amram uxorem Iochabed patrualem suam: quæ peperit ei Aaron & Moysen. Fueruntq. anni vitæ Amram, centum triginta septem. * Filij quoque Isaac: Core, & Nepheg, & Zechri. * Filij quoque Oziel: Misael, & Elifaphan & Sethri. * Accepit autem Aaron uxorem Elisabeth filiam Aminadab, sororem Nahafon, quæ peperit ei Nadab, & Abiu, & Eleazar, & Ithamar. * Filij quoque Core: Afer, & Elcana, & Abiasaph. hæ sunt cognationes Coritarum. * At vero Eleazar filius Aaron accepit uxorem de filiabus Phutiel: quæ peperit ei Phinees. hi sunt principes familiarum Leviticarum per cognationes suas. * Iste est Aaron & Moyses, quibus præcepit Dominus ut educerent filios Israel de Terra Aegypti per turmas suas. * Hi sunt, qui loquuntur ad Pharaonem regem Aegypti, ut educant filios Israel de Aegypto: iste est Moyses & Aaron, in die qua locutus est Dominus ad Moysen, in terra Aegypti. * Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Ego Dominus: loquere ad Pharaonem regem Aegypti, omnia quæ ego loquor tibi. * Et ait Moyses coram Domino: En incircumcissus labijs sum, quo modo audiet me Pharaon?

C A P. VII.

DIXITQ. Dominus ad Moysen: Ecce constitui te Deum Pharaonis: & Aaron frater tuus erit propheta tuus. * Tu loqueris ei omnia quæ mando tibi: & ille loquetur ad Pharaonem, ut dimittat filios Israel de terra sua. * Sed ego indurabo cor eius, & multiplicabo signa & ostenta mea in Terra Aegypti, & non audiet vos: im-

mittamq. manum meam super Ægyptum, & educam exercitum & populum meum filios Israel de Terra Ægypti per iudicia maxima. * Et scient Ægyptij quia ego sum Dominus qui extenderim manum meam super Ægyptum, & eduxerim filios Israel de medio eorum. * Fecit itaque Moyses & Aaron sicut præceperat Dominus: ita egerunt. * Erat autem Moyses, octoginta annorum, & Aaron octoginta trium, quando locuti sunt ad Pharaonem. * Dixitq. Dominus ad Moysen & Aaron: * Cum dixerit vobis Pharaon, Ostendite signa: dices ad Aaron: Tolle virgam tuam, & proijce eam coram Pharaone, ac vertetur in colubrum. * Ingressi itaque Moyses & Aaron ad Pharaonem, fecerunt sicut præceperat Dominus. tulitq. Aaron virgam coram Pharaone & seruis eius, quæ versa est in colubrum. * Vocauit autem Pharaon sapientes & maleficos: & fecerunt etiam ipsi per incantationes Ægyptiacas & arcana quædam similiter. * Proieceruntq. singuli virgas suas, quæ versæ sunt in dracones: sed deuorauit virga Aaron virgas eorum. * Induratumq. est cor Pharaonis, & non audiuit eos, sicut præceperat Dominus. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Ingrauatum est cor Pharaonis, non vult dimittere populum. * Vade ad eum mane, ecce egredietur ad aquas: & stabis in occursum eius super ripam fluminis: & virgam quæ conuersa est in draconem, tolles in manu tua. * Dicesq. ad eum: Dominus Deus Hebræorum misit me ad te, dicens: Dimitte populum meum vt sacrificet mihi in deserto: & vsque ad præsens audire noluit. * Hæc igitur dicit Dominus: In hoc scies quod sim Dominus: ecce percutiam virga, quæ in manu mea est, aquam fluminis, & vertetur in sanguinem. * Pisces quoque, qui sunt in fluuiio, morientur, & computrescent aquæ, & affligentur Ægyptij bibetes aquam fluminis. * Dixit quoque Dominus ad Moysen: Dic ad Aaron, Tolle virgam tuam, & extende manum tuam super aquas Ægypti, & super fluuios eorum, & riuos ac paludes, & om-

nes lacus aquarum, vt vertantur in sanguinem: & sit eror in omni Terra Ægypti, tam in ligneis vasis quàm in saxeis. * Feceruntq. Moyses & Aaron sicut præceperat Dominus: & eleuans virgam percussit aquam fluminis coram Pharaone & seruis eius: quæ versa est in sanguinem. * Et pisces, qui erant in flumine, mortui sunt: computruitq. fluuius, & non poterant Ægyptij bibere aquam fluminis, & fuit sanguis in tota Terra Ægypti. * Feceruntq. similiter malefici Ægyptiorum incantationibus suis: & induratum est cor Pharaonis, nec audiuit eos, sicut præceperat Dominus. * Auertitq. se, & ingressus est domum suam, nec apposuit cor etiam hac vice. * Foderunt autem omnes Ægyptij per circuitum fluminis aquam vt biberent: non enim poterant bibere de aqua fluminis. * Impletiq. sunt septem dies, postquam percussit Dominus fluuium.

C A P. VIII.

DIXIT quoque Dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem, & dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Dimitte populum meum, vt sacrificet mihi: * sin autem nolueris dimittere, ecce ego percutiam omnes terminos tuos ranis. * Et ebulliet fluuius ranas: quæ ascendent, & ingredientur domum tuam, & cubiculum lectuli tui, & super stratum tuum, & in domos seruorum tuorum, & in populum tuum, & in furnos tuos, & in reliquias ciborum tuorum: * & ad te, & ad populum tuum, & ad omnes seruos tuos intrabunt ranæ. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Dic ad Aaron: Extende manum tuam super fluuios ac super riuos & paludes, & educ ranas super Terram Ægypti. * Et extendit Aaron manum super aquas Ægypti, & ascenderunt ranæ, operueruntq. Terram Ægypti. * Fecerunt autem & malefici per incantationes suas similiter, eduxeruntq. ranas super Terram Ægypti. * Vocauit autem Pharaon Moysen & Aaron, & dixit eis: Orate Dominum vt auferat ranas a me & a populo meo: & dimittam

mittam populum vt sacrificet Domino .
 *Dixitq. Moyses ad Pharaonem: Constitue
 mihi quando deprecet pro te, & pro seruis
 tuis, & pro populo tuo, vt abigantur ranæ
 a te & a domo tua & a seruis tuis & a po-
 pulo tuo: & tantum in flumine remaneant.
 *Qui respōdit: Cras. At ille: Iuxta, inquit,
 verbum tuum faciam: vt scias quoniam
 non est sicut Dominus Deus noster. *Et
 recedent ranæ a te, & a domo tua, & a
 seruis tuis, & a populo tuo: & tantum in
 flumine remanebunt. *Egressiq. sunt Moy-
 ses & Aaron a Pharaone: & clamauit Moy-
 ses ad Dominum pro sponsione ranarum
 quam condixerat Pharaoni. *Fecitq. Do-
 minus iuxta verbum Moyfi: & mortuæ
 sunt ranæ de domibus, & de villis, & de
 agris. *Congregaueruntq. eas in immen-
 sos aggeres, & computruit terra. *Videns
 autem Pharao quòd data esset requies, in-
 grauauit cor suum, & non audiuit eos, sicut
 præceperat Dominus. *Dixitq. Dominus
 ad Moysen: Loquere ad Aaron: Extende
 virgam tuam, & percutite puluerem terræ:
 & sint sciniphes in vniuersa Terra Ægypti.
 *Feceruntq. ita. Et extendit Aaron manū,
 virgam tenens: percussitq. puluerem terræ,
 & facti sunt sciniphes in hominibus, & in
 iumentis: omnis puluis terræ versus est in
 sciniphes per totam Terram Ægypti. *Fe-
 ceruntq. similiter malefici incantationibus
 suis, vt educerent sciniphes, & non potue-
 runt: erantq. sciniphes tam in hominibus
 quàm in iumentis. *Et dixerunt malefici
 ad Pharaonem: Digitus Dei est hic. indu-
 ratumq. est cor Pharaonis, & non audiuit
 eos sicut præceperat Dominus. *Dixit quo-
 que Dominus ad Moysen: Consurge dilu-
 culo, & sta coram Pharaone: egredietur
 enim ad aquas: & dices ad eum: Hæc dicit
 Dominus: Dimitte populum meum vt sa-
 crificet mihi. *Quòd si non dimiseris eum,
 ecce ego immittam in te, & in seruos tuos,
 & in populum tuum, & in domos tuas
 omne genus muscarum: & implebuntur
 domus Ægyptiorum muscis diuersi gene-
 ris, & vniuersa terra in qua fuerint. *Fa-

ciamq. mirabilem in die illa Terram Ges-
 sen, in qua populus meus est, vt non sint
 ibi muscæ: & scias quoniam ego Dominus
 in medio terræ. *Ponamq. diuisionem in-
 ter populum meum, & populum tuum:
 cras erit signum istud. *Fecitq. Dominus
 ita. Et venit musca grauissima in domos
 Pharaonis & seruorum eius, & in omnem
 Terram Ægypti: corruptaq. est terra ab
 huiusmodi muscis. *Vocauitq. Pharao
 Moysen & Aaron, & ait eis: Ite & sacrifica-
 te Deo vestro in terra hac. *Et ait Moyses:
 Non potest ita fieri: abominationes enim
 Ægyptiorum immolabimus Domino Deo
 nostro: quòd si mactauerimus ea quæ co-
 lunt Ægyptij coram eis, lapidibus nos ob-
 ruent. *Viam trium dierum pergemus in
 solitudinem: & sacrificabimus Domino
 Deo nostro, sicut præcepit nobis. *Dixitq.
 Pharao: Ego dimittam vos vt sacrificetis
 Domino Deo vestro in deserto: verumta-
 men longius ne abeatis, rogare pro me.
 *Et ait Moyses: Egressus a te, orabo Domi-
 num: & recedet musca a Pharaone, & a ser-
 uis suis, & a populo eius cras: verumtamen
 noli vltra fallere, vt non dimittas populum
 sacrificare Domino. *Egressusq. Moyses a
 Pharaone, orauit Dominum. *Qui fecit
 iuxta verbum illius: & abstulit muscas a
 Pharaone, & a seruis suis, & a populo eius:
 non superfuit ne vna quidem. *Et ingra-
 uatum est cor Pharaonis, ita vt nec hac
 quidem vice dimitteret populum.

C A P . I X .

DIXIT autem Dominus ad Moysen:
 Ingredere ad Pharaonem, & loquere
 ad eū: Hæc dicit Dominus Deus Hebræo-
 rum: Dimitte populum meum vt sacrifi-
 cet mihi. *Quòd si adhuc renuis, & reti-
 nes eos: ecce manus mea erit super agros
 tuos: & super equos, & asinos, & camelos,
 & boues, & oues, pestis valde grauis. *Et
 faciet Dominus mirabile inter possessiones
 Israel, & possessiones Ægyptiorum, vt nihil
 omnino pereat ex his quæ pertinent ad fi-
 lios Israel. *Constituitq. Dominus tempus,

E 3 dicens:

dicens: Cras faciet Dominus verbum istud
 in terra. * Fecit ergo Dominus verbum hoc
 altera die: mortuaq. sunt omnia animan-
 tia Ægyptiorum: de animalibus vero filio-
 rum Israel nihil omnino periit. * Et misit
 Pharaon ad videndum: nec erat quidquam
 mortuum de his quæ possidebat Israel. In-
 grauatumq. est cor Pharaonis, & non di-
 misit populum. * Et dixit Dominus ad
 Moysen, & Aaron: Tollite plenas manus
 cineris de camino, & spargat illum Moyses
 in cælum coram Pharaone. * Sitq. pulvis
 super omnem Terram Ægypti: erunt enim
 in hominibus, & iumentis vlcera, & vesicæ
 turgentes in vniuersa terra Ægypti. * Tu-
 leruntq. cinerem de camino, & steterunt
 coram Pharaone, & sparsit illum Moyses in
 cælum: factaq. sunt vlcera vesicarum tur-
 gentium in hominibus, & iumentis: * nec
 poterant malefici stare coram Moyse pro-
 pter vlcera quæ in illis erant, & in omni
 Terra Ægypti. * Indurauitq. Dominus cor
 Pharaonis, & non audiuit eos, sicut locutus
 est Dominus ad Moysen. * Dixitq. Domi-
 nus ad Moysen: Mane consurge, & sta co-
 ram Pharaone, & dices ad eum: Hæc dicit
 Dominus Deus Hebræorum: Dimitte po-
 pulum meum vt sacrificet mihi. * Quia in
 hac vice mittam omnes plagas meas super
 cor tuum, & super seruos tuos, & super po-
 pulum tuum: vt scias quòd non sit similis
 mei in omni terra. * Nunc enim extendens
 manum percutiam te, & populum tuum
 peste, peribisq. de terra. * Idcirco autem
 posui te, vt ostendam in te fortitudinem
 meam, & narretur nomen meum in omni
 terra. * Adhuc retines populum meum: &
 non vis dimittere eum? * En pluam cras
 hac ipsa hora grandinem multam nimis,
 qualis non fuit in Ægypto a die qua fun-
 data est, vsque in præsens tempus. * Mitte
 ergo iam nunc, & congrega iumenta tua, &
 omnia quæ habes in agro: homines enim,
 & iumenta, & vniuersa quæ inuenta fuerint
 foris, nec congregata de agris, cecideritq.
 super ea grando, morientur. * Qui timuit
 verbum Domini de seruis Pharaonis, fecit

confugere seruos suos, & iumenta in do-
 mos: * qui autem neglexit sermonem Do-
 mini, dimisit seruos suos, & iumenta in agris.
 * Et dixit Dominus ad Moysen: Extende
 manum tuam in cælum, vt fiat grando in vni-
 uersa Terra Ægypti super homines, & su-
 per iumenta, & super omnem herbam agri
 in Terra Ægypti. * Extenditq. Moyses
 virgam in cælum, & Dominus dedit toni-
 trua, & grandinem, ac discurrentia fulgura
 super terram: pluitq. Dominus grandinem
 super Terram Ægypti. * Et grando & ignis
 mista pariter ferebantur: tantaq. fuit ma-
 gnitudinis, quanta antè numquam appa-
 ruit in vniuersa Terra Ægypti ex quo gens
 illa condita est. * Et percussit grando in
 omni Terra Ægypti cuncta quæ fuerunt
 in agris, ab homine vsque ad iumentum:
 cunctamq. herbam agri percussit grando,
 & omne lignum regionis confregit. * Tan-
 tum in Terra Gessen, vbi erant filij Israel,
 grando non cecidit. * Misitq. Pharaon, &
 vocauit Moysen & Aaron, dicens ad eos:
 Peccaui etiam nunc: Dominus iustus: ego
 & populus meus, impij. * Orate Dominum
 vt desinant tonitrua Dei, & grando: vt di-
 mittam vos, & nequaquam hic vltra ma-
 neatis. * Ait Moyses: Cum egressus fue-
 ro de vrbe, extendam palmas meas ad Do-
 minum, & cessabunt tonitrua, & grando
 non erit: vt scias quia Domini est terra:
 * noui autem quòd & tu, & serui tui nec-
 dum timeatis Dominum Deum. * Linum
 ergo, & hordeum læsum est, eo quòd hor-
 deum esset virens, & linum iam folliculos
 germinaret: * triticum autem, & far non
 sunt læsa, quia serotina erant. * Egressusq.
 Moyses a Pharaone ex vrbe, tetendit
 manus ad Dominum: & cessauerunt toni-
 trua & grando, nec vltra stillauit pluui-
 a super terram. * Videns autem Pharaon
 quòd cessasset pluui-
 a, & grando & toni-
 trua, auxit peccatum: * & ingrauat-
 um est cor eius, & seruorum illius, & indura-
 tum nimis: nec dimisit filios Israel, si-
 cut præceperat Dominus per manum
 Moyli.

C A P. X.

ET dixit Dominus ad Moysen : Ingredere ad Pharaonem : ego enim indu-raui cor eius, & seruorum illius: vt faciam signa mea hæc in eo, * & narres in auribus filij tui, & nepotum tuorum, quoties contriuerim Ægyptios, & signa mea fecerim in eis: & sciatis quia ego Dominus. * Introierūt ergo Moyses & Aaron ad Pharaonem, & dixerunt ei : Hæc dicit Dominus Deus Hebræorum: Vsquequo non vis subijci mihi? dimitte populum meum, vt sacrificet mihi. * Sin autem resistis, & non vis dimittere eum: ecce ego inducam cras locustam in fines tuos: * quæ operiat superficiem terræ, ne quidquam eius appareat, sed comedatur quod residuum fuerit grandini. corrodet enim omnia ligna quæ germinant in agris, * Et implebunt domos tuas, & seruorum tuorū, & omnium Ægyptiorum: quantā non viderunt patres tui, & aui, ex quo orti sunt super terram, vsque in præsentem diem. Auertitq. se, & egressus est a Pharaone. * Dixerunt autē serui Pharaonis ad eum : Vsquequo patiemur hoc scandalum: dimitte homines, vt sacrificent Domino Deo suo. nonne vides quod perierit Ægyptus? * Reuocaueruntq. Moysen, & Aaron ad Pharaonem: qui dixit eis: Ite, sacrificate Domino Deo vestro: quinam sunt qui ituri sunt? * Ait Moyses: Cum paruulis nostris, & senioribus pergemus, cum filiis & filiabus, cum ouibus & armentis: est enim sollemnitas Domini Dei nostri. * Et respondit Pharao: Sic Dominus sit vobiscum, quo modo ego dimittam vos, & paruulos vestros. cui dubium est quod pessime cogitetis? * Non fiet ita, sed ite tantum viri, & sacrificate Domino: hoc enim & ipsi petistis. Statimq. eieci sunt de conspectu Pharaonis. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Extende manum tuam super Terram Ægypti ad locustam, vt ascendat super eam, & deuoret omnem herbam quæ residua fuerit grandini. * Et extendit Moyses virgam super terram Ægypti: & Do-

minus induxit ventum vrentem tota die illa, & nocte: & mane factō, ventus vrens leuauit locustas. * Quæ ascenderunt super vniuersam Terram Ægypti: & sederunt in cunctis finibus Ægyptiorum innumerabiles, quales ante illud tempus non fuerant, nec postea futuræ sunt. * Operuerūtq. vniuersam superficiem terræ, vastantes omnia. Deuorata est igitur herba terræ, & quidquid pomorū in arboribus fuit, quæ grando dimiserat: nihilq. omnino virens relictum est in lignis, & in herbis terræ, in cuncta Ægypto. * Quam ob rem festinus Pharao vocauit Moysen & Aaron, & dixit eis: Peccaui in Dominum Deum vestrum, & in vos. * Sed nunc dimitte peccatum mihi etiam hac vice, & rogate Dominum Deum vestrum, vt auferat a me mortem istam. * Egressusq. Moyses de conspectu Pharaonis, orauit Dominum. * Qui flare fecit ventum ab occidente vehementissimum, & arreptā locustam proiecit in Mare rubrum: non remansit ne vna quidem in cunctis finibus Ægypti. * Et indurauit Dominus cor Pharaonis, nec dimisit filios Israel. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Extende manum tuam in cælum: & sint tenebræ super Terram Ægypti tam densæ, vt palpari queant. * Extenditq. Moyses manum in cælum: & factæ sunt tenebræ horribiles in vniuersa Terra Ægypti tribus diebus. * Nemo vidit fratrem suum, nec mouit se de loco in quo erat: vbicumque autem habitabant filij Israel, lux erat. * Vocauitq. Pharao Moysen & Aaron, & dixit eis: Ite, sacrificate Domino: oues tantum vestræ, & armenta remaneant, paruuli vestri eant vobiscum. * Ait Moyses: Hostias quoque & holocausta dabis nobis, quæ offeramus Domino Deo nostro. * Cūcti greges pergent nobiscum: non remanebit ex eis vngula: quæ necessaria sunt in cultum Domini Dei nostri: præsertim cum ignoremus quid debeat immolari, donec ad ipsum locum perueniamus. * Indurauit autem Dominus cor Pharaonis, & noluit dimittere eos. * Dixitq. Pharao ad Moysen:

Recede

Recede a me, & caue ne ultra videas faciem meam: quocumque die apparueris mihi, morieris. * Respondit Moyses: Ita fiet vt locutus es, non videbo ultra faciem tuam.

C A P. XI.

ET dixit Dominus ad Moysen: Adhuc vna plaga tangam Pharaonem & Aegyptum, & post hæc dimittet vos, & exire compellet. * Dices ergo omni plebi vt postulet vir ab amico suo, & mulier a vicina sua vasa argentea, & aurea. * Dabit autem Dominus gratiam populo suo coram Aegyptijs. Fuitq. Moyses vir magnus valde in Terra Aegypti coram seruis Pharaonis, & omni populo. * Et ait: Hæc dicit Dominus: Media nocte egrediar in Aegyptum: * & morietur omne primogenitum in Terra Aegyptiorum, a primogenito Pharaonis qui sedet in folio eius, vsque ad primogenitum ancillæ quæ est ad molam, & omnia primogenita iumentorum. * Eritq. clamor magnus in vniuersa Terra Aegypti, qualis nec ante fuit, nec postea futurus est. * Apud omnes autem filios Israel non mutiet canis ab homine vsque ad pecus: vt sciatis quanto miraculo diuidat Dominus Aegyptios & Israel. * Descendentq. omnes serui tui isti ad me, & adorabunt me, dicentes: Egredere tu, & omnis populus qui subiectus est tibi: post hæc egrediemur. * Et exiuit a Pharaone iratus nimis. Dixit autem Dominus ad Moysen: Non audiet vos Pharaon vt multa signa fiant in Terra Aegypti. * Moyses autem & Aaron fecerunt omnia ostenta quæ scripta sunt, coram Pharaone. Et indurauit Dominus cor Pharaonis, nec dimisit filios Israel de terra sua.

C A P. XII.

DIXIT quoque Dominus ad Moysen, & Aaron in Terra Aegypti: * Mensis iste, vobis principium mensium: primus erit in mensibus anni. * Loquimini ad vniuersum cœtum filiorum Israel, & dicite eis:

Decima die mensis huius tollat vnusquisque agnum per familias & domos suas. * Sin autem minor est numerus vt sufficere possit ad vescendum agnum, assumet vicinum suum qui iunctus est domui suæ, iuxta numerum animarum quæ sufficere possunt, ad esum agni. * Erit autem agnus absque macula, masculus, anniculus: iuxta quem ritum tolletis & hœdum. * Et seruabitis eum vsque ad quartam decimam diem mensis huius: immolabitq. eum vniuersa multitudo filiorum Israel ad vesperam. * Et sument de sanguine eius, ac ponent super vtrumque postem, & in superliminaribus domorum, in quibus comedent illum. * Et edent carnes nocte illa assas igni, & azy-mos panes cum lactucis agrestibus. * Non comedetis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pedibus eius & intestinis vorabitis. * Nec remanebit quidquam ex eo vsque mane: si quid residuum fuerit, igne comburetis. * Sic autem comedetis illum: Renes vestros accingetis, & calceamenta habebitis in pedibus, tenentes baculos in manibus, & comedetis festinanter: est enim Phasce (idest transitus) Domini. * Et transibo per Terram Aegypti nocte illa, percutiamq. omne primogenitum in Terra Aegypti ab homine vsque ad pecus: & in cunctis dijs Aegypti faciam iudicia, ego Dominus. * Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus in quibus eritis: & videbo sanguinem, & transibo vos: nec erit in vobis plaga disperdens quando percussero Terram Aegypti. * Habebitis autem hunc diem in monumentum: & celebrabitis eam sollemnem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno. * Septem diebus azyma comedetis: in die primo non erit fermentum in domibus vestris: quicumque comederit fermentatum, peribit anima illa de Israel, a primo die vsque ad diem septimum. * Dies prima erit sancta atque sollemnis, & dies septima eadem festiuitate venerabilis: nihil operis facietis in eis, exceptis his, quæ ad vescendum pertinent.

Et

* Et obseruabitis azyma: in eadem enim ipsa die educam exercitum vestrum de Terra Aegypti, & custodietis diem istum in generationes vestras ritu perpetuo. * Primo mense, quartadecima die mensis ad vesperam comedetis azyma vsque ad diem vigesimam primam eiusdem mensis ad vesperam. * Septem diebus fermentum non inuenietur in domibus vestris: qui comederit fermentatum, peribit anima eius de cœtu Israel, tam de aduenis quàm de indigenis terræ. * Omne fermentatum non comedetis: in cunctis habitaculis vestris edetis azyma. * Vocauit autem Moyses omnes seniores filiorum Israel, & dixit ad eos: Ite tollentes animal per familias vestras, & immolate Phase. * Fasciculumq. hyssopi tingite in sanguine qui est in limine, & aspergite ex eo superliminare, & vtrumque postem: nullus vestrum egrediatur ostium domus suæ vsque mane. * Transibit enim Dominus percutiens Aegyptios: cumq. viderit sanguinem in superliminari, & in vtroque poste, transcendet ostium domus, & non sinet percussorem ingredi domos vestras & ledere. * Custodi verbum istud legitimum tibi & filiis tuis vsque in æternum. * Cumq. introieritis terrā, quam Dominus daturus est vobis vt pollicitus est, obseruabitis ceremonias istas: * Et cum dixerint vobis filij vestri: Quæ est ista religio? dicetis eis: Victimæ transitus Domini est, quando transiuit super domos filiorum Israel in Aegypto percutiens Aegyptios, & domos nostras liberans. Incuruatusq. populus adorauit. * Et egressi filij Israel fecerunt sicut præceperat Dominus Moyfi & Aaron. * Factum est autem in noctis medio, percussit Dominus omne primogenitum in Terra Aegypti, a primogenito Pharaonis, qui in solio eius sedebat, vsque ad primogenitum captivæ quæ erat in carcere, & omne primogenitum iumentorum. * Surrexitq. Pharao nocte, & omnes serui eius, cunctaq. Aegyptus: & ortus est clamor magnus in Aegypto: neque enim erat domus in qua non iaceret mortuus. * Vocatisq. Pharao,

Moyse, & Aaron nocte, ait: Surgite & egredimini a populo meo, vos & filij Israel: ite, immolate Domino sicut dicitis. * Oves vestras & armenta assumite vt petieratis, & abeuntes benedicite mihi. * Urgebantq. Aegyptij populum de terra exire velociter, dicentes: Omnes moriemur. * Tulit igitur populus conspersam farinam antequam fermentaretur: & ligans in pallijs, posuit super humeros suos. * Feceruntq. filij Israel sicut præceperat Moyses: & petierunt ab Aegyptijs vasa argentea & aurea, vestemq. plurimam. * Dominus autem dedit gratiam populo coram Aegyptijs vt commodarent eis: & spoliauerunt Aegyptios. * Profectiq. sunt filij Israel de Ramesse in Socoth, sexcenta fere millia pedum virorum, absque paruulis. * Sed & vulgus promiscuum innumerabile ascendit cum eis, oves & armenta & animantia diuersi generis multa nimis. * Coxeruntq. farinam, quam dudum de Aegypto conspersam tulerant: & fecerunt subcineritios panes azymos: neque enim poterant fermentari cogentibus exire Aegyptijs, & nullam facere sinetibus moram: nec pulmenti quidquam occurrerat preparare. * Habitatio autem filiorum Israel qua manserunt in Aegypto, fuit quadringentorum triginta annorum. * Quibus expletis, eadem die egressus est omnis exercitus Domini de terra Aegypti. * Nox ista est obseruabilis Domino, quando eduxit eos de Terra Aegypti: hanc obseruare debent omnes filij Israel in generationibus suis. * Dixitq. Dominus ad Moysen & Aaron: Hæc est religio Phase: Omnis alienigena non comedet ex eo. * Omnis autem seruus empticius circumcideretur, & sic comedet. * Advena & mercenarius non edent ex eo. * In vna domo comedetur, nec effertis de carnibus eius foras, nec os illius confringetis. * Omnis cœtus filiorum Israel faciet illud. * Quod si quis peregrinorum in vestram voluerit transire coloniam, & facere Phase Domini, circumcideretur prius omne masculinum eius, & tunc rite celebrabit: eritq.

sicut

sicut indigena terræ: si quis autem circumciscus non fuerit, non vescetur ex eo. * Eadem lex erit indigenæ & colono qui peregrinatur apud vos. * Feceruntq. omnes filij Israel sicut præceperat Dominus Moyse & Aaron. * Et eadem die eduxit Dominus filios Israel de terra Aegypti per turmas suas.

C A P. XIII.

LOCUTVSQ. est Dominus ad Moysen, dicens: * Sanctifica mihi omne primogenitum quod aperit vuluam in filiis Israel, tam de hominibus quàm de iumentis: mea sunt enim omnia. * Et ait Moyses ad populum: Memoretur diei huius in qua egressi estis de Aegypto & de domo seruitutis, quoniam in manu forti eduxit vos Dominus de loco isto: ut non comedatis fermentatum panem. * Hodie egredimini mense nouarum frugum. * Cumq. introduxerit Dominus in Terram Chananæi & Hethæi & Amorrhæi & Heuæi & Iebusæi, quam iurauit patribus tuis ut daret tibi, terram fluentem lacte & melle, celebrabis hunc morem sacrorum mense isto. * Septem diebus vesceris azymis: & in die septimo erit sollemnitas Domini. * Azyma comedetis septem diebus: non apparebit apud te aliquid fermentatum, nec in cunctis finibus tuis. * Narrabisq. filio tuo in die illo, dicens: Hoc est quod fecit mihi Dominus quando egressus sum de Aegypto. * Et erit quasi signum in manu tua, & quasi monumentum ante oculos tuos: & ut lex Domini semper sit in ore tuo, in manu enim forti eduxit te Dominus de Aegypto. * Custodies huiusmodi cultum statuto tempore a diebus in dies. * Cumq. introduxerit te Dominus in Terram Chananæi, sicut iurauit tibi & patribus tuis, & dederit tibi eam: * separabis omne quod aperit vuluam Domino, & quod primitiuum est in pecoribus tuis: quidquid habueris masculini sexus, consecrabis Domino. * Primogenitum asini mutabis oue: quod si non redemeris, interficies. Omne autem primoge-

nitum hominis de filiis tuis, pretio redimes. * Cumq. interrogauerit te filius tuus cras, dicens: Quid est hoc? respondebis ei: In manu forti eduxit nos Dominus de terra Aegypti, de domo seruitutis. * Nam cum induratus esset Pharao, & nollet nos dimittere, occidit Dominus omne primogenitum in Terra Aegypti a primogenito hominis vsque ad primogenitum iumentorum: idcirco immolo Domino omne quod aperit vuluam masculini sexus, & omnia primogenita filiorum meorum redimo. * Erit igitur quasi signum in manu tua, & quasi appensum quid, ob recordationem, inter oculos tuos: eo quod in manu forti eduxit nos Dominus de Aegypto. * Igitur cum emisisset Pharao populum, non eos duxit Deus per viam Terræ Philisthiim quæ vicina est: reputans ne forte pœniteretur, si vidisset aduersum se bella consurgere, & reuerteretur in Aegyptum. * Sed circumduxit per viam deserti, quæ est iuxta Mare rubrum: & armati ascenderunt filij Israel de Terra Aegypti. * Tulit quoque Moyses ossa Ioseph secū: eo quod adiurasset filios Israel, dicens: Visitabit vos Deus, efferte ossa mea hinc vobiscū. * Profectiq. de Socoth castrametati sunt in Etham in extremis finibus solitudinis. * Dominus autem præcedebat eos ad ostendendam viam per diem in columna nubis, & per noctem in columna ignis: ut dux esset itineris utroque tempore. * Numquam defuit columna nubis per diem, nec columna ignis per noctem, coram populo.

C A P. XIV.

LOCUTVS est autem Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel: Reuerfi castrametetur e regione Phihabiroth quæ est inter Magdalum & mare contra Beelsephon: in conspectu eius castra ponetis super mare. * Dicturusq. est Pharao super filios Israel: Coarctati sunt in terra, conclusit eos desertum. * Et indurabo cor eius, ac persequetur vos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu eius. scientq. Aegyptij

Ægyptij quia ego sum Dominus. * Fece-
 runtq. ita. * Et nunciatum est regi Ægy-
 ptiorum quod fugisset populus: immuta-
 tumq. est cor Pharaonis & seruorum eius
 super populo, & dixerunt: Quid volui-
 mus facere vt dimitteremus Israel, ne ser-
 uiret nobis? * Iunxit ergo currum, & om-
 nem populum suum assumpsit secum.
 * Tulitq. sexcentos currus electos, & quid-
 quid in Ægypto curruū fuit: & duces to-
 tius exercitus. * Indurauitq. Dominus cor
 Pharaonis regis Ægypti, & persecutus est
 filios Israel: at illi egressi erant in manu
 excelsa. * Cumq. persequerentur Ægy-
 ptij vestigia præcedentium, repererunt eos
 in castris super mare: omnis equitatus &
 currus Pharaonis, & vniuersus exercitus
 erant in Phihahiroth contra Beelsephon.
 * Cumq. appropinquasset Pharo, leuantes
 filij Israel oculos, viderunt Ægyptios post
 se: & timuerunt valde: clamaueruntq. ad
 Dominum, * & dixerunt ad Moysen: For-
 sitan non erant sepulchra in Ægypto, ideo
 tulisti nos vt moreremur in solitudine:
 quid hoc facere voluisti, vt educeres nos
 ex Ægypto? * Nonne iste est sermo, quem
 loquebamur ad te in Ægypto, dicentes:
 Recede a nobis, vt seruiamus Ægyptijs?
 multo enim melius erat seruire eis, quam
 mori in solitudine. * Et ait Moyses ad po-
 pulum: Nolite timere: state, & videte
 magnalia Domini quæ facturus est hodie:
 Ægyptios enim, quos nunc videtis, ne-
 quaquam vltra videbitis vsque in sempi-
 ternum. * Dominus pugnabit pro vobis,
 & vos tacebitis. * Dixitq. Dominus ad
 Moysen: Quid clamas ad me? Loquere fi-
 lijs Israel vt proficiantur. * Tu autem
 eleua virgam tuam, & extende manum
 tuam super mare, & diuide illud: vt gra-
 dianter filij Israel in medio mari per sic-
 cum. * Ego autem indurabo cor Ægy-
 ptiorum vt persequantur vos: & glorifica-
 bor in Pharaone, & in omni exercitu eius,
 & in curribus & in equitibus illius. * Et
 scient Ægyptij quia ego sum Dominus
 cum glorificatus fuero in Pharaone, & in

19 curribus atque in equitibus eius. * Tol-
 lensq. se angelus Dei, qui præcedebat ca-
 stra Israel, abiit post eos: & cum eo par-
 ter columna nubis, priora dimittens, post
 tergum * stetit, inter castra Ægyptiorum
 & castra Israel: & erat nubes tenebrosa, &
 illuminans noctem, ita vt ad se inuicem to-
 to noctis tempore accedere non valerent.
 21 * Cumq. extendisset Moyses manum super
 mare, abstulit illud Dominus flante vento
 vehementi & vrente tota nocte, & vertit in
 siccum; diuisaq. est aqua. * Et ingressi sunt
 filij Israel per medium sicci maris: erat
 enim aqua quasi murus a dextra eorum &
 23 læua. * Persequentesq. Ægyptij ingressi
 sunt post eos, & omnis equitatus Phara-
 nis, currus eius & equites per medium ma-
 ris. * Iamq. aduenerat vigilia matutina,
 & ecce respiciens Dominus super castra
 Ægyptiorum per columnam ignis & nu-
 bis, interfecit exercitum eorum: & subuer-
 tit rotas curruum, ferebanturq. in profun-
 dum. Dixerunt ergo Ægyptij: Fugiamus
 Israel: Dominus enim pugnat pro eis
 25 contra nos. * Et ait Dominus ad Moysen:
 Extende manum tuam super mare, vt re-
 uertantur aquæ ad Ægyptios super currus
 & equites eorum. * Cumq. extendisset
 Moyses manum contra mare, reuersum
 est primo diluculo ad priorem locum: fu-
 gientibusq. Ægyptijs occurrerunt aquæ,
 & inuoluit eos Dominus in medijs flucti-
 bus. * Reuersaq. sunt aquæ, & operue-
 runt currus & equites cuncti exercitus Pha-
 raonis, qui sequentes ingressi fuerant ma-
 re: nec vnus quidem superfuit ex eis. * Fi-
 lij autem Israel perrexerunt per medium
 sicci maris, & aquæ eis erant quasi pro mu-
 30 ro a dextris & a sinistris: * liberauitq. Do-
 minus in die illa Israel de manu Ægyptio-
 rum. * Et viderunt Ægyptios mortuos su-
 per littus maris, & manum magnam quam
 exercuerat Dominus contra eos: timuitq.
 populus Dominum, & crediderunt Domi-
 no, & Moyse seruo eius.

C A P. XV.

TVNC cecinit Moyſes & filij Iſrael carmen hoc Domino, & dixerunt: Cantemus Domino: glorioſe enim magnificatus eſt, equum & aſcenſorem deiecit in mare.

* Fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus eſt mihi in ſalutem: iſte Deus meus, & glorificabo eum: Deus patris mei, & exaltabo eum.

* Dominus quaſi vir puguator, omnipotens nomen eius.

* Currus Pharaonis & exercitum eius proiecit in mare: electi principes eius ſubmerſi ſunt in Mari rubro.

* Abyſſi operuerunt eos, deſcenderunt in profundum quaſi lapis.

* Dexterā tuā Domine magnificata eſt in fortitudine: dexterā tuā, Domine, percuffit inimicum.

* Et in multitudine gloriæ tuæ depoſuiſti aduerſarios tuos: miſiſti iram tuam, quæ deuorauit eos ſicut ſtipulam.

* Et in ſpiritu furoris tui congregatæ ſunt aquæ: ſtetit vnda fluens, congregatæ ſunt abyſſi in medio mari.

* Dixit inimicus: Perſequar & comprehendam, diuidam ſpolia, implebitur anima mea: euaginabo gladium meum, interficiet eos manus mea.

* Flauit ſpiritus tuus, & operuit eos mare: ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementibus.

* Quis ſimilis tui in fortibus Domine? quis ſimilis tui, magnificus in ſanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

* Extendiſti manum tuam, & deuorauit eos terra.

* Dux fuiſti in miſericordia tua populo quem redemiſti: & portaſti eum in fortitudine tua, ad habitaculum ſanctum tuum.

* Aſcenderunt populi, & irati ſunt: dolores obtinuerunt habitatores Philiſthim.

* Tunc conturbati ſunt principes Edom, robuſtos Moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

16 * Irruat ſuper eos formido & pavor, in magnitudine brachij tui: ſiant immobiles quaſi lapis, donec pertranſeat populus tuus Domine, donec pertranſeat populus tuus iſte, quem poſſediſti.

17 * Introduces eos, & plantabis in monte hereditatis tuæ, firmiſſimo habitaculo tuo quod operatus es Domine: ſanctuarium tuum Domine, quod firmauerunt manus tuæ.

18 * Dominus regnabit in æternum & ultra.

19 * Ingreſſus eſt enim eques Pharaon cum curribus & equitibus eius in mare: & reduxit ſuper eos Dominus aquas maris: filij autem Iſrael ambulauerunt per ſiccum in medio eius.

20 * Sumpſit ergo Maria prophetiſſa, ſoror Aaron, tympanum in manu ſua: egreſſæque ſunt omnes mulieres poſt eam cum tympanis & choris, quibus præcinebat, dicens: Cantemus Domino, glorioſe enim magnificatus eſt, equum & aſcenſorem eius deiecit in mare. * Tulit autem Moyſes Iſrael de mari rubro, & egreſſi ſunt in deſertum Sur: ambulaueruntque tribus diebus per ſolitudinem, & non inueniebant aquam.

21 * Et venerunt in Mara, nec poterant bibere aquas de Mara, eo quod eſſent amaræ: vnde & congruum loco nomen impoſuit, vocans illum Mara, id eſt, amaritudinem.

22 * Et murmurauit populus contra Moyſen, dicens: Quid bibemus? At ille clamauit ad Dominum, qui oſtendit ei lignum: quod cum miſiſſet in aquas, in dulcedinem verſæ ſunt. ibi conſtituit ei præcepta, atque iudicia, & ibi tentauit eum, dicens: Si audieris vocem Domini Dei tui, & quod rectum eſt coram eo feceris, & obedieris mandatis eius, cuſtodierisque omnia præcepta illius, cunctum languorem, quem poſui in Ægypto, non inducam ſuper te: ego enim Dominus ſanator tuus. * Venerunt autem in Elim filij Iſrael, vbi erant duodecim fontes aquarum, & ſeptuaginta palmæ: & caſtrametati ſunt iuxta aquas.

C A P. XVI.

PRŌFECTIQ. sunt de Elim, & venit
 omnis multitudo filiorum Israel in de-
 sertum Sin, quod est inter Elim & Sinai:
 quintodecimo die mensis secundi, post-
 quam egressi sunt de Terra Ægypti. * Et
 murmurauit omnis congregatio filiorum
 Israel contra Moysen & Aaron in solitudi-
 ne. * Dixeruntq. filij Israel ad eos: Vtinam
 mortui essemus per manum Domini in Ter-
 ra Ægypti, quando sedebamus super ollas
 carnum, & comedebamus panem in satu-
 ritate: cur eduxistis nos in desertum istud,
 vt occideretis omnem multitudinem fame?
 * Dixit autem Dominus ad Moysen: Ecce
 ego pluam vobis panes de celo: egredia-
 tur populus, & colligat quæ sufficiunt per
 singulos dies: vt tentem eum vtrum ambu-
 let in lege mea, an non. * Die autem sexto
 parent quod inferant: & sit duplum quàm
 colligere solebant per singulos dies. * Di-
 xeruntq. Moyses & Aaron ad omnes filios
 Israel: Vespere scietis quòd Dominus edu-
 xerit vos de terra Ægypti: & mane viden-
 bitis gloriam Domini: audiuit enim mur-
 mur vestrum contra Dominum: nos vero
 quid sumus, quia mussitastis contra nos?
 * Et ait Moyses: Dabit vobis Dominus ve-
 spere carnes edere, & mane panes in satu-
 ritate: eo quòd audierit murmuraciones ve-
 stras quibus murmurati estis contra eum,
 nos enim quid sumus? nec contra nos est
 murmur vestrum, sed contra Dominum.
 * Dixit quoque Moyses ad Aaron: Dic vni-
 uersæ congregationi filiorum Israel: Acce-
 dite coram Domino: audiuit enim murmur
 vestrum. * Cumq. loqueretur Aaron ad
 omnem cætum filiorum Israel, respexerunt
 ad solitudinem: & ecce gloria Domini ap-
 paruit in nube. * Locutus est autem Do-
 minus ad Moysen, dicens: * Audiui mur-
 murationes filiorum Israel, loquere ad eos:
 Vespere comedetis carnes, & mane satura-
 bimini panibus: scietisq. quòd ego sum
 Dominus Deus vester. * Factum est ergo
 vespere, & ascendens coturnix, cooperuit

castra: mane quoque ros iacuit per circui-
 tum castrorum. * Cumq. operuisset super-
 ficiem terræ, apparuit in solitudine minu-
 tum, & quasi pilo tusum in similitudinem
 pruinae super terram. * Quod cum vidissent
 filij Israel, dixerunt ad inuicem: Manhu?
 quod significat: Quid est hoc? ignorabant
 enim quid esset. Quibus ait Moyses: Iste
 est panis, quem Dominus dedit vobis ad
 vescendum. * Hic est sermo, quem præce-
 pit Dominus: Colligat vnusquisque ex eo
 quantum sufficit ad vescendum: gomor
 per singulâ capita, iuxta numerum anima-
 rum vestrarum quæ habitant in tabernacu-
 lo sic tolletis. * Feceruntq. ita filij Israel: &
 collegerunt, alius plus, alius minus. * Et
 mensi sunt ad mensuram gomor: nec qui
 plus collegerat, habuit amplius: nec qui
 minus parauerat, reperit minus: sed singuli
 iuxta id quod edere poterant, congregaue-
 rant. * Dixitq. Moyses ad eos: Nullus re-
 linquat ex eo in mane. * Qui non audie-
 runt eum, sed dimiserunt quidam ex eis vs-
 que mane, & scatere cœpit vermibus, atque
 computruit. & iratus est contra eos Moyses.
 * Colligebant autem mane singuli, quātum
 sufficere poterat ad vescendum: eumq. in-
 caluisset sol, liquefiebat. * In die autem se-
 xta collegerunt cibos duplices, idest, duo
 gomor per singulos homines: venerunt
 autem omnes principes multitudinis, &
 narrauerunt Moysi. * Qui ait eis: Hoc est
 quod locutus est Dominus: Requies sab-
 bati sanctificata est Domino cras. quod-
 cumque operandum est, facite: & quæ co-
 quenda sunt coquite: quidquid autem re-
 liquum fuerit, reponite vsque in mane. * Fe-
 ceruntq. ita vt præceperat Moyses, & non
 computruit, neque vermis inuentus est in
 eo. * Dixitq. Moyses: Comedite illud ho-
 die, quia sabbatum est Domini: non inue-
 nietur hodie in agro. * Sex diebus colligite:
 in die autem septimo sabbatum est Domi-
 ni, idcirco non inuenietur. * Venitq. septima
 dies: & egressi de populo vt colligerent, nō
 inuenerunt. * Dixit autē Dominus ad Moy-
 sen: Vsquequo non vultis custodire man-

data mea, & legem meam? * Videte quod
 Dominus dederit vobis sabbatum, & pro-
 pter hoc die sexta tribuit vobis cibos du-
 plices: maneat vnusquisque apud semetip-
 sum, nullus egrediatur de loco suo die se-
 ptimo. * Et sabbatizauit populus die septi-
 mo. * Appellauitq. domus Israel nomen
 eius Man: quod erat quasi semen coriandri
 album, gustusq. eius quasi similæ cum mel-
 le. * Dixit autem Moyfes: Iste est sermo,
 quem præcepit Dominus: Imple gomor
 ex eo, & custodiatur in futuras retro gene-
 rationes: vt nouerint panem, quo alui vos
 in solitudine, quando eduoti estis de Terra
 Ægypti. * Dixitq. Moyfes ad Aaron: Sume
 vas vnum, & mitte ibi Man, quantum po-
 test capere gomor: & repone coram Do-
 mino ad seruandū in generationes vestras:
 * sicut præcepit Dominus Moyfi. Posuitq.
 illud Aaron in tabernaculo reseruandum.
 * Filij autem Israel comederunt Man qua-
 draginta annis, donec venirent in terram
 habitabilem: hoc cibo aliti sunt, vsquequo
 tangerent fines terræ Chanaan. * Gomor
 autem decima pars est ephi.

C A P. . X V I I .

IGITUR profecta omnis multitudo fi-
 liorum Israel de deserto Sin per man-
 siones suas, iuxta sermonem Domini, ca-
 strametati sunt in Raphidim, vbi non erat
 aqua ad bibendum populo. * Qui iurgatus
 contra Moysem, ait: Da nobis aquam, vt bi-
 bamus. Quibus respondit Moyfes: Quid
 iurgamini contra me? cur tentatis Domi-
 num? * Sitiuit ergo ibi populus præ aquæ
 penuria, & murmurauit contra Moysem, di-
 cens: Cur fecisti nos exire de Ægypto, vt
 occideres nos, & liberos nostros, ac iumen-
 ta siti? * Clamauit autem Moyfes ad Do-
 minum, dicens: Quid faciam populo huic?
 adhuc paululum, & lapidabit me. * Et ait
 Dominus ad Moysem: Antecede populum,
 & sume tecum de senioribus Israel: & vir-
 gam qua percussisti fluuium, tolle in manu
 tua, & vade. * En ego stabo ibi coram te,
 supra petram Horeb: percutiesq. petram,

& exhibit ex ea aqua, vt bibat populus. Fe-
 cit Moyfes ita coram senioribus Israel: * &
 vocauit nomen loci illius, Tentatio, pro-
 pter iurgium filiorum Israel, & quia tenta-
 uerunt Dominum, dicentes: Est ne Domi-
 nus in nobis, an non? * Venit autem Ama-
 lec, & pugnabat contra Israel in Raphidim.
 * Dixitq. Moyfes ad Iosue: Elige viros: &
 egressus, pugna contra Amalec: cras ego
 stabo in vertice collis, habens virgam Dei
 in manu mea. * Fecit Iosue vt locutus erat
 Moyfes, & pugnavit contra Amalec: Moy-
 ses autem & Aaron & Hur ascenderunt su-
 per verticem collis. * Cumq. leuaret Moy-
 ses manus, vincebat Israel: sin autem pau-
 lulum remisisset, superabat Amalec. * Ma-
 nus autem Moyfi erant graues: sumentes
 igitur lapidem, posuerunt subter eum, in
 quo sedit: Aaron autem & Hur sustenta-
 bant manus eius ex vtraque parte. Et fa-
 ctum est vt manus illius non lassarentur vs-
 que ad occasum solis. * Fugauitq. Iosue
 Amalec, & populū eius in ore gladij. * Di-
 xit autem Dominus ad Moysem: Scribe
 hoc ob monumētum in libro, & trade au-
 ribus Iosue: delebo enim memoriam Ama-
 lec sub cælo. * Ædificauitq. Moyfes altare:
 & vocauit nomen eius, Dominus exaltatio
 mea, dicens: * Quia manus solij Domini, &
 bellum Domini erit contra Amalec, a ge-
 neratione in generationem.

C A P. . X V I I I .

CUMQ. audisset Iethro, sacerdos Ma-
 dian, cognatus Moyfi, omnia quæ fe-
 cerat Deus Moyfi, & Israeli populo suo, &
 quod eduxisset Dominus Israel de Ægy-
 pto: tulit Sephoram vxorem Moyfi quam
 remiserat: & duos filios eius, quorum vnus
 vocabatur Gersam, dicente patre: Aduena
 fui in terra aliena. * Alter vero Eliezer:
 Deus enim, ait, patris mei adiutor meus, &
 eruit me de gladio Pharzonis. * Venit ergo
 Iethro cognatus Moyfi, & filij eius, & vxor
 eius ad Moysem in desertum, vbi erat ca-
 strametatus iuxta montem Dei. * Et man-
 dauit Moyfi, dicens: Ego Iethro cognatus
 tuus

tuus venio ad te, & vxor tua, & duo filij tui cum ea. * Qui egressus in occursum cognati sui, adorauit, & oseulatus est eum: salutaruntq. se mutuo verbis pacificis. Cumq. intrasset tabernaculum, * narrauit Moyses cognato suo cuncta quæ fecerat Dominus Pharaoni, & Aegyptijs propter Israel: vniuersumq. laborem, qui accidisset eis in itinere, & quod liberauerat eos Dominus. * Lætatusq. est Iethro super omnibus bonis, quæ fecerat Dominus Israeli, eo quod eruisset eum de manu Aegyptiorum, * & ait: Benedictus Dominus, qui liberauit vos de manu Aegyptiorum, & de manu Pharaonis, qui eruit populum suum de manu Aegypti. * Nunc cognoui, quia magnus Dominus super omnes deos: eo quod superbe egerint contra illos. * Obtulit ergo Iethro cognatus Moyfi holocausta & hostias Deo: veneruntq. Aaron & omnes seniores Israel, vt comederent panem cum eo coram Deo. * Altera autem die sedit Moyses vt iudicaret populum, qui assistebat Moyfi a mane vsque ad vesperam. * Quod cum vidisset cognatus eius, omnia scilicet quæ agebat in populo, ait: Quid est hoc quod facis in plebe? cur solus sedes, & omnis populus præstolatur de mane vsque ad vesperam? * Cui respondit Moyses: Venit ad me populus quærens sententiam Dei. * Cumq. acciderit eis aliqua disceptatio, veniunt ad me vt iudicem inter eos, & ostendam præcepta Dei, & leges eius. * At ille: Non bonam, inquit, rem facis: * stulto labore consumeris & tu, & populus iste qui tecum est: ultra vires tuas est negotium, solus illud non poteris sustinere. * Sed audi verba mea atque consilia, & erit Deus tecum. Esto tu populo in his quæ ad Deum pertinent, vt referas quæ dicuntur ad eum: * ostendasq. populo ceremonias & ritum colendi, viamq. per quam ingredi debeant, & opus quod facere debeant. * Prouide autem de omni plebe viros potentes, & timentes Deum, in quibus sit veritas, & qui oderint auaritiam, & constitue ex eis tribunos, & centuriones, & quinquagenarios, &

decanos * qui iudicent populum: omni tempore: quidquid autem maius fuerit, referant ad te, & ipsi minora tantummodo iudicent: leuiusq. sit tibi, partito in alios onerare. * Si hoc feceris, implebis imperium Dei, & præcepta eius poteris sustentare: & omnis hic populus reuertetur ad loca sua cum pace. * Quibus auditis, Moyses fecit omnia quæ ille suggesserat. * Et electis viris strenuis de cuncto Israel, constituit eos principes populi, tribunos, & centuriones, & quinquagenarios, & decanos. * Qui iudicabant plebem omni tempore: quidquid autem grauius erat, referebant ad eum, faciliora tantummodo iudicantes. * Dimisitq. cognatum suum: qui reuersus abiit in terram suam.

C A P. XIX.

MENSE tertio egressionis Israel de Terra Aegypti, in die hac venerunt in solitudinem Sinai. * Nam profecti de Raphidim, & peruenientes vsque in desertum Sinai, castrametati sunt in eodem loco, ibiq. Israel fixit tentoria e regione montis. * Moyses autem ascendit ad Deum: vocauitq. eum Dominus de monte, & ait: Hæc dices domui Iacob, & annuntiabis filiis Israel: * Vos ipsi vidistis quæ fecerim Aegyptijs, quo modo portauerim vos super alas aquilarum, & assumpserim mihi. * Si ergo audieritis vocem meam, & custodieritis pactum meum, eritis mihi in peculium de cunctis populis: mea est enim omnis terra. * Et vos eritis mihi in regnum sacerdotale, & gens sancta. hæc sunt verba quæ loqueris ad filios Israel. * Venit Moyses: & conuocatis maioribus natu populi, exposuit omnes sermones quos mandauerat Dominus. * Responditq. omnis populus simul: Cuncta quæ locutus est Dominus, faciemus. Cumq. retulisset Moyses verba populi ad Dominum, * ait ei Dominus: Iam nunc veniam ad te in caligine nubis, vt audiat me populus loquentem ad te, & credat tibi in perpetuum. Nunciauit ergo Moyses verba populi ad Dominum. * Qui dixit ei: Vade

ad populum, & sanctifica illos hodie, & cras, lauentq. vestimenta sua. * Et sint parati in diem tertium: in die enim tertia descendet Dominus coram omni plebe super montem Sinai. * Constituesq. terminos populo per circuitum, & dices ad eos: Cauete ne ascendatis in montem, nec tangatis fines illius: omnis qui tetigerit montem, morte morietur. * Manus non tanget eum, sed lapidibus opprimetur, aut confodietur iaculis: siue iumentum fuerit, siue homo, non viuet. cum cœperit clangere buccina, tunc ascendant in montem. * Descenditq. Moyses de monte ad populum, & sanctificauit eum. Cumq. lauissent vestimenta sua, ait ad eos: Estote parati in diem tertium, & ne appropinquetis vxoribus vestris. * Iamq. aduenerat tertius dies, & mane inclaruerat: & ecce cœperunt audiri tonitrua, ac micare fulgura, & nubes densissima operire montem, clangorq. buccinæ vehementius perstrepebat: & timuit populus qui erat in castris. * Cumq. eduxisset eos Moyses in occursum Dei de loco castrorum, steterunt ad radices montis. * Totus autem mons Sinai fumabat: eo quod descendisset Dominus super eum in igne, & ascenderet fumus ex eo quasi de fornace: eratq. omnis mons terribilis. * Et sonitus buccinæ paulatim crescebat in maius, & prolixius tendebatur: Moyses loquebatur, & Deus respondebat ei. * Descenditq. Dominus super montem Sinai in ipso montis vertice, & vocauit Moysen in cacumen eius. Quò cum ascendisset, dixit ad eum: Descende, & contestare populum: ne forte velit transgredere terminos ad videndum Dominum, & pereat ex eis plurima multitudo. * Sacerdotes quoque qui accedunt ad Dominum, sanctificentur, ne percutiat eos. * Dixitq. Moyses ad Dominum: Non poterit vulgus ascendere in montem Sinai: tu enim testificatus es, & iussisti, dicens: Pone terminos circa montem, & sanctifica illum. * Cui ait Dominus: Vade, descende: ascendesq. tu, & Aaron tecum: sacerdotes autem & populus ne transeant terminos, nec

ascendant ad Dominum, ne forte interficiat illos. * Descenditq. Moyses ad populum, & omnia narrauit eis.

C A P. XX.

LOCUTVSQ. est Dominus cunctos sermones hos: * Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de Terra Egypti, de domo seruitutis. * Non habebis deos alienos coram me. * Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem quæ est in cælo desuper, & quæ in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terra. * Non adorabis ea, neque coles: ego sum Dominus Deus tuus fortis, zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam & quartam generationem eorum qui oderunt me: & faciens misericordiam in millia his qui diligunt me, & custodiunt præcepta mea. * Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum. nec enim habebit infonem Dominus eum qui assumpserit nomen Domini Dei sui frustra. * Memento vt diem sabbati sanctifices. * Sex diebus operaberis, & facies omnia opera tua. * Septimo autem die sabbatum Domini Dei tui est: non facies omne opus in eo, tu, & filius tuus & filia tua, seruus tuus & ancilla tua, iumentum tuum, & aduena qui est intra portas tuas. * Sex enim diebus fecit Dominus cælum & terram, & mare, & omnia quæ in eis sunt, & requieuit in die septimo, idcirco benedixit Dominus diei sabbati, & sanctificauit eum. * Honora patrem tuum & matrem tuam, vt sis longæuus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi. * Non occides. * Non mœchaberis. * Non furtum facies. * Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. * Non concupisces domum proximi tui: nec desiderabis vxorem eius, non seruum, non ancillam, non bouem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt. * Cunctus autem populus videbat voces & lampades, & sonitum buccinæ, montemq. fumantem: & perterriti ac pauore concussi, steterunt procul, dicentes Moyfi: Loquere tu nobis, & audic-

audiemus: non loquatur nobis Dominus, ne forte moriamur. * Et ait Moyses ad populum: Nolite timere: ut enim probaret vos venit Deus, & ut terror illius esset in vobis, & non peccaretis. * Stetitq. populus de longe. Moyses autem accessit ad caliginem in qua erat Deus. * Dixit præterea Dominus ad Moysen: Hæc dices filijs Israel: Vos vidistis quod de cælo locutus sim vobis. * Non facietis deos argenteos, nec deos aureos facietis vobis. * Altare de terra facietis mihi, & offeretis super eo holocausta & pacifica vestra, oues vestras & boues in omni loco in quo memoria fuerit nominis mei: veniam ad te, & benedicam tibi. * Quod si altare lapideum feceris mihi, non ædificabis illud de sectis lapidibus: si enim leuaueris cultrum super eo, polluetur. * Non ascendes per gradus ad altare meum, ne reueletur turpitudine tua.

CAP. XXI.

HÆC sunt iudicia quæ propones eis. * Si emeris seruum Hebræum, sex annis seruiet tibi: in septimo egredietur liber gratis. * Cum quali veste intrauerit, cum tali exeat: si habens uxorem, & uxor egredietur simul. * Sin autem dominus dederit illi uxorem, & pepererit filios & filias: mulier & liberi eius erunt domini sui, ipse vero exibat cum vestitu suo. * Quod si dixerit seruus: Diligo dominum meum & uxorem ac liberos, non egrediar liber: * offeret eum dominus dijs, & applicabitur ad ostium & postes, perforabitq. aurem eius subula: & erit ei seruus in sæculum. * Si quis vendiderit filiam suam in famulam, non egredietur sicut ancillæ exire consueverunt. * Si displicuerit oculis domini sui cui tradita fuerat, dimittet eam: populo autem alieno vendendi non habebit potestatem, si spreuerit eam. * Sin autem filio suo desponderit eam, iuxta morem filiarum faciet illi. * Quod si alteram ei acceperit, prouidebit puellæ nuptias, & vestimenta, & pretium pudicitæ non negabit. * Si tria

ista non fecerit, egredietur gratis absque pecunia. * Qui percusserit hominem uolens occidere, morte moriatur. * Qui autem non est infidiatus, sed Deus illum tradidit in manus eius: constituam tibi locum in quem fugere debeat. * Si quis per industriam occiderit proximum suum, & per insidias: ab altari meo euellens eum, ut moriatur. * Qui percusserit patrem suum aut matrem, morte moriatur. * Qui furatus fuerit hominem, & vendiderit eum, conuictus noxæ, morte moriatur. * Qui maledixerit patri suo, vel matri, morte moriatur. * Si rixati fuerint viri, & percusserit alter proximum suum lapide vel pugno, & ille mortuus non fuerit, sed iacuerit in lectulo: * si surrexerit, & ambulauerit foris super baculum suum, innocens erit qui percusserit, ita tamen ut operas eius, & impensas in medicos restituat. * Qui percusserit seruum suum, vel ancillam virga, & mortui fuerint in manibus eius, criminis reus erit. * Sin autem vno die vel duobus superuixerit, non subiacebit pœnæ, quia pecunia illius est. * Si rixati fuerint viri, & percusserit quis mulierem prægnantem, & abortiuum quidem fecerit, sed ipsa vixerit: subiacebit damno quantum maritus mulieris expetierit, & arbitri iudicauerint. * Sin autem mors eius fuerit subsecuta, reddet animam pro anima, * oculum pro oculo, dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro pede, * adustionem pro adustione, vulnus pro vulnere, liuorem pro liuore. * Si percusserit quispiam oculum serui sui aut ancillæ, & luscus eos fecerit, dimittet eos liberos pro oculo quem eruit. * Dentem quoque si excusserit seruo vel ancillæ suæ, similiter dimittet eos liberos. * Si bos cornu percusserit virum aut mulierem, & mortui fuerint, lapidibus obruetur: & non comedentur carnes eius, dominus quoque bouis innocens erit. * Quod si bos cornupeta fuerit ab heri & nudius tertius, & contestati sunt dominum eius, nec recluserit eum, occideritq. virum aut mulierem: & bos lapidibus obruetur, & domi-

num eius occident. * Quod si pretium fuerit ei impositum, dabit pro anima sua quidquid fuerit postulat. * Filium quoque & filiam si cornu percusserit, simili sententiae subiacebit. * Si seruum, ancillamque inuaserit, triginta siclos argenti domino dabit, bos vero lapidibus opprimetur. * Si quis aperuerit cisternam, & foderit, & non operuerit eam, cecideritque bos aut asinus in eam, * reddet dominus cisternae pretium iumentorum: quod autem mortuum est, ipsius erit. * Si bos alienus bouem alterius vulnerauerit, & ille mortuus fuerit: vendent bouem viuum, & diuident pretium, cadauer autem mortui inter se dispertient. * Sin autem sciebat quod bos cornupeta esset ab heri & nudius tertius, & non custodiuit eum dominus suus; reddet bouem pro boue, & cadauer integrum accipiet.

C A P. XXI.

SI quis furatus fuerit bouem aut ouem, & occiderit vel vendiderit: quinque boves pro vno boue restituet, & quattuor oues pro vna oue. * Si effringens fur domum siue suffodiens fuerit inuentus, & accepto vulnere mortuus fuerit: percussor non erit reus sanguinis. * Quod si orto sole hoc fecerit, homicidium perpetravit, & ipse morietur. Si non habuerit quod pro furto reddat, ipse venundabitur. * Si inuentum fuerit apud eum quod furatus est, viuens, siue bos, siue asinus, siue ovis: duplum restituet. * Si laeserit quispiam agrum vel vineam, & dimiserit iumentum suum ut depascatur aliena: quidquid optimum habuerit in agro suo, vel in vinea, pro damni aestimatione restituet. * Si egressus ignis inuenerit spinas, & comprehenderit aceruos frugum, siue stantes segetes in agris, reddet damnum qui ignem succenderit. * Si quis commendauerit amico pecuniam, aut vas in custodiam, & ab eo, qui susceperat, furto ablata fuerint: si inuenitur fur, duplum reddet: * si latet fur, dominus domus applicabitur ad deos, & iurabit quod non extenderit manum in rem proximi sui, * ad per-

petrandam fraudem, tam in boue quam in asino, & oue ac vestimento, & quidquid damnum inferre potest: ad deos vtriusque causa perueniet: & si illi iudicauerint, duplum restituet proximo suo. * Si quis commendauerit proximo suo asinum, bouem, ouem, & omne iumentum ad custodiam, & mortuum fuerit, aut debilitatum, vel captum ab hostibus, nullusque hoc viderit: * iusiurandum erit in medio, quod non extenderit manum ad rem proximi sui: suscipietque dominus iuramentum, & ille reddere non cogetur. * Quod si furto ablatum fuerit, restituet damnum domino. * Si comestum a bestia, deferat ad eum quod occisum est, & non restituet. * Qui a proximo suo quidquam horum mutuo postulauerit, & debilitatum aut mortuum fuerit, domino non praesente, reddere compellatur. * Quod si impraesentiarum dominus fuerit, non restituet, maxime si conductum venerat pro mercede operis sui. * Si seduxerit quis virginem necdum desponsatam, dormieritque cum ea: dotabit eam, & habebit eam uxorem. * Si pater virginis dare noluerit, reddet pecuniam iuxta modum dotis, quam virgines accipere consueverunt. * Maleficos non patieris viuere. * Qui coierit cum iumento, morte morietur. * Qui immolat dijs, occidetur, praeterquam Domino soli. * Aduenam non contristabis, neque affliges eum: aduenae enim & ipsi fuistis in Terra Aegypti. * Viduae & pupillo non nocebitis. * Si laeseritis eos, vociferabuntur ad me, & ego audiam clamorem eorum: & indignabitur furor meus, percutiamque vos gladio, & erunt uxores vestrae viduae, & filij vestri pupilli. * Si pecuniam mutuam dederis populo meo pauperi qui habitat tecum, non urgebis eum quasi exactor, nec usuris opprimes. * Si pignus a proximo tuo acceperis vestimentum, ante solis occasum reddes ei. * Ipsum enim est solum, quo operitur, indumentum carnis eius, nec habet aliud in quo dormiat: si clamauerit ad me, exaudiam eum, quia misericors sum. * Dijs non detrahes,

trahes, & principi populi tui non maledices. * Decimas tuas & primitias tuas non tardabis reddere, primogenitum filiorum tuorum dabis mihi. * De bobus quoque, & ouibus similiter facies: septem diebus sit cum matre sua, die octaua reddes illum mihi. * Viri sancti eritis mihi: carnem, quæ & bestiis fuerit prægustata, non comedetis, sed proijcietis canibus.

CAP. XXXII.

NON suscipies vocem mendacij: nec iunges manum tuam vt pro impio dicas falsum testimonium. * Non sequeris turbam ad faciendum malum: nec in iudicio, plurimorum acquiesces sententiæ, vt a vero deuies. * Pauperis quoque non misereberis in iudicio. * Si occurreris boui inimici tui, aut asino erranti, reduc ad eum. * Si videris asinum odientis te iacere sub onere, non pertransibis, sed subleuabis cum eo. * Non declinabis in iudicium pauperis. * Mendacium fugies. Infontem & iustum non occides: quia auersor impium. * Nec accipies munera, quæ etiam excæcant prudentes, & subuertunt verba iustorum. * Peregrino molestus non eris. scitis enim aduenarum animas: quia & ipsi peregrini fuistis in Terra Egypti. * Sex annis seminabis terram tuam, & congregabis fruges eius. * Anno autem septimo dimittes eam, & requiescere facies, vt comedant pauperes populi tui: & quidquid reliquum fuerit, edant bestię agri: ita facies in vinea & in oliueto tuo. * Sex diebus operaberis: septimo die cessabis, vt requiescat bos & asinus tuus: & refrigeretur filius ancillæ tuæ, & aduena. * Omnia quæ dixi vobis, custodite. Et per nomen externorum deorum non iurabitis, neque audietur ex ore vestro. * Tribus vicibus per singulos annos mihi festa celebrabit. * Sollemnitatem azymorum custodies. Septem diebus comedes azyma, sicut præcepi tibi, tempore mensis nouorum, quando egressus es de Egypto: non apparebis in conspectu meo yacuus. * Et sollemnitatem mensis primiti-

uorum operis tui, quæcumque seminaueris in agro. sollemnitatem quoque in exitu anni, quando congregaueris omnes fruges tuas de agro. * Ter in anno apparebit omne masculinum tuum coram Domino Deo tuo. * Non immolabis super fermento sanguinem victimæ meæ, nec remanebit adeps sollemnitatis meæ vsque mane. * Primitias frugum terræ tuæ deferes in domum Domini Dei tui. Non coques hædum in lacte matris suæ. * Ecce ego mittam angelum meum, qui præcedat te, & custodiat in via, & introducat in locum quem parauimus. * Obserua eum, & audi vocem eius, nec contemnendum putes: quia non dimittet cum peccaueris, & est nomen meum in illo. * Quod si audieris vocem eius, & feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, & affligam affligentes te. * Præcedetq. te angelus meus, & introducet te ad Amorrhæum, & Hethæum, & Pherezæum, Chananaumq. & Heuæum, & Iebusæum, quos ego contemnam. * Non adorabis deos eorum, nec coles eos: non facies opera eorum, sed destrues eos, & confringes statuas eorum. * Seruietisq. Domino Deo vestro, vt benedicam panibus tuis & aquis, & auferam infirmitatem de medio tui. * Non erit infœcunda, nec sterilis in terra tua: numerum dierum tuorum implebo. * Terrorem meum mittam in præcursum tuum, & occidam omnem populum, ad quem ingredieris: cunctorumq. inimicorum tuorum coram te terga vertam. * emittens crabrones prius, qui fugabunt Heuæum, & Chananaum, & Hethæum, antequam introeas. * Non eijciam eos a facie tua anno vno: ne terra in solitudinem redigatur, & crescant contra te bestię. * Paulatim expellam eos de conspectu tuo, donec augearis, & possideas Terram. * Ponam autem terminos tuos a Mari rubro vsque ad Mare Palæstinorum, & a deserto vsque ad fluuium: tradam in manibus vestris habitatores Terræ, & eijciam eos de conspectu vestro. * Non inibis cum eis fœdus, nec cum dijs eorum. * Non habitent in terra tua, ne forte peccare te faciant

faciant in me, si seruiers dijs eorum: quod tibi certe erit in scandalum.

C A P. XXIII.

MOYSES quoque dixit: Ascende ad Dominum tu, & Aaron, Nadab & Abiu, & septuaginta senes ex Israel, & adorabitis procul. * Solusq. Moyses ascendet ad Dominum, & illi non appropinquabunt: nec populus ascendet cum eo. * Venit ergo Moyses & narrauit plebi omnia verba Domini, atque iudicia: responditq. omnis populus vna voce: Omnia verba Domini, quæ locutus est, faciemus. * Scripsit autem Moyses vniuersos sermones Domini: & mane cõsurgens ædificauit altare ad radices montis, & duodecim titulos per duodecim tribus Israel. * Misitq. iuuenes de filijs Israel, & obtulerunt holocausta, immolaueruntq. victimas pacificas Domino, vitulos. * Tulit itaque Moyses dimidiam partem sanguinis, & misit in crateras: partem autem residuam fudit super altare. * Assumensq. volumen fœderis, legit audiente populo: qui dixerunt: Omnia quæ locutus est Dominus, faciemus, & erimus obediens. * Ille vero sumptum sanguinem resperxit in populum, & ait: Hic est sanguis fœderis quod pepigit Dominus vobiscum super cunctis sermonibus his. * Ascenderuntq. Moyses & Aaron, Nadab & Abiu, & septuaginta de senioribus Israel: & viderunt Deum Israel: & sub pedibus eius quasi opus lapidis sapphirini, & quasi cælum, cum serenum est. * Nec super eos qui procul recesserant de filijs Israel, misit manum suam, videruntq. Deum, & comederunt, ac biberunt. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Ascende ad me in montem, & esto ibi: daboq. tibi tabulas lapideas, & legem, ac mandata quæ scripsi: vt doceas eos. * Surrexerunt Moyses, & Iosue minister eius: ascendensq. Moyses in montem Dei, senioribus ait: Expectate hic donec reuertamur ad vos. habetis Aaron & Hur vobiscum: si quid natum fuerit quæstionis, referetis ad eos. * Cumq. ascendisset Moyses, operuit nubes montem,

16 * & habitauit gloria Domini super Sinai, regens illum nube sex diebus: septimo autem die vocauit eum de medio caliginis: 17 * Erat autem species gloriæ Domini, quasi ignis ardens super verticem montis in conspectu filiorum Israel. * Ingressusq. Moyses medium nebulæ, ascendit in montem: & fuit ibi quadraginta diebus, & quadraginta noctibus.

C A P. XXV.

IOCERTVSQ. est Dominus ad Moysen, 1 dicens: * Loquere filijs Israel vt tollant mihi primitias ab omni homine qui offeret 3 vltroneus, accipietis eas. * Hæc sunt autem, quæ accipere debetis: Aurum, & argētum, 4 & æs, * hyacinthum & purpuram, coccumq. 5 bis tinctum, & byssum, pilos caprarum, & pelles arietum rubricatas, pellesq. ianthinas, & ligna setim: * oleum ad luminaria, 6 concinnanda: aromata in vnguentum, & 7 thymiamata boni odoris: * lapides onychinos, & gemmas ad ornandum ephod, ac 8 rationale. * Facientq. mihi sanctuarium, & habitabo in medio eorum: * iuxta omnem similitudinem tabernaculi quod ostendam tibi, & omnium vasorum in cultum 10 eius: sicq. facietis illud: * Arcam de lignis setim compingite, cuius longitudo habeat duos & semis cubitos: latitudo, cubitum & dimidium: altitudo, cubitum similiter 11 ac semissem. * Et deaurabis eam auro mundissimo intus & foris: faciesq. supra, coronam auream per circuitum: * & quattuor 12 circulos aureos, quos pones per quattuor arcæ angulos: duo circuli sint in latere vno, & duo in altero. * Facies quoque vestes de lignis setim, & operies eos auro: 14 * Inducesq. per circulos qui sunt in arcæ lateribus, vt portetur in eis: * qui semper erunt in circulis, nec vmquam extrahentur 16 ab eis. * Ponesq. in arcæ testificationem quam dabo tibi. * Facies & propitiatorium de auro mundissimo: duos cubitos & dimidium tenebit longitudo eius, & cubitum ac semissem latitudo. * Duos quoque 18 Cherubim aureos, & productiles facies,

ex vtraque parte oraculi . * Cherub vnus sit 19
in latere vno, & alter in altero . * Vtrumque 20
latus propitiatorij tegat expandentes alas,
& operientes oraculum, respiciantq. se mu-
tuo versis vultibus in propitiatorium quo
operienda est arca, * in qua pones testimo- 21
nium quod dabo tibi . * Inde præcipiam, & 22
loquar ad te supra propitiatorium, ac de
medio duorum Cherubim, qui erunt super
arcam testimonij, cuncta quæ mandabo per
te filiis Israel . * Facies & mensam de lignis 23
setim, habentē duos cubitos longitudinis,
& in latitudine cubitum, & in altitudine
cubitum ac semissem . * Et inaurabis eam 24
auro purissimo: faciesq. illi labium aureum
per circuitum, * & ipsi labio coronam inter- 25
rasilem altam quattuor digitis: & super il-
lam, alteram coronam aureolam . * Quat- 26
tuor quoque circulos aureos præparabis,
& pones eos in quattuor angulis eiusdem
mensæ per singulos pedes . * Subter coro- 27
nam erunt circuli aurei, vt mittantur veſtes
per eos, & possit mensa portari . * Ipsos 28
quoque veſtes facies de lignis setim, & cir-
cumdabis auro ad subuehendam mensam .
* Parabis & acetabula, ac phialas, thuribula, 29
& cyathos, in quibus offerenda sunt liba-
mina, ex auro purissimo . * Et pones super 30
mensam panes propositionis in conspectu
meo semper . * Facies & candelabrum du- 31
ctile de auro mundissimo, hastile eius, & ca-
lamos, scyphos, & sphærolas, ac lilia ex ip-
so procedentia . * Sex calami egredientur 32
de lateribus, tres ex vno latere, & tres ex
altero . * Tres scyphi quasi in nucis modum 33
per calamos singulos, sphærolaq. simul, &
lilium: & tres similiter scyphi instar nucis
in calamo altero, sphærolaq. simul & lilium.
hoc erit opus sex calamorum, qui produ-
cendi sunt de hastili: in ipso autem cande- 34
labro erunt quattuor scyphi in nucis mo-
dū, sphærolæq. per singulos, & lilia . * Sphæ- 35
rolæ sub duobus calamis per tria loca, qui
simul sex fiunt procedentes de hastili vno .
* Et sphærolæ igitur & calami ex ipso erunt, 36
vniuersa ductilia de auro purissimo . * Facies 37
& lucernas septem, & pones eas super can-

delabrum, vt luceant ex aduerso . * Emun-
ctoria quoque & vbi quæ emuncta sunt ex-
tinguantur, fiant de auro purissimo . * Om-
ne pondus candelabri cum vniuersis vas-
suis habebit talentum auri purissimi . * In-
spice, & fac secundum exemplar quod tibi
in monte monstratum est .

C A P . XXVI .

TABERNACULUM vero ita facies: De-
cem cortinas de bysso retorta, & hya-
cintho, ac purpura, coccoq. bis tincto, va-
riatas opere plumario facies . * Longitudo
cortinæ vnius habebit vigintiocto cubi-
tos: latitudo, quattuor cubitorū erit . vnius
mensuræ fient vniuersa tentoria . * Quin-
que cortinæ sibi iungentur mutuo, & alia
4 quinque nexu simili cohærebunt . * Ansulas
hyacinthinas in lateribus ac summitatibus
facies cortinarum, vt possint inuicem co-
5 pulari . * Quinquagenas ansulas cortina ha-
bebit in vtraque parte, ita infertas, vt ansa
contra ansam veniat, & altera alteri possit
6 aptari . * Facies & quinquaginta circulos
aureos quibus cortinarum vela iungenda
7 sunt, vt vnum tabernaculum fiat . * Facies
& saga cilicina vndecim, ad operiendum te-
8 ctum tabernaculi . * Longitudo sagi vnius
habebit triginta cubitos: & latitudo, quat-
9 tuor: æqua erit mensura sagorum om-
nium . * E quibus quinque iunges seorsum,
& sex sibi mutuo copulabis, ita vt sextum
10 sagum in fronte tecti duplices . * Facies &
quinquaginta ansas in ora sagi vnius, vt cō-
iungi cum altero queat: & quinquaginta
11 ansas in ora sagi alterius, vt cum altero co-
puletur . * Facies & quinquaginta fibulas
æneas quibus iungantur ansæ, vt vnum ex
12 omnibus operimentum fiat . * Quod au-
tem superfuerit in sagis quæ paratur tecto,
ideſt vnum sagum quod amplius est, ex
medietate eius operies posteriora taberna-
13 culi . * Et cubitus ex vna parte pende-
bit, & alter ex altera qui plus est in sagorum lon-
14 gitudine, vtrumque latus tabernaculi pro-
regens . * Facies & operimentum aliud te-
cto de pellibus arietum rubricatis: & super
hoc

hoc rursum aliud operimentum de ianthi-
nis pellibus. * Facies & tabulas stantes ta-
bernaculi de lignis setim, quæ singulæ de-
nos cubitos in longitudine habeant, & in
latitudine singulos ac semissem. * In late-
ribus tabulæ, duæ incastraturæ fient, qui-
bus tabula alteri tabulæ connectatur: at-
que in hunc modum cunctæ tabulæ para-
buntur. * Quarum viginti erunt in latere
meridiano quod vergit ad Austrum. * Qui-
bus quadraginta bases argenteas fundes,
vt binæ bases singulis tabulis per duos an-
gulos subijciantur. * In latere quoque se-
cundo tabernaculi quod vergit ad Aquilo-
nem, viginti tabulæ erunt, quadraginta ha-
bentes bases argenteas, binæ bases singulis
tabulis supponentur. * Ad occidentalem ve-
ro plagam tabernaculi facies sex tabulas,
* & rursum alias duas quæ in angulis eri-
gantur post tergum tabernaculi. * Eruntq.
coniunctæ a deorsum vsque sursum, & vna
omnes compago retinebit. Duabus quo-
que tabulis quæ in angulis ponendæ sunt,
similis iunctura seruabitur. * Et erunt si-
mul tabulæ octo, bases earum argenteæ se-
decim, duabus basibus per vnam tabulam
supputatis. * Facies & vectes de lignis setim
quinque ad continendas tabulas in vno la-
tere tabernaculi, & quinque alios in alte-
ro, & eiusdem numeri ad occidentalem pla-
gam: * qui mittentur per medias tabulas a
summo vsque ad summum. * Ipsas quoque
tabulas deaurabis, & fundes in eis annulos
aureos per quos vectes tabulata contineant:
quos operies laminis aureis. * Et eriges ta-
bernaculum iuxta exemplar quod tibi in
Monte monstratum est. * Facies & velum
de hyacintho, & purpura, coccoq. bis tin-
cto, & bysso retorta, opere plumario & pul-
chra varietate contextum: * quod appen-
des ante quattuor columnas de lignis se-
tim, quæ ipsæ quidem deauratæ erunt, &
habebunt capita aurea, sed bases argenteas.
* Inferetur autem velum per circulos, intra
quod pones arcam testimonij, quo & San-
ctuarium, & Sanctuarij sanctuaria diuiden-
tur. * Pones & propitiatorium super arcam

testimonij in Sancto sanctorum: * mensamq.
extra velum: & contra mensam candela-
brum in latere tabernaculi meridiano: men-
sa enim stabit in parte Aquilonis. * Facies
& tentorium in introitu tabernaculi de
hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto,
& bysso retorta, opere plumarij. * Et quin-
que columnas deaurabis lignorum setim,
ante quas ducetur tentorium: quarum
erunt capita aurea, & bases æneæ.

C A P. XXVII.

FACIES & altare de lignis setim, quod
habebit quinque cubitos in longitudi-
ne, & totidem in latitudine, idest quadrum,
& tres cubitos in altitudine. * Cornua au-
tem per quattuor angulos ex ipso erunt:
& operies illud ære. * Faciesq. in vsus eius
lebetes ad suscipiendos cineres, & forcipes
atque fuscinulas, & ignium receptacula:
omnia vasa ex ære fabricabis. * Craticu-
lamq. in modum retis æneam: per cuius
quattuor angulos erunt quattuor annuli
ænei, quos pones subter arulam altaris:
eritq. craticula vsque ad altaris medium.
* Facies & vectes altaris de lignis setim duos,
quos operies laminis æneis: & induces per
circulos, eruntq. ex utroque latere altaris
ad portandum. * Non solidum, sed inane &
cauum intrinsecus facies illud, sicut tibi in
Monte monstratum est. * Facies & atrium
tabernaculi, in cuius australi plaga contra
meridiem erunt tentoria de bysso retorta:
centum cubitos vnum latus tenebit in lon-
gitudine. * Et columnas viginti cum basi-
bus totidem æneis, quæ capita cum cælatu-
ris suis habebunt argentea. * Similiter & in
latere aquilonis per longum erunt tento-
ria centum cubitorum, columnæ viginti,
& bases æneæ eiusdem numeri, & capita
earum cum cælaturis suis argentea. * In
latitudine vero atrij, quod respicit ad occi-
dentem, erunt tentoria per quinquaginta
cubitos, & columnæ decem, basesq. toti-
dem. * In ea quoque atrij latitudine, quæ
respicit ad orientem, quinquaginta cubiti
erunt. * in quibus quindecim cubitorum ten-
toria

toria lateri vno deputabuntur, columnæq. tres & bases totidem: * & in latere altero erunt tentoria cubitos obtinentia quindécim, columnæ tres, & bases totidem. * In introitu vero atrij fiet tentorium cubitorum viginti ex hyacintho & purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta, opere plumarij: columnas habebit quattuor, cum basibus totidem. * Omnes columnæ atrij per circuitum vestitæ erunt argenteis laminis, capitibus argenteis, & basibus æneis. * In longitudine occupabit atrium cubitos centum, in latitudine quinquaginta, altitudo quinque cubitorum erit. fietq. de bysso retorta, & habebit bases æneas. * Cuncta vasa tabernaculi in omnes vsus & ceremonias, tam paxillos eius quàm atrij, ex ære facies. * Præcipe filiis Israel vt afferant tibi oleum de arboribus oliuarum purissimum, piloq. contusum: vt ardeat lucerna semper in tabernaculo testimonij, extra velum quod oppansum est testimonio. Et collocabunt eam Aaron & filij eius, vt vsque mane luceat coram Domino. Perpetuus erit cultus per successiones eorum a filiis Israel.

C A P. XXVII.

APPLICA quoque ad te Aaron fratrem tuum cum filiis suis de medio filiorum Israel, vt sacerdotio fungantur mihi: Aaron, Nadab, & Abiu, Eleazar, & Ithamar. * Faciesq. vestem sanctam Aaron fratri tuo in gloriam & decorem. * Et loqueris cunctis sapientibus corde, quos repleui spiritu prudentiæ, vt faciant vestes Aaron, in quibus sanctificatus ministret mihi. * Hæc autem erunt vestimenta quæ facient: Rationale, & superhumeralis, tunicam & lineam strictam, cidarim & balteum. Facient vestimenta sancta fratri tuo Aaron & filiis eius, vt sacerdotio fungantur mihi. * Accipientq. aurum, & hyacinthum, & purpuram, coccumq. bis tinctum, & byssum. * Facient autem superhumeralis de auro & hyacintho & purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta, opere polymito. * Duas oras iunctas habebit in vtroque latere summitatû,

vt in vnum redeant. * Ipsa quoque textura & cuncta operis varietas erit ex auro & hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta. * Sumesq. duos lapides onychinos, & sculpes in eis nomina filiorum Israel: * sex nomina in lapide vno, & sex reliqua in altero, iuxta ordinem natiuitatis eorum. * Opere sculptoris & cælatura gemmarij, sculpes eos nominibus filiorum Israel, inclusos auro atque circumdatos: * & pones in vtroque latere superhumeralis, memoriale filijs Israel. Portabitq. Aaron nomina eorum coram Domino super vtrunque humerum, ob recordationem. * Facies & vncinos ex auro, & duas catenulas ex auro purissimo sibi inuicem cohærentes, quas inferes vncinis. * Rationale quoque iudicij facies opere polymito iuxta texturam superhumeralis ex auro, hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta. * Quadrágulum erit & duplex: mensuram palmi habebit tam in longitudine quàm in latitudine. * Ponesq. in eo quattuor ordines lapidum: in primo versu erit lapis sardius, & topazius, & smaragdus: * in secundo carbunculus, sapphirus, & iaspis: * in tertio ligurius, achates & amethystus: * in quarto chrysolithus, onychinus, & beryllus. inclusi auro erunt per ordines suos. * Habebuntq. nomina filiorum Israel: duodecim nominibus cælabuntur, singuli lapides nominibus singulorum per duodecim tribus. * Facies in rationali catenas sibi inuicem cohærentes ex auro purissimo: * & duos annulos aureos, quos pones in vtraque rationalis summitate: catenasq. aureas iunges annulis, qui sunt in marginibus eius: * & ipsarum catenarum extrema duobus copulabis vncinis in vtroque latere superhumeralis quod rationale respicit. * Facies & duos annulos aureos, quos pones in summitatibus rationalis, in oris, quæ e regione sunt superhumeralis, & posteriora eius aspiciunt. * Nec non & alios duos annulos aureos, qui ponendi sunt in vtroque latere superhumeralis deorsum, quod respicit contra faciem iuncturæ inferioris, vt aptari possit cum

fit cum superhumerali, * & stringatur ratio-
nale annulis suis cum annulis superhume-
ralis vitta hyacinthina, vt maneat iunctura
fabrefacta, & a seinuicem rationale & su-
perhumerali nequeant separari. * Porta-
bitq. Aaron nomina filiorum Israel in ra-
tionali iudicij super pectus suum, quando
ingredietur Sanctuarium, memoriale co-
ram Domino in aeternum. * Pones autem
in rationali iudicij Doctrinam & Verita-
tem, quæ erunt in pectore Aaron, quando
ingredietur coram Domino: & gestabit iu-
dicium filiorum Israel in pectore suo, in con-
spectu Domini semper. * Facies & tunicam
superhumeralis totam hyacinthinā, * in cu-
ius medio supra erit capitium, & ora per
gyrum eius textilis, sicut fieri solet in extre-
mis vestium partibus, ne facile rumpatur.
* Deorsum vero, ad pedes eiusdem tunicæ,
per circuitum, quasi mala punica facies, ex
hyacintho, & purpura, & cocco bis tincto,
mixtis in medio tintinnabulis, * ita vt tin-
tinnabulum sit aureum & malum puni-
cum: rursusq. tintinnabulum aliud aureum
& malum punicum. * Et vestietur ea Aa-
ron in officio ministerij, vt audiatur soni-
tus quādo ingreditur & egreditur Sanctua-
rium in conspectu Domini, & non moria-
tur. * Facies & laminam de auro purissimo:
in qua sculpes opere cælatoris, Sanctū Do-
mino. * Ligabisq. eam vitta hyacinthina,
& erit super tiaram, * imminens fronti pon-
tificis. Portabitq. Aaron iniquitates eorū,
quæ obtulerunt & sanctificauerunt filij Is-
rael, in cunctis muneribus & donarijs suis.
Erit autem lamina semper in fronte eius, vt
placatus sit eis Dominus. * Stringesq. tuni-
cam bysso, & tiaram byssinam facies, &
balteum opere plumarij. * Porro filijs Aa-
ron tunicas lineas parabis & balteos ac tia-
ras in gloriam & decorem: * vestiesq. his
omnibus Aaron fratrem tuum & filios eius
cum eo. Et cunctorum consecrabis manus,
sanctificabisq. illos, vt sacerdotio fungan-
tur mihi. * Facies & feminalia linea, vt ope-
riant carnem turpitudinis suæ, a renibus vs-
que ad femora: * & vtentur eis Aaron & filij

eius quando ingrediētur tabernaculum te-
stimonij, vel quando appropinquant ad al-
tare vt ministrent in sanctuario, ne iniqui-
tatis rei moriantur. Legitimum sempiter-
num erit Aaron, & semini eius post eum.

C A P. XXIX.

SED & hoc facies, vt mihi in sacerdo-
tio consecrentur. Tolle vitulum dear-
mento, & arietes duos immaculatos, * pa-
nesq. azymos, & crustulam absque fermento,
quæ conspersa sit oleo, lagana quoque
azyma oleo lita: de simila triticea cuncta
facies. * Et posita in canistro offeres: vitu-
lum autem & duos arietes. * Et Aaron, ac
filios eius applicabis ad ostium tabernaculi
testimonij. Cumq. laueris patrem cum filijs
suis aqua, * indues Aaron vestimentis suis,
id est, lineæ & tunica, & superhumerali &
rationali, quod constringes balteo. * Et
pones tiaram in capite eius, & laminam
sanctam super tiaram, * & oleum vnctionis
fundes super caput eius: atque hoc ritu
consecrabitur. * Filios quoque illius appli-
cabis, & indues tunicis lineis, cingesq. bal-
teo, * Aaron scilicet & liberos eius, & impo-
nes eis mitras: eruntq. sacerdotes mihi reli-
gione perpetua. Postquam initiaueris ma-
nus eorum, * applicabis & vitulum coram
tabernaculo testimonij. Imponetq. Aaron
& filij eius manus super caput illius, * & ma-
ctabis eum in conspectu Domini, iuxta
ostium tabernaculi testimonij. * Sumptūq.
de sanguine vituli, pones super cornua al-
taris digito tuo, reliquum autem sangui-
nem fundes iuxta basim eius. * Sumes &
adipem totum qui operit intestina, & reti-
culum iecoris, ac duos renes, & adipem qui
super eos est, & offeres incensum super al-
tare: * carnes vero vituli & corium & fimum
combures foris extra castra, eo quod pro
peccato sit. * Vnum quoque arietem su-
mes, super cuius caput ponent Aaron &
filij eius manus. * Quem cum mactaueris,
tolles de sanguine eius, & fundes circa al-
tare. * ipsum autem arietem secabis in fru-
sta. lotaq. intestina eius ac pedes pones su-
per

per concisas carnes, & super caput illius. * Et offeres totum arietem in incensum super altare : oblatio est Domino, odor suauissimus victimæ Domini. * Tolles quoque arietem alterum, super cuius caput Aaron & filij eius ponent manus. * Quem cum immolaueris, sumes de sanguine eius, & pones super extremū auriculæ dextræ Aaron & filiorum eius, & super pollices manus eorum ac pedis dextri, fundesq. sanguinem super altare per circuitum. * Cumq. tuleris de sanguine qui est super altare, & de oleo unctionis, asperges Aaron & vestes eius, filios & vestimenta eorū. Consecratisq. ipsis & vestibus, * tolles adipem de ariete, & caudam & aruinam, quæ operit vitalia, ac reticulum iecoris, & duos renes, atque adipem, qui super eos est, armumq. dextrum, eo quod sit aries consecrationis, * tortamq. panis vnius, crustulam conspersam oleo, lagnum de canistro azymorum, quod positum est in conspectu Domini: * ponesq. omnia super manus Aaron & filiorum eius, & sanctificabis eos eleuans coram Domino. * Suscipiesq. vniuersa de manibus eorum: & incendes super altare in holocaustū, odorem suauissimum in conspectu Domini, quia oblatio eius est. * Sumes quoque pectusculū de ariete, quo initiatus est Aaron, sanctificabisq. illud eleuatum coram Domino, & cedit in partem tuam. * Sanctificabisq. & pectusculum consecratū, & armum quem de ariete separasti, * quo initiatus est Aaron & filij eius, cedentq. in partem Aaron & filiorum eius iure perpetuo a filiis Israel: quia primitiua sunt & initia de victimis eorum pacificis quæ offerunt Domino. * Vestem autem sanctā, qua vteretur Aaron, habebunt filij eius post eum, vt vngantur in ea, & consecrentur manus eorum. * Septem diebus vteretur illa qui pontifex pro eo fuerit constitutus de filiis eius, & qui ingreditur tabernaculum testimonij vt ministret in Sanctuario. * Arietem autem consecrationis tolles, & coques carnes eius in loco sancto: * quibus vescetur Aaron & filij eius. Panes quoque, qui sunt in canistro, in vestibulo ta-

bernaculi testimonij comedent, * vt sit placabile sacrificium, & sanctificentur offerentiū manus. Alienigena non vescetur ex eis, quia sancti sunt. * Quod si remanserit de carnibus consecratis, siue de panibus vsque mane, combures reliquias igni: non comedentur, quia sanctificata sunt. * Omnia, quæ præcepi tibi, facies super Aaron & filijs eius. Septem diebus consecrabis manus eorum: * & vitulū pro peccato offeres per singulos dies ad expiandum. Mundabisq. altare cum immolaueris expiationis hostiam, & vnges illud in sanctificationem. * Septem diebus expiabis altare, & sanctificabis, & erit Sanctum sanctorum. omnis, qui tetigerit illud, sanctificabitur. * Hoc est quod facies in altari: Agnos anniculos duos per singulos dies iugiter, * vnum agnum mane, & alterum vespere, * decimam partem similæ consperse oleo tuso, quod habeat mensuram quartam partem hin, & vinum ad libandum eiusdem mensuræ in agno vno. * Alterum vero agnū offeres ad vespem iuxta ritum matutinæ oblationis, & iuxta ea quæ diximus, in odore suauitatis: * sacrificium est Domino, oblatione perpetua in generationes vestras, ad ostium tabernaculi testimonij coram Domino, vbi constituam vt loquar ad te. * Ibiq. præcipiam filiis Israel, & sanctificabitur altare in gloria mea. * Sanctificabo & tabernaculum testimonij cum altari, & Aaron cum filiis suis, vt sacerdotio fungantur mihi. * Et habitabo in medio filiorum Israel, eroq. eis Deus, * & sciēt quia ego Dominus Deus eorū, qui eduxi eos de Terra Ægypti, vt manerem inter illos, ego Dominus Deus ipsoꝝ.

CAP. XXX.

FACIES quoque altare ad adolendum thymiana, de lignis setim, * habens cubitum longitudinis, & alterum latitudinis, id est, quadrangulum, & duos cubitos in altitudine. Cornua ex ipso procedent. * Vestiesq. illud auro purissimo, tam craticulam eius, quàm parietes per circuitum, & cornua. Faciesq. ei coronam aureolam per gyrū, * & duos annulos aureos sub corona per

singula latera, vt mittantur in eos vestes, & altare portetur. * Ipsos quoque vestes facies de lignis setim, & inaurabis. * Ponesq. altare contra velum, quod ante arcam pendet testimonij coram propitiatorio quo tegitur testimonium, vbi loquar tibi. * Et adolebit incensum super eo Aaron, suaue fragrans, mane. Quando componet lucernas, incendet illud: & quando collocabit eas ad vesperum, vret thymiamma sempiternum coram Domino in generationes vestras. * Non offeretis super eo thymiamma compositionis alterius, nec oblationem, & victimam, nec libabitis libamina. * Et deprecabitur Aaron super cornua eius semel per annum, in sanguine quod oblatum est pro peccato, & placabit super eo in generationibus vestris. Sanctum sanctorum erit Domino. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: Quando tuleris summam filiorum Israel iuxta numerum, dabunt singuli pretium pro animabus suis Domino, & non erit plaga in eis, cum fuerint recensiti. * Hoc autem dabit omnis qui transit ad nomen, dimidium sicli iuxta mensuram templi. Siclus viginti obolos habet. Media pars sicli offeretur Domino. * Qui habetur in numero, a viginti annis & supra, dabit pretium. * Diues non addet ad medium sicli, & pauper nihil minuet. * Susceptamq. pecuniam, quae collata est a filiis Israel, trades in usus tabernaculi testimonij, vt sit monumentum eorum coram Domino, & propitiatur animabus eorum. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Facies & labrum aeneum cum basi sua ad lauandum: ponesq. illud inter tabernaculum testimonij & altare. Et missa aqua, lauabunt in ea Aaron, & filij eius manus suas ac pedes, * quando ingressuri sunt tabernaculum testimonij, & quando accessuri sunt ad altare, vt offerant in eo thymiamma Domino, ne forte moriantur. legitimum sempiternum erit ipsi, & semini eius per successiones. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: Sume tibi aromata, primae myrrhae & electae quingentos siclos, & cinnamomi medium, id est, ducentos quinquaginta

siclos, calami similiter ducentos quinquaginta, * casia autem quingentos siclos in pondere sanctuarij, olei de oliuetis mensuram. * faciesq. vntionis oleum sanctum, vnguentum compositum opere vnguentarij, & vnges ex eo tabernaculum testimonij, & arcam testamenti, * mesamq. cum vasis suis, candelabrum, & utensilia eius, altaria thymiamatis, & holocausti, & vniuersam suppellectilem quae ad cultum eorum pertinet. * Sanctificabisq. omnia, & erunt Sancta sanctorum: qui tetigerit ea, sanctificabitur. * Aaron & filios eius vnges, sanctificabisq. eos, vt sacerdotio fungantur mihi. * Filijs quoque Israel dices: Hoc oleum vntionis sanctum erit mihi in generationes vestras. * Caro hominis non vngetur ex eo, & iuxta compositionem eius non facietis aliud, quia sanctificatum est, & sanctum erit vobis. * Homo quicumque tale composuerit, & dederit ex eo, alieno, exterminabitur de populo suo. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Sume tibi aromata, stacten & onycha, galbanum boni odoris, & thus lucidissimum, aequalis ponderis erunt omnia: * faciesq. thymiamma compositum opere vnguentarij, mixtum diligenter, & purum, & sanctificatione dignissimum. * Cumq. in tenuissimum puluerem vniuersa contuderis, pones ex eo coram tabernaculo testimonij, in quo loco apparebo tibi. Sanctum sanctorum erit vobis thymiamma. * Talem compositionem non facietis in usus vestros, quia sanctum est Domino. * Homo quicumque fecerit simile, vt odore illius perfruatur, peribit de populis suis.

C A P . : X X X I .

LOCUTVSQ. est Dominus ad Moysen, dicens: * Ecce, vocavi ex nomine Beseleel filium Vri filij Hur de tribu Iuda, & impleui eum spiritu Dei, sapientia, & intelligentia, & scientia in omni opere, * ad excogitandum quidquid fabrefieri potest ex auro, & argento, & aere, * marmore, & gemmis, & diuersitate lignorum. * Dediq. ei socium Ooliab filium Achisamech de tribu Dan. Et in corde omnis eruditi posui sapientiam: vt faciant

cuncta

cuncta quæ præcepi tibi, * tabernaculum
 fœderis, & arcam testimonij, & propitiato-
 rium, quod super eam est, & cuncta vasa ta-
 bernaculi, * mensamq. & vasa eius, candelabrum
 purissimum cum vasis suis, & altaria
 thymiamatis, * & holocausti, & omnia vasa
 eorum, labrum cum basi sua, * vestes sanctas
 in ministerio Aaron sacerdoti, & filijs eius,
 vt fungantur officio suo in sacris: * oleum
 vnctionis, & thymiana aromatum in San-
 ctuario, omnia quæ præcepi tibi, facient.
 * Et locutus est Dominus ad Moysen, dicēs:
 * Loquere filijs Israel, & dices ad eos: Vide-
 te vt sabbatum meum custodiatis: quia si-
 gnum est inter me & vos in generationibus
 vestris: vt sciatis quia ego Dominus, qui san-
 ctifico vos. * Custodite sabbatum meum:
 sanctum est enim vobis: qui polluerit illud,
 morte morietur: qui fecerit in eo opus, pe-
 ribit anima illius de medio populi sui. * Sex
 diebus facietis opus: in die septimo sabbat-
 um est, requies sancta Domino. omnis qui
 fecerit opus in hac die, morietur. * Custodi-
 ant filij Israel Sabbatum, & celebrent il-
 lud in generationibus suis. Pactum est sem-
 piternū * inter me & filios Israel, signumq.
 perpetuum: sex enim diebus fecit Domi-
 nus cælum & terram, & in septimo ab ope-
 re cessauit. * Deditq. Dominus Moyse, com-
 pletis huiusmodi sermonibus in monte
 Sinai, duas tabulas testimonij lapideas,
 scriptas digito Dei.

CAP. XXXII.

VIDENS autem populus quod moram
 faceret descendendi de monte Moyses,
 congregatus aduersus Aaron, dixit: Surge,
 fac nobis deos, qui nos præcedant: Moyse
 enim huic viro, qui nos eduxit de Terra Æ-
 gypti, ignoramus quid acciderit. * Dixitq.
 ad eos Aaron: Tollite in aures aureas de
 vxorum, filiorumq. & filiarum vestrarum
 auribus, & afferte ad me. * Fecitq. populus
 quæ iusserat, deferens in aures ad Aaron.
 * Quas cum ille accepisset, formauit opere
 fusorio, & fecit ex eis vitulum conflatilem.
 dixeruntque: Hi sunt dii tui Israel, qui te

eduxerunt de terra Ægypti. * Quod cum
 vidisset Aaron, ædificauit altare coram eo,
 & præconis voce clamauit dicēs: Cras sol-
 lemnitas Domini est. * Surgentesq. mane,
 obtulerunt holocausta, & hostias pacificas;
 & sedit populus manducare, & bibere, &
 surrexerunt ludere. * Locutus est autem Do-
 minus ad Moysen, dicens: Vade, descende:
 peccauit populus tuus, quem eduxisti de
 Terra Ægypti. * Recesserunt cito de via,
 quam ostendisti eis: feceruntq. sibi vitulum
 conflatilem, & adorauerunt, atque immo-
 lantes ei hostias, dixerunt: Isti sunt dii tui
 Israel, qui te eduxerunt de Terra Ægypti.
 * Rursumq. ait Dominus ad Moysen: Cerno
 quod populus iste duræ ceruicis sit: * dimit-
 te me, vt irascatur furor meus contra eos,
 & deleam eos, faciamq. te in gentem ma-
 gnā. * Moyses autem orabat Dominum
 Deum suum, dicens: Cur, Domine, irascitur
 furor tuus contra populum tuum, quem
 eduxisti de Terra Ægypti, in fortitudine
 magna, & in manu robusta? * Ne quæso
 dicant Ægyptij: Callide eduxit eos, vt in-
 terficeret in montibus, & deleret e terra:
 quiescat ira tua, & esto placabilis super ne-
 quitia populi tui. * Recordare Abraham,
 Isaac, & Israel seruorum tuorum, quibus iu-
 rasti per te ipsum, dicens: Multiplicabo
 semen vestrum sicut stellas cæli: & vniuer-
 sam terram hanc, de qua locutus sum, da-
 bo semini vestro, & possidebitis eam sem-
 per. * Placatusq. est Dominus ne faceret
 malum quod locutus fuerat aduersus po-
 pulum suum. * Et reuersus est Moyses de
 monte, portans duas tabulas testimonij in
 manu sua, scriptas ex vtraque parte, * & fa-
 ctas opere Dei: scriptura quoque Dei erat
 sculpta in tabulis. * Audiens autem Iosue
 tumultū populi vociferantis, dixit ad Moy-
 sen: Ululatus pugnæ auditur in castris.
 * Qui respondit: Non est clamor adhortan-
 tium ad pugnam, neque vociferatio cōpel-
 lentium ad fugam: sed vocem cantantium
 ego audio. * Cumq. appropinquasset ad ca-
 stra, vidit vitulum, & choros: iratusq. valde,
 proiecit de manu tabulas, & confregit eas

ad radicem montis : * arripientq. vitulum quem fecerant, combussit, & cōtriuit vsque ad puluerem, quem sparsit in aquam, & dedit ex eo potum filiis Israel. * Dixitq. ad Aaron : Quid tibi fecit hic populus, vt induceres super eum peccatum maximum ? * Cui ille respondit : Ne indignetur dominus meus : tu enim nosti populum istum, quod pronus sit ad malum : * dixerunt mihi : Fac nobis deos, qui nos præcedant : huic enim Moyse, qui nos eduxit de Terra Ægypti, nescimus quid acciderit. * Quibus ego dixi : Quis vestrum habet aurum ? Tulerunt, & dederunt mihi : & proieci illud in ignem, egressusq. est hic vitulus. * Vidēs ergo Moyse, populum quod esset nudatus, (spoliauerat enim eum Aaron propter ignominiam fordis, & inter hostes nudum constituerat) * & stans in porta castrorum, ait : Si quis est Domini, iungatur mihi. Congregatiq. sunt ad eum omnes filij Leui : * quibus ait : Hæc dicit Dominus Deus Israel : Ponat vir gladium super femur suum : ite, & redite de porta vsque ad portam per medium castrorum, & occidat vnusquisque fratrem, & amicum, & proximum suum. * Feceruntq. filij Leui iuxta sermonem Moyse, cecideruntq. in die illa quasi viginti tria millia hominū. * Et ait Moyse : Cōsecrastis manus vestras hodie Domino, vnusquisque in filio, & in fratre suo, vt detur vobis benedictio. * Facto autem altero die, locutus est Moyse ad populum : Peccastis peccatum maximum : ascendam ad Dominum, si quo modo quiuero eum deprecari pro scelere vestro. * Reuersusq. ad Dominum, ait : Obsecro, peccauit populus iste peccatum maximum, feceruntq. sibi deos aureos : aut dimitte eis hanc noxam, * aut si non facis, dele me de libro tuo quem scripsisti. * Cui respondit Dominus : Qui peccauerit mihi, delebo eum de libro meo : * tu autem vade, & duc populum istum quod locutus sum tibi : angelus meus præcedet te. Ego autem in die ultionis visitabo & hoc peccatum eorum. * Percussit ergo Dominus populum pro reatu vituli, quem fecerat Aaron.

CAP. XXXIII.

LOCUTVSQ. est Dominus ad Moysen, dicens : Vade, ascende de loco isto tu, & populus tuus quem eduxisti de Terra Ægypti, in terram quam iuraui Abraham, Isaac, & Iacob, dicens : Semini tuo dabo eā : * & mittam præcursores tui angelū, vt eijciam Chananeum, & Amorrhæum, & Hethæum, & Pherezæum, & Heuæum, & Iebusæum, * & intres in terram fluentem lacte & melle. Non enim ascendam tecum, quia populus duræ cervicis es : ne forte disperdam te in via. * Audiensq. populus sermonem hunc pessimum, luxit : & nullus ex more indutus est cultu suo. * Dixitq. Dominus ad Moysen : Loquere filiis Israel : Populus duræ cervicis es, semel ascēdam in medio tui, & delebo te. Iam nunc depone ornatum tuum, vt sciam quid faciam tibi. * Deposuerunt ergo filij Israel ornatum suum a monte Horeb. * Moyse quoque tollēs tabernaculum, tetendit extra castra procul, vocauitq. nomen eius, Tabernaculum fœderis. Et omnis populus, qui habebat aliquā questionem, egrediebatur ad Tabernaculum fœderis, extra castra. * Cumq. egrederetur Moyse ad tabernaculum, surgebat vniuersa plebs, & stabat vnusquisque in ostio papiionis sui, aspiciebantq. tergum Moyse, donec ingrederetur tentorium. * Ingresso autem illo tabernaculum fœderis, descendebat columna nubis, & stabat ad ostium, loquebaturq. cum Moyse, * cernentibus vniuersis quod columna nubis staret ad ostium Tabernaculi. Stabantq. ipsi, & adorabant per fores tabernaculorum suorum. * Loquebatur autem Dominus ad Moysen facie ad faciem, sicut solet loqui homo ad amicum suum. Cumq. ille reuerteretur in castra, minister eius Iosue filius Nun, puer, non recedebat de Tabernaculo. * Dixit autem Moyse ad Dominum : Præcipis vt educam populum istum : & non indicas mihi quem missurus es mecum, præsertim cum dixeris : Noui te ex nomine, & inuenisti gratiam coram me. * Si ergo inueni gratiam in conspectu tuo, ostende mihi faciem

faciem tuam, vt sciam te, & inueniam gratiam ante oculos tuos: respice populum tuum gentem hanc. * Dixitq. Dominus: 14 Facies mea præcedet te, & requiem dabo tibi. * Et ait Moyses: Si non tu ipse præcedas, ne educas nos de loco isto. * In quo 16 enim scire poterimus ego & populus tuus inuenisse nos gratiam in conspectu tuo, nisi ambulaueris nobiscum, vt glorificemur ab omnibus populis qui habitant super terram? * Dixit autem Dominus ad Moysen: Et verbum istud, quod locutus es, faciam: inuenisti enim gratiam coram me, & te ipsum noui ex nomine. * Qui ait: Ostende mihi gloriam tuam. * Respondit: Ego ostendam. 19 omne bonum tibi, & vocabo in nomine Domini coram te: & miserebor cui volueris, & clemens ero in quem mihi placuerit. * Rursumq. ait: Non poteris videre faciem 20 meam: non enim videbit me homo, & uiuet. * Et iterum: Ecce, inquit, est locus 21 apud me, & stabis supra petram. * Cumq. 22 transibit gloria mea, ponam te in foramine petrae, & protegam dextera mea, donec transeam: * tollamq. manum meam, & videbis posteriora mea: faciem autem meam 23 videre non poteris.

C A P. XXXIII.

AC deinceps: Præcide, ait, tibi duas tabulas lapideas instar priorum, & scribam super eas verba, quæ habuerunt tabulae, quas fregisti. * Esto paratus mane, vt 2 ascendas statim in montem Sinai, stabisq. mecum super verticem montis. * Nullus 3 ascendat tecum, nec videatur quispiam per totum montem: boues quoque & oues non pascantur e contra. * Excidit ergo duas tabulas lapideas, quales antea fuerant: & de nocte consurgens ascendit in montem Sinai, sicut præceperat ei Dominus, portans secum tabulas. * Cumq. descendisset Dominus per nubem, stetit Moyses cum eo, inuocans nomen Domini. * Quo transeunte coram eo, ait: Dominator Domine Deus, 6 misericors & clemens, patiens & multæ miserationis, ac verax, * qui custodis miseri-

cordiam in millia: qui auferis iniquitatem, & scelera, atque peccata, nullusq. apud te per se innocens est. Qui reddis iniquitatem patrum filijs, ac nepotibus in tertiam 8 & quartam progeniem. * Festinusq. Moyses, curuatus est pronus in terram, & adorans. * ait: Si inueni gratiam in conspectu tuo Domine, obsecro vt gradiaris nobiscum (populus enim duræ cervicis est) & auferas iniquitates nostras atque peccata, 10 nosq. possideas. * Respondit Dominus: Ego inibo pactum videntibus cunctis, signa faciam quæ numquam visa sunt super terram, nec in vllis gentibus: vt cernat populus iste, in cuius es medio, opus Domini 11 terribile quod facturus sum. * Obserua cuncta quæ hodie mando tibi: ego ipse eijciam ante faciem tuam Amorrhæum, & Chananæum, & Hethæum, Pherezæum 12 quoque, & Heuæum, & Iebusæum. * Caue ne vmquam cum habitatoribus terræ illius iungas amicitias, quæ sint tibi in ruinam: 13 sed aras eorum destrue, confringe statuas, lucosq. succide: * noli adorare Deum alienum. Dominus zelotes nomen eius, Deus 14 est æmulator. * Ne in eas pactum cum hominibus illarum regionum: ne, cum fornicati fuerint cum dijs suis, & adorauerint simulachra eorum, vocet te quispiam vt 15 comedas de immolatis. * Nec uxorem de filiabus eorum accipies filijs tuis: ne, postquam ipsæ fuerint fornicatæ, fornicari faciant & filios tuos in deos suos. * Deos 16 conflatile non facies tibi. * Sollemnitatem azymorum custodies. Septem diebus vesceris azymis, sicut præcepi tibi, in tempore mensis nouorum: mense enim verni temporis egressus es de Ægypto. * Omne, quod 17 aperit vuluam generis masculini, meum erit. De cunctis animantibus tam de bobus, 18 quàm de ouibus, meum erit. * Primogenitum asini redimes oue: sin autem nec pretium pro eo dederis, occidetur. Primogenitum filiorum tuorum redimes: nec apparebis in 19 conspectu meo vacuus. * Sex diebus operaberis, die septimo cessabis arare, & metere. 20 * Sollemnitatem hebdomadarum facies tibi

in primitijs frugum messis tuæ triticeæ, & sollemnitatem, quando redeunte anni tempore cuncta conduntur. * Tribus temporibus anni apparebit omne masculinum tuum in conspectu omnipotentis Domini Dei Israel. * Cum enim tulero gentes a facie tua, & dilatauero terminos tuos, nullus insidiabitur terræ tuæ, ascendete te, & apparente in conspectu Domini Dei tui ter in anno. * Non immolabis super fermento sanguinem hostiæ meæ: neque residebit mane de victima sollemnitatis Phase. * Primitias frugum terræ tuæ offeres in domo Domini Dei tui. Non coques hœdum in lacte matris suæ. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Scribe tibi verba hæc, quibus & tecum & cum Israel pepigi fœdus. * Fuit ergo ibi cum Domino quadraginta dies & quadraginta noctes: panem non comedit, & aquam non bibit, & scripsit in tabulis verba fœderis decem. * Cumq. descenderet Moyses de monte Sinai, tenebat duas tabulas testimonij, & ignorabat quod cornuta esset facies sua ex consortio sermonis Domini. * Videntes autem Aaron & filij Israel cornutâ Moysi faciem, timuerunt prope accedere. * Vocatiq. ab eo, reuersi sunt tam Aaron, quàm principes synagogæ. Et postquam locutus est ad eos, venerunt ad eum etiam omnes filij Israel: quibus præcepit cuncta quæ audierat a Domino in monte Sinai. * Impletisq. sermonibus, posuit velamen super faciem suam. * Quod ingressus ad Dominum, & loquens cum eo, auferebat donec exiret, & tunc loquebatur ad filios Israel omnia quæ sibi fuerant imperata. * Qui videbant faciem egredientis Moysi esse cornutam, sed operiebat ille rursus faciem suam, si quando loquebatur ad eos.

C A P. XXXV.

IGITUR congregata omni turba filiorum Israel, dixit ad eos: Hæc sunt quæ iussit Dominus fieri. * Sex diebus facietis opus: septimus dies erit vobis sanctus, sabbatum, & requies Domini: qui fecerit opus in eo, occidetur. * Non succendetis ignem in om-

nibus habitaculis vestris per diem sabbati. * Et ait Moyses ad omnem cateruam filiorum Israel: Ille est sermo quem præcepit Dominus, dicens: * Separate apud vos primitias Domino. Omnis voluntarius & pro no animo offerat eas Domino: aurum & argentum, & æs, * hyacinthum & purpuram, coccumq. bis tinctum, & byssum, pilos caprarum, * pellesq. arietum rubricatas, & ianthinas, ligna setim, * & oleum ad luminaria concinnanda, & ut cōficiatur vnguentum, & thymiama suauissimum, * lapides onychinos, & gemmas ad ornatum superhumeralis & rationalis. * Quisquis vestrum sapiens est, veniat, & faciat quod Dominus imperauit: * Tabernaculum scilicet, & tectum eius, atque operimentum, annulos, & tabulata cum vectibus, paxillos & bases: * Arcam & vestes, propitiatorium, & velum, quod ante illud oppanditur: * Mensam cum vectibus & vasis, & propositionis panibus: * Candelabrum ad luminaria sustentanda, vasa illius & lucernas, & oleum ad nutrimenta ignium: * Altare thymiamatis, & vestes, & oleum vnctionis & thymiama ex aromatibus: Tentorium ad ostium tabernaculi: * Altare holocausti, & craticulam eius æneâ cum vectibus & vasis suis: labrum & basim eius: * Cortinas atrij cum columnis & basibus, tentorium in foribus vestibuli, * paxillos tabernaculi & atrij cum funiculis suis: * Vestimenta, quorum vsus est in ministerio sanctuarij, vestes Aaron pontificis ac filiorum eius, vt sacerdotio fungantur mihi. * Egressaq. omnis multitudo filiorum Israel de conspectu Moysi, * obtulerunt mente promptissima atque deuota primitias Domino, ad faciendum opus tabernaculi testimonij. Quidquid ad cultum & ad vestes sanctas necessarium erat, * viri cum mulieribus præbuerunt, armillas & in aures, annulos & dextralia: omne vas aureum in donaria Domini separatim est. * Si quis habebat hyacinthum, & purpuram, coccumq. bis tinctum, byssum & pilos caprarum, pelles arietum rubricatas, & ianthinas, * argenti, arisq. metalla obtulerunt Domino, lignaq.

ligna. setim in varios vsus. * Sed & mulie-
res doctæ, quæ neuerant, dederunt hyacin-
thum, purpurâ, & vermiculum, ac byssum,
* & pilos caprarum, sponte propria cuncta
tribuentes. * Principes vero obtulerunt la-
pides onychinos, & gemmas ad superhu-
merale & rationale, * aromataq. & oleum ad
luminaria concinnanda, & ad præparandû
vnguentum, ac thymiana odoris suauissimi
componendum. * Omnes viri & mulieres
mente deuota obtulerunt donaria, vt fieret
opera quæ iusserat Dominus per manum
Moyfi. Cuncti filij Israel voluntaria Domi-
no dedicauerunt. * Dixitq. Moyses ad filios
Israel: Ecce, vocauit Dominus ex nomine
Beseleel filium Uri filij Hur de tribu Iuda.
* Impleuitq. eum spiritu Dei, sapientia & in-
telligentia, & scientia & omni doctrina * ad
excogitandum, & faciendum opus in auro
& argento, & cre, * sculpendisq. lapidibus, &
opere carpentario, quidquid fabre adinueni-
ri potest, * dedit in corde eius: Oolab quo-
que filium Achisamech de tribu Dan: * am-
bos erudiuit sapientia, vt faciât opera abie-
tarij, polymitarij, ac plumarij de hyacyntho
ac purpura, coccoq. bis tincto, & bysso, &
texant omnia, ac noua quæque reperiant.

C A P. XXXVI.

FECIT ergo Beseleel, & Ooliab, & om-
nis vir sapiens, quibus dedit Dominus
sapientiam & intellectum, vt scirent fabre
operari quæ in vsus Sanctuarij necessaria
sunt, & quæ præcepit Dominus. * Cumq.
vocasset eos Moyses, & omnem eruditum
virum, cui dederat Dominus sapientiam, &
qui sponte sua obtulerât se ad faciendum
opus, * tradidit eis vniuersa donaria filiorû
Israel. Qui cum instarent operi, quotidie
mane vota populus offerebat. * Vnde arti-
fices venire compulsi, * dixerûnt Moyfi: Plus
offert populus quàm necessarium est. * Ius-
sit ergo Moyses præconis voce cātari: Nec
vir nec mulier quidquam offerat vltra in
opere Sanctuarij. Sicq. cessatum est a mu-
neribus offerendis, * eo quod oblata suffice-
rent & superabundarent. * Feceruntq. om-

nes corde sapientes ad explendum opus ta-
bernaculi, cortinas decem de bysso retor-
ta, & hyacintho, & purpura, coccoq. bis tin-
cto, opere vario, & arte polymita: * quarum
vna habebat in longitudine vigintiocto cu-
bitos, & in latitudine quattuor. vna men-
sura erat omniû cortinarum. * Coniunxitq.
cortinas quinque, alteram alteri, & alias
quinque sibi inuicem copulauit. * Fecit &
ansas hyacinthinas in ora cortinae vnus ex
vtroque latere, & in ora cortinae alterius si-
militer, * vt contra se inuicem venirent an-
sæ, & mutuo iungerentur. * vnde & quin-
quaginta fudit circulos aureos, qui morde-
rent cortinarum ansas, & fieret vnû taber-
naculum. * Fecit & saga vndecim de pilis
caprarum ad operiendum tectum taberna-
culi: * vnum sagum in longitudine habebat
cubitos triginta, & in latitudine cubitos
quattuor: vnus mensuræ erant omnia sa-
ga: * quorum quinque iunxit seorsum, & sex
alia separatim. * Fecitq. ansas quinquaginta
in ora sagi vnus, & quinquaginta in ora sa-
gi alterius, vt sibi inuicem iungerentur. * Et
fibulas æneas quinquaginta, quibus necte-
retur tectum, vt vnum pallium ex omnibus
sagis fieret. * Fecit & opertorium taberna-
culi de pellibus arietum rubricatis: aliudq.
desuper velamentum de pellibus ianthinis.
* Fecit & tabulas tabernaculi de lignis setim
stantes. * Decem cubitorum erat longitu-
do tabulae vnus: & vnum ac semis cubi-
tum latitudo retinebat. * Binæ incastratu-
ræ erant per singulas tabulas, vt altera al-
teri iungeretur. Sic fecit in omnibus taber-
naculi tabulis. * E quibus viginti ad pla-
gam meridianam erant contra Austrum,
* cum quadraginta basibus argenteis. Duæ
bases sub vna tabula ponebantur ex vtra-
que parte angulorum, vbi incastraturæ la-
terum in angulis terminantur. * Ad plagam
quoque tabernaculi, quæ respicit ad Aequi-
lonem, fecit viginti tabulas, * cum quadra-
ginta basibus argenteis, duas bases per sin-
gulas tabulas. * Contra Occidentem vero,
idest, ad eam partem tabernaculi, quæ mare
respicit, fecit sex tabulas, * & duas alias per
fin-

singulos angulos tabernaculi retro : * quæ
iunctæ erant a deorsum vsque sursum , &
in vnâ compaginem pariter ferebantur.
Ita fecit ex vtraque parte per angulos : * vt
octo essent simul tabulæ , & haberent bases
argenteas sedecim , binas scilicet bases sub
singulis tabulis . * Fecit & vectes de lignis se-
tim , quinque ad continendas tabulas vnius
lateris tabernaculi , * & quinque alios ad al-
terius lateris coaptandas tabulas : & extra
hos , quinque alios vectes ad occidentalem
plagam tabernaculi contra mare , * Fecit
quoque vectem alium , qui per medias ta-
bulas ab angulo vsque ad angulum perue-
niret . * Ipsa autem tabulata deaurauit , fu-
sis basibus earum argenteis . Et circulos eo-
rum fecit aureos , per quos vectes induci
possent : quos & ipsos laminis aureis ope-
ruit . * Fecit & velum de hyacintho , & pur-
pura , vermiculo , ac bysso retorta , opere po-
lymitario , varium atque distinctum : * & quat-
tuor columnas de lignis setim , quas cum
capitibus deaurauit , fuis basibus earum ar-
genteis . * Fecit & tentorium in introitu ta-
bernaculi ex hyacintho , purpura , vermicu-
lo , byssoq. retorta , opere plumarij : * & co-
lumnas quinque cum capitibus suis , quas
operuit auro , basesq. earum fudit æneas .

C A P . XXXVII .

FECIT autē Beseleel & arcam de lignis
setim , habentem duos semis cubitos
in longitudine , & cubitum ac semissem in
latitudine , altitudo quoque vnius cubiti fuit
& dimidij : vestiuitq. eam auro purissimo in-
tus ac foris . * Et fecit illi coronam auream
per gyrum , * conflans quattuor annulos au-
reos per quattuor angulos eius : duos annu-
los in latere vno , & duos in altero . * Vectes
quoque fecit de lignis setim , quos vestiuit
auro , * & quos misit in annulos , qui erant in
lateribus arcæ ad portandum eam . * Fecit
& propitiatorium , idest , oraculum , de auro
mundissimo , duorum cubitorum & dimidij
in longitudine , & cubiti ac semis in latitu-
dine . * Duos etiam Cherubim ex auro du-
ctili , quos posuit ex vtraque parte propitia-

torij : * Cherub vnum in summitate vnius
partis , & Cherub alterum in summitate
partis alterius : duos Cherubim in singulis
summitatibus propitiatorij , * extendentes
alas , & regentes propitiatorium , seq. mutuo
& illud respicientes . * Fecit & mensam de li-
gnis setim in longitudine duorum cubito-
rum , & in latitudine vnius cubiti , quæ habe-
bat in altitudine cubitum ac semissem . * cir-
cumdeditq. eam auro mundissimo , & fecit
illi labium aureum per gyrum , * ipsiq. labio
coronam auream interrasilem quattuor di-
gitorum , & super eandem , alteram coro-
nam auream . * Fudit & quattuor circulos
aureos , quos posuit in quattuor angulis per
singulos pedes mensæ * contra coronam :
misitq. in eos vectes , vt possit mensa porta-
ri . * Ipsos quoque vectes fecit de lignis se-
tim , & circumdedit eos auro . * Et vasa ad
diuersos vsus mensæ , acetabula , phialas , &
cyathos , & thuribula , ex auro puro , in qui-
bus offerenda sunt libamina . * Fecit & can-
delabrum ductile de auro mundissimo . De
cuius vecte calami , scyphi , sphærolæq. ac
lilia procedebant : * sex in vtroque latere ,
tres calami ex parte vna , & tres ex altera :
* tres scyphi in nucis modum per calamos
singulos , sphærolæq. simul & lilia : & tres
scyphi instar nucis in calamo altero , sphæru-
læq. simul & lilia . Æquum erat opus sex ca-
lamorum , qui procedebant de stipite can-
delabri . * In ipso autem vecte erant quattuor
scyphi in nucis modum , sphærolæq. per sin-
gulos simul & lilia : * & sphærolæ sub duobus
calamis per loca tria , qui simul sex fiunt ca-
lami procedentes de vecte vno . * & sphærolæ
igitur , & calami ex ipso erant , vniuersa ducti-
lia ex auro purissimo . * Fecit & lucernas se-
ptem cum emunctorijs suis , & vasa vbi ea
quæ emuncta sunt , extinguantur , de auro
mundissimo . * Talentum auri appendebat
candelabrum cum omnibus vasis suis . * Fecit
& altare thymiamatis de lignis setim , per
quadrum singulos habens cubitos , & in al-
titudine duos : e cuius angulis procedebant
cornua . * Vestiuitq. illud auro purissimo
cum craticula ac parietibus & cornibus .
Fecitq.

*Fecitq. ei coronam aureolam per gyrum, & duos annulos aureos sub corona per singula latera, vt mittantur in eos veſtes, & poſſit altare portari. *Ipfos autem veſtes fecit de lignis ſetim, & operuit laminis aureis. *Compoſuit & oleum ad ſanctificationis vnguentum, & thymiana de aromatibus mundiffimis opere pigmentarij.

C A P. XXXVIII.

FECIT & altare holocauſti de lignis ſetim, quinque cubitorum per quadrum, & trium in altitudine: *cuius cornua de angulis procedebant, operuitq. illud laminis æneis. *Et in vſus eius parauit ex ære vaſa diuerſa, lebetes, forcipes, fuſcinulas, yncinos, & ignium receptacula. *Craticulamq. eius in modum retis fecit æneam, & ſubter eam in altaris medio arulam, *fuſis quattuor annulis per totidē retiaculi ſummitates, ad immittendos veſtes ad portandum: quos & ipſos fecit de lignis ſetim, & operuit laminis æneis: *induxitq. in circuitos, qui in lateribus altaris eminebant. Ipſum autem altare non erat ſolidum, ſed cauum ex tabulis, & intus vacuum. *Fecit & labrum æneū cum baſi ſua de ſpeculis mulierum, quæ excubabant in oſtio tabernaculi. *Fecit & atrium, in cuius aſtrali plaga erant tentoria de byſſo retorta, cubitorum centum, *columnæ æneæ viginti cum baſibus ſuis, capita columnarum, & tota operis cælatura, argentea. *Æque ad ſeptentrionalem plagam tentoria, columnæ, baſesq. & capita columnarum eiufdem menſuræ, & operis ac metalli, erant. *In ea vero plaga, quæ ad Occidentem reſpicit, fuerunt tentoria cubitorum quinquaginta, columnæ decem cum baſibus ſuis æneæ, & capita columnarum, & tota operis cælatura, argentea. *Porro contra orientē quinquaginta cubitorum parauit tentoria: *e quibus, quindecim cubitos columnarum atrium, cum baſibus ſuis vnum tenebat latus: & in parte altera (quia inter vtraque introitum tabernaculi fecit) quindecim æque cubitorum erant tentoria, columnæq.

tres, & baſes totidem. *Cuncta atrij tentoria byſſus retorta texuerat. *Baſes columnarum fuere æneæ, capita autē earum cum cunctis cælaturis ſuis argentea: ſed & ipſas columnas atrij veſtiuit argento. *Et in introitu eius opere plumario fecit tentorium ex hyacintho, purpura, vermiculo, ac byſſo retorta, quod habebat viginti cubitos in longitudine, altitudo vero quinque cubitorum erat iuxta menſurā, quam cuncta atrij tentoria habebant. *Columnæ autem in ingreſſu fuere quattuor cū baſibus æneis, capitaq. earum & cælaturæ argenteæ. *Paxillos quoque tabernaculi & atrij per gyrū fecit æneos. *Hæc ſunt instrumenta tabernaculi teſtimonij, quæ enumerata ſunt iuxta præceptum Moyſi in ceremonijs Leuitarum per manum Ithamar filij Aaron ſacerdotis: *quæ Beſeleel filius Uri filij Hur de tribu Iuda, Domino per Moyſen iubente, compleuerat, *iuncto ſibi ſocio Ooliab filio Achifamech de tribu Dan: qui & ipſe artifex lignorum egregius fuit, & polymitarius atque plumarius ex hyacintho, purpura, vermiculo, & byſſo. *Omne aurum quod expenſum eſt in opere Sanctuarij, & quod oblatum eſt in donarijs, viginti novem talentorum fuit; & ſeptingentorum triginta ſiclorum ad menſuram Sanctuarij. *Oblatum eſt autem ab his qui tranſierunt ad numerum a viginti annis & ſupra, de ſexcentis tribus millibus, & quingentis quinquaginta, armatorum. *Fuerunt præterea centum talenta argenti, e quibus conflata ſunt baſes Sanctuarij, & introitus ubi velum pendet. *Centum baſes factæ ſunt de talentis centum, ſingulis talentis per baſes ſingulas ſupputatis. *De mille autem ſeptingentis, & ſeptuaginta quinque fecit capita columnarum, quas & ipſas veſtiuit argento. *Æris quoque oblata ſunt talenta ſeptuaginta duo millia, & quadringenti ſupra ſicli, *ex quibus fuſæ ſunt baſes in introitu tabernaculi teſtimonij, & altare æneum cum craticula ſua, omniaq. vaſa, quæ ad vſum eius pertinent, & baſes atrij tam in circuitu quàm in ingreſſu eius,

eius, & paxilli tabernaculi atque atrij, per gyrum.

C A P . . . X X I X .

DE hyacintho verò & purpura, vermiculo ac bysso fecit vestes, quibus indueretur Aaron quādo ministrabat in sanctis, sicut praecepit Dominus Moyse. * Fecit igitur superhumeralis de auro, hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta, * opere polymitatio, inciditq. bracteas aureas, & extenuavit in fila; vt possent torqueri cum priorum colorum subtegmine, * duasq. oras sibi inuicem copulatas in utroque latere summitatum, & balteum ex eisdem coloribus, sicut praeceperat Dominus Moyse. * Parauit & duos lapides onychinos, astrictos & inclusos auro, & sculptos arte gemmaria, nominibus filiorum Israel: * posuitq. eos in lateribus superhumeralis in monumentum filiorum Israel, sicut praeceperat Dominus Moyse. * Fecit & rationale opere polymito iuxta opus superhumeralis, ex auro, hyacintho, purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta: * quadrangulum, duplex, mensurae palmi. * Et posuit in eo gemmarum ordines quattuor. In primo versu erat sardius, topazius, smaragdus. * In secundo, carbunculus, sapphirus, & iaspis. * In tertio, ligurius, achates, & amethystus. * In quarto, chrysolithus, onychinus, & beryllus, circumdati & inclusi auro per ordines suos. * Ipsiq. lapides duodecim, sculpti erant nominibus duodecim tribuum Israel, singuli per nomina singulorum. * Fecerunt in rationali & catenulas sibi inuicem cohaerentes, de auro purissimo: * & duos vncinos, totidemq. annulos aureos. Porro annulos posuerunt in utroque latere rationalis, * e quibus penderent duae catenae aureae, quas inseruerunt vncinis, qui in superhumeralis angulis eminebant. * Haec & ante & retro ita conueniebant sibi, vt superhumeralis & rationale mutuo necterentur, * stricta ad balteum & annulis fortius copulata, quos iungebat vitta hyacinthina, ne laxa fluerent, & a se inuicem mouerentur, sicut

praecepit Dominus Moyse. * Fecerunt quoque tunicam superhumeralis totam hyacinthinam, * & capitium in superiori parte contra medium, oramq. per gyrum capitij textilem: * deorsum autem ad pedes mala punica ex hyacintho, purpura, vermiculo, ac bysso retorta: * & tintinnabula de auro purissimo, quae posuerunt inter malogranata in extrema parte tunicae per gyrum: * tintinnabulum autem aureum, & malum punicum, quibus ornatus incedebat pontifex quando ministerioungebatur, sicut praeceperat Dominus Moyse. * Fecerunt & tunicas byssinas opere textili Aaron & filijs eius: * & mitras cum coronulis suis ex bysso: * feminalia quoque linea, byssina: * cingulum vero de bysso retorta, hyacintho, purpura, ac vermiculo bis tincto arte plumaria, sicut praeceperat Dominus Moyse. * Fecerunt & laminam sacrae venerationis de auro purissimo, scripseruntq. in ea opera gemmaria, Sanctum Domini: * & strinxerunt eam cum mitra vitta hyacinthina, sicut praeceperat Dominus Moyse. * Perfectum est igitur omne opus tabernaculi & recti testimonij: feceruntq. filij Israel cuncta quae praeceperat Dominus Moyse. * Et obtulerunt tabernaculum & tectum & vniuersam suppellectilem, annulos, tabulas, velas, columnas ac bases, * opertorium de pellibus arietum rubricatis, & aliud opertimentum de ianthinis pellibus, * velum arcam, vestes, propitiatorium, * mensam cum vasis suis & propositionis panibus: * candelabrum, lucernas, & utensilia earum cum oleo: * altare aureum, & vnguentum, & thymiana ex aromatibus: * & tentorium in introitu tabernaculi: * altare aeneum, retiaculum, vestes, & vasa eius omnia: tabernaculum cum basi sua: tentoria atrij, & columnas cum basibus suis: * tentorium in introitu atrij, funiculosq. illius & paxillos. Nihil ex vasis defuit, quae in ministerium tabernaculi, & in tectum foederis iussae sunt fieri. * Vestes quoque, quibus sacerdotes vtuntur in Sanctuario, Aaron scilicet & filij eius, obtulerunt filij Israel, sicut

cut præceperat Dominus. * Quæ postquam Moyses cuncta vidit completa, benedixit eis.

C A P. XL.

LOCVTVS Q. est Dominus ad Moysen, dicens: * Mense primo, prima die mensis, eriges tabernaculum testimonij, & pones in eo arcam, dimittesq. ante illam velum: * & illata mensa, pones super eam quæ rite præcepta sunt. Candelabrum stabit cum lucernis suis, & altare aureum in quo adoletur incensum, coram arca testimonij. Tentoriū in introitu tabernaculi pones, & ante illud altare holocausti: * labrum inter altare & tabernaculum, quod implebis aqua. * Circumdabisq. atrium tentorijs & ingressum eius. * Et assumpto vñctionis oleo vnges tabernaculum cum vasis suis, vt sanctificentur: * altare holocausti & omnia vasa eius: * labrum cum basi sua: omnia vñctionis oleo consecrabis, vt sint Sancta sanctorum. * Applicabisq. Aaron & filios eius ad fores tabernaculi testimonij, & lotos aqua * indues sanctis vestibus, vt ministrent mihi, & vñctio eorum in sacerdotium sempiternum proficiat. * Fecitq. Moyses omnia quæ præceperat Dominus. * Igitur mense primo anni secundi, prima die mensis, collocatum est tabernaculum. * Erexitq. Moyses illud, & posuit tabulas ac bases & vectes, statuitq. columnas, & expandit tectum super tabernaculum, imposito desuper operimento, sicut Dominus imperauerat. * Posuit & testimonium in arca, subditis infra vectibus, & oraculum desuper. * Cumq. intulisset arcam in ta-

bernaculum, appendit ante eam velum vt expleret Domini iussionem. * Posuit & mensam in tabernaculo testimonij ad plagam Septentrionalem extra velum, * ordinatis coram propositionis panibus, sicut præceperat Dominus Moyse. * Posuit & candelabrum in tabernaculo testimonij e regione mensæ in parte australi, * locatis per ordinem lucernis, iuxta præceptum Domini. * Posuit & altare aureum sub tecto testimonij contra velum, * & adoleuit super eo incensum aromaticum, sicut iusserat Dominus Moyse. * Posuit & tentorium in introitu tabernaculi testimonij, & altare holocausti in vestibulo testimonij, offerens in eo holocaustum, & sacrificia, vt Dominus imperauerat. * Labrum quoque statuit inter tabernaculum testimonij & altare, implens illud aqua. * Laueruntq. Moyses & Aaron, ac filij eius manus suas & pedes, * cum ingrederentur tectum fœderis, & accederent ad altare, sicut præceperat Dominus Moyse. * Erexit & atrium per gyrum tabernaculi & altaris, ducto in introitu eius tentorio. Postquam omnia perfecta sunt, * operuit nubes tabernaculum testimonij, & gloria Domini impleuit illud. * Nec poterat Moyses ingredi tectum fœderis, nube operiente omnia, & maiestate Domini coruscante, quia cuncta nubes operuerat. * Si quando nubes tabernaculum deserebat, proficiscebantur filij Israel per turmas suas: * si pendebat desuper, manebant in eodem loco. * Nubes quippe Domini incubabat per diem tabernaculo, & ignis in nocte, videntibus cunctis populis Israel per cunctas mansiones suas.

LIBER LEVITICVS,

HEBRAICE VAICRA.

CAPVT PRIMVM.

1700
1700

VOCAVIT autem Moysen,
& locutus est ei Dominus
de tabernaculo testimonij,
dicens: * Loquere filiis Israel,
& dices ad eos: Homo, qui
obtulerit ex vobis hostiam Domino de pe-
coribus, id est, de bovis & ouibus offerens
victimas, * si holocaustum fuerit eius obla-
tio, ac de armento; masculum immacula-
tum offeret ad ostium tabernaculi testimo-
nij, ad placandum sibi Dominum: * ponetq.
manum super caput hostiæ, & acceptabilis
erit, atque in expiationem eius proficiens.
* Immolabitq. vitulum coram Domino, &
offerent filij Aaron sacerdotes sanguinem
eius, fundentes per altaris circuitum, quod
est ante ostium tabernaculi. * detractaq. pel-
le hostiæ, artus in frusta concident, * & sub-
ijcient in altari ignem, strue lignorum an-
te composita: * & membra quæ sunt cæsa,
de super ordinantes, caput videlicet, & cun-
cta quæ adhærent iecori, * intestinis & pe-
dibus lotis aqua: * adolebitq. ea sacerdos
super altare in holocaustum & suavem odo-
rem Domino. * Quod si de pecoribus obla-
tio est, de ouibus siue de capris holocau-
stum, masculum absque macula offeret:
* immolabitq. ad latus altaris, quod respi-
cit ad Aquilonem, coram Domino: san-
guinem vero illius fundent super altare fi-
lij Aaron per circuitum: * diidentq. mem-
bra, caput, & omnia quæ adherent iecori:
& ponent super ligna, quibus subiiciendus
est ignis: * intestina vero & pedes lauabunt
aqua. Et oblata omnia adolebit sacerdos
super altare in holocaustum & odorem
suavissimum Domino. * Si autem de avi-
bus, holocausti oblatio fuerit Domino, de
turturibus, aut pullis columbæ, * offeret

eam sacerdos ad altare: & retorto ad col-
lum capite, ac rupto vulneris loco, decur-
rere faciet sanguinem super crepidinem
altaris: * vesiculam vero gutturis, & plumas
proijciat prope altare ad orientalem pla-
gam, in loco in quo cineres effundi so-
lent, * confringetq. ascellas eius, & non se-
cabit, neque ferro diuidet eam, & adole-
bit super altare, lignis igne supposito. Ho-
locaustum est & oblatio suauissimi odo-
ris Domino.

CAP. II.

ANIMA cum obtulerit oblationem
sacrificij Domino, simila erit eius
oblatio. fundetq. super eam oleum, & ponet
thus, * ac deferet ad filios Aaron sacerdo-
tes: quorum vnus tollet pugillum plenum
similæ & olei, ac totum thus, & ponet me-
moriale super altare in odorem suauissimum
Domino. * quod autem reliquum fuerit de
sacrificio, erit Aaron & filiorum eius, Sanctum
sanctorum de oblationibus Domini.
* Cum autem obtuleris sacrificium coctum
in clibano: de simila, panes scilicet absque
fermento, conspersos oleo, & lagana azy-
ma oleo lita. * Si oblatio tua fuerit de sar-
tagine, simila conspersa oleo & absque fer-
mento, * diuides eam minutatim, & fundes
super eam oleum. * Sin autem de craticu-
la fuerit sacrificium, æque simila oleo con-
spergetur: * quam offerens Domino, trades
manibus sacerdotis. * Qui cum obtulerit
eam, tollet memoriale de sacrificio, & ado-
lebit super altare in odorem suauitatis Do-
mino, * quidquid autem reliquum est, erit
Aaron, & filiorum eius, Sanctum sancto-
rum de oblationibus Domini. * Omnis
oblatio, quæ offertur Domino, absque fer-
mento

mento fiet, nec quidquam fermenti ac mellis adosebitur in sacrificio Domino. * Primitias tantum eorum offeretis ac munera: super altare vero non imponentur in odore suauitatis. * Quidquid obtuleris sacrificij, sale condies, nec auferes sal fœderis Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione tua offeres sal. * Si autem obtuleris munus primarum frugum tuarum Domino de spicis adhuc virentibus, torrebis igni, & confringes in morem farris, & sic offeres primitias tuas Domino, * fundes supra oleum, & thus imponens, quia oblatio Domini est. * de qua adolebit sacerdos in memoriâ muneris partē farris fracti, & olei, ac totū thus.

CAP. III.

QUOD si hostia pacificorum fuerit eius oblatio, & de bobus voluerit offerre, marem siue feminam, immaculata offeret coram Domino: * Ponetq. manum super caput victimæ suæ, quæ immolabitur in introitu tabernaculi testimonij, fundentq. filij Aaron sacerdotes, sanguinem per altaris circuitum. * Et offerent de hostia pacificorum in oblationem Domino, adipem qui operit vitalia, & quidquid pinguedinis est intrinsecus: * duos renes cum adipe quo teguntur ilia, & reticulum iecoris cum renunculis. * adolebuntq. ea super altare in holocaustum, lignis igne supposito: in oblationem suauissimi odoris Domino. * Si vero de quibus fuerit eius oblatio & pacificorū hostia, siue masculum obtulerit, siue feminam, immaculata erunt. * Si agnum obtulerit coram Domino, * ponet manum suam super caput victimæ suæ: quæ immolabitur in vestibulo tabernaculi testimonij: fundentq. filij Aaron sanguinem eius per circuitum altaris. * Et offeret de pacificorum hostia sacrificium Domino: adipem & caudam totam cum renibus, & pinguedinem quæ operit ventrem atque vniuersa vitalia, & vtrumque renunculum cum adipe qui est iuxta ilia, reticulumq. iecoris cum renunculis. * & adolebit ea sacerdos super altare in pabulum ignis & oblationis Domi-

ni. * Si capra fuerit eius oblatio, & obtulerit eam Domino, * ponet manum suam super caput eius: immolabitq. eam in introitu tabernaculi testimonij. Et fundet filij Aaron sanguinem eius per altaris circuitū, * Tollentq. ex ea in paltum ignis domini, adipem qui operit ventrem, & qui tegit vniuersa vitalia: * duos renunculos cum reticulo, quod est super eos iuxta ilia, & arui nam iecoris cum renunculis: * adolebitq. ea super altare sacerdos in alimoniam ignis, & suauissimi odoris. Omnis adeps, Domini erit iure perpetuo in generationibus, & cunctis habitaculis vestris: nec sanguinem nec adipem omnino comedetis.

CAP. IIII.

LOCUTVSQ. est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel: Anima, quæ peccauerit per ignorantiam, & de vniuersis mandatis Domini, quæ præcepit vt non fierent, quippiam fecerit: * si sacerdos, qui vnctus est, peccauerit, delinquere faciens populum, offeret pro peccato suo vitulum immaculatum Domino: * & adducet illum ad ostium tabernaculi testimonij coram Domino, ponetq. manum super caput eius, & immolabit eum Domino. * Hauriet quoque de sanguine vituli, inferens illum in tabernaculum testimonij. * Cumq. intinxerit digitum in sanguine, asperget eo septies coram Domino contra velum Sanctuarij. * ponetq. de eodem sanguine super cornua altaris thymiamatis gratissimi Domino, quod est in tabernaculo testimonij: omnem autem reliquum sanguinem fundet in basin altaris holocausti introitu tabernaculi. * Et adipem vituli auferet pro peccato, tam eum qui vitalia operit quam omnia quæ intrinsecus sunt: * duos renunculos & reticulum quod est super eos iuxta ilia, & adipem iecoris cum renunculis, * sicut aufertur de vitulo hostiæ pacificorum: & adolebit ea super altare holocausti. * Pellem vero & omnes carnes cum capite & pedibus & intestinis & fimo, & reliquo corpore efferet extra caltra in locū

mundum, vbi cineres effundi solent: incendetq. ea super lignorum struem, quæ in loco effusorum cinerum cremabuntur. * Quod si omnis turba Israel ignorauerit, & per imperitiam fecerit quod contra mandatum Domini est, & postea intellexerit peccatum suum, offeret pro peccato suo vitulum, adducetq. eum ad ostium tabernaculi. * Et ponent seniores populi manus super caput eius coram Domino. Immolatoq. vitulo in conspectu Domini, inferet sacerdos, qui vnctus est, de sanguine eius in tabernaculum testimonij, tincto digito aspergens septies contra velum: * ponetq. de eodem sanguine in cornibus altaris, quod est coram Domino in tabernaculo testimonij: reliquum autem sanguinem fundet iuxta basim altaris holocaustorum, quod est in ostio tabernaculi testimonij. * Omnemq. eius adipem tollet, & adolebit super altare: * sic faciens & de hoc vitulo quo modo fecit & prius: & rogante pro eis sacerdote, propitius erit eis Dominus. * Ipsum autem vitulum efferet extra castra, atque comburet sicut & priorem vitulum: quia est pro peccato multitudinis. * Si peccauerit princeps, & fecerit vnum e pluribus per ignorantiam, quod Domini lege prohibetur: & postea intellexerit peccatum suum, offeret hostiam Domino, hircum de capris immaculatum. * Ponetq. manum suam super caput eius: cumq. immolauerit eum in loco vbi solet mactari holocaustum coram Domino, quia pro peccato est, tinget sacerdos digitum in sanguine hostiæ pro peccato, tangens cornua altaris holocausti, & reliquum fundens ad basim eius. * Adipem vero adolebit supra, sicut in victimis pacificorum fieri solet: rogabitq. pro eo sacerdos, & pro peccato eius, & dimittetur ei. * Quod si peccauerit anima per ignorantiam, de populo terræ, vt faciat quidquam de his, quæ Domini lege prohibentur, atque delinquat, & cognouerit peccatum suum, offeret capram immaculatam. * Ponetq. manum super caput hostiæ quæ pro peccato est, & immolabit eam in loco ho-

locaufti. * Tollethq. sacerdos de sanguine in digito suo: & tangens cornua altaris holocausti, reliquum fundet ad basim eius. * Omnem autem adipem auferens, sicut auferri solet de victimis pacificorum, adolebit super altare in odorem suauitatis Domino: rogabitq. pro eo, & dimittetur ei. * Sin autem de pecoribus obtulerit victimam pro peccato, ouem scilicet immaculatam: * ponet manum super caput eius, & immolabit eam in loco vbi solent credi holocaustorum hostiæ. * Sumerq. sacerdos de sanguine eius digito suo, & tangens cornua altaris holocausti, reliquum fundet ad basim eius. * Omnem quoque adipem auferens, sicut auferri solet adeps arietis, qui immolatur pro pacificis: cremabit super altare in incensum Domini: rogabitq. pro eo, & pro peccato eius, & dimittetur ei.

C A P . V.

SI peccauerit anima, & audierit vocem iurantis, testisq. fuerit quod aut ipse vidit, aut conscius est: nisi indicauerit, portabit iniquitatem suam. * Anima quæ tetigerit aliquid immundum, siue quod occisum a bestia est, aut per se mortuum, aut quodlibet aliud reptile: & oblita fuerit immunditiæ suæ, rea est, & deliquit: * & si tetigerit quidquam de immunditia hominis iuxta omnem impuritatem, qua pollui solet, oblitaq. cognouerit postea, subiacebit delicto. * Anima, quæ iurauerit, & protulerit labijs suis vt vel male quid faceret, vel bene, & id ipsum iuramento & sermone firmauerit, oblitaq. postea intellexerit delictum suum, * agat pœnitentiam pro peccato, & offerat de gregibus agnam siue capram, orabitq. pro ea sacerdos & pro peccato eius: * sin autem non potuerit offerre pecus, offerat duos turtures, vel duos pullos columbarum Domino, vnum pro peccato, & alterum in holocaustum, * dabitq. eos sacerdoti: qui primum offerens pro peccato, retorquebit caput eius ad pennulas, ita vt collo hæreat, & non penitus abrumpatur. * Et asperget de sanguine eius parietem altaris.

taris. quidquid autem reliquum fuerit, faciet ditillare ad fundamentum eius, quia pro peccato est. * Alterum vero adolebit in holocaustum, ut fieri solet: rogabitq. pro eo sacerdos & pro peccato eius, & dimittetur ei. * Quod si non quieverit manus eius duos offerre turtures, aut duos pullos columbarum, offeret pro peccato suo similæ partem ephi decimam. non mittet in eam oleum, nec thuris aliquid imponet, quia pro peccato est. * tradetq. eam sacerdoti: qui plenum ex ea pugillum hauriens, cremabit super altare in monimentum eius qui obtulerit, rogans pro illo & expians, reliquam vero partem ipse habebit in munere. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Anima si præuaricans ceremonias, per errorem in his, quæ Domino sunt sanctificata, peccauerit, offeret pro delicto suo arietem immaculatum de gregibus, qui emi potest duobus siclis, iuxta pondus Sanctuarij: * ipsumq. quod intulit damni restituet, & quintam partem ponet supra, tradens sacerdoti, qui rogabit pro eo offerens arietem, & dimittetur ei. * Anima si peccauerit per ignorantiam, feceritq. vnum ex his quæ Domini lege prohibentur, & peccati rea intellexerit iniquitatem suam, offeret arietem immaculatum de gregibus sacerdoti, iuxta mensuram, æstimationemq. peccati: qui orabit pro eo, quia nesciens fecerit: & dimittetur ei, quia per errorem deliquit in Dominum.

C A P. VI.

LO C U T U S est Dominus ad Moysen, dicens: * Anima quæ peccauerit, & contempto Domino, negauerit proximo suo depositum quod fidei eius creditum fuerat, vel si aliquid extorsent, aut calumniam fecerit, siue rem perditam inuenerit, & inficiens insuper peierauerit, & quodlibet aliud ex pluribus fecerit, in quibus solent peccare homines, conuicta delicti, reddet omnia quæ per fraudem voluit obtinere, integra, & quintam insuper partem domino cui damnum intulerat. * Pro peccato autem

suo offeret arietem immaculatum de grege, & dabit eum sacerdoti, iuxta æstimationem, mensuramq. delicti: * qui rogabit pro eo coram Domino, & dimittetur illi pro singulis quæ faciendo peccauit. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Præcipe Aaron & filiis eius: Hæc est lex holocausti: Cremabitur in altari tota nocte vsque mane: ignis ex eodem altari erit. * vestietur tunica sacerdos & feminalibus lineis: tolletq. cineres, quos vorans ignis exussit, & ponens iuxta altare, spoliabitur prioribus vestimentis, indutusq. alijs, efferet eos extra castra, & in loco mundissimo vsque ad uillam consumi faciet. * Ignis autem in altari semper ardebit, quem nutriet sacerdos subiciens ligna mane per singulos dies, & imposito holocausto, desuper adolebit adipes pacificorum. * Ignis est iste perpetuus, qui numquam deficiet in altari. * Hæc est lex sacrificij & libamentorum, quæ offerent filij Aaron coram Domino, & coram altari. * Tolle sacerdos pugillum similæ, quæ conspersa est oleo, & totum thus, quod super similam positum est: adolebitq. illud in altari in monimentum odoris suauissimi Domino: * reliquam autem partem similæ comedet Aaron cum filiis suis, absque fermento: & comedet in loco Sancto Atrij tabernaculi. * Ideo autem non fermentabitur, quia pars eius in Domini offertur incensum. Sanctum sanctorum erit, sicut pro peccato atque delicto. * Mares tantum stirpis Aaron comedent illud. Legitimum ac sempiternum erit in generationibus vestris de sacrificijs Domini. omnis, qui tetigerit illa, sanctificabitur. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Hæc est oblatio Aaron, & filiorum eius, quam offerre debent Domino in die vnctionis suæ. Decimam partem ephi offerent similæ in sacrificio sempiterno, medium eius mane, & medium eius vespere: * quæ in sartagine oleo conspersa frigetur. Offeret autem eam calidam in odorem suauissimum Domino * sacerdos, qui iure patri successerit, & tota cremabitur in altari. * Omne enim sacrificium

facerdotum igne consumetur, nec quisquā
comedet ex eo. * Locutus est autem Do-
minus ad Moysen, dicens: * Loquere Aaron
& filiis eius: Ista est lex hostiæ pro pecca-
to: In loco ubi offertur holocaustum, im-
molabitur coram Domino. Sanctum san-
ctorum est. * Sacerdos qui offert, comedet
eam in loco sancto, in atrio tabernaculi.
* Quidquid tetigerit carnes eius, sanctifica-
bitur. Si de sanguine illius vestis fuerit,
asperfa, lauabitur in loco sancto. * Vas au-
tem fictile, in quo cocta est, confringetur,
quod si vas æneum fuerit, defricabitur, &
lauabitur aqua. * Omnis masculus de ge-
nere sacerdotali vescetur de carnibus eius,
quia Sanctum sanctorum est. * Hostia enim
quæ caditur pro peccato, cuius sanguis in-
fertur in tabernaculum testimonij ad ex-
piandum in Sanctuario, non comedetur,
sed comburetur igni.

C A P. VII.

HÆc quoque lex hostiæ pro delicto,
Sancta sanctorum est: idcirco ubi im-
molabitur holocaustum, mactabitur & vi-
ctima pro delicto: sanguis eius per gyrum
altaris fundetur. * Offerent ex ea caudam
& adipem qui operit vitalia: * Duos renun-
culos, & pinguedinem quæ iuxta ilia est,
reticulumq. iecoris cum renunculis. * &
adolebit ea sacerdos super altare: incen-
sum est Domini pro delicto. * Omnis ma-
sculus de sacerdotali genere, in loco sancto
vescetur his carnibus, quia Sanctum sancto-
rum est. * Sicut pro peccato offertur hostia,
ita & pro delicto: utriusque hostiæ lex vna
erit: ad sacerdotem, qui eam obtulerit, per-
tinebit. * Sacerdos qui offert holocausti vi-
ctimam, habebit pellem eius. * Et omne sa-
crificium similæ, quod coquitur in clibano,
& quidquid in craticula, vel in sartagine
præparatur, eius erit sacerdotis a quo of-
fertur: siue oleo consperfa, siue arida fue-
rint, cunctis filiis Aaron mensura æqua per
singulos diuidetur. * Hæc est lex hostiæ pa-
cificorum quæ offertur Domino. * Si pro
gratiarum actione oblatio fuerit, offerent

panes absque fermento conspersos oleo, &
lagana azyma vincta oleo, coctamq. simi-
lam, & collyridas olei admitione consper-
sas: * panes quoque fermentatos cum hostia
gratiarum, quæ immolatur pro pacificis:
* ex quibus vnus pro primitiis offeretur Do-
mino, & erit sacerdotis qui fundet hostiæ
sanguinem. * cuius carnes eadem comeden-
tur die, nec remanebit ex eis quidquam vs-
que mane. * Si voto, vel sponte quispiam
obtulerit hostiam, eadem similiter edetur
die: sed & si quid in crastinum remanse-
rit, vesci licitum est: * quidquid autem ter-
tius inuenerit dies, ignis absumet. * si quis
de carnibus victimæ pacificorum die tertio
comederit, irrita fiet oblatio, nec proderit
offerenti: quin potius quæcumque anima
tali se edulio cõtaminauerit, præuaricatio-
nis rea erit. * Caro, quæ aliquid tetigerit
immundum, non comedetur, sed combu-
retur igni: qui fuerit mundus, vescetur ex
ea. * Anima polluta quæ ederit de carnibus
hostiæ pacificorum, quæ oblata est Domi-
no, peribit de populis suis. * Et quæ tetige-
rit immunditiam hominis, vel iumenti, siue
omnis rei quæ polluere potest, & comede-
rit de huiusmodi carnibus, interibit de
populis suis. * Locutusq. est Dominus ad
Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel: Adi-
pem ouis, & bouis, & capræ non comedetis.
* Adipem cadaueris morticini, & eius ani-
malis, quod a bestia captum est, habebitis
in varios vsus. * Si quis adipem, qui offerri
debet in incensum Domini, comederit, pe-
ribit de populo suo. * Sanguinem quoque
omnis animalis non sumetis in cibo, tam
de auiibus quàm de pecoribus. * Omnis
anima, quæ ederit sanguinem, peribit de po-
pulis suis. * Locutusq. est Dominus ad Moy-
sen, dicens: * Loquere filiis Israel, dicens:
Qui offert victimam pacificorum Domino,
offerat simul & sacrificium, id est, libamen-
ta eius. * tenebit manibus adipem hostiæ, &
pectusculum: cumq. ambo oblata Domino
consecrauerit, tradet sacerdoti, qui adole-
bit adipem super altare, pectusculum autem
erit Aaron, & filiorum eius. * armus quoque
dexter

dexter de pacificorum hostijs cedet in primitias sacerdotis. * Qui obtulerit sanguinem & adipem, filiorum Aaron, ipse habebit & armum dextrum in portione sua. * Pectusculum enim eleuationis, & armum separationis tuli a filiis Israel de hostijs eorum pacificis, & dedi Aaron sacerdoti, & filiis eius lege perpetua, ab omni populo Israel. * Hæc est vñctio Aaron & filiorum eius in ceremonijs Domini die qua obtulit eos Moyses, vt sacerdotio fungerentur, & quæ præcepit eis dari Dominus a filiis Israel religione perpetua in generationibus suis. * Ista est lex holocausti, & sacrificij pro peccato atque delicto, & pro consecratione & pacificorum victimis: * quam constituit Dominus Moyli in monte Sinai, quando mandauit filiis Israel vt offerrent oblationes suas Domino in deserto Sinai.

C A P. V I I I.

LOCUTVSQ. est Dominus ad Moysen, dicens: * Tolle Aaron eum filijs suis, vestes eorum, & vñctionis oleum, vitulum pro peccato, duos arietes, canistrum cū azymis, & congregabis omnem cœtum ad ostium tabernaculi. * Fecit Moyses vt Dominus imperauerat. Congregataq. omni turba ante fores tabernaculi, ait: Iste est sermo, quem iussit Dominus fieri. * Statimq. obtulit Aaron & filios eius. Cūq. lauisset eos, vestiuit pontificem subucula linea, accingens eum balteo, & induens eum tunica hyacinthina, & desuper humerale imposuit, quod astringens cingulo aptauit rationali, in quo erat Doctrina & Veritas. * Cidari quoque textit caput: & super eam, contra frontem, posuit laminam auream consecratam in sanctificatione, sicut præceperat ei Dominus. * Tulit & vñctionis oleum, quo liniuit tabernaculum cum omni suppellectili sua. * Cumq. sanctificans aspersisset altare septem vicibus, vñxit illud, & omnia vasa eius, labrumq. cum basi sua sanctificauit oleo. * Quod fundens super caput Aaron, vñxit eum, & consecrauit: * filios quoque eius oblatos vestiuit tunicis lineis, & cinxit balteis, imposuitq.

mitras, vt iusserat Dominus. * Obtulit & vitulum pro peccato. cumq. super caput eius posuisset Aaron, & filij eius manus suas, immolauit eum: hauriens sanguinem, & tincto digito, tetigit cornua altaris per gyrum. quò expiato & sanctificato, fudit reliquum sanguinem ad fundamenta eius. * Adipem vero qui erat super vitalia, & reticulum iecoris, duosq. renunculos, cum aruinulis suis adoleuit super altare: * vitulum cum pelle, & carnibus, & fimo, cremans extra castra, sicut præceperat Dominus. * Obtulit & arietem in holocaustum: super cuius caput cū imposuissent Aaron & filij eius manus suas, immolauit eum, & fudit sanguinem eius per circuitum altaris. * Ipsumq. arietem in frustra concidens, caput eius, & artus, & adipem adoleuit igni, lotis prius intestinis & pedibus. totumq. simul arietem incendit super altare, eo quòd esset holocaustum suauissimi odoris Domino, sicut præceperat ei. * Obtulit & arietem secundum, in consecratione sacerdotum: posueruntq. super caput eius Aaron & filij eius manus suas. * quem cum immolasset Moyses, sumens de sanguine eius, tetigit extremum auriculæ dextræ Aaron, & pollicem manus eius dextræ, similiter & pedis. * Obtulit & filios Aaron. cumq. de sanguine arietis immolati tetigisset extremum auriculæ singulorum dextræ, & pollices manus ac pedis dextri, reliquum fudit super altare per circuitum: * adipem vero, & caudam, omnemq. pinguedinem quæ operit intestina, reticulumq. iecoris, & duos renes cum adipibus suis, & armo dextro separauit. * Tollens autem de canistro azymorum, quod erat coram Domino, panem absque fermento, & collyridam conspersam oleo, laganumq. posuit super adipem, & armum dextrum, tradens simul omnia Aaron & filiis eius. Qui postquam leuauerunt ea coram Domino, rursus suscepta de manibus eorum, adoleuit super altare holocausti, eo quòd consecrationis esset oblatio, in odorem suauitatis, sacrificij Domino. * Tulitq. pectusculum eleuans illud coram Domino, de ariete

consecrationis in partem suam, sicut praeceperat ei Dominus. Assumentq. vnguentum, & sanguinem qui erat in altari, asper-
sit super Aaron & vestimenta eius, & super
filios illius ac vestes eorum. Cumq. sancti-
ficasset eos in vestitu suo, praecepit eis, di-
cens: Coquite carnes ante fores taberna-
culi, & ibi comedite eas: panes quoque con-
secrationis edite, qui positi sunt in canistro,
sicut praecepit mihi Dominus, dicens: Aa-
ron & filij eius comedent eos: quidquid
autem reliquum fuerit de carne & panibus,
ignis absument. De ostio quoque taberna-
culi non exhibitis septem diebus, usque ad
diem quo cōplebitur tempus consecratio-
nis vestrae. septem enim diebus finitur con-
secratio: sicut & impraesentiarum factum
est, ut ritus sacrificij compleretur. Die ac
nocte manebitis in tabernaculo obseruan-
tes custodias Domini, ne moriamini: sic
enim mihi praeceptum est. Feceruntq.
Aaron & filij eius cuncta quae locutus est
Dominus per manum Moyli.

C A P. IX.

Facto autem octauo die, vocauit Moy-
ses Aaron & filios eius, ac maiores natu
Israel, dixitq. ad Aaron: Tolle de armen-
to vitulum pro peccato, & arietem in holo-
caustum, utrumque immaculatum, & offer
illos coram Domino. Et ad filios Israel lo-
queris: Tollite hircum pro peccato, & vi-
tulum, atque agnū, anniculos, & sine ma-
cula in holocaustum, bouem & arietem
pro pacificis: & immolate eos coram Do-
mino, in sacrificio singulorum similam con-
spersam oleo offerentes. hodie enim Do-
minus apparebit vobis. Tulerunt ergo cū-
cta quae iusserat Moyses ad ostium taber-
naculi: ubi cum omnis multitudo astaret,
ait Moyses: Iste est sermo, quem praecepit
Dominus: facite, & apparebit vobis gloria
eius. Et dixit ad Aaron: Accede ad alta-
re, & immola pro peccato tuo: offer holo-
caustum, & deprecare pro te & pro populo.
cumq. mactaueris hostiam populi, ora pro
eo, sicut praecepit Dominus. Statimq. Aa-

ron accedens ad altare, immolauit vitulum
pro peccato suo: cuius sanguinem obtule-
runt ei filij sui: in quo tingens digitum, te-
tigit cornua altaris, & fudit residuū ad ba-
sim eius. Adipemq. & renunculos, ac reti-
culum iecoris, quae sunt pro peccato, ado-
leuit super altare, sicut praeceperat Domi-
nus Moyli: carnes vero & pellē eius extra
castra cumbullit igni. Immolauit & holo-
causti victimam: obtuleruntq. ei filij sui san-
guinem eius, quem fudit per altaris circui-
tum. ipsam etiam hostiam in frusta concu-
sam, cum capite & membris singulis obtu-
lerunt. quae omnia super altare cremavit
igni, lotis aqua prius intestinis & pedibus.
Et pro peccato populi offerens, mactauit
hircum: expiatoq. altari, fecit holocaustū,
addens in sacrificio libamenta, quae pariter
offeruntur, & adolens ea super altare, abs-
que ceremonijs holocausti matutini. Im-
molauit & bouem atque arietem, hostias pa-
cificas populi: obtuleruntq. ei filij sui san-
guinem, quem fudit super altare in circui-
tum. Adipem autem bouis, & caudam
arietis, renunculosq. cum adipibus suis, &
reticulum iecoris posuerunt super pecto-
ra. cumq. cremati essent adipēs super alta-
re, pectora eorum, & armos dextros sepa-
rauit Aaron, eleuans coram Domino, sicut
praeceperat Moyses. Et extendens manus
ad populum, benedixit ei. Sicq. completis
hostijs pro peccato, & holocaustis, & paci-
ficis, descendit. Ingressi autem Moyses &
Aaron in tabernaculum testimonij, & de-
inceps egressi benedixerunt populo. Ap-
paruitq. gloria Domini omni multitudini:
& ecce egressus ignis a Domino, deuora-
uit holocaustum, & adipēs qui erant super
altare. Quod cum vidissent turbæ, lauda-
uerunt Dominum, ruentes in facies suas.

C A P. X.

Arreptisq. Nadab, & Abiu filij Aaron
thuribulis, posuerunt ignem, & in-
censum desuper, offerentes coram Domino
ignem alienum: quod eis praeceptum non
erat. Egressusq. ignis a Domino, deuorauit
eos,

eos, & mortui sunt coram Domino. * Dixitq. Moyses ad Aaron: Hoc est quod locutus est Dominus: Sanctificabor in ijs, qui appropinquant mihi, & in conspectu omnis populi glorificabor. Quod audiens tacuit Aaron. * Vocatis autem Moyses Misael, & Elisaphan filijs Ozziel, patrum Aaron, ait ad eos: Ite & tollite fratres vestros de conspectu Sanctuarij, & asportate extra castra. * Confestimq. pergentes, tulerunt eos sicut iacebant, vestitos lineis tunicis, & ciecerunt foras, vt sibi fuerat imperatum. * Locutusq. est Moyses ad Aaron, & ad Eleazar, & Ithamar filios eius: Capita vestra nolite nudare, & vestimenta nolite scindere, ne forte moriamini, & super omnem eorum oriatur indignatio. Fratres vestri, & omnis domus Israel plangent incendium, quod Dominus suscitauit: vos autem non egrediemini fores tabernaculi, alioquin peribitis: oleum quippe sanctae vnctionis est super vos. Qui fecerunt omnia iuxta praeceptum Moyli. * Dixit quoque Dominus ad Aaron: * Vinum, & omne quod inebriare potest, non bibetis tu & filij tui, quando intratis in tabernaculum testimonij, ne moriamini: quia praeceptum sempiternum est in generationes vestras. * Et vt habeatis scientiam discernendi inter sanctum & profanum, inter pollutum & mundum: * doceatisq. filios Israel omnia legitima mea quae locutus est Dominus ad eos per manum Moyli. * Locutusq. est Moyses ad Aaron, & ad Eleazar, & Ithamar filios eius, qui erant residui: Tollite sacrificium, quod remansit de oblatione Domini, & comedite illud absque fermento iuxta altare, quia Sanctum sanctorum est. * Comedetis autem in loco sancto: quod datum est tibi & filijs tuis de oblationibus Domini, sicut praeceptum est mihi. * Pectusculum quoque quod oblatum est, & armum qui separatus est, edetis in loco mundissimo tu & filij tui, & filiae tuae tecum. tibi enim ac liberis tuis reposita sunt de hostijs salutaribus filiorum Israel: eo quod armum & pectus, & adipēs qui cremantur in altari, eleuauerunt coram

Domino, & pertineant ad te, & ad filios tuos lege perpetua, sicut praecepit Dominus. * Inter haec, hircum, qui oblatus fuerat pro peccato, cum quareret Moyses, exustum reperit: iratusq. contra Eleazar & Ithamar filios Aaron, qui remanserant, ait: Cur non comedistis hostiam pro peccato in loco sancto, quae Sancta sanctorum est, & data vobis vt portetis iniquitatem multitudinis, & rogetis pro ea in conspectu Domini, praesertim cum de sanguine illius non sit illatum intra sancta, & comedere debueritis eam in Sanctuario, sicut praeceptum est mihi? * Respondit Aaron: Oblata est hodie victima pro peccato, & holocaustum coram Domino: mihi autem accidit quod vides, quomodo potui comedere eam, aut placere Domino in ceremonijs mente lugubri? * Quod cum audisset Moyses, recepit satisfactionem.

C A P . I .

LOCUTVSQ. est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Dicite filijs Israel: Haec sunt animalia quae comedere debetis de cunctis animantibus terrae: * Omne quod habet diuisam vngulam, & ruminat in pedibus, comedetis. * Quidquid autem ruminat quidem, & habet vngulam, sed non diuidit eam, sicut camelus & cetera, non comedetis illud, & inter immunda reputabitur. * Choerogryllus qui ruminat, vngulamq. non diuidit, immundus est. * Lepus quoque: nam & ipse ruminat, sed vngulam non diuidit. * Et sus: qui cum vngulam diuidat, non ruminat. * horum carnibus non vescemini, nec cadauera contingeris, quia immunda sunt vobis. * Haec sunt quae gignuntur in aquis, & vesci licitum est. Omne quod habet pinnulas & squamas, tam in mari quam in fluminibus & stagnis, comedetis. * Quidquid autem pinnulas & squamas non habet eorum quae in aquis mouentur & viuunt, abominabile vobis, execrandumq. erit, carnes eorum non comedetis, & morticina vitabitis. * Cuncta quae non habent pinnulas & squamas in aquis,

aquis; polluta erunt. * Hæc sunt quæ de
 13 auibus comedere non debetis, & vitanda
 sunt vobis: Aquilam, & gryphem, & ha-
 14 liæetum, & miluum ac vulturem iuxta ge-
 nus suum, * & omne coruini generis in si-
 15 militudinem suam, * struthionem, & no-
 16 ctuam, & iaram, & accipitrem iuxta genus
 suum: * bubonem, & mergulum, & ibim, *
 * & cygnum, & onocrotalum, & porphyrio-
 18 nem, * herodionem & charadriionem iuxta ge-
 19 nus suum, vpupam quoque, & vespertilio-
 nem. * Omne de volucris quod graditur
 20 super quattuor pedes, abominabile erit vo-
 bis. * Quidquid autem ambulat quidem su-
 21 per quattuor pedes, sed habet longiora ré-
 tro crura, per quæ salit super terram, * co-
 22 medere debetis, vt est bruchus in genere
 suo, & attacus atque ophiomachus, ac lo-
 custa, singula iuxta genus suum. * Quidquid,
 23 autem ex volucris quattuor tantum ha-
 bet pedes, execrabile erit vobis: * & quicū-
 24 que morticina eorum tetigerit, polluetur,
 & erit immundus vsque ad vesperum: * &
 25 si necesse fuerit vt portet quippiam horum
 mortuum, lauabit vestimenta sua, & im-
 mundus erit vsque ad occasum solis. * Om-
 26 ne animal quod habet quidem vngulam,
 sed non diuidit eam, nec ruminat, immun-
 dum erit: & qui tetigerit illud, conta-
 minabitur. * Quod ambulat super manus
 27 ex cunctis animantibus, quæ incedunt qua-
 drupedia, immundum erit: qui tetigerit
 morticina eorum, polluetur vsque ad ve-
 sperum. * Et qui portauerit huiusmodi
 28 cadauera, lauabit vestimenta sua, & immun-
 dus erit vsque ad vesperum: quia omnia hæc
 immunda sunt vobis. * Hæc quoque inter
 29 polluta reputabuntur de his, quæ mouen-
 tur in terra, mustela & mus & crocodilus,
 singula iuxta genus suum, * mygale, & cha-
 30 mæleon, & stellio, & lacerta, & talpa: * om-
 31 nia hæc immunda sunt. Qui tetigerit mor-
 ticina eorum, immundus erit vsque ad ve-
 sperum: * & super quod ceciderit quidquā,
 32 de morticinis eorum, polluetur tam vas li-
 gneum & vestimentum, quā pelles & ci-
 licia: & in quocumque sit opus, tingentur

aqua, & polluta erunt vsque ad vesperum;
 33 & sic postea mundabuntur. * Vas autem
 fictile, in quod horum quidquam intro ce-
 ciderit, polluetur, & idcirco frangendum
 34 est. * Omnis cibus, quem comedetis, si fusa
 fuerit super eum aqua, immundus erit: &
 35 omne liquens quod bibitur de vniuerso va-
 se, immundum erit. * Et quidquid de mor-
 ticinis huiusmodi ceciderit super illud,
 36 immundum erit: siue clibani, siue chytro-
 podes, destruetur, & immundi erunt. * Fon-
 37 tes vero & cisternæ, & omnis aquarum con-
 gregatio munda erit. Qui morticinum eo-
 38 rum tetigerit, polluetur. * Si ceciderit super
 sementem, non polluet eam. * Si autē qui-
 39 piam aqua sementem perfuderit, & postea
 morticinis tacta fuerit, illico polluetur. * Si
 mortuum fuerit animal, quod licet vobis
 comedere, qui cadauer eius tetigerit, im-
 40 mundus erit vsque ad vesperum: * & qui
 comederit ex eo quippiam, siue portauerit;
 lauabit vestimenta sua, & immundus erit
 41 vsque ad vesperum. * Omne quod reptat
 super terram, abominabile erit, nec assume-
 42 tur in cibum. * Quidquid super pectus qua-
 drupes graditur, & multos habet pedes, si-
 43 ue per humum trahitur, non comedetis,
 quia abominabile est. * Nolite contaminare
 44 animas vestras, nec tangatis quidquam eo-
 rum, ne immundi sitis. * Ego enim sum Do-
 minus Deus vester: sancti estote, quia ego
 sanctus sum. Ne polluatis animas vestras
 in omni reptili quod mouetur super terrā.
 45 * Ego enim sum Dominus, qui eduxi vos de
 Terra Ægypti, vt essem vobis in Deum.
 46 Sancti eritis, quia ego sanctus sum. * Ista
 est lex animantium ac volucrum, & omnis
 47 animæ viuentis, quæ mouetur in aqua, &
 reptat in terra, * vt differentias noueritis
 mundi, & immundi, & sciatis quid come-
 dere & quid respuere debeatis.

CAP. XII.

1 **L**OCUTVS Q. est Dominus ad Moysen,
 2 dicens: * Loquere filiis Israel, & dices
 ad eos: Mulier, si suscepto semine pepererit
 masculū, immunda erit septē diebus iuxta
 dies

dies separationis menstrua. * Et die octauo circumcidetur infantulus: * ipsa vero triginta tribus diebus manebit in sanguine purificationis suae: Omne sanctum non tanget, nec ingreditur in Sanctuarium, donec impleatur dies purificationis suae. * Sin autem feminā pepererit, immunda erit duabus hebdomadibus iuxta ritum fluxus menstrui, & sexaginta sex diebus manebit in sanguine purificationis suae. * Cumq. expleti fuerint dies purificationis suae, pro filio, siue pro filia, deferet agnum anniculum in holocaustum, & pullum columbae siue turturem pro peccato, ad ostium tabernaculi testimonij, & tradet sacerdoti * qui offeret illa coram Domino, & orabit pro ea, & sic mundabitur a profluvio sanguinis sui: ista est lex parientis masculum aut feminam. * Quod si non inuenerit manus eius, nec potuerit offerre agnum, sumet duos turtures vel duos pullos columbarum, vnum in holocaustum, & alterum pro peccato. orabitq. pro ea sacerdos, & sic mundabitur.

CAP. XIII.

LOCUTVSQ. est Dominus ad Moysen, & Aaron, dicens: * Homo, in cuius cute & carne ortus fuerit diuersus color siue pustula, aut quasi lucens quippiam, id est plaga leprae, adducetur ad Aaron sacerdotem, vel ad vnum quemlibet filiorum eius. * Qui cum viderit lepram in cute, & pilos in album mutatos colorem, ipsamq. speciem leprae humiliorem cute & carne reliqua: plaga leprae est, & ad arbitrium eius separabitur. * Sin autem lucens candor fuerit in cute, nec humilior carne reliqua, & pili coloris pristini, recludet eum sacerdos septem diebus, * & considerabit die septimo: & si quidem lepra ultra non creuerit, nec transierit in cute priores terminos, rursus recludet eum septem diebus alijs. * Et die septimo contemplabitur: si obscurior fuerit lepra, & non creuerit in cute, mundabit eum, quia scabies est: lauabitq. homo vestimenta sua, & mundus erit. * Quod si

postquam a sacerdote visus est, & redditus munditiae, iterum lepra creuerit; adducetur ad eum, * & immunditiae condemnabitur. * Plaga leprae si fuerit in homine; adducetur ad sacerdotem, * & videbit eum. Cumq. color albus in cute fuerit, & capillorum mutauerit aspectum, ipsa quoque caro vilia apparuerit: lepra vetustissima iudicabitur, atque inolita cuti. Contaminabit itaque eum sacerdos, & non recludet, quia perspicua immunditiae est. * Sin autem effloruerit discurrens lepra in cute, & operuerit omnem cutem a capite vsque ad pedes, quidquid sub aspectum oculorum cadit, * considerabit eum sacerdos, & teneri lepra mundissima iudicabit: eo quod omnis in candorem versa sit, & idcirco homo mundus erit. * Quando vero caro viuens in eo apparuerit, * tunc sacerdotis iudicio polluetur, & inter immundos reputabitur. caro enim viua si lepra aspergitur, immunda est. * Quod si rursus versa fuerit in alborem, & totum hominem operuerit, * considerabit eum sacerdos, & mundum esse decerneret. * Caro autem & cutis in qua vlceris natum est, & sanatum, * & in loco vlceris cicatrix alba apparuerit, siue subrufa, adducetur homo ad sacerdotem: * qui cum viderit locum leprae humiliorem carne reliqua, & pilos versos in candorem, contaminabit eum: plaga enim leprae orta est in vlcere. * Quod si pilus coloris est pristini, & cicatrix subobscura, & vicina carne non est humilior, recludet eum septem diebus. * & si quidem creuerit, adiudicabit eum leprae. * Sin autem steterit in loco suo, vlceris est cicatrix, & homo mundus erit. * Caro autem & cutis, quam ignis exusserit, & sanata albam siue rufam habuerit cicatricem, * considerabit eam sacerdos, & ecce versa est in alborem, & locus eius reliqua cute est humilior: contaminabit eum, quia plaga leprae in cicatrice orta est. * Quod si pilorum color non fuerit immutatus, nec humilior plaga carne reliqua, & ipsa leprae species fuerit subobscura, recludet eum septē diebus, * & die septimo contemplabitur: si creuerit

creuerit in cute lepra, contaminabit eum.
 * sin autem in loco suo candor steterit non
 satis clarus, plaga combustionis est, & idcirco
 mundabitur, quia cicatrix est combusturæ.
 * Vir, siue mulier, in cuius capite vel
 barba germinauerit lepra, videbit eos sacerdos.
 * & siquidem humilior fuerit locus carne reliqua,
 & capillus flauus, solitoq. subtilior;
 contaminabit eos, quia lepra capitis ac barbæ
 est. * Sin autem viderit locum maculæ
 æqualem vicinæ carni, & capillum nigrum:
 recludet eum septem diebus, * & die
 septimo intuebitur. Si non creuerit macula,
 & capillus sui coloris est, & locus plagæ
 carni reliquæ æqualis: * radetur homo absque
 loco maculæ, & includetur septē diebus
 alijs. * Si die septimo visa fuerit stetisse
 plaga in loco suo, nec humilior carne reliqua,
 mundabit eū, lotisq. vestibus suis mundus
 erit. * Sin autem post emundationem
 rursus creuerit macula in cute, * non quæret
 amplius vtrum capillus in flauum colorem
 sit immutatus, quia aperte immundus est.
 * Porro si steterit macula, & capilli nigri
 fuerint, nouerit hominem sanatum esse, &
 confidenter eum pronunciet mūdum. * Vir,
 siue mulier, in cuius cute candor apparuerit,
 * intuebitur eos sacerdos. si deprehenderit
 subobscurum alborem lucere in cute,
 sciat non esse lepram, sed maculam coloris
 candidi, & hominē mundum. * Vir, de cuius
 capite capilli fluunt, caluus & mundus est:
 * & si a fronte ceciderint pili, recaluafter
 & mundus est. * Sin autem in caluitio siue in
 recaluatione albus vel rufus color fuerit
 exortus, * & hoc sacerdos viderit, condēnabit
 eum haud dubie lepræ, quæ orta est in
 caluitio. * Quicumque ergo maculatus fuerit
 lepra, & separatus est ad arbitrium sacerdotis,
 * habebit vestimenta dissuta, caput nudum,
 os veste cōtectum, contaminatum ac sordidum
 se clamabit. * Omni tempore quo leprosus
 est, & immundus, solus habitabit extra castra.
 * Vestis lanea siue linea, quæ lepram
 habuerit in stamine atque subtegmine,
 aut certē pellis, vel quidquid ex pelle
 confectum est, * si alba vel rufa macula

fuerit infecta, lepra reputabitur, ostēdeturq.
 sacerdoti. * qui consideratā recludet septem
 diebus: * & die septimo rursus aspiciens si
 deprehenderit creuisse, lepra perseuerans
 est: pollutum iudicabit vestimentum, & omne
 in quo fuerit inuenta: * & idcirco comburetur
 flammis. * Quod si eam viderit non creuisse,
 * præcipiet, & lauabūt id, in quo lepra
 est, recludetq. illud septem diebus alijs.
 * Et cum viderit faciem quidem pristinam
 non reuersam, nec tamen creuisse lepram,
 immundum iudicabit, & igne comburet, eo
 quod infusa sit in superficie vestimenti vel
 per totum, lepra. * Sin autem obscurior fuerit
 locus lepræ, postquam vestis est lota,
 abrumpet eum, & a solido diuidet. * Quod
 si ultra apparuerit in his locis, quæ prius
 immaculata erant, lepra volatilis & vaga:
 debet igne comburi. * si cessauerit, lauabit
 aqua ea, quæ pura sunt, secundo, & munda
 erunt. * Ista est lex lepræ vestimenti lanei
 & linei, staminis, atque subtegminis, omnisq.
 supellectilis pelliceæ, quomodo mundari
 debeat, vel contaminari.

C A P I T U L U M . . . X I I I .

L O C V T V S Q. est Dominus ad Moysen,
 dicens: * Hic est ritus leprosi, quando
 mundandus est: Adducetur ad sacerdotē:
 * qui egressus de castris, cum inuenerit lepram
 esse mundatam, * præcipiet ei, qui purificatur,
 vt offerat duos passeris viuos pro se, quibus
 vesci licitum est, & lignum cedrinum, vermiculumq.
 & hyssopum. * & vnum ex passeribus
 immolari iubebit in vase fictili super aquas
 viuentes: * alium autem viuum cum ligno
 cedrino, & cocco & hyssopo tinget in sanguine
 passeris immolati, quo asperget illum, qui
 mundandus est, septies, vt iure purgetur: &
 dimittet passerem viuum, vt in agrum auolet.
 * Cumq. lauerit homo vestimenta sua, radet
 omnes pilos corporis, & lauabitur aqua: purificatusq.
 ingreditur castra, ita dumtaxat vt maneat
 extra tabernaculum suum septem diebus,
 & die septimo radet capillos capitis, barbamq.
 & supercilia, ac totius corporis pilos.

pilos. Et lotis rursus vestibus & corpore,
 * die octauo assumet duos agnos immacu-
 latos, & ouem anniculam absque macula, &
 tres decimas similæ in sacrificium, quæ con-
 spersa sit oleo, & seorsum olei sextarium.
 * Cumq. sacerdos purificans hominem, sta-
 tuerit eum, & hæc omnia eorâ Domino in
 ostio tabernaculi testimonij, * tollet agnû,
 & offeret eum pro delicto, oleiq. sextarium;
 & oblati ante Dominum omnibus, * im-
 molabit agnum, vbi solet immolari hostia
 pro peccato, & holocaustum, id est, in loco
 sancto. Sicut enim pro peccato, ita & pro
 delicto ad sacerdotem pertinet hostia: San-
 cta sanctorum est. * Assumensq. sacerdos
 de sanguine hostiæ, quæ immolata est pro
 delicto, ponet super extremum auriculæ
 dextræ eius qui mundatur, & super pollices
 manus dextræ & pedis: * & de olei sextario
 mittet in manum suam sinistram, * tingetq.
 digitum dextrum in eo, & asperget coram
 Domino septies. * quod autem reliquum est
 olei in læua manu, fundet super extremum
 auriculæ dextræ eius qui mundatur, & su-
 per pollices manus ac pedis dextri, & super
 sanguinem qui effusus est pro delicto, * &
 super caput eius. * Rogabitq. pro eo coram
 Domino, & faciet sacrificium pro peccato.
 tunc immolabit holocaustum, * & ponet
 illud in altari cum libamentis suis, & ho-
 mo rite mundabitur. * Quod si pauper est,
 & non potest manus eius inuenire quæ di-
 cta sunt, pro delicto assumet agnum ad
 oblationem, vt roget pro eo sacerdos, de-
 cimamq. partem similæ conspersæ oleo in
 sacrificium, & olei sextarium, * duosq. turtu-
 res siue duos pullos columbæ, quorû vnus
 sit pro peccato, & alter in holocaustum:
 * offeretq. ea die octauo purificationis suæ
 sacerdoti, ad ostium tabernaculi testimonij
 coram Domino. * qui suscipiens agnum pro
 delicto & sextarium olei, leuabit simul: * im-
 molatoq. agno, de sanguine eius ponet su-
 per extremum auriculæ dextræ illius qui mun-
 datur, & super pollices manus eius ac pedis
 dextri: * olei vero partem mittet in manum
 suam sinistram, * in quo tingens digitum dex-

træ manus asperget septies coram Domino:
 * tangetq. extremum dextræ auriculæ illius
 qui mundatur, & pollices manus ac pedis
 dextri in loco sanguinis qui effusus est pro
 delicto: * reliquam autem partem olei, quæ
 est in sinistra manu, mittet super caput pu-
 rificati, vt placet pro eo Dominum: * & tur-
 turem siue pullum columbæ offeret, * vnum
 pro delicto, & alterum in holocaustum cum
 libamentis suis. * Hoc est sacrificium lepro-
 si, qui habere non potest omnia in emun-
 dationem sui. * Locutusq. est Dominus ad
 Moysen & Aaron, dicens: * Cum ingressi
 fueritis Terram Chanaan, quam ego dabo
 vobis in possessionem, si fuerit plaga lepræ
 in ædibus, * ibit cuius est domus, nuncians
 sacerdoti, & dicet: Quasi plaga lepræ vide-
 tur mihi esse in domo mea. * At ille præci-
 piet vt efferant vniuersa de domo, priusquâ
 ingrediatur eam, & videat vtrum leprosa
 sit, ne immunda fiant omnia quæ in domo
 sunt. Intrabitq. postea vt cõsideret lepram
 domus: * & cum viderit in parietibus illius
 quasi vasculas pallore siue rubore defor-
 mes, & humiliores superficie reliqua, * egre-
 dietur ostium domus, & statim claudet il-
 lam septem diebus. * Reuersusq. die septi-
 mo, considerabit eam. si inuenerit creuif-
 se lepram, * iubebit erui lapides in quibus
 lepra est, & proijci eos extra ciuitatem in
 locum immundum: * domum autem ip-
 sam radi intrinsecus per circuitum, & spar-
 gi puluerem rasuræ extra urbem in locum
 immundum, * lapidesq. alios reponi pro
 his qui ablati fuerint, & luto alio liniri do-
 mum. * Sin autem postquam eruti sunt la-
 pides, & puluis erasus, & alia terra lita,
 * ingressus sacerdos viderit reuersam leprâ,
 & parietes resperfos maculis, lepra est per-
 seuerans, & immunda domus: * quam sta-
 tim destruens, & lapides eius ac ligna, atque
 vniuersum puluerem proijcient extra op-
 pidum in locum immundum. * Qui intra-
 uerit domum quando clausa est, immundus
 erit vsque ad vespertum: * & qui dormierit
 in ea, & comederit quippiam, lauabit vesti-
 menta sua. * Quod si introiens sacerdos
 viderit

viderit lepram non creuisse in domo, postquam denuo lita fuerit, purificabit eam: reddita sanitate: & in purificationem eius sumet duos passeris, lignumq. cedrinum, & vermiculum atque hyssopum: & immolato vno passere in vase fictili super aquas viuas, tollet lignum cedrinum, & hyssopum, & coccum & passerem viuum, & tinget omnia in sanguine passeris immolati, atque in aquis viuentibus, & asperget domum septies, purificabitq. eam tam in sanguine passeris quam in aquis viuentibus, & in passere viuo, lignoq. cedrino & hyssopo atque vermiculo. Cumq. dimiserit passerem auolare in agrum libere, orabit pro domo, & iure mundabitur. Ista est lex omnis lepræ & percussuræ, lepræ vestium & domorum, cicatricis & erumpentium papularum, lumentis maculæ, & in varias species, coloribus immutatis, vt possit sciri quo tempore mundum quid, vel immundum sit.

C A P. XV.

LOCVTVS Q. est Dominus ad Moysen & Aaron, dicēs: Loquimini filiis Israel, & dicite eis: Vir, qui patitur fluxum seminis, immundus erit. Et tunc iudicabitur huic vitio subiacere, cum per singula momenta adhæserit carni eius, atque concreuerit fœdus humor. Omne stratum, in quo dormierit, immundum erit, & vbicumque sederit. Si quis hominum tetigerit lectum eius, lauabit vestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit vsque ad vesperum. Si sederit vbi ille sederat, & ipse lauabit vestimenta sua: & lotus aqua, immundus erit vsque ad vesperum. Qui tetigerit carnem eius, lauabit vestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit vsque ad vesperum. Si saluam huiuscemodi homo iecerit super eum qui mundus est, lauabit vestimenta sua: & lotus aqua, immundus erit vsque ad vesperum. Sagma, super quo sederit, immundum erit: & quidquid sub eo fuerit, qui fluxum seminis patitur, pollutum erit vsque ad vesperum. Qui portauerit horum aliquid, lauabit vestimenta sua: & ipse

lotus aqua, immundus erit vsque ad vesperum. Omnis, quem tetigerit qui talis est, non lotis ante manibus, lauabit vestimenta sua: & lotus aqua, immundus erit vsque ad vesperum. Vas fictile quod tetigerit, confringetur: vas autem ligneum lauabitur aqua. Si sanatus fuerit qui huiuscemodi sustinet passionem, numerabit septem dies post emundationem sui, & lotis vestibus & toto corpore in aquis viuentibus, erit mundus. Die autem octauo sumet duos turtures, aut duos pullos columbæ, & veniet in conspectum Domini, ad ostium tabernaculi testimonij, dabitq. eos sacerdoti. qui faciet vnum pro peccato, & alterum in holocaustum: rogabitq. pro eo coram Domino, vt emundetur a fluxu seminis sui. Vir de quo egreditur semen coitus, lauabit aqua omne corpus suum: & immundus erit vsque ad vesperum. Vestem & pellem, quam habuerit, lauabit aqua, & immunda erit vsque ad vesperum. Mulier, cum qua coierit, lauabitur aqua, & immunda erit vsque ad vesperum. Mulier, quæ redeunte mense patitur fluxum sanguinis, septem diebus separabitur. Omnis qui tetigerit eam, immundus erit vsque ad vesperum: & in quo dormierit vel sederit, diebus separationis suæ, polluetur. Qui tetigerit lectum eius, lauabit vestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit vsque ad vesperum. Omne vas, super quo illa sederit, quisquis attigerit, lauabit vestimenta sua: & ipse lotus aqua, pollutus erit vsque ad vesperum. Si coierit cum ea vir tempore sanguinis menstrualis, immundus erit septem diebus: & omne stratum, in quo dormierit, polluetur. Mulier, quæ patitur multis diebus fluxum sanguinis non in tempore menstruali, vel quæ post menstruum sanguinem fluere non cessat, quamdiu subiacet huic passioni, immunda erit quasi sit in tempore menstruo, omne stratum, in quo dormierit, & vas in quo sederit, pollutum erit. quicumque tetigerit ea, lauabit vestimenta sua: & ipse lotus aqua, immundus erit vsque ad vesperum. Si steterit san-

guis,

guis, & fluere cessauerit, numerabit septem dies purificationis suæ: & die octauo offeret pro se sacerdoti duos turtures, aut duos pullos columbarum ad ostium tabernaculi testimonij: qui vnum faciet pro peccato, & alterum in holocaustum, rogabitq. pro ea coram Domino, & pro fluxu immunditiæ eius. * Docebitis ergo filios Israel vt caueant immunditiam, & non moriantur in sordibus suis, cum polluerint tabernaculum meum quod est inter eos. * Ista est lex eius, qui patitur fluxum seminis, & qui polluitur coitu, & quæ menstruis temporibus separatur, vel quæ iugi fluit sanguine, & hominis, qui dormierit cum ea.

C A P. X V I.

LO C V T V S Q. est Dominus ad Moysen post mortem duorum filiorum Aaron, quando offerentes ignem alienum interfecit sunt: & præcepit ei, dicens: Loquere ad Aaron fratrem tuum, ne omni tempore ingreditur Sanctuarium, quod est intra velum coram propitiatorio quo tegitur arca, vt non moriatur (quia in nube apparebo super oraculum) * nisi hæc ante fecerit: Vitulum pro peccato offeret, & arietem in holocaustum. * Tunica linea vestietur, feminalibus lineis verenda celabit: accingetur zona linea, cidarim lineam imponet capiti: hæc enim vestimenta sunt sancta: quibus cunctis, cum lotus fuerit, induetur. * Suscipietq. ab vniuersa multitudine filiorum Israel duos hircos pro peccato, & vnum arietem in holocaustum. * Cumq. obtulerit vitulū, & orauerit pro se & pro domo sua, * duos hircos stare faciet coram Domino in ostio tabernaculi testimonij: * mittensq. super vtrumque sortem, vnam Domino, & alteram capro emissario: * cuius exierit fors Domino, offeret illum pro peccato: * ceterius autem in caprum emissarium, statuet eum viuum coram Domino, vt fundat preces super eo, & emittat eum in solitudinem. * His ritè celebratis, offeret vitulum & rogans pro se & pro domo sua, immolabit eum: * assumptoq. thuribulo, quod de pru-

nis altaris impleuerit, & hauriens manu compositum thymiama in incensum, vltra velum intrabit in Sancta: * vt positus super ignem aromatibus, nebula eorum & vapor operiat oraculum, quod est supra testimonium, & non moriatur. * Tollet quoque de sanguine vituli, & asperget digito septies contra propitiatorium ad orientē. * Cumq. mactauerit hircum pro peccato populi, inferet sanguinē eius intra velum, sicut præceptum est de sanguine vituli, vt aspergat e regione oraculi, & expiet Sanctuarium ab immunditijs filiorum Israel, & a prævaricationibus eorum, cunctisq. peccatis. Iuxta hunc ritum faciet tabernaculo testimonij, quod fixum est inter eos in medio fordium habitationis eorum. * Nullus hominum sit in tabernaculo quando pontifex Sanctuarium ingreditur, vt roget pro se & pro domo sua, & pro vniuerso cœtu Israel donec egrediatur. * Cum autem exierit ad altare quod coram Domino est, oret pro se, & sumptum sanguinem vituli atque hirci fundat super cornua eius per gyrum: * aspergensq. digito septies, expiet, & sanctificet illud ab immunditijs filiorum Israel. * Postquam emundauerit Sanctuarium, & tabernaculum, & altare, tunc offerat hircum viuentem: & posita vtraque manu super caput eius, confiteatur omnes iniquitates filiorum Israel, & vniuersa delicta atque peccata eorum: quæ imprecans capiti eius, emittet illum per hominē paratum, in desertum. * Cumq. portauerit hircus omnes iniquitates eorum in terram solitariam, & dimissus fuerit in deserto, * reuertetur Aaron in tabernaculum testimonij, & depositis vestibus, quibus prius indutus erat cum intraret Sanctuarium, relictisq. ibi, * lauabit carnem suam in loco sancto, indueturq. vestibus suis. Et postquam egressus obtulerit holocaustum suum ac plebis, rogabit tam pro se quàm pro populo: * & adipem, qui oblatu est pro peccatis, adolebit super altare. * Ille vero, qui dimiserit caprum emissarium, lauabit vestimenta sua & corpus aqua, & sic ingredietur in castra. * Vitulum au-

tem & hircum, qui pro peccato fuerant immolati, & quorū sanguis illatus est in Sanctuarium vt expiatio compleretur, asportabunt foras castra, & comburent igni tam pelles quā carnes eorum ac fimum: * & quicumque combusserit ea, lauabit vestimenta sua, & carnem aqua, & sic ingredietur in castra. * Eritq. vobis hoc legitimum sempiternum: Mense septimo, decima die mensis affligetis animas vestras, nullumq. opus facietis, siue indigena, siue advena qui peregrinatur inter vos. * In hac die expiatio erit vestri, atque mundatio ab omnibus peccatis vestris: coram Domino mundabimini. * sabbatū enim requietionis est, & affligetis animas vestras religione perpetua. * Expiabit autem sacerdos, qui vnctus fuerit, & cuius manus initiatae sunt vt sacerdotio fungatur pro patre suo: indueturq. stola linea & vestibus sanctis, & expiabit Sanctuarium & tabernaculum testimonij atque altare, sacerdotes quoque & vniuersum populum. * Eritq. vobis hoc legitimum sempiternum, vt oretis pro filiis Israel, & pro cunctis peccatis eorum semel in anno. Fecit igitur sicut praeceperat Dominus Moyse.

C A P. XVII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere Aaron & filiis eius, & cunctis filiis Israel, dicens ad eos: Iste est sermo, quem mandauit Dominus, dicens: * Homo quilibet de domo Israel, si occiderit bouem aut ouem, siue capram in castris vel extra castra, & non obtulerit ad ostium tabernaculi oblationem Domino, sanguinis reus erit: quasi si sanguinem fuderit, sic peribit de medio populi sui. * Ideo sacerdoti offerre debent filij Israel hostias suas, quas occident in agro, vt sanctificentur Domino ante ostium tabernaculi testimonij, & immolent eas hostias pacificas Domino. * Fundetq. sacerdos sanguinem super altare Domini ad ostium tabernaculi testimonij, & adolebit adipem in odorem suauitatis Domino: & nequaquam vltra immolabūt hostias suas daemonibus, cum quibus for-

nicati sunt. Legitimum sempiternum erit illis & posteris eorum. * Et ad ipsos dices: Homo de domo Israel, & de aduenis, qui peregrinantur apud vos, qui obtulerit holocaustum siue victimam, & ad ostium tabernaculi testimonij non adduxerit eam, vt offeratur Domino, interibit de populo suo. * Homo quilibet de domo Israel, & de aduenis qui peregrinantur inter eos, si comederit sanguinem, obfirmabo faciem meam contra animam illius, & disperdam eam de populo suo, quia anima carnis in sanguine est: & ego dedi illum vobis, vt super altare in eo expietis pro animabus vestris, & sanguis pro animarū piaculo sit. * Idcirco dixi filiis Israel: Omnis anima ex vobis non comedet sanguinem, nec ex aduenis, qui peregrinantur apud vos. * Homo quicumque de filiis Israel, & de aduenis, qui peregrinantur apud vos, si venatione atque aucupio ceperit feram vel auem, quibus vesci licitū est, fundat sanguinem eius, & operiat illum terra. * Anima enim omnis carnis in sanguine est: vnde dixi filiis Israel: Sanguinem vniuersae carnis non comedetis, quia anima carnis in sanguine est: & quicumque comederit illum, interibit. * Anima, quae comederit morticinum, vel captum a bestia, tam de indigenis quā de aduenis, lauabit vestimenta sua & semetipsum aqua, & contaminatus erit vsque ad vespertum: & hoc ordine mundus fiet. * Quod si non lauerit vestimenta sua & corpus, portabit iniquitatem suam.

C A P. XVIII.

LOcutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Ego Dominus Deus vester: iuxta consuetudinem Terrae Aegypti, in qua habitastis, non facietis: & iuxta morem Regionis Chanaan, ad quam ego introducturus sum vos, non agetis, nec in legitimis eorum ambulabitis. * Facietis iudicia mea, & praecepta mea seruabitis, & ambulabitis in eis. ego Dominus Deus vester. * Custodite leges meas atque iudicia, quae faciens homo,

mo, viuet in eis: Ego Dominus. * Omnis homo ad proximam sanguinis sui non accedet, vt reuelet turpitudinem eius. ego Dominus. * Turpitudinem patris tui & turpitudinem matris tuæ non discooperies: mater tua est. non reuelabis turpitudinē eius. * Turpitudinem vxoris patris tui nō discooperies: turpitudinem enim patris tui est. * Turpitudinem sororis tuæ ex patre, siue ex matre, quæ domi vel foris genita est, non reuelabis. * Turpitudinem filię filij tui vel neptis ex filia non reuelabis: quia turpitudinem tua est. * Turpitudinem filię vxoris patris tui, quam peperit patri tuo, & est soror tua, non reuelabis. * Turpitudinem sororis patris tui non discooperies: quia caro est patris tui. * Turpitudinem sororis matris tuæ non reuelabis, eo quod caro sit matris tuæ. * Turpitudinem patrui tui non reuelabis, nec accedes ad vxorem eius, quæ tibi affinitate coniungitur. * Turpitudinem nurus tuæ non reuelabis, quia vxor filij tui est, nec discooperies ignominiam eius. * Turpitudinem vxoris fratris tui non reuelabis: quia turpitudinem fratris tui est. * Turpitudinem vxoris tuæ & filię eius non reuelabis. Filiam filij eius, & filiam filię illius non sumes, vt reueles ignominiam eius: quia caro illius sunt, & talis coitus incestus est. * Sororem vxoris tuæ in pellicatum illius non accipies, nec reuelabis turpitudinem eius adhuc illa viuente. * Ad mulierem, quæ paritur menstrua, non accedes, nec reuelabis forditatem eius. * Cum vxore proximi tui non coibis, nec seminis commistione maculaberis. * De semine tuo non dabis vt cōsecretur idolo Moloch, nec pollues nomen Dei tui: ego Dominus. * Cum masculo non commiscearis coitu femineo, quia abominatio est. * Cum omni pecore non coibis, nec maculaberis cum eo. Mulier nō succūbet iumento, nec miscebitur ei: quia scelus est. * Nec polluamini in omnibus his quibus contaminatæ sunt vniuersæ gentes, quas ego eijciam ante conspectum vestrū, & quibus polluta est terra: cuius ego scelerata visitabo, vt euomat habitatores suos.

* Custodite legitima mea atque iudicia, & non faciatis ex omnibus abominationibus istis, tam indigena quàm colonus qui peregrinantur apud vos. * Omnis enim execrationes istas fecerunt accolæ terræ qui fuerunt ante vos, & polluerunt eam. * Cauete ergo ne & vos similiter euomat, cum paria feceritis, sicut euomuit gentem, quæ fuit ante vos. * Omnis anima, quæ fecerit de abominationibus his quippiam, peribit de medio populi sui. * Custodite madata mea. Nolite facere quæ fecerunt hi qui fuerunt ante vos, & ne polluamini in eis: ego Dominus Deus vester.

C A P. XIX.

LOCUTVS est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere ad omnem cœtum filiorum Israel, & dices ad eos: Sancti estote, quia ego sanctus sum, Dominus Deus vester. * Vnusquisque patrem suum, & matrem suam timeat. Sabbata mea custodite. Ego Dominus Deus vester. * Nolite conuerti ad idola, nec Deos conflatiles faciatis vobis. * ego Dominus Deus vester. * Si immolaueritis hostiam pacificorum Domino vt sit placabilis, eo die quo fuerit immolata, comedetis eam, & die altero: quidquid autem residuum fuerit in diem tertium, igne comburetis. * si quis post biduum comederit ex ea, profanus erit, & impietatis reus: * portabitq. iniquitatem suam, quia sanctum Domini polluit, & peribit anima illa de populo suo. * Cumq. messueris segetes terræ tuæ, non tondebis vsque ad solum superficiem terræ: nec remanentes spicas colliges. * Neque in vinea tua racemos & grana decidentia congregabis, sed pauperibus & peregrinis carpenda dimittes. ego Dominus Deus vester. * Non facietis furtum. Non mentimini, nec decipiet vnusquisque proximum suum. * Non periurabis in nomine meo, nec pollues nomen Dei tui. ego Dominus. * Non facies calumniam proximo tuo, nec vi opprimes eum. Non morabitur opus mercenarij tui apud te vsque mane. * Non maledices surdo, nec coram cæco pones of-

fendiculum: sed timebis Dominum Deum tuum, quia ego sum Dominus. * Non facies quod iniquum est, nec iniuste iudicabis. Non consideres personam pauperis, nec honores vultum potentis. Iuste iudica proximo tuo. * Non eris criminator, nec susceptor in populo. Non stabis contra sanguinem proximi tui. ego Dominus. * Non oderis fratrem tuum in corde tuo, sed publice argue eum, ne habeas super illo peccatum. * Non quæras ultionem, nec memor eris iniuriæ ciuium tuorum. Diliges amicum tuum sicut teipsum. ego Dominus. * Leges meas custodite. Iumentum tuum non facies coire cum alterius generis animantibus. Agrum tuum non seres diuerso semine. Veste, quæ ex duobus testa est, non indueris. * Homo si dormierit cum muliere coitu feminis, quæ sit ancilla etiam humilis, & tamen pretio nō redempta, nec libertate donata: vapulabunt ambo, & non morientur, quia non fuit libera. * pro delicto autem suo offeret Domino ad ostium tabernaculi testimonij arietem: * orabitq. pro eo sacerdos, & pro peccato eius coram Domino, & repropitiabitur ei, dimitteturq. peccatum. * Quando ingressi fueritis terram, & plantaueritis in ea ligna pomifera, auferetis præputia eorū: poma, quæ germinant, immunda erunt vobis, nec edetis ex eis. * Quarto autem anno omnis fructus eorum sanctificabitur laudabilis Domino. * Quinto autem anno comedetis fructus, congregantes poma quæ proferunt. ego Dominus Deus vester. * Non comedetis cum sanguine. Non augurabimini, nec obseruabitis somnia. * Neque in rotundum attondebitis comā: nec radetis barbam. * Et super mortuo non incidetis carnem vestram, neque figuras aliquas, aut stigmata facietis vobis. ego Dominus. * Ne prostituas filiam tuam, ne contaminetur terra, & impleatur piaculo. * Sabata mea custodite, & Sanctuarium meum metuite. ego Dominus. * Non declinetis ad magos, nec ab ariolis aliquid sciscitemini, vt polluamini per eos. ego Dominus Deus vester. * Coram cano capite confur-

ge, & honora personam senis: & time Dominum Deum tuum. ego sum Dominus. * Si habitauerit aduena in terra vestra, & moratus fuerit inter vos, non exprobetis ei: sed sit inter vos quasi indigena: & diligetis eum quasi vosmetipsos: fuistis enim & vos aduena in Terra Ægypti. ego Dominus Deus vester. * Nolite facere iniquum aliquid in iudicio, in regula, in pondere, in mēsurā. * Statera iusta, & æqua sint pondera, iustus modius, æquusq. sextarius. ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos de Terra Ægypti. * Custodite omnia præcepta mea, & vniuersa iudicia, & facite ea. ego Dominus.

C A P. XX.

L O C V T V S Q. est Dominus ad Moysen, dicens: * Hæc loqueris filiis Israel: Homo de filiis Israel, & de aduenis, qui habitant in Israel, si quis dederit de semine suo idolo Moloch, morte moriatur: populus terræ lapidabit eum. * Et ego ponam faciem meam contra illum: succidamq. eum de medio populi sui, eo quod dederit de semine suo Moloch, & contaminauerit Sanctuarium meum, ac polluerit nomen sanctum meum. * Quod si negligens populus terræ, & quasi paruipendens imperium meum, dimiserit hominem qui dedit de semine suo Moloch, nec voluerit eum occidere: ponam faciem meam super hominem illum, & super cognationem eius, succidamq. & ipsum, & omnes qui cōsenferunt ei vt fornicaretur cum Moloch, de medio populi sui. * Anima, quæ declinauerit ad magos & ariolos, & fornicata fuerit cum eis, ponam faciem meam contra eam, & interficiam illam de medio populi sui. * Sanctificamini, & estote sancti, quia ego sum Dominus Deus vester. * Custodite præcepta mea, & facite ea: Ego Dominus qui sanctifico vos. * Qui maledixerit patri suo, aut matri, morte moriatur: patri, matriq. maledixit, sanguis eius sit super eum. * Si mœchatus quis fuerit cum vxore alterius, & adulterium perpetraverit cum coniuge proximi sui, morte moriantur & mœchus

chus & adultera. Qui dormierit cum no-
uerca sua, & reuelauerit ignominiam patris
sui, morte moriantur ambo: sanguis eorum
sit super eos. * Si quis dormierit cum nuru
sua, vterque moriatur, quia scelus operati
sunt: sanguis eorum sit super eos. * Qui dor-
mierit cum masculo coitu femineo, vterque
operatus est nefas, morte moriantur: sit san-
guis eorum super eos. * Qui supra vxorem
filiam, duxerit matrem eius, scelus operatus
est: viuus ardebit cum eis, nec permanebit
tantum nefas in medio vestri. * Qui cum
iumento & pecore coierit, morte moriatur:
pecus quoque occidite. * Mulier, quæ succu-
buerit cuilibet iumento, simul interficietur
cum eo: sanguis eorum sit super eos. * Qui
acceperit sororem suam filiam patris sui,
vel filiam matris suæ, & viderit turpitudinē
eius, illaq. conspexerit fratris ignominiam:
nefariam rem operati sunt: occidentur in
conspectu populi sui, eo quod turpitudinē
suam mutuo reuelauerint, & portabūt ini-
quitatem suam. * Qui coierit cum muliere
in fluxu menstruo, & reuelauerit turpitudi-
nem eius, ipsaq. aperuerit fontem sanguinis
sui, interficientur ambo de medio populi
sui. * Turpitudinem materteræ, & amitæ tuæ
non discooperies: qui hoc fecerit, ignomi-
niam carnis suæ nudauit, portabunt ambo
iniquitatem suam. * Qui coierit cum vxore
patrui, vel auunculi sui, & reuelauerit igno-
miniam cognationis suæ, portabunt ambo
peccatum suum: absque liberis morientur.
* Qui duxerit vxorem fratris sui, rem facit il-
licitam, turpitudinem fratris sui reuelauit:
absque liberis erūt. * Custodite leges meas,
atque iudicia, & facite ea: ne & vos euomat
terra quā intraturi estis & habitaturi. * No-
lite ambulare in legitimis nationum, quas
ego expulsurus sum ante vos. Omnia enim
hæc fecerunt, & abominatus sum eas. * Vo-
bis autem loquor: Possidete terram eorum,
quam dabo vobis in hereditatem, terram
fluentem lacte & melle. ego Dominus Deus
vester, qui separavi vos a ceteris populis.
* Separate ergo & vos iumentum mundum
ab immundo, & auem mundam ab immun-

da: ne polluat animas vestras in pecore,
& quibus, & cunctis quæ mouentur in ter-
ra, & quæ vobis ostendi esse polluta. * Eri-
tis mihi sancti, quia sanctus sum ego Do-
minus, & separavi vos a ceteris populis, vt
essetis mei. * Vir, siue mulier, in quibus py-
thonicus, vel diuinationis fuerit spiritus,
morte moriantur. lapidibus obruent eos:
sanguis eorum sit super illos.

CAP. XXI.

DIXIT quoque Dominus ad Moysen:
Loquere ad sacerdotes filios Aaron, &
dices ad eos: Ne contaminetur sacerdos in
mortibus ciuium suorum, nisi tantum in
consanguineis, ac propinquis, id est, super
patre & matre, & filio, & filia, fratre quo-
que, & sorore virgine quæ non est nupta
viro: sed nec in principe populi sui con-
taminabitur. * Non radent caput, nec bar-
bam, neque in carnibus suis facient incisur-
as. * Sancti erunt Deo suo, & non polluent
nomen eius: incensum enim Domini, & pa-
nes Dei sui offerunt, & ideo sancti erunt.
* Scortum & vile prostibulum non ducent
vxorem, nec eam, quæ repudiata est a ma-
rito: quia consecrati sunt Deo suo, & pa-
nes propositionis offerunt. Sint ergo san-
cti, quia & ego sanctus sum, Dominus, qui
sanctifico eos. * Sacerdotis filia si deprehen-
sa fuerit in stupro, & violauerit nomen pa-
tris sui, flammis exuretur. * Pontifex, id est,
sacerdos maximus inter fratres suos, super
cuius caput fustum est vntionis oleum, &
cuius manus in sacerdotio cōsecratæ sunt,
vestitusq. est sanctis vestibus, caput suum
non discooperiet, vestimenta non scindet:
& ad omnem mortuum non ingredietur
omnino. super patre quoque suo, & matre
non contaminabitur. * Nec egredietur de
sanctis, ne polluat Sanctuarium Domini,
quia oleum sanctæ vntionis Dei sui super
eum est. ego Dominus. * Virginem ducet
vxorem. * Viduam autem, & repudiatam,
& sordidam, atque meretricem non acci-
piet, sed puellam de populo suo: ne com-
misceat stirpē generis sui vulgo gentis suæ:
quia

quia ego Dominus qui sanctifico eum. **Lo-** 16
cutusq. est Dominus ad Moysen, dicens :
*Loquere ad Aaron: Homo de semine tuo 17
per familias qui habuerit maculam, non
offeret panes Deo suo, nec accedet ad mi- 18
nisterium eius: si cæcus fuerit, si claudus, si
paruo, vel grandi, vel torto naso, * si fracto 19
pede, si manu, si gibbus, si lippus, si albugi- 20
nem habens in oculo, si iugem scabiem, si
impetiginem in corpore, vel herhiosus.
* Omnis qui habuerit maculam de semine 21
Aaron sacerdotis, non accedet offerre ho-
stias Domino, nec panes Deo suo: * vesse- 22
tur tamen panibus, qui offeruntur in San-
ctuario, * ita dumtaxat, ut intra velum non 23
ingrediatur, nec accedat ad altare, quia
maculam habet, & contaminare non debet
Sanctuarium meum. Ego Dominus qui
sanctifico eos. Locutus est ergo Moyses ad 24
Aaron, & ad filios eius, & ad omnem Is-
rael cuncta quæ fuerant sibi imperata.

C A P . . . X X I .

LOCUTVS quoque est Dominus ad Moy- 1
sen, dicens: * Loquere ad Aaron & ad 2
filios eius, ut caveant ab his quæ consecra-
ta sunt filiorum Israel, & non contaminent
nomen sanctificatorum mihi, quæ ipsi offe-
runt. ego Dominus. * Dic ad eos, & ad po- 3
steros eorum: Omnis homo qui accesserit
de stirpe vestra ad ea quæ consecrata sunt,
& quæ obtulerunt filij Israel Domino, in
quo est immunditia, peribit coram Domi-
no. ego sum Dominus. * Homo de semine 4
Aaron, qui fuerit leprosus, aut patiens flu-
xum seminis, non vescetur de his quæ san-
ctificata sunt mihi donec sanetur. Qui teri-
gerit immundum super mortuo, & ex quo
egreditur semen quasi coitus, * & qui tan- 5
git reptile, & quodlibet immundum, cuius
tactus est sordidus, * immundus erit usque 6
ad vesperum, & non vescetur his quæ san-
ctificata sunt: sed cum laverit carnem suam
aqua, * & oecubuërit sol, tunc mundatus
vescetur de sanctificatis, quia tibus illius
est. * Morticinum & captura a bestia non
comedent, nec polluentur in eis: ego sum

Dominus. * Custodiant præcepta mea, ut
non subiaceant peccato; & moriantur in
Sanctuario, cum polluerint illud. ego Do-
minus qui sanctifico eos. * Omnis alienige-
na nō comedet de sanctificatis, inquilinus
sacerdotis, & mercenarius non vescetur
ex eis. * Quem autem sacerdos emerit, &
qui vernaculus domus eius fuerit, hi come-
dent ex eis. * Si filia sacerdotis cuilibet ex
populo nupta fuerit: de his quæ sanctifi-
cata sunt, & de primitijs non vescetur. * Sin-
autem vidua, vel repudiata, & absque libe-
ris reuerfa fuerit ad domum patris sui: si-
cut puella consueuerat, aletur cibus patris
sui. Omnis alienigena comedendi ex eis
non habet potestatem. * Qui comederit de
sanctificatis per ignorantiam, addet quin-
tam partem cum eo quod comedit, & da-
bit sacerdoti in Sanctuarium. * Nec conta-
minabunt sanctificata filiorum Israel, quæ
offerunt Domino: * ne forte sustineant ini-
quitatem delicti sui, cum sanctificata come-
derint: ego Dominus qui sanctifico eos.
* Locutusq. est Dominus ad Moysen, di-
cens: * Loquere ad Aaron & filios eius & ad
omnes filios Israel, dicesq. ad eos: Homo
de domo Israel, & de aduenis qui habitant
apud vos, qui obtulerit oblationem suam,
vel vota soluens, vel sponte offerens, quid-
quid illud obtulerit in holocaustum Domi-
ni, * ut offeratur per vos, masculus immacu-
latus erit ex bobus, & ovibus, & ex capris: * si
maculam habuerit, non offeretis, neque erit
acceptabile. * Homo qui obtulerit victimam
pacificorum Domino, vel vota soluens, vel
sponte offerens, tam de bobus quam de oui-
bus, immaculatum offeret ut acceptabile
sit: omnis macula non erit in eo. * Si cæcum
fuerit, si fractum, si cicatricem habens, si pa-
pulas, aut scabiem, aut impetiginem: non
offeretis ea Domino, nec adolebitis ex eis
super altare Domini. * Bouem & ouem, au-
re & cauda amputatis, voluntarie offerre
potes, votum autem ex eis solui non potest.
* Omne animal, quod vel contritis vel tu-
sis, vel sectis, ablatiq. testiculis est, non of-
feretis Domino, & in terra vestra hoc om-
nino.

nino ne faciatis. * De manu alienigenæ non offeretis panes Deo vestro, & quidquid aliud dare voluerit: quia corrupta, & maculata sunt omnia: non suscipietis ea. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Bos, ouis, & capra cum genita fuerint, septem diebus erunt sub vberè matris suæ: die autem octauo, & deinceps offerri poterunt Domino. * Siue illa bos, siue ouis, non immolabuntur vna die cum fortibus suis. * Si immolaueritis hostiam pro gratiarum actione Domino, vt possit esse placabilis, eodem die comedetis eam, non remanebit quidquam in mane alterius diei: ego Dominus. * Custodite mandata mea, & facite ea, ego Dominus. * Ne polluatis nomen meum sanctum, vt sanctificer in medio filiorum Israel. Ego Dominus qui sanctifico vos, & eduxi de Terra Egypti, vt essem vobis in Deum: ego Dominus.

C A P. XXIII.

LOCUTUSQ. est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Hæ sunt feriæ Domini, quas vocabitis sanctas. * Sex diebus facietis opus: dies septimus, quia sabbati requies est, vocabitur sanctus, omne opus non facietis in eo, sabbatum Domini est in cunctis habitaculis vestris. * Hæ sunt ergo feriæ Domini sanctæ, quas celebrare debetis temporibus suis. * Mense primo, quattadecima die mensis ad vesperum, Phase Domini est: & quattadecima die mensis huius, sollemnitas azymorum Domini est. Septem diebus azyma comedetis. * dies primus erit vobis celeberrimus, sanctusque: omne opus seruile non facietis in eo: sed offeretis sacrificium in igne Domino septem diebus. dies autem septimus erit celebrior & sanctior: nullūq. seruile opus facietis in eo. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram, quam ego dabo vobis, & messueritis segetem, feretis manipulos spicarum, primitias messis vestræ ad sacerdotē: qui eleuabit fasciculum coram Domino,

vt acceptabile sit pro vobis, altero die Sabbati, & sanctificabit illum. * Atque in eodem die quo manipulus consecratur, cadetur agnus immaculatus annicuſus in holocaustum Domini. * Et libamenta offerentur cum eo, duæ decimæ similæ consperſæ oleo in incensum Domini, odoremq. suauissimum: liba quoque vini, quarta pars hin. * Panem, & polentam, & pulter non comedetis ex segete, vsque ad diem qua offeretis ex ea Deo vestro. Præceptū est sempiternum in generationibus, cunctisq. habitaculis vestris. * Numerabitis ergo ab altero die Sabbati, in quo obtulistis manipulum primitiarum, septem hebdomadas plenas, vsque ad alteram diem expletionis hebdomadæ septimæ, id est quinquaginti dies: & sic offeretis sacrificium nouum Domino. * ex omnibus habitaculis vestris, panes primitiarum duos de duabus decimis similæ fermentatæ, quos coquetis in primitias Domini. * Offeretisq. cum panibus septem agnos immaculatos anniculos, & vitulum de armento vnum, & arietes duos, & erunt in holocaustum cum libamentis suis, in odorem suauissimum Domino. * Facietis & hircum pro peccato, duosq. agnos anniculos hostias pacificorum. * Cumq. eleuauerit eos sacerdos cum panibus primitiarum corā Domino, cedent in vsum eius. * Et vocabitis hunc diem celeberrimum, atque sanctissimum: omne opus seruile nō facietis in eo. Legitimum sempiternum erit in cunctis habitaculis, & generationibus vestris. * Postquam autem messueritis segetem terræ vestræ, non secabitis eam vsque ad solum: nec remanentes spicas colligetis, sed pauperibus & peregrinis dimittetis eas. * ego sum Dominus Deus vester. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel: Mense septimo, prima die mensis, erit vobis sabbatum, memoriale, clauſis gentibus tubis, & vocabitur sanctum: omne opus seruile non facietis in eo, & offeretis holocaustum Domino. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: Decimo die mensis huius septimi, dies expiationum erit

erit celeberrimus, & vocabitur sanctus: affligetisq. animas vestras in eo, & offeretis holocaustum Domino. * Omne opus servile non facietis in tempore diei huius: quia dies propitiationis est, ut propitiatur vobis. Dominus Deus vester. * Omnis anima, quæ afflicta non fuerit die hac, peribit de populis suis: & quæ operis quippiam fecerit, delebo eam de populo suo. * Nihil ergo operis facietis in eo: legitimum sempiternum erit vobis in cunctis generationibus, & habitationibus vestris. * sabbatum requietionis est, & affligetis animas vestras die nono mensis: A vespera usque ad vesperam celebrabitis sabbata vestra. * Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel: A quintodecimo die mensis huius septimi, erunt feriæ tabernaculorum septem diebus Domino. * Dies primus vocabitur celeberrimus atque sanctissimus: omne opus servile non facietis in eo. * Et septem diebus offeretis holocausta Domino, dies quoque octavus erit celeberrimus atque sanctissimus, & offeretis holocaustum Domino: est enim cœtus atque collecta: omne opus servile non facietis in eo. * Hæ sunt feriæ Domini, quas vocabitis celeberrimas atque sanctissimas, offeretisq. in eis oblationes Domino, holocausta & libamenta iuxta ritum uniuscuiusque diei: * exceptis sabbatis Domini, donisq. vestris, & quæ offeretis ex voto, vel quæ sponte tribuetis Domino. * A quintodecimo ergo die mensis septimi, quando congregaveritis omnes fructus terræ vestræ, celebrabitis ferias Domini septem diebus, die primo & die octavo erit sabbatum, id est requies. * Sumetisq. vobis die primo fructus arboris pulcherrimæ, spatulasq. palmarum, & ramos ligni densarum frondium, & salices de torrente, & latabimini coram Domino Deo vestro, celebrabitisq. sollemnitatem eius septem diebus per annum. legitimum sempiternum erit in generationibus vestris. Mense septimo festa celebrabitis, & habitabitis in umbraculis septem diebus: omnis, qui de genere est Israel, manebit in tabernaculis: ut discant posterius

vestri quod in tabernaculis habitare fecerim filios Israel, cum educerem eos de Terra Egypti. ego Dominus Deus vester. * Locutusq. est Moyses super sollemnitatibus Domini ad filios Israel.

C A P . . . X X I I I .

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Præcipe filiis Israel, ut afferant tibi oleum de oleis purissimum, ac lucidum, ad concinnandas lucernas iugiter, extra velum testimonij in tabernaculo, foderis. Ponetq. eas Aaron a vesperæ usque ad mane coram Domino, cultu-rituq. perpetuo in generationibus vestris. * Super candelabrum mundissimum ponentur semper in conspectu Domini. * Accipies quoque similam, & coques ex ea duodecim panes, qui singuli habebunt duas decimas: quorum senos altrinssecus super mensam purissimam coram Domino statues; & pones super eos thûs lucidissimum, ut sit panis in monimentum oblationis Domini. * Per singula sabbata mutabuntur coram Domino suscepti a filiis Israel fœdere sempiterno: eruntq. Aaron & filiorum eius, ut comedant eos in loco sancto: quia Sanctum sanctorum est de sacrificijs Domini iure perpetuo. * Ecce autem egressus filius mulieris Israelitidis, quem pepererat de viro Egyptio inter filios Israel, iurgatus est in castris cum viro Israelita. * Cumq. blasphemasset nomen, & maledixisset ei, adductus est ad Moysen: * Vocabatur autem mater eius Salumith, filia Dabri de tribu Dan. * Miseruntq. eum in carcerem, donec nossent quid iuberet Dominus. * Qui locutus est ad Moysen, dicens: * Educ blasphemum extra castra, & ponant omnes qui audierunt, manus suas super caput eius, & lapidet eum populus uniuersus. * Et ad filios Israel loqueris: Homo, qui maledixerit Deo suo, portabit peccatum suum: & qui blasphemauerit nomen Domini, morte moriatur: lapidibus opprimet eum omnis multitudo, siue ille ciuis, siue peregrinus fuerit. Qui blasphemauerit nomen Domini, morte moriatur. * Qui percusserit,

cusserit, & occiderit hominem, morte moriatur. * Qui percusserit animal, reddet vicarium, id est, animam pro anima. * Qui irrogauerit maculam cuilibet ciuium suorum: sicut fecit, sic fiet ei: * fracturam pro fractura, oculum pro oculo, dentem pro dente restituet. qualem inflixerit maculam, talem sustinere cogetur. * Qui percusserit iumentum, reddet aliud. Qui percusserit hominem, punietur. * Equum iudicium sit inter vos, siue peregrinus, siue ciuis peccauerit: quia ego sum Dominus Deus vester. * Locutusque est Moyses ad filios Israel: & eduxerunt eum, qui blasphemauerat, extra castra, ac lapidibus oppresserunt. Feceruntque filij Israel sicut praeceperat Dominus Moyse.

CAP. XXV.

LOCUTVSQUE est Dominus ad Moysen in monte Sinai, dicens: * Loqueretur filijs Israel, & dices ad eos: Quando ingressi fueritis terram quam ego dabo vobis, sabbatizetis sabbatum Domino. * Sex annis feres agrum tuum, & sex annis putabis vineam tuam, colligesque fructus eius: * septimo autem anno sabbatum erit terrae, requietionis Domini: agrum non feres, & vineam non putabis. * Quae sponte gignet humus, non metes: & vvas primitiarum tuarum non colliges quasi vindemiam: annus enim requietionis terrae est: sed erunt vobis in cibum, tibi & seruo tuo, ancillae & mercenario tuo, & aduenae qui peregrinantur apud te: iumentis tuis & pecoribus omnia quae nascuntur, praebebunt cibum. * Numerabis quoque tibi septem hebdomadas annorum, id est, septies septem, quae simul faciunt annos quadraginta nouem: & clanges buccina mense septimo, decima die mensis, propitiationis tempore in vniuersa terra vestra. * Sanctificabisque annum quinquagesimum, & vocabis remissionem cunctis habitatoribus terrae tuae: ipse est enim iubilus. Reuertetur homo ad possessionem suam, & vnusquisque rediet ad familiam pristinam: quia iubilus est & quinquagesimus annus. Non seretis neque metetis sponte in agro nascentia, & primi-

tias vindemiae non colligetis, * ob sanctificationem iubilus, sed statim oblata comedetis. * Anno iubilus redient omnes ad possessiones suas. * quando vendes quippiam ciui tuo, vel emes ab eo, ne contristes fratrem tuum, sed iuxta numerum annorum iubilus emes ab eo, & iuxta supputationem frugum vendet tibi. * Quanto plures anni remanserint post iubilum, tanto crescet & pretium: & quanto minus temporis numeraueris, tanto minoris & emptio constabit. tempus enim frugum vendet tibi. * Nolite affligere contribules vestros, sed timeat vnusquisque Deum suum, quia ego Dominus Deus vester. * Facite praecepta mea, & iudicia custodite, & implete ea: vt habitare possitis in terra absque vilo pauore, & gignat vobis humus fructus suos, quibus vescamini vsque ad saturitatem, nullius impetum formidantes. * Quod si dixeritis: Quid comedemus anno septimo, si non seuerimus, neque collegerimus fruges nostras? * Dabo benedictionem meam vobis anno sexto, & faciet fructus trium annorum: * seretisque anno octauo, & comedetis veteres fruges vsque ad nonum annum: donec noua nascantur, edetis vetera. * Terra quoque non vendetur in perpetuum: quia mea est, & vos aduenae & coloni mei estis. * vnde cuncta regio possessionis vestrae sub redemptionis conditione vendetur. * Si attenuatus frater tuus vendiderit possessiunculam suam, & voluerit propinquus eius, potest redimere quod ille venderat. * sin autem non habuerit proximum, & ipse pretium ad redimendum potuerit inuenire: computabuntur fructus ex eo tempore quo vendidit: & quod reliquum est, reddet emptori, sicque recipiet possessionem suam. * quod si non inuenerit manus eius vt reddat pretium: habebit emptor quod emerat, vsque ad annum iubilum. In ipso enim omnis venditio redibit ad dominum, & ad possessorem pristinum. * Qui vendiderit domum intra vrbis muros, habebit licentiam redimendi, donec vnus impleatur annus. * si non redemerit, & annus circulus fuerit euolutus, emptor possidebit eam, & posterum

steri eius in perpetuum, & redimi non poterit, etiam in iubileo. * Sin autē in villa fuerit domus, quæ muros non habet, agrorum iure vendetur. si ante redempta non fuerit, in iubileo reuertetur ad dominum. * Aedes Leuitarum quæ in urbibus sunt, semper possunt redimi: * si redemptæ nō fuerint, in iubileo reuertentur ad dominos, quia domus urbium Leuitarum pro possessionibus sunt inter filios Israel. * Suburbana autem eorum non veneant, quia possessio sempiterna est. * Si attenuatus fuerit frater tuus, & infirmus manu, & susceperis eum quasi aduenam & peregrinū, & vixerit tecum, * ne accipias vsuras ab eo, nec amplius quā dedisti. time Deum tuū, vt viuere possit frater tuus apud te. * Pecuniam tuam non dabis ei ad vsurā, & frugum superabundantiam non exiges. * Ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos de Terra Ægypti, vt darem vobis Terram Chanaan, & essem vester Deus. * Si paupertate compulsus vēdiderit se tibi frater tuus, non eum opprimes seruitute famulorum, * sed quasi mercenarius & colonus erit: vsque ad annum iubileum operabitur apud te, * & postea egredietur cum liberis suis, & reuertetur ad cognationem & ad possessionem patrum suorum. * mei enim serui sunt, & ego eduxi eos de Terra Ægypti. non veneant conditione seruorū: * ne affligas eum per potentiam, sed metuito Deum tuum. * Seruus & ancilla sint vobis de nationibus quæ in circuitu vestro sunt. * Et de aduenis qui peregrinantur apud vos, vel qui ex his nati fuerint in terra vestra, hos habebitis famulos: * & hereditario iure transmittetis ad posteros, ac possidebitis in æternum. fratres autem vestros filios Israel ne opprimatis per potentiam. * Si inualuerit apud vos manus aduenæ atque peregrini, & attenuatus frater tuus vendiderit se ei, aut cuiquam de stirpe eius: post venditionem potest redimi. Qui voluerit ex fratribus suis, redimet eum, * & patruus, & patruelis, & cōsanguineus, & affinis. Sin autem & ipse potuerit, redimet se, * supputatis dumtaxat annis a tempore venditionis suæ vsque ad annum

iubileum: & pecunia, qua venditus fuerat, iuxta annorum numerum & rationem mercedarij supputata. * Si plures fuerint anni qui remanent vsque ad iubileum, secundum hos reddet & pretium. * si pauci, ponet rationem cum eo iuxta annorum numerum, & reddet emptori quod reliquum est annorum, * quibus ante seruiuit mercedibus imputatis: non affliget eum violenter in conspectu tuo. * Quod si per hæc redimi non potuerit, anno iubileo egredietur cum liberis suis. * Mei enim sunt serui, filij Israel, quos eduxi de Terra Ægypti.

C A P. XXVI.

EGO Dominus Deus vester: Non facietis vobis idolum & sculptile, nec titulos erigetis, nec insignem lapidem ponetis in terra vestra, vt adoretis eum. ego enim sum Dominus Deus vester. * Custodite fabbata mea, & pauete ad Sanctuarium meum. ego Dominus. * Si in præceptis meis ambulaueritis, & mandata mea custodieritis, & feceritis ea, dabo vobis pluuias temporibus suis, * & terra gignet germen suum, & pomis arbores replebuntur. * Apprehendet messiu tritura vindemiam, & vindemia occupabit sementem: & comedetis panem vestrum in saturitate, & absque pauore habitabitis in terra vestra. * Dabo pacem in finibus vestris: dormietis, & non erit qui exterreat. Auferā malas bestias: & gladius non transibit terminos vestros. * Persequemini inimicos vestros, & corruent corā vobis. * persequentur quinque de vestris centum alienos, & centum de vobis decem millia: cadent inimici vestri gladio in conspectu vestro. * Respiciā vos, & crescere faciam: multiplicabimini, & firmabo pactum meum vobiscum. * Comedetis vetustissima veterum, & vetera nouis superuenientibus proijcietis. * Ponam tabernaculum meum in medio vestri, & non abiiciet vos anima mea. * Ambulabo inter vos, & ero Deus vester, vosq. eritis populus meus. * Ego Dominus Deus vester: qui eduxi vos de Terra Ægyptiorum, ne seruiretis eis, & qui confregi catenas ærui-

cum

cum vestrarū, vt incederetis erecti. * Quod
 si non audieritis me, nec feceritis omnia
 mandata mea, * si spreueritis leges meas, &
 iudicia mea contempseritis, vt non faciatis
 ea quæ a me constituta sunt, & ad irritum
 perducatis pactū meum: * ego quoque hæc
 faciam vobis: Visitabo vos velociter in ege-
 state, & ardore, qui conficiat oculos vestros,
 & consumat animas vestras. Frustra feretis
 sementem, quæ ab hostibus deuorabitur.
 * Ponam faciem meam contra vos, & cor-
 rueritis coram hostibus vestris, & subiiciemi-
 ni his qui oderūt vos. fugietis, nemine per-
 sequente. * Sin autem nec sic obedieritis
 mihi, addam correptiones vestras septuplū
 propter peccata vestra, * & conteram super-
 biam duritiæ vestræ. Daboq. vobis cælum
 desuper sicut ferrum, & terram æneam.
 * Consumetur incassum labor vester, non
 proferet terra germen, nec arbores poma
 præbebunt. * Si ambulaueritis ex aduerso
 mihi, nec volueritis audire me, addam pla-
 gas vestras in septuplum propter peccata
 vestra: * immittamq. in vos bestias agri,
 quæ consumant vos, & pecora vestra, & ad
 paucitatem cuncta fēdigant, desertæq. fiant
 viæ vestræ. * Quod si nec sic volueritis reci-
 pere disciplinam, sed ambulaueritis ex ad-
 uerso mihi: * ego quoque contra vos aduer-
 sus incedam, & percutiam vos septies pro-
 pter peccata vestra. * inducamq. super vos
 gladium ultorē fœderis mei. Cumq. con-
 fugeritis in vrbes, mittam pestilentiam in
 medio vestri, & trademini in manibus ho-
 stium, * postquam confregero baculum pa-
 nis vestri: ita vt decem mulieres in vno cli-
 bano coquant panes, & reddant eos ad
 pondus: & comedetis, & non saturabimini.
 * Sin autem nec per hæc audieritis me, sed
 ambulaueritis contra me: * & ego incedam
 aduersus vos in furore contrario, & corri-
 piam vos septem plagis propter peccata
 vestra, * ita vt comedatis carnes filiorum
 vestrorum & filiarum vestrarum. * destruam
 excelsa vestra, & simulachra confringam.
 Cadetis inter ruinas idolorum vestrorum,
 & abominabitur vos anima mea, * in tan-

tum vt vrbes vestras redigam in solitudi-
 nem, & deserta faciam Sanctuaria vestra,
 nec recipiam vltra odorem suauissimum.
 * Disperdamq. terram vestram, & stupebunt
 super ea inimici vestri, cum habitatores il-
 lius fuerint. * vos autem dispergam in Gen-
 tes, & euaginabo post vos gladium, eritq.
 terra vestra deserta, & ciuitates vestræ diru-
 tæ. * Tunc placebunt terræ sabbata sua cū-
 ctis diebus solitudinis suæ: quando fueritis
 in terra hostili, sabbatizabit, & requiescet
 in sabbatis solitudinis suæ, eo quod non
 requieuerit in sabbatis vestris quando ha-
 bitabatis in ea. * Et qui de vobis remanse-
 rint, dabo pauorem in cordibus eorum in
 regionibus hostium, terrebit eos sonitus fo-
 lij volantis, & ita fugient quasi gladium:
 cadent, nullo persequente, * & corruent sin-
 guli super fratres suos quasi bella fugiētes,
 nemo vestrum inimicis audebit resistere.
 * peribitis inter Gentes, & hostilis vos terra
 consumet. * Quod si & de ijs aliqui reman-
 serint, tabescēt in iniquitatibus suis, in terra
 inimicorum suorum, & propter peccata pa-
 trum suorum & sua affligentur: * donec cō-
 fiteantur iniquitates suas, & maiorum suo-
 rum, quibus præuaricati sunt in me, & am-
 bulauerunt ex aduerso mihi. * Ambulabo
 igitur & ego contra eos, & inducam illos
 in terram hostilem, donec erubescat incir-
 cumcisa mens eorum: tunc orabunt pro
 impietatibus suis. * Et recordabor fœderis
 mei quod pepigi cum Iacob, & Isaac, & A-
 braham. Terræ quoque memor ero: * quæ
 cum relicta fuerit ab eis, complacebit sibi
 in sabbatis suis, patiens solitudinē propter
 illos. Ipsi vero rogabunt pro peccatis suis,
 eo quod abiecerint iudicia mea, & leges
 meas despexerint. * Et tamen etiam cum es-
 sent in terra hostili, non penitus abieci eos,
 neque sic despexi vt consumerentur, & ir-
 ritum facerem pactum meum cū eis. Ego
 enim sum Dominus Deus eorum, * & recor-
 dabor fœderis mei pristini, quando eduxi
 eos de Terra Egypti in conspectu Gentium,
 vt essem Deus eorum. ego Dominus. Hæc
 sunt iudicia atque præcepta & leges, quas
 dedit

dedit Dominus inter se & filios Israel in monte Sinai per manum Moyfi .

CAP. XXVII.

LOCUTVSQ. est Dominus ad Moyfen, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Homo qui votum fecerit, & spoponderit Deo animam suam, sub æstimatione dabit pretium. * Si fuerit masculus a vigesimo anno vsque ad sexagesimum annum, dabit quinquaginta siclos argenti ad mensuram Sanctuarij: * si mulier, triginta. * A quinto autem anno vsque ad vigesimum, masculus dabit viginti siclos: femina decem. * Ab vno mense vsque ad annum quintum, pro masculo dabuntur quinque sicli: pro femina tres. * Sexagenarius & vltra masculus dabit quindecim siclos: femina decem. * Si pauper fuerit, & æstimationem reddere non valebit, stabit coram sacerdote: & quantum ille æstimauerit, & viderit eum posse reddere, tantum dabit. * Animal autem, quod immolari potest Domino, si quis vouerit, sanctum erit, & mutari non poterit, idest, nec melius malo, nec peius bono. quod si mutauerit: & ipsum quod mutatum est, & illud pro quo mutatum est, consecratum erit Domino. * Animal immundum, quod immolari Domino non potest, si quis vouerit, adducetur ante sacerdotem. * qui iudicans vtrum bonum an malum sit, statuet pretium. * quod si dare voluerit is, qui offert, addet supra æstimationem quintam partem. * Homo si vouerit domum suam, & sanctificauerit Domino, considerabit eam sacerdos vtrum bona an mala sit, & iuxta pretium, quod ab eo fuerit constitutum, venundabitur: * si autem ille, qui vouerat, voluerit redimere eam, dabit quintam partem æstimationis supra, & habebit domum. * Quod si agrum possessionis suæ vouerit, & consecrauerit Domino: iuxta mensuram sementis æstimabitur pretium. si triginta modiis hordei feritur terra, quinquaginta siclis veniatur argenti. * Si statim ab anno incipientis iubilæi vouerit agrum, quanto valere potest, tanto æstimabitur. * si autem post aliquan-

tum temporis: supputabit sacerdos pecuniam iuxta annorum, qui reliqui sunt, numerum vsque ad iubileum, & detrahatur ex pretio. * Quod si voluerit redimere agrum ille, qui vouerat, addet quintam partem æstimationis pecuniæ, & possidebit eum. * Si autem noluerit redimere, sed alteri cui libet fuerit venundatus, vltra eum qui vouerat redimere non poterit: * quia cum iubilæi venerit dies, sanctificatus erit Domino, & possessio consecrata ad ius pertinet sacerdotum. * Si ager emptus est, & non de possessione maiorum sanctificatus fuerit Domino, supputabit sacerdos iuxta annorum numerum vsque ad iubileum, pretium: & dabit ille qui vouerat eum, Domino. * in iubilæo autem reuertetur ad priorem dominum, qui vendiderat eum, & habuerat in sorte possessionis suæ. * Omnis æstimatio siclo sanctuarij ponderabitur. Siclus viginti obolos habet. * Primogenita, quæ ad Dominum pertinent, nemo sanctificare poterit & vouere: siue bos, siue ovis fuerit, Domini sunt. * Quod si immundum est animal, redimet qui obtulit, iuxta æstimationem tuam, & addet quintam partem pretij. si redimere noluerit, vendetur alteri quantocumque a te fuerit æstimatum. * Omne, quod Domino consecratur, siue homo fuerit, siue animal, siue ager, non vendetur, nec redimi poterit. Quidquid semel fuerit consecratum, sanctum sanctorum erit Domino. * Et omnis consecratio, quæ offertur ab homine, non redimetur, sed morietur. * Omnes decimæ terræ, siue de frugibus, siue de pomis arborum, Domini sunt, & illi sanctificantur. * Si quis autem voluerit redimere decimas suas, addet quintam partem earum. * Omnium decimarum bouis & ovis & capræ, quæ sub pastoris virga transeunt, quidquid decimæ venerit, sanctificabitur Domino. * Non eligetur nec bonum nec malum, nec altero commutabitur. si quis mutauerit: & quod mutatum est, & pro quo mutatum est, sanctificabitur Domino, & non redimetur. * Hæc sunt præcepta, quæ mandauit Dominus Moyfi ad filios Israel in monte Sinai.

LIBER NUMERI, HEBRAICE VAIEDABBER.

CAPVT PRIMVM.

OCVTVS Q. est Dominus ad Moysen in deserto Sinai in tabernaculo foederis, prima die mensis secundi, anno altero egressionis eorum ex Aegypto, dicens: * Tollite summam vniuersae congregationis filiorum Israel per cognationes & domos suas, & nomina singulorum, quidquid sexus est masculini a vigesimo anno & supra, omnium virorum fortium ex Israel, & numerabitis eos per turmas suas, tu & Aaron. * Eruntq. vobiscum principes tribuum ac domorum in cognationibus suis, * quorum ista sunt nomina: De Ruben, Elisur filius Sedeur. * de Simeon, Salamiel filius Surisaddai. * de Iuda, Nahasson, filius Aminadab. * de Issachar, Nathanael filius Suar. * de Zabulon, Eliab filius Helon. * Filiorum autem Ioseph, de Ephraim, Elisama filius Ammiud. de Manasse, Gamaliel filius Phadassur. * De Benjamin, Abidan filius Gedeonis. * de Dan, Ahiezer filius Ammisaddai. * de Aser, Phegiel filius Ochran. * de Gad, Eliasaph filius Duel. * de Nephthali, Ahira filius Enan. * Hi nobilissimi principes multitudinis per tribus & cognationes suas, & capita exercitus Israel: quos tulerunt Moyses & Aaron cum omni vulgi multitudine: * & congregauerunt primo die mensis secundi, recensentes eos per cognationes, & domos, ac familias, & capita, & nomina singulorum a vigesimo anno & supra, sicut praeceperat Dominus Moysi. Numeratiq. sunt in deserto Sinai. * De Ruben primogenito Israelis per generationes & familias ac domos suas, & nomina capitum singulorum, omne quod sexus est masculini a vigesimo anno & supra, procedentium ad bellum, * quadragin-

ta sex millia quingenti. * De filiis Simeon per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina & capita singulorum, omne quod sexus est masculini a vigesimo anno & supra, procedentium ad bellum, * quinquaginta nouem millia trecenti. * De filiis Gad per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a viginti annis & supra, omnes qui ad bella procederent, * quadraginta quinque millia sexcenti quinquaginta. * De filiis Iuda per generationes & familias ac domos cognationum suarum, per nomina singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * recensiti sunt septuaginta quattuor millia sexcenti. * De filiis Issachar, per generationes & familias ac domos cognationum suarum, per nomina singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui ad bella procederent, * recensiti sunt quinquaginta quattuor millia quadringenti. * De filiis Zabulon per generationes, & familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * quinquaginta septem millia quadringenti. * De filiis Ioseph, filiorum Ephraim per generationes, & familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * quadraginta millia quingenti. * Porro filiorum Manasse per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a viginti annis & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * triginta duo millia duceti. * De filiis

Beniamin per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * triginta quinque millia quadringenti. * De filijs Dan per generationes, & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * sexaginta duo millia septingenti. * De filijs Aser per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * quadraginta millia & mille quingenti. * De filijs Nephthali per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * quinquaginta tria millia quadringenti. * Hi sunt, quos numerauerunt Moyses & Aaron, & duodecim principes Israel, singulos per domos cognationum suarum. * Fueruntq. omnis numerus filiorum Israel per domos & familias suas a vigesimo anno & supra, qui poterant ad bella procedere, * sexcenta tria millia virorum quingenti quinquaginta. * Leuitæ autem in tribu familiarum suarum non sunt numerati cum eis. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Tribum Leui noli numerare, neque pones summam eorum cum filijs Israel: * sed constitue eos super tabernaculum testimonij & cuncta vasa eius, & quidquid ad ceremonias pertinet. Ipsi portabunt tabernaculum & omnia utensilia eius: & erunt in ministerio, ac per gyrum tabernaculi metabuntur. * Cum proficiscendum fuerit, deponent Leuitæ tabernaculum: cum castrametandum, erigent: quisquis externorum accesserit, occidetur. * Metabuntur autem castra filij Israel unusquisque per turmas & cuneos atque exercitum suum. * Porro Leuitæ per gyrum tabernaculi figent tentoria, ne fiat indignatio super multitudinem filiorum Israel, & excu-

babunt in custodijs tabernaculi testimonij. * Fecerunt ergo filij Israel iuxta omnia quæ præceperat Dominus Moysi.

C A P. I I.

LOCUTVSQ. est Dominus ad Moysen & Aaron dicens: * Singuli per turmas, signa, atque vexilla, & domos cognationum suarum castrametabuntur filij Israel, per gyrum tabernaculi soderis. * Ad Orientem Iudas figet tentoria per turmas exercitus sui: eritq. princeps filiorum eius Nahasson filius Aminadab. * & omnis de stirpe eius summa pugnantium, septuaginta quattuor millia sexcenti. * Iuxta eum castrametati sunt de tribu Issachar, quorum princeps fuit Nathanael filius Suar. * & omnis numerus pugnatorum eius quinquaginta quattuor millia quadringenti. * In tribu Zabulon princeps fuit Eliab filius Helon. * omnis de stirpe eius exercitus pugnatorum, quinquaginta septem millia quadringenti. * Vniuersi qui in castris Iudæ enumerati sunt, fuerunt centum octoginta sex millia quadringenti: & per turmas suas primi egredientur. * In castris filiorum Ruben ad meridianam plagam erit princeps Elisur filius Sedeur: * & cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt, quadraginta sex millia quingenti. * Iuxta eum castrametati sunt de tribu Simeon: quorum princeps fuit Salamiel filius Surisadai. * & cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quinquaginta novem millia trecenti. * In tribu Gad princeps fuit Eliasaph filius Ducl. * & cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quadraginta quinque millia sexcenti quinquaginta. * Omnes qui recensiti sunt in castris Ruben, centum quinquaginta millia & mille quadringenti quinquaginta per turmas suas: in secundo loco proficiscuntur. * Leuabitur autem tabernaculum testimonij per officia Lemitarum & turmas eorum. quomodo erigetur, ita & deponetur. Singuli per loca & ordines suos proficiscuntur. * Ad occidentalem plagam erunt castra

castra filiorum Ephraim, quorum princeps fuit Elisama filius Ammiud. * cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quadraginta millia quingenti. * Et cum eis tribus filiorum Manasse, quorum princeps fuit Gamahel filius Phadaassur. * cunctusq. exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, trigintaduo millia ducenti. * In tribu filiorum Benjamin princeps fuit Abidan filius Gedeonis. * & cunctus exercitus pugnatorum eius, qui recensiti sunt, trigintaquinque millia quadringenti. * Omnes qui numerati sunt in castris Ephraim, centum octo millia centum per turmas suas: tertij proficiscentur. * Ad Aquilonis partem castrametati sunt filij Dan: quorum princeps fuit Ahiezer filius Ammisaddai. * cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, sexagintaduo millia septingenti. * Iuxta eum fixere tentoria de tribu Aser: quorum princeps fuit Phegiel filius Ochran: * cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quadraginta millia & mille quingenti. * De tribu filiorum Nephthali princeps fuit Ahira filius Enan. * cunctus exercitus pugnatorum eius, quinquaginta tria millia quadringenti. * Omnes qui numerati sunt in castris Dan, fuerunt centum quinquaginta septem millia sexcenti: & nouissimi proficiscentur. * Hic numerus filiorum Israel, per domos cognationum suarum & turmas diuisi exercitus, sexcenta tria millia quingenti quinquaginta. * Leuitae autem non sunt numerati inter filios Israel: sic enim praeceperat Dominus Moyfi. * Feceruntq. filij Israel iuxta omnia quae mandauerat Dominus: Castrametati sunt per turmas suas, & profecti per familias ac domos patrum suorum.

C A P . III.

HÆ sunt generationes Aaron & Moyfi in die qua locutus est Dominus ad Moysem in monte Sinai. * Et hæc nomina filiorum Aaron: primogenitus eius Nadab, deinde Abiu, & Eleazar, & Ithamar. * Hæc nomina filiorum Aaron sacerdotum

qui vncti sunt, & quorum repletæ & consecratæ manus vt sacerdotio fungerentur. * Mortui sunt enim Nadab & Abiu cum offerrent ignem alienum in conspectu Domini in deserto Sinai, absque liberis: suntq. sunt sacerdotio Eleazar & Ithamar coram Aaron patre suo. * Locutusq. est Dominus ad Moysem, dicens: * Applica tribum Leui, & fac stare in conspectu Aaron sacerdotis vt ministrent ei, & excubent, * & obseruent quidquid ad cultum pertinet multitudinis coram tabernaculo testimonij, * & custodiant vasa tabernaculi, seruientes in ministerio eius. * Dabisq. dono Leuitas Aaron & filijs eius, quibus traditi sunt a filijs Israel: Aaron autem & filios eius constitues super cultum sacerdotij. Externus, qui ad ministrandum accesserit, morietur. * Locutusq. est Dominus ad Moysem, dicens: * Ego tuli Leuitas a filijs Israel pro omni primogenito, qui aperit vuluam in filijs Israel; eruntq. Leuitae mei. * Meum est enim omne primogenitum: ex quo percussi primogenitos in Terra Ægypti: sanctificaui mihi quidquid primum nascitur in Israel ab homine vsque ad pecus, mei sunt: ego Dominus. * Locutusq. est Dominus ad Moysem in deserto Sinai, dicens: * Numera filios Leui per domos patrum suorum & familias, omnem masculum ab vno mense, & supra. * Numerauit Moyse, vt praeceperat Dominus, & inuenti sunt filij Leui per nomina sua, Gerson & Caath & Merari. * Filij Gerson: Lebni & Semei. * Filij Caath: Amram & Iesaar, Hebron & Oziel. * Filij Merari: Moholi & Musi. * De Gerson fuerunt familiae duæ, Lebnitica, & Semeitica: quarum numeratus est populus sexus masculini ab vno mense & supra, septem millia quingenti. * Hi post tabernaculum metabuntur ad Occidentem sub principe Eliasaph filio Lael. * Et habebunt excubias in tabernaculo foederis, ipsum tabernaculum & operimentum eius, tentorium quod trahitur ante fores recti foederis, & cortinas atrij: tentorium quoque quod appenditur

in introitu atrij tabernaculi, & quidquid ad ritum altaris pertinet, funes tabernaculi & omnia utensilia eius. * Cognatio Caath habebit populos Amramitas & Iesaaritas & Hebronitas & Ozielitas. Hæ sunt familiae Caathitarum recensitæ per nomina sua: * omnes generis masculini ab vno mense & supra, octo millia sexcenti, habebunt excubias Sanctuarij, & castrametabuntur ad meridianam plagam. * Princepsq. eorum erit Elisaphan filius Oziel: * & custodient arcam, mensamq. & candelabrum, altaria & vasa Sanctuarij, in quibus ministratur, & velum, cunctamq. huiusmodi suppellectilem. * Princeps autem principum Levitarum Eleazar filius Aaron sacerdotis, erit super excubitores custodiæ Sanctuarij. * At vero de Merari erunt populi Moholita & Musita recensiti per nomina sua: * omnes generis masculini ab vno mense & supra, sex millia ducenti. * Princeps eorum Suriel filius Abihaiel: in plaga septentrionali castrametabuntur. * Erunt sub custodia eorum tabulae tabernaculi & vestes, & columnæ ac bases earum, & omnia quæ ad cultum huiusmodi pertinent: * columnæq. atrij per circuitum cum basibus suis, & paxilli cum funibus. * Castrametabuntur ante tabernaculum fœderis, idest ad orientalem plagam, Moyses & Aaron cum filiis suis, habentes custodiam Sanctuarij in medio filiorum Israel, quisquis alienus accesserit, morietur. * Omnes Leuitæ, quos numeraverunt Moyses & Aaron iuxta præceptum Domini per familias suas in genere masculino a mense vno & supra, fuerunt viginti duo millia. * Et ait Dominus ad Moysen: Numera primogenitos sexus masculini de filiis Israel ab vno mense & supra, & habebis summam eorum. * Tollesq. Leuitas mihi pro omni primogenito filiorum Israel, ego sum Dominus: & pecora eorum pro vniuersis primogenitis pecorum filiorum Israel. * Recensuit Moyses, sicut præceperat Dominus, primogenitos filiorum Israel. * & fuerunt masculi per nomina sua, a mense vno & supra, viginti duo millia ducenti

septuaginta tres. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Tolle Leuitas pro primogenitis filiorum Israel, & pecora Leuitarum pro pecoribus eorum, eruntq. Leuitæ mei. ego sum Dominus. * In pretio autem ducentorum septuaginta trium, qui excedunt numerum Levitarum de primogenitis filiorum Israel, * accipies quinque siclos per singula capita ad mensuram Sanctuarij. Siclus habet viginti obolos. * Dabisq. pecuniam Aaron & filiis eius pretium eorum qui supra sunt. * Tulit igitur Moyses pecuniam eorum, qui fuerant amplius, & quos redemerant a Leuitis pro primogenitis filiorum Israel, mille trecentorum sexagintaquinque siclorum iuxta pondus Sanctuarij, * & dedit eam Aaron & filiis eius iuxta verbum quod præceperat sibi Dominus.

C A P. IIII.

LOCUTUSQ. est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Tolle summam filiorum Caath de medio Levitarum per domos & familias suas, a trigesimo anno & supra, usque ad quinquagesimum annum, omnium qui ingrediuntur ut stent & ministrent in tabernaculo fœderis. * Hic est cultus filiorum Caath: Tabernaculum fœderis, & Sanctum sanctorum * ingredientur Aaron & filij eius, quando mouenda sunt castra, & deponent velum quod pendet ante fores, inuoluentq. eo arcam testimonij, * & operient rursum velamine ianthinarum pellium, extendentq. desuper pallium totum hyacinthinum, & inducent vestes. * Mensam quoque propositionis inuoluent hyacinthino pallio, & ponent cum ea thuribula & mortariola, cyathos & crateras ad liba fundenda: panes semper in ea erunt: * extendentq. desuper pallium coccineum, quod rursum operient velamento ianthinarum pellium, & inducent vestes. * Summent & pallium hyacinthinum quo operient candelabrum cum lucernis & forcipibus suis & emunctorijs & cunctis vasis olei, quæ ad concinnandas lucernas necessaria

cessaria sunt : & super omnia ponent operi-
 rimentum ianthinarum pellium, & inducēt
 vātes . * Nec non & altare aureum inuol-
 uent hyacinthino vestimento, & extendent
 desuper operimentum ianthinarum pelliū,
 inducentq; vātes . * Omnia vasa, quibus
 ministratur in Sanctuario, inuoluent hya-
 cinthino pallio, & extendent desuper ope-
 rimentum ianthinarum pellium, inducētq;
 vātes . * Sed & altare mundabunt cine-
 re, & inuoluent illud purpureo vestimen-
 to, * ponentq; cum eo omnia vasa, quibus
 in ministerio eius vtuntur, id est, ignium,
 receptacula, fuscinulas ac tridentes, vi-
 tiq; & batilla . Cuncta vasa altaris ope-
 rient simul velamine ianthinarum pellium,
 & inducent vātes . * Cumq; inuoluerint
 Aaron & filij eius Sanctuarium & omnia
 vasa eius in commotione castrorum, tunc
 intrabunt filij Caath vt portent inuoluta :
 & non tangent vasa Sanctuarij, ne morian-
 tur . Ista sunt onera filiorum Caath in ta-
 bernaculo fœderis : * super quos erit Elea-
 zar filius Aaron sacerdotis, ad cuius curam
 pertinet oleum ad concinnādas lucernas,
 & compositionis incensum, & sacrificium,
 quod semper offertur, & oleum vnctionis,
 & quidquid ad cultum tabernaculi perti-
 net, omniumq; vasorum, quæ in Sanctuario
 sunt . * Locutusq; est Dominus ad Moysen,
 & Aaron, dicens : * Nolite perdere popu-
 lum Caath de medio Leuitarum : * sed hoc
 facite eis, vt viuant, & non moriantur, si
 retigerint Sancta sanctorum . Aaron & filij
 eius intrabunt, ipsiq; disponent opera sin-
 gulorum, & diuident quid portare quis de-
 beat . * Alij nulla curiositate videant quæ
 sunt in Sanctuario priusquam inuoluantur,
 alioquin morientur . * Locutusq; est Domi-
 nus ad Moysen, dicens : * Tolle summam
 etiam filiorum Gerson per domos ac fami-
 lias & cognationes suas, * a triginta annis
 & supra, vsque ad annos quinquaginta .
 Numera omnes qui ingrediuntur & mini-
 strant in tabernaculo fœderis . * Hoc est
 officium familie Gersonitarum, vt por-
 tent cortinas tabernaculi & tectum fœde-

ris operimentum aliud, & super omnia ve-
 lamen ianthinum tentoriumq; quod pen-
 det in introitu tabernaculi fœderis, * corti-
 nas atrij, & velum in introitu quod est an-
 te tabernaculum . Omnia quæ ad altare
 pertinent, funiculos, & vasa ministerij,
 subente Aaron & filijs eius, portabunt
 filij Gerson : & scient singuli cui debeant
 oneri mancipari . * Hic est culeus familie
 Gersonitarum in tabernaculo fœderis, &
 runtq; sub manu Ithamar filij Aaron sacer-
 dotis . * Filios quoque Merari per familias
 & domos patrum suorum recensebis, a tri-
 ginta annis & supra, vsque ad annos quin-
 quaginta, omnes qui ingrediuntur ad offi-
 cium ministerij sui & cultum fœderis testi-
 monij . * Hæc sunt onera eorum : Portabūt
 tabulas tabernaculi & vātes eius, colum-
 nas ac bases earum, * colūnas quoque atrij
 per circuitum cum basibus & paxillis & fu-
 nibus suis . Omnia vasa & suppellectilem
 ad numerum accipient, sicq; portabunt .
 * Hoc est officium familie Meraritarum &
 ministeriū in tabernaculo fœderis : eruntq;
 sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis .
 * Recensuerunt igitur Moyses & Aaron &
 principes synagogæ filios Caath per co-
 gnationes & domos patrum suorum, a tri-
 ginta annis & supra, vsque ad annū quin-
 quagesimum, omnes qui ingrediuntur ad
 ministerium tabernaculi fœderis : & inue-
 ni sunt duo millia septingēti quinquaginta .
 * Hic est numerus populi Caath qui intrāt
 tabernaculum fœderis : hos numerauit
 Moyses & Aaron iuxta sermonem Domi-
 ni per manum Moyfi . * Numerati sunt &
 filij Gerson per cognationes & domos pa-
 trum suorum, * a triginta annis & supra,
 vsque ad quinquagesimum annum, omnes
 qui ingrediuntur vt ministrent in taberna-
 culo fœderis : & inuenti sunt duo millia
 sexcenti triginta . * Hic est populus Ger-
 sonitarum, quos numerauerunt Moyses
 & Aaron iuxta verbum Domini . * Nume-
 rati sunt & filij Merari per cognationes
 & domos patrum suorum, * a triginta an-
 nis & supra, vsque ad annum quinquage-
 simum,

simum, omnes qui ingrediuntur ad explen-
dos ritus tabernaculi foederis : * & inuenti
sunt tria millia ducenti . * hic est numerus
filiorum Merari, quos recensuerunt Moyses
& Aaron iuxta imperium Domini per ma-
num Moyfi . * Omnes qui recensiti sunt de
Leuitis, & quos recenseri fecit ad nomen
Moyses & Aaron, & principes Israel per
cognitiones & domos patrum suorum . a
triginta annis & supra, usque ad annum
quingagesimum, ingredienti ad ministe-
rium tabernaculi, & onera portanda, * fue-
runt simul octo millia quingenti octogin-
ta . * Iuxta verbum Domini recensuit eos
Moyses, vnumquemque iuxta officium &
onera sua, sicut praeceperat ei Dominus .

C A P . V .

LOCVTVS Q. est Dominus ad Moysen,
dicens : * Praecepit filiis Israel, ut eijciant
de castris omnem leprosum, & qui semine
fuit, pollutusq. est super mortuo : * tam ma-
sculum quam feminam eijcite de castris,
ne contaminet ea cum habitauerim vobis-
cum . * Feceruntq. ita filij Israel, & eiecerunt
eos extra castra, sicut locutus erat Domi-
nus Moyfi . * Locutusq. est Dominus ad
Moysen, dicens : * Loquere ad filios Israel :
Vir, siue mulier, cum fecerint ex omnibus
peccatis, quae solent hominibus accidere, &
per negligentiam transgressi fuerint man-
datum Domini, atque deliquerint, * confi-
tebuntur peccatum suum, & reddet ipsum
caput, quintamq. partem desuper ei, in quem
peccauerint . * Sin autem non fuerit qui re-
cipiat, dabunt Domino, & erit sacerdotis,
excepto ariete, qui offertur pro expiatione,
ut sit placabilis hostia . * Omnes quoque
primitiae, quas offerunt filij Israel, ad sacer-
dotem pertinent : * & quicquid in Sanctua-
rium offertur a singulis, & traditur manibus
sacerdotis, ipsius erit . * Locutusq. est Domi-
nus ad Moysen, dicens : * Loquere ad filios
Israel, & dices ad eos : Vir, cuius uxor erra-
uerit, maritumq. contemnens * dormierit
cum altero viro, & hoc maritus deprehen-
dere non quiverit, sed latet adulterium, &

testibus argui non potest, quia non est in-
uenta in stupro : * si spiritus zelotypiae con-
citauerit virum contra uxorem suam, quae
vel polluta est, vel falsa suspitione appeti-
tur, * adducet eam ad sacerdotem, & offeret
oblationem pro illa decimam partem sati
farinae hordeaceae : non fundet super eam
oleum, nec imponet thus : quia sacrificium
zelotypiae est, & oblatio inuestigans adul-
terium . * Offeret igitur eam sacerdos, & sta-
tuet coram Domino . * assumetq. aquam san-
ctam in vase fictili, & paulillum terrae de
pauimento tabernaculi mittet in eam .
* Cumq. steterit mulier in conspectu Domi-
ni, discooperiet caput eius, & ponet super
manus illius sacrificium recordationis, &
oblationem zelotypiae : ipse autem tenebit
aqua amarissimas, in quibus cum execra-
tione maledicta coegessit . * adiurabitq. eam,
& dicet : Si non dormiuit vir alienus tecum,
& si non polluta es deserto mariti thoro,
non te nocebunt aquae istae amarissimae, in
quas maledicta congesti . * Sin autem decli-
nasti a viro tuo, atque polluta es, & concu-
bisti cum altero viro : * his maledictioni-
bus subiacebis : Det te Dominus in male-
dictionem, exemplumq. cunctorum in po-
pulo suo : putrescere faciat femur tuum, &
tumens vterus tuus dirumpatur . * ingre-
diantur aquae maledictae in ventrem tuum,
& vtero tumescente putrescat femur . Et
respondebit mulier, Amen, amen . * Scri-
betq. sacerdos in libello ista maledicta, &
delebit ea aquis amarissimis, in quas male-
dicta congesti, * & dabit ei bibere . Quas
cum exhauserit, * tollet sacerdos de manu
eius sacrificium zelotypiae, & eleuabit illud
coram Domino, imponetq. illud super al-
tare : ita dumtaxat ut prius, * pugillum sa-
crificij tollat de eo, quod offertur, & incen-
dat super altare : & sic potum det mulieri
aqua amarissimas . * Quas cum biberit, si
polluta est, & contempto viro adulterij rea,
pertransibunt eam aquae maledictionis, &
inflato ventre computrescet femur : eritq.
mulier in maledictionem, & in exemplum
omni populo . * Quod si polluta non fuerit,
erit

erit innoxia, & faciet liberos. * Ista est lex
zelotypiæ. Si declinauerit mulier a viro
suo, & si polluta fuerit, * maritusq. zelotypiæ
spiritu concitatus adduxerit eam in con-
spectu Domini, & fecerit ei sacerdos iuxta
omnia quæ scripta sunt: * maritus absque
culpa erit, & illa recipiet iniquitatem suam.

C A P. VI.

LOCUTVSQ. est Dominus ad Moysen,
dicens: * Loquere ad filios Israel, & di-
ces ad eos: Vir, siue mulier, cum fecerint vo-
tum vt sanctificentur, & se voluerint Domi-
no consecrare: * a vino, & omni, quod ine-
briare potest, abstinebūt. Acetum ex vino,
& ex qualibet alia potione, & quidquid de
vua exprimitur, non bibent: vuas recentes
siccasq. non comedent * cunctis diebus qui-
bus ex voto Domino consecrantur: quid-
quid ex vinea esse potest, ab vua passa vs-
que ad acinum nō comedent. * Omni tem-
pore separationis suæ nouacula non tran-
sibit per caput eius vsque ad completum
diem, quo Domino consecratur. Sāctus erit,
crescente cæsarie capitis eius. * Omni tem-
pore consecrationis suæ super mortuum
non ingreditur, * nec super patris quidem
& matris & fratris sororisq. funere conta-
minabitur, quia consecratio Dei sui super
caput eius est. * Omnibus diebus separatio-
nis suæ sāctus erit Domino. * Sin autem
mortuus fuerit subito quispiam coram eo,
polluetur caput consecrationis eius: quod
radet illico in eadem die purgationis suæ,
& rursus septima. * in octaua autem die
offeret duos turtures, vel duos pullos co-
lumbæ sacerdoti in introitu fœderis testi-
monij. * facietq. sacerdos vnum pro pecca-
to, & alterum in holocaustum, & deprecā-
bitur pro eo, quia peccauit super mortuo:
sanctificabitq. caput eius in die illo: * & co-
secrabit Domino dies separationis illius, of-
ferens agnum anniculum pro peccato: ita
tamen vt dies priores irriti fiant, quoniam
polluta est sanctificatio eius. * Ista est lex
consecrationis. Cum dies, quos ex voto
decreuerat, complebuntur: adducet eū ad

ostium tabernaculi fœderis, * & offeret obla-
tionem eius Domino, agnum anniculum
immaculatum in holocaustum, & ouem an-
niculam immaculatam pro peccato, & arie-
tem immaculatum, hostiam pacificam, * ca-
nistrum quoque panum azymorū qui con-
sperfi sint oleo, & lagana absque fermento
vncta oleo, ac libamina singulorum: * quæ
offeret sacerdos coram Domino, & faciet
tam pro peccato, quā in holocaustum.
* Arietem vero immolabit hostiam pacifi-
cam Domino, offerens simul canistrum azy-
morum, & libamenta quæ ex more deben-
tur. * Tunc radetur nazaraeus ante ostium
tabernaculi fœderis cæsarie consecrationis
suæ: tolletq. capillos eius, & ponet super
ignem, qui est suppositus sacrificio pacifi-
corum. * Et armum coctum arietis, tortāq.
absque fermento vnā de canistro, & la-
ganum azymum vnum, & tradet in manus
nazaraei, postquam rasum fuerit caput eius:
* Susceptaq. rursus ab eo, eleuabit in con-
spectu Domini: & sanctificata sacerdotis
erunt, sicut pectusculum, quod separari ius-
sum est, & femur. post hæc potest bibere
nazaraeus vinum. * Ista est lex nazaraei, cum
vouerit oblationem suam Domino tempo-
re consecrationis suæ, exceptis his, quæ in-
uenerit manus eius. iuxta quod mente de-
uouerat, ita faciet ad perfectionem sancti-
ficationis suæ. * Locutusq. est Dominus ad
Moysen, dicens: * Loquere Aaron & filiis
eius: Sic benedicetis filiis Israel, & dicetis
eis: * Benedicat tibi Dominus, & custodiat
te. * Ostendat Dominus faciem suam tibi,
& misereatur tui. * Conuertat Dominus vul-
tum suum ad te, & det tibi pacem. * Inuo-
cabuntq. nomen meum super filios Israel,
& ego benedicam eis.

C A P. VII.

FACRYM est autem in die qua compleuit
Moyses tabernaculum, & erexit illud:
vnxitq. & sanctificauit cum omnibus vasis
suis, altare similiter & omnia vasa eius.
* Obtulerunt principes Israel & capita fa-
miliarum, qui erāt per singulas tribus, præ-
fecti

fectiq. eorum, qui numerati fuerāt, * munera
 coram Domino sex plaustra recta cum duo-
 decim bobus. Vnum plaustrum obtulere
 duo duces, & vnum bouem singuli, obtu-
 leruntq. ea in conspectu tabernaculi. * Ait
 autem Dominus ad Moysen: * Suscipe ab
 eis vt seruiant in ministerio tabernaculi, &
 trades ea Leuitis iuxta ordinem ministerij
 fui. * Itaque cum suscepisset Moyses plau-
 stra & boues, tradidit eos Leuitis. * Duo plau-
 stra & quattuor boues dedit filiis Gerson,
 iuxta id quod habebāt necessarium. * quat-
 tuor alia plaustra, & octo boues dedit filiis
 Merari secundum officia & cultum suum,
 sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis.
 * filijs autem Caath non dedit plaustra &
 boues: quia in Sanctuario seruiunt, & onera
 proprijs portant humeris. * Igitur obtu-
 lerunt duces in dedicationem altaris, die
 qua vñctum est; oblationem suam ante al-
 tare. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Sin-
 guli duces per singulos dies offerant mu-
 nera in dedicationem altaris. * Primo die
 obtulit oblationem suam Nahasson filius
 Aminadab de tribu Iuda: * fueruntq. in ea
 acetabulum argenteum pondo centum tri-
 ginta siclorum, phiala argentea habens se-
 ptuaginta siclos iuxta pondus Sanctuarij,
 vtrumque plenum simila conspersa oleo in
 sacrificium: * mortariolum ex decem siclis
 aureis plenum incenso: * bouem de armento,
 & arietem, & agnum anniculum in holocau-
 stum: * hircumq. pro peccato: * & in sacrifi-
 cio pacificorum boues duos, arietes quin-
 que, hircos quinque, agnos anniculos quin-
 que. hæc est oblatio Nahasson filij Amina-
 dab. * Secundo die obtulit Nathanael filius
 Suar, dux de tribu Issachar, * acetabulum ar-
 genteum appendens centum triginta siclos,
 phialam argenteam habentem septuaginta
 siclos, iuxta pondus Sanctuarij, vtrumque
 plenum simila conspersa oleo in sacrificiū:
 * mortariolum aureum habens decem siclos
 plenum incenso: * bouem de armento, &
 arietem, & agnum anniculum in holocau-
 stum: * hircumq. pro peccato: * & in sacrifi-
 cio pacificorum boues duos, arietes quin-

que, hircos quinque, agnos anniculos quin-
 que. hæc fuit oblatio Nathanael filij Suar.
 24 * Tertio die princeps filiorū Zabulon Eliab
 25 filius Helon, * obtulit acetabulum argenteū
 appendens centum triginta siclos, phialam
 26 argenteam habentem septuaginta siclos ad
 pondus Sanctuarij, vtrumque plenum simi-
 27 la conspersa oleo in sacrificium: * mortario-
 lum aureum appendens decem siclos ple-
 28 num incenso: * bouem de armento, & arie-
 tem, & agnum anniculum in holocaustum:
 29 * hircumq. pro peccato, * & in sacrificio paci-
 30 ficorum boues duos, arietes quinque, hircos
 quinque, agnos anniculos quinque. hæc est
 31 oblatio Eliab filij Helon. * Die quarto prin-
 cepe filiorum Ruben: * Elisur filius Sedeur
 32 * obtulit acetabulum argenteum appendens
 centum triginta siclos, phialam argenteam
 habentem septuaginta siclos ad pondus San-
 ctuarij, vtrumque plenum simila conspersa
 33 oleo in sacrificium: * mortariolum aureum
 appendens decem siclos plenum incenso:
 34 * bouem de armento, & arietem, & agnum
 anniculum in holocaustum: * hircumq. pro
 35 peccato: * & in hostias pacificorum boues
 duos, arietes quinque, hircos quinque,
 agnos anniculos quinque. hæc fuit oblatio
 36 Elisur filij Sedeur. * Die quinto princeps fi-
 37 liorū Simeon Salamiel filius Surisaddai * ob-
 tulit acetabulum argenteū appendens cen-
 tum triginta siclos, phialam argenteam ha-
 bentem septuaginta siclos ad pondus San-
 ctuarij, vtrumque plenum simila conspersa
 38 oleo in sacrificium: * mortariolum aureum
 appendens decem siclos plenum incenso:
 39 * bouem de armento, & arietem, & agnum an-
 40 niculum in holocaustum: * hircumq. pro pec-
 41 cato: * & in hostias pacificorum boues duos,
 arietes quinque, hircos quinque, agnos an-
 niculos quinque. hæc fuit oblatio Salamiel
 42 filij Surisaddai. * Die sexto princeps filio-
 43 rum Gad, Eliasaph filius Duel * obtulit ace-
 tabulum argenteum appendens centum tri-
 ginta siclos, phialam argenteam habentem
 septuaginta siclos ad pondus Sanctuarij,
 vtrumque plenum simila conspersa oleo in
 44 sacrificium: * mortariolum aureum appen-
 dens

dens decem siclos plenum incenso: * boue
de armento, & arietem, & agnum annicu-
lum in holocaustum: * hircumq. pro pecca-
to: * & in hostias pacificorum boues duos,
arietes quinque, hircos quinque, agnos an-
niculos quinque. hæc fuit oblatio Eliasaph
filij Duel. * Die septimo princeps filiorum
Ephraim, Elisama filius Ammiud * obtulit
acetabulum argenteum appendens cetum
triginta siclos, phialam argenteam habentem
septuaginta siclos ad pondus Sanctuarij,
vtrumque plenum simila conspersa oleo
in sacrificium: * mortariolum aureum ap-
pendens decem siclos plenum incenso: * bo-
uem de armento, & arietem, & agnum an-
niculum in holocaustum: * hircumq. pro
peccato: * & in hostias pacificorum, bo-
ues duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque. hæc fuit oblatio
Elisama filij Ammiud. * Die octauo, prin-
ceps filiorum Manasse, Gamaliel filius Pha-
dassur, * obtulit acetabulum argenteum ap-
pendens centum triginta siclos, phialam
argenteam habentem septuaginta siclos ad
pondus Sanctuarij, vtrumque plenum simila
consersa oleo in sacrificium: * mortariolū
aureum appendens decem siclos, plenum
incenso: * bouem de armento, & arietem,
& agnum anniculum in holocaustum: * hir-
cumq. pro peccato: * & in hostias pacifico-
rū boues duos, arietes quinque, hircos quin-
que, agnos anniculos quinque. hæc fuit o-
blatio Gamaliel filij Phadassur. * Die nono
princeps filiorum Benjamin, Abidan filius
Gedeonis, * obtulit acetabulum argenteum
appendens centum triginta siclos, phialam
argenteam habentem septuaginta siclos ad
pondus Sanctuarij, vtrumque plenum simi-
la consersa oleo in sacrificium: * & morta-
riolum aureum appendens decem siclos ple-
num incenso: * bouem de armento, & arie-
tem, & agnum anniculum in holocaustum:
* hircumq. pro peccato: * & in hostias paci-
ficorum boues duos, arietes quinque, hir-
cos quinque, agnos anniculos quinque,
hæc fuit oblatio Abidan filij Gedeonis.
* Die decimo princeps filiorum Dan, Ahie-

zer filius Ammisaddai * obtulit acetabulum
argenteum appendens centum triginta si-
clos, phialam argenteam habentem septua-
ginta siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumque
plenum simila consersa oleo in sacrificiū:
* mortariolum aureum appendens decem
siclos plenum incenso: * bouem de armen-
to, & arietem, & agnum anniculum in holo-
caustum: * hircumq. pro peccato: * & in ho-
stias pacificorum boues duos, arietes quin-
que, hircos quinque, agnos anniculos quin-
que. hæc fuit oblatio Ahiezer filij Ammi-
saddai. * Die vndecimo princeps filiorum
Aser, Phegiel filius Ochran * obtulit aceta-
bulum argenteum appendens centum tri-
ginta siclos, phialam argenteam habentem
septuaginta siclos ad pondus Sanctuarij,
vtrumque plenum simila consersa oleo in
sacrificium: * mortariolum aureum appen-
dens decem siclos plenum incenso: * bouem
de armento, & arietem, & agnum annicu-
lum in holocaustum: * hircumq. pro pecca-
to: * & in hostias pacificorum boues duos,
arietes quinque, hircos quinque, agnos an-
niculos quinque. hæc fuit oblatio Phegiel
filij Ochran. * Die duodecimo princeps fi-
liorum Nephthali, Ahira filius Enan * obtu-
lit acetabulum argenteum appendens cen-
tum triginta siclos, phialam argenteam ha-
bentem septuaginta siclos ad pondus San-
ctuarij, vtrumque plenum simila oleo con-
sersa in sacrificium: * mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso:
* bouem de armento, & arietem, & agnum
anniculum in holocaustum: * hircumq. pro
peccato: * & in hostias pacificorum boues
duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque. hæc fuit oblatio
Ahira filij Enan. * Hæc in dedicatione alta-
ris oblata sunt a principibus Israel, in die
qua consecratū est. acetabula argentea duo-
decim: phialæ argenteæ duodecim: morta-
riola aurea duodecim: * ita vt centum tri-
ginta siclos argenti haberet vnum aceta-
bulum, & septuaginta siclos haberet vna
phiala: id est, in commune vasorum omniū
ex argento sili duo millia quadringenti,
pon-

pondere Sāctuarij. * mortariola aurea duodecim plena incenso denos siclos appendentia pondere Sāctuarij: id est, simul auri fici centum viginti: * boues de armento in holocaustum duodecim, arietes duodecim, agni anniculi duodecim, & libamenta eorum: hirci duodecim pro peccato. * In hostias pacificorum, boues viginti quattuor, arietes sexaginta, hirci sexaginta, agni anniculi sexaginta. Hæc oblata sunt in dedicatione altaris, quādo vnctum est. * Cumq. ingrederetur Moyses tabernaculum fœderis, vt consuleret oraculum, audiebat vocem loquentis ad se de propitiatorio quod erat super arcam testimonij inter duos Cherubim, vnde & loquebatur ei.

C A P. VII.

LOCUTVSQ. est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere Aaron, & dices ad eum: Cum posueris septem lucernas, candelabrum in australi parte erigatur. Hoc igitur præcipe vt lucernæ contra boream e regione respiciant ad mensam panum propositionis, contra eam partem, quam candelabrū respicit, lucere debebunt. * Fecitq. Aaron, & imposuit lucernas super candelabrum, vt præceperat Dominus Moyfi. * Hæc autem erat factura candelabri, ex auro ductili, tam medius stipes, quā cuncta quæ ex utroque calamorum latere nascebantur: iuxta exemplum quod ostēdit Dominus Moyfi, ita operatus est cādelabrum. * Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Tolle Leuitas de medio filiorum Israel, & purificabis eos iuxta hunc ritum: Aspergantur aqua lustrationis, & radant omnes pilos carnis suæ. Cumq. lauerint vestimenta sua, & mundati fuerint, tollent bouem de armentis, & libamentum eius similam oleo conspersam: bouem autem alterum de armento tu accipies pro peccato: & applicabis Leuitas coram tabernaculo fœderis, conuocata omni multitudine filiorū Israel. * Cumq. Leuitæ fuerint coram Domino, ponent filij Israel manus suas super eos. * & offeret Aaron Leuitas, munus in conspectu

Domini a filijs Israel, vt seruiant in ministerio eius. * Leuitæ quoque ponēt manus suas super capita bouum, e quibus vnum facies pro peccato, & alterum in holocaustum Domini, vt depreceris pro eis. * Statuesq. Leuitas in conspectu Aaron & filiorum eius, & consecrabis oblatos Domino, ac separabis de medio filiorum Israel, vt sint mei. * & postea ingrediētur tabernaculum fœderis, vt seruiant mihi. Sicq. purificabis & consecrabis eos in oblationem Domini: quoniam dono donati sunt mihi a filijs Israel. * Pro primogenitis quæ aperiūt omnem vuluam in Israel, accepi eos. * Mea sunt enim omnia primogenita filiorum Israel, tam ex hominibus quā ex iumentis. Ex die quo percussisti omne primogenitum in Terra Ægypti, sanctificaui eos mihi. * & tuli Leuitas pro cunctis primogenitis filiorum Israel: tradidq. eos dono Aaron & filijs eius de medio populi, vt seruiant mihi pro Israel in tabernaculo fœderis, & orent pro eis ne sit in populo plaga, si ausi fuerint accedere ad Sanctuarium. * Feceruntq. Moyses & Aaron & omnis multitudo filiorum Israel super Leuitis quæ præceperat Dominus Moyfi: purificatiq. sunt, & lauerunt vestimenta sua. Eleuauitq. eos Aaron in conspectu Domini, & orauit pro eis, vt purificati ingrederentur ad officia sua in tabernaculo fœderis coram Aaron & filijs eius. Sicut præceperat Dominus Moyfi de Leuitis, ita factum est. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Hæc est lex Leuitarum, a viginti quinque annis & supra, ingrediētur vt ministrent in tabernaculo fœderis. * Cumq. quinquagesimum annum ætatis impleuerint, seruire cessabunt: eruntq. ministri fratrum suorum in tabernaculo fœderis, vt custodiant quæ sibi fuerint commendata, opera autem ipsa non faciant. Sic dispones Leuitas in custodijs suis.

C A P. IX.

LOCUTVS est Dominus ad Moysen in deserto Sinai anno secundo, postquam egressi sunt de Terra Ægypti, mense primo dicens:

dicens: *Faciunt filij Israel Phase in tempore suo, *quartadecima die mensis huius ad vesperam, iuxta omnes ceremonias & iustificationes eius. *Præcepitq. Moyses filijs Israel vt facerent Phase. *Qui fecerunt tempore suo: quartadecima die mensis ad vesperam in monte Sinai. Iuxta omnia quæ mandauerat Dominus Moysi, fecerunt filij Israel. *Ecce autem quidam immundi super anima hominis, qui non poterant facere Phase in die illo, accedentes ad Moysen & Aaron, *dixerunt eis: Immundi sumus super anima hominis. quare fraudamur vt nō valeamus oblationem offerre Domino in tempore suo inter filios Israel? *Quibus respondit Moyses: State vt consulam quid præcipiat Dominus de vobis. *Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: *Loquere filijs Israel: Homo qui fuerit immundus super anima, siue in via procul in gente vestra, faciat Phase Domino *in mense secundo, quartadecima die mensis ad vesperam: cū azymis & lactucis agrestibus comedent illud: nō relinquent ex eo quippiam vsque mane, & os eius non confringent, omnem ritum Phase obseruabunt. *Si quis autem & mundus est, & in itinere non fuit, & tamen nō fecit Phase, exterminabitur anima illa de populis suis, quia sacrificium Domino non obtulit tempore suo: peccatum suum ipse portabit. *Peregrinus quoque & aduenæ si fuerint apud vos, facient Phase Domino iuxta ceremonias & iustificationes eius. Præceptum idem erit apud vos tam aduenæ quàm indigenæ. *Igitur die quæ erectum est tabernaculū, operuit illud nubes. A vespere autem super tētorium erat quasi species ignis vsque mane. *sic fiebat iugiter: per diem operiebat illud nubes, & per noctem quasi species ignis. *Cumq. ablata fuisset nubes, quæ tabernaculū protegebat, tunc proficiscebantur filij Israel: & in loco vbi steterat nubes, ibi castrametabantur. *Ad imperium Domini proficiscebantur, & ad imperium illius figebant tabernaculum. Cunctis diebus quibus stabat nubes super tabernaculum, manebant

in eodem loco: * & si euenisset vt multo tempore maneret super illud, erant filij Israel in excubijs Domini, & non proficiscebantur: quot diebus fuisset nubes super tabernaculum. Ad imperium Domini erigebant tentoria, & ad imperium illius deponebant. *Si fuisset nubes a vespere vsque mane, & statim diluculo tabernaculū reliquisset, proficiscebantur: & si post diem & noctem recessisset, dissipabant tentoria. *Si vero biduo aut vno mense vel longiori tempore fuisset super tabernaculum, manebant filij Israel in eodem loco, & non proficiscebantur: statim autem vt recessisset, mouebant castra. *Per verbum Domini figebant tentoria, & per verbum illius proficiscebantur: erantq. in excubijs Domini iuxta imperium eius per manum Moysi.

C A P. X.

LOCUTUSQ. est Dominus ad Moysen, dicens: *Fac tibi duas tubas argenteas ductiles, quibus conuocare possis multitudinē quando mouenda sunt castra. *Cumq. increpaueris tubis, congregabitur ad te omnis turba ad ostium tabernaculi fœderis. *Si semel clangueris, venient ad te principes, & capita multitudinis Israel. *Si autem prolixior atque cōcīsus clangor increpauerit, mouebunt castra primi qui sunt ad orientalem plagam. *In secundo autem sonitu & pari vlulatu tubæ, leuabunt tentoria qui habitant ad meridiem. & iuxta hunc modum reliqui facient, vlulantibus tubis in profectionem. *Quando autem congregandus est populus, simplex tubarū clangor erit, & non concise vlulabunt. *Filij autem Aaron sacerdotes clangēt tubis: eritq. hoc legitimum sempiternum in generationibus vestris. *Si exieritis ad bellum de terra vestra contra hostes qui dimicant aduersum vos, clangetis vlulantibus tubis, & erit recordatio vestri coram Domino Deo vestro, vt eruamini de manibus inimicorum vestrorum. *Si quando habebitis epulum, & dies festos, & calendas, canetis tubis super holocaustis, & pacificis victimis,

timis, vt sint vobis in recordationem Dei vestri. ego Dominus Deus vester. * Anno secundo, mense secundo, vigesima die mensis eleuata est nubes de tabernaculo foederis: * profectiq. sunt filij Israel per turmas suas de deserto Sinai, & recubuit nubes in solitudine Pharan. * Moueruntq. castra primi iuxta imperium Domini in manu Moyse. * Filij Iuda per turmas suas: quorū princeps erat Nahasson filius Aminadab. * In tribu filiorū Issachar fuit princeps Nathanael filius Suar. * In tribu Zabulon erat princeps Eliab filius Helon. * Depositumq. est tabernaculum, quod portantes egressi sunt filij Gerson & Merari. * Profectiq. sunt & filij Ruben, per turmas & ordinē suum: quorū princeps erat Helisur filius Sedeur. * In tribu autem filiorum Simeon, princeps fuit Salamiel filius Surisaddai. * Porro in tribu Gad erat princeps Eliasaph filius Duel. * Profectiq. sunt & Caathitæ portātes Sanctuarium. Tādiu tabernaculum portabatur, donec venirent ad erectionis locum. * Mouerunt castra & filij Ephraim per turmas suas, in quorum exercitu princeps erat Elisama filius Ammiud. * In tribu autem filiorum Manasse princeps fuit Gamaliel filius Phadaassur. * & in tribu Benjamin erat dux Abidan filius Gedeonis. * Nouissimi castrorum omnium profecti sunt filij Dan per turmas suas, in quorum exercitu princeps fuit Ahiezer filius Ammisaddai. * In tribu autem filiorū Aser erat princeps Phegiel filius Ochran. * Et in tribu filiorum Nephthali princeps fuit Ahira filius Enan. * Hæc sunt castra, & profectioes filiorum Israel per turmas suas quando egrediebantur. * Dixitq. Moyses Hobab filio Raguel Madianitæ, cognato suo: Proficiscimur ad locum, quem Dominus daturus est nobis: veni nobiscum, vt beneficiamus tibi: quia Dominus bona promisit Israeli. * Cui ille respondit: Non vadam tecum, sed reuertar in terram meam, in qua natus sum. * Et ille: Noli, inquit, nos relinquere: tu enim nosti in quibus locis per desertum castra ponere debeamus, & eris ductor noster. * Cumq.

nobiscum veneris, quidquid optimum fuerit ex opibus, quas nobis traditurus est Dominus, dabimus tibi. * Profecti sunt ergo de Monte Domini viam trium dierum, arcaq. foederis Domini præcedebat eos, per dies tres prouidens castrorum locum. * Nubes quoque Domini super eos erat per diem, cum incederent. * Cumq. eleuaretur arca, dicebat Moyses: Surge Domine, & dissipentur inimici tui, & fugiant qui oderunt te, a facie tua. * Cum autem deponeretur, aiebat: Reuertere Domine ad multitudinem exercitus Israel.

CAP. XI.

INTEREA ortum est murmur populi, quasi dolentium pro labore, contra Dominum. Quod cum audisset Dominus, iratus est. Et accensus in eos ignis Domini deuorauit extremam castrorum partē. * Cumq. clamasset populus ad Moysen, orauit Moyses ad Dominum, & absorptus est ignis. * Vocauitq. nomen loci illius, Incensio: eo quod incensus fuisset contra eos ignis Domini. * Vulgus quippe promiscuum, quod ascenderat cum eis, flagrauit desiderio, sedens & flens, iunctis sibi pariter filiis Israel, & ait: Quis dabit nobis ad vescendum carnes? * Recordamur piscium quos comedebamus in Ægypto gratis: in mentem nobis veniunt cucumeres, & pepones, porriq. & cepe, & allia. * Anima nostra arida est, nihil aliud respiciunt oculi nostri nisi Man. * Erat autem Man quasi semen coriandri, coloris bdellij. * Circuibatq. populus, & colligens illud, frangebat mola, siue terebat in mortario, coquens in olla, & faciens ex eo tortulas saporis quasi panis oleati. * Cūq. descenderet nocte super castra ros, descende-
 10 debat pariter & Man. * Audiuit ergo Moyses flentem populum per familias, singulos per ostia tentorij sui. Iratusq. est furor Domini valde: sed & Moyssi intoleranda res visa est. * & ait ad Dominū: Cur afflixisti seruum tuum? quare nō inuenio gratiam coram te? & cur imposuisti pondus vniuersi
 11 populi huius super me? Numquid ego cōcepi

cepi omnem hanc multitudinem, vel genui eam, ut dicas mihi: Porta eos in sinu tuo sicut portare solet nutrix infantulum, & defer in terram, pro qua iurasti patribus eorum? * Vnde mihi carnes ut dem tantæ multitudini? flent contra me, dicentes: Da nobis carnes ut comedamus. * Non possum solus sustinere omnem hunc populum, quia gravis est mihi. * Sin aliter tibi videtur, obsecro ut interficias me, & inueniam gratiã in oculis tuis, ne tantis afficiar malis. * Et dixit Dominus ad Moysen: Congrega mihi septuaginta viros de senibus Israel, quos tu nosti quod senes populi sint ac magistri: & duces eos ad ostium tabernaculi fœderis, faciesq. ibi stare tecum, ut descendam & loquar tibi: & auferam de spiritu tuo, tradamq. eis, ut sustentent tecum onus populi, & non tu solus graueris. * Populo quoque dices: Sanctificamini: cras comedetis carnes. ego enim audiui vos dicere: Quis dabit nobis escas carniũ? bene nobis erat in Ægypto. Ut det vobis Dominus carnes, & comedatis: non vno die, nec duobus, vel quinque aut decem, nec viginti quidem, sed vsque ad mensem dierũ, donec exeat per nares vestras, & vertatur in nauseam, eo quod repuleritis Dominum, qui in medio vestri est, & fleueritis coram eo, dicentes: Quare egressi sumus ex Ægypto? * Et ait Moyses: Sexcenta millia peditum huius populi sunt. & tu dicis: Dabo eis esum carniũ mense integro? * Numquid onium & boum multitudo cædetur, ut possit sufficere ad cibum? vel omnes pisces maris in vnum congregabuntur, ut eos satient? * Cui respondit Dominus: Numquid manus Domini inualida est? Iam nunc videbis vtrum meus sermo opere compleatur. * Venit igitur Moyses, & narrauit populo verba Domini, congregans septuaginta viros de senibus Israel, quos stare fecit circa tabernaculum. * Descenditq. Dominus per nubem, & locutus est ad eum, auferens de spiritu qui erat in Moyse, & dãs septuaginta viris. Cumq. requieuiisset in eis Spiritus, prophetauerunt, nec vltra cessauerunt. * Remanse-

rant autem in castris duo viri, quorum vnus vocabatur Eldad, & alter Medad, super quos requieuit Spiritus. nam & ipsi descripti fuerant, & non exierant ad tabernaculum. * Cumq. prophetarent in castris, cucurrit puer, & nunciauit Moysi, dicens: Eldad & Medad prophetant in castris. * Statim Iosue filius Nun, minister Moysi, & electus e pluribus, ait: Domine mi Moyses prohibe eos. * At ille: Quid, inquit, æmularis pro me? quis tribuat ut omnis populus prophetet, & det eis Dominus Spiritum suum? * Reuersusq. est Moyses, & maiores natu Israel in castra. * Ventus autem egrediens a Domino arreptas trans mare coturnices detulit, & demisit in castra itinere quantum vno die confici potest, ex omni parte castrorum per circuitum, volabantq. in aëro duobus cubitis altitudine super terram. * Surgens ergo populus toto die illo, & nocte, ac die altero, congregauit coturnicum, qui parum, decem coros: & siccauerunt eas per gyrum castrorum. * Adhuc carnes erant in dentibus eorum, nec defecerat huiuscemodi cibus: & ecce furor Domini concitatus in populum, percussit eum plaga magna nimis. * Vocatusq. est ille locus, Sepulchra concupiscentiæ: ibi enim sepelierunt populum qui desiderauerat. Egressi autem de Sepulchris concupiscentiæ, venerunt in Haseroth, & manserunt ibi.

C A P. XII.

LOCUTAQ. est Maria & Aaron contra Moysen propter uxorem eius Æthiopissam, & dixerunt: Num per solum Moysen locutus est Dominus? nonne & nobis similiter est locutus? Quod cum audisset Dominus, (Erat enim Moyses vir mitissimus super omnes homines qui morabantur in terra) * statim locutus est ad eum, & ad Aaron & Mariam: Egredimini vos tantum tres ad tabernaculum fœderis. Cumq. fuissent egressi, * descendit Dominus in columna nubis, & stetit in introitu tabernaculi vocans Aaron & Mariam. Qui cum

L essent,

issent, * dixit ad eos : Audite sermones meos : Si quis fuerit inter vos propheta Domini, in visione apparebo ei, vel per somnium loquar ad illum. * At non talis seruus meus Moyses, qui in omni domo mea fidelissimus est : * ore enim ad os loquor ei : & palam, & non per ænigmata & figuras Dominum videt. Quare ergo non timuistis detrahere seruo meo Moyse ? Ira- tusq. contra eos, abiit : * nubes quoque recessit quæ erat super tabernaculum : & ecce Maria apparuit candens lepra quasi nix, Cumq. respexisset eam Aáron, & vidisset perfusam lepra, * ait ad Moysen : Obsecro domine mi, ne imponas nobis hoc peccatum quod stulte commisimus, * ne fiat hæc quasi mortua, & vt abortiuum quod projicitur de vulua matris suæ. ecce iam mediū carnis eius deuoratum est a lepra. * Clamauitq. Moyses ad Dominū, dicens : Deus, obsecro, sana eam. * Cui respondit Dominus : Si pater eius spuisset in faciem illius, nonne debuerat saltem septem diebus rubore suffundi ? Separetur septē diebus extra castra, & postea reuocabitur. * Exclusa est itaque Maria extra castra septem diebus : & populus non est motus de loco illo, donec reuocata est Maria.

CAP. XIII.

PRŌFECTVSQ. est populus de Hase- roth fixis tentorijs in deserto Pharan. * ibiq. locutus est Dominus ad Moysen, dicens : * Mitte viros, qui considerent Terram Chanaan, quam daturus sum filijs Israel, singulos de singulis tribubus, ex principibus. * Fecit Moyses quod Dominus imperauerat, de deserto Pharan mittens principes viros, quorum ista sunt nomina. * De tribu Ruben, Sammua filium Zechur. * De tribu Simeon, Saphat filium Huri. * De tribu Iuda, Caleb filiū Iephone. * De tribu Issachar, Igal filiū Ioseph. * De tribu Ephraim, Osee filium Nun. * De tribu Benjamin, Phalti filium Raphu. * De tribu Zabulon, Geddiel filium Sodi. * De tribu Ioseph, sceptri Manasse, Gaddi filiū Sufi. * De tribu Dan, Am-

miel filium Gemalli. * De tribu Aser, Sthur filiū Michael. * De tribu Nephthali, Nahabi filium Vapsi. * De tribu Gad, Guel filium Machi. * hæc sunt nomina virorum, quos misit Moyses ad considerandam Terram : vocauitq. Osee filium Nun, Iosue. * misit ergo eos Moyses ad considerandam Terram Chanaan, & dixit ad eos : Ascendite per meridianam plagam. Cumq. veneritis ad montes, * considerate Terram, qualis sit : & populum qui habitator est eius, vtrum fortis sit an infirmus : si pauci numero an plures : * ipsa terra, bona an mala : vrbes quales, muratæ an absque muris : * humus, pinguis an sterilis, nemorosa an absque arboribus. Confortamini, & afferte nobis de fructibus Terræ. Erat autem tempus quando iam præcoquæ vix vesci possunt. * Cumq. ascendissent, explorauerunt Terram a deserto Sin, vsque Rohob intrantibus Emath. * Ascenderuntq. ad meridiem, & venerunt in Hebron, vbi erant Achiman & Sisai & Tholmai filij Enac. nam Hebron septem annis ante Tanim urbem Ægypti condita est. * Pergentesq. vsque ad Torrentem botri, absciderunt palmitem cum vua sua, quæ portauerunt in veste duo viri. De malis quoque granatis & de ficis loci illius tulerunt : * qui appellatus est Nehelescol, id est Torrentis botri, eo quod botrum portassent inde filij Israel. * Reuerliq. exploratores Terræ post quadraginta dies, omni regione circuita, * venerunt ad Moysen & Aaron & ad omnem cœtum filiorum Israel in desertū Pharan, quod est in Cades. Locutiq. eis & omni multitudini ostenderunt fructus Terræ : * & narrauerunt, dicentes : Venimus in Terram, ad quam misisti nos, quæ re vera fluit lacte & melle, vt ex his fructibus cognosci potest : * sed cultores fortissimos habet, & vrbes grandes atque muratas. Stirpem Enac vidimus ibi. * Amalec habitat in meridie, Hethæus & Iebusæus & Amorhæus in montanis : Chananæus vero moratur iuxta mare & circa fluenta Iordanis. * Inter hæc Caleb compescens murmur populi, qui oriebatur contra Moysen,

ait :

ait : Ascendamus, & possideamus Terram, quoniam poterimus obtinere eam . * Alij vero, qui fuerant cum eo, dicebāt : Nequaquam ad hunc populum valemus ascendere, quia fortior nobis est . * Detraxeruntq. Terræ, quam inspexerant, apud filios Israel, dicentes : Terra, quam lustrauimus, deuorat habitatores suos : populus, quem aspeximus, proceræ staturæ est . * Ibi vidimus monstra quædam filiorum Enac de genere giganteo : quibus comparati, quasi locustæ videbamus .

C A P . XIII.

IGITUR vociferans omnis turba fleuit nocte illa, & murmurati sunt contra Moysen & Aaron cuncti filij Israel, dicentes : * Vtinam mortui essemus in Ægypto : & in hac vasta solitudine vtinā pereamus, & non inducat nos Dominus in Terram istam, ne cadamus gladio, & vxores ac liberi nostri ducantur captiui . Nonne melius est reuerti in Ægyptum ? * Dixeruntq. alter ad alterum : Constituamus nobis ducem, & reuertamur in Ægyptum . * Quo audito Moyses & Aaron ceciderunt proni in terram coram omni multitudine filiorum Israel . * At vero Iosue filius Nun, & Caleb filius Iephone, qui & ipsi lustrauerant terram, sciderunt vestimenta sua, & ad omnem multitudinem filiorum Israel locuti sunt : Terra, quam circuiimus, valde bona est . * si propitius fuerit Dominus, inducet nos in eam, & tradet humum lacte & melle manantem . * Nolite rebelles esse contra Dominum : neque timeatis populum terræ huius, quia sicut panem ita eos possumus deuorare . recessit ab eis omne præsidium : Dominus nobiscum est, nolite metuere . * Cumq. clamaret omnis multitudo, & lapidibus eos vellet opprimere, apparuit gloria Domini super tectum fœderis cunctis filiis Israel . * Et dixit Dominus ad Moysen : Vsquequo detrahet mihi populus iste ? Quousque non credent mihi in omnibus signis, quæ feci coram eis ? * Feriam igitur eos pestilentia, atque consumam : te autem

faciam principem super gentem magnam, & fortiolem quàm hæc est . * Et ait Moyses ad Dominum : Vt audiant Ægyptij, de quorum medio eduxisti populum istum, & habitatores Terræ huius, qui audierunt quod tu Domine in populo isto sis, & facie videaris ad faciem, & nubes tua protegat illos, & in columna nubis præcedas eos per diem, & in columna ignis per noctem : quod occideris tantam multitudinem quasi vnum hominem, & dicāt : * Non poterat introducere populum in Terram, pro qua iurauerat : idcirco occidit eos in solitudine . * Magnificetur ergo fortitudo Domini sicut iurasti, dicens : * Dominus patiens & multæ misericordiæ, auferens iniquitatem & scelera, nullumq. innoxium derelinquens, qui visitas peccata patrum in filios in tertiam & quartam generationem . * Dimitte, obsecro, peccatum populi huius secundum magnitudinem misericordiæ tuæ, sicut propitius fuisti egredientibus de Ægypto vsque ad locum istum . * Dixitq. Dominus : Dimissi iuxta verbum tuum . * Viuo ego : & impletur gloria Domini vniuersa terra . * Attamen omnes homines qui viderunt maiestatem meam, & signa quæ feci in Ægypto & in solitudine, & tentauerunt me iam per decem vices, nec obedierūt voci meæ, non videbunt Terram pro qua iuraui patribus eorum, nec quisquam ex illis qui detraxit mihi, intuebitur eam . * Seruum meum Caleb, qui plenus alio spiritu secutus est me, inducam in Terram hanc, quam circuiuit & semen eius possidebit eam . * Quoniam Amalecites & Chanaanæus habitant in vallibus . Cras mouete castra, & reuertimini in solitudinem per viam Maris rubri . * Locutusq. est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens : * Vsquequo multitudo hæc pessima murmurat contra me ? querelas filiorum Israel audiui . * Dic ergo eis : Viuo ego, ait Dominus : sicut locuti estis audiente me, sic faciam vobis . * In solitudine hac iacebunt cadauera vestra . Omnes qui numerati estis a viginti annis & supra, & murmurastis cōtra me, non intrabitis Terram,

super quam leuaui manum meam vt habitare vos facerem, præter Caleb filium Iephone, & Iosue filium Nun. ¶ Paruos autem vestros, de quibus dixistis quod prædæ hostibus forent, introducam: vt videant Terram, quæ vobis displicuit. ¶ Vestra cadauera iacebunt in solitudine. ¶ Filij vestri erunt vagi in deserto annis quadraginta; & portabunt fornicationem vestram; donec consumantur cadauera patrum in deserto, iuxta numerum quadraginta dierum, quibus considerastis Terram: annus pro die imputabitur. Et quadraginta annis recipietis iniquitates vestras; & scietis ultionem meam: quoniam sicut locutus sum, ita faciam omni multitudini huic pessimæ, quæ consurrexit aduersum me: in solitudine hac deficiet, & morietur. ¶ Igitur omnes viri, quos miserat Moyses ad contemplandam Terram, & qui reuersi murmurare fecerant contra eum omnem multitudinem, detrahentes Terræ quod esset mala, mortui sunt atque percussi in conspectu Domini. ¶ Iosue autem filius Nun, & Caleb filius Iephone vixerunt ex omnibus, qui perrexerant ad considerandam Terram. ¶ Locutusque est Moyses vniuersa verba hæc ad omnes filios Israel, & luxit populus nimis. ¶ Et ecce mane primo surgentes ascenderunt verticem montis, atque dixerunt: Parati sumus ascendere ad locum, de quo Dominus locutus est: quia peccauimus. ¶ Quibus Moyses: Cur, inquit, transgredimini verbum Domini, quod vobis non cedit in prosperum? ¶ Nolite ascendere: non enim est Dominus vobiscum: ne corruatis coram inimicis vestris. ¶ Amalecites & Chananæus ante vos sunt, quorum gladio corruetis, eo quod nolueritis acquiescere Domino, nec erit Dominus vobiscum. ¶ At illi contenebrati ascenderunt in verticem montis. Arca autem testamenti Domini & Moyses non recesserunt de castris. ¶ Descenditque Amalecites & Chananæus, qui habitabat in monte: & percutiens eos atque concidens, persecutus est eos usque Horma.

¶ Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: ¶ Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis Terram habitationis vestræ, quam ego dabo vobis, & feceritis oblationem Domino in holocaustum, aut victimam, vota soluentes, vel sponte offerentes munera, aut in sollemnitatibus vestris adolentes odorem suauitatis Domino, de bobus siue de onibus: offeret quicumque immolauerit victimam, sacrificium similæ, decimam partem ephi conspersæ oleo, quod mensuram habebit quartam partem hin: & vinum ad liba fundenda eiusdem mensuræ dabit in holocaustum siue in victimam. ¶ Per agnos singulos & arietes erit sacrificium similæ duarum decimarum, quæ conspersæ sit oleo tertiæ partis hin: & vinum ad libamentum tertiæ partis eiusdem mensuræ offeret in odorem suauitatis Domino. ¶ Quando vero de bobus feceris holocaustum aut hostiam, vt impleas votum vel pacificas victimas, dabis per singulos boues similæ tres decimas conspersæ oleo, quod habeat medium mensuræ hin: & vinum ad liba fundenda eiusdem mensuræ in oblationem suauissimi odoris Domino. ¶ Sic facies per singulos boues & arietes & agnos & hædos. ¶ Tã indigenæ quàm peregrini eodem ritu offerent sacrificia. ¶ Vnum præceptum erit atque iudicium tã vobis quàm aduenis terræ. ¶ Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: ¶ Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Cum veneritis in terram, quam dabo vobis, & comederitis de panibus regionis illius, separabitis primitias Domino de cibis vestris. Sicut de areis primitias separatis, ita & de pulmentis dabit primitiua Domino. ¶ Quod si per ignorantiam præterieritis quidquam horum, quæ locutus est Dominus ad Moysen, & mandauit per eum ad vos, a die qua cœpit iubere & ultra, oblitaque fuerit facere multitudo: offeret vitulum de armento, holocaustum in odorem suauissimum Domino, & sacrificium eius ac liba, vt ceremoniæ postu-

postulant, hircumque pro peccato: & rogabit sacerdos pro omni multitudo filiorum Israel: & dimittetur eis, quoniam non sponte peccauerunt, nihilominus offerentes incensum Domino pro se & pro peccato atque errore suo: & dimittetur vniuersæ plebi filiorum Israel, & aduenis, qui peregrinantur inter eos: quoniam culpa est omnis populi per ignorantiam. Quod si anima vna nesciens peccauerit, offeret capram anniculam pro peccato suo: & deprecabitur pro ea sacerdos, quod insciat peccauerit coram Domino: impetrabitque ei veniam, & dimittetur illi. Tam indigenis quam aduenis vna lex erit omnium, qui peccauerint ignorantes. Anima vero, quæ per superbiam aliquid commiserit, siue ciuis sit ille, siue peregrinus, (quoniam aduersus Dominum rebellis fuit) peribit de populo suo: verbum enim Domini contempsit, & præceptum illius fecit irritum: idcirco delebitur, & portabit iniquitatem suam. Factum est autem, cum essent filij Israel in solitudine, & inuenissent hominem colligentem ligna in die Sabbati, obtulerunt eum Moyse & Aaron & vniuersæ multitudini. Qui recluserunt eum in carcerem, nescientes quid super eo facere deberent. Dixitque Dominus ad Moysen: Morte moriatur homo iste, obruat eum lapidibus omnis turba extra castra. Cumque eduxissent eum foras, obruerunt lapidibus, & mortuus est sicut præceperat Dominus. Dixit quoque Dominus ad Moysen: Loquere filiis Israel, & dices ad eos ut faciant sibi fimbrias per angulos palliorum, ponentes in eis vittas hyacinthinas: quas cum viderint, recordentur omnium mandatorum Domini, nec sequantur cogitationes suas & oculos per res varias fornicantes, sed magis memores præceptorum Domini faciant ea, sintque sancti Deo suo. Ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos de Terra Ægypti, ut essem Deus vester.

C A P . . X V . I .

ECCE autem Core filius Isaar, filij Caath, filij Levi, & Dathan atque Abiron filij

Eliab, Non quoque filius Pheleth de filiis Ruben, surrexerunt contra Moysen, alijque filiorum Israel ducenti quinquaginta viri proceres synagogæ, & qui tempore concilij per nomina vocabantur. Cumque steterissent aduersum Moysen & Aaron, dixerunt: Sufficiat vobis, quia omnis multitudo sanctorum est, & in ipsis est Dominus: Cur eleuamini super populum Domini? Quod cum audisset Moyses, cecidit pronus in faciem: locutusque ad Core & ad omnem multitudinem: Mane, inquit, notum faciet Dominus qui ad se pertineant, & sanctos applicabit sibi: & quos elegerit, appropinquabunt ei. Hoc igitur facite: Tollat unusquisque thuribula sua, tu Core, & omne concilium tuum: & hausto cras igne, ponite desuper thymiama coram Domino: & quemcumque elegerit, ipse erit sanctus: multum erigimini filij Levi. Dixitque rursum ad Core: Audite filij Levi: Num parum vobis est quod separauit vos Deus Israel ab omni populo, & iunxit sibi, ut seruiretis ei in cultu tabernaculi, & staretis coram frequentia populi, & ministraretis ei? idcirco ad se fecit accedere te & omnes fratres tuos filios Levi, ut vobis etiam sacerdotium vendicetis, & omnis globus tuus stet contra Dominum? quid est enim Aaron ut murmuretis contra eum? Misit ergo Moyses ut vocaret Dathan & Abiron filios Eliab. Qui responderunt: Non venimus. numquid parum est tibi quod eduxisti nos de terra, quæ lacte & melle manabat, ut occideres in deserto, nisi & dominatus fueris nostri? Reuera induxisti nos in terram, quæ fluit riuis lactis & mellis, & dedisti nobis possessiones agrorum & vinearum. an & oculos nostros vis eruere? non venimus. Iratusque Moyses valde, ait ad Dominum: Ne respicias sacrificia eorum: tu scis quod ne asellum quidem umquam acceperim ab eis, nec afflixi quempiam eorum. Dixitque ad Core: Tu, & omnis congregatio tua stete seorsum coram Domino, & Aaron die crastino separatim. Tollite singuli thuribula vestra, & ponite super ea

incensum, offerentes Domino ducta quin-
 quaginta thuribula: Aaron quoque teneat
 thuribulum suum. * Quod cum fecissent,
 stantibus Moyse & Aaron, & coaceruassent
 aduersum eos omnem multitudinem ad
 ostium tabernaculi, apparuit cunctis gloria
 Domini. * Locutusq. Dominus ad Moy-
 sen & Aaron, ait: * Separamini de medio
 congregationis huius, ut eos repente disper-
 dam. * Qui ceciderunt proni in faciem, at-
 que dixerunt: Fortissime Deus spirituum
 vniuersae carnis, num vno peccante, contra
 omnes ira tua defauit? * Et ait Dominus
 ad Moysen: * Praecepte vniuerso populo ut
 separetur a tabernaculis Core & Dathan &
 Abiron. * Surrexitq. Moyses, & abiit ad
 Dathan & Abiron: & sequentibus eum
 senioribus Israel, dixit ad turbam: Rece-
 dite a tabernaculis hominum impiorum, &
 nolite tangere quae ad eos pertinent, ne in-
 uoluamini in peccatis eorum. * Cumq. re-
 cessissent a tentorijs eorum per circuitum,
 Dathan & Abiron egressi stabant in introi-
 tu papilionum suorum cum vxoribus & li-
 beris; omniq. frequentia. * Et ait Moy-
 ses: In hoc scietis quod Dominus miserit
 me ut facerem vniuersa quae eernitis; &
 non ex proprio ea corde protulerim: * Si
 consueta hominum morte interierint, &
 visitauerit eos plaga, qua & ceteri visitari
 solent, non misit me Dominus: * Sin autem
 nouam rem fecerit Dominus, ut aperiens
 terra os suum deglutiat eos & omnia quae
 ad illos pertinent, descenderintq. viuentes
 in infernum, scietis quod blasphemauerint
 Dominum. * Confestim igitur ut cessauit
 loqui, dirupta est terra sub pedibus eorum:
 * & aperiens os suum, deuorauit illos cum
 tabernaculis suis & vniuersa substantia eo-
 rum. * descenderuntq. viui in infernum oper-
 ti humo, & perierunt de medio multitudi-
 nis. * At vero omnis Israel, qui stabat per
 gyrum, fugit ad clamorem pereuntium, di-
 cens: Ne forte & nos terra deglutiat. * Sed
 & ignis egressus a Domino, interfecit du-
 centos quinquaginta viros, qui offerebant
 incensum. * Locutusq. est Dominus ad Moy-

sen, dicens: * Praecepte Eleazaro filio Aaron
 sacerdoti ut tollat thuribula quae iacent in
 incendio, & ignem huc illucq. dispergat:
 quoniam sanctificata sunt in mortibus pec-
 catorum: producatq. ea in laminas, & affi-
 gat altari, eo quod oblatum sit in eis incen-
 sum Domino, & sanctificata sint, ut cernant
 ea pro signo & monimento filij Israel:
 * Tulit ergo Eleazar sacerdos thuribula
 aenea, in quibus obtulerant hi quos incen-
 dium deuorauit, & produxit ea in laminas,
 affigens altari: * ut haberent postea filij Is-
 rael, quibus commonerentur, ne quis ac-
 cedat alienigena, & qui non est de semine
 Aaron ad offerendum incensum Domino,
 ne patiatur sicut passus est Core, & omnis
 congregatio eius, loquente Domino ad
 Moysen. * Murmurauit autem omnis mul-
 tudo filiorum Israel sequenti die contra
 Moysen & Aaron, dicens: Vos interfeci-
 stis populum Domini. * Cumq. oriretur se-
 ditio, & tumultus increpesceret, * Moyses &
 Aaron fugerunt ad tabernaculum foederis.
 Quod, postquam ingressi sunt, operuit nu-
 bes, & apparuit gloria Domini. * Dixitq.
 Dominus ad Moysen: * Recedite de medio
 huius multitudinis, etiam nunc delebo eos.
 Cumq. iacerent in terra, * dixit Moyses ad
 Aaron: Tolle thuribulum, & hausto igne
 de altari, mitte incensum desuper, pergens
 cito ad populum ut roges pro eis: iam enim
 egressa est ira a Domino, & plaga defauit.
 * Quod cum fecisset Aaron, & cucurrisset
 ad mediam multitudinem, quam iam va-
 stabat incendium, obtulit thymiama: * &
 stans inter mortuos ac viuentes; pro po-
 pulo deprecatus est, & plaga cessauit. * Fue-
 runt autem, qui percussi sunt, quattuordecim
 millia hominum & septingenti, absque
 his qui perierant in seditione Core.
 * Reuersusq. est Aaron ad Moysen ad os-
 tium tabernaculi foederis postquam quie-
 uit interitus.

C A P . X V I I .

ET locutus est Dominus ad Moysen,
 dicens: * Loquere ad filios Israel, & acci-
 pe ab

pe ab eis virgās singulas per cognationes suas, a cunctis principibus tribuum, virgas duodecim, & vniuscuiusque nomen superscribes virgæ suæ. * nomen autem Aaron erit in tribu Leui, & vna virga cunctas scorsum familias continebit: * ponesq. eas in tabernaculo fœderis coram testimonio, vbi loquar ad te. * quem ex his elegero, germinabit virga eius: & cohibebo a me querimonias filiorum Israel, quibus contra vos murmurant. * Locutusq. est Moyses ad filios Israel: & dederunt ei omnes principes virgas per singulas tribus: fueruntq. virgæ duodecim abique virga Aaron. * Quas cum posuisset Moyses coram Domino in tabernaculo testimonij: * sequenti die regressus inuenit germinasse virgam Aaron in domo Leui: & turgentibus gemmis eruperāt flores, qui folijs dilatatis, in amygdalas deformati sunt. * Protulit ergo Moyses omnes virgas de conspectu Domini ad cunctos filios Israel: videruntq. & receperunt singuli virgas suas. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Refer virgam Aaron in tabernaculum testimonij, vt seruetur ibi in signum rebellionis filiorum Israel, & quiescant querelæ eorum a me, ne moriantur. * Fecitq. Moyses sicut præceperat Dominus. * Dixerunt autem filij Israel ad Moysen: Ecce consumpti sumus, omnes periuimus. * quicumque accedit ad tabernaculum Domini, moritur: num vsque ad internecionem cuncti delendi sumus?

CAP. XVII.

DIXITQ. Dominus ad Aaron: Tu, & filij tui, & domus patris tui tecum portabitis iniquitatem Sanctuarij: & tu & filij tui simul sustinebitis peccata sacerdotij vestri. * sed & fratres tuos de tribu Leui, & sceptrum patris tui sume tecum, præstoq. sint, & ministrent tibi: tu autem & filij tui ministrabitis in tabernaculo testimonij. * Excubabuntq. Leuitæ ad præcepta tua, & ad cuncta opera tabernaculi: ita dumtaxat, vt ad vasa Sanctuarij & ad altare non accedant, ne & illi moriantur, & vos pereatis

simul. * sint autem tecum, & excubent in custodijs tabernaculi, & in omnibus ceremonijs eius. Alienigena nō miscebitur vobis. * Excubate in custodia Sanctuarij, & in ministerio altaris: ne oriatur indignatio super filios Israel. * Ego dedi vobis fratres vestros Leuitas de medio filiorum Israel, & tradidi donum Domino, vt seruiant in ministerijs tabernaculi eius. * Tu autem & filij tui custodite sacerdotium vestrum: & omnia quæ ad cultum altaris pertinent, & intra velum sunt, per sacerdotes administrabuntur: si quis externus accesserit, occidetur. * Locutusq. est Dominus ad Aaron: Ecce dedi tibi custodiā primitiarum mearum. Omnia quæ sanctificantur a filiis Israel, tradidi tibi & filiis tuis pro officio sacerdotali legitima sempiterna. * Hæc ergo accipies de his, quæ sanctificantur, & oblata sunt Domino. Omnis oblatio, & sacrificium, & quidquid pro peccato atque delicto redditur mihi, & cedit in Sancta sanctorum, tuum erit, & filiorum tuorum. * In Sanctuario comedes illud: mares tantum edent ex eo, quia consecratum est tibi. * Primitias autem, quas vouerint & obtulerint filij Israel, tibi dedi, & filiis tuis, ac filiabus tuis iure perpetuo: qui mundus est in domo tua, vescetur eis. * Omnem medullam olei, & vini, ac frumenti, quidquid offerunt primitiarum Domino, tibi dedi. * Vniuersa frugum initia, quas gignit humus, & Domino deportantur, cedent in usus tuos: qui mundus est in domo tua, vescetur eis. * Omne quod ex voto reddiderint filij Israel, tuum erit. * Quidquid primum erumpit e vulua cunctæ carnis, quam offerunt Domino, siue ex hominibus, siue de pecoribus fuerit, tui iuris erit: ita dumtaxat, vt pro hominis primogenito pretium accipias, & omne animal quod immundum est redimi facias, * cuius redemptio erit post vnum mensem, siclis argenti quinque, pondere Sanctuarij. Siclus viginti obolos habet. * Primogenitum autem bouis & ovis & capræ non facies redimi, quia sanctificata sunt Domino. sanguinem tantum eorum fundes

fundes super altare, & adipēs adolebis in
 suauissimum odorem Domino. * Carnes ve-
 ro in vsum tuum cedent, sicut pectusculum
 consecratum, & armus dexter, tua erunt.
 * Omnes primitias Sanctuarij, quas offerūt
 filij Israel Domino, tibi dedi & filijs, ac fi-
 liabus tuis iure perpetuo. Pactum salis est
 sempiternum coram Domino, tibi ac filijs
 tuis. * Dixitq. Dominus ad Aaron: In terra
 eorum nihil possidebitis, nec habebitis par-
 tem inter eos: ego pars & hereditas tua in
 medio filiorum Israel. * Filijs autem Leui
 dedi omnes decimas Israelis in possessionē
 pro ministerio quo seruiunt mihi in taber-
 naculo fœderis: * vt non accedant vltra fi-
 lij Israel ad tabernaculum, nec committāt
 peccatum mortiferum, * solis filijs Leui mi-
 hi in tabernaculo seruientibus, & portan-
 tibus peccata populi. legitimum sempiter-
 num erit in generationibus vestris. Nihil
 aliud possidebunt, * decimarum oblatione
 contenti, quas in vsus eorum & necessaria
 separaui. * Locutusq. est Dominus ad Moy-
 sen, dicens: * Præcipe Leuitis, atque denun-
 cia: Cum acceperitis a filijs Israel decimas,
 quas dedi vobis, primitias earum offerte
 Domino, id est, decimam partem decimæ,
 * vt reputetur vobis in oblationem primi-
 tiuorū, tam de areis quā de torcularibus:
 * & vniuersis quorum accipitis primitias, of-
 ferte Domino, & date Aaron sacerdoti.
 * Omnia quæ offeretis ex decimis, & in do-
 naria Domini separabitis, optima & electa
 erunt. * Dicesq. ad eos: Si præclara & me-
 liora quæque obtuleritis ex decimis, repu-
 tabitur vobis quasi de area & torculari de-
 deritis primitias: * & comedetis eas in om-
 nibus locis vestris, tam vos quā familiæ
 vestræ: quia pretium est pro ministerio, quo
 seruitis in tabernaculo testimonij. * Et non
 peccabitis super hoc, egregia vobis & pin-
 guia reseruantes ne polluat oblationes
 filiorum Israel, & moriamini.

C A P. XIX.

LOCUTVSQ. est Dominus ad Moysen
 & Aaron, dicens: * Ista est religio victi-

mæ, quam constituit Dominus. Præcipe fi-
 lij Israel, vt adducant ad te vaccam rufam
 ætatis integræ, in qua nulla sit macula, nec
 portauerit iugum: * tradetisq. eam Eleazaro
 sacerdoti. qui eductam extra castra, immo-
 labit in conspectu omnium: * & tingens di-
 gitum in sanguine eius, asperget contra fo-
 res tabernaculi septē vicibus, * comburetq.
 eam cunctis videntibus, tam pelle & carni-
 bus eius quā sanguine & fimo flammæ
 traditis. * Lignum quoque cedrinum, &
 hyssopum, coccumq. bis tinctum sacerdos
 mittet in flammam, quæ vaccam vorat. * Et
 tunc demum, lotis vestibus & corpore suo,
 ingredietur in castra, commaculatusq. erit
 vsque ad vesperum. * Sed & ille qui com-
 busserit eam, lauabit vestimenta sua & cor-
 pus, & immundus erit vsque ad vesperum.
 * Colliget autem vir mūdus cineres vaccæ,
 & effundet eos extra castra in loco purissi-
 mo, vt sint multitudini filiorum Israel in-
 custodiam, & in aquam aspersionis: quia
 pro peccato vacca combusta est. * Cumq.
 lauerit qui vaccæ portauerat cineres, vesti-
 menta sua, immundus erit vsque ad vespere-
 rum. Habebunt hoc filij Israel & aduenæ,
 qui habitant inter eos, sanctum iure perpe-
 tuo. * Qui tetigerit cadauer hominis, &
 propter hoc septem diebus fuerit immun-
 dus: * aspergetur ex hac aqua die tertio &
 septimo, & sic mūdabitur. Si die tertio asper-
 sus non fuerit, septimo non poterit emun-
 dari. * Omnis qui tetigerit humanæ animæ
 morticinum, & aspersus hac commistione
 non fuerit, polluet tabernaculum Domini,
 & peribit ex Israel: quia aqua expiationis
 non est aspersus, immundus erit, & mane-
 bit spurcitia eius super eum. * Ista est lex ho-
 minis qui moritur in tabernaculo: Omnes
 qui ingrediuntur tentorium illius, & vni-
 uersa vasa quæ ibi sunt, polluta erunt septē
 diebus. * Vas, quod non habuerit operculū,
 nec ligaturam desuper, immundum erit.
 * Si quis in agro tetigerit cadauer occisi ho-
 minis, aut per se mortui, siue os illius, vel
 sepulchrum, immundus erit septem diebus.
 * Tollētq. de cineribus combustionis atque
 peccati,

peccati, & mittent aquas viuas super eos in vas. * in quibus cum homo mundus tinxerit hyssopum, asperget ex eo omne tētorium, & cunctam supellectilem, & homines huiusmodi cōtagione pollutos: * atque hoc modo mundus lustrabit immundum tertio & septimo die. expiatusq. die septimo, lauabit & se & vestimenta sua, & immundus erit vsque ad vesperum. * Si quis hoc ritu non fuerit expiatus, peribit anima illius de medio Ecclesiæ: quia sanctuarium Domini polluit, & nō est aqua lustrationis aspersus. * erit hoc præceptum legitimum semperiternum. Ipse quoque qui aspergit aquas, lauabit vestimenta sua: Omnis qui tetigerit aquas expiationis, immundus erit vsque ad vesperum. * Quidquid tetigerit immundus, immundum faciet: & anima, quæ horum quippiam tetigerit, immunda erit vsque ad vesperum.

CAP. XX.

VENERUNTQ. filij Israel, & omnis multitudo in desertum Sin, mēse primo: & mansit populus in Cades. Mortuaq. est ibi Maria, & sepulta in eodem loco. * Cumq. indigeret aqua populus, conuenerunt aduersum Moysen & Aaron: * & versi in seditionem, dixerunt: Utinam periissemus inter fratres nostros coram Domino. * Cur eduxistis Ecclesiam Domini in solitudinem, vt & nos & nostra iumenta moriamur? * Quare nos fecistis ascendere de Ægypto, & adduxistis in locum istum pessimum, qui feri non potest, qui nec ficum gignit, nec vineas, nec malogranata, insuper & aquam non habet ad bibendum? * Ingressusq. Moyses & Aaron, dimissa multitudine, tabernaculū fœderis, corruerunt proni in terram, clamaueruntq. ad Dominum, atque dixerunt: Domine Deus audi clamorem huius populi, & aperi eis thesaurum tuum fontem aquæ viuæ, vt satiati, cesset murmuratio eorū. Et apparuit gloria Domini super eos. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Tolle virgam, & congrega populum, tu & Aaron frater tuus, & lo-

quimini ad petram coram eis, & illa dabit aquas. Cumq. eduxeris aquam de petra, bibet omnis multitudo & iumenta eius. * Tulit igitur Moyses virgam, quæ erat in conspectu Domini, sicut præceperat ei, cōgregata multitudine ante petram, dixitq. eis: Audite rebelles & increduli: Num de petra hac vobis aquam poterimus eijcere? * Cumq. eleuasset Moyses manū, percutiens virga bis silicem, egressæ sunt aquæ largissimæ, ita vt populus biberet & iumenta. * Dixitq. Dominus ad Moysen & Aaron: Quia non credidistis mihi, vt sanctificaretis me coram filiis Israel, non introducetis hos populos in terram, quam dabo eis. * Hæc est aqua contradictionis, vbi iurgati sunt filij Israel contra Dominum, & sanctificatus est in eis. * Misit interea nuncios Moyses de Cades ad regem Edom, qui dicerent: Hæc mandat frater tuus Israel: Nosti omnem laborem, qui apprehendit nos, * quo modo descenderint patres nostri in Ægyptum, & habitauerimus ibi multo tempore, afflixerintq. nos Ægyptij, & patres nostros: * & quo modo clamauerimus ad Dominum, & exaudierit nos, miseritq. angelum, qui eduxerit nos de Ægypto. Ecce in vrbe Cades, quæ est in extremis finibus tuis, positi, obsecramus vt nobis trāsire liceat per terram tuam. Non ibimus per agros, nec per vineas, nō bibemus aquas de puteis tuis, sed gradiemur via publica, nec ad dextram, nec ad sinistram declinantes, donec transeamus terminos tuos. * Cui respondit Edom: Non transibis per me, alioquin armatus occurram tibi. * Dixeruntq. filij Israel: Per tritam gradiemur viam: & si biberimus aquas tuas nos & pecora nostra, dabimus quod iustū est: nulla erit in pretio difficultas, tantum velociter transeamus. * At ille respondit: Non trāsibis: Statimq. egressus est obuius, cum infinita multitudine, & manu forti, * nec voluit acquiescere deprecanti, vt concederet transitum per fines suos. quam ob rem diuertit ab eo Israel. * Cumq. castramouissent de Cades, venerunt in montem Hor, qui est in finibus terræ Edom: vbi locutus

locutus est Dominus ad Moysen: * Pergat, inquit, Aaron ad populos suos: non enim intrabit Terrā, quam dedi filiis Israel, eo quod incredulus fuerit ori meo, ad Aquas contradictionis. * Tolle Aaron & filium eius cum eo, & duces eos in montem Hor. * Cumq. nudaueris patrem veste sua, indues ea Eleazarum filium eius: Aaron colligetur, & morietur ibi. * Fecit Moyses ut praeceperat Dominus: & ascenderunt in montem Hor coram omni multitudine. * Cumq. Aaron spoliasset vestibus suis, induit eis Eleazarū filium eius. * Illo mortuo in montis supercilio, descendit cum Eleazaro. * Omnis autem multitudo vidēs occubuisse Aaron, fleuit super eo triginta diebus per cunctas familias suas.

C A P. XXI.

QUOD cum audisset Chananæus rex Arad, qui habitabat ad meridiem, venisse scilicet Israel per exploratorum viam, pugnavit contra illum, & victor existens, duxit ex eo prædam. * At Israel voto se Domino obligans, ait: Si tradideris populum istum in manu mea, delebo vrbes eius. * Exaudivitq. Dominus preces Israel, & tradidit Chananæum, quem ille interfecit subversis vrbibus eius: & vocavit nomen loci illius Horma, id est, anathema. * Profecti sunt autem & de monte Hor, per viam, quæ ducit ad Mare rubrum, ut circumirent terram Edom. Et tædere cœpit populum itineris ac laboris: * locutusq. contra Deum, & Moysen, ait: Cur eduxisti nos de Ægypto, ut moreremur in solitudine? Deest panis, non sunt aquæ: anima nostra iam naufragat super cibo isto leuissimo. * Quamobrē misit Dominus in populum ignitos serpentes, ad quorum plagas & mortes plurimorum, * venerunt ad Moysen, atque dixerunt: Peccauimus, quia locuti sumus contra Dominum & te: ora ut tollat a nobis serpentes. Orauitq. Moyses pro populo, & locutus est Dominus ad eum: Fac serpentem æneum, & pone eum pro signo: qui percussus aspexerit eū, viuet. * Fecit ergo Moyses

SERPENTEM ÆNEUM, & posuit eum pro signo: quem cum percussi aspicerent, sanabantur. * Profectiq. filij Israel castrametati sunt in Oboth. * Vnde egressi fixerēt tētoria in Ieabarim, in solitudine, quæ respicit Moab contra orientalem plagam. * Et inde mouentes, venerunt ad Torrentem Zared. * Quē relinquentes castrametati sunt contra Arnon, quæ est in deserto, & prominet in finibus Amorrhæi. siquidem Arnon terminus est Moab, diuidens Moabitas & Amorrhæos. * Vnde dicitur in libro bellorum Domini: Sicut fecit in Mari rubro, sic faciet in torrentibus Arnon. * Scopuli torrentium inclinati sunt, ut requiescerent in Ar, & recumberent in finibus Moabitarum. * Ex eo loco apparuit puteus, super quo locutus est Dominus ad Moysen: Cōgrega populum, & dabo ei aquam. * Tunc cecinit Israel carmen istud: Ascendat puteus. Concinebant: * Puteus, quem foderūt principes, & parauerunt duces multitudinis in datore legis, & in baculis suis. De solitudine, Matthana. * De Matthana in Nahaliel: de Nahaliel, in Bamoth. * De Bamoth, vallis est in regione Moab, in vertice Phasga, quod respicit cōtra desertum. * Misit autem Israel nuncios ad Sehon regem Amorrhæorum, dicens: * Obsecro ut transire mihi liceat per terram tuam: non declinabimus in agros & vineas, nō bibemus aquas ex puteis, via regia gradiemur, donec transeamus terminos tuos. * Qui concedere noluit ut transiret Israel per fines suos: quin potius exercitu congregato, egressus est obuiam in desertum, & venit in Iasa, pugnavitq. contra eum. * A quo percussus est in ore gladij, & possessa est terra eius ab Arnon vsque Ieboc, & filios Ammon: quia forti præsidio tenebātur termini Ammonitarum. * Tulit ergo Israel omnes ciuitates eius, & habitauit in vrbibus Amorrhæi, in Hesebon scilicet, & viculis eius. * Vrbs Hesebon fuit Sehon regis Amorrhæi, qui pugnavit contra regem Moab: & tulit omnem terram, quæ ditionis illius fuerat, vsque Arnon. * Idcirco dicitur in proverbio:

uerbio: Venite in Hesebon, ædificetur, & construatur ciuitas Schon: * Ignis egressus est de Hesebon, flamma de oppido Schon, & deuorauit Ar Moabitum, & habitatores excelsorum Arnon. * Væ tibi Moab, peristi popule Chamos. Dedit filios eius in fugam, & filias in captiuitatem regi Amorrhæorum Schon. * Iugum ipsorum disperijt ab Hesebon vsque Dibon, lassi peruenerunt in Nophe, & vsque Medaba. * Habitauit itaque Israel in Terra Amorrhæi. * Militq. Moyses qui explorarent Iazer: cuius ceperunt viculos, & possederunt habitatores. * Vertuntq. se, & ascenderunt per viam Basan, & occurrit eis Og rex Basan cum omni populo suo, pugnaturus in Edrai. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Ne timeas eum, quia in manu tuâ tradidi illum, & omnem populum, ac terram eius: faciesq. illi sicut fecisti Schon regi Amorrhæorum habitatori Hesebon. * Percusserunt igitur & hunc cum filiis suis, vniuersumq. populum eius vsque ad internecionem, & possederunt terram illius.

C A P. XXII.

PR O F E C T I Q. castrametati sunt in campetribus Moab, vbi trans Iordanem Iericho sita est. * Videns autem Balac filius Sephor omnia quæ fecerat Israel Amorrhæo, & quod pertinuissent eum Moabitæ, & impetum eius ferre non possent, * dixit ad maiores natu Madian: Ita delebit hic populus omnes, qui in nostris finibus commorantur, quo modo solet bos herbas vsque ad radices carpere. Ipse erat eo tempore rex in Moab. * Misit ergo nuncios ad Balaam filium Beor ariolum, qui habitabat super flumen terræ filiorum Ammon, vt vocarent eum, & dicerent: Ecce egressus est populus ex Ægypto, qui operuit superficiem terræ, sedens contra me. * Veni igitur, & maledic populo huic, quia fortior me est: siquo modo possim percutere & eijcere eum de terra mea. noui enim quod benedictus sit cui benedixeris, & maledictus in quem maledicta congesseris. * Perrexe-

runtq. seniores Moab, & maiores natu Madian, habentes diuinationis pretium in manibus. Cumq. venissent ad Balaam, & narrassent ei omnia verba Balac: * ille respondit: Manete hic nocte, & respondebo quidquid mihi dixerit Dominus. Manentibus illis apud Balaam, venit Deus, & ait ad eum: * Quid sibi volunt homines isti apud te? * Respondit: Balac filius Sephor rex Moabitum misit ad me, * dicens: Ecce populus qui egressus est de Ægypto, operuit superficiem terræ: veni, & maledic ei, siquo modo possim pugnans abigere eum. * Dixitq. Deus ad Balaam: Noli ire cum eis, neque maledicas populo: quia benedictus est. * Qui mane consurgens dixit ad principes: Ite in terram vestram, quia prohibuit me Dominus venire vobiscum. * Reuersi principes dixerunt ad Balac: Noluit Balaam venire nobiscum. * Rursum ille multo plures & nobiliores quam ante miserat, misit. * Qui cum venissent ad Balaam, dixerunt: Sic dicit Balac filius Sephor: Ne cuncteris venire ad me: * paratus sum honorare te, & quidquid volueris dabo tibi: veni, & maledic populo isti. * Respondit Balaam: Si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti & auri, non potero immutare verbum Domini Dei mei, vt vel plus, vel minus loquar. * Obsecro vt hic maneatiscum hac nocte, & scire queam quid mihi rursum respondeat Dominus. * Venit ergo Deus ad Balaam nocte, & ait ei: Si vocare te venerunt homines isti, surge, & vade cum eis: ita dumtaxat, vt quod tibi præcepero, facias. * Surrexit Balaam mane, & strata asina sua profectus est cum eis. * Et iratus est Deus. Stetitq. angelus Domini in via contra Balaam, qui insidebat asinæ, & duos pueros habebat secum. * Cernens asina angelum stantem in via, euaginato gladio, auertit se de itinere, & ibat per agrum. Quam cum verberaret Balaam, & vellet ad semitam reducere, * stetit angelus in angustijs duarum maceriarum, quibus vineæ cingebantur. * Quem videns asina, iunxit se parieti, & attriuit sedentis pedem. At ille iterum

rum verberabat eam : * & nihilominus an-
gelus ad locum angustum trāsīens, vbi nec
ad dexteram, nec ad sinistram poterat de-
uiare, obuius sterit . * Cumq. vidisset asina
stantem angelum, concidit sub pedibus se-
dentis . qui iratus, vehementius cadebat
fuste latera eius . * Aperuitq. Dominus os
asinae, & locuta est: Quid feci tibi? cur per-
cutis me? ecce iam tertio? Respondit Ba-
laam: Quia commeruisti, & illulisti mihi:
utinam haberem gladium, vt te percuterē.
* Dixit asina: Nonne animal tuum sum, cui
semper sedere consueuisti vsque in præsē-
tem diem? dic quid simile vñquā fecerim
tibi. At ille ait: Nūquam. * Protinus aperuit
Dominus oculos Balaam, & vidit angelum
stantem in via euaginato gladio, adorauitq.
cum pronus in terram. * Cui angelus: Cur,
inquit, tertio verberas asinam tuam? Ego
veni vt aduersarer tibi, quia peruersa est via
tua, mihiq. contraria: * & nisi asina declina-
set de via, dans locum resistenti, te occidis-
sem, & illa viueret. * Dixit Balaam: Pecca-
ui, nesciens quod tu stares contra me: &
nunc si displicet tibi vt vadam, reuertar.
* Ait angelus: Vade cum istis, & caue ne
aliud quā praecepero tibi loquaris. Iuit
igitur cum principibus. * Quod cum au-
disset Balac, egressus est in occursum eius
in oppido Moabitarum, quod situm est in
extremis finibus Arnon. * Dixitq. ad Ba-
laam: Misi nuncios vt vocarem te, cur non
statim venisti ad me? an quia mercedem
aduentui tuo reddere nequeo? * Cui ille re-
spondit: Ecce adsum: numquid loqui po-
tero aliud, nisi quod Deus posuerit in ore
meo? Perrexerunt ergo simul, & venerunt
in urbem, quae in extremis regni eius fini-
bus erat. * Cumq. occidisset Balac boues,
& oues, misit ad Balaam, & principes qui
cum eo erant, munera. * Mane autem fa-
cto duxit eum ad excelsa Baal, & intuitus
est extremam partem populi.

C A P. XXIII.

DIXITQ. Balaam ad Balac: Aedifica
mihi hic septem aras, & para totidem

vitulos, eiusdemq. numeri arietes. * Cumq.
fecisset iuxta sermonem Balaam, imposue-
runt simul vitulum & arietem super aram.
* Dixitq. Balaam ad Balac: Sta paulisper
iuxta holocaustum tuum, donec vadam, si
forte occurrat mihi Dominus, & quodcu-
que imperauerit, loquar tibi. * Cumq. abiis-
set velociter, occurrit illi Deus. Locutusq.
ad eum Balaam: Septem, inquit, aras erexi,
& imposui vitulum & arietem desuper.
* Dominus autem posuit verbū in ore eius,
& ait: Reuertere ad Balac, & haec loqueris.
* Reuersus inuenit stantem Balac iuxta ho-
locaustum suum, & omnes principes Moa-
bitarum: * assumptaq. parabola sua, dixit:
De Aram adduxit me Balac rex Moabita-
rum, de montibus Orientis: Veni, inquit,
& maledic Iacob: propera, & detestare Is-
rael. * Quo modo maledicam, cui non ma-
ledixit Deus? Qua ratione detester, quem
Dominus non detestatur? De summis fili-
cibus videbo eum, & de collibus confide-
rabo illum. Populus solus habitabit, & in-
ter gentes non reputabitur. * Quis dinu-
mere possit puluerem Iacob, & nosse nume-
rum stirpis Israel? Moriatur anima mea
morte iustorum, & fiant nouissima mea ho-
rū similia. * Dixitq. Balac ad Balaam: Quid
est hoc quod agis? Vt malediceres inimi-
cis meis vocaui te: & tu econtrario benedi-
cis eis. * Cui ille respondit: Num aliud pos-
sum loqui, nisi quod iusserit Dominus? Di-
xit ergo Balac: Veni mecum in alterum lo-
cum vnde partem Israel videas, & totum vi-
dere nō possis, inde maledicito ei. * Cumq.
duxisset eum in locum sublimem, super ver-
ticem montis Phasga, aedificauit Balaam se-
ptem aras, & impositis supra vitulo atque
ariete, * dixit ad Balac: Sta hic iuxta holo-
caustum tuum, donec ego obuius pergā.
* Cui cum Dominus occurrisset, posuissetq.
verbum in ore eius, ait: Reuertere ad
Balac, & haec loqueris ei. * Reuersus inuenit
eum stantem iuxta holocaustum suum, &
principes Moabitarum cum eo: Ad quem
Balac: Quid, inquit, locutus est Dominus?
* At ille assūpta parabola sua, ait: Sta Balac,
& au-

& ausculta, audi fili Sephor: *Non est Deus
 quasi homo, vt mentiatur: nec vt filius ho-
 minis, vt mutetur. Dixit ergo, & non faciet?
 locutus est, & non implebit? *Ad benedi-
 cendum adductus sum, benedictionē pro-
 hibere non valeo. *Non est idolum in Ia-
 cob, nec videtur simulachrum in Israel.
 Dominus Deus eius cum eo est, & clangor
 victoriae regis in illo. *Deus eduxit illum de
 Aegypto, cuius fortitudo similis est rhino-
 cerotis. *Non est augurium in Iacob, nec
 diuination in Israel. Temporibus suis dice-
 tur Iacob & Israeli quid operatus sit Deus:
 *Ecce populus vt leæna confurget, & quasi
 leo erigetur: non accubabit donec deuoret
 prædam, & occisorum sanguinem bibat.
 *Dixitq. Balac ad Balaam: Nec maledicas
 ei, nec benedicas. *Et ille ait: Nonne dixi
 tibi quod quidquid mihi Deus imperaret,
 hoc facerem? *Et ait Balac ad eum: Veni,
 & ducam te ad alium locum: si forte pla-
 ceat Deo vt inde maledicas eis. *Cumq. du-
 xisset eum super verticem montis Phogor,
 qui respicit solitudinem, *dixit ei Balaam:
 Edifica mihi hic septem aras, & para to-
 tidem vitulos, eiusdemq. numeri arietes.
 *Fecit Balac vt Balaam dixerat: imposuitq.
 vitulos & arietes per singulas aras.

C A P. XXXIII.

CVM Q. vidisset Balaam quod placeret
 Domino vt benediceret Israeli, ne-
 quaquam abiit vt ante perrekerat, vt au-
 gurium quæreret: sed dirigens contra de-
 sertum vultum suum, & eleuans oculos,
 vidit Israel in tentorijs commorantem per
 tribus suas: & irruentē in se spiritus Dei,
 *assumpta parabola ait: Dixit Balaam fi-
 lius Beor: dixit homo, cuius obturatus est
 oculus: *dixit auditor sermonum Dei, qui
 visionem Omnipotentis intuitus est, qui
 cadit, & sic aperiuntur oculi eius: *Quam
 pulchra tabernacula tua Iacob, & tentoria
 tuā Israel! *vt valles nemorosa, vt horti
 iuxta fluuios irrigui, vt tabernacula quæ fi-
 xit Dominus, quasi cedri prope aquas.
 *Fluet aqua de situla eius, & semen illius

erit in aquas multas. Tolletur propter A-
 gag, rex eius, & auferetur regnum illius.
 *Deus eduxit illum de Aegypto, cuius for-
 titudo similis est rhinocerotis. Deuorabūt
 gentes hostes illius, ossaq. eorum confrin-
 gent, & perforabunt sagittis. *Accubans
 dormiuit vt leo, & quasi leæna, quam su-
 scitare nullus audebit. *Qui benedixerit
 tibi, erit & ipse benedictus: qui maledixe-
 rit, in maledictione reputabitur. *Iratusq.
 Balac contra Balaam, complosis manibus
 ait: Ad maledicendum inimicis meis vo-
 caui te, quibus econtrario tertio benedixi-
 sti: *reuertere ad locum tuum. Decreue-
 ram quidem magnifice honorare te, sed
 Dominus priuauit te honore disposito.
 *Respondit Balaam ad Balac: Nonne nun-
 cius tuis, quos misisti ad me, dixi: *Si dede-
 rit mihi Balac plenam domum suam argen-
 ti & auri, non potero præterire sermonem
 Domini Dei mei, vt vel boni quid, vel mali
 proferam ex corde meo: sed quidquid Do-
 minus dixerit, hoc loquar. *Verumtamen
 pergens ad populum meum, dabo consi-
 lium, quid populus tuus populo huic faciat
 extremo tempore. *Sumpta igitur parabola,
 rursum ait: Dixit Balaam filius Beor: di-
 xit homo, cuius obturatus est oculus: *dixit
 auditor sermonum Dei, qui nouit doctrinā
 Altissimi, & visiones Omnipotentis videt,
 qui cadens apertos habet oculos. *Videbo
 eum, sed non modo: intuebor illum, sed
 non prope. **ORBITUR STELLA** ex Ia-
 cob, & cōsurget virga de Israel: & percutiet
 duces Moab, vastabitq. omnes filios Seth.
 *Et erit Idumæa possessio eius: hereditas
 Seir cedet inimicis suis: Israel vero fortiter
 aget. *De Iacob erit qui dominetur, & per-
 dat reliquias ciuitatis. *Cūq. vidisset Ama-
 lec, assumens parabolam, ait: Principium
 Gentium Amalec, cuius extrema perdetur.
 *Vidit quoque Cinaum: & assumpta para-
 bola, ait: Robustum quidem est habitacu-
 lum tuum: sed si in petra posueris nidum
 tuum, & fueris electus de stirpe Cin, quādiu
 poteris permanere? Assur enim capiet te.
 *Assumptaq. parabola iterum locutus est:

Heu, quis victurus est, quando ista faciet Deus? * Venient in trifieribus de Italia, superabunt Assyrios, vastabuntque Hebræos, & ad extremum etiam ipsi peribunt. * Surrexitque Balaam, & reuersus est in locum suum: Balac quoque via, qua venerat, rediit.

C A P. XXV.

MORABATUR autem eo tempore Israel in Settim, & fornicatus est populus cum filiabus Moab, quæ vocauerunt eos ad sacrificia sua. At illi comederunt & adorauerunt deos earum. * Initiatusque est Israel Beelphegor: & iratus Dominus, ait ad Moysen: Tolle cunctos principes populi, & suspende eos contra solem in patibulis: ut auertatur furor meus ab Israel. * Dixitque Moyses ad Iudices Israel: Occidat unusquisque proximos suos, qui initiati sunt, Beelphegor. * Et ecce vnus de filiis Israel intrauit coram fratribus suis ad scortum, Madianitidem vidente Moysse, & omni turba filiorum Israel, qui flebant ante fores tabernaculi. * Quod cum vidisset Phinees filius Eleazari filij Aaron sacerdotis, surrexit de medio multitudinis, & arrepto pugione, ingressus est post virum Israelitem in lupanar, & perfodit ambos simul, virum scilicet & mulierem in locis genitalibus. Cessauitque plaga a filiis Israel: & occisi sunt viginti quattuor millia hominum. * Dixitque Dominus ad Moysen: Phinees filius Eleazari filij Aaron sacerdotis auertit iram meam a filiis Israel: quia zelo meo commotus est contra eos, ut non ipse delerem filios Israel in zelo meo. * Idcirco loquere ad eum: Ecce do ei pacem foederis mei, & erit tam ipsi quam semini eius pactum sacerdotij sempiternum, quia zelatus est pro Deo suo, & expiauit scelus filiorum Israel. * Erat autem nomen viri Israelitæ, qui occisus est cum Madianitide, Zambri filius Salu, dux de cognatione & tribu Simeonis. * Porro mulier Madianitis, quæ pariter interfecta est, vocabatur Cozbi filia Sur principis nobilissimi Madianitarum. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Hostes vos sentiant Ma-

dianitæ, & percutite eos: * quia & ipsi hostiliter egerunt contra vos, & decipere insidijs per idolum Phogor, & Cozbi filiam ducis Madian sororem suam, quæ percussa est in die plagæ pro sacrilegio Phogor.

C A P. XXVI.

POSTQUAM noxiorum sanguis effusus est, dixit Dominus ad Moysen & Eleazarum filium Aaron sacerdotem: * Nume- rate omnem summam filiorum Israel a viginti annis & supra, per domos & cognationes suas, cunctos, qui possunt ad bella procedere. * Locuti sunt itaque Moyses & Eleazar sacerdos, in campestribus Moab super Iordanem contra Iericho, ad eos, qui erant a viginti annis & supra, sicut Dominus imperauerat, quorum iste est numerus: * Ruben primogenitus Israel. huius filius, Henoch, a quo familia Henochitarum: & Phallu, a quo familia Phalluitarum: & Hebron, a quo familia Hesronitarum: & Char- mi, a quo familia Charmitarum. * hæ sunt familiae de stirpe Ruben: quarum numerus inuentus est quadraginta tria millia, & septingenti triginta. * Filius Phallu, Eliab. * huius filij, Namuel & Dathan & Abiron. isti sunt Dathan & Abiron principes populi, qui surrexerunt contra Moysen & Aaron in seditione Core, quando aduersus Dominum rebellauerunt: & aperiens terra os suum deuorauit Core, morientibus plurimis, quando combussit ignis ducetos quinquaginta viros. Et factum est grande miraculum, ut Core pereunte, filij illius non perirent. * Filij Simeon per cognationes suas: Namuel, ab hoc familia Namuelitarum: Iamin, ab hoc familia Iaminitarum: Iachin, ab hoc familia Iachinitarum: Zare, ab hoc familia Zareitarum: Saul, ab hoc familia Saulitarum. * hæ sunt familiae de stirpe Simeon, quarum omnis numerus fuit viginti duo millia ducenti. * Filij Gad per cognationes suas: Sephon, ab hoc familia Sephonitarum: Aggi, ab hoc familia Aggitarum: Suni, ab hoc familia Sunitarum: Ozni, ab hoc familia Oznitarum: Her, ab hoc familia Heri-

Heritarum: *Arod, ab hoc familia Aroditarum: Ariel, ab hoc familia Arielitarum. * istæ sunt familiæ Gad, quarum omnis numerus fuit quadraginta millia quingenti. * Filij Iuda, Her, & Onan, qui ambo mortui sunt in Terra Chanaan. * Fueruntq. filij Iuda, per cognationes suas: Sela, a quo familia Selaitarum: Phares, a quo familia Pharesitarum: Zare, a quo familia Zareitarum. * Porro filij Phares: Hefron, a quo familia Hefronitarum: & Hamul, a quo familia Hamulitarum. * Istæ sunt familiæ Iuda, quarum omnis numerus fuit septuaginta sex millia quingenti. * Filij Issachar, per cognationes suas: Thola, a quo familia Tholaitarum: Phua, a quo familia Phuaitarum: * Iasub, a quo familia Iasubitarum: Semran, a quo familia Semranitarum. * hæ sunt cognationes Issachar, quarum numerus fuit sexaginta quattuor millia treceti. * Filij Zabulon per cognationes suas: Sared, a quo familia Sareditarum: Elon, a quo familia Elonitarum: Ialel, a quo familia Ialelitarum. * hæ sunt cognationes Zabulon, quarum numerus fuit sexaginta millia quingenti. * Filij Ioseph per cognationes suas, Manasse & Ephraim. * De Manasse ortus est Machir, a quo familia Machiritarum. Machir genuit Galaad, a quo familia Galaaditarum. * Galaad habuit filios: Iezer, a quo familia Iezeritarum: & Helec, a quo familia Helecitarum: * & Afriel, a quo familia Afrielitarum: & Sechem, a quo familia Sechemitarum: * & Semida, a quo familia Semidaitarum: & Hopher, a quo familia Hopheritarum. * Fuit autem Hopher pater Salphaad, qui filios non habebat, sed tantum filias. quarum ista sunt nomina: Maala, & Noa, & Hegla, & Melcha, & Therfa. * hæ sunt familiæ Manasse, & numerus earum quingenta duo millia septingenti. * Filij autem Ephraim per cognationes suas fuerunt hi: Suthala, a quo familia Suthalaitarum: Becher, a quo familia Becheritarum: Thehen, a quo familia Thehenitarum. * porro filius Suthala fuit Heran, a quo familia Heranitarum. * hæ sunt cognationes filiorum

Ephraim: quarum numerus fuit triginta duo millia quingenti. * Isti sunt filij Ioseph per familias suas. Filij Benjamin in cognationibus suis: Bela, a quo familia Belaitarum: Asbel, a quo familia Asbelitarum: Ahiram, a quo familia Ahiramitarum: * Supham, a quo familia Suphamitarum: Hupham, a quo familia Huphamitarum. * Filij Bela: Hered, & Noeman: De Hered, familia Hereditarum: de Noeman, familia Noemanitarum. * hi sunt filij Benjamin per cognationes suas, quorum numerus fuit quadragintaquinque millia sexcenti. * Filij Dan per cognationes suas: Suham, a quo familia Suhamitarum. hæ sunt cognationes Dan per familias suas. * omnes fuere Suhamitæ, quorum numerus erat sexaginta quattuor millia quadringeti. * Filij Aser per cognationes suas: Lemna, a quo familia Lemnaitarum: Iessui, a quo familia Iessuitarum: Brie, a quo familia Brieitarum. * Filij Brie: Heber, a quo familia Heberitarum: & Melchiel, a quo familia Melchielitarum. * Nomen autem filia Aser, fuit Sara. * hæ cognationes filiorum Aser, & numerus eorum quinquaginta tria millia quadringenti. * Filij Nephthali per cognationes suas: Iesiel, a quo familia Iesielitarum: Guni, a quo familia Gunitarum: * Ieser, a quo familia Ieseritarum: Sellem, a quo familia Sellemitarum. * hæ sunt cognationes filiorum Nephthali per familias suas: quorum numerus quadraginta quinque millia quadringeti. * Ista est summa filiorum Israel, qui recensiti sunt, sexcenta millia, & mille septingenti triginta. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Istis diuidetur terra iuxta numerum vocabulorum in possessiones suas. * Pluribus maiorem partem dabis, & paucioribus minorem: singulis, sicut nunc recensiti sunt, tradetur possessio: ita dūtaxat vt fors Terram tribubus diuidat & familijs. * Quidquid sorte contigerit, hoc vel plures accipiant, vel pauciores. * Hic quoque est numerus filiorum Leui per familias suas: Gerson, a quo familia Gersonitarum: Caath, a quo familia Caathitarum: Merari, a quo fami-

lia Meraritarum. * hæ sunt familiae Leui: 1
 Familia Lobni, familia Hebroni, familia 2
 Moholi, familia Musi, familia Core. At ve- 3
 ro Caath genuit Amram: * qui habuit vxo- 4
 rem Iochabed filiam Leui, quæ nata est ei 5
 in Ægypto. hæc genuit Amram viro suo fi- 6
 lios, Aaron & Moyſen, & Mariam sororem 7
 eorū: * De Aaron orti sunt Nadab & Abiu, 8
 & Eleazar & Ithamar: * quorum Nadab & 9
 Abiu mortui sunt, cum obtulissent ignem 10
 alienum coram Domino. * Fueruntq. om- 11
 nes, qui numerati sunt, viginti tria millia 12
 generis masculini ab vno mense & supra: 13
 quia non sunt recensiti inter filios Israel, 14
 nec eis cum ceteris data possessio est. * Hic 15
 est numerus filiorum Israel, qui descripti 16
 sunt a Moyſe & Eleazaro sacerdote, in ca- 17
 pestribus Moab supra Iordanem contra Ie- 18
 richo. * inter quos nullus fuit eorum, qui 19
 ante numerati sunt a Moyſe & Aaron in 20
 deserto Sinai. * Prædixerat enim Dominus 21
 quod omnes morerentur in solitudine. 22
 Nullusq. remansit ex eis, nisi Caleb filius 23
 Iephone, & Iosue filius Nun. 24

C A P. XXVII.

ACCESSERVNT autem filiae Salphaad, 1
 filij Hopher, filij Galaad, filij Machir, 2
 filij Manasse, qui fuit filius Ioseph: quarum 3
 sunt nomina, Maala, & Noa, & Hegla, & 4
 Melcha, & Therſa. * Steteruntq. corā Moy- 5
 ſe & Eleazaro sacerdote, & cunctis princi- 6
 pibus populi ad ostium tabernaculi fœde- 7
 ris, atque dixerunt: * Pater noster mortuus 8
 est in deserto, nec fuit in seditione, quæ cō- 9
 citata est contra Dominum sub Core, sed 10
 in peccato suo mortuus est: hic non ha- 11
 buit mares filios. Cur tollitur nomen il- 12
 lius de familia sua, quia non habuit filium? 13
 Date nobis possessionem inter cognatos 14
 patris nostri. * Retulitq. Moyſes causam ea- 15
 rum ad iudicium Domini. * Qui dixit ad eū: 16
 * Iustā rem postulant filiae Salphaad: da eis 17
 possessionem inter cognatos patris sui, & 18
 ei in hereditatem succedant. * Ad filios au- 19
 tem Israel loqueris hæc: * Homo cum mor- 20
 tuus fuerit absque filio, ad filiam eius tran-

21 sibat hereditas. * si filiam non habuerit, ha- 22
 23 bebit successores fratres suos. * quod si & 24
 25 fratres non fuerint, dabitur hereditatem fra- 26
 27 tribus patris eius. * si autem nec patruos 28
 29 habuerit, dabitur hereditas his, qui ei pro- 30
 31 ximi sunt. eritq. hoc filiis Israel sanctum le- 32
 33 ge perpetua, sicut præcepit Dominus Moy- 34
 35 ſi. * Dixit quoque Dominus ad Moyſen: 36
 37 Ascende in montem istum Abarim, & cō- 38
 39 templare inde Terram, quam daturus sum 40
 41 filiis Israel. * cumq. videris eam, ibis & tu ad 42
 43 populum tuū, sicut iuit frater tuus Aaron: 44
 45 quia offendistis me in deserto Sin in con- 46
 47 tradictione multitudinis, nec sanctificare- 48
 49 me voluistis coram ea super aquas. hæ sunt 50
 51 aquæ contradictionis in Cades deserti Sin. 52
 53 * Cui respondit Moyſes: * Prouideat Domi- 54
 55 nus Deus spirituum omnis carnis, hominē, 56
 57 qui sit super multitudinem hanc: * & possit 58
 59 exire & intrare ante eos, & educere eos vel 60
 61 introducere: ne sit populus Domini sicut 62
 63 oves absque pastore. * Dixitq. Dominus ad 64
 65 eum: Tolle Iosue filium Nun virum in- 66
 67 quo est Spiritus, & pone manum tuam su- 68
 69 per eum. * Qui stabit coram Eleazaro sa- 70
 71 cerdote & omni multitudine: * & dabis ei 72
 73 præcepta cunctis videntibus, & partem glo- 74
 75 riæ tuæ, vt audiat eum omnis synagoga fi- 76
 77 liorum Israel. * Pro hoc, siquid agendum 78
 79 erit, Eleazar sacerdos consulat Dominum. 80
 81 Ad verbum eius egredietur & ingredietur 82
 83 ipse, & omnes filij Israel cum eo, & cetera 84
 85 multitudo. * Fecit Moyſes vt præceperat 86
 87 Dominus. Cumq. tulisset Iosue, statuit eum 88
 89 coram Eleazaro sacerdote & omni fre- 90
 91 quentia populi. * Et impositis capiti eius 92
 93 manibus, cuncta replicauit quæ mandaue- 94
 95 rat Dominus.

C A P. XXVIII.

DIXIT quoque Dominus ad Moyſen: 1
 2 * Præcipe filiis Israel, & dices ad eos: 3
 4 Oblationem meā & panes, & incensum odo- 5
 6 ris suauissimi offerte per tempora sua. * Hæc 7
 8 sunt sacrificia quæ offerre debetis: Agnos 9
 10 anniculos immaculatos duos quotidie in 11
 12 holocaustum sempiternum: * vnū offeretis 13
 14 mane,

mane, & alterum ad vesperum: *decimam
partem ephi similæ, quæ conspersa sit oleo
purissimo; & habeat quartam partem hin.
*holocaustum iuge est quod obtulistis in
monte Sinai in odorem suauissimū incensi
Domini. * & libabitis vini quartam partem
hin per agnos singulos in Sanctuario Do-
mini. * Alterumq. agnum similiter offere-
tis ad vesperam iuxta omnem ritum sacri-
ficii matutini, & libamentorum eius, obla-
tionem suauissimi odoris Domino. * Die
autem sabbati offeretis duos agnos anni-
culos immaculatos, & duas decimas similæ
oleo conspersæ in sacrificio, & liba quæ ri-
te funduntur per singula sabbata in holo-
caustum sempiternum. * In calendis autem
offeretis holocaustum Domino, vitulos de
armento duos, arietem vnum, agnos anni-
culos septem immaculatos, * & tres deci-
mas similæ oleo conspersæ in sacrificio per
singulos vitulos: & duas decimas similæ
oleo conspersæ per singulos arietes: * &
decimam decimæ similæ ex oleo in sacri-
ficio per agnos singulos. holocaustum su-
auissimi odoris atque incensi est Domino.
* Libamenta autem vini, quæ per singulas
fundenda sunt victimas, ista erunt: Media
pars hin per singulos vitulos, tertia per
arietem, quarta per agnum. hoc erit holo-
caustum per omnes menses, qui sibi anno
vertente succedunt. * Hircus quoque offe-
retur Domino pro peccatis in holocaustū
sempiternum cum libamentis suis. * Men-
se autem primo, quartadecima die mensis
Phase Domini erit, * & quintadecima die
sollemnitas: septem diebus vescentur azy-
mis. * Quarum dies prima venerabilis &
sancta erit: omne opus seruile non facie-
tis in ea. * Offeretisq. incensum holocau-
stum Domino, vitulos de armento duos,
arietem vnum, agnos anniculos immacu-
latos septem: * & sacrificia singulorum ex
simila quæ conspersa sit oleo, tres deci-
mas per singulos vitulos, & duas deci-
mas per arietem, * & decimam decimæ per
agnos singulos, id est, per septem agnos.
* Et hircum pro peccato vnum, vt expietur

pro vobis, * præter holocaustum matutinum
quod semper offeretis. * Ita facietis per sin-
gulos dies septem dierum in fomitē ignis,
& in odorem suauissimum Domino, qui sur-
get de holocausto, & de libationibus sin-
gulorum. * Dies quoque septimus celebra-
rimus & sanctus erit vobis: omne opus
seruile non facietis in eo. * Dies etiam pri-
mitiuorum quando offeretis nouas fruges
Domino, expletis hebdomadibus, venera-
bilis & sancta erit: omne opus seruile non
facietis in ea. * Offeretisq. holocaustum in
odorem suauissimum Domino, vitulos de
armento duos, arietem vnum, & agnos an-
niculos immaculatos septem: * atque in
sacrificijs eorum similæ oleo conspersæ tres
decimas per singulos vitulos, per arietes
duas, * per agnos decimam decimæ, qui si-
mul sunt agni septem. hircum quoque
qui mactatur pro expiatione: præter ho-
locaustum sempiternum & liba eius. * Im-
maculata offeretis omnia cum libationi-
bus suis.

CAP. XXIX.

MENSIS etiam septimi prima dies ve-
nerabilis & sancta erit vobis. omne
opus seruile non facietis in ea, quia dies
clangoris est & tubarum. * Offeretisq. ho-
locaustum in odorem suauissimum Domi-
no, vitulum de armento vnum, arietem
vnum, & agnos anniculos immaculatos se-
ptem: * & in sacrificijs eorum similæ oleo
consperæ tres decimas per singulos vitu-
los, duas decimas per arietem, * vnam deci-
mam per agnum, qui simul sunt agni se-
ptem: * & hircum pro peccato, qui offertur
in expiationem populi, * præter holocau-
stum calendarum cum sacrificijs suis, &
holocaustum sempiternum cum libationi-
bus solitis. eisdem ceremonijs offeretis in
odorem suauissimum incensum Domino.
* Decima quoque dies mensis huius septi-
mi erit vobis sancta atque venerabilis, &
affligetis animas vestras: omne opus serui-
le non facietis in ea. * Offeretisq. holocau-
stum Domino in odorem suauissimum, vi-
tulum

tulum de armento vnum, arietem vnum, agnos anniculos immaculatos septem : * & in sacrificijs eorum similæ oleo conspersæ tres decimas per singulos vitulos, duas decimas per arietem, * decimam decimæ per agnos singulos, qui sunt simul agni septē : * & hircum pro peccato, absque his quæ offerri pro delicto solent in expiationem, & holocaustum sempiternum, cum sacrificio & libaminibus eorum. * Quintadecima vero die mensis septimi, quæ vobis sancta erit atque venerabilis, omne opus seruile non facietis in ea, sed celebrabitis sollemnitatem Domino septem diebus. * offeretisq. holocaustum in odorē suauissimū Domino, vitulos de armento tredecim, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuordecim : * & in libamentis eorum similæ oleo conspersæ tres decimas per vitulos singulos, qui sunt simul vituli tredecim : & duas decimas arietī vno, id est, simul arietibus duobus, * & decimam decimæ agnis singulis, qui sunt simul agni quattuordecim : * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, & sacrificio, & libamine eius. * In die altero offeretis vitulos de armento duodecim, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuordecim : * sacrificiaq. & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis : * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. & libamine eius. * Die tertio offeretis vitulos vndecim, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuordecim : * sacrificiaq. & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis : * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. & libamine eius. * Die quarto offeretis vitulos decem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuordecim : * sacrificiaq. & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis : * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. eius & libamine. * Die quinto offeretis vitulos nouem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuor-

decim : * sacrificiaq. & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis : * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. eius & libamine. * Die sexto offeretis vitulos octo, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuordecim : * sacrificiaq. & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis : * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. eius & libamine. * Die septimo offeretis vitulos septem, & arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuordecim : * sacrificiaq. & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis : * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. eius & libamine. * Die octauo, qui est celeberrimus, omne opus seruile non facietis, * offerentes holocaustum in odorem suauissimum Domino, vitulum vnum, arietem vnum, agnos anniculos immaculatos septem : * sacrificiaq. & libamina singulorum per vitulos & arietes & agnos rite celebrabitis : * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. eius & libamine. * Hæc offeretis Domino in sollemnitatibus vestris : præter vota & oblationes spontaneas in holocausto, in sacrificio, in libamine, & in hostijs pacificis.

C A P. : XXX.

NARRAVITQ. Moyse filijs Israel omnia quæ ei Dominus imperarat : * & locutus est ad principes tribuum filiorum Israel : Iste est sermo quem præcepit Dominus : * Si quis virorum votum Domino voverit, aut se constrinxerit iuramento : nō faciet irritum verbum suum, sed omne quod promisit implebit. * Mulier si quippiam voverit, & se constrinxerit iuramento, quæ est in domo patris sui, & in ætate adhuc puellari : si cognouerit pater votum quod pollicita est, & iuramentum quo obligauit animam suam, & tacuerit, voti rea erit : * quidquid pollicita est & iurauit,

uit, opere complebit. * Si autem statim ut
audierit, contradixerit pater: & vota & iu-
ramenta eius irrita erunt, nec obnoxia te-
nebitur sponsioni, eo quod contradixerit
pater. * Si maritum habuerit, & vouerit ali-
quid, & semel de ore eius verbū egrediens
animam eius obligauerit iuramento: * quo
die audierit vir, & non contradixerit, voti
rea erit, reddetq. quodcumque promiserat.
* Si autem audiens statim contradixerit,
& irritas fecerit pollicitationes eius, ver-
baq. quibus obstrinxerat animam suam:
propitius erit ei Dominus. * Vidua & re-
pudiata quidquid vouerint, reddent. * Vxor
in domo viri cum se voto constrinxerit &
iuramento, * si audierit vir, & tacuerit, nec
contradixerit sponsioni, reddet quodcum-
que promiserat. * Si autem extemplo con-
tradixerit, non tenebitur promissionis rea:
quia maritus contradixit, & Dominus ei
propitius erit. * Si vouerit, & iuramento se
constrinxerit, ut per ieiunium, vel cetera-
rum rerum abstinenciam affligat animam
suam, in arbitrio viri erit ut faciat, siue non
faciat. * quod si audiens vir tacuerit, & in
alteram diem distulerit sententiam: quid-
quid vouerat atque promiserat, reddet:
quia statim ut audiuit, tacuit. * Si autem
contradixerit postquam rescivit, portabit
ipse iniquitatem eius. * Istæ sunt leges, quas
constituit Dominus Moyse inter virum &
uxorem, inter patrem & filiam, quæ in puel-
lari adhuc ætate est, vel quæ manet in pa-
rentis domo.

C A P. XXXI.

LOCVTVS Q. est Dominus ad Moysen,
dicens: * Vliscere prius filios Israel de
Madianitis, & sic colligēis ad populum
tuum. * Statimq. Moyses, Armate, inquit,
ex vobis viros ad pugnam, qui possint vl-
tionem Domini expetere de Madianitis.
* mille viri de singulis tribubus eligantur ex
Israel qui mittantur ad bellum. * Dede-
runtq. millenos de singulis tribubus, id est,
duodecim millia expeditorum ad pugna:
* quos misit Moyses cum Phinees filio E-

leazari sacerdotis, vasa quoque sancta, &
tubas ad clangendum tradidit ei. * Cumq.
pugnassent contra Madianitas atque vicif-
sent, omnes mares occiderūt, * & reges eo-
rum Eui, & Recem, & Sur, & Hur, & Rebe,
quinque principes gentis: Balaam quoque
filium Beor interfecerunt gladio. * Cepe-
runtq. mulieres eorū, & paruulos, omniaq.
pecora, & cūctam supellectilem: quidquid
habere potuerāt depopulati sunt: * tam vr-
bes quā viculos & castella flamma con-
sumpsit. * Et tulerunt prædam, & vniuersa
quæ ceperant tam ex hominibus quā ex
iumentis, * & adduxerunt ad Moysen, &
Eleazarum sacerdotem, & ad omnem mul-
titudinem filiorum Israel. reliqua autem
vtensilia portauerunt ad castra in campe-
stribus Moab iuxta Iordanem contra Ieri-
cho. * Egressi sunt autem Moyses, & Elea-
zar sacerdos, & omnes principes synago-
gæ in occursum eorum extra castra. * Ira-
tusq. Moyses principibus exercitus, tribu-
nis, & centurionibus qui venerant de bel-
lo, * ait: Cur feminas reseruastis? * Nonne
istæ sunt, quæ deceperunt filios Israel ad
suggestionem Balaam, & præuaricari vos
fecerūt in Domino super peccato Phogor,
unde & percussus est populus? * Ergo cun-
ctos interficite quidquid est generis mascu-
lini, etiam in paruulis: & mulieres, quæ no-
uerunt viros in coitu, iugulate: * puellas au-
tem & omnes feminas virgines reseruate
vobis: * & manete extra castra septem die-
bus. Qui occiderit hominem, vel occisum
tetigerit, lustrabitur die tertio & septimo.
* Et de omni præda, siue vestimentum fue-
rit, siue vas, & aliquid in vtensilia præpara-
tum, de caprarum pellibus, & pilis, & ligno
expiabitur. * Eleazar quoque sacerdos ad
viros exercitus, qui pugnauerāt, sic locutus
est: Hoc est præceptum legis, quod manda-
uit Dominus Moyse: * Aurum, & argentum,
& æs, & ferrum, & plumbum, & stannum,
& omne, quod potest transire per flāmas,
igne purgabitur. quidquid autem ignem
non potest sustinere, aqua expiationis san-
ctificabitur: * & lauabitis vestimenta vestra
die

die septimo, & purificati postea castra intrabitis. * Dixit quoque Dominus ad Moysen: * Tollite summam eorum, quæ capta sunt ab homine usque ad pecus, tu & Eleazar sacerdos & principes vulgi: * diuidesque ex æquo prædam inter eos, qui pugnaverunt, egressique sunt ad bellum, & inter omnem reliquam multitudinem. * & separabis partem Domino ab his, qui pugnaverunt, & fuerunt in bello, unam animam de quingentis tam ex hominibus quam ex bobus & asinis & ouibus, * & dabis eam Eleazaro sacerdoti, quia primitiæ Domini sunt. * Ex media quoque parte filiorum Israel accipies quinquagesimum caput hominum, & bouum, & asinorum, & ouium, cunctorum animantium, & dabis ea Leuitis, qui excubant in custodijs tabernaculi Domini. * Feceruntque Moyses, & Eleazar, sicut præceperat Dominus. * Fuit autem præda, quam exercitus ceperat, ouium sexcenta septuaginta quinque millia, * bouum septuaginta duo millia, * asinorum sexaginta millia & mille: * animarum hominum sexus feminei, quæ non cognouerant viros, triginta duo millia. * Dataque est media pars his, qui in prælio fuerant, ouium trecenta triginta septem millia quingentæ: * e quibus in partem Domini supputatæ sunt oves sexcentæ septuaginta quinque. * Et de bobus triginta sex millibus, boues septuaginta & duo: * de asinis triginta millibus quingentis, asini sexaginta unus: * de animabus hominum sedecim millibus, cesserunt in partem Domini triginta duæ animæ. * Tradiditque Moyses numerum primitiarum Domini Eleazaro sacerdoti, sicut fuerat ei imperatum, * ex media parte filiorum Israel, quam separauerat his, qui in prælio fuerant. * De media vero parte, quæ cõtigerat reliquæ multitudini, id est, de ouibus trecentis triginta septem millibus quingentis, * & de bobus triginta sex millibus, * & de asinis triginta millibus quingentis, * & de hominibus sedecim millibus, tulit Moyses quinquagesimum caput, & dedit Leuitis, qui excubabant in tabernaculo Domini, sicut præce-

perat Dominus. * Cumque accessissent principes exercitus ad Moysen, & tribuni, centurionesque, dixerunt: * Nos serui tui recensuimus numerum pugnatorum, quos habuimus sub manu nostra: & ne vnus quidẽ defuit. * Ob hanc causam offerimus in donarijs Domini singuli quod in præda auri potuimus inuenire, periscelides & armillas, annulos & dextralia, ac murænulas, vt depreceris pro nobis Dominum. * Susceperuntque Moyses, & Eleazar sacerdos omne aurum in diuersis speciebus, * pondo sedecim millia, septingentos quinquaginta syclos a tribunis & centurionibus. * Vnusquisque enim quod in præda rapuerat, suum erat. * Et susceptum intulerunt in tabernaculum testimonij, in monumentum filiorum Israel coram Domino.

C A P. XXXI.

FILII autem Ruben & Gad habebant pecora multa, & erat illis in iumentis infinita substantia. Cumque vidissent Iazer, & Galaad aptas animalibus alendis terras, * venerunt ad Moysen, & ad Eleazarum sacerdotem, & principes multitudinis, atque dixerunt: * Ataroth, & Dibon, & Iazer, & Nemra, Hesebon, & Eleale, & Saban, & Nebo, & Beon, * terra, quam percussit Dominus in conspectu filiorum Israel, regio vberissima est ad pastum animalium: & nos serui tui habemus iumenta plurima: * precamurque si inuenimus gratiam coram te, vt des nobis famulis tuis eam in possessionem, nec facias nos transire Iordanem. * Quibus respondit Moyses: Numquid fratres vestri ibunt ad pugnam, & vos hic sedebitis? * Cur subuertitis mentes filiorum Israel, ne transire audeant in locum, quem eis daturus est Dominus? * nonne ita egerunt patres vestri, quando misi de Cadesbarne ad explorandam Terram? * Cumque venissent usque ad Vallem botri, lustrata omni regione, subuerterunt cor filiorum Israel, vt non intrarent fines, quos eis Dominus dedit. * Qui iratus iurauit, dicens: * Si videbunt homines isti, qui ascenderunt ex Ægypto a viginti

ginti annis & supra, Terram, quam sub iuramento pollicitus sum Abraham, Isaac, & Iacob: & noluerunt sequi me, * præter Caleb filium Iephone Cenezæum, & Iosue filium Nun: isti impleuerunt voluntatem meam. * Iratusq. Dominus aduersum Israel, circumduxit eum per desertum quadraginta annis, donec consumeretur vniuersa generatio, quæ fecerat malum in conspectu eius. * Et ecce, inquit, vos surrexistis pro patribus vestris, incrementa, & alumni hominum peccatorum, vt augeretis furorem Domini contra Israel. * Quod si nolueritis sequi eum, in solitudine populum derelinquet, & vos causa eritis necis omnium. * At illi propè accedentes, dixerunt: Caulas ouium fabricabimus, & stabula iumentorū, paruulis quoque nostris vrbes munitas: * nos autem ipsi armati & accincti pergemus ad prælium ante filios Israel, donec introducamus eos ad loca sua. Paruuli nostri, & quidquid habere possumus, erunt in vrbibus muratis, propter habitatorum infidias. * Non reuertemur in domos nostras, vsque dum possideant filij Israel hereditatem suam: * nec quidquam quæremus trans Iordanem, quia iam habemus nostrā possessionem in orientali eius plaga. * Quibus Moyse ait: Si facitis quod promittitis, expediti pergitte coram Domino ad pugnam: * & omnis vir bellator armatus Iordanem transeat, donec subuertat Dominus inimicos suos, * & subiiciatur ei omnis Terra: tunc eritis inculpabiles apud Dominum & apud Israel, & obtinebitis regiones, quas vultis coram Domino. * Sin autem quod dicitis, non feceritis, nulli dubium est quin peccetis in Deum: & scitote quoniam peccatum vestrum apprehendet vos. * Edificate ergo vrbes paruulis vestris, & caulas & stabula ouibus ac iumentis: & quod polliciti estis implete. * Dixeruntq. filij Gad & Ruben ad Moysen: Serui tui sumus, faciemus quod iubet dominus noster. * Paruulos nostros, & mulieres, & pecora, ac iumenta relinquemus in vrbibus Galaad: * nos autem famuli tui omnes expediti perge-

mus ad bellum, sicut tu domine loqueris. * Præcepit ergo Moyse Eleazaro sacerdoti, & Iosue filio Nun, & principibus familiarum per tribus Israel, & dixit ad eos: * Si transferint filij Gad, & filij Ruben vobiscū Iordanem omnes armati ad bellum coram Domino, & vobis fuerit Terra subiecta: date eis Galaad in possessionem. * Sin autem noluerint transire armati vobiscum in Terram Chanaan, inter vos habitandi accipiāt loca. * Responderuntq. filij Gad, & filij Ruben: Sicut locutus est Dominus seruis suis, ita faciemus: * ipsi armati pergemus coram Domino in Terram Chanaan, & possessionem iam suscepisse nos confitemur trans Iordanem. * Dedit itaque Moyse filiis Gad & Ruben, & dimidiæ tribui Manasse filij Ioseph regnum Schon regis Amorrhæi, & regnum Og regis Basan, & terram eorum cum vrbibus suis per circuitum. * Igitur extruxerunt filij Gad, Dibon, & Araroth, & Aroer, * & Etroth, & Sophan, & Iazer, & Iegbaa, * & Bethnemra, & Betharan, vrbes munitas, & caulas pecoribus suis. * Filij vero Ruben ædificauerunt Hesebon, & Eleale, & Cariathaim, * & Nabo, & Baalmeon versis nominibus, Sabama quoque: imponentes vocabula vrbibus, quas extruxerāt. * Porro filij Machir, filij Manasse perrexerunt in Galaad, & vastauerunt eam interfecto Amorrhæo habitatore eius. * Dedit ergo Moyse Terram Galaad Machir filio Manasse, qui habitauit in ea. * Iair autem filius Manasse abiit, & occupauit vicos eius, quos appellauit Hauoth Iair, id est Villas Iair. * Nobe quoque perrexit, & apprehendit Chanath cum viculis suis: vocauitq. eam ex nomine suo Nobe.

C A P. XXXII.

HÆ sunt mansiones filiorum Israel, qui egressi sunt de Ægypto per turmas suas in manu Moyse & Aaron, * quas descripsit Moyse iuxta castrorum loca, quæ Domini iussione mutabant. * Profecti igitur de Ramesse mense primo, quintadecima die mensis primi, altera die Phase filij Israel

in

in manu excelsa, videntibus cunctis Ægyptijs, & sepelientibus primogenitos, quos percusserat Dominus (nam & in dijs eorum exercuerat ultionem) castrametati sunt in Soccoth. Et de Soccoth venerunt in Etham, quæ est in extremis finibus solitudinis. Inde egressi venerunt contra Phihahiroth, quæ respicit Beelsephon, & castrametati sunt ante Magdalû. Profectiq. de Phihahiroth, transierunt per medium mare in solitudinem: & ambulantes tribus diebus per desertum Etham, castrametati sunt in Mara. Profectiq. de Mara venerunt in Elim, ubi erant duodecim fontes aquarum, & palmæ septuaginta: ibiq. castrametati sunt. Sed & inde egressi, fixerunt tentoria super Mare rubrum. Profectiq. de Mari rubro, castrametati sunt in deserto Sin. Vnde egressi, venerunt in Daphca. Profectiq. de Daphca, castrametati sunt in Alus. Egressiq. de Alus, in Raphidim fixere tentoria, ubi populo defuit aqua ad bibendum. Profectiq. de Raphidim, castrametati sunt in deserto Sinai. Sed & de solitudine Sinai egressi, venerunt ad sepulchra concupiscentiæ. Profectiq. de sepulchris concupiscentiæ, castrametati sunt in Haferoth. Et de Haferoth venerunt in Rethma. Profectiq. de Rethma, castrametati sunt in Remmophares. Vnde egressi venerunt in Lebna. De Lebna castrametati sunt in Reffa. Egressiq. de Reffa, venerunt in Ceelatha. Vnde profecti castrametati sunt in monte Sepher. Egressi de monte Sepher, venerunt in Harada. Inde proficiscētes, castrametati sunt in Maceloth. Profectiq. de Maceloth, venerunt in Thahath. De Thahath castrametati sunt in Thare. Vnde egressi, fixere tentoria in Methca. Et de Methca castrametati sunt in Hesmona. Profectiq. de Hesmona, venerunt in Moseroth. Et de Moseroth castrametati sunt in Beneiaacan. Profectiq. de Beneiaacan, venerunt in montem Gadgad. Vnde profecti, castrametati sunt in Ietebatha. Et de Ietebatha venerunt in Hebrona. Egressiq. de Hebrona, castrametati sunt in Asiongaber. Inde pro-

fecti, venerunt in desertum Sin, hæc est Cades. Egressiq. de Cades, castrametati sunt in monte Hor, in extremis finibus Terræ Edom. Ascenditq. Aaron sacerdos in montem Hor iubente Domino: & ibi mortuus est anno quadragesimo egressionis filiorum Israel ex Ægypto, mense quinto, prima die mensis, cum esset annorum cētum vigintitrium. Audiuitq. Chanaanæus rex Arad, qui habitabat ad meridiem, in Terrâ Chanaan venisse filios Israel. Et profecti de monte Hor, castrametati sunt in Salmona. Vnde egressi, venerunt in Phunon. Profectiq. de Phunon, castrametati sunt in Obboth. Et de Obboth venerunt in Iieabarim, quæ est in finibus Moabitarum. Profectiq. de Iieabarim, fixere tentoria in Dibongad. Vnde egressi, castrametati sunt in Helmondeblathaim. Egressiq. de Helmondeblathaim, venerunt ad montes Abarim contra Nabo. Profectiq. de montibus Abarim, transierunt ad campestria Moab, supra Iordanem, contra Iericho. Ibiq. castrametati sunt de Bethsimoth vsque ad Abelsarim in planioribus locis Moabitarum, ubi locutus est Dominus ad Moysen: Præcipe filiis Israel, & dic ad eos: Quando transieritis Iordanem, intrantes Terram Chanaan, disperdite cunctos habitatores Terræ illius: confringite titulos, & statuas comminite, atque omnia excelsa vastate, mundantes terrâ, & habitantes in ea. ego enim dedi vobis illam in possessionem, quam diuidetis vobis sorte. Pluribus dabitis latiore, & paucis angustiore. Singulis ut fors ceciderit, ita tribuetur hereditas. Per tribus & familias possessio diuidetur. Sin autē nolueritis interficere habitatores Terræ: qui remanserint, erunt vobis quasi clavi in oculis, & lanceæ in lateribus, & aduersabuntur vobis in Terra habitationis vestræ: & quidquid illis cogitaueram facere, vobis faciam.

CAP. XXXIII.

LOCUTVSQ. est Dominus ad Moysen, dicens: Præcipe filiis Israel, & dices ad

ad eos: Cum ingressi fueritis Terram Chanaan, & in possessionem vobis sorte ceciderit, his finibus terminabitur: * Pars meridiana incipiet a solitudine Sin, quæ est iuxta Edom: & habebit terminos contra Orientem mare salissimum. * qui circuibunt australem plagam per ascensum Scorpionis, ita vt transeant in Senna, & perueniant a meridie vsque ad Cadesbarne, vnde egredientur confinia ad villam nomine Adar, & tendent vsque ad Asemona. * ibitq. per gyrum terminus ab Asemona vsque ad Torrentem Ægypti, & maris magni litore finietur. * Plaga autem occidentalis a mari magno incipiet, & ipso fine claudentur. * Porro ad septentrionalem plagam a mari magno termini incipient, peruenientes vsque ad montem altissimum, * a quo venient in Emath vsque ad terminos Sedada: * ibuntq. confinia vsque ad Zephrona, & villam Enan. hi erunt termini in parte Aquilonis. * Inde metabuntur fines contra orientalem plagam de villa Enan vsque Sephama, * & de Sephama descendant termini in Rebla contra fontem Daphnim: inde peruenient contra Orientem ad mare Cenereth, * & tendent vsque ad Iordanem, & ad vltimum salissimo claudentur mari. Hanc habebitis Terram per fines suos in circuitu. * Præcepitq. Moyses filiis Israel, dicens: Hæc erit Terra, quam possidebitis sorte, & quam iussit Dominus dari nouem tribubus, & dimidiæ tribui. * Tribus enim filiorum Ruben per familias suas, & tribus filiorum Gad iuxta cognationum numerum, media quoque tribus Manasse, * id est, duæ semis tribus, acceperunt partem suam trans Iordanem contra Iericho ad orientalem plagam. * Et ait Dominus ad Moysen: * Hæc sunt nomina virorum, qui Terram vobis diuident, Eleazar sacerdos, & Iosue filius Nun, * & singuli principes de tribubus singulis, * quorum ista sunt vocabula: De tribu Iuda, Caleb filius Iephone. * De tribu Simeon, Samuel filius Ammiud. * De tribu Benjamin, Elidad filius Chafelon. * De tribu filiorum Dan, Bocci filius

23 Iogli. * Filiorum Ioseph de tribu Manasse,
24 Hanniel filius Ephod. * De tribu Ephraim,
25 Camuel filius Sephthan. * De tribu Zabulon,
26 Elifaphan filius Pharnach. * De tribu
27 Issachar, dux Phaltiel filius Ozan. * De tribu
28 Aser, Ahiud filius Salomi. * De tribu
29 Nephthali, Phedael filius Ammiud. * Hi sunt, quibus præcepit Dominus vt diuiderent filijs Israel Terram Chanaan.

C A P. XXXV.

1 **H**Æc quoque locutus est Dominus ad Moysen in campestribus Moab supra
2 Iordanem, contra Iericho: * Præcipe filiis Israel vt dent Leuitis de possessionibus suis
3 * vrbes ad habitadum, & suburbana earum per circuitum: vt ipsi in oppidis maneant, & suburbana sint pecoribus ac iumentis:
4 * quæ a muris ciuitatum forinsecus, per circuitum, mille passuum spatio tendentur.
5 * Contra Orientem duo millia erunt cubiti, & contra Meridiem similiter erunt duo millia: ad mare quoque, quod respicit ad Occidentem, eadem mensura erit, & septentrionalis plaga æquali termino finietur.
6 eruntq. vrbes in medio, & foris suburbana.
7 * De ipsis autem oppidis, quæ Leuitis dabitur, sex erunt in fugitiuorum auxilia separata, vt fugiat ad ea qui fuderit sanguinem: & exceptis his, alia quadraginta duo oppida, * id est, simul quadraginta octo cum
8 suburbanis suis. * Ipsæq. vrbes, quæ dabuntur de possessionibus filiorum Israel, ab his qui plus habent, plures auferentur: & qui minus, pauciores. singuli iuxta mensuram
9 hereditatis suæ dabunt oppida Leuitis. * Ait Dominus ad Moysen: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Quando transgressi fueritis Iordanem in Terram Chanaan, * decernite quæ vrbes esse debeant in præsidia fugitiuorum, qui nolentes sanguinem fuderint: * in quibus cum fuerit profugus, cognatus occisi non poterit eum occidere, donec stet in cōspectu multitudinis, & causa illius iudicetur. * De ipsis autem vrbibus, quæ ad fugitiuorum subsidia separantur,
14 * tres erunt trans Iordanem, & tres in Terra Chanaan,

Chanaan, * tam filijs Israel quàm aduenis
atque peregrinis, vt confugiat ad eas qui
nolens sanguinem fuderit. * Si quis fer-
ro percusserit, & mortuus fuerit qui per-
cussus est: reus erit homicidij, & ipse mo-
rietur. * Si lapidem iecerit, & ictus occu-
buerit: similiter punietur. * Si ligno per-
cussus interierit: percussoris sanguine vin-
dicabitur. * Propinquus occisi, homicidam
interficiet, statim vt apprehenderit eum,
interficiet. * Si per odium quis hominem
impulerit, vel iecerit quippiam in eum per
insidias: aut cum esset inimicus, manu per-
cusserit, & ille mortuus fuerit: percussor,
homicidij reus erit. cognatus occisi statim
vt inuenerit eum, iugulabit. * Quòd si for-
tuito, & absque odio, * & inimicitijs quid-
quam horum fecerit, * & hoc audiente po-
pulo fuerit comprobatum, atque inter per-
cussorem & propinquum sanguinis qua-
estio ventilata: * liberabitur innocens de
toris manu, & reducetur per sententiam
in urbem, ad quam confugerat, manebitq.
ibi, donec sacerdos magnus, qui oleo san-
cto vnctus est, moriatur. * Si interfector ex-
tra fines urbium, quæ exilibus deputatæ
sunt, * fuerit inuentus, & percussus ab eo
qui ultor est sanguinis: absque noxa erit
qui eum occiderit. * debuerat enim profu-
gus vsque ad mortem Pontificis in vrbe
residere. postquam autem ille obierit, ho-
micida reuertetur in terram suam. * Hæc
sempiterna erunt, & legitima in cunctis ha-
bitationibus vestris. * Homicida sub testi-
bus punietur: ad vnus testimonium nul-
lus condemnabitur. * Non accipietis pre-
tium ab eo, qui reus est sanguinis, statim
& ipse morietur. * Exules & profugi ante
mortem Pontificis nullo modo in vrbes
suas reuerti poterunt: * ne polluatis ter-
ram habitationis vestræ, quæ in fontium cruo-
re maculatur: nec aliter expiari potest, nisi
per eius sanguinem, qui alterius sanguinem

fuderit. * Atque ita emundabitur vestra
possessio me commorante vobiscum. ego
enim sum Dominus qui habito inter filios
Israel.

CAP. XXXVI.

ACCESSERVNT autem & principes
familiarum Galaad filij Machir, filij
Manasse de stirpe filiorum Ioseph: locutiq.
sunt Moyse coram principibus Israel, atque
dixerunt: * Tibi domino nostro præcepit
Dominus vt Terram forte diuideres filijs
Israel, & vt filiabus Salphaad fratris nostri
dares possessionem debitam patri: * quas
si alterius tribus homines vxores accepe-
rint, sequetur possessio sua, & translata
ad aliam tribum de nostra hereditate mi-
nuetur. * atque ita fiet, vt cum iubileus, id
est quinquagesimus annus remissionis ad-
uenerit, confundatur sortium distributio, &
aliorum possessio ad alios transeat. * Re-
spondit Moyse filijs Israel, & Domino
præcipiente, ait: Recte tribus filiorum Io-
seph locuta est. * & hæc lex super filiabus
Salphaad a Domino promulgata est: Nu-
bant quibus volunt, tantum vt suæ tribus
hominibus: * ne commisceatur possessio fi-
liorum Israel de tribu in tribum. Omnes
enim viri ducent vxores de tribu & cogna-
tione sua: * & cunctæ feminae de eadem tri-
bu maritos accipient: vt hereditas perma-
neat in familijs, * nec sibi misceatur tribus,
sed ita maneant * vt a Domino separatæ
sunt. Feceruntq. filia Salphaad vt fuerat
imperatum: * & nupserunt Maala, & Ther-
sa, & Hegla, & Melcha, & Noa filijs patris
sui * de familia Manasse, qui fuit filius Io-
seph: & possessio, quæ illis fuerat attributa,
mansit in tribu & familia patris earum.
* Hæc sunt mandata atque iudicia, quæ
mandauit Dominus per manum Moyse ad
filios Israel, in campestribus Moab supra
Iordanem contra Iericho.

LIBER DEUTERONOMII, HEBRAICE ELLE HADDEBARIM:

CAPITULUM PRIMUM.

HEC sunt verba, quæ locutus est Moyses ad omnem Israel trans Iordanem in solitudine campestri, contra Mare rubrū, inter Pharan & Thophel & Laban & Haseroth, ubi auri est plurimum: vndecim diebus de Horeb per viā montis Seir vsque ad Cadesbarne. Quadragesimo anno, vndecimo mense, prima die mensis locutus est Moyses ad filios Israel omnia quæ præceperat illi Dominus: vt diceret eis: postquam pertussit Schon regem Amorrhæorū, qui habitabat in Hesebon: & Og regem Basan, qui mansit in Astaroth, & in Edraī, trans Iordanem in Terra Moab. Cæpitq. Moyses explanare legem, & dicere: Dominus Deus noster locutus est ad nos in Horeb, dicens: Sufficit vobis quod in hoc monte mansistis: reuertimini, & venite ad montem Amorrhæorū, & ad cetera quæ ei proxima sunt cæpestria atque montana & humiliora loca contra Meridiem, & iuxta littus maris, Terrā Chananzorum, & Libani vsque ad flumen magnum Euphraten. En, inquit, tradidi vobis: ingredimini & possidete eam, super qua iuravit Dominus patribus vestris Abraham, Isaac, & Iacob, vt daret illam eis, & semini eorum post eos. Dixiq. vobis illo in tempore: Non possum solus sustinere vos: quia Dominus Deus vester multiplicauit vos, & estis hodie sicut stellæ cæli, plurimæ. (Dominus Deus patrum vestrorum addat ad hunc numerum multa millia, & benedicat vobis sicut locutus est.) Non valeo solus negotia vestra sustinere, & pondus ac iurgia. Date ex vobis viros sapientes & gnaros, & quorum conuersatio sit probata in tribubus vestris, vt ponam eos vobis

principes. Tunc respondistis mihi: Bona res est, quam vis facere. Tuliq. de tribubus vestris viros sapientes & nobiles, & constitui eos principes, tribunos, & centuriones, & quinquagenarios ac decanos, qui docerent vos singula. Præcepiq. eis, dicēs: Audite illos, & quod iustum est indicate: siue ciuis sit ille, siue peregrinus. Nulla erit distantia personarum, ita parum audietis vt magnum: nec accipietis cuiusquā personam, quia Dei iudicium est. Quod si difficile vobis visum aliquid fuerit, referre ad me, & ego audiam. Præcepiq. omnia quæ facere deberetis. Profecti autem de Horeb, transiimus per eremum terribilem & maximam, quam vidistis, per viam montis Amorrhæi, sicut præceperat Dominus Deus noster nobis. Cumq. venissemus in Cadesbarne, dixi vobis: Venistis ad montem Amorrhæi, quem Dominus Deus noster daturus est nobis. Vide Terram, quam Dominus Deus tuus dat tibi: ascende & posside eam, sicut locutus est Dominus Deus noster patribus tuis: noli timere, nec quidquam paucas. Et accessistis ad me omnes, atque dixistis: Mittamus viros qui considerent Terram: & renuncient per quod iter debeamus ascendere, & ad quas pergere ciuitates. Cumq. mihi sermo placuisset, misi ex vobis duodecim viros, singulos de tribubus suis. Qui cum perrexissent, & ascendissent in montana, venerunt vsque ad Vallem botri: & considerata terra, sumentes de fructibus eius, vt ostenderent vbertatem, attulerunt ad nos, atque dixerunt: Bona est terra, quam Dominus Deus noster daturus est nobis. Et nolulistis ascendere, sed increduli ad sermonem Domini Dei nostri murmurastis in

N   taber-

tabernaculis vestris, atque dixistis: Odit nos Dominus, & idcirco eduxit nos de Terra Ægypti, vt traderet nos in manu Amorrhæi, atque deleret. * Quo ascende-
 mus? nuncij terruerunt cor nostrum, dicē-
 tes: Maxima multitudo est, & nobis statu-
 ra procerior: vrbes magnæ, & ad cælum
 vsque munitæ, filios Enacim vidimus ibi.
 * Et dixi vobis: Nolite metuere, nec timea-
 tis eos: * Dominus Deus, qui ductor est ve-
 ster, pro vobis ipse pugnabit, sicut fecit in
 Ægypto cunctis videntibus. * Et in solitudi-
 ne (ipse vidisti) portauit te Dominus Deus
 tuus, vt solet homo gestare paruulum filiū
 suum, in omni via, per quam ambulastis,
 donec veniretis ad locum istum. * Et nec
 sic quidem credidistis Domino Deo vestro,
 * qui præcessit vos in via, & metatus est lo-
 cum, in quo tentoria figere deberetis, no-
 cte ostendens vobis iter per ignem, & die
 per columnam nubis. * Cumq. audisset Do-
 minus vocem sermonum vestrorum, iratus
 iurauit & ait: * Non videbit quispiam de ho-
 minibus generationis huius pessimæ Ter-
 ram bonam, quam sub iuramento pollici-
 tus sum patribus vestris: * præter Caleb fi-
 lium Iephone. ipse enim videbit eam, &
 ipsi dabo Terram, quam calcavit, & filijs
 eius, quia secutus est Dominum. * Nec mi-
 randa indignatio in populum, cum mihi
 quoque iratus Dominus propter vos dixe-
 rit: Nec tu ingrediéris illuc: * sed Iosue fi-
 lius Nun minister tuus, ipse intrabit pro
 te. hunc exhortare & robora, & ipse sorte
 Terram diuidet Israeli. * Paruuli vestri, de
 quibus dixistis quòd captiui ducerentur, &
 filij qui hodie boni ac mali ignorant distā-
 tiam, ipsi ingredientur: & ipsis dabo Terrā,
 & possidebunt eam. * Vos autem reuertimi-
 ni & abite in solitudinem per viam Maris
 rubri. * Et respondistis mihi: Peccauimus
 Domino: ascēdemus & pugnabimus, sicut
 præcepit Dominus Deus noster. Cumq. in-
 structi armis pergeretis in montem, * ait
 mihi Dominus: Dic ad eos: Nolite ascen-
 dere, neque pugnetis, non enim sum vobis-
 cum: ne cadatis coram inimicis vestris.

43 * Locutus sum, & non audistis: sed aduer-
 santes imperio Domini, & tumentes super-
 bia ascendistis in montem. * Itaque egres-
 sus Amorrhæus, qui habitabat in monti-
 bus, & obuiam veniens persecutus est vos,
 sicut solent apes persequi: & cecidit de-
 45 Seir vsque Horma. * Cumq. reuersi plorare-
 tis coram Domino, non audiuit vos, nec
 46 voci vestræ voluit acquiescere. * Sedistis
 ergo in Cadesbarne multo tempore.

C A P. II.

1 **P**ROROCIQ. inde venimus in solitu-
 dinem, quæ ducit ad Mare rubrum, si-
 cut mihi dixerat Dominus: & circuiuimus
 2 montem Seir longo tempore. * Dixitq. Do-
 3 minus ad me: * Sufficit vobis circuire mon-
 4 tem istum: ite contra Aquilonem: * & popu-
 lo præcipe, dicens: Transibitis per termi-
 5 nos fratrum vestrorum filiorum Esau, qui
 6 habitant in Seir, & timebunt vos. * Videte
 ergo diligenter ne moueamini contra eos.
 neque enim dabo vobis de terra eorū quan-
 tum potest vnus pedis calcare vestigium,
 quia in possessionem Esau dedi montem
 6 Seir. * Cibos emetis ab eis pecunia, & co-
 medetis: aquam emptam haurietis, & bi-
 7 betis. * Dominus Deus tuus benedixit tibi
 in omni opere manuum tuarum: nouit iter
 tuum, quomodo transieris solitudinē hanc
 magnam, per quadraginta annos habitans
 tecum Dominus Deus tuus, & nihil tibi
 8 defuit. * Cumq. transissemus fratres nostros
 filios Esau, qui habitabant in Seir, per viam
 campestrem de Elath, & de Asiongaber,
 venimus ad iter, quod ducit in desertum
 9 Moab. * Dixitq. Dominus ad me: Non pu-
 gnes contra Moabitas, nec in eas aduersus
 eos prælium: non enim dabo tibi quidquā
 de terra eorum, quia filijs Loth tradidi Ar-
 10 in possessionem. * Emim primi fuerunt ha-
 bitatores eius, populus magnus, & vali-
 dus, & tam excelsus vt de Enacim stirpe,
 11 * quasi gigantes crederentur, & essent simi-
 les filiorum Enacim. Denique Moabita ap-
 12 pellant eos Emim. * In Seir autem prius ha-
 bitauerunt Horræi: quibus expulsi atque
 deletis

deletis habitauerunt filij Esau, sicut fecit. Israel in terra possessionis suæ, quam dedit illi Dominus. * Surgentes ergo ut transire-
 mus Torrentem Zared, venimus ad eum. * Tempus autem, quo ambulauimus de Ca-
 desbarne vsque ad transitum torrentis Za-
 red, triginta & octo annorum fuit: donec consumeretur omnis generatio hominum bellatorum de castris, sicut inrauerat Do-
 minus: cuius manus fuit aduersum eos, ut interirēt de castrorum medio. * Postquam
 autem vniuersi ceciderunt pugnatōres, locutus est Dominus ad me, dicens: * Tu tra-
 sabis hodie terminos Moab, urbem nomine Ar: * & accedens in vicina filiorū Ammoni, cau e ne pugnes contra eos, nec mouearis ad prælium: non enim dabo tibi de terra filiorum Ammon, quia filijs Loth dedi eam in possessionem. * Terra gigantum reputa-
 ta est: & in ipsa olim habitauerunt gigantes, quos Ammonitæ vocāt Zomzommim, * populus magnus, & multus, & proceræ
 longitudinis, sicut Enacim, quos deleuit Dominus a facie eorum: & fecit illos habitare pro eis, sicut fecerat filijs Esau, qui
 habitant in Seir, delens Horrhæos, & terrā eorum illis tradens, quā possident vsque in præsens. * Heuæos quoque, qui habitabant
 in Haferim vsque Gazan, Cappadoces expulerunt: qui egressi de Cappadocia deleuerunt eos, & habitauerunt pro illis. * Sur-
 gite, & transite torrentem Arnon: ecce tradidi in manu tua Schon regē Hesebon Amorrhæum, & terram eius incipe possidere, & committe aduersus eum prælium. * Ho-
 die incipiam mittere terrorem atque formidinem tuam in populos, qui habitāt sub omni cælo: ut audito nomine tuo paueāt, & in morem parturientium cōtremiscant, & dolore teneantur. * Misi ergo nuncios de
 solitudine Cademoth ad Schon regem Hesebon verbis pacificis, dicēs: * Transibimus
 per terram tuam, publica gradiemur via: non declinabimus neque ad dexteram, neque ad sinistram. * Alimenta pretio vende
 nobis, ut vescamur: aquam pecunia tribue, & sic bibemus. Tantum est ut nobis con-

cedas transitum, * sicut fecerunt filij Esau, qui habitant in Seir, & Moabitæ, qui morantur in Ar: donec veniamus ad Iordanem, & transeamus ad Terram, quam Dominus Deus noster daturus est nobis. * Noluitq. Schon rex Hesebon dare nobis transitū: quia indurauerat Dominus Deus tuus spiritum eius, & obfirmauerat cor illius, ut traderetur in manus tuas, sicut nunc vides. * Dixitq. Dominus ad me: Ecce cœpi tibi tradere Schon, & terram eius, incipe possidere eam. * Egressusq. est Schon obuiam nobis cum omni populo suo ad prælium, in Iasa. * Et tradidit eum Dominus Deus noster nobis: percussimusq. eum cum filiis suis & omni populo suo. * Cunctasq. vrbes in tempore illo cepimus, interfecit habitationibus earum, viris ac mulieribus & paruulis. non reliquimus in eis quidquam. * Absque iumentis, quæ in partem venere prædantium: & spolijs urbium, quas cepimus ab Aroer, quæ est super ripam torrentis Arnon, oppido quod in valle situm est, vsque Galaad. Non fuit vicus & ciuitas, quæ nostras effugeret manus: omnes tradidit Dominus Deus noster nobis. * Absque terra filiorum Ammon, ad quam non accessimus: & cunctis quæ adiacent torrenti Ieboc, & urbibus montanis, vniuersisq. locis, a quibus nos prohibuit Dominus Deus noster.

CAP. III.

ITAQUE conuersi ascendimus per iter Basan: egressusq. est Og rex Basan in occursum nobis cum populo suo ad bellandum in Edrai. * Dixitq. Dominus ad me: Ne timeas eum: quia in manu tua traditus est cum omni populo ac terra sua: faciesq. ei sicut fecisti Schon regi Amorrhæorum, qui habitauit in Hesebon. * Tradidit ergo Dominus Deus noster in manibus nostris etiam Og regē Basan, & vniuersum populum eius: percussimusq. eos vsque ad inter-
 necionem, vastātes cunctas ciuitates illius vno tempore. non fuit oppidum, quod nos effugeret: sexaginta vrbes, omnem regionē

Argob regni Og in Basan. * Cunctæ vrbes
erant munitæ muris altissimis, portisq. &
vestibus, absque oppidis innumeris, quæ
nō habebant muros. * Et deleuimus eos,
sicut feceramus Sehon regi Hesebon, di-
spendentes omnem ciuitatem, virosq. ac
mulieres & paruulos: * iumenta autem &
spolia vrbium diripuimus. * Tulimusq. illo
in tempore terram de manu duorum regū
Amorrhæorum, qui erant trans Iordanem:
a torrente Arnon vsque ad montem Her-
mon, * quæ Sidonij Sarion vocant, & Amor-
rhæi Sanir: * omnes ciuitates, quæ sitæ sunt
in planitie, & vniuersam Terram Galaad &
Basan vsque ad Selcha, & Edraï ciuitates
regni Og in Basan. * Solus quippe Og rex
Basan restiterat de stirpe gigantum. Mon-
stratur lectus eius ferreus, qui est in Rab-
bath filiorum Ammon, nouem cubitos ha-
bens longitudinis, & quattuor latitudinis
ad mensuram cubiti virilis manus. * Ter-
ramq. possedimus tempore illo ab Aroer,
quæ est super ripam torrentis Arnon, vsque
ad mediam partem montis Galaad: & ci-
uitates illius dedi Ruben & Gad. * Reli-
quam autem partem Galaad, & omnem
Basan regni Og, tradidi mediæ tribui Ma-
nasse, omnem regionem Argob: cunctaq.
Basan vocatur Terra gigantum. * Iair filius
Manasse possedit omnem regionem Argob
vsque ad terminos Gessuri, & Machati.
Vocauitq. ex nomine suo Basan, Hauoth
Iair, id est, Villas Iair, vsque in præsentem
diem. * Machir quoque dedi Galaad. * Et
tribubus Ruben & Gad dedi de Terra Ga-
laad vsque ad Torrentem Arnon. medium
torrentis, & confinium vsque ad torren-
tem Ieboc, qui est terminus filiorum Am-
mon: * & planitiem solitudinis, atque Ior-
danē, & terminos Cenereth vsque ad ma-
re deserti, quod est falsissimum, ad radices
montis Phasga contra orientem. * Præce-
piq. vobis in tempore illo, dicens: Domi-
nus Deus vester dat vobis terram hanc in
hereditatem, expediti præcedite fratres ve-
stros filios Israel omnes viri robusti: * abs-
que vxoribus, & paruulis atque iumentis.

Noui enim quòd plura habeatis pecorā, &
in vrbibus remanere debebūt, quas tradidi
vobis, * donec requiem tribuat Dominus
fratribus vestris, sicut vobis tribuit: & pos-
sideant ipsi etiam Terram, quam daturus est
eis trans Iordanem: tunc reuertetur vnus-
quisque in possessionem suam, quam dedi
vobis. * Iosue quoque in tempore illo præ-
cepi, dicens: Oculi tui viderunt quæ fecit
Dominus Deus vester duobus his regibus:
sic faciet omnibus regnis, ad quæ transitu-
rus es. * Ne timeas eos: Dominus enim
Deus vester pugnabit pro vobis. * Preca-
tusq. sum Dominum in tēpore illo, dicens:
* Domine Deus tu cœpisti ostendere seruo
tuo magnitudinem tuam, manumq. fortissi-
mam. neque enim est alius Deus vel in cæ-
lo, vel in terra, qui possit facere opera tua,
& comparari fortitudini tuæ. * Transibo
igitur, & videbo Terram hanc optimā trans
Iordanem, & montem istum egregium, &
Libanum. * Iratusq. est Dominus mihi pro-
pter vos, nec exaudiuit me, sed dixit mihi:
Sufficit tibi: nequaquam vltra loquaris de
hac re ad me. * Ascende cacumen Phasgæ,
& oculos tuos circumfer ad occidentem, &
ad aquilonem, austrumq. & orientē, & aspi-
ce. nec enim transibis Iordanem istum.
* Præcipe Iosue, & corrobora eū atque con-
forta: quia ipse præcedet populum istū, &
diuidet eis Terram, quam visurus es. * Man-
simusq. in valle contra fanum Phogor.

CAP. IIII.

ET nunc Israel audi præcepta & iudicia,
quæ ego doceo te: vt faciens ea, viuas,
& ingrediens possideas Terram, quam Do-
minus Deus patrum vestrorum daturus est
vobis. * Non addetis ad verbū, quod vobis
loquor, nec auferetis ex eo: custodite man-
data Domini Dei vestri quæ ego præcipio
vobis. * Oculi vestri viderunt omnia quæ
fecit Dominus cōtra Beelphegor, quomo-
do contriuerit omnes cultores eius de me-
dio vestri. * Vos autem qui adharetis Do-
mino Deo vestro, viuitis vniuersi vsque in
præsentem diem. * Scitis quòd docuerim
vos

vos præcepta atque iustitias, sicut mandauit mihi Dominus Deus meus: sic facietis ea in Terra, quam possessuri estis: & obseruabitis & implebitis opere. Hæc est enim vestra sapientia, & intellectus coram populis, ut audiētes vniuersa præcepta hæc, dicant: En populus sapiens & intelligens, gens magna. Nec est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquātes sibi, sicut Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris. Quæ est enim alia gens sic inclinata ut habeat ceremonias, iustaq. iudicia, & vniuersam legem, quam ego proponam hodie ante oculos vestros? Custodite igitur temetipsum, & animam tuam sollicite. Ne obliuiscaris verborum, quæ viderunt oculi tui, & ne excidant de corde tuo cunctis diebus vitæ tuæ. Docebis ea filios ac nepotes tuos, a die in quo stetisti coram Domino Deo tuo in Horeb, quando Dominus locutus est mihi, dicens: Congrega ad me populū, ut audiant sermones meos, & discant timere me omni tempore quo viuunt in terra, doceantq. filios suos. Et accessistis ad radices montis, qui ardebat usque ad cælum: erantq. in eo tenebræ, & nubes, & caligo. Locutusq. est Dominus ad vos de medio ignis. Vocem verborum eius audistis, & formam penitus non vidistis. Et ostendit vobis pactum suum, quod præcepit ut faceretis, & decem verba, quæ scripsit in duabus tabulis lapideis. Mihiq. mandauit in illo tempore ut docerem vos ceremonias & iudicia, quæ facere deberetis in Terra, quam possessuri estis. Custodite igitur sollicite animas vestras. Non vidistis aliquam similitudinem in die, qua locutus est vobis Dominus in Horeb de medio ignis: ne forte decepti faciatis vobis sculptam similitudinem, aut imaginē masculi vel feminae, similitudinem omnium iumentorum, quæ sunt super terram, vel auium sub cælo volantium, atque reptilium, quæ mouentur in terra, siue piscium qui sub terra morantur in aquis: ne forte eleuatis oculis ad cælum, videas Solem & Lunam, & omnia astra cæli, & errore dece-

ptus adores ea & colas quæ creauit Dominus Deus tuus in ministerium cunctis gentibus, quæ sub cælo sunt. Vos autem tulit Dominus, & eduxit de fornace ferrea Egypti, ut haberet populum hereditarium, sicut est in præsentī die. Iratusq. est Dominus contra me propter sermones vestros, & iurauit ut non transirem Iordanem, nec ingrederer Terram optimam, quam daturus est vobis. Ecce morior in hac humo, non transibo Iordanem: vos transibitis, & possidebitis terram egregiam. Caue ne quando obliuiscaris pacti Domini Dei tui, quod pepigit tecum: & facias tibi sculptā similitudinem eorum, quæ fieri Dominus prohibuit: quia Dominus Deus tuus ignis consumens est, Deus æmulator. Si genueritis filios ac nepotes, & morari fueritis in Terra, deceptiq. feceritis vobis aliquam similitudinem, patrantem malum coram Domino Deo vestro, ut eunt ad iracundiam prouocetis: testes inuoco hodie cælum & terrā, cito perituros vos esse de Terra, quam transito Iordane possessuri estis. non habitabitis in ea longo tempore, sed delebit vos Dominus, atque disperget in omnes gentes, & remanebitis pauci in nationibus, ad quas vos ducturus est Dominus. ibiq. seruietis dijs, qui hominum manu fabricati sunt; ligno & lapidi qui non vident, nec audiunt, nec comedunt, nec odorantur. Cumq. quaeris ibi Dominum Deum tuum, inteniēs eum: si tamen toto corde quaerieris, & tota tribulatione animæ tuæ. Postquam te inuenerint omnia quæ prædicta sunt, nouissimo tempore reuertēris ad Dominum Deum tuum, & audies vocem eius. Quia Deus misericors Dominus Deus tuus est: non dimittet te, nec omnino delebit, neque obliuiscetur pacti, in quo iurauit patribus tuis. Interroga de diebus antiquis, qui fuerunt ante te ex die quo creauit Deus hominem super terram, a summo cælo usque ad summum eius, si facta est aliquando huiusmodi res, aut vniquā cognitum est, ut audiret populus vocem Dei loquentis de medio ignis, sicut

tu audisti, & vixisti: si fecit Deus ut ingre-
deretur, & tolleretur sibi Gentem de medio
nationum, per cōtationes, signa, atque por-
tenta, per pugnam & robustam manum,
extētumq. brachium, & horribiles visiones
iuxta omnia, quæ fecit pro vobis Dominus
Deus vester in Ægypto, videntibus oculis
tuis: ut scires quoniam Dominus ipse est
Deus, & non est alius præter eum. De ca-
lo te fecit audire vocem suam, ut doceret
te, & in terra ostendit tibi ignem suū ma-
ximū, & audisti verba illius de medio ignis,
quia dilexit patres tuos, & elegit semen
eorum post eos. Eduxitq. te præcedens in
virtute sua magna ex Ægypto, ut dele-
ret nationes maximas & fortiores te in introi-
tu tuo: & introduceret te, daretq. tibi terrā
earum in possessionem, sicut cernis in præ-
senti die. Scito ergo hodie, & cogitato in
corde tuo quod Dominus ipse sit Deus in
cælo sursum, & in terra deorsum, & non sit
alius. Custodi præcepta eius atque mada-
ta, quæ ego præcipio tibi: ut bene sit tibi,
& filiis tuis post te, & permanearis multo tē-
pore super Terram, quam Dominus Deus
tuus daturus est tibi. Tunc separavit Moy-
ses tres ciuitates trans Iordanem ad Orien-
talem plagam, ut confugiat ad eas qui oc-
ciderit nolēs proximum suum, nec sibi fue-
rit inimicus ante vnum & alterum diem, &
ad harum aliquam urbium possit euadere:
Bosor in solitudine, quæ sita est in Terra
campestri de tribu Ruben: & Ramoth in
Galaad, quæ est in tribu Gad: & Golan in
Basan, quæ est in tribu Manasse. Ista est
lex, quam proposuit Moyses corā filiis Is-
rael, & hæc testimonia & ceremoniæ atque
iudicia, quæ locutus est ad filios Israel, quā-
do egressi sunt de Ægypto, trans Iordanē
in valle contra fanum Phogor in terra
Sehon regis Amorrhæi, qui habitauit in He-
sebon, quē percussit Moyses. Filij quoque
Israel egressi ex Ægypto possederunt ter-
ram eius, & terram Og regis Basan, duo-
rum regum Amorrhæorum, qui erant trans
Iordanem ad solis ortum: Ab Aroer, quæ
sita est super ripam torrentis Arnon, usque

ad montem Sion, qui est & Hermon, om-
nem planitiem trans Iordanem ad Orien-
talem plagam, usque ad mare solitudinis,
& usque ad radices montis Phasgas.

C A P. V.

VOCAUITQ. Moyses omnem Israe-
lem, & dixit ad eum: Audi Israel ce-
remónias atque iudicia, quæ ego loquor in
auribus vestris hodie: discite ea, & opere
complete. Dominus Deus noster pepi-
git nobiscum foedus in Horeb. Non cum
patribus nostris iniit pactum, sed nobiscū
qui in præsentiarum sumus, & viuimus.
Facie ad faciem locutus est nobis in mō-
te de medio ignis. Ego sequester & me-
dius fui inter Dominum & vos in tempo-
re illo, ut annunciarem vobis verba eius:
timuistis enim ignem, & non ascendistis
in montem, & ait: Ego Dominus Deus
tuus, qui eduxi te de Terra Ægypti de do-
mo seruitutis. Non habebis deos alienos
in conspectu meo. Non facies tibi scul-
ptile, nec similitudinem omnium, quæ in
cælo sunt desuper, & quæ in terra deorsum,
& quæ versantur in aquis sub terrā. Non
adorabis ea, & non coles. Ego enim sum
Dominus Deus tuus: Deus æmulator, red-
dens iniquitatem patrū super filios in ter-
tiam & quartam generationē his qui ode-
runt me, & faciens misericordiam in mul-
ta millia diligentibus me, & custodienti-
bus præcepta mea. Non viurpabis no-
men Domini Dei tui frustra: quia nō erit
impunitus qui super re vana nomen eius
assumpsit. Obserua diem Sabbati, ut
sanctifices eum, sicut præcepit tibi Domi-
nus Deus tuus. Sex diebus operaberis, &
facies omnia opera tua. Septimus dies
Sabbati est, id est, requies Domini Dei tui.
Non facies in eo quidquam operis tu, &
filius tuus, & filia, seruus & ancilla, & bos,
& asinus, & omne iumentum tuum, &
peregrinus qui est intra portas tuas: ut re-
quiescat seruus tuus, & ancilla tua, sicut
& tu. Memento quod & ipse serui-
eris in Ægypto, & eduxerit te inde Domi-
nus

nus Deus tuus in manu forti, & brachio extento. Idearco præcepit tibi vt obserua-
res diem Sabbati. * Honora patrem tuum 16
& matrē, sicut præcepit tibi Dominus Deus
tuus, vt longo viuas tempore, & bene sit ti-
bi in Terra, quam Dominus Deus tuus da-
turus est tibi. * Non occides. * Neque mo- 17
chaberis. * Furtumq. non facies. * Nec lo- 18
queris contra proximum tuum falsum te- 19
stimonium. * Non concupisces vxorē pro- 20
ximi tui: non domum, non agrum, non fer-
uum, non ancillam, non bouem, non asinū,
& vniuersa quæ illius sunt. * Hæc verbz 21
locutus est Dominus ad omnem multitu-
dinem vestram in monte de medio ignis &
nubis, & caliginis, voce magna, nihil addēs
amplius: & scripsit ea in duabus tabulis
lapideis, quas tradidit mihi. * Vos autem 22
postquam audistis vocem de medio tehe-
brarum, & montem ardere vidistis, accessi-
stis ad me omnes principes tribuum & ma-
iores natu, atque dixistis: * Ecce ostendit 23
nobis Dominus Deus noster maiestatem
& magnitudinem suam. vocem eius audi-
uimus de medio ignis, & probauimus ho-
die quòd loquente Deo cum homine, vi-
xerit homo. * Cur ergo moriemur, & deuo- 24
rabit nos ignis hic maximus? Si enim au-
dierimus vltra vocem Domini Dei nostri,
moriemur. * Quid est omnis caro, vt audiat 25
vocem Dei viventis, qui de medio ignis lo-
quitur sicut nos audiuimus, & possit viue-
re? * Tu magis accede: & audi cuncta quæ 26
dixerit Dominus Deus noster tibi: loque-
risq. ad nos, & nos audientes faciemus ea.
* Quod cum audisset Dominus, ait ad me: 27
Audiui vocem verborum populi huius quæ
locuti sunt tibi: bene omnia sunt locuti.
* Quis det talem eos habere mentem, vt ti- 28
meant me, & custodiant vniuersa mandata
mea in omni tempore, vt bene sit eis & fi-
lijs eorum in sempiternum? * Vade & dic 29
eis: Reuertimini in tentoria vestra. * Tu ve-
ro hic sta mecum, & loquar tibi omnia mā-
data mea, & ceremonias atque iudicia: quæ
docebis eos, vt faciant ea in Terra, quam
dabo illis in possessionem. * Custodite igi- 30

tur & facite quæ præcepit Dominus Deus
vobis: non declinabitis neque ad dexterā,
neque ad sinistram: * sed per viam, quam
præcepit Dominus Deus vester, ambulabi-
tis, vt viuantis, & bene sit vobis, & prote-
lentur dies in terra possessionis vestræ.

CAP. VI.

HÆc sunt præcepta, & ceremoniæ, at-
que iudicia, quæ mandauit Dominus
Deus vester vt docerem vos, & faciatis ea
in Terra, ad quam transgredimini posside-
dam: * vt timeas Dominum Deum tuum, &
custodias omnia mādata & præcepta eius,
quæ ego præcipio tibi, & filijs, ac nepotibus
tuis, cunctis diebus vitæ tuæ, vt prolongen-
tur dies tui. * Audi Israel, & observa vt fa-
cias quæ præcepit tibi Dominus, & bene sit
tibi, & multipliceris amplius, sicut pollici-
tus est Dominus Deus patrum tuorum tibi:
terram lacte & melle manantem. * Audi Is-
rael, Dominus Deus noster, Dominus vnus
est. * Diliges Dominum Deum tuum ex to-
to corde tuo, & ex tota anima tua, & ex to-
ta fortitudine tua. * Eruntq. verba hæc, quæ
ego præcipio tibi hodie, in corde tuo: * &
narrabis ea filijs tuis, & meditaberis in eis
sedens in domo tua, & ambulans in itine-
re, dormiens atque consurgens. * Et ligabis
ea quasi signum in manu tuā, eruntq. &
moueantur inter oculos tuos, * scribesq.
ea in limine, & ostijs domus tuæ. * Cumq.
introduxerit te Dominus Deus tuus in Ter-
ram, pro qua iurauit patribus tuis Abraham,
Isaac, & Iacob: & dederit tibi ciuitates ma-
gnas & optimas, quas non edificasti, * do-
mos plenas cunctarum opum, quas nō ex-
truxisti, cisternas, quas non fodisti, vineta
& oliueta, quæ nō plantasti, * & comederis,
& saturatus fueris: * caue diligenter ne obli-
uiscaris Domini, qui eduxit te de Terra Æ-
gypti, de domo seruitutis. Dominum Deū
tuum timebis, & illi soli seruiēs, ac per no-
men illius iurabis. * Non ibitis post deos
alienos cunctarum Gentium, quæ in circui-
tu vestro sunt: * quoniam Deus æmulator
Dominus Deus tuus in medio tui: nequā-
do.

do irascatur furor Domini Dei tui contra te, & auferat te de superficie terræ. * Non tentabis Dominum Deum tuum, sicut tentasti in loco tentationis. * Custodi præcepta Domini Dei tui, ac testimonia & ceremonias, quas præcepit tibi: * & fac quod placitum est & bonum in conspectu Domini, ut bene sit tibi: & ingressus possideas Terram optimam, de qua iurauit Dominus patribus tuis, ut deleter omnes inimicos tuos coram te, sicut locutus est. * Cumq. interrogauerit te filius tuus cras, dicens: Quid sibi volunt testimonia hæc, & ceremoniæ, atque iudicia, quæ præcepit Dominus Deus noster nobis? dicet ei: Serui eramus Pharaonis in Ægypto, & eduxit nos Dominus de Ægypto in manu forti: * fecitq. signa atque prodigia magna & pessima in Ægypto contra Pharaonem, & omnem domum illius in conspectu nostro, * & eduxit nos inde, ut introductis daret Terram; super qua iurauit patribus nostris. * Præcepitq. nobis Dominus ut faciamus omnia legitima hæc, & timeamus Dominum Deum nostrum, ut bene sit nobis cunctis diebus vitæ nostræ, sicut est hodie. * Eritq. nostri misericors, si custodierimus & fecerimus omnia præcepta eius coram Domino Deo nostro, sicut mandauit nobis.

C A P. VII.

CV M introduxerit te Dominus Deus tuus in terram, quam possessurus ingrederis, & deleuerit Gentes multas coram te, Hethæum, & Gergezæum, & Amorrhæum, Chananæum, & Pherezæum, & Heuæum, & Iebusæum, septem gentes multo maioris numeri quam tu es, & robustiores te: * tradideritq. eas Dominus Deus tuus tibi, percuties eas usque ad internecionem. Non inibis cum eis fœdus, nec misereberis earum, neque sociabis cum eis coniugia. Filiam tuam non dabis filio eius, nec filiam illius accipies filio tuo: * quia seducet filium tuum, ne sequatur me, & ut magis seruiat dijs alienis. irasceturq. furor Domini, & delebit te cito. * Quin potius hæc facietis eis:

Aras eorum subuertite, & confringite statuas, lucosq. succidite, & sculptilia cõburite. * Quia populus sanctus es Domino Deo tuo. Te elegit Dominus Deus tuus, ut sis ei populus peculiaris de cunctis populis, qui sunt super terram. * Non quia cunctas gentes numero vincebatis; vobis inunctus est Dominus, & elegit vos, cum omnibus sitis populis pauciores: * sed quia dilexit vos Dominus, & custodiuit iuramentum, quod iurauit patribus vestris: eduxitq. vos in manu forti, & redemit de domo seruitutis, de manu Pharaonis regis Ægypti. * Et scies quia Dominus Deus tuus, ipse est Deus fortis & fidelis, custodiens pactum & misericordiam diligentibus se, & his qui custodiunt præcepta eius in mille generationes: * & reddens odientibus se statim, ita ut disperdat eos, & ultra non differat, protinus eis restituens quod merentur. * Custodi ergo præcepta & ceremonias atque iudicia, quæ ego mando tibi hodie ut facias. * Si postquã audieris hæc iudicia, custodieris ea & feceris, custodiet & Dominus Deus tuus pactum tibi, & misericordiam quam iurauit patribus tuis: * & diliget te ac multiplicabit, benedicetq. fructui ventris tui, & fructui terræ tuæ, frumento tuo, atque vindemiæ, oleo, & armentis, gregibus ouium tuarum super Terram, pro qua iurauit patribus tuis ut daret eam tibi. * Benedictus eris inter omnes populos. Non erit apud te sterilis vtriusque sexus, tam in hominibus quam in gregibus tuis. * Auferet Dominus a te omnem languorem: & infirmitates Ægypti pessimas, quas nouisti, non inferet tibi, sed cunctis hostibus tuis. * Deuorabis omnes populos, quos Dominus Deus tuus daturus est tibi. Non parcat eis oculus tuus, nec seruias dijs eorum, ne sint in ruinam tui. * Si dixeris in corde tuo: Plures sunt gētes istæ quam ego, quo modo poterō delere eas? * noli metueres, sed recordare quæ fecerit Dominus Deus tuus Pharaoni, & cunctis Ægyptijs, plagas maximas, quas viderunt oculi tui, & signa atque portenta, manumq. robustam, & extensum brachium, ut educeret te Dominus Deus

Deus tuus . sic faciet cunctis populis, quos metuis . * Insuper & crabrones mittet Dominus Deus tuus in eos, donec deleat omnes atque disperdat qui te fugerint, & latere poterint . * Non timebis eos, quia Dominus Deus tuus in medio tui est, Deus magnus & terribilis : ipse consumet nationes has in conspectu tuo paulatim atque per partes . Nō poteris eas delere pariter : ne forte multiplicentur contra te bestiae terrae . * Dabitque eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo : & interficiet illos donec penitus deleantur . * Tradetque reges eorum in manus tuas , & disperdes nomina eorum sub cælo : nullus poterit resistere tibi , donec conteras eos . * Sculptilia eorum igne cōbures : non concupisces argentum & aurum, de quibus facta sunt, neque assumes ex eis tibi quidquā, ne offendas, propterea quia abominatio est Domini Dei tui . * Nec inferes quippiam ex idolo in domum tuam, ne fias anathema, sicut & illud est . Quasi spurcitiam detestaberis , & velut inquinamentum ac sordes abominationi habebis, quia anathema est .

C A P . V I I I .

OMNE mandatum, quod ego præcipio tibi hodie, caue diligenter vt facias : vt possitis viuere, & multiplicemini, ingressique possideatis Terram, pro qua iurauit Dominus patribus vestris . * Et recordaberis cuncti itineris, per quod adduxit te Dominus Deus tuus quadraginta annis per desertum, vt affligeret te, atque tentaret, & nota fierent, quæ in tuo animo versabantur, vtrum custodires mandata illius, an non . * Afflixit te penuria, & dedit tibi cibum Manna, quod ignorabas tu & patres tui : vt ostenderet tibi quod non in solo pane viuat homo, sed in omni verbo quod egreditur de ore Dei . * Vestimentum tuum, quo operiebaris, nequaquam vetustate defecit, & pes tuus non est subtritus, en quadagesimus annus est . * Vt recogites in corde tuo, quia sicut erudit filium suū homo, sic Dominus Deus tuus erudiuit te, vt custodias mandata Domini Dei tui, & ambules in vijs eius, & ti-

7 meas eum . * Dominus enim Deus tuus introducet te in terram bonam, terram riuorum aquarumque . & fontium : in cuius campis & montibus erumpunt fluuiorum abyssi ; * terram frumenti, hordei ac vinearum, in qua ficus, & malogranata, & oliueta nascuntur : terram olei ac mellis . * Vbi absque vlla penuria comedes panem tuum, & rerum omnium abundantia perfrueris : cuius lapides ferrum sunt, & de montibus eius æris metalla fodiuntur : * vt cum comederis, & satiatus fueris, benedicas Domino Deo tuo pro terra optima, quam dedit tibi . * Obserua, & caue nequando obliuiscaris Domini Dei tui, & negligas mandata eius atque iudicia & ceremonias, quas ego præcipio tibi hodie : * ne postquam comederis & satiatus fueris, domos pulchras ædificaueris, & habitaueris in eis, habuerisque armenta bouum & ouium greges, argenti & auri, cunctarumque rerum copiam, * eleuetur cor tuum, & non reminiscaris Domini Dei tui, qui eduxit te de Terra Ægypti, de domo seruitutis : * & ductor tuus fuit in solitudine magna atque terribili, in qua erat serpens flatu adurēs, & scorpio ac dipsas, & nullæ omnino aquæ : qui eduxit riuos de petra durissima, * & cibauit te Manna in solitudine, quod nescierunt patres tui . Et postquam afflixit ac probauit, ad extremum misertus est tui, * ne diceres in corde tuo : Fortitudo mea, & robur manus meæ, hæc mihi omnia præstiterunt . * Sed recorderis Domini Dei tui, quod ipse vires tibi præbuerit, vt impleret pactum suum, super quo iurauit patribus tuis, sicut præfens indicat dies . * Sin autem oblitus Domini Dei tui, secutus fueris deos alienos, coluerisque illos & adoraueris : ecce nunc prædico tibi quod omnino dispereas . * Sicut Gentes, quas deleuit Dominus in introitu tuo, ita & vos peribitis, si inobedientes fueritis voci Domini Dei vestri .

C A P . I X .

AVDI Israel : Tu transgredieris hodie Iordanem, vt possideas nationes maximas

ximas & fortiores te, ciuitates ingentes, & ad cælum vsque muratas, *populum magnū atque sublimem, filios Enacim, quos ipse vidisti, & audisti, quibus nullus potest ex aduerso resistere. *Scies ergo hodie quòd Dominus Deus tuus ipse transibit ante te, ignis deuorans atque consumens, qui cōterat eos & deleat atque disperdat ante faciem tuam velociter, sicut locutus est tibi. *Ne dicas in corde tuo, cū deleuerit eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo : Propter iustitiam meam introduxit me Dominus vt terram hanc possiderem, cum propter impietates suas istæ deletæ sint nationes. *Neque enim propter iustitias tuas, & æquitatem cordis tui ingredieris vt possideas terras earū : sed quia illæ egerunt impie, introeunte te deletæ sunt : & vt compleret verbum suum Dominus, quod sub iuramento pollicitus est patribus tuis Abraham, Isaac, & Iacob. *Sci-to ergo quòd non propter iustitias tuas Dominus Deus tuus dederit tibi terram hanc optimam in possessionem, cum durissimæ ceruicis sis populus. *Memento, & ne obliui scaris quomodo ad iracundiā prouocaueris Dominū Deum tuum in solitudine. Ex eo die, quo egressus es ex Ægypto vsque ad locum istum, semper aduersum Dominū contendisti. *Nam & in Horeb prouocasti eum, & iratus delere te voluit, *quādo ascendi in montem, vt acciperem tabulas lapideas, tabulas pacti quod pepigit vobiscum Dominus : & perseueravi in monte quadraginta diebus ac noctibus, panem nō comedens, & aquam non bibens. *Deditq. mihi Dominus duas tabulas lapideas scriptas digito Dei, & continentes omnia verba quæ vobis locutus est in monte de medio ignis, quando concio populi congregata est. *Cumq. transissent quadraginta diēs, & totidem noctes, dedit mihi Dominus duas tabulas lapideas, tabulas fœderis, *dixitq. mihi : Surge, & descende hinc cito : quia populus tuus, quem eduxisti de Ægypto, deseruerunt velociter viam, quam demonstrasti eis, feceruntq. sibi constatile. *Rursumq. ait Dominus ad me : Cerno quòd populus iste du-

14 ræ ceruicis sit : *dimitte me vt conteram eū, & deleam nomen eius de sub cælo, & consti-
 15 tuā te super Gentem, quæ hac maior & fortior sit. *Cūq. de monte ardente descenderē, & duas tabulas fœderis vtraque tenerem
 16 manu, *vidissemq. vos peccasse Domino Deo vestro, & fecisse vobis vitulum conflatilem, ac deseruisse velociter viam eius, quā
 17 vobis ostenderat : *proieci tabulas de manibus meis, confregiq. eas in conspectu vestro. *Et procidi ante Dominū sicut prius, quadraginta diebus & noctibus panē non comedens, & aquam non bibens propter omnia peccata vestra quæ gessistis contra Dominum, & eum ad iracundiam prouocastis : *timui enim indignationem & iram illius, qua aduersum vos concitatus, delere vos voluit. Et exaudiuit me Dominus etiā
 18 hac vice. *Aduersum Aaron quoque vehementer iratus, voluit eum contere, & pro illo similiter deprecatus sum. *Peccatum autem vestrum quod feceratis, id est vitulum, arripiens, igne combussit, & in frustra comminuens, omninoq. in puluerem redigens, proieci in torrentem, qui de monte descendit. *In incendio quoque & in tentatione, & in Sepulchris concupiscētiæ prouocastis
 19 Dominum : * & quando misit vos de Cadesbarne, dicens : Ascendite, & possidete Terram, quam dedi vobis, & contempsistis imperium Domini Dei vestri, & non credidistis ei, neque vocem eius audire voluistis :
 20 *sed semper fuistis rebelles a die qua nosse vos cœpi. *Et iacui coram Domino quadraginta diebus ac noctibus, quibus eum suppliciter deprecabar, ne deleret vos vt fuerat cōminatus : * & orans dixi : Domine Deus, ne disperdas populum tuum, & hereditatem tuam, quam redemisti in magnitudine tua, quos eduxisti de Ægypto in manu forti. *Recordare seruorum tuorum Abraham, Isaac, & Iacob : ne aspicias duritiam populi huius, & impietatem atque
 21 peccatum : *ne forte dicant habitatores terræ, de qua eduxisti nos : Non poterat Dominus introducere eos in Terram, quam pollicitus est eis, & oderat illos : idcirco eduxit,

eduxit, vt interficeret eos in solitudine.
 * qui sunt populus tuus & hereditas tua, 29
 quos eduxisti in fortitudine tua magna, &
 in brachio tuo extento.

C A P. X.

IN tempore illo dixit Dominus ad me :
 Dola tibi duas tabulas lapideas, sicut
 priores fuerunt, & ascende ad me in mon-
 tem: faciesq. arcam ligneam, & scribam in
 tabulis verba quæ fuerunt in his, quas ante
 confregisti, poneq. eas in arca. * Feci igitur
 arcam de lignis settim. Cumq. dolassem
 duas tabulas lapideas instar priorum, ascē-
 di in montem, habens eas in manibus.
 * Scripsitq. in tabulis iuxta id, quod prius
 scripserat, verba decem, quæ locutus est Do-
 minus ad vos in monte de medio ignis,
 quando populus congregatus est: & dedit
 eas mihi. * Reuersusq. de monte, descendi,
 & posui tabulas in arcam, quam feceram,
 quæ hucusque ibi sunt, sicut mihi præcepit
 Dominus. * Filij autem Israel mouerunt ca-
 stra ex Beroth filiorum Iacan in Mosera, vbi
 Aaron mortuus ac sepultus est, pro quo,
 sacerdotio functus est Eleazar filius eius.
 * Inde venerunt in Gadgad: de quo loco
 profecti, castrametati sunt in Ietebatha, in
 Terra aquarum atque torrentium. * Eo tem-
 pore separauit tribum Leui, vt portaret ar-
 cam fœderis Domini, & staret coram eo in
 ministerio, ac benediceret in nomine illius
 vsque in præsentem diem. * Quam ob rem
 non habuit Leui partem, neque possessio-
 nem cū fratribus suis: quia ipse Dominus
 possessio eius est, sicut promisit ei Dominus
 Deus tuus. * Ego autem steti in monte, si-
 cut prius, quadraginta diebus ac noctibus:
 exaudiuitq. me Dominus etiam hac vice, &
 te perdere noluit. * Dixitq. mihi: Vade, &
 præcede populum, vt ingrediatur, & possi-
 deat Terram, quam iuraui patribus eorum
 vt traderem eis. * Et nunc Israel, quid Do-
 minus Deus tuus petit a te, nisi vt timeas
 Dominum Deum tuum, & ambules in vijs
 eius, & diligas eum, ac seruias Domino Deo
 tuo in toto corde tuo, & in tota anima

13 tua: * custodiasq. mandata Domini, & cere-
 monias eius, quas ego hodie præcipio tibi,
 14 vt bene sit tibi? * En Domini Dei tui cælum
 est, & cælum cæli, terra & omnia, quæ in ea
 15 sunt: * & tamen patribus tuis conglutina-
 tus est Dominus, & amauit eos, elegitq. se-
 men eorum post eos, id est vos, de cunctis
 16 Gentibus, sicut hodie comprobatur. * Cir-
 cumcidite igitur præputium cordis vestri,
 & ceruicem vestram ne induretis amplius:
 17 * quia Dominus Deus vester ipse est Deus
 deorum, & Dominus dominantium, Deus
 magnus & potens, & terribilis, qui personā
 18 non accipit, nec munera. * Facit iudicium
 pupillo & viduæ, amat peregrinum, & dat
 19 ei victum atque vestitum. * & vos ergo ama-
 te peregrinos, quia & ipsi fuistis aduenæ in
 20 Terra Ægypti. * Dominum Deum tuum ti-
 mebis, & ei soli seruias: ipsi adhærebis, iu-
 21 rabisq. in nomine illius. * Ipse est laus tua,
 & Deus tuus, qui fecit tibi hæc magnalia,
 22 & terribilia, quæ viderunt oculi tui. * In se-
 ptuaginta animabus descenderunt patres
 tui in Ægyptum: & ecce nunc multiplicauit
 te Dominus Deus tuus sicut astra cæli.

C A P. XI.

AM A itaque Dominum Deum tuum,
 & obserua præcepta eius & ceremo-
 2 nias, iudicia atque mandata omni tempo-
 3 re. * Cognoscite hodie quæ ignorant filij ve-
 stri, qui non viderunt disciplinam Domini
 Dei vestri, magnalia eius & robustam ma-
 4 num, extensumq. brachium, * signa & opera
 quæ fecit in medio Ægypti Pharaoni re-
 gi, & vniuersæ terræ eius, * omniq. exercitui
 Ægyptiorum, & equis ac curribus: quo
 modo operuerint eos aquæ maris rubri,
 cum vos persequerentur, & deleuerint eos
 5 Dominus vsque in præsentem diem: * vo-
 bisq. quæ fecerit in solitudine donec veni-
 6 retis ad hunc locum: * & Dathan atque
 Abiron filijs Eliab, qui fuit filius Ruben:
 quos aperto ore suo terra absorbit cum
 domibus & tabernaculis, & vniuersa sub-
 stantia eorum, quam habebant in medio
 7 Israel. * Oculi vestri viderunt omnia opera

Domini magnā quæ fecit, ut custodiat 18
 vniuersa mandata illius, quæ ego hodie
 præcipio vobis, & pollicis introire, & possi- 19
 dere Terram, ad quam ingredimini, multo
 toq. in ea viuatis tempore: quam sub iura- 20
 mento pollicitus est Dominus patribus ves-
 tris, & semini eorum, lacte & melle manā-
 tem. Terra enim, ad quam ingrederis pos- 21
 sidendam, non est sicut Terra Egypti, de
 qua existi, ubi iacto semine in hortorum
 morem aquæ ducuntur irriguæ, sed mon- 22
 tuosa est & campestris, de celo expectans
 pluuias, quam Dominus Deus quis semper 23
 inuilit, & oculi illius in ea sunt a principio
 anni vsque ad finem eius. Si ergo obedie- 24
 ritis mandatis meis, quæ ego hodie præci-
 pio vobis, ut diligatis Dominum Deum vos-
 trum, & seruiatis ei in toto corde vestro, &
 in tota anima vestra: dabit pluuiam terræ 1
 vestræ temporaneam & ferotinam, ut col-
 ligatis frumentum, & vinum, & oleum, for- 2
 numq. ex agris ad pascenda iumenta, & ut
 ipsi comedatis ac saturemini. Cauete ne 3
 forte decipiatur cor vestrum, & recedatis a
 Domino, seruiatisq. dijs alienis, & adoretis
 eos: iratusq. Dominus claudat cælum, & 4
 pluuiæ non descendant, nec terra det ger-
 men suum, pereatisq. velociter de Terra
 optima, quam Dominus daturus est vobis.
 Ponite hæc verba mea in cordibus & in 5
 animis vestris, & suspendite ea pro signo in
 manibus, & inter oculos vestros collocare.
 Docete filios vestros ut illa meditentur, 6
 quando federis in domo tua, & ambulaue-
 ris in via, & accubueris atque surrexeris.
 Scribes ea super postes & ianuas domus 7
 tuæ: ut multiplicentur dies tui, & filiorum
 tuorum in Terra, quā iurauit Dominus pa- 8
 tribus tuis, ut daret eis quādiu cælum im-
 minet terræ. Si enim custodieritis manda- 9
 ta quæ ego præcipio vobis, & feceritis ea,
 ut diligatis Dominum Deum vestrum, &
 ambuletis in omnibus vijs eius, adhærentes 10
 ei, disperdet Dominus omnes gentes istas
 ante faciem vestram, & possidebitis eas, quæ 11
 maiores & fortiores vobis sunt. Omnis lo- 12
 cus, quem calcauerit pes vester, vester erit.

A deserto, & a Libano, a flumine magno
 Eufrate vsque ad mare occidentale erunt
 termini vestri. Nullus stabit contra vos
 terrorem vestrum, & formidinem dabit Do-
 minus Deus vester super omnem terram,
 quam calcaturus estis, sicut locutus est vo-
 bis. En propono in conspectu vestro ho-
 die benedictionem & maledictionem: be-
 nedictionem, si obedieritis mandatis Domi-
 ni Dei vestri, quæ ego hodie præcipio vo-
 bis: maledictionem, si non obedieritis mā-
 datis Domini Dei vestri, sed recesseritis de-
 via, quam ego nunc ostendo vobis, & am-
 bulaueritis post pedes alienos, quos ignora-
 tis. Cum vero introduxerit te Dominus
 Deus tuus in Terram, ad quam pergis ha-
 bitandam, pones benedictionē super mon-
 tem Garizim, maledictionem super montem
 Hebal, qui sunt trans Iordanem post viam,
 quæ vergit ad solis occubitu in Terra Cha-
 nanæ, qui habitat in campestribus contra
 Galgalam, quæ est iuxta vallem tendentem
 & intrantem procul. Vos enim transibitis
 Iordanem, ut possideatis Terrā, quam Do-
 minus Deus vester daturus est vobis, ut ha-
 beatis & possideatis illam. Videte ergo ut
 impleatis ceremonias atque iudicia, quæ
 ego hodie ponam in conspectu vestro.

C A P. XII.

HÆC sunt præcepta atque iudicia, quæ
 facere debetis in Terra, quam Domi-
 nus Deus patrum tuorum daturus est tibi, ut
 possideas eam cunctis diebus, quibus super
 humum gradiéris. Subuertite omnia loca,
 in quibus coluerunt gentes, quas possessuri
 estis; deos suos super montes excelsos, &
 colles, & subter omne lignum frondosum.
 Dissipate aras eorum, & confringite sta-
 tuas, lucos igne comburite, & idola com-
 minuite: disperdite nomina eorum de locis
 illis. Non facietis ita Domino Deo vestro:
 sed ad locū, quem elegerit Dominus Deus
 vester de cunctis tribubus vestris, ut ponat
 nomen suum ibi, & habitet in eo, venietis:
 & offeretis in loco illo holocausta & victi-
 mas vestras, decimas & primitias manuum
 vestrarum

vestrarum, & vota atque donaria, primogenita bouum & ouium. * Et comedetis ibi in conspectu Domini Dei vestri: ac lætabimini in cunctis, ad quæ miseritis manû vos & domus vestra, in quibus benedixerit vobis Dominus Deus vester. * Non facietis ibi quæ nos hic facimus hodie, singuli quod sibi rectum videtur. * Neque enim usque in præsens tempus venistis ad requiem, & possessionem, quam Dominus Deus vester daturus est vobis. * Transibitis Iordanem, & habitabitis in Terra, quâ Dominus Deus vester daturus est vobis, vt requiescat is a cunctis hostibus per circuitum: & absque ullo timore habitetis in loco, quem elegerit Dominus Deus vester, vt sit nomen eius in eo. illuc omnia, quæ præcipio, conferetis, holocausta, & hostias, ac decimas, & primitias manuum vestrarum: & quidquid præcipuum est in muneribus, quæ vouebitis Domino. * Ibi epulabimini coram Domino Deo vestro, vos & filij ac filia vestra, famuli & famulae atque Leuites, qui in vrbibus vestris commoratur. neque enim habet aliam partem & possessionem inter vos. * Caue ne offeras holocausta tua in omni loco, quem videris: sed in eo, quem elegerit Dominus, in vna tribuum tuarum offeres hostias, & facies quaecumque præcipio tibi. * Sin autem comedere volueris, & te esus carniū delectauerit, occide, & comede iuxta benedictionem Domini Dei tui, quâ dedit tibi in vrbibus tuis: siue immundum fuerit, hoc est, maculatum & debile: siue mundum, hoc est, integrum & sine macula, quod offerri licet, sicut capream & ceruum, comedes, * absque esu dumtaxat sanguinis, quem super terram quasi aquam effundes. * Nō poteris comedere in oppidis tuis decimam frumeti, & vini, & olei tui, primogenita armentorum & pecorū, & omnia quæ voueris, & sponte offerre volueris, & primitias manuum tuarum: sed coram Domino Deo tuo comedes ea in loco, quē elegerit Dominus Deus tuus, tu & filius tuus & filia tua, & seruus & famula, atque Leuites, qui manet in vrbibus tuis: & lætaberis &

reficieris corā Domino Deo tuo in cunctis, ad quæ extenderis manum tuam. * Caue ne derelinquas Leuitem in omni tempore quo versaris in terra. * Quando dilatauerit Dominus Deus tuus terminos tuos, sicut locutus est tibi, & volueris vesci carnibus, quas desiderat anima tua: locus autem, quē elegerit Dominus Deus tuus vt sit nomē eius ibi, si procul fuerit, occides de armentis & pecoribus, quæ habueris, sicut præcepi tibi, & comedes in oppidis tuis, vt tibi placet. * Sicut comeditur caprea & ceruus, ita vesceris eis: & mundus & immundus in comune vescantur. * Hoc solum caue, ne sanguinem comedas. sanguis enim eorum pro anima est: & idcirco non debes animam comedere cum carnibus: sed super terram fundes quasi aquam, vt bene sit tibi & filiis tuis post te, cum feceris quod placet in conspectu Domini. * Quæ autem sanctificaueris, & voueris Domino, tolles, & venies ad locum, quē elegerit Dominus: & offeres oblationes tuas carnem & sanguinem super altare Domini Dei tui: sanguinē hostiarum fundes in altari: carnibus autem ipse vesceris. * Obserua & audi omnia quæ ego præcipio tibi, vt bene sit tibi & filiis tuis post te in sempiternum, cum feceris quod bonum est & placitum in conspectu Domini Dei tui. * Quando disperdiderit Dominus Deus tuus ante faciem tuam gentes, ad quas ingrediēris possidendas, & possederis eas, atque habitaueris in terra earum: caue ne imiteris eas, postquam te fuerint introeunte subuersæ, & requiras ceremonias earum, dicens: Sicut coluerunt gentes istæ deos suos, ita & ego colam. * Non facies similiter Domino Deo tuo. Omnes enim abominationes, quas auersatur Dominus, fecerunt dijs suis, offerentes filios & filias, & comburentes igni: * Quod præcipio tibi, hoc tantum facito Domino: nec addas quidquam, nec minuas.

CAP. XII.

SI surrexerit in medio tui propheta, aut qui somnium vidisse se dicat, & prædixerit

xerit signum atque portentum, & euenerit :
 quod locutus est, & dixerit tibi: Eamus, &
 sequamur deos alienos quos ignoras, & ser-
 uiamus eis: non audies verba prophetae il-
 lius aut somniatoris: quia tētat vos Domi-
 nus Deus vester, ut palā fiat utrum diligatis
 eum an non, in toto corde, & in tota anima
 vestra. Dominum Deum vestrum sequimini,
 & ipsum timete, & mandata illius custo-
 dite, & audite vocem eius: ipsi seruietis, &
 ipsi adhærebitis. Propheta autem ille aut
 fictor somniorū interficietur: quia locutus
 est ut vos auerteret a Domino Deo vestro,
 qui eduxit vos de Terra Ægypti, & redemit
 vos de domo seruitutis: ut errare te faceret
 de via, quam tibi præcepit Dominus Deus
 tuus: & auferes malum de medio tui. Si ti-
 bi voluerit persuadere frater tuus filius ma-
 tris tuæ, aut filius tuus vel filia, siue vxor quæ
 est in sinu tuo, aut amicus, quem diligis ut
 animam tuam, clam dicens: Eamus, & ser-
 uiamus dijs alienis, quos ignoras tu, & pa-
 tres tui, cunctarum in circuitu gentiū, quæ
 iuxta vel procul sunt, ab initio vsque ad fi-
 nem terræ, non acquiescas ei, nec audias,
 neque parcat ei oculus tuus ut miserearis &
 occultes eum, sed statim interficies. sit pri-
 mū manus tua super eum, & postea omnis
 populus mittat manum. Lapidibus obru-
 tus necabitur: quia voluit te abstrahere a
 Domino Deo tuo, qui eduxit te de Terra
 Ægypti de domo seruitutis: ut omnis Is-
 rael audiens timeat, & nequaquam ultra
 faciat quippiam huius rei simile. Si audieris
 in vna vrbiū tuarū, quas Dominus Deus
 tuus dabit tibi ad habitandum, dicentes ali-
 quos: Egressi sunt filij Belial de medio tui,
 & auerterunt habitatores vrbs suæ, atque
 dixerunt: Eamus, & seruiamus dijs alienis
 quos ignoratis: quære solcite & diligēter,
 rei veritate perspecta, si inueneris certum
 esse quod dicitur, & abominationem hanc
 opere perpetratam, statim percuties habi-
 tatores vrbs illius in ore gladij, & delebis eā
 ac omnia, quæ in illa sunt, vsque ad pecora.
 quidquid etiam supellectilis fuerit, cōgre-
 gabis in medio platearum eius, & cum ipsa

ciuitate succendes, ita ut vniuersa consu-
 mas Domino Deo tuo, & sit tumulus sem-
 piternus. non ædificabitur amplius, & non
 adhærebit de illo anathemate quidquam in
 manu tua: ut auertatur Dominus ab ira fu-
 rores sui, & misereatur tui, multiplicetq. te
 sicut iurauit patribus tuis, quando audie-
 ris vocem Domini Dei tui, custodiens om-
 nia præcepta eius, quæ ego præcipio tibi
 hodie, ut facias quod placitum est in con-
 spectu Domini Dei tui.

C A P. XIII.

FILII estote Domini Dei vestri: non
 vos incidetis, nec facietis caluitium su-
 per mortuo. quoniam populus sanctus es
 Domino Deo tuo: & te elegit ut sis ei in
 populum peculiarem de cunctis gentibus,
 quæ sunt super terram. Ne comedatis quæ
 immunda sunt. Hoc est animal, quod co-
 medere debetis, Bouem, & ouem, & ca-
 pram, ceruum & capream, bubalum, tra-
 gelaphum, pygargum, orygem, camelopar-
 dalum. Omne animal, quod in duas partes
 findit vngulam, & ruminat, comedetis.
 De his autem, quæ ruminant, & vngulam
 non findunt, comedere non debetis, ut ca-
 melum, leporem, chærogryllum: hæc quia
 ruminant, & non diuidunt vngulā, immun-
 da erunt vobis. Sus quoque quoniam di-
 uidit vngulam, & non ruminat, immunda
 erit. carnibus eorum non vescemini, & ca-
 dauera non tangeris. Hæc comedetis ex
 omnibus quæ morantur in aquis: Quæ ha-
 bent pinnulas & squamas, comedite: quæ
 absque pinnulis & squamis sunt, ne come-
 datis, quia immunda sunt. Omnes aues
 mundas comedite. Immundas ne come-
 datis: aquilam scilicet, & gryphem, & ha-
 liætum, ixion, & vulturem ac miluum iuxta
 genus suum: & omne coruini generis, &
 ltruthionem, ac noctuam, & larum, atque
 accipitrem iuxta genus suum: herodium
 ac cygnum, & ibin, ac mergulum, por-
 phyrionem, & nycticoracem, onocro-
 talum, & charadrium, singula in genere
 suo: vpupam quoque & vespertilionem.

Et

* Et omne quod reptat & pennulas habet, 19
 immundum erit, & non comedetur. * Om- 20
 ne quod mundum est, comedite. * Quid 21
 quid autem morticinum est, ne vescamini
 ex eo. Peregrino, qui intra portas tuas est,
 da ut comedat, aut vende ei: quia tu popu-
 lus sanctus Domini Dei tui es. Non co-
 ques hædum in lacte matris suæ. * Decimā 22
 partem separabis de cunctis fructibus tuis
 qui nascuntur in terra per annos singulos,
 * & comedes in conspectu Domini Dei tui 23
 in loco, quem elegerit, ut in eo nomen il-
 lius inuocetur, decimam frumenti tui, &
 vini, & olei, & primogenita de armentis &
 ouibus tuis: ut discas timere Dominum.
 Deum tuum omni tempore. * Cum autē lon- 24
 gior fuerit via, & locus quem elegerit Do-
 minus Deus tuus, tibiq. benedixerit, nec po-
 tueris ad eum hæc cuncta portare, * vendes 25
 omnia, & in pretium rediges, portabisq. ma-
 nu tua, & proficisceris ad locum, quem ele-
 gerit Dominus Deus tuus: * & emes ex ea 26
 dem pecunia quidquid tibi placuerit, siue
 ex armentis, siue ex ouibus, vinum quoque
 & siceram, & omne quod desiderat anima
 tua: & comedes coram Domino Deo tuo,
 & epulaberis tu & domus tua: * & Levites 27
 qui intra portas tuas est, caue ne derelin-
 quas eum, quia non habet aliam partem in
 possessione tua. * Anno tertio separabis aliā 28
 decimam ex omnibus quæ nascuntur tibi eo
 tempore: & repones intra ianuas tuas. * Ve- 29
 nientq. Levites qui aliam non habet partem
 nec possessionem tecum, & peregrinus ac
 pupillus & vidua, qui intra portas tuas sūt,
 & comedent & saturabuntur: ut benedi-
 cat tibi Dominus Deus tuus in cunctis ope-
 ribus manuum tuarum quæ feceris.

CAP. XV.

S EPTIMO anno facies remissionem, 1
 * quæ hoc ordine celebrabitur. Cui de- 2
 betur aliquid ab amico vel proximo ac fra-
 tre suo, repetere non poterit, quia annus
 remissionis est Domini. * A peregrino & ad- 3
 uena exiges: ciuē & propinquum repeten-
 di non habebis potestatem. * Et omnino 4

indigens & mendicus non erit inter vos: ut
 benedicat tibi Dominus Deus tuus in terra,
 quam traditurus est tibi in possessionem.
 * Si tamen audieris vocem Domini Dei tui,
 & custodieris vniuersa quæ iussit, & quæ
 ego hodie præcipio tibi, benedicet tibi, ut
 pollicitus est. * Fœnerabis gentibus mul- 6
 tis, & ipse a nullo accipies mutuum. Domi-
 naberis nationibus plurimis, & tui nemo
 7 dominabitur. * Si vnus de fratribus tuis, qui
 morantur intra portas ciuitatis tuæ in terra,
 quam Dominus Deus tuus daturus est tibi,
 ad paupertatem venerit: nō obdurabis cor
 8 tuum, nec contrahes manum, * sed aperies
 eam pauperi, & dabis mutuum, quo eum in-
 9 digere perspexeris. * Caue ne forte subre-
 pat tibi impia cogitatio, & dicas in corde
 tuo: Appropinquat septimus annus remis-
 sionis; & auertas oculos tuos a paupere fra-
 tre tuo, nolens ei quod postulat mutuum.
 cōmodare: ne clamet contra te ad Dominū,
 10 & fiat tibi in peccatum. * Sed dabis ei: nec
 ages quippiā callide in eius necessitatibus
 subleuandis: ut benedicat tibi Dominus
 Deus tuus in omni tempore, & in cunctis
 11 ad quæ manum miseris. * Non deerunt pau-
 peres in terra habitationis tuæ: idcirco ego
 præcipio tibi ut aperias manum fratri tuo
 egeno & pauperi, qui tecum versatur in ter-
 12 ra. * Cum tibi veditus fuerit frater tuus He-
 bræus, aut Hebræa, & sex annis seruiert ti-
 bi, in septimo anno dimittes eum liberum:
 13 * & quem libertate donaueris, nequaquam
 14 vacuum abire patieris: * sed dabis viaticum
 de gregibus, & de area, & torculari tuo, qui-
 bus Dominus Deus tuus benedixerit tibi.
 15 * Memento quod & ipse seruiert in Terra
 Ægypti, & liberauerit te Dominus Deus
 tuus, & idcirco ego nunc præcipio tibi.
 16 * Sin autem dixerit: Nolo egredi: eo quod
 diligat te, & domum tuā, & bene sibi apud
 17 te esse sentiat: * assumes subulam, & per-
 forabis aurem eius in ianua domus tuæ, &
 seruiet tibi vsque in æternum. ancillæ quo-
 18 que similiter facies. * Non auertas ab eis
 oculos tuos, quando dimiseris eos libe-
 ros: quoniam iuxta mercedem mercenarij

per sex annos seruiuit tibi : vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus quæ agis . * De primogenitis, quæ nascuntur in armentis, & in ouibus tuis, quidquid est sexus masculini, sanctificabis Domino Deo tuo. Non operaberis in primogenito bouis, & non tondebis primogenita ouium . * In conspectu Domini Dei tui comedes ea per annos singulos in loco, quem elegerit Dominus, tu & domus tua. * Sin autem habuerit maculam, vel claudum fuerit, vel cæcum, aut in aliqua parte deforme vel debile, non immolabitur Domino Deo tuo. * sed intra portas vrbs tuæ comedes illud : tam mundus quàm immundus similiter vescuntur eis quasi caprea, & ceruus . * Hoc solum obseruabis, vt sanguinem eorum non comedas, sed effundes in terram quasi aquam .

C A P. XVI.

OB SERVA mensem nouarum frugum, & verni primum temporis, vt facias Phase Domino Deo tuo : quoniam in isto mense eduxit te Dominus Deus tuus de Ægypto nocte . * Immolabisq. Phase Domino Deo tuo de ouibus, & de bobus in loco, quem elegerit Dominus Deus tuus, vt habitet nomen eius ibi . * Non comedes in eo panem fermentatum : Septem diebus comedes absque fermento, afflictionis panem, quoniã in pauore egressus es de Ægypto : vt memineris diei egressionis tuæ de Ægypto, omnibus diebus vitæ tuæ . * Non apparebit fermentum in omnibus terminis tuis septem diebus, & non remanebit de carnibus eius quod immolatum est vespere in die primo vsque mane . * Non poteris immolare Phase in qualibet vrbiũ tuarum, quas Dominus Deus tuus daturus est tibi ; * sed in loco, quem elegerit Dominus Deus tuus, vt habitet nomen eius ibi : immolabis Phase vespere ad solis occasum, quando egressus es de Ægypto . * Et coques, & comedes in loco, quẽ elegerit Dominus Deus tuus, maneque consurgens vades in tabernacula tua . * Sex diebus comedes azyma : &

in die septima, quia collecta est Domini Dei tui, non facies opus . * Septem hebdomadas numerabis tibi ab ea die qua falcem in segetem miseris . * & celebrabis diem festum hebdomadarũ Domino Deo tuo, oblationem spontaneam manus tuæ, quam offeres iuxta benedictionem Domini Dei tui : * & epulaberis coram Domino Deo tuo, tu, filius tuus, & filia tua, seruus tuus, & ancilla tua, & Leuites qui est intra portas tuas, aduena ac pupillus & vidua, qui morantur vobiscum : in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, vt habitet nomen eius ibi : * & recordaberis quoniam seruus fueris in Ægypto : custodiesq. ac facies quæ præcepta sunt . * Sollemnitate quoque tabernaculorum celebrabis per septẽ dies, quando collegeris de area & torculari fruges tuas : * & epulaberis in festiuitate tua, tu, filius tuus, & filia, seruus tuus & ancilla, Leuites quoque & aduena, pupillus ac vidua qui intra portas tuas sunt . * Septem diebus Domino Deo tuo festa celebrabis in loco, quem elegerit Dominus : benedicetq. tibi Dominus Deus tuus in cunctis frugibus tuis, & in omni opere manuum tuarum, erisq. in læticia . * Tribus vicibus per annum apparebit omne masculinum tuum in conspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit : in sollemnitate azymorum, in sollemnitate hebdomadarum, & in sollemnitate tabernaculorũ. Non apparebit ante Dominum vacuus : * sed offeret vnusquisque secundum quod habuerit iuxta benedictionem Domini Dei sui, quam dederit ei . * Iudices & magistros constitues in omnibus portis tuis, quas Dominus Deus tuus dederit tibi, per singulas tribus tuas : vt iudicent populũ iusto iudicio, * nec in alterã partem declinent . Non accipies personã, nec munera : quia munera excæcant oculos sapientũ, & mutant verba iustorum . * Iuste quod iustũ est persequeris : vt viuas & possideas Terram, quam Dominus Deus tuus dederit tibi . * Non plãtabis lucũ, & omnẽ arborem iuxta altare Domini Dei tui . * Nec facies tibi, neque constitues statuã : quæ odit Dominus Deus tuus .

CAP. XVII.

NON immolabis Domino Deo tuo ouem, & bouem, in quo est macula, aut quippiā vitij: quia abominatio est Domino Deo tuo. Cum reperti fuerint apud te intra vnam portarum tuarum, quas Dominus Deus tuus dabit tibi, vir aut mulier qui faciant malū in conspectu Domini Dei tui, & transgrediantur pactum illius, vt vadant & seruiant dijs alienis, & adorent eos, solem & lunam, & omnem militiam celi, quæ non præcepi: & hoc tibi fuerit nunciatum, audiensq. inquisieris diligenter & veram esse repereris, & abominatio facta est in Israel: educes virum ac mulierē, qui rem sceleratissimam perpetrarunt, ad portas ciuitatis tuæ, & lapidibus obruentur. In ore duorum, aut trium testium peribit qui interficietur. Nemo occidatur, vno contra se dicente testimonium. Manus testis prima interficiet eum, & manus reliqui populi extrema mittetur: vt auferas malum de medio tui. Si difficile & ambiguum apud te iudicium esse perspexeris inter sanguinem & sanguinem, causam & causam, lepram & lepram: & iudicium intra portas tuas videris verba variari: surge, & ascende ad locum, quem elegerit Dominus Deus tuus. Veniesq. ad sacerdotes Leuitici generis, & ad iudicem, qui fuerit illo tempore: quæresq. ab eis, qui indicabunt tibi iudicii veritatem. Et facies quodcumque dixerint qui præsumt loco, quem elegerit Dominus, & docuerint te iuxta legem eius; sequerisq. sententiam eorum. nec declinabis ad dexteram neque ad sinistram. Qui autem superbierit, nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo, & decreto iudicis, morietur homo ille, & auferes malum de Israel: cunctusq. populus audiēs timebit, vt nullus deinceps intumescat superbia. Cum ingressus fueris Terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi, & possederis eam, habitauerisq. in illa, & dixeris: Constituam super me regem, sicut habent omnes per circuitum nationes:

15 eum cōstitues, quē Dominus Deus tuus elegerit de numero fratrum tuorum. Non poteris alterius gentis hominem regem facere, qui non sit frater tuus. Cumq. fuerit constitutus, non multiplicabit sibi equos, nec reducet populum in Ægyptum, equitatus numero subleuatus, præsertim cum Dominus præceperit vobis vt nequaquam amplius per eandem viam reuertamini. Non habebit vxores plurimas, quæ alligant animum eius, neque argenti & aurī immensa pondera. Postquam autem sederit in solio regni sui, describet sibi Deuteronomium legis huius in volumine accipiens exemplar a sacerdotibus Leuiticis tribus, & habebit secum, legetq. illud omnibus diebus vitæ suæ, vt discat timere Dominum Deum suum, & custodire verba & ceremonias eius, quæ in lege præcepta sunt. Nec eleuetur cor eius in superbiam super fratres suos, neque declinet in partē dexteram vel sinistram, vt longo tempore regnet ipse, & filij eius super Israel.

CAP. XVIII.

NON habebunt sacerdotes & Leuitæ, & omnes qui de eadem tribu sunt, partem & hereditatem cum reliquo Israel, quia sacrificia Domini, & oblationes eius comedent, & nihil aliud accipient de possessione fratrum suorum: Dominus enim ipse est hereditas eorum, sicut locutus est illis. Hoc erit iudicium sacerdotum a populo, & ab his qui offerunt victimas: siue bouem, siue ouem immolauerint, dabunt sacerdoti armum ac ventriculum: primitias frumenti, vini, & olei, & lanarum partem ex ouium tonsione. Ipsum enim elegit Dominus Deus tuus de cunctis tribubus tuis, vt stet, & ministret nomini Domini ipse, & filij eius in sempiternū. Si exierit Leuites ex vna vrbiū tuarum ex omni Israel in qua habitat, & voluerit venire, desiderans locum quem elegerit Dominus, ministrabit in nomine Domini Dei sui, sicut omnes fratres eius Leuitæ, qui stabūt eo tempore coram Domino. Partem ciborum

borum eandem accipiet, quam & ceteri: excepto eo, quod in vrbe sua ex paterna ei successione debetur. * Quando ingressus fueris Terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi, caue ne imitari velis abominaciones illarum gentium. * nec inueniatur in te qui lustret filium suum, aut filiam, ducens per ignem: aut qui ariolos sciscitetur, & obseruet somnia atque auguria, nec sit maleficus, * nec incantator, nec qui pythones consulat, nec diuinos, aut quærat a mortuis veritatem. * omnia enim hæc abominatur Dominus, & propter istiusmodi scelera delebit eos in introitu tuo. * perfectus eris, & absque macula cum Domino Deo tuo. * Gentes istæ, quarum possidebis terram, augures & diuinos audiunt: tu autem a Domino Deo tuo aliter institutus es. * **PROPHETAM** de gente tua & de fratribus tuis sicut me, suscitabit tibi Dominus Deus tuus: ipsum audies, * vt petisti a Domino Deo tuo in Horeb, quando concio congregata est, atque dixisti: Ultra non audiam vocem Domini Dei mei, & ignem hûc maximum amplius non videbo, ne moriar. * Et ait Dominus mihi: Bene omnia sunt locuti. * Prophetam suscitabo eis de medio fratrum suorum similem tui: & ponam verba mea in ore eius, loqueturq. ad eos omnia quæ præcepero illi. * qui autem verba eius, quæ loquetur in nomine meo, audire noluerit, ego ultor existam. * Prophetæ autem qui arrogancia deprauatus voluerit loqui in nomine meo, quæ ego non præcepi illi vt diceret, aut ex nomine alienorum deorum, interficietur. * Quod si tacita cogitatione responderis: Quomodo possum intelligere verbum, quod Dominus non est locutus? * hoc habebis signum: Quod in nomine Domini propheta ille prædixerit, & non euenerit: hoc Dominus non est locutus, sed per tumorem animi sui propheta confinxit: & idcirco non timebis eum.

C A P . . . X I X .

CUM disperdiderit Dominus Deus tuus gentes, quarum tibi traditurus est ter-

ram, & possederis eam, habitauerisq. in vrbibus eius & in ædibus: * trës ciuitates separabis tibi in medio Terræ, quam Dominus Deus tuus dabit tibi in possessionem, * sternerens diligenter viam: & in tres æqualiter partes totam Terræ tuæ prouinciã diuides: vt habeat e vicino qui propter homicidium profugus est, quod possit euadere. * Hæc erit lex homicidæ fugientis, cuius vita seruanda est: Qui percusserit proximum suum nesciens, & qui heri & nudiustertius nullum contra eum odium habuisse comprobatur: * sed abiisse cum eo simpliciter in siluam ad ligna cadenda, & in succisione lignorum securis fugerit manu, ferrumq. lapsum de manubrio amicū eius percusserit, & occiderit: hic ad vnã supradictarū vrbium confugiet, & viuet: * ne forsitan proximus eius, cuius effusus est sanguis, dolore stimulatus, persequatur, & apprehendat eum si longior via fuerit, & percutiat animam eius, qui non est reus mortis: quia, nullum contra eum, qui occisus est, odium prius habuisse monstratur. * Idcirco præcipio tibi, vt tres ciuitates æqualis inter se spatij diuidas. * Cum autem dilatauerit Dominus Deus tuus terminos tuos, sicut iurauit patribus tuis, & dederit tibi cunctam Terram, quam eis pollicitus est, (* si tamen custodieris mandata eius, & feceris quæ hodie præcipio tibi, vt diligas Dominum Deū tuum, & ambules in vijs eius omni tēpore) addes tibi tres alias ciuitates, & supradictarum trium vrbium numerum duplicabis: * vt nō effundatur sanguis innoxius in medio Terræ, quam Dominus Deus tuus dabit tibi possidendam, ne sis sanguinis reus. * Si quis autem odio habens proximum suum, insidiatus fuerit vitæ eius, surgensq. percusserit illum, & mortuus fuerit, fugeritq. ad vnã de supradictis vrbibus, * mittent seniores ciuitatis illius, & arripiant eū de loco effugij, tradentq. in manu proximi, cuius sanguis effusus est, & morietur. * Nō misereberis eius, & auferes innoxium sanguinem de Israel, vt bene sit tibi. * Non assumes, & transferes terminos proximi tui

tui, quos fixerunt priores in possessione tua, quam Dominus Deus tuus dabit tibi in Terra, quam acceperis possidendam. * Non stabit testis vnus contra aliquem, quidquid illud peccati, & facinoris fuerit: sed in ore duorum aut trium testium stabit omne verbum. * Si steterit testis mendax contra hominem, accusans eum prauaricationis, stabunt ambo, quorum causa est, ante Dominum in conspectu sacerdotum & iudicum qui fuerint in diebus illis. * Cumq. diligentissime perscrutantes, inuenerint falsum testem dixisse contra fratrem suum mendacium: reddet ei sicut fratri suo facere cogitauit, & auferes malum de medio tui: * ut audientes ceteri timorem habeant, & nequaquam talia audeant facere. * Non misereberis eius, sed animam pro anima, oculum pro oculo, dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro pede exiges. *up om*

CAP. XX.

SI exieris ad bellum contra hostes tuos, & videris equitatus & curtus, & maiorem quam tu habeas aduersarii exercitus multitudinem, non timebis eos: quia Dominus Deus tuus tecum est, qui eduxit te de Terra Egypti. * Appropinquate autem iam praelio, stabit sacerdos ante aciem, & sic loquetur ad populum: * Audi Israel, vos hodie contra inimicos vestros pugnam committitis, non pertimescat cor vestrum, nolite metuere, nolite cedere, nec formidetis eos: * quia Dominus Deus vester in medio vestri est, & pro vobis contra aduersarios dimicabit, ut eruat vos de periculo. * Duces quoque per singulas turmas audiente exercitu proclamabunt: Quis est homo, qui edificauit domum nouam, & non dedicauit eam? vadat, & reuertatur in domum suam, ne forte moriatur in bello, & alius dedicerit eam. * Quis est homo qui plantauit vineam, & necdum fecit eam esse communem, de qua vesci omnibus liceat? vadat, & reuertatur in domum suam: ne forte moriatur in bello, & alius homo eius fungatur officio. * Quis est homo, qui despondit vxor-

rem, & non accepit eam? vadat, & reuertatur in domum suam, ne forte moriatur in bello, & alius homo accipiat eam. * His dictis addent reliqua, & loquentur ad populum: Quis est homo formidolosus, & corde pauido? vadat, & reuertatur in domum suam, ne pauere faciat corda fratrum suorum, sicut ipse timore perterritus est. * Cumq. siluerint duces exercitus, & finem loquendi fecerint, vnusquisque suos ad bellandum cuneos preparabit. * Si quando accesseris ad expugnandam ciuitatem, offeres ei primum pacem. * Si receperit, & aperuerit tibi portas, cunctus populus, qui in ea est, saluabitur, & seruiet tibi sub tributo. * Sin autem foedus inire noluerit, & ceperit contra te bellum, oppugnabis eam. * Cumq. tradiderit Dominus Deus tuus illam in manu tua, percuties omne, quod in ea generis masculini est, in ore gladii, absque mulieribus & infantibus, iumentis & ceteris, quae in ciuitate sunt. Omnem praedam exercitui diuides, & comedes de spolijs hostium tuorum, quae Dominus Deus tuus dederit tibi. * Sic facies cunctis ciuitatibus, quae a te procul valde sunt, & non sunt de his vrbibus, quas in possessionem accepturus es. * De his autem ciuitatibus, quae dabuntur tibi, nullum omnino permittes viuere: * sed interficies in ore gladii, Hethaem videlicet, & Amorrhæum, & Chanaanæum, Pherezaem, & Heuzaem, & Iebusaem, sicut praecepit tibi Dominus Deus tuus: * ne forte doceant vos facere cunctas abominationes, quas ipsi operati sunt dijs suis: & peccetis in Dominum Deum vestrum. * Quando obsederis ciuitatem multo tempore, & munitionibus circumdederis ut expugnes eam, non succides arbores, de quibus vesci potest, nec securibus per circuitum debes vastare regionem: quoniam lignum est, & non homo, nec potest bellantium contra te augere numerum. * Si qua autem ligna non sunt pomifera, sed agrestia, & in ceteros apta vsus, succide, & instrue machinas, donec capias ciuitatem, quae contra te dimicat.

C A P . XXI.

QUANDO inuentum fuerit in terra, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi, hominis cadauer occisi, & ignorabitur cadis reus, egredientur maiores nati, & iudices tui, & metientur a loco cadaueris singularum per circuitum spatia ciuitatum: & quam viciniorē teteris esse perspexerint, seniores ciuitatis illius tollent vitulam de armento, quæ non traxit iugum, nec terram scidit vomere, & ducent eam ad vallem asperam atque saxosam, quæ nunquam arata est, nec sementem recepit: & cædent in eam cervices vitulæ: accedentque sacerdotes filij Leui, quos elegerit Dominus Deus tuus ut ministrent ei, & benedicant in nomine eius, & ad verbum eorum omne negotium, & quidquid mundum, vel immundum est, iudicetur. Et venient maiores nati ciuitatis illius ad interfectum, lauabuntque manus suas super vitulam, quæ in valle percussa est, & dicent: Manus nostræ non effuderunt sanguinem hunc, nec oculi viderunt. propitius esto populo tuo Israel, quem redemisti Domine, & ne reputes sanguinem innocentem in medio populi tui Israel. Et auferetur ab eis reatus sanguinis: tu autem alienus eris ab innocentis cruore, qui fusus est, cum feceris quod præcepit Dominus. Si egressus fueris ad pugnam contra inimicos tuos, & tradiderit eos Dominus Deus tuus in manu tua, captiuosque duxeris, & videris in numero captiuorum mulierem pulchrâ, & adamaueris eam, voluerisque habere vxorem, introduces eam in domum tuam: quæ radet cæsariem, & circumcidet ungues, & deponet vestem, in qua capta est: sedensque in domo tua, flebit patrem & matrem suam vno mēse: & postea intrabis ad eam, dormiesque cum illa, & erit vxor tua. Si autem postea non federit animo tuo, dimittes eam liberam, nec vendere poteris pecunia, nec opprimere per potentiâ: quia humiliasti eam. Si habuerit homo vxores duas, vnam dilectam, & alterâ odiosam, genuerintque ex eo liberos, & fuerit filius

16 odiosæ primogenitus, volueritque substantiam inter filios suos diuidere: non poterit filium dilectæ facere primogenitum, & præferre filio odiosæ, sed filiū odiosæ agnoscerit primogenitum, dabitque ei de his quæ habuerit cuncta duplicia: iste est enim principium liberorum eius, & huic debentur primogenita. Si genuerit homo filium contumacem & proteruum, qui non audiat patris aut matris imperium, & coercitus obedire contempserit: apprehendent eum, & ducent ad seniores ciuitatis illius, & ad portam iudicij, dicentque ad eos: Filius noster iste proteruus & contumax est, monita nostra audire contemnit, commensationibus vacat, & luxuriat atque conuiujs: lapidibus eum obruet populus ciuitatis: & morietur, ut auferatis malum de medio vestri, & vniuersus Israel audiens pertimescat. Quando peccauerit homo quod mortē plectendū est, & adiudicatus morti appensus fuerit in patibulo: non permanebit cadauer eius in ligno, sed in eadē die sepelietur: quia maledictus a Deo est qui pendet in ligno: & nequaquā contaminabis Terram tuam, quam Dominus Deus tuus dedit tibi in possessionem.

C A P . XXI.

NON videbis bouem fratris tui, aut ouem errantem, & præteribis: sed reduces fratri tuo, etiâ si non est propinquus frater tuus, nec nosti eum: duces in domum tuam, & erunt apud te quamdiu quærat eam frater tuus, & recipiat. Similiter facies de asino, & de vestimento, & de omni re fratris tui, quæ perierit: si inueneris eam, ne negligas quasi alienam. Si videris asinum fratris tui aut bouem cecidisse in via, non despicies, sed subleuabis cum eo. Non induetur mulier veste virili, nec vir vtetur veste femineâ: abominabilis enim apud Deum est qui facit hæc. Si ambulans per viam, in arbore vel in terra nidū auis inueneris, & matrem pullis vel ouis desuper incubantem: non tenebis eam cum filijs, sed abire patieris, captos tenens filios: ut bene sit tibi, & longo viuas tempore. Cum ædificaueris

caueris domum nouam, facies murum te-
 cti per circuitum: ne effundatur sanguis in
 domo tua, & sis reus labete alio, & in præ-
 ceptis riente. * Non feres vineam tuam alte-
 ro semine: ne & sementis quam seuisi, &
 quæ nascuntur ex vinea, pariter sanctificen-
 tur. * Non arabis in boue simul & asino. 9
 * Non indueris vestimento, quod ex lana 10
 linoq. cõtextum est. * Funiculos in fimbrijs 11
 facies per quattuor angulos pallij tui, quo
 operieris. * Si duxerit vir vxorem, & postea 12
 odio habuerit eam, * quæsieritq. occasiones 13
 quibus dimittat eam, obijciens ei nomen
 pessimum, & dixerit: Vxorem hanc accepi,
 & ingressus ad eam non inueni virginem:
 * tollent eam pater & mater eius, & ferent 14
 secum signa virginitatis eius ad seniores 15
 urbis qui in porta sunt: * & dicet pater: Fi- 16
 liam meam dedi huic vxorem: quam quia
 odit, * imponit ei nomẽ pessimum, vt dicat: 17
 Non inueni filiam tuam virginem: & ecce
 hæc sunt signa virginitatis filia meæ. expa-
 dent vestimentum coram senioribus ciui-
 tatis: * apprehendentq. senes urbis illius vi- 18
 rum, & verberabunt illum, * condemnantes 19
 insuper centum siclis argenti, quos dabit
 patri puellæ: quoniam diffamauit nomen
 pessimum super virginem Israel: habebitq.
 eam vxorem, & non poterit dimittere eam
 omnibus diebus vitæ suæ. * Quod si verum 20
 est quod obijcit, & non est in puella inuẽta
 virginitas: * eijcient eam extra fores domus 21
 patris sui, & lapidibus obruent viri ciuitatis
 illius, & morietur: quoniam fecit nefas in
 Israel, vt fornicaretur in domo patris sui:
 & auferes malũ de medio tui. * Si dormierit 22
 vir cum vxore alterius, vterque morietur,
 id est, adulter & adultera: & auferes malum
 de Israel. * Si puellam virginem desponde- 23
 rit vir, & inuenierit eam aliquis in ciuitate,
 & concubuerit cum ea, * educes vtrumque 24
 ad portam ciuitatis illius, & lapidibus ob-
 ruentur: puella, quia non clamauit, cum es-
 set in ciuitate: vir, quia humiliauit vxorem
 proximi sui. & auferes malũ de medio tui.
 * Sin autem in agro repererit vir puellam, 25
 quæ desponsata est, & apprehendens con-

16 cubuerit cū ea, ipse morietur solus: * puella
 nihil patietur, nec est rea mortis: quoniam
 sicut latro consurgit contra fratrem suum,
 & occidit animam eius, ita & puella perpel-
 17 sa est. * sola erat in agro: clamauit, & nullus
 18 affuit qui liberaret eam. * Si inuenierit vir
 puellam virginẽ, quæ non habet sponsum,
 & apprehendens concubuerit cum illa, &
 19 res ad iudicium venerit: * dabit qui dormi-
 uit cum ea, patri puellæ quinquaginta si-
 clos argenti, & habebit eam vxorem, quia
 humiliauit illam: non poterit dimittere
 20 eam cunctis diebus vitæ suæ. * Non acci-
 piet homo vxorem patris sui, nec reuela-
 bit operimentum eius.

CAP. XXII.

1 **N**ON intrabit eunuchus attritis vel am-
 putatis testiculis & abscisso veretro,
 2 ecclesiam Domini. * Nō ingreditur mam-
 zer, hoc est, de scorto natus, in ecclesiam
 3 Domini, vsque ad decimam generationẽ.
 4 * Ammonites & Moabites etiam post deci-
 mam generationem non intrabunt eccle-
 5 siam Domini, in æternum: * quia noluerunt
 vobis occurrere cum pane & aqua in via,
 quando egressi estis de Ægypto: & quia
 conduxerunt contra te Balaam filium Beor
 de Mesopotamia Syria, vt malediceret tibi:
 6 * & noluit Dominus Deus tuus audire Ba-
 laam, vertitq. maledictionem eius in bene-
 7 dictionem tuam, eo quod diligeret te. * Nō
 facies cum eis pacem, nec quæras eis bona
 cunctis diebus vitæ tuæ in sempiternum.
 8 * Non abominaberis Idumæum, quia frater
 tuus est: nec Ægyptium, quia advena fuisti
 9 in terra eius: * Qui nati fuerint ex eis, tertia
 generatione intrabunt in ecclesiam Domi-
 10 ni. * Quando egressus fueris aduersus hostes
 tuos in pugnam, custodies te ab omni re
 11 mala. * Si fuerit inter vos homo, qui no-
 cturno pollutus sit somnio, egredietur ex-
 12 tra castra, & non reuertetur, priusquam ad
 vesperam lauetur aqua: & post solis occa-
 13 sum regredietur in castra. * Habebis locum
 extra castra, ad quem egrediaris ad requisi-
 14 ta naturæ, * gerens paxillum in balteo, cūq.
 sederis,

federis, fodies per circuitum, & egesta humo operies* quo releuatus es (Dominus enim Deus tuus ambulat in medio castrorū, vt eruat te, & tradat tibi inimicos tuos) & sint castra tua sancta, & nihil in eis appareat scditatis ne derelinquat te.* Nō trades seruum Domino suo, qui ad te confugerit.* habitabit tecum in loco, qui ei placuerit, & in vna vrbiū tuarum requiescet: ne contristes eum.* Non erit meretrix de filiabus Israel, nec scortator de filiis Israel.* Non offeres mercedem prostibuli, nec pretium canis in domo Domini Dei tui, quidquid illud est quod voveris: quia abominatio est vtrumque apud Dominum Deum tuum.* Non scenerabis fratri tuo ad vsuram pecuniam, nec fruges, nec quamlibet aliam rem.* sed alieno. Fratri autem tuo absque vsura id, quo indiget, commodabis: vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere tuo in Terra, ad quā ingrediēris possidendam.* Cum votum voveris Domino Deo tuo, nō tardabis reddere: quia requireret illud Dominus Deus tuus. & si moratus fueris, reputabitur tibi in peccatum.* Si nolueris polliceri, absque peccato eris.* Quod autem semel egressum est de labijs tuis, obseruabis, & facies sicut promissisti Domino Deo tuo, & propria volūate & ore tuo locutus es.* Ingressus vineam proximi tui, comede vuas quantum tibi placuerit: foras autem ne efferas tecum.* Si intraueris in segetem amici tui, franges spicas, & manu conteres: falce autem non metes.

CAP. XXXIII.

SI acceperit homo vxorem, & habuerit eam, & non inuenerit gratiam ante oculos eius propter aliquā scditatem: scribet libellum repudij, & dabit in manu illius, & dimittet eam de domo sua.* Cumq. egressa alterum maritū duxerit, & ille quoque oderit eam, dederitq. ei libellum repudij, & dimiserit de domo sua, vel certe mortuus fuerit: non poterit prior maritus recipere eam in vxorem: quia polluta est, & abominabilis facta est coram Domino: ne pecca-

re facias Terram tuā, quam Dominus Deus tuus tradiderit tibi possidendam.* Cum acceperit homo nuper vxorem, non procedet ad bellum, nec ei quippiam necessitatis iniungetur publicæ, sed vacabit absque culpa domi suæ, vt vno anno lætetur cum vxore sua.* Non accipies loco pignoris inferiorem, & superiorem molam: quia animam suam opposuit tibi.* Si deprehensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de filiis Israel, & vendito eo acceperit pretium, interficietur, & auferes malum de medio tui.* Obserua diligenter ne incurras plagam lepræ, sed facies quæcumque docuerint te sacerdotes Levitici generis iuxta id, quod præcepi eis, & imple solcite.* Memento quæ fecerit Dominus Deus vester Mariæ, in via cū egrederemini de Ægypto.* Cum repetes a proximo tuo rem aliquam, quam debet tibi, non ingrediēris domum eius vt pignus auferas: sed stabis foris, & ille tibi proferet quod habuerit.* sin autem pauper est, non pernoctabit apud te pignus, sed statim reddes ei ante solis occasum: vt dormiens in vestimento suo, benedicat tibi, & habeas iustitiam coram Domino Deo tuo.* Nō negabis mercedem indigentis, & pauperis fratris tui, siue aduenæ, qui tecum moratur in terra, & intra portas tuas est: sed eadem die reddes ei pretiū laboris sui ante solis occasum, quia pauper est, & ex eo sustentat animam suam: ne clamet contra te ad Dominum, & reputetur tibi in peccatū.* Non occidentur patres pro filiis, nec filij pro patribus, sed vnusquisque pro peccato suo morietur.* Non peruerteres iudicium aduenæ & pupilli, nec auferes pignoris loco viduæ vestimentum.* Memento quod feruieris in Ægypto, & eruerit te Dominus Deus tuus inde. Idcirco præcipio tibi vt facias hanc rem.* Quando messueris segetem in agro tuo, & oblitus manipulum reliqueris, non reuertēris vt tollas illum: sed aduenā, & pupillum, & viduam auferre patiēris, vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere manū tuarum.* Si fruges collegeris oliuarū, quidquid remanserit in arboribus,

boribus, non reuertéris vt colligas: sed relinques aduenæ, pupillo, ac viduæ. * Si vindemiaueris vineam tuam, non colliges remanentes racemos, sed cedent in vltus aduenæ, pupilli, ac viduæ. * Memento quod & tu seruieris in Ægypto, & idcirco præcipio tibi vt facias hanc rem.

CAP. XXV.

SI fuerit causa inter aliquos, & interpellauerint iudices: quem iustum esse perspexerint, illi iustitiæ palmam dabunt: quæ impium, condemnabunt impietatis. * Sin autem eum, qui peccauit, dignum viderint plagis: prosternent, & coram se facient verberari. Pro mensura peccati erit & plagarum modus: ita dumtaxat, vt quadragenarium numerum non excedant: ne forde laceratus ante oculos tuos abeat frater tuus. * Non ligabis os bouis terentis in area fruges tuas. * Quando habitauerint fratres simul, & vnus ex eis absque liberis mortuus fuerit, vxor defuncti non nubit alteri: sed accipiet eam frater eius, & suscitabit semén fratris sui: & primogenitum ex ea filium nomine illius appellabit, vt nō deleatur nomen eius ex Israel. * Sin autem noluerit accipere vxorem fratris sui, quæ ei lege debetur, perget mulier ad portam ciuitatis, & interpellabit maiores natū, dicetque: Non vult frater viri mei suscitare nomen fratris sui in Israel: nec me in coniugem sumere. * Statimq. accersiri eum facient, & interrogabunt. Si responderit: Nolo eam vxorem accipere: accedet mulier ad eum coram senioribus, & tollet calceamentum de pede eius, spuetq. in faciem illius, & dicet: Sic fiet homini, qui non ædificat domū fratris sui. * Et vocabitur nomē illius in Israel, Domus discalceati. * Si habuerint inter se iurgium viri duo, & vnus contra alterum rixari coeperit, volensq. vxor alterius eruerē virum suum de manu fortioris, miseritq. manum, & apprehenderit verenda eius: abscedet manum illius, nec flecteris super eam vlla misericordia. * Non habebis in sacco diuersa pondera, maius & minus: nec erit in domo tua modius maior & minor. * pondus

habebis iustum & verum, & modius æqualis & verus erit tibi: vt multo viuas tempore super Terram, quam Dominus Deus tuus dederit tibi. * abominatur enim Dominus tuus eū, qui facit hæc, & auersatur omnem iniustitiā. * Memento quæ fecerit tibi Amalec in via quando egrediebaris ex Ægypto: quomodo occurrerit tibi: & extremos agminis tui, qui lassī residebāt, ceciderit, quando tu eras fame & labore confectus, & nō timuerit Deum. * Cum ergo Dominus Deus tuus dederit tibi requiem, & subiecerit cūctas per circuitum nationes in Terra, quam tibi pollicitus est: delebis nomen eius sub celo. Caue, ne obliuiscaris.

CAP. XXVI.

CUMQ. intraueris Terram, quam Dominus Deus tuus tibi daturus est possidendam, & obtinueris eam, atque habitaueris in ea: tolles de cunctis frugibus tuis primitias, & pones in cartallo, pergesq. ad locum, quem Dominus Deus tuus elegerit, vt ibi inuocetur nomen eius: accedesq. ad sacerdotem, qui fuerit in diebus illis, & dices ad eum: Profectus hodie coram Domino Deo tuo, quod ingressus sum in Terram, pro qua iurauit patribus nostris, vt daret eam nobis. * Suscipiensq. sacerdos cartallum de manu tua, ponet ante altare Domini Dei tui: & loqueris in conspectu Domini Dei tui: Syrus persequabatur patrem meum, qui descendit in Ægyptum, & ibi peregrinatus est in paucissimo numero: creuitq. in gentem magnam ac robustam & infinitæ multitudinis. * Afflixeruntq. nos Ægyptij, & persecuti sunt imponentes onera grauissima: & clamauimus ad Dominum Deum patrum nostrorum: qui exaudiuit nos, & respexit humilitatem nostram, & laborē, atque angustiam: & eduxit nos de Ægypto in manu forti, & brachio extento, in ingenti pauore, in signis atque portentis: & introduxit ad locum istum, & tradidit nobis Terram lacte & melle manantem. * Et idcirco nūc offero primitias frugum Terræ, quā Dominus dedit mihi. Et dimittes eas in conspectu Domini Dei tui, & adorato Domino Deo tuo.

Et

*Et epulaberis in omnibus bonis, quæ Dominus Deus tuus dederit tibi, & domui tuæ, tu & Leuitæ, & aduena qui tecum est. Quando compleueris decimam cunctarum frugum tuarum, anno decimarum tertio dabis Leuitæ, & aduena, & pupillo & viduæ, ut comedant intra portas tuas, & saturentur: loquerisq. in conspectu Domini Dei tui: Abstuli quod sanctificatum est de domo mea, & dedi illud Leuitæ & aduena, & pupillo ac viduæ, sicut iussisti mihi: non præterui mandata tua, nec sum oblitus imperij tui. *Non comedi ex eis in luctu meo, nec separaui ea in qualibet immunditia, nec expedi ex his quidquam in re funebri. Obediui voci Domini Dei mei, & feci omnia sicut præcepisti mihi. *Respice de sanctuario tuo, & de excelso celorum habitaculo, & benedic populo tuo Israel, & Terræ, quam dedisti nobis, sicut iurasti patribus nostris, terræ lacte & melle mananti. *Hodie Dominus Deus tuus præcepit tibi ut facias mandata hæc atque iudicia: & custodias & impleas ex toto corde tuo, & ex tota anima tua. *Dominum elegisti hodie, ut sit tibi Deus, & ambules in vijs eius, & custodias ceremonias illius, & mandata atque iudicia, & obedias eius imperio. * & Dominus elegit te hodie ut sis ei populus peculiaris, sicut locutus est tibi, & custodias omnia præcepta illius: & faciat te excelsiorem cunctis gentibus quas creauit, in laudem, & nomen, & gloriam suam: ut sis populus sanctus Domini Dei tui, sicut locutus est.

C A P . XXVII.

PRÆCEPIT autem Moyses & seniores Israel, populo dicentes: Custodite omne mandatum quod præcipio vobis hodie. *Cumq. transieritis Iordanem in Terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi, eriges ingētes lapides, & calce leuigabis eos, ut possis in eis scribere omnia verba legis huius, Iordane transmissio: ut introeas Terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi, terram lacte & melle manantem, sicut iurauit patribus tuis. *Quando ergo transieritis Iordanem, erigite lapides, quos ego ho-

die præcipio vobis in monte Hebal, & leuigabis eos calce: & ædificabis ibi altare Domino Deo tuo de lapidibus, quos ferrum non tetigit, & de saxis informibus & impolitis: & offeres super eo holocausta Domino Deo tuo, & immolabis hostias pacificas, comedesq. ibi, & epulaberis coram Domino Deo tuo. * Et scribes super lapides omnia verba legis huius plane & lucide. *Dixeruntq. Moyses & sacerdotes Leuitici generis ad omnem Israel: Attende, & audi Israel: Hodie factus es populus Domini Dei tui: audies vocem eius, & facies mandata atque iustitias, quas ego præcipio tibi. *Præcepitq. Moyses populo in die illo, dicens: Hi stabunt ad benedicendum populo super montem Garizim, Iordane transmissio: Simeon, Leui, Iudas, Issachar, Ioseph, & Benjamin. *Et e regione isti stabunt ad maledicendum in monte Hebal: Ruben, Gad, & Aser, & Zabulon, Dan & Nephthali. *Et pronuntiabunt Leuitæ, dicentq. ad omnes viros Israel excelsa voce: *Maledictus homo, qui facit sculptile & conflatile, abominationem Domini, opus manuum artificum, ponetq. illud in abscondito, & respondebit omnis populus, & dicet: Amen. *Maledictus qui non honorat patrem suum, & matrem. & dicet omnis populus: Amen. *Maledictus qui trāsfert terminos proximi sui. & dicet omnis populus: Amen. *Maledictus qui errare facit cæcum in itinere. & dicet omnis populus: Amen. *Maledictus qui peruertit iudicium aduena, pupilli & viduæ. & dicet omnis populus: Amen. *Maledictus qui dormit cum vxore patris sui, & reuelat operimentum lectuli eius. & dicet omnis populus: Amen. *Maledictus qui dormit cum omni iumento: & dicet omnis populus: Amen. *Maledictus qui dormit cum sorore sua, filia patris sui, vel matris suæ. & dicet omnis populus: Amen. *Maledictus qui dormit cum socru sua. & dicet omnis populus: Amen. *Maledictus qui clam percusserit proximum suum, & dicet omnis populus: Amen. *Maledictus qui accipit munera, ut percutiat animam sanguinis innocentis.

centis. & dicet omnis populus: Amen. * Maledictus qui non permanet in sermonibus legis huius, nec eos opere perficit. & dicet omnis populus: Amen.

CAP. XXVIII.

SI autem audieris vocē Domini Dei tui, ut facias atque custodias omnia mandata eius, quæ ego præcipio tibi hodie, faciet te Dominus Deus tuus excelliorem cunctis gentibus, quæ versantur in terra. * Venietque super te vniuersæ benedictiones istæ, & apprehendent te: si tamen præcepta eius audieris. * Benedictus tu in ciuitate, & benedictus in agro. * Benedictus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ, fructusque iumentorum tuorum, greges armentorum tuorum, & caulæ ouium tuarum. * Benedicta horrea tua, & benedictæ reliquæ tuæ. * Benedictus eris tu ingrediens & egrediens. * Dabit Dominus inimicos tuos, qui consurgunt aduersum te; corruentes in conspectu tuo: per vnā viam venient cōtra te, & per septem fugient a facie tua. * Emittet Dominus benedictionē super cellaria tua, & super omnia opera manuum tuarum: benedicetque tibi in terra, quam acceperis. * Suscitabit te Dominus sibi in populum sanctum, sicut iurauit tibi: si custodieris mandata Domini Dei tui, & ambulaueris in vijs eius. * Videruntque omnes terrarum populi quod nomen Domini inuocatum sit super te, & timebunt te. * Abundare te faciet Dominus omnibus bonis, fructu vteri tui, & fructu iumentorum tuorum, fructu terræ tuæ, quam iurauit Dominus patribus tuis ut daret tibi. * Aperiet Dominus thesaurum suū optimum, cælum, ut tribuat pluuiam terræ tuæ in tempore suo: benedicetque cunctis operibus manuum tuarum. Et foenerabis gentibus multis, & ipse a nullo foenus accipies. * Constituet te Dominus in caput, & non in caudam: & eris semper supra, & non subter: si tamen audieris mandata Domini Dei tui quæ ego præcipio tibi hodie, & custodieris & feceris, ac non declinaueris ab eis nec ad dexteram, nec ad sinistram, nec

secutus fueris deos alienos, neque colueris eos. * Quod si audire nolueris vocem Domini Dei tui, ut custodias, & facias omnia mandata eius & ceremonias, quas ego præcipio tibi hodie, veniet super te omnes maledictiones istæ, & apprehendent te. * Maledictus eris in ciuitate, maledictus in agro. * Maledictum horreum tuum, & maledictæ reliquæ tuæ. * Maledictus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ, armenta bouum tuorum, & greges ouium tuarum. * Maledictus eris ingrediens, & maledictus egrediens. * Mittet Dominus super te famem & esuriem, & increpationem in omnia opera tua, quæ tu facies: donec conterat te, & perdat velociter, propter adinuationes tuas pessimas in quibus reliquisti me. * Adiungat tibi Dominus pestilentiam, donec cōsumat te de terra, ad quam ingredieris possidendam. * Percutiat te Dominus egestate, febre & frigore, ardore & æstu, & aëre corrupto ac rubigine, & persequatur donec pereas. * Sit cælum, quod supra te est, æneum: & terra, quam calcas, ferrea. * Det Dominus imbrem terræ tuæ puluerem, & de cælo descendat super te cinis, donec conteraris. * Tradat te Dominus corruentem ante hostes tuos. per vnā viam egrediaris contra eos, & per septem fugias, & dispergaris per omnia regna terræ. * Inque cadaver tuum in escam cunctis volatilibus cæli, & bestijs terræ, & non sit qui abigat. * Percutiat te Dominus vlcere Ægypti, & partem corporis, per quam stercore egeruntur, scabie quoque & prurigine: ita ut curari nequeas. * Percutiat te Dominus amentia & cecitate ac furore mentis, & palpes in meridie sicut palpare solet cæcus in tenebris, & non dirigas vias tuas. Omni tempore calumniam sustineas, & opprimaris violentia, nec habeas qui liberet te. * Vxorem accipias, & alius dormiat cum ea. Domum ædifices, & non habites in ea. Plantas vineam, & non vindemias eam. * Bos tuus immoletur coram te, & non comedas ex eo. Asinus tuus rapiatur in conspectu tuo, & non reddatur tibi. Oves tuæ dentur inimicis tuis, & non

sit qui te adiuuet. * Filij tui & filia tuae tra-
 dantur alteri populo, videntibus oculis tuis,
 & deficientibus ad conspectum eorum to-
 ta die, & non sit fortitudo in manu tua.
 * Fructus terrae tuae, & omnes labores tuos
 comedat populus, quem ignoras: & sis sem-
 per calumniam sustinens, & oppressus cun-
 ctis diebus, * & stupens ad terrorem eorum
 quae videbunt oculi tui. * Percutiat te Do-
 minus vlcere pessimo in genibus & in su-
 ris, sanariq. non possis a planta pedis vsque
 ad verticem tuum. * Ducet te Dominus, &
 regem tuum, quem constitueris super te, in
 gentem, quam ignoras tu & patres tui: &
 seruias ibi dijs alienis, ligno & lapidi. * Et
 eris perditus in prouerbiu ac fabula om-
 nibus populis, ad quos te introduxerit Do-
 minus. * Sementem multam iacies in ter-
 ra, & modicum congregabis: quia locustae
 deuorabunt omnia. * Vineam plantabis, &
 fodies: & vinum non bibes, nec colliges ex
 ea quippiam: quoniam vastabitur vermi-
 bus. * Oliuas habebis in omnibus terminis
 tuis, & non vngaris oleo: quia defluent, &
 peribunt. * Filios generabis & filias, & non
 fruereis eis; quoniam ducentur in captiuita-
 tem. * Omnes arbores tuas & fruges terrae
 tuae rubigo consumet. * Aduena, qui tecum
 versatur in terra, ascendet super te, eritq. su-
 blimior: tu autem descendes, & eris inferior.
 * Ipse foenerabit tibi, & tu non foenerabis ei.
 Ipse erit in caput, & tu eris in caudam. * Et
 venient super te omnes maledictiones istae,
 & persequentes apprehendent te, donec in-
 tereas: quia non audisti vocem Domini Dei
 tui, nec seruasti mandata eius & ceremonias,
 quas praecepit tibi. * Et erunt in te signa at-
 que prodigia, & in semine tuo vsque in sem-
 piternum: eo quod non seruieris Domino
 Deo tuo in gaudio, cordisq. laetitia, propter
 rerum omnium abundantiam. * Seruias ini-
 mico tuo, quem immittet tibi Dominus, in
 fame, & siti, & nuditate, & omni penuria:
 & ponet iugum ferreum super ceruicem
 tuam, donec te conterat. * Adducet Dominus
 super te Gentem de longinquo, & de extre-
 mis terrae finibus in similitudinem aquilae

volantis cum impetu: cuius linguam intelli-
 gere non possis: * Gentem procacissimam, quae
 non deferat seni, nec misereatur paruuli, * &
 deuoret fructum iumentorum tuorum, ac
 fruges Terrae tuae: donec intereas, & non re-
 linquat tibi triticum, vinum, & oleum, ar-
 menta bouum, & greges ouium: donec te di-
 sperdat, * & conterat in cunctis vrbibus tuis,
 & destruantur muri tui firmi atque subli-
 mes, in quibus habebas fiduciam in omni
 Terra tua. Obsideberis intra portas tuas in
 omni Terra tua, quam dabit tibi Dominus
 Deus tuus: * & comedes fructum vteri tui, &
 carnes filiorum tuorum & filiarum tuarum,
 quas dederit tibi Dominus Deus tuus, in an-
 gustia & vastitate qua opprimit te hostis
 tuus. * Homo delicatus in te, & luxuriosus
 valde, inuidebit fratri suo, & uxori, quae cu-
 bat in sinu suo, * ne det eis de carnibus filio-
 rum suorum, quas comedet: eo quod nihil
 aliud habeat in obsidione & penuria, quae
 vastauerint te inimici tui intra omnes por-
 tas tuas. * Tenera mulier & delicata, quae su-
 per terram ingredi non valebat, nec pedis ve-
 stigium figere propter mollietatem & teneri-
 tudinem nimiam, inuidebit viro suo, qui cu-
 bat in sinu eius, super filij & filiae carnis;
 * & illuue secundarum, quae egrediuntur de
 medio feminum eius, & super liberis qui ea-
 dem hora nati sunt. comedent enim eos clam
 propter rerum omnium penuriam in obsidio-
 ne & vastitate, qua opprimit te inimicus
 tuus intra portas tuas. * Nisi custodieris, &
 feceris omnia verba legis huius, quae scripta
 sunt in hoc volumine, & timueris nomen
 eius gloriosum & terribile, hoc est, Dominum
 Deum tuum: * augebit Dominus plagas tuas,
 & plagas seminis tui, plagas magnas & per-
 seuerantes; infirmitates pessimas & perpe-
 tuas. * & conuertet in te omnes afflictiones
 Aegypti, quas timuisti, & adhærebunt tibi:
 * Insuper & vniuersos languores, & plagas,
 quae non sunt scriptae in volumine legis hu-
 ius, inducet Dominus super te, donec te co-
 terat: * & remanebitis pauci numero, qui
 prius eratis sicut astra caeli praemultitudine,
 quoniam non audisti vocem Domini Dei tui.

* Et.

* Et sicut ante latatus est Dominus super vos, bene vobis faciens, vosq. multiplicans: sic latabitur disperdens vos atque subvertens, ut auferamini de Terra, ad quam ingredieris possidendam. * Disperget te Dominus in omnes populos a summitate terræ usque ad terminos eius: & seruias ibi dijs alienis, quos & tu ignoras & patres tui, lignis & lapidibus. * In gentibus quoque illis non quiesces, neque erit requies vestigio pedis tui. Dabit enim tibi Dominus ibi cor pauidum, & deficientes oculos, & animam consumptā mœrore: * Et erit vita tua quasi pendens ante te. Timebis nocte & die, & non credes vitæ tuæ. * Mane dices: Quis mihi det vesperum? & vespere: Quis mihi det mane? propter cordis tui formidinem, qua terreberis, & propter ea, quæ tuis videbis oculis. * Reducet te Dominus classibus in Ægyptum per viā, de qua dixit tibi ut eam amplius non videres. Ibi videris inimicis tuis in seruos & ancillas, & non erit qui emat.

CAP. XXIX.

HÆC sunt verba fœderis quod præcepit Dominus Moyse ut feriret cum filiis Israel in Terra Moab: præter illud fœdus, quod cum eis pepigit in Horeb. * Vocauitq. Moyses omnem Israel, & dixit ad eos: Vos vidistis vniuersa, quæ fecit Dominus coram vobis in Terra Ægypti Pharaoni, & omnibus seruis eius, vniuersaq. terræ illius, * tentationes magnas, quas viderunt oculi tui, signa illa, portentaq. ingentia, * & non dedit vobis Dominus cor intelligens, & oculos videntes, & aures quæ possunt audire, usque in præsentem diem. * Adduxit vos quadraginta annis per desertum: non sunt attrita vestimenta vestra, nec calceamenta pedum vestrorum vetustate consumpta sunt. * Panem non comedistis, vinum & ficerā non bibistis: ut sciretis quia ego sum Dominus Deus vester. * Et venistis ad hunc locum: egressusq. est Sehon rex Hesebon, & Og rex Basan, occurrentes nobis ad pugnam. Et percussimus eos, * & tulimus terram eorum, ac tradidimus possidendā Ru-

ben & Gad, & dimidiā tribui Manasse. * Custodite ergo verba pacti huius, & implete ea: ut intelligatis vniuersa quæ facitis. * Vos statis hodie cuncti coram Domino Deo vestro, principes vestri, & tribus, ac maiores natu, atque doctores, omnis populus Israel, * liberi & vxores vestræ, & aduena qui tecum moratur in castris, exceptis lignorum caforibus, & his, qui cōportant aquas: * ut transeas in fœdere Domini Dei tui, & in iureiurando quod hodie Dominus Deus tuus percutit tecum: * ut suscitetur tibi in populum, & ipse sit Deus tuus sicut locutus est tibi, & sicut iurauit patribus tuis, Abraham, Isaac, & Iacob. * Nec vobis solis ego hoc fœdus seruo, & hæc iuramenta confirmo, * sed cunctis præsentibus & absentibus. * Vos enim nostis quo modo habitauerimus in Terra Ægypti, & quo modo transierimus per medium nationum, quas transeuntes * vidistis abominationes & sordes, id est, idola eorum, lignum & lapidem, argētum & aurum, quæ colebant. * Ne forte sit inter vos vir aut mulier, familia aut tribus, cuius cor auersum est hodie a Domino Deo nostro: ut vadat & seruiat dijs illarū Gentium: & sit inter vos radix germinans fel & amaritudinem. * Cumq. audierit verba iuramenti huius, benedicat sibi in corde suo, dicens: Pax erit mihi, & ambulabo in prauitate cordis mei: & absumat ebria sitientē, * & Dominus non ignoscat ei: sed tunc quāmaxime furor eius fumet, & zelus contra hominem illum, & sedeant super eum omnia maledicta, quæ scripta sunt in hoc volumine: & deleat Dominus nomen eius sub cælo, * & consumat eum in perditionem ex omnibus tribubus Israel, iuxta maledictiones, quæ in Libro legis huius ac fœderis cōtinentur. * Dicerq. sequens generatio, & filij qui nascentur deinceps, & peregrini, qui de longe venerint, videntes plagas Terræ illius, & infirmitates, quibus eam afflixerit Dominus, * sulphure, & salis ardore comburens, ita ut ultra non feratur, nec virens quippiam germinet, in exemplū subuersionis Sodomæ & Gomorrhæ, Adamæ & Seboim, quas subuertit Do-

minus in ira & furore suo. * Et dicent omnes Gentes: Quare sic fecit Dominus Terræ huic? quæ est hæc ira furoris eius immensa? * Et respondebunt: Quia dereliquerunt pactum Domini, quod pepigit cū patribus eorum, quādo eduxit eos de Terra Ægypti: * & seruierunt dijs alienis, & adorauerunt eos, quos nesciebant, & quibus non fuerant attributi: * idcirco iratus est furor Domini contra Terram istam, vt induceret super eam omnia maledicta, quæ in hoc volumine scripta sunt: * & eiecit eos de terra sua in ira & in furore, & in indignatione maxima, proiecitq. in terram alienam, sicut hodie comprobatur. * Abscondita, Domino Deo nostro: quæ manifesta sunt, nobis & filijs nostris vsque in sempiternum, vt faciamus vniuersa verba legis huius.

C A P . . . . . X X X .

CVn ergo venerint super te omnes sermones isti, benedictio siue maledictio, quam proposui in conspectu tuo: & ductus poenitudine cordis tui in vniuersis gētibus, in quas disperferit te Dominus Deus tuus, * & reuersus fueris ad eum, & obedieris eius imperijs, sicut ego hodie præcipio tibi, cum filijs tuis, in toto corde tuo, & in tota anima tua: * reducet Dominus Deus tuus captiuitatē tuā, ac miserebitur tui, & rursus congregabit te de cūctis populis, in quos te ante disperfit. * Si ad cardines cæli fueris dissipatus, inde te retrahet Dominus Deus tuus, * & assumet, atque introducet in Terrā, quā possederunt patres tui, & obtinebis eam: & benedicēs tibi, maioris numeri te esse faciet quā fuerunt patres tui. * Circumcidet Dominus Deus tuus cor tuū, & cor seminis tui: vt diligas Dominum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota anima tua, vt possis viuere. * Omnes autem maledictiones has conuertet super inimicos tuos, & eos, qui oderūt te & persequuntur. * Tu autē reuertēris, & audies vocē Domini Dei tui: faciesq. vniuersa mādata quæ ego præcipio tibi hodie: * & abūdare te faciet Dominus Deus tuus in cūctis operibus manūū tuarum, in sobole

vteri tui, & in fructu iumentorum tuorum, in vbertate terræ tuæ, & in rerum omnium largitate. Reuertetur enim Dominus, vt gaudeat super te in omnibus bonis, sicut gaudius est in patribus tuis: * si tamen audieris vocē Domini Dei tui, & custodieris præcepta eius & ceremonias, quæ in hac lege cōscripta sunt: & reuertaris ad Dominū Deum tuū in toto corde tuo, & in tota anima tua. * Mādātū hoc, quod ego præcipio tibi hodie, nō supra te est, neque procul positū, * nec in cælo situm, vt possis dicere: Quis nostrū valet ad cælum ascendere, vt deferat illud ad nos, & audiamus atque opere cōpleamus? * Neque trans mare positum: vt causeris, & dicas: Quis ex nobis poterit transfretare mare, & illud ad nos vsque deferre: vt possimus audire, & facere quod præceptum est? * Sed iuxta te est sermo valde, in ore tuo, & in corde tuo, vt facias illū. * Considera quod hodie proposuerim in conspectu tuo vitam & bonum, & ecōtrario mortē & malum: * vt diligas Dominum Deum tuū, & ambules in vijs eius, & custodias mandata illius ac ceremonias atque iudicia: & viuas, atque multiplicet te, benedicatq. tibi in Terra, ad quam ingredieris possidendam. * Si autem auersum fuerit cor tuū, & audire nolueris, atque errore deceptus adoraueris deos alienos, & seruieris eis: * prædico tibi hodie quod pereas, & paruo tempore morēris in Terra, ad quā, Iordane trāsmisso, ingredieris possidendam. * Testes inuoco hodie cælum & terrā, quod proposuerim vobis vitam & mortem; benedictionē & maledictionem. Elige ergo vitā, vt & tu viuas, & semen tuum: * & diligas Dominum Deum tuū, atque obedias voci eius, & illi adhæreas (ipse est enim vita tua, & lōgitudo dierū tuorum) vt habites in Terra, pro qua iurauit Dominus patribus tuis, Abraham, Isaac, & Iacob, vt darēt eam illis.

C A P . . . . . X X X I .

AB IIT itaque Moyses, & locutus est omnia verba hæc ad vniuersum Israel, * & dixit ad eos: Centum viginti annorum sum hodie, non possum vltra egredi, & ingredi, præser-

præfertim cū & Dominus dixerit mihi: Non
 transibis Iordanem istum. Dominus ergo
 Deus tuus transibit ante te: ipse delebit om-
 nes gentes has in conspectu tuo, & posside-
 bis eas: & Iosue iste transibit ante te, sicut
 locutus est Dominus. Facietq. Dominus
 eis sicut fecit Sehon & Og regibus Amor-
 rhæorū, & terræ eorum, delebitq. eos. Cum
 ergo & hos tradiderit vobis, similiter facie-
 tis eis sicut præcepi vobis. Viriliter agite, &
 confortamini: nolite timere, nec paueatis ad
 conspectum eorū: quia Dominus Deus tuus
 ipse est ductor tuus, & non dimittet, nec de-
 relinquet te. Vocauitq. Moyses Iosue, &
 dixit ei corā omni Israel: Confortare, & esto
 robustus: tu enim introduces populum istū
 in Terram, quam daturum se patribus eorū
 iurauit Dominus, & tu eā forte diuides. Et
 Dominus qui ductor est vester, ipse erit te-
 cum: non dimittet, nec derelinquet te: noli
 timere, nec paueas. Scripsit itaque Moyses
 legem hanc, & tradidit eā sacerdotibus filiis
 Leui, qui portabāt arcam fœderis Domini,
 & cunctis senioribus Israel. Præcepitq. eis,
 dicens: Post septē annos, anno remissionis,
 in sollēnitāte tabernaculorum, conuenien-
 tibus cunctis ex Israel, vt appareant in con-
 spectu Domini Dei tui in loco, quē elegerit
 Dominus, leges verba legis huius corā om-
 ni Israel, audientibus eis, & in vnum omni
 populo cōgregato, tam viris quā mulieri-
 bus, paruulis, & aduenis, qui sunt intra por-
 tas tuas: vt audientes discant, & timeāt Do-
 minum Deum vestrum, & custodiant, im-
 plementq. omnes sermones legis huius. filij
 quoque eorum qui nunc ignorāt, vt audire
 possint, & timeant Dominum Deum suum
 cūctis diebus quibus versantur in Terra, ad
 quam vos, Iordane trāsmissi, pergitis obti-
 nēdam. Et ait Dominus ad Moysen: Ecce
 prope sunt dies mortis tuæ: voca Iosue, &
 stete in tabernaculo testimonij, vt præcipiā
 ei. Abierunt ergo Moyses & Iosue, & stete-
 runt in tabernaculo testimonij: apparuitq.
 Dominus ibi in columna nubis, quæ stetit
 in introitu tabernaculi. Dixitq. Dominus
 ad Moysen: Ecce tu dormies cum patribus

tuis, & populus iste cōsurgens fornicabitur
 post deos alienos in Terra, ad quam ingre-
 ditur vt habitet in ea: ibi derelinquet me,
 & irritum faciet fœdus, quod pepigi cum
 eo. Et irascetur furor meus contra eum in
 die illo: & derelinquam eum, & abscondam
 faciem meam ab eo, & erit in deuotionē:
 inuenient eū omnia mala & afflictiones, ita
 vt dicat in illo die: Vere quia non est Deus
 mecum, inuenerunt me hæc mala. Ego au-
 tem abscondam, & celabo faciem meam in
 die illo propter omnia mala, quæ fecit, quia
 secutus est deos alienos. Nunc itaque scri-
 bite vobis canticum istud, & docete filios
 Israel: vt memoriter teneant, & ore decan-
 tēt, & sit mihi carmen istud pro testimonio
 inter filios Israel. Introducam enim eum in
 Terram, pro qua iuraui patribus eius, lacte
 & melle manantem. Cumq. comederint, &
 saturati, crassiq. fuerint, auertentur ad deos
 alienos, & seruient eis: detrahentq. mihi, &
 irritum facient pactum meum. Postquam
 inuenerint eum mala multa & afflictiones,
 respondebit ei canticum istud pro testimo-
 nio, quod nulla delebit obliuio ex ore semi-
 nis sui. Scio enim cogitationes eius, quæ fa-
 cturus sit hodie, antequā introducam eum
 in Terram, quam ei pollicitus sum. Scripsit
 ergo Moyses canticū, & docuit filios Israel.
 Præcepitq. Dominus Iosue filio Nun, &
 ait: Confortare, & esto robustus: tu enim in-
 introduces filios Israel in Terram, quam pol-
 licitus sum, & ego ero tecum. Postquā ergo
 scripsit Moyses verba legis huius in volu-
 mine, atque cōpleuit: præcepit Leuitis, qui
 portabant arcam fœderis Domini, dicens:
 Tollite librum istum, & ponite eum in la-
 tere arcæ fœderis Domini Dei vestri: vt sit
 ibi contra te in testimoniū. Ego enim scio
 contentionem tuam, & ceruicem tuam du-
 rissimam. Adhuc viuente me & ingredien-
 te vobiscum, semper contentiose egistis cō-
 tra Dominum: quanto magis cum mortuus
 fuero? Congregate ad me omnes maiores
 natu per tribus vestras, atque doctores, &
 loquar audientibus eis sermones istos, & in-
 uocabo cōtra eos cælum & terram. Noui

enim quòd post mortē meam inique ageris, & declinabitis cito de via, quam præcepi vobis: & occurrent vobis mala in extremo tempore, quando feceritis malum in conspectu Domini, vt iritetis eum per opera manuū vestrarum. * Locutus est ergo Moyses, audiēte vniuerso cœtu Israel, verba carminis huius, & ad finem vsque compleuit.

CAP. XXXII.

AV DITE cœli quæ loquor, audiat terra verba oris mei.

* Concresecat vt pluuia doctrina mea, fluat vt ros eloquium meum, quasi imber super herbam, & quasi stillæ super gramina.

* Quia nomen Domini inuocabo: date magnificentiam Deo nostro.

* Dei perfectæ sunt opera, & omnes viæ eius iudicia: Deus fidelis, & absque vlla iniquitate, iustus & rectus.

* Peccauerunt ei, & non filij eius in sordibus: generatio praua atque perversa.

* Hæcine reddis Domino popule stulte & insipiens? numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, & fecit, & creauit te?

* Memento dierum antiquorū, cogita generationes singulas: interroga patrē tuū, & annūciabit tibi: maiores tuos, & dicēt tibi.

* Quando diuidebat Altissimus gentes: quando separabat filios Adam, constituit terminos populorum iuxta numerum filiorum Israel.

* Pars autem Domini, populus eius: Iacob funiculus hereditatis eius.

* Inuenit eū in terra deserta, in loco horro- ris, & vastæ solitudinis: circumduxit eū, & docuit: & custodiuit quasi pupillā oculi sui.

* Sicut aquila prouocans ad volandum, pullos suos, & super eos volitans, expandit alas suas, & assumpsit eum, atque portauit in humeris suis.

* Dominus solus dux eius fuit: & non erat cum eo Deus alienus.

* Constituit eum super excelsam terram: vt comederet fructus agrorum, vt sugeret mel de petra, oleumq. de saxo durissimo.

* Butyrum de armento, & lac de ouibus

cum adipe agnorum, & arietum filiorum Basan: & hircos cum medulla tritici, & sanguinem vix biberet meracissimum.

15 * Incrassatus est dilectus, & recalcitrauit: incrassatus, impinguatus, dilatatus, dereliquit Deum factorem suum, & recessit a Deo salutare suo.

16 * Prouocauerūt eū in dijs alienis, & in abominationibus ad iracundiā concitauerunt.

17 * Immolauerunt dæmonijs & non Deo, dijs, quos ignorabant: noui recentesq. venerunt, quos non coluerunt patres eorum.

18 * Deum qui te genuit dereliquisti, & oblitus es Domini creatoris tui.

19 * Vidit Dominus, & ad iracundiā cōcitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui & filia.

20 * Et ait: Abscondam faciem meam ab eis, & considerabo nouissima eorum: generatio enim perversa est, & infideles filij.

21 * Ipsi me prouocauerunt in eo, qui nō erat Deus, & irritauerunt in vanitatibus suis: & ego prouocabo eos in eo, qui non est populus, & in gente stulta irritabo illos.

22 * Ignis succensus est in furore meo, & ardebit vsque ad inferni nouissima: deuorabitq. terram cum germine suo, & montium fundamenta comburet.

23 * Congregabo super eos mala, & sagittas meas complebo in eis.

24 * Consumuntur fame, & deuorabunt eos aues morsu amarissimo: dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahentium super terram, atque serpentium.

25 * Foris vastabit eos gladius, & intus pa- uor, iuuenem simul ac virginem, lactentem cum homine sene.

26 * Dixi: Vbinam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

27 * Sed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum, & dicerent: Manus nostra excelsa, & non Dominus, fecit hæc omnia.

28 * Gens absque cōsilio est, & sine prudētia.

29 * Vtinam sciperent, & intelligerent, ac nouissima prouiderent.

30 * Quo modo persequatur vnus mille, & duo fugent decem millia? nonne ideo, quia

quia Deus suus vendidit eos, & Dominus conclusit illos ?

* Non enim est Deus noster vt dij eorū : & inimici nostri sunt iudices .

* De vinea Sodomorum, vinea eorum, & de suburbanis Gomorrhæ: vua eorum vua fellis, & botri amarissimi .

* Fel draconum vinum eorum, & venenum aspidum insanabile .

* Nonne hæc condita sunt apud me, & signata in thesauris meis ?

* Mea est vltio, & ego retribuam in tempore, vt labatur pes eorum: iuxta est dies perditionis, & adesse festinant tempora .

* Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis miserebitur: videbit quod infirmata sit manus, & clausi quoque defecerunt, residuiq. consumpti sunt .

* Et dicet: Vbi sunt dij eorum, in quibus habebant fiduciam ?

* De quorū victimis comedebāt adipēs, & bibebant vinū libaminū: surgant, & opitentur vobis, & in necessitate vos protegāt .

* Videte quod ego sim solus, & non sit alius Deus præter me: ego occidā, & ego viuere faciam: percutiam, & ego sanabo, & non est qui de manu mea possit eruerē .

* Leuabo ad calum manum meam, & dicam: Viuo ego in æternum .

* Si acvero vt fulgur gladiū meū, & arripuerit iudicium manus mea: reddam vltionem hostibus meis, & his qui oderūt me retribuā .

* Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius meus deuorabit carnes, de cruore occisorum, & de captiuitate, nudati inimicorum capitis .

* Laudate gentes populum eius, quia sanguinem seruatorum suorum vlciscetur: & vindictam retribuet in hostes eorum, & propitius erit terræ populi sui .

* Venit ergo Moyses, & locutus est omnia verba cantici huius in auribus populi, ipse & Iosue filius Nun . Compleuitq. omnes sermones istos, loquēs ad vniuersum Israel .

* & dixit ad eos: Ponite corda vestra in omnia verba, quæ ego testificor vobis hodie: vt mādētis ea filiis vestris custodire & facere,

& implere vniuersa quæ scripta sunt legis huius: quia non incassum præcepta sunt vobis, sed vt singuli in eis viuerent: quæ facientes longo perseueretis tēpore in Terra, ad quam, Iordane transmissio, ingredimini possidendam . Locutusq. est Dominus ad Moysen in eadem die, dicens: Ascēde in montem istum Abarim, id est, trāsituum, in montē Nebo, qui est in Terra Moab contra Iericho: & vide Terrā Chanaan, quam ego tradam filiis Israel obtinēdam, & morere in monte . Quem conscendens iungēris populis tuis, sicut mortuus est Aaron frater tuus in mōte Hor, & appositus populis suis: quia prauaricati estis contra me in medio filiorū Israel ad Aquas cōtradictionis in Cades deserti Sin: & nō sanctificastis me inter filios Israel . E contra videbis terram, & nō ingredieris in eam, quam ego dabo filiis Israel .

CAP. XXXIII.

Hæc est benedictio, qua benedixit Moyses, homo Dei, filiis Israel ante mortem suam .

* Et ait: Dominus de Sinai venit, & de Seir ortus est nobis: apparuit de monte Pharan, & cum eo sanctorum millia . In dextera eius ignea lex .

* Dilexit populos, omnes sancti in manu illius sunt: & qui appropinquant pedibus eius, accipient de doctrina illius .

* Legem præcepit nobis Moyses, hereditatem multitudinis Iacob .

* Erit apud rectissimum rex, congregatis principibus populi cum tribubus Israel .

* Viuat Ruben, & non moriatur, & sit parvus in numero .

* Hæc est Iudæ benedictio: Audi Domine vocem Iudæ, & ad populum suum introduce eum: manus eius pugnabunt pro eo, & adiutor illius contra aduersarios eius erit .

* Leui quoque ait: Perfectio tua, & doctrina tua viro sancto tuo, quem probasti in tentatione, & iudicasti ad Aquas contradictionis . Qui dixit patri suo, & matri suæ: Nescio vos; & fratribus suis: Ignoro vos: & nescierunt filios suos . Hi custodierunt eloquium

quium tuum, & pactum tuum seruauerunt,
iudicia tua ò Iacob, & legem tuā ò Israel: 10
ponent thymiama in furore tuo; & holocaustum super altare tuum. * Benedic Domine fortitudini eius, & opera manuum illius suscipe. Percute dorsa inimicorū eius; & qui oderunt eum, non consurgant.

* Et Benjamin ait: Amantissimus Domini habitabit confidenter in eo: quasi in thalamo tota die morabitur, & inter humeros illius requiescet.

* Ioseph quoque ait: De benedictione Domini terra eius, de pomis cæli, & rore, atque abyssu subiacente. * De pomis fructuum solis ac lunæ, * de vertice antiquorum montium, de pomis collium æternorum: * & de frugibus terræ, & de plenitudine eius. 16 Benedictio illius, qui apparuit in rubo, veniat super caput Ioseph, & super verticem nazaræi inter fratres suos. * Quasi primogeniti tauri pulchritudo eius, cornua rhinocerotis cornua illius: in ipsis ventilabit Gentes usque ad terminos terræ. hæc sunt multitudines Ephraim: & hæc millia Manasse.

* Et Zabulon, ait: Latere Zabulon in exitu tuo, & Issachar in tabernaculis tuis. * Populos vocabunt ad montem: ibi immolabunt victimas iustitiæ. Qui inundationem maris quasi lac sugent, & thesauros absconditos arenarum.

* Et Gad ait: Benedictus in latitudine Gad: quasi leo requieuit, cepitq. brachiū & verticem. * Et vidit principatum suū, quod in parte sua doctor esset repositus: qui fuit cum principibus populi, & fecit iustitias Domini, & iudicium suum cum Israel.

* Dan quoque ait: Dan catulus leonis, fluet largiter de Basan.

* Et Nephthali dixit: Nephthali abundantia perfruetur, & plenus erit benedictionibus Domini: mare & meridiem possidebit.

* Aser quoque ait: Benedictus in filiis Aser, sit placēs fratribus suis, & tingat in oleo pedem suum. * Ferrum & æs calceamentum eius. Sicut dies iuuentutis tuæ, ita & senectus tua. * Non est Deus alius vt Deus rectissimus ascensor cæli auxiliator tuus. Magnificētia

eius discurrunt nubes, * habitaculum eius sursū, & subter brachia sempiterna: eijciat a facie tua inimicum, dicetque: Conterere.

* Habitabit Israel confidenter, & solus. Oculus Iacob in terra frumenti & vini, cæliq. caligabunt rore.

* Beatus es tu Israel: quis similis tui popule, qui saluaris in Domino? scutum auxilij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

CAP. XXXIII.

ASCENDIT ergo Moyses de campestribus Moab super montem Nebo, in verticem Phasga contra Iericho: ostenditq. ei Dominus omnem Terram Galaad usque Dan, * & vniuersum Nephthali, terramq. Ephraim & Manasse, & omnem terram Iuda usque ad mare nouissimum, * & australe partem, & latitudinem campi Iericho ciuitatis palmarum usque Segor. * Dixitq. Dominus ad eum: Hæc est terra, pro qua iuravi Abraham, Isaac, & Iacob, dicēs: Semini tuo dabo eam. Vidisti eam oculis tuis, & nō transibis ad illam. * Mortuusq. est ibi Moyses seruus Domini, in terra Moab, iubente Domino: * & sepeliuit eū in valle Terræ Moab contra Phogor: & non cognouit homo sepulchrum eius usque in præsentē diem. * Moyses centum & viginti annorum erat quando mortuus est: nō caligauit oculus eius, nec dentes illius moti sunt. * Fleueruntq. cum filij Israel in campestribus Moab triginta diebus: & completi sunt dies planctus lugentium Moysen. * Iosue vero filius Nun repletus est Spiritu sapientiæ, quia Moyses posuit super eum manus suas. Et obedierunt ei filij Israel, fecerūtq. sicut præcepit Dominus Moyse. * Et non surrexit vltra propheta in Israel sicut Moyses, quem nosset Dominus facie ad faciem, * in omnibus signis atque portentis, quæ misit per eum, vt faceret in Terra Ægypti Pharaoni, & omnibus seruis eius, vniuersaq. terræ illius, * & cunctam manum robustam, magnaq. mirabilia, quæ fecit Moyses coram vniuerso Israel.

LIBER IOSUE, HEBRAICE IEHOSVA.

CAPVT PRIMVM.

ET factum est post mortem Moyſi ſerui Domini, vt loqueretur Dominus ad Iosue filium Nun, miniſtrum Moyſi, & diceret ei: *Moyſes ſeruus meus mortuus eſt: ſurge, & transi Iordanem iſtum tu & omnis populus tecum, in Terram, quam ego dabo filiis Iſrael. *Om nem locum, quem calcauerit veſtigium pedis veſtri, vobis tradam, ſicut locutus ſum Moyſi. *A deſerto & Libano uſque ad fluuium magnū Euphraten, omnis terra He thæorum uſque ad mare magnum contra ſolis occaſum erit terminus veſter. *Nullus poterit vobis reſiſtere cunctis diebus vitæ tuæ: ſicut fui cum Moyſe, ita ero tecum: non dimittam, nec derelinquam te. *Confortare, & eſto robuſtus: tu enim ſorte diuides populo huic Terram, pro qua iuraui patribus ſuis, vt traderem eam illis. *Confortare igitur, & eſto robuſtus valde: vt cuſtodias, & facias omnem legem, quam præcepit tibi Moyſes ſeruus meus: ne declines ab ea ad dexteram vel ad ſiniſtram, vt intelligas cuncta quæ agis. *Non recedat vo lumen legis huius ab ore tuo: ſed medita beris in eo diebus ac noctibus, vt cuſtodias & facias omnia quæ ſcripta ſunt in eo: tunc diriges viam tuam, & intelliges eam. *Ecce præcipio tibi, confortare, & eſto robuſtus: Noli metuere, & noli timere: quoniam tecum eſt Dominus Deus tuus in omnibus ad quæcumque perrexeris. *Præcepitq. Iosue principibus populi, dicēs: Tranſite per medium caſtrorum, & imperate populo, ac dicite: *Præparate vobis cibaria: quoniam poſt diem tertium tranſibitis Iordanem, & intrabitis ad poſſidendam Terram, quam Dominus Deus veſter daturus eſt vobis:.

11 *Rubenitis quoque & Gaditis, & dimidiæ
12 tribui Manaſſe ait: *Mementote ſermonis, quem præcepit vobis Moyſes famulus Domini, dicens: Dominus Deus veſter dedit
14 vobis requiem, & omnem Terram. *Vxo res veſtræ, & filij, ac iumenta manebunt in Terra, quam tradidit vobis Moyſes trans Iordanem: vos autem tranſite armati ante fratres veſtros, omnes fortes manu, & pug nate pro eis, *donec det Dominus requiē fratribus veſtris ſicut & vobis dedit, & poſ ſideant ipſi quoque Terram, quam Domi nus Deus veſter daturus eſt eis: & ſic reuer temini in Terram poſſeſſionis veſtræ, & ha bitabitis in ea, quam vobis dedit Moyſes fa mulus Domini trans Iordanem contra ſo lis ortum. *Reſponderuntq. ad Iosue, atque dixerunt: Omnia, quæ præcepiſti nobis, fa ciemus: & quocumque miſeris, ibimus. *Si cut obediuiſus in cunctis Moyſi, ita obe diemus & tibi: tantum ſit Dominus Deus tuus tecum, ſicut fuit cū Moyſe. *Qui con tradixerit ori tuo, & non obedierit cunctis ſermonibus, quos præceperis ei, moriatur: tu tantum confortare, & viriliter age.

C A P . . . . . I I .

MISIT igitur Iosue filius Nun de Setim duos viros exploratores in abſcondito: & dixit eis: Ite, & conſiderate Terrā, vr bemq. Iericho. Qui pergentes ingreſſi ſunt domum mulieris meretricis, nomine Ra hab, & quieuerunt apud eam. *Nunciatūq. eſt regi Iericho, & dictum: Ecce viri ingreſ ſi ſunt huc per noctem de filiis Iſrael, vt ex plorarent Terram. *Miſitq. rex Iericho ad Rahab dicens: Educ viros, qui venerunt ad te, & ingreſſi ſunt domum tuam: explora tores quippe ſunt, & omnem Terram con ſiderare

siderare venerunt. * Tollensq. mulier viros, abscondit, & ait : Fateor, venerunt ad me, sed nesciebam vnde essent : * cumq. porta clauderetur in tenebris, & illi pariter exierunt, nescio quò abierunt : persequimini cito, & comprehendetis eos. * Ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suæ, operuitq. eos stipula lini, quæ ibi erat. * Hi autem, qui missi fuerant, secuti sunt eos per viam, quæ ducit ad vadum Iordanis : illisq. egressis statim porta clausa est. * Necdum obdormierant qui latebant, & ecce mulier ascendit ad eos, & ait : * Noui quò Dominus tradiderit vobis Terram : etenim irruit in nos terror vester, & elanguerunt omnes habitatores Terræ. * Audiuius quòd siccauerit Dominus aquas Maris rubri ad vestrũ introitum, quando egressi estis ex Ægypto : & quæ feceritis duobus Amorrhæorum regibus, qui erant trans Iordanem : Schon & Og, quos interfecistis. * Et hæc audientes pertinuimus, & elanguit cor nostrum, nec remansit in nobis spiritus ad introitum vestrum : Dominus enim Deus vester ipse est Deus in cælo sursum, & in terra deorsum. * Nunc ergo iurate mihi per Dominum, vt quomodo ego misericordiam feci vobiscũ, ita & vos faciatis cum domo patris mei : detisq. mihi verum signum, * vt saluetis patrẽ meum & matrem, fratres ac sorores meas, & omnia quæ illorum sunt, & eruatis animas nostras a morte. * Qui responderũt ei : Anima nostra sit pro vobis in mortem, si tamen non prodideris nos. cumq. tradiderit nobis Dominus terram, faciemus in te misericordiam & veritatem. * Demisit ergo eos per funem de fenestra : domus enim eius hærebat muro. * Dixitq. ad eos : Ad montana conscendite, ne forte occurrant vobis reuertentes : ibiq. latitate tribus diebus, donec redeant, & sic ibitis per viam vestram. * Qui dixerunt ad eam : Innoxii erimus a iuramento hoc, quo adiurasti nos : * si ingredientibus nobis Terram, signum fuerit funiculus iste coccineus, & ligaueris eum in fenestra, per quam demisisti nos : & patrem tuum ac matrem, fratresq. & om-

nem cognationem tuam congregaueris in domum tuã. * Qui ostium domus tuæ egressus fuerit, sanguis ipsius erit in caput eius, & nos erimus alieni. Cunctorum autem sanguis, qui tecum in domo fuerint, redundabit in caput nostrum, si eos aliquis tetigerit. * Quòd si nos prodere volueris, & sermonem istum proferre in medium, erimus mundi ab hoc iuramento, quo adiurasti nos. * Et illa respõdit : Sicut locuti estis, ita fiat. dimittensq. eos vt pergerent, appedit funiculum coccineum in fenestra. * Illi vero ambulantes peruenerunt ad montana, & manserunt ibi tres dies, donec reuerterentur qui fuerant persecuti : quærentes enim per omnẽ viam, non reppererunt eos. * Quibus urbem ingressis, reuersi sunt, & descenderunt exploratores de monte : & transmissio Iordane, venerunt ad Iosue filium Nun, narraueruntq. ei omnia quæ acciderant sibi, * atque dixerunt : Tradidit Dominus omnem terram hanc in manus nostras, & timore prostrati sunt cuncti habitatores eius.

C A P. III.

I G I T V R Iosue de nocte consurgens mouit castra : egredientesq. de Setim, venerunt ad Iordanem ipse, & omnes filij Israel, & morati sunt ibi tres dies. * Quibus euolutis, transierunt præcones per castrorum medium, * & clamare cœperunt : Quando videritis arcam fœderis Domini Dei vestri, & sacerdotes stirpis Leuiticæ portantes eã, vos quoque consurgite, & sequimini præcedentes : sitq. inter vos & arcam spatium cubitorum duum millium : vt procul videre possitis, & nosse per quam viam ingrediamini : quia prius non ambulastis per eam : & caute ne appropinquetis ad arcam. * Dixitq. Iosue ad populũ : Sanctificamini : cras enim faciet Dominus inter vos mirabilia. * Et ait ad sacerdotes : Tollite arcam fœderis, & præcedite populum. Qui iussa complentes, tulerunt, & ambulauerunt ante eos. * Dixitq. Dominus ad Iosue : Hodie incipiam exaltare te coram omni Israel : vt sciant

sciant quòd sicut cum Moyse fui, ita & tecum sim. Tu autem præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, & dic eis: Cum ingressi fueritis partem aquæ Iordanis, stete in ea. Dixitq. Iosue ad filios Israel: Accedite huc, & audite verbum Domini Dei vestri. Et rursum: In hoc, inquit, scietis quòd Dominus Deus viuens in medio vestri est, & disperdet in conspectu vestro Chanaanum & Hethæum, Heuæum & Pherezæum, Gergesæum quoque & Iebusæum, & Amorrhæum. Ecce, arca fœderis Domini omnis terræ antecedit vos per Iordanem. Parate duodecim viros de tribubus Israel, singulos per singulas tribus. Et cum posuerint vestigia pedum suorum sacerdotes qui portant arcam Domini Dei vniuersæ terræ in aquis Iordanis, aquæ, quæ inferiores sunt, decurrent atque deficient: quæ autem desuper veniunt, in vna mole cōsistent. Igitur egressus est populus de tabernaculis suis, vt transiret Iordanem: & sacerdotes, qui portabant arcam fœderis, pergebant ante eum. Ingressisq. eis Iordanem, & pedibus eorum in parte aquæ tinctis (Iordanis autem ripas aluei sui tempore messis impleuerat) steterunt aquæ descendentes in loco vno, & ad instar montis intumescences apparebant procul ab vrbe, quæ vocatur Adom vsque ad locum Sarthan: quæ autem inferiores erant, in Mare solitudinis (quod nunc vocatur mortuum) descenderunt, vsquequo omnino deficerent. Populus autem incedebat contra Iericho: & sacerdotes qui portabant arcam fœderis Domini, stabant super siccum humum in medio Iordanis accincti, omnisq. populus per arentem alueum transibat.

CAP. III.

QUIBUS transgressis, dixit Dominus ad Iosue: Elige duodecim viros singulos per singulas tribus: & præcipe eis vt tollant de medio Iordanis alueo, vbi steterunt pedes sacerdotum, duodecim durissimos lapides, quos ponetis in loco castrorum, vbi fixeritis hac nocte tentoria. Vocauitq. Iosue duodecim viros, quos elegerat de filiis

Israel, singulos de singulis tribubus, & ait ad eos: Ite ante arcam Domini Dei vestri ad Iordanis medium, & portate inde singuli singulos lapides in humeris vestris, iuxta numerum filiorum Israel, vt sit signum inter vos: & quando interrogauerint vos filij vestri cras, dicentes: Quid sibi volunt isti lapides? respōdebitis eis: Defecerunt aquæ Iordanis ante arcam fœderis Domini, cum transiret eum: idcirco positi sunt lapides isti in monumentum filiorum Israel vsque in æternum. Fecerunt ergo filij Israel sicut præcepit eis Iosue, portantes de medio Iordanis alueo duodecim lapides, vt Dominus ei imperarat, iuxta numerum filiorum Israel, vsque ad locum, in quo castrametati sunt, ibiq. posuerunt eos. Alios quoque duodecim lapides posuit Iosue in medio Iordanis alueo, vbi steterunt sacerdotes, qui portabant arcam fœderis: & sunt ibi vsque in præsentem diem. Sacerdotes autem qui portabant arcam, stabant in Iordanis medio, donec omnia compleretur, quæ Iosue, vt loqueretur ad populum, præceperat Dominus, & dixerat ei Moyses. Festinauitq. populus, & transiit. Cumq. transissent omnes, transiit & arca Domini, sacerdotesq. pergebant ante populum. Filij quoque Ruben, & Gad, & dimidia tribus Manasse, armati præcedebant filios Israel, sicut eis præceperat Moyses: & quadraginta pugnatorum millia per turmas, & cuneos, incedebant per plana atque campestria vrbis Iericho. In die illo magnificauit Dominus Iosue coram omni Israel, vt timerent eum, sicut timuerant Moysen, dum adiuuaret. Dixitq. ad eum: Præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, vt ascendant de Iordane. Qui præcepit eis, dicens: Ascendite de Iordane. Cumq. ascendissent portantes arcam fœderis Domini, & siccum humum calcare cœpissent, reuersæ sunt aquæ in alueum suum, & fluebant sicut ante consueuerant. Populus autem ascendit de Iordane, decimo die mensis primi, & castrametati sunt in Galgalis contra Orientalem plagam vrbis Iericho. Duodecim

decim quoque lapides, quos de Iordanis al-
ueo sumpserat, posuit Iosue in Galgalis, &
dixit ad filios Israel: Quando interrogaue-
rint filij vestri cras patres suos, & dixerint
eis: Quid tibi volunt lapides isti? docebitis
eos, atque dicetis: Per arentem alueum tran-
siuit Israel Iordanem istum, siccate Domi-
no Deo vestro aquas eius in conspectu ve-
stro, donec transiretis: sicut fecerat prius in
mari rubro, quod siccauit donec transire-
mus: ut discant omnes terrarum populi for-
tissimam Domini manum, ut & vos ti-
meatis Dominum Deum vestrum omni
tempore.

C A P. V.

POSTQUAM ergo audierunt omnes re-
ges Amorrhæorum, qui habitabant trans
Iordanem ad Occidentalem plagam, &
cuncti reges Chanaan, qui propinqua pos-
sidebant magni maris loca, quod sicca-
set Dominus fluentia Iordanis coram filijs
Israel donec transirent, dissolutum est cor
eorum, & non remansit in eis spiritus, ti-
mentium introitum filiorum Israel. Eo
tempore ait Dominus ad Iosue: Fac tibi
cultros lapideos, & circumcide secundò fi-
lios Israel. Fecit quod iusserat Dominus,
& circumcidit filios Israel in colle præputio-
rum. Hæc autem causa est secundæ cir-
cumcisionis: Omnis populus, qui egressus
est de Aegypto generis masculini, vniuersi
bellatores viri, mortui sunt in deserto per
longissimos viæ circuitus, qui omnes cir-
cumcisi erant. Populus autem qui natus
est in deserto, per quadraginta annos iti-
neris latissimæ solitudinis incircumciscus fuit:
donec consumerentur qui non audierant
vocem Domini, & quibus ante iurauerat
ut non ostenderet eis terram lacte & melle
manantem. Horum filij in locum suc-
cesserant patrum, & circumcisi sunt a Iosue:
quia sicut nati fuerant, in præputio
erant, nec eos in via aliquis circumciderat.
Postquam autem omnes circumcisi sunt,
manserunt in eodem castrorum loco, do-
nec sanarentur. Dixitq. Dominus ad Iosue:

Hodie abstuli opprobrium Aegypti a
vobis. Vocatq. est nomen loci illius Gal-
gala, usque in præsentem diem. Manseruntq.
filij Israel in Galgalis, & fecerunt Phasæ,
quartadecima die mensis ad vespertum in
campetribus Iericho: & comederunt de
frugibus Terræ die altero, azymos panes, &
polentam eiusdem anni. Defecitq. manna
postquam comederunt de frugibus Terræ,
nec vii sunt ultra cibo illo filij Israel, sed co-
mederunt de frugibus præsentis anni Ter-
ræ Chanaan. Cum autem esset Iosue in
agro urbis Iericho, leuauit oculos, & vidit
virum stantem contra se, euaginatam te-
nentem gladium, perrexitq. ad eum, & ait:
Noster es, an aduersariorum? Qui respon-
dit: Nequaquam: sed sum princeps exerci-
tus Domini, & nunc venio. Cecidit Iosue
pronus in terram. Et adorans ait: Quid
Dominus meus loquitur ad seruum suum?
Solue, inquit, calceamentum tuum de pe-
dibus tuis: locus enim, in quo stas, sanctus
est. Fecitq. Iosue ut sibi fuerat imperatum.

C A P. VI.

IERICH O autem clausa erat atque mu-
nita, timore filiorum Israel, & nullus
egredi audebat aut ingredi. Dixitq. Do-
minus ad Iosue: Ecce dedi in manu tua
Iericho, & regem eius, omnesq. fortes vi-
ros. Circuite urbem cuncti bellatores se-
mel per diem: sic facietis sex diebus. Se-
ptimo autem die sacerdotes tollant se-
ptem buccinas, quarum usus est in iubi-
leo, & præcedant arcam fœderis: septiesq.
circuibitis ciuitatem, & sacerdotes clan-
gent buccinis. Cumq. insonuerit vox tu-
bæ longior atque concisior, & in auribus
vestris increpuerit, conclamabit omnis po-
pulus vociferatione maxima, & muri fun-
ditus corruent ciuitatis, ingredienturq. sin-
guli per locum contra quem steterint.
Vocauit ergo Iosue filius Nun sacerdo-
tes, & dixit ad eos: Tollite arcam fœ-
deris: & septem alij, sacerdotes tollant
septem iubilæorum buccinas, & incedant
ante arcam Domini. Ad populum quo-
que

que ait: Ite, & circuite ciuitatem, armati, præcedentes arcam Domini. * Cumq. Iosue verba finisset, & septem sacerdotes septem buccinis clangerent ante arcā fœderis Domini, * omnisq. præcederet armatus exercitus, reliquum vulgus arcam sequebatur, ac buccinis omnia concrepabant. * Præceperat autem Iosue populo, dicens: Non clamabitis, nec audietur vox vestra, neque ullus sermo ex ore vestro egredietur: donec veniat dies in quo dicam vobis: Clamate, & vociferamini. * Circuiuit ergo arca Domini ciuitatem semel per diem, & reuersa in castra, mansit ibi. * Igitur Iosue de nocte cōsurgente, tulerunt sacerdotes arcam Domini, * & septem ex eis septem buccinas, quarum in iubileo vsus est: præcedebantq. arcam Domini ambulantes atque clangentes: & armatus populus ibat ante eos, vulgus autem reliquum sequebatur arcam, & buccinis personabat. * Circuieruntq. ciuitatem secundo die semel, & reuersi sunt in castra. Sic fecerunt sex diebus. * Die autem septimo, diluculo consurgentes, circuierunt urbem, sicut dispositū erat, septies. * Cumq. septimo circuitu clāgerent buccinis sacerdotes, dixit Iosue ad omnem Israel: Vociferamini: tradidit enim vobis Dominus ciuitatem: * sitq. ciuitas hæc anathema: & omnia quæ in ea sunt, Domino. sola Rahab meretrix viuat cum vniuersis, qui cum ea in domo sunt: abscondit enim nuncios quos direximus. * Vos autem caute ne de his, quæ præcepta sunt, quippiam cōtingatis, & sitis præuaricationis rei, & omnia castra Israel sub peccato sint atque turbentur. * Quidquid autem auri & argenti fuerit, & vasorum aneorum ac ferri, Domino consecratur, repositum in thesauris eius. * Igitur omni populo vociferante, & clangentibus tubis, postquam in aures multitudinis vox sonitusq. increpuit, muri illico corruerunt: & ascendit vnusquisque per locum, qui cōtra se erat: ceperuntq. ciuitatē, & interfecerunt omnia quæ erant in ea, a viro vsque ad mulierem, ab infante vsque ad senem. Boues quoque & oves & asinos in ore gla-

dij percusserunt. * Duobus autem viris, qui exploratores missi fuerant, dixit Iosue: Ingredimini domum mulieris meretricis, & producite eam, & omnia quæ illius sunt, sicut illi iuramento firmastis. * Ingressiq. iuuenes, eduxerunt Rahab, & parentes eius, fratres quoque, & cunctam supellectilem ac cognationē illius, & extra castra Israel manere fecerunt. * Urbem autē, & omnia, quæ erant in ea, succenderunt; absque auro & argento, & vasis aneis, ac ferro, quæ in ærarium Domini consecrarunt. * Rahab vero meretricem, & domum patris eius, & omnia quæ habebat, fecit Iosue viuere, & habitauerunt in medio Israel vsque in præsentem diem: eo quod absconderit nuncios, quos miserat vt explorarent Iericho. In tempore illo, imprecatus est Iosue, dicens: * Maledictus vir coram Domino, qui suscitauerit & ædificauerit ciuitatem Iericho. In primogenito suo fundamenta illius iaciat, & in nouissimo liberorum ponat portas eius. * Fuit ergo Dominus cum Iosue, & nomen eius vulgatum est in omni terra.

C A P. . V I I.

FILII autem Israel præuaricati sunt. mandatum, & vsurpauerunt de anathemate. Nā Achan filius Charmi, filij Zabdi, filij Zare de tribu Iuda, tulit aliquid de anathemate: iratusq. est Dominus contra filios Israel. * Cumq. mitteret Iosue de Iericho viros contra Hai, quæ est iuxta Bethauen, ad Orientalem plagam oppidi Bethel, dixit eis: Ascendite, & explore Terram. Qui præcepta complentes explorauerunt Hai. * Et reuersi dixerunt ei: Non ascendat omnis populus, sed duo vel tria millia virorū pergant, & deleāt ciuitatem: quare omnis populus frustra vexabitur contra hostes paucissimos. * Ascenderunt ergo tria millia pugnatorum. Qui statim terga vertētes, percussi sunt a viris vrbs Hai, & corruerunt ex eis triginta sex homines: persecutiq. sunt eos aduersarij de porta vsque ad Sabarim, & ceciderunt per prona fugiētes: pertimuitq. cor populi, & instar aquæ liquefactum est.

Q

Iosue

* Iosue vero scidit vestimenta sua, & pronus cecidit in terrā coram arca Domini usque ad vesperam, tam ipse quā omnes senes Israel: miseruntq. pulverem super capita sua, & dixit Iosue: Heu Domine Deus, quid voluisti traducere populum istū Iordanem fluuium, vt traderes nos in manus Amorrhæi, & perderes? vtinā vt cœpimus, mansissemus trans Iordanem. * Mi Domine Deus quid dicam, videns Israelē hostibus suis terga vertentem? * Audient Chananzii, & omnes habitatores Terræ, & pariter conglobati circumdabunt nos, atque delebunt nomen nostrum de terra: & quid facies magno nomini tuo? * Dixitq. Dominus ad Iosue: Surge, curiaces pronus in terra? * Peccauit Israel, & præuaricatus est pactū meū: tuleruntq. de anathemate, & furati sunt atque mentiti, & absconderunt inter vasa sua. * Nec poterit Israel stare ante hostes suos, eosq. fugiet: quia pollutus est anathemate. non ero vltra vobiscum, donec conteratis eum, qui huius sceleris reus est. * Surge, sanctifica populum, & dic eis: Sanctificamini in crastinū: hæc enim dicit Dominus Deus Israel: Anathemā in medio tui est Israel: non poteris stare coram hostibus tuis, donec deleatur ex te qui hoc cōtaminatus est scelere. * Accedetisq. mane singuli per tribus vestras: & quamcumque tribum fors inuenerit, accedet per cognationes suas, & cognatio per domos, domusq. per viros. * Et quicumque ille in hoc facinore fuerit deprehensus, comburetur igni cum omni substantia sua: quoniam præuaricatus est pactum Domini, & fecit nefas in Israel. * Surgēs itaque Iosue mane, applicuit Israel per tribus suas, & inuenta est tribus Iuda. * Quæ cum iuxta familias suas esset oblata, inuenta est familia Zare. Illam quoque per domos offerens, reperit Zabdi: cuius domum in singulos diuidens viros, inuenit Achan filium Charmi, filij Zabdi: filij Zare de tribu Iuda. * Et ait Iosue ad Achan: Fili mi, da gloriam Domino Deo Israel, & confitere, atque indica mihi quid feceris, ne abscondas. * Responditq. Achan Iosue, & dixit

ei: Vere ego peccaui Domino Deo Israel, & sic & sic feci. * vidi enim inter spolia pallium coccineum valde bonum, & ducentos siclos argenti, regulamq. auream quinquaginta siclorum: & concupiscens abstuli, & abscondi in terra contra medium tabernaculi mei, argentumq. fossa humo operui. * Misit ergo Iosue ministros: qui currentes ad tabernaculum illius, repperunt cuncta abscondita in eodem loco, & argentū simul. * Auferentesq. de tētorio tulerunt ea ad Iosue, & ad omnes filios Israel, proieceruntq. ante Dominū. * Tollēs itaque Iosue Achan filium Zare, argentumq. & pallium, & aureā regulam, filios quoque & filias eius, boues & asinos & oues, ipsumq. tabernaculum, & cunctam supellectilem: (& omnis Israel cū eo) duxerūt eos ad Vallem achor: * vbi dixit Iosue: Quia turbasti nos, exturbet te Dominus in die hac. Lapidauitq. eū omnis Israel: & cuncta quæ illius erant, igne consumpta sunt. * Congregaueruntq. super eum acervum magnum lapidum, qui permanet usque in præsentem diem. Et auersus est furor Domini ab eis. Vocatumq. est nomen loci illius, Vallis achor, usque hodie.

C A P. VII.

DIXIT autem Dominus ad Iosue: Ne timeas, neque formides: tolle tecum omnem multitudinem pugnatorum, & cōsurgens ascende in oppidum Hai. ecce tradidi in manu tua regem eius, & populum, urbemq. & terram. * Faciesq. vrbi Hai, & regi eius, sicut fecisti Iericho, & regi illius: prædam vero, & omnia animantia diripietis vobis: pone insidias vrbi post eam. * Surrexitq. Iosue, & omnis exercitus bellatorum cum eo, vt ascenderent in Hai: & electa triginta millia virorum fortiū misit nocte, præcepitq. eis, dicens: Ponite insidias post ciuitatem: nec lōgius recedatis: & eritis omnes parati. * ego autē, & reliqua multitudo, quæ mecū est, accedemus ex aduerso contra urbē. Cumq. exierint contra nos, sicut ante fecimus, fugiemus, & terga vertemus: * donec persequentes ab vrbe longius protra-

protrahantur : putabunt enim nos fugere sicut prius. * Nobis ergo fugientibus, & illis persequentibus, confurgetis de insidijs, & vastabitis ciuitatem : tradetq. eā Dominus Deus vester in manus vestras. * Cumq. ceperitis, succendite eam, & sic omnia facietis, vt iussi. * Dimisitq. eos, & perrexerunt ad locum insidiarum, sederuntq. inter Bethel, & Hai, ad Occidentalem plagam vrbis Hai: Iosue autem nocte illa in medio mansit populi, * surgensq. diluculo recensuit socios, & ascendit cum senioribus in fronte exercitus, vallatus auxilio pugnatorum. * Cumq. venissent, & ascendissent ex aduerso ciuitatis, steterunt ad Septentrionalem vrbis plagam, inter quam & eos erat vallis media. * Quinque autem millia viros elegerat, & posuerat in insidijs inter Bethel & Hai ex occidentali parte eiusdem ciuitatis : * omnis vero reliquus exercitus ad aquilonem aciem dirigebat, ita vt nouissimi illius multitudinis Occidentale plagam vrbis attingerent. Abijt ergo Iosue nocte illa, & stetit in vallis medio. * Quod cum vidisset rex Hai, festinauit mane, & egressus est cum omni exercitu ciuitatis, direxitq. aciem contra desertum, ignorās quod post tergum laterent insidiæ. * Iosue vero & omnis Israel cesserunt loco, simulantes metum, & fugientes per solitudinis viam. * At illi vociferantes pariter, & se mutuo cohortantes, persecuti sunt eos. Cumq. recessissent a ciuitate, * & ne vnus quidem in vrbe Hai & Bethel remāssisset qui non persequeretur Israel (sicut eruperant aperta oppida relinquentes,) * dixit Dominus ad Iosue: Leua clypeum, qui in manu tua est, contra urbem Hai, quoniam tibi tradam eam. * Cumq. eleuasset clypeum ex aduerso ciuitatis, insidiæ, quæ latebant, surrexerunt confestim : & pergentes ad ciuitatem, ceperūt, & succenderunt eam. * Viri autem ciuitatis, qui persequabantur Iosue, respicientes & videntes fumum vrbis ad cælum vsque conscendere, non potuerunt ultra huc illucq. diffugere: præsertim cū hi, qui simulauerant fugam, & tendebant ad solitudinē,

contra persequentes fortissime restitissent. * Videntq. Iosue & omnis Israel quod capta esset ciuitas, & fumus vrbis ascenderet, reuersus percussit viros Hai. * Siquidem & illi qui ceperant & succenderant ciuitatem, egressi ex vrbe contra suos, medios hostium ferire cœperūt. Cum ergo ex vtraque parte aduersarij caderentur, ita vt nullus de tanta multitudine saluaretur, * regem quoque vrbis Hai apprehenderunt viuētem, & obtulerunt Iosue. * Igitur omnibus interfectis, qui Israelem ad deserta tendentem fuerant persecuti, & in eodem loco gladio corruentibus, reuersi filij Israel percusserūt ciuitatem. * Erant autem qui in eodem die cōciderant a viro vsque ad mulierem, duodecim millia hominum, omnes vrbis Hai. * Iosue vero non contraxit manum, quam in sublime porrexerat, tenens clypeum donec interficeretur omnes habitatores Hai. * Iumenta autem & prædam ciuitatis diuiserunt sibi filij Israel, sicut præceperat Dominus Iosue. * Qui succendit urbem, & fecit eam tumulum sempiternum : * regem quoque eius suspendit in patibulo vsque ad vesperā & solis occasum. Præcepitque, & deposuerunt cadauer eius de cruce: proieceruntq. in ipso introitu ciuitatis, congesto super eum magno aceruo lapidum, qui permanet vsque in præsentem diem. * Tūc ædificauit Iosue altare Domino Deo Israel in monte Hebal : * sicut præceperat Moyses famulus Domini filijs Israel, & scriptum est in volumine legis Moyse : Altare vero de lapidibus impolitis, quos ferrum non tetigit : & obtulit super eo holocausta Domino, immolauitq. pacificas victimas. * Et scripsit super lapides Deuteronomium legis Moyse, quod ille digesserat coram filijs Israel. * Omnis autem populus, & maiores natu, ducesq. ac iudices stabant ex vtraque parte arcæ, in conspectu sacerdotum qui portabant arcam foederis Domini, vt advena ita & indigena. Media pars eorum iuxta montē Garizim, & media iuxta montem Hebal, sicut præceperat Moyses famulus Domini. Et primum quidem benedixit

populo Israel. Post hæc legit omnia verba benedictionis & maledictionis, & cuncta quæ scripta erant in legis volumine. Nihil ex his, quæ Moyſes iuſſerat, reliquit intactum, ſed vniuerſa replicauit coram omni multitudine Iſrael, mulieribus ac paruulis & aduenis, qui inter eos morabantur.

C A P . I X .

QUIBUS auditis, cuncti reges trans Iordanem, qui verſabantur in montanis & campeſtribus, in maritimis ac litore magni maris, hi quoque qui habitabant iuxta Libanum, Hethæus & Amorhæus, Chananæus, Pherezeus, & Heuæus, & Iebuſæus congregati ſunt pariter, vt pugnarent cōtra Iofue & Iſrael vno animo, eademq. ſententia. At hi, qui habitabant in Gabaon, audientes cuncta quæ fecerat Iofue, Iericho & Hai: & callide cogitantes tulerunt ſibi cibaria, ſaccos veteres aſinis imponentes, & vtres vinarios ſciſſos atque conſutos, calceamenta q. perantiqua quæ ad indicium vetuſtatis pittacijs conſuta erant, induiti veteribus veſtimentis: panes quoque, quos portabant ob viaticum, duri erant, & in fruſta cōminuti: perrexeruntq. ad Iofue, qui tunc morabatur in caſtris Galgalæ, & dixerunt ei, atque ſimul omni Iſraeli: De terra longinqua venimus, pacem vobiscum facere cupientes. Reſponderuntq. viri Iſrael ad eos, atque dixerunt: Ne forte in terra, quæ nobis ſorte debetur, habiteris, & non poſſimus ſœdus inire vobiſcum. At illi ad Iofue, Serui, inquiunt, tui ſumus. Quibus Iofue ait: Qui nam eſtis vos? & vnde veniſtis? Reſponderunt: De terra longinqua valde venerunt ſerui tui in nomine Domini Dei tui. Audiuiſus enim famam potentia eius, cuncta quæ fecit in Ægypto, & duobus regibus Amorrhæorum qui fuerunt trans Iordanem, Sehon regi Heſebon, & Og regi Baſan, qui erat in Aſtaroth: dixeruntq. nobis ſeniores, & omnes habitatores Terræ noſtræ: Tollite in manibus cibaria ob longiſſimam viam, & occurrите eis, & dicite: Serui veſtri ſu-

mus, ſœdus inite nobiſcum. En, panes quando egreſſi ſumus de domibus noſtris, vt veniremus ad vos, calidos ſumpſimus, nunc ſicci facti ſunt, & vetuſtate nimia cōminuti. vtres vini nouos impleuiſus, nunc rupti ſunt & ſoluti, veſtes & calceamenta quibus induimur, & quæ habemus in pedibus, ob longitudinem longioris viæ trita ſunt, & pene conſumpta. Suſceperunt igitur de cibarijs eorum, & os Domini non interrogauerunt. Fecitq. Iofue cum eis pacem, & inito ſœdere pollicitus eſt quod non occiderentur: principes quoque multitudinis iurauerunt eis. Poſt dies autem tres initi ſœderis, audierunt quod in vicino habitarent, & inter eos futuri eſſent. Moueruntq. caſtra filij Iſrael, & venerunt in ciuitates eorum die tertio, quarum hæc vocabula ſunt, Gabaon, & Caphira, & Bethroth, & Cariathiarim. Et non percufferunt eos, eo quod iuraſſent eis principes multitudinis in nomine Domini Dei Iſrael. Murmurauit itaque omne vulgus contra principes. Qui reſponderunt eis: Iurauimus illis in nomine Domini Dei Iſrael, & idcirco non poſſumus eos contingere. Sed hoc faciemus eis: Reſeruetur quidem vt viuāt, ne contra nos ira Domini concitetur, ſi peccauerimus: ſed ſic viuant, vt in uſus vniuerſæ multitudinis ligna cadāt, aquaſq. comportent. Quibus hæc loquentibus: vocauit Gabaonitas Iofue, & dixit eis: Cur nos decipere fraude voluiſtis, vt diceretis: Procul valde habitamus a vobis, cum in medio noſtri ſitis? Itaque ſub maledictione eritis, & non deficiet de ſtirpe veſtra ligna cadens, aquaſq. comportans in domū Dei mei. Qui reſponderunt: Nunciatum eſt nobis ſeruis tuis, quod promiſſet Dominus Deus tuus Moyſi ſeruo ſuo vt traderet vobis omnem Terram, & diſperderet cunctos habitatores eius. Timuimus igitur valde, & prouidimus animabus noſtris, veſtro terrore compulſi, & hoc conſilium iniuiſus. Nunc autem in manu tua ſumus: quod tibi bonum & rectum videtur, fac nobis. Fecit ergo Iofue vt dixerat, & libe-

& liberauit eos de manu filiorum Israel, vt non occiderentur. * Deceuitq. in illo die eos esse in ministerio cuncti populi, & altaris Domini, cædentes ligna, & aquas comportantes, vsque in præsens tempus, in loco, quem Dominus elegeret.

C A P. X.

QUAE cum audisset Adonisedec rex Ierusalem, quod scilicet cepisset Iosue Hai, & subuertisset eam (sicut enim fecerat Iericho & regi eius, sic fecit Hai, & regi illius) & quod transfugissent Gabaonitæ ad Israel, & essent fœderati eorum, timuit valde. Vrbis enim magna erat Gabaon, & vna ciuitatum regaliū, & maior oppido Hai, omnesq. bellatores eius fortissimi. * Misit ergo Adonisedec rex Ierusalem ad Oham regem Hebron, & ad Pharam regē Ierimoth, ad Iaphia quoque regem Lachis, & ad Dabir regem Eglon, dicens: * Ad me ascende, & ferte præsidium, vt expugnemus Gabaon, quare transfugerit ad Iosue, & ad filios Israel. * Congregati igitur ascenderunt quinque reges Amorrhæorum: rex Ierusalem, rex Hebron, rex Ierimoth, rex Lachis, rex Eglon, simul cum exercitibus suis, & castrametati sunt circa Gabaon, oppugnâtes eam. * Habitatores autem Gabaon urbis obsessæ miserunt ad Iosue, qui tunc morabatur in castris apud Galgalam, & dixerunt ei: Ne retrahas manus tuas ab auxilio seruatorum tuorum: ascende cito, & libera nos, ferq. præsidium: conuenerunt enim aduersum nos omnes reges Amorrhæorum, qui habitant in montanis. * Ascenditq. Iosue de Galgalis, & omnis exercitus bellatorum cum eo, viri fortissimi. * Dixitq. Dominus ad Iosue: Ne timeas eos: in manus enim tuas tradidi illos: nullus ex eis tibi resistere poterit. * Irruit itaque Iosue super eos repente, tota nocte ascendens de Galgalis: * Et cōturbauit eos Dominus a facie Israel: contriuitq. plaga magna in Gabaon, ac persecutus est eos per viam ascensus Beth horon, & percussit vsque Azeca & Maceda. * Cumq. fugerent filios Israel, & essent in

descensu Beth horon, Dominus misit super eos lapides magnos de cælo vsque ad Azeca: & mortui sunt multo plures lapidibus grandinis, quàm quos gladio percusserant filij Israel. * Tunc locutus est Iosue Domino in die, qua tradidit Amorrhæum in conspectu filiorum Israel, dixitq. coram eis: Sol contra Gabaon ne mouearis, & Luna contra vallem Aialon. * Steteruntq. Sol & Luna, donec vlcisceretur se gens de inimicis suis. Nonne scriptum est hoc in libro iustorum? Stetit itaque Sol in medio cæli, & non festinauit occumbere spatio vnus diei. * Non fuit antea nec postea tam longa dies, obediēte Domino voci hominis, & pugnante pro Israel. * Reuersusq. est Iosue cum omni Israel in castra Galgalæ. * Fugerant enim quinque reges, & se absconderant in spelunca urbis Maceda. * Nunciatūq. est Iosue quod inuenti essent quinque reges latentes in spelunca urbis Maceda. * Qui præcepit socijs, & ait: Voluite saxa ingentia ad os speluncæ, & ponite viros industrios, qui clausos custodiant: vos autem nolite stare, sed persequimini hostes, & extremos quosque fugientium cædite: nec dimittatis eos urbium suarum intrare præsidia, quos tradidit Dominus Deus in manus vestras. * Cæsis ergo aduersarijs plaga magna, & vsque ad internecionem pene consumptis, hi, qui Israel effugere potuerūt, ingressi sunt ciuitates munitas. * Reuersusq. est omnis exercitus ad Iosue in Maceda, vbi tunc erant castra, sani & integro numero: nullusq. cōtra filios Israel mutire ausus est. * Præcepitq. Iosue, dicens: Aperite os speluncæ, & producite ad me quinque reges, qui in ea latitant. * Fecerūtq. ministri vt sibi fuerat imperatum: & eduxerunt ad eum quinque reges de spelunca, regem Ierusalem, regem Hebron, regem Ierimoth, regem Lachis, regem Eglon. * Cumq. educti essent ad eū, vocauit omnes viros Israel, & ait ad principes exercitus qui secum erant: Ite, & ponite pedes super colla regum istorum. Qui cum porrexissent, & subiectorum colla pedibus calcarent, rursus ait ad

eos: Nolite timere, nec paueatis, confortamini & estote robusti: sic enim faciet Dominus cunctis hostibus vestris, aduersum quos dimicatis. * Percussitq. Iosue, & interfecit eos, atque suspendit super quinque stipites: fueruntq. suspensi vsque ad vesperrum. * Cumq. occumberet sol, præcepit socijs vt deponerent eos de patibulis. Qui depositos proiecerunt in speluncam, in qua latuerant, & posuerunt super os eius saxa ingentia, quæ permanent vsque in præsens. * Eodem quoque die Macedam cepit Iosue, & percussit eam in ore gladij, regemq. illius interfecit, & omnes habitatores eius: non dimisit in ea saltem paruas reliquias. Fecitq. regi Maceda, sicut fecerat regi Iericho. * Transiuit autem cum omni Israel de Maceda in Lebna, & pugnabat cõtra eam: * quam tradidit Dominus cum rege suo in manus Israel: percusseruntq. urbem in ore gladij, & omnes habitatores eius. non dimiserunt in ea vllas reliquias. Feceruntq. regi Lebna, sicut fecerant regi Iericho. * De Lebna transiuit in Lachis cum omni Israel: & exercitu per gyrum disposito oppugnabat eam. * Tradiditq. Dominus Lachis in manus Israel, & cepit eam die altero, atque percussit in ore gladij, omnemq. animam, quæ fuerat in ea, sicut fecerat Lebna. * Eo tempore ascendit Horam rex Gazer, vt auxiliaretur Lachis: quem percussit Iosue cū omni populo eius vsque ad internecionem. * Transiuitq. de Lachis in Eglon, & circumdedit, * atque expugnauit eam eadem die: percussitq. in ore gladij omnes animas, quæ erant in ea iuxta omnia quæ fecerat Lachis. * Ascendit quoque cum omni Israel de Eglon in Hebron, & pugnavit contra eam: * cepit eam, & percussit in ore gladij, regem quoque eius, & omnia oppida regionis illius, vniuersasq. animas, quæ in ea fuerant commoratz: non reliquit in ea vllas reliquias: sicut fecerat Eglon, sic fecit & Hebron, cuncta quæ in ea repperit consumens gladio. * Inde reuersus in Dabir, * cepit eam atque vastauit: regem quoque eius atque omnia per circuitum oppida percussit in

ore gladij: non dimisit in ea vllas reliquias: sicut fecerat Hebron & Lebna & regibus earum, sic fecit Dabir & regi illius. * Percussit itaque Iosue omnem Terram montanam & meridianam atque campestrem, & Asedoth cum regibus suis: non dimisit in ea vllas reliquias, sed omne quod spirare poterat interfecit, sicut præceperat ei Dominus Deus Israel, * a Cadesbarne vsque Gazam. Omnem Terram Gosen vsque Gazabaon, * vniuersosq. reges, & regiones eorum vno impetu cepit atque vastauit: Dominus enim Deus Israel pugnavit pro eo. * reuersusq. est cum omni Israel ad locum castrorum in Galgal:

C A P I T U L U M .

QUAE cum audisset Iabin rex Afor, misit ad Iobab regem Madon, & ad regem Semeron, atque ad regem Achsaph: * ad reges quoque Aquilonis, qui habitabāt in montanis & in planitie contra meridiem Ceneroth, in campestribus quoque & in regionibus Dor iuxta mare: * Chananæū quoque ab Oriente & Occidente, & Amorrhæū atque Hethæum ac Pherezæum & Iebusæū in montanis: Heuzæum quoque qui habitabat ad radices Hermon in Terra Maspha. * Egressi sunt omnes cum turmis suis, populus multus nimis sicut arena, quæ est in littore maris, equi quoque & currus infæ multitudinis. * Conueneruntq. omnes reges isti in vnum ad Aquas Merom, vt pugnarent cõtra Israel. * Dixitq. Dominus ad Iosue: Ne timeas eos: cras enim hac eadē hora ego tradam omnes istos vulnerandos in conspectu Israel: equos eorum subneruabis, & currus igne combures. * Venitq. Iosue, & omnis exercitus cum eo aduersus illos ad Aquas Merom subito, & irruerūt super eos, * tradiditq. illos Dominus in manus Israel. Qui percusserunt eos, & persecuti sunt vsque ad Sidonem magnā, & Aquas Maserephoth, campumq. Masphe, qui est ad Orientalem illius partem. Ita percussit omnes, vt nullas dimitteret ex eis reliquias: * fecitq. sicut præceperat ei Dominus, equos eorū subneruauit,

C A P. XII.

uit, curruſq. combuſſit. * Reuerſuſq. ſtati-
 cepit Aſor : & regem eius percuffit gladio.
 Aſor enim antiquitus inter omnia regna
 hæc principatum tenebat. * Percuſſitq. om-
 nes animas, quæ ibidem morabantur : non
 dimiſit in ea vllas reliquias, ſed vſque ad in-
 terneccionem vniuerſa vaſtauit, ipſamq. urbẽ
 peremit incendio. * Et omnes per circuitum
 ciuitates, regesq. earum cepit, percuffit at-
 que deleuit, ſicut præceperat ei Moyſes fa-
 mulus Domini. * Abſque vrbibus, quæ erant
 in collibus, & in tumulis ſitæ, ceteras ſuc-
 cendit Iſrael : vnam tantum Aſor munitiſſi-
 mam flamma conſumpſit. * Omnemq. præ-
 dam iſtarum vrbium ac iumenta diuiſerunt
 ſibi filij Iſrael, cunctis hominibus interfe-
 ctis. * Sicut præceperat Dominus Moyſi ſer-
 uo ſuo, ita præcepit Moyſes Iſue, & ille
 vniuerſa compleuit : non præterijt de vni-
 uerſis mandatis, nec vnum quidem verbum
 quod iuſſerat Dominus Moyſi. * Cepit ita-
 que Iſue omnem Terram montanam, &
 meridianam, terramq. Goſen, & planitiem,
 & Occidentalem plagam, montemq. Iſrael,
 & campeſtria eius : * & partem montis, quæ
 aſcendit Seir vſque Baalgad per planitiem
 Libani ſubter montem Hermon : omnes re-
 ges eorum cepit, percuffit, & occidit. * Mul-
 to tẽpore pugnavit Iſue contra reges iſtos.
 * Non fuit ciuitas quæ ſe traderet filiis Iſ-
 rael, præter Heuæum, qui habitabat in Ga-
 baon : omnes enim bellando cepit. * Domi-
 ni enim ſententia fuerat, vt indurarentur
 corda eorum, & pugnarent contra Iſrael, &
 caderent, & non mererentur vllam clemẽ-
 tiam, ac perirent, ſicut præceperat Domi-
 nus Moyſi. * In illo tempore venit Iſue, &
 interfecit Enacim de montanis, Hebron, &
 Dabir, & Anab, & de omni monte Iuda &
 Iſrael, vrbeſq. eorum deleuit. * Non reliquit
 vllum de ſtirpe Enacim, in Terra filiorum
 Iſrael : abſque ciuitatibus Gaza, & Gerh,
 & Azoto, in quibus ſolis relictĩ ſunt. * Ce-
 pit ergo Iſue omnem Terram, ſicut locu-
 tus eſt Dominus ad Moyſen, & tradidit eam
 in poſſeſſionem filiis Iſrael ſecundum pat-
 res & tribus ſuas. quieuitq. Terra a prælijs.

HI ſunt reges, quos percufferunt filij
 Iſrael, & poſſederunt Terram eorum
 trans Iordanem ad ſolis ortum, a torrente
 Arnon vſque ad montem Hermon, & om-
 nem Orientalem plagam, quæ reſpicit ſoli-
 tudinem. * Schon rex Amorrhæorum, qui
 habitauit in Heſebon, dominatus eſt ab A-
 roër, quæ ſita eſt ſuper ripam torrentis Ar-
 non, & mediæ partis in valle, dimidiæq. Ga-
 laad, vſque ad torrentem Iaboc, qui eſt ter-
 minus filiorum Ammon. * & a ſolitudine vſ-
 que ad Mare Ceneroth contra Orientem,
 & vſque ad Mare deſerti, quod eſt mare ſal-
 ſiſſimum, ad Orientalem plagam per viam
 quæ ducit Bethſimoth : & ab aſtrali partẽ,
 quæ ſubiacet Aſedoth, Phaſga. * Terminus
 Og regis Baſan, de reliquijs Raphaim, qui
 habitauit in Aſtaroth, & in Edrai, & domi-
 natus eſt in monte Hermon, & in Salecha,
 atque in vniuerſa Baſan, vſque ad terminos
 Geſſuri, & Machati, & dimidiæ partis Ga-
 laad : terminos Schon regis Heſebon.
 * Moyſes famulus Domini, & filij Iſrael
 percufferunt eos, tradiditq. Terram eorum
 Moyſes in poſſeſſionem Rubenitis, & Ga-
 ditis, & dimidiæ tribui Manaſſe. * Hi ſunt
 reges Terræ, quos percuffit Iſue & filijs
 Iſrael trans Iordanem ad Occidentalem
 plagam, a Baalgad in campo Libani, vſ-
 que ad montem, cuius pars aſcendit in Seir :
 tradiditq. eam Iſue in poſſeſſionem tri-
 bus Iſrael, ſingulis partes ſuas, * tam in
 montanis quàm in planis atque campeſtri-
 bus. In Aſedoth, & in ſolitudine, ac in
 meridie Hethæus fuit & Amorrhæus, Cha-
 nanæus & Pherezæus, Heuæus & Iebu-
 ſæus. * Rex Iericho vnus : rex Hai, quæ
 eſt ex latere Bethel, vnus : * rex Ieruſa-
 lem vnus, rex Hebron vnus, * rex Ieri-
 moth vnus, rex Lachiſ vnus, * rex Eglon
 vnus, rex Gazer vnus, * rex Dabir vnus,
 rex Gader vnus, * rex Herma vnus, rex
 Hered vnus, * rex Lebna vnus, rex Odul-
 lam vnus, * rex Maceda vnus, rex Bethel
 vnus, * rex Taphua vnus, rex Opher vnus,
 rex

*rex Apher vnus, rex Saron vnus, *rex Ma-
don vnus, rex Asor vnus, *rex Semerō vnus,
rex Achsaph vnus, *rex Thenac vnus, rex
Mageddo vnus, *rex Cades vnus, rex Iachan
Carmeli vnus, *rex Dor, & prouinciæ
Dor vnus, rex Gentium Galgal vnus, *rex
Thersa vnus : omnes reges triginta vnus.

C A P. XIII.

IOSEPH senex, prouectaq. ætatis erat, &
dixit Dominus ad eum : Senuisti, & lon-
gæuus es, terraq. latissima derelicta est, quæ
necdum sorte diuisa est : * omnis videlicet
Galilæa, Philisthiim, & vniuersa Gessuri. * A
fluuius turbido, qui irrigat Ægyptum, vsque
ad terminos Accaron contra Aquilonem :
Terra Chanaan, quæ in quinque regulos
Philisthiim diuiditur, Gazæos, & Azotios,
Ascalonitas, Gethæos, & Accaronitas. * Ad
meridiem vero sunt Heuæi, omnis Terra Cha-
naan, & Maara Sidoniorum vsque Apher
& terminos Amorrhæi, * eiusq. confinia. Li-
bani quoque regio contra Oriëtem a Baal-
gad sub monte Hermon, donec ingrediaris
Emath. * Omnium qui habitant in monte
a Libano vsque ad Aquas Maserephoth,
vniuersiq. Sidonij. Ego sum qui delebo eos
a facie filiorum Israel. Veniat ergo in par-
tem hereditatis Israel, sicut præcepi tibi. * Et
nunc diuide terram in possessionem nouem
tribubus, & dimidiæ tribui Manasse, * cū qua
Ruben & Gad possederunt terram, quam
tradidit eis Moyses famulus Domini trans
fluenta Iordanis, ad orientalem plagam.
* Ab Aroer, quæ sita est in ripa torrentis Ar-
non, & in vallis medio, vniuersaq. campe-
stria Medaba, vsque Dibon. * & cunctas ci-
uitates Schon, regis Amorrhæi, qui regnauit
in Hesebon vsque ad terminos filiorū Am-
mon. * & Galaad, ac terminum Gessuri &
Machati, & omnem montem Hermon, &
vniuersam Basan, vsque ad Salecha, * omne
regnum Og in Basan, qui regnauit in Asta-
roth & Edrai, ipse fuit de reliquijs Raphaim :
percutitq. eos Moyses, atque deleuit. * No-
luerūtq. disperdere filij Israel Gessuri & Ma-
chati : & habitauerūt in medio Israel vsque

in præsentē diem. * Tribui autem Leui non
dedit possessionem : sed sacrificia & victimæ
Domini Dei Israel, ipsa est eius hereditas, si-
cut locutus est illi. * Dedit ergo Moyses pos-
sessionem tribui filiorum Ruben iuxta co-
gnationes suas. * Fuitq. terminus eorum ab
Aroer, quæ sita est in ripa torrentis Arnon,
& in valle eiusdem torrentis media : vniuer-
sam planiciem, quæ ducit Medaba, * & He-
sebon, cunctosq. viculos earum, qui sunt in
campetribus : Dibon quoque, & Bamoth-
baal, & oppidum Baalmaon, * & Iassa, & Ce-
dimoth, & Mephaath, * & Cariathaim, & Sa-
bama, & Sarathasar in monte conuallis :
* Bethphogor & Asedoth, Phasga & Bethie-
simoth, * & omnes vrbes campetres, vniuer-
saq. regna Schon regis Amorrhæi, qui re-
gnauit in Hesebon, quæ percussit Moyses cū
principibus Madian : Heuæum, & Recem, &
Sur, & Hur, & Rebe duces Schon habitato-
res Terræ. * Et Balaam filium Beor ariolum
occiderunt filij Israel gladio cum ceteris in-
terfectis. * Factusq. est terminus filiorum
Ruben Iordanis fluuius. Hæc est possessio
Rubenitarum per cognationes suas vrbum
& viculorū. * Deditq. Moyses tribui Gad &
filijs eius per cognationes suas possessionē,
cuius hæc diuisio est. * Terminus Iaser, & om-
nes ciuitates Galaad, & dimidiam partem
terræ filiorū Ammon, vsque ad Aroer, quæ
est contra Rabba. * & ab Hesebon vsque Ra-
moth, Masphe & Betonim : & a Manaim
vsque ad terminos Dabir. * in valle quoque
Betharan, & Bethnemra, & Socoth, & Sa-
phon reliquam partem regni Schon regis
Hesebon : huius quoque finis, Iordanis est
vsque ad extremam partē maris. Cenereth
trans Iordanem ad orientalem plagā. * hæc
est possessio filiorum Gad per familias suas,
ciuitates, & villæ earum. * Dedit & dimidiæ
tribui Manasse, filijsq. eius iuxta cognatio-
nes suas possessionem, * cuius hoc princi-
pium est : a Manaim vniuersam Basan, &
cuncta regna Og regis Basan, omnesq. vi-
cos Iair, qui sunt in Basan, sexaginta oppi-
da. * & dimidiam partem Galaad, & Asta-
roth, & Edrai vrbes regni Og in Basan : filijs
Machir,

Machir, filij Manasse dimidiæ parti filiorum Machir iuxta cognationes suas. * Hanc possessionem diuisit Moyses in cæpestribus Moab trans Iordanem cõtra Iericho ad Orientalẽ plagam. * Tribui autem Leui non dedit possessionem: quoniam Dominus Deus Israel ipse est possessio eius, vt locutus est illi.

C A P. XIII.

HOc est, quod possederunt filij Israel in Terra Chanaan, quam dederunt eis Eleazar sacerdos, & Iosue filius Nun, & principes familiarum per tribus Israel: * forte omnia diuidentes, sicut præceperat Dominus in manu Moyfi, nouem tribubus, & dimidiæ tribui. * Duabus enim tribubus, & dimidiæ dederat Moyses trans Iordanem possessionem: absque Leuitis, qui nihil terræ acceperunt inter fratres suos: * sed in eorũ successerunt locum filij Ioseph in duas diuisi tribus, Manasse & Ephraim: nec acceperunt Leuitæ aliam in Terra partem, nisi vrbes ad habitandum, & suburbana earum ad alenda iumenta & pecora sua. * Sicut præceperat Dominus Moyfi, ita fecerunt filij Israel, & diuiserunt Terram. * Accesserunt itaque filij Iuda ad Iosue in Galgala, locutusq. est ad eum Caleb filius Iephone Cenezæus: Nosti quid locutus sit Dominus ad Moysen hominem Dei de me & te in Cadesbarne. * Quadraginta annorum eram quando misit me Moyses famulus Domini de Cadesbarne, vt considerarem Terram, nuntiaviq. ei quod mihi verum videbatur: * Fratres autem mei, qui ascenderant mecum, dissoluerunt cor populi: & nihilominus ego secutus sum Dominum Deum meum. * Iurauitq. Moyses in die illo, dicẽs: Terra, quam calcavit pes tuus, erit possessio tua, & filiorum tuorum in æternum: quia secutus es Dominum Deum meum. * Concessit ergo Dominus vitam mihi, sicut pollicitus est vsque in præsentem diem. Quadraginta & quinque anni sunt, ex quo locutus est Dominus verbum istud ad Moysen, quãdo ambula-
bat Israel per solitudinem: hodie octoginta quinque annorũ sum sic valens,

vt eo valebam tempore quando ad explorandum missus sum: illius in me temporis fortitudo vsque hodie perseuerat, tam ad bellandum quàm ad gradiendum. * Da ergo mihi montem istum, quem pollicitus est Dominus, te quoque audiente, in quo Enacim sunt, & vrbes magnæ atque munitæ: si forte sit Dominus mecum, & potuero dele-
re eos: sicut promisit mihi. * Benedixitq. ei Iosue: & tradidit ei Hebron in possessionem. * atque ex eo fuit Hebron Caleb filio Iephone Cenezæo vsque in præsentem diem: quia secutus est Dominum Deum Israel. * Nomen Hebron ante vocabatur Cariath Arbe: Adam maximus ibi inter Enacim situs est: & Terra cessauit a prælijs.

C A P. XV.

IGITUR fors filiorum Iudæ per cognationes suas ista fuit: A termino Edom, desertum Sin contra Meridiem, & vsque ad extremam partem australis plagæ: * initium eius a summitate maris salissimi, & a lingua eius, quæ respicit Meridiem. * Egrediturq. contra Ascensum Scorpionis, & pertransit in Sina: ascenditq. in Cadesbarne, & peruenit in Efron, ascendens ad Addar, & circuiens Carcaa, atque inde pertransiens in Asemona, & perueniens ad Torrentem Ægypti: eruntq. termini eius mare magnũ. hic erit finis meridianæ plagæ. * Ab Oriente vero erit initium, mare salissimum vsque ad extrema Iordanis: & ea quæ respiciunt ad Aquilonem a lingua maris vsque ad eundem Iordanis fluuium. * ascenditq. terminus in Beth hagla, & trãsit ab Aquilone in Beth Araba: ascendens ad lapidẽ Boën filij Ruben. * & tendens vsque ad terminos Debera de Valle Achor, contra Aquilonem respiciens Galgala, quæ est ex aduerso Ascensionis Adommim, ab australi parte torrentis: transitq. aquas, quæ vocantur Fons solis: & erunt exitus eius ad Fontẽ rogel. * ascenditq. per conuallem filij Ennom ex latere Iebusi ad Meridiem, hæc est Ierusalem: & inde se erigens ad verticem montis, qui est contra Geennom ad Occidentem in summitate

Vallis

Vallis Raphaim contra Aquilonē. * pertran-
sitq. a vertice montis vsque ad fontē aquæ
Nephtoa: & peruenit vsque ad vicus mōtis
Ephron: inclinaturq. in Baala, quæ est Ca-
riathiarim, id est, vrbs siluarum. * & circuit
de Baala contra Occidentē, vsque ad mon-
tem Seir: transitq. iuxta latus montis Iarim
ad Aquilonem in Chesson: & descendit in
Bethfames, transitq. in Thamna. * & perue-
nit contra Aquilonem partis Accaron ex
latere: inclinaturq. Sechrona, & trāsit mon-
tem Baala: peruenitq. in Iebneel, & magni
maris contra occidentem fine cōcluditur.
* hi sunt termini filiorum Iuda per circuitū
in cognationibus suis. * Caleb vero filio Ie-
phone dedit partem in medio filiorum Iu-
da, sicut præceperat ei Dominus: Cariath
Arbe patris Enac, ipsa est Hebron. * Dele-
uitq. ex ea Caleb tres filios Enac, Sefai &
Ahiman & Tholmai de stirpe Enac. * Atque
inde conscendens venit ad habitatores Da-
bir, quæ prius vocabatur Cariath Sepher, id
est, ciuitas litterarum. * Dixitq. Caleb: Qui
percusserit Cariath Sepher, & ceperit eam,
dabo ei Axam filiam meam vxorem. * Ce-
pitq. eam Othoniel filius Cenez frater Ca-
leb iunior: deditq. ei Axam filiam suam
vxorem. * Quæ, cum pergerent simul, suasa
est a viro suo vt peteret a patre suo agrum,
suspirauitq. vt sedebat in asino. Cui Caleb:
Quid habes, inquit? * At illa respondit: Da
mihi benedictionem: Terram australem &
arentem dedisti mihi, iunge & irriguam.
Dedit itaque ei Caleb irriguum superius &
inferius. * Hæc est possessio tribus filiorum
Iuda per cognationes suas. * Erantq. ciuita-
tes ab extremis partibus filiorum Iuda iux-
ta terminos Edom a Meridie: Cabseel &
Eder & Iagur, * & Cina & Dimona & Ada-
da, * & Cades, & Asor, & Iethnam, * Ziph &
Telem & Baloth, * Asor noua & Carioth,
Hefron, hæc est Asor. * Amam, Sama, & Mo-
lada, * & Asergadda & Hassemo & Bethphe-
ler, * & Hasersual & Bersabee & Baziothia
* & Baala & Iim & Efem, * & Eltholad & Ce-
sil & Harma, * & Siceleg & Medemena & Se-
fenna, * Lebaoth & Selim & Aën & Remon.

omnes ciuitates vigintinouem, & villæ ea-
rum. * In campestribus vero: Estaol & Sarea
& Asena, * & Zanoë & Engānim & Taphua
& Enaim, * & Ierimoth & Adullam, Socho
& Azeca, * & Saraim & Adithaim & Gedera
& Gederothaim: vrbes quattuordecim, &
villæ earum. * Sanan & Hadassā & Magdal-
gad, * Delean & Masepha & Iethel, * La-
chis & Bascath & Eglon, * Chebbon & Le-
heman & Cethlis, * & Gideroth & Bethda-
gon & Naama & Maceda: ciuitates fede-
cim, & villæ earū. * Labana & Ether & Asan,
* Iephtha & Esna & Nesib, * & Ceila & Ach-
zib & Maresa: ciuitates nouem, & villæ ea-
rum. * Accaron cum vicis & villulis suis.
* Ab Accaron vsque ad mare: omnia quæ
vergūt ad Azotum & viculos eius. * Azotus
cum vicis & villulis suis. Gaza cum vicis &
villulis suis, vsque ad torrentem Ægypti, &
mare magnum terminus eius. * Et in mon-
te: Samir & Iether & Socoth, * & Danna &
Cariathsenna, hæc est Dabir: * Anab & Iste-
mo & Anim, * Gosen & Olon & Gilo: ciui-
tates vndecim & villæ earum. * Arab & Ru-
ma & Esaan, * & Ianum & Bethbaphua &
Apheca, * Athmatha & Cariatharbe, hæc est
Hebron, & Sior: ciuitates nouem, & villæ
earum. * Maon & Carmel & Ziph & Iota,
* Iezrael & Iucadam & Zanoë, * Accain, Ga-
baa & Thamna: ciuitates decem, & villæ
earum. * Halhul, & Bessur, & Gedor, * Ma-
reth, & Bethanoth, & Eltecon: ciuitates sex
& villæ earum. * Cariathbaal, hæc est Caria-
thiarim vrbs siluarum, & Arebba: ciuitates
duæ, & villæ earum. * In deserto Betharaba,
Meddin, & Sachacha, * & Nebfan, & ciuitas
salis, & Engaddi: ciuitates sex, & villæ ea-
rum. * Iebusæum autem habitatorem Ieru-
salem non potuerunt filij Iuda delere: ha-
bitauitq. Iebusæus cum filijs Iuda in Ieru-
salem vsque in præsentem diem.

C A P. XVI.

CECIDIT quoque fors filiorum Ioseph
ab Iordane cōtra Iericho & aquas eius,
ab Oriēte: solitudo quæ ascēdit de Iericho
ad montem Bethel: & egreditur de Bethel
Luza:

Luza: tráitq. terminum Archi, Atharoth.
 * & descendit ad Occidentem iuxta terminú
 Iephleti, vsque ad terminos Beth horon in-
 ferioris, & Gazer: finiunturq. regiones eius
 mari magno: * possederuntq. filij Ioseph
 Manasses & Ephraim. * Et factus est termi-
 nus filiorú Ephraim per cognationes suas:
 & possessio eorú contra Orientem Ataroth
 addar vsque Beth horon superioré. * Egre-
 diunturq. confinia in mare: Machmethath
 vero Aquiloné respicit, & circuit terminos
 contra Orienté in Thanathfelo: & pertran-
 sit ab Oriente Ianoe. * descenditq. de Ianoe
 in Ataroth & Naaratha: & peruenit in Ieri-
 cho, egrediturq. ad Iordanem. * De Taphua
 pertransit contra mare in Vallé arundineti,
 suntq. egressus eius in mare salissimú. hæc
 est possessio tribus filiorum Ephraim per
 familias suas. * Urbesq. separatæ sunt filijs
 Ephraim in medio possessionis filiorú Ma-
 nasse, & villæ earum. * Et non interfecerunt
 filij Ephraim Chananæum, qui habitabat
 in Gazer: habitauitq. Chananæus in medio
 Ephraim vsque in diem hanc tributarius.

C A P. XVII.

CECIDIT autem fors tribui Manasse:
 (ipse enim est primogenitus Ioseph)
 Machir primogenito Manasse patri Galaad,
 qui fuit vir pugnator, habuitq. possessioné
 Galaad & Basan: * & reliquis filiorú Manas-
 se iuxta familias suas, filijs Abiezer, & filijs
 Helec, & filijs Esriel, & filijs Sechem, & filijs
 Hephher, & filijs Semida. isti sunt filij Manas-
 se filij Ioseph, mares, per cognationes suas.
 * Salphaad vero filio Hephher filij Galaad fi-
 lij Machir filij Manasse non erant filij, sed
 solæ filiæ: quarum ista sunt nomina, Maala
 & Noa & Hegla & Melcha & Therfa. * Ve-
 neruntq. in conspectu Eleazari sacerdotis,
 & Iosue filij Nun, & principum dicentes:
 Dominus præcepit per manum Moyfi, vt
 daretur nobis possessio in medio fratrum
 nostrorum. Deditq. eis iuxta imperium Do-
 mini possessionem in medio fratrum patris
 earum. * Et ceciderunt funiculi Manasse, de-
 cem, absque Terra Galaad & Basan trans

6 Iordanem. * Filix enim Manasse possederút
 hereditatem in medio filiorum eius. Terra
 autem Galaad cecidit in sortem filiorum
 7 Manasse qui reliqui erant. * Fuitq. terminus
 Manasse ab Aser, Machmethath quæ respi-
 cit Sichem: & egreditur ad dextram iuxta
 8 habitatores Fontis Taphuæ. * Etenim in sor-
 te Manasse ceciderat Terra Taphuæ, quæ
 est iuxta terminos Manasse filiorú Ephraim.
 9 * Descenditq. terminus Vallis arundineti in
 meridiem torrétis ciuitatum Ephraim, quæ
 in medio sunt vrbiú Manasse: terminus Ma-
 nasse ab Aquilone torrentis, & exitus eius
 10 pergit ad mare: * ita vt possessio Ephraim sit
 ab Austro, & ab Aquilone Manasse, & vtrá-
 que claudat mare, & coniungantur sibi in
 tribu Aser ab Aquilone, & in tribu Issachar
 11 ab Oriente. * Fuitq. hereditas Manasse in
 Issachar & in Aser, Bethsan & viculi eius, &
 Ieblaam cū viculis suis, & habitatores Dor
 cum oppidis suis, habitatores quoque En-
 dor cum viculis suis: similiterq. habitato-
 res Thenac cum viculis suis, & habitatores
 Mageddo cum viculis suis, & tertia pars vr-
 12 bis Nopheth. * Nec potuerunt filij Manasse
 has ciuitates subuertere, sed cœpit Chana-
 13 næus habitare in terra sua. * Postquam auté
 conualuerunt filij Israel, subiecerunt Chana-
 næos, & fecerunt sibi tributarios, nec in-
 14 terfecerunt eos. * Locutiq. sunt filij Ioseph
 ad Iosue, & dixerunt: Quare dedisti mihi
 possessionem sortis & funiculi vnus, cū sim
 tantæ multitudinis, & benedixerit mihi Do-
 15 minus? * Ad quos Iosue ait: Si populus mul-
 tus es, ascende in siluam, & succide tibi spa-
 tia in Terra Pherezæi & Raphaim: quia an-
 gusta est tibi possessio montis Ephraim.
 16 * Cui responderunt filij Ioseph: Non pote-
 rimus ad montana cōscendere, cum ferreis
 17 curribus vtantur Chananæi, qui habitant
 in terra campestri, in qua sitæ sunt Bethsan
 cum viculis suis, & Iezrael mediâ possidens
 vallem. * Dixitq. Iosue ad domum Ioseph,
 Ephraim & Manasse: Populus multus es, &
 magnæ fortitudinis, non habebis sortem
 18 vnā, * sed transibis ad mōtem, & succides
 tibi, atque purgabis ad habitandum spatia:

& poteris ultra procedere cum subuerteris Chananæum, quem dicis ferreos habere currus, & esse fortissimum.

C A P. XVIII.

CONGREGATIQ. sunt omnes filij Israel in Silo, ibiq. fixerunt tabernaculū testimonij, & fuit eis Terra subiecta. * Remanserant autem filiorum Israel septem tribus, quæ necdum acceperant possessiones suas. * Ad quos Iosue ait: Vsq̄quo marceitis ignauia, & non intratis ad possidendam Terram, quam Dominus Deus patrum vestrorum dedit vobis? * Eligite de singulis tribubus ternos viros, vt mittam eos, & pergant atque circumeant Terram, & describant eam iuxta numerū vniuscuiusque multitudinis: referantq. ad me quod descripserint. * Diuidite vobis Terram in septem partes: Iudas sit in terminis suis ab australi plaga, & domus Ioseph ab Aquilone. * mediam inter hos Terram in septem partes describite: & huc venietis ad me, vt coram Domino Deo vestro mittam vobis hic sortem: * quia non est inter vos pars Leuitarū, sed sacerdotium Domini est eorum hereditas. Gad autem & Ruben, & dimidia tribus Manasse iam acceperant possessiones suas trans Iordanē ad Orientalem plagam: quas dedit eis Moyſes famulus Domini. * Cumq. surrexissent viri, vt pergerent ad describendam terram, præcepit eis Iosue, dicens: Circuite Terram, & describite eam, ac reuertimini ad me: vt hic coram Domino, in Silo mittam vobis sortem. * Itaque perrexerunt: & lustrantes eam, in septem partes diuiserunt, scribētes in volumine. Reuersiq. sunt ad Iosue in castra Silo. * Qui misit sortes coram Domino in Silo, diuisitq. Terram filijs Israel in septem partes. * Et ascendit fors prima filiorum Benjamin per familias suas, vt possiderent Terram inter filios Iuda & filios Ioseph. * Fuitq. terminus eorum contra Aquilonem a Iordane: pergens iuxta latus Iericho septentrionalis plagæ, & inde contra Occidentem ad montanā conscendens, & perueniens ad solitudinem Betha-

uen, * atque pertransiens iuxta Luzam ad Meridiem, ipsa est Bethel: descenditq. in Ataroth addar in montem, qui est ad Meridiem Beth horon inferioris: * Et inclinatur circuiens contra mare ad Meridiem montis qui respicit Beth horon contra Africum: suntq. exitus eius in Cariath baal, quæ vocatur & Cariathiarim, urbem filiorum Iuda: hæc est plaga contra mare, ad Occidentem. * A Meridie autem ex parte Cariathiarim egreditur terminus contra mare, & peruenit vsque ad fontem aquarum Nephtoa. * Descenditq. in partem montis, qui respicit Vallem filiorum Ennom: & est contra septentrionalem plagam in extrema parte Vallis Raphaim. Descenditq. in Geennom (id est, Vallem Ennom) iuxta latus Iebusæi ad Austrum: & peruenit ad Fontem rogel, * transiens ad Aquilonem, & egrediēs ad Enſemes, id est fontem solis: * & pertransit vsque ad tumulos, qui sunt e regione Ascensus Adommim: descenditq. ad Abēboen, id est, lapidem Boen filij Ruben: & pertransit ex latere Aquilonis ad campeſtria: descenditq. in planitiem, * & prætergreditur contra Aquilonem Beth hagla: suntq. exitus eius contra linguam maris salſissimi ab Aquilone in fine Iordanis ad australem plagam: * qui est terminus illius ab Oriente. hæc est possessio filiorum Benjamin per terminos suos in circuitu, & familias suas. * Fueruntq. ciuitates eius, Iericho & Beth hagla & Vallis Cafis, * Beth Araba & Samaraim & Bethel * & Auim & Aphara & Ophera, * Villa Emona & Ophni & Gabee: ciuitates duodecim, & villæ earum. * Gabaon & Rama & Beroth, * & Meſphe & Caphara, & Amosa * & Recem, Iarephel & Tharela, * & Sela, Eleph, & Iebus, quæ est Ierusalem, Gabaath & Cariath: ciuitates quattuordecim, & villæ earum. Hæc est possessio filiorum Benjamin iuxta familias suas.

C A P. XIX.

ET egressa est fors secunda filiorum Simeon per cognationes suas: fuitq. hereditas

reditas * eorum in medio possessionis filiorū
Iuda: Bersabee & Sabee & Molada * & Ha-
ferfual, Bala & Afem * & Eltholad, Bethul &
Harma * & Siceleg & Bethmarchaboth &
Haferfusa * & Bethlebaoth & Sarohen: ci-
uitates tredecim, & villæ earum. * Ain &
Remmon & Athar & Asan: ciuitates quat-
tuor, & villæ earum: * omnes viculi per cir-
cuitum vrbium istarum vsque ad Baalath
Beer Ramath contra australem plagam. .
Hæc est hereditas filiorum Simeon iuxta
cognitiones suas, * in possessione & funicu-
lo filiorum Iuda: quia maior erat, & idcir-
co filij Simeon possederunt in medio here-
ditatis eorum. * Ceciditq. fors tertia filiorū
Zabulon per cognationes suas: & factus est
terminus possessionis eorum vsque Sarid.
* Ascenditq. de Mari & Merala, & peruenit
in Debbaseth, vsque ad torrentem qui est
contra Ieconam. * Et reuertitur de Sared
contra Orientem in fines Ceseleththabor:
& egreditur ad Dabereth, ascenditq. contra
Iaphic. * Et inde pertransit vsque ad orien-
talem plagam Gethhepher & Thacasin: &
egreditur in Remmon, Amthar & Noa. * Et
circuit ad Aquilonem Hanathon: suntq.
egressus eius Vallis Iephtahel, * & Cateth
& Naalol & Semeron & Ierala & Bethle-
hem: ciuitates duodecim, & villæ earum. .
* Hæc est hereditas tribus filiorum Zabulon
per cognationes suas, vrbes & viculi earum.
* Issachar egressa est fors quarta per cogna-
tiones suas. * fuitq. eius hereditas Iezrael &
Casaloth & Sunem, * & Hapharaim & Seon,
& Anaharath * & Rabboth & Cesion, Abes,
* & Rameth, & Engannim, & Enhadda &
Bethpheses. * Et peruenit terminus eius vs-
que Thabor & Sehesima & Bethsames:
eruntq. exitus eius Iordanis: ciuitates se-
decim, & villæ earum. * Hæc est possessio
filiorum Issachar per cognationes suas, vr-
bes, & viculi earum. * Ceciditq. fors quinta
tribui filiorum Aser per cognationes suas:
* fuitq. terminus eorum Halcath & Chali
& Beren & Axaph * & Elmelech & Amaad
& Messal: & peruenit vsque ad Carmelum
maris & Sihor & Labanath. * Ac reuer-
tur

contra orientem Bethdagon: & per-
transit vsque Zabulon & Vallem Iephthael
contra Aquilonem in Bethemec & Nehiel.
Egrediturq. ad Izuam Cabul, * & Abran
& Rohob & Hamon & Cana, vsque ad Si-
donem magnam. * reuertiturq. in Horma
vsque ad ciuitatem munitissimam Tyrum,
& vsque Hofa: eruntq. exitus eius in ma-
re de funiculo Achziba: * & Amma & A-
phec & Rohob. ciuitates vigintidux, &
villæ earum. * Hæc est possessio filiorum
Aser per cognationes suas, vrbesq. & viculi
earum. * Filiorum Nephthali sexta fors ce-
cidit per familias suas: * & coepit terminus
de Heleph & Elon in Saananim, & Adami,
quæ est Neceb, & Iebnael vsque Lecum: &
egressus eorum vsque ad Iordanem: * reuer-
titurq. terminus contra Occidentē in Aza-
notthabor, atque inde egreditur in Hucu-
ca, & pertransit in Zabulon contra Meridiē,
& in Aser contra Occidentem, & in Iuda
ad Iordanem contra ortum solis. * ciuitates
munitissimæ, Assedim, Ser, & Emath, &
Reccath & Cenereth, * & Edema & Ara-
ma, Asor * & Cedes & Edrai, Enhasor
& Ieron & Magdalel, Horem & Bethanath
& Bethsames: ciuitates decem & nouem,
& villæ earum. * Hæc est possessio tribus fi-
liorum Nephthali per cognationes suas, vr-
bes & viculi earum. * Tribui filiorum Dan
per familias suas egressa est fors septima: * &
fuit terminus possessionis eius Sara & Est-
haol, & Hirsemes, id est ciuitas solis. * Sele-
bin & Aialon & Iethela, * Elon & Themna
& Acron, * Elthece, Gebbethon & Balaath,
* & Iud & Bane & Barach & Gethremmon;
* & Meiarcon & Arecon, cum termino qui
respicit Ioppen, * & ipso fine concluditur.
Ascenderuntq. filij Dan, & pugnaverunt
contra Lesem, ceperuntq. eam: & percus-
serunt eam in ore gladij, & possederunt, &
habitauerunt in ea, vocantes nomen eius
Lesem Dan, ex nomine Dan patris sui.
* Hæc est possessio tribus filiorum Dan, per
cognitiones suas, vrbes & viculi earum. .
* Cumq. compleisset sorte diuidere Terram
singulis per tribus suas, dederunt filij Israel

possessionem Iosue filio Nun in medio sui,
iuxta praeceptum Domini, urbem quam
postulauit, Thamnath Saraa in monte Ephraim: & edificauit ciuitatem, habitauitq.
in ea. * Hæ sunt possessiones, quas sorte di-
uiserunt Eleazar sacerdos, & Iosue filius
Nun, & principes familiarum, ac tribuum
filiorum Israel in Silo, coram Domino ad
ostium tabernaculi testimonij, partitiq.
sunt Terram.

C A P. XX.

ET locutus est Dominus ad Iosue, di-
cens: Loquere filiis Israel, & dic eis:
* Separate vrbes fugitiuorum, de quibus lo-
cutus sum ad vos per manum Moyfi; * vt
confugiat ad eas quicumque animam per-
cusserit nescius: & possit euadere iram pro-
ximi, qui ultor est sanguinis: * cum ad vnam
harum confugerit ciuitatum, stabit ante
portam ciuitatis, & loquetur senioribus vr-
bis illius ea, quæ se comprobent innocentem:
sicq. suscipient eum, & dabunt ei locum ad
habitandum. * Cumq. ultor sanguinis eum
fuerit persecutus, nõ tradent in manus eius:
quia ignoras percussit proximum eius, nec
ante biduum, triduumve eius probatur ini-
micus. * Et habitabit in ciuitate illa, donec
stet ante iudicium causam reddens facti sui,
& moriatur sacerdos magnus, qui fuerit in
illo tempore: tunc reuertetur homicida, &
ingredietur ciuitatem & domum suam de
qua fugerat. * Decreueruntq. Cedem in Ga-
lilæa montis Nephthali, & Sichem in mon-
te Ephraim, & Cariatharbe, ipsa est Hebron
in monte Iuda. * Et trans Iordanem contra
Orientalem plagam Iericho, statuerunt Bo-
sor, quæ sita est in campestri solitudine de
tribu Ruben, & Ramoth in Galaad de tri-
bu Gad, & Gaulon in Basan de tribu Ma-
nasse. * Hæ ciuitates constitutæ sunt cun-
ctis filiis Israel, & aduenis, qui habitabant
inter eos: vt fugeret ad eas qui animam
nescius percussisset, & non moreretur in
manu proximi, effusum sanguinem vindi-
care cupientis, donec staret ante populum
expositurus causam suam.

C A P. XXI.

ACCESSERVNTQ. principes familia-
rum Leui ad Eleazarum sacerdotem,
& Iosue filium Nun, & ad duces cognatio-
num per singulas tribus filiorum Israel: lo-
cutiq. sunt ad eos in Silo Terræ Chanaan,
atque dixerunt: Dominus praecepit per ma-
num Moyfi, vt darentur nobis vrbes ad ha-
bitandum, & suburbana earum ad alenda
iumenta. * Dederuntq. filij Israel de posses-
sionibus suis iuxta imperium Domini, ciui-
tates & suburbana earum. * Egressaq. est fors
in familiam Caath filiorum Aaron sacerdo-
tis de tribubus Iuda, & Simeon, & Benia-
min, ciuitates tredecim: * Et reliquis filiorum
Caath, id est Leuitis, qui superfuerat de tri-
bubus Ephraim, & Dan, & dimidia tribu
Manasse, ciuitates decem. * Porro filijs Ger-
son egressa est fors, vt acciperent de tribu-
bus Issachar & Aser & Nephthali, dimidiaq.
tribu Manasse in Basan ciuitates numero
tredecim. * Et filijs Merari per cognationes
suas de tribubus Ruben & Gad & Zabu-
lon vrbes duodecim. * Dederuntq. filij Is-
rael Leuitis ciuitates & suburbana earum,
sicut praecepit Dominus per manum Moy-
si, singulis sorte tribuentes. * De tribubus
filiorum Iuda & Simeon dedit Iosue ciui-
tates: quarum ista sunt nomina, * filijs Aa-
ron per familias Caath Leuitici generis
(prima enim fors illis egressa est) * Cari-
atharbe patris Enac, quæ vocatur Hebron,
in monte Iuda, & suburbana eius per cir-
cuitum. * Agros vero, & villas eius dede-
rat Caleb filio Iephone ad possidendum.
* Dedit ergo filijs Aaron sacerdotis He-
bron confugij ciuitatem, ac suburbana
eius: & Lobnam cum suburbanis suis: * &
Iether, & Estemo, * & Holon, & Dabir,
* & Ain, & Ieta, & Bethfames, cum suburba-
nis suis: ciuitates nouem de tribubus, vt di-
ctum est, duabus. * De tribu autem filiorum
Beniamin, Gabaon, & Gabae, * & Anathoth
& Almon, cum suburbanis suis: ciuitates
quattuor. * Omnes simul ciuitates filiorum
Aaron sacerdotis, tredecim, cum suburbanis
suis.

fuis. * Reliquis vero per familias filiorum. 20
 Caath Leuitici generis hæc est data posses-
 sio. * De tribu Ephraim vrbes confugij, Si- 21
 chem cū suburbanis suis in mōte Ephraim,
 & Gazer * & Cibsam & Beth horon, cum 22
 suburbanis suis, ciuitates quattuor. * De tri- 23
 bu quoque Dan, Eltheco & Gabathon, * & 24
 Aialon & Gethremmon, cum suburbanis
 suis, ciuitates quattuor. * Porro de dimidia 25
 tribu Manasse, Thanach & Gethremmon,
 cum suburbanis suis ciuitates duæ. * Om- 26
 nes ciuitates decem, & suburbana earum,
 datæ sunt filiis Caath inferioris gradus.
 * Filijs quoque Gerson Leuitici generis de- 27
 dit de dimidia tribu Manasse confugij ciui-
 tates, Gaulon in Basan, & Bosram, cum sub-
 urbanis suis, ciuitates duas. * Porro de tribu 28
 Issachar, Cesion, & Dabereth, * & Iaramoth,
 & Engannim, cum suburbanis suis, ciuita-
 tes quattuor. * De tribu autem Aser, Masal 29
 & Abdon, * & Helcath, & Rohob, cum sub-
 urbanis suis, ciuitates quattuor. * De tribu 30
 quoque Nephthali ciuitates confugij, Ce-
 des in Galilæa, & Hammoth Dor, & Car-
 than, cum suburbanis suis, ciuitates tres.
 * Omnes vrbes familiarum Gerson, trede- 31
 cim, cum suburbanis suis. * Filijs autem 32
 Merari Leuitis inferioris gradus per fami-
 lias suas data est de tribu Zabulon, Iecnam
 & Cartha * & Damna & Naalol, ciuitates 33
 quattuor cum suburbanis suis. * De tribu 34
 Ruben vltra Iordanem contra Iericho ciui-
 tates refugij, Bosor in solitudine, Misor &
 Iaser & Iethson & Mephaath, ciuitates quat-
 tuor cum suburbanis suis. * De tribu Gad 35
 ciuitates confugij, Ramoth in Galaad, &
 Manaim & Hesebon & Iazer, ciuitates quat-
 tuor cum suburbanis suis. * Omnes vrbes 36
 filiorum Merari per familias & cognationes
 suas, duodecim. * Itaque ciuitates vniuersæ 37
 Leuitarum in medio possessionis filiorum
 Israel fuerunt quadraginta octo * cum sub- 38
 urbanis suis, singulæ per familias distribu-
 tæ. * Deditq. Dominus Deus Israeli omnem 39
 Terram, quam traditurum se patribus eorū
 iurauerat: & possederunt illam, atque habi-
 tauerunt in ea. * Dataq. est ab eo pax in 40
 41
 42

omnes per circuitum nationes: nullusq. eis
 hostium resistere ausus est, sed cuncti in eo-
 rum ditionem redacti sunt. * Ne vnum qui-
 dem verbum, quod illis præstiturum se es-
 se promiserat, irritum fuit, sed rebus ex-
 pleta sunt omnia.

C A P. XXII.

E ODEM tempore vocauit Iosue Rube-
 nitas, & Gaditas, & dimidiam tribum
 Manasse, * dixitq. ad eos: Fecistis omnia
 quæ præcepit vobis Moyfes famulus Do-
 mini: mihi quoque in omnibus obedistis,
 * nec reliquistis fratres vestros longo tem-
 pore, vsque in præsentem diem, custodien-
 tes imperium Domini Dei vestri. * Quia
 igitur dedit Dominus Deus vester fratribus
 vestris quietem & pacem, sicut pollicitus
 est: reuertimini, & ite in tabernacula ve-
 stra, & in terram possessionis, quam tradidit
 vobis Moyfes famulus Domini trans Ior-
 danem: * ita dumtaxat, vt custodiatis atten-
 te, & opère compleatis mādatum & legem
 quam præcepit vobis Moyfes famulus Do-
 mini, vt diligatis Dominum Deum vestrū,
 & ambuletis in omnibus vijs eius, & obser-
 uetis mandata illius, adhæreatisq. ei, ac ser-
 uietis in omni corde, & in omni anima ve-
 stra. * Benedixitq. eis Iosue, & dimisit eos.
 * Qui reuersi sunt in tabernacula sua. * Di-
 midia autem tribui Manasse possessionem
 Moyfes dederat in Basan: & idcirco media,
 quæ superfuit, dedit Iosue sortem inter ce-
 teros fratres suos trans Iordanem ad Occi-
 dentalem plagam. Cumq. dimitteret eos
 in tabernacula sua, & benedixisset eis, * di-
 xit ad eos: In multa substantia atque diui-
 tijs reuertimini ad sedes vestras, cum ar-
 gento & auro, ære ac ferro, & veste mul-
 tiplici: diuidite prædam hostium cum fra-
 tribus vestris. * Reuersiq. sunt, & abierunt
 filij Ruben, & filij Gad, & dimidia tribus
 Manasse, a filiis Israel de Silo, quæ sita est
 in Chanaan, vt intrarent Galaad Terrā pos-
 sessionis suæ, quam obtinuerant iuxta im-
 perium Domini in manu Moyfi. * Cumq.
 venissent ad tumulos Iordanis in Terram

Chanaan, ædificauerunt iuxta Iordanem altare infinitæ magnitudinis. * Quod cum audissent filij Israel, & ad eos certi nuncij detulissent ædificasse filios Ruben, & Gad, & dimidiæ tribus Manasse altare in Terra Chanaan, super Iordanis tumulos, contra filios Israel: * conuenerunt omnes in Silo, vt ascenderent, & dimicarent contra eos. * Et interim miserunt ad illos in Terram Galaad Phinees filium Eleazari sacerdotis, & decem principes cum eo, singulos de singulis tribubus. * Qui venerunt ad filios Ruben, & Gad, & dimidiæ tribus Manasse in Terram Galaad, dixeruntq. ad eos: * Hæc mandat omnis populus Domini: Quæ est ista transgressio? Cur reliquistis Dominum Deum Israel, ædificantes altare sacrilegum, & a cultu illius recedentes? * An parum vobis est quod peccastis in Beelphegor, & usque in præsentem diem macula huius sceleris in nobis permanet? multiq. de populo corruerunt. * Et vos hodie reliquistis Dominum, & cras in vniuersum Israel ira eius defæuiet. * Quod si putatis immundam esse terram possessionis vestræ, transite ad Terram, in qua tabernaculum Domini est, & habitate inter nos: tantum vt a Domino, & a nostro consortio non recedatis, ædificato altari præter altare Domini Dei nostri. * Nonne Achan filius Zare præterijt mandatum Domini, & super omnem populum Israel ira eius incubuit? Et ille erat vnus homo, atque vtinam solus periisset in scelere suo. * Responderuntq. filij Ruben & Gad, & dimidia tribus Manasse principibus legationis Israel: * Fortissimus Deus Dominus, Fortissimus Deus Dominus, ipse nouit, & Israel simul intelliget: si præuaricationis animo, hoc altare construximus, nõ custodiat nos, sed puniat nos in præsentem: * & si ea mente fecimus vt holocausta, & sacrificium, & pacificas victimas super eo imponeremus, ipse quærat & iudicet: * & non ea magis cogitatione atque tractatu, vt diceremus: Cras dicent filij vestri filijs nostris: Quid vobis & Domino Deo Israel? * terminum posuit Dominus inter nos & vos, o fi-

lij Ruben, & filij Gad, Iordanem fluuium: & idcirco partem non habetis in Domino. Et per hanc occasionem auertent filij vestri filios nostros a timore Domini. Putauimus itaque melius, * & diximus: Extruamus nobis altare, non in holocausta, neque ad victimas offerendas, * sed in testimonium inter nos & vos, & sobolem nostram vestramq. progeniem, vt seruiamus Domino, & iuris nostri sit offerre & holocausta, & victimas, & pacificas hostias: & nequaquam dicant cras filij vestri filijs nostris: Non est vobis pars in Domino. * Quod si voluerint dicere, respondebunt eis: Ecce altare Domini, quod fecerunt patres nostri, non in holocausta, neque in sacrificium, sed in testimonium nostrum ac vestrum. * Absit a nobis hoc scelus vt recedamus a Domino, & eius vestigia relinquamus extructo altari ad holocausta, & sacrificia, & victimas offerendas, præter altare Domini Dei nostri, quod extructum est ante tabernaculum eius. * Quibus auditis, Phinees sacerdos, & principes legationis Israel, qui erant cum eo, placati sunt: & verba filiorum Ruben, & Gad, & dimidiæ tribus Manasse, libentissime susceperunt. * Dixitq. Phinees filius Eleazari sacerdos ad eos: Nunc scimus quod nobiscum sit Dominus, quoniam alieni estis a præuaricatione hac, & liberaistis filios Israel de manu Domini. * Reuersusq. est cum principibus a filijs Ruben & Gad de Terra Galaad, finium Chanaan ad filios Israel, & retulit eis. * Placuitq. sermo cunctis audientibus: Et laudauerunt Deum filij Israel, & nequaquam vltra dixerunt, vt ascenderent contra eos, atque pugnarent, & delerent Terram possessionis eorum. * Vocaueruntq. filij Ruben, & filij Gad altare, quod extruxerant, Testimonium nostrum, quod Dominus ipse sit Deus.

C A P I T U L U M .

E VOLUTO autem multo tempore, postquam pacem dederat Dominus Israeli, subiectis in gyro nationibus vniuersis, &

Iosue

Iosue iam longæuo, & per senilis ætatis :
 * vocauit Iosue omnem Israelem, maioresq.
 natu, & principes ac duces, & magistros, di-
 xitq. ad eos : Ego senui, & progressioris
 ætatis sum : * vosq. cernitis omnia, quæ fe-
 cerit Dominus Deus vester cunctis per cir-
 cuitum nationibus, quo modo pro vobis
 ipse pugnauerit : * & nunc quia vobis sorte
 diuisit omnem Terram, ab Orientali parte
 Iordanis vsque ad mare magnum, multæq.
 adhuc supersunt nationes : * Dominus Deus
 vester disperdet eas & auferet a facie vestra,
 & possidebitis Terram, sicut vobis pollici-
 tus est. * tantum confortamini, & estote so-
 liciti, vt custodiatis cuncta quæ scripta sunt
 in volumine legis Moyse : & non declinetis
 ab eis neque ad dexteram : neque ad fini-
 stram : * ne postquam intraueritis ad Gen-
 tes, quæ inter vos futuræ sunt, iuretis in
 nomine deorum earum, & seruiatis eis, &
 adoretis illos : * sed adhæreatis Domino
 Deo vestro : quod fecistis vsque in diem
 hanc. * Et tunc auferet Dominus Deus in
 conspectu vestro gentes magnas & robu-
 stissimas, & nullus vobis resistere poterit.
 * Vnus e vobis persequetur hostium mille
 viros : quia Dominus Deus vester pro vo-
 bis ipse pugnabit, sicut pollicitus est. * Hoc
 tantum diligentissime præcauete, vt dili-
 gatis Dominum Deum vestrum. * Quod si
 volueritis gentium harum, quæ inter vos
 habitant, erroribus adhærere, & cum eis
 miscere connubia, atque amicitias copu-
 lare : * iam nunc scitote quod Dominus Deus
 vester non eas debeat ante faciem vestram,
 sed sint vobis in foueam ac laqueum, &
 offendiculum ex latere vestro, & fides in
 oculis vestris, donec vos auferat atque di-
 sperdat de Terra hac optima, quam tradi-
 dit vobis. * En ego hodie ingredior viam
 vniuersæ terræ, & toto animo cognoscetis
 quod de omnibus verbis, quæ se Dominus
 præstiturum vobis esse pollicitus est, vnum
 non præterierit incassum. * Sicut ergo im-
 pleuit opere quod promisit, & prospera cū-
 cta venerunt : sic adducet super vos quid-
 quid malorum comminatus est, donec vos

auferat atque disperdat de Terra hac opti-
 ma, quam tradidit vobis, * eo quod præte-
 rieritis pactum Domini Dei vestri, quod
 pepigit vobiscum, & seruiueritis dijs alienis,
 & adoraueritis eos : cito atque velociter
 consurget in vos furor Domini, & auferet
 mini ab hac Terra optima, quam tradidit
 vobis.

CAP. XXXII.

CONGREGAVITQ. Iosue omnes tri-
 bus Israel in Sichem, & vocauit maio-
 res natu, ac principes, & iudices, & magi-
 stros : steteruntq. in conspectu Domini : * &
 ad populum sic locutus est : Hæc dicit Do-
 minus Deus Israel : Trans fluvium habita-
 uerunt patres vestri ab initio, Thare pater
 Abraham, & Nachor : seruiertq. dijs alie-
 nis. * Tuli ergo patrem vestrum Abraham
 de Mesopotamiæ finibus : & adduxi eum in
 Terram Chanaan : multiplicauiq. semen
 eius, * & dedi ei Isaac : Illiq. rursum dedi Ia-
 cob & Esau. E quibus, Esau dedi montem
 Seir ad possidendum : Iacob vero, & filij
 eius descenderunt in Ægyptum. * Misitq.
 Moysen & Aaron, & percussit Ægyptum
 multis signis atque portentis. * Eduxiq. vos
 & patres vestros de Ægypto, & venistis ad
 mare : persecutiq. sunt Ægyptij patres ve-
 stros cum curribus & equitatu, vsque ad
 Mare rubrum. * Clamauerunt autem ad
 Dominum filij Israel : qui posuit tenebras
 inter vos & Ægyptios, & adduxit super
 eos mare, & operuit eos. Viderunt oculi
 vestri cuncta quæ in Ægypto fecerim, &
 habitastis in solitudine multo tempore : * &
 introduxi vos in Terram Amorrhæi, qui
 habitabat trans Iordanem. Cumq. pugna-
 rent contra vos, tradidi eos in manus ve-
 stras, & possedistis Terram eorum, atque
 interfecistis eos. * Surrexit autem Balac fi-
 lius Sephor rex Moab, & pugnavit contra
 Israelem. Misitq. & vocauit Balaam filium
 Beor, vt malediceret vobis : * & ego no-
 lui audire eum, sed e contrario per illum
 benedixi vobis, & liberaui vos de manu
 eius. * Transistisq. Iordanem, & venistis

ad Iericho. Pugnaueruntq. contra vos viri ciuitatis eius, Amorrhæus, & Pherezæus & Chananæus, & Hethæus, & Gergefæus, & Heuzæus, & Iebusæus: & tradidi illos in manus vestras. * Misitq. ante vos crabrones: & eieci eos de locis suis, duos reges Amorrhæorum, non in gladio nec in arcu tuo. * Deditq. vobis Terram, in qua non laborastis, & vrbes quas non ædificastis, vt habitaretis in eis: vineas & oliueta, quæ non plantastis. * Nunc ergo timete Dominum, & seruite ei perfecto corde atque verissimo: & auferte deos, quibus seruierunt patres vestri in Mesopotamia & in Ægypto, ac seruite Domino. * Sin autem malum vobis videtur vt Domino seruiatis, optio vobis datur: eligite hodie quod placet, cui seruire potissimum debeatis, vtrum dijs, quibus seruierunt patres vestri in Mesopotamia, an dijs Amorrhæorum, in quorum Terra habitatis: ego autē & domus mea seruiemus Domino. * Responditq. populus, & ait: Absit a nobis vt relinquamus Dominum, & seruiamus dijs alienis. * Dominus Deus noster ipse eduxit nos, & patres nostros de Terra Ægypti, de domo seruitutis: fecitq. videntibus nobis signa ingentia, & custodiuit nos in omni via, per quam ambulauimus, & in cunctis populis, per quos transiuius. * Et eiecit vniuersas gentes, Amorrhæum habitatorem Terræ, quam nos intrauimus. Seruiemus igitur Domino, quia ipse est Deus noster. * Dixitq. Iosue ad populum: Non poteritis seruire Domino: Deus enim sanctus, & fortis æmulator est, nec ignoscet sceleribus vestris atque peccatis. * Si dimiseritis Dominum, & seruieritis dijs alienis, conuertet se, & affliget vos, atque subuertet postquam vobis præstiterit bona.

11 * Dixitq. populus ad Iosue: Nequaquam amittā vt loqueris, erit, sed Domino seruiemus; 12 * Et Iosue ad populum, Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegeritis vobis Dominum vt seruiatis ei. Responderuntque: Testes. 13 * Nūc ergo, ait, auferte deos alienos de medio vestri, & inclinate corda vestra ad Dominum Deum Israel. * Dixitq. populus ad Iosue: Domino Deo nostro seruiemus, & obediētes erimus præceptis eius. * Percussit ergo Iosue in die illo scædus, & proposuit populo præcepta atque iudicia in Sichem. 16 * Scripsit quoque omnia verba hæc in volumine legis Domini: & tulit lapidem pergrandem, posuitq. eum subter quercū, quæ erat in Sanctuario Domini: & dixit ad omnem populum: En lapis iste erit vobis in testimonium quod audierit omnia verba Domini, quæ locutus est vobis: ne forte postea negare velitis, & mentiri Domino Deo vestro. * Dimisitq. populum, singulos in possessionem suam. * Et post hæc mortuus est Iosue filius Nun seruus Domini, centum & decem annorum: * sepelieruntq. eum in finibus possessionis suæ in Thamnathfare, quæ est sita in monte Ephraim, a Septentrionali parte montis Gaas. * Seruiuitq. Israel Domino cunctis diebus Iosue & seniorum, qui longo vixerunt tempore post Iosue, & qui nouerunt omnia opera Domini quæ fecerat in Israel. * Omnia quoque Ioseph, quæ tulerant filij Israel de Ægypto, sepelierunt in Sichem, in parte agri, quem emerat Iacob a filiis Hemor patris Sichem, centum nouellis ouibus, & fuit in possessionem filiorum Ioseph. * Eleazar quoque filius Aaron mortuus est: & sepelierunt eum in Gabaath Phinees filij eius, quæ data est ei in monte Ephraim.

LIBER IUDICVM, HEBRAICE SOPHETIM.

CAPVT PRIMVM.

DOST mortem Iosue confu-
luerūt filij Israel Dominum,
dicentes: Quis ascendet an-
te nos contra Chanaanum,
& erit dux belli? Dixitq.
Dominus: Iudas ascendet: ecce tradidi Ter-
ram in manus eius. * Et ait Iudas Simeoni
fratri suo: Ascende mecum in sortem meā,
& pugna contra Chanaanū, vt & ego per-
gam tecum in sortem tuam. Et abiit cum
eo Simeon. * Ascenditq. Iudas, & tradidit
Dominus Chanaanum, ac Pherezæum in
manus eorum: & percusserunt in Bezece de-
cem millia virorum. * Inueneruntq. Adoni-
bezec in Bezece, & pugnaverunt contra eum,
ac percusserūt Chanaanum, & Pherezæum.
* Fugit autem Adonibezec: quem persecuti
comprehenderunt, cæsis summitatibus ma-
nuum eius ac pedum. * Dixitq. Adonibezec:
Septuaginta reges amputatis manuū ac pe-
dum summitatibus colligebant sub mensa
mea ciborum reliquias: sicut feci, ita reddi-
dit mihi Deus. Adduxeruntq. eum in Ieru-
salem, & ibi mortuus est. * Oppugnantes er-
go filij Iuda Ierusalem, ceperunt eam, &
percusserunt in ore gladij, tradentes cunctā
incendio ciuitatem. * Et postea descenden-
tes pugnaverunt contra Chanaanum, qui
habitabat in mōtanis, & ad meridiem, & in
campestribus. * Pergensq. Iudas contra Cha-
naanum, qui habitabat in Hebron, (cuius
nomen fuit antiquitus Cariatharbe) percus-
sit Sefai, & Ahiman, & Tholmai: * atque in-
de profectus abiit ad habitatores Dabir, cu-
ius nomen vetus erat Cariath Sepher, id est,
ciuitas litterarum. * Dixitq. Caleb: Qui per-
cusserit Cariath Sepher, & vastauerit eam,
dabo ei Axam filiam meam vxorem. * Cūq.
cepisset eam Othoniel filius Cenez frater

Caleb minor, dedit ei Axam filiam suam,
coniugem. * Quam pergentem in itinere
monuit vir suus vt peteret a patre suo agrū.
Quæ cum suspirasset sedens in asino, dixit
ei Caleb: Quid habes? * At illa respondit:
Da mihi benedictionem, quia terram aren-
tem dedisti mihi: da & irriguam aquis. De-
dit ergo ei Caleb irriguum superius, & ir-
riguum inferius. * Filij autem Cinzi cognati
Moyfi ascenderunt de ciuitate palmarū,
cum filiis Iuda in desertū sortis eius, quod
est ad meridiem Arad, & habitauerunt cum
eo. * Abiit autem Iudas cum Simeone fra-
tre suo, & percusserunt simul Chanaanum
qui habitabat in Sephaath, & interfecerunt
eum. Vocatumq. est nomen vrbis, Horma,
id est, anathema. * Cepitq. Iudas Gazam cū
finibus suis, & Ascalonem, atque Accaron
cum terminis suis. * Fuitq. Dominus cum
Iuda, & montana possedit: nec potuit de-
lere habitatores vallis, quia falcatis curri-
bus abundabant. * Dederuntq. Caleb He-
bron, sicut dixerat Moyfes, qui deleuit ex
ea tres filios Enac. * Iebusæum autem ha-
bitatorem Ierusalem non deleuerunt filij
Beniamin: habitauitq. Iebusæus cum filiis
Beniamin in Ierusalem, vsque in præsentē
diem. * Domus quoque Ioseph ascendit in
Bethel, fuitq. Dominus cum eis. * Nam cum
obsiderent urbem, quæ prius Luza vocaba-
tur, * viderunt hominem egredientem de
ciuitate, dixeruntq. ad eum: Ostende no-
bis introitum ciuitatis, & faciemus tecum
misericordiam. * Qui cum ostendisset eis,
percusserunt urbem in ore gladij: hominē
autem illum, & omnem cognationem eius
dimiserunt. * Qui dimissus, abiit in Terram
Hetthim, & edificauit ibi ciuitatem, voca-
uitq. eam Luzam: quæ ita appellatur vs-

que

que in presentem diem. * Manasses quoque non deleuit Bethsan, & Thanac cum viculis suis, & habitatores Dor, & Iebalaam, & Mageddo cum viculis suis, cepitq. Chananæus habitare cum eis. * Postquam autem confortatus est Israel, fecit eos tributarios, & delere noluit. * Ephraim etiā non interfecit Chananæum, qui habitabat in Gazer, sed habitauit cum eo. * Zabulon nō deleuit habitatores Cetron, & Naalol: sed habitauit Chananæus in medio eius, factusq. est ei tributarius. * Aser quoque non deleuit habitatores Accho, & Sidonis, Ahalab, & Achazib, & Helba, & Aphec, & Rohob: * habitauitq. in medio Chananæi habitatoris illius terræ, nec interfecit eum. * Nephthali quoque nō deleuit habitatores Bethsames, & Bethanath: & habitauit inter Chananæum habitatorem Terræ, fueruntq. ei Bethsamitæ & Bethanitæ tributarij. * Amorrhæus filios Dan in monte, nec dedit eis locum vt ad planiora descenderent: * habitauitq. in monte Hares, quod interpretatur testaceo, in Aialon & Salebim. Et aggrauata est manus domus Ioseph, factusq. est ei tributarius. * Fuit autem terminus Amorrhæi ab Ascensu Scorpionis, petra, & superiora loca.

CAP. . . I I.

ASCENDITQ. Angelus Domini de Galgalis ad Locum flentium, & ait: Eduxi vos de Ægypto, & introduxi in Terram, pro qua iuraui patribus vestris: & pollicitus sum vt non facerem irritum pactum meum vobiscū in sempiternum: ita dumtaxat vt non feriretis fœdus cum habitatoribus Terræ huius, sed aras eorum subuerteretis: & nolistis audire vocem meā: cur hoc fecistis? * Quam ob rem nolui delere eos a facie vestra: vt habeatis hostes, & dij eorum sint vobis in ruinam. * Cumq. loqueretur Angelus Domini hæc verba ad omnes filios Israel: eleuauerunt ipsi vocem suam, & fleuerunt. * Et vocatum est nomen loci illius: Locus flentium, siue lacrymarum: immolaueruntq. ibi hostias Domino. * Di-

misit ergo Iosue populum, & abierunt filij Israel vnusquisque in possessionem suam, vt obtinerent eam: * seruieruntq. Domino cūctis diebus eius, & seniorum, qui longo post eum vixerunt tempore, & nouerant omnia opera Domini, quæ fecerat cū Israel. * Mortuus est autem Iosue filius Nun, famulus Domini, centum & decem annorum, & sepelierunt eum in finibus possessionis suæ in Thammathsare in monte Ephraim, a septentrionali plaga montis Gaas. * Omnisq. illa generatio cōgregata est ad patres suos: & surrexerunt alij, qui non nouerant Dominum, & opera quæ fecerat cum Israel. * Feceruntq. filij Israel malum in conspectu Domini, & seruierunt Baalim. * Ac dimiserunt Dominum Deum patrum suorum, qui eduxerat eos de Terra Ægypti: & secuti sunt deos alienos, deosq. populorum, qui habitabant in circuitu eorum, & adorauerunt eos: & ad iracundiam concitauerunt Dominum, * dimittentes eum, & seruientes Baal & Astaroth. * Iratusq. Dominus contra Israel, tradidit eos in manus diripientium, qui ceperunt eos, & vendiderunt hostibus, qui habitabant per gyrum: nec potuerunt resistere aduersarijs suis: * sed quodcumque pergere voluissēt, manus Domini super eos erat, sicut locutus est, & iurauit eis: & vehementer afflicti sunt. * Suscitauitq. Dominus iudices, qui liberarent eos de vastantium manibus: sed nec eos audire voluerūt, * fornicantes cum dijs alienis, & adorantes eos. Cito deseruerunt viam, per quam ingressi fuerant patres eorum: & audientes mandata Domini, omnia fecere contraria. * Cumq. Dominus iudices suscitarēt, in diebus eorū flectebatur misericordia, & audiebat afflictorum gemitus, & liberabat eos de cæde vastantium. * Postquam autem mortuus esset iudex, reuertebantur, & multo faciebant peiora quàm fecerant patres eorū, sequentes deos alienos, seruientes eis, & adorantes illos. Non dimiserunt adinventiones suas, & viam durissimā, per quam ambulare consueuerunt. * Iratusq. est furor Domini in Israel, & ait: Quia irritum fecit gens ista pactum

paſtum meum, quod pepigeram cum patri-
bus eorum, & vocem meam audire con-
templit: * & ego non delebo gētes, quas di-
miſit Iofue, & mortuus eſt: * vt in iſtis expe-
riar Iſrael, vtrum cuſtodiant viam Domi-
ni, & ambulent in ea, ſicut cuſtodierunt
patres eorum, an non. * Dimiſit ergo Do-
minus omnes nationes has, & cito ſubuer-
tere noluit, nec tradidit in manus Iofue.

C A P. I I I.

HÆ ſunt gentes, quas Dominus dereli-
quit, vt erudiret in eis Iſraelem, & om-
nes, qui non nouerant bella Chananæorū:
* vt poſtea diſcerent filij eorum certare cum
hoſtibus, & habere cōſuetudinem prælian-
di: * quinque ſatrapas Philiſthinorum, om-
nemq. Chananæum, & Sidonium, atque
Heuæum, qui habitabat in monte Libano,
de monte Baal Hermon uſque ad introitū
Emath. * Dimiſitq. eos, vt in iſtis experire-
tur Iſraelem, vtrum audiret mandata Do-
mini quæ præceperat patribus eorum per
manum Moyſi, an non. * Itaque filij Iſrael
habitauerunt in medio Chananæi, & He-
thæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Heuæi, &
Iebuſæi: * & duxerunt vxores filias eorum,
ipſiq. filias ſuas filijs eorum tradiderunt, &
ſeruierunt dijs eorum. * Feceruntq. malum
in conſpectu Domini, & obliſi ſunt Dei ſui,
ſeruientes Baalim & Aſtaroth. * Iratusq. cō-
tra Iſrael Dominus, tradidit eos in manus
Chuſan Raſathaim regis Meſopotamiæ, ſer-
uieruntq. ei octo annis. * Et clamauerunt
ad Dominum: qui ſuſcitauit eis ſaluatorē,
& liberauit eos, Othoniel videlicet filium
Cenez, fratrē Caleb minorem: * fuitq. in eo
ſpiritus Domini, & iudicauit Iſrael. Egref-
ſusq. eſt ad pugnam, & tradidit Dominus
in manus eius Chuſan Raſathaim regem
Syriæ, & oppreſſit eum. * Quieuitq. ter-
ra quadraginta annis, & mortuus eſt Otho-
niel filius Cenez. * Addiderunt autem filij
Iſrael facere malum in conſpectu Domini:
qui cōfortauit aduerſum eos Eglon regem
Moab: quia fecerunt malum in conſpectu
eius. * Et copulauit ei filios Ammon, &

Amalec: abiitq. & percuffit Iſrael, atque
poſſedit Urbem palmarum. * Seruieruntq.
filij Iſrael Eglon regi Moab decem & octo
annis: * & poſtea clamauerunt ad Dominū:
qui ſuſcitauit eis ſaluatorē vocabulo Aod,
filium Gera, filij Iemini, qui vtraque manu
pro dextera utebatur. Miſeruntq. filij Iſrael
per illum munera Eglon regi Moab. * Qui
fecit ſibi gladium ancipitem, habentem in
medio capulum longitudinis palmæ ma-
nus, & accinctus eſt eo ſubter ſagum in
dextro femore. * Obtulitq. munera Eglon
regi Moab. Erat autem Eglon craſſus ni-
mis. * Cumq. obtuliſſet ei munera, proſe-
cutus eſt ſocios, qui cum eo venerant. * Et
reuerſus de Galgalis, vbi erant idola, dixit
ad Regem: Verbum ſecretum habeo ad te
o Rex. Et ille imperauit ſilentiū: egreſſisq.
omnibus, qui circa eum erant, * ingreſſus eſt
Aod ad eum: ſedebat autem in æſtuo cœ-
naculo ſolus, dixitque: Verbum Dei habeo
ad te. Qui ſtatim ſurrexit de throno. * Ex-
tenditq. Aod ſiniſtram manum, & tulit ſi-
cam de dextro femore ſuo, infixitq. eam in
ventre eius * tam valide, vt capulus ſeque-
retur ferrū in vulnere, ac pinguiſſimo adi-
pe ſtringeretur. Nec eduxit gladiū, ſed ita
vt percufferat, reliquit in corpore: ſtatimq.
per ſecreta naturæ alui ſtercora proruperūt.
* Aod autem clauſis diligentiffime oſtijs cœ-
naculi, & obfirmatis ſera, * per poſticum
egreſſus eſt. Seruiq. regis ingreſſi viderunt
clauſas fores cœnaculi, atque dixerunt: For-
ſitan purgat aluum in æſtuo cubiculo.
* Expectantesq. diu donec erubeſcerent, &
vidētes quod nullus aperiret, tulerunt cla-
uem: & aperientes inuenerunt dominum
ſuum in terra iacentem mortuum. * Aod
autem, dum illi turbarentur, effugit, & per-
tranſijt Locum idolorū, vnde reuerſus fue-
rat. Venitq. in Seirath: * & ſtatim inſonuit
buccina in monte Ephraim: deſcenderūtq.
cum eo filij Iſrael, ipſo in fronte gradiēte.
* Qui dixit ad eos: Sequimini me: tradi-
dit enim Dominus inimicos noſtros Moa-
bitas in manus noſtras. Deſcenderuntq.
poſt eum, & occupauerunt vada Iordanis
quæ

quæ transmittunt in Moab : & non dimiserunt transire quemquam : * sed percusserunt 29 Moabitas in tempore illo , circiter decem millia , omnes robustos & fortes viros . nullus eorum euadere potuit . * Humiliatusq. 30 est Moab in die illo sub manu Israel : & quieuit Terra octoginta annis . * Post hunc 31 fuit Samgar filius Anath , qui percussit de Philisthijm sexcentos viros vomere : & ipse quoque defendit Israel .

C A P . I I I I .

AD DIDERVNTQ. filij Israel facere malum in conspectu Domini post mortem Aod , * & tradidit illos Dominus in manus Iabin regis Chanaan , qui regnavit in Asor : habuitq. ducem exercitus sui nomine Sisaram , ipse autem habitabat in Haroseth gentium . * Clamaueruntq. filij Israel ad Dominum : nongentos enim habebat falcatos currus , & per viginti annos vehementer oppresserat eos . * Erat autem Debhora prophetis vxor Lapidoth , quæ iudicabat populum in illo tempore . * Et sedebat sub palma , quæ nomine illius vocabatur , inter Rama & Bethel in monte Ephraim : ascendebantq. ad eam filij Israel in omne iudicium . * Quæ misit , & vocauit Barac filium Abinoëm de Cedès Nephthali : dixitq. ad eum : Præcepit tibi Dominus Deus Israel , vade , & duc exercitum in montē Thabor , tollesq. tecum decem millia pugnatorū de filijs Nephthali , & de filijs Zabulon : * ego autem adducam ad te in loco torrentis Cifon , Sisaram principem exercitus Iabin , & currus eius , atque omnem multitudinem , & tradam eos in manu tua . * Dixitq. ad eam Barac : Si venis mecum , vadam : si nolueris venire mecum , non pergā . * Quæ dixit ad eum : Ibo quidem tecum , sed in hac vice victoria non reputabitur tibi , quia in manu mulieris tradetur Sisara . Surrexit itaque Debhora , & perrexit eum Barac in Cedès . * Qui , accitis Zabulon & Nephthali , 10 ascendit cum decem millibus pugnatorum , habens Debboram in comitatu suo . * Haber 11 autem Cinarus recesserat quondam a cete-

ris Cinæis fratribus suis filijs Hobab , cognati Moyfi : & tetenderat tabernacula usque ad vallem , quæ vocatur Sennim , & erat 12 iuxta Cedès . * Nunciatumq. est Sisaræ quod ascendisset Barac filius Abinoëm , in montem Thabor : * & cōgregauit nongentos falcatos currus , & omnem exercitum de Haroseth gentium ad torrentem Cifon . * Dixitq. Debhora ad Barac : Surge , hæc est enim dies , in qua tradidit Dominus Sisaram in manus tuas : eni ipse ductor est tuus . Descendit itaque Barac de monte Thabor , & 15 decem millia pugnatorum cum eo . * Perterritusq. Dominus Sisaram , & omnes currus eius , vniuersamq. multitudinem in ore gladij ad conspectum Barac : in tantum , vt 16 Sisara de curru desiliēs , pedibus fugeret , * & Barac persequeretur fugiētes currus , & exercitum usque ad Haroseth gentium , & omnis hostium multitudo usque ad inter- 17 cionem caderet . * Sisara autem fugiens peruenit ad tentoriū Iahel vxoris Haber Cinæi . Erat enim pax inter Iabin regē Azor , & domum Haber Cinæi . * Egressa igitur Iahel in occursum Sisaræ , dixit ad eum : Intra ad me domine mi : intra , ne timeas . Qui ingressus tabernaculum eius , & oper- 19 tus ab ea pallio , * dixit ad eam : Da mihi , obsecro , paululum aquæ , quia sitio valde . Quæ aperuit utrem lactis , & dedit ei bibere , & 20 operuit illum . * Dixitq. Sisara ad eam : Sta ante ostium tabernaculi : & cū venerit aliquis interrogans te , & dicens : Numquid hic est aliquis ? Respondebis : Nullus est . 21 * Tulit itaque Iahel vxor Haber clauum tabernaculi , assumens pariter & malleum : & ingressa absconditè , & cum silentio posuit supra tempus capitis eius clauum , percussitq. malleo defixit in cerebrum usque ad terram : qui soporem morti consocians de- 22 fecit , & mortuus est . * Et ecce Barac sequens Sisaram veniebat : egressaq. Iahel in occursum eius , & dixit ei : Veni , & ostendam tibi virum , quem quæris . Qui cum intrasset ad eam , vidit Sisaram iacentem mortuum , & 23 clauum infixum in tempore eius . * Humiliauit ergo Deus in die illo Iabin regem Chanaan

naam coram filiis Israel : * qui crescebant quotidie, & forti manu opprimebant Iabin regem Chanaan, donec delerent eum.

C A P. V.

CECINERVNTQ. Debbora & Barac filius Abinoem in illo die, dicentes:

* Qui sponte obtulistis de Israel animas vestras ad periculum, benedicite Domino.

* Audite reges, auribus percipite principes: Ego sum, ego sum quæ Domino canam, psallam Domino Deo Israel.

* Domine cum exires de Seir, & transires per regiones Edom, terra mota est, cæliq. ac nubes distillauerunt aquis.

* Montes fluxerunt a facie Domini, & Sinaï a facie Domini Dei Israel.

* In diebus Samgar filij Anath, in diebus Iahel quieuerunt semitæ: & qui ingrediebantur per eas, ambulauerunt per calles deuios.

* Cessauerunt fortes in Israel, & quieuerunt: donec surgeret Debbora, surgeret mater in Israel.

* Noua bella elegit Dominus, & portas hostium ipse subuertit: clypeus & hasta si apparuerint in quadraginta millibus Israel.

* Cor meum diligit principes Israel: qui propria voluntate obtulistis vos discrimini, benedicite Domino.

* Qui ascenditis super nitentes asinos, & sedetis in iudicio, & ambulatis in via, loquimini.

* Vbi collisi sunt currus, & hostium suffocatus est exercitus, ibi narrentur iustitiæ Domini & clementia in fortes Israel: tunc descendit populus Domini ad portas, & obtinuit principatum.

* Surge, surge Debbora, surge, surge, & loquere canticum: surge Barac, & apprehende captiuos tuos fili Abinoem.

* Saluatæ sunt reliquiæ populi, Dominus in fortibus dimicauit.

* Ex Ephraim deleuit eos in Amalec, & post eum ex Benjamin in populos tuos o Amalec: de Machir principes descenderunt, & de Zabulon qui exercitum du-

cerent ad bellandum.

15 * Duces Issachar fuere cum Debbora, & Barac vestigia sunt secuti, qui quasi in præceps ac barathrum se discrimini dedit: diuiso contra se Ruben, magnanimorum reperta est contentio.

16 * Quare habitas inter duos terminos, vt audias sibilos gregum? diuiso cōtra se Ruben, magnanimorum reperta est cōtentio.

17 * Galaad trans Iordanem quiescebat, & Dan vacabat nauibus: Aser habitabat in littore maris, & in portibus morabatur.

18 * Zabulon vero & Nephthali obtulerunt animas suas morti in regione Merome.

19 * Venerunt reges & pugnaverunt, pugnaverunt reges Chanaan in Thanach iuxta aquas Mageddo, & tamen nihil tulere prædantes.

20 * De cælo dimicatum est contra eos: stellæ manentes in ordine & cursu suo, aduersus Sisaram pugnaverunt.

21 * Torrens Cison traxit cadauera eorum, torrens Cadumim, torrens Cison: conculca anima mea robustos.

22 * Vngulæ equorum ceciderunt, fugientibus impetu, & per præceps ruentibus fortissimis hostium.

23 * Maledicite terræ Meroz, dixit Angelus Domini: maledicite habitatoribus eius, quia non venerunt ad auxilium Domini, in adiutorium fortissimorum eius.

24 * Benedicta inter mulieres Iahel vxor Haber Cinai, & benedicatur in tabernaculo suo.

25 * Aquam petenti lac dedit, & in phiala principum obtulit butyrum.

26 * Sinistram manum misit ad clauum, & dextram ad fabrorum malleos, percussitq. Sisaram quærens in capite vulneri locum, & tempus valide perforans.

27 * Inter pedes eius ruit: defecit, & mortuus est: voluebatur ante pedes eius, & iacebat exanimis & miserabilis.

28 * Per fenestram respiciens, vlulabat mater eius: & de coenaculo loquebatur: Cur moratur regredi currus eius? quare tardaerunt pedes quadrigarum illius?

* Vna

*Vna sapiētiōr ceteris vxoribus eius,hæc
focui verba respondit :

*Forſitan nunc diuidit ſpolia,& pulcher-
rima feminarum eligitur ei : veſtes diuer-
ſorum colorum Siſaræ traduntur in præ-
dam , & ſupellex varia ad ornanda colla-
congeritur .

* Sic pereant omnes inimici tui Domine :
qui autem diligunt te,ſicut Sol in ortu ſuo
ſplendet, ita rutilent .

*Quieuitq. Terra per quadraginta annos.

C A P. VI.

FE C E R V N T autem filij Iſrael malum in
conſpectu Domini : qui tradidit illos in
manu Madian ſeptē annis,* & oppreſſi ſunt
valde ab eis . Feceruntq. ſibi antra & ſpe-
luncas in montibus,& munitiſſima ad repu-
gnandum loca . *Cūq. ſeuiffet Iſrael,aſcen-
debat Madian & Amalec,ceteriq. Orienta-
lium nationum : * & apud eos figentes ten-
toria,ſicut erant in herbis cuncta vaſtabant
uſque ad introitum Gazæ : nihilq. omnino
ad vitam pertinens relinquebant in Iſrael,
non oues , non boues , non aſinos . * Ipi
enim & vniuerſi greges eorum veniebant
cum tabernaculis ſuis,& inſtar locuſtarum
vniuerſa complebāt, innumera multitudo
hominum,& camelorum, quidquid tetige-
rant deuaſtantes . * Humiliatusq. eſt Iſrael
valde in conſpectu Madian . * Et clamauit
ad Dominum poſtulans auxilium contra
Madianitas . * Qui miſit ad eos virum pro-
phetam, & locutus eſt : Hæc dicit Domi-
nus Deus Iſrael : Ego vos feci cōſcendere
de Ægypto,& eduxi vos de domo ſeruitu-
ris,* & liberaui de manu Ægyptiorum , &
omnium inimicorum,qui affligebant vos :
eieciq. eos ad introitum veſtrum,& tradidi
vobis Terrā eorum . * Et dixi : Ego Dominus
Deus veſter, ne timeatis deos Amorrhæo-
rum,in quorum terra habitatis . * Et nolui-
ſtis audire vocem meam . * Venit autē An-
gelus Domini,& ſedit ſub quereu,quæ erat
in Ephra,& pertinebat ad Ioas patrē fa-
milie Ezri . Cumq. Gedeon filius eius ex-
cuteret atque purgaret frumēta in torcula-

12 ri,vt fugeret Madian,*apparuit ei Angelus
Domini,& ait : Dominus tecum virorum
13 fortiffime.*Dixitq. ei Gedeon : Obſecro mi
Domine,ſi Dominus nobiſcum eſt,cur ap-
prehēderunt nos hæc omnia ? vbi ſunt mi-
rabilia eius,quæ narrauerunt patres noſtri,
atque dixerūt : De Ægypto eduxit nos Do-
minus ? Nunc autem dereliquit nos Domi-
14 nus.& tradidit in manu Madian . * Reſpe-
xitq. ad eum Dominus,& ait : Vade in hæc
fortitudine tua,& liberabis Iſrael de manu
15 Madian : ſcito quòd miſerim te . * Qui re-
ſpondens ait : Obſecro,mi Domine,in quo
liberabo Iſrael ? ecce familia mea infima eſt
in Manafſe,& ego minimus in domo patris
16 mei . *Dixitq. ei Dominus : Ego ero tecum :
17 & percuties Madian quaſi vnum virum . * Et
ille, Si inueni,inquit, gratiam coram te,da
mihi ſignum quòd tu ſis qui lóqueris ad
18 me . * Nec recedas hinc,donec reuertar ad
te,portans ſacrificium,& offerens tibi . Qui
reſpondit : Ego præſtolabor aduentum tuū .
19 * Ingreſſus eſt itaque Gedeon,& coxit hæ-
dum , & de farinæ modio.āzymos panes :
carnesq. ponens in caniſtro,& ius carniū
mittens in ollam,tulit omnia ſub quercu,
20 & obtulit ei . * Cui dixit Angelus Domini :
Tolle carnes & āzymos panes,& pone ſu-
pra petram illam , & ius deſuper funde .
21 Cumq. feciſſet ita,*extendit Angelus Do-
mini ſummitatem virgæ,quam tenebat in
manu,& tetigit carnes & panes āzymos :
aſcenditq. ignis de petra, & carnes , āzy-
mosq. panes conſumpſit : Angelus autem
22 Domini euauit ex oculis eius . * Vidensq.
Gedeon quòd eſſet Angelus Domini, ait :
Heu mi Domine Deus : quia vidi Angelum
23 Domini facie ad faciem . *Dixitq. ei Domi-
nus : Pax tecum : ne timeas,non morieris .
24 * Ædificauit ergo ibi Gedeon altare Domi-
no,vocauitq. illud, Domini pax,uſque in
præſentē diem . Cūq. adhuc eſſet in Ephra,
25 quæ eſt familie Ezri,*nocte illa dixit Domi-
nus ad eum : Tolle taurum patris tui,& al-
terum taurum annorum ſeptem,deſtruesq.
aram Baal , quæ eſt patris tui : & nemo,
26 quod circa aram eſt,ſuccide : * & ædificabis
altare

altare Domino Deo tuo in summitate petrae huius, super quam ante sacrificium posuisti: tollesq. taurum secundum, & offeres holocaustum super struem lignorum, quae de nemore succideris. * Assumptis ergo Gedeon decem viris de seruis suis, fecit sicut praeceperat ei Dominus. Timēs autem domum patris sui, & homines illius ciuitatis, per diem noluit id facere, sed omnia nocte compleuit. * Cumq. surrexissent viri oppidi eius mane, viderunt destructam aram Baal, lucumq. succisum, & taurum alterum impositum super altare, quod tunc aedificatum erat. * Dixeruntq. ad inuicem: Quis hoc fecit? Cumq. perquirerent auctorem facti, dictum est: Gedeon filius Ioas fecit haec omnia. * Et dixerunt ad Ioas: Produc filium tuum huc, vt moriatur: quia destruxit aram Baal, & succidit nemus. * Quibus ille respondit: Numquid ultores estis Baal, vt pugnetis pro eo? qui aduersarius est eius, moriatur antequam lux crastina veniat: si Deus est, vindicet se de eo, qui suffodit aram eius. * Ex illo die vocatus est Gedeon, Ierobaal, eo quod dixisset Ioas: Vliscatur se de eo Baal, qui suffodit aram eius. * Igitur omnis Madian, & Amalec, & Orientales populi congregati sunt simul. & transeuntes Iordanem, castrametati sunt in valle Iezrael. * Spiritus autem Domini induit Gedeon, qui clangens buccina conuocauit domum Abiezer, vt sequeretur se. * Misitq. nuncios in vniuersum Manassen, qui & ipse secutus est eum: & alios nuncios in Aser & Zabulon & Nephthali, qui occurrerunt ei. * Dixitq. Gedeon ad Deum: Si saluum facis per manum meam Israel, sicut locutus es, ponam hoc vellus lanae in area: si ros in solo vellere fuerit, & in omni terra siccitas, sciam quod per manum meam, sicut locutus es, liberabis Israel. * Factumq. est ita. Et de nocte confurgens expresso vellere, concham rore impleuit. * Dixitq. rursus ad Deum: Ne irascatur furor tuus contra me si adhuc semel tentauero, signum quaerens in vellere. Oro vt solum vellus siccum sit, & omnis terra rore madens. * Fecitq.

Deus nocte illa vt postulauerat: & fuit siccitas in solo vellere, & ros in omni terra.

C A P. VII.

I GTR Ierobaal qui & Gedeon, de nocte confurgens, & omnis populus cum eo, venit ad fontem qui vocatur Harad. erant autem castra Madian in valle ad Septentrionalem plagam collis excelsi. * Dixitq. Dominus ad Gedeon: Multus tecum est populus, nec tradetur Madian in manus eius: ne glorietur contra me Israel, & dicat: Meis viribus liberatus sum. * Loquere ad populum, & cunctis audientibus praedica: Qui formidolosus & timidus est, reuertatur. Recesseruntq. de monte Galaad, & reuersi sunt. De populo vigintiduo millia virorum, & tantum decem millia remanserunt. * Dixitq. Dominus ad Gedeon: Adhuc populus multus est, duc eos ad aquas, & ibi probabo illos: & de quo dixerō tibi vt tecum vadat, ipse pergat: quem ire prohibero, reuertatur. * Cumq. descendisset populus ad aquas, dixit Dominus ad Gedeon: Qui lingua lambuerint aquas, sicut solent canes lambere, separabis eos seorsum: qui autem curuatis genibus biberint, in altera parte erunt. * Fuit itaque numerus eorum qui manu ad os proijciente, lambuerant aquas, trecenti viri: omnis autem reliqua multitudo flexo poplite biberat. * Erat Dominus ad Gedeon: In trecentis viris qui lambuerunt aquas, liberabo vos, & tradam in manu tua Madian: omnis autem reliqua multitudo reuertatur in locum suum. * Sumptis itaque pro numero cibarijs & tubis, omnem reliquam multitudinem abire praecipit ad tabernacula sua: & ipse cum trecentis viris se certamini dedit. Castra autem Madian erant subter in valle. * Eadem nocte dixit Dominus ad eum: Surge, & descende in castra: quia tradidi eos in manu tua. * sin autem solus ire formidas, descendat tecum Phara puer tuus. * Et cum audieris quid loquantur, tunc confortabuntur manus tuae, & securior ad hostium castra descendes. Descendit ergo ipse & Phara puer eius

S in par-

in partem castrorum; ubi erant armatorum
vigiliæ. * Madian autem & Amalec, & om-
nes Orientales populi fusi iacebant in valle,
ut locustarum multitudo: cameli quoque
innumerabiles erant, sicut arena quæ iacet
in littore maris. * Cumq. venisset Gedeon,
narrabat aliquis somnium proximo suo: &
in hunc modum referebat quod viderat:
Vidi somnium, & videbatur mihi quasi sub-
cinericius panis ex hordeo volui, & in castra
Madian descendere: cumq. peruenisset ad
tabernaculum, percussit illud, atque subuer-
tit, & terræ funditus coæquauit. Respondit
is, cui loquebatur: Non est hoc aliud, nisi
gladius Gedeonis filij Ioas viri Israelitæ:
tradidit enim Dominus in manus eius Ma-
dian, & omnia castra eius. * Cumq. audisset
Gedeon somnium, & interpretationē eius,
adorauit: & reuersus est ad castra Israel, &
ait: Surgite, tradidit enim Dominus in ma-
nus nostras castra Madian. * Diuisitq. tre-
centos viros in tres partes, & dedit tubas
in manibus eorum, lagenasq. vacuas ac lam-
pades in medio lagenarum. * Et dixit ad
eos: Quod me facere videritis, hoc facite:
ingrediar partem castrorum, & quod fece-
ro sectamini. * Quando personuerit tuba in
manu mea, vos quoque per castrorum cir-
cuitum clangite, & conclamate, Domino
& Gedeoni. * Ingressusq. est Gedeon, &
trecenti viri qui erant cum eo in partem ca-
strorum, incipientibus vigilijs noctis me-
diæ, & custodibus suscitatis, coeperunt buc-
cini clangere, & complodere inter se la-
genas. * Cumq. per gyrum castrorum in tri-
bus personarent locis, & hydrias confre-
gissent, tenuerunt sinistris manibus lampa-
des, & dextris sonantes tubas, clamauerunt-
que: Gladius Domini & Gedeonis: * stan-
tes singuli in loco suo per circuitū castro-
rum hostilium. Omnia itaque castra tur-
bata sunt, & vociferantes, ululantesq. fuge-
runt: * & nihilominus insistebant trecenti
viri buccinis personantes. Immisitq. Domi-
nus gladium in omnibus castris, & mutua
se cæde truncabant, * fugientes vsque ad
Bethsetta, & crepidinē Abelmehula in Teb-

bath. Conclamantes autem viri Israel de
Nephthali, & Aser, & omni Manasse perse-
quebantur Madian. * Misitq. Gedeon nun-
cios in omnem montem Ephraim, dicens:
Descendite in occursum Madian, & occu-
pate aquas vsque Bethbera atque Iordanē.
Clamauitq. omnis Ephraim, & præoccupauit
aquas atque Iordanem vsque Bethbera.
* Apprehensosq. duos viros Madian, Oreb,
& Zeb, interfecit Oreb in Petra Oreb, Zeb
vero in Torculari Zeb. Et persecuti sunt
Madian, capita Oreb & Zeb portantes ad
Gedeon trans fluenta Iordanis.

C A P. V I I I.

DIXERVNTQ. ad eum viri Ephraim:
Quid est hoc quod facere voluisti, ut
nos non vocares, cum ad pugnam pergeres
cōtra Madian iurgantes fortiter, & prope
vim inferentes. * Quibus ille respōdit: Quid
enim tale facere potui, quale vos fecistis?
nonne melior est racemus Ephraim, vinde-
mijis Abiezer? * In manus vestras Dominus
tradidit principes Madian, Oreb, & Zeb:
quid tale facere potui, quale vos fecistis?
Quod cum locutus esset, requieuit spiritus
eorum, quo tuebant contra eum. * Cumq.
venisset Gedeon ad Iordanem, transiit eum
cum trecentis viris, qui secum erant: & præ
lassitudine, fugientes persequi non poterāt.
* Dixitq. ad viros Soccoth: Date, obsecro,
panes populo, qui mecū est, quia valde de-
fecerūt: ut possimus persequi Zebec, & Sal-
mana reges Madian. * Responderunt prin-
cipes Soccoth: Forsitan palmæ manuum
Zebec & Salmana in manu tua sunt, & id-
circo postulas ut demus exercitui tuo pa-
nes. * Quibus ille ait: Cum ergo tradide-
rit Dominus Zebec & Salmana in manus
meas, conteram carnes vestras cum spinis,
& tribulisq. deserti. * Et inde conscendens, ve-
nit in Phanuel: locutusq. est ad viros loci
illius similia. Cui & illi responderunt, sicut
& responderant viri Soccoth. * Dixit itaque &
eis: Cum reuersus fuero victor in pace, de-
struam turrim hanc. * Zebec autē & Salma-
na requiescebant cum omni exercitu suo.

Quin-

Quindecim enim millia viri remanserant ex omnibus turmis Orientalium populorum, cælis centum viginti millibus bellatorum educentium gladium. * Ascendensq. Gedeon per viam eorum, qui in tabernaculis morabantur, ad Orientalem partem Nobæ, & Iegbaa, percussit castra hostium, qui securi erant, & nihil aduersi suspicabantur. * Fugeruntq. Zebee & Salmana, quos persequens Gedeon comprehendit, turbato omni exercitu eorum. * Reuertensq. de bello ante solis ortum, apprehendit puerum de viris Soccoth: interrogauitq. eum nomina principum & seniorum Soccoth, & descripsit septuaginta septem viros. * Venitq. ad Soccoth, & dixit eis: En Zebee, & Salmana super quibus exprobastis mihi, dicentes: Forsitan manus Zebee & Salmana in manibus tuis sunt, & idcirco postulas vt demus viris qui lassi sunt, & defecerunt panes. * Tulit ergo seniores ciuitatis & spinas deferti ac tribulos, & contriuit cum eis, atque cõminuit viros Soccoth. * Turrim quoque Phanuel subuertit, occisis habitatoribus ciuitatis. * Dixitq. ad Zebee & Salmana: Quales fuerunt viri, quos occidistis in Thabor? Qui responderunt: Similes tui, & vnus ex eis quasi filius regis. * Quibus ille respõdit: Fratres mei fuerunt, filij matris meæ. viuit Dominus, quia si seruassetis eos, non vos occiderẽ. * Dixitq. Iether primogenito suo: Surge, & interfice eos. Qui non eduxit gladium: timebat enim, quia adhuc puer erat. * Dixeruntq. Zebee & Salmana: Tu surge, & irruẽ in nos: quia iuxta ætatem robur est hominis. Surrexit Gedeon, & interfecit Zebee & Salmana: & tulit ornamenta ac bullas, quibus colla regaliũ camelorum decorari solent. * Dixeruntq. omnes viri Israel ad Gedeon: Dominare nostri tu, & filius tuus, & filius filij tui: quia liberaſti nos de manu Madian. * Quibus ille ait: Non dominabor vestri, neo dominabitur in vos filius meus, sed dominabitur vobis Dominus. * Dixitq. ad eos: Vnam petitionem postulo a vobis: Date mihi in aures ex præda vestra. In aures enim aureas Ismaelitæ

habere consueuerant. * Qui responderunt: Libentissime dabimus. Expandentesq. super terram pallium, proiecerunt in eo in aures de præda: & fuit pondus postulatorum in aurum, mille septingenti auri sicli, absque ornamentis, & monilibus, & veste purpurea, quibus reges Madian vti soliti erant, & præter torques aureas camelorum. * Fecitq. ex eo Gedeon Ephod, & posuit illud in ciuitate sua Ephra. Fornicatusq. est omnis Israel in eo, & factum est Gedeoni & omni domui eius in ruinam. * Humiliatus est autem Madian coram filiis Israel, nec potuerunt vltra ceruices eleuare: sed quieuit terra per quadraginta annos, quibus Gedeon præfuit. * Abijt itaque Ierobaal filius Ioas, & habitauit in domo sua: * habuitq. septuaginta filios, qui egressi sunt de femore eius: eo quod plures haberet vxores. * Cõcubina autem illius, quam habebat in Sichem, genuit ei filium nomine Abimelech. * Mortuusq. est Gedeon filius Ioas in senectute bona, & sepultus est in sepulchro Ioas patris sui in Ephra de familia Ezri. * Postquam autem mortuus est Gedeon, auersi sunt filij Israel, & fornicati sunt cum Baalim. Percusseruntq. cum Baal fœdus, vt eſſet eis in deum: * nec recordati sunt Domini Dei sui, qui eruit eos de manibus inimicorum suorum omnium per circuitum: * nec fecerunt misericordiã cum domo Ierobaal Gedeon iuxta omnia bona, quæ fecerat Israel.

C A P. IX.

AB I I T autem Abimelech filius Ierobaal in Sichem ad fratres matris suæ, & locutus est ad eos, & ad omnem cognationẽ domus patris matris suæ, dicens: * Loquimini ad omnes viros Sichem: Quid vobis est melius, vt dominantur vestri septuaginta viri omnes filij Ierobaal, an vt dominetur vnus vir? simulq. cõsiderate quod os vestrum, & caro vestra sum. * Locutiq. sunt fratres matris eius de eo ad omnes viros Sichem vniuersos sermones istos, & inclinauerunt torcorum post Abimelech, dicentes: Frater noster est. * Dederuntq. illi

septuaginta pondo argenti de fano Baal-berit. Qui conduxit sibi ex eo viros inopes & vagos, secutiq. sunt eum. * Et venit in domum patris sui in Ephra, & occidit fratres suos filios Ierobaal septuaginta viros, super lapidem vnum: remansitq. Ioatham filius Ierobaal minimus, & absconditus est. * Cōgregati sunt autem omnes viri Sichem, & vniuersæ familiæ vrbis Mello: abieruntq. & constituerunt regem Abimelech iuxta quercum, quæ stabat in Sichem. * Quod cū nunciatum esset Ioatham, iuit, & stetit in vertice montis Garizim: eleuataq. voce, clamauit, & dixit: Audite me viri Sichem, ita audiat vos Deus. * Ierunt ligna, vt vngerent super se regem: dixeruntq. oliuæ: Impera nobis. * Quæ respondit: Numquid possum deferere pinguedinem meā, qua & dii vtuntur, & homines, & venire vt inter ligna promouear? * Dixeruntq. ligna ad arborem ficum: Veni, & super nos regnum accipe. * Quæ respondit eis: Numquid possum deferere dulcedinem meam, fructusq. suauissimos, & ire vt inter cetera ligna promouear? * Locutaq. sunt ligna ad vitem: Veni, & impera nobis. * Quæ respondit eis: Numquid possum deferere vinum meum, quod lætificat Deum & homines, & inter ligna cetera promoueri? * Dixeruntq. omnia ligna ad rhamnum: Veni, & impera super nos. * Quæ respondit eis: Si vere me regem vobis constituitis, venite, & sub vmbra mea requiescite. si autem non vultis, egrediatur ignis de rhamno, & deuoret cedros Libani. * Nunc igitur, si recte, & absque peccato constituisstis super vos regem Abimelech, & bene egistis cum Ierobaal, & cum domo eius, & reddidistis vicem beneficijs eius, qui pugnavit pro vobis, & animam suam dedit periculis, vt crueret vos de manu Madian, * qui nunc surrexistis contra domum patris mei, & interfecistis filios eius septuaginta viros super vnum lapidem, & constituisstis regem Abimelech filium ancillæ eius super habitatores Sichem, quod frater vester sit: * si ergo recte, & absque vitio egistis cum Ierobaal, & domo eius, hodie læ-

tamini in Abimelech, & ille lætetur in vobis. * Sin autem peruerse: egrediatur ignis ex eo, & consumat habitatores Sichem, & oppidum Mello: egrediaturq. ignis de viris Sichem, & de oppido Mello, & deuoret Abimelech. * Quæ cum dixisset, fugit, & abiit in Bera: habitauitq. ibi ob metum Abimelech fratris sui. * Regnavit itaque Abimelech super Israel tribus annis. * Misitq. Dominus spiritum pessimū inter Abimelech & habitatores Sichem: qui cœperunt eum detestari, & scelus interfectionis septuaginta filiorum Ierobaal, & effusionē sanguinis eorum cōferre in Abimelech fratrem suum, & in ceteros Sichimorum principes, qui eum adiuerant. * Posueruntq. insidias aduersus eum in summitate montiū: & dum illius præstolabantur aduentū, exercebant latrocinia, agentes prædas de prætereuntibus. nunciatumq. est Abimelech. * Venit autem Gaal filius Obed cum fratribus suis, & transiit in Sichimam. Ad cuius aduentū erecti habitatores Sichem, * egressi sunt in agros vastantes vineas, vvasq. calcantes: & factis cantantium choris, ingressi sunt fanum dei sui, & inter epulas & pocula maledicebant Abimelech, clamante Gaal filio Obed: Quis est Abimelech, & quæ est Sichem, vt seruiamus ei? numquid non est filius Ierobaal, & constituit principem Zebul seruum suum super viros Emor patris Sichem? Cur ergo seruiemus ei? * vtinā daret aliquis populum istum sub manu mea, vt auferre de medio Abimelech: Dictumq. est Abimelech: Congrega exercitus multitudinem, & veni. * Zebul enim princeps ciuitatis auditis sermonibus Gaal filij Obed, iratus est valde, & misit clam ad Abimelech nūcios, dicens: Ecce, Gaal filius Obed venit in Sichimam cum fratribus suis, & oppugnat aduersum te ciuitatem. * Surge itaque nocte cum populo, qui tecum est, & latita in agro: & primo mane oriente sole, irrue super ciuitatem. illo autem egrediente aduersum te cum populo suo, fac ei quod potueris. * Surrexit itaque Abimelech cum omni exercitu suo nocte, & tetendit insidias iuxta

iuxta Sichimam in quattuor locis. * Egref-
 sulq. est Gaal filius Obed, & stetit in introi-
 tu portæ ciuitatis. Surrexit autem Abime-
 lech, & omnis exercitus cum eo de insidia-
 rum loco. * Cumq. vidisset populum Gaal, 36
 dixit ad Zebul: Ecce de montibus multitu-
 do descendit. Cui ille respondit: Vmbra
 montium vides quasi capita hominū, & hoc
 errore deciperis. * Rursumq. Gaal ait: Ecce 37
 populus de vmbilico terræ descēdit, & vnus
 cuneus venit per viam, quæ respicit quercū.
 * Cui dixit Zebul: Vbi est nunc os tuū, quo 38
 loquebaris? Quis est Abimelech vt serui-
 mus ei? Nonne hic populus est, quem de-
 spiciebas? Egredere, & pugna contra eum.
 * Abijt ergo Gaal, spectante Sichimorū po- 39
 pulo, & pugnavit contra Abimelech, * qui
 persecutus est eum fugientem, & in urbem
 compulit: cecideruntq. ex parte eius pluri-
 mi, vsque ad portā ciuitatis: * & Abimelech 41
 sedit in Ruma: Zebul autem, Gaal, & socios
 eius expulit de vrbe, nec in ea passus est cō-
 morari. * Sequenti ergo die egressus est po- 42
 pulus in campum. Quod cum nunciatum
 esset Abimelech, * tulit exercitum suum, & 43
 diuisit in tres turmas, tendens insidias in
 agris. Videntq. quod egrederetur populus
 de ciuitate, surrexit, & irruit in eos * cum cu- 44
 neo suo, oppugnans, & obsidens ciuitatem:
 dux autem turmæ palātes per campum ad-
 uersarios persequebantur. * Porro Abime- 45
 lech omni die illo oppugnabat urbē: quam
 cepit, interfectis habitatoribus eius, ipsaq.
 destructa, ita vt sal in ea dispergeret. * Quod 46
 cum audissent qui habitabant in turre Sichi-
 morum, ingressi sunt sanum dei sui Berith,
 vbi fœdus cum eo pepigerant, & ex eo lo-
 cus nomen acceperat, qui erat munitus val-
 de. * Abimelech quoque audiēs viros turris 47
 Sichimorum pariter conglobatos, * ascendit 48
 in montem Selmon cum omni populo suo:
 & arrepta securi, præcidit arboris rami,
 impositumq. ferēs humero, dixit ad socios:
 Quod me videtis facere, cito facite. * Igitur 49
 certatim ramos de arboribus præcidentes,
 sequebantur ducem. Qui circūdantes præ-
 sidium, succenderunt: atque ita factum est,

vt fumo & igne mille homines necarentur,
 viri pariter & mulieres, habitatorum turris
 50 Sichem. * Abimelech autem inde profici-
 scens venit ad oppidum Thebes, quod cir-
 51 cumdans obsidebat exercitu. * Erat autem
 turris excelsa in media ciuitate, ad quam
 confugerant simul viri ac mulieres, & om-
 nes principes ciuitatis, clausa firmissime ia-
 nua, & super turris tectum stantes per pro-
 52 pugnacula. * Accedensq. Abimelech iuxta
 turrim, pugnat fortiter: & appropinquās
 53 ostio, ignem supponere nitebatur: * & ecce
 vna mulier fragmen molæ desuper iaciens,
 illisit capiti Abimelech, & confregit ceto-
 54 brum eius. * Qui vocauit cito armigerum
 suum, & ait ad eum: Euagina gladium tuū,
 & p̄reute me: ne forte dicatur quod a fe-
 mina interfectus sim. Qui iussa perficiens,
 55 interfecit eum. * Illoq. mortuo, omnes qui
 cum erant de Israel, reuerſi sunt in sedes
 56 suas: * & reddidit Deus malum, quod fece-
 rat Abimelech contra patrem suum, inter-
 57 fecit septuaginta fratribus suis. * Sichimi-
 tis quoque quod operati erant, retributum
 est, & venit super eos maledictio Ioatham
 filij Ierobaal.

CAP. XX.

POST Abimelech surrexit dux in Israel
 Thola filius Phua patruī Abimelech, vir
 de Issachar, qui habitauit in Samir mon-
 2 tis Ephraim: * & iudicauit Israelem viginti
 & tribus annis, mortuusq. est, ac sepultus
 3 in Samir. * Huic successit Iair Galaadites,
 qui iudicauit Israelem per viginti & duos
 4 annos, * habens triginta filios sedentes su-
 per triginta pullos asinarum, & principes
 triginta ciuitatum, quæ ex nomine eius sunt
 appellatæ Hauoth Iair, id est, oppida Iair, vs-
 que in præsentem diem in Terra Galaad.
 5 * Mortuusq. est Iair, ac sepultus in loco, cui
 6 est vocabulum Camon. * Filij autem Israel
 peccatis veteribus iungentes noua, fecerūt
 malum in conspectu Domini, & seruiuerunt
 idolis, Baalim & Astaroth, & dijs Syriæ ac
 Sidonis & Moab & filiorū Ammon & Phi-
 listhijm: dimiseruntq. Dominum, & non-

coluerunt eum. *Cōtra quos Dominus iratus, tradidit eos in manus Philisthijm & filiorum Ammon. *Afflictiq. sunt, & vehementer oppressi per annos decem & octo, omnes qui habitabant trans Iordanem in Terra Amorrhæi, qui est in Galaad: in tantum, ut filij Ammon, Iordane transmissio, vastarent Iudam & Benjamin & Ephraim: afflictusq. est Israel nimis. *Et clamantes ad Dominum, dixerunt: Peccauimus tibi, quia dereliquimus Dominum Deum nostrum, & seruiuimus Baalim. *Quibus locutus est Dominus: Numquid nō Ægyptij & Amorrhæi, filijq. Ammon & Philisthijm, Sidonij quoque & Amalec & Chanaan oppresserunt vos, & clamastis ad me, & erui vos de manu eorum? *Et tamen reliquistis me, & coluistis deos alienos: idcirco non addam ut ultra vos liberem: *ite, & inuocate deos quos elegistis: ipsi vos liberent in tempore angustiar. *Dixeruntq. filij Israel ad Dominū: Peccauimus, redde tu nobis quidquid tibi placet: tantum nunc libera nos. *Quæ dicentes, omnia de finibus suis alienorum deorum idola proiecerunt, & seruiuerunt Domino Deo: qui doluit super miserijs eorum. *Itaque filij Ammon conclamantes in Galaad fixere tentoria: cōtra quos congregati filij Israel, in Maspha castrametati sunt. *Dixeruntq. principes Galaad singuli ad proximos suos: Qui primus ex nobis contra filios Ammon cōperit dimicare, erit dux populi Galaad.

C A P. XI.

F VIT illo tempore Iephthe Galaadites vir fortissimus atque pugnator, filius mulieris meretricis, qui natus est de Galaad. *Habuit autem Galaad uxorem, de qua suscepit filios: qui postquam creuerant, eiecerunt Iephthe, dicentes: Heres in domo patris nostri esse non poteris, quia de altera matre natus es. *Quos ille fugiens atque deuitans, habitauit in Terra Tob: congregatiq. sunt ad eum viri inopes, & latrocinantes, & quasi principem sequebātur. *In illis diebus pugnabant filij Ammon contra

Israel. *Quibus acriter instantibus perrexerunt maiores natu de Galaad, ut tollerēt in auxiliū sui Iephthe de Terra Tob: dixeruntq. ad eum: Veni & esto princeps noster, & pugna contra filios Ammon. *Quibus ille respondit: Nonne vos estis, qui odistis me, & eiecistis de domo patris mei, & nunc venistis ad me necessitate cōpuli? *Dixeruntq. principes Galaad ad Iephthe: Ob hāc igitur causam nunc ad te venimus, ut proficiat nobiscum, & pugnes contra filios Ammon, sisq. dux omnium qui habitant in Galaad. *Iephthe quoque dixit eis: Si vere venistis ad me, ut pugnem pro vobis contra filios Ammon, tradideritq. eos Dominus in manus meas, ego ero vester princeps? *Qui responderunt ei: Dominus, qui hāc audit, ipse mediator ac testis est quod nostra promissa faciemus. *Abijt itaque Iephthe cum principibus Galaad, fecitq. eum omnis populus principem sui. Locutusq. est Iephthe omnes sermones suos coram Domino in Maspha. *Et misit nuncios ad regem filiorum Ammon, qui ex persona sua dicerent: Quid mihi & tibi est, quia venisti contra me, ut vastares terram meam? *Quibus ille respondit: Quia tulit Israel terram meam, quando ascendit de Ægypto a finibus Arnon vsque Iaboc atque Iordanē: nunc ergo cū pace redde mihi eam. *Per quos rursum mādauit Iephthe, & imperauit eis ut dicerent regi Ammon: *Hāc dicit Iephthe: Nō tulit Israel Terram Moab, nec Terram filiorum Ammon: sed quando de Ægypto cōscenderunt, ambulauit per solitudinem vsque ad Mare rubrū, & venit in Cades. *Misitq. nuncios ad regem Edom, dicens: Dimitte me ut transeam per terrā tuam. Qui noluit acquiescere precibus eius. Misit quoque ad regem Moab, qui & ipse transitum præbere contempsit. Mansit itaque in Cades, & circuiuit ex latere Terram Edom, & Terram Moab: venitq. contra Orientalem plagam Terræ Moab, & castrametatus est trans Arnon: nec voluit intrare terminos Moab: Arnon quippe confinium est Terræ Moab. *Misit itaque Israel nūcios ad Sehon regem

regem Amorrhæorū, qui habitabat in Hesebon, & dixerunt ei: Dimitte vt transeam per terram tuam vsque ad fluuium. * Qui & ipse Israel verba despiciens, non dimisit eum transire per terminos suos: sed infinita multitudo congregata egressus est contra eum in lasa, & fortiter resistebat. * Tradiditq. eum Dominus in manus Israel cum omni exercitu suo, qui percussit eum, & possedit omnem Terram Amorrhæi habitatoris regionis illius, * & vniuersos fines eius de Arnon vsque Iaboc, & de solitudine vsque ad Iordanem. * Dominus ergo Deus Israel subuertit Amorrhæū, pugnante contra illum populo suo Israel, & tu nunc vis possidere terram eius? * Nonne ea quæ possidet Chamos Deus tuus, tibi iure debetur? Quæ autem Dominus Deus noster victor obtinuit, in nostram cedent possessionem: * nisi forte melior es Balac filio Sephor rege Moab: aut docere potes, quod iurgatus sit contra Israel, & pugnaverit contra eum, * quando habitauit in Hesebon, & viculis eius, & in Aroër, & villis illius, vel in cunctis ciuitatibus iuxta Iordanem, per trecentos annos. Quare tanto tempore nihil super hac repetitione tentastis? * Igitur non ego pecco in te, sed tu contra me male agis, indicens mihi bella non iusta. Indicet Dominus arbiter huius diei inter Israel, & inter filios Ammon. * Noluitq. acquiescere rex filiorū Ammon verbis Iephthe, quæ per nuncios mandauerat. * Factus est ergo super Iephthe Spiritus Domini, & circuiēs Galaad, & Manasse, Maspha quoque Galaad, & inde transiens ad filios Ammon, * votū vouit Domino, dicēs: Si tradideris filios Ammon in manus meas, * quicumque primus fuerit egressus de foribus domus meæ, mihiq. occurrerit reuertenti cū pace a filiis Ammon, eum holocaustū offeram Domino. * Transiuitq. Iephthe ad filios Ammon, vt pugnaret contra eos: quos tradidit Dominus in manus eius. * Percussitq. ab Aroër vsque dum venias in Mennith, viginti ciuitates, & vsque ad Abel, quæ est vineis consita, plaga magna nimis. humiliatiq. sunt filij Ammon

a filiis Israel. * Reuertentē autem Iephthe in Maspha domum suam, occurrit ei vnigenita filia sua cum tympanis & choris. non enim habebat alios liberos. * Qua visa, scidit vestimenta sua, & ait: Heu me filia mea decipisti me, & ipsa decepta es: aperui enim os meum ad Dominum, & aliud facere non potero. * Cui illa respondit: Pater mi, si aperuisti os tuum ad Dominū, fac mihi quodcumque pollicitus es, concessa tibi vltione: atque victoria de hostibus tuis. * Dixitq. ad patrem: Hoc solum mihi præsta quod deprecor: Dimitte me vt duobus mensibus circumeam montes, & plangam virginitatem meam cum sodalibus meis. * Cui ille respondit: Vade. Et dimisit eam duobus mensibus. Cumq. abiisset cum socijs ac sodalibus suis, flebat virginitatē suam in montibus. * Expletisq. duobus mensibus, reuersa est ad patrem suum, & fecit ei sicut vouerat, quæ ignorabat virum. Exinde mos increbuit in Israel, & consuetudo seruata est: * vt post anni circulum conueniant in vnum filia Israel, & plangent filiam Iephthe Galaaditæ diebus quattuor.

C A P. XII.

ECCE autem in Ephraim orta est seditio. nā transeuntes contra aquilonem, dixerunt ad Iephthe: Quare vadens ad pugnā contra filios Ammon, vocare nos noluisti, vt pergeremus tecum? Igitur incendimus domum tuam. * Quibus ille respondit: Disceptatio erat mihi & populo meo contra filios Ammon vehemens: vocauiq. vos, vt præberetis mihi auxilium, & facere nolulistis. * Quod cernens posui animam meam in manibus meis, transiuiq. ad filios Ammon, & tradidit eos Dominus in manus meas. Quid commerui, vt aduersum me confurgatis in prælium? * Vocatis itaque ad se cunctis viris Galaad, pugnabat contra Ephraim: percusserūtq. viri Galaad Ephraim, quia dixerat: Fugitiuus est Galaad de Ephraim, & habitat in medio Ephraim, & Manasse. * Occupaueruntq. Galaaditæ vada Iordanis, per quæ Ephraim reuersurus erat.

erat. Cumq. venisset ad ea de Ephraim numero, fugiens, atque dixisset: Obsecro ut me transire permittatis: dicebant ei Galaaditæ: Numquid Ephrathæus es? quo dicente: Non sum: * interrogabant eum: Dic ergo Scibboleth, quod interpretatur Spica. Qui respondebat, Sibboleth: eadem littera spicam exprimere non valēs. Statimq. apprehensum iugulabāt in ipso Iordanis transitu. Et ceciderūt in illo tēpore de Ephraim quadragintaduo millia. * Iudicauit itaque Iephthe Galaadites Israel sex annis: & mortuus est, ac sepultus in ciuitate sua Galaad. * Post hūc iudicauit Israel Abesā de Bethlehem: * qui habuit triginta filios, & totidē filias, quas emittens foras, maritis dedit, & eiusdem numeri filijs suis accepit vxores, introducens in domum suam. Qui septem annis iudicauit Israel: * mortuusq. est, ac sepultus in Bethlehem. * Cui successit Ahia- lon Zabulonites: & iudicauit Israel decem annis: * mortuusq. est, ac sepultus in Zabulon. * Post hunc iudicauit Israel Abdon, filius Illel Pharathonites: * qui habuit quadraginta filios, & triginta ex eis nepotes, ascendentes super septuaginta pullos asinarum, & iudicauit Israel octo annis: * mortuusq. est, ac sepultus in Pharathon terræ Ephraim, in monte Amalec.

C A P. XIII.

R VRSVMQ. filij Israel fecerunt malum in conspectu Domini: qui tradidit eos in manus Philisthinorum quadraginta annis. * Erat autem quidam vir de Saraa, & de stirpe Dan, nomine Manue, habens vxorem sterilē. * Cui apparuit Angelus Domini, & dixit ad eā: Sterilis es, & absque liberis: sed concipies & paries filiū: * caue ergo ne bibas vinum ac siceram, nec infundum quidquam comedas: * quia cōcipies, & paries filium, cuius non tanget caput nouacula: erit enim nazāreus Dei ab infantia sua, & ex matris vtero, & ipse incipiet liberare Israel de manu Philisthinorum. * Quæ cum venisset ad maritum suum, dixit ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum angelicum,

terribilis nimis. Quem cum interrogassem, quis esset, & vnde venisset, & quo nomine vocaretur, noluit mihi dicere. * sed hoc respondit: Ecce concipies & paries filiū: caue ne vinum bibas, nec siceram, & ne aliquo vescaris immundo: erit enim puer nazāreus Dei ab infantia sua, ex vtero matris suæ vsque ad diem mortis suæ. * Orauit itaque Manue Dominum, & ait: Obsecro Domine, ut vir Dei, quem misisti, veniat iterū, & doceat nos quid debeamus facere de puero, qui nasciturus est. * Exaudiuitq. Dominus deprecantē Manue, & apparuit rursum Angelus Dei vxori eius sedēti in agro. Manue autem maritus eius non erat cum ea. Quæ cum vidisset Angelum, * festinauit, & cucurrit ad virum suum: nunciauitq. ei, dicens: Ecce apparuit mihi vir, quem ante videram. * Qui surrexit, & secutus est vxorem suam: veniensq. ad virum, dixit ei: Tu es qui locutus es mulieri? Et ille respondit: Ego sum. * Cui Manue: Quando, inquit, sermo tuus fuerit expletus, quid vis ut faciat puer? aut a quo se obseruare debet? * Dixitq. Angelus Domini ad Manue: Ab omnibus, quæ locutus sum vxori tuæ, abstineat se: & quidquid ex vinea nascitur, non comedat: vinum & siceram non bibat, nullo vescatur immundo: & quod ei præcepi, impleat atque custodiat. * Dixitq. Manue ad Angelum Domini: Obsecro te ut acquiescas precibus meis, & faciamus tibi hœdum de capris. * Cui respondit Angelus: Si me cogis, non comedam panes tuos: si autem vis holocaustum facere, offer illud Domino. Et nesciebat Manue quod Angelus Domini esset. * Dixitq. ad eum: Quod est tibi nomen, ut, si sermo tuus fuerit expletus, honoremus te? * Cui ille respondit: Cur quæris nomen meum, quod est mirabile? * Tulit itaque Manue hœdum de capris, & libamenta, & posuit super petram, offerens Domino, qui facit mirabilia: ipse autem & vxor eius intuebantur. * Cumq. ascenderet flamma altaris in cælum, Angelus Domini pariter in flamma ascendit. Quod cum vidissent Ma-

nue & vxor eius, proni ceciderunt in terram, & ultra eis non apparuit Angelus Domini. Statimq. intellexit Manue, Angelum Domini esse, & dixit ad vxorem suā: Mor-te moriemur, quia vidimus Deum. * Cui respondit mulier: Si Dominus nos vellet, occidere, de manibus nostris holocaustum & libamenta non suscepisset, nec ostendisset nobis hæc omnia, neque ea, quæ sunt, ventura, dixisset. * Peperit itaque filium, & vocauit nomen eius Samson. Creuitq. puer, & benedixit ei Dominus. * Cæpitq. Spiritus Domini esse cum eo in castris Dan inter Saraa & Elthaol.

C A P. XIII I.

DESCENDIT ergo Samson in Thamnatha. vidensq. ibi mulierem de filiabus Philisthijm, ascendit, & nunciauit patri suo, & matri suæ, dicens: Vidi mulierem in Thamnatha de filiabus Philisthinorum: quam quæso vt mihi accipiatis vxorem. * Cui dixerunt pater & mater sua: Nūquid non est mulier in filiabus fratrum tuorum, & in omni populo meo, quia vis accipere vxorē de Philisthijm, qui incircumcisi sunt? Dixitq. Samson ad patrem suum: Hanc mihi accipe: quia placuit oculis meis. * Parentes autem eius nesciebant quòd res a Domino fieret, & quæreret occasionem contra Philisthijm. eo enim tempore Philisthijm dominabantur Israeli. * Descendit itaque Samson cum patre suo & matre in Thamnatha. Cumq. venissent ad vineas oppidi, apparuit catulus leonis sauius, & rugiens, & occurrit ei. * Irruit autem Spiritus Domini in Samson, & dilacerauit leonē, quasi hœdum in frustra discerpens, nihil omnino habens in manu: & hoc patri & matri noluit indicare. * Descenditq. & locutus est mulieri, quæ placuerat oculis eius. * Et post aliquot dies reuertens vt acciperet eam, declinavit vt videret cadauer leonis, & ecce examen apum in ore leonis erat ac fauus mellis. * Quem cum sumpsisset in manibus comedebat in via: veniensq. ad patrē suum & matrem, dedit eis partem, qui & ipsi co-

mederunt: nec tamen eis voluit indicare, quòd mel de corpore leonis assumpserat. * Descendit itaque pater eius ad mulierem, & fecit filio suo Samson conuiuiū. sic enim iuuenes facere consueuerant. * Cum ergo ciues loci illius vidissent eum, dederunt ei sodales triginta vt essent cum eo. * Quibus locutus est Samson: Proponam vobis problema: quod si solueritis mihi intra septem dies conuiuij, dabo vobis triginta sindones, & totidem tunicas: * sin autem non potueritis soluere, vos dabitis mihi triginta sindones, & eiusdem numeri tunicas. Qui responderunt ei: Propone problema, vt audiamus. * Dixitq. eis: De comedente exiuit cibus, & de forti egressa est dulcedo. nec potuerunt per trēs dies propositionem soluere. * Cumq. adesset dies septimus, dixerunt ad vxorem Samson: Blandire viro tuo, & suade ei vt indicet tibi quid significet problema. quod si facere nolueris, incendemus te, & domum patris tui. an idcirco vocastis nos ad nuptias vt spoliaretis? * Quæ fundebat apud Samson lacrymas, & querebatur dicens: Odisti me, & non diligis: idcirco problema, quod proposuisti filijs populi mei, non vis mihi exponere. At ille respondit: Patri meo & matri nolui dicere: & tibi indicare potero? * Septem igitur diebus conuiuij flebat ante eum: tandemq. die septimo cum ei esset molesta, exposuit. * Quæ statim indicauit ciuibus suis. * Et illi dixerunt ei die septimo ante solis occubitus: Quid dulcius melle, & quid fortius leone? Qui ait ad eos: Si non arassetis in vitula mea, non inuenissetis propositionem meam. * Irruit itaque in eum Spiritus Domini, descenditq. Ascalonem, & percussit ibi triginta viros: quorum ablatas vestes dedit ijs, qui problema soluerant. Iratusq. nimis ascendit in domum patris sui: vxor autem eius accepit maritum vnum de amicis eius & propubis.

C A P. XV.

POST aliquantulum autem temporis, cum dies triticæ messis instarent, venit Samson

Samson, inuifere volens vxorem suam, & attulit ei hœdum de capris. Cumq. cubiculum eius solito vellet intrare, prohibuit eum pater illius, dicens: Putaui quod odiffes eam, & ideo tradidi illam amico tuo: sed habet sororem, quæ iunior & pulchrior illa est, sit tibi pro ea vxor. * Cui Samson respondit: Ab hac die non erit culpa in me contra Philisthæos: faciam enim vobis mala. * Perrexitq. & cepit trecetas vulpes, caudasq. earum iunxit ad caudas, & faces ligauit in medio: * quas igne succendens, dimisit, vt huc illucq. discurrerent. Quæ statim perrexerunt in segetes Philisthinorū. Quibus succensis, & comportatæ iam fruges, & adhuc stantes in stipula, concrematæ sunt, in tantū, vt vineas quoque & oliueta flamma consumeret. * Dixeruntq. Philisthijm: Quis fecit hanc rem? Quibus dictum est: Samson gener Thamathæi: quia tulit vxorem eius, & alteri tradidit, hæc operatus est. Ascenderuntq. Philisthijm: & cōbuserunt tam mulierem quàm patrem eius. * Quibus ait Samson: Licet hæc feceritis, tamen adhuc ex vobis expetam vltionē, & tunc quiescam. * Percussitq. eos ingenti plaga, ita vt stupentes suram femori imponderent. Et descendens habitauit in spelunca petra Etam. * Igitur ascendentes Philisthijm in Terram Iuda castrametati sunt in loco, qui postea vocatus est Lechi, id est, maxilla, vbi eorū effusus est exercitus. * Dixeruntq. ad eos de tribu Iuda: Cur ascendistis aduersum nos? Qui respōderunt: Vt ligemus Samson, venimus, & reddamus ei quæ in nos operatus est. * Descenderunt ergo tria millia virorum de Iuda, ad specum filicis Etam, dixeruntq. ad Samson: Nescis quod Philisthijm imperent nobis? quare hoc facere voluisti? Quibus ille ait: Sicut fecerunt mihi, sic feci eis. * Ligare, inquiunt, te venimus, & tradere in manus Philisthinorum. Quibus Samson, Iurate, ait, & spondete mihi quod non occidatis me. * Dixerunt: Non te occidemus, sed vinctum trademus. Ligaueruntq. eum duobus nouis funibus, & tulerunt eum de petra Etam.

14 * Qui cum venisset ad locum Maxillæ, & Philisthijm vociferantes occurrissent ei, irruit Spiritus Domini in eum: & sicut solent ad odorem ignis lina consumi, ita vincula quibus ligatus erat, dissipata sunt & soluta. 15 * Inuentamq. maxillam, id est, mandibulam asini, quæ iacebat, arripiens, interfecit in ea mille viros, * & ait: In maxilla asini, in mandibula pulli asinarum deleui eos, & percussi mille viros. * Cumq. hæc verba canens compleisset, proiecit mandibulam de manu, & vocauit nomen loci illius Ramathlechi, quod interpretatur eleuatio maxillæ. * Sitiensq. valde, clamauit ad Dominum, & ait: Tu dedisti in manu serui tui salutem hanc maximam atque victoriam: en siti morior, incidamq. in manus incircumcisorū. * Aperuit itaque Dominus molarem dentem in maxilla asini, & egressæ sunt ex eo aquæ, quibus haustis, refocillauit spiritum, & vires recepit. Idcirco appellatum est nomen loci illius, Fons inuocantis de maxilla, vsque in præsentem diem. * Iudicauitq. Israel in diebus Philisthijm viginti annis.

C A P. XVI.

1 **A**B IIT quoque in Gazam, & vidit ibi mulierem meretricem, ingressusq. est ad eam. * Quod cum audissent Philisthijm, & percrebuisse apud eos, intrasse urbem Samson, circūdederunt eum, positos in porta ciuitatis custodibus: & ibi tota nocte cū silentio præstolantes, vt facto mane exeuntem occiderent. * Dormiuit autem Samson vsque ad medium noctis: & inde confurgens apprehendit ambas portæ fores cum postibus suis. & sera, impositasq. humeris suis portauit ad verticem montis, qui respicit Hebron. * Post hæc amauit mulierem, quæ habitabat in Valle Sorec, & vocabatur Dalila. * Veneruntq. ad eam principes Philisthinorum, atque dixerunt: Decipe eum, & disce ab illo, in quo habeat tantam fortitudinem, & quo modo eum superare valeamus, & vinctum affligere. quod si feceris, dabimus tibi singuli mille & centum argenteos. * Locuta est ergo Dalila ad Samson:

son: Dic mihi, obsecro, in quo sit tua maxima fortitudo, & quid sit quo ligatus erumpere nequeas? Cui respondit Samson: Si septem neruiceis funibus necdum siccis, & adhuc humentibus ligatus fuero, infirmus ero vt ceteri homines. Attuleruntq. ad eam satrapæ Philisthinorum septem funes, vt dixerat: quibus vinxit eum, latentibus apud se insidijs, & in cubiculo finē rei expectantibus, clamauitq. ad eum: Philisthijm super te Samson. Qui rupit vincula, quo modo si rumpat quis filum de stuppæ tortum putamine, cum odorem ignis acceperit: & non est cognitum in quo esset fortitudo eius. Dixitq. ad eum Dalila: Ecce illulisti mihi, & falsum locutus es: saltem nunc indica mihi quo ligari debeas. Cui ille respondit: Si ligatus fuero nouis funibus, qui nunquā fuerunt in opere, infirmus ero, & aliorum hominum similis. Quibus rursus Dalila vinxit eum, & clamauit: Philisthijm super te Samson, in cubiculo insidijs præparatis. Qui ita rupit vincula quasi fila telarum. Dixitq. Dalila rursus ad eum: Vtiquequo decipis me, & falsum loqueris? ostende quo vinciri debeas. Cui respondit Samson: Si septem crines capitis mei cum licio plexueris, & clauum his circumligatū terræ fixeris, infirmus ero. Quod cum fecisset Dalila, dixit ad eum: Philisthijm super te Samson. Qui consurgens de somno extraxit clauum cum crinibus & licio. Dixitq. ad eum Dalila: Quo modo dicis quod amas me, cum animus tuus non sit mecum? Per tres vices mentitus es mihi, & noluisti dicere in quo sit maxima fortitudo tua. Cumq. molesta esset ei, & per multos dies iugiter adhæreret, spatium ad quietem non tribuens, defecit anima eius, & ad mortem vsque lassata est. Tunc aperiens veritatem rei, dixit ad eam: Ferrū nunquam ascendit super caput meum, quia nazarus, id est, consecratus Deo sum de utero matris meæ: si rasum fuerit caput meum, recedet a me fortitudo mea, & deficiam, eroq. sicut ceteri homines. Videnſq. illa quod confessus ei esset omnem animum

suum, misit ad principes Philisthinorum ac mandauit: Ascendite adhuc semel, quia nunc mihi aperuit cor suum. Qui ascenderunt assumpta pecunia, quam promiserant. At illa dormire eū fecit super genua sua, & in sinu suo reclinare caput. Vocauitq. tonsorem, & rasit septem crines eius, & cepit abigere eum, & a se repellere: statim enim ab eo fortitudo discessit: dixitque: Philisthijm super te Samson. Qui de somno consurgens, dixit in animo suo: Egrediar sicut ante feci, & me excutiā, nesciens quod recessisset ab eo Dominus. Quem cum apprehendissent Philisthijm, statim eruerunt oculos eius, & duxerunt Gazam vinctum catenis, & clausum in carcere molere fecerunt. Iamq. capilli eius renasci cœperant, & principes Philisthinorū conuenerunt in vnum vt immolarent hostias magnificas Dagon deo suo, & epularentur, dicentes: Tradidit Deus noster inimicum nostrum Samson in manus nostras. Quod etiam populus vidēs, laudabat deum suum, eademq. dicebat: Tradidit Deus noster aduersarium nostrum in manus nostras, qui deleuit terram nostram, & occidit plurimos. Latantesq. per conuiuia, sumptis iam epulis, præceperunt vt vocaretur Samson, & ante eos luderet. Qui adductus de carcere ludebat ante eos, feceruntq. eum stare inter duas columnas. Qui dixit puero regenti gressus suos: Dimitte me, vt tãgam columnas, quibus omnis imminet domus, & recliner super eas, & paululum requiescam. Domus autem erat plena virorum ac mulierum, & erant ibi omnes principes Philisthinorum, ac de tecto & solario circiter tria millia vtriusque sexus spectâtes ludentem Samson. At ille inuocato Domino ait: Domine Deus, memento mei, & redde mihi nunc fortitudinem pristinam. Deus meus, vt vlcisca me de hostibus meis, & pro amissione duorum luminum vnã vltionem recipiam. Et apprehendens ambas columnas, quibus innitebatur domus, alteramq. earum dextera, & alteram læua tenens, ait: Moriatur anima mea cum Philisthijm.

listhijm. concussusq. fortiter columnis, cecidit domus super omnes principes, & ceterā multitudinem, quæ ibi erat: multoq. plures interfecit moriēs, quā ante viuis occiderat. Deicendētes autem fratres eius & vniuersa cognatio rulerunt corpus eius, & sepelierunt inter Saraa & Esthaol in sepulchro patris sui Manue: iudicauitq. Israel viginti annis.

C A P. X V I I.

F VIT eo tempore vir quidam de monte Ephraim nomine Michas, qui dixit matri suæ: Mille & centū argenteos, quos separaueras tibi, & super quibus me audiente iuraueras, ecce ego habeo, & apud me sunt. Cui illa respondit: Benedictus filius meus Domino. Reddidit ergo eos matri suæ, quæ dixerat ei: Consecraui & voui hoc argentū Domino, vt de manu mea suscipiat filius meus, & faciat sculptile atque cōstatiles & nunc trado illud tibi. Reddidit igitur eos matri suæ: quæ tulit ducentos argēteos, & dedit eos argētario, vt faceret ex eis sculptile atque cōstatile, quod fuit in domo Michæ. Qui ædiculam quoque in ea Deo separauit, & fecit ephod, & theraphim, id est, vestē sacerdotalē, & idola: impleuitq. vnus filiorum suorum manum, & factus est ei sacerdos. In diebus illis nō erat rex in Israel, sed vnusquisque quod sibi rectū videbatur, hoc faciebat. Fuit quoque alter adolescēs de Bethlehem Iuda, ex cognatione eius: eratq. ipse Levites, & habitabat ibi. Egrediusq. de ciuitate Bethlehē, peregrinari voluit vbicumque sibi commodum reperisset. Cumq. venisset in montem Ephraim, iter faciens, & declinasset parumper in domū Michæ, interrogatus est ab eo vnde venisset. Qui respondit: Levita sum de Bethlehem Iuda, & vado vt habitē vbi potuero, & vtile mihi esse perspexero. Dixitq. Michas: Mane apud me, & esto mihi parēs ac sacerdos: daboq. tibi per annos singulos decē argenteos, ac vestem duplicem, & quæ ad victum sunt necessaria. Acquieuit, & mansit apud hominem, fuitq. illi quasi vnus de filiis. im-

pleuitq. Michas manum eius, & habuit puerum sacerdotem apud se, Nunc scio, dicens, quod benefaciet mihi Deus habenti Leuitici generis sacerdotem.

C A P. X V I I I.

I N diebus illis non erat rex in Israel, & tribus Dan quærebat possessionem sibi, vt habitaret in ea: vsque ad illum enim diē inter ceteras tribus sortem non acceperat. Miserunt ergo filij Dan, stirpis & familiæ suæ quinque viros fortissimos de Saraa & Esthaol, vt explorarent terram, & diligenter inspicerent: dixeruntq. eis: Ite, & considerate terram. Qui cum pergentes venissent in montem Ephraim, & intrassent domum Michæ, requieuerunt ibi: & agnoscentes vocem adolescentis Leuitæ, vtentesq. illius diuersorio, dixerunt ad eum: Quis te huc adduxit? quid hic agis? quam ob causam huc venire voluisti? Qui respōdit eis: Hæc, & hæc præstitit mihi Michas, & me mercede conduxit vt sim ei sacerdos. Rogauerunt autem eum vt consuleret Dominum, vt scire possent an prospero itinere pergerent, & res haberet effectum. Qui respondit eis: Ite in pace: Dominus respicit viam vestram, & iter quo pergitis. Euntes igitur quinque viri venerunt Lais: videruntq. populum habitantem in ea absque vllō timore, iuxta consuetudinem Sidoniorum, securum & quietum, nullo ei penitus resistente, magnarumq. opum, & procul a Sidone atque a cunctis hominibus separatum. Reuersiq. ad fratres suos in Saraa & Esthaol, & quid egissent sciscitantibus responderūt. Surgite, ascendamus ad eos: vidimus enim terram valde opulentam & vberem: nolite negligere, nolite cessare: eamus, & possideamus eam, nullus erit labor. Intrabimus ad securos, in regionem latissimam, tradetq. nobis Dominus locum, in quo nullius rei est penuria eorum, quæ gignuntur in terra. Profecti igitur sunt de cognatione Dan, id est, de Saraa & Esthaol sexcenti viri accincti armis bellicis, ascendentesq. manserunt in Cariathiarim Iudæ:

qui

qui locus ex eo tempore Castrorum Dan, nomen accepit, & est post tergum Cariahthiarim. * Inde transierunt in montem Ephraim. Cumq. venissent ad domum Michæ, * dixerunt quinque viri, qui prius missi fuerant ad considerandam Terram Lais, ceteris fratribus suis: Nostis quòd in domibus istis sit ephod, & theraphim, & sculptile, atque conflatile: videte quid vobis placeat. * Et cū paululum declinassent, ingressi sunt domum adolescentis Leuitæ, qui erat in domo Michæ: salutaueruntq. eum verbis pacificis. * Sexcenti autem viri ita ut erant armati, stabant ante ostium. * At illi, qui ingressi fuerant domum iuuenis, sculptile, & ephod, & theraphim, atque conflatile tollere nitebantur, & sacerdos stabat ante ostium, sexcentis viris fortissimis haud procul expectantibus. * Tulerunt igitur qui intrauerant, sculptile, ephod, & idola, atque conflatile. Quibus dixit sacerdos: Quid facitis? * Cui responderunt: Tace, & pone digitum super os tuum: veniq. nobiscum, ut habeamus te patrem, ac sacerdotem. Quid tibi melius est, ut sis sacerdos in domo vnius viri, an in vna tribu & familia in Israel? * Quod cum audisset, acquieuit sermonibus eorum, & tulit ephod, & idola, ac sculptile, & profectus est cum eis. * Qui cum pergerent, & ante se ire fecissent paruulos ac iumenta, & omne quod erat pretiosum, & iam a domo Michæ essent procul, viri qui habitabant in ædibus Michæ conclamantes secuti sunt, & post tergum clamare coeperunt. Qui cum respexissent, dixerunt ad Micham: Quid tibi vis? cur clamas? * Qui respondit: Deos meos, quos mihi feci, tulistis, & sacerdotem, & omnia quæ habeo, & dicitis: Quid tibi est? * Dixeruntq. ei filij Dan: Caue ne ultra loquaris ad nos, & veniant ad te viri animo concitati, & ipse cum omni domo tua pereas. * Et sic cōpto itinere perrexerunt. Videns autem Michas, quòd fortiores se essent, reuersus est in domum suam. * Sexcenti autem viri tulerunt sacerdotem, & quæ supra diximus: veneruntq. in Lais ad populum quiescen-

tem atque securum, & percusserunt eos in ore gladij: urbemq. incendio tradiderunt, * nullo penitus ferente præsidium, eo quòd procul habitarent a Sidone, & cum nullo hominum haberent quidquam societatis ac negotij. Erat autē ciuitas sita in regione Rohob: quam rursus extruentes habitauerunt in ea, * vocato nomine ciuitatis Dan, iuxta vocabulum patris sui, quem genuerat Israel, quæ prius Lais dicebatur. * Posueruntq. sibi sculptile, & Jonathan filium Gersam filij Moysi, ac filios eius sacerdotes in tribu Dan, usque ad diem captiuitatis suæ. * Mansitq. apud eos idolum Michæ omni tempore, quo fuit domus Dei in Silo. in diebus illis non erat rex in Israel.

C A P . X I X .

F VIT quidam vir Leuites, habitans in latere montis Ephraim, qui accepit uxorem de Bethlehem Iuda: * quæ reliquit eum, & reuersa est in domum patris sui in Bethlehem, mansitq. apud eum quattuor mensibus. * Securusq. est eam vir suus, volens reconciliari ei, atque blandiri, & secum reducere, habens in comitatu puerum & duos asinos: quæ suscepit eum, & introduxit in domum patris sui. Quod cum audisset socer eius, eumq. vidisset, occurrit ei latus, & amplexatus est hominem. Mansitq. gener in domo soceri tribus diebus, comedens cum eo & bibens familiariter. * Die autem quarto de nocte consurgens, proficisci voluit. Quem tenuit socer, & ait ad eum: Gusta prius paulillum panis, & conforta stomachum, & sic proficisceris. * Sederuntq. simul, ac comederunt & biberunt. Dixitq. pater puellæ ad generum suum: Quæso te ut hodie hic maneat, pariterq. lætemur. * At ille consurgens, cepit velle proficisci. Et nihilominus obnixus cum socer tenuit, & apud se fecit manere. * Mane autem facta, parabat Leuites iter. Cui socer rursus: Oro te, inquit, ut paululum cibi capias, & assumptis viribus, donec increseat dies, postea proficiscaris. * Comederunt ergo simul. * Surrexitq. adolescens,

lescens, ut pergeret cum vxore sua & puero. Cui rursus locutus est focer: Considera quod dies ad occasum decliuor sit, & propinquat ad vesperum: mane apud me etiam hodie, & duc latum diem, & cras proficisceris ut vadas in domum tuam.

* Noluit gener acquiescere sermonibus eius: sed statim perrexit, & venit contra Iebus, quæ altero nomine vocatur Ierusalem, ducens secum duos asinos onustos, & concubinam. * Iamque erant iuxta Iebus, & dies mutabatur in noctem: dixitque puer ad dominum suum: Veni, obsecro, declinemus ad urbem Iebusæorum, & maneamus in ea. * Cui respondit dominus: Non ingrediar oppidum gentis alienæ, quæ non est de filiis Israel, sed transibo usque Gabaa: * & cum illuc peruenero, manebimus in ea, aut certe in vrbe Rama. * Transferunt ergo Iebus, & ceptum carpebant iter, occubuitque eis sol iuxta Gabaa, quæ est in tribu Benjamin: * diuerteruntque ad eam, ut manerent ibi. Quo cum intrassent, sedebant in platea ciuitatis, & nullus eos recipere voluit hospitio. * Et ecce, apparuit homo senex, reuertens de agro & de opere suo vesperi, qui & ipse de monte erat Ephraim, & peregrinus habitabat in Gabaa. homines autem regionis illius erant filij Iemini. * Eleuatisque oculis, vidit senex sedentem hominem cum sarcinulis suis in platea ciuitatis: & dixit ad eum: Vnde venis? & quod vadis? * Qui respondit ei: Profecti sumus de Bethlehem Iuda, & pergitimus ad locum nostrum, qui est in latere montis Ephraim, vnde ieramus in Bethlehem: & nunc vadimus ad domum Dei, nullusque sub tectum suum nos vult recipere, * habentes paleas & scenum in asinorum pabulum, & panem ac vinum in meos & ancillæ tuæ vsus, & pueri, qui mecum est: nulla re indigemus nisi hospitio. * Cui respondit senex: Pax tecum sit, ego præbebo omnia quæ necessaria sunt: tantum, quæso, ne in platea maneas. * Introduxitque eum in domum suam, & pabulum asinis præbuit: ac postquam lauerunt pedes

suos, recepit eos in conuiuium. * Illis epulantibus, & post laborem itineris, cibo & potu reficientibus corpora, venerunt viri ciuitatis illius, filij Belial, (id est, absque iugo) & circumdantes domum senis, fores pulsare ceperunt, clamantes ad dominum domus, atque dicentes: Educ virum, qui ingressus est domum tuam, ut abutamur eo. * Egressusque est ad eos senex, & ait: Nolite fratres, nolite facere malum hoc: quia ingressus est homo hospitium meum, & cessate ab hac stultitia: * habeo filiam virginem, & hic homo habet concubinam, educam eas ad vos, ut humilietis eas, & vestram libidinem compleatis: tantum, obsecro, ne scelus hoc contra naturam operemini in virum. * Nolebant acquiescere sermonibus illius. quod cernens homo, eduxit ad eos concubinam suam, & eis tradidit illudendam: qua cum tota nocte abusi essent, dimiserunt eam mane. * At mulier, recedentibus tenebris, venit ad ostium domus, vbi manebat dominus suus, & ibi corruit. * Mane facto, surrexit homo, & aperuit ostium, ut ceptam expletet viam: & ecce concubina eius iacebat ante ostium sparsis in limine manibus. * Cui ille, putans eam quiescere, loquebatur: Surge, & ambulemus. Qua nihil respondente, intelligens quod erat mortua, tulit eam, & imposuit asino, reuersusque est in domum suam. * Quam cum esset ingressus, arripuit gladium, & cadauer vxoris cum ossibus suis in duodecim partes ac frustra concidens, misit in omnes terminos Israel. * Quod cum vidissent singuli, conclamabant: Numquam res talis facta est in Israel ex eo die, quo ascenderunt patres nostri de Ægypto, usque in præsens tempus: ferte sententiam, & in commune decernite quid facto opus sit.

C A P . . . X X .

EGRESSI itaque sunt omnes filij Israel, & pariter congregati, quasi vir vnus, de Dan, usque Bersabee, & Terra Galaad ad Dominum in Maspha: Omnesque anguli populorum,

pulorum, & cunctis tribus Israel in ecclesiam populi Dei conuenerunt quadringenta millia peditum pugnatorum. (* Nec latuit filios Benjamin quod ascendissent filij Israel in Maspha.) Interrogatusq. Lenita, maritus mulieris interfectæ, quomodo tantum scelus perpetratum esset, * respondit: Veni in Gabaa Benjamin cum vxore mea, illucq. diuerti. * & ecce homines ciuitatis illius circumdederunt nocte domum, in qua manebam, volentes me occidere, & vxorē meam incredibili furore libidinis vexantes, denique mortua est. * Quam arreptam, in frustra concidi, misiq. partes in omnes terminos possessionis vestræ: quia numquam tantum nefas, & tam grande piaculum factum est in Israel. * Aditis omnes filij Israel, decernite quid facere debeatis. * Stansq. omnis populus, quasi vnus hominis sermone respondit: Non recedemus in tabernacula nostra, nec suam quisquam intrabit domū: * sed hoc contra Gabaa in commune faciamus. * Decem viri eligantur e centū ex omnibus tribubus Israel, & centum de mille, & mille de decem millibus, vt comportent exercitui cibaria, & possimus pugnare contra Gabaa Benjamin, & reddere ei pro scelere, quod meretur. * Conuenitq. vniuersus Israel ad ciuitatem, quasi homo vnus eadē mente, vnoq. consilio. * & miserunt nuncios ad omnem tribum Benjamin, qui dicerent: Cur tantum nefas in vobis repertum est? * Tradite homines de Gabaa, qui hoc flagitium perpetrarunt, vt moriantur, & auferatur malum de Israel. Qui noluerunt fratrum suorum filiorum Israel audire mādātum: * sed ex cunctis vrbibus, quæ sortis suæ erant, conuenerunt in Gabaa, vt illis ferret auxilium, & contra vniuersum populum Israel dimicaret. * Inuentiq. sunt viginti quinque millia de Benjamin educentium gladium, præter habitatores Gabaa, * qui septingenti erant viri fortissimi, ita sinistra vt dextra præliantes: & sic fundis lapides ad certum iacentes, vt capillum quoque possent percutere, & nequaquam in alteram partem ictus lapidis deferretur. * Virorum

quoque Israel, absque filiis Benjamin, inuenta sunt quadringenta millia educentium gladios, & paratorum ad pugnam. * Qui surgentes venerunt in domum Dei, hoc est, in Silo: consulueruntq. Deum, atque dixerunt: Quis erit in exercitu nostro princeps certaminis contra filios Benjamin? Quibus respondit Dominus: Iudas sit dux vester. * Statimq. filij Israel surgentes mane, castrametati sunt iuxta Gabaa: * & inde procedentes ad pugnam contra Benjamin, vrbem oppugnare coeperunt. * Egressiq. filij Benjamin de Gabaa, occiderunt de filiis Israel die illo viginti duo millia virorum. * Rursum filij Israel & fortitudine & numero confidentes, in eodem loco, in quo prius certauerant, aciem direxerunt: * ita tamen vt prius ascenderent & ficerent coram Domino vsque ad noctem: consulerentq. eum, & dicerent: Debeo vltra procedere ad dimicandum contra filios Benjamin fratres meos, an non? Quibus ille respondit: Ascendite ad eos, & inite certamen. * Cumq. filij Israel altera die contra filios Benjamin ad proelium processissent, * eruperunt filij Benjamin de portis Gabaa: & occurrentes eis tanta in illos cæde bacchati sunt, vt decem & octo millia virorum educentium gladium prosternerent. * Quamobrem omnes filij Israel venerunt in domum Dei, & sedentes flebant coram Domino: ieiunaueruntq. die illo vsque ad vesperam, & obtulerunt ei holocausta, atque pacificas victimas, * & super statu suo interrogauerunt. Eo tempore ibi erat arca fœderis Dei, * & Phinees filius Eleazar filij Aaron præpositus domus. Consuluerunt igitur Dominum, atque dixerunt: Exire vltra debemus ad pugnam contra filios Benjamin fratres nostros, an quiescere? Quibus ait Dominus: Ascendite, cras enim tradam eos in manus vestras. * Posueruntq. filij Israel insidias per circuitum vrbis Gabaa: * & tertia vice, sicut semel & bis, contra Benjamin exercitum prodixerunt. * Sed & filij Benjamin audacter eruperunt de ciuitate, & fugientes aduersarios longius persecuti sunt, ita vt vulnerarent

ex eis sicut primo die & secundo, & caderent per duas semitas vertentes terga, quarum vna ferebatur in Bethel, & altera in Gabaa, atque prosternerent triginta circiter viros: * putauerunt enim solito eos more cedere. Qui fugā arte simulantes inierunt consilium vt abstraherent eos de ciuitate, & quasi fugientes ad supradictas semitas perducerent. * Omnes itaque filij Israel fugientes de sedibus suis, tetenderunt acie in loco, qui vocatur Baalthamar. Infidiae quoque, quae circa urbem erāt, paulatim se aperire coeperūt, * & ab Occidentali urbis parte procedere. Sed & alia decem millia virorum de vniuerso Israel, habitatores urbis ad certamina prouocabant. Ingrauiatumque est bellum contra filios Benjamin: & non intellexerunt quod ex omni parte illis instaret interitus. * Percussitque eos Dominus in conspectu filiorum Israel, & interfecerunt ex eis in illo die viginti quinque millia, & centum viros, omnes bellatores & educentes gladium. * Filij autem Benjamin cum se inferiores esse vidissent, coeperunt fugere. Quod cernentes filij Israel, dederunt eis ad fugiendum locum, vt ad preparatas insidias deuenirent, quas iuxta urbem posuerant. * Qui cum repente de latibulis surrexissent, & Benjamin terga cadentibus daret, ingressi sunt ciuitatem, & percusserunt eam in ore gladij. * Signum autem dederant filij Israel his, quos in insidijs collocauerant, vt postquam urbem cepissent, ignem accenderent: vt ascendente in altum fumo, captam urbem demonstrarent. * Quod cum cernerent filij Israel in ipso certamine positi (putauerunt enim filij Benjamin eos fugere, & instantius persequerentur, cæsis de exercitu eorum triginta viris.) * & viderent quasi columnam fumi de ciuitate conscendere. Benjamin quoque aspiciens retro, cum captam cerneret ciuitatem, & flammam in sublime ferri: * qui prius simulauerant fugam, versa facie fortius resistebant. Quod cum vidissent filij Benjamin, in fugam versi sunt, * & ad viam deserti ire coeperunt, illuc quoque

eos aduersarijs persequētibus. sed & hi, qui urbem succenderant, occurrerunt eis. * Atque ita factum est, vt ex vtraque parte ab hostibus caderentur, nec erat vlla requies morientium. Ceciderunt, atque prostrati sunt ad Orientalem plagam urbis Gabaa. * Fuerunt autem qui in eodem loco interfecti sunt, decem & octo millia virorum, omnes robustissimi pugnatores. * Quod cum vidissent, qui remanserant de Benjamin, fugerunt in solitudinem: & pergebant ad petram, cuius vocabulum est Remmon. In illa quoque fuga palantes, & in diuersa tendentes, occiderunt quinque millia virorum. Et cū ultra tenderent, persecuti sunt eos, & interfecerunt etiam alia duo millia. * Et sic factum est, vt omnes qui ceciderant de Benjamin in diuersis locis, essent viginti quinque millia, pugnatores ad bella promptissimi. * Remanserunt itaque de omni numero Benjamin, qui euadere, & fugere in solitudinem potuerunt, sexcenti viri: sederuntque in Petra Remmon mēsis quattuor. * Regressi autem filij Israel, omnes reliquias ciuitatis a viris vsque ad iumenta gladio percusserunt, cunctasque vrbes & viculos Benjamin vorax flamma consumpsit.

C A P. XXI.

I VRAVERUNT quoque filij Israel in Maspha & dixerunt: Nullus nostrū dabit filijs Benjamin de filiabus suis uxorem. * Veneruntque omnes ad domum Dei in Silo, & in conspectu eius sedentes vsque ad vespērā, leuauerūt vocem, & magno ululatu coeperūt flere, dicentes: * Quare Domine Deus Israel factum est hoc malū in populo tuo, vt hodie vna tribus auferretur ex nobis? * Altera autem die diluculo consurgentes, extruxerunt altare: obtuleruntque ibi holocausta, & pacificas victimas, & dixerunt: * Quis nō ascendit in exercitu Domini de vniuersis tribubus Israel? Grādi enim iuramento se cōstrinxerant, cum essent in Maspha, interfici eos qui defuissent. * Ductique poenitentia filij Israel super fratre suo Benjamin, coeperunt dicere: Ablata est tribus vna de Israel,

Israel, unde vxores accipient? omnes enim in commune iurauimus, non duros nos his filias nostras. Idcirco dixerunt: Quis est de vniuersis tribubus Israel, qui non ascendit ad Dominum in Maspha? Et ecce inuenti sunt habitatores labes Galaad in illo exercitu non fuisse. (*Eo quoque tempore cum essent in Silo, nullus ex eis ibi repertus est.) *Miserunt itaque decem millia viros robustissimos, & praeceperunt eis: Ite, & percutite habitatores labes Galaad in ore gladii, tam vxores quam paruulos eorum. *Et hoc erit quod obseruare debetis: Omne generis masculini, & mulieres, quae cognouerunt viros, interficite, virgines autem reseruate. *Inuentaeque sunt de labes Galaad quadringentae virgines, quae nescierunt viri thorum, & adduxerunt eas ad castra in Silo, in Terram Chanaan. *Miseruntque nuncios ad filios Benjamin, qui erant in Petra Remmon, & praeceperunt eis, ut eos susciperent in pace. *Veneruntque filij Benjamin in illo tempore, & datae sunt eis vxores de filiabus labes Galaad: alias autem non repererunt, quas simili modo traderent. *Vniuersusque Israel valde doluit, & egit poenitentiam super interfectione vnius tribus ex Israel. *Dixeruntque maiores natu: Quid faciemus reliquis, qui non acceperunt vxores? omnes in Benjamin feminae conciderunt, & magna nobis cura, ingentiq. studio providendum

est, ne vna tribus deleatur ex Israel. *Falias enim nostras eis dare non possumus, constrikti iuramento & maledictione, qua diximus: Maledictus qui dederit de filiabus suis vxorem Benjamin. *Ceperuntque consilium, atque dixerunt: Ecce sollemnitas Domini est in Silo anniuersaria, quae sita est ad Septentrionem vrbis Bethel, & ad Orientalem plagam viae, quae de Bethel tendit ad Sichimam, & ad Meridiem oppidi Lebona. *Praeceperuntque filiis Benjamin, atque dixerunt: Ite, & latitate in vineis. *Cumque videritis filias Silo ad ducendos choros ex more procedere, exite repete de vineis, & rapite ex eis singuli vxores singulas, & pergite in Terram Benjamin. *Cumque venerint patres earum, ac fratres, & aduersum vos queri coeperint, atque iurgari, dicemus eis: Miseremini eorum: non enim rapuerunt eas iure bellantium atque victorum, sed rogantibus ut acciperent, non dedistis, & a vestra parte peccatum est. *Feceruntque filij Benjamin, ut sibi fuerat imperatum: & iuxta numerum suum rapuerunt sibi de his, quae ducebant choros, vxores singulas: abieruntque in possessionem suam edificantes vrbes, & habitantes in eis. *Filij quoque Israel reuersi sunt per tribus, & familias in tabernacula sua. In diebus illis non erat rex in Israel: sed unusquisque quod sibi rectum videbatur, hoc faciebat.

LIBER RVTH.

CAPVT PRIMVM.

IN diebus vnius iudicis, quando iudices praeerant, facta est fames in Terra. Abijtque homo de Bethlehem Iuda, ut peregrinaretur in regione Moabitide cum vxore sua, ac duobus liberis. *ipse vocabatur Elimelech, & vxor eius

Noemi: & duo filij, alter Mahalon, & alter Chelion, Ephrathae de Bethlehem Iuda. Ingressique regionem Moabitidem, morabantur ibi. *Et mortuus est Elimelech maritus Noemi: remansitque ipsa cum filiis. *Qui acceperunt vxores Moabitidas, quarum vna vocabatur Orpha, altera vero Ruth. Manseruntque.

seruntq. ibi decem annis,* & ambo mortui sunt, Mahalon videlicet & Chelion: remanfitq. mulier orbata duobus liberis ac marito.* Et surrexit vt in patriam pergeret cum vtraque nuru sua de regione Moabitide: audierat enim quòd respexisset Dominus populum suum, & dedisset eis escas.* Egressa est itaque de loco peregrinationis suæ, cum vtraque nuru: & iam in via reuertendi posita in Terram Iudæ,* dixit ad eas: Ite in domum matris vestræ; faciat vobiscum Dominus misericordiam, sicut fecistis cum mortuis & mecum.* Det vobis inuenire requiem in domibus virorum, quos sortituri estis. Et osculata est eas. Quæ eleuata voce flere cœperunt,* & dicere: Tecum pergemus ad populum tuum.* Quibus illa respondit: Reuertimini filiæ meæ, cur venitis mecum? num vltra habeo filios in utero meo, vt viros ex me sperare possitis? Reuertimini filiæ meæ, & abite: iā enim senectute confecta sum, nec apta vinculo coniugali. etiā si possem hac nocte concipere, & parere filios,* si eos expectare velitis donec crescant, & annos pubertatis impleāt, ante eritis vetulæ quā nubatis. Nolite, quæso, filiæ meæ: quia vestra angustia magis me premit, & egressa est manus Domini contra me.* Eleuata igitur voce, rursum flere cœperunt, Orpha osculata est socrum, ac reuersa est: Ruth adhæsit socroi suæ.* cui dixit Noëmi: En reuersa est cognata tua ad populum suum, & ad deos suos, vade cum ea.* Quæ respondit: Ne aduerseris mihi vt relinquam te & abeam: quocumque enim perrexeris, pergā: & vbi morata fueris, & ego pariter morabor. Populus tuus populus meus, & Deus tuus Deus meus.* Quæ te terra morientem suscepit, in ea moriar: ibiq. locum accipiam sepulturæ. Hæc mihi faciat Dominus, & hæc addat, si non sola mors mē & te separauerit.* Videns ergo Noëmi, quòd obstinato animo Ruth decreuisset secū pergere, aduersari noluit, nec ad suos vltra reditum persuadere: profectæq. sunt simul, & venerunt in Bethlehem. Quibus urbem ingressis, velox apud cunctos

fama percrebruit: dicebātq. mulieres: Hæc est illa Noëmi.* Quibus ait: Ne vocetis me Noëmi (id est, pulchram) sed vocate me Mara (id est, amaram) quia amaritudine valde repleuit me Omnipotens.* Egressa sum plena, & vacuam reduxit me Dominus. Cur ergo vocatis me Noëmi, quā Dominus humiliavit, & afflixit Omnipotens? Venit ergo Noëmi cum Ruth Moabitide nuru sua, de terra peregrinationis suæ: ac reuersa est in Bethlehem, quando primum hordea metebantur.

C A P. I I.

ERAT autem viro Elimelech consanguineus, homo potens, & magnarum opum, nomine Booz.* Dixitq. Ruth Moabitidis ad socrum suam: Si iubes, vadā in agrum, & colligam spicas, quæ fugerint manus metentium, vbicumque clementis in me patris familias reperero gratiā. Cui illa respondit: Vade filia mea.* Abijt itaque & colligebat spicas post terga metentium. Accidit autem vt ager ille haberet dominum nomine Booz, qui erat de cognatione Elimelech.* Et ecce, ipse veniebat de Bethlehem, dixitq. messoribus: Dominus vobiscum. Qui responderunt ei: Benedicat tibi Dominus.* Dixitq. Booz iuueni, qui messoribus præerat: Cuius est hæc puella? Cui respondit: Hæc est Moabitidis, quæ venit cum Noëmi, de regione Moabitide,* & rogauit vt spicas colligeret remanentes, sequens messorum vestigia: & de mane vsque nunc stat in agro, & ne ad momentum quidem domum reuersa est.* Et ait Booz ad Ruth: Audi filia, ne vadas in alterum agrum ad colligendum, nec recedas ab hoc loco: sed iungere puellis meis,* & vbi messuerint, sequere. Mandavi enim pueris meis, vt nemo molestus sit tibi: sed etiā si sitieris, vade ad farcinulas, & bibe aquas, de quibus & pueri bibunt.* Quæ cadens in faciem suam & adorans super terram, dixit ad eum: Vnde mihi hoc, vt inuenirem gratiā ante oculos tuos, & nosse me dignareris peregrinā mulierem? Cui ille respondit: Nunciata sunt

CAP. III.

sunt mihi omnia, quæ feceris focui tuæ post mortem viri tui: & quod reliqueris parentes tuos, & terram in qua nata es, & veneris ad populum, quem antea nesciebas. * Reddat tibi Dominus pro opere tuo, & plenam mercedem recipias a Domino Deo Israel, ad quem venisti, & sub cuius confugisti alas. * Quæ ait: Inueni gratiam apud oculos tuos domine mi, qui consolatus es me, & locutus es ad cor ancillæ tuæ, quæ non sum similis vnus puellarum tuarum. * Dixitq. ad eam Booz: Quando hora descendendi fuerit, veni huc, & comede panem, & intinge buccellam tuam in aceto. Sedit itaque ad messorum latus, & congeffit polentam sibi, comeditq. & saturata est, & tulit reliquias. * Atque inde surrexit, ut spicas ex more colligeret. Præcepit autem Booz pueris suis, dicens: Etiam si vobiscum metere voluerit, ne prohibeatis eam: & de vestris quoque manipulis projicite de industria, & remanere permittite, ut absque rubore colligat, & colligentem nemo corripiat. * Collegit ergo in agro usque ad vesperam: & quæ collegerat virga cædens & excutens, inuenit hordei quasi ephi mensuram, id est, tres modios. * Quos portans reuersa est in ciuitatem, & ostendit focui suæ: insuper protulit, & dedit ei de reliquijs cibi sui, quo saturata fuerat. * Dixitq. ei socrus sua: Vbi hodie collegisti, & vbi fecisti opus? sit benedictus qui misertus est tui. Indicauitq. ei apud quem fuisset operata: & nomen dixit viri, quod Booz vocaretur. * Cui respondit Noëmi: Benedictus sit a Domino: quoniam eadem gratiam, quam præbuerat viuis, seruauit & mortuis, Rursumq. ait: Propinquus noster est homo. * Et Ruth, Hoc quoque, inquit, præcepit mihi, ut tamdiu messoribus eius iungerer, donec omnes segetes meterentur. * Cui dixit socrus: Melius est, filia mea, ut cum puellis eius exeas ad metendum, ne in alieno agro quispiam resistat tibi. * Iuncta est itaque puellis Booz: & tamdiu cum eis messuit, donec hordea & triticum in horreis conderentur.

POSTQUAM autem reuersa est ad focum suam, audiuit ab ea: Filia mea, quæram tibi requiem, & providebo ut bene sit tibi. * Booz iste, cuius puellis in agro iuncta es, propinquus noster est, & hac nocte aream hordei ventilat. * Lauare igitur, & ungere, & induere cultioribus vestimentis, & descende in aream. non te videat homo, donec esum potuq. finierit. * Quando autem ierit ad dormiendum, nota locum in quo dormiat: veniesq. & discooperies pallium, quo operitur a parte pedum, & projicies te, & ibi iacebis: ipse autem dicet tibi quid agere debeas. * Quæ respondit: Quidquid præceperis, faciam. * Descenditq. in aream, & fecit omnia, quæ sibi imperauerat socrus. * Cùmq. comedisset Booz, & bibisset, & factus esset hilarior, issetq. ad dormiendum iuxta aceruum manipulorum, venit absconditè, & discooperto pallio, a pedibus eius se proiecit. * Et ecce, nocte iam media expauit homo, & conturbatus est: viditq. mulierem iacentem ad pedes suos, & ait illi: Quæ es? Illaq. respondit: Ego sum Ruth ancilla tua: expande pallium tuum super famulam tuam, quia propinquus es. * Et ille, Benedicta, inquit, es a Domino filia, & priorem misericordiam posteriore superasti: quia non es secuta iuuenes pauperes, siue diuites. * Noli ergo metueres, sed quidquid dixeris mihi, faciam tibi. Scit enim omnis populus, qui habitat intra portas urbis meæ, mulierem te esse virtutis. * Nec abnuo me propinquum, sed est alius me propinquior. * Quiesce hac nocte: & facto mane, si te voluerit propinquitatis iure retinere, bene res acta est: sin autem ille noluerit, ego te absque vlla dubitatione suscipiam, viuit Dominus. dormi usque mane. * Dormiuit itaque ad pedes eius, usque ad noctis abscessum. Surrexit itaque antequam homines se cognoscerent mutuo, & dixit Booz: Caue ne quis nouerit quod huc veneris. * Et rursum, Expande, inquit, pallium tuum, quo operiris, & tene

& tene vtraque manu. Qua extendente, & tenente, mensus est sex modios hordei, & posuit super eam. Quæ portans ingressa est ciuitatem, * & venit ad socrum suam. 16 Quæ dixit ei: Quid egisti filia? Narrauitq. ei omnia, quæ sibi fecisset homo. * Et ait: 17 Ecce sex modios hordei dedit mihi, & ait: Nolo vacuum te reuerti ad socrum tuam. * Dixitq. Noëmi: Expecta filia donec videamus quem res exitum habeat. neque enim cessabit homo nisi compleuerit quod locutus est.

C A P. IIII.

AS C E N D I T ergo Booz ad portam, & 1 fedit ibi. Cumq. vidisset propinquum præterire, de quo prius sermo habitus est, dixit ad eum: Declina paulisper, & sede hic: vocans eum nomine suo. Qui diuertit, & sedit. * Tollens autem Booz decem 2 viros de senioribus ciuitatis, dixit ad eos: Sedete hic. * Quibus sedentibus, locutus 3 est ad propinquum: Partem agri fratris nostri Elimelech vendet Noëmi, quæ reuerfa est de regione Moabitide: * quod au- 4 dire te volui, & tibi dicere coram cunctis sedentibus, & maioribus natu de populo meo. Si vis possidere iure propinquitatis: eme, & posside. sin autem displicet tibi, hoc ipsum indica mihi, vt sciam quid facere debeam. nullus enim est propinquus, excepto te, qui prior es: & me, qui secundus sum. At ille respondit: Ego agrum emam. * Cui dixit Booz: Quando emeris 5 agrum de manu mulieris, Ruth quoque Moabitidem, quæ vxor defuncti fuit, debes accipere: vt suscites nomen propinqui tui in hereditate sua. * Qui respondit: Cedo 6 iuri propinquitatis: neque enim posteritatem familiæ meæ delere debeo. tu meo vttere priuilegio, quo me libenter carere profiteor. * Hic autem erat mos antiquitus 7 in Israel inter propinquos, vt si quando alter alteri suo iuri cedebat: vt esset firma concessio, soluebat homo calceamentum suum, & dabat proximo suo. hoc erat testimonium cessionis in Israel. * Dixit ergo 8

propinquo suo Booz: Tolle calceamentum tuum. Quod statim soluit de pede suo. 9 * At ille maioribus natu, & vniuerso populo, Testes vos, inquit, estis hodie, quod possederim omnia quæ fuerunt Elimelech, & 10 Chelion & Mahalon, tradente Noëmi: * & Ruth Moabitidem, vxorem Mahalon, in coniugium sumpserim, vt suscitem nomen defuncti in hereditate sua, ne vocabulum eius de familia sua ac fratribus & populo deleatur. Vos, inquam, huius rei testes estis. 11 * Respōdit omnis populus, qui erat in porta, & maiores natu: Nos testes sumus: faciat Dominus hanc mulierem, quæ ingreditur domum tuam, sicut Rachel, & Liam, quæ ædificauerunt domum Israel: vt sit exemplum virtutis in Ephratha, & habeat 12 celebre nomen in Bethlehem: * fiatq. domus tua, sicut domus Phares, quem Thamar peperit Iudæ, de semine quod tibi dederit Dominus ex hac puella. * Tulit itaque Booz Ruth, & accepit vxorem: ingressusq. est ad eam, & dedit illi Dominus vt 14 conciperet, & pareret filium. * Dixeruntq. mulieres ad Noëmi: Benedictus Dominus, qui non est passus vt deficeret successor familiæ tuæ, & vocaretur nomen eius in Israel. * Et habeas qui consoletur animam tuam, & enutriet senectutem. de nuru enim tua natus est, quæ te diligit: & multo tibi melior est, quàm si septem haberes filios. 16 * Susceptumq. Noëmi puerum posuit in sinu suo, & nutricis ac gerulæ fungebatur officio. * Vicinæ autem mulieres congratulantes ei, & dicentes: Natus est filius Noëmi: vocauerunt nomen eius Obed: hic est 18 pater Isai, patris David. * Hæ sunt generationes Phares: Phares genuit Esron, * Esron genuit Aram, Aram genuit Aminadab, * Aminadab genuit Nahasson, 20 Nahasson genuit Salmon, * Salmon genuit Booz, Booz 21 genuit Obed, * Obed genuit Isai, Isai genuit Ieremiam, Ieremias genuit Dauid. *

LIBER PRIMVS SAMVEL I QVEM NOS PRIMUM REGVM DICIMVS.

CAPVT PRIMVM.

Erit vir vnus de Ramathaimisophim, de monte Ephraim, & nomen eius Elcana, filius Ieroham, filij Eliu, filij Thohu, filij Suph, Ephrathæus: & habuit duas vxores, nomen vni Anna, & nomen secundæ Phenenna. Fueruntq. Phenennæ filij: Annæ autem non erant liberi. Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus, vt adoraret & sacrificaret Domino exercituum in Silo. Erant autem ibi duo filij Heli, Ophni & Phinees, sacerdotes Domini. Venit ergo dies, & immolauit Elcana, deditq. Phenennæ vxori suæ, & cunctis filiis eius, & filiabus partes: Annæ autem dedit partem vnā tristis, quia Annam diligebat. Dominus autem concluderat vuluam eius. Affligebat quoque eam æmula eius, & vehementer angebat, in tantum, vt exprobraret quod Dominus concludisset vuluā eius: sicq. faciebat per singulos annos, cum redeunte tempore ascenderent ad templum Domini: & sic prouocabat eam: porro illa flebat, & non capiebat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus: Anna, cur fles? & quare non comedis? & quā ob rem affligitur cor tuum? nūquid non ego melior tibi sum, quā decem filij? Surrexit autem Anna postquam comederat, & biberat in Silo. Et Heli sacerdote sedente super Sellam ante postes templi Domini, cum esset Anna amaro animo, orauit ad Dominum, flens largiter, & votum vouit, dicens: Domine exercituum, si respiciens videris afflictionem famulæ tuæ, & recorda-

tus mei fueris, nec oblitus ancillæ tuæ, dederisq. seruæ tuæ sexum virilem: dabo eum Domino omnibus diebus vitæ eius, & nouacula non ascendet super caput eius.
Factum est autem, cum illa multiplicaret preces coram Domino, vt Heli obseruaret os eius. Porro Anna loquebatur in corde suo, tantumq. labia illius mouebantur, & vox penitus non audiebatur. Estimauit ergo eam Heli temulentam, dixitq. ei: Vsquequo ebria eris? digere paulisper vinum, quo mades. Respondens Anna, Nequaquam, inquit, domine mi: nam mulier infelix nimis ego sum, vinumq. & omne quod inebriare potest, non bibi, sed effudi animam meam in conspectu Domini. Ne reputes ancillam tuam quasi vnā de filiabus Belial: quia ex multitudine doloris, & mœroris mei locuta sum vsque in præsens. Tunc Heli ait ei: Vade in pace: & Deus Israel det tibi petitionem tuam, quam rogasti eum. Et illa dixit: Vtinam inueniat ancilla tua gratiam in oculis tuis. Et abiit mulier in viam suam, & comedit, vultusq. illius non sunt amplius in diuersa mutati. Et surrexerunt mane, & adorauerunt coram Domino: reuersiq. sunt, & venerunt in domum suam Ramathæ. Cognouit autem Elcana Annam vxorem suam: & recordatus est eius Dominus. Et factum est post circulum dierum, concepit Anna, & peperit filium, vocauitq. nomen eius Samuel: eo quod a Domino postulasset eum. Ascendit autem vir eius Elcana, & omnis domus eius, vt immolaret Domino hostiam sollemnem, & votum suum,

suum, & Anna non ascendit: dixit enim viro suo: Non vadam, donec ablaſctetur infans, & ducam eum, vt appareat ante conſpectum Domini, & maneat ſibi iugiter. Et ait ei Elcana vir ſuus: Fac quod bonum tibi videtur, & mane donec ablaſctes eum: precorq. vt impleat Dominus verbum ſuum. Manſit ergo mulier, & laſtauit filium ſuum, donec amoueret eum a lacte. Et adduxit eum ſecum, poſtquam ablaſtauerat, in vitulis tribus, & tribus modijs farinae, & amphora vini, & adduxit eum ad domum Domini in Silo. Puer autem erat adhuc infantulus: & immolauerunt vitulum, & obtulerunt puerum Heli. Et ait Anna: Obſecro mi domine, viuit anima tua domine: ego ſum illa mulier, quæ ſteti coram te hic brans Dominum. Pro puero iſto orauĩ, & dedit mihi Dominus petitionem meam, quam poſtulaui eum. Idcirco & ego commodauĩ eum Domino cunctis diebus, quibus fuerit commodatus Domino. Et adorauerunt ibi Dominum. Et orauit Anna, & ait:

C A P. I I.

EXULTAVIT cor meum in Domino, & exaltatum eſt cornu meum in Deo meo: dilatatum eſt os meum ſuper inimicos meos: quia lætata ſum in ſalutari tuo.

* Non eſt ſanctus, vt eſt Dominus: neque enim eſt alius extra te, & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

* Nolite multiplicare loqui ſublimia, gloriantes: recedant vetera de ore veſtro: quia Deus ſcientiarum, Dominus eſt, & ipſi præparantur cogitationes.

* Arcus fortium ſuperatus eſt, & infirmi accincti ſunt robore.

* Repleti prius, pro panibus ſe locauerunt: & famelici ſaturati ſunt, donec ſterilis peperit plurimos: & quæ multos habebat filios, infirmata eſt.

* Dominus mortificat & viuificat, deducit ad inferos & reducit.

* Dominus pauperem facit & ditat, humiliat & ſubleuat.

* Suſcitatur de puluere egenum, & de ſtercore eleuat pauperem: vt ſedeat cum principibus, & ſolium gloriæ teneat. Domini enim ſunt cardines terræ, & poſuit ſuper eos orbem.

* Pedes ſanctorum ſuorum ſeruabit, & impij in tenebris conticeſcent: quia non in fortitudine ſua roborabitur vir.

* Dominum formidabunt aduerſarij eius: & ſuper ipſos in cælis tonabit: Dominus iudicabit fines Terræ, & dabit imperium regi ſuo, & ſublimabit cornu Chriſti ſui.

* Et abiit Elcana Ramatha, in domum ſuam: puer autem erat miniſter in conſpectu Domini ante faciem Heli ſacerdotis.

* Porro filij Heli, filij Belial, neſcientes Dominum, neque officium ſacerdotum ad populum: ſed quicumque immolaſſet victimam, veniebat puer ſacerdotis, dum coquerentur carnes, & habebat fuſcinulam tridentem in manu ſua, & mittebat eam in lebetem, vel in caldariam, aut in ollam, ſiue in cacabum: & omne, quod leuabat fuſcinula, tollebat ſacerdos ſibi. ſic faciebant vniuerſo Iſraeli veniētium in Silo. Etiam antequam adolerent adipem,

veniebat puer ſacerdotis, & dicebat immolanti: Da mihi carnem, vt coquam ſacerdoti: non enim accipiam a te carnem coctam, ſed crudam. Dicebatq. illi immolans: Incendatur primum iuxta morem hodie adeps, & tolle tibi quantumcumque deſiderat anima tua. Qui reſpondens aiebat ei: Nequaquam: nunc enim dabis, alioquin tollam vi. Erat ergo peccatum puerorum grande nimis coram Domino: quia retrahebant homines a ſacrificio Domini. Samuel autem miniſtrabat ante faciem Domini, puer, accinctus ephod lineo. Et tunicam paruam faciebat ei mater ſua, quam afferebat ſtatutis diebus, aſcendens cum viro ſuo, vt immolaret hoſtiam ſollemnem. Et benedixit Heli Elcanæ & vxori eius: dixitq. ei: Reddat tibi Dominus ſemen de muliere hac, pro ſcœnore quod commodavi Domino. Et abierunt in locum ſuum. Viſitauit ergo

Domini-

Dominus Annā, & concepit, & peperit tres filios, & duas filias: & magnificatus est puer Samuel apud Dominū. * Heli autem erat senex valde, & audiuit omnia quæ faciebant filij sui vniuerso Israeli: & quomodo dormiebāt cum mulieribus quæ obseruabāt ad ostium tabernaculi: * & dixit eis: Quare facitis res huiusmodi, quas ego audio, res pessimas, ab omni populo? * Nolite filij mei: non enim est bona fama, quā ego audio, vt transgredi faciatis populum Domini. * Si peccauerit vir in virum, placari ei potest Deus: si autem in Dominum peccauerit vir, quis orabit pro eo? Et non audierunt vocē patris sui: quia voluit Dominus occidere eos. * Puer autē Samuel proficiebat, atque crescebat, & placebat tā Domino quā hominibus. * Venit autem vir Dei ad Heli, & ait ad eum: Hæc dicit Dominus: Numquid nō aperte reuelatus sum domui patris tui, cum essent in Ægypto in domo Pharaonis? * Et elegi eum ex omnibus tribus Israel mihi in sacerdotem, vt ascenderet ad altare meum, & adoleret mihi incensum, & portaret ephod corā mē: & dedi domui patris tui omnia de sacrificijs filiorum Israel. * Quare calce abieciſtis victimam meā, & munera mea quæ præcepi vt offerrentur in templo: & magis honorasti filios tuos quā me, vt comederetis primitias omnis sacrificij Israel populi mei? * Propterea ait Dominus Deus Israel: Loquens locutus sum, vt domus tua, & domus patris tui ministraret in conspectu meo, vsque in sempiternū. Nunc autem dicit Dominus: Absit hoc a me: sed quicumque glorificauerit me, glorificabo eum: qui autem contemunt me, erunt ignobiles. * Ecce dies veniūt & præcidam brachium tuum, & brachium domus patris tui, vt non sit senex in domo tua. * Et videbis æmulum tuum in templo, in vniuersis prosperis Israel: & non erit senex in domo tua omnibus diebus. * Verūtamen non auferam penitus virum ex te ab altari meo: sed vt deficient oculi tui, & tabescat anima tua: & pars magna domus tuæ morietur cum ad virilem ætatem vene-

rit. * Hoc autem erit tibi signum, quod venturum est duobus filijs tuis, Ophni & Phinees: In die vno morientur ambo. * Et suscitabo mihi sacerdotem fidelem, qui iuxta cor meum, & animam meam faciet: & ædificabo ei domum fidelem, & ambulabit coram Christo meo cunctis diebus. * Futurum est autem, vt quicumque remanserit in domo tua, veniat vt oretur pro eo, & offerat nummum argenteum, & tortam panis, dicatque: Dimitte me obsecro ad vnam partem sacerdotalem, vt comedam buccellam panis.

C A P I T U L U M III.

PVER autem Samuel ministrabat Domino coram Heli, & sermo Domini erat pretiosus in diebus illis, non erat visio manifesta. * Factum est ergo in die quadā, Heli iacebat in loco suo, & oculi eius caligauerant, nec poterat videre: * lucerna Dei antequam extingueretur, Samuel dormiebat in templo Domini, vbi erat arca Dei. * Et vocauit Dominus Samuel. Qui respondens, ait: Ecce ego. * Et cucurrit ad Heli, & dixit: Ecce ego: vocasti enim me. Qui dixit: Non vocaui: reuere, & dormi. Et abiit, & dormiuit. * Et adiecit Dominus rursum vocare Samuelem. Consurgensq. Samuel, abiit ad Heli, & dixit: Ecce ego: quia vocasti me. Qui respōdit: Non vocaui te fili mi: reuere, & dormi. * Porro Samuel necdum sciebat Dominum, neque reuelatus fuerat ei sermo Domini. * Et adiecit Dominus, & vocauit adhuc Samuelem tertio. Qui consurgens abiit ad Heli, * & ait: Ecce ego: quia vocasti me. Intellexit ergo Heli quia Dominus vocaret puerum: & ait ad Samuelem: Vade, & dormi: & si deinceps vocauerit te, dices: Loquere Domine, quia audit seruus tuus. Abiit ergo Samuel, & dormiuit in loco suo. * Et venit Dominus, & stetit: & vocauit, sicut vocauerat secundo, Samuel, Samuel. Et ait Samuel: Loquere Domine, quia audit seruus tuus. * Et dixit Dominus ad Samuelem: Ecce ego facio verbum in Israel: quod quicumque audierit, tin-

tinnient ambæ aures eius. * In die illa susci-
tabo aduersum Heli omnia quæ locutus
sum super donum eius : incipiam, & com-
plebo. * Prædixi enim ei quod iudicaturus
essem domum eius in æternum, propter ini-
quitatem, eo quod nouerat indigne agere
filios suos, & non corripuerit eos. * Idcirco
iuravi Domui Heli quod non expietur ini-
quitas domus eius victimis & muneribus
vsque in æternum. * Dormiuit autē Samuel
vsque mane, aperuitq. ostia domus Domi-
ni. Et Samuel timebat indicare visionem
Heli. * Vocauit ergo Heli Samuelem, & di-
xit: Samuel fili mi? Qui respondens, ait:
Præsto sum. * Et interrogauit eum: Quis
est sermo, quem locutus est Dominus ad
te? oro te ne celaueris me. hæc faciat tibi
Deus, & hæc addat, si absconderis a me ser-
monem ex omnibus verbis, quæ dicta sunt
tibi. * Indicauit itaque ei Samuel vniuersos
sermones, & non abscondit ab eo. Et ille re-
spondit: Dominus est: quod bonum est in
oculis suis faciat. * Creuit autem Samuel, &
Dominus erat cum eo, & nō cecidit ex om-
nibus verbis eius in terram. * Et cognouit
vniuersus Israel a Dan, vsque Bersabee,
quod fidelis Samuel propheta esset Domi-
ni. * Et addidit Dominus vt appareret in Si-
lo, quoniam reuelatus fuerat Dominus Sa-
mueli in Silo, iuxta verbum Domini. Et
cuenit sermo Samuelis vniuerso Israeli.

CAP. III.

ET factum est in diebus illis, conuene-
runt Philisthij in pugnam: & egressus
est Israel obuiam Philisthij in prælium,
& castrametatus est iuxta Lapidem ad-
iutorij. Porro Philisthij venerunt in
Aphec, * & instruxerunt aciem contra
Israel. Inito autem certamine, terga ver-
tit Israel Philisthæis: & cæsa sunt in illo
certamine passim per agros, quasi quattuor
millia virorum. * Et reuersus est populus
ad castra: dixeruntq. maiores natu de
Israel: Quare percussit nos Dominus ho-
die coram Philisthij? Afferamus ad nos
de Silo arcam fœderis Domini, & veniat

in medium nostri, vt saluet nos de manu
inimicorum nostrorum. * Misit ergo po-
pulus in Silo, & tulerunt inde arcam fœ-
deris Domini exercituum sedentis super
Cherubim: erantq. duo filij Heli cum ar-
ca fœderis Dei, Ophni & Phinees. * Cumq.
venisset arca fœderis Domini in castra,
vociferatus est omnis Israel clamore gran-
di, & persouit terra. * Et audierunt Phi-
listhij vocem clamoris, dixeruntque:
Quænam est hæc vox clamoris magni in
castris Hebræorum? Et cognouerunt quod
arca Domini venisset in castra. * Timue-
runtq. Philisthij, dicentes: Venit Deus in
castra. Et ingemuerunt, dicentes: * Væ no-
bis: non enim fuit tanta exultatio heri &
nudiustertius: væ nobis. Quis nos saluabit
de manu Deorum sublimium istorum? hi
sunt Dij, qui percusserunt Ægyptum omni
plaga, in deserto. * Confortamini, & estote
viri, Philisthij: ne seruiatis Hebræis, sicut
& illi seruierunt vobis: confortamini, &
bellate. * Pugnaverunt ergo Philisthij, &
cæsus est Israel, & fugit vnusquisque in ta-
bernaculum suum: & facta est plaga ma-
gna nimis: & ceciderunt de Israel trigin-
ta millia peditum. * Et arca Dei capta est:
duo quoque filij Heli mortui sunt, Ophni
& Phinees. * Currrens autem vir de Benia-
min ex acie, venit in Silo in die illa, scissa
veste, & conspersus puluere caput. * Cumq.
ille venisset, Heli sedebat super sellam,
contra viam spectans. Erat enim cor eius
pauens pro arca Dei. Vir autem ille post-
quam ingressus est, nunciauit vrbi: & vly-
lauit omnis ciuitas. * Et audiuit Heli soni-
tum clamoris, dixitque: Quis est hic soni-
tus tumultus huius? At ille festinauit, &
venit, & nunciauit Heli. * Heli autem erat
nonaginta & octo annorum, & oculi eius
caligauerant, & videre non poterat. * Et
dixit ad Heli: Ego sum qui veni de præ-
lio, & ego qui de acie fugi hodie. Cui ille
ait: Quid actum est fili mi? Respondens
autem ille, qui nunciabat, Fugit, inquit,
Israel coram Philisthij, & ruina magna
facta est in populo: insuper & duo filij
tui

tui mortui sunt, Ophni & Phinees : & arca Dei capta est. * Cumq. ille nominasset arcā Dei, cecidit de sella retrorsum iuxta ostiū, & fractis ceruicibus mortuus est. Senex enim erat vir & grandæuus : & ipse iudicauit Israel quadraginta annis. * Nurus autem eius, vxor Phinees, prægnaus erat, vicinaq. partui : & audito nuncio quòd capta esset arca Dei, & mortuus esset socer suus, & vir suus, incuruauit se & peperit : irruerant enim in eam dolores subiti. * In ipso autem momento mortis eius, dixerunt ei quæ stabant circa eam : Ne timeas, quia filiū peperisti. Quæ non respondit eis, neque animaduertit. * Et vocauit puerum, Ichabod, dicens : Translata est gloria de Israel, quia capta est arca Dei, & pro socero suo & pro viro suo ; & ait : Translata est gloria ab Israel, eo quòd capta esset arca Dei.

C A P. V.

PHILISTHIIM autem tulerunt arcam Dei, & asportauerunt eam a Lapide adiutorij in Azotum. * Tuleruntq. Philisthijm arcam Dei, & intulerunt eam in templum Dagon, & statuerunt eam iuxta Dagon. * Cumq. surrexissent diluculo Azotij altera die, ecce Dagon iacebat pronus in terra ante arcam Domini : & tulerunt Dagon, & restituerunt eum in locū suum. * Rursumq. mane die altera confurgentes, inuenerunt Dagon iacentem super faciem suam in terra coram arca Domini : caput autem Dagon, & duæ palmæ manuum eius abscissæ erant super limen : porro Dagon solus truncus remanserat in loco suo. Propter hanc causam non calcant sacerdotes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templum eius, super limen Dagon in Azoto, vsque in hodiernum diem. * Aggrauata est autem manus Domini super Azotios, & demolitus est eos : & percussit in secretiori parte natium Azotum, & fines eius. Et ebullierunt villæ & agri in medio regionis illius, & nati sunt mures, & facta est confusio mortis magnæ in ciuitate. * Videntes autem viri Azotij huiusmodi plagam, dixerunt : Non maneat

arca Dei Israel apud nos : quoniam dura est manus eius super nos, & super Dagon deum nostrum. * Et mittentes congregauerunt omnes satrapas Philisthinorum ad se, & dixerunt : Quid faciemus de arca Dei Israel ? Responderuntq. Gethæi : Circumducatur arca Dei Israel. Et circumduxerunt arcam Dei Israel. * Illis autem circumducentibus eam, fiebat manus Domini per singulas ciuitates interfectionis magnæ nimis : & percutiebat viros vniuscuiusque vrbis, a paruo vsque ad maiorem, & computrescebant prominentes extales eorum. Inieruntq. Gethæi consilium, & fecerunt sibi sedes pelliceas. * Miserunt ergo arcā Dei in Accaron. Cumq. venisset arca Dei in Accaron, exclamauerunt Accaronitæ, dicentes : Adduxerunt ad nos arcam Dei Israel, vt interficiat nos & populum nostrum. * Miserunt itaque & cōgregauerunt omnes satrapas Philisthinorum : qui dixerunt : Dimittite arcam Dei Israel, & reuertatur in locum suum, & non interficiat nos cum populo nostro. * Fiebat enim pavor mortis in singulis vrbibus, & grauissima valde manus Dei. viri quoque, qui mortui non fuerant, percutiebantur in secretiori parte natium : & ascendeat vlulatus vniuscuiusque ciuitatis in cælum.

C A P. VI.

FVir ergo arca Domini in regione Philisthinorum septem mensibus. * Et vocauerunt Philisthijm sacerdotes & diuinos, dicentes : Quid faciemus de arca Domini ? Indicate nobis quomodo remittamus eam in locū suum. Qui dixerunt : * Si remittitis arcā Dei Israel, nolite dimittere eam vacuam, sed quod debetis, reddite ei pro peccato, & tūc curabimini : & scietis quare non recedat manus eius a vobis. * Qui dixerunt : Quid est quod pro delicto reddere debeamus ei ? Responderuntq. illi : * Iuxta numerū prouinciarum Philisthinorū quinque anos aureos facietis, & quinque mures aureos : quia plaga vna fuit omnibus vobis, & satrapis vestris. Facietisq. similitudines anorum vestrorum,

& similitudines murium, qui demoliti sunt terram. & dabitis Deo Israel gloriam: si forte releuet manum suam a vobis, & a dijs vestris, & a terra vestra. * Quare aggrauatis corda vestra, sicut aggrauauit Aegyptus, & Pharaon cor suum? nonne postquam percussus est, tunc dimisit eos, & abierunt? * Nunc ergo arripite & facite plaustrum nouum vnum: & duas vaccas fortas, quibus non est impositum iugum, iungite in plastro, & recludite vitulos earum domi. * Tolletisq. arcam Domini, & ponetis in plastro, & vasa aurea, quae exoluistis ei pro delicto, ponetis in capsellâ ad latus eius: & dimittite eam ut vadat. * Et aspicietis: & si quidem per viam finium suorum ascenderit contra Bethsames, ipse fecit nobis hoc malum grande: sin autem, minime: sciemus quia nequaquam manus eius tetigit nos, sed casu accidit. * Fecerunt ergo illi hoc modo: & tollentes duas vaccas, quae lactabant vitulos, iunxerunt ad plaustrum, vitulosq. earum concluserunt domi. * Et posuerunt arcam Dei super plaustrum, & capsellam, quae habebat mures aureos & similitudines anorum. * Ibant autem in directum vaccae per viam, quae ducit Bethsames, & itinere vno gradiebantur, pergentes & mugientes: & non declinabât neque ad dextram neque ad sinistram: sed & satrapae Philisthijm sequebâtur vsque ad terminos Bethsames. * Porro Bethsamitae metebant triticum in valle: & eleuantes oculos suos, viderunt arcam, & gauisi sunt cum vidissent. * Et plaustrum venit in agrum Iosue Bethsamitae, & stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, & conciderunt ligna plaustrum, vaccasq. imposuerunt super ea holocaustum Domino. * Leuitae autem deposuerunt arcam Dei, & capsellam, quae erat iuxta eam, in qua erant vasa aurea, & posuerunt super lapidem grandem. Viri autem Bethsamitae obtulerunt holocausta, & immolauerunt victimas in die illa Domino. * Et quinque satrapae Philisthinorum viderunt, & reuersi sunt in Accaron in die illa. * Hi sunt autem aniaurei, quos reddiderunt Philisthijm pro delicto, Domino: Azotus vnum, Gaza vnum,

Ascalon vnum, Geth vnum, Accaron vnum: * & mures aureos secundum numerum vrbium Philisthijm, quinque prouinciarum, ab vrbe murata, vsque ad villam, quae erat absque muro, & vsque ad Abelmagnum, super quem posuerunt arcam Domini, quae erat vsque in illum diem in agro Iosue Bethsamitis. * Percussit autem de viris Bethsamitibus, eo quod vidissent arcam Domini: & percussit de populo septuaginta viros, & quinquaginta millia plebis. Luxitq. populus, eo quod Dominus percussisset plebem plaga magna. * Et dixerunt viri Bethsamitae: Quis poterit stare in conspectu Domini Dei sancti huius? & ad quem ascendet a nobis? * Miseruntq. nuncios ad habitatores Caria Thiarim, dicentes: Reduxerunt Philisthijm arcam Domini, descendite, & reducite eam ad vos.

C A P. VII.

VENERUNT ergo viri Caria Thiarim, & reduxerunt arcam Domini, & intulerunt eam in domum Abinadab in Gabaa: Eleazarum autem filium eius sanctificauerunt, ut custodiret arcam Domini. * Et factum est, ex qua die mansit arca Domini in Caria Thiarim, multiplicati sunt dies (erat quippe iam annus vigesimus) & requieuit omnis domus Israel post Dominum. * Ait autem Samuel ad vniuersam domum Israel, dicens: Si in toto corde vestro reuertimini ad Dominum, auferte deos alienos de medio vestri, Baalim & Astaroth: & preparate corda vestra Domino, & seruite ei soli, & eruet vos de manu Philisthijm. * Abstulerunt ergo filij Israel Baalim & Astaroth, & seruierunt Domino soli. * Dixit autem Samuel: Congregate vniuersum Israel in Masphath, ut orem pro vobis Dominum. * Et conuenerunt in Masphath: hauseruntq. aquam, & effuderunt in conspectu Domini, & ieiunauerunt in die illa, atque dixerunt ibi: Peccauimus Domino. Iudicauitq. Samuel filios Israel in Masphath. * Et audierunt Philisthijm quod congregati essent filij Israel in Masphath, & ascenderunt satrapae

sarrapæ Philisthinorum ad Israel. Quod cū audissent filij Israel, timuerunt a facie Philisthinorum. * Dixeruntq. ad Samuelem : Ne cesses pro nobis clamare ad Dominum Deum nostrum, vt saluet nos de manu Philisthinorum. * Tulit autem Samuel agnum lactentem vnum, & obtulit illum holocaustum integrum Domino : & clamauit Samuel ad Dominum pro Israel, & exaudiuit eum Dominus. * Factum est autem, cum Samuel offerret holocaustum, Philisthij iniere prælium contra Israel: intonuit autem Dominus fragore magno in die illa super Philisthij, & exterruit eos, & cæsi sunt a facie Israel. * Egressiq. viri Israel de Masphath persecuti sunt Philisthæos, & percusserunt eos vsque ad locum, quierat subter Bethchar. * Tulit autem Samuel lapidem vnum, & posuit eum inter Masphath & inter Sen: & vocauit nomen loci illius, Lapis adiutorij. Dixitque: Hucusque auxiliatus est nobis Dominus. * Et humiliati sunt Philisthij, nec apposuerunt vltra vt venirent in terminos Israel. Facta est itaque manus Domini super Philisthæos, cunctis diebus Samuelis. * Et redditæ sunt vrbes, quas tulerant Philisthij ab Israel, Israeli, ab Accaron vsque Geth, & terminos suos: liberauitq. Israel de manu Philisthinorum, eratq. pax inter Israel & Amorrhæum. * Iudicabat quoque Samuel Israelem cunctis diebus vitæ suæ: & ibat per singulos annos circuiens Bethel & Galgala & Masphath, & iudicabat Israelem in supradictis locis. * Reuertebaturq. in Ramatha: ibi enim erat domus eius, & ibi iudicabat Israelem: ædificauit etiam ibi altare Domino.

C A P . V I I I .

FACTUM est autem cum senuisset Samuel, posuit filios suos iudices Israel. * Fuitq. nomen filij eius primogeniti loel: & nomen secundi Abia, iudicum in Bersabee. * Et non ambulauerunt filij illius in vijs eius: sed declinauerunt post avaritiam, acceperuntq. munera, & peruerterunt iudicium. * Congregati ergo vniuersi maiores

natu Israel, venerunt ad Samuelem in Ramatha. * Dixeruntq. ei: Ecce tu senuisti, & filij tui non ambulant in vijs tuis: constitue nobis regem, vt iudicet nos, sicut & vniuersæ habent nationes. * Displicuit sermo in oculis Samuelis, eo quod dixissent: Da nobis regem, vt iudicet nos. Et orauit Samuel ad Dominum. * Dixit autem Dominus ad Samuelem: Audi vocem populi in omnibus quæ loquuntur tibi. non enim te abiecerunt, sed me, ne regnem super eos. * Iuxta omnia opera sua, quæ fecerunt a die qua eduxi eos de Ægypto vsque ad diem hanc: sicut dereliquerunt me, & seruiuerunt dijs alienis, sic faciunt etiam tibi. * Nunc ergo vocem eorum audi: verumtamen contestare eos, & prædic eis ius regis, qui regnaturus est super eos. * Dixit itaque Samuel omnia verba Domini ad populum, qui petierat a se regem, & ait: Hoc erit ius regis, qui imperaturus est vobis: Filios vestros tollet, & ponet in curribus suis, facietq. sibi equites & præcursores quadrigarum suarū, & constituet sibi tribunos, & centuriones, & aratores agrorum suorum, & messorum segetum, & fabros armorum & currum suorum. * Filias quoque vestras faciet sibi vnguētarias, & focarias, & panificas. * Agros quoque vestros, & vineas, & oliueta optima tollet, & dabit seruis suis. * Sed & segetes vestras, & vinearum redditus addecimabit, vt det eunuchis & famulis suis. * Seruos etiam vestros, & ancillas, & iuuenes optimos, & asinos auferet, & ponet in opere suo. * Greges quoque vestros addecimabit, vosq. eritis ei serui. * Et clamabitis in die illa a facie regis vestri, quem elegistis vobis: & non exaudiet vos Dominus in die illa, quia petistis vobis regem. * Noluit autem populus audire vocem Samuelis, sed dixerunt: Nequaquā: rex enim erit super nos, & erimus nos quoque sicut omnes gentes: & iudicabit nos rex noster, & egredietur ante nos, & pugnabit bella nostra pro nobis. * Et audiuit Samuel omnia verba populi, & locutus est ea in auribus Domini. * Dixit autem Dominus ad Samuelem: Audi vocem

eorum, & constitue super eos regem. Et ait Samuel ad viros Israel: Vadat vnusquisque in ciuitatem suam.

C A P. IX.

ET erat vir de Benjamin nomine Cis, filius Abiel, filij Seror, filij Bechorath, filij Aphia, filij viri Iemini, fortis robore. * Et erat ei filius vocabulo Saul, electus & bonus: & non erat vir de filiis Israel melior illo. ab humero & sursum eminebat super omnem populum. * Perierant autem asinae Cis patris Saul: & dixit Cis ad Saul filium suum: Tolle tecum vnum de pueris, & confurgens vade, & quaere asinas. Qui cum transissent per montem Ephraim, & per terram Salisa, & non inuenissent, transierunt etiam per Terram Salim, & non erant: sed & per Terram Iemini, & minime reppererunt. * Cum autem venissent in Terram Suph, dixit Saul ad puerum, qui erat cum eo: Veni & reuertamur, ne forte dimiserit pater meus asinas, & sollicitus sit pro nobis. * Qui ait ei: Ecce vir Dei est in ciuitate hac, vir nobilis: omne, quod loquitur, sine ambiguitate venit. nunc ergo eamus illuc, si forte indicet nobis de via nostra, propter quam venimus. * Dixitq. Saul ad puerum suum: Ecce ibimus: quid feremus ad virum Dei? panis defecit in sitarcijs nostris: & sportulam non habemus, vt demus homini Dei, nec quidquam aliud. * Rursum puer respondit Sauli, & ait: Ecce inuenta est in manu mea quarta pars statæris argenti, demus homini Dei, vt indicet nobis viam nostram. * (Olim in Israel sic loquebatur vnusquisque vadens consulere Deum: Venite, & eamus ad Videntem. Qui enim Propheta dicitur hodie, vocabatur olim Videns.) * Et dixit Saul ad puerum suum: Optimus sermo tuus, Veni, eamus. Et ierunt in ciuitatem, in qua erat vir Dei. * Cumq. ascenderent cliuum ciuitatis, inuenerunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, & dixerunt eis: Num hic est Videns? * Quæ respondentes, dixerunt illis: Hic est: ecce ante te, festina nunc: hodie enim venit in ci-

uitatem, quia sacrificiū est hodie populi in excelsō. * Inredientes urbem, statim inuenietis eum antequam ascēdat excelsū ad vescendum: neque enim comesurus est populus donec ille veniat: quia ipse benedicit hostiæ, & deinceps comedunt qui vocati sunt. Nunc ergo conscendite, quia hodie reperietis eum. * Et ascenderunt in ciuitatē. * Cūq. illi ambularent in medio vrbis, apparuit Samuel egrediens obuiam eis, vt ascenderet in excelsū. * Dominus autem reuelauerat auriculam Samuelis. antē vnā diem quā veniret Saul, dicens: * Hac ipsa hora, quæ nūc est, cras mittam virū ad te de Terra Benjamin, & vnges eū ducem super populū meum Israel: & saluabit populum meum de manu Philisthinorum: quia respexi populū meum, venit enim clamor eorum ad me. * Cūq. aspexisset Samuel Saulem, Dominus dixit ei: Ecce, vir, quem dixeram tibi, iste dominabitur populo meo. * Accessit autē Saul ad Samuelem in medio portæ, & ait: Indica, oro, mihi, vbi est domus Videntis. * Et respondit Samuel Sauli dicens: Ego sum Videns. ascende ante me in excelsū, vt comedatis mecum hodie, & dimittā te mane: & omnia, quæ sunt in corde tuo, indicabo tibi. * Et de asinis, quas nudius tertius perdidisti, ne sollicitus sis, quia inuentæ sunt. Et cuius erunt optima quæque Israel? nonne tibi & omni domui patris tui? * Respondēs autem Saul, ait: Numquid non filius Iemini ego sum de minima tribu Israel, & cognatio mea nouissima inter omnes familias de tribu Benjamin? quare ergo locutus es mihi sermonem istum? * Assumens itaque Samuel Saulem, & puerum eius, introduxit eos in triclinium, & dedit eis locum in capite eorum, qui fuerant inuitati. erant enim quasi triginta viri. * Dixitq. Samuel coco: Da partem, quam dedi tibi, & præcepi vt reponeres seorsum apud te. * Leuauit autem cocus armum, & posuit ante Saul. Dixitq. Samuel: Ecce quod remansit, pone ante te, & comede: quia de industria seruatum est tibi, quando populum vocaui. Et comedit Saul cum Samuele in die illa.

* Et

* Et descenderunt de excelso in oppidum, & locutus est cum Saule in solario: strauitq. Saul in solario, & dormiuit. * Cumq. mane surrexissent, & iam elucesceret, vocauit Samuel Saulem in solario, dicens: Surge, & dimittam te. Et surrexit Saul: egressiq. sunt ambo, ipse videlicet, & Samuel. * Cumq. descenderent in extrema parte ciuitatis, Samuel dixit ad Saul: Dic puero vt antecedit nos, & transeat: tu autem subsiste paulisper, vt indicem tibi verbum Domini.

C A P . . . . . X .

TUIT autem Samuel lenticulam olei, & effudit super caput eius, & deosecularus est eum, & ait: Ecce, vnxit te Dominus super hereditatem suam in principem, & liberabis populum suum de manibus inimicorum eius, qui in circuitu eius sunt. Et hoc tibi signum, quia vnxit te Deus in principem. * Cum abieris hodie a me, inuenies duos viros iuxta sepulchrum Rachel in finibus Benjamin; in Meridie, dicentq. tibi: Inuentæ sunt asinæ, ad quas ieras perquirendas: & intermissis pater tuus asinis, sollicitus est pro vobis, & dicit: Quid faciam de filio meo? * Cumq. abieris inde, & vltra trahieris, & veneris ad quercum Thabor, inueniet te ibi tres viri ascendentes ad Deum in Bethel, vnus portans tres hœdos, & alius tres tortas panis, & alius portans lagenam vini. * Cumq. te salutauerint, dabunt tibi duos panes, & accipies de manu eorum. * Post hæc venies in collem Dei, vbi est statio Philistinorum: & cum ingressus fueris ibi urbem, obuium habebis gregem prophetarum descendentium de excelso, & ante eos psalterium & tympanum, & tibiam, & citharam, ipsosq. prophetantes. * Et insiliet in te Spiritus Domini, & prophetabis cum eis, & mutaberis in virum alium. * Quando ergo euerint signa hæc omnia tibi, fac quæcunque inuenerit manus tua, quia Dominus tecum est. * Et descendes ante me in Galgala, (ego quippe descendam ad te) vt offeras oblationem, & immoles victimas pacificas: septē diebus expectabis, donec veniam ad te, &

ostendam tibi quid facias. * Itaque cum auertisset humerum suū vt abiret a Samuele, immutauit ei Deus cor aliud, & venerunt omnia signa hæc in die illa. * Veneruntq. ad prædictum collem, & ecce cuneus prophetarum obuius ei: & insiluit super eum Spiritus Domini, & prophetauit in medio eorum. * Videntes autem omnes qui nouerant eum heri & nudiustertius, quod esset cum prophetis, & prophetaret, dixerunt ad inuicem: Quænam res accidit filio Cis? num & Saul inter prophetas? * Responditq. alius ad alterum, dicens: Et quis pater eorum? propterea versum est in proverbium: Num & Saul inter prophetas? * Cessauit autem prophetare, & venit ad excelsum. * Dixitq. pater Saul ad eum, & ad puerum eius: Quo abiistis? Qui responderunt: Quærere asinas: quas cum non reperissemus, venimus ad Samuelem. * Et dixit ei pater suus: Indica mihi quid dixerit tibi Samuel. * Et ait Saul ad patrum suum: Indicauit nobis quia inuentæ essent asinæ. De sermone autem regni non indicauit ei quem locutus fuerat ei Samuel. * Et conuocauit Samuel populum ad Dominum in Maspha: & ait ad filios Israel: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ego eduxi Israel de Ægypto, & erui vos de manu Ægyptiorum, & de manu omnium regum qui affligebant vos. * Vos autem hodie proiecistis Deum vestrum, qui solus saluauit vos de vniuersis malis & tribulationibus vestris: & dixistis: Nequaquam: sed regem constitue super nos. Nunc ergo stete coram Domino per tribus vestras, & per familias. * Et applicuit Samuel omnes tribus Israel, & cecidit fors tribus Benjamin. * Et applicuit tribum Benjamin & cognationes eius, & cecidit cognatio Metri, & peruenit vsque ad Saul filium Cis. Quæsierunt ergo eum, & non est inuentus. * Et consuluerunt post hæc Dominum vtrumnam venturus esset illuc. Responditq. Dominus: Ecce absconditus est domi. * Cucurrerunt itaque & tulerunt eum inde: stetitq. in medio populi, & altior fuit vniuerso populo ab humero & rursus.

*Et ait Samuel ad omnem populum: Certe videtis quem elegit Dominus, quoniam non sit similis illi in omni populo. Et clamauit omnis populus, & ait: Viuat rex. * Locutus est autem Samuel ad populum legē regni, & scripsit in libro, & reposuit coram Domino: & dimisit Samuel omnem populum, singulos in domum suam. * Sed & Saul abiit in domum suam in Gabaa: & abiit cum eo pars exercitus, quorum tetigerat Deus corda. * Filij vero Belial dixerunt: Nū saluare nos poterit iste? Et despexerunt eum, & non attulerunt ei munera: ille vero dissimulabat se audire.

C A P. X I.

ET factum est quasi post mensem, ascendit Naas Ammonites, & pugnare cepit aduersum Iabes Galaad. Dixeruntque omnes viri Iabes ad Naas: Habeto nos fœderatos, & seruiemus tibi. * Et respondit ad eos Naas Ammonites: In hoc feriam vobiscum fœdus, ut eriam omnium vestrum oculos dextros, ponamque vos opprobrium in vniuerso Israel. * Et dixerunt ad eum seniores Iabes: Concede nobis septem dies, ut mittamus nuncios ad vniuersos terminos Israel: & si nō fuerit qui defendat nos, egre diemur ad te. * Venerunt ergo nuncij in Gabaa Saulis: & locuti sunt verba hæc, audiente populo: & leuauit omnis populus vocem suā, & fleuit. * Et ecce Saul veniebat, sequens boues de agro, & ait: Quid habet populus quod plorat? Et narrauerunt ei verba virorum Iabes. * Et insiliuit Spiritus Domini in Saul, cū audisset verba hæc, & iratus est furor eius nimis. * Et assumens vtrumque bouem, cōcidit in frusta, misitque in omnes terminos Israel per manum nunciorum, dicens: Quicumque non exierit, & secutus fuerit Saul & Samuel, sic fiet bobus eius. Inuasit ergo timor Domini populum, & egressi sunt quasi vir vnus. * Et recensuit eos in Bezech: fueruntque filiorum Israel trecenta millia: virorum autem Iuda triginta millia. * Et dixerunt nuncij, qui venerant: Sic dicetis viris, qui sunt in Iabes Galaad: Cras

erit vobis salus, cum incaluerit sol. Venerunt ergo nuncij, & annunciauerunt viris Iabes: qui lætati sunt. * Et dixerunt: Mane exhibimus ad vos: & facietis nobis omne quod placuerit vobis. * Et factum est, cum dies crastinus venisset, constituit Saul populum in tres partes: & ingressus est media castra in vigilia matutina, & percussit Ammon usque dum incaleresceret dies: reliqui autem dispersi sunt, ita ut non relinquerentur in eis duo pariter. * Et ait populus ad Samuelem: Quis est iste qui dixit: Saul num regnabit super nos? Date viros, & interficiemus eos. * Et ait Saul: Non occidetur quisquam in die hac, quia hodie fecit Dominus salutem in Israel. * Dixit autem Samuel ad populum: Venite, & eamus in Galgala, & innouemus ibi regnum. * Et perrexit omnis populus in Galgala, & fecerunt ibi regem Saul coram Domino in Galgala, & immolauerunt ibi victimas pacificas coram Domino. Et lætatus est ibi Saul, & cuncti viri Israel nimis.

C A P. X I I.

DIXIT autem Samuel ad vniuersum Israel: Ecce audiui vocem vestram iuxta omnia quæ locuti estis ad me, & constitui super vos regem. * Et nunc rex graditur ante vos: ego autem senui, & incanui: porro filij mei vobiscum sunt: itaque conuersatus coram vobis ab adolescentia mea usque ad hanc diem, ecce præsto sum. * Loquimini de me coram Domino, & coram Christo eius, vtrum bouem cuiusquam tulerim, aut asinum: si quempiam calumniatus sum, si oppressi aliquem, si de manu cuiusquam munus accepi: & contemnam illud hodie, restituamque vobis. * Et dixerunt: Non es calumniatus nos, neque oppressisti, neque tulisti de manu alicuius quippiam. * Dixitque ad eos: Testis est Dominus aduersum vos, & testis Christus eius in die hac, quia non inueneritis in manu mea quippiam. Et dixerunt: Testis. * Et ait Samuel ad populum: Dominus qui fecit Moysen & Aaron, & eduxit patres nostros de Terra

Ægy-

Ægypti. *Nunc ergo stete, vt iudicio con-
 tendam aduersum vos coram Domino de
 omnibus misericordijs Domini, quas fecit
 vobiscum, & cū patribus vestris: *quo mo-
 do Iacob ingressus est in Ægyptum, & cla-
 mauerunt patres vestri ad Dominum: &
 misit Dominus Moysen & Aaron, & eduxit
 patres vestros de Ægypto: & collocauit
 eos in loco hoc. *Qui obliti sunt Domini
 Dei sui, & tradidit eos in manu Sisaræ ma-
 gistri militiæ Hasor, & in manu Philisthino-
 rum, & in manu regis Moab, & pugnaue-
 runt aduersum eos. *Postea autem clama-
 uerunt ad Dominum, & dixerunt: Pecca-
 uimus, quia dereliquimus Dominum, & ser-
 uimus Baalim & Astaroth: nunc ergo
 erue nos de manu inimicorum nostrorum,
 & seruiemus tibi. *Et misit Dominus Iero-
 baal, & Badan, & Iephthe, & Samuel, & eruit
 vos de manu inimicorum vestrorū per cir-
 cuitum, & habitastis confidenter. *Videntes
 autem quod Naas rex filiorum Ammon,
 venisset aduersum vos, dixistis mihi: Ne-
 quaquam, sed rex imperabit nobis: cum
 Dominus Deus vester regnaret in vobis.
 *Nunc ergo præsto est rex vester, quem ele-
 gistis & petistis: ecce dedit vobis Dominus
 regem. *Si timueritis Dominum, & seruie-
 ritis ei, & audieritis vocem eius, & non exa-
 speraueritis os Domini: eritis & vos, & rex
 qui imperat vobis, sequentes Dominum
 Deum vestrum. *si autem non audieritis vo-
 cem Domini, sed exasperaueritis sermones
 eius, erit manus Domini super vos, & super
 patres vestros. *Sed & nunc stete, & videte
 rem istam grandem quam facturus est Do-
 minus in conspectu vestro. *Numquid non
 messis tritici est hodie? inuocabo Domi-
 num, & dabit voces & pluuias: & scietis,
 & videbitis quia grande malum feceritis
 vobis in conspectu Domini, petentes su-
 per vos regem. *Et clamauit Samuel ad Do-
 minum, & dedit Dominus voces & pluuias
 in illa die. *Et timuit omnis populus nimis
 Dominum & Samuelem, & dixit vniuersus
 populus ad Samuelem: Ora pro seruis tuis
 ad Dominum Deum tuum, vt non moria-

mur. addidimus enim vniuersis peccatis
 nostris malum, vt peteremus nobis regem.
 *Dixit autem Samuel ad populum: Nolite
 timere, vos fecistis vniuersum malum hoc:
 verumtamen nolite recedere a tergo Do-
 mini, sed seruite Domino in omni corde
 vestro. *Et nolite declinare post vana, quæ
 non proderunt vobis, neque eruent vos,
 quia vana sunt. *Et non derelinquet Domi-
 nus populum suum propter nomen suum
 magnum: quia iurauit Dominus facere vos
 sibi populum. *Absit autem a me hoc pec-
 catum in Dominum, vt cessem orare pro
 vobis, & docebo vos viam bonam & rectā.
 *Igitur timete Dominum, & seruite ei in
 veritate, & ex toto corde vestro, vidistis
 enim magnifica quæ in vobis gesserit.
 *Quod si perseueraueritis in malitia: & vos
 & rex vester pariter peribitis.

C A P . X I I I .

F I L I V S vnius anni erat Saul cum regna-
 re cœpisset, duobus autem annis regna-
 uit super Israel. *Et elegit sibi Saul tria mil-
 lia de Israel: & erant cum Saul duo millia
 in Machmas, & in monte Bethel: mille au-
 tem cum Ionatha in Gabaa Benjamin: por-
 ro ceterum populum remisit vnumquem-
 que in tabernacula sua. *Et percussit Iona-
 thas stationē Philisthinorum, quæ erat in
 Gabaa. Quod cum audissent Philisthijm,
 Saul cecinit buccina in omni terra, dicens:
 Audiant Hebræi. *Et vniuersus Israel audi-
 uit huiuscemodi famam: Percussit Saul sta-
 tionem Philisthinorum: & erexit se Israel
 aduersus Philisthijm. Clamauit ergo po-
 pulus post Saul in Galgala. *Et Philisthijm
 congregati sunt ad præliandum contra Is-
 rael, triginta millia curuum, & sex millia
 equitum, & reliquum vulgus, sicut arena
 quæ est in littore maris plurima. Et ascen-
 dentes castrametati sunt in Machmas ad
 Orientem Bethauen. *Quod cum vidissent
 viri Israel se in arcto positos, (afflictus enim
 erat populus) absconderunt se in spelun-
 cis, & in abditis, in petris quoque, & in an-
 tris, & in cisternis. *Hebræi autē transferunt
 Iorda-

Iordanem in Terrā Gad & Galaad. Cumq. adhuc esset Saul in Galgala, vniuersus populus perterritus est, qui sequebatur eum. * Et expectauit septem diebus iuxta placitū Samuelis, & non venit Samuel in Galgala, dilapsusq. est populus ab eo. * Ait ergo Saul: Afferte mihi holocaustum, & pacifica. Et obtulit holocaustum. * Cumq. compleisset offerens holocaustum, ecce Samuel veniebat: & egressus est Saul obuiam ei vt saluaret eum. * Locutusq. est ad eum Samuel: Quid fecisti? Respondit Saul: Quia vidi quod populus dilaberetur a me, & tu non veneras iuxta placitos dies; porro Philisthijm congregati fuerant in Machmas, * dixi: Nunc descendant Philisthijm ad me in Galgala, & faciem Domini non placui. Necessitate compulsus, obtuli holocaustū. * Dixitq. Samuel ad Saul: Stulte egisti, nec custodisti mandata Domini Dei tui, quæ præcepit tibi. Quod si non fecisses, iam nūc præparasset Dominus regnum tuum super Israel in sempiternū, sed nequaquā regnū tuum vltra consurget. Quæsiuit Dominus sibi virum iuxta cor suum: & præcepit ei Dominus vt esset dux super populum suū, eo quod non seruaueris quæ præcepit Dominus. * Surrexit autem Samuel, & ascendit de Galgalis in Gabaa Benjamin. Et reliqui populi ascenderunt post Saul obuiam populo, qui expugnabant eos venientes de Galgala in Gabaa, in colle Benjamin. Et recepit Saul populum, qui inuenti fuerant cū eo, quasi sexcentos viros. * Et Saul & Ionathas filius eius, populusq. qui inuentus fuerat cum eis, erat in Gabaa Benjamin: porro Philisthijm confederant in Machmas. * Et egressi sunt ad prædandū de castris Philisthinorū tres cunei. Vniū cuneus pergebat contra viam Ephra ad Terrā Sual. * Porro alius ingrediebatur per viā Beth horon, tertius autem verterat se ad iter termini imminētis valli Seboim contra desertum. * Porro faber ferrarius non inueniebatur in omni Tetra Israel: cauerant enim Philisthijm, ne forte facerent Hebræi gladium aut lanceam. * Descendebat ergo omnis

Israel ad Philisthijm, vt exacueret vnusquisque vomerem suum, & ligonem & securum & sarculum. * Retusæ itaque erant acies vomerum, & ligonum, & tridentum, & securium, vsque ad stimulum corrigendum. * Cumq. venisset dies prælij, non est inuentus ensis & lancea in manu totius populi, qui erat cum Saule & Ionatha, excepto Saul & Ionatha filio eius. * Egressa est autem statio Philisthijm, vt transenderet in Machmas.

C A P. XIII.

ET accidit quadam die vt diceret Ionathas filius Saul ad adolescentem armigerum suum: Veni, & transeamus ad stationem Philisthinorum, quæ est trans locum illum. Patri autem suo hoc ipsum non indicauit. * Porro Saul morabatur in extrema parte Gabaa sub malogranato, quæ erat in Magron: & erat populus cum eo quasi sexcentorum virorum. * Et Achias filius Achitob fratris Ichabod filij Phinees, qui ortus fuerat ex Heli sacerdote Domini in Silo, portabat ephod. Sed & populus ignorabat quo isset Ionathas. * Erant autem inter ascensus, per quos nitebatur Ionathas transire ad stationem Philisthinorum; eminentes petrae ex vtraque parte, & quasi in modum dentium scopuli hinc & inde prærupti, nomen vni Boses, & nomen alteri Sene: vnus scopulus prominens ad Aquilonem ex aduerso Machmas, & alter ad Meridiem contra Gabaa. * Dixit autem Ionathas ad adolescentem armigerum suum: Veni, transeamus ad stationem in circuncisionum horum, si forte faciat Dominus pro nobis: quia non est Domino difficile saluare vel in multis, vel in paucis. * Dixitq. ei armiger suus: Fac omnia, quæ placent animo tuo: perge quod cupis, & ero tecum vbicumque vo-
lueris. * Et ait Ionathas: Ecce nos transimus ad viros istos. Cumq. apparuerimus eis, si taliter locuti fuerint ad nos, manete donec veniamus ad vos: stemus in loco nostro, nec ascendamus ad eos. * Si autem dixerint: Ascendite ad nos: ascenda-
mus,

mus, quia tradidit eos Dominus in manibus nostris, hoc erit nobis signum. * Apparuit igitur vterque stationi Philisthinorum: dixeruntq. Philisthijm: En Hebræi egrediuntur de cauernis, in quibus absconditi fuerant. * Et locuti sunt viri de statione ad Ionatham, & ad armigerum eius, dixeruntque: Ascendite ad nos, & ostendemus vobis rem. Et ait Ionathas ad armigerum suum: Ascendamus, sequere me: tradidit enim Dominus eos in manus Israel. * Ascendit autem Ionathas manibus & pedibus reptans, & armiger eius post eum. Itaque alij cadebant ante Ionatham, alios armiger eius interficiebat sequens eum. * Et facta est plaga prima, qua percussit Ionathas & armiger eius, quasi viginti virorum in media parte iugeri, quam par boum in die arare consuevit. * Et factum est miraculum in castris, per agros: sed & omnis populus stationis eorum, qui ierant ad prædandum, obstupuit, & conturbata est terra: & accidit quasi miraculum a Deo. * Et respexerunt speculatores Saul, qui erant in Gabaa Benjamin, & ecce multitudo prostrata, & huc illucq. diffugiens. * Et ait Saul populo, qui erat cum eo: Requirite, & videte quis abierit ex nobis. Cumq. requisissent, repertum est non adesse Ionatham, & armigerum eius. * Et ait Saul ad Achiam: Applica arcam Dei. (Erat enim ibi arca Dei in die illa cum filijs Israel.) * Cumq. loqueretur Saul ad sacerdotem, tumultus magnus exortus est in castris Philisthinorum: crescebatq. paulatim, & clarius resonabat. Et ait Saul ad sacerdotem: Contrahe manum tuam. * Conclamauit ergo Saul, & omnis populus, qui erat cum eo, & venerunt vsque ad locum certaminis: & ecce versus fuerat gladius vniuscuiusque ad proximum suum, & cædes magna nimis. * Sed & Hebræi qui fuerant cum Philisthijm heri & nudiustertius, ascenderantq. cum eis in castris, reuersi sunt vt essent cū Israel, qui erant cum Saul & Ionatha. * Omnes quoque Israelitæ, qui se absconderant in monte Ephraim, audientes quod fugis-

sent Philisthæi, sociauerunt se cum suis in prælio. Et erant cum Saul, quasi decem millia virorum. * Et saluauit Dominus in die illa Israel. pugna autem peruenit vsque ad Bethauen. * Et viri Israel fugati sunt sibi in die illa: adiurauit autem Saul populum, dicens: Maledictus vir, qui comederit panem vsque ad vesperam, donec vlciscar de inimicis meis. Et non manducauit vniuersus populus panem: * omneque terræ vulgus venit in saltū, in quo erat mel super faciem agri. * Ingressus est itaque populus saltū, & apparuit fluens mel, nullusq. applicuit manum ad os suum. timebat enim populus iuramentum. * Porro Ionathas non audierat cum adiuraret pater eius populū: extenditq. summitatem virgæ, quam habebat in manu, & intinxit in fauū mellis: & conuertit manum suam ad os suum, & illuminati sunt oculi eius. * Respondensq. vnus de populo, ait: Iureiurando constrinxit pater tuus populum, dicens: Maledictus vir, qui comederit panem hodie. (defecerat autem populus) * Dixitq. Ionathas, Turbauit pater meus terram: vidistis ipsi quia illuminati sunt oculi mei, eo quod gustauerim paululum de melle isto: * quanto magis si comedisset populus de præda inimicorum suorum, quam reperit & nonne maior plaga facta fuisset in Philisthijm? * Percusserunt ergo in die illa Philisthæos a Machmis vsque in Aialon. Defatigatus est autem populus nimis: & versus ad prædam tulit oues, & boues, & vitulos, & mactauerunt in terra: comeditq. populus cum sanguine. * Nunciauerunt autem Sauli dicentes quod populus peccasset Domino, comedens cum sanguine. Qui ait: Præuaricati estis: voluite ad me iam nunc saxum grande. * Et dixit Saul: Dispergimini in vulgus, & dicite eis vt adducat ad me vnusquisque bouem suum & arietem, & occidite super istud, & vescimini, & non peccabitis Domino comedentes cum sanguine. Adduxit itaque omnis populus vnusquisque bouem in manu sua vsque ad noctem: & occiderunt ibi. * Ædificauit autem Saul altare

altare Domino; tuncq. primum cœpit ædificare altare Domino. * Et dixit Saul: *36* Ir-
ruamus super Philisthæos nocte, & vastemus eos vsquedum illucescat mane, nec relinquamus ex eis virum. Dixitq. populus: Omne quod bonum videtur in oculis tuis, fac. * Et ait sacerdos: Accedamus huc ad Deum. * Et consuluit Saul Dominum: Num *37*
persequar Philisthijm? si trades eos in manus Israel? Et non respondit ei in die illa. * Dixitq. Saul: Applicate huc vniuersos angulos populi: & scitote, & videte per quem acciderit peccatum hoc hodie. * Viuit Dominus saluator Israel, quia si per Ionatham filium meum factum est, absque retractatione morietur. Ad quod nullus contradixit ei de omni populo. * Et ait ad vniuer- *40*
sum Israel: Separamini vos in partem vnā, & ego cum Ionatha filio meo ero in parte altera. Respōditq. populus ad Saul: Quod bonum videtur in oculis tuis, fac. * Et dixit Saul ad Dominum Deum Israel: Domine Deus Israel da indicium: quid est quod non responderis seruo tuo hodie? Si in me, aut in Ionatha filio meo est iniquitas hæc, da ostensionem: aut si hæc iniquitas est in populo tuo, da sanctitatem. Et deprehensus est Ionathas & Saul, populus autem exiuit. * Et ait Saul: Mittite fortem inter me, & inter Ionatham filium meū. Et captus est Ionathas. * Dixit autem Saul ad Ionatham: Indica mihi quid feceris. Et indicauit ei Ionathas, & ait: Gustans gustauit in summitate virgæ, quæ erat in manu mea, paululum mellis, & ecce ego morior. * Et ait Saul: Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, quia morte morieris Ionatha. * Dixitq. populus ad Saul: Ergone Ionathas morietur, qui fecit salutem hanc magnam in Israel? hoc nefas est: viuit Dominus, si ceciderit capillus de capite eius in terram, quia cum Deo operatus est hodie. Liberauit ergo populus Ionatham, vt non moretur. * Recessitq. Saul, nec persecutus est *46*
Philisthijm: porro Philisthijm abierunt in loca sua. * Et Saul, confirmato regno super Israel, pugnabat per circuitum aduer-

sum omnes inimicos eius, contra Moab, & filios Ammon, & Edom, & reges Sobæ, & Philisthæos: & quodcumque se verterat, superabat. * Congregatoq. exercitu, percussit Amalec, & eruit Israel de manu vastatorum eius. * Fuerunt autem filij Saul, Ionathas & Iessui, & Melchisua: & nomina duarum filiarum eius, nomen primogenitæ Merob, & nomen minoris Michol. * Et nomen vxoris Saul, Achinoam filia Achimaas: & nomen principis militiæ eius Abner, filius Ner, patruelis Saul. * Porro Cis fuit pater Saul, & Ner pater Abner, filius Abiel. * Erat autem bellum potens aduersum Philisthæos omnibus diebus Saul. Nam quemcumque viderat Saul virum fortem, & aptum ad prælium, sociabat cum sibi.

CAP. XV.

ET dixit Samuel ad Saul: Me misit Dominus, vt vngerem te in regem super populum eius Israel: nūc ergo audi vocem Domini. * Hæc dicit Dominus exercituum: Recēsi quæcumque fecit Amalec Israeli: quomodo restitit ei in via cum ascenderet de Ægypto. * Nunc ergo vade, & percutere Amalec, & demolire vniuersa eius: non parcas ei, & non concupiscas ex rebus ipsius aliquid: sed interfice a viro vsque ad mulierem, & paruulum atque lactentem, bouem & ouem, camelum & asinum. * Præcepit itaque Saul populo, & recensuit eos quasi agnos: ducenta millia peditum, & decem millia virorum Iuda. * Cumq. venisset Saul vsque ad ciuitatem Amalec, tēdit insidias in torrente. * Dixitq. Saul Cinæo: Abite, recedite, atque descendite ab Amalec: ne forte inuoluam te cum eo. tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israel, cum ascenderent de Ægypto. Et recessit Cinæus de medio Amalec. * Percussitq. Saul Amalec ab Hevila, donec venias ad Sur, quæ est e regione Ægypti. * Et apprehendit Agag regem Amalec viuū: omne autem vulgus interfecit in ore gladii. * Et pepercit Saul, & populus Agag, & optimis gregibus ouium & armentorum, & vestibus

vestibus & arietibus, & vniuersis, quæ pul-
 chra erant, nec voluerunt disperdere ea :
 quidquid vero vile fuit & reprobum, hoc
 demoliti sunt. * Factum est autem verbum
 Domini ad Samuel, dicens : * Pœnitet me
 quod constituerim Saul regem : quia dere-
 liquit me, & verba mea opere non impleuit.
 Contristatusq. est Samuel, & clamauit ad
 Dominum tota nocte. * Cumq. de nocte
 surrexisset Samuel, vt iret ad Saul mane,
 nunciatum est Samueli, eo quod venisset
 Saul in Carmelum, & erexisset sibi forni-
 cem triumphalem, & reuersus transisset, de-
 scendissetq. in Galgala. Venit ergo Samuel
 ad Saul, & Saul offerebat holocaustum Do-
 mino de inijs prædæ, quæ attulerat ex
 Amalec. * Et cum venisset Samuel ad Saul,
 dixit ei Saul : Benedictus tu Domino, im-
 pleui verbum Domini. * Dixitq. Samuel :
 Et quæ est hæc vox gregum, quæ resonat
 in auribus meis, & armentorum, quam ego
 audio ? * Et ait Saul : De Amalec adduxe-
 runt ea : pepercit enim populus melioribus
 ouibus & armentis vt immolarentur Do-
 mino Deo tuo, reliqua vero occidimus. * Ait
 autem Samuel ad Saul : Sine me, & indica-
 bo tibi quæ locutus sit Dominus ad me no-
 cte. Dixitq. ei : Loquere. * Et ait Samuel :
 Nonne cum paruulus esses in oculis tuis,
 caput in tribubus Israel factus es ? vnxitq.
 te Dominus in regem super Israel, & misit
 te Dominus in viam, & ait : Vade, & interfi-
 ce peccatores Amalec, & pugnabis contra
 eos vsque ad internecionem eorum. * Quare
 ergo non audisti vocem Domini : sed versus
 ad prædam es, & fecisti malum in oculis
 Domini ? * Et ait Saul ad Samuelem : Immo
 audiui vocem Domini, & ambulauit in via
 per quam misit me Dominus, & adduxi
 Agag regem Amalec, & Amalec interfeci.
 * Tulit autem de præda populus oues & bo-
 ues, primitias eorum quæ cæsa sunt, vt im-
 molet Domino Deo suo in Galgalis. * Et
 ait Samuel : Numquid vult Dominus holo-
 causta & victimas, & non potius vt obedia-
 tur voci Domini ? **M E L I O R** est enim obe-
 dientia quàm victimæ : & auscultare magis

quàm offerre adipem arietum. * quoniam
 quasi peccatum ariolandi est, repugnare :
 & quasi scelus idololatriæ, nolle acquiesce-
 re. Pro eo ergo quod abiecisti sermonem Do-
 mini, abiicit te Dominus ne sis rex. * Dixitq.
 Saul ad Samuelem : Peccaui, quia præuari-
 catus sum sermonem Domini, & verba tua,
 timens populum, & obediens voci eorum.
 * Sed nunc porta, quæso, peccatum meum,
 & reuere te mecum, vt adorem Dominum.
 * Et ait Samuel ad Saul : Non reuertar te-
 cum, quia proiecisti sermonem Domini, &
 proiecit te Dominus ne sis rex super Israel.
 * Et conuersus est Samuel vt abiret : ille au-
 tem apprehendit summitatem pallij eius,
 quæ & scissa est. * Et ait ad eum Samuel :
 Scidit Dominus regnum Israel a te hodie,
 & tradidit illud proximo tuo meliori te.
 * Porro Triumphator in Israel non parces,
 & pœnitudo non flectetur : neque enim
 homo est vt agat pœnitentiam. * At ille ait :
 Peccaui : sed nunc honora me coram senio-
 ribus populi mei, & coram Israel, & reuer-
 tere mecum, vt adorem Dominum Deum
 tuum. * Reuersus ergo Samuel secutus est
 Saulem : & adorauit Saul Dominum. * Di-
 xitq. Samuel : Adducite ad me Agag regem
 Amalec. Et oblatus est ei Agag pinguiissi-
 mus, & tremens. Et dixit Agag : Siccine se-
 parat amara mors ? * Et ait Samuel : Sicut
 fecit absque liberis mulieres gladius tuus,
 sic absque liberis erit inter mulieres mater
 tua. Et in frustra concidit eum Samuel co-
 ram Domino in Galgalis. * Abijt autem Sa-
 muel in Ramatha : Saul vero ascendit in
 domum suam in Gabaa. * Et non vidit Sa-
 muel vltra Saul vsque ad diem mortis suæ :
 verumtamen lugebat Samuel Saulem, quo-
 niam Dominum pœnitebat quod consti-
 tuisset eum regem super Israel.

C A P. XVI.

DIXITQ. Dominus ad Samuelem : Vt
 quæquo tu luges Saul, cum ego pro-
 iecerim eum ne regnet super Israel ? imple
 cornu tuum oleo, & veni, vt mittam te ad
 Isai Bethlehemitem : prouidi enim in filiis
 eius

eius mihi regem. * Et ait Samuel: Quo modo vadam? audiet enim Saul, & interficiet me. Et ait Dominus: Vitulum de armento tolles in manu tua, & dices: Ad immolandum Domino veni. * Et vocabis Isai ad victimam, & ego ostendam tibi quid facias, & vnges quemcumque monstrauero tibi. * Fecit ergo Samuel, sicut locutus est ei Dominus. Venitq. in Bethlehem, & admirati sunt seniores ciuitatis, occurrentes ei, dixeruntque: Pacificusne est ingressus tuus? * Et ait: Pacificus: ad immolandum Domino veni, sanctificamini, & venite mecum vt immolem. Sanctificauit ergo Isai & filios eius, & vocauit eos ad sacrificium. * Cumq. ingressi essent, vidit Eliab, & ait: Num coram Domino est Christus eius? * Et dixit Dominus ad Samuelem: Ne respicias vultum eius, neque altitudinem staturæ eius: quoniam abieci eum, nec iuxta intuitum hominis ego iudico: homo enim videt ea quæ parent, Dominus autem intuetur cor. * Et vocauit Isai Abinadab, & adduxit eum coram Samuele. Qui dixit: Nec hunc elegit Dominus. * Adduxit autem Isai Samma, de quo ait: Etiam hunc non elegit Dominus. * Adduxit itaque Isai septem filios suos coram Samuele: & ait Samuel ad Isai: Non elegit Dominus ex istis. * Dixitq. Samuel ad Isai: Numquid iam completi sunt filij? Qui respondit: Adhuc reliquus est paruulus, & pascit oues. Et ait Samuel ad Isai: Mitte, & adduc eum: nec enim discumbemus prius quam huc ille veniat. * Misit ergo, & adduxit eum. Erat autem rufus, & pulcher aspectu, decoraq. facie. & ait Dominus: Surge, vnge eum, ipse est enim. * Tulit ergo Samuel cornu olei, & vnxit eum in medio fratrum eius: & directus est Spiritus Domini a die illa in Dauid, & deinceps: surgensq. Samuel abiit in Ramatha. * Spiritus autem Domini recessit a Saul & exagitabat eum spiritus nequam, a Domino. * Dixeruntq. serui Saul ad eum: Ecce spiritus Dei malus exagitat te. * Iubeat dominus noster, & serui tui, qui coram te sunt, quærent hominem scientem psallere cithara, vt quando

arripuerit te spiritus Domini malus, psallat manu sua, & leuius feras. * Et ait Saul ad seruos suos: Prouidete ergo mihi aliquem bene psallentem, & adducite eum ad me. * Et respondens vnus de pueris, ait: Ecce vidi filium Isai Bethlehemitem scientem psallere, & fortissimum robore, & virum bellicosum, & prudentem in verbis, & virum pulchrum: & Dominus est cum eo. * Misit ergo Saul nuncios ad Isai, dicens: Mitte ad me Dauid filium tuum, qui est in pascuis. * Tulit itaque Isai asinum plenum panibus, & lagenam vini, & hordum de capris vnum, & misit per manum Dauid filij sui Sauli. * Et venit Dauid ad Saul, & stetit coram eo: at ille dilexit eum nimis, & factus est eius armiger. * Misitq. Saul ad Isai, dicens: Stet Dauid in conspectu meo: inuenit enim gratiam in oculis meis. * Igitur quodcumque spiritus Domini malus arripiebat Saul, Dauid tollebat citharam, & percutiebat manu sua, & refocillabatur Saul, & leuius habebat. recedebat enim ab eo spiritus malus.

C A P. XVII.

CONGREGANTES autem Philisthijm agmina sua in prælium, conuenerunt in Socho Iudæ: & castrametati sunt inter Socho & Azeca in finibus Dommim. * Porro Saul & filij Israel congregati venerunt in Vallem terebinthi, & direxerunt aciem ad pugnandum contra Philisthijm. * Et Philisthijm stabant super montem ex parte hac, & Israel stabat supra montem ex altera parte: vallisque erat inter eos. * Et egresus est vir spurius de castris Philisthinorum nomine Goliath, de Geth, altitudinis sex cubitorum & palmi: & cassis ærea super caput eius, & lorica squamata induebatur. porro pondus lorice eius, quinque millia siclorum æris erat: & ocreas æreas habebat in cruribus: & clypeus æreus tegebat humeros eius. * hastile autem hastæ eius erat quasi liciatorium textentium. ipsum autem ferrum hastæ eius sexcentos siclos habebat ferri: & armiger eius antecedebat eum.

* Stansq.

*Stanſq. clamabat aduerſum phalangas Iſrael, & dicebat eis: Quare veniſtis parati ad prælium? Numquid ego non ſum Philithæus, & vos ſerui Saul? Eligite ex vobis virum, & deſcendat ad ſingulare certamen. *ſi quiuerit pugnare mecum, & percufferit me, erimus vobis ſerui: ſi autem ego præualero, & percuffero eum, vos ſerui eritis, & ſeruietis nobis. *Et aiebat Philithæus: Ego exprobraui agminibus Iſrael hodie: Dāte mihi virum, & ineat mecum ſingulare certamen. *Audiens autem Saul, & omnes Iſraelitæ ſermones Philithæi huiusmodi, ſtupebant, & metuebant nimis. *David, autem erat filius viri Ephrathæi, de quo ſupra dictum eſt, de Bethlehem Iuda, cui nomen erat Iſai, qui habebat octo filios, & erat vir in diebus Saul ſenex, & grandæuus inter viros. *Abierunt autem tres filij eius maiores poſt Saul in prælium: & nomina trium filiorum eius, qui perrexerunt ad bellum, Eliab primogenitus, & ſecūduſ Abinadab, tertiuſq. Samma: *David autem erat minimus. Tribus ergo maioribus ſecutiſ Saul, abiit David, & reuerſus eſt a Saul, vt paſceret gregem patris ſui in Bethlehem. *Procedebat vero Philithæus mane & veſpere, & ſtabat quadraginta diebus. *Dixit autem Iſai ad David filium ſuum: Accipe fratribus tuis ephi polentæ, & decem panes iſtos, & curre in caſtra ad fratres tuos, & decem formellās caſei has deferes ad tribunū: & fratres tuos viſitabis, ſi recte agant: & cum quibus ordinati ſunt, diſce. *Saul autem, & illi, & omnes filij Iſrael, in Valle terebinthi pugnabāt aduerſum Philithijm. *Surrexit itaque David mane, & commendauit gregem cuſtodi: & onuſtus abiit, ſicut præceperat ei Iſai. Et venit ad locum Magala, & ad exercitum, qui egreſſus ad pugnam vociferatus erat in certamine. *Direxerat enim aciem Iſrael, ſed & Philithijm ex aduerſo fuerant præparati. *Derelinquens ergo David vaſa, quæ attulerat, ſub manu cuſtodis ad ſarcinas, cucurrit ad locum certaminis, & interrogabat ſi omnia recte agerentur erga fratres ſuos. *Cumq.

adhuc ille loqueretur eis, apparuit vir ille ſpurius aſcendens, Goliath nomine, Philithæus, de Gerth, de caſtris Philithinorum: & loquente eo hæc eadem verba audiuit. 14 David. *Omnes autem Iſraelitæ, cum vidiffent virum, fugerunt a facie eius, timentes eum valde. *Et dixit vnus quiſpiam de Iſrael: Num vidiffis virū hunc, qui aſcendit ad exprobandum enim Iſraeli aſcendit. Virū ergo, qui percufferit eum, ditabit rex diuitijs magnis, & filiam ſuam dabit ei, & domum patris eius faciet abſque tributo in Iſrael. *Et ait David ad viros, qui ſtabant ſecum, dicens: Quid dabitur viro, qui percufferit Philithæum hunc, & tulerit opprobriū de Iſrael? quis enim eſt hic Philithæus incircumciſus, qui exprobrauit acies Dei viuentis? *Referebat autē ei populus eundem ſermonem, dicens: Hæc dabuntur viro, qui percufferit eum. *Quod cum audiſſet Eliab frater eius maior, loquente eo cū alijs, iratus eſt contra David, & ait: Quare veniſti, & quare dereliquiſti pauculas oues illas in deſerto? ego noui ſuperbiam tuam, & nequitia cordis tui: quia vt videres prælium, deſcendiſti. *Et dixit David: Quid feci? numquid non verbum eſt? *Et declinauit paululū ab eo ad alium: dixitq. eundem ſermonem. Et reſpondit ei populus verbum ſicut prius. *Audita ſunt autē verba, quæ locutus eſt David, & annunciata in conſpectu Saul. *Ad quem cum fuiſſet adductus, locutus eſt ei: Non concedat cor cuiuſquam in eo: ego ſeruus tuus vadam, & pugnabo aduerſum Philithæum. *Et ait Saul ad David: Non vales reſiſtere Philithæo iſti, nec pugnare aduerſum eum: quia puer es, hic autem vir bellator eſt ab adoleſcentia ſua. *Dixitq. David ad Saul: Paſcebat ſeruus tuus patris ſui gregem, & veniebat leo, vel vrfus, & tollebat arietem de medio gregis: & perſequebar eos, & percutiebam, eruebamq. de ore eorum: & illi conſurgebant aduerſum me, & apprehendebam mentum eorum, & ſuffocabam, interficiebamq. eos. *Nam & leonem, & vrfum interfeci ego ſeruus tuus: erit igitur &

Philisthæus hic incircumciscus, quasi vnus ex eis. Nunc vadam, & auferam opprobrium populi: quoniam quis est iste Philisthæus incircumciscus, qui ausus est maledicere exercitui Dei viuentis? * Et ait Dauid: Dominus qui eripuit me de manu leonis, & de manu ursi, ipse me liberabit de manu Philisthæi huius. Dixit autem Saul ad Dauid: Vade, & Dominus tecum sit. * Et induit Saul Dauid vestimentis suis, & imposuit galeam æream super caput eius, & vestiuit eum lorica. * Accinctus ergo Dauid gladio eius super vestem suam, coepit tentare si armatus posset incedere: non enim habebat consuetudinē. Dixitq. Dauid ad Saul: Non possum sic incedere, quia nō vsum habeo. Et deposuit ea, & tulit baculum suum, quem semper habebat in manibus: & elegit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente, & milit eos in peram pastorem, quam habebat secū, & fundam manu tulit: & processit aduersum Philisthæum. * Ibat autem Philisthæus incedens, & appropinquans aduersum Dauid, & armiger eius ante eum. * Cumq. inspexisset Philisthæus, & vidisset Dauid, despexit eum. Erat enim adolescēs: rufus, & pulcher aspectu. * Et dixit Philisthæus ad Dauid: Numquid ego canis sum, quod tu venis ad me cum baculo? Et maledixit Philisthæus Dauid in dijs suis: * dixitq. ad Dauid: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatilibus cæli & bestiis terræ. * Dixit autem Dauid ad Philisthæum: Tu venis ad me cum gladio, & hasta, & clypeo: ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum, Dei agminum Israel, quibus exprobrasti hodie, & dabit te Dominus in manu mea, & percutiam te, & auferam caput tuum a te: & dabo cadauera castrorū Philisthiim hodie volatilibus cæli, & bestiis terræ: vt sciat omnis terra quia est Deus in Israel. * Et nouerit vniuersa ecclesia hæc, quia non in gladio, nec in hasta saluat Dominus: ipsius enim est bellū, & tradet vos in manus nostras. * Cum ergo surrexisset Philisthæus, & veniret, & appropinquaret cōtra Dauid, festinauit Dauid, &

cucurrit ad pugnam ex aduerso Philisthæi. * Et misit manum suam in peram, tulitq. vnum lapidem, & funda iecit, & circumducens percussit Philisthæum in fronte: & infixus est lapis in fronte eius, & cecidit in faciem suam super terram. * Præualuitq. Dauid aduersum Philisthæum in funda & lapide, percussumq. Philisthæum interfecit. Cumq. gladium non haberet in manu Dauid, * cucurrit, & stetit super Philisthæum, & tulit gladium eius, & eduxit eum de vagina sua: & interfecit eū, præciditq. caput eius. Videntes autem Philisthiim, quod mortuus esset fortissimus eorum, fugerunt. * Et confurgentes viri Israel & Iuda vociferati sunt, & persecuti sunt Philisthæos vsquedum venirent in vallem, & vsque ad portas Accaron, cecideruntq. vulnerati de Philisthiim in via Saraim, & vsque ad Geth, & vsque ad Accaron. * Et reuertētes filij Israel postquā persecuti fuerant Philisthæos, inuasērūt castra eorum. * Assumens autem Dauid caput Philisthæi, attulit illud in Ierusalem: arma vero eius posuit in tabernaculo suo. * Eo autem tempore, quo viderat Saul Dauid egredientem contra Philisthæum, ait ad Abner principem militiæ: De qua stirpe descendit hic adolescens, Abner? Dixitq. Abner: Viuit anima tua, rex, si noui. * Et ait rex: Interroga tu, cuius filius sit iste puer. * Cumq. regressus esset Dauid, percusso Philisthæo, tulit eum Abner, & introduxit coram Saule, caput Philisthæi habentem in manu. * Et ait ad eum Saul: De qua progenie es o adolescens? Dixitq. Dauid: Filius serui tui Isai Bethlehemitar ego sum.

C A P. X V I I I.

ET factum est cum compleisset loqui ad Saul: anima Ionathæ conglutinata est animæ Dauid, & dilexit eum Ionathas quasi animam suam. * Tulitq. eum Saul in die illa, & non cōcessit ei vt reuerteretur in domum patris sui. * Inierunt autem Dauid & Ionathas fœdus: diligebat enim eum quasi animā suam. * Nam expoliavit se Ionathas tunica, qua erat indutus, & dedit eā Dauid, & reli-

& reliqua vestimenta sua usque ad gladium
& arcum suum, & usque ad balteum. * Egredie-
batur quoque David ad omnia quaecum-
que misisset eum Saul, & prudenter se age-
bat: posuitq. eum Saul super viros belli, &
acceptus erat in oculis vniuersi populi, ma-
ximeq. in conspectu famulorum Saul. * Por-
ro cum reuerteretur percusso Philisthæo
David, egressæ sunt mulieres de vniuersis
vrbibus Israel, cantantes, chorosq. ducen-
tes in occursum Saul regis, in tympanis læ-
titia, & in sistris. * Et præcinebant mulieres
ludentes, atque dicentes: Percussit Saul mil-
le, & David decem millia. * Iratus est autem
Saul nimis, & displicuit in oculis eius sermo
iste: dixitque: Dederunt David decem mil-
lia, & mihi mille dederunt: quid ei superest,
nisi solum regnum? * Non rectis ergo oculis
Saul aspiciebat David a die illa, & deinceps.
* Post diem autem alteram, inuasit spiritus
Dei malus Saul, & prophetabat in medio
domus suæ: David autem psallebat manu
sua, sicut per singulos dies. tenebatq. Saul
lanceam, & misit eam, putans quod confi-
gere posset David cum pariete: & declina-
uit David a facie eius secundò. * Et timuit
Saul David, eo quod Dominus esset cū eo,
& a se recessisset. * Amouit ergo eum Saul a
se, & fecit eum tribunum super mille viros:
& egrediebatur, & intrabat in conspectu po-
puli. * In omnibus quoque vijs suis David
prudenter agebat, & Dominus erat cum eo.
* Vidit itaque Saul quod prudens esset ni-
mis, & cœpit cauere eum. * Omnis autem
Israel & Iuda diligebat David: ipse enim
ingrediebatur & egrediebatur ante eos.
* Dixitq. Saul ad David: Ecce filia mea ma-
ior Merob, ipsam dabo tibi vxorem: tan-
tummodo esto vir fortis, & præliare bella
Domini. Saul autem reputabat, dicens:
Non sit manus mea in eum, sed sit super
eum manus Philisthinorum. * Ait autē Da-
uid ad Saul: Quis ego sum, aut quæ est vita
mea, aut cognatio patris mei in Israel, vt
fiam gener regis? * Factum est autem tēpus
cum deberet dari Merob filia Saul David,
data est Hadriel Molathiz vxor. * Dilexit

autem David Michol filia Saul altera. Et
nunciatum est Saul, & placuit ei. * Dixitq.
Saul: Dabo eam illi, vt fiat ei in scandalum,
& sit super eum manus Philisthinorum.
Dixitq. Saul ad David: In duabus rebus
gener meus eris hodie. * Et mandauit Saul
seruis suis: Loquimini ad David clam me,
dicentes: Ecce places regi, & omnes serui
eius diligunt te. Nunc ergo esto gener re-
gis. * Et locuti sunt serui Saul in auribus
David omnia verba hæc. Et ait David: Num
parum videtur vobis, generum esse regis?
Ego autem sum vir pauper & tenuis. * Et
renunciauerunt serui Saul, dicentes: Hu-
iuscemodi verba locutus est David. * Dixit
autem Saul: Sic loquimini ad David: Non
habet rex sponsalia necesse, nisi tantū cen-
tum præputia Philisthinorum, vt fiat ultio
de inimicis regis. Porro Saul cogitabat tra-
dere David in manus Philisthinorū. * Cumq.
renunciassent serui eius David verba, quæ
dixerat Saul, placuit sermo in oculis David,
vt fieret gener regis. * Et post paucos dies
surgens David, abiit cum viris, qui sub eo
erant. Et percussit ex Philisthijs ducentos
viros, & attulit eorum præputia, & annume-
rauit ea regi, vt esset gener eius. Dedit
itaque Saul ei Michol filiam suam vxorem.
* Et vidit Saul, & intellexit quod Dominus
esset cum David. Michol autem filia Saul
diligebat eum. * Et Saul magis cœpit time-
re David: factusq. est Saul inimicus David
cunctis diebus. * Et egressi sunt principes
Philisthinorum. a principio autem egres-
sionis eorum, prudentius se gerebat David
quàm omnes serui Saul, & celebre factum
est nomen eius nimis.

CAP. XIX.

LOCUTUS est autem Saul ad Jonathan
filium suum, & ad omnes seruos suos,
vt occiderent David. Porro Ionathas filius
Saul diligebat David valde. * Et indicauit
Ionathas David, dicens: Quærit Saul pater
meus occidere te: quapropter observa te
quæso mane, & manebis clam, & abscon-
deris. * Ego autem egrediens stabo iuxta

patrem meum, in agro vbicumque fueris : & ego loquar de te ad patrem meum : & quodcumque videro, nuntiabo tibi . * Locutus est ergo Ionathas de Dauid bona ad Saul patrē suum : dixitq. ad eum : Ne pecces rex in seruum tuum Dauid , quia non peccauit tibi, & opera eius bona sunt tibi valde . * Et posuit animam suam in manu sua, & percussit Philisthæum, & fecit Dominus salutem magnam vniuerso Israeli : vidisti, & lætatus es. Quare ergo peccas in sanguine innoxio, interficiēs Dauid, qui est absque culpa ? * Quod cum audisset Saul, placatus voce Ionathæ, iurauit : Viuit Dominus, quia non occidetur . * Vocauit itaque Ionathas Dauid, & indicauit ei omnia verba hæc : & introduxit Ionathas Dauid ad Saul, & fuit ante eum, sicut fuerat heri & nudiustertius . * Motum est autem rursum bellum : & egressus Dauid, pugnavit aduersum Philisthijm : percussitq. eos plaga magna, & fugerunt a facie eius . * Et factus est spiritus Domini malus in Saul . sedebat autem in domo sua, & tenebat lāceam : porro Dauid psallebat manu sua . * Nisusq. est Saul configere Dauid lancea in pariete, & declinavit Dauid a facie Saul : lancea autē casso vulnere perlata est in parietem , & Dauid fugit, & saluatus est nocte illa . * Misit ergo Saul satellites suos in domum Dauid, vt custodirēt eum, & interficeretur mane. Quod cum annunciasset Dauid Michol vxor sua, dicens : Nisi saluaueris te nocte hac, cras morieris : * deposuit eum per fenestrā . porro ille abiit & aufugit, atque saluatus est . * Tulit autem Michol statuā, & posuit eam super lectum, & pellem pilosā caprarum posuit ad caput eius, & operuit eam vestimentis . * Misit autem Saul apparitores, qui raperent Dauid : & responsum est quod ægrotaret . * Rursusq. misit Saul nuncios vt viderent Dauid, dicens : Afferte eum ad me in lecto , vt occidatur . * Cumq. venissent nuncij, inuentum est simulacrum super lectum, & pellis caprarum ad caput eius . * Dixitq. Saul ad Michol : Quare sic illulisti mihi, & dimisisti inimicum meum vt fuge-

ret ? Et respondit Michol ad Saul : Quia ipse locutus est mihi : Dimitte me, alioquin interficiam te . * Dauid autem fugiens, saluatus est, & venit ad Samuel in Ramatha, & nunciauit ei omnia quæ fecerat sibi Saul : & abierunt ipse & Samuel, & morati sunt in Naioth . * Nunciatum est autem Sauli a dicentibus : Ecce Dauid in Naioth in Ramatha . * Misit ergo Saul lictores, vt raperent Dauid : qui cum vidissent cuneum prophetarum vaticinantiū, & Samuelem stantem super eos, factus est etiam Spiritus Domini in illis, & prophetare cœperunt etiam ipsi . * Quod cum nūciatum esset Sauli, misit & alios nuncios : prophetauerunt autem & illi . Et rursus misit Saul tertios nuncios : qui & ipsi prophetauerunt . Et iratus iracundia Saul, abiit etiam ipse in Ramatha, & venit vsque ad cisternam magnam, quæ est in Socho, & interrogauit, & dixit : In quo loco sunt Samuel & Dauid ? Dicitumq. est ei : Ecce in Naioth sunt in Ramatha . * Et abiit in Naioth in Ramatha, & factus est etiam super eum Spiritus Domini, & ambulabat ingrediens, & prophetabat vsquedum veniret in Naioth in Ramatha . * Et expoliavit etiam ipse se vestimentis suis, & prophetauit cum ceteris coram Samuele, & cecidit nudus tota die illa & nocte . Vnde & exiuit prouerbium : Num & Saul inter prophetas ?

C A P. XX.

FUGIT autem Dauid de Naioth, quæ est in Ramatha, veniensq. locutus est coram Ionatha : Quid feci ? quæ est iniquitas mea, & quod peccatū meum in patrem tuum, quia quærit animam meam ? * Qui dixit ei : Absit, non morieris : neque enim faciet pater meus quidquam grande vel paruum, nisi prius indicauerit mihi : hunc ergo celauit me pater meus sermonem tantummodo ? nequaquam erit istud . * Et iurauit rursus Dauidi . Et ille ait : Scit profecto pater tuus quia inueni gratiam in oculis tuis, & dicet : Nesciat hoc Ionathas, ne forte tristetur . Quinimmo viuit Dominus, & viuit anima

anima tua, quia vno tantum (vt ita dicam) gradu, ego morsq, diuidimur. * Et ait Ionathas ad Dauid: Quodcumque dixerit mihi anima tua, faciam tibi. * Dixit autem Dauid ad Ionathan: Ecce calendæ sunt crastino, & ego ex more sedere soleo iuxta regem ad vescendum: dimitte ergo me vt abscondar in agro vsque ad vesperam diei tertiæ. * Si respiciens requisierit me pater tuus, respondebis ei: Rogauit me Dauid, vt iret celeriter in Bethlehem ciuitatem suã: quia victimæ sollemnes ibi sunt vniuersis contribulibus suis. * Si dixerit, Bene: pax erit seruo tuo. si autem fuerit iratus, scito quia completa est malitia eius. * Fac ergo misericordiam in seruum tuum: quia fœdus Domini me famulum tuum tecum inire fecisti. si autem est iniquitas aliqua in me, tu me interfice, & ad patrem tuum ne introducas me. * Et ait Ionathas: Absit hoc a te: neque enim fieri potest, vt si certe cognouero completam esse patris mei malitiam contra te, non annunciem tibi. * Responditq. Dauid ad Ionathan: Quis renunciabit mihi, si quid forte responderit tibi pater tuus dure de me? * Et ait Ionathas ad Dauid: Veni, & egrediamur foras in agrum. Cumq. exissent ambo in agrum, * ait Ionathas ad Dauid: Domine Deus Israel, si inuestigauero sententiam patris mei crastino vel perendie: & aliquid boni fuerit super Dauid, & non statim misero ad te, & notum tibi fecero, * hæc faciat Dominus Ionathæ, & hæc addat. Si autem perseverauerit patris mei malitia aduersum te, reuelabo aurem tuam, & dimittam te, vt vadas in pace, & sit Dominus tecum, sicut fuit cum patre meo. * Et si vixero, facies mihi misericordiã Domini: si vero mortuus fuero, * non auferes misericordiam tuam a domo mea vsque in sempiternum, quãdo eradicauerit Dominus inimicos Dauid, vnumquemque de terra: auferat Ionathan de domo sua, & requirat Dominus de manu inimicorum Dauid. * Pepigit ergo Ionathas fœdus cum domo Dauid: & requisivit Dominus de manu inimicorum Dauid. * Et ad-

didit Ionathas deierare Dauid, eo quod diligeret illum: sicut enim animam suam, ita diligebat eum. * Dixitq. ad eum Ionathas: Cras calendæ sunt, & requireris: requiretur enim sessio tua vsque perendie. Descendes ergo festinus, & venies in locum vbi celandus es in die qua operari licet, & sedebis iuxta lapidem, cui nomen est Ezel. * Et ego tres sagittas mittam iuxta cum, & iaciam quasi exercens me ad signum. * Mittam quoque & puerum, dicens ei: Vade, & affer mihi sagittas. * Si dixerò puero: Ecce sagittæ intra te sunt, tolle eas: tu veni ad me, quia pax tibi est, & nihil est mali, viuit Dominus. Si autem sic locutus fuero puero: Ecce sagittæ vltra te sunt: vade in pace, quia dimisit te Dominus. * De verbo autem quod locuti sumus ego & tu, sit Dominus inter me & te vsque in sempiternum. * Absconditus est ergo Dauid in agro, & venerunt calendæ, & sedit rex ad comedendum panem. * Cumq. sedisset rex super cathedrã suam (secundum consuetudinem) quæ erat iuxta parietem, surrexit Ionathas, & sedit. Abner ex latere Saul, vacuusq. apparuit locutus Dauid. * Et non est locutus Saul quidquam in die illa: cogitabat enim quod forte euenisset ei, vt non esset mundus, nec purificatus. * Cumq. illuxisset dies secunda post calendas, rursus apparuit vacuus locus Dauid. Dixitq. Saul ad Ionathan filium suum: Cur non venit filius Isai nec heri, nec hodie ad vescendum? * Responditq. Ionathas Sauli: Rogauit me obnixè, vt iret in Bethlehem, * & ait: Dimitte me, quoniam sacrificium sollemne est in ciuitate, vnus de fratribus meis accersuit me: nunc ergo si inueni gratiam in oculis tuis, vadam cito, & videbo fratres meos. Ob hanc causam non venit ad mensam regis. * Iratus autem Saul aduersum Ionathan, dixit ei: Fili mulieris virum vltro rapientis, numquid ignore quia diligis filium Isai in confusionem tuam, & in confusionem ignominiosæ matris tuæ? * Omnibus enim diebus, quibus filius Isai vixerit super terram, non stabi- lieris tu, neque regnum tuum. Itaque iam

nunc mitte, & adduc eum ad me: quia filius mortis est. * Respondens autem Ionathas Sauli patri suo, ait: Quare morietur? quid fecit? * Et arripuit Saul lanceam ut percuteret eum. Et intellexit Ionathas quod definitum esset a patre suo, ut interficeret Dauid. * Surrexit ergo Ionathas a mensa in ira furoris, & non comedit in die calendarum secunda panem. Contristatus est enim super Dauid, eo quod confudisset eum pater suus. * Cumque illuxisset mane, venit Ionathas in agrum iuxta placitum Dauid, & puer paruulus cum eo, & ait ad puerum suum: Vade, & affer mihi sagittas, quas ego iacio. Cumque puer cucurrisset, iecit aliam sagittam trans puerum. * Venit itaque puer ad locum iaculi, quod miserat Ionathas: & clamauit Ionathas post tergum pueri, & ait: Ecce ibi est sagitta porro ultra te. * Clamauitque iterum Ionathas post tergum pueri, dicens: Festina velociter, ne steteris. Collegit autem puer Ionathæ sagittas, & attulit ad dominum suum: * & quid ageretur, penitus ignorabat: tantummodo enim Ionathas & Dauid rem nouerant. * Dedit ergo Ionathas arma sua puero, & dixit ei: Vade, & defer in ciuitatem. * Cumque abiisset puer, surrexit Dauid de loco, qui vergebat ad Austrum, & cadens pronus in terram, adorauit tertio: & osculantes se alterutrum, fleuerunt pariter, Dauid autem amplius. * Dixit ergo Ionathas ad Dauid: Vade in pace: quæcunque iurauimus ambo in nomine Domini, dicentes: Dominus sit inter me & te, & inter semen meum & semen tuum usque in sempiternum. * Et surrexit Dauid, & abiit: sed & Ionathas ingressus est ciuitatem.

CAP. XXI.

VENIT autem Dauid in Nobe ad Achimelech sacerdotem: & obstupuit Achimelech, eo quod venisset Dauid. Et dixit ei: Quare tu solus, & nullus est tecum? * Et ait Dauid ad Achimelech sacerdotem: Rex præcepit mihi sermonem, & dixit: Nemo sciat rem, propter quam missus es a me, & cuiusmodi præcepta tibi dederim:

nam & pueris condixi in illum & illum locum. * Nunc ergo siquid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid inueneris. * Et respondens sacerdos ad Dauid, ait illi: Non habeo laicos panes ad manum, sed tantum panem sanctum: si mundi sunt pueri, maxime a mulieribus? * Et respondit Dauid sacerdoti, & dixit ei: Equidem, si de mulieribus agitur: continuimus nos ab heri & nudius tertius, quando egrediebamur, & fuerunt vasa puerorum sancta. porro via hæc polluta est, sed & ipsa hodie sanctificabitur in vasis. * Dedit ergo ei sacerdos sanctificatum panem. neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositionis, qui sublati fuerant a facie Domini, ut ponerentur panes calidi. * Erat autem ibi vir quidam de seruis Saul, in die illa, intus in tabernaculo Domini: & nomen eius Doeg Idumæus, potentissimus pastorum Saul. * Dixit autem Dauid ad Achimelech: Si habes hic ad manum hastam, aut gladium? quia gladium meum, & arma mea non tuli mecum. sermo enim regis urgebat. * Et dixit sacerdos: Ecce hic gladius Goliath Philisthæi, quem percussisti in Valle terebinthi, est inuolutus pallio post ephod: si istum vis tollere, tolle. neque enim hic est alius absque eo. Et ait Dauid: Non est huic alter similis, da mihi eum. * Surrexit itaque Dauid, & fugit in die illa a facie Saul: & venit ad Achis regem Geth. * dixeruntque serui Achis ad eum cum vidissent Dauid: Numquid non iste est Dauid rex terræ? nonne huic cantabant per choros, dicentes: Percussit Saul mille, & Dauid decem millia? * Posuit autem Dauid sermones istos in corde suo, & extimuit valde a facie Achis regis Geth. * Et immutauit os suum coram eis, & collabebatur inter manus eorum: & impingebat in ostia portæ, defluebantque saluæ eius in barbam. * Et ait Achis ad seruos suos: Vidistis hominem insanum: quare adduxistis eum ad me? * An defunt nobis furiosi, quod introduxistis istum, ut fureret me præsentem? hiccine ingreditur domum meam?

C A P. XXII.

ABRIT ergo David inde, & fugit in speluncam Odollam. Quod cum audissent fratres eius, & omnis domus patris eius, descenderunt ad eum illuc. * Et conuenerunt ad eum omnes, qui erant in angustia constituti, & oppressi ære alieno, & amaro animo: & factus est eorū princeps, fueruntq. cum eo quasi quadringenti viri. * Et profectus est David inde in Maspha, quæ est Moab: & dixit ad regem Moab: Maneat, oro, pater meus & mater mea vobiscū, donec sciam quid faciat mihi Deus. * Et reliquit eos ante faciem regis Moab: manseruntq. apud eum cunctis diebus, quibus David fuit in præsidio. * Dixitq. Gad propheta ad David: Noli manere in præsidio, proficiscere, & vade in Terram Iuda. Et profectus est David, & venit in saltū Haret. * Et audiuit Saul quod apparuisset David, & viri qui erant cum eo. Saul autem cum maneret in Gabaa, & esset in nemore, quod est in Rama, hastā manu tenens, cunctiq. serui eius circumstarent eum, * ait ad seruos suos qui assisteabant ei: Audite nunc filij Iemini: nūquid omnibus vobis dabit filius Isai agros & vineas, & vniuersos vos faciet tribunos, & centuriones: * quoniā coniurastis omnes aduersum me, & non est qui mihi renūciat, maxime cum & filius meus sœdus inierit cū filio Isai? Non est qui vicem meam doleat ex vobis, nec qui annunciet mihi: eo quod suscitauerit filius meus seruum meū aduersum me, insidiantē mihi vsque hodie. * Respondens autem Doeg Idumæus, qui assistebat, & erat primus inter seruos Saul, Vidi, inquit, filium Isai in Nobe apud Achimelech filium Achitob sacerdotem. * Qui consuluit pro eo Dominum, & cibaria dedit ei: sed & gladium Goliath Philisthæi dedit illi. * Misit ergo rex ad accersendum Achimelech sacerdotem filium Achitob, & omnem domū patris eius, sacerdotum, qui erant in Nobe, qui vniuersi venerunt ad regem. * Et ait Saul ad Achimelech: Audi fili Achitob. Qui respondit: Præsto sum Domine. * Dixitq. ad

cum Saul: Quare coniurastis aduersum me, tu & filius Isai, & dedisti ei panes & gladiū, & consuluisti pro eo Deum, vt consurgeret aduersum me, insidiator vsque hodie permanens? * Respondensq. Achimelech regi, ait: Et quis in omnibus seruis tuis, sicut David fidelis, & gener regis, & pergens ad imperium tuum, & gloriosus in domo tua? * Num hodie cœpi pro eo consulere Deum? absit hoc a me: ne suspicetur rex aduersus seruum suum rem huiuscemodi, in vniuersa domo patris mei: non enim sciuit seruus tuus quidquam super hoc negotio, vel modicū vel grande. * Dixitq. rex: Morte morieris Achimelech, tu, & omnis domus patris tui. * Et ait rex emissarijs, qui circumstabant eum: Cōuertimini, & interficite sacerdotes Domini: nam manus eorum cum David est: scientes quod fugisset, & non indicauerunt mihi. Noluerunt autē serui regis extendere manus suas in sacerdotes Domini. * Et ait rex ad Doeg: Cōuertere tu, & irruere in sacerdotes. Cōuersusq. Doeg Idumæus, irruit in sacerdotes, & trucidauit in die illa octogintaquinque viros vestitos ephod lineo. * Nobe autem ciuitatem sacerdotū percussit in ore gladij, viros & mulieres, & paruulos, & lactentes, bouemq. & asinum, & ouem in ore gladij. * Euadens autem vnus filius Achimelech, filij Achitob, cuius nomen erat Abiathar, fugit ad David, * & annunciauit ei quod occidisset Saul sacerdotes Domini: * Et ait David ad Abiathar: Sciebam in die illa, quod cū ibi esset Doeg Idumæus, proculdubio annuncicaret Sauli: ego sum reus omnium animarum patris tui. * Mane mecum, ne timeas: si quis quaesierit animam meam, quaeret & animam tuam, mecumq. seruaberis.

C A P. XXIII.

ET annunciauerunt David, dicentes: Ecce Philisthij oppugnant Ceilam, & diripiunt areas. * Consuluit ergo David Dominum, dicens: Num vadam, & percutiam Philisthæos istos? Et ait Dominus ad David: Vade, & percuties Philisthæos, & Ceilā saluabis. * Et dixerunt viri, qui erant cū David,

uid, ad eum : Ecce nos hic in Iudæa confidentes timemus : quanto magis si ierimus in Ceilam aduersum agmina Philisthinorū ?
 * Rursum ergo Dauid consuluit Dominum. Quirēspōdens, ait ei : Surge, & vade in Ceilam : ego enim tradā Philisthæos in manu tua. * Abijt ergo Dauid, & viri eius in Ceilā, & pugnavit aduersum Philisthæos, & abegit iumenta eorum, & percussit eos plaga magna : & saluauit Dauid habitatores Ceilæ. * Porro eo tempore, quo fugiebat Abiathar filius Achimelech ad Dauid in Ceilam, ephod secum habens descenderat. * Nunciatum est autem Sauli quod venisset Dauid in Ceilam : & ait Saul : Tradidit eum Deus in manus meas, conclususq. est introgressus urbem, in qua portæ & seræ sunt. * Et præcepit Saul omni populo vt ad pugnam descenderet in Ceilam : & obsideret Dauid, & viros eius. * Quod cum Dauid rescisset quia præpararet ei Saul clam malum, dixit ad Abiathar sacerdotē : Applica ephod. * Et ait Dauid : Domine Deus Israel, audiuit famā seruus tuus, quod disponat Saul venire in Ceilam, vt euertat urbem propter me : Si tradent me viri Ceilæ in manus eius ? & si descendet Saul, sicut audiuit seruus tuus ? Domine Deus Israel indica seruo tuo. Et ait Dominus : Descendet. * Dixitq. Dauid : Si tradent me viri Ceilæ, & viros qui sunt mecum, in manus Saul ? Et dixit Dominus : Tradent. * Surrexit ergo Dauid, & viri eius quasi sexcenti, & egressi de Ceila, huc atque illuc vagabantur incerti : nunciatumq. est Sauli quod fugisset Dauid de Ceila, & saluatus esset : quam ob rē dissimulauit exire. * Morabatur autem Dauid in deserto in locis firmissimis, mansitq. in mōte solitudinis Ziph, in monte opaco : quærebat eū tamen Saul cunctis diebus : & non tradidit eum Deus in manus eius. * Et vidit Dauid quod egressus esset Saul vt quæreretur animā eius. Porro Dauid erat in deserto Ziph in silua. * Et surrexit Ionathas filius Saul, & abiijt ad Dauid in siluam, & confortauit manus eius in Deo : dixitq. ei : Ne timeas : neque enim inueniet te manus Saul patris mei, & tu re-

gnabis super Israel, & ego ero tibi secūsus, sed & Saul pater meus scit hoc. * Percussit ergo vterque fœdus coram Domino : mansitq. Dauid in silua : Ionathas autem reuersus est in domum suam. * Ascenderunt autē Ziphæi, ad Saul in Gabaa, dicentes : Nonne ecce Dauid latitat apud nos in locis tutissimis siluæ, in Colle Hachila, quæ est ad dexteram deserti ? * Nunc ergo, sicut desiderauit anima tua vt descenderes, descende : nostrum autem erit vt tradamus eum in manus regis. * Dixitq. Saul : Benedicti vos a Domino, quia doluistis vicem meam. * Abite ergo, oro, & diligentius præparate, & curiosius agite, & cōsiderate locum vbi sit pes eius, vel quis viderit eū ibi, recogitat enim de me, quod callide insidier ei. * Cōsiderate & videte omnia latibula eius, in quibus absconditur : & reuertimini ad me ad rem certam, vt vadam vobiscum. quod si etiam in terram se abstruserit, perscrutabor eum in cunctis millibus Iuda. * At illi surgētes abierunt in Ziph ante Saul : Dauid autem & viri eius erāt in deserto Maon, in campestribus ad dexteram Iesimon. * Iuit ergo Saul & socij eius ad quærendum eum : & nunciatum est Dauid, statimq. descendit ad petram, & versabatur in deserto Maon. quod cum audisset Saul, persecutus est Dauid in deserto Maon. * Et ibat Saul ad latus montis ex parte vna : Dauid autem & viri eius erant in latere montis ex parte altera : porro Dauid desperabat se posse euadere a facie Saul : itaque Saul, & viri eius in modum coronæ cingebāt Dauid, & viros eius, vt caperent eos. * Et nuncius venit ad Saul, dicens : Festina, & veni, quoniam infuderunt se Philisthij super terram. * Reuersus est ergo Saul desistens persequi Dauid, & perrexit in occursum Philisthinorum : propter hoc vocauerunt locum illum, Petram diuidentem.

C A P. XXXIII.

ASCENDIT ergo Dauid inde : & habitauit in locis tutissimis Engaddi. * Cumq. reuersus esset Saul, postquam persecutus est Philisthæos, nunciauerunt ei, dicentes :

centes: Ecce, David in deserto est Engad-
di, * Assumens ergo Saul tria millia ele-
ctorum virorum ex omni Israel, perrexit
ad inuestigandum David & viros eius, etiā
super abruptissimas petras, quæ solis ibici-
bus peruiæ sunt. * Et venit ad caulas ouium,
quæ se offerebant vianti. eratq. ibi spelun-
ca, quam ingressus est Saul, vt purgaret ven-
trem: porro David & viri eius in interio-
re parte speluncæ latebant. * Et dixerunt
serui David ad eum: Ecce dies, de qua lo-
cutus est Dominus ad te: Ego tradam ti-
bi inimicum tuum, vt facias ei sicut pla-
cuerit in oculis tuis. Surrexit ergo David,
& præcidit oram chlamydis Saul silenter.
* Post hæc percussit eor suum David, eo
quod abscidisset oram chlamydis Saul.
* Dixitq. ad viros suos: Propitius sit mihi
Dominus, ne faciam hanc rem domino
meo, christo Domini, vt mittam manum
meam in eum, quia christus Domini est.
* Et confregit David viros suos sermoni-
bus, & non permisit eos vt confurgerent
in Saul: porro Saul exurgens de spelun-
ca, pergebat cæpto itinere. * Surrexit au-
tem & David post eum: & egressus de spe-
lunca, clamauit post tergum Saul, dicens:
Domine mi rex. Et respexit Saul post se:
& inclinans se David pronus in terram,
adorauit, * dixitq. ad Saul: Quare audis
verba hominum loquentium, David quæ-
rit malum aduersum te? * Ecce hodie vi-
derunt oculi tui quod tradiderit te Domi-
nus in manu mea in spelunca: & cogita-
ui vt occiderem te, sed pepercit tibi ocu-
lus meus. dixi enim: Non extendam ma-
num meam in dominum meum, quia chri-
stus Domini est. * Quin potius pater mi,
vide, & cognosce oram chlamydis tuæ in
manu mea: quoniam cum præscinderem
summitatem chlamydis tuæ, nolui exten-
dere manum meam in te. animaduerte, &
vide, quoniam non est in manu mea ma-
lum, neque iniquitas, neque peccaui in te:
tu autem insidiaris animæ meæ vt auferas
eam. * Iudicet Dominus inter me & te, &
vltiscatur me Dominus ex te: manus au-

tem mea non sit in te. * Sicut & in pro-
uerbio antiquo dicitur: **A** **I** **M** **P** **I** **S** egre-
dientur impietas: manus ergo mea non sit
in te. * Quem persequeris, rex Israel? quem
persequeris? canem mortuum persequeris,
& pulicem vnum. * Sit Dominus iudex, &
iudicet inter me & te: & videat, & iudicet
causam meam, & eruat me de manu tua.
* Cum autem compleisset David loquens ser-
mones huiusmodi ad Saul, dixit Saul:
Numquid vox hæc tua est fili mi David?
Et leuauit Saul vocem suam, & fleuit: * di-
xitq. ad David: Iustior tu es quam ego: tu
enim tribuisti mihi bona: ego autem red-
didi tibi mala. * Et tu indicasti hodie quæ
feceris mihi bona: quomodo tradiderit
me Dominus in manum tuam, & non oc-
cideris me. * Quis enim cum inuenerit ini-
micum suum, dimittet eum in via bona?
Sed Dominus reddat tibi vicissitudinem
hanc pro eo quod hodie operatus es in
me. * Et nunc quia scio quod certissime re-
gnaturus sis, & habiturus in manu tua re-
gnum Israel: * iura mihi in Domino, ne de-
leas semen meum post me, neque auferas
nomen meum de domo patris mei. * Et
iurauit David Sauli. Abijt ergo Saul in do-
mum suam: & David, & viri eius ascende-
runt ad tutiora loca.

C A P. XXV.

MORTVVS est autem Samuel, & con-
gregatus est vniuersus Israel, & plan-
xerunt eum, & sepelierunt eum in domo
sua in Ramatha. Confurgensq. David de-
scendit in desertum Pharan. * Erat autem
vir quispiam in solitudine Maon, & posses-
sio eius in Carmelo, & homo ille magnus
nimis: erantq. ei oues tria millia, & mille
capræ: & accidit vt tonderetur grex eius
in Carmelo. * Nomen autem viri illius erat
Nabal: & nomē vxoris eius Abigail. eratq.
mulier illa prudentissima & speciosa: porro
vir eius durus, & pessimus, & malitiosus: erat
autem de genere Caleb. * Cum ergo audis-
set David in deserto quod tonderet Nabal
gregem suum, * misit decem iuuenes, & dixit
eis:

eis: Ascendite in Carmelum, & venietis ad
 Nabal, & salutabitis eum ex nomine meo
 pacifice. * Et dicetis: Sit fratribus meis, & ti-
 bi pax, & domui tuæ pax, & omnibus, quæ-
 cumque habes, sit pax. * Audiui quodd ton-
 derent pastores tui, qui erant nobiscum in
 deserto: numquam eis molesti fuimus, nec
 aliquando defuit quidquam eis de grege,
 omni tēpore quo fuerunt nobiscum in Car-
 melo. * Interroga pueros tuos, & indicabunt
 tibi. Nunc ergo inueniant pueri tui gratiā
 in oculis tuis: in die enim bona venimus.
 quodcūque inuenerit manus tua, da seruis
 tuis, & filio tuo Dauid. * Cūq. venissent pueri
 Dauid, locuti sunt ad Nabal omnia verba
 hæc ex nomine Dauid: & siluerūt. * Respon-
 dens autem Nabal pueris Dauid, ait: Quis
 est Dauid? & quis est filius Isai? hodie in-
 creuerunt serui qui fugiunt dominos suos.
 * Tollam ergo panes meos, & aquas meas,
 & carnes pecorum, quæ occidi tonforibus
 meis, & dabo viris quos nescio vnde sint?
 * Regressi sunt itaque pueri Dauid per viam
 suam, & reuersi venerunt, & nunciauerūt ei
 omnia verba quæ dixerat. * Tunc ait Dauid
 pueris suis: Accingatur vnusquisque gladio
 suo. Et accincti sunt singuli gladijs suis, ac-
 cinctusq. est & Dauid ense suo: & secuti sūt
 Dauid quasi quadringenti viri: porro du-
 centi remāserunt ad sarcinas. * Abigail au-
 tem vxori Nabal nunciauit vnus de pueris
 suis, dicens: Ecce Dauid misit nuncios de
 deserto, vt benedicerent domino nostro: &
 auersatus est eos. * homines isti, boni satis
 fuerunt nobis, & non molesti: nec quidquā
 aliquādo perijt omni tempore, quo fuimus
 conuersati cum eis in deserto: * pro muro
 erant nobis tam in nocte quā in die, om-
 nibus diebus quibus pauimus apud eos gre-
 ges. * Quam ob rem considera, & recogita
 quid facias: quoniam completa est malitia
 aduersum virum tuum, & aduersum domū
 tuam, & ipse est filius Belial, ita vt nemo pos-
 sit ei loqui. * Festinauit igitur Abigail, & tu-
 lit dūcētos panes, & duos vtres vini, & quin-
 que arietes coctos, & quinque sata polētæ,
 & centum ligaturas vix patissæ, & ducentas

massas caricarum, & posuit super asinos:
 19 * dixitq. pueris suis: Præcedite me: ecce, ego
 post tergum sequar vos: viro autē suo Na-
 bal non indicauit. * Cum ergo ascendisset
 asinum, & descenderet ad radices montis,
 Dauid & viri eius descendebrāt in occursum
 21 eius: quibus & illa occurrit. * Et ait Dauid:
 Vere frustra seruaui omnia quæ huius erāt
 in deserto, & non perijt quidquam de cūctis
 quæ ad eum pertinebant: & reddidit mihi
 22 malum pro bono. * Hæc faciat Deus inimi-
 cis Dauid, & hæc addat, si reliquero de om-
 nibus quæ ad ipsum pertinent vsque mane,
 23 mingentem ad parietem. * Cum autem vi-
 disset Abigail Dauid, festinauit, & descendit
 de asino, & procidit coram Dauid super fa-
 24 ciem suam, & adorauit super terrā, * & ceci-
 dit ad pedes eius, & dixit: In me sit, domine
 mi, hæc iniquitas: loquatur, obsecro, ancil-
 la tua in auribus tuis: & audi verba famulæ
 25 tuæ. * Ne ponat, oro, dominus meus rex cor
 suum super virum istum iniquum Nabal:
 quoniam secundum nomen suū stultus est,
 & stultitia est cum eo: ego autem ancilla
 tua non vidi pueros tuos, domine mi, quos
 26 misisti. * Nunc ergo domine mi, viuit Domi-
 nus, & viuit anima tua, qui prohibuit te ne
 venires in sanguinem, & saluauit manum
 tuam tibi: & nūc fiant sicut Nabal inimici
 tui, & qui quærunt domino meo malum.
 27 * Quapropter suscipe benedictionem hæc,
 quam attulit ancilla tua tibi domino meo:
 & da pueris qui sequuntur te dominū meū.
 28 * Aufer iniquitatē famulæ tuæ: faciēs enim
 faciet Dominus tibi domino meo domum
 fidelem, quia prælia Domini, domine mi, tu
 præliaris: malitia ergo nō inueniatur in te
 29 omnibus diebus vitæ tuæ. * Si enim surrexe-
 rit aliquando homo persequens te, & quæ-
 rens animam tuam, erit anima domini mei
 custodita quasi in fasciculo viuentiū, apud
 Dominum Deum tuum: porro inimicorum
 tuorum anima rotabitur, quasi in impetu &
 30 circulo fundæ. * Cum ergo fecerit Dominus
 tibi domino meo omnia quæ locutus est
 bona de te, & constituerit te ducem super
 31 Israel, nō erit tibi hoc in singultum, & in
 scrupu-

C A P . X X V I .

scrupulum cordis domino meo, quod effuderis sanguinem innoxium; aut ipse te vltus fueris: & cū benefecerit Dominus domino meo, recordaberis ancillæ tuæ. * Et ait 32
 Dauid ad Abigail: Benedictus Dominus Deus Israel, qui misit hodie te in occursum meum, & benedictum eloquium tuum, * & 33
 benedicta tu, quæ prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem, & vlciscerer me manu mea. * Alioquin viuit Dominus Deus Israel 34
 qui prohibuit me ne malum facerem tibi: nisi cito venisses in occursum mihi, non remansisset Nabal vsque ad lucem matutinā, mingens ad parietem. * Suscepit ergo Dauid 35
 de manu eius omnia quæ attulerat ei, dixitq. ei: Vade pacifice in domum tuam, ecce audiui vocem tuam, & honorauī faciem tuam. * Venit autem Abigail ad Nabal: & 36
 ecce erat ei conuiuium in domo eius, quasi conuiuium regis, & cor Nabal iucundum: erat enim ebrius nimis: & non indicauit ei verbum pusillum aut grande vsque mane. * Diluculo autem cum digessisset vinū Na- 37
 bal, indicauit ei vxor sua verba hæc, & mortuum est cor eius intrinsecus, & factus est quasi lapis. * Cumq. pertransissent decem 38
 dies, percussit Dominus Nabal, & mortuus est. * Quod cum audisset Dauid mortuum Nabal, ait: Benedictus Dominus, qui iudi- 39
 cavit causam opprobrij mei de manu Nabal, & seruum suū custodiuit a malo, & malitiā Nabal reddidit Dominus in caput eius. Misit ergo Dauid, & locutus est ad Abigail, vt sumeret eam sibi in vxorem. * Et venerūt 40
 pueri Dauid ad Abigail in Carmelum, & locuti sunt ad eam, dicentes: Dauid misit nos ad te, vt accipiat te sibi in vxorem. * Quæ 41
 cōsurgens adorauit prona in terram, & ait: Ecce famula tua sit in ancillam, vt lauet pedes seruorum domini mei. * Et festinauit, 42
 & surrexit Abigail, & ascendit super asinū, & quinque puellæ ierunt cū ea, pedissequæ eius, & secuta est nuncios Dauid: & facta est illi vxor. * Sed & Achinoam accepit Dauid 43
 de Iezrael: & fuit vtraque vxor eius. * Saul 44
 autem dedit Michol filiam suam vxorē Dauid Phalti, filio Lais, qui erat de Gallim.

1 **E**T venerunt Ziphæi ad Saul in Gabaa, dicentes: Ecce, Dauid absconditus est in colle Hachila, quæ est ex aduerso solitudinis. * Et surrexit Saul, & descēdit in desertum Ziph, & cum eo tria millia virorum de electis Israel, vt quæreret Dauid in deserto 2
 Ziph. * Et castrametatus est Saul in Gabaa Hachila, quæ erat ex aduerso solitudinis in via: Dauid autem habitabat in deserto. Videns autem quod venisset Saul post se in 3
 desertū, * misit exploratores, & didicit quod illuc venisset certissime. * Et surrexit Dauid clam, & venit ad locum vbi erat Saul: cūq. vidisset locū, in quo dormiebat Saul, & Abner filius Ner, princeps militiæ eius, & Saul 4
 lem dormientem in tentorio, & reliquum vulgus per circuitū eius, * ait Dauid ad Achimelech Hethæum, & Abisai filium Saruiz, fratrem Ioab, dicens: Quis descendet mecū ad Saul in castra? Dixitq. Abisai: Ego descendam tecum. * Venerunt ergo Dauid, & 5
 Abisai ad populū nocte, & inuenerunt Saul iacentem & dormientem in tentorio, & hastam fixā in terra ad caput eius: Abner autē 6
 & populū dormientes in circuitu eius. * Dixitq. Abisai ad Dauid: Conclufit Deus inimicū tuū hodie in manus tuas: nunc ergo perfodiam eū lancea in terra, semel, & secundo opus nō erit. * Et dixit Dauid ad Abisai: 7
 Ne interficias eum: quis enim extendet manum suā in christum Domini, & innocens erit? * Et dixit Dauid: Viuit Dominus, quia nisi Dominus percusserit eum, aut dies eius 8
 venerit vt moriatur, aut in prælium descēdens perierit: * propitius sit mihi Dominus ne extendam manum meam in christum Domini. nunc igitur tolle hastam, quæ est 9
 ad caput eius, & scyphū aquæ, & abeamus. * Tulit igitur Dauid hastam, & scyphū aquæ, qui erat ad caput Saul, & abierunt: & non 10
 erat quisquam, qui videret, & intelligeret, & euigilaret, sed omnes dormiebāt, quia sopor Domini irruerat super eos. * Cūq. transisset 11
 Dauid ex aduerso, & steteret in vertice montis de longe, & esset grande interuallū inter 12
 eos,

eos,*clamauit Dauid ad populū,& ad Ab-
 ner filium Ner,dicens:Nonne respondebis
 Abner? Et respondens Abner,ait: Quis es
 tu,qui clamas,& inquietas regem? *Et ait
 Dauid ad Abner: Numquid non vir tu es?
 & quis alius similis tui in Israel? quare ergo
 non custodisti dominum tuum regem? in-
 gressus est enim vnus de turba vt interfice-
 ret regem,dominum tuum.*Non est bonū
 hoc,quod fecisti: viuit Dominus,quoniam
 filij mortis estis vōs,qui non custodistis do-
 minum vestrum,christum Domini. nunc er-
 go vide vbi sit hasta regis,& vbi sit scyphus
 aquæ,qui erat ad caput eius.*Cognouit au-
 tem Saul vocem Dauid,& dixit: Numquid
 vox hæc tua,fili mi Dauid? Et ait Dauid:
 Vox mea,dominē mi rex.*Et ait: Quam ob
 causam dominus meus persequitur seruum
 suum? Quid feci? aut quod est malum in
 manu mea? *Nunc ergo audi,oro,domine
 mi rex,verba serui tui: Si Dominus incitat
 te aduersum me,odoretur sacrificium: si au-
 tem filij hominū,maledicti sunt in conspe-
 ctu Domini: qui eiecerunt me hodie,vt nō
 habitem in hereditate Domini, dicentes:
 Vade,serui dijs alienis.*Et nunc non effun-
 datur sanguis meus in terram coram Domi-
 no: quia egressus est rex Israel vt quærat pu-
 licem vnū,sicut persequitur perdix in mon-
 tibus.*Et ait Saul: Peccaui,reuertere fili mi
 Dauid: nequaquam enim vltra tibi malefa-
 ciam,eo quod pretiosa fuerit anima mea in
 oculis tuis hodie: apparet enim quod stulte
 egerim,& ignorauerim multa nimis.*Et re-
 spondens Dauid,ait: Ecce hasta regis: tran-
 seat vnus de pueris regis,& tollat eam.*Do-
 minus autem retribuet vnicuique secundū
 iustitiam suā,& fidem: tradidit enim te Do-
 minus hodie in manum meam,& nolui ex-
 tendere manum meā in christum Domini.
 *Et sicut magnificata est anima tua hodie in
 oculis meis,sic magnificetur anima mea in
 oculis Domini,& liberet me de omni angus-
 tia.*Ait ergo Saul ad Dauid: Benedictus tu
 fili mi Dauid: & quidē faciens facies,& po-
 tens poteris. Abijt autem Dauid in viam
 suam,& Saul reuersus est in locum suum.

CAP. XXVII.

ET ait Dauid in corde suo: Aliquando
 incidā vna die in manus Saul: nonne
 melius est vt fugiam,& saluer in Terra Phi-
 listhinorum, vt desperet Saul, cessetq. me
 quærere in cunctis finibus Israel? fugiā ergo
 manus eius.*Et surrexit Dauid,& abiijt ipse,
 & sexcenti viri cū eo,ad Achis filiū Maoch
 regem Geth.*Et habitauit Dauid cū Achis
 in Geth,ipse & viri eius; vir & domus eius,
 & duæ vxores eius,Achinoam Iezrahelitis,
 & Abigail vxor Nabal Carmeli.*Et nuncia-
 tum est Sauli quod fugisset Dauid in Geth,
 & non addidit vltra quærere eū.*Dixit autē
 Dauid ad Achis: Si inueni gratiā in oculis
 tuis,detur mihi locus in vna vrbiū regionis
 huius,vt habitē ibi: cur enim manet seruus
 tuus in ciuitate regis tecum? *Dedit itaque
 ei Achis in die illa Siceleg: propter quam
 causam facta est Siceleg regum Iudæ,vsque
 in diem hanc.*Fuit autem numerus dierū,
 quibus habitauit Dauid in regione Philisthi-
 norum,quattuor mensium.*Et ascendit Da-
 uid,& viri eius,& agebant prædas de Gessu-
 ri,& de Gerzi,& de Amalecitis: hi enim pa-
 gi habitabātur in terra antiquitus,euntibus
 Sur vsque ad Terrā Egypti.*Et percutiebat
 Dauid omnem terram,nec relinquebat vi-
 uentem virum & mulierem: tollensq. oves,
 & boues,& asinos,& camelos,& vestes,re-
 uertebatur,& veniebat ad Achis.*Dicebat
 autē ei Achis: In quem irruisti hodie? Re-
 spondebat Dauid: Contra meridiem Iudæ,
 & contra meridiem Ierameel,& contra me-
 ridiem Ceni.*Virum & mulierem non viuifi-
 cabat Dauid,nec adducebat in Geth,dicēs:
 Ne forte loquantur aduersum nos: Hæc fe-
 cit Dauid: & hoc erat decretū illi omnibus
 diebus quibus habitauit in regione Philisthi-
 norū.*Credidit ergo Achis Dauid,dicens:
 Multa mala operatus est contra populū suū
 Israel: erit igitur mihi seruus sempiternus.

CAP. XXVIII.

FACTVM est autem in diebus illis,con-
 gregauerunt Philisthijm agmina sua,vt
 præpa-

prepararentur ad bellum contra Israel: dixitq. Achis ad David: Sciens nunc scito, quoniam mecum egredieris in castris tu, & viri tui. * Dixitq. David ad Achis: Nunc scies quæ facturus est seruus tuus. Et ait Achis ad David: Et ego custodem capitis mei ponam te cunctis diebus. * Samuel autem mortuus est, planxitq. eum omnis Israel, & sepelierunt eum in Ramatha vrbe sua. Et Saul abstulit magos, & hariolos de terra. * Congregatiq. sunt Philisthijm, & venerunt, & castrametati sunt in Sunam: cōgregauit autem & Saul vniuersum Israel, & venit in Gelboe. * Et vidit Saul castra Philisthijm, & timuit, & expauit cor eius nimis. * Consultuitq. Dominum, & non respondit ei neque per somnia, neque per sacerdotes, neque per prophetas. * Dixitq. Saul seruis suis: Quarite mihi mulierem habentem pytho-
 nem, & vadam ad eam, & sciscitabor per illam. Et dixerunt serui eius ad eum: Est mulier pythonem habens in Endor. * Mutauit ergo habitum suum, vestitusq. est alijs vestimentis, & abiit ipse, & duo viri cum eo, veneruntq. ad mulierem nocte, & ait illi: Diuina mihi in pythone, & suscita mihi quem dixerō tibi. * Et ait mulier ad eum: Ecce, tu nosti quanta fecerit Saul, & quo modo eraserit magos & hariolos de terra: quare ergo infidiaris animæ meæ, vt occidas? * Et iurauit ei Saul in Domino, dicens: Viuit Dominus, quia non eueniet tibi quidquam mali propter hanc rem. * Dixitq. ei mulier: Quem suscitabo tibi? Qui ait: Samuelem mihi suscita. * Cum autem vidisset mulier Samuelem, exclamauit voce magna, & dixit ad Saul: Quare imposuisti mihi? Tu es enim Saul. * Dixitq. ei rex: Noli timere: quid vidisti? Et ait mulier ad Saul: Deos vidi ascendentes de terra. * Dixitq. ei: Qualis est forma eius? Quæ ait: Vir senex ascendit, & ipse amictus est pallio. Et intellexit Saul quod Samuel esset, & inclinauit se super faciem suam in terra, & adorauit. * Dixit autem Samuel ad Saul: Quare inquietasti me vt suscitarer? Et ait Saul: Coarctor nimis: siquidem Philisthijm pu-

gnant aduersum me, & Deus recessit a me, & exaudire me noluit neque in manu prophetarum, neque per somnia: vocaui ergo te, vt ostenderes mihi quid faciam. * Et ait Samuel: Quid interrogas me, cū Dominus recesserit a te, & transierit ad æmulum tuum? * Faciet enim tibi Dominus sicut locutus est in manu mea, & scindet regnum tuum de manu tua, & dabit illud proximo tuo David: quia non obedisti voci Domini, neque fecisti iram furoris eius in Amalec. idcirco quod pateris, fecit tibi Dominus hodie. * Et dabit Dominus etiam Israel tecū in manus Philisthijm: cras autem tu & filij tui mecum eritis: sed & castra Israel tradet Dominus in manus Philisthijm. * Statimq. Saul cecidit porrectus in terram: extimuerat enim verba Samuelis, & robur non erat in eo, quia non comederat panem tota die illa. * Ingressa est itaque mulier illa ad Saul, (conturbatus enim erat valde) dixitq. ad eum: Ecce obediuit ancilla tua voci tuæ, & posui animam meam in manu mea: & audiui sermones tuos, quos locutus es ad me. * Nunc igitur audi & tu vocem ancillæ tuæ, & ponam coram te buccellā panis, vt comedens conualescas, & possis iter agere. * Qui renuit, & ait: Non comedam. Coegerunt autem eum serui sui & mulier, & tandem audita voce eorum surrexit de terra, & sedit super lectum. * Mulier autem illa habebat vitulum pascua-
 lem in domo, & festinauit, & occidit eum: tollensq. farinam, miscuit eam, & coxit azyma, & posuit ante Saul & ante seruos eius. Qui cum comedissent, surrexerunt, & ambulauerunt per totam noctem illam.

C A P. XXIX.

CONGREGATA sunt ergo Philisthijm vniuersa agmina in Aphec: sed & Israel castrametatus est super fontem, qui erat in Iezrahel. * Et satrapæ quidem Philisthijm incedebant in centurijs & millibus: David autē & viri eius erant in nouissimo agmine cū Achis. * Dixeruntq. principes Philisthijm ad Achis: Quid sibi volunt Hebræi isti? Et ait Achis ad principes Philisthijm: Num

Y igno-

ignoratis Dauid, qui fuit seruus Saul regis Israel, & est apud me multis diebus, vel annis, & non inueni in eo quidquam ex die qua transfugit ad me, vsque ad diem hanc? * Irati sunt autem aduersus eum principes Philisthijm, & dixerunt ei: Reuertatur vir iste, & sedeat in loco suo, in quo constituisti eum, & non descendat nobiscum in praelium, ne fiat nobis aduersarius, cum praeliari cœperimus: quomodo enim aliter poterit placare dominum suum, nisi in capitibus nostris? * Nonne iste est Dauid, cui cantabant in choris, dicētes: Percussit Saul in millibus suis, & Dauid in decem millibus suis? * Vocauit ergo Achis Dauid, & ait ei: Viuit Dominus, quia rectus es tu, & bonus in cōspectu meo: & exitus tuus, & introitus tuus mecum est in castris: & non inueni in te quidquam mali ex die qua venisti ad me, vsque in diem hanc: sed satrapis non places. * Reuertere ergo, & vade in pace, & non offendas oculos satraparum Philisthijm. * Dixitq. Dauid ad Achis: Quid enim feci, & quid inuenisti in me seruo tuo a die qua fui in conspectu tuo vsque in diē hanc, vt non veniam, & pugnem contra inimicos domini mei regis? * Respondens autem Achis, locutus est ad Dauid: Scio quia bonus es tu in oculis meis, sicut Angelus Dei: sed principes Philisthinorum dixerunt: Non ascendet nobiscum in praelium. * Igitur confurge mane tu, & serui domini tui, qui venerunt tecum: & cum de nocte surrexeritis, & cœperit diluescere, pergite. * Surrexit itaque de nocte Dauid ipse & viri eius, vt proficiscerentur mane, & reuerterentur ad Terram Philisthijm: Philisthijm autem ascenderunt in Iezrahel.

CAP. XXX.

CUMQ. venissent Dauid & viri eius in Siceleg die tertia, Amalecitæ impetum fecerāt ex parte australi in Siceleg, & percusserant Siceleg, & succēderant eam igni. * Et captiuas duxerant mulieres ex ea, a minimo vsque ad magnum: & non interfecerant, quemquā, sed secum duxerant, & pergebāt

itinere suo. * Cum ergo venissent Dauid & viri eius ad ciuitatē, & inuenissent eam succensam igni, & vxores suas, & filios suos, & filias ductas esse captiuas, * leuauerūt Dauid & populus qui erat cum eo voces suas, & planxerūt donec deficerent in eis lacrymæ. * Siquidem & duæ vxores Dauid captivæ ductæ fuerant, Achinoam Iezrahelites, & Abigail vxor Nabal Carmeli. * Et contristatus est Dauid valde: volebat enim eū populus lapidare, quia amara erat anima vniuscuiusque viri super filiis suis, & filiabus: cōfortatus est autem Dauid in Domino Deo suo. * Et ait ad Abiathar sacerdotem filium Achimelech: Applica ad me ephod. Et applicauit Abiathar ephod ad Dauid, * & consuluit Dauid Dominum, dicens: Persequar latrunculos hos, & comprehendam eos, an non? Dixitq. ei Dominus: Persequere: absque dubio enim cōprehēdes eos, & excuties prædam. * Abijt ergo Dauid ipse, & sexcenti viri qui erant cum eo, & venerunt vsque ad Torrentē Besor: & lassī quidā substituerunt. * Persecutus est autē Dauid ipse, & quadringenti viri: substitērunt enim ducēti, qui lassī transire nō poterant Torrentem Besor. * Et inuenerūt virum Ægyptium in agro, & adduxerunt eum ad Dauid: dederuntq. ei panem vt comederet, & biberet aquam, * sed & fragmen massæ caricarum, & duas ligaturas vix passæ. Quæ cum comedisset, reuersus est spiritus eius, & refocillatus est: non enim comederat panē, neque biberat aquā, tribus diebus & tribus noctibus. * Dixit itaque ei Dauid: Cuius es tu? vel vnde? & quo pergis? Qui ait: Puer Ægyptius ego sum, seruus viri Amalecitæ: dereliquit autem me dominus meus, quia ægrotare cœpi nudius tertius. * Siquidem nos erupimus ad australem plagam Cerethi, & contra ludam, & ad Meridiem Caleb, & Siceleg succēdimus igni. * Dixitq. ei Dauid: Potes me ducere ad cuneū istum? Qui ait: Iura mihi per Deum, quòd non occidas me, & non tradas me in manus domini mei, & ego ducam te ad cuneum istum. Et iurauit ei Dauid. * Qui cum duxisset eum, ecce illi discumbebant super faciem

faciem vniuersæ terræ comedentes & bibentes, & quasi festum celebrantes diem, pro cuncta præda, & spolijs quæ ceperant de Terra Philisthijm, & de Terra Iuda. * Et percussit eos David a vespere vsque ad vespërâ alterius diei, & non euasit ex eis quisquam, nisi quadringenti viri adolescentes, qui ascenderant camelos, & fugerant. * Eruit ergo David omnia, quæ tulerant Amalecitæ, & duas vxores suas eruit. * Nec defuit quidquam a paruo vsque ad magnum, tam de filijs quàm de filiabus, & de spolijs, & quæcumque rapuerant, omnia reduxit David. * Et tulit vniuersos greges & armenta, & minauit ante faciem suam: dixeruntque: Hæc est præda David. * Venit autem David ad ducentos viros, qui lassii substituerant, nec sequi potuerant David, & residere eos iusserat in Torrente Besor: qui egressi sunt obuiam David, & populo qui erat cum eo. Accedens autem David ad populum, salutauit eos pacifice. Respondensq. omnis vir pessimus, & iniquus de viris, qui ierant cum David, dixit: Quia non venerunt nobiscû, nō dabimus eis quidquam de præda, quam eruiimus: sed sufficiat unicuique vxor sua & filij: quos cum acceperint, recedant. * Dixit autem David: Non sic facietis fratres mei de his, quæ tradidit nobis Dominus, & custodiuit nos, & dedit latrunculos, qui eruperant aduersum nos, in manus nostras: * nec audiet vos quisquam super sermone hoc, æqua enim pars erit descendens ad prælium, & remanentis ad sarcinas, & similiter diuident. * Et factum est hoc ex die illa, & deinceps constitutum & præfinitû, & quasi lex in Israel vsque in diem hanc. * Venit ergo David in Siceleg, & misit dona de præda senioribus Iuda proximis suis, dicens: Accipite benedictionem de præda hostiû Domini: * His, qui erant in Bethel, & qui in Ramoth ad Meridiem, & qui in Iether, & qui in Aroër, & qui in Sephamoth, & qui in Esthamo, & qui in Rachal, & qui in vrbibus Ierameel, & qui in vrbibus Ceni, & qui in Arama, & qui in lacu Asan, & qui in Athach, & qui in Hebron, & reliquis qui

erant in his locis, in quibus commoratus fuerat David ipse, & viri eius.

C A P . . . . . X X X I .

PHILISTHIIM autem pugnabant aduersum Israel: & fugerunt viri Israel ante faciem Philisthijm, & ceciderunt interfecti in monte Gelboe. * Irrueruntq. Philisthijm in Saul, & in filios eius, & percusserunt Ionathan, & Abinadab, & Melchisua filios Saul, * totumq. pondus prælij versum est in Saul: & consecuti sunt eum viri sagittarij, & vulneratus est vehementer a sagittarijs. * Dixitq. Saul ad armigerum suum: Euagina gladium tuum, & percute me: ne forte veniant incircumcisi isti, & interficiant me, illudêtes mihi. Et noluit armiger eius: fuerat enim nimio terrore perterritus. arripuit itaque Saul gladiû, & irruit super eum. * Quod cum vidisset armiger eius, videlicet quod mortuus esset Saul, irruit etiâ ipse super gladiû suum, & mortuus est cum eo. * Mortuus est ergo Saul, & tres filij eius, & armiger illius, & vniuersi viri eius in die illa pariter. * Videntes autem viri Israel, qui erant trans vallem, & trans Iordanem, quod fugissent viri Israëlita, & quod mortuus esset Saul, & filij eius, reliquerunt ciuitates suas, & fugerunt: veneruntq. Philisthijm, & habitauerunt ibi. * Facta autem die altera, venerunt Philisthijm, vt spoliaret interfectos, & inueniunt Saul & tres filios eius iacentes in monte Gelboe. * Et præciderunt caput Saul, & spoliauerunt eum armis: & miserunt in Terram Philisthinorum per circuitum, vt annuntiaretur in templo idolorû, & in populis. * Et posuerunt arma eius in templo Astaroth, corpus vero eius suspenderunt in muro Bethsan. * Quod cum audissent habitatores Iabes Galaad, quæcumque fecerant Philisthijm Saul, * surrexerunt omnes viri fortissimi, & ambulauerunt tota nocte, & tulerunt cadauer Saul, & cadauera filiorum eius de muro Bethsan: veneruntq. Iabes Galaad, & combusserunt ea ibi: & tulerunt ossa eorum, & sepelierunt in nemore Iabes, & ieiunauerunt septem diebus.

LIBER SECVNDVS
SAMVELI S.
QVEM NOS
SECVNDVM REGVM
DICIMVS.

CAPVT PRIMVM.

EACTVM est autem, postquam mortuus est Saul, ut David reuerteretur a cæde Amalec, & maneret in Siceleg duos dies. In die autem tertia apparuit homo veniēs de castris Saul veste conscissa, & pulvere cōspersus caput. & ut venit ad David, cecidit super faciem suam, & adoravit. Dixitq. ad eum David: Vnde venis? Qui ait ad eum: De castris Israel fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? indica mihi. Qui ait: Fugit populus ex prælio, & multi corruentes e populo mortui sunt: sed & Saul & Ionathas filius eius interierunt. Dixitq. David ad adolescentem, qui nūciabat ei: Vnde scis quia mortuus est Saul, & Ionathas filius eius? Et ait adolescens, qui nunciabat ei: Casu veni in montē Gelboe, & Saul incumbibat super hastam suam: porro currus & equites appropinquabant ei, & conuersus post tergum suū, vidensq. me vocauit. Cui cum respondissem: Adsum: dixit mihi: Quisnam es tu? Et aio ad eum: Amalecites ego sum. Et locutus est mihi: Sta super me, & interfice me: quoniam tenent me angustia, & adhuc tota anima mea in me est. Stansq. super eū, occidi illum: sciebam enim quod viuere non poterat post ruinam: & tuli diademā quod erat in capite eius, & armillā de brachio illius, & attuli ad te dominum meum huc. Apprehendens autem David vestimenta sua scidit, omnesq. viri, qui erant cū eo, & planxerunt, & fleuerunt, & ieiunauerunt

vsque ad vesperam super Saul, & super Ionathan filium eius, & super populum Domini, & super domum Israel, eo quod corruissent gladio. Dixitq. David ad iuuenē qui nunciauerat ei: Vnde es tu? Qui respondit: Filius hominis aduenæ Amalecitarum ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuisti mittere manum tuam ut occideres christum Domini? Vocansq. David unum de pueris suis, ait: Accedens irue in eum. Qui percussit illum, & mortuus est. Et ait ad eum David: Sanguis tuus super caput tuum: os enim tuum locutum est aduersum te, dicens: Ego interfeci christum Domini. Planxit autem David plantum huiusmodi super Saul, & super Ionathan filium eius, (& præcepit ut docerent filios Iuda arcum, sicut scriptum est in Libro iustorum.) Et ait: Considera Israel pro his, qui mortui sunt super excelsa tua vulnerati. Inclyti, Israel, super mōtes tuos interfecti sunt: quo modo ceciderunt fortes? Nolite annunciare in Geth, neque annuncietis in compitis Ascalonis: ne forte lætentur filia Philisthij, ne exultent filia incircumcisorum. Montes Gelboe, nec ros, nec pluuia veniant super vos, neque sint agri primitiarum: quia ibi abiectus est clypeus fortium, clypeus Saul, quasi non esset vnctus oleo. A sanguine interfectorum, ab adipe fortium, sagitta Ionathæ nūquam redijt retrorsum, & gladius Saul non est reuersus inanis. Saul & Ionathas amabiles, & decori in vita sua, in morte quoque non sunt diuisi: aquilis velociores, leonibus

bus fortiores. * Filia Israel super Saul flete, qui vestiebat vos coccino in delicijs, qui præbebat ornamenta aurea cultui vestro. * Quo modo ceciderunt fortes in prælio? Ionathas in excelsis tuis occisus est? Doleo super te frater mi Ionatha decore nimis, & amabilis super amorem mulierum. Sicut mater vnicum amat filium suum, ita ego te diligebam. * Quo modo ceciderunt robusti, & perierunt arma bellica?

CAP. II.

IGITUR post hæc consuluit Dauid Dominum, dicens: Num ascendam in vnam de ciuitatibus Iuda? Et ait Dominus ad eum: Ascende. Dixitq. Dauid: Quo ascendam? Et respondit ei: In Hebron. * Ascendit ergo Dauid, & duæ vxores eius, Achinoam Iezraelites, & Abigail vxor Nabal Carmeli: sed & viros, qui erant cum eo, duxit Dauid singulos cum domo sua: & manserunt in oppidis Hebron. * Veneruntq. viri Iuda, & vnixerunt ibi Dauid, vt regnaret super domum Iuda. Et nunciatum est Dauid, quod viri Iabes Galaad sepelissent Saul: * Misit ergo Dauid nuncios ad viros Iabes Galaad, dixitq. ad eos: Benedicti vos Domino, qui fecistis misericordiam hanc cum domino vestro Saul, & sepelistis eum. * Et nunc retribuere vobis quidem Dominus misericordiam & veritatem: sed & ego reddam gratiam, eo quod fecistis verbum istud. * Confortentur manus vestrae, & estote filij fortitudinis: licet enim mortuus sit dominus vester Saul, tamen me vnxit domus Iuda in regem sibi. * Abner autem filius Ner princeps exercitus Saul, tulit Isboseth filium Saul, & circumduxit eum per castra, regemq. constituit super Galaad, & super Gessuri, & super Iezrael, & super Ephraim, & super Benjamin, & super Israel vniuersum. * Quadraginta annorum erat Isboseth, filius Saul cum regnare cœpisset super Israel, & duobus annis regnavit: sola autem domus Iuda sequebatur Dauid. * Et fuit numerus dierum, quos commoratus est Dauid, imperans in He-

bron super domum Iuda, septem annorum, & sex mensium. * Egressusq. est Abner filius Ner, & pueri Isboseth filij Saul de castris in Gabaon. * Porro Ioab filius Saruiæ, & pueri Dauid egressi sunt, & occurrerunt eis iuxta piscinam Gabaon. Et cum in vnum conuenissent, e regione sederunt: hi ex vna parte piscinæ, & illi ex altera. * Dixitq. Abner ad Ioab: Surgant pueri, & ludant coram nobis. Et respondit Ioab: Surgant. * Surrexerunt ergo, & transierunt numero duodecim de Benjamin, ex parte Isboseth filij Saul, & duodecim de pueris Dauid. * Apprehensiq. vnusquisque capite comparis sui, defixit gladium in latus contrarij, & ceciderunt simul: vocatumq. est nomen loci illius: Ager robustorum, in Gabaon. * Et ortum est bellum durum satis in die illa: fugatusq. est Abner, & viri Israel a pueris Dauid. * Erant autem ibi tres filij Saruiæ, Ioab, & Abisai, & Asael: porro Asael cursor velocissimus fuit, quasi vnus de capreis, quæ morantur in siluis. * Persequebatur autem Asael Abner, & non declinauit ad dextram neque ad sinistram omittens persequi Abner. * Respexit itaque Abner post tergum suum, & ait: Tune es Asael? Qui respondit: Ego sum. * Dixitq. ei Abner: Vade ad dextram, siue ad sinistram, & apprehende vnum de adolescentibus, & tolle tibi spolia eius. Noluit autem Asael omittere quin vrgeret eum. * Rursumq. locutus est Abner ad Asael: recede, noli me sequi, ne compellar confodere te in terram, & leuare non poterò faciem meam ad Ioab fratrem tuum. * Qui audire contempsit, & noluit declinare: percussit ergo eum Abner auersa hasta in inguine, & transfodit, & mortuus est in eodem loco: omnesq. qui transibant per locum illum, in quo ceciderat Asael, & mortuus erat, subsistebant. * Persequentibus autem Ioab, & Abisai fugientem Abner, sol occubuit: & venerunt vsque ad Collem aquæ ductus, qui est ex aduerso vallis itineris deserti in Gabaon. * Congregatiq. sunt filij Benjamin ad Abner: & conglo-

bati in vnum cuneum, steterunt in summitate tumuli vnus. * Et exclamauit Abner ad Ioab, & ait: Num vsque ad internecionē tuus mucro defauit? an ignoras quod periculosa sit desperatio? vsquequo non dicis populo vt omittat persequi fratres suos? * & ait Ioab: Viuit Dominus, si locutus fuisses, mane recessisset populus persequens fratrem suum. * Insonuit ergo Ioab buccina, & stetit omnis exercitus, nec persecuti sunt vltra Israel, neque iniungere certamen. * Abner autem & viri eius abierunt per campestria, tota nocte illa: & transierunt Iordanem, & lustrata omni Beth horon, venerunt ad Castra. * Porro Ioab reuersus, omisso Abner, congregauit omnem populum: & defuerunt de pueris Dauid decem & nouem viri, excepto Asaele. * Serui autem Dauid percusserunt de Benjamin, & de viris, qui erant cum Abner trecentos sexaginta, qui & mortui sunt. * Tuleruntq. Asael, & sepelierunt eum in sepulchro patris sui in Bethlehem: & ambulauerunt tota nocte Ioab & viri qui erant cum eo, & in ipso crepusculo peruenerunt in Hebron.

CAP. III.

FACTA est ergo longa concertatio inter domum Saul, & inter domum Dauid: Dauid proficiscens, & semper seipso robustior, domus autem Saul decrescens quotidie. * Natiq. sunt filij Dauid in Hebron: fuitq. primogenitus eius Amnon de Achinoam Iezrahelitide. * Et post eū Cheleab de Abigail vxore Nabal Carmeli: porro tertius Absalon filius Maacha filiae Tholmai regis Gessur. * Quartus autem Adonias, filius Haggith: & quintus Saphathia, filius Abital. * Sextus quoque Iethraam de Eglā vxore Dauid. hi nati sunt Dauid in Hebron. * Cum ergo esset praelium inter domum Saul & domum Dauid, Abner filius Ner regebat domum Saul. * Fuerat autem Sauli concubina nomine Respha, filia Aia. Dixitq. Isboseth ad Abner: * Quare ingressus es ad concubinam patris mei? Qui

iratus nimis propter verba Isboseth, ait: Numquid caput canis ego sum aduersum Iudam hodie, qui fecerim misericordiam super domum Saul patris tui, & super fratres & proximos eius, & non tradidi te in manus Dauid, & tu requisisti in me quod argueres pro muliere hodie? * Hæc faciat Deus Abner, & hæc addat tibi quomodo iurauit Dominus Dauid, sic faciam cum eo, * vt transferatur regnum de domo Saul, & eleuetur thronus Dauid super Israel, & super Iudam, a Dan vsque Bersabee. * Et non potuit respondere ei quidquam, quia metuebat illum. * Misit ergo Abner nuncios ad Dauid pro se dicentes: Cuius est terra? Et vt loquerentur: Fac mecum amicitias, & erit manus mea tecum, & reducam ad te vniuersum Israel. * Qui ait: Optime: ego faciam tecum amicitias: sed vnā rem peto a te, dicens: Non videbis faciem meam antequam adduxeris Michol filiam Saul: & sic venies, & videbis me. * Misit autem Dauid nuncios ad Isboseth filium Saul, dicens: Redde vxorem meam Michol, quā despondi mihi centum præputijs Philisthijm. * Misit ergo Isboseth, & tulit eam a viro suo Phaltiel, filio Lais. * Sequebaturq. eam vir suus, plorans vsque Bahurim: & dixit ad eum Abner: Vade, & reuertere. * Qui reuersus est. * Sermōnem quoque intulit Abner ad seniores Israel, dicens: Tam heri quā nudiustertius quærebatis Dauid vt regnaret super vos. * Nunc ergo facite: quoniam Dominus locutus est ad Dauid, dicens: In manu serui mei Dauid saluabo populum meū Israel de manu Philisthijm, & omnium inimicorum eius. * Locutus est autem Abner etiam ad Benjamin. Et abiit vt loqueretur ad Dauid in Hebron omnia quæ placuerant Israeli, & vniuerso Benjamin. * Venitq. ad Dauid in Hebron cum viginti viris: & fecit Dauid Abner, & viri eius qui venerant cum eo, conuiuium. * Et dixit Abner ad Dauid: Surgam, vt congregem ad te dominum meum regem omnem Israel, & ineam tecum fœdus, & imperes omnibus, sicut desiderat anima tua. Cum ergo

ergo deduxisset David Abner, & ille isset in pace, statim pueri David, & loab venerunt, cælis latronibus, cum preda magnanimis: Abner autem non erat cum David in Hebron, quia iam dimiserat eum, & profectus fuerat in pace. Et loab, & omnis exercitus, qui erat cū eo, postea venerunt: nunciatum est itaque loab a narrantibus: Venit Abner filius Ner ad regem, & dimisit eum, & abiit in pace. Et ingressus est loab ad regem, & ait: Quid fecisti? Ecce venit Abner ad te: quare dimisisti eum, & abiit & recessit? ignoras Abner filium Ner, quoniam ad hoc venit ad te ut deciperet te, & sciret exitum tuum, & introitum tuum, & nosset omnia quæ agis? Egressus itaque loab a David, misit nuncios post Abner, & reduxit eum a cisterna Sira, ignorante David. Cumq. rediisset Abner in Hebron, seorsum adduxit eum loab ad medium portæ, ut loqueretur ei, in dolo: & percussit illum ibi in inguine, & mortuus est in ultionem sanguinis Afael fratris eius. Quod cum audisset David rem iam gestam, ait: Mundus ego sum, & regnum meum apud Dominum usque in sempiternum a sanguine Abner filij Ner, & veniat super caput loab, & super omnem domum patris eius: nec deficiet de domo loab fluxum seminis sustinens, & leprosus, & tenes fu sum, & cadens gladio, & indigens pane. Igitur loab & Abisai frater eius interfecerunt Abner, eo quod occidisset Afael fratrem eorum in Gabaon in proelio. Dixit autem David ad loab, & ad omnem populum, qui erat cum eo: Scindite vestimenta vestra, & accingimini faccis, & plangite ante exequias Abner. porro rex David sequebatur feretrum. Cumq. sepelissent Abner in Hebron, leuauit rex David vocem suam, & fleuit super tumulum Abner: fleuit autem & omnis populus. Plangensq. rex & lugens Abner, ait: Nequaquam ut mori solent ignaui, mortuus est Abner. Manus tuæ ligatæ non sunt, & pedes tui non sunt compedibus aggrauati: sed sicut solent cadere coram filiis iniquitatis, sic corruisti.

Congeminansq. omnis populus fleuit super eum. Cumq. venisset vniuersa multitudo cibum capere cum David, clara adhuc die iurauit David, dicens: Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, si ante occasum solis gustauero panem vel aliud quidquam. Omnisq. populus audiuit, & placuerunt eis cuncta quæ fecit rex in conspectu totius populi. & cognouit omne vulgus, & vniuersus Israel in die illa quoniam non actum fuisset a rege ut occideretur Abner filius Ner. Dixit quoque rex ad seruos suos: Num ignoratis quoniam princeps & maximus cecidit hodie in Israel? Ego autem adhuc delicatus, & vnctus rex: porro viri isti filij Saruix duri sunt mihi: retribuatur Dominus facienti malum iuxta malitiam suam.

C A P. IIII.

AVDIUIT autem Isboseth filius Saul quod cecidisset Abner in Hebron: & dissolutæ sunt manus eius, omnisq. Israel perturbatus est. Duo autem viri principes latronum erant filio Saul, nomen vni Baana, & nomen alteri Rechab, filij Remmon Berothitæ de filiis Benjamin: siquidem & Beroth reputata est in Benjamin. & fugerunt Berothitæ in Gethaim, fueruntq. ibi aduenæ usque ad tempus illud. Erat autem Ionathæ filio Saul filius debilis pedibus: quinquennis enim fuit, quando venit nuncius de Saul & Ionatha ex Iezrahel. tollens itaque eum nutrix sua, fugit: cumq. festinaret ut fugeret, cecidit, & claudus effectus est: habuitq. vocabulum Miphiboseth. Venientes igitur filij Remmon Berothitæ, Rechab & Baana, ingressi sunt feruente die domum Isboseth: qui dormiebat super stratum suum meridie. Et ostiaria domus purgans triticum, obdormiuit. Ingressi sunt autem domum latenter assumentes spicas tritici, & percusserunt eum in inguine Rechab & Baana frater eius, & fugerunt. Cum autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat super lectum suum in conclauis, & percutientes interfecerunt eum: subla-

sublatoq. capite eius, abierunt per viam. deserti tota nocte, & attulerunt caput Isboseth ad Dauid in Hebron: dixeruntq. ad regem: Ecce caput Isboseth filij Saul inimici tui, qui quærebat animam tuam: & dedit Dominus domino meo regi ultionem hodie de Saul, & de semine eius. Respondens autem Dauid Rechab, & Baana fratri eius, filijs Remmon Berothitæ, dixit ad eos: Vivit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia, quoniam eum, qui annunciauerat mihi, & dixerat: Mortuus est Saul: qui putabat se prospera nunciare, tenui, & occidi eum in Siceleg, cui oportebat mercedem dare pro nuncio. Quanto magis nunc cum homines impij interfecerunt virum innoxium in domo sua, super lectum suum, non quæram sanguinem eius de manu vestra, & auferam vos de terra? Præcepit itaque Dauid pueris suis, & interfecerunt eos: præcidentesq. manus & pedes eorum, suspenderunt eos super piscinam in Hebron: caput autem Isboseth tulerunt, & sepelierunt in sepulchro Abner in Hebron.

C A P. V.

ET venerunt vniuersæ tribus Israel ad Dauid in Hebron, dicentes: Ecce nos, os tuum, & caro tua sumus. Sed & heri & nudius tertius cum esset Saul rex super nos, tu eras educens & reducens Israel: dixit autem Dominus ad te: Tu pasces populum meum Israel, & tu eris dux super Israel. Venerunt quoque & seniores Israel ad regem in Hebron, & percussit cum eis rex Dauid fœdus in Hebron coram Domino: vnixeruntq. Dauid in regem super Israel. Filius triginta annorum erat Dauid, cum regnare cœpisset, & quadraginta annis regnavit. In Hebron regnavit super Iudam septem annis & sex mensibus: in Ierusalem autem regnavit triginta tribus annis super omnem Israel & Iudam. Et abiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Ierusalem, ad Iebusæum habitatorem terræ: dictumq. est Dauid ab eis: Non ingredieris

huc, nisi abstuleris cecos & claudos dicentes: Non ingredietur Dauid huc. Cœpit autem Dauid arcem Sion, hæc est ciuitas Dauid. Proposuerat enim Dauid in die illa præmium, qui percussisset Iebusæum, & tetigisset domatum fistulas, & abstulisset cecos & claudos odientes animam Dauid. idcirco dicitur in prouerbio: Cæcis & claudus non intrabunt in templum. Habitauit autem Dauid in arce, & vocauit eam, Ciuitatem Dauid: & ædificauit per gyrum a Mello & intrinsecus. Et ingrediebatur proficiens atque succrescens, & Dominus Deus exercituum erat cum eo. Misit quoque Hiram rex Tyri nuncios ad Dauid, & ligna cedrina, & artifices lignorum, artificesq. lapidum ad parietes: & ædificauerunt domum Dauid. Et cognouit Dauid quoniam confirmasset eum Dominus regem super Israel, & quoniam exaltasset regnum eius super populum suum Israel. Accepit ergo Dauid adhuc concubinas & vxores de Ierusalem, postquam venerat de Hebron: natiq. sunt Dauid & alij filij & filiae. & hæc nomina eorum, qui nati sunt ei in Ierusalem, Samua, & Sobab, & Nathan, & Salomon, & Iebahar, & Elisua, & Nepheg, & Iaphia, & Elisama, & Elioda, & Eliphaleth. Audierunt ergo Philisthij, quod vnixisset Dauid in regem super Israel: & ascenderunt vniuersi vt quærent Dauid: quod cum audisset Dauid, descendit in præsidium. Philisthij autem venientes diffusi sunt in Valle Raphaim. & consuluit Dauid Dominum, dicens: Si ascendam ad Philisthij? & si dabis eos in manu mea? Et dixit Dominus ad Dauid: Ascende, quia tradens dabo Philisthij in manu tua. Venit ergo Dauid in Baal Pharasim: & percussit eos ibi, & dixit: Diuisit Dominus inimicos meos coram me, sicut diuiduntur aquæ. Propterea vocatum est nomen loci illius, Baal Pharasim. Et reliquerunt ibi sculpilia sua: quæ tulit Dauid, & viri eius. Et addiderunt adhuc Philisthij vt ascenderent, & diffusi sunt in Valle Raphaim. Consuluit autem Dauid

Dauid Dominum: Si ascendam contra Philisthaeos, & tradas eos in manus meas? Qui respondit: Non ascendas contra eos, sed gyra post tergum eorum, & venies ad eos ex aduerso pyrorum. * Et cum audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum, tunc inibis proelium: quia tunc egredietur Dominus ante faciem tuam, ut percutiat castra Philisthijm. * Fecit itaque Dauid sicut praeceperat ei Dominus, & percussit Philisthijm de Gabaa, usque dum venias Gezer.

C A P. VI.

CONGREGAVIT autem rursum Dauid omnes electos ex Israel triginta millia. * Surrexitq. Dauid, & abiit, & uniuersus populus, qui erat cum eo de viris Iuda, ut adducerent arcam Dei, super quam inuocatum est nomen Domini exercituum, sedentis in cherubim super eam. * Et imposuerunt arcam Dei super plaustrum nouum: tuleruntq. eam de domo Abinadab, qui erat in Gabaa: Oza autem, & Ahio filij Abinadab, minabant plaustrum nouum. * Cumq. tulissent eam de domo Abinadab, qui erat in Gabaa, custodiens arcam Dei Ahio praecebat arcam. * Dauid autem, & omnis Israel ludebant coram Domino in omnibus lignis fabrefactis, & citharis & lyris & tympanis & sistris & cymbalis. * Postquam autem venerunt ad Aream Nachon, extendit Oza manum ad arcam Dei, & tenuit eam: quoniam calcitrabant boues, & declinauerunt eam. * Iratusq. est indignatione Dominus contra Ozam, & percussit eum super temeritate: qui mortuus est ibi iuxta arcam Dei. * Contristatus est autem Dauid, eo quod percussisset Dominus Ozam, & vocatum est nomen loci illius: Percussio Oza usque in diem hanc. * Et extimuit Dauid Dominum in die illa, dicens: Quo modo ingreditur ad me arca Domini? * Et noluit diuertere ad se arcam Domini in ciuitatem Dauid: sed diuertit eam in domum Obededom Gethæi. * Et habitauit arca Domini in domo Obededom Gethæi tribus mensibus: & benedixit Dominus Obededom, & omnem do-

11 mum eius. * Nunciatumq. est regi Dauid quod benedixisset Dominus Obededom, & omnia eius propter arcam Dei. Abiit ergo Dauid, & adduxit arcam Dei de domo Obededom in ciuitatem Dauid cum gaudio: & erant cum Dauid septem chori, & 13 victima vituli. * Cumq. transcendissent qui portabant arcam Domini sex passus, immo 14 labat bouem & arietem, & Dauid saltabat totis viribus ante Dominum. porro Dauid erat 15 accinctus ephod lineo. * Et Dauid, & omnis domus Israel ducebant arcam testamenti Domini, in iubilo, & in clangore buccinae. 16 * Cumq. intrasset arca Domini in ciuitatem Dauid, Michol filia Saul prospiciens per fenestram, vidit regem Dauid subsilientem, atque saltantem coram Domino: & despe- 17 xit eum in corde suo. * Et introduxerunt arcam Domini, & imposuerunt eam in loco suo in medio tabernaculi, quod tetenderat ei Dauid: & obtulit Dauid holocausta, & 18 pacifica coram Domino. * Cumq. compleisset offerens holocausta & pacifica, benedixit populo in nomine Domini exercituum. 19 * Et partitus est uniuersae multitudini Israel tam viro quam mulieri singulis collyridam panis vnam, & assaturam bubulae carnis vnam, & similam frixam oleo: & abiit omnis populus, unusquisque in domum suam. * Reuersusq. est Dauid ut benediceret domui suae: & egressa Michol filia Saul in occursum Dauid, ait: Quam gloriosus fuit hodie rex Israel discooperiens se ante ancillas seruorum suorum, & nudatus est, quasi si nudetur vnus de scurris. 20 * Dixitq. Dauid ad Michol: Ante Dominum, qui elegit me potius quam patrem tuum, & quam omnem domum eius, & praecepit mihi ut essem dux super populum Domini in Israel, & ludam, & vilior fiam plus quam factus sum: & ero humilis in oculis meis: & cum ancillis, de quibus locuta es, gloriosior apparebo. * Igitur Michol filiae Saul non est natus filius usque in diem mortis suae.

C A P . VII.

FACTUM est autem cum sedisset rex in domo sua, & Dominus dedisset ei requiem vndique ab vniuersis inimicis suis, *dixit ad Nathan prophetā: Vide ne quod ego habitem in domo cedrina, & arca Dei posita sit in medio pellium? *Dixitq. Nathan ad regem: Omne quod est in corde tuo, vade fac: quia Dominus tecum est. *Factum est autem in illa nocte: & ecce sermo Domini ad Nathan, dicens: *Vade, & loquere ad seruum meum David: Hæc dicit Dominus: Numquid tu ædificabis mihi domum ad habitandū? *Neque enim habitavi in domo ex die illa, qua eduxi filios Israel de Terra Ægypti, vsque in diem hanc: sed ambulabam in tabernaculo, & in tentorio. *Per cuncta loca, quæ transiui cum omnibus filiis Israel, nūquid loquens locutus sum ad vnam de tribubus Israel, cui præcepi vt pasceret populum meum Israel, dicens: Quare non ædificastis mihi domum cedrinam? *Et nunc hæc dices seruo meo David: Hæc dicit Dominus exercituum: Ego tuli te de pascuis sequentem greges, vt esses dux super populum meum Israel: & fui tecum in omnibus vbicumque ambulasti, & interfeci vniuersos inimicos tuos a facie tua: feciq. tibi nomen grande, iuxta nomen magnorum, qui sunt in terra. *Et ponam locum populo meo Israel, & plantabo eum, & habitabit sub eo, & non turbabitur amplius: nec addent filij iniquitatis vt affligant eum sicut prius, *ex die qua constitui iudices super populum meum Israel: & requiem dabo tibi ab omnibus inimicis tuis. prædicatq. tibi Dominus, quod domū faciat tibi Dominus. *Cūq. completi fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis, suscitabo semen tuum post te, quod egredietur de vtero tuo, & firmabo regnum eius. *ipse ædificabit domum nomini meo, & stabiliā thronum regni eius vsque in sempiternum. *Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium: qui si inique aliquid gesserit, arguam eum in virga virorum, & in plagis

filiorum hominum. *Misericordiam autem meam non auferam ab eo, sicut abstuli a Saul, quem amoui a facie mea. *Et fidelis erit domus tua, & regnum tuum vsque in aternū ante faciem tuam, & thronus tuus erit firmus iugiter. *Secundū omnia verba hæc, & iuxta vniuersam visionem istam, sic locutus est Nathan ad David. *Ingressus est autem rex David, & sedit coram Domino, & dixit: Quis ego sum Domine Deus, & quæ domus mea, quia adduxisti me hucusque? *Sed & hoc parum visum est in conspectu tuo Domine Deus, nisi loquereris etiam de domo serui tui in longinquum: ista est enim lex Adā, Domine Deus. *Quid ergo addere poterit adhuc David, vt loquatur ad te? tu enim scis seruum tuum Domine Deus. *Propter verbum tuū, & secundum cor tuum fecisti omnia magnalia hæc, ita vt notum faceres seruo tuo. *Idcirco magnificatus es Domine Deus, quia non est similis tui, neque est Deus extra te, in omnibus quæ audiuius auribus nostris. *Quæ est autem, vt populus tuus Israel, gēs in terra, propter quam iuit Deus, vt redimeret eam sibi in populum, & poneret sibi nomen, faceretq. eis magnalia, & horribilia super terram, a facie populi tui, quem redemisti tibi ex Ægypto, gentem, & deum eius. *Firmasti enim tibi populum tuum Israel in populum sempiternum: & tu Domine Deus factus es eis in Deum. *Nunc ergo Domine Deus verbum, quod locutus es super seruum tuum; & super domum eius, suscita in sempiternum: & fac sicut locutus es, vt magnificetur nomen tuum vsque in sempiternum, atque dicatur: Dominus exercituum, Deus super Israel. Et domus serui tui David erit stabilita coram Domino, quia tu Domine exercituum, Deus Israel reuelasti aurem serui tui, dicēs: Domum ædificabo tibi: propterea inuenit seruus tuus cor suum vt oraret te oratione hac. *Nunc ergo Domine Deus, tu es Deus, & verba tua erunt vera: locutus es enim ad seruum tuum bona hæc. *Incipe ergo, & benedic domui serui tui, vt sit in sempi-

sempiternum coram te : quia tu Domine Deus locutus es, & benedictione tua benedicetur domus serui tui in sempiternum .

C A P . V I I I .

FACTVM est autem post hæc percussit David Philisthijm, & humiliavit eos, & tulit David Frenum tributi de manu Philisthijm. * Et percussit Moab, & mensus est eos funiculo, coæquans terræ : mensus est autem duos funiculos, vnum ad occidendum, & vnum ad viuificandum : factusq. est Moab David seruiens sub tributo. * Et percussit David Adarezer filium Rohob regem Soba, quando profectus est vt dominaretur super flumen Euphraten . * Et captis David ex parte eius mille septingentis equitibus, & viginti millibus peditum, subneruauit omnes iugales curruum : dereliquit autem ex eis centum currus . * Venit quoque Syria Damasci, vt præsidium ferret Adarezer regi Soba : & percussit David de Syria viginti duo millia virorum . * Et posuit David præsidium in Syria Damasci : factaq. est Syria David seruiens sub tributo : seruauitq. Dominus David in omnibus ad quæcumque profectus est. * Et tulit David arma aurea, quæ habebant serui Adarezer, & detulit ea in Ierusalem. * Et de Beete, & de Beroth ciuitatibus Adarezer tulit rex David æs multum nimis . * Audiuit autem Thou rex Emath, quod percussisset David omne robur Adarezer, & misit Thou Ioram filium suum ad regem David, vt salutaret eum congratulans, & gratias ageret : eo quod expugnasset Adarezer, & percussisset eum . Hostis quippe erat Thou Adarezer, & in manu eius erant vasa aurea, & vasa argentea, & vasa ærea : quæ & ipsa sanctificauit rex David Domino cum argento & auro, quæ sanctificauerat de vniuersis gentibus, quas subegerat de Syria, & Moab, & filijs Ammon, & Philisthijm, & Amalec, & de manubijs Adarezer filij Rohob regis Soba. * Fecit quoque sibi David nomen cum reuerteretur capta Syria in Valle Salinarum, cæsis decem & octo mil-

libus : & posuit in Idumæa custodes, statuitq. præsidium : & facta est vniuersa Idumæa seruiens David . & seruauit Dominus David in omnibus ad quæcumque profectus est. * Et regnauit David super omnem Israël : faciebat quoque David iudicium & iustitiam omni populo suo . * Ioab autem filius Saruiæ erat super exercitum : porro Iosaphat filius Ahilud erat a commentarijs : & Sadoc filius Achitob, & Achimelech filius Abiathar, erant sacerdotes : & Saraias, scriba : * Banaïas autem filius Ioiadæ super cerethi & phelethi : filij autem David sacerdotes erant .

C A P . I X .

ET dixit David : Putasne est aliquis qui remanserit de domo Saul, vt faciam cū eo misericordiam propter Ionathan ? * Erat autem de domo Saul, seruus nomine Siba : quem cum vocasset rex ad se, dixit ei : Tunc es Siba ? Et ille respondit : Ego sum seruus tuus . * Et ait rex : Numquid superest aliquis de domo Saul, vt faciam cum eo misericordiam Dei ? Dixitq. Siba regi : Superest filius Ionathæ, debilis pedibus . * Vbi, inquit, est ? Et Siba ad regem, Ecce, ait, in domo est Machir filij Ammiel in Lodabar . * Misit ergo rex David, & tulit eum de domo Machir filij Ammiel de Lodabar . * Cum autem venisset Miphiboseth filius Ionathæ filij Saul ad David, corruit in faciem suam, & adorauit . Dixitq. David : Miphiboseth ? Qui respondit : Adsum seruus tuus . * Et ait ei David : Ne timeas, quia faciens faciam in te misericordiam propter Ionathan patrem tuum, & restituam tibi omnes agros Saul patris tui, & tu comedes panem in mensa mea semper . * Qui adorans eum, dixit : Quis ego sum seruus tuus, quoniam respexisti super canem mortuum similem mei ? * Vocauit itaque rex Sibam puerum Saul, & dixit ei : Omnia quæcumque fuerunt Saul, & vniuersam domum eius, dedi filio domini tui . * Operare igitur ei terram tu, & filij tui, & serui tui : & inferes filio domini tui cibos

ut alatur: Miphiboseth autem filius domini tui comedet semper panem super mensam meam. Erant autem Sibæ quindecim filij, & viginti serui. * Dixitq. Siba ad regem: Sicut iussisti domine mi rex seruo tuo, sic faciet seruus tuus: & Miphiboseth comedet super mensam meam, quasi vnus de filijs regis. * Habebat autem Miphiboseth filium paruulum nomine Micha: omnis vero cognatio domus Sibæ seruiebat Miphiboseth. * Porro Miphiboseth habitabat in Ierusalem: quia de mensa regis iugiter vescabatur: & erat claudus vtroque pede.

C A P . X.

FACTVM est autem post hæc, ut moreretur rex filiorum Ammon, & regnauit Hanon filius eius pro eo. * Dixitq. Dauid: Faciam misericordiam cum Hanon filio Naas, sicut fecit pater eius mecum misericordiam. Misit ergo Dauid, consolans eum per seruos suos super patris interitu. Cum autem venissent serui Dauid in terram filiorum Ammon, * dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon dominum suum: Putas quod propter honorem patris tui miserit Dauid ad te consolatores, & non ideo ut inuestigaret, & exploraret ciuitatem, & euerteret eam, misit Dauid seruos suos ad te? * Tulit itaque Hanon seruos Dauid, rasitq. dimidiam partem barbæ eorum, & præscidit vestes eorum medias vsque ad nates, & dimisit eos. * Quod cum nunciatum esset Dauid, misit in occursum eorum: erant enim viri confusi turpiter valde, & mandauit eis Dauid: Manete in Iericho, donec crescat barba vestra, & tunc reuertimini. * Videntes autem filij Ammon quod iniuriam fecissent Dauid, miserunt, & conduxerunt mercede Syrum Rohob, & Syrum Soba, viginti millia peditum, & a rege Maacha mille viros, & ab Istob duodecim millia virorum. * Quod cum audisset Dauid, misit Ioab & omnem exercitum bellatorum. * Egressi sunt ergo filij Ammon, & direxerunt aciem ante

ipsum introitum portæ: Syrus autem Soba, & Rohob, & Istob, & Maacha seorsum erant in campo. * Videns igitur Ioab quod præparatum esset aduersum se prælium, & ex aduerso & post tergum, elegit ex omnibus electis Israel, & instruxit aciem contra Syrum: * reliquam autem partem populi tradidit Abisai fratri suo, qui direxit aciem aduersus filios Ammon. * Et ait Ioab: Si præualuerint aduersum me Syri, eris mihi in adiutoriū: si autem filij Ammon præualuerint aduersum te, auxiliabor tibi. * Esto vir fortis, & pugnemus pro populo nostro, & ciuitate Dei nostri: Dominus autem faciet quod bonum est in conspectu suo. * Inijt itaque Ioab & populus qui erat cum eo, certamen contra Syros: qui statim fugerunt a facie eius. * Filij autem Ammon videntes quia fugissent Syri, fugerunt & ipsi a facie Abisai, & ingressi sunt ciuitatem: reuersusq. est Ioab a filiis Ammon, & venit Ierusalem. * Videntes igitur Syri quoniam corruissent coram Israel, congregati sunt pariter. * Misitq. Adarezer, & eduxit Syros, qui erant trans fluuium, & adduxit eorum exercitum: Sobach autem, magister militiæ Adarezer, erat princeps eorum. * Quod cum nunciatum esset Dauid, contraxit omnem Israelem, & transiit Iordanem, venitq. in Helam: & direxerunt aciem Syri ex aduerso Dauid, & pugnaverunt contra eum. * Fugeruntq. Syri a facie Israel, & occidit Dauid de Syris septingentos currus, & quadraginta millia equitum: & Sobach principem militiæ percussit: qui statim mortuus est. * Videntes autem vniuersi reges, qui erant in præsidio Adarezer, se victos esse ab Israel, expauerunt & fugerunt quinquaginta & octo millia coram Israel. * Et fecerunt pacem cum Israel: & seruierunt eis, timueruntq. Syri auxilium præbere vltra filiis Ammon.

C A P . XI.

FACTVM est autem, vertente anno, eo tempore quo solent reges ad bella procedere, misit Dauid Ioab, & seruos suos cum

cum eo, & vniuersum Israel, & vastauerunt filios Ammon, & obsederunt Rabba: Dauid autem remansit in Ierusalem. * Dū hæc agerentur, accidit vt surgeret Dauid de strato suo post meridiem, & deambulare in solario domus regie: viditq. mulierem se lauante, ex aduerso super solarium suum: erat autem mulier pulchra valde. * Misit ergo rex, & requisivit quæ esset mulier. Nūciatumq. est ei quod ipsa esset Bethsabee filia Eliam, vxor Vriæ Hethæi. * Missis itaque Dauid nuncijs, tulit eam. quæ cum ingressa esset ad illum, dormiuit cum ea: statimq. sanctificata est ab immunditia sua: * & reuerfa est in domum suam concepto fœtu. Mittensq. nunciauit Dauid, & ait: Concepi. * Misit autem Dauid ad Ioab, dicens: Mitte ad me Vriam Hethæum. Misitq. Ioab Vriam ad Dauid. * Et venit Vrias ad Dauid: Quæsiuitq. Dauid quàm recte ageret Ioab, & populus, & quomodo administraretur bellum. * & dixit Dauid ad Vriam: Vade in domum tuam, & laua pedes tuos. Et egressus est Vrias de domo regis, secutusq. est eum cibus regius. * Dormiuit autem Vrias ante portam domus regie cum alijs seruis domini sui, & non descendit ad domum suam. * Nūciatumq. est Dauid a dicentibus: Non iuit Vrias in domum suam. Et ait Dauid ad Vriam: Numquid non de via venisti? quare non descendisti in domum tuam? * Et ait Vrias ad Dauid: Arca Dei & Israel & Iuda habitant in papilionibus, & dominus meus Ioab, & serui domini mei super faciem terræ manent: & ego ingrediar domum meam, vt comedam & bibam, & dormiam cum vxore mea? per salutem tuam, & per salutem animæ tuæ nō faciam rem hanc. * Ait ergo Dauid ad Vriam: Mane hic etiam hodie, & cras dimittam te. Mansit Vrias in Ierusalem in die illa & altera: * & vocauit eum Dauid vt comederet coram se & biberet, & inebriauit eum: qui egressus vespere, dormiuit in strato suo cum seruis domini sui, & in domum suam non descendit. * Factum est ergo mane, & scripsit Dauid epistolam ad Ioab: misitq. per

manum Vriæ, * scribens in epistola: Ponite Vriam ex aduerso belli, vbi fortissimum est prælium: & derelinquite eum, vt percussus intereat. * Igitur cum Ioab obsideret urbem, posuit Vriam in loco, vbi sciebat viros esse fortissimos. * Egressiq. viri de ciuitate, bellabant aduersum Ioab, & ceciderunt de populo seruorum Dauid, & mortuus est etiam Vrias Hethæus. * Misit itaque Ioab, & nunciauit Dauid omnia verba prælij: * præcepitq. nuncio, dicens: Cum compleueris vniuersos sermones belli ad regem, * si eum videris indignari, & dixerit: Quare accessistis ad murum, vt præliaremini? an ignorabatis quod multa desuper ex muro tela mittantur? * Quis percussit Abimelech filium Ierobaal? nonne mulier misit super eum fragmen molæ de muro, & interfecit eum in Thebes? quare iuxta murum accessistis? dices: Etiam seruus tuus Vrias Hethæus occubuit. * Abijt ergo nuncius, & venit, & narrauit Dauid omnia quæ ei præceperat Ioab. * Et dixit nuncius ad Dauid: Præualuerunt aduersum nos viri, & egressi sunt ad nos in agrum: nos autem facto impetu persecuti eos sumus vsque ad portam ciuitatis. * Et direxerunt iacula sagittarij ad seruos tuos ex muro desuper: mortuiq. sunt de seruis regis, quinetiam seruus tuus Vrias Hethæus mortuus est. * Et dixit Dauid ad nuncium: Hæc dices Ioab: Non te frangat ista res: varius enim euentus est belli, nunc hunc, & nunc illū consumit gladius: conforta bellatores tuos aduersus urbem, vt destruas eam, & exhortare eos. * Audiuit autem vxor Vriæ, quod mortuus esset Vrias vir suus, & planxit eum. * Transacto autem luctu misit Dauid, & introduxit eam in domum suam, & facta est ei vxor, peperitq. ei filium: & displicuit verbum hoc, quod fecerat Dauid, coram Domino.

CAP. XII.

MISIT ergo Dominus Nathan ad Dauid: qui cum venisset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in ciuitate vna, vnus diues, & alter pauper. * Diues habebat oues, &

Z boues

boues plurimos valde. * Pauper autem nihil habebat omnino, præter ouem vnā par-uulā, quam emerat & nutrierat, & quæ cre-uerat apud eum cum filiis eius simul, de pa-ne illius comedens, & de calice eius bibēs, & in sinu illius dormiens: eratq. illi sicut filia. * Cum autem peregrinus quidam venisset ad diuitē, parcens ille sumere de ouibus & de bobus suis, vt exhiberet conuiuium peregrino illi, qui venerat ad se, tulit ouem viri pauperis, & præparauit cibos homini qui venerat ad se. * Iratus autem indignatione Dauid aduersus hominem illum nimis, dixit ad Nathan: Viuit Dominus, quoniā filius mortis est vir qui fecit hoc. * Ouem reddet in quadruplum, eo quòd fecerit verbum istud, & non pepercerit. * Dixit autem Nathan ad Dauid: Tu es ille vir. Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ego vnxi te in regem super Israel, & ego erui te de manu Saul, * & dedi tibi domum domini tui, & vxores domini tui in sinu tuo, dedi q. tibi domum Israel & Iuda: & si parua sunt ista, adiiciam tibi multo maiora. * Quare ergo contempsisti verbū Domini vt faceres malum in conspectu meo? Vriam Hethæum percussisti gladio, & vxorem illius accepisti in vxorem tibi, & interfecisti eum gladio filiorum Ammon. * Quam ob rem non recedet gladius de domo tua vsque in sempiternum, eo quòd despexeris me, & tuleris vxorem Vriæ Hethæi, vt esset vxor tua. * Itaque hæc dicit Dominus: Ecce, ego suscitabo super te malum de domo tua, & tollam vxores tuas in oculis tuis, & dabo proximo tuo, & dormiet cum vxoribus tuis in oculis Solis huius. * Tu enim fecisti absconditè: ego autem faciā verbum istud in conspectu omnis Israel, & in conspectu Solis. * Et dixit Dauid ad Nathan: Peccaui Domino. Dixitq. Nathan ad Dauid: Dominus quoque transtulit peccatum tuū: non morieris. * Verumtamen, quoniam blasphemare fecisti inimicos Domini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, mortemoriatur. * Et reuersus est Nathan in domū suam. Percussit quoque Dominus paruu-

lum, quem pepererat vxor Vriæ Dauid, & desperatus est. * Deprecatusq. est Dauid Dominum pro paruulo: & ieiunauit Dauid ieiunio, & ingressus seorsum, iacuit super terram. * Venerunt autē seniores domus eius, cogentes eum vt surgeret de terra: qui noluit, nec comedit cum eis cibum. * Accidit autem die septima vt moreretur infans: timueruntq. serui Dauid nunciare ei quòd mortuus esset paruulus. dixerūt enim: Ecce cum paruulus adhuc viueret, loquebamur ad eum, & non audiebat vocē nostrā: quanto magis si dixerimus, Mortuus est puer, se affliget? * Cum ergo Dauid vidisset seruos suos mussitantes, intellexit quòd mortuus esset infantulus: dixitq. ad seruos suos: Num mortuus est puer? Qui responderunt ei: Mortuus est. * Surrexit ergo Dauid de terra: & lotus vinctusq. est: cumq. mutasset vestem, ingressus est domum Domini: & adorauit, & venit in domum suam, petiuitq. vt ponerent ei panem, & comedit. * Dixerunt autem ei serui sui: Quis est sermo, quem fecisti? propter infantem, cum adhuc viueret, ieiunasti & flebas: mortuo autem puero, surrexisti, & comedisti panem. * Qui ait: Propter infantem, dum adhuc viueret, ieiunauī & fleui: dicebam enim: Quis scit si forte donet eum mihi Dominus, & viuat infans? * Nunc autem quia mortuus est, quare ieiunem? Numquid potero reuocare eum amplius? ego vadā magis ad eū: ille vero non reuertetur ad me. * Et consolatus est Dauid Bethsabæe vxorem suam, ingressusq. ad eam, dormiuit cum ea: quæ genuit filium, & vocauit nomen eius Salomon, & Dominus dilexit eum. * Misitq. in manu Nathan prophetæ, & vocauit nomen eius, Amabilis Domino, eo quòd diligeret eum Dominus. * Igitur pugnabat Ioab contra Rabbath filiorum Ammon, & expugnabat urbem regiam. * Misitq. Ioab nuncios ad Dauid, dicēs: Dimicaui aduersum Rabbath, & capienda est Vrbs aquarum. * Nunc igitur congrega reliquam partem populi, & obside ciuitatem, & cape eam: ne, cum a me vastata fuerit vrbs, nomini

nomini meo ascribatur victoria. * Cōgrega-
uit itaque Dauid omnem populū, & profe-
ctus est aduersum Rabbath: cumq. dimica-
set, cepit eam. * Et tulit diadema regis eorū
de capite eius, pondo auri talentum, habēs
gemmas pretiosissimas, & impositum est su-
per caput Dauid. Sed & prædam ciuitatis
asportauit multam valde: * populū quoque
eius adducens ferrauit, & circumegit super
eos ferrata carpenta: diuisitq. cultris, & tra-
duxit in typo laterum: sic fecit vniuersis
ciuitatibus filiorum Ammon: & reuersus
est Dauid, & omnis exercitus in Ierusalem.

C A P. XIII.

FACTVM est autem post hæc, vt Absa-
lom filij Dauid sororem speciosissimā,
vocabulo Thamar, adamaret Amnon filius
Dauid, & deperiret eam valde, ita vt pro-
pter amorem eius ægrotaret: quia cum es-
set virgo, difficile ei videbatur vt quippiam
inhoneste ageret cum ea. * Erat autem Am-
nō amicus, nomine Ionadab filius Semmaa
fratris Dauid, vir prudens valde. * Qui dixit
ad eum: Quare sic attenuaris macie fili re-
gis per singulos dies? cur non indicas mi-
hi? Dixitq. ei Amnon: Thamar sororem
fratris mei Absalom amo. * Cui respondit
Ionadab: Cuba super lectum tuum, & lan-
guorem simula: cumq. venerit pater tuus
vt visitet te, dic ei: Veniat, oro, Thamar so-
ror mea, vt det mihi cibum, & faciat pul-
mentum, vt comedam de manu eius. * Ac-
cubuit itaque Amnon, & quasi ægrotare
cepit: cumq. venisset rex ad visitandum
eum, ait Amnon ad regem: Veniat, obse-
cro, Thamar soror mea, vt faciat in oculis
meis duas sorbitiunculas, & cibum capiam
de manu eius. * Misit ergo Dauid ad Tha-
mar domum, dicens: Veni in domum Am-
non fratris tui, & fac ei pulmentum. * Ve-
nitq. Thamar in domum Amnon fratris
sui: ille autem iacebat: quæ tollens fari-
nam commiscuit: & liquefaciens, in ocu-
lis eius coxit sorbitiunculas. * Tollensq.
quod coxerat, effudit, & posuit coram eo,
& noluit comedere: dixitq. Amnon: Eij-

cite vniuersos a me. Cumq. eiecissent om-
nes, * dixit Amnon ad Thamar: Infer ci-
bum in conclaue, vt vescar de manu tua.
Tulit ergo Thamar sorbitiunculas, quas fe-
cerat, & intulit ad Amnon fratrem suum in
conclaue. * Cumq. obtulisset ei cibum, ap-
prehendit eam, & ait: Veni, cuba mecum.
soror mea. * Quæ respondit ei: Noli frater
mi, noli opprimere me: neque enim hoc
fas est in Israel: noli facere stultitiā hanc.
* Ego enim ferre non potero opprobrium
meum, & tu eris quasi vnus de insipientibus
in Israel: quin potius loquere ad regem, &
non negabit me tibi. * Noluit autem acquie-
scere precibus eius, sed praualeus viribus
oppressit eam, & cubauit cum ea. * Et exo-
sam eā habuit Amnon odio magno nimis:
ita vt maius esset odium, quo oderat eam,
amore quo ante dilexerat. Dixitq. ei Am-
non: Surge, & vade. * Quæ respondit ei:
Maius est hoc malum, quod nunc agis ad-
uersum me, quā quod ante fecisti, expel-
lens me. Et noluit audire eam: sed vo-
cato puero, qui ministrabat ei, dixit: Eijce
hanc a me foras: & claude ostium post eā.
* Quæ induta erat talari tunica: huiuscemo-
di enim filiar regis virgines vestibibus utebā-
tur. Eiecit itaque eam minister illius foras:
clausitq. fores post eam. * Quæ aspergens
cinerem capiti suo, scissa talari tunica, im-
positisq. manibus super caput suum, ibat
ingrediens, & clamans. * Dixit autem ei Ab-
salom frater suus: Numquid Amnon frater
tuus concubuit tecum? sed nunc soror ta-
ce, frater tuus est: neque affligas cor tuum
pro hac re. Mansit itaque Thamar conta-
bescens in domo Absalom fratris sui. * Cum
autem audisset rex Dauid verba hæc, con-
tristatus est valde, & noluit contristare spi-
ritum Amnon filij sui, quoniam diligebat
eum, quia primogenitus erat ei. * Porro non
est locutus Absalom ad Amnon nec malū,
nec bonū: oderat enim Absalom Amnon,
eo quod violasset Thamar sororem suam.
* Factum est autem post tempus biennij, vt
tonderentur oues Absalom in Baalhazor,
quæ est iuxta Ephraim: & vocauit Absa-

lom omnes filios regis, * venitq. ad regem, 24
 & ait ad eum: Ecce tondentur oues serui
 tui: veniat, oro, rex cum seruis suis ad ser-
 uum suum. * Dixitq. rex ad Absalom: Noli 25
 fili mi, noli rogare vt veniamus omnes, &
 grauemus te. Cum autem cogeret eum,
 & nolisset ire, benedixit ei. * Et ait Absa- 26
 lom: Si non vis venire, veniat, obsecro, no-
 biscum saltem Amnon frater meus. Di-
 xitq. ad eum rex: Non est necesse vt vadat
 tecum. * Coëgit itaque Absalom eum, & 27
 dimisit eum eo Amnon & vniuersos filios
 regis. Feceratq. Absalom conuiuium quasi
 conuiuium regis. * Præceperat autem Ab- 28
 salom pueris suis, dicens: Obseruate cum
 temulentus fuerit Amnon vino, & dixero
 vobis: Percutite eum, & interficite, nolite
 timere: ego enim sum qui præcipio vobis:
 roboramini, & estote viri fortes. * Fecerunt 29
 ergo pueri Absalom aduersum Amnon, li-
 cut præceperat eis Absalom. Surgentesq.
 omnes filij regis ascenderunt singuli mulas
 suas, & fugerunt. * Cumq. adhuc pergerent 30
 in itinere, fama peruenit ad Dauid, dicens:
 Percussit Absalom omnes filios regis, & nō
 remansit ex eis saltem vnus. * Surrexit ita- 31
 que rex, & scidit vestimenta sua: & cecidit
 super terram, & omnes serui illius, qui assi-
 stebant ei, sciderunt vestimenta sua. * Re- 32
 spondens autem Ionadab filius Semmaa
 fratris Dauid, dixit: Ne æstimet dominus
 meus rex, quod omnes pueri filij regis oc-
 cisi sint: Amnon solus mortuus est, quoniā
 in ore Absalom erat positus ex die qua op-
 pressit Thamar sororem eius. * Nunc ergo 33
 ne ponat dominus meus rex super cor suū
 verbum istud, dicens: Omnes filij regis oc-
 cisi sunt: quoniam Amnon solus mortuus
 est. * Fugit autē Absalom: & eleuauit puer 34
 speculator oculos suos, & aspexit: & ecce
 populus multus veniebat per iter deuium
 ex latere montis. * Dixit autem Ionadab ad 35
 regem: Ecce filij regis adsunt: iuxta verbū
 serui tui sic factum est. * Cumq. cessasset lo- 36
 qui, apparuerunt & filij regis: & intrantes
 leuauerunt vocem suam, & fleuerunt: sed
 & rex & omnes serui eius fleuerunt ploratu

37 magno nimis. * Porro Absalom fugiēs, abiit
 ad Tholomai filium Ammiud regē Gessur.
 Luxit ergo Dauid filium suum cunctis die-
 bus. * Absalom autem cum fugisset, & ve-
 nisset in Gessur, fuit ibi tribus annis. * Cessa-
 uitq. rex Dauid persequi Absalom, eo quod
 consolatus esset super Amnon interitu.

CAP. XIII.

I NTELLIGENS autem Ioab filius Sar-
 uia, quod cor regis versum esset ad Ab-
 salom, * misit Thecuam, & tulit inde mulie-
 rem sapientem: dixitq. ad eam: Lugere te
 simula, & induere veste lugubri, & ne vnga-
 ris oleo, vt sis quasi mulier iam plurimo tē-
 pore lugens mortuum: * & ingredieris ad
 regē, & loqueris ad eum sermones huiusce-
 modi. Posuit autem Ioab verba in ore eius.
 4 * Itaque cum ingressa fuisset mulier Thecui-
 tis ad regem, cecidit coram eo super terram,
 5 & adorauit, & dixit: Serua me rex. * Et ait
 ad eam rex: Quid causæ habes? Quæ re-
 spondit: Heu, mulier vidua ego sum: mor-
 6 tuus est enim vir meus. * Et ancillæ tuæ erāt
 duo filij: qui rixati sunt aduersum se in
 agro, nullusq. erat, qui eos prohibere pos-
 set: & percussit alter alterum, & interfecit
 7 eum. * Et ecce consurgens vniuersa cognā-
 tio aduersum ancillam tuam, dicit: Trade
 eum, qui percussit fratrem suum, vt occida-
 mus eum pro anima fratris sui, quem inter-
 fecit, & deleamus heredem: & quærunt ex-
 tinguere scintillam meam, quæ relictæ est,
 vt nō supersit viro meo nomen, & reliquæ
 8 super terram. * Et ait rex ad mulierem: Va-
 de in domum tuam, & ego iubebo pro te.
 9 * Dixitq. mulier Thecuitis ad regē: In me,
 domine mi rex, sit iniquitas, & in domum
 patris mei: rex autem & thronus eius sit in-
 10 nocens. * Et ait rex: Qui contradixerit tibi,
 adduc eum ad me, & vltra non addet vt tã-
 11 gat te. * Quæ ait: Recordetur rex Domini
 Dei sui, vt non multiplicentur proximi san-
 guinis ad vlciscendum, & nequaquam in-
 terficiant filium meum. Qui ait: Viuit Do-
 minus, quia non cadet de capillis filij tui su-
 12 per terram. * Dixit ergo mulier: Loquatur
 ancilla

ancilla tua ad dominum meum regem verbum. Et ait: Loquere. * Dixitq. mulier: 11 Quare cogitasti huiusmodi rem contra populum Dei, & locutus est rex verbum istud, vt peccet, & non reducat eiectū suū? * Omnes morimur, & quasi aquæ dilabimur 14 in terram; quæ non reuertuntur: nec vult Deus perire animā, sed retractat cogitans ne penitus pereat qui abiectus est. * Nunc igitur veni, vt loquar ad dominum meum regem verbum hoc, præsentē populo. Et dixit ancilla tua: Loquar ad regem, si quo modo faciat rex verbum ancillæ suæ. * Et 16 audiuit rex; vt liberaret ancillam suam de manu omnium, qui volebant de hereditate Dei delere me, & filium meum simul. * Dicat ergo ancilla tua, vt fiat verbum domini mei regis sicut sacrificium. Sicut enim Angelus Dei, sic est Dominus meus rex, vt nec benedictione, nec maledictione moueatur: vnde & Dominus Deus tuus est tecum. * Et respondens rex, dixit ad mulierem: Ne abscondas a me verbum, quod te interrogo. Dixitq. ei mulier: Loquere domine mi rex. * Et ait rex: Numquid manus 19 Ioab tecū est in omnibus istis? Respondit mulier, & ait: Per salutem animæ tuæ, domine mi rex, nec ad sinistram, nec ad dexteram est ex omnibus his, quæ locutus est dominus meus rex: seruus enim tuus Ioab, ipse præcepit mihi, & ipse posuit in os ancillæ tuæ omnia verba hæc. * Vt verterē figuram sermonis huius, seruus tuus Ioab præcepit istud: tu autē domine mi rex, sapiens es, sicut habet sapientiam Angelus Dei, vt intelligas omnia super terram. * Et ait rex 21 ad Ioab: Ecce placatus feci verbum tuum: vade ergo, & reuoca puerum Absalom. * Caudensq. Ioab super faciem suam in terram, adorauit, & benedixit regi: & dixit Ioab: Hodie intellexit seruus tuus, quia inueni gratiā in oculis tuis, domine mi rex: fecisti enim sermonē serui tui. Surrexit ergo Ioab 23 & abiit in Gessur, & adduxit Absalom in Ierusalem. * Dixit autē rex: Reuertatur in domum suam, & faciem meam non videat. Reuersus est itaque Absalom in domum

suam, & faciem regis non vidit. Porro sicut Absalom, vir non erat pulcher in omni Israel, & decorus nimis: a vestigio pedis vsque ad verticē non erat in eo vlla macula. 16 * Et quando tondebat capillū (semel autem in anno tondebatur, quia grauabat eum cæsaries) pōderabat capillos capitis sui ductis siclis, pondere publico. * Nati sunt autē Absalom filij tres: & filia vna nomine Thamar, elegantis formæ. * Mansitq. Absalom in Ierusalem duobus annis, & faciem regis non vidit. * Misit itaque ad Ioab, vt mitteret eum ad regem: qui noluit venire ad eum. Cumq. secundo misisset, & ille noluisset venire ad eum, dixit seruis suis: Scitis agrum Ioab iuxta agrū meum, habentem messem hordei: ite igitur, & succendite eum igni. Succenderunt ergo serui Absalom segetem igni. Et venientes serui Ioab, scissis vestibus suis, dixerunt: Succederunt serui Absalom 11 partem agri igni. Surrexitq. Ioab, & venit ad Absalom in domum eius, & dixit: Quare succenderunt serui tui segetem meam igni? Et respondit Absalom ad Ioab: Misi ad te obsecrans vt venires ad me, & mitterem te ad regem, & diceres ei: Quare veni de Gessur? melius mihi erat ibi esse: obsecro ergo vt videam faciem regis: quod si memor est iniquitatis meæ, interficiat me. 13 * Ingressus itaque Ioab ad regem, nunciauit ei omnia: vocatusq. est Absalom, & intrauit ad regem, & adorauit super faciem terræ coram eo: osculatusq. est rex Absalom.

C A P. XV.

IGITUR post hæc fecit sibi Absalom currus, & equites, & quinquaginta viros, qui præcederent eum. * Et mane confurgens Absalom, stabat iuxta introitum portæ, & omnem virum, qui habebat negotium vt veniret ad regis iudicium, vocabat Absalom ad se, & dicebat: De qua ciuitate es tu? Qui respondēs aiebat: Ex vna tribu Israel ego sum seruus tuus. * Respōdebatq. ei Absalom: Videntur mihi sermones tui boni & iusti. Sed non est qui te audiat constitutus a rege. dicebatq. Absalom: * Quis me con-

stituat iudicem super terram, vt ad me ve-
 niant omnes, qui habent negotium, & iuste
 iudicem? * Sed & cum accederet ad eum ho-
 mo vt saluaret illum, extendebat manum
 suam, & apprehendens, osculabatur eum.
 * Faciebatq. hoc omni Israel venienti ad iu-
 diciū, vt audiretur a rege, & sollicitabat cor-
 da virorum Israel. * Post quadraginta autem
 annos, dixit Absalom ad regem Dauid: Va-
 dam, & reddam vota mea quæ voui Domi-
 no in Hebron. * Vouens enim vouit seruus
 tuus, cum esset in Gessur Syriæ, dicens: Si
 reduxerit me Dominus in Ierusalem, sacri-
 ficabo Domino. * Dixitq. ei rex Dauid: Va-
 de in pace. Et surrexit, & abiit in Hebron.
 * Misit autem Absalom exploratores in vni-
 uersas tribus Israel, dicēs: Statim vt audie-
 ritis clangorem buccinæ, dicite: Regnavit
 Absalom in Hebron. * Porro cū Absalom
 ierunt ducenti viri de Ierusalē vocati, eun-
 tes simplici corde, & causam penitus igno-
 rantes. * Accersuit quoque Absalom Achi-
 tophelem Gilonitem consiliarium Dauid, de
 ciuitate sua Gilo. Cumq. immolaret victi-
 mas, facta est coniuratio valida, populusq.
 concurrens augebatur cum Absalom. * Ve-
 nit igitur nuncius ad Dauid, dicens: Toto
 corde vniuersus Israel sequitur Absalom.
 * Et ait Dauid seruis suis, qui erant cum eo
 in Ierusalē: Surgite, fugiamus: neque enim
 erit nobis effugium a facie Absalom: festi-
 nate egredi, ne forte veniens occupet nos,
 & impellat super nos ruinam, & percutiat
 ciuitatem in ore gladij. * Dixeruntq. serui
 regis ad eum: omnia quæcumque præce-
 perit Dominus noster rex, libenter exequemur
 serui tui. * Egressus est ergo rex, & vni-
 uersa domus eius pedibus suis: & dereli-
 quit rex decem mulieres concubinas ad cu-
 stodiendam domum. * Egressusq. rex & om-
 nis Israel pedibus suis, stetit procul a do-
 mo: * & vniuersi serui eius ambulabāt iuxta
 eum, & legiones Cerethi, & Phelethi, & om-
 nes Gethæi, pugnatores validi, sexcenti viri
 qui secuti eū fuerant de Geth pedites, præ-
 cedebant regē. * Dixit autem rex ad Ethai
 Gethæum: Cur venis nobiscū? reuertere,

& habita cum rege, quia peregrinus es, &
 egressus es de loco tuo. * Heri venisti, & ho-
 die compellēris nobiscum egredi? ego au-
 tem vadam quò iturus sum: reuertere, & re-
 duc tecum fratres tuos, & Dominus faciet
 tecum misericordiam, & veritatē, quia osten-
 disti gratiā & fidem. * Et respondit Ethai
 regi, dicens: Viuit Dominus, & viuit domi-
 nus meus rex: quoniam in quocumque lo-
 co fueris domine mi rex, siue in morte, siue
 in vita, ibi erit seruus tuus. * Et ait Dauid
 Ethai: Veni, & transi. Et transiuit Ethai Ge-
 thæus, & omnes viri, qui cum eo erant, &
 reliqua multitudo. * Omnesq. flebant voce
 magna, & vniuersus populus transibat: rex
 quoque transgrediebatur Torrentem Ce-
 dron, & cunctus populus incedebat contra
 viam, quæ respicit ad desertum. * Venit au-
 tem & Sadoc sacerdos, & vniuersi Leuitæ
 cum eo, portantes arcam fœderis Dei, &
 deposuerunt arcam Dei: & ascendit Abia-
 thar, donec expletus esset omnis populus,
 qui egressus fuerat de ciuitate. * Et dixit
 rex ad Sadoc: Reporta arcam Dei in vr-
 bem: si inuenero gratiam in oculis Domi-
 ni, reducet me, & ostendet mihi eam, & ta-
 bernaculum suum. * Si autem dixerit mi-
 hi: Non places: præsto sum, faciat quod vo-
 num est coram se. * Et dixit rex ad Sadoc
 sacerdotem: O videns reuertere in ciuita-
 tem in pace: & Achimaas filius tuus, & Io-
 nathas filius Abiathar duo filij vestri, sint vo-
 biscum. * Ecce ego abscondar in campe-
 stribus deserti, donec veniat sermo a vobis
 indicans mihi. * Reportauerunt ergo Sa-
 doc, & Abiathar arcam Dei in Ierusalem:
 & manserunt ibi. * Porro Dauid ascendebat
 Clium oliuarum, scandens & flens, nudis
 pedibus incedens, & operto capite, sed &
 omnis populus, qui erat cum eo, operto ca-
 pite ascendebat plorans. * Nunciatum est
 autem Dauid quòd & Achitophel esset in
 coniuratione cum Absalom, dixitq. Dauid:
 Infatua, quæso, Domine consilium Achito-
 phel. * Cumq. ascenderet Dauid summita-
 tem montis, in quo adoraturus erat Do-
 minum, ecce occurrit ei Chusai Arachites,
 scissa

scissa veste, & terrā pleno capite. * Et dixit ei David: Si veneris mecū, eris mihi oneri: * si autem in ciuitatem reuertaris, & dixeris Absalom: Seruus tuus sum, rex: sicut fui seruus patris tui, sic ero seruus tuus: dissipabis consilium Achitophel. * Habes autem tecum Sadoc, & Abiathar sacerdotes: & omne verbum quodcumque audieris de domo regis, indicabis Sadoc, & Abiathar sacerdotibus. * Sunt autem cum eis duo filij eorum Achimaas filius Sadoc, & Ionathas filius Abiathar: & mittetis per eos ad me omne verbum quod audieritis. * Veniente ergo Chusai amico David in ciuitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

C A P. XVI.

CVM Q. David transisset paululū montis verticem, apparuit Siba puer Miphiboseth in occursum eius, cum duobus asinis, qui onerati erant ducentis panibus, & centum alligaturis vuarū passæ, & centum massis palatharum, & vtre vini. * Et dixit rex Siba. Quid sibi volunt hæc? Responditq. Siba: Asini, domesticis regis vt sedent: panes & palathæ ad vescendum pueris tuis: vinum autem vt bibat siquis defecerit in deserto. * Et ait rex: Vbi est filius domini tui? Responditq. Siba regi: Remansit in Ierusalem, dicens: Hodie restituet mihi domus Israel regnum patris mei. * Et ait rex Siba: Tua sint omnia quæ fuerunt Miphiboseth. Dixitq. Siba: Oro vt inueniam gratiam coram te, domine mi rex. * Venit ergo rex David vsque Bahurim: & ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saul, nomine Semei, filius Gera, procedebatq. egrediens, & maledicebat, mittebatq. lapides contra David, & cōtra vniuersos seruos regis David: omnis autem populus, & vniuersi bellatores a dextro, & a sinistro latere regis incedebant. * Ita autem loquebatur Semei cum malediceret regi: Egredere, egredere vir sanguinum, & vir Belial. * Reddidit tibi Dominus vniuersum sanguinem domus Saul: quoniam inuastisti regnum pro eo, & dedit Dominus

regnum in manu Absalom filij tui: & ecce premunt te mala tua, quoniam vir sanguinum es. * Dixit autem Abisai filius Saruix, regi: Quare maledicit canis hic mortuus domino meo regi? vadā, & amputabo caput eius. * Et ait rex: Quid mihi & vobis est filij Saruix? dimittite eum, vt maledicat: Dominus enim præcepit ei vt malediceret David: & quis est qui audeat dicere, quare sic fecerit? * Et ait rex Abisai, & vniuersis seruis suis: Ecce filius meus, qui egressus est de vtero meo, quærit animam meam: quanto magis nunc filius lemini? dimittite eum vt maledicat iuxta præceptū Domini: * si forte respiciat Dominus afflictionem meam, & reddat mihi Dominus bonum pro maledictione hac hodierna. * Ambulabat itaque David & socij eius per viam cum eo. Semei autē periugum montis ex latere, contra illum gradiebatur, maledicens, & mittens lapides aduersum eum, terramq. spargens. * Venit itaque rex, & vniuersus populus cum eo lassus, & recollati sunt ibi. * Absalom autem & omnis populus eius ingressi sunt Ierusalem, sed & Achitophel cum eo. * Cum autem venisset Chusai Arachites amicus David ad Absalom, locutus est ad eum: Salue rex, salue rex. * Ad quem Absalom, Hæc est, inquit, gratia tua ad amicum tuum? quare non iuisti cum amico tuo? * Responditq. Chusai ad Absalom: Nequaquam: quia illius ero, quem elegit Dominus, & omnis hic populus, & vniuersus Israel, & cum eo manebo. * Sed vt & hoc inferam, cui ego seruiturus sum? nonne filio regis? sicut parui patris tuo, ita parebo & tibi. * Dixit autem Absalom ad Achitophel: Inite consilium quid agere debeamus. * Et ait Achitophel ad Absalom: Ingredere ad concubinas patris tui, quas dimisit ad custodiendam domum: vt cum audierit omnis Israel quod fœdaueris patrem tuū, roborentur tecum manus eorum. * Tetenderunt ergo Absalom tabernaculum in solario, ingressusq. est ad concubinas patris sui coram vniuerso Israel. * Consiliū autem Achitophel, quod dabat

in diebus illis, quasi si quis consuleret Deū: sic erat omne cōsiliū Achitophel, & cum esset cum Dauid, & cum esset cū Absalom.

CAP. XVII.

DIXIT ergo Achitophel ad Absalom: Eligam mihi duodecim millia virorū, & confurgens persequar Dauid hac nocte. * Et irruens super eū (quippe qui lassus est, & solutis manibus) percutiam eum: cumq. fugerit omnis populus, qui cum eo est, percutiam regem desolatum. * Et reducā vniuersum populum, quomodo vnus homo reueri solet: vnum enim virum tu quaris: & omnis populus erit in pace. * Placuitq. sermo eius Absalom, & cunctis maioribus natu Israel. * Ait autem Absalom: Vocatē Chusai Arachiten, & audiamus quid etiam ipse dicat. * Cumq. venisset Chusai ad Absalom, ait Absalom ad eum: Huiuscemodi sermonem locutus est Achitophel: facere debemus an non? quod das consiliū? * Et dixit Chusai ad Absalom: Non est bonum consiliū, quod dedit Achitophel hac vice. * Et rursus intulit Chusai: Tu nosti patrem tuū, & viros, qui cum eo sunt, esse fortissimos & amaro animo, veluti si vrsa raptis catulis in saltu sæuiat: sed & pater tuus vir bellator est, nec morabitur cū populo. * Forſitan nunc latitat in foveis, aut in vno, quo voluerit, loco: & cum ceciderit vnus quilibet in principio, audiet quicūque audierit, & dicet: Facta est plaga in populo qui sequebatur Absalom. * Et fortissimus quisque, cuius cor est quasi leonis, pauore soluetur: scit enim omnis populus Israel fortem esse patrem tuū, & robustos omnes qui cum eo sunt. * Sed hoc mihi videtur rectū esse consiliū: Congregetur ad te vniuersus Israel, a Dan vsque Bersabee, quasi arena maris innumerabilis: & tu eris in medio eorum. * Et irruemus super eū in quocumque loco inuentus fuerit: & operiemus eum, sicut cadere solet ros super terram: & non relinquemus de viris, qui cum eo sunt, ne vnum quidem. * Quod si urbem aliquā fuerit ingressus, circumdabit omnis Israel

ciuitati illi funes, & trahemus eam in torrentem, vt non reperiat ne calculus quidem ex ea. * Dixitq. Absalom, & omnes viri Israel: Melius est consiliū Chusai Arachitæ, consilio Achitophel: Domini autem nutu dissipatum est consiliū Achitophel vtile, vt induceret Dominus super Absalom malum. * Et ait Chusai Sador, & Abiathar sacerdotibus: Hōc & hoc modo consiliū dedit Achitophel Absalom, & senioribus Israel: & ego tale & tale dedi consiliū. * Nunc ergo mittite cito, & nunciate Dauid, dicentes: Ne moreris nocte hac in campestribus deserti, sed absque dilatione transgredere: ne forte absorbeat rex, & omnis populus qui cum eo est. * Ionathas autem & Achimaas stabant iuxta Fontem rogel: abiit ancilla & nunciauit eis: & illi profecti sunt, vt referrent ad regem Dauid nuncium: non enim poterant videri, aut introire ciuitatem. * Vidit autem eos quidam puer, & indicauit Absalom: illi vero concito gradu ingressi sunt domum cuiusdam viri in Bahurim, qui habebat puteum in vestibulo suo, & descenderunt in eum. * Tulit autem mulier, & expandit velamen super os putei, quasi sicans prifanas: & sic latuit res. * Cumq. venissent serui Absalom in domum, ad mulierem dixerunt: Vbi est Achimaas & Ionathas? Et respondit eis mulier: Transierunt festinanter, gustata paululum aqua: At hi qui quærebant, cum non reperissent, reuersi sunt in Ierusalem. * Cumq. abiissent, ascenderunt illi de puteo, & pergentes nunciauerunt regi Dauid, & dixerunt: Surgite, & transite cito fluuium: quoniam huiuscemodi dedit consiliū contra vos Achitophel. * Surrexit ergo Dauid, & omnis populus qui cum eo erat, & transierunt Iordanem, donec dilucesceret: & ne vnus quidem residuus fuit, qui non transisset fluuium. * Porro Achitophel videns quod non fuisset factum consiliū suum, strauit asinum suum, surrexitq. & abiit in domum suam, & in ciuitatem suam: & disposita domo sua, suspensio interijt, & sepultus est in sepulchro

pulchro patris sui. * Dauid autem venit in 24
 Castra, & Absalom transiuit Iordanem, ipse
 & omnes viri Israel cum eo. * Amasam vero 25
 constituit Absalom pro Ioab super exerci-
 tum: Amasa autem erat filius viri, qui vo-
 cabatur Ietra de Iesraeli, qui ingressus est
 ad Abigail filiam Naas, sorore Saruix, quæ
 fuit mater Ioab. * Et castrametatus est Is- 26
 rael cum Absalom in Terra Galaad. * Cūq- 27
 venisset Dauid in Castra, Sobi filius Naas de
 Rabbath filiorū Ammon, & Machir filius
 Ammiel de Lodabar, & Berzellai Galaad-
 ites de Rogelim, obtulerūt ei stratoria, & 28
 tapetia, & vasa fictilia, frumentum, & hor-
 deum, & farinam, & polentam, & fabam, &
 lentem, & frixum cicer, & mel, & butyrū, 29
 oues, & pingues vitulos. dederūtq. Dauid,
 & populo, qui cum eo erat, ad vescendum:
 suspicati enim sunt, populum fame, & siti
 fatigari in deserto.

C A P. XVIII.

IGITUR considerato Dauid populo suo
 constituit super eos tribunos & centu-
 riones, & dedit populi tertiam partem sub
 manu Ioab, & tertiam partem sub manu
 Abisai filij Saruix fratris Ioab, & tertiā par-
 tem sub manu Ethai, qui erat de Geth: di-
 xitq. rex ad populum: Egrediar & ego vo-
 biscū. * Et respondit populus: Non exhibis:
 siue enim fugerimus, non magnopere ad
 eos de nobis pertinebit: siue media pars ce-
 ciderit e nobis, non satis curabunt: quia tu
 vnus pro decem millibus computaris: me-
 lius est igitur vt sis nobis in vrbe præsidio.
 * Ad quos rex ait: Quod vobis videtur re-
 ctum, hoc faciam. Sterit ergo rex iuxta por-
 tã: egrediebaturq. populus per turmas suas
 centeni, & milleni. * Et præcepit rex Ioab,
 & Abisai, & Ethai, dicēs: Seruate mihi pue-
 rum Absalom. Et omnis populus audiebat
 præcipientē regem cunctis principibus pro
 Absalom. * Itaque egressus est populus in
 campum contra Israel, & factum est præliū
 in saltu Ephraim. * Et cæsus est ibi populus
 Israel ab exercitu Dauid, factaq. est plaga
 magna in die illa, viginti millium. * Fuit au-

tem ibi prælium dispersum super faciē om-
 nis terræ, & multo plures erant, quos sal-
 tus consumpserat de populo, quàm hi, quos
 vorauerat gladius in die illa. * Accidit autē
 vt occurreret Absalom seruis Dauid, sedens
 mulo: cumq. ingressus fuisset mulus subter
 condensam quercum & magnam, adhæsit
 caput eius quercui: & illo suspenso inter
 cælum & terram, mulus, cui infederat, per-
 transiuit. * Vidit autem hoc quispiā, & nun-
 ciauit Ioab, dicens: Vidi Absalom pende-
 re de quercu. * Et ait Ioab viro, qui nūcia-
 uerat ei: Si vidisti, quare non confodisti eū
 cum terra, & ego dedissem tibi decem ar-
 genti siclos, & vnū balteum? * Qui dixit ad
 Ioab: Si appēderes in manibus meis mille
 argenteos, nequaquam mitterem manum
 meam in filium regis: audientibus enim,
 nobis præcepit rex tibi, & Abisai, & Ethai,
 dicens: Custodite mihi puerum Absalom.
 * Sed & si fecissem contra animam meam
 audacter, nequaquam hoc regem latere po-
 tuisset, & tu stares ex aduerso? * Et ait Ioab:
 Non sicut tu vis, sed aggrediar eum coram
 te. Tulit ergo tres lanceas in manu sua, &
 infixit eas in corde Absalom: cumq. adhuc
 palpitaret hærens in quercu, cucurrerunt
 decem iuvenes armigeri Ioab, & percutien-
 tes interfecerūt eum. * Cecinit autem Ioab
 buccina, & retinuit populum, ne perseque-
 retur fugientem Israel, volens parcere mul-
 titudini. * Et tulerunt Absalom, & proiece-
 runt eum in saltu, in foueam grandem, &
 comportauerunt super eum acervum lapi-
 dum magnum nimis: omnis autem Israel
 fugit in tabernacula sua. * Porro Absalom
 erexerat sibi, cū adhuc viueret, titulum qui
 est in Valle regis: dixerat enim: Non ha-
 beo filium, & hoc erit monumentum nomi-
 nis mei. Vocauitq. titulum nomine suo, &
 appellatur Manus Absalom, vsque ad hanc
 diem. * Achimaas autem filius Sadoc, ait:
 Curram, & nunciabo regi, quia iudicium fe-
 cerit ei Dominus de manu inimicorū eius.
 * Ad quem Ioab dixit: Non eris nuncius
 in hac die, sed nunciabis in alia: hodie no-
 lo te nūciare, filius enim regis est mortuus.

Et

*Et ait Ioab Chusi: Vade, & nuncia regi
 quæ vidisti. Adorauit Chusi Ioab, & cucur-
 rit. *Rursus autem Achimaas filius Sadoc
 dixit ad Ioab: Quid impedit si etiam ego
 curram post Chusi? Dixitq. ei Ioab: Quid
 vis currere fili mi? non eris boni nuncij
 baiulus. *Qui respondit: Quid enim si cu-
 rruero? Et ait ei: Curre. Currens ergo
 Achimaas per viam compendij, transiuit
 Chusi. *David autem sedebat inter duas
 portas: speculator vero, qui erat in fastigio
 portæ super murum, eleuans oculos, vidit
 hominem currentem solum. *Et exclamās
 indicauit regi: dixitq. rex: Si solus est, bo-
 nus est nuncius in ore eius. Properante au-
 tem illo, & accedente propius, vidit specu-
 lator hominem alterum currentem, & vo-
 ciferans in culmine, ait: Apparet mihi al-
 ter homo currens solus. Dixitq. rex: Et
 iste bonus est nuncius. *Speculator autem,
 Contemplor, ait, cursum prioris, quasi cur-
 sum Achimaas filij Sadoc. Et ait rex: Vir
 bonus est: & nuncium portans bonum, ve-
 nit. *Clamans autem Achimaas; dixit ad
 regem: Salue rex. Et adorans regem co-
 ram eo pronus in terram, ait: Benedictus
 Dominus Deus tuus, qui cōclusit homines
 qui leuauerunt manus suas contra domi-
 num meum regem. *Et ait rex: Estne pax
 puero Absalom? Dixitq. Achimaas: Vidi
 tumultum magnum, cum mitteret Ioab ser-
 uus tuus, o rex, me seruum tuum: nescio
 aliud. *Ad quem rex: Transi, ait, & sta hic.
 Cumq. ille transisset, & staret, apparuit
 Chusi: & veniens ait: Bonum apporto
 nuncium, domine mi rex: iudicauit enim
 pro te Dominus hodie de manu omnium
 qui surrexerunt contra te. *Dixit autem rex
 ad Chusi: Estne pax puero Absalom? Cui
 respondens Chusi, Fiant, inquit, sicut puer,
 inimici domini mei regis, & vniuersi qui
 consurgunt aduersus eum in malum. *Cō-
 tristatus itaque rex, ascendit cornaculum
 portæ, & fleuit. Et sic loquebatur, vadens:
 Fili mi Absalom, Absalom fili mi: quis mi-
 hi tribuat vt ego moriar pro te, Absalom
 fili mi, fili mi Absalom?

CAP. XIX.

NVNCIATVM est autem Ioab quod
 rex fletet & lugeret filium suum: &
 versa est victoria in luctum in die illa om-
 ni populo: audiuit enim populus in die il-
 la dici: Dolet rex super filio suo. *Et de-
 clinauit populus in die illa ingredi ciuita-
 tem, quomodo declinare solet populus
 versus, & fugiēs de prælio. *Porro rex ope-
 ruit caput suum, & clamabat voce magna:
 Fili mi Absalom, Absalom fili mi, fili mi.
 *Ingressus ergo Ioab ad regem in domum,
 dixit: Confudisti hodie vultus omnium ser-
 uorum tuorum, qui saluam fecerunt ani-
 mam tuam, & animam filiorum tuorum, &
 filiarum tuarum, & animam vxorum tua-
 rum, & animam concubinarum tuarum.
 *Diligis odientes te, & odio habes diligen-
 tes te: & ostendisti hodie quia non curas
 de ducibus tuis, & de seruis tuis: & vere
 cognoui modo, quia si Absalom viueret, &
 omnes nos occubuissemus, tunc placeret
 tibi. *Nunc igitur surge, & procede, & al-
 loquens satisfac seruis tuis: iuro enim ti-
 bi per Dominum, quod si non exieris, ne
 vnus quidem remansurus sit tecum nocte
 hac: & peius erit hoc tibi, quam omnia
 mala, quæ venerunt super te ab adolescen-
 tia tua vsque in præsens. *Surrexit ergo
 rex & sedit in porta: & omni populo nun-
 ciatum est quod rex sederet in porta: ve-
 nitq. vniuersa multitudo coram rege. Is-
 rael autem fugit in tabernacula sua. *Om-
 nis quoque populus certabat in cunctis tri-
 bus Israel, dicens: Rex liberauit nos de
 manu inimicorum nostrorum, ipse saluauit
 nos de manu Philisthinorum: & nunc fu-
 git de terra propter Absalom. *Absalom
 autem, quem vniximus super nos, mortuus
 est in bello: vsquequo siletis, & non redu-
 citis regem? *Rex vero David milit ad Sa-
 doc, & Abiathar sacerdotes, dicens: Loqui-
 mini ad maiores natu Iuda, dicentes: Cur
 venitis nouissimi ad reducendum regem
 in domum suam? (Sermo autem omnis
 Israel peruenerat ad regem in domo eius.)

Fratres

* Fratres mei vos, os meum, & caro mea 11
vos, quare nouissimi reducitis regem? Et 12
Amasā dicite: Nonne os meum, & caro
mea es? Hæc faciat mihi Deus, & hæc ad-
dat, si non magister militiæ fueris coram
me omni tempore pro Ioab.* Et inclinavit 14
cor omnium virorum Iuda, quasi viri vnus:
miseruntq. ad regem, dicentes: Reuere-
re tu, & omnes serui tui.* Et reuersus est rex: 15
& venit vsque ad Iordanem, & omnis Iuda
venit vsque in Galgalam vt occurreret re-
gi, & traduceret eum Iordanem.* Festinauit 16
autem Semei filius Gera filij Iemini de Ba-
hurim, & descendit cum viris Iuda in oc-
cursum regis Dauid *cum mille viris de Be- 17
niamin, & Siba puer de domo Saul: & quin-
decim filij eius, ac viginti serui erant cum
eo: & irrucentes Iordanem, ante regem
* transierunt vada, vt traducerent domum 18
regis, & facerent iuxta iussione[m] eius: Se-
mei autem filius Gera prostratus coram re-
ge, cum iam transisset Iordanem, *dixit ad 19
eum: Ne reputes mihi domine mi iniqui-
tatem, neque memineris iniuriarum serui
tui in die qua egressus es domine mi rex de
Ierusalem, neque ponas rex in corde tuo.
* Agnosco enim seruus tuus peccatū meum: 20
& idcirco hodie primus veni de omni do-
mo Ioseph, descendiq. in occursum domini
mei regis.* Respondens vero Abisai filius 21
Saruiæ, dixit: Numquid pro his verbis non
occidetur Semei, quia maledixit christo Do-
mini? Et ait Dauid: Quid mihi, & vobis 22
filij Saruiæ? cur efficiamini mihi hodie in-
fatan? ergone hodie interficietur vir in Is-
rael? an ignoro hodie me factum regem
super Israel? Et ait rex Semei: Non mo- 23
rieris. Iurauitq. ei.* Miphiboseth quoque 24
filius Saul descendit in occursum regis il-
lotis pedibus, & intonsa barba: vestesq. suas
non lauerat a die qua egressus fuerat rex,
vsque ad diem reuersionis eius in pace.
* Cumq. Ierusalem occurrisset regi, dixit ei 25
rex: Quare non venisti mecum Miphibo-
seth? Et respondens ait: Domine mi rex, 26
seruus meus contempsit me: dixiq. ei ego
famulus tuus vt sterneret mihi asinum, &

ascendens abirem cum rege: claudus enim
sum seruus tuus.* Insuper & accusauit me
seruum tuum ad te dominum meum regē:
tu autē domine mi rex, sicut angelus Dei
es, fac quod placitum est tibi.* Neque enim
fuit domus patris mei, nisi morti obnoxia
domino meo regi: tu autem posuisti me
seruum tuum inter conuiuas mensæ tuæ:
quid ergo habeo iustæ querelæ? aut quid
possum vltra vociferari ad regem.* Ait er-
go ei rex: Quid vltra loqueris? fixum est
quod locutus sum: tu, & Siba diuidite pos-
siones.* Responditq. Miphiboseth regi:
Etiam cuncta accipiat, postquam reuersus
est dominus meus rex pacifice in domum
suam.* Berzellai quoque Galaadites, de-
scendens de Rogelim, traduxit regem Ior-
danem, paratus etiam vltra fluuium profe-
qui cum.* Erat autem Berzellai Galaadites
senex valde, id est octogenarius, & ipse præ-
buit alimenta regi, cum moraretur in Ca-
stris: fuit quippe vir diues nimis.* Dixit ita-
que rex ad Berzellai: Veni mecum, vt re-
quiescas securus mecum in Ierusalem.* Et
ait Berzellai ad regem: Quot sunt dies an-
norum vitæ meæ, vt ascendam cum rege in
Ierusalē? Octogenarius sum hodie: num-
quid vigent sensus mei ad discernendum
suaue, aut amarum? aut delectare potest
seruum tuum cibus & potus? vel audire pos-
sum vltra vocē cantorum, atque cantatri-
cū? quare seruus tuus sit oneri domino meo
regi? * Paululum procedam famulus tuus
ab Iordane tecum: non indigeo hac vicissi-
tudine,* sed obsecro vt reuertar seruus tuus,
& moriar in ciuitate mea, & sepeliar iuxta
sepulchrum patris mei, & matris meæ. Est
autem seruus tuus Chamaam, ipse vadat
tecum, domine mi rex, & fac ei quidquid
tibi bonum videtur.* Dixit itaque ei rex:
Mecum transeat Chamaam, & ego faciam
ei quidquid tibi placuerit, & omne, quod
petieris a me, impetrabis.* Cumq. transis-
set vniuersus populus & rex Iordanem,
osculatus est rex Berzellai, & benedixit
ei: & ille reuersus est in locum suum.
* Transiit ergo rex in Galgalam, & Cha-
maam

maam cum eo. omnis autem populus Iuda traduxerat regem, & media tantum pars affuerat de populo Israel. * Itaque omnes viri Israel concurrentes ad regem dixerunt ei: Quare te furati sunt fratres nostri viri Iuda, & traduxerunt regem & domum eius Iordanem, omnesq. viros Dauid cum eo? * Et respondit omnis vir Iuda ad viros Israel. Quia mihi propior est rex: cur irasceris super hac re? numquid comedimus aliquid ex rege, aut munera nobis data sunt? * Et respondit vir Israel ad viros Iuda, & ait: Decem partibus maior ego sum apud regem, magisq. ad me pertinet Dauid quam ad te: cur fecisti mihi iniuriam, & non mihi nunciatum est priori, ut reducerem regem meum? Durius autem responderunt viri Iuda viris Israel.

C A P . X X .

ACCIDIT quoque ut ibi esset vir Belial, nomine Seba, filius Bochri, vir lemineus: & cecinit buccina, & ait: Non est nobis pars in Dauid, neque hereditas in filio Isai: reuertere in tabernacula tua Israel. * Et separatus est omnis Israel a Dauid, secutusq. est Seba filium Bochri: viri autem Iuda adhæserunt regi suo a Iordane vsque Ierusalem. * Cumq. venisset rex in domum suam in Ierusalem, tulit decem mulieres concubinas, quas dereliquerat ad custodiendam domum, & tradidit eas in custodiam, alimenta eis præbens: & non est ingressus ad eas, sed erant clausæ vsque in diem mortis suæ in viduitate viuentes. * Dixit autem rex Amasæ: Cōuoca mihi omnes viros Iuda in diem tertium, & tu adesto præsens. * Abijt ergo Amasa ut conuocaret Iudam, & moratus est extra placitū quod ei constituerat rex. * Ait autem Dauid ad Abisai: Nunc magis afflicturus est nos Seba filius Bochri quam Absalom: tolle igitur seruos domini tui, & persequere eum, ne forte inueniat ciuitates munitas, & effugiat nos. * Egressi sunt ergo cum eo viri Ioab, Cerebhi quoque & Phelethi: & omnes robusti exierunt de Ierusalē ad persequendum Se-

ba filium Bochri. * Cumq. illi essent iuxta lapidē grandem, qui est in Gabaon, Amasa veniēs occurrit eis. Porro Ioab vestitus erat tunica stricta ad mēsuram habitus sui, & de super accinctus gladio dependente vsque ad ilia, in vagina, qui fabricatus leui motu egredi poterat, & percutere. * Dixit itaque Ioab ad Amasam: Salue mi frater. Et tenuit manu dextera mentum Amasæ, quasi osculans eū. * Porro Amasa non obseruauit gladium, quem habebat Ioab, qui percussit eum in latere, & effudit intestina eius in terrā, nec secundum vulnus apposuit, & mortuus est. Ioab autē, & Abisai frater eius persecuti sunt Seba filiū Bochri. * Interea quidā viri, cum stetissent iuxta cadaver Amasæ, de socijs Ioab, dixerunt: Ecce qui esse voluit pro Ioab comes Dauid. * Amasa autē conspersus sanguine, iacebat in media via. Vidit hoc quidam vir quod subsisteret omnis populus ad videndum eū, & amouit Amasam de via in agrum, operuitq. eum vestimento, ne subsisterent transeuntes propter eum. * Amoto ergo illo de via, transibat omnis vir sequens Ioab ad persequendum Seba filium Bochri. * Porro ille transierat per omnes tribus Israel in Abelam, & Bethmaacha: omnesq. viri electi congregati fuerant ad eum. * Venerūt itaque & oppugnabāt eum in Abela, & in Bethmaacha, & circumdederunt munitionibus ciuitatem, & obseffa est vrbs: omnis autē turba, quæ erat cum Ioab, moliebatur destruere muros. * Et exclamauit mulier sapiens de ciuitate: Audite, audite, dicite Ioab: Appropinqua huc, & loquar tecum. * Qui cum accessisset ad eā, ait illi: Tu es Ioab? Et ille respondit: Ego. Ad quem sic locuta est: Audi sermones ancillæ tuæ. Qui respōdit: Audio. * Rursumq. illa, Sermo, inquit, dicebatur in veteri prouerbio: Qui interrogant, interrogant in Abela: & sic perficiebant. * Nonne ego sum quæ respondeo veritatē in Israel, & tu quæris subuertere ciuitatem, & euertere matrem in Israel? Quare præcipitas hereditatem Domini? * Respondensq. Ioab, ait: Absit, absit hoc a me: non præcipito, neque

neque demolior. * Non sic se habet res, sed
homo de monte Ephraim Seba, filius Bo-
chri cognomine, leuauit manum suam con-
tra regem Dauid : tradite illum solum, &
recedemus a ciuitate. Et ait mulier ad Ioab:
Ecce caput eius mittetur ad te per murum.
* Ingressa est ergo ad omnem populum, &
locuta est eis sapienter : qui abscissum ca-
put Seba filij Bochri proiecerunt ad Ioab.
Et ille cecinit tuba, & recesserunt ab vrbe,
vnusquisque in tabernacula sua : Ioab au-
tem reuersus est Ierusalem ad regem. * Fuit
ergo Ioab super omnem exercitum Israel:
Banaías autē filius Ioiadæ super Cerethæos
& Phelethæos. * Aduram vero super tribu-
ta : porro Iosaphat filius Ahilud, a commen-
tarijs. * Siua autem, scriba : Sadoq vero, &
Abiathar, sacerdotes. * Ira autem Iairites
erat sacerdos Dauid.

C A P . X X I .

FACTA est quoque fames in diebus Da-
uid tribus annis iugiter : & consuluit
Dauid oraculum Domini. Dixitq. Do-
minus. Propter Saul, & domum eius san-
guinum, quia occidit Gabaonitas. * Vocatis
ergo Gabaonitis rex, dixit ad eos. (Porro
Gabaonitæ non erant de filijs Israel, sed re-
liquiæ Amorrhæorum : filij quippe Israel iu-
rauerant eis, & voluit Saul percutere eos
zelo, quasi pro filijs Israel & Iuda.) * Dixit
ergo Dauid ad Gabaonitas : Quid faciam
vobis ? & quod erit vestri piaculum, vt be-
nedicatis hereditati Domini ? * Dixeruntq.
ei Gabaonitæ : Non est nobis super argen-
to & auro quæstio, sed contra Saul, & con-
tra domum eius : neque volumus vt interfi-
ciatur homo de Israel. Ad quos rex ait :
Quid ergo vultis vt faciam vobis ? * Qui di-
xerunt regi : Virum, qui attriuit nos & op-
pressit inique, ita delere debemus, vt ne
vnus quidem residuus sit de stirpe eius in
cunctis finibus Israel. * Dentur nobis se-
ptem viri de filijs eius, vt crucifigamus eos
Domino in Gabaa Saul, quondam electi
Domini. Et ait rex : Ego dabo. * Pepercitq.
rex Miphiboseth filio Ionathæ filij Saul,

propter iusiurandum Domini, quod fuerat
inter Dauid & inter Ionathan filium Saul.
* Tulit itaque rex duos filios Respha filia
Aia, quos peperit Sauli, Armoni, & Miphi-
boseth : & quinque filios Michol filia Saul,
quos genuerat Hadrieli filio Berzellai, qui
fuit de Molathi, & dedit eos in manus Ga-
baonitarum : qui crucifixerunt eos in mon-
te coram Domino : & ceciderunt hi septem
simul occisi in diebus messis primis, inci-
piente messione hordei. * Tollens autem
Respha filia Aia, cilicium substravit sibi su-
pra petram ab initio messis, donec stillaret
aqua super eos de calo : & non dimisit aues
lacerare eos per diem, neque bestias per
noctem. * Et nunciata sunt Dauid quæ fece-
rat Respha, filia Aia, concubina Saul. * Et
abiit Dauid, & tulit ossa Saul, & ossa Iona-
thæ filij eius a viris Iabes Galaad, qui furati
fuerant ea de platea Bethsan, in qua suspen-
derant eos Philisthiim cum interfecissent.
Saul in Gelboe : & asportauit inde ossa
Saul, & ossa Ionathæ filij eius : & colligen-
tes ossa eorum, qui affixi fuerant, sepelie-
runt ea cum ossibus Saul & Ionathæ filij eius
in Terra Benjamin, in latere, in sepulchro
Cis patris eius : feceruntq. omnia, quæ præ-
ceperat rex, & repropitiatus est Deus terræ
post hæc. * Factum est autem rursus præ-
lium Philisthinorum aduersum Israel, &
descendit Dauid, & serui eius cum eo, &
pugnabant contra Philisthiim. Deficiente
autem Dauid, Iesbibenob, qui fuit de ge-
nere arapha, cuius ferrum hastæ trecentas
vncias appendebat, & accinctus erat ense
nouo, nisus est percutere Dauid. * Præsi-
dioq. ei fuit Abisai filius Saruiz, & percus-
sum Philisthæum interfecit. Tunc iuraue-
runt viri Dauid, dicentes : Iam non egredie-
ris nobiscum in bellum, ne extinguas lu-
cernam Israel. * Secundum quoque bellum
fuit in Gob contra Philisthæos : tunc per-
cussit Sobochai de Hufathi, Saph de stirpe
arapha de genere gigantum. * Tertium
quoque fuit bellum in Gob contra Philis-
thæos, in quo percussit Adeodatus filius
Saltus polymitarius Bethlehemites Goliath
A a Gethæum,

Gethæum, cuius hastile hastæ erat quasi li-
ciatorium texentium. * Quartum bellum
fuit in Geth: in quo vir fuit excelsus, qui
senos in manibus pedibusq. habebat digi-
tos, id est viginti quattuor, & erat de ori-
gine arapha. * Et blasphemauit Israel: per-
cussit autem eum Jonathan filius Samaa
fratris David. * Hi quattuor nati sunt de
arapha in Geth, & ceciderunt in manu Da-
uid, & seruorum eius.

C A P. XXI.

LOCVTVS est autem David Domino
verba carminis huius, in die qua libe-
rauit eum Dominus de manu omnium ini-
micorum suorum, & de manu Saul. * & ait:

Dominus petra mea, & robur meum, &
saluator meus.

* Deus fortis meus sperabo in eum: scu-
tum meum, & cornu salutis meæ: eleuator
meus, & refugium meum: saluator meus,
de iniquitate liberabis me.

* Laudabilem inuocabo Dominum: &
ab inimicis meis saluus ero.

* Quia circumdederunt me contritiones
mortis: torrentes Belial terruerunt me.

* Funes inferni circumdederunt me: præ-
uenerunt me laquei mortis.

* In tribulatione mea inuocabo Domi-
num, & ad Deum meum clamabo: & exau-
diet de templo suo vocem meam, & clamor
meus veniet ad aures eius.

* Commota est & contremuit terra: fun-
damenta montium concussa sunt, & con-
quassata, quoniam iratus est eis.

* Ascendit fumus de naribus eius, & ignis
de ore eius vorabit: carbones succensi sunt
ab eo.

* Inclinauit cælos, & descendit: & caligo
sub pedibus eius.

* Et ascendit super cherubim, & volauit:
& lapsus est super pennas venti.

* Posuit tenebras in circuitu suo latibu-
lum: cribrans aquas de nubibus cælorum.

* Præ fulgore in conspectu eius, succensi
sunt carbones ignis.

* Tonabit de cælo Dominus: & excel-

sus dabit vocem suam.

15 * Misit sagittas & dissipauit eos: fulgur,
& consumpsit eos.

16 * Et apparuerunt effusiones maris, & re-
uelata sunt fundamenta orbis ab increpa-
tione Domini, ab inspiratione spiritus fu-
roris eius.

17 * Misit de excelsu, & assumpsit me: &
extraxit me de aquis multis.

18 * Liberauit me ab inimico meo poten-
tissimo, & ab his qui oderant me: quoniam
robustiores me erant.

19 * Præuenit me in die afflictionis meæ, &
factus est Dominus firmamentum meum.

20 * Et eduxit me in latitudinem: liberauit
me, quia complacui ei.

21 * Retribuet mihi Dominus secundum
iustitiam meam: & secundum munditiam
manuum mearum reddet mihi.

22 * Quia custodiui vias Domini, & non egi
impie, a Deo meo.

23 * Omnia enim iudicia eius in conspectu
meo: & præcepta eius non amoui a me.

24 * Et ero perfectus cum eo: & custodiam
me ab iniquitate mea.

25 * Et restituet mihi Dominus secundum
iustitiam meam: & secundum munditiam
manuum mearum, in conspectu oculorum
suorum.

26 * Cum sancto sanctus eris: & cum robu-
sto perfectus.

27 * Cum electo electus eris: & cum per-
uerso peruertéris.

28 * Et populum pauperem saluum facies:
oculisq. tuis excelsos humiliabis.

29 * Quia tu lucerna mea Domine: & tu
Domine illuminabis tenebras meas.

30 * In te enim curram accinctus: in Deo
meo transiliam murum.

31 * Deus, immaculata via eius, eloquium
Domini igne examinatum: scutum est om-
nium sperantium in se.

32 * Quis est Deus præter Dominum: &
quis fortis præter Deum nostrum?

33 * Deus qui accinxit me fortitudine: &
complanauit perfectam viam meam.

34 * Coarquans pedes meos ceruis, & super
excelsa

excelsa mea statuens me.

* Docens manus meas ad praelium, & componens quasi arcum æreum brachia mea.

* Dedisti mihi clypeum salutis tuæ: & mansuetudo tua multiplicauit me.

* Dilatabis gressus meos subtus me: & non deficient tali mei.

* Persequar inimicos meos, & conteram: & non conuertar donec consumam eos.

* Consumam eos & confringam, vt non consurgant: cadent sub pedibus meis.

* Accinxisti me fortitudine ad praelium: incuruasti resistentes mihi subtus me.

* Inimicos meos dedisti mihi dorsum: odientes me, & disperdam eos.

* Clamabunt, & non erit qui saluet, ad Dominum, & non exaudiet eos.

* Delebo eos vt puluerem terræ: quasi lutum platearum comminuam eos atque confringam.

* Saluabis me a contradictionibus populi mei: custodies me in caput Gentium: populus, quem ignoro, seruiet mihi.

* Filij alieni resistent mihi, auditu auris obediunt mihi.

* Filij alieni defluerunt, & contrahentur in angustiis suis.

* Viuit Dominus, & benedictus Deus meus: & exaltabitur Deus fortis salutis meæ.

* Deus qui das vindictas mihi, & deijcis populos sub me.

* Qui educis me ab inimicis meis, & resistentibus mihi eleuas me: a viro iniquo liberabis me:

* Propterea confitebor tibi Domine ingentibus: & nomini tuo cantabo.

* Magnificans salutes regis sui, & faciens misericordiam christo suo Dauid, & semini eius in sempiternum.

C A P . X X I I I .

HÆc autem sunt verba Dauid nouissima. Dixit Dauid filius Isai: Dixit vir, cui constitutum est de christo Dei Iacob, egregius psalter Israel: Spiritus Domini locutus est per me, & sermo eius per linguam

meam. * Dixit Deus Israel mihi, locutus est Fortis Israel: Dominator hominum, iustus dominator in timore Dei. * Sicut lux aurore oriente sole, mane absque nubibus rutilat, & sicut pluuijs germinat herba de terra. * Nec tanta est domus mea apud Deum, vt pactum æternum iniret mecum firmum in omnibus atque munitum. Cuncta enim salus mea, & omnis voluntas: nec est quidquam ex ea quod non germinet. * Præuariatores autem quasi spinæ euellentur vniuersi: quæ non tolluntur manibus. * Et si quis tangere voluerit eas, armabitur ferro & ligno lanceato, igneq. succensæ comburentur, vsque ad nihilum. * Hæc nomina fortium Dauid. Sedens in cathedra sapientissimus princeps inter tres, ipse est quasi terrerrimus ligni vermiculus, qui octingentos interfecit impetu vno. * Post hunc, Eleazar filius patris eius Ahohites inter tres fortes, qui erant cum Dauid quando exprobrauerunt Philisthiim, & congregati sunt illuc in praelium. * Cumq. ascendissent viri Israel, ipse stetit & percussit Philistheos donec deficeret manus eius, & obrigesceret cum gladio: fecitq. Dominus salutem magnam in die illa: & populus, qui fugerat, reuersus est ad cæsorum spolia detrahenda. * Et post hunc, Semma filius Age de Arari. & cōgregati sunt Philisthiim in statione: erat quippe ibi ager lente plenus. Cumq. fugisset populus a facie Philisthiim, stetit ille in medio agri, & tuitus est eum, percussitq. Philistheos: & fecit Dominus salutem magnam. * Necnon & ante descenderant tres qui erant principes inter triginta, & venerant tempore messis ad Dauid in speluncam Odollam: castra autem Philisthinorum erant posita in Valle gigantum. * Et Dauid erat in præsidio: porro statio Philisthinorum tunc erat in Bethlechem.

* Desiderauit ergo Dauid, & ait: O si quis mihi daret potum aquæ de cisterna, quæ est in Bethlechem iuxta portam! * Irruperunt ergo tres fortes castra Philisthinorum, & hauserunt aquam de cisterna Bethlechem, quæ erat iuxta portam, & attulerunt ad

David : at ille noluit bibere , sed libauit eam Domino , * dicens : Propitius sit mihi Dominus, ne faciam hoc: num sanguinem hominum istorum, qui profecti sunt, & animarum periculum bibam? Noluit ergo bibere. hæc fecerunt tres robustissimi. * Abisai quoque frater Ioab filius Saruiz, princeps erat de tribus: ipse est qui leuauit hastam suam contra trecentos, quos interfecit, nominatus in tribus, & inter tres nobilior, eratq. eorum princeps, sed usque ad tres primos non peruenerat. * Et Banaias filius Ioiadæ viri fortissimi, magnorum operum, de Cabseel: ipse percussit duos leones Moab, & ipse descendit, & percussit leonem in media cisterna in diebus niuis. * Ipse quoque interfecit virum Ægyptium, virum dignum spectaculo, habentem in manu hastam: itaque cum descendisset ad eum in virga, vi extorsit hastam de manu Ægyptij, & interfecit eum hasta sua. * hæc fecit Banaias filius Ioiadæ. * Et ipse nominatus inter tres robustos, qui erant inter triginta nobiliores: verumtamen usque ad tres non peruenerat: fecitq. eum sibi David auricularium; a secreto. * Asael frater Ioab inter triginta, Elehanan filius patruis eius de Bethlehem, * Semma de Harodi, Elica de Arori, * Heles de Phalti, Hira filius Acces de Thecua, * Abiezzer de Anathoth, Mobonnai de Hufati, * Selmon Ahohites, Maharai Netophathites, * Heled filius Baana, & ipse Netophathites, Ithai filius Ribai de Gabaath filiorum Beniamin, * Banaia Pharathonites, Heddai de Torrente Gaas, * Abialbon Arbathites, Azmaneth de Beromi, * Eliaba de Salaboni. Filij Iassen, Jonathan, * Semma de Orori, Aiam filius Sarar Arorites, * Eliphelet filius Aasbai filij Machati, Eliam filius Achitophel Gelonites, * Hefrai de Carmelo, Pharaï de Arbi, * Igaal filius Nathan de Soba, Bonni de Gadi, * Selec de Ammoni, Naharai Berothites armiger Ioab filij Saruiz, * Ira Iethrites, Gareb & ipse Iethrites, * Vrias Hethæus. Omnes triginta septem.

CAP. XXIII.

ET addidit furor Domini irasci contra Israel, commouitq. David in eis dicens: Vade, numera Israel & Iudam. * Dixitq. rex ad Ioab principem exercitus sui: Perambula omnes tribus Israel a Dan vsque Bersabee, & numera populum, vt sciam numerum eius. * Dixitq. Ioab regi: Adaugeat Dominus Deus tuus ad populum tuum, quantus nunc est, iterumq. centuplicet in conspectu domini mei regis: sed quid sibi dominus meus rex vult in re huiusmodi? * Obtinuit autem sermo regis verba Ioab, & principum exercitus: egresusq. est Ioab, & principes militum a facie regis, vt numerarent populum Israel. * Cumq. pertransissent Iordanem, venerunt in Aroër ad dexteram vrbs, quæ est in Valle Gad: & per Iazer transierunt in Galaad, & in terram inferiorem Hodsi, & venerunt in Dan siluestria. Circumuenientesq. iuxta Sidonem, transierunt prope mœnia Tyri, & omnem terram Heuzi & Chananæ, veneruntq. ad meridiem Iuda in Bersabee: & lustrata vniuersa terra, affuerunt post nouem menses & viginti dies, in Ierusalem. * Dedit ergo Ioab numerum descriptionis populi regi, & inuenta sunt de Israel octingenta millia virorum fortium, qui educerent gladium: & de Iuda quingenta millia pugnatorum. * Percussit autem cor David eum, postquam numeratus est populus: & dixit David ad Dominum: Peccaui valde in hoc facto: sed precor Domine, vt transferas iniquitatem serui tui, quia stulte egi nimis. * Surrexit itaque David mane, & sermo Domini factus est ad Gad prophetam & videntem David, dicens: * Vade, & loquere ad David: Hæc dicit Dominus: Trium tibi datur optio, elige vnum quod volueris ex his, vt faciam tibi. * Cumq. venisset Gad ad David, nunciauit ei, dicens: Aut septem annis veniet tibi fames in terra tua: aut tribus mensibus fugies aduersarios tuos, & illi te persequentur: aut certe tribus diebus erit pestilentia in terra tua.

Nunc

Nunc ergo delibera, & vide quem respon-
deam ei, qui me misit, sermonem. * Di-
xit autem David ad Gad: Coarctor nimis:
sed melius est vt incidam in manus Domi-
ni (multæ enim misericordiæ eius sunt)
quàm in manus hominum. * Immisitq. 15
Dominus pestilentiam in Israel, de mane
vsque ad tempus constitutum, & mortui
sunt ex populo a Dan vsque ad Bersabee
septuaginta millia virorum. * Cumq. ex- 16
tendisset manum suam Angelus Domini
super Ierusalem vt disperderet eam, mi-
sertus est Dominus super afflictione, & ait
Angelo percutienti populum: Sufficit:
nunc contine manum tuam. erat autem
Angelus Domini iuxta aream Areuna le-
busei. * Dixitq. David ad Dominum cum 17
vidisset Angelum cadentem populum: Ego
sum qui peccaui, ego inique egi: isti qui
oues sunt, quid fecerunt? vertatur, obse-
cro, manus tua contra me, & contra do-
mum patris mei. * Venit autem Gad ad 18
David in die illa, & dixit ei: Ascende, &
constitue altare Domino in area Areuna
Iebusei. * Et ascendit David iuxta fer-

monem Gad, quem præceperat ei Domi-
nus. * Conspiciensq. Areuna, animad-
uertit regem & seruos eius transire ad se:
11 * & egressus adorauit regem prono vultu in
terram, & ait: Quid causæ est vt veniat
dominus meus rex ad seruum suum? Cui
David ait: Vt emam a te aream, & ædi-
ficem altare Domino, & cesset interfectio
12 quæ grassatur in populo. * Et ait Areuna
ad David: Accipiat, & offerat dominus
meus rex, sicut placet ei: habes boues in
holocaustum, & plaustrum, & iuga bouum
13 in vsum lignorum. * Omnia dedit Areu-
na rex regi: dixitq. Areuna ad regem:
Dominus Deus tuus suscipiat votum tuum.
14 * Cui respondens rex, ait: Nequaquam
vt vis, sed emam pretio a te, & non offe-
ram Domino Deo meo holocausta gratui-
ta. Emit ergo David aream, & boues,
15 argenti siclis quinquaginta: * & ædifica-
uit ibi David altare Domino, & obtulit
holocausta & pacifica: & propitiatus est
Dominus terræ, & cohibita est plaga ab
Israel.

LIBER REGVM TERTIVS,

Secundum Hebræos

PRIMVS MALACHIM.

CAPVT PRIMVM.

ET rex David senuerat, habebatq. ætatis plurimos dies: cumq. operiretur vestibus, non calefiebat. * Dixerunt ergo ei serui sui: Quæramus domino nostro regi adolescentulam virginem, & stet coram rege, & foueat eum, dormiatq. in sinu suo, & calefaciat dominum nostrum regem. * Quæsierunt igitur adolescentulam speciosam in omnibus finibus Israel, & inuenerunt Abisag Sunamitidem, & adduxerunt eam ad regem. * Erat autem puella pulchra nimis, dormiebatq. cum rege, & ministrabat ei, rex vero non cognouit eam. * Adonias autem filius Haggith eleuabatur, dicens: Ego regnabo. Fecitq. sibi currus & equites, & quinquaginta viros, qui currerent ante eum. * Nec corripuit eum pater suus aliquando, dicens: Quare hoc fecisti? Erat autem & ipse pulcher valde, secundus natus post Absalom. * Et sermo ei cum Ioab filio Saruix, & cum Abiathar sacerdote, qui adiuuabant partes Adonix. * Sadoc vero sacerdos, & Banaias filius Ioiaðæ, & Nathan propheta, & Semei & Rei, & robur exercitus David non erat cum Adonia. * Immolatis ergo Adonias arietibus & vitulis, & vniuersis pinguibus iuxta Lapidem zoheleth, qui erat vicinus Fonti rogel, vocauit vniuersos fratres suos filios regis, & omnes viros Iudæ seruos regis. * Nathan autem prophetam, & Banaiam, & robustos quosque, & Salomonem fratrem suum non vocauit. * Dixit itaque Nathan ad Bethsabee matrem Salomonis: Num audisti, quod regnauerit Adonias filius Haggith, & dominus noster David hoc ignorat?

12 * Nunc ergo veni, accipe consilium a me, & salua animam tuam, filijq. tui Salomonis. * Vade, & ingredere ad regem David, & dic ei: Nonne tu domine mi rex iurasti mihi ancillæ tuæ, dicens: Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo? quare ergo regnat Adonias? * Et adhuc ibi te loquente cum rege, ego veniam post te, & complebo sermones tuos. 13 * Ingressa est itaque Bethsabee ad regem in cubiculum: rex autem senuerat nimis, & Abisag Sunamitis ministrabat ei. * inclinavit se Bethsabee, & adorauit regem. Ad quam rex, Quid tibi, inquit, vis? * Quæ respondens, ait: Domine mi, tu iurasti per Dominum Deum tuum ancillæ tuæ, Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo. * Et ecce nunc Adonias regnat, te, domine mi rex, ignorante. 14 * Mactauit boues, & pingua quæque, & arietes plurimos, & vocauit omnes filios regis, Abiathar quoque sacerdotem, & Ioab principem militiæ: Salomonem autem seruum tuum non vocauit. * Verumtamen domine mi rex, in te oculi respiciunt totius Israel, vt indices eis, quis sedere debeat in solio tuo domine mi rex post te. * Eritq. cum dormierit dominus meus rex cum patribus suis, erimus ego & filius meus Salomon peccatores. * Adhuc illa loquente cum rege, Nathan propheta venit. * Et nunciauerunt regi, dicentes: Adest Nathan propheta. Cumq. introisset in conspectu regis, & adorasset eum pronus in terram, dixit Nathan: Domine mi rex, tu dixisti: Adonias regnet post me, & ipse sedeat super thronum meum? * Quia descendit hodie, & immolauit boues, & pingua, & arietes plu-

plurimos, & vocauit vniuersos filios regis & principes exercitus, Abiathar quoque sacerdotem: illisq. vescentibus, & bibentibus coram eo, & dicentibus: Viuat rex Adonias: *Me seruum tuum, & Sadoc sacerdotem, & Banaïam filium Ioiadæ, & Salomonem famulum tuum non vocauit. *Numquid a domino meo rege exiuit hoc verbum, & mihi non indicasti seruo tuo quis sessurus esset super thronum domini mei regis post eum? *Et respondit rex Dauid, dicens: Vocate ad me Bethsabée. Quæ cum fuisset ingressa coram rege, & stetit ante eum, *iurauit rex, & ait: Viuit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia, *quia sicut iuraui tibi per Dominum Deum Israel, dicens: Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit super solium meum pro me: sic faciam hodie: *Summissoq. Bethsabée in terrâ vultu, adorauit regem, dicens: Viuat dominus meus Dauid in æternum. *Dixit quoque rex Dauid: Vocate mihi Sadoc sacerdotem, & Nathan prophetam, & Banaïam filium Ioiadæ. Qui cum ingressi fuissent coram rege, *dixit ad eos: Tollite vobiscum seruos domini vestri, & imponite Salomonem filium meum super mulam meam: & ducite eum in Gihon. *& vngat eum ibi Sadoc sacerdos, & Nathan propheta in regem super Israel: & canetis buccina, atque dicetis: Viuat rex Salomon. *Et ascendetis post eum, & veniet, & sedebit super solium meum, & ipse regnabit pro me: illiq. præcipiã vt sit dux super Israel, & super Iudam. *Et respondit Banaïas filius Ioiadæ, regi, dicens: Amen: sic loquatur Dominus Deus domini mei regis. *Quomodo fuit Dominus cum domino meo rege, sic sit cum Salomone, & sublimius faciat solium eius a solio domini mei regis Dauid. *Descendit ergo Sadoc sacerdos, & Nathan propheta, & Banaïas filius Ioiadæ, & Cerethi, & Phelethi: & imposuerunt Salomonem super mulam regis Dauid, & adduxerunt eum in Gihon. *Sumpsitq. Sadoc sacerdos cornu olei de tabernaculo, & vnxit Salomonem: & ceci-

nerunt buccina, & dixit omnis populus: Viuat rex Salomon. *Et ascendit vniuersa multitudo post eum, & populus canentium tibijs, & lætantium gaudio magno, & insonuit terra a clamore eorum. *Audiuit autem Adonias, & omnes, qui inuitati fuerant ab eo, iamq. conuiuium finitum erat: sed & Ioab, audita voce tubæ, ait: Quid sibi vult clamor ciuitatis tumultuantis? *Adhuc illo loquente, Ionathas filius Abiathar sacerdotis venit: cui dixit Adonias: Ingredere, quia vir fortis es, & bona nuncians. *Responditq. Ionathas Adoniæ: Nequaquam: Dominus enim noster rex Dauid regem constituit Salomonem: *misitq. cum eo Sadoc sacerdotem, & Nathan prophetam, & Banaïam filium Ioiadæ, & Cerethi, & Phelethi, & imposuerunt eum super mulam regis. *Vnixeruntq. eum Sadoc sacerdos, & Nathan propheta regem in Gihon: & ascenderunt inde lætantes, & insonuit ciuitas: hæc est vox, quam audistis. *Sed & Salomon sedet super solium regni. *Et ingressi serui regis benedixerunt domino nostro regi Dauid, dicentes: Amplificet Deus nomen Salomonis super nomen tuum, & magnificet thronum eius super thronum tuum. Et adorauit rex in lectulo suo: *& locutus est: Benedictus Dominus Deus Israel, qui dedit hodie sedentem in folio meo, videntibus oculis meis. *Territi sunt ergo, & surrexerunt omnes, qui inuitati fuerant ab Adonia, & iuit vnusquisque in viam suam. *Adonias autem timens Salomonem, surrexit, & abiit, tenuitq. cornu altaris. *Et nunciauerunt Salomoni, dicentes: Ecce Adonias timens regem Salomonem, tenuit cornu altaris, dicens: Iuret mihi rex Salomon hodie, quod non interficiat seruum suum gladio. *Dixitq. Salomon: Si fuerit vir bonus, non cadet ne vnus quidem capillus eius in terram: sin autem malum inuentum fuerit in eo, morietur. *Misit ergo rex Salomon, & eduxit eum ab altari: & ingressus adorauit regem Salomonem: dixitq. ei Salomon: Vade in domum tuam.

CAP. II.

APPROPINQVAVERUNT autem dies David ut moreretur, præcepitq. Salomoni filio suo, dicens : * Ego ingredior viâ vniuersæ terræ : confortare, & esto vir. * Et obserua custodias Domini Dei tui, ut ambules in vijs eius, ut custodias ceremonias eius, & præcepta eius, & iudicia, & testimonia, sicut scriptum est in lege Moyfi : ut intelligas vniuersa quæ facis, & quocumque te verteris : * ut confirmet Dominus sermones suos, quos locutus est de me, dicens : Si custodierint filij tui vias suas, & ambulauerint coram me in veritate, in omni corde suo, & in omni anima sua, non auferetur tibi vir de solio Israel. * Tu quoque nosti quæ fecerit mihi Ioab filius Saruiæ, quæ fecerit duobus principibus exercitus Israel, Abner filio Ner, & Amasæ filio Iether : quos occidit, & effudit sanguinem belli in pace, & posuit cruorem prælij in balteo suo, qui erat circa lumbos eius, & in calceamento suo, quod erat in pedibus eius. * Facies ergo iuxta sapientiam tuam, & non deduces canitiem eius pacifice ad inferos. * Sed & filijs Berzellai Galaaditis reddes gratiam, eruntq. comedentes in mensa tua : occurrerunt enim mihi quando fugiebam a facie Absalom fratris tui. * Habes quoque apud te Semei filium Gera filij Iemini de Bahurim, qui maledixit mihi maledictione pessima, quando ibam ad Castra : sed quia descendit mihi in occursum cum transirem Iordanem, & iuraui ei per Dominum, dicens : Non te interficiam gladio : * tu noli pati eum esse innoxium. Vir autem sapiens es, ut scias quæ facies ei, deducesq. canos eius cum sanguine ad inferos. * Dormiuit igitur David cum patribus suis, & sepultus est in ciuitate David. * Dies autem, quibus regnavit David super Israel, quadraginta anni sunt : in Hebron regnavit septem annis : in Ierusalem, triginta tribus. * Salomon autem sedit super thronum David patris sui, & firmatum est regnum eius nimis. * Et in-

gressus est Adonias filius Haggith ad Bethsabee matrem Salomonis. Quæ dixit ei : Pacificusne est ingressus tuus? Qui respondit : Pacificus. * Addiditque : Sermo mihi est ad te. Cui ait : Loquere. Et ille : * Tu, inquit, nosti, quia meum erat regnum, & me præposuerat omnis Israel sibi in regem : sed translatum est regnum, & factum est fratris mei : a Domino enim constitutum est ei. * Nunc ergo petitionem vnâ precor a te ; ne confundas faciem meâ. Quæ dixit ad eum : Loquere. * Et ille ait : Precor ut dicas Salomoni regi (neque enim negare tibi quidquam potest) ut det mihi Abisag Sunamitidem vxorem. * Et ait Bethsabee : Bene, ego loquar pro te regi. * Venit ergo Bethsabee ad regem Salomonem, ut loqueretur ei pro Adonia : & surrexit rex in occursum eius, adorauitq. eam, & sedit super thronum suum : positusq. est thronus matri regis, quæ sedit ad dexteram eius. * Dixitq. ei : Petitionem vnâ parua ego deprecor a te, ne confundas faciem meam. Et dixit ei rex : Pete mater mea : neque enim fas est ut auertam faciem tuam. * Quæ ait : Detur Abisag Sunamitis Adoniæ fratri tuo vxor. * Responditq. rex Salomon, & dixit matri suæ : Quare postulas Abisag Sunamitidem Adoniæ? postula ei & regnum : ipse est enim frater meus maior me, & habet Abiathar sacerdotem, & Ioab filium Saruiæ. * Iurauit itaque rex Salomon per Dominum, dicens : Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, quia contra animam suam locutus est Adonias verbum hoc. * Et nunc viuit Dominus, qui firmavit me, & collocauit me super solium David patris mei, & qui fecit mihi domum, sicut locutus est, quia hodie occidetur Adonias. * Misitq. rex Salomon per manum Banaïæ filij Ioiadæ, qui interfecit eum, & mortuus est. * Abiathar quoque sacerdoti dixit rex : Vade in Anathoth ad agrum tuum, equidem vir mortis es : sed hodie te non interficiam, quia portasti arcam Domini Dei coram David patre meo, & sustinuisti laborem in omnibus, in quibus laborauit

pater

pater meus . * Eiecit ergo Salomon Abia-
 thar, vt non esset sacerdos Domini, vt im-
 pleretur sermo Domini, quem locutus est
 super domum Heli in Silo . * Venit autem
 nuncius ad Ioab, quòd Ioab declinasset
 post Adoniam, & post Salomonē non de-
 clinasset: fugit ergo Ioab in tabernaculum
 Domini, & apprehendit cornu altaris .
 * Nunciatumq. est regi Salomoni quòd fu-
 gisset Ioab in tabernaculum Domini, & es-
 set iuxta altare: misitq. Salomon Banaïam
 filium Ioiadæ, dicens: Vade, interfice eum.
 * Et venit Banaïas ad tabernaculum Do-
 mini, & dixit ei: Hæc dicit rex: Egredere.
 Qui ait: Non egrediar, sed hic moriar:
 Renunciauit Banaïas regi sermonem, di-
 cens: Hæc locutus est Ioab, & hæc respon-
 dit mihi . * Dixitq. ei rex: Fac sicut locutus
 est: & interfice eum, & sepeli, & amoue-
 bis sanguinem innocentem, qui effusus est a
 Ioab, a me, & a domo patris mei . * Et red-
 det Dominus sanguinem eius super caput
 eius quia interfecit duos viros iustos, me-
 lioresq. se: & occidit eos gladio, patre meo
 Dauid ignorante, Abner filium Ner prin-
 cipem militiæ Israel, & Amasam filium Ie-
 ther principem exercitus Iuda: * & reuer-
 tetur sanguis illorum in caput Ioab, & in
 caput seminis eius in sempiternum. Dauid
 autem & semini eius, & domui, & throno
 illius sit pax vsque in æternum a Domino.
 * Ascendit itaque Banaïas filius Ioiadæ, &
 aggressus eum interfecit: sepultusq. est in
 domo sua in deserto . * Et constituit rex
 Banaïam filium Ioiadæ pro eo super exer-
 citum, & Sadoc sacerdotem posuit pro A-
 biathar . * Misit quoque rex, & vocauit Se-
 mei, dixitq. ei: Ædifica tibi domum in Ie-
 rusalem, & habita ibi: & non egredieris
 inde huc atque illuc . * Quacumque autem
 die egressus fueris, & transieris Torrentem
 Cedron, scito te interficiendum: sanguis
 tuus erit super caput tuum . * Dixitq. Semei
 regi: Bonus sermo, sicut locutus est domi-
 nus meus rex, sic faciet seruus tuus. Habi-
 tauit itaque Semei in Ierusalē diebus mul-
 tis . * Factum est autem post annos tres vt

fugerent serui Semei ad Achis filium Maa-
 cha regem Geth: nunciatumq. est Semei
 quòd serui eius issent in Geth . * Et surrexit
 Semei, & strauit asinum suum: iuitq. ad A-
 chis in Geth ad requirendum seruos suos,
 & adduxit eos de Geth . * Nunciatum est au-
 tem Salomoni quòd issent Semei in Geth de
 Ierusalem, & rediisset . * Et mittens vocauit
 eum, dixitq. illi: Nonne testificatus sum
 tibi per Dominum, & prædixi tibi: Qua-
 cumque die egressus, ieris huc & illuc, sci-
 to te esse moriturum? Et respondisti mihi:
 Bonus sermo, quem audiui . * Quare ergo
 non custodisti iusiurādum Domini, & præ-
 ceptum quod præceperam tibi? * Dixitq.
 rex ad Semei: Tu nosti omne malum, cu-
 ius tibi conscius est cor tuum, quod feci-
 sti Dauid patri meo: reddidit Dominus
 malitiam tuam in caput tuum . * Et rex Sa-
 lomon benedictus, & thronus Dauid erit
 stabilis coram Domino vsque in sempiter-
 num . * Iussit itaque rex Banaïæ filio Ioi-
 adæ: qui egressus, percussit eum, & mor-
 tuus est .

C A P . I I I .

CONFIRMATVM est igitur regnum in
 manu Salomonis, & affinitate coniun-
 ctus est Pharaoni regi Ægypti: accepit nā-
 que filiā eius, & adduxit in ciuitatem Dauid,
 donec compleret ædificans domum suā, &
 domū Domini, & murum Ierusalem per cir-
 cuitū . * Attamen populus immolabat in ex-
 celsis: non enim ædificatum erat tēplum no-
 mini Domini vsque in diem illum . * Dilexit
 autem Salomon Dominum, ambulans in
 præceptis Dauid patris sui, excepto quòd in
 excelsis immolabat, & accendebat thymia-
 ma . * Abijt itaque in Gabaon, vt immola-
 ret ibi: illud quippe erat excelsum maxi-
 mum: mille hostias in holocaustum obtu-
 lit Salomon super altare illud in Gabaon .
 * Apparuit autem Dominus Salomoni per
 somnium nocte, dicens: Postula quod vis
 vt dem tibi . * Et ait Salomon: Tu fecisti
 cum seruo tuo Dauid patre meo misericor-
 diam magnam, sicut ambulauit in conspe-
 ctu

et tu tuo in veritate, & iustitia, & recto corde
 tecum : custodisti ei misericordiam tuam
 grandem, & dedisti ei filium sedentem su-
 per thronum eius, sicut est hodie. * Et nunc
 Domine Deus, tu regnare fecisti seruum
 tuum pro Dauid patre meo : ego autem
 sum puer paruulus, & ignorans egressum, &
 introitum meum. * Et seruus tuus in medio
 est populi, quem elegisti, populi infiniti, qui
 numerari & supputari non potest præ mul-
 titudine. * Dabis ergo seruo tuo cor docile,
 ut populum tuum iudicare possit, & di-
 scernere inter bonum & malum. quis enim
 poterit iudicare populum istum, populum
 tuum hunc multum ? * Placuit ergo sermo
 coram Domino, quod Salomon postula-
 set huiusmodi rem. * Et dixit Dominus
 Salomoni : Quia postulasti verbum hoc, &
 non petisti tibi dies multos, nec diuitias,
 aut animas inimicorum tuorum, sed po-
 stulasti tibi sapientiam ad discernendum
 iudicium : * ecce feci tibi secundum sermo-
 nes tuos, & dedi tibi cor sapiens & intelli-
 gens, in tantum ut nullus ante te similis
 tui fuerit, nec post te surrecturus sit. * Sed
 & hæc, quæ non postulasti, dedi tibi : diui-
 tias scilicet, & gloriam, ut nemo fuerit si-
 milis tui in regibus cunctis retro diebus.
 * Si autem ambulaueris in vijs meis, & cu-
 stodieris præcepta mea, & mandata mea, si-
 cut ambulauit pater tuus, longos faciam
 dies tuos. * Igitur euigilauit Salomon, & in-
 tellexit quod esset somnium : cumque venis-
 set Ierusalem, stetit coram arca fœderis Do-
 mini, & obtulit holocausta, & fecit victimas
 pacificas, & grande conuiuium vniuersis
 famulis suis. * Tunc venerunt duæ mulie-
 res meretrices ad regem, steteruntque coram
 eo, * quarum vna ait : Obsecro, mi Domine :
 ego & mulier hæc habitabamus in domo
 vna, & peperim apud eam in cubiculo. * Ter-
 tia autem die postquam ego peperim, peperit
 & hæc : & eramus simul, nullusque alius no-
 biscum in domo, exceptis nobis duabus.
 * Mortuus est autem filius mulieris huius
 nocte. dormiens quippe oppressit eum.
 * Et confurgens in tempeste noctis silentio,

tulit filium meum de latere meo ancillæ
 tuæ dormientis, & collocauit in sinu suo :
 suum autem filium, qui erat mortuus, po-
 suit in sinu meo. * Cumque surrexissem ma-
 ne ut darem lac filio meo, apparuit mor-
 tuus : quem diligentius intuens clara luce,
 deprehendi non esse meum quem genuer-
 am. * Responditque altera mulier : Non est
 ita ut dicis, sed filius tuus mortuus est, meus
 autem viuit. Econtrario illa dicebat : Men-
 tiris : filius quippe meus viuit, & filius tuus
 mortuus est. Atque in hunc modum con-
 tendebant coram rege. * Tunc rex ait : Hæc
 dicit, Filius meus viuit, & filius tuus mor-
 tuus est. Et ista respondit, Non, sed filius
 tuus mortuus est, meus autem viuit. * Dixit
 ergo rex : Afferte mihi gladium. Cumque
 attulissent gladium coram rege, * Diuidite,
 inquit, infantem viuum in duas partes, &
 date dimidiam partem vni, & dimidiam par-
 tem alteri. * Dixit autem mulier, cuius fi-
 lius erat viuus, ad regem (commota sunt
 quippe viscera eius super filio suo) Obse-
 cro domine, date illi infantem viuum, & no-
 lite interficere eum. Econtrario illa dice-
 bat : Nec mihi, nec tibi sit, sed diuidatur.
 * Respondit rex, & ait : Date huic infantem
 viuum, & non occidatur : hæc est enim ma-
 ter eius. * Audiuit itaque omnis Israel iudi-
 cium quod iudicasset rex, & timuerunt re-
 gem, videntes sapientiam Dei esse in eo ad
 faciendum iudicium.

C A P . I I I I .

ERAT autem rex Salomon regnans su-
 per omnem Israel : * & hi principes quos
 habebat : Azarias filius Sadoc sacerdotis :
 * Elihoreph, & Ahia filij Sisa scribæ : Iosaphat
 filius Ahilud a commetarijs : * Banaïas filius
 Ioïadæ super exercitum : Sadoc autem, &
 * Abiathar sacerdotes. * Azarias filius Nathan
 super eos qui assistebant regi : Zabud filius
 Nathan sacerdos, amicus regis : * & Abisar
 præpositus domus : & Adoniram filius Ab-
 da super tributa. * Habebat autem Salomon
 duodecim præfectos super omnem Israel,
 qui præbebant annonam regi & domui
 eius :

eius : per singulos enim menses in anno ;
singuli necessaria ministrabant . * Et hæc
nomina eorum : Benhur, in monte Ephraim .
* Bendecar, in Matces, & in Salebim, & in
Bethsames, & in Elon, & in Bethanan .
* Benhesed in Aruboth : ipsius erat Socho,
& omnis terra Ephraim . * Benabinadab, cu-
ius omnis Nepha Dor, Tapheth filiam Sa-
lomonis habebat uxorem . * Bana filius Ahi-
lud regebat Thanac & Mageddo, & vniuer-
sam Bethsan, quæ est iuxta Sarthana subter
Iezrael, a Bethsan vsque Abelmechula e re-
gione Iecmaan . * Bengaber in Ramoth Ga-
laad : habebat Auothiair filij Manasse in
Galaad, ipse præerat in omni regione Ar-
gob, quæ est in Basan, sexaginta ciuitatibus
magnis atque muratis, quæ habebant feras
æreas . * Ahinadab filius Addo præerat in
Manaim . * Achimaas in Nephthali : sed &
ipse habebat Basemath filiam Salomonis in
coniugio . * Baana filius Hufi, in Aser, & in
Baloth . * Iosaphat filius Pharue, in Issachar .
* Semei filius Ela, in Benjamin . * Gaber filius
Vri, in terra Galaad, in terra Schon regis
Amorrhæi & Og regis Basan, super omnia
quæ erant in illa terra . * Iuda & Israel in-
numerabiles, sicut arena maris in multitu-
dine : comedentes, & bibentes, atque læ-
tantes . * Salomon autem erat in ditione
sua, habens omnia regna a flumine terre
Philisthiim vsque ad terminum Ægypti : of-
ferentium sibi munera, & seruientium ei
cunctis diebus vitæ eius . * Erat autem cibus
Salomonis per dies singulos triginta cori
similæ, & sexaginta cori farinæ, * decem bo-
ues pingues, & viginti boues pascuales, &
centum arietes, excepta venatione ceruo-
rum, caprearum, atque bubalorum, & auium
altium . * Ipse enim obtinebat omnem re-
gionem, quæ erat trans flumen, a Thaphsa
vsque ad Gazan, & cunctos reges illarum
regionum : & habebat pacem ex omni par-
te in circuitu . * Habitabatq. Iuda, & Israel
absque timore vlllo, vnusquisque sub vite
sua, & sub ficu sua, a Dan vsque Bersabee
cunctis diebus Salomonis . * Et habebat Sa-
lomon quadraginta millia præsepia equo-

rum currilium, & duodecim millia eque-
strum . * Nutriebantq. eos supradicti regis
præfecti : sed & necessaria mensæ regis Sa-
lomonis cum ingenti cura præbebant in
tempore suo . * Hordeum quoque, & paleas
equorum, & iumentorum deferabant in lo-
cum vbi erat rex, iuxta constitutum sibi .
* Dedit quoque Deus sapientiam Salomo-
ni & prudentiam multam nimis, & latitu-
dinem cordis quasi arenam, quæ est in li-
tore maris . * Et præcedebat sapientia Sa-
lomonis sapientiam omnium Orientalium
& Ægyptiorum, * & erat sapientior cunctis
hominibus : sapientior Ethan Ezrahita, &
Heman, & Chalcol, & Dorda filijs Mahol :
& erat nominatus in vniuersis gentibus per
circuitum . * Locutus est quoque Salomon
tria millia parabolas : & fuerunt carmina
eius quinque & mille . * Et disputauit su-
per lignis a cedro, quæ est in Libano, vs-
que ad hyssopum, quæ egreditur de parie-
te : & disleruit de iumentis, & volucris,
& reptilibus, & piscibus . * Et veniebant de
cunctis populis ad audiendam sapientiam
Salomonis, & ab vniuersis regibus terræ,
qui audiebant sapientiam eius .

C A P . V .

MIsi r quoque Hiram rex Tyri seruos
suos ad Salomonem : audiuit enim
quod ipsum vnixissent regem pro patre eius :
quia amicus fuerat Hiram David omni tem-
pore . * Misit autem Salomon ad Hiram, di-
cens : * Tu scis voluntatem David patris mei,
& quia non potuerit ædificare domum no-
mini Domini Dei sui propter bella immi-
nentia per circuitum, donec daret Domi-
nus eos sub vestigio pedum eius . * Nunc
autem requiem dedit Dominus Deus meus
mihi per circuitum : & non est satan, neque
occurfus malus . * Quamobrem cogito ædi-
ficare templum nomini Domini Dei mei,
sicut locutus est Dominus David patri meo,
dicens : Filius tuus, quem dabo pro te super
solium tuum, ipse ædificabit domum nomi-
ni meo . * Præcipe igitur vt præcidant mihi
serui tui cedros de Libano, & serui mei sint
cum

eum seruis tuis: mercedem autem seruorum
 tuorum dabo tibi quamcūque petieris: scis
 enim quomodo non est in populo meo vir
 qui nouerit ligna cadere sicut Sidonij. Cū
 ergo audisset Hiram verba Salomonis, læ-
 tatus est valde, & ait: Benedictus Dominus
 Deus hodie, qui dedit Dauid filium sapien-
 tissimum super populum hunc plurimum.
 *Et misit Hiram ad Salomonem, dicēs: Au-
 diui quaecumque mandasti mihi: ego faciā
 omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis
 & abiegnis. *Serui mei deponent ea de Li-
 bano ad mare: & ego componam ea in ra-
 tibus in mari vsque ad locum, quem signifi-
 caueris mihi; & applicabo ea ibi, & tu tolles
 ea: præbebisq. necessaria mihi, vt detur ci-
 bus domui meæ. *Itaque Hiram dabat Salo-
 moni ligna cedrina, & ligna abiegna, iuxta
 omnem voluntatem eius. *Salomon autem
 præbebat Hiram coros tritici, viginti millia,
 in cibum domui eius, & viginti coros puris-
 simi olei: hæc tribuebat Salomon Hirā per
 singulos annos. *Dedit quoque Dominus sa-
 pientiam Salomoni, sicut locutus est ei: &
 erat pax inter Hiram & Salomonem, & per-
 cusserūt ambo fœdus. *Elegitq. rex Salomō
 operarios de omni Israel, & erat indictio tri-
 ginta millia virorum. *Mittebatq. eos in Li-
 banum, decē millia per menses singulos vi-
 cissim, ita vt duobus mensibus essent in do-
 mibus suis: & Adoniram erat super huiusce-
 modi indictione. *Fueruntq. Salomoni sep-
 tuaginta millia eorum qui onera portabāt,
 & octoginta millia latomorum in monte:
 *absque præpositis qui præerāt singulis ope-
 ribus, numero trium millium, & trecentorū
 præcipientium populo & his qui faciebant
 opus. *Præcepitq. rex, vt tollerent lapides
 grandes, lapides pretiosos in fundamentum
 templi, & quadrarent eos: quos dolauerūt
 cæmentarij Salomonis, & cæmentarij Hi-
 ram: porro Giblij præparauerunt ligna &
 lapides ad ædificandam domum.

C A P. VI.

FACTUM est ergo quadringentesimo &
 octogesimo, anno egressionis filiorum

Israel de Terra Egypti, in anno quarto, me-
 se Zio, (ipse est mensis secundus) regni Sa-
 lomonis super Israel, ædificari cœpit domus
 Domino. *Domus autem, quam ædificabat
 rex Salomon Domino, habebat sexaginta
 cubitos in longitudine, & viginti cubitos in
 latitudine, & triginta cubitos in altitudine.
 *Et porticus erat ante templum viginti cu-
 bitorum longitudinis, iuxta mensuram la-
 titudinis templi: & habebat decem cubitos
 latitudinis ante faciem templi. *Fecitq. in
 templo fenestras obliquas. *Et ædificauit
 super parietem templi tabulata per gyrū,
 in parietibus domus per circuitum templi
 & oraculi, & fecit latera in circuitu. *Tabu-
 latum, quod subter erat, quinque cubitos
 habebat latitudinis, & medium tabulatum
 sex cubitorum latitudinis, & tertium tabu-
 latum septem habens cubitos latitudinis.
 Trabes autem posuit in domo per circuitū
 forinsecus, vt non hærent muris templi.
 *Domus autem cum ædificaretur, de lapi-
 dibus dolatis atque perfectis ædificata est:
 & malleus, & securis, & omne ferramētum
 non sunt audita in domo cum ædificare-
 tur. *Ostium lateris medij in parte erat
 domus dextræ: & per cochleam ascende-
 bant in medium cœnaculum, & a medio in
 tertium. *Et ædificauit domum, & consum-
 mauit eam: textit quoque domum laquea-
 ribus cedrinis. *Et ædificauit tabulatum su-
 per omnem domum quinque cubitis alti-
 tudinis, & operuit domum lignis cedrinis.
 *Et factus est sermo Domini ad Salomo-
 nem, dicens: *Domus hæc, quam ædificas,
 si ambulaueris in præceptis meis, & iudicia
 mea feceris, & custodieris omnia mandata
 mea, gradiens per ea: firmabo sermonem
 meum tibi, quem locutus sum ad Dauid pa-
 trem tuum. *Et habitabo in medio filio-
 rum Israel, & non derelinquam populum
 meum Israel. *Igitur ædificauit Salomon
 domum, & consummauit eam. *Et ædifi-
 cauit parietes domus intrinsecus, tabulatis
 cedrinis, a paui-mēto domus vsque ad sum-
 mitatem parietum, & vsque ad laquearia,
 operuit lignis cedrinis intrinsecus: & textit
 paui-

pauimentum domus tabulis abiegnis. * **A**edificauitq. viginti cubitorum ad posteriorem partem templi tabulata cedrina, a pauimento vsque ad superiora: & fecit interiorem domum oraculi in sanctum sanctorum. * Porro quadraginta cubitorum erat ipsum templum pro foribus oraculi. * Et cedro omnis domus intrinsecus vestiebatur, habens tornaturas, & iuncturas suas fabrefactas & cælaturas eminentes: omnia cedrinis tabulis vestiebantur: nec omnino lapis apparere poterat in pariete. * Oraculum autem in medio domus, in interiori parte fecerat, ut poneret ibi arcam fœderis Domini. * Porro oraculum habebat viginti cubitos longitudinis, & viginti cubitos latitudinis, & viginti cubitos altitudinis: & operuit illud atque vestiuit auro purissimo. sed & altare vestiuit cedro. * Domum quoque ante oraculum operuit auro purissimo, & affixit laminas clauis aureis. * Nihilq. erat in templo quod non auro tegeretur: sed & totum altare oraculi texit auro. * Et fecit in oraculo duos cherubim de lignis oliuarum, decem cubitorum altitudinis. * Quinque cubitorum ala cherub vna, & quinque cubitorum ala cherub altera: id est, decem cubitos habentes, a summitate alæ vnus vsque ad alæ alterius summitatem. * Decem quoque cubitorum erat cherub secundus: in mensura pari, & opus vnum erat in duobus cherubim, id est, altitudinem habebat vnus cherub decem cubitorum, & similiter cherub secundus. * Posuitq. cherubim in medio templi interioris: extendebant autem alas suas cherubim, & tangebant ala vna parietem, & ala cherub secundi tangebant parietem alterum: alæ autem alteræ in media parte templi se inuicem contingebant. * Texit quoque cherubim auro. * Et omnes parietes templi per circuitum sculpsit varijs cælaturis & torno: & fecit in eis cherubim, & palmas, & picturas varias, quasi prominentes de pariete, & egredientes. * Sed & pauimentum domus texit auro intrinsecus & extrinsecus. * Et in ingressu oraculi fecit ostiola de lignis oliuarum, postesq. angulorum quin-

que. * Et duo ostia de lignis oliuarum: & sculpsit in eis picturam cherubim, & palmarum species, & anaglypha valde prominentia: & texit ea auro: & operuit tam cherubim quam palmas, & cetera, auro. * Fecitq. in introitu templi postes de lignis oliuarum quadrangulatos: & duo ostia de lignis abiegnis altrinsecus: & vtrūque ostium duplex erat, & se inuicem tenens aperiebatur. * Et sculpsit cherubim, & palmas, & cælaturas valde eminentes: operuitq. omnia laminis aureis opere quadro ad regulam. * Et edificauit atrium interius tribus ordinibus lapidum politorum, & vno ordine lignorum cedri. * Anno quarto fundata est domus Domini in mense Zio: & in anno vndecimo, mense Bul (ipse est mensis octauus) perfecta est domus in omni opere suo, & in vniuersis vtensilibus suis: edificauitq. eam annis septem.

C A P . VII.

DOMVM autem suam edificauit Salomon tredecim annis, & ad perfectum vsque perduxit. * Edificauit quoque domum saltus Libani centum cubitorum longitudinis, & quinquaginta cubitorum latitudinis, & triginta cubitorum altitudinis: & quatuor deambulacra inter columnas cedrinas: ligna quippe cedrina exciderat in columnas. * Et tabulatis cedrinis vestiuit totam cameram, quæ quadragintaquinque columnis sustentabatur. Vnus autem ordo habebat columnas quindecim * contra se inuicem positas, & e regione se respicientes, æquali spatio inter columnas, & super columnas quadrangulata ligna in cunctis æqualia. * Et porticum columnarum fecit quinquaginta cubitorum longitudinis, & triginta cubitorum latitudinis: & alteram porticum in facie maioris porticus: & columnas, & epistylia super columnas. * Porticum quoque solij, in qua tribunal est, fecit: & texit lignis cedrinis a pauimento vsque ad summitatem. * Et domuncula, in qua sedebatur ad iudicandum, erat in media porticu, simili opere. Domum quoque fecit filia Pharaonis

raonis (quam vxorem duxerat Salomon) tali opere, quali & hanc porticum. * Omnia lapidibus pretiosis, qui ad normam quandam atque mensuram tam intrinsecus quam extrinsecus ferrati erant: a fundamento usque ad summitatem parietum, & extrinsecus usque ad atrium maius. * Fundamenta autem de lapidibus pretiosis, lapidibus magnis decem siue octo cubitorum. * Et desuper lapides pretiosi æqualis mensuræ secti erant, similiterq. de cedro. * Et atrium maius rotundum trium ordinum de lapidibus sectis, & vnius ordinis de dolata cedro: necnon & in atrio domus Domini interiori, & in porticu domus. * Misit quoque rex Salomon, & tulit Hiram de Tyro, * filium mulieris viduæ de tribu Nephthali, patre Tyrio, artificem ærarium, & plenum sapientia, & intelligentia, & doctrina ad faciendum omne opus ex ære. Qui cum venisset ad regem Salomonem, fecit omne opus eius. * Et finxit duas columnas æreas, decem & octo cubitorum altitudinis columnam vnam: & linea duodecim cubitorum ambiebat columnam vtramque. * Duo quoque capitella fecit, quæ ponerentur super capita columnarum, fusilia ex ære: quinque cubitorum altitudinis capitellum vnum, & quinque cubitorum altitudinis capitellum alterum: & quasi in modum retis, & catenarum sibi inuicem miro opere contextarum. Vtrumque capitellum columnarum fusile erat: septena versuum retiacula in capitello vno, & septena retiacula in capitello altero. * Et perfecit columnas, & duos ordines per circuitum retiaculorum singulorum, ut tegerent capitella, quæ erant super summitatem, malogranatorum: eodem modo fecit & capitello secundo. * Capitella autem, quæ erant super capita columnarum, quasi opere lilij fabricata erant in porticu quattuor cubitorum. * Et rursus alia capitella in summitate columnarum desuper iuxta mensuram columnæ contra retiacula: malogranatorum autem ducenti ordines erant in circuitu capitelli secundi. * Et statuit duas columnas in porticu templi: cumq. statuisset columnam

dexteram, vocavit eam nomine Iachin: similiter erexit columnam secundam: & vocavit nomen eius Booz. * Et super capita columnarum opus in modum lilij posuit: perfectumq. est opus columnarum. * Fecit quoque mare fusile decem cubitorum a labio usque ad labium, rotundum in circuitu: quinque cubitorum altitudo eius, & resticula triginta cubitorum cingebat illud per circuitum. * Et sculptura subter labium circuibat illud decem cubitis ambiens mare: duo ordines sculpturarum stratarum erant fusiles. * Et stabat super duodecim boues, e quibus tres respiciebant ad Aquilonem, & tres ad Occidentem, & tres ad Meridiem, & tres ad Orientem, & mare super eos desuper erat: quorum posteriora vniuersa intrinsecus latitabant. * Grossitudo autem luteris, trium vnciarum erat: labiumq. eius, quasi labium calicis, & folium repandi lilij: duo millia batos capiebat. * Et fecit decem bases æneas, quattuor cubitorum longitudinis bases singulas, & quattuor cubitorum latitudinis, & trium cubitorum altitudinis. * Et ipsum opus basium, intetrasile erat: & sculpturæ inter iuncturas. * Et inter coronulas & plectas, leones & boues & cherubim: & in iuncturis similiter desuper: & subter leones, & boues quasi lora ex ære dependentia. * Et quattuor rotæ per bases singulas, & axes ærei: & per quattuor partes quasi humeruli subter luterem fusiles, contra se inuicem respectantes. * Os quoque luteris intrinsecus erat in capitis summitate: & quod forinsecus apparebat, vnius cubiti erat totum rotundum, pariterq. habebat vnum cubitum & dimidium: in angulis autem columnarum variæ celaturæ erant: & media intercolumnia, quadrata non rotunda. * Quattuor quoque rotæ, quæ per quattuor angulos basis erant, cohærebant sibi subter basim: vna rota habebat altitudinis cubitum & semis. * Tales autem rotæ erant quales solent in curru fieri: & axes earum, & radij, & canthi, & modioli, omnia fusilia. * Nam & humeruli illi quattuor per

per singulos angulos basis vnus, ex ipsa
 basi fusiles & coniuncti erant. * In summi-
 tate autem basis erat quædam rotunditas
 dimidij cubiti, ita fabrefacta, vt luter desu-
 per posset imponi, habens cælaturas suas,
 variasq. sculpturas ex semetipsa. * Sculpfit
 quoque in tabulatis illis, quæ erant ex ære,
 & in angulis, cherubim, & leones, & pal-
 mas, quasi in similitudinem hominis stan-
 tis, vt non cælata, sed apposita per circui-
 tum viderentur. * In hunc modum fecit de-
 cem bases, fusura vna, & mensura, sculptu-
 raq. consimili. * Fecit quoque decem lute-
 res æneos: quadraginta batos capiebat lu-
 ter vnus; eratq. quattuor cubitorum: sin-
 gulos quoque luter per singulas, id est,
 decem bases, posuit. * Et constituit decem
 bases, quinque ad dexteram partem templi,
 & quinque ad sinistram: mare autem po-
 suit ad dexteram partem templi contra O-
 rientem ad Meridiem. * Fecit ergo Hiram
 lebetes, & scutras, & hamulas, & perfecit
 omne opus regis Salomonis in templo Do-
 mini. * Columnas duas, & funiculos capi-
 tellorum super capitella columnarum duos:
 & retiacula duo, vt operirent duos funicu-
 los, qui erant super capita columnarum. * Et
 malogranata quadringenta in duobus re-
 tiaculis: duos versus malogranatorum in
 retiaculis singulis, ad operiendos funiculos
 capitellorum, qui erant super capita colum-
 narum. * Et bases decem, & luter decem
 super bases. * Et mare vnum, & boues duo-
 decim subter mare. * Et lebetes, & scutras,
 & hamulas. omnia vasa, quæ fecit Hiram
 regi Salomoni in domo Domini, de auri-
 chalco erant. * In campestri regione Iorda-
 nis fudit ea rex in argillosa terra, inter So-
 choth & Sarthan. * Et posuit Salomon om-
 nia vasa: propter multitudinem autem ni-
 miam non erat pondus æris. * Fecitq. Salo-
 mon omnia vasa in domo Domini: altare
 aureum, & mensam, super quam poneren-
 tur panes propositionis, auream: * & can-
 delabra aurea, quinque ad dexteram, & quin-
 que ad sinistram contra oraculum ex auro
 puro: & quasi lilij flores, & lucernas desuper

10 aureas: & forcipes aureos, & hydrias, &
 fuscinulas, & phialas, & mortariola, & thu-
 ribula, de auro purissimo: & cardines ostio-
 rum domus interioris Sancti sanctorum, &
 11 ostiorum domus templi, ex auro erant. * Et
 perfecit omne opus quod faciebat Salo-
 mon in domo Domini, & intulit quæ san-
 ctificauerat Dauid pater suus, argentum &
 aurum, & vasa, reposuitq. in thesauris do-
 mus Domini.

C A P . . . V I I I .

1 **T**V N tæ congregati sunt omnes maiores
 natu Israel cum principibus tribuum,
 & duces familiarum filiorum Israel ad re-
 gem Salomonem in Ierusalem: vt deferrēt
 arcam fœderis Domini, de ciuitate Dauid,
 id est, de Sion. * Conuenitq. ad regem Sa-
 lomonem vniuersus Israel in mense Etha-
 nim, in sollempni die, ipse est mensis septi-
 mus. * Veneruntq. cuncti senes de Israel,
 4 & tulerunt arcam sacerdotum, & portaue-
 runt arcam Domini, & tabernaculum fœ-
 deris, & omnia vasa Sanctuarij, quæ erant
 in tabernaculo: & ferebant ea sacerdotes
 5 & Leuitæ. * Rex autem Salomon, & omnis
 multitudo Israel, quæ conuenerat ad eum,
 gradiebatur cum illo ante arcam, & immo-
 labant oues & boues absque æstimatione &
 6 numero. * Et intulerunt sacerdotes arcam
 fœderis Domini in locum suum, in oracu-
 lum templi, in Sanctum sanctorum subter
 7 alas cherubim. * Siquidem cherubim ex-
 pandebant alas super locum arcæ, & prote-
 gebant arcam, & vestes eius desuper. * Cumq.
 8 eminentes vestes, & apparerent summita-
 tes eorum foris Sanctuarium ante oracu-
 lum, non apparebant vltra extrinsecus, qui
 & fuerunt ibi vsque in præsentem diem. .
 9 * In arca autem non erat aliud nisi duæ ta-
 bulæ lapideæ, quas posuerat in ea Moyse
 in Horeb, quando pepigit Dominus fœdus
 cum filiis Israel, cum egrederentur de Terra
 10 Ægypti. * Factum est autem, cum exissent
 sacerdotes de Sanctuario, nebula impleuit
 11 domum Domini, * & non poterant sacer-
 dotes stare & ministrare propter nebulam:

impleuerat enim gloria Domini domum Domini. * Tunc ait Salomon : Dominus dixit vt habitaret in nebula. * Edificans ædificauit domum in habitaculum tuum, firmissimum solium tuum in sempiternum. * Conuertitq. rex faciem suam, & benedixit omni ecclesiæ Israel : omnis enim ecclesiæ Israel stabat. * Et ait Salomon : Benedictus Dominus Deus Israel, qui locutus est ore suo ad Dauid patrem meum, & in manibus eius perfecit, dicens : * A die, qua eduxi populum meum Israel de Ægypto, non elegi ciuitatem de vniuersis tribubus Israel, vt ædificaretur domus, & esset nomen meum ibi : sed elegi Dauid vt esset super populum meum Israel. * Voluitq. Dauid pater meus ædificare domum nomini Domini Dei Israel : * & ait Dominus ad Dauid patrem meum : Quod cogitasti in corde tuo ædificare domum nomini meo, bene fecisti, hoc ipsum mente tractans. * Verumtamen tu nõ ædificabis mihi domum, sed filius tuus, qui egredietur de renibus tuis, ipse ædificabit domum nomini meo. * Confirmauit Dominus sermonem suum, quem locutus est : stetitq. pro Dauid patre meo, & sedi super thronum Israel, sicut locutus est Dominus : & ædificauit domum nomini Domini Dei Israel. * Et constitui ibi locum arcæ, in qua fœdus Domini est, quod percussit cum patribus nostris, quando egressi sunt de Terra Ægypti. * Stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesiæ Israel, & expandit manus suas in cælum, * & ait : Domine Deus Israel, non est similis tui Deus in cælo desuper, & super terram deorsum : qui custodis pactum & misericordiã seruis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo. * Qui custodisti seruum tuum Dauid patri meo quæ locutus es ei : ore locutus es, & manibus perfecisti, vt hæc dies probat. * Nunc igitur Domine Deus Israel, conserua famulo tuo Dauid patri meo quæ locutus es ei, dicens : Non auferetur de te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel : ita tamen si custodierint filij tui viam suam, vt ambulent coram me sicut tu ambulasti in con-

16 spectu meo. * Et nunc Domine Deus Israel firmentur verba tua, quæ locutus es seruo tuo Dauid patri meo. * Ergone putandum est quod vere Deus habitet super terram ? si enim cælum, & cæli cælorum te capere non possunt, quanto magis domus hæc, quæ ædificauit ? * Sed respice ad orationem serui tui, & ad preces eius Domine Deus meus : audi hymnum & orationem, quam seruus tuus orat coram te hodie : * vt sint oculi tui aperti super domum hanc nocte ac die : super domum, de qua dixisti : Erit nomen meum ibi : vt exaudias orationem, quam orat in loco isto ad te seruus tuus. * Vt exaudias deprecationem serui tui & populi tui Israel, quodcunque orauerint in loco isto, & exaudies in loco habitaculi tui in cælo, & cum exaudieris, propitius eris. * Si peccauerit homo in proximum suum, & habuerit aliquod iuramentum, quo teneatur alstrictus ; & venerit propter iuramentum coram altari tuo in domum tuam, * tu exaudies in cælo : & facies, & iudicabis seruos tuos, condemnans impium, & reddens viam suam super caput eius, iustificansq. iustum, & retribuens ei secundum iustitiam suam. * Si fugerit populus tuus Israel inimicos suos (quia peccaturus est tibi) & agentes poenitentiam, & confitentes nomini tuo, venerint, & orauerint, & deprecati te fuerint in domo hac ; * exaudi in cælo, & dimitte peccatum populi tui Israel, & reduces eos in terram, quam dedisti patribus eorum. * Si clausum fuerit cælum, & non pluerit propter peccata eorum, & orantes in loco isto, poenitentiam egerint nomini tuo, & a peccatis suis cõuersi fuerint propter afflictionem suam : * exaudi eos in cælo, & dimitte peccata seruorum tuorum, & populi tui Israel : & ostende eis viam bonam per quam ambulent, & da pluuiam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessionem. * Fames si oborta fuerit in terra, aut pestilentia, aut corruptus aer, aut ærugo, aut locusta, vel rubigo, & afflixerit eum inimicus eius portas obsidens, omnis plaga, vniuersa infirmitas, cuncta deuotio, & imprecatio, quæ acciderit omni homini

de populo tuo Israel: si quis cognouerit plagam cordis sui, & expanderit manus suas in domo hac, * tu exaudies in cælo in loco habitationis tuæ, & repropitiaberis, & facies ut des vnicuique secundum omnes vias suas, sicut videris cor eius (quia tu nosti solus cor omniū filiorum hominum) * ut timeant te cunctis diebus, quibus viuunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris: * Insuper & alienigena, qui non est de populo tuo Israel, cum venerit de terra longinqua propter nomen tuū (audietur enim nomen tuum magnum, & manus tua fortis, & brachium tuum * extentum vbique) cum venerit ergo, & orauerit in hoc loco, * tu exaudies in cælo, in firmamento habitaculi tui, & facies omnia, pro quibus inuocauerit te alienigena: ut discant vniuersi populi terrarum nomen tuum timere, sicut populus tuus Israel, & probet quia nomen tuum inuocatum est super domum hanc, quam ædificaui. * Si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra inimicos suos, per viam, quocumque miseris eos, orabunt te contra viam ciuitatis, quā elegisti, & contra domum, quam ædificaui nomini tuo, & exaudies in cælo orationes eorum, & preces eorum, & facies iudicium eorum. * Quod si peccauerint tibi (non est enim homo qui non peccet) & iratus tradideris eos inimicis suis, & captiui ducti fuerint in terram inimicorum longe vel prope, * & egerint penitentiam in corde suo in loco captiuitatis, & conuersi deprecati te fuerint in captiuitate sua, dicentes: Peccauimus, inique egimus, impie gessimus: * & reuersi fuerint ad te in vniuerso corde suo, & tota anima sua in terra inimicorum suorum, ad quam captiui ducti fuerint: & orauerint te contra viam terræ suæ, quam dedisti patribus eorum, & ciuitatis quam elegisti, & templi quod ædificaui nomini tuo: * exaudies in cælo, in firmamento folij tui orationes eorum, & preces eorum, & facies iudicium eorum: * & propitiaberis populo tuo qui peccauit tibi, & omnibus iniquitatibus eorum, quibus præuaricati sunt in te: & da-

bis misericordiam coram eis, qui eos captiuos habuerint, ut misereantur eis. * Populus enim tuus est, & hereditas tua, quos eduxisti de Terra Ægypti, de medio fornacis ferreæ. * Ut sint oculi tui aperti ad deprecationem serui tui, & populi tui Israel, & exaudias eos in vniuersis pro quibus inuocauerint te. * Tu enim separasti eos tibi in hereditatem de vniuersis populis terræ, sicut locutus es per Moysen seruum tuum, quando eduxisti patres nostros de Ægypto Domine Deus. * Factum est autem, cum compleffet Salomon orans Dominum omnem orationē, & deprecationem hanc, surrexit de conspectu altaris Domini: vtrūque enim genu in terram fixerat, & manus expanderat in cælum. * Stetit ergo, & benedixit omni ecclesiæ Israel voce magna, dicens: * Benedictus Dominus, qui dedit requiem populo suo Israel, iuxta omnia quæ locutus est: non cecidit ne vnus quidem sermo ex omnibus bonis, quæ locutus est per Moysen seruum suum. * Sit Dominus Deus noster nobiscum, sicut fuit cum patribus nostris, non derelinquens nos, neque proijciens. * Sed inclinet corda nostra ad se, ut ambulemus in vniuersis vijs eius, & custodiamus mandata eius, & ceremonias eius, & iudicia quæcumque mandauit patribus nostris. * Et sint sermones mei isti, quibus deprecatus sum coram Domino, appropinquantibus Domino Deo nostro die ac nocte, ut faciat iudicium seruo suo, & populo suo Israel per singulos dies: * ut sciant omnes populi terræ, quia Dominus ipse est Deus, & non est vltra absque eo. * Sit quoque cor nostrum perfectum cum Domino Deo nostro, ut ambulemus in decretis eius, & custodiamus mandata eius, sicut & hodie. * Igitur rex, & omnis Israel cum eo, immolabant victimas coram Domino. * Mactauitq. Salomon hostias pacificas, quas immolauit Domino, bouum viginti duo millia, & ouium centum viginti millia: & dedicauerunt templum Domini rex, & filij Israel. * In die illa sanctificauit rex medium atrij, quod erat ante domum

Domini : fecit quippe holocaustum ibi, & sacrificium, & adipem pacificorum : quoniam altare æreum, quod erat coram Domino, minus erat, & capere non poterat holocaustum, & sacrificium, & adipem pacificorum. * Fecit ergo Salomon in tempore illo festiuitatem celebrem, & omnis Israel cum eo, multitudo magna ab introitu Emath vsque ad Riuum Ægypti, coram Domino Deo nostro, septem diebus & septem diebus, id est, quattuordecim diebus. * Et in die octaua dimisit populos : qui benedictes regi, profecti sunt in tabernacula sua latantes, & alacri corde super omnibus bonis, quæ fecerat Dominus Dauid seruo suo, & Israel populo suo.

C A P. IX.

FACTUM est autem cum perfecisset Salomon ædificium domus Domini, & ædificium regis, & omne quod optauerat & voluerat facere, * apparuit ei Dominus secundo sicut apparuerat ei in Gabaon. * Dixitq. Dominus ad eum : Exaudiui orationem tuam & deprecationem tuam, quam deprecatus es coram me : sanctificaui domum hanc, quam ædificasti, vt ponerem nomen meum ibi in sempiternum, & erunt oculi mei & cor meum ibi cunctis diebus. * Tu quoque si ambulaueris coram me, sicut ambulauit pater tuus, in simplicitate cordis, & in æquitate : & feceris omnia, quæ præcepi tibi, & legitima mea & iudicia mea seruaueris, * ponam thronum regni tui super Israel in sempiternum, sicut locutus sum Dauid patri tuo, dicens : Non auferetur vir de genere tuo de solio Israel. * Si autem auersione auersi fueritis vos & filij vestri, non sequentes me, nec custodientes mandata mea, & ceremonias meas, quas proposui vobis, sed abieritis & colueritis deos alienos, & adoraueritis eos : * auferam Israel de superficie terræ, quam dedi eis, & templum, quod sanctificaui nomini meo, proijciam a conspectu meo, eritq. Israel in proverbium, & in fabulam cunctis populis. * Et domus hæc erit in exemplum : omnis, qui

transierit per eam, stupebit, & sibilabit, & dicet : Quare fecit Dominus sic terræ huic, & domui huic ? * Et respondebunt : Quia dereliquerunt Dominum Deum suum, qui eduxit patres eorum de Terra Ægypti, & secuti sunt deos alienos, & adorauerunt eos, & coluerunt eos : idcirco induxit Dominus super eos omne malum hoc. * Expletis autem annis viginti postquam ædificauerat Salomon duas domos, id est domum Domini & domum regis, * (Hiram rege Tyri præbente Salomoni ligna cedrina & abiegna, & aurum iuxta omne quod opus habuerat) tunc dedit Salomon Hiram viginti oppida in Terra Galilææ. * Et egressus est Hiram de Tyro, vt videret oppida, quæ dederat ei Salomon, & non placuerunt ei, * & ait : Hæcine sunt ciuitates, quas dedisti mihi, frater ? Et appellauit eas Terram chabul, vsque in diem hanc. * Misit quoque Hiram ad regem Salomonem centum viginti talenta auri. * Hæc est summa expensarum, quam obtulit rex Salomon ad ædificandam domum Domini & domum suam, & Mello, & murum Ierusalem, & Hefer, & Maggeddo, & Gazer. * Pharao rex Ægypti ascendit, & cepit Gazer, succenditq. eam igni : & Chananaeum, qui habitabat in ciuitate, interfecit, & dedit eam in dotem filiae suae uxori Salomonis. * Ædificauit ergo Salomon Gazer, & Bethoron inferiorem, * & Baalath, & Palmiram in Terra solitudinis. * Et omnes vicos, qui ad se pertinebant, & erant absque muro, muniuit, & ciuitates curruum & ciuitates equitum, & quodcumque ei placuit vt ædificaret in Ierusalem, & in Libano, & in omni terra potestatis suae. * Vniuersum populum, qui remaserat de Amorhæis, & Hethæis, & Pherezæis, & Heuæis, & Iebusæis, qui non sunt de filiis Israel : * horum filios, qui remaserant in terra, quos scilicet non potuerant filij Israel exterminare : fecit Salomon tributarios, vsque in diem hanc. * De filiis autem Israel non constituit Salomon seruire quemquam, sed erant viri bellatores, & ministri eius, & principes, & duces, & præfecti curruum & equorum.

Erant

*Erant autem principes super omnia opera Salomonis præpoliti quingenti quingenta, qui habebant subiectum populum, & statutis operibus imperabant. *Filia autem Pharaonis ascendit de ciuitate Dauid in domum suam, quam ædificauerat ei Salomon: tunc ædificauit Mello. *Offerebat quoque Salomon tribus vicibus per annos singulos holocausta, & pacificas victimas super altare, quod ædificauerat Domino, & adolebat thymiama coram Domino: perfectumque est templum. *Classem quoque fecit rex Salomon in Asiongaber, quæ est iuxta Ailath in littore Maris rubri, in Terra Idumææ. *Misitque Hiram in classe illa seruos suos viros nauticos & gnaros maris, cum seruis Salomonis. *Qui cum venissent in Ophir, sumptum inde aurum quadringentorum viginti talentorum, detulerunt ad regem Salomonem.

C A P . X.

SED & Regina Saba, audita fama Salomonis in nomine Domini, venit tentare eum in ænigmatibus. *Et ingressa Ierusalém multo cum comitatu, & diuitijs, camelis portantibus aromata, & aurum infinitum nimis, & gemmas pretiosas, venit ad regem Salomonem, & locuta est ei vniuersa quæ habebat in corde suo. *Et docuit eam Salomon omnia verba, quæ proposuerat: non fuit sermo, qui regem posset latere, & non responderet ei. *Videns autem regina Saba omnem sapientiam Salomonis, & domum, quam ædificauerat, & cibos mensæ eius, & habitacula seruorum, & ordines ministrantium, vestesque eorum, & pincernas, & holocausta, quæ offerebat in domo Domini: non habebat ultra spiritum. *dixitque ad regem: Verus est sermo, quem audiui in terra mea: super sermonibus tuis, & super sapientia tua: & non credebam narrantibus mihi, donec ipsa veni, & vidi oculis meis, & probaui quod media pars mihi nunciata non fuerit: maior est sapientia & opera tua, quam rumor, quem audiui. *Beati viri tui, & beati serui tui, qui stant coram te semper, & audiunt

sapientiam tuam. *Sit Dominus Deus tuus benedictus, cui complacuiisti, & posuit te super thronum Israel, eo quod dilexerit Dominus Israel in sempiternum, & constituit te regem, ut faceres iudicium & iustitiam. *Dedit ergo regi centum viginti talenta auri, & aromata multa nimis, & gemmas pretiosas: non sunt allata ultra aromata tam multa, quam ea quæ dedit regina Saba regi Salomoni. (*Sed & classis Hiram, quæ portabat aurum de Ophir, attulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, & gemmas pretiosas. *Fecitque rex de lignis thynis fulcra domus Domini, & domus regis, & citharas lyrasque cantoribus: non sunt allata huiusmodi ligna thyina, neque visa usque in presentem diem.) *Rex autem Salomon dedit reginæ Saba omnia quæ voluit, & petiuit ab eo: exceptis his, quæ ultro obtulerat ei munere regio. Quæ reuerfa est, & abiit in terram suam cum seruis suis. *Erat autem pondus auri, quod afferebatur Salomoni per annos singulos, sexcentorum sexaginta sex talentorum auri: *excepto eo, quod afferebant viri, qui super vectigalia erant, & negotiatores, vniuersique scruta videntes, & omnes reges Arabiæ, ducesque terræ. *Fecit quoque rex Salomon ducenta scuta de auro purissimo, sexcentos auri siclos dedit in laminas scuti vnius. *Et trecentas peltas ex auro probato: trecentæ minæ auri vnam peltam vestiebant: posuitque eas rex in domo saltus Libani. *Fecit etiam rex Salomon thronum de ebore grandem: & vestiuit eum auro fuluo nimis, qui habebat sex gradus: & summitas throni rotunda erat in parte posteriori: & duæ manus hinc atque inde tenentes sedile: & duo leones stabant iuxta manus singulas. *Et duodecim leunculi stantes super sex gradus hinc atque inde: non est factum tale opus in vniuersis regnis. *Sed & omnia vasa, quibus potabat rex Salomon, erant aurea: & vniuersa supellex domus saltus Libani de auro purissimo: non erat argentum, nec alicuius pretij putabatur in diebus Salomonis, quia classis regis per mare cum classe Hiram semel per tres annos ibat in Tharsis,

Tharſis, deferens inde aurum, & argentum, & dentes elephantorum, & ſimias, & pauos. * Magnificatus eſt ergo rex Salomon ſuper omnes reges terræ diuitijs, & ſapientia. * Et vniuerſa terra deſiderabat vultum Salomonis, vt audiret ſapientiam eius, quam dederat Deus in corde eius. * Et ſinguli deferabant ei munera, vaſa argentea & aurea, veſtes & arma bellica, aromata quoque, & equos & mulos per annos ſingulos. * Congregauitq. Salomon curruſ & equites, & facti ſunt ei mille quadringenti curruſ, & duodecim millia equitum: & diſpoſuit eos per ciuitates munitas, & cū rege in Ieruſalem. * Fecitq. vt tanta eſſet abundantia argenti in Ieruſalem, quanta & lapidum: & cedrorum præbuit multitudinem quaſi ſycamoros, quæ naſcuntur in campeſtribus. * Et educebantur equi Salomoni de Ægypto, & de Coa. Negotiatores enim regis emebant de Coa, & ſtatuto pretio perducebant. * Egrediebatur autem quadriga ex Ægypto ſexcentis ſiclis argenti, & equus centum quinquaginta. Atque in hunc modum cuncti reges Hethæorum & Syriæ equos venundabant.

C A P. XI.

REX autem Salomon adamauit mulieres alienigenas multas, filiam quoque Pharaonis, & Moabitidas, & Ammonitidas, Idumæas, & Sidonias, & Hethæas: de gentibus, ſuper quibus dixit Dominus filiis Iſrael: Non ingrediemini ad eas, neque de illis ingredientur ad veſtras: certiffime enim auertent corda veſtra vt ſequamini deos earum. His itaque copulatus eſt Salomon ardentiffimo amore. * Fueruntq. ei vxores quaſi reginæ ſeptingentæ, & cōcubinæ trecentæ: & auerterunt mulieres cor eius. * Cumq. iam eſſet ſenex, deprauatum eſt cor eius per mulieres, vt ſequeretur deos alienos: nec erat cor eius perfectum cum Domino Deo ſuo, ſicut cor Dauid patris eius. * Sed colebat Salomon Aſtarthen deam Sidoniorum, & Moloch idolum Ammonitarum. * Fecitq. Salomon quod non placue-

rat coram Domino, & non adimpleuit vt ſequeretur Dominū, ſicut Dauid pater eius. * Tunc ædificauit Salomon fanum Chamos, idolo Moab, in monte qui eſt contra Ieruſalem, & Moloch idolo filiorū Ammon. * Atque in hūc modum fecit vniuerſis vxoribus ſuis alienigenis, quæ adolebant thura, & immolabant dijs ſuis. * Igitur iratus eſt Dominus Salomoni, quod auerſa eſſet mens eius a Domino Deo Iſrael, qui apparuerat ei ſecundò, & præceperat de verbo hoc ne ſequeretur deos alienos, & non cuſtodiuit quæ mandauit ei Dominus. * Dixit itaque Dominus Salomoni: Quia habuiſti hoc apud te, & non cuſtodiſti pactum meū, & præcepta mea, quæ mandauit tibi, diſfrumpens ſcindam regnum tuum, & dabo illud ſeruo tuo. * Verumtamen in diebus tuis nō faciam propter Dauid patrem tuum: de manu filij tui ſcindam illud, nec totum regnum auferam, ſed tribum vnā dabo filio tuo propter Dauid ſeruum meum, & Ieruſalem quam elegi. * Suſcitauit autem Dominus aduerſariū Salomoni Adad Idumæum de ſemine regio, qui erat in Edom. * Cū enim eſſet Dauid in Idumæa, & aſcendiſſet Ioab princeps militiæ ad ſepeliendum eos, qui fuerant interfecti, & occidiſſet omne maſculinum in Idumæa (* ſex enim menſibus ibi moratus eſt Ioab, & omnis Iſrael, donec interimeret omne maſculinum in Idumæa) * fugit Adad ipſe, & viri Idumæi de ſeruis patris eius cum eo, vt ingrederetur Ægyptum: erat autem Adad puer paruulus. * Cumq. ſurrexiſſent de Madian, venerunt in Pharan, tuleruntq. ſecum viros de Pharan, & introierunt Ægyptum ad Pharaonem regem Ægypti: qui dedit ei domum, & cibos conſtituit, & terram delegauit. * Et inuenit Adad gratiam coram Pharaone valde, in tantum vt daret ei vxorem, ſororem vxoris ſuæ germanam Taphnes reginæ. * Genuitq. ei ſoror Taphnes Genubath filium, & nutriuit eum Taphnes in domo Pharaonis: eratq. Genubath habitans apud Pharaonem cum filijs eius. * Cumq. audiſſet Adad in Ægypto, dormiſſe Dauid

cum patribus suis, & mortuum esse Iob
principem militiæ, dixit Pharaoni: Dimit-
te me, vt vadam in terram meam. * Dixitq.
ei Pharaon: Qua enim re apud me indiges,
vt quæras ire ad terram tuam? At ille re-
spondit: Nulla: sed obsecro te vt dimittas
me. * Suscitauit quoque ei Deus aduersariū
Razon filium Eliada, qui fugerat Adarezer
regem Soba dominum suum: & congre-
gauit cōtra eum viros, & factus est princeps
latronum cum interficeret eos Dauid: abie-
runtq. Damascum, & habitauerunt ibi, &
constituerūt eū regem in Damasco, * eratq.
aduersarius Israeli cunctis diebus Salomo-
nis: & hoc est malum Adad, & odium con-
tra Israel, regnavitq. in Syria. * Ieroboam
quoque filius Nabath, Ephrathæus, de Sa-
reda, seruus Salomonis, cuius mater erat no-
mine Sarua, mulier vidua: leuauit manum
contra regem. * Et hæc est causa rebellio-
nis aduersus eum, quia Salomon ædificauit
Mello, & coæquauit voraginem ciuitatis
Dauid patris sui. * Erat autem Ieroboam
vir fortis & potens: vidēsque Salomon ado-
lescentem bonæ indolis & industriū, con-
stituerat eum præfectum super tributa vni-
uersæ domus Ioseph. * Factum est igitur in
tempore illo, vt Ieroboam egrederetur de
Ierusalem, & inueniret eum Ahias Silonites
propheta in via, opertus pallio nouo: erant
autē duo tantum in agro. * Apprehendēsque
Ahias pallium suum nouum, quo cooper-
tus erat, scidit in duodecim partes. * Et ait
ad Ieroboam: Tolle tibi decem scissuras:
hæc enim dicit Dominus Deus Israel: Ec-
ce ego scindam regnum de manu Salomo-
nis, & dabo tibi decem tribus. * Porro vna
tribus remanebit ei propter seruum meum
Dauid, & Ierusalem ciuitatem, quam elegi
ex omnibus tribubus Israel: * eo quod dere-
liquerit me, & adorauerit Astarthen deam
Sidoniorum, & Chamos deum Moab, & Mo-
loc deum filiorum Ammon: & non ambu-
lauerit in vijs meis, vt faceret iustitiam co-
ram me, & præcepta mea, & iudicia sicut
Dauid pater eius. * Nec auferam omne re-
gnum de manu eius, sed ducem ponam eū

cunctis diebus vitæ suæ, propter Dauid ser-
uum meum, quem elegi, qui custodiuit mā-
data mea & præcepta mea. * Auferam autē
regnum de manu filij eius, & dabo tibi de-
cem tribus: * filio autem eius dabo tribum
vnā, vt remaneat lucerna Dauid seruo
meo cunctis diebus coram me in Ierusalem
ciuitate, quam elegi vt esset nomen meum
ibi. * Te autem assumam, & regnabis super
omnia, quæ desiderat anima tua, erisq. rex
super Israel. * Si igitur audieris omnia, quæ
præcepero tibi, & ambulaueris in vijs meis,
& feceris quod rectum est coram me, cu-
stodiens mandata mea & præcepta mea,
sicut fecit Dauid seruus meus: ero tecum,
& ædificabo tibi domum fidelem, quomo-
do ædificauit Dauid domum, & tradam tibi
Israel: * & affligam semē Dauid super hoc,
verumtamen non cunctis diebus. * Voluit
ergo Salomon interficere Ieroboam: qui
surrexit, & aufugit in Ægyptum ad Sesac
regem Ægypti, & fuit in Ægypto vsque ad
mortem Salomonis. * Reliquum autem ver-
borum Salomonis, & omnia quæ fecit, &
sapientia eius: ecce vniuersa scripta sunt in
Libro verborum dierum Salomonis. * Dies
autem, quos regnavit Salomon in Ierusa-
lem super omnem Israel, quadraginta an-
ni sunt. * Dormiuitq. Salomon cum pa-
tribus suis, & sepultus est in Ciuitate Da-
uid patris sui, regnavitq. Roboam fi-
lius eius pro eo.

CAP. XII.

VENIT autem Roboam in Sichem: illuc
enim congregatus erat omnis Israel ad
constituendum eum regem. * At vero Iero-
boam filius Nabat, cum adhuc esset in Æ-
gypto profugus a facie regis Salomonis,
audita morte eius, reuersus est de Ægypto.
* Miseruntq. & vocauerunt eum: venit ergo
Ieroboam, & omnis multitudo Israel, & lo-
cuti sunt ad Roboam, dicentes: * Pater tuus
durissimum iugum imposuit nobis: tu ita-
que nunc imminue paululum de imperio
patris tui durissimo, & de iugo grauissimo,
quod imposuit nobis, & seruiemus tibi.

Qui

*Qui ait eis : Ite vsque ad tertium diem, & reuertimini ad me . Cumq. abiisset populus, * iniit consilium rex Roboam cum senioribus, qui assistebant coram Salomone patre eius, cum adhuc viueret, & ait: Quod datis mihi consilium, vt respondeam populo huic? * Qui dixerunt ei: Si hodie obedieris populo huic, & serueris, & petitioni eorum cesseris, locutusq. fueris ad eos. verba lenia, erunt tibi serui cunctis diebus .
 *Qui dereliquit consilium senum, quod dederant ei, & adhibuit adolescentes, qui nutriti fuerant cum eo, & assistebant illi, * dixitq. ad eos: Quod mihi datis consilium, vt respondeam populo huic, qui dixerunt mihi: Lenius fac iugum quod imposuit pater tuus super nos? * Et dixerunt ei iuuenes qui nutriti fuerant cum eo: Sic loqueris populo huic, qui locuti sunt ad te, dicentes: Pater tuus aggrauauit iugum nostrum, tu releua nos . Sic loqueris ad eos: Minimus digitus meus grossior est dorso patris mei .
 * Et nunc pater meus posuit super vos iugum graue, ego autem addam super iugum vestrum: pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cædam vos scorpionibus. * Venit ergo Ieroboam, & omnis populus ad Roboam die tertia, sicut locutus fuerat rex, dicens: Reuertimini ad me die tertia. * Responditq. rex populo dura, derelicto consilio seniorum, quod ei dederant, * & locutus est eis secundum consilium iuuenū, dicens: Pater meus aggrauauit iugum vestrum, ego autem addam iugo vestro: pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cædam vos scorpionibus. * Et non acquieuit rex populo: quoniam auersatus fuerat eum Dominus, vt suscitaret verbum suum, quod locutus fuerat in manu Ahia Silonitæ, ad Ieroboam filium Nabat. * Videns itaque populus quod noluiſſet eos audire rex, respondit ei dicens: Quæ nobis pars in Dauid? vel quæ hereditas in filio Isai? Vade in tabernacula tua Israel, nunc vide domum tuam Dauid. Et abiit Israel in tabernacula sua. * Super filios autem Israel, quicumque habitabāt in ciuitatibus Iuda, regnauit Ro-

boam. * Misit ergo rex Roboam Aduram, qui erat super tributa: & lapidauit eum omnis Israel, & mortuus est. Porro rex Roboam festinus ascendit currum, & fugit in Ierusalem: * recessitq. Israel a domo Dauid, vsque in præsentem diem. * Factum est autem cū audisset omnis Israel, quod reuersus esset Ieroboam, miserunt, & vocauerunt eū congregato cœtu, & constituerunt eum regem super omnem Israel, nec secutus est quisquā domum Dauid præter tribum Iuda solam.
 * Venit autem Roboam Ierusalem, & congregauit vniuersam domum Iuda, & tribū Benjamin, centum octoginta millia electorum virorum bellatorū, vt pugnarent contra domum Israel, & reducerent regnum Roboam filio Salomonis. * Factus est autem sermo Domini ad Semeiam virū Dei, dicens: * Loquere ad Roboam filium Salomonis regem Iuda, & ad omnem domum Iuda, & Benjamin, & reliquos de populo, dicens: * Hæc dicit Dominus: Non ascendetis, neque bellabitis cōtra fratres vestros filios Israel: reuertatur vir in domum suam, a me enim factum est verbum hoc. Audierunt sermonem Domini, & reuersi sunt de itinere sicut eis præceperat Dominus. * Edificauit autem Ieroboam Sichem in monte Ephraim, & habitauit ibi: & egressus inde ædificauit Phanael. * Dixitq. Ieroboam in corde suo: Nunc reuertetur regnum ad domum Dauid, * si ascenderit populus iste vt faciat sacrificia in domo Domini in Ierusalem: & conuertetur cor populi huius ad dominum suum Roboam regem Iuda, interficientq. me, & reuertentur ad eum. * Et excogitato consilio fecit duos vitulos aureos, & dixit eis: Nolite vltra ascendere in Ierusalem: Ecce dii tui Israel, qui te eduxerunt de Terra Egypti. * Posuitq. vnum in Bethel, & alterum in Dan: * & factum est verbum hoc in peccatum: ibat enim populus ad adorandum vitulum vsque in Dan.
 * Et fecit fana in excelsis, & sacerdotes de extremis populi, qui non erant de filijs Leui. * Constituitq. diem sollemnem in mense octauo, quintadecima die mensis, in similitudinem

litudinem sollempnitatis, quæ celebrabatur in Iuda. Et ascendens altare, similiter fecit in Bethel, ut immolaret vitulis, quos fabricatus fuerat: constituitq. in Bethel sacerdotes excelsorum, quæ fecerat. * Et ascendit super altare quod extruxerat in Bethel, quintadecima die mensis octauæ, quæ finxerat de corde suo: & fecit sollempnitatem filijs Israel, & ascendit super altare, ut adoleret incensum.

C A P . X I I I .

ET ecce vir Dei venit de Iuda in sermone Domini in Bethel, Ieroboam stante super altare, & thus iaciente. * Et exclamauit contra altare in sermone Domini, & ait: Altare, altare, hæc dicit Dominus: Ecce filius nascetur domui Dauid, Iosias nomine, & immolabit super te sacerdotes excelsorum, qui nunc in te thura succendunt, & ossa hominum super te incendet. * Deditq. in illa die signum, dicens: Hoc erit signum quod locutus est Dominus: Ecce altare scindetur, & effundetur cinis qui in eo est. * Cumq. audisset rex sermonem hominis Dei, quem inclamauerat contra altare in Bethel, extendit manum suam de altari, dicens: Apprehédite eum. Et exaruit manus eius, quam extenderat contra eum: nec valuit retrahere eam ad se. * Altare quoque scissum est, & effusus est cinis de altari, iuxta signum quod prædixerat vir Dei in sermone Domini. * Et ait rex ad virum Dei: Deprecare faciem Domini Dei tui, & ora pro me, ut restituatur manus mea mihi. Oravitq. vir Dei faciem Domini, & reuersa est manus regis ad eum, & facta est sicut prius fuerat. * Locutus est autem rex ad virum Dei: Veni mecum domum ut prandeas, & dabo tibi munera. * Responditq. vir Dei ad regem: Si dederis mihi mediam partem domus tuæ, non veniam tecum, nec comedam panem, neque bibam aquam in loco isto: * sic enim mandatum est mihi in sermone Domini præcipientis: Non comedes panem, neque bibes aquam, nec reuertéris per viam, qua venisti. * Abijt ergo per aliam viam, & non est reuersus per iter, quo venerat in

Bethel. * Prophetes autem quidam senex habitabat in Bethel, ad quem venerunt filij sui, & narrauerunt ei omnia opera, quæ fecerat vir Dei illa die in Bethel: & verba quæ locutus fuerat ad regem, narrauerunt patri suo. * Et dixit eis pater eorum: Per quam viam abiit? Ostenderunt ei filij suam viam, per quam abierat vir Dei, qui venerat de Iuda. * Et ait filijs suis: Sternite mihi asinum. Qui cum strauissent, ascendit, & abiit post virum Dei, & inuenit eum sedentem subtus terebinthum: & ait illi: Tunc es vir Dei qui venisti de Iuda? Respondit illi: Ego sum. * Dixitq. ad eum: Veni mecum domum, ut comedas panem. * Qui ait: Non possum reuerti, neque venire tecum, nec comedam panem, neque bibam aquam in loco isto: quia locutus est Dominus ad me in sermone Domini, dicens: Non comedes panem, & non bibes aquam ibi, nec reuertéris per viam, qua ieris. * Qui ait illi: Et ego propheta sum similis tui: & angelus locutus est mihi in sermone Domini, dicens: Reduc eum tecum in domum tuam, ut comedat panem, & bibat aquam. * Fefellit eum, & reduxit secum: comedit ergo panem in domo eius, & bibit aquam. * Cumq. sederent ad mensam, factus est sermo Domini ad prophetam, qui reduxerat eum. * Et exclamauit ad virum Dei, qui venerat de Iuda, dicens: Hæc dicit Dominus: Quia non obediens fuisti ori Domini, & non custodisti mandatum, quod præcepit tibi Dominus Deus tuus, & reuersus es, & comedisti panem, & bibisti aquam in loco in quo præcepit tibi ne comederes panem, neque biberes aquam, non inferetur cadauer tuum in sepulchrum patrum tuorum. * Cumq. comedisset & bibisset, strauit asinum suum propheta, quem reduxerat. * Qui cum abiisset, inuenit eum leo in via, & occidit, & erat cadauer eius proiectum in itinere: asinus autem stabat iuxta illum, & leo stabat iuxta cadauer. * Et ecce, viri transeuntes viderunt cadauer proiectum in via, & leonem stantem iuxta cadauer. Et venerunt & diuulgauerunt in ciuitate

rate, in qua propheta ille senex habitabat. Quod cum audisset propheta ille, qui redierat eum de via, ait: Vir Dei est, qui inobediens fuit ori Domini, & tradidit eum Dominus leoni, & confregit eum, & occidit iuxta verbum Domini, quod locutus est ei. Dixitque ad filios suos: Sternite mihi asinum. Qui cum strauissent, & ille abiisset, inuenit cadauer eius proiectum in via, & asinum & leonem stantes iuxta cadauer: non comedit leo de cadauere, nec laesit asinum. Tulit ergo propheta cadauer viri Dei, & posuit illud super asinum, & reuersus intulit in ciuitatem prophetæ senis ut plangeret eum. Et posuit cadauer eius in sepulchro suo: & planxerunt eum. Heu heu mi frater. Cumque planxissent eum, dixit ad filios suos: Cum mortuus fuero, sepelite me in sepulchro, in quo vir Dei sepultus est: iuxta ossa eius ponite ossa mea. Profecto enim veniet sermo, quem prædixit in sermone Domini contra altare quod est in Bethel, & contra omnia fana excelsorum, quæ sunt in vrbibus Samariæ. Post verba hæc non est reuersus Ieroboam de via sua pessima, sed e contrario fecit de nouissimis populi sacerdotes excelsorum: quicumque volebat, implebat manum suam, & fiebat sacerdos excelsorum. Et propter hanc causam peccauit domus Ieroboam, & euersa est, & deleta de superficie terræ.

C A P. XIII.

IN tempore illo agrotauit Abia filius Ieroboam. Dixitque Ieroboam uxori suæ: Surge, & commuta habitum, ne cognoscas quod sis vxor Ieroboam: & vade in Silo, vbi est Ahias propheta, qui locutus est mihi, quod regnaturus essem super populum hunc. Tolle quoque in manu tua decem panes, & crustulam, & vas mellis, & vade ad illum: ipse enim indicabit tibi quid euenturum sit puero huic. Fecit ut dixerat, vxor Ieroboam: & consurgens abiit in Silo, & venit in domum Ahia: at ille non poterat videre, quia caligauerant oculi eius præ senectute. Dixit autem Dominus ad Ahiam: Ecce vxor

Ieroboam ingreditur ut consulat te super filio suo qui agrotat. hæc & hæc loqueris ei. Cum ergo illa intraret, & dissimularet se esse quæ erat, audiuit Ahias sonitum pedum eius introeuntis per ostium, & ait: Ingredere vxor Ieroboam: quare aliam te esse simulas? ego autem missus sum ad te durus nuncius. Vade, & dic Ieroboam: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Quia exaltaui te de medio populi, & dedi te ducem super populum meum Israel: & scidi regnum domus David, & dedi illud tibi, & non fuisti sicut seruus meus David, qui custodiuit mandata mea, & secutus est me in toto corde suo, faciens quod placitum esset in conspectu meo: sed operatus es mala super omnes, qui fuerunt ante te, & fecisti tibi deos alienos & conflatiles, ut me ad iracundiam prouocares, me autem proiecisti post corpus tuum: idcirco ecce ego inducam mala super domum Ieroboam, & percutiam de Ieroboam mingentem ad parietem, & clausum, & nouissimum in Israel: & mundaabo reliquias domus Ieroboam, sicut mundari solet fimus vsque ad purum. Qui mortui fuerint de Ieroboam in ciuitate, comedent eos canes: qui autem mortui fuerint in agro, vorabunt eos aues cæli: quia Dominus locutus est. Tu igitur surge, & vade in domum tuam: & in ipso introitu pedum tuorum in urbem, morietur puer, & planget eum omnis Israel, & sepeliet: iste enim solus inferetur de Ieroboam in sepulchrum, quia inuentus est super eo sermo bonus a Domino Deo Israel, in domo Ieroboam. Constituet autem sibi Dominus regem super Israel, qui percutiet domum Ieroboam in hac die, & in hoc tempore: & percutiet Dominus Deus Israel, sicut moueri solet arundo in aqua: & euellet Israel de terra bona hac, quam dedit patribus eorum, & ventilabit eos trans Flumen: quia fecerunt sibi lucos, ut irritarent Dominum. Et tradet Dominus Israel propter peccata Ieroboam, qui peccauit, & peccare fecit Israel. Surrexit itaque vxor Ieroboam, & abiit, & venit in Thersa: cumque illa ingrederetur limen

C A P . X V .

limen domus, puer mortuus est, & sepelie-
runt eum. Et planxit eum omnis Israel iu-
xta sermonem Domini, quem locutus est in
manu serui sui Ahia prophetae. * Reliqua
autem verborum Ieroboam, quomodo pu-
gnauerit, & quomodo regnauerit, ecce scri-
pta sunt in Libro verborum dierum regum
Israel. * Dies autem, quibus regnavit Iero-
boam, viginti duo anni sunt: & dormiuit
cum patribus suis: regnavitq. Nadab filius
eius pro eo. * Porro Roboam filius Salo-
monis regnavit in Iuda. Quadraginta &
vnius anni erat Roboam, cum regnare coe-
pisset: decem & septem annos regnavit in
Ierusalem ciuitate, quam elegit Dominus
vt poneret nomen suum ibi, ex omnibus tri-
bus Israel. Nomen autem matris eius
Naama Ammanitis. * Et fecit Iudas malum
coram Domino, & irritauerunt eum super
omnibus, quae fecerant patres eorum in pec-
catis suis, quae peccauerunt. * Aedificauerunt
enim & ipsi sibi aras, & statuas, & lucos su-
per omnem collem excelsum, & subter om-
nem arborem frondosam: sed & effemi-
nati fuerunt in terra, feceruntq. omnes
abominationes gentium, quas attriuit Do-
minus ante faciem filiorum Israel. * In
quinto autem anno regni Roboam, ascen-
dit Sefac rex Aegypti in Ierusalem, & tu-
lit thesauros domus Domini, & thesauros
regios, & vniuersa diripuit: scuta quoque
aurea, quae fecerat Salomon: pro quibus
fecit rex Roboam scuta aerea, & tradidit ea
in manum ducum scutariorum, & eorum,
qui excubabant ante ostium domus regis.
* Cumq. ingrederetur rex in domum Do-
mini, portabant ea qui praeeundi habebant
officium: & postea reportabant ad arma-
mentarium scutariorum. * Reliqua autem
sermonum Roboam, & omnia quae fecit, ec-
ce scripta sunt in Libro sermonum dierum
regum Iuda. * Fuitq. bellum inter Roboam
& Ieroboam cunctis diebus. * Dormiuitq.
Roboam cum patribus suis, & sepultus est
cum eis in ciuitate Dauid: nomen autem
matris eius Naama Ammanitis: & regna-
uit Abiam filius eius pro eo.

I GIVR in octauo decimo anno regni
Ieroboam filij Nabat, regnavit Abiam
super Iudam. * Tribus annis regnavit in Ie-
rusalem: nomen matris eius Maacha filia
Abessalom. * Ambulauitq. in omnibus pec-
catis patris sui, quae fecerat ante eum: nec
erat cor eius perfectum cum Domino Deo
suo, sicut cor Dauid patris eius. * Sed pro-
pter Dauid dedit ei Dominus Deus suus lu-
cernam in Ierusalem, vt suscicaret filium eius
post eum, & statueret Ierusalem: eo quod
fecisset Dauid rectum in oculis Domini, &
non declinasset ab omnibus, quae praecepe-
rat ei cunctis diebus vitae suae, excepto ser-
mone Vriae Hethaei. * Attamen bellum fuit
inter Roboam, & Ieroboam omni tempore
vitae eius. * Reliqua autem sermonum Abiam,
& omnia quae fecit, nonne haec scripta sunt
in Libro verborum dierum regum Iuda? Fuitq.
praelium inter Abiam & inter Iero-
boam. * Et dormiuit Abiam cum patribus
suis, & sepelierunt eum in ciuitate Dauid:
regnavitq. Asa filius eius pro eo. * In anno
ergo vigesimo Ieroboam regis Israel regna-
uit Asa rex Iuda, & quadraginta & vno an-
no regnavit in Ierusalem. Nomen matris
eius Maacha, filia Abessalom. * Et fecit Asa
rectum ante conspectum Domini, sicut Da-
uid pater eius: & abstulit effeminatos de
terra, purgavitq. vniuersas sordes idolorum,
quae fecerant patres eius. * Insuper & Maa-
cham matrem suam amouit, ne esset prin-
ceps in sacris Priapi, & in luco eius, quem
consecrauerat: subuertitq. specum eius, &
confregit simulachrum turpissimum, & co-
bussit in Torrente Cedron: excelsa autem
non abstulit. Verumtamen cor Asa perfe-
ctum erat cum Domino cunctis diebus suis:
& intulit ea, quae sanctificauerat pater suus,
& vouerat, in domum Domini, argentum &
aurum, & vasa. * Bellum autem erat inter
Asa, & Baasa regem Israel cunctis diebus
eorum. * Ascendit quoque Baasa rex Israel
in Iudam, & aedificauit Rama, vt non pos-
set quispiam egredi vel ingredi de parte

Afa regis Iuda, * Tollens itaque Afa omne
 argentum, & aurum, quod remanserat in
 thesauris domus Domini, & in thesauris do-
 mus regis, & dedit illud in manus seruo-
 rum suorum: & misit ad Benadad filium
 Tabremon filij Hezion, regem Syriæ, qui
 habitabat in Damasco, dicens: * Fœdus est
 inter me & te, & inter patrem meum & pa-
 trem tuum: ideo misi tibi munera, argen-
 tum & aurum: & peto vt venias, & irritum
 facias fœdus, quod habes cum Baasa rege
 Israel, & recedat a me. * Acquiescens Be-
 nadad regi Afa, misit principes exercitus
 sui in ciuitates Israel, & percusserunt Ahion,
 & Dan, & Abeldomum Maacha, & vniuer-
 sam Cenneroth, omnem scilicet Terram
 Nephthali. * Quod cum audisset Baasa, in-
 termisit ædificare Rama, & reuersus est in
 Therfa: * Rex autem Afa nuncium misit
 in omnem Iudam dicens: Nemo sit excu-
 satus. & tulerunt lapides de Rama, & li-
 gna eius, quibus ædificauerat Baasa, & ex-
 truxit de eis rex Afa Gabaa Benjamin, &
 Maspha. * Reliqua autem omnium sermo-
 num Afa, & vniuersæ fortitudines eius, &
 cuncta quæ fecit, & ciuitates, quas extruxit,
 nonne hæc scripta sunt in Libro verborum
 dierum regum Iuda? Verumtamen in tem-
 pore senectutis suæ doluit pedes. * Et dor-
 miuit cum patribus suis, & sepultus est cum
 eis in Ciuitate Dauid patris sui. Regna-
 uitq. Iosaphat filius eius pro eo. * Nadab
 vero filius Ieroboam regnavit super Israel
 anno secundo Afa regis Iuda: regnavitq.
 super Israel duobus annis. * Et fecit quod
 malum est in conspectu Domini, & ambu-
 lauit in vijs patris sui, & in peccatis eius,
 quibus peccare fecit Israel. * Insidiatus
 est autem ei Baasa filius Ahia de domo Is-
 sachar, & percussit eum in Gebbethon,
 quæ est vrbs Philisthinorum: siquidem
 Nadab & omnis Israel obsidebant Gebbe-
 thon. * Interfecit ergo illum Baasa in an-
 no tertio Afa regis Iuda, & regnavit pro
 eo. * Cumq. regnasset, percussit omnem
 domum Ieroboam: non dimisit ne vnam
 quidem animam de semine eius, donec de-

leret eum iuxta verbum Domini, quod lo-
 cutus fuerat in manu serui sui Ahia Siloni-
 tis, * propter peccata Ieroboam, quæ pec-
 cauerat, & quibus peccare fecerat Israel:
 & propter delictum, quo irritauerat Domi-
 num Deum Israel. * Reliqua autem sermo-
 num Nadab, & omnia quæ operatus est,
 nonne hæc scripta sunt in Libro verborum
 dierum regum Israel? * Fuitq. bellum inter
 Afa, & Baasa regem Israel cunctis diebus eo-
 rum. * Anno tertio Afa regis Iuda regna-
 uit Baasa filius Ahia, super omnem Israel in
 Therfa vigintiquattuor annis. * Et fecit ma-
 lum coram Domino, ambulauitq. in via
 Ieroboam, & in peccatis eius, quibus pec-
 care fecit Israel.

C A P I T U L U M X V I.

FACTVS est autem sermo Domini ad
 Iehu filiū Hanani contra Baasa, dicens:
 * Pro eo quod exaltaui te de puluere, & po-
 sui te ducem super populum meum Israel,
 tu autem ambulasti in via Ieroboam, & pec-
 care fecisti populum meum Israel, vt me
 irritares in peccatis eorum: * ecce, ego de-
 metam posteriora Baasa, & posteriora do-
 mus eius: & faciam domum tuam sicut do-
 mum Ieroboam filij Nabat. * Qui mortuus
 fuerit de Baasa in ciuitate, comedent eum
 canes: & qui mortuus fuerit ex eo in regio-
 ne, comedent eum volucres cæli. * Reliqua
 autem sermonum Baasa, & quæcumque fe-
 cit, & prælia eius, nonne hæc scripta sunt
 in Libro verborum dierum regum Israel?
 * Dormiuit ergo Baasa cum patribus suis,
 sepultusq. est in Therfa: & regnavit Ela fi-
 lius eius pro eo. * Cum autem in manu Ie-
 hu filij Hanani prophetæ verbum Domini
 factum esset contra Baasa, & contra domum
 eius, & contra omne malum, quod fecerat
 coram Domino, ad irritandum eum in ope-
 ribus manuum suarum, vt fieret sicut do-
 mus Ieroboam: ob hanc causam occidit
 eum, hoc est, Iehu filium Hanani, prophe-
 tam. * Anno vigesimo sexto Afa regis Iu-
 da, regnavit Ela filius Baasa super Israel in
 Therfa duobus annis. * Et rebellauit contra
 eum

eum seruus suus Zambri, dux mediæ partis equitum: erat autem Ela in Therfa bibens, & temulentus in domo Arsa præfecti Therfa. * Irruens ergo Zambri, percussit, & occidit eum anno vigesimo septimo Afa regis Iuda, & regnavit pro eo. * Cumq. regnasset, & sedisset super solium eius, percussit omnem domum Baasa, & non dereliquit ex ea mingentem ad parietem, & propinquos & amicos eius. * Deleuitq. Zambri omnem domum Baasa, iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat ad Baasa in manu Icha prophetæ, propter vniuersa peccata Baasa, & peccata Ela filij eius, qui peccauerunt, & peccare fecerunt Israel prouocantes Dominum Deum Israel in vanitatibus suis. * Reliqua autem sermonum Ela, & omnia quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel? * Anno vigesimo septimo Afa regis Iuda, regnavit Zambri septē diebus in Therfa: porro exercitus obsidebat Gebbethon urbem Philistinorum. * Cumq. audisset rebellasse Zambri, & occidisse regem, fecit sibi regem omnis Israel Amri, qui erat princeps militiæ super Israel in die illa in castris. * Ascendit ergo Amri, & omnis Israel cum eo de Gebbethon, & obsidebant Therfa. * Videns autem Zambri quod expugnanda esset ciuitas, ingressus est palatium, & succendit se cum domo regia: & mortuus est in peccatis suis, quæ peccauerat faciens malum coram Domino; & ambulans in via Ieroboam, & in peccato eius, quo fecit peccare Israel. * Reliqua autem sermonum Zambri, & insidiarum eius, & tyrannidis, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel? * Tūc diuisus est populus Israel in duas partes: media pars populi sequebatur Thebni filium Gineth, vt constitueret eum regem: & media pars Amri. * Præualuit autem populus, qui erat cum Amri, populo qui sequebatur Thebni filium Gineth: mortuusq. est Thebni, & regnavit Amri. * Anno trigesimo primo Afa regis Iuda regnavit Amri super Israel, duodecim annis: in Therfa regnavit sex annis. * Emitq. mon-

tem Samariæ a Somer duobus talentis argenti: & ædificauit eum, & vocauit nomen ciuitatis, quam extruxerat, nomine Semer Domini montis Samariam. * Fecit autem Amri malum in conspectu Domini, & operatus est nequiter super omnes, qui fuerunt ante eum. * Ambulauitq. in omni via Ieroboam filij Nabat, & in peccatis eius quibus peccare fecerat Israel: vt irritaret Dominum Deum Israel in vanitatibus suis. * Reliqua autem sermonum Amri, & proelia eius, quæ gessit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel? * Dormiuitq. Amri cum patribus suis, & sepultus est in Samaria: regnavitq. Achab filius eius pro eo. * Achab vero filius Amri regnavit super Israel anno trigesimo octauo Afa regis Iuda. Et regnavit Achab filius Amri super Israel in Samaria viginti & duobus annis. * Et fecit Achab filius Amri malum in conspectu Domini super omnes, qui fuerunt ante eum. * Nec suffecit ei vt ambularet in peccatis Ieroboam filij Nabat: insuper duxit vxorem Iezabel filiam Ethbaal regis Sidoniorum. Et abiit, & seruiuit Baal, & adorauit eum. * Et posuit aram Baal in templo Baal, quod ædificauerat in Samaria, & plantauit lucum: & addidit Achab in opere suo, irritans Dominum Deum Israel super omnes reges Israel, qui fuerunt ante eum. * In diebus eius ædificauit Hiel de Bethel, Iericho: in Abiram primitiuo suo fundauit eam, & in Segub nouissimo suo posuit portas eius: iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Iosue filij Nun.

C A P . X V I I .

ET dixit Elias Thefbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Viuit Dominus Deus Israel, in cuius cōspectu sto, si erit annis his ros & pluuia, nisi iuxta oris mei verba. * Et factum est verbum Domini ad eum, dicens: * Recede hinc, & vade contra Orientē, & abscondere in Torrente carith, qui est contra Iordanem, & ibi de torrente bibes: coruisq. præcepi vt pascant te ibi.

*Abijt ergo, & fecit iuxta verbum Domini: cumq. abijisset, sedit in Torrente carith, qui est contra Iordanem. * Corui quoque deferebant ei panem & carnes mane, similiter panem & carnes vesperi, & bibebat de torrente. * Post dies autem siccatus est torrens: non enim pluerat super terram. * Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens: * Surge, & vade in Sarephta Sidoniorum, & manebis ibi: praecepi enim ibi mulieri viduae vt pascat te. * Surrexit, & abijt in Sarephta. Cumq. venisset ad portam ciuitatis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna, & vocauit eam, dixitq. ei: Da mihi paululum aquae in vase, vt bibam. * Cumq. illa pergeret vt afferret, clamauit post tergum eius, dicens: Affer mihi, obsecro, & buccellam panis in manu tua. * Quae respondit: Viuit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farinae in hydria, & paululum olei in lecytho: en colligo duo ligna vt ingrediar & faciam illum mihi & filio meo, vt comedamus, & moriamur. * Ad quam Elias ait: Noli timere, sed vade, & fac sicut dixisti: verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcineritium panem paruulum, & affer ad me: tibi autem & filio tuo facies postea. * Hac autem dicit Dominus Deus Israel: Hydria farinae non deficiet, nec lecythus olei minuetur vsque ad diem, in qua Dominus daturus est pluuiam super faciem terrae. * Quae abijt, & fecit iuxta verbum Eliae: & comedit ipse, & illa, & domus eius: & ex illa die hydria farinae non defecit, & lecythus olei non est imminutus, iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Eliae. * Factum est autem post haec, aegrotauit filius mulieris matris familias, & erat languor fortissimus ita vt non remaneret in eo halitus. * Dixit ergo ad Eliam: Quid mihi & tibi vir Dei? ingressus es ad me, vt rememorarentur iniquitates meae, & interficeres filium meum? * Et ait ad eam Elias: Da mihi filium tuum. Tulitq. eum de sinu eius, & portauit in canaculum vbi ipse manebat, & posuit super lectulum suum. * Et

clamauit ad Dominum, & dixit: Domine Deus meus, etiam ne viduam, apud quam ego vtcumque sustentor, afflixisti vt interficeres filium eius? * Et expandit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus, & clamauit ad Dominum, & ait: Domine Deus meus, reuertatur obsecro anima pueri huius in viscera eius. * Et exaudiuit Dominus vocem Eliae: & reuersa est anima pueri intra eum, & reuixit. * Tulitq. Elias puerum, & deposuit eum de canaculo in inferiorem domum, & tradidit matri suae, & ait illi: En viuit filius tuus. * Dixitq. mulier ad Eliam: Nunc, in isto cognoui quoniam vir Dei es tu, & verbum Domini in ore tuo verum est.

C A P. XVIII.

POST dies multos factum est verbum Domini ad Eliam, in anno tertio dicens: Vade, & ostende te Achab, vt dem pluuiam super faciem terrae. * Iuit ergo Elias, vt ostenderet se Achab: erat autem fames vehemens in Samaria. * Vocauitq. Achab Abdiam dispensatorem domus suae: Abdias autem timebat Dominum valde. * Nam cum interficeret Iezabel prophetas Domini, tulit ille centum prophetas, & abscondit eos quinquagenos & quinquagenos in speluncis, & pavit eos pane & aqua. * Dixit ergo Achab ad Abdiam: Vade in terram ad vniuersos fontes aquarum, & in cunctas valles, si forte possimus inuenire herbam, & saluare equos & mulos, & non penitus iumenta intereant. * Diuiseruntq. sibi regiones, vt circuirent eas: Achab ibat per viam vnam, & Abdias per viam alteram seorsum. * Cumq. esset Abdias in via, Elias occurrit ei: qui cum cognouisset eum, cecidit super faciem suam, & ait: Num tu es, domine mi, Elias? * Cui ille respondit: Ego. Vade: & dic domino tuo: Adest Elias. * Et ille, Quid peccaui, inquit, quoniam tradis me seruum tuum in manu Achab, vt interficiat me? * Viuit Dominus Deus tuus, quia non est gens aut regnum, quod non miserit dominus meus te requirens: & respondentibus cunctis:

cunctis : Non est hic : adiurauit regna singula & gentes, eo quòd minime reperireris. * Et nunc tu dicis mihi : Vade, & dic domino tuo : Adest Elias. * Cumq. recessero a te, Spiritus Domini asportabit te in locum, quem ego ignoro : & ingressus nunciabo Achab, & non inueniens te, interficiet me : seruus autem tuus timet Dominum ab infantia sua. * Numquid non indicatum est tibi domino meo, quid fecerim cum interficeret Iezabel prophetas Domini, quòd absconderim de prophetis Domini centum viros, quinquagenos & quinquagenos in speluncis, & pauerim eos pane & aqua ? * Et nunc tu dicis : Vade, & dic domino tuo : Adest Elias : vt interficiat me ? * Et dixit Elias : Viuit Dominus exercituum, ante cuius vultum sto, quia hodie apparebo ei. * Abijt ergo Abdias in occursum Achab, & indicauit ei : venitq. Achab in occursum Eliæ. * Et cum vidisset eum, ait : Tunc es ille, qui conturbas Israel ? * Et ille ait : Non ego turbaui Israel, sed tu, & domus patris tui, qui dereliquistis mandata Domini, & secuti estis Baalim. * Verumtamen nunc mitte, & congrega ad me vniuersum Israel in monte Carmeli, & prophetas Baal quadringentos quinquaginta, prophetasq. lucorum quadringentos, qui comedunt de mensa Iezabel. * Misit Achab ad omnes filios Israel, & congregauit prophetas in monte Carmeli. * Accedens autem Elias ad omnem populum, ait : Vsq. quo claudicatis in duas partes ? si Dominus est Deus, sequimini eum : si autem Baal, sequimini illum. Et non respondit ei populus verbum. * Et ait rursus Elias ad populum : Ego remansi propheta Domini solus : prophetæ autem Baal quadringenti & quinquaginta viri sunt. * Dentur nobis duo boues, & illi eligant sibi bouem vnum, & in frustra cædentes ponant super ligna, ignem autem non supponant : & ego faciam bouem alterum, & imponam super ligna, ignem autem non supponam. * Inuocate nomina deorum vestrorum, & ego inuocabo nomen Domini mei : & Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus. Respon-

dens omnis populus ait : Optima propositio. * Dixit ergo Elias prophetis Baal : Eligite vobis bouem vnum, & facite primi, quia vos plures estis : & inuocate nomina deorum vestrorum, ignemq. non supponatis. * Qui cum tulissent bouem, quem dederat eis, fecerunt : & inuocabant nomen Baal de mane vsque ad meridiem, dicentes : Baal exaudi nos. Et non erat vox, nec qui responderet : transiliebantq. altare quod fecerant. * Cumq. esset iam meridies, illudebat illis Elias, dicens : Clamate voce maiore : Deus enim est, & forsitan loquitur, aut in diuersorio est, aut in itinere, aut certe dormit, vt excitetur. * Clamabant ergo voce magna, & incidebant se iuxta ritum suum cultris & lanceolis, donec perfunderetur sanguine. * Postquam autem transijt meridies, & illis prophetantibus venerat tempus, quo sacrificium offerri solet, nec audiebatur vox, nec aliquis responderebat, nec attendebat orantes : * dixit Elias omni populo : Venite ad me. Et accedente ad se populo, curauit altare Domini, quod destructum fuerat. * Et tulit duodecim lapides iuxta numerum tribuum filiorum Iacob, ad quem factus est sermo Domini, dicens : Israel erit nomen tuum. * Et ædificauit de lapidibus altare in nomine Domini : fecitq. aquæductum, quasi per duas aratulas in circuitu altaris, & composuit ligna : diuisitq. per membra bouem, & posuit super ligna, & ait : Implete quattuor hydrias aqua, & fundite super holocaustum, & super ligna. Rursumq. dixit : Etiam secundò hoc facite : Qui cum fecissent secundò, ait : Etiam tertio idipsum facite. * Feceruntq. tertio, & currebant aquæ circum altare, & fossa aquæductus repleta est. * Cumq. iam tempus esset vt offerretur holocaustum, accedens Elias propheta, ait : Domine Deus Abraham, & Isaac, & Israel, ostende hodie quia tu es Deus Israel, & ego seruus tuus, & iuxta præceptum tuum feci omnia verba hæc. * Exaudi me Domine, exaudi me : vt discat populus iste, quia tu es Dominus Deus, & tu conuertisti eorum iterum. * Cecidit autem ignis Do-

mini, & vorauit holocaustum, & ligna, & lapides, puluerem quoque, & aquam, quæ erat in aquæductu lambens. * Quod cum vidisset omnis populus, cecidit in faciem suam, & ait: Dominus ipse est Deus, Dominus ipse est Deus. * Dixitq. Elias ad eos: Apprehendite prophetas Baal, & ne vnus quidem effugiat ex eis. Quos cum apprehendissent, duxit eos Elias ad Torrentem cison, & interfecit eos ibi. * Et ait Elias ad Achab: Ascende, comede, & bibe: quia sonus multæ pluuiæ est. * Ascendit Achab vt comederet & biberet: Elias autem ascendit in verticem Carmeli, & pronus in terram posuit faciem suam inter genua sua, * & dixit ad puerum suum: Ascende, & prospice contra mare. Qui cum ascendisset, & contemplatus esset, ait: Non est quidquam. Et rursus ait illi: Reuertere septem vicibus. * In septima autem vice, Ecce nubecula parua quasi vestigiû hominis ascendebat de mari. Qui ait: Ascende, & dic Achab: Iunge currum tuum & descende, ne occupet te pluuia. * Cumq. se verteret huc atque illuc, ecce cæli contenebrati sunt, & nubes, & ventus, & facta est pluuia grandis. Ascendens itaque Achab abiit in Iezrahel: * & manus Domini facta est super Eliam, accinctisq. lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Iezrahel.

C A P. XIX.

NVNCIAVIT autem Achab Iezabel omnia quæ fecerat Elias, & quo modo occidisset vniuersos prophetas gladio. * Misitq. Iezabel nuncium ad Eliam, dicēs: Hæc mihi faciant dij, & hæc addant, nisi hac hora cras posuero animam tuam sicut animam vnius ex illis. * Timuit ergo Elias, & surgens abiit quodcumque eum ferebat voluntas: venitq. in Bersabee Iuda, & dimisit ibi puerum suum, * & perrexit in desertum, viam vnius diei. Cumq. venisset, & sederet subter vnam iuniperum, petiuit animæ suæ vt moreretur, & ait: Sufficit mihi Domine, tolle animam meam: neque enim melior sum, quàm patres mei. * Proiecitq. se, & ob-

dormiuit in vmbra iuniperi: & ecce Angelus Domini tetigit eum, & dixit illi: Surge, & comede. * Respexit, & ecce ad caput suum subcinericius panis, & vas aquæ: comedit ergo, & bibit, & rursus obdormiuit. * Reuersusq. est Angelus Domini secundo, & tetigit eum, dixitq. illi: Surge, comede: grandis enim tibi restat via. * Qui cum surrexisset, comedit & bibit, & ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, vsque ad montem Dei Horeb. * Cumq. venisset illuc, mansit in spelunca: & ecce sermo Domini ad eum, dixitq. illi: Quid hic agis Elia? * At ille respondit: Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filij Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, & quærunt animam meam vt auferant eam. * Et ait ei: Egredere, & sta in monte coram Domino: & ecce Dominus transit, & spiritus grandis & fortis subuertens montes, & conterens petras ante Dominum: non in spiritu Dominus, & post spiritum commotio: non in commotione Dominus, * & post commotionem ignis: non in igne Dominus, & post ignem sibilus auræ tenuis. * Quod cum audisset Elias, operuit vultum suum pallio, & egressus stetit in ostio spelunçæ, & ecce vox ad eum, dicens: Quid hic agis Elia? * Et ille respondit: Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum: quia dereliquerunt pactum tuum filij Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, & quærunt animam meam vt auferant eam. * Et ait Dominus ad eum: Vade, & reuertere in viam tuam per desertum in Damascum: cumq. perueneris illuc, vnges Hazael regem super Syriam, * & Iehu filium Namsi vnges regem super Israel: Eliseum autem filium Saphat, qui est de Abel-meula, vnges prophetam pro te. * Et erit, quicumque fugerit gladium Hazael, occidet eum Iehu: & quicumque fugerit gladium Iehu, interficiet eum Eliseus. * Et derelinquam mihi in Israel septem millia virorum,

virorum, quorum genua non sunt incurua-
ta ante Baal, & omne os, quod non adora-
uit eum osculans manus. * Profectus ergo
inde Elias, reperit Eliseum filium Saphat,
arantem in duodecim iugis bouum. & ipse
in duodecim iugis bouum arantibus vnus
erat: cumq. venisset Elias ad eum, misit pal-
lium suum super illum. * Qui statim relictis
bobus cucurrit post Eliam, & ait: Oscu-
ler, oro, patrem meum, & matrem meam,
& sic sequar te. Dixitq. ei: Vade, & reuer-
tere: quod enim meum erat, feci tibi. * Re-
uersus autem ab eo, tulit par bouum, & ma-
ctauit illud, & in aratro bouum coxit car-
nes, & dedit populo, & comederunt: con-
surgensq. abiit, & secutus est Eliam, &
ministrabat ei.

CAP. XX.

PORRO Benadad rex Syriæ, congrega-
uit omnem exercitum suum, & triginta
duos reges secum, & equos, & currus: &
ascendens pugnabat contra Samariam, &
obsidebat eam. * Mittensq. nuncios ad Achab
regem Israel in ciuitatem, * ait: Hæc dicit
Benadad: Argentum tuum, & aurum tuum
meum est: & vxores tuæ, & filij tui optimi,
mei sunt. * Responditq. rex Israel: Iuxta
verbum tuum, domine mi rex, tuus sum ego,
& omnia mea. * Reuertentesq. nuncij, dixe-
runt: Hæc dicit Benadad, qui misit nos ad
te: Argentum tuum, & aurum tuum, & vxor-
es tuas, & filios tuos dabis mihi. * Cras
igitur hac eadem hora mittam seruos meos
ad te, & scrutabuntur domum tuam, & do-
mum seruorum tuorum: & omne, quod eis
placuerit, ponent in manibus suis, & aufe-
rent. * Vocauit autem rex Israel omnes se-
niores terræ, & ait: Animaduertite, & vide-
te quoniam insidietur nobis. misit enim ad
me pro vxoribus meis, & filiis, & pro argen-
to & auro: & non abnuī. * Dixeruntq. om-
nes maiores natu, & vniuersus populus ad
eum: Non audias, neque acquiescas illi.
* Respondit itaque nuncijs Benadad: Di-
cite Domino meo regi: Omnia propter
quæ misisti ad me seruum tuum in initio,

faciam: hanc autem rem facere non pos-
sum. * Reuersiq. nuncij retulerunt ei. Qui
remisit, & ait: Hæc faciant mihi dij, & hæc
addant, si suffecerit puluis Samariæ pugil-
lis omnis populi, qui sequitur me. * Et re-
spondens rex Israel, ait: Dicite ei: Ne glo-
rietur accinctus æque vt discinctus. * Factū
est autem, cum audisset Benadad verbum
istud, bibebat ipse & reges in vmbraculis, &
ait seruis suis: Circumdate ciuitatem. Et
circumdederunt eam. * Et ecce propheta
vnus accedens ad Achab regem Israel, ait
ei: Hæc dicit Dominus: Certe vidisti om-
nem multitudinem hanc nimiam? ecce, ego
tradam eam in manu tua hodie: vt scias,
quia ego sum Dominus. * Et ait Achab:
Per quem? Dixitq. ei: Hæc dicit Dominus:
Per pedissequos principum prouinciarum.
Et ait: Quis incipiet præliari? Et ille dixit:
Tu. * Recensuit ergo pueros principum
prouinciarum, & reperit numerum ducen-
torum triginta duorum: & recensuit post
eos populum, omnes filios Israel, septem
millia. * Egressi sunt meridie. Benadad au-
tem bibebat temulentus in vmbraculo suo,
& reges triginta duo cū eo, qui ad auxilium
eius venerant. * Egressi sunt autem pueri
principum prouinciarum in prima fronte.
Milit itaque Benadad. Qui nūciauerunt ei,
dicentes: Viri egressi sunt de Samaria. * Et
ille ait: Siue pro pace veniunt, apprehendi-
te eos viuos: siue vt prælientur, viuos eos
capite. * Egressi sunt ergo pueri principum
prouinciarum, ac reliquus exercitus seque-
batur: & percussit vnusquisque virum, qui
contra se veniebat: fugeruntq. Syri, & per-
secutus est eos Israel. Fugit quoque Bena-
dad rex Syriæ in equo cum equitibus suis.
* Necnō egressus rex Israel percussit equos
& currus, & percussit Syriam plaga magna.
* (Accedens autem propheta ad regem Is-
rael, dixit ei: Vade, & confortare, & scito, &
vide quid facias: sequenti enim anno rex
Syriæ ascendet contra te.) * Serui vero regis
Syriæ dixerunt ei: Dij montium sunt dij
eorū, ideo superauerunt nos: sed melius est
vt pugnemus contra eos in campestribus,
& obti-

& obtinebimus eos. * Tu ergo verbum hoc
 fac: Amoue reges singulos ab exercitu tuo,
 & pone principes pro eis: * & instaure nu-
 merum militum, qui ceciderunt de tuis, &
 equos secundum equos pristinos, & currus
 secundum currus, quos ante habuisti: & pu-
 gnabimus contra eos in campestribus, &
 videbis quod obtinebimus eos. Credidit
 consilio eorum, & fecit ita. * Igitur postquā
 annus transierat, recensuit Benadad Syros,
 & ascendit in Aphec vt pugnaret contra
 Israel. * Porro filij Israel recensiti sunt, & ac-
 ceptis cibarijs profecti ex aduerso, castraq.
 metati sunt contra eos, quasi duo parui gre-
 ges caprarum: Syri autem repleuerunt ter-
 ram. (Et accedēs vnus vir Dei, dixit ad re-
 gem Israel: Hæc dicit Dominus: Quia dixe-
 runt Syri: Deus montiū est dominus, & non
 est Deus Vallium: dabo omnem multitudi-
 nem hanc grandem in manu tua, & scieris
 quia ego sum Dominus.) * Dirigebantq. se-
 ptem diebus ex aduerso hi, atque illi acies,
 septima autem die commissum est bellum:
 percusseruntq. filij Israel de Syris centum
 millia peditum in die vna. * Fugerunt autem
 qui remanserant in Aphec, in ciuitatem: &
 cecidit murus super viginti septem millia
 hominum, qui remanserāt. Porro Benadad
 fugiens ingressus est ciuitatem, in cubiculū
 quod erat intra cubiculum. * dixeruntq. ei
 serui sui: Ecce, audiuius quod reges do-
 mus Israel clementes sint: ponamus itaque
 faccos in lumbis nostris, & funiculos in ca-
 pitibus nostris, & egrediamur ad regem Is-
 rael: forsitan saluabit animas nostras. * Ac-
 cinxerunt faccis lumbos suos, & posuerunt
 funiculos in capitibus suis, veneruntq. ad
 regem Israel, & dixerūt ei: Seruus tuus Be-
 nadad dicit: Viuat, oro te, anima mea. Et il-
 le ait: Si adhuc viuit, frater meus est. * Quod
 acceperunt viri pro omine: & festinantes
 rapuerunt verbum ex ore eius, atque dixe-
 runt: Frater tuus Benadad. Et dixit eis: Ire,
 & adducite eum ad me. Egressus est ergo
 ad eum Benadad, & leuauit eum in currum
 suum. * Qui dixit ei: Ciuitates, quas tulit
 pater meus a patre tuo, reddam: & plateas

fac tibi in Damasco, sicut fecit pater meus
 in Samaria, & ego fœderatus recedam a te.
 Pepigit ergo fœdus, & dimisit eum. * Tunc
 vir quidam de filijs prophetarum dixit ad
 socium suum in sermone Domini: Percute
 me. At ille noluit percutere. * Cui ait: Quia
 noluisti audire vocem Domini, ecce rece-
 des a me, & percutiet te leo. Cumq. paulu-
 lum recessisset ab eo, inuenit eū leo, atque
 percussit. * Sed & alterum inueniens virum,
 dixit ad eum: Percute me. Qui percussit
 eum, & vulnerauit. * Abijt ergo propheta, &
 occurrit regi in via, & mutauit aspersione
 pulueris os & oculos suos. * Cumq. rex tran-
 sisset, clamauit ad regem, & ait: Seruus tuus
 egressus est ad præliandum cominus: cūq.
 fugisset vir vnus, adduxit eum quidam ad
 me, & ait: Custodi virum istum: qui si la-
 psus fuerit, erit anima tua pro anima eius,
 aut talentum argenti appendes. * Dum au-
 tem ego turbatus huc illucq. me verterem,
 subito non comparuit. Et ait rex Israel ad
 eum: Hoc est iudicium tuum, quod ipse
 decreuisti. * At ille statim absterxit puluerem
 de facie sua, & cognouit eum rex Israel;
 quod esset de prophetis. * Qui ait ad eum:
 Hæc dicit Dominus: Quia dimisisti virum
 dignum morte de manu tua, erit anima tua
 pro anima eius, & populus tuus pro popu-
 lo eius. * Reuersus est igitur rex Israel in
 domum suam, audire contemnens, & furi-
 bundus venit in Samariam.

C A P . . . X X I .

POST verba autem hæc, tempore illo
 vinea erat Naboth Iezrahelita, qui erat
 in Iezrahel, iuxta palatium Achab regis Sa-
 maria. * Locutus est ergo Achab ad Na-
 both, dicens: Da mihi vineam tuam, vt fa-
 ciam mihi hortum olerum, quia vicina est,
 & prope domum meam, daboq. tibi pro ea
 vineam meliorem: aut si commodius tibi
 putas, argenti pretium, quanto digna est.
 * Cui respondit Naboth: Propitius sit mihi
 Dominus, ne dem hereditatem patrū meo-
 rum tibi. * Venit ergo Achab in domum
 suam indignans, & frendens super verbo,
 quod

quod locutus fuerat ad eum Naboth Iezrahelites, dicens: Non dabo tibi hereditatem patrum meorum. Et proijciens se in lectulum suum, auertit faciem suam ad parietem, & non comedit panem. * Ingressa est autem ad eum Iezabel vxor sua, dixitq. ei: Quid est hoc, vnde anima tua contristata est? & quare non comedis panem? * Qui respondit ei: Locutus sum Naboth Iezrahelita, & dixi ei: Da mihi vineam tuam, accepta pecunia: aut, si tibi placet, dabo tibi vineam meliorem pro ea. Et ille ait: Non dabo tibi vineam meam. * Dixit ergo ad eum Iezabel vxor eius: Grandis auctoritatis es, & bene regis regnum Israel. Surge, & comede panem, & æquo animo esto, ego dabo tibi vineam Naboth Iezrahelita. * Scripsit itaque litteras ex nomine Achab, & signauit eas annulo eius, & misit ad maiores natu, & optimates, qui erant in ciuitate eius, & habitabant cum Naboth. * Litterarum autem hæc erat sententia: Prædicate ieiunium, & sedere facite Naboth inter primos populi, & submitte duos viros filios Belial contra eum, & falsum testimonium dicant: Benedixit Deum & regem: & educite eum, & lapidate, sicq. moriatur. * Fecerunt ergo ciues eius maiores natu & optimates, qui habitabant cū eo in vrbe, sicut præceperat eis Iezabel, & sicut scriptum erat in litteris quas miserat ad eos: * prædicauerunt ieiunium, & sedere fecerunt Naboth inter primos populi. * Et adductis duobus viris filiis diaboli, fecerunt eos sedere contra eum: at illi, scilicet vt viri diabolici, dixerunt contra eum testimonium coram multitudine: Benedixit Naboth Deum & regem: quam ob rem eduxerunt eum extra ciuitatem, & lapidibus interfecerunt. * Miseruntq. ad Iezabel, dicentes: Lapidatus est Naboth, & mortuus est. * Factum est autem, cum audisset Iezabel lapidatum Naboth, & mortuum, locuta est ad Achab: Surge, & posside vineam Naboth Iezrahelita, qui noluit tibi acquiescere, & dare eam accepta pecunia: non enim viuit Naboth, sed mortuus est. * Quod cum audisset Achab, mor-

tuum videlicet Naboth, surrexit, & descendebat in vineam Naboth Iezrahelita, vt possideret eam. * Factus est igitur sermo Domini ad Eliam Thesbiten, dicēs: * Surge, & descende in occursum Achab regis Israel, qui est in Samaria: ecce ad vineam Naboth descendit, vt possideat eam: * & loqueris ad eum, dicens: Hæc dicit Dominus: Occidisti, insuper & possedisti. Et post hæc addes: Hæc dicit Dominus: In loco hoc, in quo lixerunt canes sanguinem Naboth, lambent quoque sanguinem tuum. * Et ait Achab ad Eliam: Num inuenisti me inimicum tibi? Qui dixit: Inueni, eo quod venundatus sis, vt faceres malum in conspectu Domini. * Ecce ego inducam super te malum, & demetam posteriora tua, & interficiam de Achab mingentem ad parietem, & clausum & vltimum in Israel. * Et dabo domū tuam sicut domum Ieroboam filij Nabat, & sicut domum Baasa filij Ahia: quia egisti, vt me ad iracundiam prouocares, & peccare fecisti Israel. * Sed & de Iezabel locutus est Dominus, dicens: Canes comedēt Iezabel in agro Iezrahel. * Si mortuus fuerit Achab in ciuitate, comedent eum canes: si autem mortuus fuerit in agro, comedent eum volucres cæli. * Igitur non fuit alter talis sicut Achab, qui venundatus est vt faceret malum in conspectu Domini: concitauit enim eum Iezabel vxor sua, & abominabilis factus est, in tantum vt sequeretur idola, quæ fecerant Amorrhæi, quos consumpsit Dominus a facie filiorum Israel. * Itaque cum audisset Achab sermones istos, scidit vestimenta sua, & operuit cilicio carnem suam, ieiunauitq. & dormiuit in sacco, & ambulauit demisso capite. * Et factus est sermo Domini ad Eliam Thesbiten, dicēs: * Nonne vidisti humiliatum Achab coram me? quia igitur humiliatus est mei causa, non inducam malum in diebus eius, sed in diebus filij sui inferam malum domui eius.

C A P. XXI.

TRANSIERUNT igitur tres anni absque bello inter Syriā & Israel. * In anno autem

autem tertio, descendit Iosaphat rex Iuda ad regem Israel. (*Dixitq. rex Israel ad seruos suos: Ignoratis quodd nostra sit Ramoth Galaad, & negligimus tollere eam de manu regis Syriae?*) Et ait ad Iosaphat: Veniesne mecum ad praeliandum in Ramoth Galaad? *Dixitq. Iosaphat ad regem Israel: Sicut ego sum, ita & tu: populus meus, & populus tuus vnum sunt & equites mei, equites tui. Dixitq. Iosaphat ad regem Israel: Quære, oro te, hodie sermonem Domini. *Congregauit ergo rex Israel prophetas, quadringentos circiter viros, & ait ad eos: Ire debeo in Ramoth Galaad ad bellandum, an quiescere? Qui responderunt: Ascende, & dabit eam Dominus in manu regis. *Dixit autem Iosaphat: Non est hic propheta Domini quispiam, ut interrogemus per eum? *Et ait rex Israel ad Iosaphat: Remansit vir vnus, per quem possumus interrogare Dominum: sed ego odi eum, quia non prophetat mihi bonum, sed malum, Michæas filius Iemla. Cui Iosaphat ait: Ne loquaris ita rex. *Vocauit ergo rex Israel eunuchum quendam, & dixit ei: Festina adducere Michæam filium Iemla. *Rex autem Israel, & Iosaphat rex Iuda sedebant vnusquisque in solio suo vestiti cultu regio, in area iuxta ostium portæ Samariæ, & vniuersi prophetæ prophetabant in conspectu eorum. *Fecit quoque sibi Sedecias filius Chanaana cornua ferrea, & ait: Hæc dicit Dominus: His ventilabis Syriam, donec deleas eam. *Omnesq. prophetæ similiter prophetabant, dicentes: Ascende in Ramoth Galaad, & vade prospere, & tradet Dominus in manus regis. *Nuncius vero, qui ierat ut vocaret Michæam, locutus est ad eum, dicens: Ecce sermones prophetarum ore vno regi bona prædicant: sit ergo sermo tuus similis eorum, & loquere bona. *Cui Michæas ait: Viuit Dominus, quia quodcumque dixerit mihi Dominus, hoc loquar. *Venit itaque ad regem, & ait illi rex: Michæa, ire debemus in Ramoth Galaad ad praeliandum, an cessare? Cui ille respondit: Ascende, & vade prospere, & tradet eum Dominus in manus

regis. *Dixit autem rex ad eum: Iterum atque iterum adiuro te, ut non loquaris mihi nisi quod verum est, in nomine Domini. *Et ille ait: Vidi cunctum Israel dispersum in montibus, quasi oves non habentes pastorem. & ait Dominus: Non habent isti dominum: reuertatur vnusquisque in domum suam in pace. (*Dixit ergo rex Israel ad Iosaphat: Numquid non dixi tibi, quia non prophetat mihi bonum, sed semper malum?*) *Ille vero addens, ait: Propterea audi sermonem Domini: Vidi Dominum sedentem super solium suum, & omne exercitum cæli assistentem ei a dextris & a sinistris. * & ait Dominus: quis decipiet Achab regem Israel, ut ascendat, & cadat in Ramoth Galaad? Et dixit vnus verba huiusmodi, & alius aliter. *Egressus est autem spiritus, & stetit coram Domino, & ait: Ego decipiam illum. Cui locutus est Dominus: In quo? *Et ille ait: Egrediar, & ero spiritus mædax in ore omnium prophetarum eius. Et dixit Dominus: Decipies, & præualebis: egredere, & fac ita. *Nunc igitur ecce dedit Dominus spiritum mendacij in ore omnium prophetarum tuorum, qui hic sunt, & Dominus locutus est contra te malum. *Accessit autem Sedecias filius Chanaana, & percussit Michæam in maxillam, & dixit: Me ne ergo dimisit Spiritus Domini, & locutus est tibi? *Et ait Michæas: Visurus es in die illa, quando ingredieris cubiculum, intra cubiculum ut abscondaris. *Et ait rex Israel: Tollite Michæam, & maneat apud Amon principem ciuitatis, & apud Ioas filium Amelech, & dicite eis: Hæc dicit rex: Mittite virum istum in carcerem, & sustentate eum pane tribulationis, & aqua angustiae, donec reuertar in pace. *Dixitq. Michæas: Si reuersus fueris in pace, non est locutus in me Dominus. Et ait: Audite populi omnes. *Ascendit itaque rex Israel, & Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad. *Dixit itaque rex Israel ad Iosaphat: Sume arma, & ingredere praelium, & induere vestibus tuis: porro rex Israel mutauit habitum suum, & ingressus est

est bellum. * Rex autem Syriæ præceperat principibus curruum triginta duobus, dicens: Non pugnabitis contra minorem, & maiorem quempiam, nisi contra regem Israel, solum. * Cum ergo vidissent principes curruum Iosaphat, suspicati sunt quod ipse esset rex Israel, & impetu facto pugnant contra eum: & exclamauit Iosaphat. * Intellexeruntq. principes curruum quod non esset rex Israel, & cessauerunt ab eo. * Vir autem quidam tetendit arcum, in incertum sagittam dirigens, & casu percussit regem Israel inter pulmonem & stomachum. At ille dixit aurigæ suo: Verte manum tuam, & eijce me de exercitu, quia grauitè vulneratus sum. * Commissum est ergo prælium in die illa, & rex Israel stabat in curru suo contra Syros, & mortuus est vespere: fluebat autem sanguis plagæ in sinum currus, & præco insonuit in vniuerso exercitu antequam sol occumberet, dicens: Vnusquisque reuertatur in ciuitatem, & in terram suam. * Mortuus est autem rex, & perlatus est in Samariam: sepelieruntq. regem in Samaria, & lauerunt currum eius in piscina Samariæ, & linxerunt canes sanguinem eius, & habenas lauerunt, iuxta verbum Domini quod locutus fuerat. * Reliqua autem sermonum Achab, & vniuersa quæ fecit, & domus eburnea, quam ædificauit, cunctarumq. vrbium, quas extruxit, nonne hæc scriptæ sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Dormiuit ergo Achab cum patribus suis, & regnauit Ochozias filius eius pro eo. * Iosaphat vero filius Afa regnare cœperat super Iudam anno quarto Achab

regis Israel. * Trigintaquinque annorum erat cum regnare cœpisset, & viginti quinque annis regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Azuba filia Salai. * Et ambulauit in omni via Afa patris sui, & non declinavit ex ea: fecitq. quod rectum erat in conspectu Domini. * Verumtamen excelsa non abstulit: adhuc enim populus sacrificabat, & adolebat incensum in excelsis. * Pacemq. habuit Iosaphat cum rege Israel. * Reliqua autem verborum Iosaphat, & opera eius, quæ gessit, & prælia, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? * Sed & reliquias effeminatorum, qui remanserant in diebus Afa patris eius, abstulit de terra. * Nec erat tunc rex constitutus in Edom. * Rex vero Iosaphat fecerat classes in mari, quæ nauigarent in Ophir propter aurum: & ire non potuerunt, quia contractæ sunt in Afiongaber. * Tunc ait Ochozias filius Achab ad Iosaphat: Vadant serui mei cum seruis tuis in nauibus. Et noluit Iosaphat. * Dormiuitq. Iosaphat cum patribus suis, & sepultus est cum eis in Ciuitate David patris sui: regnauitq. Ioram filius eius pro eo. * Ochozias autem filius Achab regnare cœperat super Israel in Samaria, anno septimodecimo Iosaphat regis Iuda, regnauitq. super Israel duobus annis. * Et fecit malum in conspectu Domini, & ambulauit in via patris sui & matris suæ, & in via Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Seruiuit quoque Baal, & adorauit eum, & irritauit Dominum Deum Israel, iuxta omnia quæ fecerat pater eius.

LIBER REGVM QVARTVS,

Secundum Hebræos

MALACHIM SECVNDVS.

CAPVT PRIMVM.

RAEVARICATVS est autem Moab in Israel; postquam mortuus est Achab. * Ceciditq. Ochozias per cācellos cœnaculi sui, quod habebat in Samaria, & agrotauit: misitq. nuncios, dicens ad eos: Ite, consulite Beelzebub deum Accaron, vtrum viuere queam de infirmitate mea hac. * Angelus autem Domini locutus est ad Eliam Thesbiten, dicens: Surge, & ascende in occursum nunciorū regis Samariæ, & dices ad eos: Numquid non est Deus in Israel, vt eatis ad consulendum Beelzebub deum Accaron? * Quam ob rem hæc dicit Dominus: De lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris. Et abiit Elias. * Reuersiq. sunt nuncij ad Ochoziam. Qui dixit eis: Quare reuersi estis? * At illi responderunt ei: Vir occurrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & reuertimini ad regem, qui misit vos, & dicetis ei: Hæc dicit Dominus: Numquid, quia non erat Deus in Israel, mittis vt consulatur Beelzebub deus Accaron? Idcirco de lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris. * Qui dixit eis: Cuius figuræ & habitus est vir ille, qui occurrit vobis, & locutus est verba hæc? * At illi dixerunt: Vir pilosus, & zona pellicea accinctus renibus. Qui ait: Elias Thesbites est. * Misitq. ad eum quinquagenarium principem, & quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum: sedentiq. in vertice montis, ait: Homo Dei, rex præcepit vt descendas. * Respondensq. Elias, dixit quinquagenario: Si homo Dei sum, descendat ignis de

cælo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit itaque ignis de cælo, & deuorauit eum, & quinquaginta qui erant cum eo. * Rursumq. misit ad eum principem quinquagenarium alterum, & quinquaginta cum eo. Qui locutus est illi: Homo Dei, hæc dicit rex: Festina, descende. * Respondens Elias ait: Si homo Dei ego sum, descendat ignis de cælo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de cælo, & deuorauit illum, & quinquaginta eius. * Iterum misit principem quinquagenarium tertium, & quinquaginta qui erant cum eo. Qui cum venisset, curruauit genua contra Eliam, & precatus est eum, & ait: Homo Dei, noli despicere animam meam, & animas seruorum tuorum qui mecum sunt. * Ecce descendit ignis de cælo, & deuorauit duos principes quinquagenarios primos, & quinquagenos, qui cum eis erant: sed nunc obsecro vt miserearis animæ meæ. * Locutus est autem Angelus Domini ad Eliam, dicens: Descende cum eo, ne timeas. Surrexit igitur, & descendit cum eo ad regem, & locutus est ei: Hæc dicit Dominus: Quia misisti nuncios ad consulendum Beelzebub deum Accaron, quasi non esset Deus in Israel, a quo posses interrogare sermonem, ideo de lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris. * Mortuus est ergo iuxta sermonem Domini, quem locutus est Elias, & regnavit Ioram frater eius pro eo, anno secundo Ioram filij Iosaphat regis Iudæ: non enim habebat filium. * Reliqua autem verborum Ochoziæ, quæ operatus est, nonne hæc scripta sunt

sunt in Libro sermonum dierum regum Israel?

CAP. III.

FACTVM est autem, cum leuare vellet Dominus Eliam per turbinem in cælum, ibant Elias & Eliseus de Galgalis. Dixitq. Elias ad Eliseum: Sede hic, quia Dominus misit me vsque in Bethel. Cui ait Eliseus: Viuit Dominus, & viuit anima tua, quia nõ derelinquã te. Cumq. descendissent Bethel, egressi sunt filij prophetarum, qui erant in Bethel, ad Eliseum, & dixerunt ei: Numquid nosti, quia hodie Dominus tollet dominum tuum a te? Qui respondit: Et ego noui: filete. Dixit autem Elias ad Eliseum: Sede hic, quia Dominus misit me in Iericho. Et ille ait: Viuit Dominus, & viuit anima tua, quia non derelinquam te. Cumq. venissent Iericho, accesserunt filij prophetarum, qui erant in Iericho, ad Eliseum, & dixerunt ei: Numquid nosti quia Dominus hodie tollet dominum tuum a te? Et ait: Et ego noui: filete. Dixit autem ei Elias: Sede hic, quia Dominus misit me vsque ad Iordanem. Qui ait: Viuit Dominus, & viuit anima tua, quia nõ derelinquam te. Ierunt igitur ambo pariter, & quinquaginta viri de filiis prophetarum secuti sunt eos, qui & steterunt econtra, longe: illi autem ambo stabant super Iordanem. Tulitq. Elias pallium suum, & inuoluit illud, & percussit aquas, quæ diuisæ sunt in vtramque partem, & transferunt ambo per siccum. Cumq. transissent, Elias dixit ad Eliseum: Postula quod vis vt faciam tibi, antequam tollar a te. Dixitq. Eliseus: Obsecro vt fiat in me duplex spiritus tuus. Qui respondit: Rem difficilem postulasti: attamen si videris me, quando tollar a te, erit tibi quod petisti: si autem non videris, non erit. Cumq. pergerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, & equi ignei diuiserunt vtrumque: & ascendit Elias per turbinem in cælum, Eliseus autem videbat, & clamabat: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auriga eius. Et non vidit eum amplius: apprehenditq.

vestimenta sua, & scidit illa in duas partes. Et leuauit pallium Eliæ, quod ceciderat ei: reuersusq. stetit super ripam Iordanis, & pallio Eliæ, quod ceciderat ei, percussit aquas, & non sunt diuisæ. & dixit: Vbi est Deus Eliæ etiã nunc? Percussitq. aquas, & diuisæ sunt huc, atque illuc, & transiit Eliseus. Videntes autem filij prophetarum, qui erant in Iericho econtra, dixerunt: Requieuit spiritus Eliæ super Eliseum. Et venientes in occursum eius, adorauerunt eum proni in terram, dixeruntq. illi: Ecce, cum seruis tuis sunt quinquaginta viri fortes, qui possunt ire, & quærere dominum tuum, ne forte tulerit eum Spiritus Domini, & proiecerit eum in vnum montium, aut in vnam vallium. Qui ait: Nolite mittere. Coegeruntq. eum, donec acquiesceret, & diceret: Mittite. Et miserunt quinquaginta viros: qui cum quæssissent tribus diebus, non inuenerunt. Et reuersi sunt ad eum: at ille habitabat in Iericho, & dixit eis: Numquid non dixi vobis: Nolite mittere? Dixerunt quoque viri ciuitatis ad Eliseum: Ecce habitatio ciuitatis huius optima est, sicut tu ipse domine perspicis: sed aquæ pessimæ sunt, & terra sterilis. At ille ait: Afferte mihi vas nouum, & mittite in illud sal. Quod cum attulissent, egressus ad fontem aquarum, misit in illum sal, & ait: Hæc dicit Dominus: Sanaui aquas has, & non erit vltra in eis mors, neque sterilitas. Sanatæ sunt ergo aquæ vsque in diem hanc, iuxta verbum Elisei, quod locutus est. Ascendit autem inde in Bethel: cumq. ascenderet, per viam, pueri parui egressi sunt de ciuitate, & illudebant ei, dicentes: Ascende calue, ascende calue. Qui cum respexisset, vidit eos, & maledixit eis in nomine Domini: egressiq. sunt duo vrsi de saltu, & lacerauerunt ex eis quadraginta duos pueros. Abijt autem inde in montem Carmeli, & inde reuersus est in Samariam.

CAP. IIII.

IORAM vero filius Achab regnauit super Israel in Samaria anno decimo octauo

Iosaphat regis Iudæ. Regnavitq. duodecim annis. * Et fecit malum coram Domino, sed non sicut pater suus & mater: tulit enim statuas Baal, quas fecerat pater eius. * Verumtamen in peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel, adhæsit, nec recessit ab eis. * Porro Mesa rex Moab, nutriebat pecora multa, & soluebat regi Israel cētum millia agnorum, & centum millia arietum cum velleribus suis. * Cumq. mortuus fuisset Achab, prævaricatus est fœdus, quod habebat cum rege Israel. * Egressus est igitur rex Ioram in die illa de Samaria, & recensuit vniuersum Israel. * Misitq. ad Iosaphat regem Iuda, dicens: Rex Moab recessit a me, veni mecum cōtra eum ad prælium. Qui respondit: Ascendam: qui meus est, tuus est: populus meus, populus tuus: & equi mei, equi tui. * Dixitque: Per quam viam ascendemus? At ille respondit: Per desertum Idumææ. * Perrexerunt igitur rex Israel, & rex Iuda, & rex Edom, & circumierunt per viam septem dierū, nec erat aqua exercitui, & iumentis, quæ sequebātur eos. * Dixitq. rex Israel: Heu heu heu, congregavit nos Dominus tres reges, vt traderet in manus Moab. * Et ait Iosaphat: Estne hic propheta Domini, vt deprecemur Dominum per eum? Et respondit vnus de seruis regis Israel: Est hic Eliseus filius Saphat, qui fundebat aquam super manus Eliæ. * Et ait Iosaphat: Est apud eum sermo Domini. Descenditq. ad eum rex Israel, & Iosaphat rex Iuda, & rex Edom. * Dixit autem Eliseus ad regem Israel: Quid mihi & tibi est? vade ad prophetas patris tui, & matris tuæ. Et ait illi rex Israel: Quare congregavit Dominus tres reges hos, vt traderet eos in manus Moab? * Dixitq. ad eum Eliseus: Viuit Dominus exercituum, in cuius conspectu sto, quòd si non vultum Iosaphat regis Iudæ erubescerem, non attendissem quidem te, nec respexissem. * Nunc autem adducite mihi psalterem. Cumq. caneret psalteres, facta est super eum manus Domini, & ait: * Hæc dicit Dominus: Facite alueum torrentis huius fossas, & fossas.

17 * Hæc enim dicit Dominus: Non videbitis ventum, neque pluuiam: & alueus iste replebitur aquis, & bibetis vos, & familiæ vestræ, & iumenta vestra. * Parumq. est hoc in conspectu Domini: insuper tradet etiam 18 Moab in manus vestras. * Et percutietis omnem ciuitatem munitam, & omnem urbem electam, & vniuersum lignum fructiferum succidetis, cunctosq. fontes aquarum obturabitis, & omnem agrum egregium operietis lapidibus. * Factum est igitur mane, quando sacrificium offerri solet, & ecce, aquæ veniebant per viam Edom, & repleta est terra aquis. * Vniuersa autem Moabitæ audientes quòd ascendissent reges vt pugnarent aduersum eos, conuocauerunt omnes qui accincti erant balteo desuper, & steterunt in terminis. * Primoq. mane surgentes, & orto iam sole ex aduerso aquarum, viderunt Moabitæ econtra aquas rubras quasi sanguinem, * dixeruntque: Sanguis gladij est: pugnaverunt reges contra se, & cæsi sunt mutuo: nunc perge ad prædam Moab. * Perrexeruntq. in castra Israel: porro consurgens Israel, percussit Moab: at illi fugerunt coram eis. Venerunt igitur qui vicerant, & percusserunt Moab, * & ciuitates destruxerunt: & omnem agrum optimum, mittentes singuli lapides, repleuerunt: & vniuersos fontes aquarum obturauerunt: & omnia ligna fructifera succiderunt, ita vt muri tantum fistiles remanerent: & circumdata est ciuitas a fundibularijs, & magna ex parte percussa. * Quod cum vidisset rex Moab, præualuisse scilicet hostes, tulit secum septingentos viros educentes gladium, vt irrumperent ad regem Edom: & non potuerunt. * Arripiensq. filium suum primogenitum, qui regnaturus erat pro eo, obtulit holocaustum super murum: & facta est indignatio magna in Israel, statimq. recesserunt ab eo, & reuersi sunt in terram suam.

C A P. I I I I.

1 **M**VLER autem quædam de vxoribus prophetarum clamabat ad Eliseum, dicens:

dicens : Seruus tuus vir meus mortuus est, & tu nosti quia seruus tuus fuit timens Dominum : & ecce creditor venit ut tollat duos filios meos ad seruiendum sibi . * Cui dixit Eliseus : Quid vis ut faciam tibi ? Dic mihi, quid habes in domo tua ? At illa respondit : Non habeo ancilla tua quidquam in domo mea, nisi parum olei, quo ungar . * Cui ait : Vade, pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca . * Et ingredere, & claude ostium tuum, cum intrinsecus fueris tu, & filij tui : & mitte inde in omnia vasa hac : & cum plena fuerint, tolles . * Iuit itaque mulier, & clausit ostium super se, & super filios suos : illi offerebant vasa, & illa infundebat . * Cumq. plena fuissent vasa, dixit ad filium suum : Affer mihi adhuc vas . Eville respondit : Non habeo . Stetitq. oleum . * Venit autem illa, & indicauit homini Dei . Et ille, Vade, inquit, vende oleum, & redde creditori tuo : tu autem, & filij tui viuite de reliquo . * Facta est autem quaedam dies, & transibat Eliseus per Sunam : erat autem ibi mulier magna, quae tenuit eum ut comederet panem : cumq. frequenter inde transiret, diuertebat ad eam ut comederet panem . * Quae dixit ad virum suum : Animaduerto quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequenter . * Faciamus ergo ei coenaculum paruum, & ponamus ei in eo lectulum, & mensam, & sellam, & candelabrum, ut cum venerit ad nos, maneat ibi . * Facta est ergo dies quaedam, & veniens diuertit in coenaculum, & requieuit ibi . * Dixitq. ad Giezi puerum suum : Voca Sunamitidem istam . Qui cum vocasset eam, & illa steterisset coram eo, dixit ad puerum suum : Loquere ad eam : Ecce, sedule in omnibus ministrasti nobis, quid vis ut faciam tibi ? numquid habes negotium, & vis ut loquar regi, siue principi militiae ? Quae respondit : In medio populi mei habito . * Et ait : Quid ergo vult ut faciam ei ? Dixitq. Giezi : Ne quaeras : filium enim non habet, & vir eius senex est . * Praecepit itaque ut vocaret eam : quae cum vocata fuisset, & steterisset ante ostium, dixit ad eam : In tempore isto, & in hac eadem

hora, si vita comes fuerit, habebis in utero filium . At illa respondit : Noli quaeso domine mi, vir Dei, noli mentiri ancillae tuae . * Et concepit mulier, & peperit filium in tempore, & in hora eadem, qua dixerat Eliseus . * Creuit autem puer . Et cum esset quaedam dies, & egressus isset ad patrem suum, ad messores, ait patri suo : Caput meum doteo, caput meum doteo . At ille dixit puero : Tolle, & duc eum ad matrem suam . * Qui cum tulisset, & duxisset eum ad matrem suam, posuit eum illa super genua sua usque ad meridiem, & mortuus est . * Ascendit autem, & collocauit eum super lectulum hominis Dei, & clausit ostium : & egressa, vocauit virum suum, & ait : Mitte mecum, obsecro, vnum de pueris, & asinam, ut excurram usque ad hominem Dei, & reuertar . * Qui ait illi : Quam ob causam vadis ad eum ? hodie non sunt Calendae, neque Sabbatum . Quae respondit : Vadam : * Strauitq. asinam, & praecipit puero : Mina, & propera, ne mihi mora facias in eundo : & hoc age quod praecipio tibi . * Profecta est igitur, & venit ad virum Dei in montem Carmeli : cumq. vidisset eam vir Dei e contra, ait ad Giezi puerum suum : Ecce Sunamitis illa . * Vade ergo in occursum eius, & dic ei : Recte ne agitur circa te, & circa virum tuum, & circa filium tuum ? Quae respondit : Recte . * Cumq. venisset ad virum Dei in montem, apprehendit pedes eius : & accessit Giezi ut amoueret eam . Et ait homo Dei : Dimitte illam : anima enim eius in amaritudine est, & Dominus celauit a me, & non indicauit mihi . * Quae dixit illi : Numquid petiui filium a Domino meo ? numquid non dixi tibi : Ne illudas me ? * Et ille ait ad Giezi : Accinge lumbos tuos, & tolle baculum meum in manu tua, & vade : Si occurrerit tibi homo, non salutes eum : & si salutauerit te quispiam, non respondeas illi : & pones baculum meum super faciem pueri . * Porro mater pueri ait : Viuit dominus, & viuit anima tua, non dimittam te . Surrexit ergo, & secutus est eam . * Giezi autem praecesserat ante eos, & posuerat baculum super faciem pue-

ri, & non erat vox, neque sensus: reuersusq. est in occursum eius, & nunciauit ei, dicens: Non surrexit puer. * Ingressus est ergo Eliseus domum, & ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius: * ingressusq. clausit ostium super se, & super puerum: & orauit ad Dominum. * Et ascendit, & incubuit super puerum: posuitq. os suum super os eius, & oculos suos super oculos eius, & manus suas super manus eius: & incuruauit se super eum, & calefacta est caro pueri. * At ille reuersus, deambulauit in domo, semel huc atque illuc: & ascendit, & incubuit super eum: & oscitauit puer septies, aperuitq. oculos. * At ille vocauit Giezi, & dixit ei: Voca Sunamitidem hanc. Quæ vocata, ingressa est ad eum. Qui ait: Folle filium tuum. * Venit illa, & corruit ad pedes eius, & adorauit super terram: tulitq. filium suum, & egressa est, & Eliseus reuersus est in Galgala. Erat autem fames in terra, & filij prophetarum habitabant coram eo. dixitq. vni de pueris suis: Pone ollam grandem, & coque pulmentum filijs prophetarum. * Et egressus est vnus in agrum vt colligeret herbas agrestes: inuenitq. quasi vitæ siluestrem, & collegit ex ea colocynthidas agri, & impleuit pallium suum, & reuersus concidit in ollam pulmenti: nesciebat enim quid esset. * Infuderunt ergo socijs, vt comederent: cūq. gustassent de coctione, clamauerunt, dicentes: Mors in olla vir Dei. Et non potuerunt comedere. * At ille, Afferte, inquit, farinam. Cumq. tulissent, misit in ollam, & ait: Infunde turbæ, vt comedant. Et non fuit amplius quidquam amaritudinis in olla. * Vir autem quidam venit de Baalsalisa deferens viro Dei panes primitiarum, viginti panes hordeaceos, & frumentum nouum in pera sua. At ille dixit: Da populo, vt comedat. * Responditq. ei minister eius: Quantum est hoc, vt apponam centum viris? Rursum ille ait: Da populo, vt comedat: hæc enim dicit Dominus: Comedent, & supererit. * Posuit itaque coram eis: qui comederunt, & superfuit iuxta verbum Domini.

CAP. V.

NAAMAN princeps militiæ regis Syriæ, erat vir magnus apud dominum suum, & honoratus: per illum enim dedit Dominus salutem Syriæ: erat autem vir fortis & diues, sed leprosus. * Porro de Syria egressi fuerant latrunculi, & captiuam duxerant de Terra Israel puellam paruulam, quæ erat in obsequio vxoris Naaman, quæ ait ad dominam suam: Vtinam fuisset dominus meus ad prophetam, qui est in Samaria: profecto curasset eum a lepra, quam habet. * Ingressus est itaque Naaman ad dominum suum, & nunciauit ei, dicens: Sic & sic locuta est puella de Terra Israel. * Dixitq. ei rex Syriæ: Vade, & mittam litteras ad regem Israel. Qui cum profectus esset, & tulisset secum decem talenta argenti, & sex millia aureos, & decem mutatoria vestimentorum, * detulit litteras ad regem Israel, in hæc verba: Cum acceperis epistolam hanc, scito quod miserim ad te Naaman feruum meum, vt cures eum a lepra sua. * Cumq. legisset rex Israel litteras, scidit vestimenta sua, & ait: Numquid Deus ego sum, vt occidere possim, & viuificare, quia iste misit ad me, vt curem hominem a lepra sua? animaduertite, & videte quod occasionem querat aduersum me. * Quod cum audisset Eliseus vir Dei, scidisse videlicet regem Israel vestimenta sua, misit ad eum, dicens: Quare scidisti vestimenta tua? veniat ad me, & sciat esse prophetam in Israel. * Venit ergo Naaman cum equis, & curribus, & stetit ad ostium domus Elisei: * misitq. ad eum Eliseus nuncium, dicens: Vade, & laua te septies in Iordane, & recipiet sanitatem caro tua, & atque mundaberis. * Iratus Naaman recedebat, dicens: Putabam quod egrederetur ad me, & stans inuocaret nomen Domini Dei sui, & tangeret manu sua locum lepræ, & curaret me. * Numquid non meliores sunt Abana, & Pharphar fluuij Damasci omnibus aquis Israel, vt lauet in eis, & munder? Cum ergo veruisset se, & abiret indignans,

indignans, *accefferunt ad eum serui sui, & locuti sunt ei : Pater, & si rem grandem dixisset tibi propheta, certe facere debueras : quanto magis quia nunc dixit tibi : Lauare, & mundaberis ? * Descendit, & lauit in Iordane septies iuxta sermonem viri Dei, & restituta est caro eius, sicut caro pueri parvuli, & mundatus est. * Reuersusq. ad virum Dei cum vniuerso comitatu suo, venit, & stetit coram eo, & ait : Vere scio quod non sit alius Deus in vniuersa terra, nisi tantum in Israel. Obsecro itaque vt accipias benedictionem a seruo tuo. * At ille respondit : Viuit Dominus, ante quem sto, quia non accipiam. Cumq. vim faceret, penitus non acquieuit. * Dixitq. Naaman : Vt vis : sed, obsecro, concede mihi seruo tuo vt tollam onus duorum burdonum de terra : non enim faciet vltra seruus tuus holocaustum, aut victimam dijs alienis, nisi domino. * Hoc autem solum est, de quo depreceris Dominum pro seruo tuo, quando ingreditur dominus meus templum Remmon, vt adoret : & illo innitente super manum meam, si adoraue- ro in templo Remmon, adorante eo in eodem loco, vt ignoscat mihi Dominus seruo tuo pro hac re. * Qui dixit ei : Vade in pace. Abijt ergo ab eo electo terra tempore. * Dixitq. Giezi puer viri Dei : Pepercit dominus meus Naaman Syro isti, vt non acciperet ab eo quae attulit : viuit Dominus, quia curram post eum, & accipiam ab eo aliquid. * Et secutus est Giezi post tergum Naaman : quem cum vidisset ille eurrentem ad se, defiliijt de curru in occursum eius, & ait : Recte ne sunt omnia ? * Et ille ait : Recte. dominus meus misit me ad te, dicens : Modo venerunt ad me duo adulescentes de monte Ephraim, ex filijs prophetarum : da eis talentum argenti, & vestes mutatorias duplices. * Dixitq. Naaman : Melius est vt accipias duo talenta. Et coegit eum, ligauitq. duo talenta argenti in duobus saccis, & duplicia vestimenta, & imposuit duobus pueris suis, qui & portauerunt coram eo. * Cumq. venisset iam vesperi, tulit de manu eorum, & reposuit in domo, dimisitq. viros,

& abierunt. * ipse autem ingressus, stetit coram domino suo. Et dixit Eliseus : Vnde venis Giezi ? Qui respondit : Non iuit seruus tuus quodquam. * At ille ait : Nonne cor meum in praesenti erat, quando reuersus est homo de curru suo in occursum tuum ? Nunc igitur accepisti argentum, & accepisti vestes vt emas oliueta, & vineas, & oues, & boues, & seruos, & ancillas. * Sed & lepra Naaman adhærebit tibi, & semini tuo, vsque in sempiternum. Et egressus est ab eo seprofus quasi nix.

C A P . V I .

DI X E R V N T autem filij prophetarum ad Eliseum : Ecce locus, in quo habitamus coram te, angustus est nobis. * Eamus vsque ad Iordanem, & tollant singuli de silua materias singulas, vt ædificemus nobis ibi locum ad habitandum. Qui dixit : Ite. * Et ait vnus ex illis : Veni ergo & tu cum seruis tuis. Respondit : Ego veniam. * Et abiit cum eis. Cumq. venissent ad Iordanem, cederant ligna. * Accidit autem, vt cum vnus materiam succidisset, caderet ferrum securis in aquam : exclamauitq. ille, & ait : Heu heu domine mi, & hoc ipsum mutuo acceperam. * Dixit autem homo Dei : Vbi cecidit ? At ille monstrauit ei locum. praecidit ergo lignum, & misit illuc : natauitq. ferrum, & ait : Tolle. Qui extendit manum, & tulit illud. * Rex autem Syriae pugnabat contra Israel, consiliumq. inijt cum seruis suis, dicens : In loco illo, & illo ponamus insidias. * Misit itaque vir Dei ad regem Israel, dicens : Caue ne transeas in locum illum : quia ibi Syri in insidijs sunt. * Misit itaque rex Israel ad locum, quem dixerat ei vir Dei, & praecupauit eum, & obseruauit se ibi non semel neque bis. * Conturbatumq. est cor regis Syriae pro hac re : & conuocatis seruis suis, ait : Quare non indicatis mihi quis proditor mei sit apud regem Israel ? * Dixitq. vnus seruorum eius : Nequaquam domine mi rex, sed Eliseus propheta, qui est in Israel, indicat regi Israel omnia verba quaecumque locutus fueris in

conclauit tuo. * Dixitq. eis: Ite, & videte vbi sit: vt mittam, & capiam eum. Annunciaueruntq. ei, dicentes: Ecce in Dothan. * Misit ergo illuc equos & currus, & robur exercitus: qui cum venissent nocte; circumdederunt ciuitatem. * Consurgens autem diluculo minister viri Dei, egressus, vidit exercitum in circuitu ciuitatis, & equos & currus: nunciauitq. ei, dicens: Heu heu heu domine mi, quid faciemus? * At ille respondit: Noli timere: plures enim nobiscum sunt, quam cum illis. * Cumq. orasset Eliseus, ait: Domine, aperi oculos huius, vt videat. Et aperuit Dominus oculos pueri, & vidit: & ecce mons plenus equorum, & currum igneorum, in circuitu Elisei. * Hostes vero descenderunt ad eum: porro Eliseus orauit ad Dominum, dicens: Percute, obsecro, gentem hanc cecitate. Percussitq. eos Dominus, ne viderent, iuxta verbum Elisei. * Dixit autem ad eos Eliseus: Non est hac via, neque ista est ciuitas: sequimini me, & ostendam vobis virum, quem queritis. Duxit ergo eos in Samariam: * cumq. ingressi fuissent in Samariam, dixit Eliseus: Domine aperi oculos istorum, vt videant. Aperuitq. Dominus oculos eorum, & viderunt se esse in medio Samariae. * Dixitq. rex Israel ad Eliseum, cum vidisset eos: Numquid percutiam eos, pater mi? * At ille ait: Non percuties: neque enim cepisti eos gladio, & arcu tuo, vt percutias: sed pone panem, & aquam coram eis, vt comedant, & bibant, & vadant ad dominum suum. * Appositaq. est eis ciborum magna praeparatio, & comederunt, & biberunt, & dimisit eos, abieruntq. ad dominum suum, & ultra non venerunt latrones Syriae in Terram Israel. * Factum est autem post hac, congregauit Benadad rex Syriae, vniuersum exercitum suum, & ascendit, & obsidebat Samariam. * Factaq. est fames magna in Samaria: & tandiu obsessa est, donec venundaretur caput asini octoginta argenteis, & quarta pars cabi sterconis columbarum quinque argenteis. * Cumq. rex Israel transiret per murum, mulier quaedam exclamauit ad

eum, dicens: Salua me domine mi rex. * Qui ait: Non te saluat Dominus: vnde te possum saluare? de area, vel de torculari? Dixitq. ad eam rex: Quid tibi vis? Quare respondit: * Mulier ista dixit mihi: Da filium tuum, vt comedamus eum hodie, & filium meum comedemus cras. * Coximus ergo filium meum, & comedimus. Dixiq. ei die altera: Da filium tuum, vt comedamus eum. Quare abscondit filium suum. * Quod cum audisset rex, scidit vestimenta sua, & transibat per murum. Viditq. omnis populus cilicium, quo vestitus erat ad carnem intrinsecus. * Et ait rex: Hac mihi faciat Deus, & hac addat, si steterit caput Elisei filij Saphat super ipsum hodie. * Eliseus autem sedebat in domo sua, & senes sedebant cum eo. Praemisit itaque virum: & antequam veniret nuncius ille, dixit ad senes: Numquid scitis quod miserit filius homicidae hic, vt praecidatur caput meum? videte ergo, cum venerit nuncius, claudite ostium, & non sinatis eum introire: ecce enim sonitus pedum domini eius post eum est. * Adhuc illo loquente eis, apparuit nuncius, qui veniebat ad eum. Et ait: Ecce, tantum malum a Domino est: quid amplius expectabo a Domino?

C A P . V I I .

DIXIT autem Eliseus: Audite verbum Domini: Hac dicit Dominus: In tempore hoc cras modius similiae vno statere erit, & duo modij hordei statere vno, in porta Samariae. * Respondens vnus de ducibus, super cuius manum rex incumbebat, homini Dei, ait: Si Dominus fecerit etiam catastas in caelo, numquid poterit esse quod loqueris? Qui ait: Videbis oculis tuis, & inde non comedes. * Quattuor ergo viri erant leprosi iuxta introitum portae: qui dixerunt ad inuicem: Quid hic esse volumus donec moriamur? * siue ingredi voluerimus ciuitatem, fame moriemur: siue manserimus hic, moriendum nobis est: venite ergo, & transfugiamus ad castra Syriae. si pepercerint nobis, viuemus: si autem occiderint, voluerint,

voluerint, nihilominus moriemur. Surrexerunt ergo vesperi, vt venirent ad castra Syriae. Cumq. venissent ad principium castrorum Syriae, nullum ibidem reppererunt. Siquidem Dominus sonitum audiri fecerat in castris Syriae, curruum, & equorum, & exercitus plurimi: dixeruntq. ad inuicem: Ecce mercede conduxit aduersum nos rex Israel reges Hethæorum, & Ægyptiorum, & venerunt super nos. Surrexerunt ergo, & fugerunt in tenebris, & dereliquerunt tentoria sua, & equos & asinos in castris, fugeruntq. animas tantum suas saluare cupientes. Igitur cum venissent leprosi illi ad principium castrorum, ingressi sunt vnum tabernaculum, & comederunt & biberunt: tuleruntq. inde argentum, & aurum, & vestes, & abierunt, & absconderunt: & rursum reuersi sunt ad aliud tabernaculum, & inde similiter auferentes absconderunt. Dixeruntq. ad inuicem: Non recte facimus: hæc enim dies boni nuncij est. Si tacuerimus, & noluerimus nunciare vsque mane, sceleris arguemur: venite, eamus, & nunciemus in aula regis. Cumq. venissent ad portam ciuitatis, narrauerunt eis, dicentes: Inimus ad castra Syriae, & nullum ibidem reperiimus hominem, nisi equos, & asinos alligatos, & fixa tentoria. Ierunt ergo portarij, & nunciauerunt in palatio regis intrinsecus. Qui surrexit nocte, & ait ad seruos suos: Dico vobis quid fecerint nobis Syri: Sciunt quia fame laboramus, & idcirco egressi sunt de castris, & latrant in agris, dicentes: Cum egressi fuerint de ciuitate, capiemus eos viuos, & tunc ciuitatem ingredi poterimus. Respondit autem vnus seruorum eius: Tollamus quinque equos, qui remanserunt in vrbe (quia ipsi tantum sunt in vniuersa multitudine Israel, alij enim consumpti sunt) & mittentes, explorare poterimus. Adduxerunt ergo duos equos, misitq. rex in castra Syrorum, dicens: Ite, & videte. Qui abierunt post eos vsque ad Iordanem: ecce autem omnis via plena erat vestibibus, & vasis, quæ proiecerant Syri cum turbarentur: reuersiq. nuncij indicauerunt

regi. Et egressus populus diripuit castra Syriae: factusq. est modius similæ statere vno, & duo modij hordei statere vno, iuxta verbum Domini. Porro rex ducem illum, in cuius manu incumbibat, constituit ad portam: quem conculcauit turba in introitu portæ, & mortuus est, iuxta quod locutus fuerat vir Dei, quando descenderat rex ad eum. Factumq. est secundum sermonem viri Dei, quem dixerat regi, quando ait: Duo modij hordei statere vno erunt, & modius similæ statere vno, hoc eodem tempore cras in porta Samariæ: quando responderat dux ille viro Dei, & dixerat: Etiam si Dominus fecerit cataractas in caelo, numquid poterit fieri quod loqueris? Et dixit ei: Videbis oculis tuis, & inde non comes. Euenit ergo ei sicut prædictum fuerat, & conculcauit eum populus in porta, & mortuus est.

CAP. VIII.

ELISEVS autem locutus est ad mulierem, cuius viuere fecerat filium, dicens: Surge, vade tu & domus tua, & peregrinare vbicumque reperiis: vocauit enim Dominus famem, & veniet super terram septem annis. Quæ surrexit, & fecit iuxta verbum hominis Dei: & vadens cum domo sua, peregrinata est in Terra Philisthijm diebus multis. Cumq. finiti essent anni septem, reuersa est mulier de Terra Philisthijm: & egressa est vt interpellaret regem pro domo sua, & pro agris suis. Rex autem loquebatur cum Giezi puero viri Dei, dicens: Narra mihi omnia magnalia quæ fecit Eliseus. Cumq. ille narraret regi quomodo mortuum suscitasset, apparuit mulier, cuius uiuificauerat filium, clamans ad regem pro domo sua, & pro agris suis. Dixitq. Giezi Domine mi rex, hæc est mulier, & hic est filius eius, quem suscitauit Eliseus. Et interrogauit rex mulierem: quæ narrauit ei. Deditq. ei rex eunuchum vnum, dicens: Restitue ei omnia quæ sua sunt, & vniuersos redditus agrorū a die, qua reliquit terram vsque ad præsens. Venit quoque Eliseus Dama-

Damascum, & Benadad rex Syriæ ægrota-
bat: nunciaueruntq. ei, dicentes: Venit vir
Dei huc. * Et ait rex ad Hazael: Tolle te-
cum munera, & vade in occursum viri Dei,
& consule Dominum per eum, dicens: Si
euadere potero de infirmitate mea hac?
* Iuit igitur Hazael in occursum eius, habes
secum munera, & omnia bona Damasci,
onera quadraginta camelorum. Cumq. ste-
tisset coram eo, ait: Filius tuus Benadad rex
Syriæ misit me ad te, dicens: Si sanari po-
terò de infirmitate mea hac? * Dixitq. ei
Eliseus: Vade, dic ei: Sanaberis: porro ostē-
dit mihi Dominus quia morte morietur.
* Stetitq. cum eo, & conturbatus est vsque
ad suffusionem vultus: fleuitq. vir Dei. * Cui
Hazael ait: Quare dominus meus flet? At
ille dixit: Quia scio, quæ facturus sis filiis
Israel mala. Ciuitates eorum munitas igne
succendes, & iuuenes eorum interficies gla-
dio, & paruulos eorum elides, & prænan-
tes diuides. * Dixitq. Hazael: Quid enim
sum seruus tuus canis, vt faciam rem istam
magnam? Et ait Eliseus: Ostēdit mihi Do-
minus te regem Syriæ fore. * Qui cum re-
cessisset ab Eliseo, venit ad dominum suum.
Qui ait ei: Quid dixit tibi Eliseus? At ille
respondit: Dixit mihi: Recipies sanitatem.
* Cumq. venisset dies altera, tulit stragulum,
& infudit aquam, & expandit super faciem
eius: quo mortuo, regnavit Hazael pro eo.
* Anno quinto Ioram filij Achab regis Is-
rael, & Iosaphat regis Iudæ, regnavit Ioram
filius Iosaphat rex Iudæ: Triginta duorum
annorum erat cum regnare cœpisset, &
octo annis regnavit in Ierusalem. * Ambula-
uitq. in vijs regum Israel, sicut ambulauerat
domus Achab: filia enim Achab erat vxor
eius: & fecit quod malum est in conspectu
Domini. * Noluit autē Dominus disperdere
Iudam, propter David seruum suum, sicut
promiserat ei, vt daret illi lucernam, & filiis
eius cunctis diebus. * In diebus eius recessit
Edom, ne esset sub Iuda, & constituit sibi
regem. * Venitq. Ioram Seira, & omnes cur-
rus cum eo: & surrexit nocte, percussitq.
Idumæos, qui eum circumdederant, & prin-

cipes currum, populus autē fugit in ta-
bernacula sua. * Recessit ergo Edom ne esset
sub Iuda, vsque ad diem hanc. Tunc recessit
& Lobna in tempore illo. * Reliqua autē
sermonum Ioram, & vniuersa, quæ fecit,
nonne hæc scripta sunt in Libro verborum
dierum regum Iuda? * Et dormiuit Ioram
cum patribus suis, sepultusq. est cum eis in
Ciuitate David, & regnavit Ochozias filius
eius pro eo. * Anno duodecimo Ioram filij
Achab regis Israel regnavit Ochozias filius
Ioram regis Iudæ. * Viginti duorum anno-
rum erat Ochozias cum regnare cœpisset,
& vno anno regnavit in Ierusalem: nomen
matris eius Athalia filia Amri regis Israel.
* Et ambulauit in vijs domus Achab: &
fecit quod malum est coram Domino, sicut
domus Achab: gener enim domus Achab
fuit. * Abijt quoque cum Ioram filio Achab,
ad præliandum contra Hazael regem Syriæ
in Ramoth Galaad, & vulnerauerunt Syri
Ioram: qui reuersus est vt curaretur, in Iez-
rahel: quia vulnerauerant eum Syri in Ra-
moth præliantem contra Hazael regem
Syriæ. Porro Ochozias filius Ioram rex Iu-
dæ, descendit inuisere Ioram filium Achab
in Iezrahel, quia ægrotabat ibi.

Capitulum IX.

ELISEVS autē propheta vocauit vnum
de filiis prophetarum, & ait illi: Accin-
ge lumbos tuos, & tolle lenticulam olei
hanc in manu tua, & vade in Ramoth Ga-
laad. * Cumq. veneris illuc, videbis Iehu fi-
lium Iosaphat filij Namsi: & ingressus susci-
tabis eum de medio fratrum suorum, & in-
troduces in interius cubiculum. Tenensq.
lenticulam olei, fundes super caput eius, &
dices: Hæc dicit Dominus: Vni te regem
super Israel. Aperiesq. ostium, & fugies, &
non ibi subsistes. * Abijt ergo adolescens
puer propheta in Ramoth Galaad, & in-
gressus est illuc: ecce autē principes exer-
citus sedebant, & ait: Verbum mihi ad te
o princeps. Dixitq. Iehu: Ad quem ex om-
nibus nobis? At ille dixit: Ad te o princeps.
* Et surrexit & ingressus est cubiculum: ac
ille

ille fudit oleum super caput eius, & ait: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Vnxi te regem super populum Domini Israel, & percuties domum Achab domini tui, & vlciscar sanguinem seruorum meorum prophetarum, & sanguinem omnium seruorum Domini de manu Iezabel. * Perdamq. omnem domum Achab: & interficiam de Achab minuentem ad parietem, & clausum, & nouissimum in Israel. * Et dabo domum Achab, sicut domum Ieroboam filij Nabat, & sicut domum Baasa filij Ahia. * Iezabel quoque comedent canes in agro Iezrahel, nec erit qui sepeliat eam. Aperuitq. ostium, & fugit. * Iehu autem egressus est ad seruos domini sui: qui dixerunt ei: Recte ne sunt omnia? quid venit insanus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hominem, & quid locutus sit. * At illi responderunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc & hæc locutus est mihi, & ait: Hæc dicit Dominus: Vnxi te regem super Israel. * Festinauerunt itaque, & vnusquisque tollens pallium suum posuerunt sub pedibus eius, in similitudinem tribunalis, & cecinerunt tuba, atque dixerunt: Regnavit Iehu. * Coniuravit ergo Iehu filius Iosaphat filij Namsi contra Ioram: porro Ioram obsederat Ramoth Galaad, ipse, & omnis Israel contra Hazael regem Syria: & reuersus fuerat vt curaretur in Iezrahel propter vulnera, quia percusserat eum Syri, proeliantem contra Hazael regem Syria: Dixitq. Iehu: Si placet vobis, nemo egrediatur profugus de ciuitate, ne vadat, & nunciet in Iezrahel. * Et ascendit, & profectus est in Iezrahel: Ioram enim ægrotabat ibi, & Ochozias rex Iuda descenderat ad visitandum Ioram. * Igitur speculator, qui stabat super turrim Iezrahel, vidit globum Iehu venientis, & ait: Video ego globum. Dixitq. Ioram: Tolle currum, & mitte in occursum eorum, & dicat vādens: Recte ne sunt omnia? * Abijt ergo, qui ascenderat currum, in occursum eius, & ait: Hæc dicit rex: Pacata ne sunt omnia? Dixitq. Iehu: Quid tibi & paci? transi, & sequere me. Nunciauit quoque speculator,

19 dicens: Venit nuncius ad eos, & non reuertitur. * Misit etiam currum equorum secundum: venitq. ad eos, & ait: Hæc dicit rex: Numquid pax est? Et ait Iehu: Quid tibi & paci? transi, & sequere me. * Nunciauit autem speculator, dicēs: Venit vsque ad eos, & non reuertitur: est autem incessus quasi incessus Iehu filij Namsi, præceps enim graditur. * Et ait Ioram: Iunge currum. Iunxeruntq. currum eius, & egressus est Ioram rex Israel, & Ochozias rex Iuda, singuli in curribus suis, egressiq. sunt in occursum Iehu, & inuenerunt eum in agro Naboth Iezrahelitarum. * Cumq. vidisset Ioram Iehu, dixit: Pax est Iehu? At ille respondit: Quæ pax? adhuc fornicationes Iezabel matris tuæ, & veneficia eius multavigent. * Conuertit autem Ioram manum suam, & fugiens ait ad Ochoziam: Insidiæ Ochozia. * Porro Iehu tetendit arcum manu, & percussit Ioram inter scapulas: & egressa est sagitta per cor eius, statimq. corruit in curru suo: * Dixitq. Iehu ad Badacer ducem: Tolle, proijce eum in agro Naboth Iezrahelitarum: memini enim quando ego & tu sedentes in curru sequebamur Achab patrem huius, quod Dominus onus hoc leuauerit super eum, dicens: * Si non pro sanguine Naboth, & pro sanguine filiorum eius, quem vidi heri, ait Dominus, reddam, tibi in agro isto, dicit Dominus. Nunc ergo tolle, & proijce eum in agrum iuxta verbum Domini. * Ochozias autem rex Iuda videns hoc, fugit per viam domus horti: persecutusq. est eum Iehu, & ait: Etiam hunc percutite in curru suo. Et percusserunt eum in ascensu Gauer, qui est iuxta Iebblaam: qui fugit in Mageddo, & mortuus est ibi. * Et imposuerunt eum serui eius super currum suum, & tulerunt in Ierusalem: sepelieruntq. eum in sepulchro cum patribus suis in Ciuitate David. * Anno vndecimo Ioram filij Achab, regnavit Ochozias super Iudam, venitq. Iehu in Iezrahel. Porro Iezabel introitu eius audito, depinxit oculos suos stibio, & ornavit caput suum, & respexit per fenestram * ingredientem Iehu per portam,

portam, & ait: Numquid pax potest esse
Zambri, qui interfecit dominum suum?
*Leuauitq. Iehu faciem suam ad fenestram;
& ait: Quæ est ista? & inclinauerunt se ad
eum duo, vel tres eunuchi. *At ille dixit
eis: Præcipitate eam deorsum. & præcipi-
tauerunt eam, aspersusq. est sanguine pa-
ries, & equorum vngulæ conculcauerunt
eam. *Cumq. introgressus esset, vt come-
deret, biberetque, ait: Ite, & videte maledi-
ctam illam; & sepelite eam: quia filia regis
est. *Cumq. issent vt sepelirent eam, non
inuenerunt nisi caluariam, & pedes, & sum-
mas manus. *Reuersiq. nunciauerunt ei. Et
ait Iehu: Sermo Domini est, quem locutus
est per seruum suum Eliam Thesbitem, di-
cens: In agro Iezrahel comedent canes
carnes Iezabel, & erunt carnes Iezabel
sicut stercus super faciem terræ in agro
Iezrahel, ita vt prætereuntes dicant: Hæc
cine est illa Iezabel?

C A P . I X .

ERANT autem Achab septuaginta filij
in Samaria: scripsit ergo Iehu litteras,
& misit in Samariam, ad optimates ciui-
tatis, & ad maiores natu, & ad nutritios
Achab, dicens: *Statim vt acceperitis litte-
ras has, qui habetis filios domini vestri, &
currus, & equos, & ciuitates firmas, & ar-
ma, *eligite meliorem, & eum qui vobis pla-
cuerit de filijs domini vestri, & eum ponite
super solium patris sui, & pugnate pro do-
mo domini vestri. *Timuerunt illi vehemen-
ter, & dixerunt: Ecce duo reges non po-
tuerunt stare coram eo, & quo modo nos
valebimus resistere? *Miserunt ergo præ-
positi domus, & præfecti ciuitatis, & ma-
iores natu, & nutritij, ad Iehu, dicentes:
Serui tui sumus, quæcumque iusseris facie-
mus, nec constituemus nobis regem: quæ-
cumque tibi placent, fac. *Rescripsit au-
tem eis litteras secundo, dicens: Si mei estis,
& obeditis mihi, tollite capita filiorum do-
mini vestri, & venite ad me hac eadem ho-
ra cras in Iezrahel. Porro filij regis, septua-
ginta viri apud optimates ciuitatis nutrie-

bantur. *Cumq. venissent litteræ ad eos,
tulerunt filios regis, & occiderunt septua-
ginta viros, & posuerunt capita eorum in
cophinis, & miserunt ad eum in Iezrahel:
*Venit autem nuncius, & indicauit ei, di-
cens: Attulerunt capita filiorum regis. Qui
respondit: Ponite ea ad duos acernos iuxta
introitum portæ vsque mane. *Cumq. di-
luxisset, egressus est, & stans dixit ad om-
nem populum: Iusti estis: si ego coniuraui
contra dominum meum, & interfeci eum,
quis percussit omnes hos? *Videte ergo
nunc quoniam non cecidit de sermonibus
Domini in terram, quos locutus est Domi-
nus super domum Achab, & Dominus fecit
quod locutus est in manu serui sui Elia:
*Percussit igitur Iehu omnes, qui reliqui erant
de domo Achab in Iezrahel, & vniuersos
optimates eius, & notos, & sacerdotes, do-
nec non remanerent ex eo reliquie. *Et
surrexit, & venit in Samariam: cumq. ve-
nisset ad Cameram pastorum in via, *inue-
nit fratres Ochoziæ regis Iuda, dixitq. ad
eos: Quinam estis vos? Qui responderunt:
Fratres Ochoziæ sumus, & descendimus ad
salutandos filios regis, & filios reginæ:
*Qui ait: Comprehendite eos viuos. Quos
cum comprehendissent viuos, iugulauerunt
eos in cisterna iuxta Cameram, quadragin-
ta duos viros, & non reliquit ex eis quem-
quam. *Cumq. abiisset inde, inuenit Iona-
dab filium Rechab in occursum sibi, & be-
nedixit ei. Et ait ad eum: Numquid est cor
tuum rectum, sicut cor meum cum corde
tuo? Et ait Ionadab: Est. Si est, inquit, da
manum tuam. Qui dedit ei manum suam:
*At ille leuauit eum ad se in currum: & di-
xitq. ad eum: Veni mecum, & vide zelum
meum pro Domino. Et impositum in cur-
ru suo *duxit in Samariam. Et percussit
omnes qui reliqui fuerant de Achab in Sa-
maria vsque ad vnum, iuxta verbum Do-
mini, quod locutus est per Eliam. *Congre-
gauit ergo Iehu omnem populum, & di-
xit ad eos: Achab coluit Baal parum, ego
autem colam eum amplius. *Nunc igitur
omnes prophetas Baal, & vniuersos seruos
eius,

eius, & cunctos sacerdotes ipsius vocate ad me: nullus sit qui non veniat, sacrificium enim grāde est mihi Baal: quicumque defuerit, non viuet. Porro Iehu faciebat hoc insidiose, vt disperderet cultores Baal. * Et dixit: Sanctificate diem sollemnem Baal. Vocauitq. * & misit in vniuersos terminos Israel, & venerunt cuncti serui Baal: non fuit residuus ne vnus quidem qui non veniret. Et ingressi sunt templum Baal: & repleta est domus Baal, a summo vsque ad summum. * Dixitq. his, qui erant super vestes: Proferte vestimenta vniuersis seruis Baal. Et protulerunt eis vestes. * Ingressusq. Iehu, & Ionadab filius Rechab templū Baal, ait cultoribus Baal: Perquirite, & videte, ne quis forte vobiscum sit de seruis Domini, sed vt sint serui Baal soli. * Ingressi sunt igitur vt facerent victimas & holocausta: Iehu autē pręparauerat sibi foris octoginta viros, & dixerat eis: Quicumque fugerit de hominibus his, quos ego adduxero in manus vestras, anima eius erit pro anima illius. * Factum est autem, cum completum esset holocaustum, pręcepit Iehu militibus & ducibus suis: Ingredimini, & percutite eos, nullus euadat. Percusseruntq. eos in ore gladij, & proiecerunt milites & duces: & ierunt in ciuitatem templi Baal, & protulerunt statuam de fano Baal, & combusserunt, & comminuerunt eam. Destruerunt quoque ædem Baal, & fecerunt pro ea latrinas vsque in diem hanc. * Deleuit itaque Iehu Baal de Israel: * verumtamen a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel, non recessit, nec dereliquit vitulos aureos, qui erant in Berhel, & in Dan. * Dixit autē Dominus ad Iehu: Quia studiose egisti quod rectum erat, & placebat in oculis meis, & omnia quę erant in corde meo fecisti contra domum Achab: filij tui vsque ad quartam generationem sedebunt super thronum Israel. * Porro Iehu non custodiuit vt ambularet in lege Domini Dei Israel in toto corde suo: non enim recessit a peccatis Ieroboam, qui peccare fecerat Israel. * In diebus illis cępit Domi-

nus tædere super Israel: percussitq. eos Hazael in vniuersis finibus Israel, * a Iordane contra Orientalem plagam, omnem Terram Galaad, & Gad, & Ruben, & Manasse, ab Aroër, quę est super Torrentem Arnon, & Galaad, & Basan. * Reliqua autem verborum Iehu, & vniuersa quę fecit, & fortitudo eius, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel? * Et dormiuit Iehu cum patribus suis, sepelieruntq. eum in Samaria: & regnavit Ioachaz filius eius pro eo. * Dies autem, quos regnavit Iehu super Israel, viginti & octo anni sunt, in Samaria.

C A P. XI.

ATHALIA vero mater Ochozię, videns mortuum filium suum, surrexit, & interfecit omne semen regium. * Tollens autem Iosaba filia regis Ioram, soror Ochozię, Ioas filium Ochozię, furata est eum de medio filiorum regis, qui interficiebantur, & nutricem eius de triclinio: & abscondit eum a facie Athalię vt non interficeretur. * Eratq. cum ea sex annis clam in domo Domini: porro Athalia regnavit super terram. * Anno autem septimo misit Ioada, & assumens centuriones, & milites introduxit ad se in templum Domini, pepigitq. cum eis fœdus: & adiurans eos in domino Domini, ostendit eis filiū regis: * & pręcepit illis, dicens: Iste est sermo, quem facere debetis: * Tertia pars vestrum introeat sabbato, & obseruet excubias domus regis. Tertia autem pars sit ad portam Sur: & tertia pars sit ad portam, quę est post habitaculum scutariorum: & custodietis excubias domus Messa. * Duę vero partes e vobis, omnes egredientes sabbato, custodiant excubias domus Domini circa regem. * Et valabitis eum, habentes arma in manibus vestris: si quis autem ingressus fuerit septum templi, interficiatur: eritisq. cum rege introeunte & egrediente. * Et fecerunt centuriones iuxta omnia, quę pręceperat eis Ioada sacerdos: & assumentes singuli viros suos, qui ingrediebātur sabbatum, cum his qui

qui egrediebantur sabbato, venerunt ad Ioiadam sacerdotem. * Qui dedit eis hastas, & arma regis Dauid, quæ erant in domo Domini. * Et steterunt singuli habentes arma in manu sua a parte templi dextera, vsque ad partem sinistram altaris, & ædis, circum regem. * Produxitq. filium regis, & posuit super eum diadema, & testimonium: feceruntq. eum regem, & vnixerunt: & plaudentes manu, dixerunt: Viuat rex. * Audiuit autem Athalia vocem populi currentis: & ingressa ad turbas in templum Domini, vidit regem stantem super tribunal iuxta morem, & cantores, & tubas prope eum, omnemq. populum terræ lætantem, & canentem tubis: & scidit vestimenta sua, clauitque: Coniuratio, coniuratio. * Præcepit autem Ioiada centurionibus, qui erant super exercitum, & ait eis: Educite eam extra septa templi, & quicumque eam secutus fuerit, feriat gladio. Dixerat enim sacerdos: Non occidatur in templo Domini. * Imposueruntq. ei manus, & impegerunt eam per viam introitus equorum, iuxta palatium, & interfecta est ibi. * Pepigit ergo Ioiada fœdus inter Dominum, & inter regem, & inter populum, vt esset populus Domini, & inter regem & populum. * Ingressusq. est omnis populus terræ templum Baal, & destruxerunt aras eius, & imagines contriuerunt valide: Mathan quoque sacerdotem Baal occiderunt coram altari. Et posuit sacerdos custodias in domo Domini. * Tulitq. centuriones, & Cerethi & Phelethi legiones, & omnem populum terræ, deduxeruntq. regem de domo Domini: & venerunt per viam portæ scutariorum in palatium, & sedit super thronum regum. * Lætatusq. est omnis populus terræ, & ciuitas conquieuit: Athalia autem occisa est gladio in domo regis. * Septemq. annorum erat Ioas, cum regnare cœpisset.

CAP. XII.

ANNO septimo Iehu regnavit Ioas: & quadraginta annis regnavit in Ierusalem. nomen matris eius Sebia de Bersabee.

* Fecitq. Ioas rectum coram Domino cunctis diebus, quibus docuit eum Ioiada sacerdos. * Verumtamen excelsa non abstulit: adhuc enim populus immolabat, & adolebat in excelsis incensum. * Dixitq. Ioas ad sacerdotes: Omnem pecuniam sanctorum, quæ illata fuerit in templum Domini a prætereuntibus, quæ offertur pro pretio animæ, & quam sponte & arbitrio cordis sui inferunt in templum Domini: accipiant illam sacerdotes iuxta ordinem suum, & instaurant. sartatecta domus, siquid necessarium viderint instauratione. * Igitur vsque ad vigesimum tertium annum regis Ioas, non instaurauerunt sacerdotes sartatecta templi. * Vocauitq. rex Ioas Ioiadam pontificem & sacerdotes dicens eis: Quare sartatecta non instauratis templi? nolite ergo amplius accipere pecuniam iuxta ordinem vestrum, sed ad instaurationem templi reddite eam. * Prohibitique sunt sacerdotes ultra accipere pecuniam a populo, & instaurare sartatecta domus. * Et tulit Ioiada pontifex gazophylacium vnum, aperuitq. foramen desuper, & posuit illud iuxta altare ad dexteram ingrediētium domum Domini, mittebantq. in eo sacerdotes, qui custodiebāt ostia, omnem pecuniam, quæ deferebatur ad templum Domini. * Cumq. viderent nimiam pecuniam esse in gazophylacio, ascendebat scriba regis, & pontifex, effundebantq. & numerabant pecuniam, quæ inueniebatur in domo Domini: & dabant eam iuxta numerum atque mensuram in manu eorū, qui præerant cæmentarijs domus Domini: qui impendebant eam in fabris lignorum, & in cæmentarijs ijs, qui operabantur in domo Domini, & sartatecta faciebant: & in ijs, qui cædebant saxa, & vt emerent ligna, & lapides, qui excidebantur, ita vt impleretur instauration domus Domini in vniuersis, quæ indigebant expensa ad munendam domum. * Verumtamen non fiebant ex eadem pecunia hydriæ templi Domini, & fuscinulæ, & thuribula, & tubæ, & omne vas aureum & argenteum de pecunia, quæ inferebatur in templum Domini.

Domini. *ijs enim, qui faciebant opus, da-
batur vt instauraretur templum Domini :
* & non fiebat ratio ijs hominibus, qui acci-
piebant pecuniam vt distribuerent eam
artificibus, sed in fide tractabant eam .
* Pecuniam vero pro delicto, & pecuniam
pro peccatis non inferebant in templū Do-
mini, quia sacerdotum erat. * Tunc ascendit
Hazaël rex Syriæ, & pugnabat cōtra Geth,
cepitq. eam : & direxit faciem suam vt ascē-
deret in Ierusalem. * Quā ob rem tulit Ioas
rex Iuda omnia sanctificata, quæ consecra-
uerant Iosaphat, & Ioram, & Ochozias pa-
tres eius reges Iuda, & quæ ipse obtulerat:
& vniuersum argentum, quod inueniri po-
tuit in thesauris templi Domini, & in pala-
tio regis : misitq. Hazaeli regi Syriæ, &
recessit ab Ierusalem. * Reliqua autem ser-
monum Ioas, & vniuersa quæ fecit, nonne
hæc scripta sunt in Libro verborum dierum
regum Iuda? Surrexerunt autem serui eius,
& coniurauerunt inter se, percusseruntq.
Ioas in Domo Mello in descensu Sella. * Io-
sachar namque filius Semaath, & Iozabad
filius Somer serui eius, percusserunt eum,
& mortuus est: & sepelierunt eum cum pa-
tribus suis in Ciuitate Dauid, regnauitq.
Amasias filius eius pro eo.

C A P . X I I I .

ANNO vigesimo tertio Ioas filij Ocho-
zia regis Iuda, regnauit Ioachaz filius
Iehu super Israel in Samaria decem & septē
annis. * Et fecit malum coram Domino, se-
cutusq. est peccata Ieroboam filij Nabat,
qui peccare fecit Israel, & nō declinauit ab
eis. * Iratusq. est furor Domini contra Israel,
& tradidit eos in manu Hazael regis Syriæ,
& in manu Benadad filij Hazael cūctis die-
bus. * Deprecatus est autem Ioachaz faciem
Domini, & audiuit eum Dominus : vidit
enim angustiam Israël, quia attriuerat eos
rex Syriæ: & dedit Dominus saluatorem
Israel, & liberatus est de manu regis Syriæ:
habitaueruntq. filij Israel in tabernaculis
suis sicut heri & nudius tertius. * Verūamen
nō recesserūt a peccatis domus Ieroboam,

qui peccare fecit Israel, sed in ipsis ambu-
lauerunt : siquidem & lucus permanfit in
Samaria. * Et non sunt derelicti Ioachaz de
populo nisi quinquaginta equites, & decē
currus, & decem millia peditum : interfe-
cerat enim eos rex Syriæ, & redegerat quasi
puluerem in tritura areæ. * Reliqua autem
sermonum Ioachaz, & vniuersa quæ fecit,
& fortitudo eius, nonne hæc scripta sunt in
Libro sermonum dierum regum Israel?
* Dormiuitq. Ioachaz cum patribus suis, &
sepelierunt eū in Samaria : regnauitq. Ioas
filius eius pro eo. * Anno trigesimo septi-
mo Ioas regis Iuda regnauit Ioas filius Io-
chaz super Israel in Samaria sedecim annis,
* & fecit quod malum est in conspectu Do-
mini : non declinauit ab omnibus peccatis
Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Is-
rael, sed in ipsis ambulauit. * Reliqua autem
sermonum Ioas, & vniuersa quæ fecit, &
fortitudo eius, quo modo pugnauerit con-
tra Amasiam regem Iuda, nonne hæc scri-
pta sunt in Libro sermonum dierum regū
Israel? * Et dormiuit Ioas cum patribus
suis : Ieroboam autem sedit super solium
eius. Porro Ioas sepultus est in Samaria
cum regibus Israel. * Eliseus autem agro-
tabat infirmitate, qua & mortuus est : de-
scenditq. ad eum Ioas rex Israel, & flebat
coram eo, dicebatque : Pater mi, pater mi,
currus Israel & auriga eius. * Et ait illi Eli-
seus : Affer arcum, & sagittas. Cumq. attu-
lisset ad eum arcum, & sagittas, dixit ad re-
gem Israel : Pone manum tuam super ar-
cum. Et cum posuisset ille manum suam,
superposuit Eliseus manus suas manibus re-
gis, & ait : Aperi fenestram orientalem.
Cumq. aperuisset, dixit Eliseus : Iace sa-
gittam. Et iecit. Et ait Eliseus : Sagitta sa-
lutis Domini, & sagitta salutis contra Sy-
riam : percutiesq. Syriam in Aphec, donec
consumas eam. * Et ait : Tolle sagittas. Qui
cum tulisset, rursum dixit ei : Percute iaculo
terram. Et cum percussisset tribus vicibus,
& stetisset, iratus est vir Dei contra eum,
& ait : Si percussisses quinquies, aut sexies,
siue septies, percussisses Syriam vsque ad

E c consum-

consumptionem : nunc autem tribus vicibus percuties eam . * Mortuus est ergo Elifeus, & sepelierunt eum . Latrunculi autem de Moab venerunt in terram in ipso anno . * Quidam autem sepelientes hominem, viderunt latrunculos, & proiecerunt cadauer in sepulchro Elisei . Quod cum tetigisset ossa Elisei, reuixit homo, & stetit super pedes suos . * Igitur Hazael rex Syriæ afflixit Israel cunctis diebus Ioachaz : * & misertus est Dominus eorum , & reuersus est ad eos propter pactum suum, quod habebat cum Abraham, & Isaac, & Iacob : & noluit disperdere eos, neque proijcere penitus usque in præsens tēpus . * Mortuus est autem Hazael rex Syriæ, & regnavit Benadad filius eius pro eo . * Porro Ioas filius Ioachaz tulit vrbes de manu Benadad filij Hazael, quas tulerat de manu Ioachaz patris sui iure prælij, tribus vicibus percussit eum Ioas, & reddidit ciuitates Israel .

CAP. XIIII.

IN anno secundo Ioas filij Ioachaz regis Israel regnavit Amasias filius Ioas regis Iuda . * Viginti quinque annorum erat cum regnare cōpisset : viginti autem & nouem annis regnavit in Ierusalem, nomen matris eius Ioadan de Ierusalem . * Et fecit rectum corā Domino, verumtamen non ut David pater eius . Iuxta omnia, quæ fecit Ioas pater suus, fecit : * nisi hoc tantū quod excelsa non abstulit : adhuc enim populus immobilabat, & adolebat incensum in excelsis . * Cumq. obtinuisset regnū, percussit seruos suos, qui interfecerant regem patrem suū : * filios autem eorum, qui occiderant, nō occidit, iuxta quod scriptum est in libro legis Moyfi, sicut præcepit Dominus, dicens : Nō morietur patres pro filiis, neque filij morientur pro patribus : sed vnusquisque in peccato suo morietur . * Ipse percussit Edom in Valle Salinarū decem millia, & apprehendit petram in prælio, vocauitq. nomen eius Iechel vsque in præsentē diem . * Tunc misit Amasias nuncios ad Ioas filiū Ioachaz, filij Iehu regis Israel, dicens : Veni, & videamus

nos . * Remisitq. Ioas rex Israel ad Amasiā regem Iuda, dicens : Carduus Libani misit ad cedrum, quæ est in Libano, dicens : Da filiam tuam filio meo vxorē . Transieruntq. bestiar saltus, quæ sunt in Libano, & cōcauerunt carduum . * Percuties inualuisti super Edom, & subleuauit te cor tuū : contentus esto gloria, & sede in domo tua : quare prouocas malum, vt cadas tu & Iudas tecum ? * Et non acquieuit Amasias : Ascenditq. Ioas rex Israel, & viderunt se, ipse & Amasias rex Iuda in Bethsames oppido Iudæ . * Percussusq. est Iuda coram Israel, & fugerūt vnusquisque in tabernacula sua . * Amasiam vero regem Iuda filium Ioas filij Ochoziæ cepit Ioas rex Israel in Bethsames, & adduxit eum in Ierusalem : & interrupit murum Ierusalem, a portā Ephraim, vsque ad portam anguli, quadringentis cubitis . * Tulitq. omne aurum, & argentum, & vniuersa vasa, quæ inuenta sunt in domo Domini, & in thesauris regis, & obsides, & reuersus est in Samariam . * Reliqua autem verborum Ioas quæ fecit, & fortitudo eius qua pugnavit contra Amasiam regem Iuda, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel ? * Dormiuitq. Ioas cum patribus suis, & sepultus est in Samaria cum regibus Israel : & regnavit Ieroboam filius eius pro eo . * Vixit autem Amasias, filius Ioas, rex Iuda, postquam mortuus est Ioas filius Ioachaz regis Israel quindecim annis . * Reliqua autem sermonum Amasie, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda ? * Factaq. est contra eum coniuratio in Ierusalem : at ille fugit in Lachis . Miseruntq. post eum in Lachis, & interfecerunt eum ibi . * Et asportauerunt in equis, sepultusq. est in Ierusalem cum patribus suis in Ciuitate David . * Tulit autem vniuersus populus Iudæ Azariam annos natū sedecim, & constituerunt eum regem pro patre eius Amasia . * Ipse ædificauit Elath, & restituit eam Iudæ, postquam dormiuit rex cum patribus suis . * Anno quintodecimo Amasie filij Ioas regis Iuda, regnavit Ieroboam

Ieroboam filius Ioas regis Israel in Samaria, quadraginta & vno anno: * & fecit quod malum est coram Domino. Non recessit ab omnibus peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Ipse restituit terminos Israel ab introitu Emath, vsque ad Mare solitudinis, iuxta sermonem Domini Dei Israel, quem locutus est per seruū suum Ionam filium Amathi prophetam, qui erat de Geth, quæ est in Ophier. * Vidit enim Dominus afflictionem Israel amaram nimis, & quod cōsumpti essent vsque ad clausos carcere, & extremos, & non esset qui auxiliaretur Israeli. * Nec locutus est Dominus vt dederet nomen Israel de sub celo, sed saluauit eos in manu Ieroboam filij Ioas. * Reliqua autem sermonū Ieroboam, & vniuersa quæ fecit, & fortitudo eius, qua præliatus est, & quomodo restituit Damascum, & Emath Iudæ in Israel, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonū dierū regū Israel? * Dormiuitq. Ieroboam cū patribus suis regibus Israel, & regnavit Zacharias filius eius pro eo.

C A P . XV.

ANNO vigesimo septimo Ieroboam regis Israel regnavit Azarias filius Amasia regis Iuda. * Sedecim annorum erat cū regnare cœpisset, & quinquaginta duobus annis regnavit in Ierusalem: nomē matris eius Iechelia de Ierusalem. * Fecitq. quod erat placitum coram Domino, iuxta omnia quæ fecit Amasias pater eius. * Verūtamen excelsa non est demolitus: adhuc populus sacrificabat, & adolebat incensum in excelsis. * Percussit autem Dominus regē, & fuit leprosus vsque in diem mortis suæ, & habitabat in domo libera seorsum: Ioathan vero filius regis gubernabat palatium, & iudicabat populum terræ. * Reliqua autem sermonum Azariæ, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? * Et dormiuit Azarias cum patribus suis: sepelieruntq. eum cum maioribus suis in ciuitate Dauid, & regnavit Ioathan filius eius pro eo. * Anno trigésimo octauo Azariæ regis Iuda, regnavit Za-

charias filius Ieroboam super Israel in Samaria sex mensibus: * & fecit quod malum est coram Domino, sicut fecerant patres eius: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Coniurauit autem cōtra eum Sellum filius Iabes: percussitq. eum palam, & interfecit, regnavitq. pro eo. * Reliqua autem verborum Zachariæ, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Iste est sermo Domini, quem locutus est ad Iehu, dicens: Filij tui vsque ad quartam generationem sedebunt super thronum Israel. Factumq. est ita. * Sellum filius Iabes regnavit trigésimo nono anno Azariæ regis Iuda: regnavit autem vno mense in Samaria. * Et ascendit Manahem filius Gadi de Therfa: venitq. in Samariam, & percussit Sellum filium Iabes in Samaria, & interfecit eum, regnavitq. pro eo. * Reliqua autem verborum Sellum, & coniuratio eius, per quam tetendit insidias, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Tunc percussit Manahem Thapsam, & omnes qui erant in ea, & terminos eius de Therfa. noluerant enim aperire ei: & interfecit omnes prægnantes eius, & scidit eas. * Anno trigésimo nono Azariæ regis Iuda regnavit Manahem filius Gadi super Israel decem annis in Samaria. * Fecitq. quod erat malum coram Domino: nō recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel cunctis diebus eius. * Veniebat Phul rex Assyriorum in terrā, & dabat Manahem Phul mille talenta argenti, vt esset ei in auxilium, & firmaret regnum eius. * Indixitq. Manahem argentum super Israel cunctis potentibus & diuitibus, vt daret regi Assyriorum quinquaginta siclos argenti per singulos: reuersusq. est rex Assyriorum, & non est moratus in terra. * Reliqua autem sermonum Manahem, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Et dormiuit Manahem cum patribus suis: regnavitq. Phaceia filius eius pro eo. * Anno quinquagesimo Azariæ regis Iuda regnavit Pha-

ceia filius Manahem super Israel in Samaria biennio: & fecit quod erat malum coram Domino: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Coniuravit autem aduersus eum Phacee filius Romeliæ, dux eius, & percussit eum in Samaria in turre domus regiae iuxta Argob, & iuxta Arie, & cum eo quinquaginta viros de filiis Galaaditarum, & interfecit eum, regnavitq. pro eo. * Reliqua autem sermonum Phaceia, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Anno quinquagesimo secundo Azariæ regis Iuda regnavit Phacee filius Romeliæ super Israel in Samaria viginti annis. * Et fecit quod erat malum coram Domino: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * In diebus Phacee regis Israel venit Theglathphalasar rex Assur, & cepit Aion, & Abel Domum, Maacha & Ianoe, & Cedes, & Asor, & Galaad, & Galilæam, & vniuersam Terram Nephthali: & transtulit eos in Assyrios. * Coniuravit autem, & tetendit insidias Osee filius Ela contra Phacee filium Romeliæ, & percussit eum, & interfecit: regnavitq. pro eo vigesimo anno Ioatham filij Ozii. * Reliqua autem sermonum Phacee, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Anno secundo Phacee, filij Romeliæ regis Israel, regnavit Ioatham filius Ozii regis Iuda. * Viginti quinque annorum erat cum regnare cepisset, & sedecim annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Ierusa, filia Sadoc. * Fecitq. quod erat placitum coram Domino: iuxta omnia, quæ fecerat Ozias pater suus, operatus est. * Verumtamen excelsa non abstulit: adhuc populus immolabat, & adolebat incensum in excelsis: ipse ædificauit portam domus Domini sublimissimam. * Reliqua autem sermonum Ioatham, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? * In diebus illis cepit Dominus mittere in Iudam Rasin regem Syriæ, & Phacee filium Rome-

liæ. * Et dormiuit Ioatham cum patribus suis, sepultusq. est cum eis in Ciuitate David patris sui, & regnavit Achaz filius eius pro eo.

C A P . X V I .

ANNO decimo septimo Phacee filij Romeliæ regnavit Achaz filius Ioatham regis Iuda. * Viginti annorum erat Achaz cum regnare cepisset, & sedecim annis regnavit in Ierusalem: non fecit quod erat placitum in conspectu Domini Dei sui, sicut David pater eius. * sed ambulauit in via regum Israel: insuper & filium suum consecrauit, transferens per ignem secundum idola Gentium: quæ dissipauit Dominus coram filiis Israel. * Immolabat quoque victimas, & adolebat incensum in excelsis, & in collibus, & sub omni ligno fródoso. * Tunc ascendit Rasin rex Syriæ, & Phacee filius Romeliæ rex Israel in Ierusalém ad præliandum: cumq. obsiderent Achaz, non valuerunt superare eum. * In tempore illo restituit Rasin rex Syriæ, Ailam Syriæ, & eiecit Iudæos de Aila: & Idumæi venerunt in Ailam, & habitauerunt ibi vsque in diem hanc. * Misit autem Achaz nuncios ad Theglathphalasar regem Assyriorum, dicens: Seruus tuus, & filius tuus ego sum: ascende, & saluum me fac de manu regis Syriæ, & de manu regis Israel, qui cōsurrexerunt aduersum me. * Et cum collegisset argentum & aurum, quod inueniri potuit in domo Domini, & in thesauris regis, misit regi Assyriorum munera. * Qui & acquieuit voluntati eius: ascendit enim rex Assyriorum in Damascum, & vastauit eam: & transtulit habitatores eius Cyrenen, Rasin autem interfecit. * Perrexitq. rex Achaz in occursum Theglathphalasar regi Assyriorum in Damascum. cumq. vidisset altare Damasci, misit rex Achaz ad Vriam sacerdotem exemplar eius, & similitudinem iuxta omne opus eius. * Extruxitq. Vrias sacerdos altare iuxta omnia, quæ præceperat rex Achaz, de Damasco, ita fecit sacerdos Vrias, donec veniret rex Achaz de Damasco. Cumq..

*Cumq. venisset rex de Damasco, vidit altare, & veneratus est illud: ascenditq. & immolauit holocausta, & sacrificium suum, & libauit libamina, & fudit sanguinem pacificorum, quæ obtulerat super altare. * Porro altare æreum, quod erat coram Domino, transtulit de facie templi, & de loco altaris, & de loco templi Domini: posuitq. illud ex latere altaris ad Aquilonem. * Præcepit quoque rex Achaz Vrias sacerdoti, dicens: Super altare maius offer holocaustum matutinum, & sacrificium vespertinum, & holocaustum regis, & sacrificium eius, & holocaustum vniuersi populi terræ, & sacrificia eorum, & libamina eorum: & omnem sanguinem holocausti, & vniuersum sanguinem victimæ super illud effundes: altare vero æreum erit paratum ad voluntatem meam. * Fecit igitur Vrias sacerdos iuxta omnia, quæ præceperat rex Achaz. * Tulit autem rex Achaz calatas bases, & luterem, qui erat desuper: & mare deposuit de bobus æreis, qui sustentabant illud, & posuit super pauimentum stratum lapide. * Musach quoque sabbati, quod ædificauerat in templo: & ingressum regis exterius conuertit in templum Domini propter regem Assyriorum. * Reliqua autem verborum Achaz, quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda? * Dormiuitq. Achaz cum patribus suis, & sepultus est cum eis in Ciuitate Dauid, & regnavit Ezechias filius eius pro eo.

C A P . X V I I .

ANNO duodecimo Achaz regis Iuda, regnavit Osee filius Ela in Samaria super Israel nouem annis. * Fecitq. malum coram Domino: sed non sicut reges Israel, qui ante eum fuerant. * Contra hunc ascendit Salmanasar rex Assyriorum, & factus est ei Osee seruus, reddebatq. illi tributa. * Cūq.prehendisset rex Assyriorum Osee, quod rebellare nitens misisset nuncios ad Regem Ægypti, ne præstaret tributa regi Assyriorum sicut singulis annis solitus erat, obsedit eum, & vinctum misit in carcerem.

* Peruagatusq. est omnem terram: & ascendens Samariam, obsedit eam tribus annis. * Anno autem nono Osee, cepit rex Assyriorum Samariam, & transtulit Israel in Assyrios: posuitq. eos in Hala, & in Habor iuxta fluuium Gozan, in ciuitatibus Medorum. * Factum est enim, cum peccassent filij Israel Domino Deo suo, qui eduxerat eos de Terra Ægypti, de manu Pharaonis regis Ægypti, coluerunt deos alienos. * Et ambulauerunt iuxta ritum Gentium, quas consumpserat Dominus in conspectu filiorum Israel, & regum Israel: quia similiter fecerant. * Et offenderunt filij Israel verbis non rectis Dominum Deum suum: & ædificauerunt sibi excelsa in cunctis vrbibus suis a Turre custodum vsque ad Ciuitatem munitam. * Feceruntq. sibi statuas, & lucos in omni colle sublimi, & subter omne lignū nemorosum: & adolebant ibi incensum super aras in morem Gentium, quas transtulerat Dominus a facie eorum: feceruntq. verba pessima irritantes Dominum. * & coluerunt immunditias, de quibus præcepit eis Dominus ne facerent verbū hoc. * Et testificatus est Dominus in Israel & in Iuda per manum omnium Prophetarum & Videntium, dicens: Reuertimini a vijs vestris pessimis, & custodite præcepta mea, & ceremonias iuxta omnem legem, quæ præcepi patribus vestris: & sicut misi ad vos in manu seruorum meorum Prophetarum. * Qui non audierunt, sed indurauerunt cervicem suam iuxta cervicem patrum suorum, qui noluerunt obedire Domino Deo suo. * Et abiecerunt legitima eius, & pactū, quod pepigit cum patribus eorum, & restitutiones, quibus contestatus est eos: secutiq. sunt vanitates, & vane egerunt: & secuti sunt Gentes, quæ erant per circuitum eorum, super quibus præceperat Dominus eis vt non facerent sicut & illæ faciebant. * Et dereliquerunt omnia præcepta Domini Dei sui: feceruntq. sibi conflatiles duos vitulos, & lucos, & adorauerunt vniuersam militiam cæli: seruiueruntq. Baal, & consecraverunt filios suos, & filias suas per ignem:

& diuinationibus seruiebant, & augurijs: & tradiderunt se vt facerent malum coram Domino, vt irritarent eum. Iratusq. est Dominus vehementer Israeli, & abstulit eos a conspectu suo, & non remansit nisi tribus Iuda tantummodo. Sed nec ipse Iuda custodiuit mandata Domini Dei sui: verum ambulauit in erroribus Israel, quos operatus fuerat. Proiecitq. Dominus omne semen Israel, & afflixit eos, & tradidit eos in manu diripientium, donec proijceret eos a facie sua: ex eo iam tempore, quo scissus est Israel a domo David, & constituerunt sibi regem Ieroboam filium Nabat: separauit enim Ieroboam Israel a Domino, & peccare eos fecit peccatum magnum. Et ambulauerunt filij Israel in vniuersis peccatis Ieroboam quæ fecerat: & non recesserunt ab eis, vsque quo Dominus auferret Israel a facie sua, sicut locutus fuerat in manu omnium seruorum suorum Prophetarum: translatusq. est Israel de terra sua in Assyrios, vsque in diem hanc. Adduxit autem rex Assyriorum de Babylone, & de Cutha, & de Auah, & de Emath, & de Sepharuaim: & collocauit eos in ciuitatibus Samariæ pro filiis Israel: qui possederunt Samariam, & habitauerunt in vrbibus eius. Cumq. ibi habitare cœpissent, non timebant Dominum: & immisit in eos Dominus leones, qui interficiebant eos. Nunciatumq. est regi Assyriorum, & dictum: Gentes, quas transtulisti, & habitare fecisti in ciuitatibus Samariæ, ignorant legitima Dei terræ: & immisit in eos Dominus leones, & ecce interficiunt eos, eo quod ignorent ritum Dei terræ. Precepit autem rex Assyriorum, dicens: Ducite illuc vnum de sacerdotibus, quos inde captiuos adduxistis, & vadat, & habitet cum eis: & doceat eos legitima Dei terræ. Igitur cum venisset vnus de sacerdotibus his, qui captiui ducti fuerant de Samaria, habitauit in Bethel, & docebat eos quomodo colerent Dominum. Et vnaquæque Gens fabricata est deū suum: posueruntq. eos in fanis excelsis, quæ fecerant Samari-

ta, Gens & Gens in vrbibus suis, in quibus habitabat. Viri enim Babylonij fecerunt Sochothbenoth: viri autem Chutzi fecerunt Nergel: & viri de Emath fecerunt Asima. Porro Heuzi fecerunt Nebahaz & Tharthac. Hi autem, qui erant de Sepharuaim, comburebant filios suos igni, Adramelech & Anamelech dijs Sepharuaim, & nihilominus colebāt Dominum. Fecerunt autem sibi de nouissimis sacerdotes excelsorum, & ponebant eos in fanis sublimibus. Et cum Dominum colerent, dijs quoque suis seruiebant iuxta consuetudinem Gentium, de quibus translati fuerant Samariam: vsque in præsentem diem morem sequuntur antiquum: non timeant Dominum, neque custodiunt ceremonias eius, iudicia, & legem, & mandatum, quod præceperat Dominus filiis Iacob, quem cognominauit Israel: & percusserat cum eis pactum, & mandauerat eis, dicens: Nolite timere deos alienos, & non adoretis eos, neque colatis eos, & non imoletis eis: Sed Dominum Deum vestrum, qui eduxit vos de Terra Egypti in fortitudine magna, & in brachio extenso, ipsum time, & illum adorate, & ipsi immolate. Ceremonias quoque, & iudicia, & legem, & mandatum, quod scripsit vobis, custodite vt faciatis cunctis diebus: & non timeatis deos alienos. Et pactum, quod percussit vobiscum, nolite obliuisci: nec colatis deos alienos, sed Dominum Deum vestrum time, & ipse eruet vos de manu omnium inimicorum vestrorum. Illi vero non audierunt, sed iuxta consuetudinem suam pristinam perpetrabant. Fuerunt igitur Gentes istæ timentes quidem Dominum, sed nihilominus & idolis suis seruientes: nam & filij eorum, & nepotes, sicut fecerunt patres sui, ita faciunt vsque in præsentem diem.

C A P . X V I I I .

ANNO tertio Osee filij Ela regis Israel, regnauit Ezechias filius Achaz regis Iuda. Viginti quinque annorum erat, cum regnare

regnare cœpisset: & vigintinouem annis regnauit in Ierusalem: nomē matris eius Abi filia Zachariæ. * Fecitq. quod erat bonum coram Domino, iuxta omnia quæ fecerat Dauid pater eius. * Ipse dissipauit excelsa, & contriuit statuas, & succidit lucos, confregitq. serpentem æneum, quem fecerat Moy ses: liquidem vsque ad illud tempus filij Israel adolebant ei incensum: vocauitq. nomen eius Nohestan. * In Domino Deo Israel sperauit: itaque post eum non fuit similis ei de cunctis regibus Iuda, sed neque in his, qui ante eum fuerunt: * & adhæsit Domino, & non recessit a vestigijs eius, fecitq. mandata eius, quæ præceperat Dominus Moy si. * Vnde & erat Dominus cum eo, & in cunctis, ad quæ procedebat, sapienter se agebat. Rebellaui quoque contra regem Assyriorum, & non seruiui ei. * Ipse percussit Philisthæos vsque ad Gazam, & omnes terminos eorum, a Turre custodum vsque ad Ciuitatem munitam. * Anno quarto regis Ezechia, qui erat annus septimus Osee filij Ela regis Israel, ascendit Salmanasar rex Assyriorum in Samariam, & oppugnauit eam, * & cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechia, id est nono anno Osee regis Israel, capta est Samaria: * & trāstulit rex Assyriorum Israel in Assyrios, collocauitq. eos in Hala, & in Habor fluuijs Gozan in ciuitatibus Medorum: * quia non audierunt vocem Domini Dei sui, sed prætergressi sunt pactum eius: omnia, quæ præceperat Moy ses seruus Domini, non audierunt, neque fecerunt. * Anno quartodecimo regis Ezechia, ascendit Sennacherib rex Assyriorum ad vniuersas ciuitates Iuda munitas: & cepit eas. * Tunc misit Ezechias rex Iuda nuncios ad regem Assyriorum in Lachis, dicēs: Peccaui, recede a me: & omne, quod imposueris mihi, feram. Indixit itaque rex Assyriorum Ezechia regi Iudæ trecenta talenta argenti, & triginta talenta auri. * Deditq. Ezechias omne argentum quod repertum fuerat in domo Domini, & in thesauris regis. * In tempore illo confregit Ezechias valuas templi Domini, &

laminas auri, quas ipse affixerat, & dedit eas regi Assyriorum. * Misit autem rex Assyriorum Tharthan, & Rabfari, & Rabfacen de Lachis ad regem Ezechiam cum manu valida Ierusalem: qui cum ascendissent, venerunt Ierusalem, & steterunt iuxta aquæductum piscinæ superioris, quæ est in via Agrifullonis. * Vocaueruntq. regem: egressus est autem ad eos Eliacim filius Helcia præpositus domus, & Sobna scriba, & Ioah filius Asaph a commentarijs. * Dixitq. ad eos Rabfari: Loquimini Ezechia: Hæc dicit rex magnus, rex Assyriorum: Quæ est ista fiducia, qua niteris? * Forsitan iniisti consilium, vt præpares te ad prælium. In quo confidis, vt audeas rebellare? * an speras in baculo arundineo atque confractione Ægypto, super quem, si incubuerit homo, comminutus ingreditur manum eius, & perforabit eam? sic est Pharaon rex Ægypti omnibus, qui confidunt in se. * Quod si dixeritis mihi: In Domino Deo nostro habemus fiduciam: nōne iste est, cuius abstulit Ezechias excelsa & altaria: & præcepit Iudæ & Ierusalem: Ante altare hoc adorabitis in Ierusalem? * Nunc igitur transite ad dominum meum regem Assyriorum, & dabo vobis duo millia equorum, & videte an habere valeatis ascensores eorum. * Et quo modo potestis resistere ante vnum satrapam de seruis domini mei minimis? An fiduciam habes in Ægypto propter currus & equites? * Numquid sine Domini voluntate ascendi ad locum istum, vt demolirer eum? Dominus dixit mihi: Ascende ad terram hanc, & demolire eam. * Dixerunt autem Eliacim filius Helcia, & Sobna, & Ioah Rabfari: Precamur vt loquaris nobis seruis tuis Syriace: liquidem intelligimus hanc linguam: & non loquaris nobis Iudaice, audiente populo, qui est super murum. * Responditq. eis Rabfari, dicens: Numquid ad dominum tuum, & ad te misit me dominus meus, vt loquerer sermones hos, & non potius ad viros, qui sedent super murum, vt comedant stercora sua, & bibāt vrinam suā vobiscum? * Stetit itaque

Rabla-

Rabfices, & exclamauit voce magna Iudaice, & ait: Audite verba regis magni, regis Assyriorum. * Hæc dicit rex: Non vos seducat Ezechias: non enim poterit eruere vos de manu mea. * Neque fiduciam vobis tribuat super Dominum, dicens: Eruens liberabit nos Dominus, & non tradetur ciuitas hæc in manu regis Assyriorum. * Nolite audire Ezechiam. Hæc enim dicit rex Assyriorum: Facite mecum quod vobis est vtile, & egredimini ad me: & comedet vnusquisque de vinea sua, & de ficu sua: & bibetis aquas de cisternis vestris, donec veniam, & transferam vos in terram, quæ similis est terræ vestræ, in terram fructiferam, & fertilem vini, terram panis & vinearum, terram oliuarum, & olei ac mellis, & viuetis, & non moriemini. Nolite audire Ezechiam, qui vos decipit, dicens: Dominus liberabit nos. * Numquid liberauerunt dii Gentium terram suam de manu regis Assyriorum? * Vbi est Deus Emath, & Arphad? vbi est Deus Sepharuaim, Ana, & Aua? numquid liberauerunt Samariam de manu mea? * Quinam illi sunt in vniuersis dijs terrarum, qui eruerunt regionem suam de manu mea vt possit eruere Dominus Ierusalem de manu mea? * Tacuit itaque populus, & non respondit ei quidquam: siquidem præceptum regis acceperant vt non responderent ei. * Venitq. Eliacim filius Helciæ, præpositus domus, & Sobna scriba, & Ioahel filius Asaph a commentarijs ad Ezechiam scissis vestibus, & nunciauerunt ei verba Rabfaxis.

C A P . . X I X .

QUAE cum audisset Ezechias rex, scidit vestimenta sua, & opertus est sacco, ingressusq. est domum Domini. * Et misit Eliacim præpositum domus, & Sobnam scribam, & senes de sacerdotibus opertos faccis, ad Isaïam prophetam filium Amos. * Qui dixerunt: Hæc dicit Ezechias: Dies tribulationis, & increpationis, & blasphemix dies iste: venerunt filij vsque ad partum, & vires nõ habet parturiens. * Si forte audiat

Dominus Deus tuus vniuersa verba Rabfaxis, quem misit rex Assyriorum dominus suus, vt exprobraret Deum. viuentem, & argueret verbis, quæ audiuit Dominus Deus tuus: & fac orationem pro reliquijs, quæ re-pertæ sunt. * Venerunt ergo serui regis Ezechia ad Isaïam. * Dixitq. eis Isaïas: Hæc dicetis domino vestro: Hæc dicit Dominus: Noli timere a facie sermonum, quos audisti, quibus blasphemauerunt pueri regis Assyriorum me. * Ecce, ego immittam ei spiritum, & audiet nuncium, & reuertetur in terram suam, & deiciam eum gladio in terra sua. * Reuersus est ergo Rabfaxes, & inuenit regem Assyriorum expugnantem Lobnam: Audierat enim quod recessisset de Lachis. * Cumq. audisset de Tharaca rege Æthiopix, dicentes: Ecce, egressus est vt pugnet aduersum te: & iret contra eum, misit nuncios ad Ezechiam, dicens: * Hæc dicite Ezechia regi Iuda: Non te seducat Deus tuus, in quo habes fiduciam: neque dicas: Non tradetur Ierusalem in manus regis Assyriorum. * Tu enim ipse audisti quæ fecerunt reges Assyriorum vniuersis terris, quomodo vastauerunt eas: num ergo solus poteris liberari? * Numquid liberauerunt dii Gentium singulos, quos vastauerunt patres mei, Gozan videlicet, & Haran, & Reseph, & filios Eden, qui erant in Thelassar? * Vbi est rex Emath, & rex Arphad, & rex ciuitatis Sepharuaim, Ana, & Aua? * Itaque cum accepisset Ezechias litteras de manu nunciorum, & legisset eas, ascendit in domum Domini, & expandit eas coram Domino, & orauit in conspectu eius, dicens: Domine Deus Israel, qui sedes super cherubim, tu es Deus solus regum omnium terræ: tu fecisti cælum & terram. * Inclina aurem tuam, & audi: aperi Domine oculos tuos, & vide: audi omnia verba Sennacherib, qui misit vt exprobraret nobis Deum viuentem. * Vere Domine dissipauerunt reges Assyriorum Gentes, & terras omnium. * Et miserunt deos eorum in ignem: non enim erant dii, sed opera manuum hominum ex ligno & lapide, & perdiderunt eos.

Nunc

* Nunc igitur Domine Deus noster, saluos
nos fac de manu eius, vt sciant omnia re-
gna terræ, quia tu es Dominus Deus solus.

* Misit autem Isaias filius Amos ad Eze-
chiam, dicens : Hæc dicit Dominus Deus
Israel : Quæ deprecatus es me super Senna-
cherib rege Assyriorum, audiui. * Iste est ser-
mo, quæ locutus est Dominus de eo : Spre-
uit te, & subsannauit te virgo filia Sion : post
tergum tuum caput mouit, filia Ierusalem.

* Cui exprobrasti, & quem blasphemasti ?
contra quem exaltasti vocem tuam, & ele-
uasti in excelsum oculos tuos ? contra san-
ctum Israel. * Per manum seruorum tuorum
exprobrasti Domino, & dixisti : In multitu-
dine curruum meorum ascendi excelsa mon-
tium in summitate Libani, & succidi subli-
mes cedros eius, & electas abietes illius. Et
ingressus sum vsque ad terminos eius, &
saltum carmeli eius * ego succidi. Et bibi

aquas alienas, & siccaui vestigijs pedum meo-
rum omnes aquas clausas. * Numquid non
audisti quid ab initio fecerim ? Ex diebus
antiquis plasmaui illud, & nunc adduxi :
eruntq. in ruinam collium pugnantium ci-
uitates munitæ. * Et qui sedent in eis, hu-
miles manu, contremuerunt & cõfusi sunt,
facti sunt velut fœnum agri, & virens her-
ba rectorum, quæ arefacta est antequam ve-
niret ad maturitatem. * Habitaculum tuum,
& egressum tuum, & introitum tuum, &
viam tuam ego præsciui, & furorem tuum
contra me. * Insanisti in me, & superbia tua
ascendit in aures meas : ponam itaque cir-
culum in naribus tuis, & camum in labijs
tuis, & reducam te in viam, per quam veni-
sti. * Tibi autem Ezechia hoc erit signum :

Comede hoc anno quæ repereris : in secun-
do autem anno, quæ sponte nascuntur :
porro in tertio anno seminate & metite :
plantate vineas, & comedite fructum ea-
rum. * Et quodcumque reliquum fuerit de
domo Iuda, mittet radicem deorsum, & fa-
ciet fructum sursum. * De Ierusalem quippe
egredientur reliquæ, & quod saluetur de
monte Sion : zelus Domini exercituum fa-
ciet hoc. * Quam ob rem hæc dicit Domi-

nus de rege Assyriorum : Non ingredietur
urbem hanc, nec mittet in eam sagittam,
nec occupabit eam clypeus, nec circum-
dabit eam munitio. * Per viam, qua venit, re-
uertetur : & ciuitatem hanc non ingredie-
tur, dicit Dominus. * Protegamq. urbem
hanc, & saluabo eam propter me, & propter
David seruum meum. * Factum est igitur
in nocte illa, venit Angelus Domini, & per-
cussit in castris Assyriorum centum octogin-
taquinque millia. Cumq. diluculo surre-
xisset, vidit omnia corpora mortuorum :
& recedens abiit, & reuersus est Senna-
cherib rex Assyriorum, & mansit in Ninive.
* Cumq. adoraret in templo Nesroch deum
suum, Adramelech & Sarasar filij eius per-
cusserunt eum gladio, fugeruntq. in terram
Armeniorum, & regnavit Asarhaddon fi-
lius eius pro eo.

C A P. XX.

IN diebus illis ægrotauit Ezechias vsque
ad mortem : & venit ad eum Isaias filius
Amos, propheta, dixitq. ei : Hæc dicit Do-
minus Deus : Præcipe domui tuæ : morie-
ris enim tu, & non viues. * Qui conuertit
faciem suam ad parietem, & orauit Domi-
num, dicens : * Obsecro Domine, memento
quæso quomodo ambulauerim coram te
in veritate, & in corde perfecto, & quod
placitum est coram te, fecerim. Fleuit ita-
que Ezechias fletu magno. * Et antequam
egrederetur Isaias mediam partem atrij, fa-
ctus est sermo Domini ad eum, dicēs : * Re-
uertere, & dic Ezechia duci populi mei :
Hæc dicit Dominus Deus David patris tui :
Audiui orationem tuam, & vidi lacrymas
tuas : & ecce sanaui te, die tertio ascendes
templum Domini. * Et addam diebus tuis
quindecim annos : sed & de manu regis
Assyriorum liberabo te, & ciuitatem hanc,
& protegam urbem istam propter me, &
propter David seruum meum. * Dixitq.
Isaias : Afferte massam ficorum. Quam cum
attulissent, & posuissent super huncus eius,
citratus est. * Dixerat autem Ezechias ad
Isaiam : Quod erit signum, quia Dominus

me sanabit, & quia ascensurus sum die ter-
tia templum Domini? * Cui ait Isaias: Hoc
erit signum a Domino, quod facturus sit
Dominus sermonem, quem locutus est: Vis
ut ascendat umbra decem lineis, an ut re-
uertatur totidē gradibus? * Et ait Ezechias: 10
Facile est, umbram crescere decem lineis:
nec hoc volo ut fiat, sed ut reuertatur re-
trorsum decem gradibus. * Inuocauit itaque 11
Isaias propheta Dominum, & reduxit um-
bram per lineas, quibus iam descenderat
in horologio Achaz, retrorsum decem gra-
dibus. * In tempore illo misit Berodach Ba- 12
ladan, filius Baladan, rex Babyloniorum
litteras & munera ad Ezechiam: audierat
enim quod ægrotasset Ezechias. * Lætatus 13
est autem in aduentu eorum Ezechias, &
ostendit eis domum aromatum, & aurum
& argentum, & pigmenta varia, vnguenta
quoque, & domum vasorum suorum, &
omnia quæ habere poterat in thesauris suis.
Non fuit quod non monstraret eis Ezechias
in domo sua, & in omni potestate sua. * Ve- 14
nit autem Isaias propheta ad regem Eze-
chiam, dixitq. ei: Quid dixerunt viri isti?
aut vnde venerunt ad te? Cui ait Ezechias:
De terra longinqua venerunt ad me de Ba-
bylone. * At ille respondit: Quid viderunt 15
in domo tua? Ait Ezechias: Omnia quæ-
cumque sunt in domo mea, viderunt: ni-
hil est quod non monstraui eis in the-
sauris meis. * Dixit itaque Isaias Ezechia: 16
Audi sermonē Domini: * Ecce dies venient, 17
& auferentur omnia, quæ sunt in domo tua,
& quæ cōdiderunt patres tui vsque in diem
hanc, in Babylonem: non remanebit quid-
quam, ait Dominus. * Sed & de filiis tuis 18
qui egredientur ex te, quos generabis, tol-
lentur, & erunt eunuchi in palatio regis Ba-
bylonis. * Dixit Ezechias ad Isaiam: Bonus 19
sermo Domini, quem locutus es: sit pax &
veritas in diebus meis. * Reliqua autem ser- 20
monum Ezechia, & omnis fortitudo eius,
& quomodo fecerit piscinam, & aquadu-
ctum, & introduxerit aquas in ciuitatem,
nonne hæc scripta sunt in Libro sermo-
num dierum regum Iuda? * Dormiuitq. 21

Ezechias cum patribus suis, & regnavit Ma-
nasses filius eius pro eo.

C A P. X X I.

DVODECIM annorum erat Manasses
cum regnare cepisset, & quinquaginta
quinque annis regnavit in Ierusalem, a
nomen matris eius Haphsiba. * Fecitq. ma-
lum in conspectu Domini, iuxta idola Gen-
tium, quas deleuit Dominus a facie filio-
rum Israel. * Conuersusq. est, & ædificauit
excelsa, quæ dissipauerat Ezechias pater
eius: & erexit aras Baal, & fecit lucos sicut
fecerat Achab rex Israel, & adorauit omnē
militiā cæli, & coluit eam. * Extruxitq. aras
in domo Domini, de qua dixit Dominus:
In Ierusalem ponam nomen meum. * Et
extruxit altaria vniuersæ militiæ cæli in duo-
bus atrijs templi Domini. * Et traduxit fi-
lium suum per ignem: & ariolatus est, &
obseruauit auguria, & fecit pythones, &
aruspices multiplicauit, ut faceret malum
coram Domino, & irritaret eum. * Posuit
quoque idolum luci, quem fecerat in tem-
plo Domini, super quod locutus est Do-
minus ad Dauid, & ad Salomonem filium
eius: In templo hoc, & in Ierusalem, quam
elegi de cunctis tribubus Israel, ponam no-
men meum in sempiternum. * Et ultra non
faciam commoueri pedem Israel de terra,
quam dedi patribus eorum: si tamen cu-
stodierint opere omnia quæ præcepi eis, &
vniuersam legem, quam mandauit eis ser-
uus meus Moyses. * Illi vero non audie-
runt: sed seducti sunt a Manasse, ut face-
rent malum super Gentes, quas contriuit
Dominus a facie filiorum Israel. * Locu-
tusq. est Dominus in manu seruorum suo-
rum Prophetarum, dicens: * Quia fecit Ma-
nasses rex Iuda abominationes istas pessimas,
super omnia quæ fecerunt Amorhæi
ante eum, & peccare fecit etiam Iudam in
immunditijs suis: propterea hæc dicit Do-
minus Deus Israel: Ecce ego inducam ma-
la super Ierusalem & Iudam: ut quicum-
que audierit, tinniant ambæ aures eius.
* Et extendam super Ierusalem funiculum
Samaritæ,

Samariz, & pondus domus Achab : & delebo Ierusalem, sicut deleri solent tabulæ : & delens vertam, & ducam crebrius stylum super faciem eius. * Dimittam vero reliquias hereditatis mez, & tradam eas in manus inimicorum eius : eruntq. in vastitatem, & in rapinam cunctis aduersarijs suis : eo quod fecerint malum coram me, & perseuerauerint irritantes me, ex die qua egressi sunt patres eorum ex Aegypto, usque ad hanc diem. * Insuper & sanguinem innoxium fudit Manasses multum nimis, donec impleret Ierusalem usque ad os : absque peccatis suis, quibus peccare fecit Iudam, ut faceret malum coram Domino. * Reliqua autem sermonum Manasse, & vniuersa quæ fecit, & peccatum eius, quod peccauit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda ? * Dormiuitq. Manasses cum patribus suis, & sepultus est in horto domus suæ, in horto Oza : & regnauit Amon filius eius pro eo. * Viginti duorum annorum erat Amon cū regnare cœpisset : duobus quoque annis regnauit in Ierusalem. nomen matris eius Messalemeth filia Harus de Ieteba. * Fecitq. malum in conspectu Domini, sicut fecerat Manasses pater eius. * Et ambulauit in omni via, per quam ambulauerat pater eius : seruiuitq. immunditijs, quibus seruierat pater eius, & adorauit eas, & dereliquit Dominum Deum patrum suorum, & non ambulauit in via Domini. * Tetenderuntq. ei insidias serui sui, & interfecerunt regem in domo sua. * Percussit autem populus terræ omnes, qui coniurauerant contra regem Amon : & constituerunt sibi regem Iosiam filium eius pro eo. * Reliqua autem sermonum Amon quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda ? * Sepelieruntq. eum in sepulchro suo, in horto Oza : & regnauit Iosias filius eius pro eo.

C A P. XXXI.

OCTO annorum erat Iosias cum regnare cœpisset, triginta & vno anno regnauit in Ierusalem : nomen matris eius Iddi-

da, filia Hadaia de Besecath. * Fecitq. quod placitum erat coram Domino, & ambulauit per omnes vias Dauid patris sui : non declinauit ad dexteram, siue ad sinistram. * Anno autem octauo decimo regis Iosiaz, misit rex Saphan filium Asia, filij Messulam scribam templi Domini, dicens ei : * Vade ad Helciam sacerdotem magnum, ut confletur pecunia, quæ illata est in templum Domini, quam collegerunt ianitores templi a populo, deturq. fabris per præpositos domus Domini : qui & distribuunt eam his qui operantur in templo Domini, ad instauranda sartatecta templi : * tignarijs videlicet & cæmentarijs, & ijs, qui interrupta componunt : & ut emantur ligna, & lapides de lapidinis ad instaurandum templum Domini. * Verumtamen non supputetur eis argentum quod accipiunt, sed in potestate habeant, & in fide. * Dixit autem Helcias pontifex ad Saphan scribam : Librum Legis reperi in domo Domini : deditq. Helcias volumen Saphan, qui & legit illud. * Venit quoque Saphan scriba ad regem, & renunciauit ei quod præceperat, & ait : Confauerunt serui tui pecuniam, quæ reperta est in domo Domini : & dederunt ut distribueretur fabris a præfectis operum templi Domini. * Narrauit quoque Saphan scriba regi, dicens : Librum dedit mihi Helcias sacerdos. Quem cum legisset Saphan coram rege, & audisset rex verba Libri Legis Domini, scidit vestimenta sua. * Et præcepit Helciae sacerdoti, & Ahicam filio Saphan, & Achobor filio Micha, & Saphan scribæ, & Asaia seruo regis, dicens : * Ite & confutite Dominum super me, & super populo, & super omni Iuda, de verbis voluminis istius, quod inuentum est : magna enim ira Domini succensa est contra nos : quia non audierunt patres nostri verba Libri huius, ut facerent omne quod scriptum est nobis. * Ierunt itaque Helcias sacerdos, & Ahicam, & Achobor, & Saphan, & Asaia ad Holdam prophetidem uxorem Sellum filij Thecuz, filij Araas custodis vestium, quæ habitabat in Ierusalem in Secūda : locutiq. sunt

sunt ad eam. * Et illa respondit eis: Hæc 15
dicit Dominus Deus Israel: Dicite viro, qui
misit vos ad me: * Hæc dicit Dominus: Ec- 16
ce, ego adducam mala super locum istum,
& super habitatores eius, omnia verba Le-
gis quæ legit rex Iuda: * quia dereliquerunt 17
me, & sacrificauerunt dijs alienis, irritan-
tes me in cunctis operibus manuum sua-
rum: & succendetur indignatio mea in lo-
co hoc, & non extinguetur. * Regi autem 18
Iuda, qui misit vos vt consuleretis Domi-
num, sic dicetis: Hæc dicit Dominus Deus
Israel: Pro eo quod audisti verba volumi-
nis, * & perterritum est cor tuum, & humi- 19
liatus es coram Domino, auditis sermoni-
bus contra locum istum, & habitatores
eius, quod videlicet fierent in stuporem
& in maledictum: & scidisti vestimenta
tua, & fleuisti coram me, & ego audiui, ait
Dominus: * idcirco colligam te ad patres 20
tuos, & colligêris ad sepulchrum tuum in
pace, vt non videant oculi tui omnia mala
quæ inducturus sum super locum istum.

C A P. XXIII.

ET renunciauerunt regi quod dixerat. 1
Qui misit: & congregati sunt ad eum
omnes senes Iuda & Ierusalé. * Ascenditq. 2
rex templum Domini, & omnes viri Iuda,
vniuersiq. qui habitabant in Ierusalem cum
eo sacerdotes & prophetæ, & omnis popu-
lus a paruo vsque ad magnum: legitq. cun-
ctis audientibus omnia verba libri fœderis,
qui inuentus est in domo Domini. * Ste- 3
titq. rex super gradum: & fœdus percus-
sit coram Domino, vt ambularent post
Dominum, & custodirent præcepta eius,
& testimonia, & ceremonias in omni cor-
de, & in tota anima, & suscitarent verba
fœderis huius, quæ scripta erant in libro
illo: acquieuitq. populus pacto. * Et præ- 4
cepit rex Helciæ pontifici, & sacerdotibus
secundi ordinis, & ianitoribus, vt proijce-
rent de templo Domini omnia vasa, quæ
facta fuerant Baal, & in luto, & vniuersæ
militiæ cæli: & combussit ea foris Ierusa-
lem in Conualle cedron, & tulit puluerem

eorum in Bethel. * Et deleuit aruspices,
quos posuerant reges Iuda ad sacrifican-
dum in excelsis per ciuitates Iuda, & in cir-
citu Ierusalem: & eos, qui adolebant in-
censum Baal, & Soli, & Lunæ, & duode-
cim signis, & omni militiæ cæli. * Et ef-
ferri fecit lucum de domo Domini foras
Ierusalem in Conualle cedron, & combus-
sit eum ibi, & redegit in puluerem, & pro-
iecit super sepulchra vulgi. * Destruxit
quoque ædículas effeminatorum, quæ erant
in domo Domini, pro quibus mulieres te-
xebant quasi domunculas luti. * Congre-
gavitq. omnes sacerdotes de ciuitatibus Iu-
da: & contaminauit excelsa, vbi sacrificā-
bant sacerdotes de Gabaa vsque Bersabee:
& destruxit aras portarum in introitu ostij
Iosue principis ciuitatis, quod erat ad si-
nistram portæ ciuitatis. * Verumtamen non
ascendebāt sacerdotes excelsorum ad alta-
re Domini in Ierusalem: sed tantum come-
debant azyma in medio fratrum suorum. 10
* Contaminauit quoque Topheth, quod est
in Conualle filij Ennom: vt nemo conse-
craret filium suum aut filiam per ignem,
11 Moloch. * Abstulit quoque equos, quos de-
derant reges Iuda, Soli, in introitu templi
Domini iuxta exedram Nathan melech eu-
nuchi, qui erat in Pharurim: currus autem
12 Solis combussit igni. * Altaria quoque, quæ
erant super tecta cœnaculi Achaz, quæ fe-
cerant reges Iuda, & altaria quæ fecerat
Manasses in duobus atrijs templi Domini,
destruxit rex: & eucurrit inde, & disperfit
cinerem eorum in Torrentem cedron. 13
* Excelsa quoque, quæ erant in Ierusalem
ad dexteram partem Montis offensionis,
quæ ædificauerat Salomon rex Israel Asta-
roth idolo Sidoniorum, & Chamos offen-
sioni Moab, & Melchom abominationi fi-
liorum Ammon, polluit rex. * Et contriuit
statuas, & succidit lucos: repleuitq. loca
14 eorum ossibus mortuorum. * Insuper & al-
tare, quod erat in Bethel, & excelsum, quod
fecerat Ieroboam filius Nabat, qui pec-
care fecit Israel: & altare illud, & excelsum
destruxit, atque combussit, & comminuit
in

in puluerem, succenditq. etiam lucum. * Et
conuersus Iosias, vidit ibi sepulchra, quæ
erant in monte: misitq. & tulit ossa de sepul-
chris, & combussit ea super altare, & polluit
illud iuxta verbum Domini, quod locutus
est vir Dei, qui prædixerat verba hæc. * Et
ait: Quis est titulus ille, quem video? Re-
sponderuntq. ei ciues vrbs illius: Sepul-
chrum est hominis Dei, qui venit de Iuda,
& prædixit verba hæc, quæ fecisti super al-
tare Bethel. * Et ait: Dimittite eum, nemo
commoueat ossa eius. Et intacta manserunt
ossa illius cum ossibus prophetæ, qui vene-
rat de Samaria. * Insuper & omnia fana
excelsorum, quæ erant in ciuitatibus Sa-
maria, quæ fecerant reges Israel ad irritan-
dum Dominum, abstulit Iosias: & fecit eis
secundum omnia opera, quæ fecerat in Be-
thel. * Et occidit vniuersos sacerdotes ex-
celsorum, qui erant ibi super altaria: & com-
bussit ossa humana super ea: reuersusq. est
Ierusalem. * Et præcepit omni populo, di-
cens: Facite Phasè Domino Deo vestro, se-
cundum quod scriptum est in libro fœde-
ris huius. * Nec enim factum est Phasè tale
a diebus iudicum, qui iudicauerunt Israel,
& omnium dierum regum Israel, & regum
Iuda, * sicut in octauo decimo anno regis
Iosia factum est Phasè istud Domino in Ie-
rusalem. * Sed & pythones, & ariolos, & fi-
guras idolorum, & immunditias, & abomi-
nationes, quæ fuerant in terra Iuda & Ieru-
salem, abstulit Iosias: vt statueret verba le-
gis, quæ scripta sunt in Libro, quem inuenit
Helcias sacerdos in templo Domini. * Simi-
lis illi non fuit ante eum rex, qui reuertere-
tur ad Dominum in omni corde suo, & in
tota anima sua, & in vniuersa virtute sua:
iuxta omnem legem Moyse: neque post eum
surrexit similis illi. * Verumtamen non est
auersus Dominus ab ira furoris sui magni,
quo iratus est furor eius contra Iudam: pro-
pter irritationes, quibus prouocauerat eum
Manasses. * Dixit itaque Dominus: Etiam
Iudam auferam a facie mea, sicut abstuli
Israel: & proijciam ciuitatem hanc, quam
elegi Ierusalem, & domum, de qua dixi: Erit

nomen meum ibi. * Reliqua autem sermo-
num Iosia, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc
scripta sunt in Libro verborum dierum re-
gum Iuda? * In diebus eius ascendit Pharaos
Nechao rex Ægypti, contra regem Assyrio-
rum ad flumen Euphratem: & abiit Iosias
rex in occursum eius: & occisus est in Ma-
geddo, cum vidisset eum. * Et portauerunt
eum serui sui mortuum de Mageddo: & per-
tulerunt in Ierusalem, & sepelierunt eum in
sepulchro suo. Tulitq. populus terræ Ioa-
chaz filium Iosia: & vnixerunt eum, & con-
stituerunt eum regem pro patre suo. * Vi-
ginti trium annorum erat Ioachaz cum re-
gnare cœpisset, & tribus mensibus regnavit
in Ierusalē: nomen matris eius Amital, filia
Ieremia, de Lobna. * Et fecit malum coram
Domino, iuxta omnia quæ fecerant patres
eius. * Vinxitq. eum Pharaos Nechao in Re-
bla, quæ est in terra Emath, ne regnaret in
Ierusalem: & imposuit multam terræ cen-
tum talentis argenti, & talento auri. * Re-
gemq. constituit Pharaos Nechao Eliacim
filium Iosia pro Iosia patre eius: vertitq.
nomen eius Ioakim. porro Ioachaz tulit,
& duxit in Ægyptum, & mortuus est ibi.
* Argentum autem, & aurum dedit Ioakim
Pharaoni cum indixisset terræ per singulos,
vt conferretur iuxta præceptum Pharaonis:
& vnumquemque iuxta vires suas exegit,
tam argentum quàm aurum de populo ter-
ræ: vt daret Pharaoni Nechao. * Viginti-
quinque annorum erat Ioakim cum regna-
re cœpisset: & vndecim annis regnavit in
Ierusalem: nomen matris eius Zebida filia
Phadaia de Ruma. * Et fecit malum coram
Domino iuxta omnia, quæ fecerant patres
eius.

C A P. XXIIII.

IN diebus eius ascendit Nabuchodono-
sor rex Babylonis, & factus est ei Ioakim
seruus tribus annis: & rursus rebellauit cō-
tra eum. * Immisitq. ei Dominus latrunculos
Chaldaeorum, & latrunculos Syriæ, & latrū-
culos Moab, & latrunculos filiorum Ammon:
& immisit eos in Iudam, vt disperderent eum,

Ff iuxta

iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat per seruos suos prophetas. * Factum est autem hoc per verbum Domini contra Iudā, ut auferret eum coram se propter peccata Manasse vniuersa quæ fecit, & propter sanguinem innoxium, quem effudit, & impleuit Ierusalem cruore innocentium: & ob hanc rem noluit Dominus propitiari. * Reliqua autem sermonum Ioachim, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iudæ? Et dormiuit Ioachim cum patribus suis: * & regnavit Ioachin filius eius pro eo. * Et ultra non addidit rex Ægypti, ut egrederetur de terra sua: tulerat enim rex Babylonis a riuo Ægypti vsque ad fluuium Euphraten, omnia quæ fuerant regis Ægypti. * Decem & octo annorum erat Ioachin cum regnare cœpisset, & tribus mensibus regnavit in Ierusalē: nomen matris eius Nohesta filia Elnathan de Ierusalem. * Et fecit malum coram Domino, iuxta omnia quæ fecerat pater eius. * In tempore illo ascenderunt serui Nabuchodonosor regis Babylonis in Ierusalem, & circumdata est vrbs munitionibus. * Venitq. Nabuchodonosor rex Babylonis ad ciuitatem cum seruis suis ut oppugnarent eam. * Egressusq. est Ioachin rex Iudæ ad regem Babylonis, ipse & mater eius, & serui eius, & principes eius, & eunuchi eius: & suscepit eum rex Babylonis anno octauo regni sui. * Et protulit inde omnes thesauros domus Domini, & thesauros domus regis: & concidit vniuersa vasa aurea, quæ fecerat Salomon rex Israel in templo Domini iuxta verbum Domini. * Et transtulit omnem Ierusalem, & vniuersos principes, & omnes fortes exercitus, decem millia, in captiuitatem: & omnem artificem & clusorem: nihilq. relictum est, exceptis pauperibus populi terræ. * Transtulit quoque Ioachin in Babylonem, & matrem regis, & vxores regis, & eunuchos eius: & iudices terræ duxit in captiuitatem de Ierusalem in Babylonem. * Et omnes viros robustos, septem millia, & artifices, & clusores mille, omnes viros fortes & bellatores: duxitq.

eos rex Babylonis captiuos in Babylonem. * Et constituit Matthaniam patrum eius pro eo: imposuitq. nomen ei Sedeciam. * Vigestimū & primum annum ætatis habebat Sedecias cum regnare cœpisset, & vndecim annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius erat Amital, filia Ieremiæ de Lobna. * Et fecit malum coram Domino, iuxta omnia quæ fecerat Ioachim. * Irascatur enim Dominus contra Ierusalem & contra Iudam, donec projiceret eos a facie sua: recessitq. Sedecias a rege Babylonis.

C A P. XXV.

FACTVM est autem anno nono regni eius, mense decimo, decima die mensis, venit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse & omnis exercitus eius in Ierusalem, & circumdederunt eam: & extruxerunt in circuitu eius munitiones. * Et clausa est ciuitas atque vallata vsque ad vndecimum annum regis Sedecie, * nona die mensis præualuitq. fames in ciuitate, nec erat panis populo terræ. * Et interrupta est ciuitas: & omnes viri bellatores nocte fugerunt per viam portæ, quæ est inter duplicem murum ad hortum regis (porro Chaldæi obsidebant in circuitu ciuitatem) fugit itaque Sedecias per viam, quæ ducit ad campestria solitudinis. * Et persecutus est exercitus Chaldæorum regem, comprehenditq. eum in planitie Iericho: & omnes bellatores, qui erant cum eo, dispersi sunt, & reliquerunt eum. * Apprehensum ergo regem duxerunt ad regem Babylonis in Reblatha: qui locutus est cum eo iudicium. * Filios autem Sedecie occidit coram eo, & oculos eius effodit, vinxitq. eum catenis, & adduxit in Babylonem. * Mense quinto, septima die mensis, ipse est annus nonus decimus regis Babylonis: venit Nabuzardan princeps exercitus, seruus regis Babylonis, in Ierusalem. * Et succendit domum Domini, & domum regis: & domos Ierusalem, omnemq. domum combussit igni. * Et muros Ierusalem in circuitu destruxit omnis exercitus

exercitus Chaldaeorum, qui erat cum principe militum. * Reliquam autem populi partem, quae remanserat in ciuitate, & perfugas, qui transfugerant ad regem Babylonis, & reliquum vulgus transtulit Nabuzardan princeps militiae. * Et de pauperibus terrae reliquit vinitores & agricolas. * Columnas autem aereas, quae erant in templo Domini, & bases, & mare aereum, quod erat in domo Domini, confregerunt Chaldaei, & transtulerunt aes omne in Babylonem. * Ollas quoque aereas, & trullas, & tri-
dentes, & scyphos, & mortariola, & omnia vasa aerea, in quibus ministrabant, tulerunt. * Necnon & thuribula, & phialas: quae aurea, aurea: & quae argentea, argentea, tulit princeps militiae, * id est, columnas duas, mare vnum, & bases quas fecerat Salomon in templo Domini: non erat pondus aeris omnium vasorum. * Decem & octo cubitos
altitudinis habebat columna vna: & capitellum aereum super se altitudinis trium cubitorum: & retiaculum, & malogranata super capitellum columnae, omnia aerea: similem & columna secunda habebat ornatum. * Tulit quoque princeps militiae
Saraïam sacerdotem primum, & Sophoniā sacerdotem secundum, & tres ianitores. * Et de ciuitate eunuchum vnum, qui erat
praefectus super bellatores viros: & quinque viros de his, qui steterant coram rege, quos reperit in ciuitate: & Sopher principem exercitus, qui probabat tyrones de populo terrae: & sexaginta viros e vulgo, qui inuenti fuerant in ciuitate. * Quos tol-
lens Nabuzardan princeps militum, duxit ad regem Babylonis in Reblatha. * Percussitq. eos rex Babylonis, & interfecit eos in Reblatha in terra Emath: & translatus est

Iuda de terra sua. * Populo autem, qui relictus erat in Terra Iuda, quem dimiserat Nabuchodonosor rex Babylonis, praefecit Godoliam filium Ahicam filij Saphan. * Quod cum audissent omnes duces militum, ipsi & viri qui erant cum eis, videlicet quod constituisset rex Babylonis Godoliā: venerunt ad Godoliam in Maspha, Isma-
hel filius Nathaniae, & Iohanan filius Carrec, & Saraia filius Thanehumeth Netophathites, & Iezonias filius Maachathi, ipsi
& socij eorum. * Iurauitq. Godolias ipsis & socijs eorum, dicens: Nolite timere seruire Chaldaeis: manete in terra, & seruite regi Babylonis, & bene erit vobis. * Factum est autem in mense septimo, venit Isma-
hel filius Nathaniae, filij Elisama de semine regio, & decem viri cum eo: percusseruntq. Godoliam, qui & mortuus est: sed & Iudaeos & Chaldaeos, qui erant cum eo
in Maspha. * Confurgensq. omnis populus a paruo vsque ad magnum, & principes militum venerunt in Aegyptum timentes
Chaldaeos. * Factum est vero in anno trigesimo septimo transmigrationis Ioachin regis Iuda, mense duodecimo, vigesima septima die mensis: subleuauit Euilmerodach rex Babylonis, anno, quo regnare coeperat, caput Ioachin regis Iuda de carcere. * Et locutus est ei benigne: & posuit
thronum eius super thronum regum, qui erant cum eo in Babylone. * Et mutauit vestes eius, quas habuerat in carcere, & comedebat panem semper in conspectu eius
cunctis diebus vitae suae. * Annonam quoque constituit ei sine intermissione, quae & dabatur ei a rege per singulos dies omnibus diebus vitae suae.

LIBER PRIMVS

PARALIPOMENON.

HEBRAICE DIBRE HAIAMIM.

CAPVT PRIMVM.

ADAM, Seth, Enos, * Cainan, 1
Malaleel, Jared, * Henoeh, 2
Mathusale, Lamech, * Noe, 3
Sem, Cham, & Iapheth. 4
* Filij Iapheth: Gomer, & 5
Magog, & Madai, & Iauan, Thubal, Mo-
soch, Thiras. * Porro filij Gomer: Asce- 6
nez, & Riphath, & Thogorma. * Filij 7
autem Iauan: Elisa & Tharsis, Cethim &
Dodanim. * Filij Cham: Chus, & Mes- 8
raim, & Phut, & Chanaan. * Filij autem 9
Chus: Saba, & Heuila, Sabatha, & Reg-
ma, & Sabathacha. Porro filij Regma: 10
Saba, & Dadan. * Chus autem genuit Nem-
rod: iste cepit esse potens in terra. * Mes- 11
raim vero genuit Ludim, & Anamim, &
Laabim, & Nephtuim, * Phetruhim quoque, 12
& Casnim: de quibus egressi sunt Philis-
thijm, & Caphtorim. * Chanaan vero ge- 13
nuit Sidonem primogenitum suum, He-
thæum quoque, * & Iebusæum, & Amor- 14
rhæum, & Gergesæum, * Heuæumq. & Ara- 15
cæum, & Sinæum. * Aradium quoque, & 16
Samaræum, & Hamathæum. * Filij Sem: Ae-
lam, & Assur, & Arphaxad, & Lud, & A- 17
ram, & Hus, & Hul, & Gether, & Mosoch.
* Arphaxad autem genuit Sale, qui & ipse 18
genuit Heber. * Porro Heber nati sunt duo 19
filij, nomen vni Phaleg, quia in diebus eius
diuisa est terra; & nomen fratris eius Iectan.
* Iectan autem genuit Elmodad, & Saleph, 20
& Asarmoth, & Iare, * Adoram quoque, & 21
Huzal, & Decla, * Hebal etiam, & Abimael,
& Saba, necnon * & Ophir, & Heuila, & Io- 22
bab. omnes isti filij Iectan: * Sem, Arpha-
xad, Sale, * Heber, Phaleg, Ragau, * Serug, 23
Nachor, Thare, * Abram, iste est Abraham. 24

25 * Filij autem Abraham, Isaac & Ismahel.
26 * Et hæ generationes eorum. Primogeni-
tus Ismahelis, Nabaioth, & Cedar, & Ad-
27 beel, & Mabsam, * & Masma, & Duma;
28 Massa, Hadad, & Thema, * Ietur, Naphis,
29 Cedma. hi sunt filij Ismahelis. * Filij autem
Ceturæ concubinae Abraham, quos genuit:
Zamran, Iecsan, Madan, Madian, Iesbec, &
Sue. Porro filij Iecsan: Saba, & Dadan.
Filij autem Dadan: Assurim, & Latussim,
30 & Laomim. * Filij autem Madian: E-
pha, & Ephra, & Henoeh, & Abida, &
31 Eldaa. omnes hi, filij Ceturæ. * Genuit au-
tem Abraham Isaac: cuius fuerunt filij E-
32 sau, & Israel. * Filij Esau: Eliphaz, Rahuel,
33 Iehus, Ihelom, & Core. * Filij Eliphaz: The-
34 man, Omar, Sephi, Gathan, Cenez, Tham-
35 na, Amalec. * Filij Rahuel: Nahath, Zara,
36 Samma, Meza. * Filij Seir: Lotan, Sobal, Se-
37 beon, Ana, Dison, Efer, Disan. * Filij Lotan:
38 Hori, Homam. Soror autem Lotan fuit
39 Thamna. * Filij Sobal: Alian, & Manahath,
40 & Ebal, Sephi & Onam. Filij Sebeon: Aiz
41 & Ana. Filij Ana: Dison. * Filij Dison:
42 Hamram, & Efeban & Iethran & Charan.
43 * Filij Efer: Balaan, & Zaban, & Iacan.
44 Filij Disan: Hus & Aran. * Isti sunt reges,
qui imperauerunt in Terra Edom antequam
esset rex super filios Israel: Bale filius Beor
& nomen ciuitatis eius, Denaba. * Mor-
45 tuus est autem Bale, & regnauit pro eo Io-
bab filius Zare de Bosra. * Cumq. & Iobab
fuisset mortuus, regnauit pro eo Husam
46 de Terra Themanorum. * Obijt quoque
& Husam, & regnauit pro eo Adad filius
Badad, qui percussit Madiā in Terra Moab:
47 & nomen ciuitatis eius Auith. * Cumq. &
Adad

Adad fuisset mortuus, regnavit pro eo Semla de Masreca. * Sed & Semla mortuus est, & regnavit pro eo Saul de Rohoboth, quæ iuxta amnē sita est. * Mortuo quoque Saul, regnavit pro eo Balanan filius Achobor. * Sed & hic mortuus est, & regnavit pro eo Adad: cuius urbis nomen fuit Phau, & appellata est uxor eius Meetabel filia Matred filię Mezaab. * Adad autem mortuo, duces pro regibus in Edom esse cœperunt: dux Thamna, dux Alua, dux Iether, dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon, dux Cenez, dux Theman, dux Mabfar, dux Magdiel, dux Hiram. hi duces Edom.

C A P . I I .

FILII autem Israel: Ruben, Simeon, Levi, Iuda, Issachar, & Zabulon, Dan, Ioseph, Benjamin, Nephthali, Gad & Aser. * Filij Iuda: Her, Onan, & Sela. hi tres nati sunt ei de filia Sue Chananitide. Fuit autem Her primogenitus Iuda, malus coram Domino, & occidit eum. * Tamar autem nurus eius peperit ei Phares & Zara. omnes ergo filij Iuda, quinque. * Filij autem Phares: Hesron & Hamul. * Filij quoque Zaræ: Zamri, & Ethan, & Eman, Chalchal quoque, & Dara, simul quinque. * Filij Charmi: Achar, qui turbavit Israel, & peccavit in furto anathematis. * Filij Ethan: Azarias. * Filij autem Hesron qui nati sunt ei: Ierameel, & Ram, & Calubi. * Porro Ram genuit Aminadab. Aminadab autem genuit Nahasson, principem filiorum Iuda. * Nahasson quoque genuit Salma, de quo ortus est Booz. * Booz vero genuit Obed, qui & ipse genuit Isai. * Isai autem genuit primogenitum Eliab, secundum Abinadab, tertium Simmaa, quartum Nathanael, quintum Raddai, sextum Asom, septimum David. * quorum sorores fuerunt Saruia, & Abigail. Filij Saruie: Abisai, Ioab, & Asael, tres. * Abigail autem genuit Amafa, cuius pater fuit Iether Ismahelites. * Caleb vero filius Hesron accepit uxorem nomine Azuba, de qua genuit Ierioth: fueruntq. filij eius Iaser, & Sobab, & Ardon,

19 * Cumq. mortua fuisset Azuba, accepit uxorem Caleb, Ephratha: quæ peperit ei Hur. 20 * Porro Hur genuit Vri: & Vri genuit Bezeleel. * Post hæc ingressus est Hesron ad filiam Machir patris Galaad, & accepit eam cum esset annorum sexaginta: quæ peperit ei Segub. * Sed & Segub genuit Iair, & possedit viginti tres ciuitates in Terra Galaad. * Cepitq. Gessur, & Aram oppida Iair, & Canath, & viculos eius sexaginta ciuitatum. omnes isti, filij Machir patris Galaad. * Cum autem mortuus esset Hesron, ingressus est Caleb ad Ephratha. Habuit quoque Hesron uxorem Abia, quæ peperit ei Ashur patrem Thecuæ. * Nati sunt autem filij Ierameel primogeniti Hesron, Ram primogenitus eius, & Buna, & Aram, & Asom, & Achia. * Duxit quoque uxorem alteram Ierameel, nomine Atara, quæ fuit mater Onam. * Sed & filij Ram primogeniti Ierameel, fuerunt Moos, Iamin, & Acar. * Onam autem habuit filios Semei, & Iada. Filij autem Semei: Nadab, & Abisur. * Nomen vero uxoris Abisur, Abihail, quæ peperit ei Ahobban, & Molid. * Filij autem Nadab fuerunt Saled, & Apphaim. Mortuus est autem Saled absque liberis. * Filius vero Apphaim, Iesi: qui Iesi genuit Sesan. Porro Sesan genuit Oholai. * Filij autem Iada fratris Semei: Iether, & Ionathan. Sed & Iether mortuus est absque liberis. * Porro Ionathan genuit Phaleth, & Ziza. Isti fuerunt filij Ierameel. * Sesan autem non habuit filios, sed filias: & seruū Ægyptium nomine Ieraa. * Deditq. ei filiam suam uxorem: quæ peperit ei Ethei. * Ethei autem genuit Nathan, & Nathan genuit Zabab. * Zabab quoque genuit Ophlal, & Ophlal genuit Obed, * Obed genuit Iehu, Iehu genuit Azariam, * Azarias genuit Helles, & Helles genuit Elasa, * Elasa genuit Sisamoi, Sisamoi genuit Sellum, * Sellum genuit Icamiam, Icamia autem genuit Elisama. * Filij autem Caleb fratris Ierameel: Mesa primogenitus eius, ipse est pater Ziph: & filij Marefa patris Hebron. * Porro filij Hebron, Core, & Taphua, & Recem, & Samma.

*Samma autem genuit Raham, patrem Ier-
caam, & Recem genuit Sammai. * Filius
Sammai, Maon: & Maon pater Bethsur.
*Epha autem concubina Caleb peperit Ha-
ran, & Mofa, & Gezez. Porro Haran genuit
Gezez. * Filij autem Iahaddai, Regom, &
Ioathan, & Gesan, & Phalet, & Epha, &
Saaph. * Concubina Caleb Maacha, pepe-
rit Saber, & Tharana. * Genuit autē Saaph
pater Madmena, Sue patrem Machbena,
& patrem Gabaa. Filia vero Caleb, fuit
Achfa. * Hi erāt filij Caleb, filij Hur primoge-
niti Ephratha, Sobal pater Cariathiarim.
* Salma pater Bethlehem, Hariph pater
Bethgader. * Fuerunt autem filij Sobal pa-
tris Cariathiarim, Qui videbat dimidium
requietionum. * Et de cognatione Cari-
athiarim, Iethrei, & Aphuthei, & Semathei,
& Maserei. Ex his egressi sunt Saraita, &
Esthaolitā. * Filij Salma, Bethlehem, & Ne-
tophathi, Coronæ domus Ioab, & Dimi-
diū requietionis Sarai. * Cognationes quo-
que scribarum habitantium in Iabes, ca-
nentes atque Resonantes, & in tabernacu-
lis commorantes. Hi sunt Cinæi, qui vene-
runt de Calore patris domus Rechab.

C A P. III.

DAVID vero hos habuit filios, qui ei
nati sunt in Hebron; primogenitum
Amnon ex Achinoam Iezrahelide, secun-
dum Daniel de Abigail Carmelitide, * tertiū
Absalom filium Maacha filiae Tholmai re-
gis Gessur, quartum Adoniam filiū Aggith,
* quintum Saphatiam ex Abital, sextum Ie-
thraham de Eglā vxore sua. * Sex ergo nati
sunt ei in Hebron, vbi regnavit septem an-
nis & sex mensibus. Triginta autem & tri-
bus annis regnavit in Ierusalem. * Porro
in Ierusalem nati sunt ei filij Simmaa, &
Sobab, & Nathan, & Salomon, quattuor
de Bethsabée filia Ammiel, Iebaar quoque
& Elisama, & Eliphaleth, & Noge, & Ne-
pheg, & Iaphia, necnon Elisama, & Eliada,
& Elipheleth, novem: * omnes hi, filij Da-
vid absque filiis concubinarū: habuerūtq.
sororem Thamar. * Filius autem Salomo-

nis, Roboam: cuius Abia filius genuit Afa.
De hoc quoque natus est Iosaphat, * pater
Ioram: qui Ioram genuit Ochoziā, ex quo
ortus est Ioas: * & huius Amasias filius ge-
nuit Azariam. Porro Azariæ filius Ioathan
* procreavit Achaz patrem Ezechia, de quo
natus est Manasses. * Sed & Manasses ge-
nuit Amon patrem Iosia. * Filij autem Ios-
ia fuerunt, primogenitus Iohanā, secun-
dus Ioakim, tertius Sedecias, quartus Sel-
lum. * De Ioakim natus est Iechonias, &
Sedecias. * Filij Iechoniae fuerunt, Asir,
Salathiel, * Melchiram, Phadaia, Senneser
& Iecemia, Sama, & Nadabia. * De Pha-
daia orti sunt Zorobabel & Semei. Zoro-
babel genuit Mosollam, Hananiam, & Sa-
lomith sororem eorum: * Hasaban quoque,
& Ohol, & Barachian, & Hasadian, Iosab-
hesed, quinque. * Filius autem Hananiae,
Phaltias pater Ieseia, cuius filius Raphaia.
huius quoque filius, Arnan, de quo natus
est Obdia, cuius filius fuit Sechenias. * Filius
Sechenia, Semeia: cuius filij Hattus, & Ie-
gaal, & Baria, & Naaria, & Saphat, sex
numero. * Filius Naaria, Elioenai, &
Ezechias, & Ezricam, tres. * Filij Elioe-
nai, Oduia, & Eliafub, & Pheleia, &
Accub, & Iohanan, & Dalaia, & Anani,
septem.

C A P. IIII.

FILII Iuda: Phares, Hefron, & Char-
mi, & Hur, & Sobal. * Raia vero filius
Sobal genuit Iahath, de quo nati sunt A hu-
mai, & Laad. hæ cognationes Sarathi. * Ista
quoque stirps Etam: Iezrahel, & Iesema, &
Iedebos. Nomen quoque sororis eorum,
Asalelphuni. * Phannuel autem pater Ge-
dor, & Ezer pater Hofa. isti sunt filij Hur
primogeniti Ephratha patris Bethlehem.
* Assur vero patri Thecuæ erant duæ vxores,
Halaa, & Naara. * Peperit autem ei Naara,
Oozam, & Hepher, & Themani, & Aha-
sthariz. isti sunt filij Naara. * Porro filij Ha-
laa, Sereth, Isaar, & Ethnan. * Cos au-
tem genuit Anob, & Soboba, & cognatio-
nem Aharehel filij Arum. * Fuit autem
Iabes

Iabes inclytus præ fratribus suis, & mater eius vocauit nomen illius Iabes, dicens: Quia peperit eum in dolore. * Inuocauit vero Iabes Deum Israel, dicens: Si benedicēs benedixeris mihi, & dilataueris terminos meos, & fuerit manus tua mecum, & feceris me a malitia non opprimi. Et præstitit Deus quæ precatus est. * Caleb autem frater Sua genuit Mahir, qui fuit pater Esthon. * Porro Esthon genuit Bethrapha, & Pheffe, & Tehinna patrem vrbis Naas: hi sunt viri Recha. * Filij autem Cenez, Othoniel, & Saraia. Porro filij Othoniel, Hathath, & Maonathi. * Maonathi genuit Ophra, Saraia autem genuit Ioab patrem Vallis artificum: ibi quippe artifices erant. * Filij vero Caleb filij Iephone, Hir, & Ela, & Naham. Filij quoque Ela: Cenez. * Filij quoque Ialeleel: Ziph, & Zipha, Thiria, & Asrael. * Et filij Ezra, Iether, & Mered, & Ephraim, & Ialon, genuitq. Mariam, & Sammai, & Iesba patrem Esthamo. * Vxor quoque eius Iudaia, peperit Iared patrem Gedor, & Heber patrem Socho, & Icutiel patrem Zanoë. hi autem filij Bethia filia Pharaonis, quam accepit Mered. * Et filij vxoris Odaia sororis Naham patris Ceila, Garmi, & Esthamo, qui fuit de Machathi. * Filij quoque Simon, Amnon, & Rinna filius Hannan, & Thilon. Et filij Iesi, Zoheth, & Ben-zoheth. * Filij Sela, filij Iuda: Her pater Lecha, & Laada pater Marefa, & cognationes domus operantium byssum in Domo iuramenti. * Et qui stare fecit Solem, viriq. Mendacij, & Securus, & Incendens, qui principes fuerunt in Moab, & qui reuersi sunt in Lahem. hæc autem verba vetera. * Hi sunt figuli habitantes in Plantationibus, & in Sepibus, apud regem in operibus eius, commoratiq. sunt ibi. * Filij Simeon: Namuel & Iamin, Iarib, Zara, Saul. * Sellum filius eius, Mapsam filius eius, Masma filius eius. * Filij Masma: Hamuel filius eius, Zachur filius eius, Semei filius eius. * Filij Semei sedecim, & filia sex: fratres autem eius non habuerunt filios multos, & vniuersa cognatio non potuit adæquare summam

filiorum Iuda. * Habitauerunt autem in Bersabee, & Molada, & Hasarsuhal, & in Bala, & in Asom, & in Tholad, & in Bathuel, & in Horma, & in Siceleg, & in Bethmarchaboth, & in Hasarsufum, & in Bethberai, & in Saarim. hæc ciuitates eorum vsque ad regem Dauid. * Villæ quoque eorum: Etam, & Aen, Remmon, & Thochen, & Asan, ciuitates quinque. * Et vniuersi viculi eorum per circuitum ciuitatum istarum vsque ad Baal. hæc est habitatio eorum, & sedium distributio. * Mosobab quoque & Iemlech, & Iosa filius Amasia, & Ioel, & Iehu filius Iosabab filij Saraia filij Asiel, & Elioenai, & Iacoba, & Isuhaia, & Asaia, & Adiel, & Ismiel, & Banaia, * Ziza quoque filius Sephei filij Allon filij Idaia filij Semari filij Samaia. * Isti sunt nominati principes in cognationibus suis, & in domo affinitatum suarum multiplicati sunt vehementer. * Et profecti sunt vt ingrederentur in Gador vsque ad Orientem vallis, & vt quærerent pascua gregibus suis. * Inueniuntq. pascuas vberes, & valde bonas, & terram latissimam & quietam & fertilem, in qua ante habitauerant de stirpe Cham. * Hi ergo venerunt, quos supra descripsimus nominatim, in diebus Ezechia regis Iuda: & percusserunt tabernacula eorum, & habitatores qui inuenti fuerant ibi, & deleuerunt eos vsque in præsentem diem: habitaueruntq. pro eis, quoniam vberimas pascuas ibidem repperunt. * De filiis quoque Simeon abierunt in montem Seir viri quingenti, habentes principes Phaltiam & Naariam & Raphaia & Oziel filios Iesi: & percusserunt reliquias, quæ euadere potuerant, Amalecitarum, & habitauerunt ibi pro eis vsque ad diem hanc.

CAP. V.

FILII quoque Ruben primogeniti Israel (Ipse quippe fuit primogenitus eius: sed cum violasset thorum patris sui, data sunt primogenita eius filiis Ioseph filij Israel, & non est ille reputatus in primogenitum. * Porro Iudas, qui erat fortissimus inter fratres

fratres suos, de stirpe eius principes generati sunt: primogenita autem reputata sunt Ioseph.) * filij ergo Ruben primogeniti Israel: Enoch, & Phallu, Efron, & Carmi. * Filij Ioel: Samia filius eius, Gog filius eius, Semei filius eius, * Micha filius eius, Reia filius eius, Baal filius eius, * Beera filius eius, quem captiuum duxit Thelgathphalnasar rex Assyriorum, & fuit princeps in tribu Ruben. * Fratres autem eius, & vniuersa cognatio eius, quando numerabatur per familias suas, habuerunt principes Iehiel, & Zachariam. * Porro Bala filius Azaz, filij Samma, filij Ioel, ipse habitauit in Aroer vsque ad Nebo, & Beelmeon. * Contra orientalem quoque plagam habitauit vsque ad introitum eremi, & flumen Euphraten. Multum quippe iumentorum numerum possidebant in Terra Galaad. * In diebus autem Saul preliati sunt contra Agareos, & interfecerunt illos, habitaueruntque pro eis in tabernaculis eorum, in omni plaga, quae respicit ad Orientem Galaad. * Filij vero Gad e regione eorum habitauerunt in Terra Basan vsque Selcha: * Toel in capite, & Saphan secundus: Ianai autem, & Saphat in Basan. * Fratres vero eorum secundum domos cognationum suarum, Michael, & Mosollam, & Sebe, & Iorai, & Iachan, & Zie, & Heber, septem. * Hi filij. Abihail, filij Huri, filij Ira, filij Galaad, filij Michael, filij Iesefi, filij Ieddo, filij Buz. * Fratres quoque filij Abdiel, filij Guni, princeps domus in familijs suis. * Et habitauerunt in Galaad, & in Basan, & in viculis eius, & in cunctis suburbanis Saron, vsque ad terminos. * Omnes hi, numerati sunt in diebus Ioathae regis Iuda, & in diebus Ieroboam regis Israel. * Filij Ruben, & Gad, & dimidia tribus Manasse viri bellatores, scuta portantes, & gladios, & tendentes arcum, eruditiq. ad praelia quadragintaquattuor millia, & septingenti sexaginta procedentes ad pugnam. * Dimicauerunt contra Agareos: Iturxi vero, & Naphis, & Nodab praeberunt eis auxilium. * Traditiq. sunt in manus eorum Agarei, & vniuersi, qui fuerant cum eis, quia Deum

inuocauerunt cum praeliarentur: & exaudivit eos, eo quod credidissent in eum. * Ceperuntq. omnia quae possederant, camelorum quinquaginta millia, & ouium ducenta quinquaginta millia, & asinos duo millia, & animas hominum centum millia. * Vulnerati autem multi corruerunt: fuit enim bellum Domini. Habitaueruntque pro eis vsque ad transmigrationem. * Filij quoque dimidia tribus Manasse possederunt terram a finibus Basan vsque Baal, Hermon, & Sanir, & montem Hermon, ingens quippe numerus erat. * Et hi fuerunt principes domus cognationis eorum, Ephraim, & Iesi, & Eliel, & Ezriel, & Ieremia, & Odoia, & Iediel viri fortissimi & potentes, & nominati duces in familijs suis. * Reliquerunt autem Deum patrum suorum, & fornicati sunt post deos populorum terrae, quos abstulit Deus coram eis. * & suscitauit Deus Israel spiritum Phul regis Assyriorum, & spiritum Thelgathphalnasar regis Assur: & transtulit Ruben, & Gad, & dimidiam tribum Manasse, & adduxit eos in Lahela, & in Habor, & Ara, & fluvium Gozan, vsque ad diem hanc.

C A P. V I.

F I L I I Leui: Gerson, Caath, & Merari. * Filij Caath: Amram, Isaar, Hebron, & Oziel. * Filij Amram: Aaron, Moyses, & Maria: Filij Aaron: Nadab & Abiu, Eleazar, & Ithamar. * Eleazar genuit Phinees, & Phinees genuit Abisue, Abisue vero genuit Bocci, & Bocci genuit Ozi. * Ozi genuit Zariaam, & Zariaas genuit Meraioth. * Porro Meraioth genuit Amariam, & Amarias genuit Achitob. * Achitob genuit Sadoc, & Sadoc genuit Achimaas, Achimaas genuit Azariam, Azarias genuit Iohanan, Iohanan genuit Azariam. ipse est qui sacerdotio functus est in domo, quam aedificauit Salomon in Ierusalem. * Genuit autem Azarias Amariam, & Amarias genuit Achitob, Achitob genuit Sadoc, & Sadoc genuit Sellum, Sellum genuit Helciam, & Helcias genuit Azariam, Azarias genuit

genuit Saraiam, & Saraias genuit Iosedec.
 * Porro Iosedec egressus est, quando tran-
 stulit Dominus Iudam, & Ierusalem per ma-
 nus Nabuchodonosor. * Filij ergo Leui: 15
 Gersom, Caath, & Merari. * Et hæc nomina 16
 filiorum Gerson: Lobni, & Semei. * Filij 17
 Caath: Amram, & Isaar, & Hebron, & Oziel.
 * Filij Merari: Moholi & Musi. Hæ autem 18
 cognationes Leui secundum familias eorū.
 * Gersom, Lobni filius eius, Iahath filius 19
 eius, Zamma filius eius, Ioah filius eius, Ad- 20
 do filius eius, Zara filius eius, Iethrai filius 21
 eius. * Filij Caath, Aminadab filius eius, 22
 Core filius eius, Asir filius eius, * Elcana fi- 23
 lius eius, Abiasaph filius eius, Asir filius eius.
 * Thahath filius eius, Vriel filius eius, Ozias 24
 filius eius, Saul filius eius. * Filij Elcana, Ama- 25
 sai & Achimoth. * & Elcana: Filij Elcana: 26
 Sophai filius eius, Nahath filius eius, * Eliab 27
 filius eius, Ieroham filius eius, Elcana filius 28
 eius. * Filij Samuel primogenitus Vasseni, 29
 & Abia. * Filij autem Merari, Moholi: Lob- 30
 ni filius eius, Semei filius eius, Oza filius 31
 eius, * Sammaa filius eius, Haggia filius eius, 32
 Afaia filius eius. * Isti sunt, quos constituit 33
 David super cantores domus Domini, ex 34
 quo collocata est arca: * & ministrabant 35
 coram tabernaculo testimonij, canentes do- 36
 nec ædificaret Salomon domū Domini in 37
 Ierusalem: stabant autem iuxta ordinem 38
 suum in ministerio. * Hi vero sunt, qui as- 39
 sistebant cum filiis suis, de filiis Caath, He- 40
 mam cantor filius Ioel, filij Samuel, * filij El- 41
 cana, filij Ieroham, filij Eliel, filij Thohu, * fi- 42
 lij Suph, filij Elcana, filij Mahath, filij Ama- 43
 sai, * filij Elcana, filij Iohel, filij Azaria, filij 44
 Sophonia, * filij Thahath, filij Asir, filij Abia- 45
 saph, filij Core, * filij Isaar, filij Caath, filij 46
 Leui, filij Israel. * Et frater eius Asaph, qui 47
 stabat a dextris eius, Asaph filius Barachia, 48
 filij Samaa, * filij Michael, filij Basaia, filij 49
 Melchiaz, * filij Athanai, filij Zara, filij Adaia, 50
 * filij Ethan, filij Zama, filij Semei, * filij Ieth, 51
 filij Gersom, filij Leui. * Filij autem Merari 52
 fratres eorum, ad sinistram, Ethan filius Cu- 53
 si, filij Abdi, filij Maloch, * filij Hasabiaz, filij 54
 Amasia, filij Helcia, * filij Amasai, filij Boni, 55

56 filij Somer, * filij Moholi, filij Musi, filij Me-
 57 rari, filij Leui. * Fratres quoque eorum Le-
 58 uitz, qui ordinati sunt in cunctum ministe-
 59 rium tabernaculi domus Domini. * Aaron
 vero, & filij eius adolebant incensum super
 altare holocausti, & super altare thymia-
 matis, in omne opus Sancti sanctorum: &
 ut precarentur pro Israel iuxta omnia, quæ
 60 præceperat Moyses seruus Dei. * Hi sunt
 autem filij Aaron: Eleazar filius eius, Phi-
 61 nees filius eius, Abisue filius eius, * Bopci
 62 filius eius, Ozi filius eius, Zarahia filius eius,
 63 * Meraioth filius eius, Amarias filius eius,
 64 Achitob filius eius, * Sadoc filius eius, Achi-
 65 maas filius eius. * Et hæc habitacula eorum
 per vicos atque confinia, filiorum scilicet
 Aaron, iuxta cognationes Caathitarum: ip-
 66 sis enim sorte contigerant. * Dederunt igitur
 eis Hebron in terra Iuda, & suburbana
 eius per circuitum: * agros autem ciuitatis,
 67 & villas, Caleb filio Iephone. * Porro filijs
 Aaron dederunt ciuitates ad confugiendū
 68 Hebron, & Lobna, & suburbana eius, * Ie-
 69 ther quoque, & Elthemo cum suburbanis
 suis, sed & Helon, & Dabir cum suburba-
 70 nis suis, * Afsan quoque, & Bethsemes &
 suburbana earum. * De tribu autem Benia-
 min, Gabee & suburbana eius, & Almath
 cum suburbanis suis, Anathoth quoque
 cum suburbanis suis: omnes ciuitates, tre-
 71 decim, per cognationes suas. * Filijs autem
 Caath residuis de cognatione sua dederunt
 ex dimidia tribu Manasse in possessionem
 72 vrbes decem. * Porro filijs Gersom per co-
 gnationes suas de tribu Issachar, & de tri-
 73 bu Aser, & de tribu Nephthali, & de tribu
 74 Manasse in Basan, vrbes tredecim. * Filijs
 autem Merari per cognationes suas de tri-
 75 bu Ruben, & de tribu Gad, & de tribu Za-
 bulon, dederunt sorte ciuitates duodecim.
 76 * Dederunt quoque filij Israel Leuitis ciui-
 77 tates, & suburbana earum: dederuntq. per
 sortem, ex tribu filiorum Iuda, & ex tribu
 filiorum Simeon, & ex tribu filiorum Be-
 78 niamin vrbes has, quas vocauerunt nomi-
 79 nibus suis, & his, qui erant de cognatione
 filiorum Caath, fueruntq. ciuitates in ter-
 80 minis

minis eorum de tribu Ephraim. * Dederunt ergo eis vrbes ad confugiendum, Sichem cum suburbanis suis in monte Ephraim, & Gazer cum suburbanis suis, * Iemmaam quoque cum suburbanis suis, & Bethoron similiter, * necnon & Helon cum suburbanis suis, & Gethremmon in eundem modum. * Porro ex dimidia tribu Manasse, Aner & suburbana eius, Balaam & suburbana eius: his videlicet, qui de cognatione filiorum Caath reliqui erant.

* Filij autem Gersom de cognatione dimidia tribus Manasse Gaulon in Basan, & suburbana eius, & Astharoth cum suburbanis suis. * De tribu Issachar, Cedes & suburbana eius, & Dabereth cum suburbanis suis, * Ramoth quoque & suburbana eius, & Anem cum suburbanis suis. * De tribu vero Aser: Masal cum suburbanis suis, & Abdon similiter, * Hucac quoque & suburbana eius, & Rohob cum suburbanis suis.

* Porro de tribu Nephthali, Cedes in Gallilaea & suburbana eius, Hamon cum suburbanis suis, & Cariathaim, & suburbana eius. * Filij autem Merari residuis: de tribu Zabulon, Remmono & suburbana eius, & Thabor cum suburbanis suis: * trans Iordanem quoque ex aduerso Iericho contra Orientem Iordanis, de tribu Ruben, Bosor in solitudine cum suburbanis suis, & Issa cum suburbanis suis, * Cademoth quoque & suburbana eius, & Mephaat cum suburbanis suis. * Neenon & de tribu Gad, Ramoth in Galaad & suburbana eius, & Manaim cum suburbanis suis, * sed & Hesebon cum suburbanis suis, & Iezer cum suburbanis suis.

C A P. V I I.

PORRO filij Issachar: Thola, & Phua, Iasub, & Simeron, quattuor. * Filij Thola: Ozi & Raphaia, & Ieriel, & Iemai, & Iebsem, & Samuel, principes per domos cognationum suarum. De stirpe Thola viri fortissimi numerati sunt in diebus David, viginti duo millia sexcenti. * Filij Ozi: Izrahia, de quo nati sunt Michael, & Obadia,

& Ioel, & Iesia, quinque omnes principes.

* Cumq. eis per familias, & populos suos, accincti ad praelium, viri fortissimi, triginta sex millia: multas enim habuerunt vxores, & filios. * Fratres quoque eorum per omnem cognationem Issachar robustissimi ad pugnandum, octoginta septem millia numerati sunt.

* Filij Benjamin: Bela, & Bechor, & Iadiel, tres. * Filij Bela: Esbon, & Ozi, & Oziel, & Ierimoth, & Vrai, quinque principes familiarum, & ad pugnandum robustissimi: numerus autem eorum, viginti duo millia & triginta quattuor.

* Porro filij Bechor: Zamira, & Ioas, & Eliezer, & Elioenai, & Amri, & Ierimoth, & Abia, & Anathoth, & Almath: omnes hi, filij Bechor.

* Numerati sunt autem per familias suas principes cognationum suarum ad bella fortissimi, viginti millia & ducenti.

* Porro filij Iadihel: Balan. Filij autem Balan: Iehus, & Benjamin, & Aod, & Chanana, & Zethan, & Tharsis, & Ahisahar.

* omnes hi filij Iadihel, principes cognationum suarum, viri fortissimi, decem & septem millia, & ducenti ad praelium procedentes. * Sepham quoque, & Hapham filij Hir: & Hasim filij Aher.

* Filij autem Nephthali: Iasiel, & Guni, & Ieser, & Selum, filij Bala. * Porro filius Manasse, Esriel: concubinaq. eius Syra peperit Machir patrem Galaad.

* Machir autem accepit vxores filijs suis Happhim, & Saphan: & habuit sororem nomine Maacha: nomen autem secundi, Salphaad, natq. sunt Salphaad filiae.

* & peperit Maacha vxor Machir filium, vocauitq. nomen eius Phares: porro nomen fratris eius, Sares: & filij eius, Vlam, & Recen.

* Filius autem Vlam, Baddan. hi sunt filij Galaad, filij Machir, filij Manasse.

* Soror autem eius Regina peperit Virumdecorum, & Abiezer, & Mohola.

* Erant autem filij Semida, Ahir, & Sechem, & Leci, & Aniam. * Filij autem Ephraim: Suthala, Bared filius eius, Thahath filius eius, Elada filius eius, Thahath filius eius, huius filius Zabad, & huius filius Suthala, & huius filius Ezer, & Elad: occide-

occiderunt autem eos viri Geth indigenæ,
quia descenderant ut inuaderent possessiones
eorum. * Luxit igitur Ephraim pater
eorum multis diebus, & venerunt fratres
eius ut consolarentur eum. * Ingressusque est
ad uxorem suam: quæ concepit, & peperit
filiū, & vocavit nomen eius Beria, eo quod
in malis domus eius ortus esset: * filia au-
tem eius fuit Sara, quæ ædificauit Bethoron
inferiorem & superiorem, & Ozenara.
* Porro filius eius Rapha, & Reseph, & Tha-
le, de quo natus est Thaan, * qui genuit
Laadan: huius quoque filius Ammiud, qui
genuit Elisama, * de quo ortus est Nun, qui
habuit filium Iosue. * Possessio autem eorum
& habitatio, Bethel cum filiabus suis, &
contra orientem Noran ac Occidentalem
plagam Gazer & filiarum eius, Sichem quoque
cum filiabus suis, usque ad Aza cum filia-
bus eius. * Iuxta filios quoque Manasse
Bethsan & filias eius, Thanach & filias eius,
Mageddo & filias eius: Dor & filias eius:
in his habitauerunt filij Ioseph, filij Israel.
* Filij Aser: Iemna, & Iesua, & Iessui, & Ba-
ria, & Sara soror eorum. * Filij autem Ba-
ria: Heber, & Melchiel: ipse est pater Bar-
saith. * Heber autem genuit Iephlat, &
Somer, & Hotham, & Suaa sororem eo-
rum. * Filij Iephlat: Phosech, & Chamaal,
& Asoth: hi filij Iephlat. * Porro filij So-
mer: Ahi, & Roaga, & Haba, & Aram.
* Filij autem Helem fratris eius: Supha, &
Iemna, & Selles, & Amal. * Filij Supha:
Sue, Harnapher, & Sual, & Beri, & Iamra,
* Bosor, & Hod, & Samma, & Salusa, &
Iethran, & Bera. * Filij Iether: Iephone, &
Phaspha, & Ara. * Filij autem Olla: Aree,
& Haniel, & Resia. * Omnes hi filij Aser,
principes cognationum, electi atque for-
tissimi duces ducum: numerus autem eo-
rum ætatis, quæ apta esset ad bellum, vi-
ginti sex millia.

CAP. VIII.

BENIAMIN autem genuit Bale primo-
genitum suum, Asbel secundum, Ahara
tertium, * Nohaa quartum, & Rapha quin-

tum. * Fueruntque filij Bale: Addar, & Gera,
& Abiud; * Abisue quoque & Naaman, &
Ahoë, * sed & Gera, & Sephuphan, & Hu-
ram. * Hi sunt filij Ahod, principes co-
gnationum habitantium in Gabaa, qui tra-
sati sunt in Manahath. * Naaman autem,
& Achia, & Gera ipse transtulit eos, & ge-
nuit Oza, & Ahiud. * Porro Saharaïm ge-
nuit in regione Moab, postquam dimisit
Husim & Bara uxores suas. * Genuit au-
tem de Hodes uxore sua Iobab, & Sebia,
& Mofa, & Molchom, * Iehus quoque, & Se-
chia, & Marma. hi sunt filij eius principes
in familijs suis. * Mehusim vero genuit
Abitob, & Elphaal. * Porro filij Elphaal:
Heber, & Misaam, & Samad: hic ædifica-
uit Ono, & Lod, & filias eius. * Baria au-
tem, & Sama principes cognationum ha-
bitantium in Aialon: hi fugauerunt habi-
tatores Geth. * Et Ahio, & Sefac, & Ieri-
moth, * & Zabadia, & Arod, & Heder,
* Michael quoque, & Iespha, & Ioha filij Ba-
ria. * Et Zabadia, & Mosollam, & Hezeci,
& Heber, * & Iesamari, & Iezlia, & Iobab
filij Elphaal, * & Iacim, & Zechri, & Zabdi,
* & Elioenai, & Seletai, & Eliel, * & Adaia,
& Baraia, & Samarath filij Semei. * Et Ies-
pham, & Heber, & Eliel, * & Abdon, & Ze-
chri, & Hanan, * & Hanania, & Ælam, &
Anathothia, * & Iephdaia, & Phanuel filij
Sefac. * & Samfari, & Sohoria, & Otholia,
* & Iersia, & Elia, & Zechri, filij Ieroham.
* hi patriarchæ, & cognationum principes,
qui habitauerunt in Ierusalem. * in Gabaon
autem habitauerunt Abigabaon, & nomen
uxoris eius Maacha: * filiusque eius primoge-
nitus Abdon, & Sur, & Cis, & Baal, & Na-
dab. * Gedor quoque, & Ahio, & Zacher,
& Macelloth: * & Macelloth genuit Samaa:
habitaueruntque ex aduerso fratrum suorum
in Ierusalem cum fratribus suis. * Ner au-
tem genuit Cis, & Cis genuit Saul. Porro
Saul genuit Jonathan, & Melchisua, &
Abinadab, & Esbaal. * Filius autem Iona-
than, Meribbaal: & Meribbaal genuit Mi-
cha. * Filij Micha, Phithon, & Melech, &
Tharaa, & Ahaz. * & Ahaz genuit Ioadas:
&

& Ioadā genuit Alamath, & Azmoth, & Zamri : porro Zamri genuit Mofa, * & Mofa genuit Banaa, cuius filius fuit Rapha, de quo ortus est Elafa, qui genuit Afel. * Porro Afel sex filij fuerunt his nominibus, Ezricam, Bocru, Ifmahel, Saria, Obdia, & Hanan. omnes hi filij Afel. * Filij autem Efec fratris eius, Vlam primogenitus, & Iehus secundus, & Eliphalet tertius. * Fueruntq. filij Vlam viri robustissimi, & magno robore tendentes arcum : & multos habentes filios ac nepotes, vsque ad centum quinquaginta. Omnes hi, filij Benjamin.

C A P. IX.

VNIVERSVS ergo Israel dinumeratus est : & summa eorum scripta est in Libro regum Israel, & Iuda : translatiq. sunt in Babylonem propter delictum suum. * Qui autem habitauerunt primi in possessionibus, & in vrbibus suis : Israel, & Sacerdotes, & Leuitæ, & Nathinæi. * Commorati sunt in Ierusalem de filijs Iuda, & de filijs Benjamin, de filijs quoque Ephraim, & Manasse. * Othei filius Ammiud, filij Amri, filij Omrai, filij Bonni, de filijs Phares filij Iuda. * Et de Siloni : Afaia primogenitus, & filij eius. * De filijs autem Zaira : Iehuel, & fratres eorum, sexcenti nonaginta. * Porro de filijs Benjamin : Salo filius Mosollam, filij Oduia, filij Afana : * & Iobania filius Ieroham : & Ela filius Ozi, filij Mochori : & Mosollam filius Saphatiæ, filij Rahuel, filij Iebaniæ, * & fratres eorum per familias suas, nongenti quinquaginta sex. Omnes hi, principes cognationum per domos patrum suorum. * De sacerdotibus autem : Iedaia, Ioiarib, & Iachin : * Azarias quoque filius Helciæ, filij Mosollam, filij Sadoc, filij Maraioth, filij Achitob, pontifex domus Dei. * Porro Adaias filius Ieroham, filij Phassur, filij Melchiæ : & Maasai filius Adiel, filij Iezra, filij Mosollam, filij Mosollamith, filij Emmer. * fratres quoque eorum principes per familias suas, mille septingenti sexaginta, fortissimi robore ad fa-

ciendum opus ministerij in domo Dei. * De Leuitis autem : Semeia filius Hassub filij Ezricam, filij Hasebia de filijs Merari. * Bacbacar quoque carpentarius, & Galal, & Mathania filius Micha, filij Zechri, filij Asaph : * & Obdia filius Semeiæ, filij Galal, filij Idithun : & Barachia filius Afa, filij Elcana, qui habitauit in atrijs Netophati. * Ianitores autem : Sellum, & Accub, & Telmon, & Ahimam : & frater eorum Sellum princeps, * vsque ad illud tempus, in porta regis ad orientem, obseruabant per vices suas de filijs Leui. * Sellum vero filius Core filij Abiasaph, filij Core, cum fratribus suis, & domo patris sui, hi sunt Coritæ super opera ministerij, custodes vestibulorum tabernaculi : & familiæ eorum per vices castrorum Domini custodientes introitum. * Phinees autem filius Eleazari, erat dux eorum coram Domino. * Porro Zacharias filius Mosollamia, ianitor portæ tabernaculi testimonij. * Omnes hi electi in ostiarios per portas, ducenti duodecim : & descripti in villis proprijs : quos cōstituerunt Dauid, & Samuel Videns, in fide sua tam ipsos, quam filios eorum in ostijs domus Domini, & in tabernaculo vicibus suis. * Per quattuor ventos erant ostiarij : id est ad Orientem, & ad Occidentem, & ad Aquilonem, & ad Austrum. * Fratres autem eorum in viculis morabantur, & veniebant in sabbatis suis de tempore vsque ad tempus. * His quattuor Leuitis creditus erat omnis numerus ianitorum, & erant super exedras, & thesauros domus Domini. * Per gyrum quoque templi Domini morabantur in custodijs suis : vt cum tempus fuisset, ipsi manerent aperirent fores. * De horum genere erant & super vasa ministerij : ad numerum enim & inferebantur vasa, & efferebantur. * De ipsis & qui credita habebant vtenilia sanctuarij, præerant simlæ, & vino, & oleo, & thuri, & aromatibus. * Filij autem sacerdotum vnguentā ex aromatibus conficiebant. * Et Mathathias Leuites primogenitus Sellum Coritæ, præfectus erat eorum, quæ in sartagine frangebantur. * Porro de filijs

filij Caath fratribus eorū, super panes erant
propositionis, vt semper nouos per singula
sabbata prępararent. * Hi sunt principes
cantorum per familias Leuitarum, qui in
exedris morabantur, vt die ac nocte iugiter
suo ministerio deseruirent. * Capita Leui-
tarum, per familias suas principes, manserunt
in Ierusalem. * In Gabaon autem com-
morati sunt pater Gabaon Iehiel, & nomen
vris eius Maacha. * Filius primogenitus
eius Abdon, & Sur, & Cis, & Baal, & Ner,
& Nadab, * Gedor quoque, & Ahio, & Za-
charias, & Macelloth. * Porro Macelloth
genuit Samaan: isti habitauerunt e regione
fratrum suorum in Ierusalem, cum fratri-
bus suis. * Ner autem genuit Cis: & Cis ge-
nuit Saul: & Saul genuit Ionathan, & Mel-
chisua, & Abinadab, & Esbaal. * Filius au-
tem Ionathan, Meribbaal: & Meribbaal ge-
nuit Micha. * Porro filij Micha, Phithon, &
Melech, & Tharaa, & Ahaz. * Ahaz autem
genuit Iara, & Iara genuit Alamath, & Az-
moth, & Zamri. Zamri autem genuit Mo-
sa. * Mosa vero genuit Banaa: cuius filius
Raphaia, genuit Elasa: de quo ortus est
Asel. * Porro Asel sex filios habuit his no-
minibus, Ezricam, Bocru, Ismael, Saria, Ob-
dia, Hanan. hi sunt filij Asel.

CAP. X.

PHILISTHIIM autem pugnabant con-
tra Israel, fugeruntq. viri Israel Pala-
sthinos, & ceciderunt vulnerati in monte
Gelboe. * Cumq. appropinquassent Philis-
thæi persequentes Saul, & filios eius, per-
cusserunt Ionathan, & Abinadab, & Mel-
chisua filios Saul. * Et aggrauatum est præ-
lium contra Saul, inueneruntq. eum sagit-
tarij, & vulnerauerunt iaculis. * Et dixit Saul
ad armigerum suum: Euagina gladium
tuum, & interfice me: ne forte veniant in-
circumcisi isti, & illudant mihi. Noluit au-
tem armiger eius hoc facere, timore perter-
ritus: arripuit ergo Saul ensem, & irruit in
eum. * Quod cum vidisset armiger eius, vi-
delicet mortuum esse Saul, irruit etiam ipse
in gladium suum, & mortuus est. * Interijt

ergo Saul, & tres filij eius, & omnis domus
illius pariter concidit. * Quod cum vidissent
viri Israel, qui habitabant in campestribus,
fugerunt: & Saul ac filij eius mortuis, de-
reliquerūt vrbes suas, & huc illucq. dispersi
sunt: veneruntq. Philisthijm, & habitaue-
runt in eis. * Die igitur altero detrahentes
Philisthijm spolia cęsorum, inuenerunt
Saul, & filios eius iacentes in monte Gel-
boe. * Cumq. spoliassent eum, & amputas-
sent caput, armisq. nudassent, miserunt in
terram suam, vt circumferretur, & ostende-
retur idolorum templis, & populis: * arma
autem eius consecrauerunt in fano dei sui,
& caput affixerunt in templo Dagon. * Hoc
cum audissent viri labes Galaad, omnia
scilicet quę Philisthijm fecerant super Saul,
* consurrexerunt singuli virorum fortium,
& tulerunt cadauera Saul & filiorum eius:
attuleruntq. ea in Iabes, & sepelierunt ossa
eorum subter quercum, quę erat in Iabes,
& ieiunauerunt septem diebus. * Mortuus
est ergo Saul propter iniquitates suas, eo
quod præuaricatus sit mandatum Domini
quod præceperat, & non custodierit illud:
sed insuper etiam pythoniſſam consuluerit,
* nec sperauerit in Domino: propter quod
interfecit eum, & transtulit regnum eius ad
Dauid filium Isai.

CAP. XI.

CONGREGATVS est igitur omnis Is-
rael ad Dauid in Hebron, dicens: Os
tuum sumus, & caro tua. * Heri quoque, &
nudiustertius cum adhuc regnaret Saul, tu
eras qui educebas, & introducebas Israel:
tibi enim dixit Dominus Deus tuus: Tu
pasces populum meum Israel, & tu eris
princeps super eum. * Venerunt ergo om-
nes maiores natu Israel ad regem in He-
bron, & iniit Dauid cum eis fœdus coram
Domino: vnixeruntq. eum regem super Is-
rael, iuxta sermonem Domini, quem locu-
tus est in manu Samuel. * Abijt quoque
Dauid, & omnis Israel in Ierusalem. hæc
est Iebus, vbi erant Iebusæi habitatores ter-
rę. * Dixeruntq. qui habitabant in Iebus

ad Dauid : Non ingredieris huc . Porro Dauid cepit arcem Sion , quæ est Ciuitas Dauid , * dixitque : Omnis qui percussit Iebusæum in primis , erit princeps & dux . Ascendit igitur primus Ioab filius Saruiz , & factus est princeps . * Habitauit autem Dauid in arce , & idcirco appellata est Ciuitas Dauid . * Edificauitq: urbem in circuitu a Mello vsque ad gyrum , Ioab autem reliqua vrbis extruxit . * Proficiebatq: Dauid vadens & crescens , & Dominus exercituum erat cum eo . * Hi principes virorum fortium Dauid , qui adiuuerunt eum vt rex fieret super omnem Israel iuxta verbum Domini , quod locutus est ad Israel . * Et iste numerus robustorum Dauid : Iesbaam filius Hachamoni princeps inter triginta : iste leuauit hastam suam super trecentos vulneratos vna vice . * Et post eum Eleazar filius patruī eius Ahohites , qui erat inter tres potentes . * Iste fuit cum Dauid in Phesdomim , quando Philisthijm congregati sunt ad locum illum in prælium : & erat ager regionis illius plenus hordeo , fugeratq: populus a facie Philisthinorum . * Hi steterunt in medio agri , & defenderūt eum : cumq: percussissent Philisthæos , dedit Dominus salutem magnam populo suo . * Descenderunt autem tres de triginta principibus ad petram , in qua erat Dauid , ad speluncam Odollam , quando Philisthijm fuerant castrametati in Valle raphaim . * Porro Dauid erat in præsidio , & statio Philisthinorum in Bethlehem . * Desiderauit igitur Dauid , & dixit : O si quis daret mihi aquam de cisterna Bethlehem , quæ est in porta . * Tres ergo isti per media castra Philisthinorum perrexerunt , & hauserunt aquam de cisterna Bethlehem , quæ erat in porta , & attulerunt ad Dauid vt biberet : qui noluit , sed magis libauit illam Domino , * dicens : Absit vt in conspectu Dei mei hoc faciam , & sanguinem istorum virorum bibam : quia in periculo animarum suarum attulerunt mihi aquam . Et ob hanc causam noluit bibere . hæc fecerunt tres robustissimi . * Abisai quoque frater Ioab ipse erat princeps :

trium , & ipse leuauit hastam suam contra trecentos vulneratos , & ipse erat inter tres nominatissimus , * & inter tres secundos inclutus , & princeps eorum : verumtamen vsque ad tres primos non peruenerat . * Banaias filius Ioiadæ viri robustissimi , qui multa opera perpetrarat , de Cabseel : ipse percussit duos ariel Moab : & ipse descendit ; & interfecit leonem in media cisterna tempore niuis . * Et ipse percussit virum Ægyptium , cuius statura erat quinque cubitorū , & habebat lanceam vt liciatorium textentium : descendit igitur ad eum cum virga , & rapuit hastam , quam tenebat manu : & interfecit eum hasta sua . * Hæc fecit Banaias filius Ioiadæ , qui erat inter tres robustos nominatissimus , * inter triginta primus , verumtamen ad tres vsque non peruenerat : posuit autem eum Dauid ad auriculam suam . * Porro fortissimi viri in exercitu , Asahel frater Ioab , & Elchanan filius patruī eius de Bethlehem , * Sámooth Aronites , Helles Phalonites , * Ira filius Acces Thecutes , Abiezer Anathothites , * Sobbochai Husathites , Ilai Ahohites , * Maharai Netophathites , Heled filius Baana Netophathites , * Ethai filius Ribai de Gabaath filiorum Benjamin , Banaia Pharatonites , * Hurai de Torrente Gaas , Abiel Arbathites , Azmoth Bauramites , Eliaba Salabonites . * Filij Assēm Gezonites , Jonathan filius Sage Ararites , * Ahiam filius Sachar Ararites , * Eliphai filius Uri , * Hephher Mecherathites , Ahia Phelonites , * Hesro Carmelites , Naarai filius Albai , * Ioel frater Nathan , Mibahar filius Agarai , * Selec Ammonites , Naarai Berothites armiger Ioab filij Saruiz . * Ira Iethræus , Gareb Iethræus , * Vrias Herthæus , Zabad filius Oholi , * Adina filius Siza Rubenites princeps Rubenitarum , & cum eo triginta : * Hanan filius Maacha , & Iosaphat Mathanites , * Ozia Astarothites , Samma , & Ichiel filij Hotham Arorites , * Iedihel filius Samri , & Ioha frater eius Thosaites , * Eliel Mahumites , & Ieribai , & Iosaia filij Elnaem , & Iethma Moabites , Eliel , & Obed , & Iasiel de Masobia .

CAP. XII.

HI quoque venerunt ad Dauid in Siceleg, cum adhuc fugeret Saul filium Cis, qui erant fortissimi & egregij pugnatōres, tendentes arcum, & vtrique manu fundis saxa iacentes, & dirigentes sagittas de fratribus Saul ex Benjamin. * Princeps Ahiezer, & Ioas filij Samaa Gabaathites, & Iaziel, & Phallet filij Azmoth, & Baracha, & Iehu Anathorites. * Samaias quoque Gabaonites fortissimus inter triginta & super triginta. Ieremias, & Iecheziel, & Iohanan, & Iezabad Gaderothites. * & Eluzai & Ierimuth, & Baalia, & Samaria, & Saphatia Haruphites. * Elcana, & Iesia, & Azareel, & Ioezer, & Iesbaam de Carehim: * Ioela quoque, & Zabadia filij Ieroham de Gedor. * Sed & de Gaddi transfugerunt ad Dauid, cum lateret in deserto, viri robustissimi, & pugnatōres optimi, tenentes clypeum & hastam: facies eorum quasi facies leonis, & veloces quasi capreae in montibus: * Ezer princeps, Obdias secundus, Eliab tertius, * Masmana quartus, Ieremias quintus, * Ethisextus, Eliel septimus, * Iohanan octauus, Elzebad nonus, * Ieremias decimus, Machabai vndecimus. * hi de filiis Gad principes exercitus: nouissimus centum militibus praeerat, & maximus, mille. * Isti sunt qui transierunt Iordanem mense primo, quando inundare consuevit super ripas suas: & omnes fugauerunt qui morabantur in vallibus ad orientalem plagam & occidentalem. * Venerunt autem & de Benjamin, & de Iuda ad praesidium, in quo morabatur Dauid. * Egressusque est Dauid obviam eis, & ait: Si pacifice venistis ad me ut auxiliemini mihi, cor meum iungatur vobis: si autem insidiimini mihi pro aduersariis meis, cum ego iniquitatem in manibus non habeam, videat Deus patrum nostrorum, & iudicet. * Spiritus vero induit Amasai principem inter triginta, & ait: Tui sumus o Dauid, & tecum fili Isai: pax, pax tibi, & pax adiutoribus tuis. te enim adiuvat Deus tuus. Suscepit ergo eos Dauid, & consti-

tuit principes turmae. * Porro de Manasse transfugerunt ad Dauid, quando veniebat cum Philisthiim aduersus Saul, ut pugnaret: & non dimicauit cum eis. quia inito consilio remiserunt eum principes Philisthinorum, dicentes: Periculo capitis nostri reuertetur ad dominum suum Saul. * Quando igitur reuersus est in Siceleg, transfugerunt ad eum de Manasse; Ednas, & Iozabad, & Iedihel, & Michael, & Ednas, & Iozabad, & Eliu, & Salathi, principes millium in Manasse. * hi praeberunt auxilium Dauid aduersus latrunculos: omnes enim erant viri fortissimi, & facti sunt principes in exercitu. * Sed & per singulos dies veniebant ad Dauid ad auxiliandum ei, usque dum fieret grandis numerus, quasi exercitus Dei. * Iste quoque est numerus principum exercitus, qui venerunt ad Dauid, cum esset in Hebron, ut transferrent regnum Saul ad eum, iuxta verbum Domini. * Filij Iuda portantes clypeum & hastam, sex millia octingenti expediti ad praelium. * De filiis Simeon virorum fortissimorum ad pugandum, septem millia centum. * De filiis Leui, quattuor millia sexcenti. * Ioiada quoque princeps de stirpe Aaron, & cum eo tria millia septingenti. * Sadoc etiam puer egregiae indolis, & domus patris eius, principes viginti duo. * De filiis autem Benjamin fratribus Saul, tria millia: magna enim pars eorum adhuc sequebatur domum Saul. * Porro de filiis Ephraim viginti millia octingenti, fortissimi robore, viri nominati in congregationibus suis. * Et ex dimidia tribu Manasse, decem & octo millia, singuli per nomina sua venerunt ut constituerent regem Dauid. * De filiis quoque Issachar viri eruditi, qui noverant singula tempora ad praecipendum quid facere deberet Israel, principes ducenti: omnis autem reliqua tribus eorum consilium sequebatur. * Porro de Zabulon qui egrediebantur ad praelium, & stabant in acie instructi armis bellicis, quinquaginta millia venerunt in auxilium, non in corde duplici. * Et de Nephthali, principes mille, & cum eis instructi clypeo

& hasta, triginta & septem millia. * De Dan etiam præparati ad prælium, viginti octo millia sexcenti. * Et de Aser egredientes ad pugnam, & in acie prouocantes, quadraginta millia. * Trans Iordanem autem de filijs Ruben, & de Gad, & dimidia parte tribus Manasse instructi armis bellicis, centum viginti millia. * Omnes isti viri bellatores expediti ad pugnandum, corde perfecto venerunt in Hebron, vt constituerent regem Dauid super vniuersum Israel: sed & omnes reliqui ex Israel, vno corde erant, vt rex fieret Dauid. * Fueruntq. ibi apud Dauid tribus diebus comedentes & bibentes. præparauerant enim eis fratres sui. * Sed & qui iuxta eos erant, vsque ad Issachar, & Zabulon, & Nephthali, afferebant panes in asinis, & camelis, & mulis, & bobus ad vescendum: farinam, palathas, vuam passam, vinum, oleum, boues, arietes ad omnem copiam. gaudium quippe erat in Israel.

C A P. XII.

INIT autem consilium Dauid cum tribunis, & centurionibus, & vniuersis principibus, * & ait ad omnem cœtum Israel: Si placet vobis: & a Domino Deo nostro egreditur sermo, quem loquor: mittamus ad fratres nostros reliquos in vniuersas regiones Israel, & ad Sacerdotes, & Leuitas, qui habitant in suburbanis vrbiū, vt congregentur ad nos, * & reducamus arcam Dei nostri ad nos: non enim requisuimus eam in diebus Saul. * Et respondit vniuersa multitudo vt ita fieret: placuerat enim sermo omni populo. * Congregauit ergo Dauid cunctum Israel a Sihor Ægypti, vsque dum ingrediari Emath, vt adduceret arcam Dei de Caria Thiarim. * Et ascendit Dauid, & omnis vir Israel ad collem Caria Thiarim, qui est in Iuda, vt afferret inde arcam Domini Dei sedentis super cherubim, vbi inuocatum est nomen eius. * Imposueruntq. arcam Dei super plaustrum nouum, de domo Abinadab: Oza autem, & frater eius minabant plaustrum. * Porro Dauid, & vniuersus Israel ludebant coram Deo omni

virtute in canticis, & in citharis, & psalterijs, & tympanis, & cymbalis, & tubis. * Cum autem peruenissent ad Arcam Chidon, tetendit Oza manum suam, vt sustentaret arcam: bos quippe lasciuiens paululum inclinauerat eam. * Iratus est itaque Dominus contra Ozam, & percussit eum, eo quod tetigisset arcam: & mortuus est ibi coram Domino. * Contristatusq. est Dauid, eo quod diuississet Dominus Ozam: vocauitq. locum illum: Diuisio Ozæ vsque in præsentem diem. * Et timuit Deum tunc temporis, dicens: Quo modo possum ad me introducere arcam Dei? * Et ob hanc causam non adduxit eam ad se, hoc est, in Ciuitatem Dauid, sed auertit in domum Obededom Gethæi. * Mansit ergo arca Dei in domo Obededom tribus mensibus: & benedixit Dominus domui eius, & omnibus quæ habebat.

C A P. XIII.

MISIT quoque Hiram rex Tyri nuncios ad Dauid, & ligna cedrina, & artifices parietum, lignorumque: vt ædificarent ei domum. * Cognouitq. Dauid quod confirmasset eum Dominus in regem super Israel, & subleuatū esset regnum suum super populum eius Israel. * Accepit quoque Dauid alias vxores in Ierusalem: genuitq. filios, & filias. * Et hæc nomina eorum, qui nati sunt ei in Ierusalem: Samua, & Sobad, Nathan, & Salomon, * Iebahar, & Elisua, & Eliphalet, * Noga quoque, & Napheg, & Iaphia, * Elisama, & Baaliada, & Eliphalet. * Audientes autem Philisthiim eo quod vnctus esset Dauid in regem super vniuersum Israel, ascenderunt omnes vt quærerent eum: quod cum audisset Dauid, egressus est obuiam eis. * Porro Philisthiim venientes, diffusi sunt in Valle Raphaim. * Consuluitq. Dauid Dominum, dicens: Si ascendam ad Philisthæos, & si trades eos in manu mea? Et dixit ei Dominus: Ascende, & tradam eos in manu tua. * Cumq. illi ascendissent in Baalpharasim, percussit eos ibi Dauid, & dixit: Diuinit Deus inimicos meos

meos per manum meam, sicut diuiduntur aquæ: & idcirco vocatum est nomen illius loci Baal Pharasim. * Dereliqueruntq. ibi deos suos, quos Dauid iussit exuri. * Alia etiam vice Philisthijm irruerunt, & diffusi sunt in valle. * Consuluitq. rursum Dauid Deum, & dixit ei Deus: Non ascendas post eos, recede ab eis, & venies contra illos ex aduerso pyrorum. * Cumq. audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum, tunc egredieris ad bellum. Egressus est enim Deus ante te, vt percutiat castra Philisthijm. * Fecit ergo Dauid sicut præceperat ei Deus, & percussit castra Philisthinorum, de Gabaon vsque Gazera. * Diuulgatumq. est nomen Dauid in vniuersis regionibus, & Dominus dedit pauorem eius super omnes gentes.

C A P . X V .

FECIT quoque sibi domos in Ciuitate Dauid: & ædificauit locum arcæ Dei, retenditq. ei tabernaculum. * Tunc dixit Dauid: illicitum est vt a quocumque portetur arca Dei nisi a Leuitis, quos elegit Dominus ad portandum eam, & ad ministrandum sibi vsque in æternum. * Congregauitq. vniuersum Israel in Ierusalem, vt afferretur arca Dei in locum suum, quem præparauerat ei. * Necnon & filios Aaron, & Leuitas. * de filiis Caath, Vriel princeps fuit, & fratres eius centum viginti. * De filiis Merari, Asaia princeps: & fratres eius ducenti viginti. * De filiis Gersom, Ioel princeps; & fratres eius centum triginta. * De filiis Eliphaphan, Semeias princeps; & fratres eius ducenti. * De filiis Hebron, Eliel princeps; & fratres eius octoginta. * De filiis Oziel, Aminadab princeps; & fratres eius ceterum duodecim. * Vocauitq. Dauid Sadoc, & Abiathar sacerdotes, & Leuitas, Vriel, Asaia, Ioel, Semeiam, Eliel, & Aminadab: * & dixit ad eos: Vos qui estis principes familiarum Leuitarum, sanctificamini cum fratribus vestris, & afferte arcam Domini Dei Israel ad locum, qui ei præparatus est: * ne vt a principio, quia nõ eratis præsentibus, percussit nos Dominus; sic & nunc fiat, illicitum

quid nobis agentibus. * Sanctificati sunt ergo Sacerdotes, & Leuitæ, vt portarent arcam Domini Dei Israel. * Et tulerunt filij Leui arcam Dei, sicut præceperat Moyses iuxta verbum Domini humeris suis in venteribus. * Dixitq. Dauid principibus Leuitarum, vt constituerent de fratribus suis cantores in organis musicorum, nablis videlicet, & lyris, & cymbalis, vt resonaret in excelsis sonitus lætitiæ. * Constitueruntq. Leuitas: Hemam filium Ioel, & de fratribus eius Asaph filium Barachia: de filiis vero Merari, fratribus eorum: Ethan filium Casaia. * Et cum eis fratres eorum: in secundo ordine, Zachariam, & Ben, & Iaziel, & Semiramoth, & Iahiel, & Ani, Eliab, & Banaia, & Maasiam, & Mathathiam, & Eliphalu, & Maceniam, & Obededom, & Iehiel, ianitores. * Porro cantores, Heman, Asaph, & Ethan; in cymbalis æneis concrepantes. * Zacharias autem, & Oziel, & Semiramoth, & Iahiel, & Ani, & Eliab, & Maasias, & Banaias in nablis arcana cantabant. * Porro Mathathias, & Eliphalu, & Macenias, & Obededom, & Iehiel, & Ozaziu, in citharis pro octaua canebant epinicion. * Chonenias autem princeps Leuitarum, prophetiæ præerat, ad præcinentam melodiam: erat quippe valde sapiens. * Et Barachias, & Elcana: ianitores arcæ. * Porro Sebenias, & Iosaphat, & Nathanael, & Amasai, & Zacharias, & Banaias, & Eliezer sacerdotes, clangebant tubis coram arca Dei: & Obededom, & Iehias erant ianitores arcæ. * Igitur Dauid & omnes maiores natu Israel, & tribuni ierunt ad deportandam arcam fœderis Domini de domo Obededom cum lætitia. * Cumq. adiuuisset Deus Leuitas, qui portabant arcam fœderis Domini, immolabantur septem tauri, & septem arietes. * Porro Dauid erat indutus stola byssina, & vniuersi Leuitæ qui portabant arcam, cantoresq. & Chonenias princeps prophetiæ inter cantores: Dauid autem etiam indutus erat ephod lineo. * Vniuersusq. Israel deducebant arcam fœderis Domini in iubilo, & sonitu buccinæ, &

tubis, & cymbalis, & nablis, & citharis concrepantes. * Cumq. peruenisset arca 19
foederis Domini vsque ad Ciuitatem Dauid, Michol filia Saul prospiciens per fenestram, vidit regem Dauid saltantem atque ludentem, & despexit eum in corde suo.

C A P. XVI.

AT T V L E R V N T igitur arcam Dei, & 1
constituerunt eam in medio tabernaculi, quod tetenderat ei Dauid: & obtulerunt holocausta, & pacifica coram Deo.
* Cumq. compleisset Dauid offerens holocausta, & pacifica, benedixit populo in nomine Domini. * Et diuisit vniuersis per singulos, a viro vsque ad mulierem tortam panis, & partem assæ carnis bubalæ, & frixam oleo similam. * Constituitq. coram arca 4
Domini de Leuitis, qui ministrarent, & recordarentur operum eius, & glorificarent, atque laudarent Dominum Deum Israel:
* Asaph principem, & secundum eius Zachariam: Porro Iahiel, & Semiramoth, & Iehiel, & Mathathiam, & Eliab, & Banaïam, & Obededom: Iehiel super organa psalterij, & lyras: Asaph autem vt cymbalis personaret; * Banaïam vero, & laziel sacerdotes, canere tuba iugiter coram arca foederis Domini. * In illo die fecit Dauid principem ad confitendum Domino Asaph, & fratres eius.

* Confitemini Domino, & inuocate nomen eius: notas facite in populis adinventiones eius.

* Cantate ei, & psallite ei: & narrate omnia mirabilia eius.

* Laudate nomen sanctum eius: lætetur 10
cor quærentium Dominum.

* Quærite Dominum, & virtutem eius: 11
quærite faciem eius semper.

* Recordamini mirabilium eius quæ fecit: signorum illius, & iudiciorum oris eius.

* Semen Israel serui eius: filij Iacob electi eius.

* Ipse Dominus Deus noster: in vniuersa terra iudicia eius.

* Recordamini in sempiternum pacti 15

eius: sermonis, quem præcepit in mille generationes.

16 * Quem pepigit cum Abraham: & iuramenti illius cum Isaac.

17 * Et constituit illud Iacob in præceptum: & Israel in pactum sempiternum,

18 * Dicens: Tibi dabo Terram Chanaan, funiculum hereditatis vestræ.

19 * Cum essent pauci numero, parui & coloni eius.

20 * Et transierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum.

21 * Non dimisit quemquam calumniari eos, sed increpauit pro eis reges.

22 * Nolite tangere christos meos: & in prophetis meis nolite malignari.

23 * Cantate Domino omnis terra, annunciate ex die in diem salutare eius.

24 * Narrate in gentibus gloriam eius: in cunctis populis mirabilia eius.

25 * Quia magnus Dominus, & laudabilis nimis: & horribilis super omnes deos.

26 * Omnes enim dij populorum, idola: Dominus autem cælos fecit.

27 * Confessio & magnificentia coram eo: fortitudo & gaudium in loco eius.

28 * Afferte Domino familiæ populorum: afferte Domino gloriam & imperium.

29 * Date Domino gloriam, nomini eius, leuate sacrificium, & venite in cōspectu eius: & adorete Dominum in decore sancto.

30 * Commoueatur a facie eius omnis terra: ipse enim fundauit orbem immobilem.

31 * Latentur cæli, & exulter terra: & dicant in nationibus, Dominus regnauit.

32 * Tonet mare, & plenitudo eius: exultent agri, & omnia quæ in eis sunt.

33 * Tunc laudabūt ligna saltus coram Domino: quia venit iudicare terram.

34 * Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in æternum misericordia eius.

35 * Et dicite: Salua nos Deus saluator noster; & congrega nos, & erue de gentibus, vt confiteamur nomini sancto tuo, & exultemus in carminibus tuis.

36 * Benedictus Dominus Deus Israel ab æterno vsque in æternum: & dicat omnis populus:

populus : Amen ; & hymnum Domino .

* Reliquit itaque ibi coram arca fœderis 37
Domini Asaph, & fratres eius vt ministra-
rent in conspectu arcæ iugiter per singulos
dies, & vices suas. * Porro Obededom, & 38
fratres eius sexaginta octo ; & Obededom
filium Idithun, & Hosâ constituit ianito-
res. * Sadoc autem sacerdotem, & fratres 39
eius sacerdotes, coram tabernaculo Domi-
ni in excelso, quod erat in Gabaon, * vt of- 40
ferrent holocausta Domino super altare ho-
locautomatis iugiter, mane & vespere, iu-
xta omnia quæ scripta sunt in lege Domi-
ni, quam præcepit Israeli. * Et post eum 41
Heman, & Idithun, & reliquos electos,
vnumquemque vocabulo suo ad confiten-
dum Domino : Quoniam in æternum mi-
sericordia eius. * Heman quoque, & Idi- 42
thun canentes tuba, & quatientes cymba-
la, & omnia musicorum organa ad canen-
dum Deo ; filios autem Idithun fecit esse
portarios. * Reuersusq. est omnis populus 43
in domum suam : & Dauid, vt benediceret
etiam domui suæ.

CAP. XVII.

CUM autem habitaret Dauid in domo 1
sua, dixit ad Nathan prophetam : Ecce
ego habito in domo cedrina : arca autem
fœderis Domini sub pellibus est. * Et ait 2
Nathan ad Dauid : Omnia, quæ in corde
tuo sunt, fac : Deus enim tecum est. * Igi- 3
tur nocte illa factus est sermo Dei ad Na-
than, dicens : * Vade, & loquere Dauid ser-
uo meo : Hæc dicit Dominus : Non ædi-
ficabis tu mihi domum ad habitandum. :
* Neque enim mansi in domo ex eo tem- 4
pore, quo eduxi Israel, vsque ad diem hanc :
sed fui semper mutans loca tabernaculi, &
in tentorio manens cum omni Israel. Nū- 5
quid locutus sum saltem vni iudicū Israel,
quibus præceperam, vt pascerent populum
meum, & dixi : Quare non ædificastis mihi
domum cedrinam ? * Nunc itaque sic lo- 6
queris ad seruum meum Dauid : Hæc dicit
Dominus exercituum : Ego tuli te, cum in
pascuis sequereris gregem, vt esses dux po- 7

8 puli mei Israel. * Et fui tecum quocumque
perrexisti : & interfeci omnes inimicos tuos
coram te, feciq. tibi nomen quasi vnus ma-
9 gnorum, qui celebrantur in terra. * Et dedi
locum populo meo Israel : plantabitur, &
habitabit in eo, & vltra non commouebi-
tur : nec filij iniquitatis atterent eos, sicut
10 a principio, * ex diebus quibus dedi iudices
populo meo Israel, & humiliavi vniuersos
inimicos tuos. Annuncio ergo tibi, quod
ædificaturus sit tibi Dominus domum.
11 * Cumq. impleueris dies tuos vt vadas ad
patres tuos, suscitabo semen tuum post te,
quod erit de filiis tuis : & stabiliam regnum
12 eius. * Ipse ædificabit mihi domum, & fir-
13 mabo solium eius vsque in æternum. * Ego
ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium :
& misericordiam meam non auferā ab eo,
14 sicut abstuli ab eo, qui ante te fuit. * Et sta-
tuam eum in domo mea, & in regno meo
vsque in sempiternum : & thronus eius erit
15 firmissimus in perpetuum. * Iuxta omnia
verba hæc, & iuxta vniuersam visionem
istam, sic locutus est Nathan ad Dauid.
16 * Cumq. venisset rex Dauid, & sedisset co-
ram Domino, dixit : Quis ego sum Domi-
ne Deus, & quæ domus mea, vt præstares
17 mihi talia ? * Sed & hoc parum visum est
in conspectu tuo, ideoq. locutus es super
domum serui tui etiam in futurum : & fe-
cisti me spectabilem super omnes homines
18 Domine Deus. * Quid vltra addere potest
Dauid, cum ita glorificaueris seruum tuum,
19 & cognoueris eum ? * Domine propter fa-
mulum tuum iuxta cor tuum fecisti om-
nem magnificentiam hanc, & nota esse vo-
20 luisti vniuersa magnalia. * Domine, non est
similis tui : & non est alius Deus absque te,
ex omnibus, quos audiuius auribus no-
21 stris. * Quis enim est alius, vt populus tuus
Israel, gens vna in terra, ad quam perrexit
Deus, vt liberaret, & faceret populum sibi,
& magnitudine sua atque terroribus ejce-
ret nationes a facie eius, quem de Ægypto
22 liberarat ? * Et posuisti populum tuum Israel
tibi in populum vsque in æternum, & tu
23 Domine factus es Deus eius. * Nunc igitur
Domine,

Domine, sermo, quem locutus es famulo tuo, & super domum eius, confirmetur in perpetuum, & fac sicut locutus es. * Per-
maneatq. & magnificetur nomen tuum
vsque in sempiternum: & dicatur: Domi-
nus exercituum Deus Israel, & domus Da-
uid serui eius permanens coram eo. * Tu
enim Domine Deus meus reuelasti auricu-
lam serui tui, vt ædificares ei domum: &
idcirco inuenit seruus tuus fiduciam, vt
oret coram te. * Nunc ergo Domine tu es
Deus: & locutus es ad seruum tuum tan-
ta beneficia. * Et cœpisti benedicere do-
mum serui tui, vt sit semper coram te: te
enim Domine benedicente, benedicta erit
in perpetuum.

CAP. XVII.

FACTUM est autem post hæc, vt percu-
teret Dauid Philisthijm, & humiliaret
eos, & tolleret Geth, & filias eius de manu
Philisthijm, * percuteretq. Moab, & fierent
Moabitæ serui Dauid, offerentes ei munera.
* Eo tempore percussit Dauid etiam Adare-
zer regem Soba regionis Hemath, quando
perrexit vt dilataret imperium suum vsque
ad flumen Euphraten. * Cepit ergo Dauid
mille quadrigas eius, & septem millia equi-
tum, ac viginti millia virorum peditum,
subneruauitq. omnes equos curruum, exce-
ptis centum quadrigis, quas referuauit sibi.
* Superuenit autem & Syrus Damascenus,
vt auxilium præberet Adarezer regi Soba:
sed & huius percussit Dauid vigintiduo mil-
lia virorum. * Et posuit milites in Dama-
sco, vt Syria quoque seruiret sibi, & offerret
munera. Adiuuitq. eum Dominus in cun-
ctis, ad quæ perrexit. * Tulit quoque Da-
uid pharetras aureas, quas habuerant serui
Adarezer, & attulit eas in Ierusalem. * Nec
non de Thebath, & Chun vrbibus Adare-
zer æris plurimum, de quo fecit Salomon
mare æneum, & columnas, & vasa ænea.
* Quod cum audisset Thou rex Hemath,
percussisse videlicet Dauid omnem exerci-
tum Adarezer regis Soba, * misit Adoram
filium suum ad regem Dauid, vt postularet

ab eo pacem, & cōgratularetur ei quòd per-
cussisset, & expugnasset Adarezer: aduersa-
rius quippe erat Thou Adarezer. * Sed &
omnia vasa aurea, & argentea, & ænea con-
secrauit Dauid rex Domino, cum argento
& auro, quod tulerat ex vniuersis gentibus,
tam de Idumæa, & Moab, & filijs Ammon,
quàm de Philisthijm & Amalec. * Abisai
vero filius Saruizæ percussit Edom in Valle
Salinarum, decem & octo millia: * & consti-
tuit in Edom præsidium, vt seruiret Idu-
mæa Dauid: saluauitq. Dominus Dauid in
cunctis, ad quæ perrexit. * Regnauit ergo
Dauid super vniuersum Israel, & faciebat
iudiciũ atque iustitiam cuncto populo suo.
* Porro Ioab filius Saruizæ erat super exerci-
tum, & Iosaphat filius Ahilud a commen-
tarijs. * Sadoc autem filius Achitob, & Ahi-
melech, filius Abiathar, sacerdotes: & Susa,
scriba. * Banaïas quoque filius Ioiadæ su-
per legiones Cerethi, & Phelethi: porro fi-
lij Dauid, primi ad manum regis.

CAP. XIX.

ACCIDIT autem vt moreretur Naas
rex filiorum Ammon, & regnaret fi-
lius eius pro eo. * Dixitq. Dauid: Faciam
misericordiam cum Hanon filio Naas: præ-
stitit enim mihi pater eius gratiam. * Mi-
sitq. Dauid nuncios ad consolandum eum
super morte patris sui: Qui cum peruenis-
sent in terram filiorum Ammon, vt conso-
larentur Hanon, * dixerunt principes filio-
rum Ammon ad Hanon: Tu forsitan pu-
tas, quòd Dauid honoris causa in patrem
tuum miserit qui consolentur te: nec ani-
maduertis quòd vt explorent, & inuestigēt,
& scrutentur terram tuam, venerint ad te
serui eius. * Igitur Hanon pueros Dauid de-
caluauit, & rasit, & præcidit tunicas eorum
a natibus vsque ad pedes, & dimisit eos.
* Qui cum abiissent, & hoc mandassent Da-
uid, misit in occursum eorum (grandem
enim contumeliam sustinuerant) & præce-
pit vt manerent in Iericho, donec cresceret
barba eorum, & tunc reuerterentur. * Vi-
dentes autem filij Ammon, quòd iniuriam
fecissent

fecissent Dauid, tam Hanon, quàm reliquus populus, miserunt mille talenta argenti, vt cōducerent sibi de Mesopotamia, & de Syria Maacha, & de Soba currus & equites. * Cōdixeruntq. triginta duo millia curruū, & regem Maacha cum populo eius. Qui cum venissent, castrametati sunt e regione Medaba. Filij quoque Ammon congregati de vrbibus suis, venerūt ad bellum. * Quod cum audisset Dauid, misit Ioab, & omnem exercitum virorum fortium: * egressiq. filij Ammon, direxerunt aciem iuxta portam ciuitatis: reges autem, qui ad auxilium eius venerant, separatim in agro steterunt. * Igitur Ioab intelligens bellum ex aduerso, & post tergum contra se fieri, elegit viros fortissimos de vniuerso Israel, & perrexit contra Syrum. * Reliquam autem partem populi dedit sub manu Abisai fratris sui; & perrexerunt contra filios Ammon. * Dixitque: Si vicerit me Syrus, auxilio eris mihi: si autem superauerint te filij Ammon, ero tibi in præsidium. * Confortare, & agamus viriliter pro populo nostro, & pro vrbibus Dei nostri: Dominus autem quod in conspectu suo bonum est, faciet. * Perrexit ergo Ioab, & populus qui cum eo erat, contra Syrum ad prælum: & fugauit eos. * Porro filij Ammon videntes quod fugisset Syrus, ipsi quoque fugerunt Abisai fratrem eius, & ingressi sunt ciuitatem: reuersusq. est etiam Ioab in Ierusalem. * Videns autem Syrus quod cecidisset coram Israel, misit nuncios, & adduxit Syrum, qui erat trans fluuiū: Sophach autem princeps militiæ Adarezer, erat dux eorum. * Quod cum nunciatum esset Dauid, congregauit vniuersum Israel, & transiuit Iordanem, irruitq. in eos, & direxit ex aduerso aciem, illis contra pugnantes. * Fugit autem Syrus Israel: & interfecit Dauid de Syris septem millia curruum, & quadraginta millia peditū, & Sophach exercitus principē. * Videntes autem serui Adarezer se ab Israel esse superatos, transfugerunt ad Dauid, & seruiert ei: noluitq. vltra Syria auxilium præbere filiis Ammon.

CAP. XX.

FACTVM est autem post anni circulum, eo tempore, quo solent reges ad bella procedere, congregauit Ioab exercitum, & robur militiæ, & vastauit terram filiorum Ammon; perrexitq. & obsedit Rabba: porro Dauid manebat in Ierusalem, quando Ioab percussit Rabba, & destruxit eam. * Tulit autem Dauid coronam Melchom de capite eius, & inuenit in ea auri pondo talentum, & pretiosissimas gemmas, fecitq. sibi inde diadema: manubias quoque vrbis plurimas tulit: * populum autem, qui erat in ea, eduxit: & fecit super eos tribulas, & trahas, & ferrata carpenta transire, ita vt dissecarentur, & contererentur: sic fecit Dauid cunctis vrbibus filiorum Ammon: & reuersus est cum omni populo suo in Ierusalem. * Post hæc initum est bellum in Gazer aduersum Philisthæos: in quo percussit Sobochai Hufathites, Saphai de genere Raphaim, & humiliavit eos. * Aliud quoque bellum gestum est aduersus Philisthæos, in quo percussit Adeodatus filius Saltus Bethlehemitæ fratrem Goliath Gethæi, cuius hastæ lignum erat quasi licitorium texentium. * Sed & aliud bellum accidit in Geth, in quo fuit homo longissimus, senos habens digitos, id est, simul viginti quattuor: qui & ipse de Rapha fuerat stirpe generatus. * Hic blasphemauit Israel: & percussit eum Jonathan filius Samaa fratris Dauid. Hi sunt filij Rapha in Geth, qui ceciderunt in manu Dauid & seruorum eius.

CAP. XXI.

CONSURREXIT autem Satan contra Israel: & concitauit Dauid vt numeraret Israel. * Dixitq. Dauid ad Ioab, & ad principes populi: Ite, & numerate Israel a Bersabee vsque Dan: & afferte mihi numerum vt sciam. * Responditq. Ioab: Augeat Dominus populum suum cētuplum, quàm sunt: nonne domine mi rex, omnes serui tui sunt? quare hoc quærit dominus meus, quod

quod in peccatum reputetur Israeli? Sed 4
 sermo regis magis prauauit: egressusq. est
 Ioab, & circuiuit vniuersum Israel; & reuer-
 sus est Ierusalem: Deditq. Dauidi numerū 5
 eorum, quos circuierrat: & inuentus est om-
 nis numerus Israel, mille millia & centum
 millia virorum educentium gladium: de
 Iuda autem quadringenta septuaginta mil-
 lia bellatorum. * Nam Leui, & Benjamin 6
 non numerauit: eo quod Ioab inuitus exe-
 queretur regis imperium. * Displicuit au- 7
 tem Deo quod iussum erat; & percussit Is-
 rael. * Dixitq. Dauid ad Deum: Peccaui ni- 8
 mis vt hoc facerem: obsecro aufer iniqui-
 tatem serui tui, quia insipienter egi. * Et lo- 9
 cutus est Dominus ad Gad Videntem Da-
 uidis, dicens: * Vade, & loquere ad Dauid, 10
 & dic ei: Hæc dicit Dominus: Trium tibi
 optionem do; vnum, quod volueris, elige;
 & faciam tibi. * Cumq. venisset Gad ad 11
 Dauid, dixit ei: Hæc dicit Dominus: Elige
 quod volueris: * aut tribus annis famem: 12
 aut tribus mensibus te fugere hostes tuos;
 & gladium eorum non posse euadere: aut
 tribus diebus gladium Domini, & pestilen-
 tiam versari in terra, & angelum Domini
 interficere in vniuersis finibus Israel: nunc
 igitur vide quid respondeam ei, qui misit
 me. * Et dixit Dauid ad Gad: Ex omni 13
 parte me angustia premunt: sed melius
 mihi est, vt incidam in manus Domini;
 quia multæ sunt miserationes eius, quàm
 in manus hominum. * Misit ergo Dominus 14
 pestilentiam in Israel: & ceciderunt de Is-
 rael septuaginta millia virorum. * Misit 15
 quoque angelum in Ierusalem, vt percuter-
 et eam: cumq. percuteretur, vidit Domi-
 nus, & misertus est super magnitudine ma-
 li: & imperauit angelo, qui percutiebat:
 Sufficit, iam cesset manus tua. Porro ange-
 lus Domini stabat iuxta aream Ornan le-
 busai. * Leuansq. Dauid oculos suos, vidit 16
 angelum Domini stantem inter cælum &
 terram; & euaginatū gladium in manu
 eius, & versum contra Ierusalem: & ceci-
 derunt tam ipse, quàm maiores natu vestiti
 cilicijs, proni in terram. * Dixitq. Dauid 17

ad Deum: Nonne ego sum, qui iussi vt nu-
 meraretur populus? Ego, qui peccaui: ego,
 qui malum feci: iste grex quid cōmeruit?
 Domine Deus meus vertatur obsecro ma-
 nus tua in me, & in domum patris mei:
 18 populus autem tuus non percutiatur. * An-
 gelus autem Domini præcepit Gad vt di-
 ceret Dauidi vt ascenderet, extrueretq. al-
 tare Domino Deo in area Ornan lebusai.
 19 * Ascendit ergo Dauid iuxta sermonē Gad,
 quem locutus ei fuerat ex nomine Domi-
 ni. * Porro Ornan cum suspexisset, & vidisset
 angelum, quattuorq. filij eius cum eo, ab-
 sconderunt se: nam eo tempore terebat in
 20 area triticum. * Igitur cum veniret Dauid
 ad Ornan, conspexit eum Ornan, & proces-
 sit ei obuiam de area, & adorauit eum pro-
 nus in terram. * Dixitq. ei Dauid: Da mihi
 locum areæ tuæ, vt ædificem in ea altare
 Domino: ita vt quantum valet argenti ac-
 21 cipias, & cesset plaga a populo. * Dixit au-
 tem Ornan ad Dauid: Tolle, & faciat do-
 minus meus rex quodcumque ei placet:
 sed & bones dō in holocaustum, & tribu-
 las in ligna, & triticum in sacrificium: Om-
 22 nia libens præbebo. * Dixitq. ei rex Dauid:
 Nequaquam ita fiet, sed argentum dabo
 quantum valet: neque enim tibi auferre
 debeo, & sic offerre Domino holocausta.
 23 gratuita. * Dedit ergo Dauid Ornan pro
 loco siclos auri iustissimi ponderis sexcen-
 24 tos. * Et ædificauit ibi altare Domino: ob-
 tulitq. holocausta, & pacifica, & inuocauit
 Dominum, & exaudiuit eum in igne de cæ-
 25 lo super altare holocausti. * Præcepitq. Do-
 minus Angelo: & conuertit gladium suum
 26 in vaginam. * Protinus ergo Dauid, vi-
 dens quod exaudisset eum Dominus in area
 Ornan lebusai, immolauit ibi victimas.
 27 * Tabernaculum autem Domini, quod fe-
 cerat Moyses in deserto, & altare holocau-
 storum, ea tempestate erat in excelsa Ga-
 28 baon. * Et non prauauit Dauid ire ad al-
 tare vt ibi obsecraret Deum: nimio enim
 fuerat in timore perterritus, videns gla-
 dium Angeli Domini.

nomine, & p. d. q. m. l. x.

CAP. XXII.

DIXITQ. Dauid: Hæc est domus Dei, & hoc altare in holocaustum Israel. * Et præcepit vt cōgregarentur omnes profelyti de Terra Israel, & constituit ex eis latomos ad cædendos lapides & poliendos, vt ædificaretur domus Dei. * Ferrum quoque plurimum ad clauos ianuarum, & ad commissuras atque iuncturas præparauit. Dauid: & æris pondus innumerabile. * Ligna quoque cedrina non poterant æstimari, quæ Sidonij, & Tyrij deportauerant ad Dauid. * Et dixit Dauid: Salomon filius meus puer paruulus est & delicatus; domus autem, quam ædificari volo Domino, talis esse debet vt in cunctis regionibus nominetur: præparabo ergo ei necessaria. Et ob hanc causam ante mortem suã omnes præparauit impensas. * Vocauitq. Salomonem filium suum: & præcepit ei vt ædificaret domum Domino Deo Israel. * Dixitq. Dauid ad Salomonem: Fili mi, volūtatis meæ fuit vt ædificarem domum nomini Domini Dei mei, sed factus est sermo Domini ad me, dicens: Multum sanguinem effudisti, & plurima bella bellasti: non poteris ædificare domum nomini meo, tanto effuso sanguine coram me: * filius, qui nascetur tibi, erit vir quietissimus: faciam enim eum requiescere ab omnibus inimicis suis per circuitum: & ob hanc causam Pacificus vocabitur: & pacem & otium dabo in Israel cunctis diebus eius. * Ipse ædificabit domum nomini meo, & ipse erit mihi in filium, & ego ero illi in patrem: firmaboq. solium regni eius super Israel in æternum. * Nunc ergo fili mi, sit Dominus tecum, & prosperare, & ædifica domum Domino Deo tuo, sicut locutus est de te. * Det quoque tibi Dominus prudentiam & sensum, vt regere possis Israel, & custodire legem Domini Dei tui. * Tunc enim proficere poteris, si custodieris mandata, & iudicia, quæ præcepit Dominus Moyfi vt doceret Israel: confortare & viriliter age, ne timeas, neque paueas. * Ecce ego in paupertate mea præpa-

raui impensas domus Domini, auri talenta centum millia, & argenti mille millia talentorum: æris vero, & ferri non est pondus, vincitur enim numerus magnitudine: ligna & lapides præparauit ad vniuersa impendia. * Habes quoque plurimos artifices, latomos, & cæmētarios, artificesq. lignorum, & omnium artium ad faciendum opus prudentissimos, * in auro & argento & ære & ferro, cuius non est numerus. Surge igitur, & fac, & erit Dominus tecum. * Præcepit quoque Dauid cunctis principibus Israel, vt adiuuarent Salomonem filium suum. * Cernitis, inquires, quod Dominus Deus vester vobiscum sit, & dederit vobis requiẽ per circuitum, & tradiderit omnes inimicos vestros in manus vestras, & subiecta sit terra coram Domino, & coram populo eius. * Præbete igitur corda vestra & animas vestras, vt quæratís Dominum Deum vestrũ: & consurgite, & ædificate sanctuarium Domino Deo, vt introducatur arca fœderis Domini, & vasa Domino consecrata, in domum, quæ ædificatur nomini Domini.

CAP. XXIII.

IGITUR Dauid senex & plenus dierum, regem constituit Salomonem filium suum super Israel. * Et congregauit omnes principes Israel, & Sacerdotes atque Leuitas. * Numeratiq. sunt Leuitæ a triginta annis, & supra: & inuẽta sunt triginta octo millia virorum. * Ex his electi sunt, & distributi in ministerium domus Domini viginti quattuor millia: prepositorum autem & iudicum sex millia. * Porro quattuor millia ianitores: & totidem psaltæ canentes Domino in organis, quæ fecerat ad canendum. * Et distribuit eos Dauid per vices filiorum Levi, Gerson videlicet, & Caath, & Merari. * Filij Gerson: Leedan, & Semei. * Filij Leedan: princeps Iahiel, & Zethan, & Ioel, tres. * Filij Semei: Salomith, & Hosiel, & Aran, tres. isti principes familiarum Leedan. * Porro filij Semei, Lebeth, & Ziza, & Iaus, & Baria: isti filij Semei, quattuor.

Erat

*Erat autem Lebeth prior, Ziza secundus: 11
 porro laus & Baria non habuerunt pluri-
 mos filios, & idcirco in vna familia, vnaq-
 domo computati sunt. * Filij Caath: Am- 12
 ram, & Isaar, Hebron, & Oziel, quattuor.
 * Filij Amram, Aaron, & Moyfes. Separa- 13
 tusq. est Aaron vt ministraret in Sancto san-
 ctorum, ipse & filij eius in sempiternum, &
 adoleret incensum Domino secundum ri-
 tum suum, ac benediceret nomini eius in-
 perpetuum. * Moyfi quoque hominis Dei 14
 filij annumerati sunt in tribu Leui. * Filij 15
 Moyfi: Gersom, & Eliezer. * Filij Gersom: 16
 Subuel primus. * Fuerunt autem filij Elie- 17
 zer: Rohobia primus: & non erant Eliezer
 filij alij. Porro filij Rohobia multiplicati
 sunt nimis. * Filij Isaar: Salomith primus. 18
 * Filij Hebron: Ieriau primus, Amarias se- 19
 cundus, Iahaziel tertius, Iecmaam quartus.
 * Filij Oziel: Micha primus, Iesia secundus. 20
 * Filij Merari: Moholi, & Musi. Filij Moho- 21
 li: Eleazar, & Cis. * Mortuus est autem Elea- 22
 zar, & non habuit filios, sed filias: accepe-
 runtq. eas filij Cis fratres earum. * Filij Mu- 23
 si: Moholi, & Eder, & Ierimoth, tres. * Hi 24
 filij Leui in cognationibus, & familijs suis,
 principes per vices, & numerum capitum
 singulorum, qui faciebant opera ministerij
 domus Domini a viginti annis, & supra.
 * Dixit enim Dauid: Requiem dedit Do- 25
 minus Deus Israel populo suo, & habita-
 tionem Ierusalem vsque in æternum. * Nec 26
 erit officij Leuitarum vt. ultra portent ta-
 bernaculum, & omnia vasa eius ad mini-
 strandum. * Iuxta præcepta quoque Da- 27
 uid nouissima supputabitur numerus filio-
 rum Leui a viginti annis & supra. * Et erunt 28
 sub manu filiorum Aaron in cultu domus
 Domini, in vestibulis, & in exedris, & in lo-
 co purificationis, & in sanctuario, & in vni-
 uersis operibus ministerij templi Domini.
 * Sacerdotes autem, super panes propositio- 29
 nis, & ad similia sacrificium, & ad lagana-
 azyma, & sartaginem, & ad torrendum, &
 super omne pondus atque mensuram. * Le- 30
 uitæ vero vt stent mane ad confitendum,
 & canendum Domino: similiterq. ad ve-

speram* tam in oblatione holocaustorum.
 Domini, quàm in sabbatis & Calendis &
 sollempnitatibus reliquis iuxta numerum,
 & ceremonias vniuscuiusque rei, iugiter
 coram Domino. * Et custodiant observa-
 tiones tabernaculi fœderis, & ritum san-
 ctuarij, & observationem filiorum Aaron
 fratrum suorum, vt ministrent in do-
 mo Domini.

CAP. XXIII.

PORRO filijs Aaron hæ partitiones erant:
 Filij Aaron: Nadab, & Abiu, & Elea-
 zar, & Ithamar. * Mortui sunt autem Na-
 dab, & Abiu ante patrem suum absque li-
 beris: sacerdotioq. functus est Eleazar, &
 Ithamar. * Et diuisit eos Dauid, id est Sa-
 doc de filijs Eleazari, & Ahimelech de fi-
 lijs Ithamar, secundum vices suas & mini-
 sterium. * Inuentiq. sunt multo plures filij
 Eleazar in principibus viris, quàm filij Itha-
 mar. Diuisit autem eis, hoc est filijs Elea-
 zar principes per familias sedecim: & filijs
 Ithamar per familias & domos suas octo.
 * Porro diuisit vtrasque inter se familias sor-
 tibus: erant enim principes sanctuarij, &
 principes Dei, tam de filijs Eleazar, quàm
 de filijs Ithamar. * Descripsitq. eos Semeias
 filius Nathanael scriba Leuites, coram rege
 & principibus, & Sadoc sacerdote, & Ahi-
 melech filio Abiathar, principibus quoque
 familiarum sacerdotalium & Leuitarum: vnâ
 domum, quæ ceteris præerat, Eleazar: &
 alteram domum, quæ sub se habebat ceto-
 ros, Ithamar. * Exiuit autem sors prima Io-
 iarib, secunda Iedei, * tertia Harim, quarta
 Seorim, * quinta Melchia, sexta Maiman, * se-
 ptima Accos, octaua Abia, * nona Iesua, de-
 cima Sechenia, * vndecima Eliasib, duodeci-
 ma Iacim, * tertiadecima Hoppa, decima-
 quarta Isbaab, * decimaquinta Belga, deci-
 masexta Emmer, * decimasextima Hezir, de-
 cima octaua Aphses, * decimanona Phereia,
 vigesima Hezechiel, * vigesima prima Iachin,
 vigesima secunda Gamul, * vigesima tertia
 Dalaiau, vigesima quarta Maaziau. * Hæ
 vices eorum secundum ministeria sua, vt
 ingre-

ingrediantur domum Domini & iuxta ritum suum sub manu Aaron patris eorum: sicut praeceperat Dominus Deus Israel.

* Porro filiorum Levi, qui reliqui fuerant, de filiis Amram erat Subael, & de filiis Subael, Ichedeia. * De filiis quoque Rohobiae princeps Iesias. * Isaari vero filius Salemoth, filiusq. Salemoth Iahath: * filiusq. eius Ieriau primus, Amarias secundus, Iahaziel tertius, Iecmaan quartus. * Filius Oziel, Micha: filius Micha, Samir. * Frater Micha, Iesia: filiusq. Iesiae, Zacharias. * Filij Merari: Moholi & Musi. Filius Oziau: Benno. * Filius quoque Merari: Oziau & Soam & Zachur & Hebri. * Porro Moholi filius: Eleazar, qui non habebat liberos. * Filius vero Cis, Ierameel. * Filij Musi: Moholi, Eder, & Ierimoth. isti filij Levi secundum domos familiarum suarum. * Miseruntq. & ipsi sortes contra fratres suos filios Aaron coram Dauid rege, & Sadoc, & Ahimelech, & principibus familiarum Sacerdotalium & Leuitarum, tam maiores, quam minores. omnes fors aequaliter diuidebat.

CAP. XXV.

IGITUR Dauid, & magistratus exercitus segregauerunt in ministerium filios Asaph, & Heman, & Idithun: qui prophetarent in citharis, & psalterijs, & cymbalis secundum numerum suum dedicato sibi officio seruientes. * De filiis Asaph: Zacchur, & Ioseph, & Nathania, & Afarela, filij Asaph: sub manu Asaph prophetantis iuxta regem. * Porro Idithun: filij Idithun, Godolias, Sori, Ieseias, & Hasabias, & Mathathias, sex, sub manu patris sui Idithun, qui in cithara prophetabat super confitentes & laudantes Dominum. * Heman quoque: filij Heman, Bocciau, Mathaniau, Oziel, Subuel, & Ierimoth, Hananias, Hanani, Eliatha, Geddelthi, & Romemthiezer, & Iesbacassa, Mellothi, Othir, Mahazioth: * omnes isti filij Heman Videntis regis in sermonibus Dei, ut exaltaret cornu: deditq. Deus Heman filios quattuordecim, & filias tres. * Vniuersi sub manu patris sui ad can-

tandum in templo Domini distributi erant, in cymbalis, & psalterijs, & citharis, in ministeria domus Domini iuxta regem: Asaph videlicet, & Idithun, & Heman. * Fuit autem numerus eorum cum fratribus suis, qui erudiebant canticum Domini, cuncti doctores, ducenti octoginta octo. * Miseruntq. sortes per vices suas, ex aequo tam maior quam minor, doctus pariter & indoctus. * Egrediaq. est fors prima Ioseph, qui erat de Asaph. Secunda Godolia, ipsi & filijs eius, & fratribus eius duodecim. * Tertia Zachur, filijs & fratribus eius duodecim. * Quarta, Isari, filijs & fratribus eius duodecim. * Quinta Nathaniae, filijs & fratribus eius duodecim. * Sexta Bocciau, filijs & fratribus eius duodecim. * Septima Isreela, filijs & fratribus eius duodecim. * Octaua Iesae, filijs & fratribus eius duodecim. * Nona Mathaniae, filijs & fratribus eius duodecim. * Decima Semeiae, filijs & fratribus eius duodecim. * Vndecima Azareel, filijs & fratribus eius duodecim. * Duodecima Hasabiae, filijs & fratribus eius duodecim. * Tertiadecima Subael, filijs & fratribus eius duodecim. * Quartadecima Mathathiae, filijs & fratribus eius duodecim. * Quintadecima, Ierimoth, filijs & fratribus eius duodecim. * Sextadecima Hananiae, filijs & fratribus eius duodecim. * Septimadecima Iesbacassae, filijs & fratribus eius duodecim. * Octauadecima Hanani, filijs & fratribus eius duodecim. * Nonadecima Mellothi, filijs & fratribus eius duodecim. * Vigesima, Eliatha, filijs & fratribus eius duodecim. * Vigesima prima Othir, filijs & fratribus eius duodecim. * Vigesima secunda, Geddelthi, filijs & fratribus eius duodecim. * Vigesima tertia, Mahazioth, filijs & fratribus eius duodecim. * Vigesima quarta, Romemthiezer, filijs & fratribus eius duodecim.

CAP. XXVI.

DIVISIONE autem ianitorum: de Coritis Meselechia, filius Core, de filiis Asaph. * Filij Meselechia: Zacharias primogenitus,

genitus, Iadibel secundus, Zabadias tertius, Iathanael quartus, * Aelam quintus, Iohanan sextus, Elioenai septimus. * Filij autem Obededom: Semeias primogenitus, Iozabad secundus, Ioaha tertius, Sachar quartus, Nathanael quintus, * Ammiel sextus, Issachar septimus, Phollathi octauus: quia benedixit illi Dominus. * Semei autem filio eius nati sunt filij, præfecti familiarum suarum: erant enim viri fortissimi. * filij ergo Semeiæ: Othni, & Raphael, & Obed, Elzabad, fratres eius viri fortissimi: Eliu quoque, & Samachias. * Omnes hi, de filiis Obededom: ipsi, & filij, & fratres eorum fortissimi ad ministrandum, sexaginta duo de Obededom. * Porro Meselemiæ filij, & fratres eorum robustissimi, decem & octo. * De Hofa autem, id est de filiis Merari: Semri princeps (non enim habuerat primogenitum, & idcirco posuerat eum pater eius in principem) * Helcias secundus, Tabelias tertius, Zacharias quartus. omnes hi filij, & fratres Hofa, tredecim. * Hi diuisi sunt in ianitores, vt semper principes custodiarum, sicut & fratres eorum ministrarent in domo Domini. * Missæ sunt ergo sortes ex æquo, & paruis, & magnis, per familias suas in vnamquamque portarum. * Cecidit ergo fors Orientalis, Selemiæ. Porro Zachariæ filio eius, viro prudentissimo, & erudito, sortitò obtigit plaga Septentrionalis. * Obededom vero & filijs eius ad Austrum: in qua parte domus erat seniorum concilium. * Sephim, & Hofa ad Occidentem, iuxta portam, quæ ducit ad viam ascensionis: custodia contra custodiam. * Ad Orientem vero Leuitæ sex: & ad Aquilonem quattuor per diem: atque ad Meridiem similiter in die quattuor: & vbi erat concilium bini & bini. * In cellulis quoque ianitorum ad Occidentem quattuor in via, biniq. per cellulas. * Hæ sunt diuisiones ianitorum filiorum Core, & Merari. * Porro Achias erat super thesauros domus Dei, & vasa sanctorum. * Filij Ledan, filij Gersonni: de Ledan principes familiarum, Ledan, & Gersonni, Iehieli. * Filij Iehieli:

Zathan, & Ioel fratres eius super thesauros domus Domini, * Amramitis, & Isaaritis, & Hebronitis, & Ozihelitis. * Subael autem filius Gersom, filij Moyfi, præpositus thesauris. * Fratres quoque eius Eliezer, cuius filius Rahabia, & huius filius Isaïas, & huius filius Ioram, huius quoque filius Zechri. & huius filius Selemith. * Ipse Selemith, & fratres eius super thesauros sanctorum, quæ sanctificauit Dauid rex, & principes familiarum, & tribuni, & centuriones, & duces exercitus de bellis, & manubijs præliorum, quæ consecrauerant ad instaurationem, & supellectilem templi Domini. * Hæc autem vniuersa sanctificauit Samuel Videns, & Saul filius Cis, & Abner filius Ner, & Ioab filius Saruiæ: omnes, qui sanctificauerant ea per manum Selemith, & fratrum eius. * Isaaritis vero præerat Chonenias, & filij eius ad opera forinsecus super Israel ad docendum & iudicandum eos. * Porro de Hebronitis Hasabias, & fratres eius viri fortissimi, mille septingenti præerant Israeli trans Iordanem contra Occidentem, in cunctis operibus Domini, & in ministerium regis. * Hebronitarum autem princeps fuit Ieria secundum familias & cognationes eorum. * Quadagesimo anno regni Dauid recensiti sunt, & inuenti sunt viri fortissimi in Iazer Galaad, * fratresq. eius robustioris ætatis, duo millia septingenti principes familiarum. * Præposuit autem eos Dauid rex Rubenitis, & Gadditis, & dimidiæ tribui Manasse, in omne ministerium Dei, & regis.

C A P. XXVII.

FILII autem Israel secundum numerum suum, principes familiarum, tribuni, & centuriones, & præfecti, qui ministrabant regi iuxta turmas suas, ingredientibus & egredientibus per singulos menses in anno, viginti quattuor millibus singuli præerant. * Primæ turmæ in primo mense Iesboâ præerat filius Zabdiel, & sub eo viginti quattuor millia. * De filiis Phares, princeps cunctorum principum in exercitu mense primo,

* Secundi

*Secundi mensis habebat turmam Dudia-
 Ahohites, & post se alter nomine Macel-
 loth, qui regebat partem exercitus viginti
 quattuor millium. *Dux quoque turmæ
 tertiæ in mense tertio præerat Banaïas filius
 Ioiadæ sacerdos: & in diuisione sua viginti
 quattuor millia. *Ipse est Banaïas fortissi-
 mus inter triginta, & super triginta. præerat
 autem turmæ ipsius Amizabad filius eius.
 *Quartus, mense quarto, Afahel frater Ioab,
 & Zabadias filius eius post eum: & in tur-
 ma eius vigintiquattuor millia. *Quintus,
 mense quinto, princeps Samaoth Iezerites:
 & in turma eius vigintiquattuor millia.
 *Sextus, mense sexto, Hira filius Acces The-
 cuites: & in turma eius vigintiquattuor mil-
 lia. *Septimus, mense septimo, Helles Phal-
 lonites de filiis Ephraim: & in turma eius
 vigintiquattuor millia. *Octauus, mense
 octauo, Sobochai Hufathites de stirpe Za-
 rahi: & in turma eius vigintiquattuor mil-
 lia. *Nonus, mense nono, Abiezer Anatho-
 rhites de filiis Iemini: & in turma eius vi-
 gintiquattuor millia. *Decimus, mense de-
 cimo, Marai, & ipse Netophathites de stirpe
 Zarahi: & in turma eius vigintiquattuor
 millia. *Vndecimus, mense vndecimo, Ba-
 naïas Pharathonites de filiis Ephraim: & in
 turma eius vigintiquattuor millia. *Duo-
 decimus, mense duodecimo, Holdai Neto-
 phathites, de stirpe Gothoniël: & in turma
 eius vigintiquattuor millia. *Porro tribu-
 bus præerant Israel, Rubenitis, dux Eliezer
 filius Zechri: Simeonitis, dux Saphatias fi-
 lius Maacha: *Leuitis, Hasabias filius Ca-
 muel: Aaronitis, Sadoc: *Iuda, Eliu frater
 Dauid: Issachar, Amri filius Michael. *Zabu-
 lonitis, Iesmaïas filius Abdiæ: Nephthaliti-
 bus, Ierimoth filius Ozriel: *filiis Ephraim,
 Osee filius Ozazi: dimidiæ tribui Manasse,
 Ioel filius Phadaïæ: & dimidiæ tribui Ma-
 nasse in Galaad, Iaddo filius Zachariæ: Be-
 niamin autem, Iasiel filius Abner. *Dan
 vero, Ezrihel filius Ieroham: hi principes fi-
 liorum Israel. *Noluit autem Dauid nu-
 merare eos a viginti annis inferius: quia di-
 xerat Dominus vt multiplicaret Israel quasi

stellas cæli. *Ioab filius Saruiæ cœperat nu-
 merare, nec compleuit: quia super hoc ira
 irruerat in Israel: & idcirco numerus eorū
 qui fuerant recensiti, non est relatus in fa-
 ctos regis Dauid. *Super thesauros autem
 regis fuit Azmoth filius Adiel: his autem
 thesauris, qui erant in vrbibus, & in vicis,
 & in turribus, præsidebat Jonathan filius
 Oziæ. *Operi autem rustico, & agricolis,
 qui exercebant terram, præerat Ezri filius
 Chelub: *vinearumq. cultoribus, Semeias
 Romathites: cellis autem vinarijs, Zabdi-
 as Aphonites. *Nam super oliueta & ficeta,
 quæ erant in campestribus, Balanam Ge-
 derites: super apothecas autem olei, Ioas.
 *Porro armētis, quæ pascebantur in Saron,
 præpositus fuit Setrai Saronites: & super
 boues in vallibus Saphat filius Adli: *super
 camelos vero, Vbil Ismaelites: & super asi-
 nos, Iadias Meronathites. *super oues quo-
 que Iaziz Agareus: omnes hi, principes
 substantiæ regis Dauid. *Jonathan autem
 patruus Dauid, consiliarius, vir prudens &
 litteratus: Ipse & Iahiel filius Hachamoni
 erant cum filiis regis. *Achitophel etiam,
 consiliarius regis, & Chusai Arachites ami-
 cus regis: *Post Achitophel fuit Ioiada fi-
 lius Banaïæ, & Abiathar: Princeps autem
 exercitus regis erat Ioab.

CAP. XXVIII.

CONVOCAUIT igitur Dauid omnes
 principes Israel, duces tribuum, & præ-
 positos turmarum, qui ministrabant regi:
 tribunos quoque & ceteriones, & qui præ-
 erant substantiæ & possessionibus regis, fi-
 liosq. suos cum eunuchis, & potentes, & ro-
 bustissimos quosque in exercitu Ierusalem.
 *Cumq. surrexisset rex, & steteret, ait: Au-
 dite me fratres mei, & populus meus: Co-
 gitavi vt ædificarem domum, in qua requie-
 sceret arcæ fœderis Domini, & scabellum
 pedum Dei nostri: & ad ædificandum, om-
 nia preparavi. *Deus autem dixit mihi:
 Non ædificabis domum nomini meo, eo
 quod sis vir bellator, & sanguinem fuderis.
 *Sed elegit Dominus Deus Israel me de-

vniuersa domo patris mei, vt essem rex super
 per Israel in sempiternum : de Iuda enim
 elegit principes : porro de domo Iuda, do-
 mum patris mei : & de filiis patris mei, pla-
 cuit ei vt me eligeret regem super cunctum
 Israel. * Sed & de filiis meis (filios enim mihi
 multos dedit Dominus) elegit Salomonem
 filium meum, vt sederet in throno regni
 Domini super Israel, * dixitq. mihi : Salo-
 mon filius tuus edificabit domum meam,
 & atria mea : ipsum enim elegi mihi in fi-
 lium, & ego ero ei in patrem. * Et firmabo
 regnum eius vsque in aeternum, si perseue-
 rauerit facere praecepta mea, & iudicia, si-
 cut & hodie. * Nunc ergo coram vniuerso
 coetu Israel audiente Deo nostro, custodi-
 te, & perquirite cuncta mandata Domini
 Dei nostri : vt possideatis Terram bonam,
 & relinquatis eam filiis vestris post vos vs-
 que in sempiternum. * Tu autem Salomon
 fili mi, scito Deum patris tui, & seruito ei
 corde perfecto, & animo voluntario : om-
 nia enim corda scrutatur Dominus, & vni-
 uersas mentium cogitationes intelligit. Si
 quaesieris eum, inuenies : si autem dereli-
 queris eum, proijciet te in aeternum. * Nunc
 ergo quia elegit te Dominus vt edificares
 domum Sanctuarij, confortare, & perfice.
 * Dedit autem David Salomoni, filio suo de-
 scriptionem porticus, & templi, & cella-
 riorum, & cornaculi, & cubiculorum in ady-
 tis, & domus propitiationis, * necnon &
 omnium quae cogitauerat atriorum, & ex-
 edrarum per circuitum in thesauros domus
 Domini, & in thesauros sanctorum, * diui-
 sionumq. Sacerdotalium & Leuiticarum, in
 omnia opera domus Domini, & in vniuer-
 sa vasa ministerij templi Domini. * Aurum
 in pondere per singula vasa ministerij. Ar-
 genti quoque pondus pro vasorum & ope-
 rum diuersitate. * Sed & in candelabra au-
 rea, & ad lucernas eorum, aurum pro men-
 sura vniuscuiusque candelabri & lucerna-
 rum. Similiter & in candelabra argentea, &
 in lucernas eorum, pro diuersitate mensu-
 ra, pondus argenti tradidit. * Aurum quo-
 que dedit in mensas propositionis pro di-

uersitate mensarum : similiter & argentum
 in alias mensas argenteas. * Ad fuscinulas
 quoque, & phialas, & thuribula ex auro pu-
 rissimo, & leunculos aureos pro qualitate
 mensurae pondus distribuit in leunculum,
 & leunculum. Similiter & in leones argen-
 teos diuersum argenti pondus separauit.
 * Altari autem, in quo adoletur incensum,
 aurum purissimum dedit : vt ex ipso fieret
 similitudo quadrigae cherubim extenden-
 tium alas, & velantium arcam foederis Do-
 mini. * Omnia, inquit, venerunt scripta ma-
 nu Domini ad me, vt intellicerem vniuersa
 opera exemplaris. * Dixit quoque David
 Salomoni filio suo : Viriliter age, & confor-
 tare, & fac : ne timeas, & ne paueas : Do-
 minus enim Deus meus tecum erit, & non
 dimittet te, nec derelinquet donec perficias
 omne opus ministerij domus Domini. * Ec-
 ce diuisiones Sacerdotum & Leuitarum, in
 omne ministerium domus Domini assistunt
 tibi, & parati sunt, & nouerunt tam princi-
 pes quam populus facere omnia praece-
 pta tua.

CAP. XXX.

LOCUTVSQ. est David rex ad omnem
 ecclesiam : Salomonem filium meum
 vnum elegit Deus, adhuc puerum & tenel-
 lum : opus namque grande est, neque enim
 homini praeparatur habitatio, sed Deo ;
 * Ego autem totis viribus meis praeparavi
 impensas domus Dei mei. Aurum ad vasa
 aurea, & argentum in argentea, & in aenea,
 ferrum in ferrea, ligna ad lignea : & lapi-
 des onychinos, & quasi stibinos, & diuer-
 sorum colorum, omnemq. pretiosum lapi-
 dem, & marmor Parium abundantissime ;
 * & super hac, quae obtuli in domum Dei
 mei de peculio meo aurum & argentum,
 do in templum Dei mei, exceptis his,
 quae praeparavi in aedem sanctam. * Tri-
 millia talenta auri de auro Ophir : & se-
 ptem millia talentorum argenti probatis-
 simi ad deaurandos parietes templi. * Et,
 ubicumque opus est aurum de auro, &
 ubicumque opus est argentum de argento,
 opera

opera fiant per manus artificum: & si quis sponte offert, impleat manum suam hodie, & offerat quod voluerit Domino. Polliciti sunt itaque principes familiarum, & proceres tribuum Israel, tribuni quoque, & centuriones, & principes possessionum regis. Dederuntque in opera domus Dei auri talenta quinque millia, & solidos decem millia: argenti talenta decem millia, & æris talenta decem & octo millia: ferri quoque centum millia talentorum. Et apud quemcumque inuenti sunt lapides, dederunt in thesauros domus Domini, per manum Iahiel Gersonitis. Lætatusque est populus, cum vota sponte promitterent: quia corde toto offerebant ea Domino: sed & David rex lætatus est gaudio magno. Et benedixit Domino coram vniuersa multitudine, & ait: Benedictus es Domine Deus Israel patris nostri ab æterno in æternum. Tua est Domine magnificentia, & potentia, & gloria, atque victoria: & tibi laus: cuncta enim quæ in cælo sunt, & in terra, tua sunt: tuum Domine regnum, & tu es super omnes principes. Tux diuitiæ, & tua est gloria: tu dominaris omnium, in manu tua virtus & potentia: in manu tua magnitudo, & imperium omnium. Nunc igitur Deus noster confitemur tibi, & laudamus nomen tuum inclytum. Quis ego, & quis populus meus, ut possimus hæc tibi vniuersa promittere? tua sunt omnia: & quæ de manu tua accepimus dedimus tibi. Peregrini enim sumus coram te, & aduenæ, sicut omnes patres nostri. Dies nostri quasi umbra super terram, & nulla est mora. Domine Deus noster, omnis hæc copia, quam parauimus ut ædificaretur domus nomini sancto tuo, de manu tua est, & tua sunt omnia. Scio Deus meus quod probes corda, & simplicitatem diligas, vnde & ego in simplicitate cordis mei latus obtuli vniuersa hæc: & populum tuum, qui hic repertus est, vidi cum ingenti gaudio tibi offerre donaria. Domine Deus Abraham, & Isaac, & Israel patrum nostrorum, custodi in æternum hanc voluntatem cordis eorum, &

semper in venerationem tui mens ista permaneat. Salomoni quoque filio meo dabo perfectum, ut custodiat mandata tua, testimonia tua, & ceremonias tuas, & faciat vniuersa: & ædificet ædem, cuius impensas parauimus. Præcepit autem David vniuersæ ecclesiæ: Benedicite Domino Deo nostro. Et benedixit omnis ecclesia Domino Deo patrum suorum: & inclinauerunt se, & adorauerunt Deum, & deinde regem. Immolaueruntque victimas Domino: & obtulerunt holocausta die sequenti, tauros mille, arietes mille, agnos mille cum libaminibus suis, & vniuerso ritu abundantissime in omnem Israel. Et comederunt, & biberunt coram Domino in die illo cum grandi lætitia. Et vnixerunt secundò Salomonem filium David. Vnixerunt autem eum Domino in principem, & Sadoc in pontificem. Seditque Salomon super solium Domini in regem pro David patre suo, & cunctis placuit: & paruit illi omnis Israel. Sed & vniuersi principes, & potentes, & cuncti filij regis David dederunt manum, & subiecti fuerunt Salomoni regi. Magnificauit ergo Dominus Salomonem super omnem Israel: & dedit illi gloriam regni, qualem nullus habuit ante eum rex Israel. Igitur David filius Isai regnauit super vniuersum Israel. Et dies, quibus regnauit super Israel, fuerunt quadraginta anni: in Hebron regnauit septem annis, & in Ierusalem annis triginta tribus. Et mortuus est in senectute bona, plenus dierum, & diuitijs, & gloria. & regnauit Salomon filius eius pro eo. Gesta autem David regis priora, & nouissima scripta sunt in Libro Samuelis Videntis, & in Libro Nathan prophetæ, atque in volumine Gad Videntis. Vniuersique regni eius, & fortitudinis, & temporum, quæ transierunt sub eo, siue in Israel, siue in cunctis regnis terrarum.

LIBER SECVNDVS

PARALIPOMENON.

HEBRAICE DIBRE HAIAMIM.

CAPVT PRIMVM.

CONFORTATVS est ergo Salomon filius David in regno suo, & Dominus Deus eius erat cum eo, & magnificauit eum in excelsu. * Præcepitq. Salomō vniuerso Israeli, tribunis, & centurionibus, & ducibus, & iudicibus omnis Israel, & principibus familiarū: * & abiit cum vniuersa multitudine in Excelsu Gabaon, vbi erat tabernaculum fœderis Dei, quod fecit Moyſes famulus Dei in solitudine. * Arcam autem Dei adduxerat Dauid de Cariathiarim in locum, quem præparauerat ei, & vbi fixerat illi tabernaculum, hoc est, in Ierusalem. * Altare quoque æneum, quod fabricatus fuerat Beſeleel filius Uri filij Hur, ibi erat coram tabernaculo Domini: quod & requisiuit Salomon, & omnis ecclesia. * Ascenditq. Salomon ad altare æneum, coram tabernaculo fœderis Domini, & obtulit in eo mille hostias. * Ecce autem in ipsa nocte apparuit ei Deus, dicens: Postula quod vis, vt dem tibi. * Dixitq. Salomon Deo: Tu fecisti cum Dauid patre meo misericordiam magnam: & constituisti me regem pro eo. * Nunc ergo Domine Deus impleatur sermo tuus, quem pollicitus es Dauid patri meo: tu enim me fecisti regem super populum tuum multum, qui tam innumerabilis est, quàm pulvis terræ. * Da mihi sapientiam & intelligentiam, vt ingrediar & egrediar coram populo tuo: quis enim potest hunc populum tuum digne, qui tam grandis est, iudicare? * Dixit autem Deus ad Salomonem: Quia hoc magis placuit cordi tuo, & non postulasti diuitias, & substan-

tiam, & gloriam, neque animas eorum, qui te oderant, sed nec dies vitæ plurimos: petisti autem sapientiam & scientiam, vt iudicare possis populum meum, super quem constitui te regem. * Sapientia & scientia data sunt tibi: diuitias autem & substantiam & gloriam dabo tibi, ita vt nullus in regibus nec ante te nec post te fuerit similis tui. * Venit ergo Salomon ab Excelsu Gabaon in Ierusalem coram tabernaculo fœderis, & regnauit super Israel. * Congregauitq. sibi currus & equites, & facti sunt ei mille quadrigenti currus, & duodecim millia equitum: & fecit eos esse in vrbibus quadrigarum, & cum rege in Ierusalem. * Præbuitq. rex argentum & aurum in Ierusalem quasi lapides, & cedros quasi sycomoros, quæ nascuntur in campestribus multitudine magna. * Adducebantur autem ei equi de Ægypto, & de Coa a negotiatoribus regis, qui ibant, & emebant pretio, * quadrigam equorum sexcentis argenteis, & equum centum quinquaginta: similiter de vniuersis regnis Hethæorum, & a regibus Syriæ emptio celebrabatur.

CAP. II.

DECREUIT autem Salomon ædificare domum nomini Domini, & palatium sibi. * Et numerauit septuaginta millia virorum portantium humeris, & octoginta millia qui caderent lapides in montibus, præpositosq. eorum tria millia sexcentos. * Misit quoque ad Hiram regem Tyri, dicens: Sicut egisti cum Dauid patre meo, & misisti

& misisti ei ligna cedrina vt ædificaret sibi domum, in qua & habitauit : * sic fac mecum vt ædificem domum nomini Domini Dei mei, vt consecrem eam ad adolendum incensum coram illo, & fumiganda aromata, & ad propositionem panum sempiternam, & ad holocausta mane, & vespere, sabbatis quoque, & neomenijs, & sollēnitatibus Domini Dei nostri in sempiternum, quæ mandata sunt Israeli. * Domus enim, quam ædificare cupio, magna est : magnus est enim Deus noster super omnes deos. * Quis ergo poterit præualere, vt ædificet ei dignam domum ? si cælum, & cæli cælorum capere eum nequeunt : quantus ego sum, vt possim ædificare ei domum ? sed ad hoc tantum, vt adoleatur incensum coram illo. * Mitte ergo mihi virum eruditum, qui nouerit operari in auro, & argento, ære, & ferro, purpura, coccino, & hyacintho, & qui sciat sculperæ cælaturas cum his artificibus, quos mecum habeo in Iudæa, & Ierusalem, quos præparauit Dauid pater meus. * Sed & ligna cedrina mitte mihi, & arceuthina, & pinea de Libano : scio enim quod serui tui nouerint cedere ligna de Libano, & erunt serui mei cum seruis tuis, vt parentur mihi ligna plurima. Domus enim, quam cupio ædificare, magna est nimis, & inclyta. * Præterea operarijs, qui cæsuri sunt ligna, seruis tuis dabo in cibaria tritici coros viginti millia, & hordei coros totidē, & vini viginti millia metretas, olei quoque sata viginti millia. * Dixit autē Hiram rex Tyri per litteras, quas miserat Salomoni : Quia dilexit Dominus populum suum, idcirco te regnare fecit super eum. * Et addidit, dicens : Benedictus Dominus Deus Israel, qui fecit cælum & terram, qui dedit Dauid regi filium sapientem & eruditum & sensatum atque prudentem, vt ædificaret domum Domino, & palatium sibi. * Misi ergo tibi virum prudentem & scientissimum Hiram, patrem meum, * filium mulieris de filiabus Dan, cuius pater fuit Tyrius, qui nouit operari in auro, & argento, ære, & ferro, & marmore, & lignis, in purpura quoque, & hyacin-

tho, & bysso, & coccino : & qui scit cælare omnem sculpturam, & adinuenire prudenter quodcumque in opere necessarium est cum artificibus tuis, & cum artificibus domini mei Dauid patris tui. * Triticum ergo, & hordeum, & oleum, & vinum, quæ pollicitus es domine mi, mitte seruis tuis. * Nos autem cademus ligna de Libano, quot necessaria habueris, & applicabimus ea ratibus per mare in Ioppe : tuum autem erit trāsferre ea in Ierusalem. * Numerauit igitur Salomon omnes viros profelytos, qui erant in terra Israel, post dinumerationem, quam dinumerauit Dauid pater eius, & inuenti sunt centum quinquaginta millia, & tria millia sexcenti. * Fecitq. ex eis septuaginta millia, qui humeris onera portarent, & octoginta millia, qui lapides in montibus caderent : tria autem millia & sexcentos præpositos operum populi.

CAP. III.

ET cœpit Salomon ædificare domum Domini in Ierusalem in monte Moria, qui demonstratus fuerat Dauid patri eius, in loco, quem parauerat Dauid in area Organ lebusæi. * Cœpit autem ædificare mensē secundo, anno quarto regni sui. * Et hæc sunt fundamenta, quæ iecit Salomon, vt ædificaret domum Dei, longitudinis cubitos in mensura prima sexaginta, latitudinis cubitos viginti. * Porticum vero ante frontem, quæ tendebatur in longum iuxta mensuram latitudinis domus, cubitorum viginti : porro altitudo centum viginti cubitorum erat : & deaurauit eam intrinsecus auro mundissimo. * Domum quoque maiorem texit tabulis ligneis abiegnis, & laminas auri obrizi affixit per totum : sculpsitq. in ea palmas, & quasi catenulas se inuicem complectentes. * Strauit quoque pauimentum templi pretiosissimo marmore, decore multo. * Porro aurum erat probatissimum, de cuius laminis texit domum, & trabes eius, & postes, & parietes, & ostia : & cælauit cherubim in parietibus. * Fecit quoque domum Sancti sanctorum : longitudinem iuxta latitudinem

tudinem domus cubitorum viginti: & latitudinem similiter viginti cubitorum: & laminis aureis textit eam, quasi talentis sexcentis: * Sed & clauos fecit aureos, ita vt singuli clauis siclos quinquagenos appenderent: cœnacula quoque textit auro: * Fecit etiam in domo Sancti sanctorum cherubim duos, opere statuario: & textit eos auro: * Alæ cherubim viginti cubitis extendebantur, ita vt vna ala haberet cubitos quinque & tangeret parietem domus: & altera quinque cubitos habens, alam tangeret alterius cherub: * Similiter cherub alterius ala, quinque habebat cubitos, & rangebat parietem: & ala eius altera quinque cubitorum, alam cherub alterius contingebat: * Igitur alæ vtriusque cherubim expansæ erant, & extendebantur per cubitos viginti: ipsi autem stabant erectis pedibus, & facies eorum erant versæ ad exteriorem domum: * Fecit quoque velum ex hyacintho, purpura, cocco, & bysso: & intexuit ei cherubim: * Ante fores etiam templi duas columnas, quæ triginta & quinque cubitos habebant altitudinis: porro capita earum, quinque cubitorum: * Necnon & quasi catenulas in oraculo, & superposuit eas capitibus columnarum: malogranata etiã centum, quæ catenulis interposuit: * Ipsas quoque columnas posuit in vestibulo templi, vnã a dextris, & alteram a sinistris: eam, quæ a dextris erat, vocauit Iachin: & quæ ad laeuam, Booz.

C A P . I I I I .

FECIT quoque altare æneum viginti cubitorum longitudinis, & viginti cubitorum latitudinis, & decem cubitorum altitudinis: * Mare etiam fusile decem cubitis a labio vsque ad labium, rotundum per circuitum: quinque cubitos habebat altitudinis, & funiculus triginta cubitorum ambiebat gyrum eius: * Similitudo quoque boum erat subter illud, & decem cubitis quædam extrinsecus cœlaturæ, quasi duobus versibus aluum maris circuibant: Boues autem erant fusiles: * & ipsum Ma-

re super duodecim boues impositum erat, quorum tres respiciebant ad Aquilonem, & alij tres ad Occidentem: porro tres alij Meridiem, & tres qui reliqui erant, Orientem, habentes mare superpositum: posteriora autem boum erant intrinsecus sub mari: * Porro vastitas eius habebat mensuram palmi, & labium illius erat quasi labium calicis, vel repandi lilij: capiebatq. tria milia metretas: * Fecit quoque conchas decem: & posuit quinque a dextris, & quinque a sinistris, vt lauarent in eis omnia, quæ in holocaustum oblaturi erant: porro in mari sacerdotes lauabantur: * Fecit autem & candelabra aurea decem secundum speciem, qua iussa erant fieri: & posuit ea in templo, quinque a dextris, & quinque a sinistris: * Necnon & mensas decem: & posuit eas in templo, quinque a dextris, & quinque a sinistris: phialas quoque aureas centum: * Fecit etiam atrium sacerdotum, & basilicã grãdem: & ostia in basilica, quæ textit ære: * Porro mare posuit in latere dextro contra Orientem ad Meridiem: * Fecit autem Hiram lebetes, & creagras, & phialas: & compleuit omne opus regis in domo Dei: hoc est, columnas duas, & epistylia, & capita, & quasi quædam retiacula, quæ capita tegerent super epistylia: * Malogranata quoque quadringenta, & retiacula duo ita vt bini ordines malogranatorum singulis retiaculis iungerentur, quæ protegerent epistylia, & capita columnarum: * Bases etiã fecit, & conchas, quas superposuit basibus: * mare vnum, boues quoque duodecim sub mari: * Et lebetes, & creagras, & phialas: Omnia vasa fecit Salomoni Hiram pater eius in domo Domini ex ære mundissimo: * In regione Iordanis fudit ea rex in argillosa terra inter Sochor, & Saredatha: * Erat autem multitudo vasorum innumerable, ita vt ignoraretur pondus æris: * Fecitq. Salomon omnia vasa domus Dei, & altare aureum, & mensas, & super eas panes propositionis: * candelabra quoque eum lucernis suis vt lucerent ante oraculum iuxta ritum ex auro purissimo: * &

florantia quædam, & lucernas, & forcipes aureos : omnia de auro mundissimo facta sunt. * Thymiateria quoque, & thuribula, & phialas, & mortariola ex auro purissimo. Et ostia cælauit templi interioris, id est, in Sancta sanctorum : & ostia templi forinsecus aurea. Sicq. completum est omne opus, quod fecit Salomon in domo Domini.

C A P . V .

INTRUIT igitur Salomon omnia, quæ uouerat Dauid pater suus, argentum, & aurum, & uniuersa vasa posuit in thesauris domus Dei. * Post quæ congregauit maiores natu Israel, & cunctos principes tribuum, & capita familiarum de filiis Israel in Ierusalem, ut adducerent arcam fœderis Domini de Ciuitate Dauid, quæ est Sion. * Venerunt itaque ad regem omnes viri Israel in die sollempni mensis septimi. * Cūq. venissent cuncti seniorum Israel, portauerunt Leuitæ arcam, & intulerunt eam, & omnem paraturam tabernaculi. Porro vasa sanctuarij, quæ erant in tabernaculo, portauerunt Sacerdotes cum Leuitis. * Rex autem Salomon, & uniuersus cœtus Israel, & omnes, qui fuerunt congregati ante arcam, immolabant arietes, & boues absque vilo numero : tanta enim erat multitudo victimarum. * Et intulerunt Sacerdotes arcam fœderis Domini in locum suum, id est, ad oraculum templi, in Sancta sanctorum subter alas cherubim : ita ut cherubim exanderent alas suas super locum, in quo posita erat arca, & ipsam arcam tegerent cum uentibus suis. * Ventium autem, quibus portabatur arca, quia paululū longiores erant, capita parebant ante oraculum : si vero quis paululum fuisset extrinsecus, eos videre non poterat. Fuit itaque arca ibi usque in præsentem diem. * Nihilq. erat aliud in arca, nisi duæ tabulæ, quas posuerat Moyses in Horeb, quando legem dedit Dominus filiis Israel egredientibus ex Ægypto. * Egredientibus autem Sacerdotibus de sanctuario (omnes enim Sacerdotes, qui ibi potue-

rant inueniri, sanctificati sunt : nec adhuc in illo tempore vices, & ministeriorum ordo inter eos diuisus erat) * tã Leuitæ quàm cantores, id est, & qui sub Asaph erant, & qui sub Eman, & qui sub Idithun, filij, & fratres eorum uestiti byssinis, cymbalis, & psalterijs, & citharis. concrepabant, stantes ad Orientalem plagam altaris, & cum eis Sacerdotes centum viginti canentes tubis. * Igitur cunctis pariter, & tubis, & voce, & cymbalis, & organis, & diuersi generis musicorum concinentibus, & vocem in sublimem tollentibus ; longe sonitus audiebatur, ita ut cum Dominum laudare cœpissent & dicere : Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia eius, impleretur domus Dei nube, nec possent Sacerdotes stare & ministrare propter caliginem. Compleuerat enim gloria Domini domum Dei.

C A P . VI .

TU C Salomon ait : Dominus pollicitus est ut habitaret in caligine : ego autem ædificaui domum nomini eius, ut habitaret ibi in perpetuum. * Et conuerso rex faciem suam, & benedixit uniuersæ multitudini Israel (nam omnis turba stabat intenta) & ait : Benedictus Dominus Deus Israel, qui quod locutus est Dauid patri meo, opere compleuit, dicens : A die, quæ eduxi populum meum de Terra Ægypti, non elegi ciuitatem de cunctis tribubus Israel, ut ædificaretur in ea domus nomini meo : neque elegi quemquam alium virum, ut esset dux in populo meo Israel, sed elegi Ierusalem, ut sit nomen meum in ea : & elegi Dauid, ut constituerem eum super populum meum Israel. * Cumq. fuisset voluntatis Dauid patris mei, ut ædificaret domum nomini Domini Dei Israel, dixit Dominus ad eum : Quia hæc fuit voluntas tua, ut ædificares domum nomini meo, bene quidem fecisti huiusmodi habere voluntatē : sed non tu ædificabis domum, verum filius tuus, qui egredietur de lumbis tuis, ipse ædificabit domum nomini meo. * Comple-

nit ergo Dominus sermonem suum, quem locutus fuerat : & ego surrexi pro David patre meo, & sedi super thronum Israel, sicut locutus est Dominus : & ædificaui domum nomini Domini Dei Israel. Et posui in ea arcam, in qua est pactum Domini, quod pepigit cum filiis Israel. Stetit ergo coram altari Domini ex aduerso vniuersæ multitudinis Israel, & extendit manus suas. Si quidem fecerat Salomon basim æneam, & posuerat eam in medio basilicæ, habentem quinque cubitos longitudinis, & quinque cubitos latitudinis, & tres cubitos altitudinis : stetitq. super eam : & deinceps flexis genibus contra vniuersam multitudinem Israel, & palmis in cælum leuatis, ait : Domine Deus Israel, non est similis tui Deus in cælo & in terra : qui custodis pactum & misericordiam cum seruis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo. Qui præstitisti seruo tuo David patri meo quæcumque locutus fuëras ei : & quæ ore promiseras, opere complesti, sicut & præsens tempus probat. Nunc ergo Domine Deus Israel, imple seruo tuo patri meo David quæcumque locutus es, dicens : Non deficiet ex te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel : ita tamen si custodierint filij tui vias suas, & ambulauerint in lege mea, sicut & tu ambulasti coram me. Et nunc Domine Deus Israel, firmetur sermo tuus, quem locutus es seruo tuo David. Ergone credibile est vt habitet Deus cum hominibus super terram ? Si cælum & cæli cælorum non te capiunt, quanto magis domus ista, quam ædificaui ? Sed ad hoc tantum facta est, vt respicias orationem serui tui, & obsecrationem eius Domine Deus meus : & audias preces, quas fundit famulus tuus coram te : vt aperias oculos tuos super domum istam diebus ac noctibus, super locum, in quo pollicitus es vt inuocaretur nomen tuum, & exaudires orationem, quam seruus tuus orat in eo : & exaudias preces famuli tui, & populi tui Israel. Quicumque orauerit in loco isto, exaudi de habitaculo tuo, id est, de cælis, & propitiare.

Si peccauerit quispiam in proximum suum, & iurare contra eum paratus venerit, sequi maledicto constrinxerit coram altari in domo ista : tu audies de cælo, & facies iudicium seruorum tuorum, ita vt reddas iniquo viam suam in caput proprium, & vltis scaris iustum, retribuens ei secundum iustitiam suam. Si superatus fuerit populus tuus Israel ab inimicis (peccabunt enim tibi) & conuersi egerint poenitentiam, & obsecrauerint nomen tuum, & fuerint deprecati in loco isto, tu exaudies de cælo, & propitiare peccato populi tui Israel, & reducere eos in terram, quam dedisti eis, & patribus eorum. Si clauso cælo pluuia non fluxerit propter peccata populi, & deprecati te fuerint in loco isto, & confessi nomini tuo, & conuersi a peccatis suis, cum eos afflixeris, exaudi de cælo Domine, & dimitte peccata seruis tuis & populi tui Israel, & doce eos viam bonam, per quam ingrediantur : & da pluuiam terræ, quam dedisti populo tuo ad possidendum. Fames si orta fuerit in terra & pestilentia, ærugo, & aurugo, & locusta, & bruchus, & hostes, vastatis regionibus, portas obsederint ciuitatis, omnisq. plaga & infirmitas presserit : si quis de populo tuo Israel fuerit deprecatus, cognoscens plagam & infirmitatem suam, & expanderit manus suas in domo hac, tu exaudies de cælo, de sublimi scilicet habitaculo tuo, & propitiare, & redde unicuique secundum vias suas, quas nosti cum habere in corde suo : (tu enim solus nosti corda filiorum hominum.) vt timeant te, & ambulent in vijs tuis cunctis diebus, quibus viuunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris. Externum quoque, qui non est de populo tuo Israel, si venerit de terra longinqua, propter nomen tuum magnum, & propter manum tuam robustam, & brachium tuum extensum, & adorauerit in loco isto, tu exaudies de cælo firmissimo habitaculo tuo, & facies cuncta, pro quibus inuocauerit te ille peregrinus : vt sciant omnes populi terræ nomen tuum, & timeant te sicut populus tuus

tuus Israel, & cognoscant, quia nomen tuū inuocatum est super domum hanc, quam ædificaui. * Si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra aduersarios suos per viā in qua miseris eos, adorabunt te contra viam, in qua ciuitas hæc est, quam elegisti, & domus, quam ædificaui nomini tuo: * tu exaudies de cælo preces eorum, & obsecrationem, & vlciscaris. * Si autem peccauerint tibi (neque enim est homo, qui non peccet) & iratus fueris eis, & tradideris hostibus, & captivos duxerint eos in terram longinquam, vel certe quæ iuxta est, & conuersi in corde suo in terra, ad quam captiui ducti fuerant, egerint pœnitentiam, & deprecati te fuerint in terra captiuitatis suæ, dicentes: Peccauimus, inique fecimus, iniuste egimus: * & reuersi fuerint ad te in toto corde suo, & in tota anima sua, in terra captiuitatis suæ, ad quam ducti sunt, adorabunt te contra viam terræ suæ, quam dedisti patribus eorum, & vrbis, quam elegisti, & domus, quam ædificaui nomini tuo: * tu exaudies de cælo, hoc est, de firmo habitaculo tuo preces eorum, & facias iudicium, & dimittas populo tuo, quamuis peccatori: * tu es enim Deus meus: aperiuntur quoque, oculi tui, & aures tuæ intentæ sint ad orationem, quæ fit in loco isto. * Nunc igitur confurge Domine Deus in requiem tuam, tu & arca fortitudinis tuæ: Sacerdotes tui Domine Deus induantur salutem, & sancti tui lætentur in bonis. * Domine Deus ne auerteris faciem christi tui: memento misericordiarum Dauid serui tui.

CAP. VII.

CUM Q. compleisset Salomon fundens preces, ignis descendit de cælo, & deuorauit holocausta & victimas: & maiestas Domini impleuit domum. * Nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini, eo quod impleisset maiestas Domini templum Domini. * Sed & omnes filij Israel videbant descendentem ignem, & gloriam Domini super domum: & corruentes proni in terram super pavementum stratum lapide,

adorauerunt, & laudauerunt Dominum: Quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia eius. * Rex autem, & omnis populus immolabant victimas coram Domino. * Mactauit igitur rex Salomon hostias, bouum vigintiduo millia, arietum centum, viginti millia: & dedicauit domum Dei rex, & vniuersus populus. * Sacerdotes autem stabant in officiis suis: & Leuitæ in organis carminum Domini, quæ fecit Dauid rex ad laudandum Dominum: Quoniam in æternum misericordia eius, hymnos Dauid canentes per manus suas: porro Sacerdotes caneant tubis ante eos, cunctusque Israel stabat. * Sanctificauit quoque Salomon medium atrij ante templum Domini: obtulerat enim ibi holocausta & adipēs pacificorū: quia altare æneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta & sacrificia & adipēs. * Fecit ergo Salomon sollemnitatem in tempore illo septem diebus, & omnis Israel cum eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath vsque ad Torrentem Egypti. * Fecitque die octauo collectam, eo quod dedicasset altare septem diebus, & sollemnitatem celebrasset diebus septē. * Igitur in die vigesimotertio mensis septimi dimisit populos ad tabernacula sua, lætantes atque gaudentes super bono, quod fecerat Dominus Dauidi, & Salomoni, & Israeli populo suo. * Compleuitque Salomon domum Domini, & domum regis, & omnia quæ disposuerat in corde suo, vt faceret in domo Domini, & in domo sua, & prosperatus est. * Apparuit autem ei Dominus nocte, & ait: Audiui orationem tuam, & elegi locum istum mihi in domum sacrificij. * Si clausero cælum, & pluuia non fluxerit, & mandauero & præcepero locustæ, vt deuoret terram, & misero pestilentiam in populum meum: * conuersus autem populus meus, super quos inuocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, & exquisierit faciem meam, & egerit pœnitentiam a vijs suis pessimis: & ego exaudiam de cælo, & propitiuss ero peccatis eorum, & sanabo terram eorum. * Oculi quoque mei erunt aperti,

aperti, & aures meae erectae ad orationem eius, qui in loco isto orauerit. * Elegi enim, & sanctificaui locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus. * Tu quoque si ambulaueris coram me, sicut ambulauit Dauid pater tuus, & feceris iuxta omnia, quae praecepi tibi, & iustitias meas iudiciaque seruaueris: * suscitabo thronum regni tui, sicut pollicitus sum Dauid patri tuo, dicens: Non auferetur de stirpe tua vir, qui sit princeps in Israel. * Si autem auerſi fueritis, & dereliqueritis iustitias meas, & praecepta mea, quae proposui vobis, & abeuntes serueritis dijs alienis, & adoraueritis eos, * euellam vos de terra mea, quam dedi vobis: & domum hanc, quam sanctificaui nomini meo, proijciam a facie mea, & tradam eam in parabolam, & in exemplum cunctis populis. * Et domus ista erit in prouerbiū vniuersis transeuntibus, & dicent stupentes: Quare fecit Dominus sic terrae huic, & domui huic? * Respondebuntque: Quia dereliquerunt Dominum Deum patrum suorum, qui eduxit eos de Terra Aegypti, & apprehenderunt deos alienos, & adorauerunt eos, & coluerunt: idcirco venerunt super eos vniuersa haec mala.

CAP. VIII.

EXPLATIS autem viginti annis postquam aedificauit Salomon domum Domini & domum suam: * ciuitates, quas dederat Hiram Salomoni, aedificauit, & habitare ibi fecit filios Israel. * Abijt quoque in Emath Suba, & obtinuit eam. * Et aedificauit Palmiram in deserto, & alias ciuitates munitissimas aedificauit in Emath. * Extruxitque Bethoron superiorem, & Bethoron inferiorem, ciuitates muratas habentes portas & vectes & seras: * Balaath etiam & omnes vrbes firmissimas, quae fuerunt Salomonis, cunctasque vrbes quadrigarum, & vrbes equitum. omnia quaecumque voluit Salomon atque disposuit, aedificauit in Ierusalem & in Libano, & in vniuersa terra pote-

7 stas suae. * Omnem populum, qui derelictus fuerat de Hethaïs, & Amorrhais, & Pherezaïs, & Heuzaïs, & Iebusaïs, qui non erant de stirpe Israel, * de filijs eorum: & de posteris, quos non interfecerant filij Israel, subiugauit Salomon in tributarios, vsque in diem hanc. * Porro de filijs Israel non posuit ut seruirent operibus regis: ipsi enim erant viri bellatores, & duces primi & principes quadrigarum & equitum eius. * Omnes autem principes exercitus regis Salomonis fuerunt ducenti quinquaginta, qui erudiebant populum. * Filiam vero Pharaonis tranſtulit de Ciuitate Dauid in domū, quam aedificauerat ei. Dixit enim rex: Non habitabit vxor mea in domo Dauid regis Israel, eo quod sanctificata sit: quia ingresa est in eam arca Domini. * Tunc obtulit Salomon holocausta Domino super altare Domini, quod extruxerat ante porticum, * ut per singulos dies offerretur in eo iuxta praeceptum Moysi in sabbatis & in calendis, & in festis diebus, ter per annum, id est, in sollemnitate azymorum, & in sollemnitate hebdomadarum, & in sollemnitate tabernaculorum. * Et constituit iuxta dispositionem Dauid patris sui officia Sacerdotum in ministerijs suis: & Leuitas in ordine suo, ut laudarent, & ministrarent coram Sacerdotibus iuxta ritū vniuscuiusque diei: & ianitores in diuisionibus suis per portam & portam: sic enim praeceperat Dauid homo Dei. * Nec praetergressi sunt de mandatis regis tam Sacerdotes, quam Leuitae ex omnibus, quae praeceperat, & in custodijs thesaurorum. * Omnes impensas preparatas habuit Salomon ex eo die, quo fundauit domum Domini vsque in diem, quo perfecit eam. * Tunc abiit Salomon in Asiongaber, & in Ailath ad oram Maris rubri, quae est in Terra Edom. * Misit autem ei Hiram per manus seruorum suorum naues, & nautas gnaros maris, & abierunt cum seruis Salomonis in Ophir, tuleruntque inde quadringenta quinquaginta talenta auri, & attulerunt ad regem Salomonem.

CAP. IX.

REGINA quoque Saba, cum audisset famam Salomonis, venit ut tentaret eum in ænigmatibus in Ierusalem, cum magnis opibus & camelis, qui portabant aromata, & auri plurimum, gemmasq. pretiosas. Cumq. venisset ad Salomonem, locuta est ei quæcumque erant in corde suo. Et exposuit ei Salomon omnia quæ proposuerat: nec quidquam fuit, quod non perspicuum ei fecerit. Quæ postquam vidit, sapientiam scilicet Salomonis, & domum quam ædificauerat, necnon & cibaria mensæ eius, & habitacula servorum, & officia ministrorum eius, & vestimenta eorum, pincernas quoque & vestes eorum, & victimas quas immolabat in domo Domini: non erat præ stupore ultra in ea spiritus. Dixitq. ad regem: Verus est sermo, quem audieram in terra mea de virtutibus & sapientia tua. Non credebam narratibus donec ipsa venissem, & vidissent oculi mei, & probassem vix medietatem sapientię tuæ mihi fuisse narratam: vicisti famam virtutibus tuis. Beati viri tui, & beati serui tui, qui assistunt coram te omni tempore, & audiunt sapientiam tuam. Sit Dominus Deus tuus benedictus, qui voluit te ordinare super thronum suum, regem Domini Dei tui. Quia diligit Deus Israel, & vult servare eum in æternum, idcirco posuit te super eum regem ut facias iudicia atque iustitiam. Dedit autem regi centum viginti talenta auri, & aromata multa nimis, & gemmas pretiosissimas: non fuerunt aromata talia, ut hæc, quæ dedit regina Saba regi Salomoni. Sed & serui Hiram cum servis Salomonis attulerunt aurum de Ophir, & ligna thyina, & gemmas pretiosissimas: de quibus fecit rex, de lignis scilicet thyinis, gradus in domo Domini, & in domo regia, citharas quoque, & psalteria cantoribus: numquam visa sunt in Terra Iuda ligna talia. Rex autem Salomon dedit reginæ Saba cuncta quæ voluit, & quæ postulavit, & multo plura quàm attulerat ad eum: quæ reversa,

abijt in terram suam cum servis suis. Erat autem pondus auri, quod afferebatur Salomoni per singulos annos, sexcenta sexaginta sex talenta auri: excepta ea summa, quæ legati diuersarum gentium, & negotiatores afferre cõsueuerant, omnesq. reges Arabiæ, & satrapæ terrarum, qui comportabant aurum, & argentum Salomoni. Fecit igitur rex Salomon ducetas hastas aureas de summa sexcentorum aureorum, qui in singulis hastis expēdebantur: trecenta quoque scuta aurea trecentorum aureorum, quibus tegebantur singula scuta: posuitq. ea rex in armamentariis, quod erat consitum nemore. Fecit quoque rex solium eburneum grande, & vestiuit illud auro mundissimo. Sex quoque gradus, quibus ascendebatur ad solium, & scabellum aureum, & brachiola duo altrinsecus, & duos leones stantes iuxta brachiola, sed & alios duodecim leuiculos stantes super sex gradus ex vtraque parte: non fuit tale solium in vniuersis regniis. Omnia quoque vasa conuiuij regis erant aurea, & vasa domus sanctus Libani ex auro purissimo. Argentum enim in diebus illis pro nihilo reputabatur. Siquidem naues regis ibant in Tharsis cum servis Hiram, semel in annis tribus: & deferebant inde aurum & argentum, & ebur, & simias, & pauos. Magnificatus est igitur Salomon super omnes reges terræ præ diuitijs & gloria. Omnesq. reges terrarum desiderabant videre faciē Salomonis, ut audirent sapientiam, quam dederat Deus in corde eius: & deferebant ei munera, vasa argentea, & aurea, & vestes, & arma, & aromata, equos, & mulos, per singulos annos. Habuit quoque Salomon quadraginta millia equorum in stabulis, & currum, equitumq. duodecim millia, constituitq. eos in urbibus quadrigarum, & ubi erat rex in Ierusalem. Exeruit etiam potestatem super cunctos reges a flumine Euphrate vsque ad terram Philistinorum, & vsque ad terminos Ægypti. Tantamq. copiam præbuit argenti in Ierusalem quasi lapidum: & cedrorum tantam multitudinem velut fycomororum, quæ

gignuntur in campestribus. * Adduceban-
tur autem ei equi de Ægypto, cunctisq. re-
gionibus. * Reliqua autem operum Salo-
monis priorum & nouissimorum scripta
sunt in verbis Nathan Prophete, & in libris
Ahie Silonitis, in visione quoque Addo
Videntis, contra Ieroboam filium Nabat.
* Regnauit autem Salomon in Ierusalem
super omnem Israel quadraginta annis.
* Dormiuitq. cum patribus suis, & sepe-
lierunt eum in Ciuitate David: regnauitq.
Roboam filius eius pro eo.

C. A. P. X.

PR O F E C T V S est autem Roboam in Si-
chem: illuc enim cunctus Israel conue-
nerat vt constituerent eum regem. * Quod
cum audisset Ieroboam filius Nabat, qui
erat in Ægypto (fugerat quippe illuc ante
Salomonem) statim reuersus est. * Voca-
ueruntq. eum, & venit cum vniuerso Israel,
& locuti sunt ad Roboam, dicentes: * Pater
tuus durissimo iugo nos pressit, tu leuiora
impera patre tuo, qui nobis imposuit gra-
uem seruitutem, & paululum de onere sub-
leua, vt seruiamus tibi. * Qui ait: Post tres
dies reuertimini ad me. Cumq. abiisset po-
pulus, * iniit consilium cum senibus, qui ste-
terant coram patre eius Salomone dum ad-
huc viueret, dicens: Quid datis consilij vt
respondeam populo? * Qui dixerunt ei: Si
placueris populo huic, & leniueris eos ver-
bis clementibus, seruient tibi omni tempo-
re. * At ille reliquit consilium senum, & cum
iuuenibus tractare coepit, qui cum eo nu-
triti fuerant, & erant in comitatu illius. * Di-
xitq. ad eos: Quid vobis videtur? vel re-
spondere quid debeo populo huic, qui di-
xit mihi: Subleua iugum quod imposuit
nobis pater tuus? * At illi responderunt vt
iuuenes, & nutriti cum eo in delicijs, atque
dixerunt: Sic loqueris populo, qui dixit ti-
bi: Pater tuus aggrauauit iugum nostrum,
tu subleua: & sic respondebis ei: Minimus
digitus meus grossior est lumbis patris mei.
* Pater meus imposuit vobis graue iugum,
& ego maius pondus apponam: pater meus

cecidit vos flagellis, ego vero cadam vos
scorpionibus. * Venit ergo Ieroboam, &
vniuersus populus ad Roboam die tertio,
sicut praeceperat eis. * Responditq. rex du-
ra, derelicto consilio seniorum: * locutusq.
est iuxta iuuenum voluntatem: Pater meus
graue vobis imposuit iugum, quod ego
grauius faciam: pater meus cecidit vos fla-
gellis, ego vero cadam vos scorpionibus.
* Et non acquieuit populi precibus: erat
enim voluntatis Dei vt compleretur sermo
eius, quem locutus fuerat per manum Ahie
Silonitis ad Ieroboam filium Nabat. * Po-
pulus autem vniuersus rege duriora dicen-
te, sic locutus est ad eum: Non est nobis
pars in David, neque hereditas in filio Isai.
Reuertere in tabernacula tua Israel, tu au-
tem pasce domum tuam David. Et abiit
Israel in tabernacula sua. * Super filios au-
tem Israel, qui habitabant in ciuitatibus
Iuda, regnauit Roboam. * Misitq. rex Ro-
boam Aduram, qui praeerat tributis, & lapi-
dauerunt eum filij Israel, & mortuus est:
porro rex Roboam currum festinauit ascen-
dere, & fugit in Ierusalem. * Recessitq. Is-
rael a domo David, vsque ad diem hanc.

C. A. P. XI.

V E N I T autem Roboam in Ierusalem,
& conuocauit vniuersam domum Iu-
da & Benjamin, centum octoginta millia
electorum atque bellantium, vt dimicaret
contra Israel, & conuerteret ad se regnum
suum. * Factusq. est sermo Domini ad Se-
meiam hominem Dei, dicens: * Loqueris
ad Roboam filium Salomonis regem Iu-
da, & ad vniuersum Israel, qui est in Iu-
da & Benjamin: * Hec dicit Dominus:
Non ascenderis, neque pugnabis contra
fratres vestros: reuertatur vnusquisque in
domum suam, quia mea hoc gestum est
voluntate. Qui cum audissent sermonem
Domini, reuersi sunt, nec perrexerunt con-
tra Ieroboam. * Habitauit autem Ro-
boam in Ierusalem, & edificauit ciuitates
muratas in Iuda. * Extruxitq. Bethlehem,
& Etam, & Thecue, * Bethsur quoque,

&

CAP. XII.

& Socho, & Odollam, *necnon & Geth, & Marefa, & Ziph, *sed & Aduram, & Lachis, & Azeca, *Saraa quoque, & Aialon, & Hebron, quæ erant in Iuda & Benjamin, ciuitates munitissimas. *Cumq. clauisset eas muris, posuit in eis principes, ciborumq. horrea, hoc est, olei, & vini. *Sed & in singulis vrbibus fecit armamentarium scutorum & hastarum, firmavitq. eas summa diligentia, & imperauit super Iudam, & Benjamin. *Sacerdotes autem & Leuitæ, qui erant in vniuerso Israel, venerunt ad eum de cunctis sedibus suis, *relinquentes suburbana, & possessiones suas, & transeuntes ad Iudam, & Ierusalem: eo quod abiecisset eos Ieroboam, & posterius eius, ne sacerdotio Domini fungerentur. *Qui constituit sibi sacerdotes excelsorum, & dæmoniorum, vitulorumq. quos fecerat. *Sed & de cunctis tribubus Israel, quicumque dederant cor suum vt quærerent Dominum Deum Israel, venerunt in Ierusalem ad immolandum victimas suas coram Domino Deo patrum suorum. *Et roborauerunt regnum Iuda, & confirmauerunt Roboam filium Salomonis per tres annos: ambulauerunt enim in vijs Dauid & Salomonis, annis tantum tribus. *Duxit autem Roboam vxorem Mahalath, filiam Ierimoth, filij Dauid: Abihail quoque filiam Eliab filij Isai, *quæ peperit ei filios Iehus, & Somoriam, & Zoom. *Post hanc quoque accepit Maacha filiam Absalom, quæ peperit ei Abia, & Ethai, & Ziza, & Salomith. *Amavit autem Roboam Maacha filiam Absalom super omnes vxores suas, & concubinas: nam vxores decem & octo duxerat, concubinas autem sexaginta: & genuit viginti octo filios, & sexaginta filias. *Constituit vero in capite, Abiam filium Maacha ducem super omnes fratres suos: ipsum enim regem facere cogitabat, *quia sapientior fuit, & potentior super omnes filios eius, & in cunctis finibus Iuda, & Benjamin, & in vniuersis ciuitatibus muratis: præbuitq. eis escas plurimas, & multas petiuit vxores.

CVUQ. roboratum fuisset regnum Roboam & confortatum, dereliquit legem Domini, & omnis Israel cum eo. *Anno autem quinto regni Roboam, ascendit Sefac rex Ægypti in Ierusalem (quia peccauerant Domino) *cum mille ducentis curribus, & sexaginta millibus equitum: nec erat numerus vulgi quod venerat cum eo ex Ægypto, Libyes scilicet, & Troglo-dytæ, & Æthiopes. *Cepitq. ciuitates munitissimas in Iuda, & venit vsque in Ierusalem. *Semeias autem propheta ingressus est ad Roboam, & principes Iuda, qui congregati fuerant in Ierusalem, fugientes Sefac, dixitq. ad eos: Hæc dicit Dominus: Vos reliquistis me, & ego reliqui vos in manu Sefac. *Consternatiq. principes Israel & rex dixerunt: Iustus est Dominus. *Cumq. vidisset Dominus, quod humiliati essent, factus est sermo Domini ad Semeiam, dicens: Quia humiliati sunt, non disperdam eos, daboq. eis pauxillum auxilij, & non stillabit furor meus super Ierusalem per manum Sefac. *Verumtamen seruiant ei, vt sciant distantiam seruitutis meæ, & seruitutis regni terrarum. *Recessit itaque Sefac rex Ægypti ab Ierusalem, sublati thesauris domus Domini, & domus regis, omniaq. secum tulit, & clypeos aureos, quos fecerat Salomon, *pro quibus fecit rex æneos, & tradidit illos principibus scutariorum, qui custodiebant vestibulū palatij. *Cumq. introiret rex domum Domini, veniebant scutarij, & tollebant eos, iterumq. referebant eos ad armamentarium suum. *Verumtamen quia humiliati sunt, auersa est ab eis ira Domini, nec deleti sunt penitus: siquidem & in Iuda inuenta sunt opera bona. *Confortatus est ergo rex Roboam in Ierusalem, atque regnavit: quadraginta autem & vnius anni erat cum regnare coepisset, & decem & septem annis regnavit in Ierusalem, vrbe, quam elegit Dominus, vt confirmaret nomen suum ibi, de cunctis tribubus Israel: nomen autem matris eius

Naama Ammanitis. * Fecit autem malum, & non preparauit cor suum ut quæreret Dominum. * Opera vero Roboam prima & nouissima scripta sunt in Libris Semeiæ Prophetæ, & Addo Videntis, & diligenter exposita: pugnaveruntq. aduersum se Roboam, & Ieroboam cunctis diebus. * Et dormiuit Roboam cum patribus suis, sepultusq. est in Ciuitate Dauid. Et regnauit Abia filius eius pro eo:

C A P. XIII.

ANNO octauodecimo regis Ieroboam, regnauit Abia super Iudam. * Tribus annis regnauit in Ierusalem, nomenq. matris eius Michaia, filia Vriel de Gabaa: & erat bellum inter Abiam & Ieroboam. * Cumq. iniisset Abia certamen, & haberet bellicosissimos viros, & electorum quadringenta millia: Ieroboam instruxit e contra aciem octingenta millia virorum, qui & ipsi electi erant, & ad bella fortissimi. * Stetit ergo Abia super montem Semeron, qui erat in Ephraim, & ait: Audi Ieroboam, & omnis Israel: * Num ignoratis quod Dominus Deus Israel dederit regnum Dauid super Israel in sempiternum, ipsi & filijs eius in pactum salis? * Et surrexit Ieroboam filius Nabat, seruus Salomonis filij Dauid: & rebellauit contra dominum suum. * Cōgregatiq. sunt ad eum viri vanissimi, & filij Belial: & præualuerunt contra Roboam filium Salomonis: porro Roboam erat rudis, & corde pauido, nec potuit resistere eis. * Nunc ergo vos dicitis quod resistere possitis regno Domini, quod possidet per filios Dauid, habetisq. grandem populi multitudinem, atque vitulos aureos, quos fecit vobis Ieroboam in deos. * Et eiecistis Sacerdotes Domini, filios Aaron, atque Leuitas: & fecistis vobis Sacerdotes sicut omnes populi terrarum: quicumque venerit, & initiauerit manum suam in tauro de bobus, & in arietibus septem, fit sacerdos eorum, qui non sunt dij. * Noster autem Dominus, Deus est, quem non relinquimus, Sacerdotesq. ministrant Domino de filiis Aaron, & Leuitas

sunt in ordine suo: * Holocausta quoque offerunt Domino per singulos dies mane & vespere, & thymiama iuxta legis præcepta confectum, & proponuntur panes in mensa mundissima, estq. apud nos candelabrum aureum, & lucernæ eius, ut accendantur semper ad vesperam: nos quippe custodimus præcepta Domini Dei nostri, quem vos reliquistis. * Ergo in exercitu nostro dux Deus est, & Sacerdotes eius, qui clangunt tubis, & resonant contra vos: filij Israel nolite pugnare contra Dominum Deum patrum vestrorum, quia non vobis expedit. * Hæc illo loquente, Ieroboam retro moliebatur insidias. Cumq. ex aduerso hostium staret, ignorantem Iudam suo ambiebat exercitu. * Respiciensq. Iudas vidit instare bellum ex aduerso & post tergum, & clamauit ad Dominum: ac Sacerdotes tubis canere cœperunt. * Omnesq. viri Iuda vociferati sunt: & ecce illis clamantibus, perterruit Deus Ieroboam, & omnem Israel qui stabat ex aduerso Abia & Iuda. * Fugeruntq. filij Israel Iudam, & tradidit eos Deus in manu eorum. * Percussit ergo eos Abia, & populus eius plaga magna: & corruerunt vulnerati ex Israel quingenta millia virorum fortium. * Humiliatiq. sunt filij Israel in tempore illo, & vehementissime confortati filij Iuda eo quod sperassent in Domino Deo patrum suorum. * Persecutus est autem Abia fugientem Ieroboam, & cepit ciuitates eius, Bethel & filias eius, & Iesana cum filiabus suis, Ephron quoque & filias eius: * nec valuit ultra resistere Ieroboam in diebus Abia: quem percussit Dominus, & mortuus est. * Igitur Abia, confortato imperio suo, accepit uxores quatuordecim: procreauitq. viginti duos filios, & sedecim filias. * Reliqua autem sermonum Abia, viarumq. & operum eius, scripta sunt diligentissime in Libro Addo Prophetæ.

C A P. XLIII.

DORMIUIT autem Abia cum patribus suis, & sepelierunt eum in Ciuitate Dauid:

uid: regnavitq: Afa filius eius pro eo, in cuius diebus quieuit terra annis decem. ¹ Et postea autem Afa quod bonum & placitum erat in conspectu Dei sui, & subvertit altaria peregrini cultus, & excelsa, & confregit statuas, lucosq: succidit: & precepit Iudæ ut quæreret Dominum Deum patrum suorum, & faceret legem, & universa mandata: & abstulit de cunctis præbibus Iudæ aras, & fana, & regnavit in pace. ² Edificavit quoque vrbes munitas in Iudæa, quia quietus erat, & nulla temporibus eius bella surrexerant, pacem Domino largiente. ³ Dixit autem Iudæ: Edificemus civitates istas, & vallemus muris, & roboremus turribus, & portis, & seris, donec a bellis quiesca fuerint omnia: eo quod quæsierimus Dominum Deum patrum nostrorum, & dederit nobis pacem per gyrum. Edificaverunt igitur, & nullum in extruendo impedimentum fuit. ⁴ Habuit autem Afa in exercitu suo portantium scuta & hastas de Iudæa trecenta millia, de Benjamin vero scutariorum & sagittariorum ducenta octoginta millia, omnes isti viri fortissimi. ⁵ Egressus est autem contra eos Zara Æthiops cum exercitu suo, decies centena millia, & curribus trecentis: & venit usque Maresa. ⁶ Porro Afa perrexit obviam ei, & instruxit aciem ad bellum in Valle Sephata, quæ est iuxta Maresa: & invocavit Dominum Deum, & ait: Domine non est apud te vlla distantia ytrum in paucis auxiliaberis, an in pluribus: adiuva nos Domine Deus noster: in te enim, & in tuo nomine habentes fiduciam venimus contra hanc multitudinem. Domine, Deus noster tu es, non prævaleat contra te homo. ⁷ Exterruit itaque Dominus Æthiopes coram Afa & Iudæa: fugeruntq: Æthiopes. ⁸ Et persecutus est eos Afa, & populus, qui cum eo erat, usque Gerara: & ruerunt Æthiopes usque ad internecionem, quia Domino cædente contriti sunt, & exercitu illius præliante. ⁹ Tulerunt ergo spolia multa, & percusserunt civitates omnes per circuitum Geraræ: grandis quippe cunctos terror inuaserat: & diripuerunt vrbes, & multam prædam aspon-

tauerunt. ¹⁰ Sed & caulas ovium destruentes, tulerunt pecorum infinitam multitudinem, & camelorum: reuersiq: sunt in Ierusalem. ¹¹ **CAPITULUM XV.** ¹² **A**ntem filius Oded, factus in se Spiritu Dei, egressus est in occursum Afa, & dixit ei: Audite me Afa, & omnis Iudæ & Benjamin: Dominus vobiscum, quia fuistis cum eo. Si quæseritis eum, invenietis: si autem dereliqueritis eum, derelinquet vos. ¹³ Transibunt autem multi dies in Israël absque Deo vero, & absque sacerdote doctore, & absque lege. ¹⁴ Cumq: reversi fuerint in angustia sua ad Dominum Deum Israël, & quæserint eum, reperient eum. ¹⁵ In tempore illo non erit pax egredienti & ingredienti, sed terrores undique in cunctis habitatoribus terrarum: pugnabit enim gens contra gentem, & civitas contra civitatem, quia Dominus conturbabit eos in omni angustia. ¹⁶ Vos ergo confortamini, & non dissolvantur manus vestre: erit enim merces operi vestro. ¹⁷ Quod cum audisset Afa verba scilicet, & prophetiam Azariæ filij Oded prophete, confortatus est, & abstulit idola de omni terra Iudæ, & de Benjamin, & ex urbibus, quas ceperat, montis Ephraim, & dedicavit altare Domini quod erat ante porticum Domini. ¹⁸ Congregavitq: universum Iudam & Benjamin, & aduenas cum eis de Ephraim, & de Manasse, & de Simeon: plures enim ad eum confugerant ex Israël, videntes quod Dominus Deus illius esset cum eo. ¹⁹ Cumq: venissent in Ierusalem mense tertio, anno decimoquinto regni Afa, immolauerunt Domino in die illa de manubijs, & præda, quam adduxerant, boues septingentos, & arietes septem millia. ²⁰ Et intrauit ex more ad corroborandum fœdus ut quærerent Dominum Deum patrum suorum in toto corde, & in tota anima sua. ²¹ Si quis autem, inquit, non quæserit Dominum Deum Israël, a minimo usque ad maximum, a viro usque ad mulierem. ²² Iuraueruntq:

Domino voce magna in iubilo, & in clangore tubæ, & in fonitu buccinarum. Omnes qui erant in Iuda cum execratione: in omni enim corde suo iurauerunt, & in tota voluntate quaesierunt eum, & inuenerunt: præstititq. eis Dominus requiem per circuitum. * Sed & Maacham matrem Asæ regis ex angusto deposuit imperio, eo quod fecisset in luto simulacrum Priapi: quod omne contriuit, & in frustra comminuens combussit in Torrente cedron: * Excelsa autem: derelicta sunt in Israel: attamen cor Asæ erat perfectum cunctis diebus eius. * Ea q. quæ uoluerat pater suus, & ipse intulit in domum Domini, argentum, & aurum, vasorumq. diuersam suppellectilem. * Bellum uero non fuit usque ad trigessimum quintum annum regni Asæ.

C. A. P. XVI.

ANNO autem trigesimo sexto regni eius, ascendit Baasa rex Israel in Iudam, & muro circumdabat Rama, ut nullus tute posset egredi & ingredi de regno Asæ. * Protulit ergo Asa argentum & aurum de thesauris domus Domini, & de thesauris regis, misitq. ad Benadad regem Syriæ, qui habitabat in Damasco, dicens: * Fœdus inter me & te est, pater quoque meus & pater tuus habuere concordiam: quam ob rem misi tibi argentum & aurum, ut rupto fœdere, quod habes cum Baasa rege Israel, facias eum a me recedere. * Quo comperto, Benadad misit principes exercituum suorum ad vrbes Israel: qui percusserunt Ahion, & Dan, & Abelmaim, & uniuersas vrbes Nephthali muratas. * Quod cum audisset Baasa desijt ædificare Rama, & intermisit opus suum. * Porro Asa rex assumpsit uniuersum Iudam, & tulerunt lapides de Rama, & ligna quæ ædificationi præparauerat Baasa, ædificauitq. ex eis Gabaa, & Maspha. * In tempore illo venit Hanani propheta ad Asa regem Iudæ, & dixit ei: Quia habuisti fiduciam in rege Syriæ, & non in Domino Deo tuo, ideo circo euasit Syriæ regis exercitus de manu tua. * Nonne

Æthiopes, & Libyes multo plures erant: quadrigis, & equitibus, & multitudine nimia: quos, cum Domino credidisses, tradidit in manu tua? * Oculi enim Domini contemplantur uniuersam terram, & præbent fortitudinem his, qui corde perfecti credunt in eum. Stulte igitur egisti, & propter hoc ex præsentis tempore aduersum te bella conurgent. * Iratusq. Asa aduersus Videntem, iussit eum mitti in neruum: valde quippe super hoc fuerat indignatus: & interfecit de populo in tempore illo plurimos. * Opera autem Asæ prima & nouissima scripta sunt in Libro regum Iudæ & Israel. * Egrotauit etiam Asa anno trigesimo nono regni sui, dolore pedum vehementissimo, & nec in infirmitate sua quaesuit Dominum, sed magis in medicorum arte confusus est.

* Dormiuitq. cum patribus suis: & mortuus est anno quadragesimo primo regni sui. * Et sepelierunt eum in sepulchro suo quod foderat sibi in Ciuitate David: posueruntq. eum super lectum suum plenum aromatibus & unguentis meretricijs, quæ erant pigmentariorum arte confecta, & combusserunt super eum ambitione nimia.

C. A. P. XVII.

RE GN A V I T autem Iosaphat filius eius pro eo, & inualuit contra Israel. * Constituitq. militum numeros in cunctis vrbus Iudæ, quæ erant vallatæ muris. Præsidiaq. disposuit in terra Iudæ, & in ciuitatibus Ephraim, quas ceperat Asa pater eius. * Et fuit Dominus cum Iosaphat, quia ambulauit in vijs David patris sui primis: & non sperauit in Baalim, sed in Deo patris sui, & perrexit in præceptis illius & non iuxta peccata Israel. * Confirmauitq. Dominus regnum in manu eius, & dedit omnis Iudæ munera Iosaphat: factaq. sunt ei infinitæ diuitiæ, & multa gloria. * Cumq. sumpsisset cor eius audaciam propter vias Domini, etiā excelsa & lucos de Iudæ abstulit. * Tercio autem anno regni sui misit de principibus suis Benhail, & Obdijam, & Zachariam, & Na-

& Nathanael, & Michæam vt docerent in ciuitatibus Iuda: * & cum eis Leuitas Semeiam, & Nathaniam, & Zabadiâ, Afael quoque, & Semiramoth, & Ionathan, Adoniâq. & Thobiam, & Thobadoniam Leuitas, & cum eis Elisama, & Ioran Sacerdotes, docebantq. populum in Iuda, habêtes librum legis Domini, & circuibant cunctas vrbes Iuda, atque erudiebant populum. * Itaque factus est pauid Dominus super omnia regna terrarum, quæ erant per gyrum Iuda, nec audebant bellare cōtra Iosaphat. * Sed & Philisthæi Iosaphat munera deferrebant, & vestigal argenti, Arabes quoque adducebant pecora, arietum septem millia septingenta, & hircorum totidem. * Creuit ergo Iosaphat, & magnificatus est vsque in sublimem: atque ædificauit in Iuda domos ad instar turrium, vrbesq. muratas. * Et multa opera parauit in vrribus Iuda: viri quoque bellatores, & robusti erant in Ierusalem, quorum iste numerus per domos atque familias singulorum: In Iuda principes exercitus, Ednas dux, & cum eo robustissimi viri trecenta millia. * Post hunc Iohanan princeps, & cum eo ducenta octoginta millia. * Post istum quoque Amasias filius Zechri, consecratus Domino, & cum eo ducenta millia virorum fortium. * Hunc sequebatur robustus ad prælia Eliada, & cum eo tenentium archum & clypeum ducenta millia. * Post istum etiam Iozabad, & cum eo centum octoginta millia expeditorum militum. * Hi omnes erant ad manum regis, exceptis alijs, quos posuerat in vrribus muratis, in vniuerso Iuda.

CAP. XVIII.

FVIT ergo Iosaphat diues & inclytus multum, & affinitate coniunctus est Achab. * Descenditq. post annos ad eum in Samariam: ad cuius aduentum mactauit Achab arietes, & boues plurimos ipsi, & populo qui venerat cum eo: persuasitq. illi vt ascenderet in Ramoth Galaad. * Dixitq. Achab rex Israel ad Iosaphat regem Iuda: Veni mecum in Ramoth Galaad. Cui ille

respondit: Vt ego, & tu: sicut populus tuus, sic & populus meus: tecūq. erimus in bello. * Dixitq. Iosaphat ad regem Israel: Confule obsecro impræsentiarum sermonem Domini. * Congregauit igitur rex Israel prophetarum quadringentos viros, & dixit ad eos: In Ramoth Galaad ad bellandum ire debemus an quiescere? At illi: Ascende, inquiunt, & tradet Deus in manu regis. * Dixitq. Iosaphat: Numquid non est hic propheta Domini, vt ab illo etiam requiramus? * Et ait rex Israel ad Iosaphat: Est vir vnus, a quo possumus querere Domini voluntatem: sed ego odi eū, quia non prophetat mihi bonum, sed malum omni tempore: est autem Michæas filius Iemla. Dixitq. Iosaphat: Ne loquaris rex hoc modo. * Vocauit ergo rex Israel vnum de eunuchis, & dixit ei: Voca cito Michæam filium Iemla. * Porro rex Israel, & Iosaphat rex Iuda vterque sedebant in folio suo, vestiti cultu regio: sedebant autem in area iuxta portam Samariæ, omnesq. prophetae vaticinabantur coram eis. * Sedecias vero filius Chanaana fecit sibi cornua ferrea, & ait: Hæc dicit Dominus: His ventilabis Syriam, donec conteras eam. * Omnesq. prophetae similiter prophetabant, atque dicebant: Ascende in Ramoth Galaad, & prosperaberis, & tradet eos Dominus in manu regis. * Nuncius autem, qui ierat ad vocandum Michæam, ait illi: En verba omnium prophetarum vno ore bona regi annunciant: quæso ergo te vt & sermo tuus ab eis non dissentiat, loquarisq. prospera. * Cui respondit Michæas: Viuit Dominus, quia quodcumque dixerit mihi Deus meus, hoc loquar. * Venit ergo ad regem. Cui rex ait: Michæa, ire debemus in Ramoth Galaad ad bellandum, an quiescere? Cui ille respondit: Ascendite: cuncta enim prospera euenient, & tradentur hostes in manus vestras. * Dixitq. rex: Iterum, atque iterum te adiuro, vt mihi non loquaris, nisi quod verum est in nomine Domini. * At ille ait: Vidi vniuersum Israel dispersum in montibus, sicut oues absque pastore: & dixit

Domi-

Dominus : Non habent isti dominos : reuertatur vnusquisque in domum suam in pace. * Et ait rex Israel ad Iosaphat : Nonne dixi tibi, quod nō prophetaret iste mihi quidquam boni, sed ea, quæ mala sunt? * At ille, Idcirco, ait, audite verbum Domini: Vidi Dominum sedentem in folio suo, & omnem exercitum cæli assistentem ei a dextris & a sinistris. * Et dixit Dominus : Quis decipiet Achab regem Israel vt ascendat & corruat in Ramoth Galaad? Cumq. diceret vnus hoc modo, & alter alio : processit spiritus, & stetit coram Domino, & ait : Ego decipiam eum. Cui Dominus, In quo, inquit, decipies? * At ille respondit : Egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius. Dixitq. Dominus : Decipies, & praualebis : egredere, & fac ira. * Nunc igitur, ecce Dominus dedit spiritum mendacij in ore omnium prophetarum tuorum, & Dominus locutus est de te mala. * Accessit autem Sedecias filius Chanaana, & percussit Michææ maxillam, & ait : Per quam viam transiuit Spiritus Domini a me, vt loqueretur tibi? * Dixitq. Michæas : Tu ipse videbis in die illo, quando ingressus fueris cubiculum de cubiculo vt abscondaris. * Præcepit autem rex Israel, dicens : Tollite Michæam, & ducite eum ad Amon principem ciuitatis, & ad Ioas filium Amelech. * Et dicetis : Hæc dicit rex : Mittite hunc in carcerem, & date ei panis modicum, & aquæ pauxillum, donec reuertar in pace. * Dixitq. Michæas : Si reuersus fueris in pace, non est locutus Dominus in me. Et ait : Audite omnes populi. * Igitur ascenderunt rex Israel, & Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad. * Dixitq. rex Israel ad Iosaphat : Mutabo habitum, & sic ad pugnam vadam, tu autem induere vestibus tuis. Mutatoq. rex Israel habitu, venit ad bellum. * Rex autem Syriæ præceperat ducibus equitatus sui, dicens : Ne pugnetis contra minimum, aut contra maximum, nisi contra solum regem Israel. * Itaque cum vidissent principes equitatus Iosaphat, dixerunt : Rex Israel est iste. Et circumdederunt eum di-

micantes : at ille clamauit ad Dominum, & auxiliatus est ei, atque auertit eos ab illo. * Cum enim vidissent duces equitatus, quod non esset rex Israel, reliquerunt eum. * Accidit autem vt vnus e populo sagittam in incertum iaceret, & percuteret regem Israel inter cetericem & scapulas, at ille aurigæ suo ait : Conuerte manum tuam, & educ me de acie, quia vulneratus sum. * Et finita est pugna in die illo : porro rex Israel stabat in curru suo contra Syros vsque ad vesperam, & mortuus est occidente solone. *Idcirco dicitur Iosaphat mortuus esse occidente sole.*

C A P. XIX.

REVRSVS est autem Iosaphat rex Iuda in domum suam pacifice in Ierusalem. * Cui occurrit Iehu filius Hanani Videns, & ait ad eum : Impio præbes auxilium, & his qui oderunt Dominum amicitia iungeris, & idcirco iram quidem Domini merebaris : sed bona opera inuenta sunt in te, eo quod abstuleris lucos de terra Iuda, & præparaueris cor tuum vt requireres Dominum Deum patrum tuorum. * Habitauit ergo Iosaphat in Ierusalem : rursusq. egressus est ad populum de Bersabee vsque ad montem Ephraim, & reuocauit eos ad Dominum Deum patrum suorum. * Constituitq. iudices terræ in cunctis ciuitatibus Iuda munitis per singula loca, & præcipiens iudicibus, Videte, ait, quid faciatis : non enim hominis exercetis iudicium, sed Domini : & quodcumque iudicaueritis, in vos redundabit. * Sit timor Domini vobiscum, & cum diligentia cuncta facite : non est enim apud Dominum Deum nostrum iniquitas, nec personarum acceptio, nec cupiditas munerum. * In Ierusalem quoque constituit Iosaphat Levitas, & Sacerdotes, & Principes familiarum ex Israel, vt iudicium & causam Domini iudicaret habitatoribus eius. * Præcepitq. eis, dicens : Sic ageris in timore Domini fideliter & corde perfecto. * Omnem causam, quæ venerit ad vos fratrum vestrorum, qui habitant in vrbibus suis inter cognationem & cognationem, vbicumque quæstio

quæstio est de lege, de mandato, de ceremonijs, de iustificationibus: ostendite eis, vt non peccent in Dominum, & ne veniat ira super vos & super fratres vestros: sic ergo agentes non peccabitis. * Amarias autem sacerdos & pontifex vester, in his, quæ ad Deum pertinent, præsidebit: porro Zabadias filius Ismahel, qui est dux in domo Iuda, super ea opera erit, quæ ad regis officium pertinent: habetisq. magistros Leuitas coram vobis, confortamini, & agite diligenter, & erit Dominus vobiscum in bonis.

CAP. XX.

POST hæc congregati sunt filij Moab, & filij Ammon, & cum eis de Ammonitis ad Iosaphat vt pugnarent contra eum. * Veneruntq. nuncij, & indicauerunt Iosaphat, dicentes: Venit contra te multitudo magna de his locis, quæ trans mare sunt, & de Syria, & ecce consistunt in Asafontheamar, quæ est Engaddi. * Iosaphat autem timore perterritus, totum se contulit ad rogandum Dominum, & prædicauit ieiunium vniuerso Iuda. * Congregatusq. est Iudas ad deprecandum Dominum: sed & omnes de vrbibus suis venerunt ad obsecrandum eum. * Cumq. stetisset Iosaphat in medio cœtu Iuda, & Ierusalem, in domo Domini ante atrium nouum, * ait: Domine Deus patrum nostrorum, tu es Deus in celo, & dominaris cunctis regnis Gentium, in manu tua est fortitudo & potentia, nec quisquam tibi potest resistere. * Nonne tu Deus noster interfecisti omnes habitatores terræ huius coram populo tuo Israel, & dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum? * Habitaueruntq. in ea, & extruxerunt in illa sanctuarium nomini tuo, dicentes: * Si irruerint super nos mala, gladius iudicij, pestilentia, & fames, stabimus coram domo hac in conspectu tuo, in qua inuocatum est nomen tuum: & clamabimus ad te in tribulationibus nostris, & exaudies, saluosq. facies. * Nunc igitur ecce filij Ammon, & Moab, & mons Seir, per

quos non concessisti Israel vt transirent, quando egrediebantur de Ægypto, sed declinauerunt ab eis, & non interfecerunt illos: * econtrario agunt, & nituntur eijcere nos de possessione, quam tradidisti nobis. * Deus noster, ergo non iudicabis eos? In nobis quidem non est tanta fortitudo, vt possumus huic multitudini resistere, quæ irruit super nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, vt oculos nostros dirigamus ad te. * Omnis vero Iuda stabat coram Domino cum paruulis, & vxoribus, & liberis suis. * Erat autem Iahaziel filius Zachariæ, filij Bapaia, filij Iehiel, filij Mathania, Leuites de filiis Asaph, super quem factus est Spiritus Domini in medio turbæ, & ait: Attendite omnis Iuda, & qui habitatis Ierusalem, & tu rex Iosaphat: Hæc dicit Dominus vobis: Nolite timere, nec paueatis hanc multitudinem: non est enim vestra pugna, sed Dei. * Cras descendetis contra eos: ascensuri enim sunt per cliuum nomine Sis, & inuenietis illos in summitate torrentis, qui est contra solitudinem Ieruel. * Non eritis vos qui dimicabitis, sed tantummodo confidenter state, & videbitis auxilium Domini super vos, o Iuda, & Ierusalem: nolite timere, nec paueatis: cras egrediemini contra eos, & Dominus erit vobiscum. * Iosaphat ergo, & Iuda, & omnes habitatores Ierusalem ceciderunt prohi in terram coram Domino, & adorauerunt eum. * Porro Leuitæ de filiis Caath, & de filiis Core laudabant Dominum Deum Israel voce magna, in excelsum. * Cumq. mane surrexissent, egressi sunt per desertum Thecæ: profectisq. eis, stans Iosaphat in medio eorum, dixit: Audite me viri Iuda, & omnes habitatores Ierusalem: credite in Domino Deo vestro, & securi eritis: credite prophetis eius, & cuncta euentient prospera. * Deditq. consilium populo, & statuit cantores Domini, vt laudarent eum in turmis suis, & antecederent exercitum, ac voce consona dicerent: Cōfitemini Domino, quoniam in æternum mise-

miserericordia eius. * Cumq. cœpissent laudes canere, vertit Dominus insidias eorum in semetipsos, filiorum scilicet Ammon, & Moab, & montis Seir, qui egressi fuerant ut pugnarent contra Iudam, & percussi sunt. * Namque filij Ammon, & Moab confur-
 15 rexerunt aduersum habitatores mōtis Seir, ut interficerent & delerent eos: cumq. hoc opere perpetrassent, etiam in semetipsos versi, mutuis concidere vulneribus. * Porro Iuda cum venisset ad speculam, quæ respicit solitudinem, vidit procul omnem late-
 20 regionem plenam cadaueribus, nec superesse quemquam, qui necem potuisset euadere. * Venit ergo Iosaphat, & omnis populus cum eo ad detrahenda spolia mortuorum: inueneruntq. inter cadauera vari-
 25 am suppellectilem, vestes quoque, & vasa pretiosissima, & diripuerunt ita ut omnia portare non possent, nec per tres dies spolia auferre præ prædæ magnitudine. * Die
 30 autem quarto congregati sunt in Valle benedictionis: etenim quoniam ibi benedixerant Domino, vocauerunt locum illum Vallis benedictionis vsque in præsentem diem. * Reuersusq. est omnis vir Iuda, &
 35 habitatores Ierusalem, & Iosaphat ante eos in Ierusalem cum lætitia magna, eo quod dedisset eis Dominus gaudium de inimicis suis. * Ingressiq. sunt in Ierusalem cum psal-
 40 terijs, & citharis, & tubis in domum Domini. * Irruit autem pavor Domini super vni-
 45 uersa regna terrarum cum audissent quod pugnasset Dominus contra inimicos Israel. * Quieuitq. regnum Iosaphat, & præbuit ei
 50 Deus pacem per circuitum. * Regnavit igitur Iosaphat super Iudam, & erat triginta quinque annorum cum regnare cœpisset: viginti autem & quinque annis regna-
 55 uit in Ierusalem, & nomen matris eius Azuba filia Selahi. * Et ambulauit in via patris
 60 sui Asa, nec declinavit ab ea, faciens quæ placita erant coram Domino. * Verumtamen excelsa non abstulit, & adhuc populus non direxerat cor suum ad Dominum Deum patrum suorum. * Reliqua autem
 65 gestorum Iosaphat priorum & nouissimo-

rum scripta sunt in verbis Iehu filij Hanani, quæ digessit in Libros regum Israel.

35 * Post hæc iniit amicitias Iosaphat rex Iuda cum Ochozia rege Israel, cuius opera
 40 fuerunt impiissima. * Et particeps fuit ut facerent naues, quæ irent in Tharsis: feceruntq. classem in Asiongaber. * Prophe-
 45 tauit autem Eliezer filius Dodau de Maresa ad Iosaphat, dicens: Quia habuisti foedus cum Ochozia, percussit Dominus opera tua, contritaq. sunt naues, nec potue-
 50 runt ire in Tharsis.

C A P. XXI.

1 **D**ORMIUIT autem Iosaphat cum patribus suis, & sepultus est cum eis in Ciuitate David: regnavitq. Ioram filius eius
 2 pro eo. * Qui habuit fratres filios Iosaphat, Azariam, & Iahiel, & Zachariam, & Azariam, & Michael, & Saphatiam. omnes hi,
 3 filij Iosaphat regis Iuda. * Deditq. eis pater suus multa munera argenti, & auri, & pensitationes, cum ciuitatibus munitissimis in
 4 Iuda: regnum autem tradidit Ioram, eo quod esset primogenitus. * Surrexit ergo
 5 Ioram super regnum patris sui: cumq. se confirmasset, occidit omnes fratres suos gladio, & quosdam de principibus Israel.
 6 * Trigintaduorum annorum erat Ioram cū regnare cœpisset: & octo annis regnavit in
 7 Ierusalem. * Ambulauitq. in vijs regū Israel, sicut egerat domus Achab: filia quippe
 8 Achab erat vxor eius, & fecit malum in conspectu Domini. * Noluit autem Do-
 9 minus disperdere domum David propter pactum, quod inierat cum eo: & quia promiserat ut daret ei lucernam, & filiis eius
 10 omni tempore. * In diebus illis rebellauit Edom, ne esset subditus Iudæ, & constituit
 11 sibi regem. * Cumq. transisset Ioram cum principibus suis, & cuncto equitatu, qui erat
 12 secum, surrexit nocte, & percussit Edom qui se circumdederat, & omnes duces equi-
 13 tatus eius. * Attamen rebellauit Edom, ne
 14 esset sub ditione Iuda vsque ad hanc diem: eo tempore & Lobna recessit ne esset sub
 15 manu illius. Dereliquerat enim Dominum Deum

Deum patrum suorum: insuper & excelsa
fabricatus est in vrbibus Iuda, & fornicari
fecit habitatores Ierusalem, & prauaricari
Iudam. * Allatae sunt autem & litterae ab
Elia propheta, in quibus scriptum erat: Hæc
dicit Dominus Deus David patris tui: Quo-
niam non ambulasti in vijs Iosaphat patris
tui, & in vijs Asa regis Iuda, * sed incessisti
per iter regum Israel, & fornicari fecisti Iu-
dam, & habitatores Ierusalem, imitatus for-
nicationem domus Achab, insuper & fra-
tres tuos domum patris tui, meliores te oc-
cidisti: * ecce Dominus percutiet te plaga
magna cum populo tuo, & filijs, & vxori-
bus tuis, vniuersaq. substantia tua. * tu autē
ægrotabis pessimo languore vteri tui, do-
nec egrediantur vitalia tua paulatim per
singulos dies. * Suscitauit ergo Dominus
contra Ioram spiritum Philistinorum, &
Arabum, qui confines sunt Æthiopibus.
* & ascenderunt in Terram Iuda, & vastauē-
runt eam, diripueruntq. cunctam substan-
tiam, quæ inuenta est in domo regis, insu-
per & filios eius, & vxores: nec remansit ei
filius, nisi Ioachaz, qui minimus natus erat.
* Et super hæc omnia percussit eum Domi-
nus alui languore insanabili. * Cumq. diei
succederet dies, & temporum spatia volue-
rentur, duorum annorum expletus est cir-
culus: & sic longa consumptus tæbe, ita vt
egeret etiam viscera sua, languore pariter,
& vita caruit. Mortuusq. est in infirmitate
pessima, & non fecit ei populus secundum
morem combustionis, exequias, sicut fece-
rat maioribus eius. * Triginta duorum an-
norum fuit, cum regnare cœpisset, &
octo annis regnavit in Ierusalem. Ambu-
lauitq. non recte, & sepelierunt eum in
Ciuitate David: verumtamen non in se-
pulchro regum.

C A P I T U L U M XXXII.

CONSTITVERUNT autem habitato-
res Ierusalem Ochoziam filium eius
minimum, regem pro eo: omnes enim ma-
iores nati, qui ante eum fuerant, interfeco-
rant latrones Arabum, qui irruerant in sa-

stra: regnavitq. Ochozias filius Ioram re-
gis Iuda. * Quadraginta duorum annorum
erat Ochozias cum regnare cœpisset, &
vno anno regnavit in Ierusalem, & nomen
matris eius: Athalia filia Amri. * Sed & ipse
ingressus est per vias domus Achab: mater
enim eius impulit eum, vt impie ageret.
* Fecit igitur malum in conspectu Domi-
ni, sicut domus Achab: ipsi enim fuerunt
ei consiliarij post mortem patris sui, in in-
teritum eius. * Ambulauitq. in consilijs eo-
rum. Et perrexit cum Ioram filio Achab
rege Israel, in bellum contra Hazael regem
Syriæ in Ramoth Galaad: vulneraueruntq.
Syri Ioram. * Qui reuersus est vt curaretur
in Iezrahel: multas enim plagas acceperat
in supradicto certamine. Igitur Ochozias
filius Ioram rex Iuda, descendit vt inuideret
Ioram filium Achab in Iezrahel ægrotan-
tem. * Voluntatis quippe fuit Dei aduer-
sus Ochoziam, vt veniret ad Ioram: &
cum venisset, & egrederetur cum eo aduer-
sum Iehu filium Namsi, quem vocat Domi-
nus vt deleret domum Achab. * Cum er-
go euerteret Iehu domum Achab, inuenit
principes Iuda, & filios fratrum Ochoziæ,
qui ministrabant ei, & interfecit illos. * Ip-
sum quoque perquirens Ochoziam, com-
prehendit latitantem in Samaria: addu-
xitq. ad se, occidit, & sepelierunt eum:
eo quod esset filius Iosaphat, qui quaesierat
Dominum in toto corde suo: nec erat vi-
tra spes aliqua vt de stirpe quis regnaret.
* Ochoziæ: siquidem Athalia mater eius vi-
dens quod mortuus esset filius suus, surre-
xit, & interfecit omnem stirpem regiam do-
mus Ioram. * Porro Iosabeth filia regis tu-
lit Ios filium Ochoziæ, & furata est eum
de medio filiorum regis, cum interficeren-
tur: absconditq. eum cum nutrice sua in
cubiculo testulorum: Iosabeth autem, quæ
absconderat eum, erat filia regis Ioram, &
vxo Ioadæ pontificis, soror Ochoziæ, &
idcirco Athalia non interfecit eum. * Fuit
ergo cum eis in domo Dei absconditus
sex annis, quibus regnavit Athalia super
terram.

CAP. XXIII.

ANNO autem septimo confortatus Ioiada, assumpsit centuriones, Azariam videlicet filium Ieroham, & Ismahel filium Iohanan, Azariam quoque filium Obed, & Maasiam filium Adaia, & Elisaphat filium Zechri: & iniit cum eis foedus. Qui circumuehentes Iudam, congregauerunt Leuitas de cunctis vrbibus Iuda, & principes familiarum Israel, veneruntque in Ierusalem. Iniit ergo omnis multitudo pactum in domo Dei cum rege: dixitque ad eos Ioiada: Ecce filius regis regnabit, sicut locutus est Dominus super filios David. Iste est ergo sermo quem facietis: Tertia pars vestrum qui veniunt ad Sabbatum, Sacerdotum, & Leuitarum, & ianitorum erit in portis: tertia vero pars ad domum regis: & tertia ad portam, quae appellatur Fundamenti: omne vero reliquum vulgus sit in atrijs domus Domini. Nec quispiam alius ingrediatur domum Domini, nisi Sacerdotes, & qui ministrant de Leuitis: ipsi tantummodo ingrediantur, quia sanctificati sunt: & omne reliquum vulgus obseruet custodias Domini. Leuitae autem circumdant regem, habentes singuli arma sua: (& si quis alius ingressus fuerit templum, interficiatur) sintque cum rege & intrante & egrediente. Fecerunt ergo Leuitae, & vnuerfus Iuda iuxta omnia, quae praeceperat Ioiada pontifex: & assumpserunt singuli viros qui sub se erant, & veniebant per ordinem sabbati, cum his qui impleuerant sabbatum, & egressuri erant. Siquidem Ioiada pontifex non dimiserat abire turmas, quae sibi per singulas hebdomadas succedere consueuerant. Deditque Ioiada sacerdos centurionibus lanceas, clypeosque, & peltas regis David, quas consecrauerat in domo Domini. Constituitque omnem populum tenentium pugiones a parte templi dextra, usque ad partem templi sinistram, coram altari, & templo, per circuitum regis. Et eduxerunt filium regis, & imposuerunt ei diadema, & testimonium, dederuntque in manu eius tenendam

legem, & constituerunt eum regem: vnxit quoque illum Ioiada pontifex, & filij eius: imprecatique sunt ei, atque dixerunt: Viuat rex. Quod cum audisset Athalia, vocem scilicet currentium atque laudantium regem, ingressa est ad populum in templum Domini. Cumque vidisset regem stantem super gradum in introitu, & principes, turmasque circa eum, omnemque populum terrae gaudentem, atque clangentem tubis, & diuersi generis organis concinentem, vocemque laudantium, scidit vestimenta sua, & ait: Infidia, infidia. Egressus autem Ioiada pontifex ad centuriones, & principes exercitus, dixit eis: Educite illam extra septa templi, & interficiatur foris gladio. Praecipitque sacerdos ne occideretur in domo Domini. Et imposuerunt ceruicibus eius manus: cumque intrasset portam equorum domus regis, interfecerunt eam ibi. Pepigit autem Ioiada foedus inter se, vnuerfumque populum, & regem, ut esset populus Domini. Itaque ingressus est omnis populus domum Baal, & destruxerunt eam: & altaria ac simulacra illius confregerunt: Mathan quoque sacerdotem Baal interfecerunt ante aras. Constituit autem Ioiada praepositos in domo Domini, sub manibus Sacerdotum, & Leuitarum, quos distribuit Dauid in domo Domini: ut offerrent holocausta Domino, sicut scriptum est in lege Moyse, in gaudio & canticis, iuxta dispositionem Dauid. Constituit quoque ianitores in portis domus Domini, ut non intraretur eam immundus in omni re. Assumpsitque centuriones, & fortissimos viros ac principes populi, & omne vulgus terrae, & fecerunt descendere regem de domo Domini, & introire per medium portae superioris in domum regis, & collocauerunt eum in solio regali. Latatusque est omnis populus terrae, & vrbs quiescit: porro Athalia interfecta est gladio.

CAP. XXIII.

SEPTEM annorum erat Ioas cum regnare coepisset: & quadraginta annis regnavit

in Ierusalem, nomen matris eius Sebia de Bersabee. * Fecitq. quod bonum est coram Domino cunctis diebus Ioiadae sacerdotis. * Accepit autem ei Ioiada uxores duas, e quibus genuit filios & filias. * Post quæ placuit Ioas vt instauraret domum Domini. * Congregauitq. Sacerdotes, & Leuitas, & dixit eis: Egredimini ad ciuitates Iuda, & colligite de vniuerso Israel pecuniã ad satisfactionem templi Dei vestri, per singulos annos, festinatòq. hoc facite: porro Leuitæ egere negligentius. * Vocauitq. rex Ioiadam principem, & dixit ei: Quare tibi non fuit curæ, vt cogeres Leuitas inferre de Iuda & de Ierusalem pecuniam, quæ constituta est a Moyse seruo Domini, vt inferret eam omnis multitudo Israel in tabernaculum testimonij? * Athalia enim impiissima, & filij eius destruxerunt domum Dei, & de vniuersis, quæ sanctificata fuerant in templo Domini, ornauerunt fanum Baalim. * Præcepit ergo rex, & fecerunt arcam: posueruntq. eam iuxta portam domus Domini forinsecus. * Et prædicatum est in Iuda & Ierusalem vt deferrent singuli pretium Domino, quod constituit Moyses seruus Dei super omnem Israel in deserto. * Latatiq. sunt cuncti principes, & omnis populus: & ingressi contulerunt in arcam Domini, atque miserunt ita vt impleretur. * Cumq. tempus esset vt deferrent arcam coram rege per manus Leuitarum (videbant enim multam pecuniam) ingrediebatur scriba regis, & quem primus sacerdos constituerat: effundebantq. pecuniam quæ erat in arca: porro arcam reportabant ad locum suum: sicq. faciebant per singulos dies, & congregata est infinita pecunia. * Quam dederunt rex & Ioiada his, qui præerant operibus domus Domini: at illi conducebant ex ea cæsores lapidum, & artifices operum singulorum vt instaurarent domum Domini: fabros quoque ferri & aris, vt quod cadere cœperat, fulciretur. * Egeruntq. hi qui operabantur indutrie, & obducebatur parietu cicatrix per manus eorum, ac suscitauerunt domum

Domini in statum pristinum, & firmiter eam stare fecerunt. * Cumq. complessent omnia opera, detulerunt coram rege, & Ioiada reliquam partem pecuniæ: de qua facta sunt vasa templi in ministeriũ, & ad holocausta, phialæ quoque, & cetera vasa aurea & argentea: & offerebantur holocausta in domo Domini iugiter cunctis diebus Ioiadæ. * Senuit autem Ioiada plenus dierum, & mortuus est cum esset centum triginta annorum. * Sepelieruntq. eum in ciuitate Dauid cum regibus, eo quod fecisset bonum cum Israel, & cum domo eius. * Postquam autem obiit Ioiada, ingressi sunt principes Iuda, & adorauerunt regem, qui delinitus obsequijs eorum, acquieuit eis. * Et dereliquerunt templum Domini Dei patrum suorum, seruieruntq. lucis & sculptilibus, & facta est ira contra Iudã, & Ierusalem propter hoc peccatum. * Mittebatq. eis prophetas vt reuerterentur ad Dominum, quos protestantes, illi audire nolebant. * Spiritus itaque Dei induit Zachariam filium Ioiadæ sacerdotem, & stetit in conspectu populi, & dixit eis: Hæc dicit Dominus Deus: Quare transgredimini præceptum Domini, quod vobis non proderit, & dereliquistis Dominum vt derelinqueret vos? * Qui congregati aduersus eum, miserunt lapides iuxta regis imperium in atrio domus Domini. * Et non est recordatus Ioas rex misericordiæ, quam fecerat Ioiada pater illius secum, sed interfecit filium eius. Qui cum moretur, ait: Videat Dominus, & requirat. * Cumq. euolutus esset annus, ascendit contra eum exercitus Syriæ: venitq. in Iudam & Ierusalem, & interfecit cunctos principes populi, atque vniuersam prædam miserunt regi in Damascum. * Et certe cum permodicus venisset numerus Syrorum, tradidit Dominus in manibus eorum infinitam multitudinem, eo quod dereliquissent Dominum Deum patrum suorum: in Ioas quoque ignominiosa exercuere iudicia. * Et abeuntes dimiserunt eum in languoribus magnis: surrexerunt autem contra eum serui sui in ultionem sanguinis filij

Ioiadæ sacerdotis, & occiderunt eum in lectulo suo, & mortuus est: sepelieruntq. eum in Ciuitate Dauid, sed non in sepulchris regum. * Infidiati vero sunt ei Zabad filius 16 Semmaath Ammanitidis, & Iozabad filius Semarith Moabitidis. * Porro filij eius, ac 17 summa pecuniæ, quæ adunata fuerat sub eo, & instauratio domus Dei scripta sunt diligentius in Libro regum: regnavit autem Amasias filius eius pro eo.

CAP. XXV.

VIGINTIQUINQUE annorum erat 1 Amasias cum regnare cœpisset, & viginouem annis regnavit in Ierusalem; nomen matris eius Ioaden de Ierusalem. * Fecitq. bonum in conspectu Domini: verumtamen non in corde perfecto. * Cumq. 3 roboratum sibi videret imperium, iugulauit seruos, qui occiderant regem patrē suum; * sed filios eorum non interfecit, sicut scriptū 4 est in Libro legis Moyfi, vbi præcepit Dominus, dicens: Non occidentur patres pro filijs, neque filij pro patribus suis, sed vnusquisque in suo peccato morietur. * Congregauit igitur Amasias Iudā, & constituit eos per familias, tribunosq. & centuriones in vniuerso Iuda, & Benjamin: & recensuit a viginti annis supra, inuenitq. trecenta millia iuuenum, qui egrederentur ad pugnam, & tenerent hastam & clypeum: * Mercede quoque conduxit de Israel centum millia robustorum, centum talentis argenti. * Venit autem homo Dei ad illum, & 7 ait: O rex, ne egrediatur tecum exercitus Israel: non est enim Dominus cum Israel, & cunctis filijs Ephraim: * quod si putas in robore exercitus bella consistere, superari te faciet Deus ab hostibus: Dei quippe est & adiuuare, & in fugam conuertere. * Dixitq. Amasias ad hominem Dei: Quid ergo fiet de centum talentis, quæ dedi militibus Israel? Et respondit ei homo Dei: Habet Dominus vnde tibi dare possit multo his plura. * Separauit itaque Amasias exercitum, qui venerat ad eum ex Ephraim, vt reuerteretur in locum suum: at illi contra

Iudam vehementer irati, reuersi sunt in regionem suam. * Porro Amasias confidenter eduxit populum suum, & abiit in Vallem salinarum, percussitq. filios Seir decem 12 millia. * Et alia decem millia virorum ceperunt filij Iuda, & adduxerunt ad præruptum cuiusdam petræ, præcipitaueruntq. eos de summo in præceps, qui vniuersi crepuerunt. * At ille exercitus, quem remiserrat Amasias ne secum iret ad prælium, diffusus est in ciuitatibus Iuda a Samaria vsque ad Bethoron, & interfectis tribus milibus, diripuit prædam magnam. * Amasias vero post cædem Idumæorum, & allatos deos filiorum Seir, statuit illos in deos sibi, & adorabat eos, & illis adolebat incensum. * Quam ob rem iratus Dominus contra Amasiam misit ad illum prophetam, qui diceret ei: Cur adorasti deos, qui non liberauerunt populum suum de manu tua? * Cumq. hæc ille loqueretur, respondit ei: Num cōsiliarius regis es? quiesce ne interficiam te. Discedensq. propheta, Scio, inquit, quod cogitauerit Deus occidere te, quia fecisti hoc malum, & insuper non acquieuiisti consilio meo. * Igitur Amasias rex Iuda inito pessimo consilio; misit ad Ioas filium Ioachaz filij Iehu, regem Israel, dicens: Veni, videamus nos mutuo. * At ille remisit nuncios, dicens: Carduus, qui est in Libano, misit ad cedrum Libani, dicens: Da filiam tuam filio meo vxorem: & ecce bestiar, quæ erant in silua Libani, transierūt, & conculcauerunt carduum. * Dixisti: Percussi Edom; & idcirco erigitur cor tuum in superbiam: sede in domo tua, cur malum aduersum te prouocas, vt cadas & tu, & Iuda tecum? * Noluit audire Amasias, eo quod Domini esset voluntas vt traderetur in manus hostium propter deos Edom. * Ascendit igitur Ioas rex Israel, & mutuos sibi præbuere conspectus: Amasias autem rex Iuda erat in Bethsames Iuda: corruitq. Iuda coram Israel, & fugit in tabernacula sua. * Porro Amasiam regem Iuda, filiū Ioas filij Ioachaz, cepit Ioas rex Israel in Bethsames, & adduxit in Ierusalem: destruxitq.

murum eius à porta Ephraim vsque ad portam anguli quadringentis cubitis. * Omne quoque aurum, & argentum, & vniuersa vasa, quæ repperat in domo Dei, & apud Obededom in thesauris etiam domus regia, necnon & filios obsidum reduxit in Samariam. * Vixit autem Amasias filius Ioas rex Iuda, postquam mortuus est Ioas filius Ioachaz rex Israel, quindecim annis. * Reliqua autem sermonum Amasie priorum, & nouissimorum scripta sunt in Libro regum Iuda & Israel. * Qui postquam recessit à Domino, tetenderunt ei insidias in Ierusalem. Cumq. fugisset in Lachis, miserunt, & interfecerunt eum ibi. * Reportantesq. super equos, sepelierunt eum cum patribus suis in Ciuitate Dauid.

C A P . . . X X V I .

OMNIS autem populus Iuda filium eius Oziam annorum sedecim, constituit regem pro Amasia patre suo. * Ipse ædificauit Ailath, & restituit eam ditioni Iuda, postquam dormiuit rex cum patribus suis. * Sedecim annorum erat Ozias cum regnare cœpisset, & quinquaginta duobus annis regnauit in Ierusalem, nomen matris eius Iechelia de Ierusalem. * Fecitq. quod erat rectum in oculis Domini iuxta omnia, quæ fecerat Amasias pater eius. * Et exquisiuit Dominum in diebus Zacharie intelligentis & videntis Deum: cumq. requireret Dominum, direxit eum in omnibus. * Denique egressus est, & pugnavit contra Philisthim, & destruxit murum Geth, & murum Iabnia, murumq. Azoti: ædificauit quoque oppida in Azoto, & in Philisthim. * Et adiuuit eum Deus contra Philisthim, & contra Arabes, qui habitabant in Gurbaal, & contra Ammonitas. * Appendebantq. Ammonitæ munera Ozie: & diuulgatum est nomen eius vsque ad introitum Ægypti propter crebras victorias. * Ædificauitq. Ozias turres in Ierusalem super portam anguli, & super portam vallis, & reliquas in eodem muri latere, firmavitq. eas. * Extruxit etiam turres in solitu-

dine, & effodit cisternas plurimas, eo quod haberet multa pecora tam in campetribus, quàm in eremi vastitate: vineas quoque habuit & vinitores in montibus, & in Carmelo: erat quippe homo agriculturæ deditus. * Fuit autem exercitus bellatorum eius, qui procedebant ad prælia sub manu Iehiel scribæ, Maasieq. doctoris, & sub manu Hananie, qui erat de ducibus regis. * Omnisq. numerus principum per familias virorum fortium, duorum millium sexcentorum. * Et sub eis vniuersus exercitus trecentorum & septem millium quingentorum: qui erant apti ad bella, & pro rege contra aduersarios dimicabant. * Præparauit quoque eis Ozias, id est, cuncto exercitui, clypeos, & hastas, & galeas, & loricas, arcusq. & fundas ad iaciendos lapides. * Et fecit in Ierusalem diuersi generis machinas, quas in turribus collocauit, & in angulis murorum vt mitterent sagittas, & saxa grandia: egressumq. est nomen eius procul, eo quod auxiliaretur ei Dominus, & corroborasset illum. * Sed cum roboratus esset, eleuatum est cor eius in interitum suum, & neglexit Dominum Deum suum: ingressusq. templum Domini, adolere voluit incensum super altare thymiamatis. * Statimq. ingressus post eum Azarias sacerdos, & cum eo Sacerdotes Domini octoginta, viri fortissimi, restiterunt regi, atque dixerunt: Non est tui officij Ozia vt adoleas incensum Domino, sed Sacerdotum, hoc est, filiorum Aaron, qui consecrati sunt ad huiusmodi ministerium: egredere de sanctuario, ne contempseris: quia non reputabitur tibi in gloriam hoc à Domino Deo. * Iratusq. Ozias, tenens in manu thuribulum vt adoleret incensum, minabatur Sacerdotibus. * Statimq. orta est lepra in fronte eius coram Sacerdotibus, in domo Domini super altare thymiamatis. * Cumq. respexisset eum Azarias pontifex, & omnes reliqui Sacerdotes, viderunt lepram in fronte eius, & festinato expulerunt eum. Sed & ipse perterritus, accelerauit egredi, eo quod sensisset illico plagam Domini.

* Fuit igitur Ozias rex leprosus usque ad diem mortis suæ, & habitavit in domo separata plenus lepra, ob quam eiectus fuerat de domo Domini. Porro Ioatham filius eius rexit domum regis, & iudicabat populum terræ. * Reliqua autem sermone Ozia priorum & nouissimorum scripsit Isaias filius Amos, propheta. * Dormiuitq. Ozias cum patribus suis, & sepelierunt eum in agro regali sepulchrorum, eo quod esset leprosus: regnavitq. Ioatham filius eius pro eo.

C A P . XXVII.

VIGINTIQUINQUE annorum erat Ioatham cum regnare cœpisset, & sedecim annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Ierusa filia Sadoc. * Fecitq. quod rectum erat coram Domino iuxta omnia, quæ fecerat Ozias pater suus, excepto quod non est ingressus templum Domini, & adhuc populus delinquebat. * Ipse ædificavit portam domus Domini excelsam, & in muro Ophel multa construxit. * Vrbes quoque ædificavit in montibus Iuda, & in salibus castella, & turre. * Ipse pugnavit contra regem filiorum Ammon, & vicit eos, dederuntq. ei filij Ammon in tempore illo centum talenta argenti, & decem millia coros tritici, ac totidem coros hordei: hæc ei præbuerunt filij Ammon in anno secundo & tertio. * Corroboratusq. est Ioatham eo quod direxisset vias suas coram Domino Deo suo. * Reliqua autem sermone Ioatham, & omnes pugnae eius, & opera, scripta sunt in Libro regum Israel & Iuda. * Viginti quinque annorum erat cum regnare cœpisset, & sedecim annis regnavit in Ierusalem. * Dormiuitq. Ioatham cum patribus suis, & sepelierunt eum in Civitate David: & regnavit Achaz filius eius pro eo.

C A P . XXVIII.

VIGINTI annorum erat Achaz cum regnare cœpisset: & sedecim annis regnavit in Ierusalem: non fecit rectum in

conspectu Domini sicut David pater eius: * sed ambulavit in vijs regum Israel, in super & statuas fudit Baalim. * Ipse est, qui adolevit incensum in Valle benennom, & lustravit filios suos in igne iuxta ritum gentium, quas interfecit Dominus in adventu filiorum Israel. * Sacrificabat quoque, & thymiana succendebat in excelsis, & in collibus, & sub omni ligno frondoso. * Tradiditq. eum Dominus Deus eius in manu regis Syriae, qui percussit eum, magnâq. prædam cepit de eius imperio, & adduxit in Damascum: manibus quoque regis Israel traditus est, & percussus plaga grandi. * Occiditq. Phacee, filius Romelia, de Iuda centum viginti millia in die vno, omnes viros bellatores: eo quod reliquissent Dominum Deum patrum suorum. * Eodem tempore occidit Zechri, vir potens ex Ephraim, Maasiam filium regis, & Ezricam ducem domus eius, Elcanam quoque secundum a rege. * Ceperuntq. filij Israel de fratribus suis ducenta millia mulierum, puerorum, & puellarum, & infinitam prædam: pertuleruntq. eam in Samariam. * Ea tempestate erat ibi propheta Domini, nomine Oded: qui egressus obviam exercitui venienti in Samariam, dixit eis: Ecce iratus Dominus Deus patrum vestrorum contra Iuda, tradidit eos in manibus vestris, & occidistis eos atrociter, ita ut ad cælum pertingeret vestra crudelitas. * Insuper filios Iuda, & Ierusalem vultis vobis subicere in servos & ancillas: quod nequaquam factum opus est: peccastis enim super hoc Domino Deo vestro. * Sed audite consilium meum, & reducite captivos, quos adduxistis de fratribus vestris, quia magnus furor Domini imminet vobis. * Steterunt itaque viri de principibus filiorum Ephraim, Azarias filius Iohanan, Barachias filius Mosollamo, Ezechias filius Sellum, & Amassa filius Adali, contra eos, qui veniebant de prælio, & dixerunt eis: Non introducetis huc captivos, ne peccemus Domino. Quare vultis adijcere super peccata nostra, & vetera cumulare delicta? grande quippe

quippe peccatum est, & ira furoris Domini imminet super Israel. * Dimiseruntq. viri bellatores prædam, & vniuersa quæ ceperant coram principibus, & omni multitudine. * Steteruntq. viri, quos supra memorauimus, & apprehendentes captiuos, omnesq. qui nudi erant, vestierunt de spolijs: cumq. vestissent eos, & calceassent, & refecissent cibo ac potu, vniuersi q. propter laborem, & adhibuissent eis curam: quicumque ambulare non poterant, & erant imbecillo corpore, imposuerunt eos iumentis, & adduxerunt Iericho Ciuitatem palmarum ad fratres eorum, ipsiq. reuersi sunt in Samariam. * Tempore illo misit rex Achaz ad regem Assyriorum, postulans auxilium. * Veneruntq. Idumæi, & percurserunt multos ex Iuda, & ceperunt prædam magnam. * Philisthiim quoque diffusi sunt per vrbes campestris, & ad Meridiem Iuda: ceperuntq. Bethsames, & Aialon, & Gaderoth, Socho quoque, & Thamnan, & Gamzo, cum viculis suis, & habitauerunt in eis: * Humiliauerat enim Dominus Iudam propter Achaz regem Iuda, eo quod nudasset eum auxilio, & contemptui habuisset Dominum. * Adduxitq. contra eum Thelgathphalnasar regem Assyriorum, qui afflixit eum, & nullo resistente vastauit. * Igitur Achaz spoliata domo Domini, & domo regum, ac principum, dedit regi Assyriorum munera, & tamen nihil ei profuit. * Insuper & tempore angustiae suae auxit contemptum in Dominum, ipse per se rex Achaz, * immolauit dijs Damasci victimas percussoribus suis, & dixit: Dij regum Syriæ auxiliantur eis, quos ego placabo hostijs, & aderunt mihi, cum econtrario ipsi fuerint ruinae ei, & vniuerso Israel. * Direptis itaque Achaz omnibus vasis domus Dei, atque confractis, clausit ianuas templi Dei, & fecit sibi altaria in vniuersis angulis Ierusalem. * In omnibus quoque vrbibus Iuda extruxit aras ad cremandum thus, atque ad iracundiam prouocauit Dominum Deum patrum suorum. * Reliqua autem sermonum eius, & omnium operum suo-

rum priorum & nouissimorum scripta sunt in Libro regum Iuda & Israel. * Dormiuitq. Achaz cum patribus suis, & sepelierunt eum in ciuitate Ierusalem: neque enim receperunt eum in sepulchra regum Israel. Regnavitq. Ezechias filius eius pro eo.

CAP. XXIX.

IGITUR Ezechias regnare coepit, cum vigintiquinque esset annorum, & vigintinouem annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Abia, filia Zachariae. * Fecitq. quod erat placitum in conspectu Domini iuxta omnia quæ fecerat Dauid pater eius. * Ipse anno, & mense primo regni sui aperuit valuas domus Domini, & instaurauit eas. * adduxitq. Sacerdotes atque Leuitas, & congregauit eos in plateam Orientalem. * Dixitq. ad eos: Audite me Leuitæ, & sanctificamini, mundate domum Domini Dei patrum vestrorum, & auferte omnem immunditiam de sanctuario. * Peccauerunt patres nostri, & fecerunt malum in conspectu Domini Dei nostri, derelinquentes eum: auerterunt facies suas a tabernaculo Domini, & præbuerunt dorsum. * Clauferunt ostia, quæ erant in porticu, & extinxerunt lucernas, incensumq. non adoleuerunt, & holocausta non obtulerunt in sanctuario Deo Israel. * Concitatus est itaque furor Domini super Iudam & Ierusalem, tradiditq. eos in commotionem, & in interitum, & in sibilum, sicut ipsi cernitis oculis vestris. * En, corruerunt patres nostri gladijs, filij nostri, & filiae nostræ, & coniuges captivæ ductæ sunt propter hoc scelus. * Nunc ergo placet mihi vt ineamus fœdus cum Domino Deo Israel, & auertat a nobis furorem iræ suæ. * Filij mei nolite negligere: vos elegit Dominus vt stetis coram eo, & ministretis illi, colatisq. eum, & cremetis ei incensum. * Surrexerunt ergo Leuitæ: Mahath filius Amasai, & Ioel filius Azariae de filijs Caath: Porro de filijs Merari, Cis filius Abdi, & Azarias filius Iala-leel. De filijs autem Gersom, Ioah filius Zemina, & Eden filius Ioah. * At vero de
K k 3 filijs

filijs Elisaphan, Samri, & Iahiel. De filijs quoque Asaph, Zacharias, & Mathanias :
 * Necnon de filijs Heman, Iahiel, & Semei :
 Sed & de filijs Idithun, Semeias, & Oziel.
 * Congregaueruntq. fratres suos, & sanctificati sunt, & ingressi sunt iuxta mandatum regis & imperium Domini, vt expiarent domum Dei. * Sacerdotes quoque ingressi templum Domini vt sanctificarent illud, extulerunt omnem immunditiam, quam intro repererant in vestibulo domus Domini, quam tulerunt Leuitæ, & asportauerunt ad Torrentem cedron foras. * Cœperunt autem prima die mensis primi mundare, & in die octauo eiusdem mensis ingressi sunt porticum templi Domini, expiaueruntq. templum diebus octo, & in die sextadecima mensis eiusdem, quod cœperant impleuerunt. * Ingressi quoque sunt ad Ezechiam regem, & dixerunt ei : Sanctificamus omnem domum Domini, & altare holocausti, vasaq. eius, necnon & mensam propositionis cum omnibus vasis suis, cunctamq. templi supellectilem, quam polluerat rex Achaz in regno suo, postquam prauaricatus est : & ecce expolita sunt omnia coram altare Domini. * Consurgensq. diluculo Ezechias rex, adunauit omnes principes ciuitatis, & ascendit in domum Domini : obtuleruntq. simul tauros septem, & arietes septem, agnos septem, & hircos septem pro peccato, pro regno, pro sanctuario, pro Iuda, dixitq. sacerdotibus filijs Aaron vt offerrent super altare Domini. * Ma-
 ctauerunt igitur tauros, & susceperunt sanguinem Sacerdotes, & fuderunt illum super altare, ma-
 ctauerunt etiam arietes, & illorum sanguinem super altare fuderunt, immolaueruntq. agnos, & fuderunt super altare sanguinem. * Applicuerunt hircos pro peccato coram rege, & vniuersa multitudine, imposueruntq. manus suas super eos : & immolauerunt illos Sacerdotes, & asperserunt sanguine eorum coram altare pro piaculo vniuersi Israelis : pro omni quippe Israel præceperat rex vt holocaustum fieret & pro peccato. * Constituit quoque Leui-

tas in domo Domini cum cymbalis, & psalterijs, & citharis secundum dispositionem David regis, & Gad Videntis, & Nathan prophetæ : siquidem Domini præceptum fuit per manum prophetarum eius. * Steteruntq. Leuitæ tenentes organa David, & Sacerdotes tubas. * Et iussit Ezechias vt offerrent holocausta super altare : cumq. offerrentur holocausta, cœperunt laudes canere Domino, & clangere tubis, atque in diuersis organis, quæ David rex Israel præparauerat, concrepare. * Omni autem turba adorante, cantores, & ij, qui tenebant tubas, erant in officio suo donec completur holocaustum. * Cumq. finita esset oblatio, incuruatus est rex, & omnes qui erant cum eo, & adorauerunt. * Præcepitq. Ezechias, & principes Leuitis vt laudarent Dominum sermonibus David, & Asaph Videntis : qui laudauerunt eum magna lætitia, & incuruato genu adorauerunt. * Ezechias autem etiam hæc addidit : Implestis manus vestras Domino, accedite, & offerre victimas, & laudes in domo Domini. Obtulit ergo vniuersa multitudo hostias, & laudes, & holocausta mente deuota. * Porro numerus holocaustorum, quæ obtulit multitudo, hic fuit, Tauros septuaginta, arietes centum, agnos ducentos. * Sanctificaueruntq. Domino boues sexcentos, & oves tria millia. * Sacerdotes vero pauci erant, nec poterant sufficere vt pelles holocaustorum detraherent : vnde & Leuitæ fratres eorum adiuuerunt eos, donec impleretur opus, & sanctificarentur antistites : Leuitæ quippe faciliori ritu sanctificantur, quam Sacerdotes. * Fuerunt ergo holocausta plurima, adipēs pacificorum, & libamina holocaustorum : & completus est cultus domus Domini. * Latatusq. est Ezechias, & omnis populus eo quod ministerium Domini esset expletum. De repente quippe hoc fieri placuerat.

CAP. XXX

MISIT quoque Ezechias ad omnem Israel & Iudam : scripsitq. epistolas ad Ephraim

Ephraim & Manassen ut venirent ad domum Domini in Ierusalē, & facerent Phasē Domino Deo Israel. * Inito ergo consilio regis & principum, & vniuersi cœtus Ierusalem, decreuerunt ut facerent Phasē mense secundo. * Non enim potuerant facere in tempore suo, quia sacerdotes, qui possent sufficere, sanctificati non fuerant, & populus nondum congregatus fuerat in Ierusalem. * Placuitq. sermo regi, & omni multitudini. * Et decreuerunt ut mitterent nuncios in vniuersum Israel de Bersabee vsque Dan ut venirent, & facerent Phasē Domino Deo Israel in Ierusalem: multi enim non fecerant sicut lege præscriptum est. * Perrexeruntq. cursores cum epistolis ex regis imperio, & principum eius, in vniuersum Israel & Iudam iuxta id, quod rex iusserat, prædicantes: Filij Israel reuertimini ad Dominum Deum Abraham, & Isaac, & Israel: & reuertetur ad reliquias, quæ effugerunt manum regis Assyniorum. * Nolite fieri sicut patres vestri, & fratres qui recesserunt a Domino Deo patrum suorum, qui tradidit eos in interitum, ut ipsi cernitis, * Nolite indurare ceruices vestras, sicut patres vestri: tradite manus Domino, & venite ad sanctuarium eius, quod sanctificauit in æternum: seruite Domino Deo patrum vestrorum, & auertetur a vobis ira furoris eius. * Si enim vos reuersi fueritis ad Dominum: fratres vestri, & filij habebunt misericordiam coram dominis suis, qui illos duxerunt captiuos, & reuertentur in terram hanc: pius enim & clemens est Dominus Deus vester, & non auertet faciem suam a vobis, si reuersi fueritis ad eum. * Igitur cursores pergebant velociter de ciuitate in ciuitatem per terram Ephraim, & Manasse vsque ad Zabulon, illis irrogantibus & substantibus eos. * Antamen quidam viri ex Aser, & Manasse, & Zabulon, acquiescentes consilio, venerunt Ierusalem. * In Iuda vero facta est manus Domini ut daret eis cor vnum, ut facerent iuxta præceptum regis, & principum verbum Domini. * Congregatiq. sunt in Ierusalem populi multi ut fu-

cerent sollemnitatem azymorum, in mense secundo: & surgentes destruxerunt altaria quæ erant in Ierusalem, atque vniuersa, in quibus, idolis adolebatur incensum, subuercentes, proiecerunt in Torrentem cedron. * Immolauerunt autem Phasē quartadecima die mensis secundi. Sacerdotes quoque, atque Leuitæ tandem sanctificati obtulerunt holocausta in domo Domini: * Steteruntq. in ordine suo iuxta dispositionem, & legem Moyli hominis Dei: Sacerdotes vero suscipiebant effundendum sanguinem de manibus Leuitarum, * eo quod multa turba sanctificata non esset: & idcirco immolarent Leuitæ Phasē his, qui non occurrerant sanctificari Domino. * Magna etiam pars populi de Ephraim, & Manasse, & Issachar, & Zabulon, quæ sanctificata non fuerat, comedit Phasē, non iuxta quod scriptum est: & orauit pro eis Ezechias, dicens: Dominus bonus propitiabitur cunctis, qui in toto corde requirunt Dominum Deum patrum suorum: & non imputabit eis quod minus sanctificati sunt. * Quem exaudiuit Dominus, & placatus est populo. * Feceruntq. filij Israel, qui inuenti sunt in Ierusalem, sollemnitatem azymorum septem diebus in lætitia magna, laudantes Dominum per singulos dies: Leuitæ quoque, & Sacerdotes per organa, quæ suo officio congruebant. * Et locutus est Ezechias ad cor omnium Leuitarum, qui habebant intelligentiam bonam super Domino: & comederunt septem diebus sollemnitatis, immolantes victimas pacificorum, & laudantes Dominum Deum patrum suorum. * Placuitq. vniuersæ multitudini ut celebrarent etiam alios dies septem: quod & fecerunt cum ingenti gaudio. * Ezechias enim rex Iuda præbuerat multitudini mille tauros, & septem millia ouium: principes vero dederant populo tauros mille, & oves decem millia: sanctificata est ergo sacerdotum plurima multitudo. * Et hilaritate perfulsa omnis turba Iuda tam Sacerdotum & Leuitarum, quam vniuersæ frequentiæ, quæ venerat ex Israel, proselytorum quoque de Terra

Terra Israel, & habitantium in Iuda. * Facta-
 26 etaq. est grandis celebritas in Ierusalem,
 qualis a diebus Salomonis filij David re-
 gis Israel in ea vrbe non fuerat. * Surrexe-
 27 runt autem Sacerdotes atque Leuitæ bene-
 dicentes populo : & exaudita est vox eo-
 rum : peruenitq. oratio in habitaculum
 sanctum cæli.

C A P. XXXI.

C V M Q. hæc fuissent rite celebrata, i
 egressus est omnis Israel, qui inuentus
 fuerat in vrbibus Iuda, & fregerunt simu-
 lacra, succideruntq. lucos, demoliti sunt
 excelsa, & altaria destruxerunt, non solum
 de vniuerso Iuda & Benjamin, sed & de E-
 phraim quoque & Manasse, donec penitus
 euerterent : reuerſiq. sunt omnes filij Israel
 in possessiones & ciuitates suas. * Ezechias
 autem constituit turmas Sacerdotes, &
 Leuiticas per diuisiones suas, vnumquem-
 que in officio proprio, tam Sacerdotum vi-
 delicet quàm Leuitarum ad holocausta, &
 pacifica vt ministrarent & confiterentur,
 canerentq. in portis caſtrorum Domini.
 * Pars autem regis erat, vt de propria eius
 substantia offerretur holocaustum, mane
 semper & vespere. Sabbatis quoque, & Ca-
 lendis, & ſollemnitatibus ceteris, ſicut ſcri-
 ptum eſt in lege Moyſi. * Præcepit etiam
 4 populo habitantium Ierusalem vt darent
 partes Sacerdotibus, & Leuitis, vt poſſent
 vacare legi Domini. * Quod cum percre-
 5 bruisset in auribus multitudinis, plurimas
 obtulere primitias filij Israel frumenti, vini,
 & olei, mellis quoque : & omnium, quæ gi-
 gnit humus, decimas obtulerunt. * Sed &
 6 filij Israel & Iuda, qui habitabant in vrbi-
 bus Iuda, obtulerunt decimas bouum & ouium,
 decimasq. ſanctorum, quæ vouerant Domi-
 no Deo ſuo : atque vniuerſa portantes, fe-
 cerunt acervos plurimos. * Menſe tertio cœ-
 7 perunt acervorum iacere fundamenta, &
 menſe ſeptimo compleuerunt eos. * Cumq.
 8 ingreſſi fuissent Ezechias, & principes eius,
 viderunt acervos, & benedixerunt Domino
 ac populo Israel. * Interrogauitq. Ezechias

Sacerdotes, & Leuitas cur ita iacerent acer-
 10 ui : * Respondit illi Azaria Sacerdos pri-
 mus de ſtirpe Sadoc, dicens : Ex quo cœ-
 perunt offerri primitiæ in domo Domini,
 comedimus, & ſaturati ſumus, & remanſe-
 runt plurima, eo quòd benedixerit Domi-
 nus populo ſuo : reliquiarum autem copia
 11 eſt iſta, quam cernis. * Præcepit igitur Eze-
 chias vt præpararent horrea in domo Do-
 12 mini. Quod cum feciſſent, * intulerunt
 tam primitias, quàm decimas, & quæcum-
 que vouerant, fideliter. Fuit autem præfe-
 ctus eorum Chonenias Leuita, & Semei
 13 frater eius, ſecundus, * poſt quem Iahiel, &
 Azarias, & Nahath, & Aſael, & Ierimoth,
 Iozabad quoque, & Eliel, & Ieſmachias,
 & Mahath, & Banaias, præpoſiti ſub ma-
 nibus Choneniæ, & Semei fratris eius, ex
 imperio Ezechia regis & Azaria pontificis
 domus Dei, ad quos omnia pertinebant.
 14 * Core vero filius Iemna Leuites & ianitor
 Orientalis portæ, præpoſitus erat ijs, quæ
 ſponte offerebantur Domino, primitijsq.
 15 & conſecratis in Sancta ſanctorum. * Et
 ſub cura eius Eden, & Benjamin, Ieſue, &
 Semeias, Amarias quoque, & Sechenias in
 ciuitatibus Sacerdotum vt fideliter diſtri-
 buerent fratribus ſuis partes, minoribus at-
 16 que maioribus : * exceptis maribus ab an-
 nis tribus & ſupra, cunctis qui ingrediebantur
 templum Domini, & quidquid per ſin-
 gulos dies conducebat in miniſterio, at-
 que obſervationibus iuxta diuisiones ſuas,
 17 * Sacerdotibus per familias, & Leuitis a
 vigefimo anno & ſupra, per ordines &
 18 turmas ſuas, * vniuerſaq. multitudini tam
 vxoribus, quàm liberis eorum vtriuſque
 ſexus, fideliter cibi de his, quæ ſanctifi-
 19 cata fuerant, præbebantur. * Sed & filio-
 rum Aaron per agros, & ſuburbana vr-
 bium ſingularum diſpoſiti erant viri, qui
 partes diſtribuerent vniuerſo ſexui maſcu-
 20 lino de Sacerdotibus, & Leuitis. * Fecit
 ergo Ezechias vniuerſa, quæ diximus in
 omni Iuda : operatusq. eſt bonum &
 rectum, & verum coram Domino Deo
 21 ſuo * in vniuerſa cultura miniſterij domus
 Domini,

Domini, iuxta legem & ceremonias, volens
requirere Deum suum in toto corde suo :
fecitq. & prosperatus est.

CAP. XXXI.

POST quæ & huiusmodi veritatem,
venit Sennacherib rex Assyriorum, &
ingressus Iudâ, obsedit ciuitates munitas,
volens eas capere. * Quod cum vidisset
Ezechias, venisse scilicet Sennacherib, & to-
tum belli impetum verti contra Ierusalem,
* inito cum principibus consilio, virisq. for-
tissimis vt obturarent capita fontium, qui
erant extra urbem: & hoc omnium decer-
nente sententia, * congregauit plurimâ mul-
titudinem, & obturauerunt cunctos fontes,
& riuum, qui fluebat in medio terræ, dicen-
tes: Ne veniant reges Assyriorum, & inue-
niant aquarum abundantiam. * Edificauit
quoque, agens industriè, omnem murum,
qui fuerat dissipatus, & extruxit turres desu-
per, & forinsecus alterum murum: instau-
rauitq. Mello in Ciuitate David, & fecit
vniuersi generis armaturâ & clypeos: * con-
stituitq. principes bellatorum in exercitu:
& conuocauit vniuersos in platea portæ ci-
uitatis, ac locutus est ad cor eorum dicens:
* Viriliter agite, & confortamini: nolite ti-
mere, nec paueatis regem Assyriorû, & vni-
uersam multitudinem, quæ est cum eo:
multo enim plures nobiscum sunt, quàm
cum illo. * Cum illo enim est brachium,
carneum: nobiscum Dominus Deus no-
ster, qui auxiliator est noster, pugnatq. pro
nobis. Confortatusq. est populus huiusce-
modi verbis Ezechia regis Iuda. * Quæ post-
quam gesta sunt, misit Sennacherib rex Af-
syriorû seruos suos in Ierusalem (ipse enim
cum vniuerso exercitu obsidebat Lachis)
ad Ezechiam regem Iuda, & ad omnem
populum, qui erat in vrbe, dicens: * Hæc
dicit Sennacherib rex Assyriorum: In quo
habentes fiduciam sedetis obsessi in Ieru-
salem? * Num Ezechias decipit vos, vt tra-
dat morti in fame & siti, affirmans quòd
Dominus Deus vester liberet vos de manu
regis Assyriorum? * Numquid non iste est

Ezechias, qui destruxit excelsa illius, & al-
taria, & præcepit Iuda & Ierusalem, dicens:
Coram altare vno adorabitis, & in ipso cõ-
buretis incensum? * An ignoratis quæ ego
fecerim, & patres mei cunctis terrarum po-
pulis? numquid præualuerunt dii gentiû,
omniumq. terrarum liberare regionem suam
de manu mea? * Quis est de vniuersis dijs
gentium, quas vastauerunt patres mei, qui
potuerit eruere populum suum de manu
mea, vt possit etiam Deus vester eruere vos
de hac manu? * Non vos ergo decipiat E-
zechias, nec vana persuasione deludat, ne-
que credatis ei. Si enim nullus potuit deus
cunctarum gentium atque regnorum libe-
rare populum suum de manu mea, & de
manu patrum meorum, consequenter nec
Deus vester poterit eruere vos de manu
mea. * Sed & alia multa locuti sunt serui
eius contra Dominum Deum, & contra
Ezechiam seruum eius. * epistolas quoque
scripsit plenas blasphemiarum in Dominum
Deum Israel, & locutus est aduersus eum:
Sicut dii gentium ceterarum non potue-
runt liberare populum suum de manu mea,
sic & Deus Ezechia eruere non poterit po-
pulum suum de manu ista. * Insuper &
clamore magno, lingua Iudaica contra po-
pulum, qui sedebat in muris Ierusalem,
personabat, vt terreret eos, & caperet ciui-
tatem. * Locutusq. est contra Deum Ieru-
salem, sicut aduersum deos populorû ter-
ræ, opera manuum hominum. * Orauerunt
igitur Ezechias rex, & Isaias filius Amos
prophetes, aduersum hanc blasphemiam,
ac vociferati sunt vsque in cælum. * Et mi-
sit Dominus angelum, qui percussit om-
nem virum robustum, & bellatorem, & prin-
cipem exercitus regis Assyriorum: Reuer-
susq. est cum ignominia in terram suam.
Cumq. ingressus esset domum Dei sui, filij
qui egressi fuerant de vtero eius, interfece-
runt eum gladio. * Saluauitq. Dominus E-
zechiam & habitatores Ierusalem de ma-
nu Sennacherib regis Assyriorum, & de
manu omnium, & præstitit eis quietem per
circuitum. * Multi etiam deferebant ho-
stias,

stias, & sacrificia Domino in Ierusalem, & munera Ezechiae regi Iuda: qui exaltatus est post hæc coram cunctis gentibus. * In diebus illis ægrotauit Ezechias vsque ad mortem, & orauit Dominum: exaudiuitque eum, & dedit ei signum. * Sed non iuxta beneficia, quæ acceperat, retribuit, quia eleuatum est cor eius: & facta est contra eum ira, & contra Iudâ & Ierusalem. * Humiliatusque est postea eo quod exaltatum fuisset cor eius, tam ipse, quàm habitatores Ierusalem: & idcirco non venit super eos ira Domini in diebus Ezechiae. * Fuit autem Ezechias diues, & inclytus valde, & thesauros sibi plurimos congregauit argenti & auri & lapidis pretiosi, aromatum, & armorum vniuersi generis, & vasorum magni pretij. * Apothecas quoque frumenti, vini, & olei, & præsepia omnium iumentorum, caulasque pecorum, & vrbes ædificauit sibi: habebat quippe greges ouium, & armentorum innumerabiles, eo quod dedisset ei Dominus substantiam multam nimis. * Ipse est Ezechias, qui obturauit superiorem fontem aquarum Gihon, & auertit eas subter ad Occidentem Urbis Dauid: in omnibus operibus suis fecit prospere quæ voluit. * Attamen in legatione principum Babylonis, qui missi fuerant ad eum, vt interrogarent de portento, quod acciderat super terram, dereliquit eum Deus vt tentaretur, & nota fierent omnia, quæ erant in corde eius. * Reliqua autem sermonum Ezechiae, & misericordiarum eius scripta sunt in visione Isaiae filij Amos prophetae, & in libro regum Iuda & Israel. * Dormiuitque Ezechias cum patribus suis, & sepelierunt eum super sepulchra filiorum Dauid: & celebrauit eius exequias vniuersus Iuda, & omnes habitatores Ierusalem: regnavitque Manasses filius eius pro eo.

C A P. XXXIII.

DODECIM annorum erat Manasses cum regnare cœpisset, & quinquagintaquinque annis regnavit in Ierusalem. * Fecit autem malum coram Domino iux-

ta abominationes gentium, quas subuertit Dominus coram filiis Israel: & conuersus instaurauit excelsa, quæ demolitus fuerat Ezechias pater eius: construxitque aras Baalim, & fecit lucos, & adorauit omnem militiam cæli, & coluit eam. * Ædificauit quoque altaria in domo Domini, de qua dixerat Dominus: In Ierusalem erit nomen meum in æternum. * Ædificauit autem ea cuncto exercitui cæli in duobus atrijs domus Domini: * Transireque fecit filios suos per ignem in Valle benennom: obseruabat somnia, sectabatur auguria, maleficis artibus inseruiebat, habebat secum magos, & incantatores: multaque mala operatus est coram Domino vt irritaret eum. * Sculptile quoque, & conflatile signum posuit in domo Dei, de qua locutus est Deus ad Dauid, & ad Salomonem filium eius, dicens: In domo hac & in Ierusalem, quam elegi de cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum in sempiternum. * Et moueri non faciam pedem Israel de terra, quam tradi di patribus eorum: ita dumtaxat si custodierint facere quæ præcepi eis, cunctamque legem, & ceremonias, atque iudicia per manum Moyse. * Igitur Manasses seduxit Iudam, & habitatores Ierusalem vt facerent malum super omnes gentes, quas subuerterat Dominus a facie filiorum Israel. * Locutusque est Dominus ad eum, & ad populum illius, & attendere noluerunt. * Idcirco superinduxit eis principes exercitus regis Assyriorum: ceperuntque Manassen, & vinctum catenis, atque compedibus duxerunt in Babylonem. * Qui postquam cœangustatus est, orauit Dominum Deum suum: & egit pœnitentiam valde coram Deo patrum suorum. * Deprecatusque est eum, & obsecrauit intente: & exaudiuit orationem eius, reduxitque eum Ierusalem in regnum suum, & cognouit Manasses quod Dominus ipse esset Deus. * Post hæc ædificauit murum extra ciuitatem Dauid ad Occidentem Gihon in conualle, ab introitu portæ piscium per circuitum vsque ad Ophel, & exaltauit illum vehementer:

con-

constituitq. principes exercitus in cunctis ciuitatibus Iuda munitis : & abstulit deos alienos, & simulacrum de domo Domini : aras quoque, quas fecerat in monte domus Domini, & in Ierusalem, & proiecit omnia extra urbem. Porro instaurauit altare Domini, & immolauit super illud victimas, & pacifica, & laudem : præcepitq. Iudæ vt seruiret Domino Deo Israel. Attamen adhuc populus immolabat in excelsis Domino Deo suo. Reliqua autem gestorum Manasse : & obsecratio eius ad Deum suum : verba quoque Videntium, qui loquebantur ad eum in nomine Domini Dei Israel, continentur in sermonibus regum Israel : Oratio quoque eius & exauditio, & cuncta peccata, atque contemptus, loca etiam, in quibus ædificauit excelsa, & fecit lucos, & statuas antequam ageret pœnitentiam, scripta sunt in sermonibus Hozai. Dormiuit ergo Manasses cum patribus suis, & sepelierunt eum in domo sua : regnauitq. pro eo filius eius Amon. Vigintiduorum annorum erat Amon cum regnare cœpisset, & duobus annis regnauit in Ierusalem. Fecitq. malum in conspectu Domini, sicut fecerat Manasses pater eius : & cunctis idolis, quæ Manasses fuerat fabricatus, immolauit atque seruiuit. Et non est reueritus faciem Domini, sicut reueritus est Manasses pater eius : & multo maiora deliquit. Cumq. coniurassent aduersus eum serui sui, interfecerunt eum in domo sua. Porro reliqua populi multitudinis, cæsis ijs, qui Amon percusserant, constituit regem Iosiam filium eius pro eo.

CAP. XXXIIII.

OCto annorum erat Iosias cum regnare cœpisset, & triginta & vno anno regnauit in Ierusalem. Fecitq. quod erat rectum in cōspectu Domini, & ambulauit in vijs Dauid patris sui : non declinauit neque ad dextram, neque ad sinistram. Octauo autem anno regni sui, cum adhuc esset puer, cœpit quærere Deū patris sui Dauid :

& duodecimo anno postquam regnare cœperat, mundauit Iudam & Ierusalem ab excelsis, & lucis, simulacrisq. & sculptilibus. Destrueruntq. coram eo aras Baalim : & simulacra, quæ superposita fuerant, demoliuntur : lucos etiam, & sculptilia succidit atque comminuit : & super tumulos eorum, qui eis immolare consueuerant, fragmenta disperfit. Offa præterea sacerdotum combussit in altaribus idolorum, mundauitq. Iudam & Ierusalem. Sed & in urbibus Manasse, & Ephraim, & Simeon, vsque Nephthali cuncta subuertit. Cumq. altaria dissipasset, & lucos, & sculptilia contriuisset in frustra, cunctaq. delubra demolitus esset de vniuersa Terra Israel, reuersus est in Ierusalem. Igitur anno octauodecimo regni sui, mundata iam terra, & tēplo Domini, misit Saphan filium Eseliæ, & Maasiam principem ciuitatis, & Ioha filium Ioachaz a commentarijs, vt instaurarent domum Domini Dei sui. Qui venerunt ad Helciam Sacerdotē magnum : acceptamq. ab eo pecuniam, quæ illata fuerat in domum Domini, & quam congregauerant Leuitæ, & ianitores de Manasse, & Ephraim, & vniuersis reliquijs Israel, ab omni quoque Iuda, & Benjamin, & habitatoribus Ierusalem, tradiderunt in manibus eorum, qui præerant operarijs in domo Domini vt instaurarent templum, & infirma quæque sarcirent. At illi dederunt eam artificibus, & cæmentarijs vt emerent lapides de lapidinis, & ligna ad commissuras ædificij, & ad contignationem domorum, quas destruxerant reges Iuda. Qui fideliter cuncta faciiebant. Erant autem præpositi operantium, Iahath & Abdias de filijs Merari, Zacharias & Mosollam de filijs Caath, qui vrgebant opus : omnes Leuitæ scientes organis canere. Super eos vero, qui ad diuersos vsus onera portabant, erant scribæ, & magistri de Leuitis ianitores. Cumq. efferrent pecuniam, quæ illata fuerat in templum Domini, reperit Helcias Sacerdos Librum legis Domini per manum Moysi. Et ait ad Saphan scribam : Librum legis inueni

inueni in domo Domini. Et tradidit ei.
 *At ille intulit volumen ad regem, & nunc- 16
 ciauit ei dicens: Omnia, quæ dedisti in ma-
 nu seruatorum tuorum, ecce complentur. *Ar- 17
 gentum, quod repertum est in domo Domi-
 ni, conflauerunt: datumq. est præfectis arti-
 ficum, & diuersa opera fabricantium.
 *Præterea tradidit mihi Helcias sacerdos 18
 hunc librum. Quem cum rege præfente re-
 citasset, *audissetq. ille verba legis, scidit ve- 19
 stimenta sua: & præcepit Helciæ, & Ahia- 20
 cam filio Saphan, & Abdon filio Micha, Sa-
 phan quoque scribæ, & Asaæ seruo regis,
 dicens: *Ite, & orate Dominum pro me, & 21
 pro reliquijs Israel, & Iuda, super vniuersis
 sermonibus Libri istius, qui repertus est:
 magnus enim furor Domini. stillauit super
 nos, eo quod non custodierint patres nostri
 verba Domini vt facerent omnia, quæ scri-
 pta sunt in isto volumine. *Abijt ergo Hel- 22
 cias, & hi qui simul a rege missi fuerant, ad
 Oldam prophetidem, vxorem Sellum filij
 Thecuath, filij Hasra custodis vestium: quæ
 habitabat in Ierusalem in secunda: & lo-
 cuti sunt ei verba, quæ supra narrauimus.
 *At illa respondit eis: Hæc dicit Dominus 23
 Deus Israel: Dicite viro, qui misit vos ad
 me: *Hæc dicit Dominus: Ecce ego indu- 24
 cam mala super locum istum, & super ha-
 bitatores eius, cunctaq. maledicta, quæ scri-
 pta sunt in Libro hoc, quem legerunt co-
 ram rege Iuda. *Quia dereliquerunt me, & 25
 sacrificauerunt dijs alienis, vt me ad iracū-
 diam prouocarent in cunctis operibus ma-
 nuum suarum, idcirco stillabit furor meus
 super locum istum, & non extinguetur.
 *Ad regem autem Iuda, qui misit vos pro 26
 Domino deprecando, sic loquimini: Hæc
 dicit Dominus Deus Israel: Quoniam au-
 disti verba voluminis, *atque emollitum est 27
 cor tuū, & humiliatus es in conspectu Dei
 super his, quæ dicta sunt contra locū hunc,
 & habitatores Ierusalem, reueritusq. faciem
 meam, scidisti vestimenta tua, & fleuisti co-
 ram me: ego quoque exaudiui te, dicit Do-
 minus. *Iam enim colligam te ad patres 28
 tuos, & infereris in sepulchrum tuum in pa-

ce: nec videbunt oculi tui omne malum;
 quod ego inducturus sum super locū istum,
 & super habitatores eius. Retulerunt ita-
 que regi cuncta quæ dixerat. *At ille con-
 uocatis vniuersis maioribus natu Iuda &
 Ierusalem, *ascendit in domum Domini,
 vnāq. omnes viri Iuda & habitatores Ieru-
 salem, Sacerdotes & Leuitæ, & cunctus po-
 pulus a minimo vsque ad maximum. Qui-
 bus audientibus in domo Domini, legit rex
 omnia verba voluminis: & stans in tribu-
 nali suo, percussit fœdus coram Domino vt
 ambularet post eum, & custodiret præce-
 pta, & testimonia, & iustificationes eius in
 toto corde suo, & in tota anima sua, face-
 retq. quæ scripta sunt in volumine illo;
 quod legerat: *Adiurauit quoque super
 hoc omnes, qui reperti fuerāt in Ierusalem,
 & Benjamin: & fecerunt habitatores Ieru-
 salem iuxta pactum Domini Dei patrum
 suorum. *Abstulit ergo Iosias cunctas abo-
 minationes de vniuersis regionibus filiorū
 Israel: & fecit omnes, qui residui erant in
 Israel, seruire Domino Deo suo. Cunctis
 diebus eius non recesserunt a Domino Deo
 patrum suorum.

C A P . . . X X X V .

FECIT autem Iosias in Ierusalem Phase
 Domino, quod immolatum est quar-
 tadecima die mensis primi: & constituit
 Sacerdotes in officijs suis, hortatusq. est eos
 vt ministrarent in domo Domini: *Leuitis
 quoque, ad quorum eruditionem omnis Is-
 rael sanctificabatur Domino, locutus est:
 Ponite arcam in sanctuario templi, quod
 ædificauit Salomon filius David rex Israel,
 nequaquam enim eam vltra portabitis:
 nunc autem ministrare Domino Deo ve-
 stro, & populo eius Israel. *Et præparate
 vos per domos, & cognationes vestras in
 diuisionibus singulorum, sicut præcepit
 David rex Israel, & descripsit Salomō filius
 eius. *Et ministrare in sanctuario per fami-
 lias turmasq. Leuiticas, & sanctificati im-
 molate Phase, fratres etiam vestros, vt pos-
 sint iuxta verba, quæ locutus est Dominus
 in ma-

in manu Moysi facere, preparate. * Dedit
 præterea Iosias omni populo, qui ibi fue-
 rat inuentus in sollemnitate Phase, agnos
 & hædos de gregibus, & reliqui pecoris tri-
 ginta millia, bouum quoque tria millia. hæc
 de regis vniuersa substantia. * Duces quo-
 que eius, sponte quod vouerant, obtulerunt
 tam populo, quam Sacerdotibus & Leuitis.
 Porro Helcias, & Zacharias, & Iahiel prin-
 cipes domus Domini, dederunt sacerdoti-
 bus ad faciendum Phase pecora commix-
 tim duo millia sexcenta, & boues trecentos.
 * Chonenias autem, & Semeias, etiam Na-
 thanael fratres eius, necnon Hasabias, &
 Iehiel, & Iozabad principes Leuitarum, de-
 derunt ceteris Leuitis ad celebrandum Pha-
 se quinque millia pecorum, & boues quin-
 gentos. * Præparatumque est ministerium, &
 steterunt Sacerdotes in officio suo: Leuitæ
 quoque in turmis, iuxta regis imperium.
 * Et immolatum est Phase: asperferuntque
 Sacerdotes manu sua sanguinem, & Leuitæ
 detraxerunt pelles holocaustorum: & se-
 parauerunt ea ut darent per domos & fa-
 milias singulorum, & offerrentur Domino,
 sicut scriptum est in Libro Moysi, de bobus
 quoque fecerunt similiter. * Et assauerunt
 Phase super ignem, iuxta quod in lege scri-
 ptum est: pacificas verò hostias coxerunt
 in lebetibus, & cacabis, & ollis, & festinato
 distribuerunt vniuersæ plebi: sibi autem, &
 Sacerdotibus postea parauerunt: nam in
 oblatione holocaustorum & adipum usque
 ad noctem Sacerdotes fuerunt occupati:
 unde Leuitæ sibi, & Sacerdotibus filijs Aa-
 ron parauerunt nouissimis. * Porro cantores
 filij Asaph stabant in ordine suo, iuxta præ-
 ceptum Dauid, & Asaph, & Heman, & Idi-
 thun prophetarum regis: Ianitores verò
 per portas singulas obseruabant, ita ut nec
 puncto quidem discederent a ministerio:
 quam ob rem & fratres eorum Leuitæ pa-
 rauerunt eis cibos. * Omnis igitur cultura
 Domini rite completa est in die illa ut fa-
 cerent Phase, & offerrent holocausta super
 altare Domini, iuxta præceptum regis Io-
 sia. * Feceruntque filij Israel, qui reperti fue-

rant ibi, Phase in tempore illo, & sollempni-
 tatem azymorum septem diebus. * Nō fuit
 Phase simile huic in Israel a diebus Samue-
 lis propheta: sed nec quisquam de cun-
 ctis regibus Israel fecit Phase sicut Iosias,
 Sacerdotibus, & Leuitis, & omni Iudæ, &
 Israel qui repertus fuerat, & habitantibus
 in Ierusalem. * Octauodecimo anno regni
 Iosia hoc Phase celebratum est. * Postquam
 instaurauerat Iosias templum, ascendit Ne-
 chao rex Ægypti ad pugnandum in Char-
 camis iuxta Euphraten: & processit in oc-
 cursum eius Iosias. * At ille, missis ad eum
 nuncijs, ait: Quid mihi & tibi est rex Iuda?
 non aduersum te hodie venio, sed contra
 aliam pugno domum, ad quam me Deus
 festinato ire præcepit: desine aduersum
 Deum facere, qui mecum est, ne interficiat
 te. * Noluit Iosias reuerti, sed præparauit
 contra eum bellum, nec acquieuit sermo-
 nibus Necho ex ore Dei: verum perrexit
 ut dimicaret in campo Mageddo. * Ibiq.
 vulneratus a sagittarijs, dixit pueris suis:
 Educite me de prælio, quia oppido vulne-
 ratus sum. * Qui transtulerunt eum de cur-
 ru in alterum currum, qui sequebatur eum
 more regio, & asportauerunt eum in Ieru-
 salem, mortuusque est, & sepultus in mauso-
 leo patrum suorum: & vniuersus Iuda &
 Ierusalem luxerunt eum. * Ieremias maxi-
 me: cuius omnes cantores atque cantatri-
 ces, usque in præsentem diem lamentatio-
 nes super Iosiam replicant, & quasi lex ob-
 tinuit in Israel: Ecce scriptum fertur in la-
 mētationibus. * Reliqua autem sermonum
 Iosia & misericordiarum eius: quæ lego
 præcepta sunt Domini: opera quoque il-
 lius prima & nouissima, scripta sunt in Li-
 bro regum Iuda & Israel.

CAP. XXXVI.

TVLIT ergo populus terræ Ioachaz filiū
 Iosia, & constituit regem pro patre suo
 in Ierusalem. * Vigintitrium annorum erat
 Ioachaz, cum regnare cœpisset, & tribus
 mensibus regnavit in Ierusalem. * Amouit
 autem eum rex Ægypti cum venisset in Ie-
 rusalem,

rusalem, & condemnauit terram centū talentis argenti, & talento auri. Constituitq. pro eo regem, Eliakim fratrem eius, super Iudam & Ierusalem: & vertit nomen eius Ioakim: ipsum vero Ioachaz tulit secum, & abduxit in Ægyptum. Vigintiquinque annorum erat Ioakim cum regnare cœpisset, & vndecim annis regnauit in Ierusalē: fecitq. malum coram Domino Deo suo. Contra hunc ascendit Nabuchodonosor rex Chaldaeorum, & vinctum catenis duxit in Babylonem. Ad quam & vasa Domini transtulit, & posuit ea in templo suo. Reliqua autem verborum Ioakim, & abominationum eius, quas operatus est, & quæ inuenta sunt in eo, continentur in Libro regum Iuda & Israel. Regnauit autem Ioachin filius eius pro eo. Ocho annorū erat Ioachin cum regnare cœpisset, & tribus mensibus, ac decem diebus regnauit in Ierusalem, fecitq. malum in conspectu Domini. Cumq. anni circulus volueretur, misit Nabuchodonosor rex, qui adduxerunt eum in Babylonem, asportatis simul pretiosissimis vasibus domus Domini: Regem vero constituit Sedeciam patrum eius super Iudam & Ierusalem. Viginti & vnus anni erat Sedecias cum regnare cœpisset, & vndecim annis regnauit in Ierusalem: Fecitq. malum in oculis Domini Dei sui, nec erubuit faciem Ieremiæ prophetæ, loquentis ad se ex ore Domini. A rege quoque Nabuchodonosor recessit, qui adiurauerat eum per Deum: & indurauit ceruicem suā & cor vt non reuerteretur ad Dominum Deum Israel. Sed & vniuersi principes sacerdotum, & populus, prauaricati sunt inique iuxta vniuersas abominationes Gentium, & polluerunt domum Domini,

quam sanctificauerat sibi in Ierusalem. Mittebat autem Dominus Deus patrum suorum ad illos per manum nunciorum suorum de nocte confurgens, & quotidie commonens: eo quod parceret populo & habitaculo suo. At illi subsannabant nuncios Dei, & paruipendebant sermones eius, illudebantq. prophetis, donec ascenderet furor Domini in populum eius, & esset nulla curatio. Adduxit enim super eos regem Chaldaeorum, & interfecit iuuenes eorum gladio in domo sanctuarij sui, non est misertus adolescentis, & virginis, & senis, nec decrepiti quidem, sed omnes tradidit in manibus eius. Vniuersaq. vasa domus Domini tam maiora, quàm minora, & thesauros templi, & regis, & principum transtulit in Babylonem. Incenderunt hostes domū Dei, destruxeruntq. murum Ierusalem, vniuersas turres combusserunt, & quidquid pretiosum fuerat, demoliti sunt. Siquis euaserat gladium, ductus in Babylonem seruiuit regi & filiis eius, donec imperaret rex Persarum, & compleretur sermo Domini ex ore Ieremiæ, & celebraret terra sabbata sua: cunctis enim diebus desolationis egit sabbatum vsque dum cōplerentur septuaginta anni. Anno autem primo Cyri regis Persarum ad explendum sermonem Domini, quem locutus fuerat per os Ieremiæ, suscitauit Dominus spiritū Cyri regis Persarum: qui iussit prædicari in vniuerso regno suo, etiam per scripturam, dicēs: Hæc dicit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terræ dedit mihi Dominus Deus cæli, & ipse præcepit mihi vt ædificarem ei domum in Ierusalem, quæ est in Iudæa: quis ex vobis est in omni populo eius? sit Dominus Deus suus cum eo, & ascendat.

LIBER PRIMVS ESDRÆ.

CAPVT PRIMVM.

IN anno primo Cyri regis Persarum vt compleretur verbum Domini ex ore Ieremiæ, suscitauit Dominus spiritum Cyri regis Persarum: & traduxit vocem in omni regno suo, etiam per scripturam, dicens: * Hæc dicit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terræ dedit mihi Dominus Deus cæli, & ipse præcepit mihi vt ædificarem ei domū in Ierusalem, quæ est in Iudæa. * Quis est in vobis de vniuerso populo eius? Sit Deus illius cū ipso. Ascendat in Ierusalem, quæ est in Iudæa, & ædificet domum Domini Dei Israel, ipse est Deus qui est in Ierusalem. * Et omnes reliqui in cunctis locis vbicumque habitant, adiuuent eum viri de loco suo argento & auro, & substantia, & pecoribus, excepto quod voluntarie offerunt templo Dei, quod est in Ierusalem. * Et surrexerunt principes patrū de Iuda, & Benjamin, & Sacerdotes, & Leuitæ, & omnis, cuius Deus suscitauit spiritum, vt ascenderent ad ædificandum templum Domini, quod est in Ierusalem. * Vniuersiq. qui erant in circuitu, adiunuerunt manus eorum in vasis argenteis & aureis, in substantia & iumentis, in supellectili, exceptis his, quæ sponte obtulerant. * Rex quoque Cyrus protulit vasa tēpli Domini, quæ tulerat Nabuchodonosor de Ierusalem; & posuerat ea in templo Dei sui. * Protulit autem ea Cyrus rex Persarum per manum Mithridatis filij Gazabar, & annumerauit ea Saffabasar principi Iuda. * Et hic est numerus eorum: Phialæ aureæ triginta, phialæ argenteæ mille, cultri vigintinouem, scyphi aurei triginta, scyphi argentei secundum quadringenti decem: vasa alia mille. * Omnia vasa aurea & argentea quinque

millia quadringenta: vniuersa tulit Saffabasar cum his, qui ascendebant de transmigratione Babylonis in Ierusalem.

C A P . I I .

HI sunt autem prouinciæ filij, qui ascenderunt de captiuitate, quā transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis in Babylonem, & reuersi sunt in Ierusalem & Iudam, vnusquisque in ciuitatem suam. * Qui venerunt cum Zorobabel, Iosue, Nehemia, Saraia, Rahelaia, Mardochai, Belsan, Mesphar, Beguai, Rehum, Baana: Numerus virorum populi Israel: * Filij Pharos duo millia centum septuagintaduo. * Filij Sepharia, trecenti septuagintaduo. * Filij Area, septingenti septuagintaquinque. * Filij Phath Moab, filiorum Iosue: Ioab duo millia octingenti duodecim. * Filij Ælam mille ducenti quinquagintaquattuor. * Filij Zethua, nongenti quadragintaquinque. * Filij Zachai, septingenti sexaginta. * Filij Bani, sexcenti quadragintaduo. * Filij Bebai, sexcenti vigintitres. * Filij Azgad, mille duceti viginti duo. * Filij Adonicam, sexcenti sexaginta sex. * Filij Beguai, duo millia quinquaginta sex. * Filij Adin, quadringenti quinquagintaquattuor. * Filij Ather, qui erant ex Ezechia, nonaginta octo. * Filij Befai, trecenti vigintitres. * Filij Iora, centum duodecim. * Filij Hasum, ducenti vigintitres. * Filij Gebbar, nonagintaquinque. * Filij Bethlehem, centum vigintitres. * Viri Neptupa, quinquaginta sex. * Viri Anathoth, centum vigintiocto. * Filij Azmaueth, quadraginta duo. * Filij Cariathiarim, Cephira, & Beroth, septingenti quadragintatres. * Filij Rama & Gabaa, sexcenti viginti unus. * Viri Machmas, centum viginti duo. * Viri

Bethel & Hai, ducenti vigintitres. * Filij 29
 Nebo, quinquagintaduo. * Filij Meybis, 30
 centum quinquagintafex. * Filij Elam al- 31
 terius, mille duceti quinquagintaquattuor.
 * Filij Harim, trecenti viginti. * Filij Lod Ha- 32
 did, & Ono, septingenti vigintiquinque.
 * Filij Iericho, trecenti quadragintaquinque. 34
 * Filij Senaa, tria millia sexcenti triginta. 35
 * Sacerdotes: Filij Iadaia in domo Iosue, 36
 nongenti septuaginta tres. * Filij Emmer, 37
 mille quinquagintaduo. * Filij Pheshur, 38
 mille ducenti quadraginta septem. * Filij 39
 Harim, mille decem & septem. * Leuita: 40
 Filij Iosue & Codmihel filiorum Odouia
 septuagintaquattuor. * Cantores: Filij A- 41
 saph, centum vigintiocto. * Filij Ianitorum: 42
 filij Sellum, filij Ater, filij Telmon, filij Ac-
 cub, filij Hatita, filij Sobai: vniuersi centum
 trigintanouem. * Nathinai: filij Siha, filij 43
 Hafupha, filij Tabbaoth, * filij Ceros, filij 44
 Siaa, filij Phadon, * filij Lebana, filij Haga- 45
 ba, filij Accub, * filij Hagab, filij Semlai, fi- 46
 lij Hanan, * filij Gaddel, filij Gaher, filij 47
 Raazia, * filij Rafin, filij Necoda, filij Gazam, 48
 * filij Aza, filij Phasea, filij Befee, * filij Asena, 49
 filij Munim, filij Nephulim, * filij Bacbuc, fi- 50
 lij Hacupha, filij Harhur, * filij Besluth, filij 51
 Mahida, filij Harfa, * filij Bercos, filij Sisara,
 filij Thema, * filij Nasia, filij Hatipha, * filij 52
 seruorum Salomonis, filij Sotai, filij Sophe-
 reth, filij Pharuda, * filij Iala, filij Dercon, 56
 filij Geddel, * filij Saphatia, filij Hatil, filij 57
 Phochereth, qui erant de Asebaïm, filij
 Ami. * omnes Nathinai, & filij seruorum 58
 Salomonis, trecenti nonagintaduo. * Et hi 59
 qui ascenderunt de Thelmala, Thelharfa,
 Cherub, & Adon, & Emer: & non potue-
 runt indicare domum patrum suorum &
 semen suum, vtrum ex Israel essent. * Filij 60
 Dalaia, filij Tobia, filij Necoda, sexceti quin-
 quagintaduo. * Et de filiis Sacerdotum: Fi- 61
 lij Hobia, filij Accos, filij Berzellai, qui acce-
 pit de filiabus Berzellai Galaaditis, vxorem,
 & vocatus est nomine eorum: * hi quæfie- 62
 runt scripturam genealogiæ suæ, & non in-
 uenerunt, & eieciti sunt de sacerdotio. * Et 63
 dixit Athersatha eis vt non comederent de

Sancto sanctorum, donec surgeret sacerdos
 doctus atque perfectus. * Omnis multitudo
 quasi vnus, quadraginta duo millia trecenti
 sexaginta: * exceptis seruis eorū, & ancillis,
 qui erant septem millia trecenti trigintase-
 ptem: & in ipsis cantores, atque cantatrices
 ducenti. * Equi eorum septingenti triginta-
 sex, muli eorum, ducenti quadragintaquin-
 que, * cameli eorum, quadringenti triginta-
 quinque, asini eorum, sex millia septingenti
 viginti. * Et de principibus patrum, cum in-
 grederentur templum Domini, quod est in
 Ierusalem, sponte obtulerunt in domum
 Dei ad extruendam eam in loco suo. * Se-
 cundum vires suas dederunt impensas ope-
 ris, auri solidos sexaginta millia & mille,
 argenti mnas quinque millia, & vestes sacer-
 dotales centum. * Habitauerunt ergo Sacer-
 dotes, & Leuita, & de populo, & cantores,
 & ianitores, & Nathinai in vrbibus
 suis, vniuersusq. Israel in ciuitatibus suis.

CAP. III.

I AMQ. venerat mensis septimus, & erant
 filij Israel in ciuitatibus suis: congrega-
 tus est ergo populus quasi vir vnus in Ieru-
 salem. * Et surrexit Iesue filius Iosedec, &
 fratres eius sacerdotes, & Zorobabel filius
 Salathiel, & fratres eius, & ædificauerunt al-
 tare Dei Israel vt offerret in eo holocausto-
 mata, sicut scriptum est in lege Moyfi viri Dei:
 * Collocauerunt autem altare Dei super ba-
 ses suas deterrentibus eos per circuitum po-
 pulis terrarum, & obtulerunt super illud ho-
 locaustum Domino mane & vespere: * Feceruntq.
 sollemnitatem tabernaculorū, sicut
 scriptum est, & holocaustum diebus sin-
 gulis per ordinem secundum præceptum
 opus diei in die suo. * Et post hæc holocau-
 stum iuge, tam in Calendis quam in vni-
 uersis sollemnitatibus Domini, quæ erant
 consecratæ, & in omnibus in quibus vltro
 offerebatur munus Domino. * A primo die
 mensis septimi cœperunt offerre holocau-
 stum Domino: porro tēplum Dei nondum
 fundatum erat. * Dederunt autem pecunias
 latomis & cæmentarijs: cibum quoque, &
 potum,

potum, & oleum Sidonijs, Tyrijsq. vt deferrent ligna cedrina de Libano ad mare Ioppe, iuxta quod praeceperat Cyrus rex Persarum eis. * Anno autem secundo aduentus eorum ad templum Dei in Ierusalem mense secundo, coeperunt Zorobabel filius Salathiel, & Iosue filius Iosedec, & reliqui de fratribus eorum Sacerdotes, & Leuitae, & omnes qui venerant de captiuitate in Ierusalem, & constituerunt Leuitas a viginti annis & supra, vt vrgerent opus Domini. * Stetitq. Iosue & filij eius, & fratres eius, Cedmihel, & filij eius, & filij Iuda, quasi vir vnus, vt instarent super eos qui faciebant opus in templo Dei: filij Henadad, & filij eorum, & fratres eorum Leuitae. * Fundato igitur a camentarijs templo Domini, steterunt sacerdotes in ornatu suo cum tubis: & Leuitae filij Asaph in cymbalis, vt laudarent Deum per manus David regis Israel. * Et concinebant in hymnis, & confessione Domino: Quoniam bonus, quoniam in aeternum misericordia eius super Israel. Omnis quoque populus vociferabatur clamore magno in laudando Dominum, eo quod fundatum esset templum Domini. * plurimi etiam de Sacerdotibus & Leuitis, & principes patrum, & seniores, qui viderant templum prius cum fundatum esset, & hoc templum in oculis eorum, fiebant voce magna: & multi vociferantes in letitia, eleuabant vocem. * Nec poterat quisquam agnoscere vocem clamoris latantium, & vocem fletus populi: commixtim enim populus vociferabatur clamore magno, & vox audiebatur procul.

C. A. P. . . . III.

AVDIERUNT autem hostes Iudae, & Beniamin, quia filij captiuitatis edificarent templum Domino Deo Israel: & accedentes ad Zorobabel, & ad principes patrum dixerunt eis: Aedificemus vobiscum, quia ita vt vos, quærimus Deum vestrum: ecce nos immolauimus victimas a diebus Asor Haddan regis Assur, qui adduxit nos huc. * Et dixit eis Zorobabel, & Iosue, & reliqui principes patrum Israel: Non est vobis

& nobis vt aedificemus domum Deo nostro, sed nos ipsi soli aedificabimus Domino Deo nostro, sicut praecepit nobis Cyrus rex Persarum. * Factum est igitur vt populus terrae impediret manus populi Iudae, & turbaret eos in aedificando. * Conduxerunt autem aduersus eos consiliatores, vt destruerent consilium eorum omnibus diebus Cyri regis Persarum, & vsque ad regnum Darij regis Persarum. * In regno autem Assueri, in principio regni eius, scripserunt accusationem aduersus habitatores Iudae & Ierusalem. * Et in diebus Artaxerxis scripsit Beseleai Mithridates, & Thabeel, & reliqui, qui erant in consilio eorum, ad Artaxerxem regem Persarum: epistola autem accusationis scripta erat Syriace, & legebatur sermone Syro. * Reum Beelteem, & Samsai scriba scripserunt epistolam vnam de Ierusalem Artaxerxi regi, huiusmodi: * Reum Beelteem, & Samsai scriba, & reliqui consiliatores eorum, Dinai, & Apharsathachai, Terphalai, Apharsai, Erchuzi, Babylonij, Susanechai, Dieui, & Aelamitae, & ceteri de Gentibus, quas transtulit Asenaphar magnus & gloriosus: & habitare eas fecit in ciuitatibus Samariae, & in reliquis regionibus trans Flumen in pace: * (Hoc est exemplar epistolae, quam miserunt ad eum.) Artaxerxi regi, serui tui, viri qui sunt trans Fluvium, salutem dicant. * Notum sit regi, quia Iudaei, qui ascenderunt a te ad nos, venerunt in Ierusalem ciuitatem rebellem & pessimam, quam aedificant extruentes muros eius, & parietes componentes. * Nunc igitur notum sit regi, quia si ciuitas illa aedificata fuerit, & muri eius instaurati, tributum, & vestigal, & annuos reditus non dabunt, & vsque ad reges haec noxa perueniet. * Nos autem memores salis, quod in palatio comedimus, & quia laesiones regis videre nefas ducimus, idcirco misimus & nunciauimus regi, vt recenseas in libris historiarum patrum tuorum, & inuenies scriptum in commentarijs: & scies quoniam vrbs illa, vrbs rebellis est, & nocens regibus & prouincijs, & bella concitantur in ea ex diebus antiquis: quam ob rem & ciuitas ipsa

destruxa est. * Nunciamus nos regi, quoniā si ciuitas illa ædificata fuerit, & muri ipsius instaurati, possessionem trans Fluum non habebis. * Verbum misit rex ad Reum Beelteem, & Samsai scribam, & ad reliquos, qui erant in consilio eorum habitatores Samariæ, & ceteris trans Fluum, salutem dicens & pacem. * Accusatio, quam misistis ad nos, manifeste lecta est coram me. * & a me præceptum est: & recensuerunt, inueneruntq. quoniam ciuitas illa a diebus antiquis aduersum reges rebelet, & seditiones, & prælia concitantur in ea: * nam & reges fortissimi fuerunt in Ierusalem, qui & dominati sunt omni regioni, quæ trans Fluum est: tributum quoque & vectigal, & redditus accipiebant. * Nunc ergo audite sententiam: Prohibeatis viros illos vt vrbs illa non ædificetur, donec si forte a me iussum fuerit. * Videte ne negligenter hoc impleatis, & paulatim crescat malum contra reges. * Itaque exemplum edicti Artaxerxis regis lectum est coram Reum Beelteem, & Samsai scriba, & consiliarijs eorum: & abierunt festini in Ierusalem ad Iudæos, & prohibuerunt eos in brachio & robore. * Tunc intermissum est opus domus Domini in Ierusalem, & non fiebat vsque ad annum secundum regni Darij regis Persarum.

C A P. V.

PROPHETAVERUNT autem Aggeus Propheta, & Zacharias filius Addo prophetantes ad Iudæos, qui erant in Iudæa & Ierusalem, in nomine Dei Israel. * Tunc surrexerunt Zorobabel filius Salathiel, & Iosue filius Iosedec, & cœperunt ædificare templū Dei in Ierusalem, & cum eis prophetae Dei adiuuantes eos. * In ipso autem tempore venit ad eos Thathanai, qui erat dux trans Flumen, & Scharbuzanai, & consiliarij eorum: sicq. dixerunt eis: Quis dedit vobis consilium vt domum hanc ædificaretis, & muros eius instauraretis? * Ad quod respondimus eis, quæ essent nomina hominum auctorum ædificationis illius. * Oculus autem Dei eorū factus est super senes Iudæo-

rum, & non potuerunt inhibere eos. Placuitq. vt res ad Darium referretur, & tunc satisfacerent aduersus accusationem illam. * Exemplar epistolæ, quam misit Thathanai dux regionis trās Flumen, & Scharbuzanai, & consiliatores eius Arphasachai, qui erant trans Flumen, ad Darium regem. * Sermo, quem miserant ei, sic scriptus erat: Dario regi pax omnis. * Notum sit regi, ille nos ad Iudæam prouinciam, ad domum Dei magni, quæ ædificatur lapide imposito, & ligna ponuntur in parietibus: opusq. illud diligenter extruitur, & crescit in manibus eorum. * Interrogauimus ergo senes illos, & ita diximus eis: Quis dedit vobis potestatem vt domum hanc ædificaretis, & muros hos instauraretis? * Sed & nomina eorum, quæsiuimus ab eis, vt nunciaremus tibi: scripsimusq. nomina eorum virorum, qui sunt principes in eis. * Huiuscemodi autem sermonem responderunt nobis, dicentes: Nos sumus serui Dei cæli & terræ, & ædificamus templū, quod erat extructū ante hos annos multos, quodq. rex Israel magnus ædificauerat & extruxerat. * Postquam autē ad iracundiam prouocauerūt patres nostri Deū cæli, tradidit eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonis Chaldæi, domum quoque hanc destruxit, & populū eius transtulit in Babylonem. * Anno autem primo Cyri regis Babylonis, Cyrus rex proposuit edictum vt domus Dei hæc ædificaretur. * Nam & vasa templi Dei aurea & argentea, quæ Nabuchodonosor tulerat de templo, quod erat in Ierusalem, & asportauerat ea in tēplum Babylonis, protulit Cyrus rex de tēplo Babylonis, & data sunt Sassabasar vocabulo, quem & principē constituit, dixitq. ei: Hæc vasa tolle, & vade, & pone ea in tēplo, quod est in Ierusalē, & domus Dei ædificetur in loco suo. * Tunc itaque Sassabasar ille venit & posuit fundamenta templi Dei in Ierusalem, & ex eo tempore vsque nunc ædificatur, & necdum completum est. * Nunc ergo, si videtur regi bonum, recenseat in bibliotheca regis, quæ est in Babylone, vtrumnam a Cyro rege iussum fuerit vt ædifica-

ædificaretur domus Dei in Ierusalem, & voluntatem regis super hac re mittat ad nos.

CAP. VI.

TVNC Darius rex præcepit: & recenserunt in bibliotheca librorum, qui erant repositi in Babylone, & inuentum est in Ecbatanis, quod est castrum in Medena prouincia volumen vnum; talisq. scriptus erat in eo cõmentarius: * Anno primo Cyri regis: Cyrus rex decreuit vt domus Dei ædificaretur, quæ est in Ierusalẽ, in loco vbi immolent hostias, & vt ponant fundamenta supportantia altitudinem cubitorum sexaginta, & latitudinem cubitorum sexaginta, * ordines de lapidibus impolitiss tres, & sic ordines de lignis nouis: sumptus autem de domo regis dabuntur. * Sed & vasa templi Dei aurea & argentea, quæ Nabuchodonosor tulerat de tẽplo Ierusalem, & attulerat ea in Babylonem, reddantur, & referantur in templum in Ierusalem in locum suum, quæ & posita sunt in templo Dei. * Nunc ergo Thathanai dux regionis, quæ est trans Flumen, Stharbuzanai, & consiliarij vestri Apharsachæi, qui estis trans Flumen, procul recedite ab illis, & dimittite fieri templum Dei illud a duce Iudæorum, & a senioribus eorum, vt domum Dei illam ædificent in loco suo. * Sed & a me præceptum est quid oporteat fieri a presbyteris Iudæorum illis vt ædificetur domus Dei, scilicet vt de arca regis, id est, de tributis, quæ dantur de regione trans Flumen, studiose sumptus dentur viris illis ne impediatur opus. * Quod si necesse fuerit, & vitulos, & agnos, & hœdos in holocaustum Deo cæli, frumentum, sal, vinum, & oleum, secundum ritum Sacerdotũ, qui sunt in Ierusalem, detur eis per singulos dies, ne sit in aliquo querimonia. * Et offerant oblationes Deo cæli, orentq. pro vita regis, & filiorum eius. * A me ergo positum est decretũ: Vt omnis homo, qui hanc mutauerit iussionem, tollatur lignum de domo ipsius, & erigatur, & cõfigatur in eo, domus autem eius publicetur. * Deus autem, qui habitare fecit nomen suum ibi, dissipet om-

nia regna, & populum qui extenderit manum suam vt repugnet, & dissipet domum Dei illam, quæ est in Ierusalẽ. Ego Darius statui decretũ, quod studiose impleri volo.

13 * Igitur Thathanai dux regionis trans Flumen, & Stharbuzanai, & consiliarij eius, secundum quod præceperat Darius rex, sic
14 diligenter executi sunt. * Seniores autem Iudæorum ædificabant, & prosperabantur iuxta prophetiã Aggæi prophetæ, & Zachariæ filij Addo: & ædificauerunt & construxerunt iubente Deo Israel, & iubente Cyro, & Da-
15 rio, & Artaxerxe regibus Persarum: * & compleuerunt domum Dei istam, vsque ad diem tertium mensis Adar, qui est annus sextus
16 Darij regis. * Fecerunt autem filij Israel Sacerdotes & Leuitæ, & reliqui filiorum transmigrationis, dedicationem Domus Dei in
17 gaudio. * Et obtulerunt in dedicationem domus Dei, vitulos centũ, arietes ducentos, agnos quadringentos, hircos caprarum pro peccato totius Israel duodecim, iuxta nu-
18 merum tribuũ Israel. * Et statuerunt Sacerdotes in ordinibus suis, & Leuitas in vicibus suis super opera Dei in Ierusalem, sicut scriptum est in libro Moyli. * Fecerunt autem
19 filij Israel transmigrationis, Pascha, quarta-
20 decima die mensis primi. * Purificati enim fuerant Sacerdotes & Leuitæ quasi vnus: omnes mundi ad immolandũ pascha vniuersis filiis transmigrationis, & fratribus suis
21 Sacerdotibus, & sibi. * Et comederunt filij Israel, qui reuersi fuerant de transmigratione, & omnes qui se separauerant a coinquinatione Gentium terræ ad eos, vt quærent Dominum Deum Israel. * Et fecerunt sollemnitatem azymorum septem diebus in lætitia, quoniam lætificauerat eos Dominus, & conuerterat cor regis Assur ad eos, vt adiuuaret manus eorum in opere domus Domini Dei Israel.

CAP. VII.

POST hæc autem verba in regno Artaxerxis regis Persarum, Esdras filius Saraïæ, filij Azariæ, filij Helciæ, * filij Sellum, filij Sadoc, filij Achitob, * filij Amarix, filij Azariæ,

Azariæ, filij Maraioth, * filij Zarahiæ, filij
 Ozi, filij Bocci, * filij Abisue, filij Phinees, filij
 Eleazar, filij Aaron sacerdotis ab initio. Ipse
 Esdras ascendit de Babylone, & ipse scri-
 ba velox in lege Moyfi, quâ Dominus Deus
 dedit Israel: & dedit ei rex secundum ma-
 num Domini Dei eius super eum, omnem
 petitionem eius. * Et ascenderunt de filiis
 Israel, & de filiis Sacerdotum, & de filiis Le-
 uitarum, & de cantoribus, & de ianitoribus,
 & de Nathinæis in Ierusalem anno septimo
 Artaxerxis regis. * Et venerunt in Ierusalé
 mense quinto, ipse est annus septimus regis.
 * Quia in primo die mensis primi cœpit a-
 scendere de Babylone, & in primo die men-
 sis quinti venit in Ierusalem, iuxta manum
 Dei sui bonam super se. * Esdras enim pa-
 rauit cor suum, vt inuestigaret legem Do-
 mini, & faceret & doceret in Israel præce-
 ptum & iudicium. * Hoc est autem exem-
 plar epistolæ edicti, quod dedit rex Artaxerxes
 Esdræ sacerdoti, scribæ erudito in sermonibus
 & præceptis Domini, & ceremonijs eius in Israel.
 * Artaxerxes rex regum Esdræ sacerdoti, scribæ
 legis Dei cæli doctissimo, salutem. * A me decretum
 est, vt cuicumque placuerit in regno meo de po-
 pulo Israel, & de Sacerdotibus eius, & de Le-
 uitis ire in Ierusalem, tecum vadat. * A facie
 enim regis, & septem consiliatorum eius missus
 es, vt visites Iudæam & Ierusalem in lege Dei
 tui, quæ est in manu tua: * & vt feras argentum
 & aurum quod rex, & consiliatores eius sponte
 obtulerunt Deo Israel, cuius in Ierusalem tabernaculum
 est. * Et omne argentum & aurum quodcunque in-
 ueneris in vniuersa prouincia Babylonis, & populus
 offerre voluerit, & de Sacerdotibus quæ sponte
 obtulerint domui Dei sui, quæ est in Ierusalem,
 * libere accipe, & studiose eme de hac pecunia
 vitulos, arietes, agnos & sacrificia & libamina
 eorum, & offer ea super altare templi Dei vestri,
 quod est in Ierusalem. * Sed & siquid tibi, & fratribus
 tuis placuerit de reliquo argento & auro vt faciatis,
 iuxta voluntatem Dei vestri facite. * Vasa quoque,
 quæ dantur tibi in ministe-

rium domus Dei tui, trade in cōspectu Dei
 in Ierusalem. * Sed & cetera, quibus opus
 fuerit in domum Dei tui, quantumcumque
 necesse est vt expendas, dabitur de thesau-
 ro, & de fisco regis, & a me. Ego Artaxerxes
 rex statui atque decreui omnibus custodibus
 arcæ publicæ, qui sunt trans Flumen, vt quodcumque
 petierit a vobis Esdras sacerdos, scriba legis
 Dei cæli, absque mora detis * vsque ad argenti
 talenta centum, & vsque ad frumenti coros
 centum, & vsque ad vini batos centum, & vsque
 ad batos olei centum, sal vero absque mensura.
 * Omne, quod ad ritum Dei cæli pertinet, tribuatur
 diligenter in domo Dei cæli: ne forte irascatur
 cōtra regnum regis, & filiorum eius. * Vobis quoque
 notum facimus de vniuersis Sacerdotibus, & Leuitis,
 & cantoribus, & ianitoribus, Nathinæis, & ministris
 domus Dei huius, vt vectigal, & tributum, & annonas
 non habeatis potestatem imponendi super eos. * Tu autem
 Esdra secundum sapientiā Dei tui, quæ est in manu tua,
 constitue iudices & præfides vt iudicent omni populo,
 qui est trans Flumen, his videlicet qui nouerunt
 legem Dei tui, sed & imperitos docete libere. * Et
 omnis qui non fecerit legem Dei tui, & legem regis
 diligenter, iudicium erit de eo siue in mortem, siue
 in exilium; siue in condemnationem substantiæ eius,
 vel certe in carcerem. * Benedictus Dominus Deus
 patrum nostrorum, qui dedit hoc in corde regis vt
 glorificaret domum Domini, quæ est in Ierusalem,
 & in me inclinauit misericordiam suam coram rege
 & consiliatoribus eius, & vniuersis principibus regis
 potentibus: & ego confortatus manu Domini Dei mei,
 quæ erat in me, congregaui de Israel principes qui
 ascenderent mecum.

C A P . V I I I .

HI sunt ergo principes familiarum, & genealogia eorum,
 qui ascenderunt mecum in regno Artaxerxis regis
 de Babylone. * De filiis Phinees, Gersom. De filiis
 Ithamar, Daniel. De filiis Dauid, Hattus. * De filiis
 Secheniæ, filijs Pharos, Zacharias:

charias: & cum eo numerati sunt viri centū
 quinquaginta. * De filiis Phahath Moab,
 Elioenai filius Zarehe, & cum eo ducenti
 viri. * De filiis Sechenia, filius Ezechiel, &
 cum eo trecenti viri. * De filiis Adan, Abed
 filius Jonathan, & cum eo quinquaginta vi-
 ri. * De filiis Alam, Isaias filius Athalia, & cū
 eo septuaginta viri. * De filiis Saphatia, Ze-
 bedia filius Michael, & cum eo octoginta
 viri. * De filiis Ioab, Obedia filius Iahiel, &
 cum eo ducenti decem & octo viri. * De fi-
 liis Selomith, filius Iosphia, & cum eo cen-
 tum sexaginta viri. * De filiis Bebai, Zacha-
 rias filius Bebai, & cum eo vigintiocto viri.
 * De filiis Azgad, Iohanan filius Eccetan, &
 cum eo centum & decem viri. * De filiis
 Adonicam, qui erant nouissimi: & hæc no-
 mina eorum: Elipheleth, & Iehiel, & Sama-
 ias, & cum eis sexaginta viri. * De filiis Be-
 gui, Vthai & Zachur, & cum eis septuaginta
 viri. * Congregauī autem eos ad fluium,
 qui decurrit ad Ahaua, & mansimus ibi tri-
 bus diebus: quasiuiq. in populo & in sacer-
 dotibus de filiis Leui, & non inueni ibi.
 * Itaque misi Eliezer, & Ariel, & Semeiam,
 & Elnathan, & Iarib, & alterum Elnathan,
 & Nathan, & Zacharia, & Mosollam princi-
 pes: & Ioarib, & Elnathan sapientes. * Et mi-
 si eos ad Eddo, qui est primus in Chasphia
 loco, & posui in ore eorum verba, quæ lo-
 querentur ad Eddo, & fratres eius Nathi-
 naos in loco Chasphia vt adducerēt nobis
 ministros domus Dei nostri. * Et adduxe-
 runt nobis per manum Dei nostri bonam
 super nos, virum doctissimum de filiis Mo-
 holi filij Leui filij Israel, & Sarabiam & filios
 eius & fratres eius decem & octo, & Hafa-
 biam, & cum eo Isaiam de filiis Merari, fra-
 tresq. eius, & filios eius viginti: * & de Na-
 thinais, quos dederat Dauid & principes ad
 ministeria Leuitarum, Nathinaos ducentos
 viginti: omnes hi suis nominibus vocaban-
 tur. * Et prædicaui ibi ieiunium iuxta fluium
 Ahaua vt affligeremur corā Domino Deo
 nostro, & peteremus ab eo viam rectam
 nobis & filiis nostris, vniuersaq. substantia
 nostra. * Erubui enim petere a rege auxi-

lium & equites; qui defenderent nos ab
 inimico in via: quia dixeramus regi: Manus
 Dei nostri est super omnes, qui quærent eū
 in bonitate: & imperium eius & fortitudo
 eius, & furor super omnes, qui derelinquant
 eum. * Ieiunauimus autem, & rogauimus
 Deum nostrum per hoc: & euenit nobis
 prospere. * Et separauī de principibus Sa-
 cerdotum duodecim, Sarabiam, & Hafa-
 biam, & cum eis de fratribus eorum decem.
 * appendiq. eis argentum & aurum, & vasa
 consecrata domus Dei nostri, quæ obtule-
 rat rex & consiliatores eius, & principes
 eius, vniuersusq. Israel eorum, qui inuenti
 fuerant: * & appendi in manibus eorum ar-
 genti talenta sexcenta quinquaginta, & va-
 sa argentea centum, auri centum talenta:
 * & crateres aureos viginti, qui habebant
 solidos millenos, & vasa æris fulgētis opti-
 mi duo, pulchra, vt aurum. * Et dixi eis:
 Vos sancti Domini, & vasa sancta, & argen-
 tum & aurum, quod sponte oblatum est
 Domino Deo patrum nostrorum: * vigilate
 & custodite, donec appendatis coram prin-
 cipibus Sacerdotum, & Leuitarum, & duci-
 bus familiarum Israel in Ierusalem, in the-
 sanum domus Domini. * Susceperunt au-
 tem Sacerdotes & Leuitæ pondus argenti,
 & auri, & vasorum vt deferrent Ierusalem
 in domum Dei nostri. * Promouimus er-
 go a flumine Ahaua duodecimo die men-
 sis primi vt pergeremus Ierusalem: & ma-
 nus Dei nostri fuit super nos; & liberauit
 nos de manu inimici & insidiatoris in via.
 * Et venimus Ierusalem, & mansimus ibi
 tribus diebus. * Die autem quarta appen-
 sum est argentum, & aurum, & vasa in do-
 mo Dei nostri per manum Meremoth filij
 Vthæ Sacerdotis, & cum eo Eleazar filius
 Phinees, cumq. eis Iozabed filius Iosue;
 & Noadaia filius Bennoi Leuitæ, iuxta nu-
 merum & pondus omnium: descriptumq.
 est omne pondus in tempore illo. * Sed &
 qui venerant de captiuitate filij transmigra-
 tionis, obtulerunt holocausta Deo Is-
 rael, vitulos duodecim pro omni populo
 Israel, arietes nonaginta sex, agnos septua-
 ginta

ginta septem, hircos pro peccato, duodecim: omnia in holocaustum Domino. ³⁶ Derunt autem edicta regis satrapis, qui erāt de cōspectu regis & ducibus trans Flumen, & eleuauerunt populum & domum Dei.

C A P. I X.

POSTQUAM autem hæc completa sunt, ¹ accesserunt ad me principes, dicentes: Non est separatus populus Israel, Sacerdotes & Leuitæ a populis terrarum, & abominationibus eorum Chananæi videlicet, & Hethæi, & Pherezæi, & Iebusæi, & Ammonitarum, & Moabitarum, & Egyptiorum, & Amorrhæorum: ² tulerunt enim de filiabus eorum sibi & filiis suis, & commiscuerunt semen sanctū cum populis terrarum: manus etiam principum & magistratum fuit in transgressione hac prima. ³ Cumq. audissem sermonem istum, scidi pallium meum & tunicam, & euelli capillos capitis mei & barbæ, & sedi mcerens. ⁴ Conuenerunt autē ad me omnes, qui timebāt verbū Dei Israel, pro trāsgressione eorum, qui de captiuitate venerant, & ego sedebam tristis vsque ad sacrificium vespertinum: ⁵ & in sacrificio vespertino surrexi de afflictione mea, & scisso pallio & tunica, curuavi genua mea, & expandi manus meas ad Dominum Deum meum, ⁶ & dixi: Deus meus confundor & erubescō leuare faciem meā ad te: quoniam iniquitates nostræ multiplicatæ sunt super caput nostrum, & delicta nostra creuerunt vsque ad cælum. ⁷ a diebus patrum nostrorum: sed & nos ipsi peccauimus grauiter vsque ad diem hanc, & in iniquitatibus nostris traditi sumus ipsi, & reges nostri, & Sacerdotes nostri in manum regum terrarum, & in gladium, & in captiuitatem, & in rapinam, & in confusionem vultus, sicut & die hac. ⁸ Et nunc quasi parum & ad momētum facta est deprecatio nostra apud Dominum Deum nostrum, vt dimitterentur nobis reliquæ, & daretur nobis paxillus in loco sancto eius, & illuminaret oculos nostros Deus noster, & daret nobis vitam modicā in seruitute nostra, quia serui sumus, & in seruitute

nostra non dereliquit nos Deus noster, sed inclinauit super nos misericordiā corā rege Persarū, vt daret nobis vitam, & sublimaret domum Dei nostri, & extrueret solitudines eius, & daret nobis sepem in Iuda & Ierusalē. ¹⁰ Et nunc quid dicemus Deus noster post hæc? quia dereliquimus mandata tua, ¹¹ quæ præcepisti in manu seruorum tuorum prophetarū, dicens: Terra, ad quā vos ingredimini vt possideatis eā, terra immunda est iuxta immunditiā populorum, ceterarumq. terrarum, abominationibus eorū qui repleuerunt eam ab ore vsque ad os in coinquinatione sua. ¹² Nunc ergo filias vestras ne detis filiis eorum, & filias eorum ne accipiat filijs vestris, & nō quærat pacem eorum, & prosperitatē eorum vsque in æternum: vt confortemini, & comedatis quæ bona sunt terræ, & heredes habeatis filios vestros vsque in sæculum. ¹³ Et post omnia quæ venerunt super nos in operibus nostris pessimis, & in delicto nostro magno, quia tu Deus noster liberaisti nos de iniquitate nostra, & dedisti nobis salutem sicut est hodie, ¹⁴ vt non conuerteremur, & irrita faceremus mādata tua, neque matrimonia iūgeremus cum populis abominationum istarū. Numquid iratus es nobis vsque ad cōsummationem ne dimitteres nobis reliquias ad salutem? ¹⁵ Domine Deus Israel iustus es tu: quoniam derelicti sumus, qui saluaremur sicut die hac. Ecce coram te sumus in delicto nostro. non enim stari potest coram te super hoc.

C A P. X.

SIc ergo orante Esdra, & implorante eo, & flente, & iacente ante templum Dei, collectus est ad eum de Israel cœtus grandis nimis virorum & mulierum & puerorum, & fleuit populus fletu multo. ² Et respondit Sechenias filius Iehiel de filiis Elam, & dixit Esdræ: Nos præuaricati sumus in Deum nostrum, & duximus vxores alienigenas de populis terræ: & nūc, si est pœnitentia in Israel super hoc, ³ percutiamus fœdus cū Domino Deo nostro, vt proijciamus vniuersas vxores, & eos qui de his nati sunt iuxta voluntatem

tatem

ratem Domini, & eorum qui timent praeceptum Domini Dei nostri: secundum legem fiat. * Surge, tuum est discernere, nosq. enim tecum: confortare, & fac. Surrexit ergo Esdras, & adiuravit principes Sacerdotum & Levitarum, & omnem Israel ut facerent secundum verbum hoc, & iuraverunt. * Et surrexit Esdras ante domum Dei, & abiit ad cubiculum Iohanan filij Eliasib, & ingressus est illuc, panem non comedit, & aquam non bibit: lugebat enim transgressionem eorum, qui venerant de captivitate, & missa est vox in Iuda & in Ierusalem omnibus filijs transmigrationis, ut congregarentur in Ierusalem: & omnis qui non venerit in tribus diebus iuxta consilium principum & seniorum, auferetur vniuersa substantia eius, & ipse abiicietur de coetu transmigrationis. * Conuenerunt igitur omnes viri Iuda, & Benjamin in Ierusalem tribus diebus, ipse est mensis nonus, vigesimo die mensis: & sedit omnis populus in platea domus Dei, tremantes pro peccato, & pluijs. * Et surrexit Esdras sacerdos, & dixit ad eos: Vos transgressi estis, & duxistis vxores alienigenas ut adderetis super delictum Israel. * Et nunc date confessionem Domino Deo patrum vestrorum, & facite placitum eius, & separamini a populis terrae, & ab vxoribus alienigenis. * Et respondit vniuersa multitudo, dixitq. voce magna: iuxta verbum tuum ad nos, sic fiat. * Verumtamen quia populus multus est, & tempus pluuiar, & non sustinemus stare foris, & opus non est diei vnius vel duorum (vehementer quippe peccauimus in sermone isto) * constituentur principes in vniuersa multitudine: & omnes in ciuitatibus nostris qui duxerunt vxores alienigenas veniant in temporibus statutis, & cum his seniores per ciuitatem & ciuitatem, & iudices eius donec auertatur ira Dei nostri a nobis super peccato hoc. * Igitur Ionathan filius Azahel, & Iasias filius Thecuae steterunt super hoc, & Mesollam & Sebethai Leuites adiuuerunt eos: * Feceruntq. sic filij transmigrationis. Et abierunt Esdras Sacerdos, & viri princi-

pes familiarum in domos patrum suorum, & omnes per nomina sua, & sederunt in die primo mensis decimi ut quærent rem. * Et consummati sunt omnes viri, qui duxerant vxores alienigenas, vsque ad diem primam mensis primi. * Et inuenti sunt de filijs sacerdotum qui duxerant vxores alienigenas. De filijs Iosue filij Iosedec, & fratres eius, Maasia, & Eliezer, & Iarib, & Godolia. * Et dederunt manus suas ut eijceret vxores suas, & pro delicto suo arietem de quibus offerrent: * & de filijs Emmer, Hanani, & Zebedia: * & de filijs Harim, Maasia, & Elia, & Semeia, & Iehiel, & Ozias: * & de filijs Pheshur, Elioenai, Maasia, Ismael, Nathanael, Iozabed, & Elasa: * & de filijs Levitarum, Iozabed, & Semei, & Celaia, ipse est Calita, Phataia, Iuda, & Eliezer. * Et de cantoribus, Eliasib: Et de ianitoribus, Sellum, & Thelem, & Uri: * & ex Israel, de filijs Pharos, Remeia, & Iezia, & Melchia, & Miamin, & Eliezer, & Melchia, & Banea: * Et de filijs Aclam, Mathania, Zacharias, & Iehiel, & Abdi, & Ierimoth, & Elia: * Et de filijs Zethua, Elioenai, Eliasib, Mathania, & Ierimuth, & Zabad, & Aziza. * Et de filijs Bebai, Iohanan, Hanania, Zabbai, Athalai: * Et de filijs Bani, Mosollam, & Melluch, & Adaia, Iasub, & Saal, & Ramoth: * Et de filijs Phahath Moab, Edna, & Chalal, Banaias, & Maasias, Matthanias, Beseleel, Beninui, & Manasse: * & de filijs Herem, Eliezer, Iosue, Melchias, Semeias, Simeon, * Benjamin, Maloch, Samarias: * Et de filijs Hasom, Mathanai, Mathatha, Zabad, Eliphelet, Iermai, Manasse, Semei. * De filijs Bani, Maaddi, Amram, & Vel, * Baneas, & Badaias, Cheliau, * Vania, Marimuth, & Eliasib, * Mathanias, Mathanai, & Iasi, * & Bani, & Bennui, Semei, * & Salmias, & Nathan, & Adaias, * & Mechnedebai, Sifai, Sarai, * Ezrel, & Selemiau, Semeria, * Sellum, Amaria, Ioseph: * De filijs Nebo, Iehiel, Mathathias, Zabad, Zabina, Ieddu, & Ioel, & Banaia. * Omnes hi acceperant vxores alienigenas, & fuerunt ex eis mulieres, quæ pepererant filios.

LIBER NEHEMIAE,

Qui &

ESDRÆ SECVNDVS

DICITVR.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Nehemiae filij Hel-
chia. Et factū est in mense
Casleu, anno vigesimo, &
ego eram in Sulis castro.
* Et venit Hanani vnus de
fratribus meis, ipse & viri ex Iuda: & inter-
rogauī eos de Iudæis, qui remanserant, &
supererant de captiuitate, & Ierusalem. * Et
dixerunt mihi: Qui remanserunt, & relictī
sunt de captiuitate ibi in prouincia, in affli-
ctione magna sunt, & in opprobrio: & mu-
rus Ierusalem dissipatus est, & portæ eius
combustæ sunt igni. * Cumq. audissem,
verba huiusmodi, sedi, & fleui, & luxi
diebus multis: ieiunabam, & orabam ante
faciem Dei cæli: * & dixi: Quæso Domine,
Deus cæli fortis, magne atque terribilis, qui
custodis pactum & misericordiam cum his
qui te diligunt, & custodiunt mandata tua:
* fiant aures tuæ auscultantes, & oculi tui
aperti vt audias orationem serui tui, quam
ego oro coram te hodie nocte & die pro
filijs Israel seruis tuis: & confiteor pro pec-
catis filiorum Israel, quibus peccauerunt
tibi: ego, & domus patris mei peccaui-
mus, * vanitate seducti sumus, & non custo-
diuimus mandatum tuum, & ceremonias, &
iudicia quæ præcepisti Moyfi famulo tuo.
* Memento verbi, quod mandasti Moyfi ser-
uo tuo, dicens: Cum transgressi fueritis, ego
dispergam vos in populos: * & si reuerta-
mini ad me, & custodiatīs præcepta mea, &
faciatīs ea; etiāsi abducti fueritis ad ex-
trema cæli, inde congregabo vos, & redu-
cam in locum, quem elegi vt habitaret no-
men meum ibi. * Et ipsi serui tui, & po-

pulus tuus: quos redemisti in fortitudine
tua magna, & in manu tua valida. * Obse-
cro Domine, sit auris tua attendens ad ora-
tionem serui tui, & ad orationem seruorum
tuorum, qui volunt timere nomen tuum:
& dirige seruum tuum hodie, & da ei mi-
sericordiam ante virum hunc. ego enim
eram pincerna regis.

CAP. II.

FACTVM est autem in mense Nisan,
anno vigesimo Artaxerxis regis: & vi-
num erat ante eum, & leuaui vinum, &
dedi regi: & eram quasi languidus ante fa-
ciem eius. * Dixitq. mihi rex: Quare vultus
tuus tristis est, cum te ægrotū non videam?
non est hoc frustra, sed malum nescio quod
in corde tuo est. Et timui valde, ac nimis:
* & dixi regi: Rex in æternum viue: quare
non mœreat vultus meus, quia ciuitas do-
mus sepulchrorum patris mei deserta est,
& portæ eius combustæ sunt igni? * Et ait
mihi rex: Pro qua re postulas? Et orauī Deū
cæli, * & dixi ad regem: Si videtur regi bonū,
& si placet seruus tuus ante faciem tuam,
vt mittas me in Iudæam ad ciuitatem sepul-
chri patris mei, & ædificabo eam. * Dixitq.
mihi rex, & regina quæ sedebat iuxta eum:
Vsq. ad quod tempus erit iter tuum, &
quando reuertēris? Et placuit ante vultum
regis, & misit me: & constitui ei tēpus. * Et
dixi regi: Si regi videtur bonum, epistolas
det mihi ad duces regionis trans Flumen,
vt traducant me, donec veniā in Iudæam:
* & epistolam ad Asaph custodem saltus
regis, vt det mihi ligna, vt tegere possim

portas

portas turris domus, & muros ciuitatis, & domum, quam ingressus fuero. Et dedit mihi rex iuxta manum Dei mei bonā mecum. * Et veni ad duces regionis trans Flumen, dedi. eis epistolas regis: Miserat autem rex mecum principes militum, & equites. * Et audierunt Sanaballat Horonites, & Tobias seruus Ammanites: & contristati sunt afflictione magna, quod venisset homo, qui quæreret prosperitatem filiorum Israel. * Et veni Ierusalem, & eram ibi tribus diebus, & surrexi nocte ego, & viri pauci mecum, & non indicaui cuiquam quid Deus dedisset in corde meo, ut facerem in Ierusalem, & iumentum non erat mecum, nisi animal, cui sedebam. * Et egressus sum per portam vallis nocte, & ante fontē draconis, & ad portam stercoreis, & considerabam murum Ierusalem dissipatum, & portas eius consumptas igni. * Et transiui ad portam fontis, & ad aquæductum regis, & non erat locus iumento, cui sedebā, ut transiret. * Et ascendi per torrentem nocte, & considerabam murum, & reuersus veni ad portam vallis, & redi. * Magistratus autem nesciebant quò abiissem, aut quid ego facerem: sed & Iudæis & sacerdotibus, & optimatibus, & magistratibus, & reliquis qui faciebant opus, vsque ad id loci nihil indicaueram. * Et dixi eis: Vos nostis afflictionem in qua sumus; quia Ierusalem deserta est, & portæ eius consumptæ sunt igni: venite, & ædificemus muros Ierusalem, & non simus ultra opprobrium. * Et indicaui eis manum Dei mei, quòd esset bona mecum, & verba regis, quæ locutus esset mihi, & aio: Surgamus, & ædificemus. Et confortatæ sunt manus eorum in bono. * Audierunt autem Sanaballat Horonites, & Tobias seruus Ammanites, & Gosem Arabs, & subsannauerunt nos, & despexerunt, dixeruntque: Quæ est hæc res, quam facitis? numquid contra regem vos rebellatis? * Et reddidi eis sermonem, dixi. q. ad eos: Deus cæli ipse nos iuvat, & nos serui eius sumus: surgamus & ædificemus: vobis autem non est pars, & iustitia, & memoria in Ierusalem.

CAP. III.

ET surrexit Eliasib sacerdos magnus, & fratres eius sacerdotes, & ædificauerunt portam gregis: ipsi sanctificauerunt eam, & statuerunt valuas eius, & vsque ad turrim centum cubitorum sanctificauerunt eam, & vsque ad turrim Hananeel. * Et iuxta eum ædificauerunt viri Iericho: & iuxta eum ædificauit Zachur filius Amri. * Portam autem piscium ædificauerunt filij Asnaa: ipsi tæxerunt eam, & statuerunt valuas eius, & seras, & vestes. Et iuxta eos ædificauit Marimuth filius Vriæ, filij Accus. * Et iuxta eum ædificauit Mosollam filius Barachia, filij Mesezebel: & iuxta eos ædificauit Sadoc filius Baana. * Et iuxta eos ædificauerunt Thecueni: optimates autem eorum non supposuerunt colla sua in opere Domini sui. * Et portam veterem ædificauerunt Ioiada filius Phasea, & Mosollam filius Besodia: ipsi tæxerunt eam, & statuerunt valuas eius, & seras, & vestes. * Et iuxta eos ædificauerunt Meltias Gabaonites, & Iadon Meronathites, viri de Gabaon & Masphia, pro duce qui erat in regione trans Flumen. * Et iuxta eum ædificauit Eziel filius Araia aurifex: & iuxta eum ædificauit Ananias filius pigmentarij: & dimiserunt Ierusalem vsque ad murum plateæ latioris. * Et iuxta eum ædificauit Raphaia filius Hur, princeps vici Ierusalem. * Et iuxta eum ædificauit Iedaia filius Haromaph contra domum suam: & iuxta eum ædificauit Hattus filius Hasebonia. * Mediam partem vici ædificauit Melchias filius Herem, & Hasub filius Phabath Moab, & turrim furnorum. * Et iuxta eum ædificauit Sellum filius Alohes princeps mediz partis vici Ierusalē, ipse & filia eius. * Et portam vallis ædificauit Hanun, & habitatores Zanoë: ipsi ædificauerunt eam, & statuerunt valuas eius, & seras, & vestes, & mille cubitos in muro vsque ad portā sterquilinij. * Et portam sterquilinij ædificauit Melchias filius Rechab, princeps vici Bethacharam: ipse ædificauit eam, & statuit valuas eius, & seras, & vestes. * Et portam fon-

tis ædificauit Sellun filius Cholhoza, princeps pagi Maspha : ipse ædificauit eam, & rexit, & statuit valuas eius, & seras, & vectes, & muros piscinæ Siloe in hortum regis, & vsque ad gradus, qui descendunt de Ciuitate David. * Post eum ædificauit Nehemias filius Azboc princeps dimidiæ partis vici Bethsur vsque contra sepulchrum David, & vsque ad piscinam, quæ grandi opere constructa est, & vsque ad domum fortium. * Post eum ædificauerunt Leuitæ, Rehum filius Benni : post eum ædificauit Hasebias princeps dimidiæ partis vici Ceilæ in vico suo. * Post eum ædificauerunt fratres eorum Bauai filius Enadad, princeps dimidiæ partis Ceilæ. * Et ædificauit iuxta eum Azer filius Iosue, princeps Maspha mensuram secundam, contra ascensum firmissimi anguli. * Post eum in monte ædificauit Baruch filius Zachai mensuram secundam, ab angulo vsque ad portam domus Eliasib sacerdotis magni. * Post eum ædificauit Merimuth filius Vriæ filij Haccus, mensuram secundam, a porta domus Eliasib, donec tenderetur domus Eliasib. * Et post eum ædificauerunt sacerdotes viri de campestribus Iordanis. * Post eum ædificauit Benjamin & Hasub contra domum suam : & post eum ædificauit Azarias filius Maasæ filij Ananiæ contra domum suam. * Post eum ædificauit Bennui filius Henadad mensuram secundam, a domo Azariæ vsque ad flexuram, & vsque ad angulum. * Phalel filius Ozi contra flexuram & turrim, quæ eminet de domo regis excelsa, id est, in atrio carceris : post eum Phadaia filius Pharos. * Nathinæi autem habitabant in Ophel vsque contra portam aquarum ad Orientem, & turrim, quæ prominebat. * Post eum ædificauerunt Thecueni mensuram secundam e regione, a turre magna & eminente vsque ad murum templi. * Sursum autem a porta equorum ædificauerunt sacerdotes, vnusquisque contra domum suam. * Post eos ædificauit Sadoe filius Emmer contra domum suam. Et post eum ædificauit Semaia filius Secheniæ, custos portæ Orientalis. * Post eum ædi-

ficauit Hanania filius Selemiæ, & Hanun filius Seleph sextus, mensuram secundam : post eum ædificauit Mosollam filius Barachia, contra gazophylacium suum. Post eum ædificauit Melchias filius aurificis vsque ad domum Nathinæorum, & scruta vendentium contra portam iudicialem, & vsque ad cœnaculum anguli. * Et inter cœnaculum anguli in porta gregis ædificauerunt aurifices & negotiatores.

CAP. III.

FACTVM est autem, cum audisset Sanaballat quod ædificaremus murum, iratus est valde : & motus nimis subsannauit Iudæos, & dixit coram fratribus suis, & frequentia Samaritanorum : Quid Iudæi faciunt imbecilles? Num dimittent eos gentes? Num sacrificabunt, & complebunt in vna die? Numquid ædificare poterunt lapides de aeruis pulueris, qui combusti sunt? Sed & Tobias Ammanites proximus eius, ait : Ædificent : si ascenderit vulpes, transiliet murum eorum lapideum. * Audi Deus noster, quia facti sumus despectui : conuerte opprobrium super caput eorum, & da eos in despectionem in terra captiuitatis. * Ne operias iniquitatem eorum, & peccatum eorum coram facie tua non deleatur, quia irriserunt ædificantes. * Itaque ædificauimus murum, & coniunximus totum vsque ad partem dimidiam : & prouocatum est cor populi ad operandum. * Factum est autem, cum audisset Sanaballat, & Tobias, & Arabes, & Ammanitæ, & Azotij, quod obducta esset cicatrix muri Ierusalem, & quod cœpissent interrupta concludi, irati sunt nimis. * Et congregati sunt omnes pariter vt venirent, & pugnarent contra Ierusalem, & molerentur insidias. * Et orauimus Deum nostrum, & posuimus custodes super murum die ac nocte contra eos. * Dixit autem Iudas : Debilitata est fortitudo portantis, & humus nimia est, & nos non poterimus ædificare murum. * Et dixerunt hostes nostri : Nesciant, & ignorent donec veniamus in medium eorum, & interficiamus eos, & cessare

& cessare faciamus opus. * Factum est autem
 tem venientibus Iudæis, qui habitabant iuxta
 eos, & dicentibus nobis per decem vices,
 ex omnibus locis quibus venerant ad nos,
 * statui in loco post murum per circuitum
 populum in ordinem cum gladijs suis, &
 lanceis, & arcibus. * Et perspexi atque sur-
 rexi: & aio ad optimates & magistratus, &
 ad reliquam partem vulgi: Nolite timere
 a facie eorum: Domini magni & terribilis
 memoretur, & pugnate pro fratribus vestris,
 filijs vestris, & filiabus vestris, & vxoribus ve-
 stris, & domibus vestris. * Factum est autem,
 cum audissent inimici nostri nunciatum es-
 se nobis, dissipauit Deus consilium eorum.
 Et reuersi sumus omnes ad muros, unus-
 quisque ad opus suum. * Et factum est a
 die illa, media pars iuuenum eorum facie-
 bat opus, & media parata erat ad bellum,
 & lanceæ, & scuta, & arcus, & lorice, &
 principes post eos in omni domo Iudæ adifi-
 cantium in muro, & portantium onera, &
 imponentium: vna manu sua faciebat opus,
 & altera tenebat gladium: * adificantium
 enim unusquisque gladio erat accinctus re-
 nes. Et adificabant, & clangebant buccina
 iuxta me. * Et dixi ad optimates, & ad ma-
 gistratus, & ad reliquam partem vulgi: Opus
 grande est & latum, & nos separati sumus
 in muro procul alter ab altero: * in loco
 quocumque audieritis clangorem tubæ, il-
 luc concurrite ad nos: Deus noster pugna-
 bit pro nobis. * Et nos ipsi faciamus opus:
 & media pars nostrum teneat lanceas ab
 ascensu auroræ donec egrediantur astræ.
 * In tempore quoque illo dixi populo: Unus-
 quisque cum puero suo maneat in medio
 Ierusalem, & sint nobis vices per noctem,
 & diem, ad operandum. * Ego autem &
 fratres mei, & pueri mei, & custodes, qui
 erant post me, non deponebamus vesti-
 menta nostra: unusquisque tantum nuda-
 batur ad baptismum.

C. A. P. V.

ET factus est clamor populi, & vxorum
 eius magnus aduersus fratres suos Iu-

dæos. * Et erant qui dicerent: Filij nostri,
 & filie nostræ multæ sunt nimis: accipia-
 mus pro pretio eorum frumentum, & co-
 medamus, & viuamus. * Et erant qui dice-
 rent: Agros nostros, & vineas, & domos
 nostras opponamus, & accipiamus frumen-
 tum in fame. * Et alij dicebant: Mutuo su-
 mamus pecunias in tributa regis, demusq.
 agros nostros & vineas: & nunc sicut car-
 nes fratrum nostrorum, sic carnes nostræ
 sunt: & sicut filij eorum, ita & filij nostri:
 ecce nos subiugamus filios nostros, & filias
 nostras in seruitutem, & de filiabus nostris
 sunt famulæ, nec habemus unde possint re-
 dimi, & agros nostros & vineas nostras alij
 possident. * Et iratus sum nimis cum audis-
 sem clamorem eorum secundum verba hæc:
 * cogitauitq. cor meum mecum: & increpa-
 ui optimates & magistratus, & dixi eis: Vsu-
 rasne singuli a fratribus vestris exigitis?
 Et congregaui aduersum eos concionem ma-
 gnam, & dixi eis: Nos, vt scitis, redemimus
 fratres nostros Iudæos, qui venditi fuerant
 gentibus secundum possibilitatem nostram:
 & vos igitur vendetis fratres vestros, & re-
 dimemus eos? Et siluerunt, nec inuenerunt
 quid responderent. * Dixi q. ad eos: Non
 est bona res, quam facitis: quare non in ti-
 more Dei nostri ambulatis, ne exprobre-
 tur nobis a gentibus inimicis nostris? * Et
 ego, & fratres mei, & pueri mei commoda-
 uimus plurimis pecuniam & frumentum:
 non repetamus in commune istud, & ali-
 enum concedamus, quod debetur nobis.
 * Reddite eis hodie agros suos, & vineas
 suas, & oliueta sua, & domos suas: quin po-
 tius & centesimam pecuniæ, frumenti, vini
 & olei, quam exigere soletis ab eis, date pro
 illis. * Et dixerunt: Reddemus, & ab eis ni-
 hil quæremus: sicq. faciemus vt loqueris.
 Et vocaui Sacerdotes, & adiuraui eos, vt fa-
 terent iuxta quod dixeram. * Insuper excus-
 si sinum meum, & dixi: Sic excutiat Deus
 omnem virum, qui non compleuerit verbū
 istud, de domo sua, & de laboribus suis: sic
 excutiat, & vacuus fiat. Et dixit vniuersa
 multitudo: Amen. Et laudauerunt Deum.

C A P. VII.

POSTQVAM autem ædificatus est murus, & posui valuas, & recēsi ianitores, & cantores, & Leuitas: præcepi Hanani fratri meo, & Hananiae principi domus de Ierusalem (ipse enim quasi vir verax & timens Deum plus ceteris videbatur) & dixi eis: Non aperiantur portæ Ierusalem vsque ad calorem solis. Cūq. adhuc assisterent, clausæ portæ sunt, & oppilatæ: & posui custodes de habitatoribus Ierusalem, singulos per vices suas, & vnumquemque contra domum suam. Ciuitas autem erat lata nimis & grādis, & populus paruus in medio eius, & non erant domus ædificatæ. Deus autē dedit in corde meo, & congregaui optimates, & magistratus, & vulgus, vt recenserem eos: & inueni librum census eorum, qui ascenderant primum, & inuentum est scriptum in eo. Isti filij prouinciæ, qui ascēderunt de captiuitate migrantium, quos transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis, & reuersi sunt in Ierusalem, & in Iudæā, vnusquisque in ciuitatem suam. Qui venerunt cum Zorobabel, Iosue, Nehemias, Azarias, Raamias, Nahamani, Mardocheus, Belsam, Mespharath, Begoai, Nahum, Baana. Numerus virorum populi Israel: Filij Pharos, duo millia centum septuaginta duo: Filij Saphatia, trecenti septuaginta duo: Filij Area, sexcenti quinquaginta duo: Filij Phathathmoab filiorū Iosue & Ioab, duo millia octingenti decem & octo: Filij Aelam, mille ducēti quinquagintaquattuor: Filij Zethua, octingenti quadragintaquinque: Filij Zachai, septingenti sexaginta: Filij Bannui, sexcenti quadraginta octo: Filij Bebai, sexcenti vigintiocto: Filij Azgad, duo millia trecenti vigintiduo: Filij Adoniam, sexcenti sexaginta septem: Filij Beguai, duo millia sexaginta septem: Filij Adin, sexcenti quinquagintaquinque: Filij Ater, filij Hezechie, nonaginta octo: Filij Hasem, trecenti vigintiocto: Filij Besai, trecenti vigintiquattuor: Filij Hareph, centum duodecim: Filij Gaboon, nonagintaquinque: Filij Berthehem,

& Netupha, centum octoginta octo: Viri Anathoth, centum vigintiocto: Viri Bethazmoth, quadraginta duo: Viri Cariathiarim, Cephira, & Beroth, septingēti quadragintatres: Viri Rama & Geba, sexcenti vigintiunus: Viri Machmas, centum vigintiduo: Viri Bethel & Hai, centum vigintitres: Viri Nebo alterius, quinquaginta duo: Viri Aelam alterius, mille ducēti quinquagintaquattuor: Filij Harem, trecenti viginti: Filij Iericho, trecenti quadragintaquinque: Filij Lod Hadid & Ono, septingenti vigintiunus: Filij Senaa, tria millia nongēti triginta: Sacerdotes: Filij Idaia in domo Iosue, nongenti septuagintatres: Filij Emmer, mille quinquaginta duo: Filij Phahur, mille ducenti quadraginta septem: Filij Arem, mille decem & septem: Leuitæ: Filij Iosue & Cedmihel filiorum: Oduia, septuagintaquattuor: Cantores: Filij Asaph, centum quadraginta octo: Ianitores: filij Sellum, filij Ater, filij Telmon, filij Acub, filij Hatita, filij Sobai: centum triginta octo: Nathinæi: filij Soha, filij Hasupha, filij Tebbaoth, filij Ceros, filij Siaa, filij Phadon, filij Lebana, filij Hagaba, filij Selmai, filij Hanan, filij Geddel, filij Gaher, filij Raaia, filij Rafin, filij Necoda, filij Gezem, filij Aza, filij Phasea, filij Besai, filij Munim, filij Nephusim, filij Batbuc, filij Itacupha, filij Harhur, filij Besloth, filij Mahida, filij Harfa, filij Bercos, filij Sisara, filij Thema, filij Nasia, filij Hatipha, filij seruorum Salomonis, filij Sotai, filij Sophereth, filij Pharida, filij Iahala, filij Darcon, filij Ieddel, filij Saphatia, filij Hatil, filij Phochereth, qui erat ortus ex Sabaim, filio Amon. Omnes Nathinæi, & filij seruorum Salomonis, trecenti nonaginta duo. Hi sunt autem, qui ascenderunt de Thelmela, Thelharfa, Cherub, Addon, & Emmer: & non potuerunt indicare domum patrum suorum, & semen suum, vtrum ex Israel essent. Filij Dalaia, filij Tobia, filij Necoda, sexcenti quadraginta duo: Et de Sacerdotibus, filij Habia, filij Accos, filij Berzellai, qui accepit de filiabus Berzellai Galaaditis vxorem: & voca-

tus est nomine eorum. * Hi quæsierunt scri-
pturam suam in censu, & non inuenerunt :
& eieci sunt de sacerdotio. * Dixitq. Ather-
satha eis vt non manducarent de Sanctis
sanctorum, donec staret Sacerdos doctus &
eruditus. * Omnis multitudo quasi vir vnus
quadragintaduo millia trecenti sexaginta,
* absque seruis & ancillis eorum, qui erant
septem millia trecenti triginta septem, & in-
ter eos cantores, & cātatrices, ducenti qua-
dragintaquinque. * Equi eorum, septingen-
ti triginta sex: muli eorum, ducenti quadra-
gintaquinque: * cameli eorum, quadringen-
ti trigintaquinque: asini, sex millia septin-
genti viginti.

*Hucusque refertur quid in commentario scriptum
fuerit, exm Nehemia historia texitur.*

* Nonnulli autem de principibus familiarū
dederunt in opus. Athersatha dedit in the-
saurum auri drachmas mille, phialas quin-
quaginta, tunicas sacerdotales quingentas
triginta. * Et de principibus familiarum de-
derunt in thesaurum operis auri drachmas
viginti millia, & argenti mnas duo millia
ducentas. * Et quod dedit reliquus popu-
lus, auri drachmas viginti millia, & argenti
mnas duo millia, & tunicas sacerdotales se-
xaginta septem. * Habitauerunt autem Sa-
cerdotes, & Leuitæ, & ianitores, & canto-
res, & reliquum vulgus, & Nathinai, & om-
nis Israel in ciuitatibus suis.

C A P. VII.

ET venerat mensis septimus: filij autem
Israel erant in ciuitatibus suis. Cōgre-
gatusq. est omnis populus quasi vir vnus ad
plateam, quæ est ante portam aquarum: &
dixerūt Esdræ scribæ vt afferret Librum le-
gis Moyfi, quā præceperat Dominus Israeli.
* Attulit ergo Esdras sacerdos legem corā
multitudine virorum & mulierū, cunctisq.
qui poterant intelligere, in die prima men-
sis septimi. * Et legit in eo aperte in platea
quæ erat ante portam aquarum, de mane
vsque ad mediam diem, in conspectu virorū
& mulierum, & sapientium: & aures omnis
populi erant erectæ ad Librum. * Stetit autē

Esdras scriba super gradum ligneum, quē
fecerat ad loquendum: & steterunt iuxta
eum Mathathias, & Semeia, & Ania, & Vria,
& Helcia, & Maasia, ad dexteram eius: &
ad sinistram, Phadaia, Misael, & Melchia, &
Hasum, & Hasbadana, Zacharia, & Mosol-
lam. * Et aperuit Esdras Librum coram om-
ni populo: super vniuersum quippe popu-
lum eminebat: & cum aperuisset eum, ste-
tit omnis populus. * Et benedixit Esdras
Domino Deo magno: & respondit omnis
populus: Amen, Amen: eleuās manus suas.
& incuruati sunt, & adorauerunt Deū pro-
ni in terram. * Porro Iosue, & Bani, & Sere-
bia, Iamin, Accub, Septhai, Odia, Maasia,
Celita, Azarias, Iozabed, Hanan, Phalaia,
Leuitæ, silentium faciebant in populo ad
audiendam legem: populus autem stabat
in gradu suo. * Et legerunt in Libro legis
Dei distincte, & aperte ad intelligendum: &
intellexerunt cum legeretur. * Dixit autem
Nehemias (ipse est Athersatha) & Esdras sa-
cerdos & scriba, & Leuitæ interpretantes
vniuerso populo: Dies sanctificatus est Do-
mino Deo nostro, nolite lugere, & nolite
fletu. Flebat enim omnis populus cum au-
diret verba legis. * Et dixit eis: Ite, comedi-
te pingua, & bibite mulsum, & mittite par-
tes his, qui non præparauerunt sibi: quia
sanctus dies Domini est, & nolite contrista-
ri: gaudium etenim Domini est fortitudo
nostra. * Leuitæ autem silentium faciebant
in omni populo, dicentes: Tacete, quia dies
sanctus est, & nolite dolere. * Abijt itaque
omnis populus vt comederet & biberet, &
mitteret partes, & faceret lætitiā magnā:
quia intellexerāt verba, quæ docuerat eos.
* Et in die secundo congregati sunt princi-
pes familiarum vniuersi populi, Sacerdotes
& Leuitæ ad Esdram scribam, vt interpre-
taretur eis verba Legis. * Et inuenerunt scri-
ptum in Lege præcepisse Dominum in ma-
nu Moyfi vt habitent filij Israel in taberna-
culis, in die sollempni, mense septimo: & vt
prædicent, & diuulgent vocem in vniuer-
sis vrbibus suis, & in Ierusalem; dicentes:
Egredimini in montem, & afferte frondes
oliuæ,

oliuz, & frondes ligni pulcherrimi, frondes myrti, & ramos palmarum, & frondes ligni nemorosi vt fiant tabernacula, sicut scriptum est. * Et egressus est populus, & attulerunt. Feceruntq. sibi tabernacula vnusquisque in domate suo, & in atrijs suis, & in atrijs domus Dei, & in platea portæ aquarū, & in platea portæ Ephraim. * Fecit ergo vniuersa ecclesia eorum, qui redierant de captiuitate, tabernacula, & habitauerūt in tabernaculis: non enim fecerant a diebus Iosue filij Nun taliter filij Israel vsque ad diem illum: Et fuit lætitia magna nimis. * Legit autem in Libro legis Dei per dies singulos, a die primo vsque ad diem nouissimum. & fecerunt sollemnitatem septem diebus, & in die octauo collectam iuxta ritum.

C A P. IX.

IN die autem vigesimoquarto mensis huius conuenerunt filij Israel in ieiunio & in saccis, & humus super eos. * Et separatum est semen filiorum Israel ab omni filio alienigena: & steterunt, & confitebantur peccata sua, & iniquitates patrum suorum. * Et consurrexerunt ad standum: & legerūt in volumine Legis Domini Dei sui, quater in die, & quater confitebātur, & adorabāt Dominum Deum suum. * Surrexerunt autem super gradum Leuitarum Iosue, & Bani, & Cedmihel, Sabania, Bonni, Sarebias, Bani, & Chananie: & clamauerunt voce magna ad Dominum Deum suum. * Et dixerūt Leuitæ Iosue, & Cedmihel, Bonni, Hasebnia, Serebia, Odaia, Sebnia, Phathahia: Surgite, benedicite Domino Deo vestro ab æterno vsque in æternum: & benedicant nomini gloriæ tuæ excelsæ in omni benedictione & laudē. * Tu ipse, Domine, solus tu fecisti cælum, & cælum cælorum, & omnem exercitum eorum: terram, & vniuersa quæ in ea sunt: maria, & omnia quæ in eis sunt: & tu viuificas omnia hæc, & exercitus cæli te adorat. * Tu ipse, Domine Deus, qui elegisti Abram, & eduxisti eum de igne Chaldeorum, & posuisti nomen eius Abraham. * Et inuenisti cor eius fidele coram te: &

percussisti cum eo fœdus vt dares ei Terram Chananæi, Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezai, & Iebusæi, & Gergesæi, vt dares semini eius: & implesti verba tua, quoniam iustus es. * Et vidisti afflictionem patrum nostrorum in Ægypto: clamoremq. eorum audisti super Mare rubrum. * Et dedisti signa atque portenta in Pharaone, & in vniuersis seruis eius, & in omni populo terræ illius: cognouisti enim quia superbe egerant contra eos: & fecisti tibi nomen, sicut & in hac die. * Et mare diuisisti ante eos, & transierunt per medium maris in sicco: persecutores autem eorum proiecisti in profundū, quasi lapidem in aquas validas. * Et in columna nubis ductor eorum fuisti per diem, & in columna ignis per noctem, vt apparet eis via, per quam ingrediebantur. * Ad montem quoque Sinai descendisti, & locutus es cum eis de cælo, & dedisti eis iudicia recta, & legem veritatis, ceremonias, & præcepta bona: & sabbatum sanctificatum tuū ostendisti eis, & mandata, & ceremonias, & legem præcepisti eis in manu Moyfi serui tui. * Panem quoque de cælo dedisti eis in fame eorum, & aquam de petra eduxisti eis sitientibus, & dixisti eis vt ingrederentur & possiderent terram, super quam leuasti manum tuam vt traderes eis. * Ipsi vero & patres nostri superbe egerunt, & indurauerūt ceruices suas, & non audierunt mādata tua. * Et noluerunt audire, & non sunt recordati mirabilium tuorum quæ feceras eis. Et indurauerunt ceruices suas, & dederunt caput vt conuerterentur ad seruitutem suam, quasi per contentionem. Tu autem Deus propitius, clemens, & misericors, longanimis, & multæ miserationis non dereliquisti eos, & quidem cum fecissent sibi vitulum conflatilem, & dixissent: Ille est Deus tuus, qui eduxit te de Ægypto: feceruntq. blasphemias magnas. Tu autem in misericordijs tuis multis non dimisisti eos in deserto: columna nubis non recessit ab eis per diem vt duceret eos in viam, & columna ignis per noctem vt ostenderet eis iter per quod ingrederentur. * Et spiritum tuum bonum dedisti

dedisti qui doceret eos, & manna tuum non prohibuisti ab ore eorum, & aquam dedisti eis in siti. * Quadraginta annis pa-
uisti eos in deserto, nihilq. eis defuit: vesti-
menta eorum non inueterauerunt, & pe-
des eorum non sunt attriti. * Et dedisti
eis regna, & populos, & partitus es eis for-
tes: & possederunt terram Schon, & terram
regis Hesebon, & terram Og regis Basan.
* Et multiplicasti filios eorum sicut stellas
cæli, & adduxisti eos ad terram, de qua di-
xeras patribus eorum vt ingrederentur &
possiderent. * Et venerunt filij, & possede-
runt terram, & humiliasti coram eis habi-
tatores terræ Chanaanæos, & dedisti eos in
manu eorum, & reges eorum, & populos
terræ vt facerent eis sicut placebat illis.
* Ceperunt itaque vrbes munitas & humum
pinguem, & possederunt domos plenas cun-
ctis bonis: cisternas ab alijs fabricatas, vi-
neas, & oliueta, & ligna pomifera multa: &
comederunt, & saturati sunt, & impinguati
sunt, & abundauerunt delicijs in bonitate
tua magna. * Prouocauerunt autem te ad
iracundiā, & recesserunt a te, & proiecerunt
legem tuā post terga sua: & prophetas tuos
occiderunt, qui contestabantur eos vt re-
uerterentur ad te: feceruntq. blasphemias
grandes. * Et dedisti eos in manu hostium
suorum, & afflixerunt eos. Et in tempore
tribulationis suæ clamauerunt ad te, & tu de
cælo audisti, & secundum miserationes tuas
multas dedisti eis saluatores, qui saluarent
eos de manu hostium suorum. * Cumq. re-
quieuissent, reuersi sunt vt facerent malum
in conspectu tuo: & dereliquisti eos in ma-
nu inimicorum suorum, & possederunt eos.
Conuersiq. sunt, & clamauerunt ad te: tu
autem de cælo exaudisti, & liberaisti eos in
misericordijs tuis, multis temporibus. * Et
contestatus es eos vt reuerteretur ad Legē
tuam. Ipsi vero superbe egerunt, & non
audierunt mandata tua, & in iudicijs tuis
peccauerunt, quæ faciet homo, & viuet in
eis: & dederunt humerum recedentem, &
cervicē suam indurauerunt, nec audierunt.
* Et protraxisti super eos annos multos, &

cōtestatus es eos in spiritu tuo per manum
prophetarum tuorum: & non audierunt,
& tradidisti eos in manu populorum terra-
rum. * In misericordijs autem tuis plurimis
non fecisti eos in consumptionem, nec de-
reliquisti eos: quoniam Deus miserationū,
& clemens es tu. * Nunc itaque Deus noster
magne, fortis, & terribilis, custodiens pa-
ctum & misericordiam, ne auertas a facie
tua omnem laborem, qui inuenit nos, reges
nostros, & principes nostros, & sacerdotes
nostros, & prophetas nostros, & patres no-
stros, & omnem populum tuum a diebus
regis Assur vsque in diem hanc. * Et tu ius-
tus es in omnibus, quæ venerunt super nos:
quia veritatem fecisti, nos autem impie egi-
mus. * Reges nostri, principes nostri, sacer-
dotes nostri, & patres nostri non fecerunt
legem tuam, & non attenderunt mandata
tua, & testimonia tua quæ testificatus es in
eis. * Et ipsi in regnis suis, & in bonitate
tua multa, quam dederas eis, & in terra la-
tissima & pingui, quam tradideras in con-
spectu eorum, non seruierunt tibi, nec re-
uersi sunt a studijs suis pessimis. * Ecce
nos ipsi hodie serui sumus: & terra, quam
dedisti patribus nostris vt comederent pa-
nem eius, & quæ bona sunt eius, & nos ipsi
serui sumus in ea. * Et fruges eius multipli-
cantur regibus, quos posuisti super nos pro-
pter peccata nostra, & corporibus nostris
dominantur, & iumentis nostris secundum
voluntatem suam, & in tribulatione magna
sumus. * Super omnibus ergo his nos ipsi
percutimus fœdus, & scribimus, & signant
principes nostri, Leuitæ nostri, & Sacerdo-
tes nostri.

C. A. P. X.

SIGNATORES autem fuerunt, Nehe-
mias, Athersatha filius Hachelai, & Se-
decias, Saraias, Azarias, Ieremias, Pheshur,
Amarias, Melchias, Hattus, Sebenia, Mel-
luch, Harem, Merimuth, Obdias, Daniel,
Genthon, Baruch, Mosollam, Abia, Mia-
min, Maazia, Belgai, Semeia: hi sacerdo-
tes. Porro Leuitæ, Iosue filius Azanix,
Bennui

Bennui de filiis Henadad, Cedmihel, * & fratres eorū, Sebenia, Odaia, Celita, Phalaia, Hanan, * Micha, Rohob, Hasebia, * Zachur, Serebia, Sabania, * Odaia, Bani, Baninu. * Capita populi, Pharos, Phahathmoab, Aclam, Zethu, Bani, * Bonni, Azgad, Bebai, * Adonia, Begoai, Adin, * Ater, Hezecia, Azur, * Odaia, Hasum, Besai, * Hareph, Anathoth, Nebai, * Megphias, Mosollam, Hazir, * Mesizabel, Sadoc, Ieddua, * Pheltia, Hanan, Anaia, * Osee, Hanania, Hasub, * Alohes, Phalea, Sobec, * Rehum, Hasebna, Maasia, * Echaia, Hanan, Anan, * Melluch, Haran, Baana: * & reliqui de populo, Sacerdotes, Leuitæ, ianitores, & cantores, Nathinæi, & omnes qui se separauerunt de populis terrarum ad legem Dei, vxores eorum, filij eorum, & filia eorum, * omnes qui poterant sapere spondentes pro fratribus suis, optimates eorum, & qui veniebant ad pollicendum, & iurandū vt ambulant in lege Dei, quam dederat in manu Moyfi serui Dei, vt facerent & custodirent vniuersa mandata Domini Dei nostri, & iudicia eius & ceremonias eius, * & vt non daremus filias nostras populo terræ, & filias eorum non acciperemus filiis nostris. * Populi quoque terræ, qui importāt venalia, & omnia ad vsum, per diem sabbati vt vendant, non accipiemus ab eis in sabbato & in die sanctificato. Et dimitemus annum septimum, & exactionem vniuersæ manus. * Et statuemus super nos præcepta, vt demus tertiam partem sicii per annum ad opus domus Dei nostri, * ad panes propositionis, & ad sacrificium sempiternum, & in holocaustum sempiternum in sabbatis, in calendis, in sollempnitatibus, & in sanctificatis, & pro peccato: vt exoretur pro Israel, & in omnem vsum domus Dei nostri. * Sortes ergo misimus super oblationem lignorum inter Sacerdotes, & Leuitas, & populum, vt inferrentur in domum Dei nostri per domos patrum nostrorum, per tempora, a temporibus anni vsque ad annum: vt arderent super altare Domini Dei nostri, sicut scriptum est in lege Moyfi: * & vt afferremus primogenita terræ

nostræ, & primitiua vniuersi fructus omnis ligni, ab anno in annum, in domo Domini. * & primitiua filiorum nostrorum, & pecorum nostrorum, sicut scriptum est in lege, & primitiua bouum nostrorum, & ouium nostrarum, vt offerrentur in domo Dei nostri, Sacerdotibus qui ministrant in domo Dei nostri: * & primitias ciborum nostrorum, & libaminum nostrorum, & poma omnis ligni, vindemiæ quoque & olei afferemus Sacerdotibus ad gazophylaciū Dei nostri, & decimam partem terræ nostræ Leuitis. Ipsi Leuitæ decimas accipient ex omnibus ciuitatibus operum nostrorum. * Erit autem Sacerdos filius Aaron cum Leuitis in decimis Leuitarum, & Leuitæ offerent decimam partem decimæ suæ in domo Dei nostri, ad gazophylacium in domum thesauri: * Ad gazophylacium enim deportabunt filij Israel, & filij Leui primitias frumenti, vini, & olei: & ibi erunt vasa sanctificata, & Sacerdotes, & cantores, & ianitores, & ministri, & non dimitemus domum Dei nostri.

CAP. XI.

HABITAVÉRUNT autem principes populi in Ierusalē: reliqua vero plebs misit sortem, vt tollerent vnā partem de decem qui habitaturi essent in Ierusalem ciuitate sancta, nouem vero partes in ciuitatibus. * Benedixit autem populus omnibus viris qui se sponte obtulerant vt habitarent in Ierusalem. * Hi sunt itaque principes prouinciæ qui habitauerunt in Ierusalem, & in ciuitatibus Iudæ. Habitauit autem vnusquisque in possessione sua, in vrbibus suis, Israel, Sacerdotes, Leuitæ, Nathinæi, & filij seruorum Salomonis. * Et in Ierusalem habitauerūt de filiis Iudæ, & de filiis Beniamin: de filiis Iudæ, Athaias filius Aziam, filij Zachariæ, filij Amariæ, filij Saphatiæ, filij Malalcel: de filiis Phares, * Maasia filius Baruch, filius Cholhoza, filius Hazia, filius Adaiā, filius Ioarib, filius Zachariæ, filius Sitonitis: * omnes hi filij Phares, qui habitauerunt in Ierusalem, quadringenti sexaginta

octo viri fortes. * Hi sunt autem filij Benjamin: Sellum filius Mosollam, filius Ioed, filius Phadaia, filius Colaia, filius Masia, filius Etheel, filius Isaia, * & post eum Gebbai, Sellai, nongenti vigintiocto, * & Ioel filius Zechri prepositus eorum, & Iudas filius Senua super ciuitatem secundus. * Et de sacerdotibus, Idaia filius Ioarib, Iachin, * Saraia filius Helcia, filius Mosollam, filius Sadoc, filius Meraioth, filius Achitob princeps domus Dei, * & fratres eorum facientes opera templi: octingenti viginti duo. Et Adaia filius Ieroham, filius Phelelia, filius Amfi, filius Zacharia, filius Pheshur, filius Melchia, * & fratres eius principes patrum: ducenti quadraginta duo. Et Amassai filius Azreel, filius Ahazi, filius Mosollamoth, filius Emmer, * & fratres eorum potentes nimis: centum vigintiocto, & prepositus eorum Zabdiel filius potentium. * Et de Leuitis Semeia filius Hasub, filius Azaricam, filius Hasabia, filius Boni, * & Sabathai & Iozabed, super omnia opera, quæ erant forinsecus in domo Dei, a principibus Leuitarum. * Et Mathania filius Micha, filius Zebedei, filius Asaph princeps ad laudandû, & ad confitendum in oratione, & Becbecia secundus de fratribus eius, & Abda filius Samua, filius Galal, filius Idithû: * omnes Leuitæ in ciuitate sancta ducenti octogintaquattuor. * Et ianitores, Accub, Telmon, & fratres eorum, qui custodiebant ostia: centû septuaginta duo. * Et reliqui ex Israel Sacerdotes & Leuitæ in vniuersis ciuitatibus Iuda, vnusquisque in possessione sua. * Et Nathinæi, qui habitabant in Ophel, & Siaha, & Gaspha de Nathinæis. * Et episcopus Leuitarum in Ierusalē, Azzi filius Bani, filius Hasabia, filius Mathania, filius Michæ. De filiis Asaph, catores in ministerio domus Dei. * Præceptû quippe regis super eos erat, & ordo in cantoribus per dies singulos, * & Phathahia filius Mesezebel, de filiis Zara filij Iuda in manu regis, iuxta omne verbum populi, * & in domibus per omnes regiones eorum. De filiis Iuda habitauerunt in Cariatharbe & in filiabus eius: & in Dibon, & in filiabus eius: & in Cabseel, & in viculis

eius, * & in Iesue, & in Molada, & in Bethphaleth, * & in Haferfual, & in Bersabee, & in filiabus eius, * & in Siceleg, & in Mochona, & in filiabus eius, * & in Remmon, & in Saraa, & in Ierimuth, * Zanoa, Odollam, & in villis earum, Lachis & regionibus eius, & Azeca, & filiabus eius. Et manserunt in Bersabee vsque ad vallem Ennom. * Filij autem Benjamin, a Geba, Mechmas, & Hai, & Bethel & filiabus eius: * Anathoth, Nob, Anania, * Afor, Rama, Gethaim, * Hadid, Seboim, & Neballat, Lod * & Ono valle artificû. * Et de Leuitis portiones Iudæ & Benjamin.

C A P. XII.

HI sunt autem Sacerdotes & Leuitæ, qui ascenderunt cum Zorobabel filio Salathiel, & Iosue: Saraia, Ieremias, Esdras, * Amaria, Melluch, Hattus, * Sebenias, Rheû, * Merimuth, * Addo, Genthon, Abia, * Miamin, Madia, Belga, * Semeia, & Ioarib, Idaia, Sellum, Amoc, Helcias, * Idaia. Isti principes Sacerdotum, & fratres eorum in diebus Iosue. * Porro Leuitæ, Iesua, Bennui, Cedmihel, Sarebia, Iuda, Mathanias, super hymnos ipsi & fratres eorum: * & Becbecia atque Hanni, & fratres eorum vnusquisque in officio suo. * Iosue autem genuit Ioacim, & Ioacim genuit Eliasib, & Eliasib genuit Ioiada, * & Ioiada genuit Ionathan, & Ionathan genuit Ieddoa. * In diebus autem Ioacim erant Sacerdotes & principes familiarum: Saraia, Maraia: Ieremias, Hanania: * Esdras, Mosollam: Amaria, Iohanan: * Milicho, Ionathan, Sebenias, Ioseph: * Harâ, Edna: Maraioth, Helci: * Adaia, Zacharia, Genthon, Mosollam: * Abia, Zechri, Miamin & Moadia, Phelti: * Belgæ, Sammua: Semaia, Ionathan, * Ioarib, Mathanai: Iodaia, Azzi: * Sellai, Celai: Amoc, Heber: * Helcia, Hasebia: Idaia, Nathanael. * Leuitæ in diebus Eliasib, & Ioiada, & Iohanan, & Ieddoa scripti principes familiarum, & Sacerdotes in regno Darij Persæ. * Filij Leui principes familiarum, scripti in Libro verborum dierum, & vsque ad dies Ionathan, filij Eliasib. * Et principes Leuitarum, Hasebia, Serebia,

Serebia, & Iosue filius Cedmihel: & fratres eorum pervices suas, vt laudarent & confiterentur iuxta præceptum David viri Dei, & obseruarent æque per ordinem. * Mathania, & Becbecia, Obedia, Mosollam, Telmon, Accub custodes portarum & vestibulorum ante portas. * Hi in diebus Ioachim filij Iosue, filij Iosedec, & in diebus Nehemæ ducis, & Esdræ sacerdotis, scribæq. * In dedicatione autem muri Ierusalē requisierunt Leuitas de omnibus locis suis vt adducerēt eos in Ierusalem, & facerent dedicationem & lætitiā in actione gratiarum, & cantico, & in cymbalis, psalterijs, & citharis. * Congregati sunt autem filij cantorū de campis circa Ierusalem, & de villis Nethuphati, & de domo Galgal, & de regionibus Geba & Azmaueth: quoniam villas ædificauerunt sibi cantores in circuitu Ierusalē. * Et mundati sunt Sacerdotes & Leuitæ, & mundauerunt populum, & portas, & murum. * Ascendere autem feci principes Iuda super murum, & statui duos magnos choros laudantium. Et ierunt ad dexteram super murum ad portam sterquiliniij. * Et iuit post eos Osaïas, & media pars principum Iuda, & Azarias, Esdras, & Mosollā, Iudas, & Benjamin, & Semeia, & Ieremias. * Et de filijs sacerdotum in tubis, Zacharias filius Ionathan, filius Semeiæ, filius Mathaniæ, filius Michaiæ, filius Zechur, filius Asaph, & fratres eius Semeia, & Azareel, Malalai, Galalai, Maai, Nathanael, & Iudas, & Hanani, in vasis cantici David viri Dei: & Esdras scriba ante eos in porta Fontis. * Et contra eos ascenderunt in gradibus ciuitatis David in ascensu muri super domum David, & vsque ad portam Aquarum ad Oriētem. * Et chorus secundus gratias referentium ibat ex aduerso, & ego post eum, & media pars populi super murum & super turrim furnorum, & vsque ad murum latissimum, & super portam Ephraim, & super portam antiquam, & super portā piscium & turrim Hananeel, & turrim Emath, & vsque ad portam gregis: & steterunt in porta custodia, & steteruntq. duo chori laudantium in

domo Dei, & ego, & dimidia pars magistratum mecum. * Et Sacerdotes, Eliachim, Maasia, Miamin, Michea, Elioenai, Zacharia, Hanania in tubis, & Maasia, & Semeia, & Eleazar, & Azzi, & Iohanan, & Melchia, & Aelam, & Ezer. Et clare cecinerunt cantores, & Iezraia præpositus: & immolauerunt in die illa victimas magnas, & lætati sunt: Deus enim lætificauerat eos lætitiā magna: sed & vxores eorum & liberi gauii sunt, & audita est lætitiā Ierusalem procul. * Recensuerunt quoque in die illa viros super gazophylacia thesauri ad libamina, & ad primitias, & ad decimas, vt introferrent per eos principes ciuitatis in decore gratiarum actionis, Sacerdotes & Leuitas: quia lætificatus est Iuda in Sacerdotibus & Leuitis assistantibus. * Et custodierunt obseruationem Dei sui, & obseruationem expiationis, & cantores, & ianitores iuxta præceptum David, & Salomonis filij eius, quia in diebus David & Asaph ab exordio erant principes constituti cantorum in carmine laudantium, & confitentium Deo. * Et omnis Israel, in diebus Zorobabel, & in diebus Nehemæ dabant partes cantoribus & ianitoribus per dies singulos, & sanctificabant Leuitas, & Leuitæ sanctificabant filios Aaron.

CAP. XIII.

IN die autem illo lectum est in volumine Moyfi audiente populo: & inuentum est scriptum in eo, quod non debeant introire Ammonites & Moabites in ecclesiam Dei vsque in æternum: eo quod non occurrerint filiis Israel cum pane & aqua: & conduxerint aduersum eos Balaam, ad maledicendum eis: & conuertit Deus noster maledictionem in benedictionem. * Factum est autem, cum audissent legem, separauerunt omnem alienigenam ab Israel. * Et super hoc erat Eliasib sacerdos, qui fuerat præpositus in gazophylacio domus Dei nostri, & proximus Tobiz. * Fecit ergo sibi gazophylacium grande, & ibi erant ante eum reponentes munera, & thus, & vasa, & decimam

mam frumenti, vini, & olei, partes Leuitarum, & cantorum, & ianitorum, & primitias sacerdotales. * In omnibus autem his non fui in Ierusalem; quia anno trigesimo secundo Artaxerxis regis Babylonis veni ad regem, & in fine dierum rogavi regem. * Et veni in Ierusalem, & intellexi malum, quod fecerat Eliasib Tobiae ut faceret ei thesaurum in vestibulis domus Dei. * Et malum mihi visum est valde. Et proieci vasa domus Tobiae foras de gazophylacio: * praecepique, & emundauerunt gazophylacia: & retuli ibi vasa domus Dei, sacrificium, & thus. * Et cognoui quod partes Leuitarum non fuissent datae: & fugisset unusquisque in regionem suam de Levitis, & cantoribus, & de his, qui ministrabant: * & egi causam aduersus magistratus, & dixi: Quare dereliquimus domum Dei? Et congregavi eos, & feci stare in stationibus suis. * Et omnis Iuda apportabat decimam frumenti, vini, & olei in horrea. * Et constituimus super horrea Selemiam Sacerdotem, & Sadoo scribam, & Phadaiam de Levitis, & iuxta eos Hanan filium Zachur, filium Mathaniae: quoniam fideles comprobati sunt, & ipsis creditae sunt partes fratrum suorum. * Memento mei Deus meus pro hoc, & ne deleas miserationes meas, quas feci in domo Dei mei, & in ceremonijs eius. * In diebus illis vidi in Iuda calcantes torcularia in sabbato, portantes acervos, & onerantes super asinos vinum, & vuas, & ficus, & omne onus, & inferentes in Ierusalem die sabbati. Et contestatus sum ut in die qua vendere liceret, venderent. * Et Tyrij habitauerunt in ea inferentes pisces, & omnia venalia: & vendebant in sabbatis filijs Iuda in Ierusalem: * & obiurgavi optimates Iuda, & dixi eis: Quae est haec res mala, quam vos facitis & profanatis diem Sabbati? * Numquid non haec fecerunt patres nostri, & adduxit Deus noster super nos omne malum hoc, & super civitatem hanc? Et vos additis iracundiam super Israel violando Sabbatum. * Factum est autem, cum quiescerent portae Ierusalem in die Sabbati, di-

xi: & clauferunt ianuas, & praecepi ut non aperirent eas usque post Sabbatum: & de pueris meis constitui super portas ut nemo inferret onus in die Sabbati. * Et manserunt negotiatores, & vendentes vniuersa venalia foris Ierusalem semel & his. * Et contestatus sum eos, & dixi eis: Quare manetis ex aduerso muri? si secundo hoc feceritis, manum mittam in vos. Itaque ex tempore illo non venerunt in Sabbato. * Dixi quoque Levitis ut mundarentur, & venirent ad custodiendas portas, & sanctificandam diem Sabbati: & pro hoc ergo memento mei Deus meus, & parce mihi secundum multitudinem miserationum, tuarum. * Sed & in diebus illis vidi Iudeos ducentes uxores Azotidas, Ammonitidas, & Moabitidas. * Et filij eorum ex media parte loquebantur Azotice, & nesciebant loqui Iudaice, & loquebantur iuxta linguam populi, & populi. * Et obiurgavi eos, & maledixi. Et cecidi ex eis viros, & decaluaui eos, & adiuraui in Deo, ut non darent filias suas filijs eorum, & non acciperent de filiabus eorum filijs suis, & sibimetipsis, dicens: * Numquid non in huiusmodi te peccauit Salomon rex Israel? & certe in gentibus multis non erat rex similis ei, & dilectus Deo suo erat, & posuit eum Deus regem super omnem Israel: & ipsum ergo duxerunt ad peccatum mulieres alienigenae. * Numquid & nos inobedientes faciemus omne malum grande hoc ut praenaricemur in Deo nostro, & ducamus uxores peregrinas? * De filijs autem Ioiada filij Eliasib sacerdotis magni, gener erat Sanaballat Horonites, quem fugavi a me. * Recordare Domine Deus meus aduersum eos, qui polluunt sacerdotium, usque Sacerdotale & Leviticum. * Igitur mundaui eos ab omnibus alienigenis, & constitui ordines Sacerdotum & Leuitarum, vnumquemque in ministerio suo: & in oblatione lignorum in temporibus constitutis, & in primitiis: memento mei Deus meus in bonum. Amen.

LIBER TOBIAE.

CAPVT PRIMVM.

TOBIAE ex tribu, & ciuitate Nephthali (quæ est in superioribus Galilææ supra Naasson, post viam, quæ ducit ad Occidentem, in sinistro habens ciuitatem Sephet) * cum captus esset in diebus Salmanasar regis Assyriorum, in captiuitate tamen positus, viam veritatis non deseruit, * ita vt omnia, quæ habere poterat, quotidie concaptiuis fratribus, qui erant ex eius genere, impertiret. * Cūq. esset iunior omnibus in tribu Nephthali, nihil tamen puerile gessit in opere. * Denique cum irent omnes ad vitulos aureos, quos Ieroboam fecerat rex Israel, hic solus fugiebat consortia omnium, * sed pergebat in Ierusalem ad templum Domini, & ibi adorabat Dominum Deum Israel, omnia primitiua sua, & decimas suas fideliter offerens, * ita vt in tertio anno profelytis & aduenis ministraret omnem decimationem. * Hæc & his similia secundum legem Dei puerulus obseruabat. * Cum vero factus esset vir, accepit vxorē Annam de tribu sua, genuitq. ex ea filium, nomen suum imponens ei, * quem ab infantia timere Deum docuit, & abstinere ab omni peccato. * Igitur, cum per captiuitatem deuenisset cum vxore sua, & filio in ciuitatem Niniuem cum omni tribu sua, (* cum omnes ederent ex cibis Gentilium) iste custodiuit animam suā, & numquam contaminatus est in escis eorum. * Et quoniam memor fuit Domini in toto corde suo, dedit illi Deus gratiam in conspectu Salmanasar regis, * & dedit illi potestatem quodcumque vellet ire, habens libertatem quæcumque facere voluisset. * Pergebat ergo ad omnes, qui erant in captiuitate, & monita salutis dabat eis. * Cum autem venisset in Rages ciuitatem Medorum, & ex his, quibus honoratus fuerat a

rege, habuisset decem talenta argenti: * & cum in multa turba generis sui Gabelum egentem videret, qui erat ex tribu eius, sub chirographo dedit illi memoratum pondus argenti. * Post multum vero temporis, mortuo Salmanasar rege, cum regnaret Sennacherib filius eius pro eo, & filios Israel exosos haberet in cōspectu suo: * Tobias quotidie pergebat per omnem cognationem suam, & consolabatur eos, diuidebatq. vnicuique, prout poterat, de facultatibus suis: * esurientes alebat, nudisq. vestimenta præbebat, & mortuis atque occisis sepulturam sollicitus exhibebat. * Denique cum reuersus esset rex Sennacherib fugiens a Iudæa plagam, quam circa eum fecerat Deus propter blasphemiam suam, & iratus multos occideret ex filiis Israel, Tobias sepeliebat corpora eorum. * At vbi nuntiatum est regi, iussit eum occidi, & tulit omnem substantiam eius. * Tobias vero cum filio suo, & cum vxore fugiens, nudus latuit, quia multi diligebant eum. * Post dies vero quadragintaquinque occiderunt regem filij ipsius, * & reuersus est Tobias in domum suam, omnisq. facultas eius restituta est ei.

C A P . . . I I .

POST HÆC vero, cum esset dies festus Domini, & factum esset prandium bonum in domo Tobia, * dixit filio suo: Vade, & adduc aliquos de tribu nostra, timentes Deum, vt epulentur nobiscum. * Cumq. abiisset, reuersus nunciauit ei, vnum ex filiis Israel iugulatum iacere in platea. Statimq. exiliens de accubitu suo, relinquens prandium, ieiunus peruenit ad corpus: * tollensq. illud portauit ad domum suam occulte, vt dum sol occubuisset, caute sepeliret eum. * Cumq. occultasset corpus,

Nn mandu-

manducauit panem cum luctu & tremore,
 * memorans illum sermonem, quem dixit
 Dominus per Amos prophetam: Dies fe-
 sti vestri conuertentur in lamentationem,
 & luctum. * Cum vero sol occubuiſſet, abiit
 & ſepeliuit eum. * Arguebant autem eum
 omnes proximi eius, dicentes: Iam huius
 rei cauſa interfici iuſſus es, & vix effugiſti
 mortis imperium, & iterum ſepelis mortuos?
 * Sed Tobias plus timens Deum, quam re-
 gem, rapiebat corpora occiſorum, & oc-
 cultabat in domo ſua, & medijs noctibus
 ſepeliebat ea. * Contigit autem vt quadam
 die fatigatus a ſepultura, veniens in domum
 ſuam, iacſſet ſe iuxta parietem, & obdor-
 miſſet, & ex nido hirundinum dormienti
 illi calida ſtercora inciderent ſuper oculos
 eius, fieretq. cæcus. * Hanc autem tentatio-
 nem ideo permiſit Dominus euenire illi, vt
 poſteris daretur exemplum patientiæ eius,
 ſicut & ſancti Iob. * Nam cum ab infantia
 ſua ſemper Deum timuerit, & mandata
 eius cuſtodierit, non eſt contriſtatus con-
 tra Deum quod plaga cæcitatſis eueniret ei,
 * ſed immobilis in Dei timore permanſit,
 agens gratias Deo omnibus diebus vitæ
 ſuæ. * Nam ſicut beato Iob inſultabant re-
 ges, ita iſti parentes & cognati eius irri-
 debant vitam eius, dicentes: * Vbi eſt ſpes
 tua, pro qua eleemoſynas, & ſepulturas fa-
 ciebas? * Tobias vero increpabat eos, di-
 cens: Nolite ita loqui: * quoniam filij ſan-
 ctorum ſumus, & vitam illam expecta-
 mus, quam Deus daturus eſt his, qui fidem
 ſuam numquam mutant ab eo. * Anna ve-
 ro vxor eius ibat ad opus textatinum quo-
 tidie, & de labore manuum ſuarum vi-
 ctum, quem conſequi poterat, deferebat.
 * Vnde factum eſt, vt hædum caprarum
 accipiens detuliſſet domi: * Cuius cum
 vocem balantis vir eius audiſſet, dixit:
 Videte, ne forte furtiuſus ſit, reddite eum
 dominis ſuis, quia non licet nobis aut e-
 dere ex furto aliquid, aut contingere.
 * Ad hæc vxor eius irata reſpondit: Ma-
 niſeſte vana facta eſt ſpes tua, & ele-
 moſynæ tuæ modo apparuerunt. * At-

que his, & alijs huiuscemodi verbis ex-
 probrabat ei.

CAP. III.

TVNC Tobias ingemuit, & cœpit ora-
 re cum lacrymis, * dicens: Iuſtus es Do-
 mine, & omnia iudicia tua iuſta ſunt, &
 omnes viæ tuæ, miſericordia, & veritas, & iu-
 dicium. * Et nunc Domine memor eſto mei,
 & ne vindictam ſumas de peccatis meis, ne-
 que reminiſcaris delicta mea, vel parentum
 meorum. * Quoniam non obediuiſmus præ-
 ceptis tuis, ideo traditi ſumus in direptio-
 nem, & captiuitatem, & mortem, & in fabu-
 lam, & in improprium omnibus nationi-
 bus, in quibus diſperſiſti nos. * Et nunc
 Domine magna iudicia tua, quia non egi-
 mus ſecundum præcepta tua, & non ambu-
 lauimus ſynceriter coram te: * & nunc Do-
 mine ſecundum voluntatem tuam fac me-
 cum, & præcipe in pace recipi ſpiritum meum:
 expedit enim mihi mori magis, quam viue-
 re. * Eadem itaque die contigit vt Sara filia
 Raguelis in Rages ciuitate Medorum, &
 ipſa audiret improprium ab vna ex ancillis
 patris ſui, * quoniam tradita fuerat ſeptem
 viris, & dæmonium nomine Aſmodæus oc-
 ciderat eos, mox vt ingreſſi fuiſſent ad eam.
 * Ergo cum pro culpa ſua increparet puel-
 lam, reſpondit ei, dicens: Amplius ex te
 non videamus filium, aut filiam ſuper ter-
 ram, interfeſtrix virorum tuorum. * Num-
 quid & occidere me viſ, ſicut iam occidiſti
 ſeptem viros? Ad hanc vocem perrexit in
 ſuperius cubiculum domus ſuæ: & tribus
 diebus, & tribus noctibus non manduca-
 uit, neque bibit: * ſed in oratione perſi-
 ſtens cum lacrymis deprecabatur Deum,
 vt ab iſto improprio liberaret eam. * Fa-
 ctum eſt autem die tertia, dum compleret
 orationem, benedicens Dominum, * dixit:
 Benedictum eſt nomen tuum Deus pa-
 trum noſtrorum: qui cum iratus fueris, mi-
 ſericordiam facies, & in tempore tribula-
 tionis peccata dimittis his, qui inuocant
 te. * Ad te Domine faciem meam conuer-
 to, ad te oculos meos dirigo. * Peto Do-
 mine

mine ut de vinculo improperij huius absol-
uas me, aut certe desuper terram eripias me.
*Tu scis Domine, quia numquam concupi-
ui virum, & mundam seruavi animam meam
ab omni concupiscentia. *Numquam cum
ludentibus miscui me: neque cum his, qui
in leuitate ambulant, participem me pra-
bui. *Virum autem cum timore tuo, non
cum libidine mea consensu suscipere: *Et,
aut ego indigna fui illis, aut illi forsitan me
non fuerunt digni: quia forsitan viro alij
conseruasti me. *Non est enim in hominis
potestate consilium tuum. *Hoc autem pro-
certo habet omnis, qui te colit, quod vita
eius, si in probatione fuerit, coronabitur: si
autem in tribulatione fuerit, liberabitur: &
si in correptione fuerit, ad misericordiam
tuam venire licebit. *Non enim delectaris
in perditionibus nostris: quia post tempe-
statem tranquillum facis, & post lacryma-
tionem & fletum, exultationem infundis.
*Sit nomen tuum Deus Israel benedictum
in saecula. *In illo tempore exaudita sunt
preces amborum in conspectu gloriae sum-
mi Dei: & missus est Angelus Domini san-
ctus Raphael, ut curaret eos ambos, quo-
rum uno tempore sunt orationes in con-
spectu Domini recitatae.

C A P. IIII.

IGITUR cum Tobias putaret orationem
suam exaudiri ut mori potuisset, vocauit
ad se Tobiam filium suum, dixitque ei: Au-
di fili mi verba oris mei, & ea in corde tuo,
quasi fundamentum construe. *Cum acce-
perit Deus animam meam, corpus meum
sepeli: & honorem habebis matri tuae om-
nibus diebus vitae eius: *memor enim esse
debes, quae & quanta pericula passa sit pro-
pter te in utero suo. *Cum autem & ipsa
compleuerit tempus vitae suae, sepelias eam
circa me. *Omnibus autem diebus vitae
tuae in mente habeto Deum: & caue ne ali-
quando peccato consentias, & praetermit-
tas praecepta Domini Dei nostri. *Ex sub-
stantia tua fac eleemosynam, & noli auer-
tere faciem tuam ab ullo paupere: ita enim

fiet ut nec a te auertatur facies Domini.
*Quo modo potueris, ita esto misericors.
*Si multum tibi fuerit, abundanter tribue:
si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum liben-
ter impertiri stude. *Præmium enim bonum
tibi thesaurizas in die necessitatis. *quonia
eleemosyna ab omni peccato, & a morte
liberat, & non patietur animam ire in te-
nebras. *Fiducia magna erit coram summo
Deo eleemosyna omnibus facientibus eam.
*Attende tibi fili mi ab omni fornicatione,
& praeter uxorem tuam numquam patiaris
crimen scire. *Superbiam numquam in tuo
sensu, aut in tuo verbo dominari permittas
in ipsa enim initium sumpsit omnis perdi-
tio. *Quicumque tibi aliquid operatus fue-
rit, statim ei mercedem restitue, & merces
mercenarij tui apud te omnino non rema-
neat. *Quod ab alio oderis fieri tibi, vide
ne tu aliquando alteri facias. *Panem tuum
cum esurientibus & egenis comede, & de
vestimentis tuis nudos tege. *Panem tuum,
& vinum tuum super sepulturam iusti con-
stitue, & noli ex eo manducare, & bibere
cum peccatoribus. *consilium semper a sa-
piente perquire. *Omni tempore benedic-
te Deum: & pete ab eo, ut vias tuas dirigat,
& omnia consilia tua in ipso permaneant.
*Indico etiam tibi fili mi dedisse me decem
talenta argenti, dum adhuc infantulus esses,
Gabelo, in Rages ciuitate Medorum, & chi-
rographum eius apud me habeo: *& ideo
perquire quo modo ad eum peruenias, &
recipias ab eo supra memoratum pondus
argenti, & restituas ei chirographum suum.
*Noli timere fili mi: pauperem quidem vi-
tam gerimus, sed multa bona habebimus si
timuerimus Deum, & recesserimus ab om-
ni peccato, & fecerimus bene.

C A P. V.

TVNC respondit Tobias patri suo, & di-
xit: Omnia quaecunque praecepisti mihi
faciam pater. *Quo modo autem pecuniam
hanc requiram, ignoro. ille me nescit, &
ego eum ignoro: quod signum dabo ei?
Sed neque viam, per quam pergatur illuc,

aliquando cognoui. * Tunc pater suus respondit illi, & dixit: Chirographum quidē illius penes me habeo: quod dum illi ostenderis, statim restituet. * Sed perge nunc, & inquire tibi aliquem fidelem virum, qui eat tecum salua mercede sua: vt, dum adhuc viuo, recipias eam. * Tunc egressus Tobias, inuenit iuuenem splendidum, stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum. * Et ignorans quod Angelus Dei esset, salutauit eum, & dixit: Vnde te habemus bonē iuuenis? * At ille respondit: Ex filiis Israel. Et Tobias dixit ei: Nosti viam, quæ ducit in regionem Medorū? * Cui respondit: No- ui: & omnia itinera eius frequenter ambulaui, & mansi apud Gabelum fratrem nostrum: qui moratur in Rages ciuitate Medorum, quæ posita est in monte Ecbatania. * Cui Tobias ait: Sustine me obsecro, donec hæc ipsa nunciem patri meo. * Tunc ingressus Tobias, indicauit vniuersa hæc patri suo. Super quæ admiratus pater, rogauit vt introiret ad eum. * Ingressus itaque salutauit eum, & dixit: Gaudium tibi sit semper. * Et ait Tobias: Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumen cæli non video? * Cui ait iuuenis: Forti animo esto, in proximo est vt a Deo cureris. * Dixit itaque illi Tobias: Numquid poteris perducere filium meum ad Gabelum in Rages ciuitatem Medorum? & cum redieris, restituiam tibi mercedem tuam. * Et dixit ei Angelus: Ego ducam, & reducam eum ad te. * Cui Tobias respondit: Rogo te, indica mihi, de qua domo, aut de qua tribu es tu? * Cui Raphael angelus dixit: Genus quæris mercenarij, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo eat? * Sed ne forte sollicitum te reddam, ego sum Azarias Ananiæ magni filius. * Et Tobias respōdit: Ex magno genere es tu. Sed peto ne irascaris quod voluerim cognoscere genus tuum. * Dixit autem illi Angelus: Ego sanum ducam, & sanum tibi reducam filium tuum. * Respondens autem Tobias, ait: Bene ambuletis, & sit Deus in itinere vestro, & Angelus eius comitetur vobiscum. * Tunc paratis omnibus, quæ erant

in via portanda, fecit Tobias vale patri suo & matri suæ, & ambulauerunt ambo simul. * Cumq. profecti essent, cœpit mater eius flere, & dicere: Baculum senectutis nostræ tui listi, & transmisisti a nobis. * Numquam fuisset ipsa pecunia, pro qua misisti eum. * Sufficiebat enim nobis paupertas nostra, vt diuitias computaremus hoc, quod videbamus filium nostrum. * Dixitq. ei Tobias: Noli flere, saluus perueniet filius noster, & saluus reuertetur ad nos, & oculi tui videbunt illum. * Credo enim quod Angelus Dei bonus comitetur ei, & bene disponat omnia, quæ circa eum geruntur, ita vt cum gaudio reuertatur ad nos. * Ad hanc vocem cessauit mater eius flere, & tacuit.

C A P . VI.

PROFECTVS est autem Tobias, & canis sequutus est eum, & mansit prima mansione iuxta fluuium Tigris. * Et exiuit vt lauaret pedes suos, & ecce piscis immanis exiuit ad deuorandum eum. * Quem expauescens Tobias clamauit voce magna, dicens: Domine, inuadit me. * Et dixit ei Angelus: Apprehende branchiam eius, & trahere eum ad te. Quod cum fecisset, attraxit eum in siccum, & palpitare cœpit ante pedes eius. * Tunc dixit ei angelus: Exentera hunc piscem, & cor eius, & fel, & iecur repone tibi: sunt enim hæc necessaria ad medicamenta vtiliter. * Quod cum fecisset, affauit carnes eius, & secum tulerūt in via: cetera salierūt, quæ sufficerēt eis, quousque peruenirent in Rages ciuitatem Medorum. * Tunc interrogauit Tobias Angelum, & dixit ei: Obsecro te Azaria frater, vt dicas mihi quod remedium habebunt ista, quæ de pisce seruare iussisti? * Et respondens Angelus, dixit ei: Cordis eius particulam si super carbones ponas, fumus eius extricat omne genus dæmoniorum siue a viro, siue a muliere, ita vt ultra non accedat ad eos. * Et fel valet ad vngendos oculos, in quibus fuerit albugo, & sanabuntur. * Et dixit ei Tobias: Vbi vis vt maneamus? * Respondēsq. Angelus, ait: Est hic Raguel nomine,

nomine, vir propinquus de tribu tua, & hic
 habet filiam nomine Saram, sed neque ma-
 sculum, neque feminam ullam habet aliam
 præter eam. * Tibi debetur omnis substan-
 tia eius, & oportet eam te accipere coniugem.
 * Pete ergo eam a patre eius, & dabit tibi eam
 in uxorem. * Tunc respondit Tobias, & di-
 xit: Audio quia tradita est septem viris, &
 mortui sunt: sed & hoc audiui, quia dæmo-
 nium occidit illos. * Timeo ergo, ne forte &
 mihi hæc eueniant: & cum sim vnicus pa-
 rentibus meis, deponam senectutem illorum
 cum tristitia ad inferos. * Tunc angelus Ra-
 phael dixit ei: Audi me, & ostendam tibi
 qui sunt, quibus præualere potest dæmoniū.
 * Hi namque qui coniugium ita suscipiunt,
 vt Deum a se, & a sua mente excludant, &
 suæ libidini ita vacent, sicut equus & mulus,
 quibus non est intellectus: habet potesta-
 tem dæmonium super eos. * Tu autem cum
 acceperis eam, ingressus cubiculum, per tres
 dies continens esto ab ea, & nihil aliud, ni-
 si orationibus vacabis cum ea. * Ipsa autem
 nocte, incenso iecore piscis, fugabitur dæ-
 monium. * Secunda vero nocte in copula-
 tione sanctorum patriarcharum admittēris.
 * Tertia autem nocte, benedictionem con-
 sequēris, vt filij ex vobis procreentur inco-
 lumes. * Transacta autem tertia nocte, acci-
 pies virginem cum timore Domini, amore
 filiorum magis quam libidine ductus, vt in
 semine Abraham benedictionem in filijs
 consequaris.

CAP. VII.

INGRESSI sunt autem ad Raguel, &
 suscepit eos Raguel cum gaudio. * In-
 ruensq. Tobiam Raguel, dixit Annæ vxori
 suæ: Quam similis est iuuenis iste consobri-
 no meo! * Et cum hæc dixisset, ait: Vnde
 estis iuuenes fratres nostri? At illi dixerunt:
 Ex tribu Nephthali sumus, ex captiuitate
 Ninive. * Dixitq. illis Raguel: Nostis Tobiam
 fratrem meum? Qui dixerunt: Nouimus.
 * Cumq. multa bona loqueretur de eo, dixit
 Angelus ad Raguel: Tobias, de quo inter-
 rogas, pater istius est. * Et misit se Raguel,

& cū lacrymis osculatus est eum, & plorans
 supra collum eius, * dixit: Benedictio sit tibi
 fili mi, quia boni & optimi viri filius es. * Et
 Anna vxor eius, & Sara ipsorum filia lacry-
 mata sunt. * Postquam autem locuti sunt,
 præcepit Raguel occidi arietem, & parari
 conuiuium. Cumq. hortaretur eos discum-
 bere ad prandium, * Tobias dixit: Hic ego
 hodie non manducabo neque bibam, nisi
 prius petitionem meam confirmes, & pro-
 mittas mihi dare Saram filiam tuam. * Quo
 audito verbo Raguel, expauit, sciens quid
 euenerit illis septem viris, qui ingressi sunt
 ad eam: & timere cœpit ne forte & huic
 similiter contingeret: & cū nutaret, & non
 daret petenti vllum respōsum, * dixit ei An-
 gelus: Noli timere dare eam isti, quoniam
 huic timentī Deū debetur coniux filia tua:
 propterea alius non potuit habere illam.
 * Tunc dixit Raguel: Nō dubito quod Deus
 preces & lacrymas meas in conspectu suo
 admiserit. * Et credo quoniam ideo fecit vos
 venire ad me, vt ista coniungeretur cogna-
 tioni suæ secundum legem Moyli: & nunc
 noli dubium gerere quod tibi eam tradam.
 * Et apprehendens dexterā filia suæ, dextrā
 Tobia tradidit, dicens: Deus Abraham, &
 Deus Isaac, & Deus Iacob vobiscum sit, &
 ipse coniungat vos, impleatq. benedictionē
 suam in vobis. * Et accepta charta, fecerunt
 conscriptionem coniugij. * Et post hæc epu-
 lati sunt, benedicentes Deum. * Vocauitq.
 Raguel ad se Annam vxorem suam, & præ-
 cepit ei vt præpararet alterum cubiculum.
 * Et introduxit illuc Saram filiam suam, &
 lacrymata est. * Dixitq. ei: Forti animo
 esto filia mea: Dominus cæli det tibi gau-
 dium pro tædio quod perpeffa es.

CAP. VIII.

POSTQVAM vero cœnauerunt, introduce-
 runt iuuenem ad eam. * Recordatus ita-
 que Tobias sermonum Angeli, protulit de
 cassidili suo partem iecoris, posuitq. eam su-
 per carbones viuos. * Tūc Raphael Angelus
 apprehendit dæmonium, & religauit illud
 in deserto superioris Egypti. * Tunc horta-

tus est virginē Tobias, dixitq. ei: Sara, exurge, & deprecemur Deum hodie, & cras, & secundū cras: quia his tribus noctibus Deo iungimur: tertia autē transacta nocte, in nostro erimus coniugio. filij quippe sanctorū sumus, & non possumus ita coniungi sicut gentes, quæ ignorant Deum. Surgentes autem pariter, instanter orabant ambo simul, ut sanitas daretur eis. Dixitq. Tobias: Domine Deus patrum nostrorum, benedicant te celi & terræ, mareq. & fontes, & flumina & omnes creaturæ tuæ, quæ in eis sunt. Tu fecisti Adam de limo terræ, dedistiq. ei adiutorium Heuam. Et nunc Domine tu scis, quia non luxuriæ causa accipio sororē meā coniugem, sed sola posteritatis dilectione, in qua benedicatur nomen tuum in sæcula sæculorum. Dixit quoque Sara: Miserere nobis Domine, miserere nobis, & consenscamus ambo pariter sani. Et factum est circa pullorum cantum, accersiri iussit Raguel seruos suos, & abierunt cum eo pariter ut foderent sepulchrū. Dicebat enim: Ne forte simili modo euenerit ei, quo & ceteris illis septem viris, qui sunt ingressi ad eam. Cūq. parassent fossam, reuersus Raguel ad uxorem suam, dixit ei: Mitte vnam ex ancillis tuis, & videat si mortuus est, ut sepeliā eum antequam illucescat dies. At illa misit vnam ex ancillis suis. Quæ ingressa cubiculum, reperit eos saluos & incolumes, secū pariter dormientes. Et reuersa, nunciauit bonum nuncium: & benedixerunt Dominum, Raguel videlicet & Anna vxor eius, & dixerūt: Benedicimus te Domine Deus Israel, quia non contigit quemadmodum putabamus: Fecisti enim nobiscum misericordiam tuā, & exclusisti a nobis inimicum persequentē nos. Misertus es autem duobus vniciis. Fac eos Domine plenius benedicere te: & sacrificiū tibi laudis tuæ & suæ sanitatis offerre, ut cognoscat vniuersitas gentium, quia tu es Deus solus in vniuersa terra. Statimq. præcepit seruis suis Raguel, ut replerēt fossam, quam fecerant priusquā elucesceret. Vxori autem suæ dixit ut instrueret conuiuium, & prepararet omnia, quæ in cibos erant iter

agētibus necessaria. Duas quoque pingues vaccas, & quattuor arietes occidi fecit, & parari epulas omnibus vicinis suis, cūctisq. amicis. Et adiurauit Raguel Tobiam, ut duas hebdomadas moraretur apud se. De omnibus autem, quæ possidebat Raguel, dimidiam partem dedit Tobia, & fecit scripturam, ut pars dimidia, quæ supererat post obitum eorum, Tobia dominio deueniret.

CAP. IX.

TUNC vocauit Tobias Angelum ad se, quem quidem hominem existimabat, dixitq. ei: Azaria frater, peto ut auscultes verba mea: Si me ipsum tradam tibi seruū, non ero condignus prouidentia tuā. Tamen obsecro te ut assumas tibi animalia siue seruitia, & vadas ad Gabelum in Rages ciuitatem Medorum: reddasq. ei chirographū suum, & recipias ab eo pecuniam, & roges eum venire ad nuptias meas. Scis enim ipse quoniam numerat pater meus dies: & si tardauero vna die plus, contristatur anima eius. Et certe vides quo modo adiurauit me Raguel, cuius adiuramentum spernere nō possum. Tunc Raphael assumens quattuor ex seruis Raguelis, & duos camelos, in Rages ciuitatem Medorum perrexit: & inueniens Gabelum, reddidit ei chirographū suum, & recepit ab eo omnem pecuniam. Indicauitq. ei de Tobia filio Tobia, omnia quæ gesta sunt: fecitq. eum secum venire ad nuptias. Cumq. ingressus esset domum Raguelis, inuenit Tobiam discumbentem: & exiliēs, osculati sunt se inuicem: & fleuit Gabelus, benedixitq. Deum, & dixit: Benedicat te Deus Israel, quia filius es optimi viri, & iusti, & timentis Deū, & eleemosynas facientis: & dicatur benedictio super uxorem tuam, & super parentes vestros: & videatis filios vestros, & filios filiorum vestrorum, vsque in tertiam & quartam generationem: & sit semen vestrum benedictum a Deo Israel, qui regnat in sæcula sæculorū. Cumq. omnes dixissent, amen, accesserunt ad conuiuium: sed & cum timore Domini nuptiarum conuiuium exercebant.

C A P. X.

CV M vero moras faceret Tobias, causa nuptiarum, sollicitus erat pater eius Tobias, dicens: Putas quare moratur filius meus, aut quare detentus est ibi? Putasne Gabelus mortuus est, & nemo reddet illi pecuniam? Cœpit autem contristari nimis ipse & Anna vxor eius cum eo: & cœperunt ambo simul flere: eo quod die statuto minime reuerteretur filius eorum ad eos. Flebat igitur mater eius irremediabilibus lacrymis, atque dicebat: Heu heu me fili mi, vt quid te misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum, baculum senectutis nostræ, solatium vitæ nostræ, spem posteritatis nostræ? Omnia simul in te vno habentes, te non debuimus dimittere a nobis. Cui dicebat Tobias: Tace, & noli turbari, sanus est filius noster: satis fidelis est vir ille, cum quo misimus eum. Illa autem nullo modo consolari poterat, sed quotidie exiliens circumspiciebat, & circuibat vias omnes, per quas spes remeandi videbatur, vt procul videret eum, si fieri posset, venientem. At vero Raguel dicebat ad generum suum: Mane hic, & ego mittam nuncium salutis de te ad Tobiam patrem tuum. Cui Tobias ait: Ego noui quia pater meus & mater mea modo dies computant, & cruciatur spiritus eorum in ipsis. Cumq. verbis multis rogaret Raguel Tobiam, & ille eum nulla ratione vellet audire, tradidit ei Saram, & dimidiam partem omnis substantiæ suæ in pueris, in puellis, in pecudibus, in camelis, & in vaccis, & in pecunia multa: & saluum atque gaudentem dimisit eum a se, dicens: Angelus Domini sanctus sit in itinere vestro, perducaturq. vos incolumes, & inueniatis omnia recte circa parentes vestros, & videant oculi mei filios vestros priusquam moriar. Et apprehendentes parentes filiam suam, osculati sunt eam, & dimiserunt ire: monentes eam honorare soceros, diligere maritum, regere familiam, gubernare domum, & seipsam irreprehensibilem exhibere.

C A P. XI.

CV M Q. reuerterentur, peruenerunt ad Charan, quæ est in medio itinere contra Niniuen, vndecimo die. Dixitq. Angelus: Tobia frater, scis quemadmodum reliquisti patrem tuum. Si placet itaque tibi, præcedamus, & lento gradu sequantur iter nostrum familiæ, simul cum coniuge tua, & cum animalibus. Cumq. hoc placuisset vt irent, dixit Raphael ad Tobiam: Tolle tecum ex felle piscis: erit enim necessariū. Tulit itaque Tobias ex felle illo, & abierūt. Anna autem sedebat secus viam, quotidie in supercilio montis, vnde respicere poterat de longinquo. Et dum ex eodem loco specularetur aduentum eius, vidit a longe, & illico agnouit venientem filium suum: currensq. nunciauit viro suo, dicens: Ecce venit filius tuus. Dixitq. Raphael ad Tobiam: At vbi introieris domum tuam, statim adora Dominum Deum tuum: & gratias agens ei, accede ad patrē tuum, & osculare eum. Statimq. lini super oculos eius ex felle isto piscis, quod portas tecum. scias enim quoniam mox aperientur oculi eius, & videbit pater tuus lumen cæli, & in aspectu tuo gaudebit. Tunc præcucurrit canis, qui simul fuerat in via: & quasi nuncius adueniens, blandimēto suæ caudæ gaudebat. Et confurgens cæcus pater eius, cœpit offendēs pedibus currere: & data manu puero, occurrit obuiam filio suo. Et suscipiēs osculatus est eum cum vxore sua, & cœperunt ambo flere præ gaudio. Cumq. adorassent Deum, & gratias egissent, confederunt. Tunc sumens Tobias de felle piscis, liniuit oculos patris sui. Et sustinuit quasi dimidiam fere horam: & cœpit albugo ex oculis eius, quasi membrana oui, egredi. Quam apprehendens Tobias traxit ab oculis eius, statimq. visum recepit. Et glorificabant Deum, ipse videlicet, & vxor eius, & omnes qui sciebant eū. Dicebatq. Tobias: Benedico te Domine Deus Israel, quia tu castigasti me, & tu saluasti me: & ecce, ego video Tobiam filium meum. Ingressa est etiam

etiam post septem dies Sara vxor filij eius, & omnis familia sana, & pecora, & cameli, & pecunia multa vxoris : sed & illa pecunia, quam receperat a Gabelo : & narrauit parentibus suis omnia beneficia Dei, quæ fecisset circa eum per hominem, qui eum duxerat. Veneruntq. Achior & Nabath consobrini Tobiae, gaudentes ad Tobiam, & congratulantes ei de omnibus bonis ; quæ circa illum ostenderat Deus. Et per septem dies epulantes, omnes cum gaudio magno gauisi sunt.

CAP. XII.

Tunc vocauit ad se Tobias filium suum, dixitq. ei: Quid possumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei? aut quid dignum poterit esse beneficijs eius? Me duxit & reduxit sanum, pecuniam a Gabelo ipse recepit, vxorem ipse me habere fecit, & dæmonium ab ea ipse compescuit, gaudium parentibus eius fecit, me ipsum a deuoratione piscis eripuit, te quoque videre fecit lumen cæli, & bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? Sed peto te pater mi, vt roges eum, si forte dignabitur medietatem de omnibus, quæ allata sunt, sibi assumere. Et vocantes eum, pater scilicet, & filius, tulerunt eum in partem: & rogare cœperunt vt dignaretur dimidiâ partem omnium, quæ attulerant, acceptam habere. Tunc dixit eis occulte: Benedicite Deum cæli, & coram omnibus viuentibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Etenim sacramentum regis abscondere bonum est: opera autem Dei reuelare & confiteri honorificum est. Bona est oratio cum ieiunio, & eleemosyna magis quam thesauros auri recôdere: quoniam eleemosyna a morte liberat, & ipsa est, quæ purgat peccata, & facit inuenire misericordiam & vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum, & iniquitatē, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatē, & non abscondam a vobis occultum ser-

monem. Quando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit vt tentatio probaret te. Et nunc misit me Dominus vt curarem te, & Saram vxorem filij tui a dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus, vnus ex septem, qui astamus ante Dominum. Cumq. hæc audissent, turbati sunt, & trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitq. eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. Etenim cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, & cantate illi. Videbar quidem vobiscum manducare, & bibere: sed ego cibo inuisibili, & potu, qui ab hominibus videri non potest, vtor. Tempus est ergo vt reuertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia eius. Et cum hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatus est, & ultra eum videre non potuerunt. Tunc prostrati per horas tres in faciem, benedixerunt Deum: & exurgentes narrauerunt omnia mirabilia eius.

CAP. XIII.

APERIENS autem Tobias senior os suum, benedixit Dominum, & dixit: Magnus es Domine in æternum, & in omnia sæcula regnum tuum: quoniam tu flagellas, & saluas: deducis ad inferos, & reducis: & non est qui effugiat manum tuam. Confitemini Domino filij Israel, & in conspectu gentium laudate eum: quoniam ideo dispersit vos inter gentes, quæ ignorant eum, vt vos enarretis mirabilia eius, & faciatis scire eos, quia non est alius Deus omnipotens præter eum. Ipse castigauit nos propter iniquitates nostras: & ipse saluabit nos propter misericordiam suam. Aspice ergo quæ fecit nobiscum, & cum timore & tremore confitemini illi: regemq. sæculorū exaltate in operibus vestris. Ego autem in terra captiuitatis meæ confitebor illi:

illi: quoniam ostendit maiestatem suam in gentem peccatricem. * Conuertimini itaque peccatores, & facite iustitiam corā Deo, credētes quod faciat vobiscum misericordiam suam. * Ego autem, & anima mea in eo lætabimur. * Benedicite Dominum omnes electi eius: agite dies lætitiæ, & confitemini illi. * Ierusalem ciuitas Dei, castigauit te Dominus in operibus manuum tuarum. * Confitere Domino in bonis tuis, & benedic Deum sæculorum vt reedificet in te tabernaculum suum, & reuocet ad te omnes captiuos, & gaudeas in omnia sæcula sæculorum. * Luce splendida fulgebis: & omnes fines terræ adorabunt te. * Nationes ex longinquo ad te venient: & munera deferentes, adorabunt in te Dominum, & terram tuam in sanctificationem habebunt. * Nomen enim magnū inuocabunt in te. * Maldicti erunt qui contempserint te: & condemnati erunt omnes qui blasphemauerint te: benedicti q. erunt qui ædificauerint te. * Tu autem lætaberis in filiis tuis, quoniam omnes benedicentur, & congregabuntur ad Dominum. * Beati omnes qui diligunt te, & qui gaudent super pace tua. * Anima mea benedic Dominum, quoniam liberauit Ierusalem ciuitatem suam a cunctis tribulationibus eius, Dominus Deus noster. * Beatus ero si fuerint reliquie seminis mei ad videndam claritatem Ierusalem. * Portæ Ierusalem ex sapphiro & smaragdo ædificabuntur: & ex lapide pretioso omnis circuitus murorum eius. * Ex lapide candido & mundo omnes plateæ eius sternetur: & per vicos eius alleluia cantabitur. * Benedictus Dominus, qui exaltauit eam, & sit regnum eius in sæcula sæculorum super eam. Amen.

C A P. XIII.

ET consummati sunt sermones Tobie. Et postquam illuminatus est Tobias, vixit annis quadragintaduobus, & vidit filios nepotum suorum. * Completis itaque

annis centum duobus, sepultus est honorifice in Niniue. * Quinquaginta namque & sex annorum lumen oculorum amisit, sexagenarius vero recepit. * Reliquum vero vitæ suæ in gaudio fuit, & cum bono profectu timoris Dei perrexit in pace. * In hora autem mortis suæ vocauit ad se Tobiam filiū suum, & septem iuuenes filios eius nepotes suos, dixitq. eis: * Prope erit interitus Niniue: non enim excidit verbum Domini: & fratres nostri, qui dispersi sunt a terra Israel, reuertentur ad eam. * Omnis autem deserta terra eius replebitur, & domus Dei, quæ in ea incensa est, iterum reedificabitur: ibiq. reuertentur omnes timentes Deum, & relinquent gentes idola sua, & venient in Ierusalem, & inhabitabunt in ea, & gaudebunt in ea omnes reges terræ, adorantes regem Israel. * Audite ergo filij mei patrem vestrum: seruite Domino in veritate, & inquirite vt faciatis quæ placita sunt illi: & filijs vestris mandate vt faciant iustitias & eleemosynas, vt sint memores Dei, & benedicant eum in omni tempore in veritate, & in tota virtute sua. * Nunc ergo filij audite me, & nolite manere hic: sed quacumque die sepelieritis matrem vestram, circa me in vno sepulchro, ex eo dirigite gressus vestros vt exeatis hinc: video enim quia iniquitas eius finem dabit ei. * Factum est autem post obitum matris suæ, Tobias abcessit ex Niniue cum vxore sua, & filijs, & filiorum filijs, & reuersus est ad soceros suos. * inuenitq. eos incolumes in senectute bona: & curam eorum gessit, & ipse clausit oculos eorum: & omnem hereditatem domus Raguelis ipse percepit: viditq. quintam generationem, filios filiorum suorum. * Et completis annis nonagintanouem in timore Domini, cum gaudio sepelierunt eum. * Omnis autem cognatio eius, & omnis generatio eius in bona vita, & in sancta conuersatione permansit, ita vt accepti essent tam Deo, quàm hominibus, & cunctis habitantibus in terra.

LIBER IV DITH.

CAPVT PRIMVM.

ARPHAXAD itaque, rex Me-
dorum, subiugauerat mul-
tas gentes imperio suo, &
ipse ædificauit ciuitatem
potentissimam, quam ap-
pellauit Ecbatanis, * ex lapidibus quadratis
& sectis: fecit muros eius in latitudinem
cubitorum septuaginta, & in altitudinem
cubitorum triginta, turres vero eius posuit
in altitudinem cubitorum centum. * Per
quadrum vero earum latus vtrumque vice-
norum pedum spatium tendebatur, posuitq.
portas eius in altitudinem turrium: * & glo-
riabatur quasi potens in potentia exercitus
sui, & in gloria quadrigarum suarum. * An-
no igitur duodecimo regni sui: Nabucho-
donosor rex Assyriorum, qui regnabat in
Ninive ciuitate magna, pugnavit contra
Arphaxad, & obtinuit eum * in campo ma-
gno, qui appellatur Ragau, circa Euphra-
ten, & Tigrin, & Iadason in campo Erioch
regis Elicorum. * Tunc exaltatū est regnum
Nabuchodonosor, & cor eius eleuatum est:
& misit ad omnes, qui habitabant in Cili-
cia, & Damasco, & Libano, * & ad gentes,
quæ sunt in Carmelo, & Cedar, & inhabi-
tantes Galilæam in campo magno Esdre-
lon, * & ad omnes qui erant in Samaria, &
trans flumen Iordanem vsque ad Ierusalem,
& omnem terram Iesse quousque peruenia-
tur ad terminos Æthiopiarum. * Ad hos omnes
misit nuncios Nabuchodonosor rex Assy-
riorum: * qui omnes vno animo contradi-
xerunt, & remiserunt eos vacuos, & sine
honore abiecerunt. * Tunc indignatus Na-
buchodonosor rex aduersus omnem ter-
ram illam, iurauit per thronum & regnum
suum quod defenderet se de omnibus re-
gionibus his.

CAP. II.

ANNO tertiodécimo Nabuchodonosor
regis, vigesima & secunda die men-
sis primi, factum est verbum in domo Na-
buchodonosor regis Assyriorum vt defen-
deret se. * Vocauitq. omnes maiores natu,
omnesq. duces, & bellatores suos, & habuit
cum eis mysterium consilij sui: * dixitq.
cogitationem suam in eo esse, vt omnem
terram suo subiugaret imperio. * Quod di-
ctum cum placuisset omnibus, vocauit Na-
buchodonosor rex Holoferne principem
militiæ suæ, * & dixit ei: Egrede aduersus
omne regnum Occidentis, & contra eos
præcipue, qui contempserunt imperium
meū: * Non parceret oculus tuus vlli regno;
omnemq. urbem munitam subiugabis mi-
hi. * Tunc Holoferne vocauit duces, & ma-
gistratus virtutis Assyriorum: & dinumera-
uit viros in expeditionem, sicut præcepit ei
rex, centum viginti millia peditum pugna-
torum, & equitum sagittariorum duode-
cim millia. * Omnemq. expeditionem suam
fecit præire in multitudine innumerabilium
camelorum, cum his quæ exercitibus suffi-
cerent copiose, bouum quoque armenta,
gregesq. ouium, quorum non erat nume-
rus. * Frumentum ex omni Syria in transitu
suo parari constituit: * Aurum vero, & ar-
gentum de domo regis assumpsit multum
nimis. * Et profectus est ipse, & omnis exer-
citus cum quadrigis, & equitibus, & sagitta-
rijs, qui cooperuerunt faciem terræ, sicut
locustæ. * Cumq. pertransisset fines Assy-
riorum, venit ad magnos montes Ange;
qui sunt a sinistro Ciliciæ, ascenditq. om-
nia castella eorum, & obtinuit omnem
munitionem. * Effregit autem ciuitatem
opina-

opinatissimam Melothi, prædauitq. omnes filios Tharhis, & filios Ismael, qui erant contra faciem deserti, & ad austrum terræ Cellon. * Et transiuit Euphraten, & venit in Mesopotamiam: & fregit omnes ciuitates excelsas, quæ erant ibi, a torrente Mambre usquequo perueniatur ad mare: * & occupauit terminos eius, a Cilicia usque ad fines Iapheth, qui sunt ad austrum. * Abduxitq. omnes filios Madian, & prædauit omnem locupletationem eorum, omnesq. resistētes sibi occidit in ore gladij. * Et post hæc descendit in campos Damasci in diebus messis, & succendit omnia sata, omnesq. arbores, & vineas fecit incidi: * & cecidit timor illius super omnes inhabitantes terram.

CAP. III.

TVNC miserunt legatos suos vniuersarū urbium, ac prouinciarum reges ac principes, Syriæ scilicet Mesopotamiæ, & Syriæ Sobal, & Libyæ, atque Ciliciæ, qui veniētes ad Holofernem, dixerunt: * Desinat indignatio tua circa nos: Melius est enim ut viuentes seruiamus Nabuchodonosor regi magno, & subditi simus tibi, quàm morientes cum interitu nostro ipsi seruitutis nostræ damna patiamur. * Omnis ciuitas nostra, omnisq. possessio, omnes montes, & colles, & campi, & armenta bouum, gregesq. ouium, & caprarum, equorumq. & camelorum, & vniuersæ facultates nostræ, atque familiæ in conspectu tuo sunt: * sint omnia nostra sub lege tua. * Nos, & filij nostri, serui tui sumus. * Veni nobis pacificus dominus, & vtere seruitio nostro, sicut placuerit tibi. * Tunc descendit de montibus cum equitibus in virtute magna, & obtinuit omnem ciuitatem, & omnem inhabitantem terram. * De vniuersis autem urbibus assumpsit sibi auxilios viros fortes, & electos ad bellum. * Tantusq. metus prouincijs illis incubuit, ut vniuersarum urbium habitatores principes, & honorati simul cum populis exirent obuiam venienti, * excipientes eum cum coronis, & lampadibus, ducentes choros in tympanis, & tibijs. * Nec

ista tamen facientes, ferocitatem eius peccatoris mitigare potuerunt: * nam & ciuitates eorum destruxit, & lucos eorum excidit. * præceperat enim illi Nabuchodonosor rex, ut omnes deos terræ exterminaret, videlicet ut ipse solus diceretur Deus ab his nationibus, quæ potuissent Holofernem potentia subiugari. * Pertransiens autem Syriam Sobal, & omnem Apameam, omnemq. Mesopotamiam, venit ad Idumæos in terram Gabaa, * accepitq. ciuitates eorum, & sedit ibi per triginta dies, in quibus diebus adunari præcepit vniuersum exercitum virtutis suæ.

CAP. IIII.

TVNC audientes hæc filij Israel, qui habitabant in Terra Iuda, timuerunt valde a facie eius. * Tremor, & horror inuasit sensus eorum, ne hoc faceret Ierusalem & templo Domini, quod fecerat ceteris ciuitatibus & templis earum. * Et miserunt in omnem Samariam per circuitū usque Iericho, & præoccupauerunt omnes vertices montium: * & muris circumdederunt vicos suos, & congregauerunt frumēta in preparationem pugnæ. * Sacerdos etiam Eliachim scripsit ad vniuersos, qui erant contra Esdrelon, quæ est contra faciem campi magni iuxta Dothain, & vniuersos, per quos viæ transitus esse poterat, * ut obtinerent ascensus montium, per quos via esse poterat ad Ierusalem, & illic custodirent vbi angustum iter esse poterat inter montes. * Et fecerunt filij Israel secundum quod constituerat eis sacerdos Domini Eliachim. * Et clamauit omnis populus ad Dominum instantia magna, & humiliauerunt animas suas in ieiunijs, & orationibus, ipsi & mulieres eorum. * Et induerunt se Sacerdotes cilicijs, & infantes prostrauerunt contra faciem templi Domini, & altare Domini operuerunt cilicio: * & clamauerunt ad Dominum Deum Israel vnanimiter ne darentur in prædam infantes eorum, & vxores eorum in diuisionem, & ciuitates eorum in exterminium, & sancta eorum in pollutionem, & fierent oppro-

opprobrium Gentibus. * Tunc Eliachim, sacerdos Domini magnus, circuiuit omne Israel, allocutusq. est eos, * dicens: Scitote quonia exaudiet Dominus preces vestras, si manentes permanseritis in ieiunijs, & orationibus in conspectu Domini. * Memores estote Moyfi serui Domini, qui Amalec confidentem in virtute sua, & in potentia sua, & in exercitu suo, & in clypeis suis, & in curribus suis, & in equitibus suis, non ferro pugnando, sed precibus sanctis orando deiecit: * sic erunt vniuersi hostes Israel: si perseueraueritis in hoc opere, quod cepistis. * Ad hanc igitur exhortationem eius deprecantes Dominum, permanebant in conspectu Domini, * ita vt etiam hi, qui offerebant Domino holocausta, praeincti cilicijs offerrent sacrificia Domino, & erat cinis super capita eorum. * Et ex toto corde suo omnes orabant Deum, vt visitaret populum suum Israel.

C A P . V .

NVNCIATVMQ. est Holoferni principi militiae Assyriorum, quod filij Israel praeperarent se ad resistendum, ac montium itinera conclussissent, & furore nimio exarsit in iracundia magna, vocauitq. omnes principes Moab & duces Ammon, * & dixit eis: Dicite mihi quis sit populus iste, qui montana obsidet: aut quae, & quales, & quantae sint ciuitates eorum: quae etiam sit virtus eorum, aut quae sit multitudo eorum: vel quis rex militiae illorum: * & quare pra omnibus, qui habitant in Oriente, isti contempserunt nos, & non exierunt obuiam nobis vt susciperent nos cu pace? Tunc Achior dux omnium filiorum Ammon respondens, ait: Si digneris audire domine mi, dicam veritatem in conspectu tuo de populo isto, qui in montanis habitat, & non egredietur verbum falsum ex ore meo. * Populus iste ex progenie Chaldaeorum est. * hic primum in Mesopotamia habitauit, quoniam noluerunt sequi deos patrum suorum, qui erant in Terra Chaldaeorum: * Deserentes itaque ceremonias patrum suorum, quae in multi-

tudine deorum erant, * vnum Deum caeli coluerunt, qui & praecepit eis vt exirent inde, & habitarent in Charan. Cumq. operuisset omnem terram fames, descenderunt in Aegyptum, illicq. per quadringentos annos sic multiplicati sunt, vt dinumerari eorum non posset exercitus. * Cumq. grauaret eos rex Aegypti, atque in aedificationibus urbium suarum in luto & latere subiugasset eos, clamauerunt ad Dominum suum, & percussit totam Terram Aegypti plagis varijs. * Cumq. eiecissent eos Aegyptij a se, & cessasset plaga ab eis, & iterum eos vellet capere, & ad suum seruitium reuocare, * fugientibus his Deus caeli mare aperuit, ita vt hinc inde aquae quasi murus solidarentur, & isti pede sicco fundum maris perambulando transirent: * In quo loco dum innumerabilis exercitus Aegyptiorum eos persequeretur, ita aquis coopertus est, vt non remaneret vel vnus, qui factum posteris nunciaret. * Egressi vero mare rubrum, deserta Sina montis occupauerunt, in quibus numquam homo habitare potuit, vel filius hominis requieuit. * Illic fontes amari obdulcati sunt eis ad bibendum, & per annos quadraginta annonam de caelo consecuti sunt. * Vbicumque ingressi sunt sine arcu & sagitta, & absque scuto & gladio, Deus eorum pugnavit pro eis, & vicit. * Et non fuit qui insultaret populo isti, nisi quando recessit a cultu Domini Dei sui. * Quotiescumque autem praeter ipsum Deum suum, alterum coluerunt, dati sunt in praedam, & in gladium, & in opprobrium. * Quotiescumque autem poenituerunt se recessisse a cultura Dei sui, dedit eis Deus caeli virtutem resistendi. * Denique Chanaanum regem, & Iebuzum, & Pherezum, & Hethum, & Hezum, & Amorrhum, & omnes potentes in Hesebon prostrauerunt, & terras eorum, & ciuitates eorum ipsi possederunt: * & vsque dum non peccarent in conspectu Dei sui, erant cum illis bona: Deus enim illorum odit iniquitatem. * Nam & ante hos annos cum recessissent a via, quam dederat illis Deus, vt ambularent in ea, ex-

ea, exterminati sunt praelijs a multis nationibus, & plurimi eorum captiui abducti sunt in terram non suam. * Nuper autem reuerſi ad Dominum Deum suum, ex dispersione qua dispersi fuerant, adunati sunt, & ascenderunt montana hæc omnia, & iterum possident Ierusalem, ubi sunt sancta eorum. * Nunc ergo mi domine, perquire si est aliqua iniquitas eorum in conspectu Dei eorum: ascendamus ad illos, quoniam tradēs tradet illos Deus eorum tibi, & subiugati erunt sub iugo potentie tue: * Si vero non est offensio populi huius coram Deo suo, non poterimus resistere illis: quoniam Deus eorum defendet illos: & erimus in opprobrium vniuersæ terræ. * Et factum est, cum cessasset loqui Achior verba hæc, irati sunt omnes magnates Holofernis, & cogitabant interficere eum, dicentes ad alterutrum: * Quis est iste, qui filios Israel posse dicat resistere regi Nabuchodonosor, & exercitibus eius, homines inermes, & sine virtute, & sine peritia artis pugne? * Vt ergo agnoscat Achior quoniam fallit nos, ascendamus in montana: & cum capti fuerint, potentes eorum, tunc cum eisdem gladio trāsuerberabitur: * vt sciat omnis gens quoniam Nabuchodonosor deus terræ est, & præter ipsum alius non est.

C A P. VI.

FACTVM est autem cum cessassent loqui, indignatus Holofernes vehementer, dixit ad Achior: * Quoniam prophetaſti nobis dicens, quod gens Israel defendatur a Deo suo, vt ostendam tibi quoniam non est Deus, nisi Nabuchodonosor: * cum percusserimus eos omnes, sicut hominem vnum, tunc & ipse cū illis Assyriorum gladio interibis, & omnis Israel tecum perditione disperiet: * & probabis quoniam Nabuchodonosor dominus sit vniuersæ terræ: tuncq. gladius militiæ meæ transiet per latera tua, & confixus cades inter vulneratos Israel, & non respirabis vltra, donec extermineris cum illis. * Porro autem si prophetiam tuam veram existimas, non concidat

vultus tuus, & pallor, qui faciem tuam obtinet, abscedat a te, si verba mea hæc putas impleri non posse. * Vt autem noueris quia simul cum illis hæc experieris, ecce ex hac hora illorum populo sociaberis, vt, dum dignas mei gladij pœnas exceperint, ipse simul vltioni subiaceas. * Tunc Holofernes præcepit seruis suis vt comprehenderent Achior, & perducerent eum in Bethuliam, & traderent eum in manus filiorum Israel. * Et accipientes eum serui Holofernis, profecti sunt per campeſtria: sed cum appropinquassent ad montana, exierunt contra eos fundibularij. * Illi autem diuerſentes a latere montis, ligauerunt Achior ad arborem manibus & pedibus, & sic victum restibus dimiserunt eum, & reuerſi sunt ad dominum suum. * Porro filij Israel descendentes de Bethulia, venerunt ad eum: Quem soluentes duxerunt ad Bethuliam, atque in medium populi illum statuentes, percunctati sunt quid rerum esset quod illum victum Assyrij reliquissent. * In diebus illis erant illic principes, Ozias filius Micha de tribu Simeon, & Charmi, qui & Gothoniel. * In medio itaque seniorum, & in conspectu omnium, Achior dixit omnia quæ locutus ipse fuerat ab Holoferne interrogatus: & qualiter populus Holofernis voluisset propter hoc verbum interficere eum, & quemadmodum ipse Holofernes iratus iusserit eum Israelitis hac de causa tradi: vt, dum vicerit filios Israel, tunc & ipsum Achior diuersis iubeat interire supplicijs, propter hoc quod dixisset: Deus cæli defensor eorum est. * Cumq. Achior vniuersa hæc exposuisset, omnis populus cecidit in faciem, adorantes Dominum, & communi lamentatione & fletu vnanimis preces suas Domino effuderunt, * dicentes: Domine Deus cæli & terræ, intueri superbiam eorum, & respice ad nostram humilitatem, & faciem sanctorum tuorum attēde, & ostende quoniam non derelinquis præsumentes de te: & præsumentes de se, & de sua virtute gloriantes, humilias. * Finito itaque fletu, & per totam diem oratione populorum

rum completa, consolati sunt Achior, * dicentes: Deus patrum nostrorum, cuius tu virtutem prædicasti, ipse tibi hanc dabit vicissitudinem, ut eorum magis tu interitum videas. * Cum vero Dominus Deus noster dederit hanc libertatem servis suis, sit & tecum Deus in medio nostri: ut sicut placuerit tibi, ita cum tuis omnibus conuerferis nobiscum. * Tunc Ozias, finito consilio, suscepit eum in domum suam, & fecit ei cœnam magnam. * Et vocatis omnibus presbyteris, simul expleto ieiunio refecerunt. * Postea vero conuocatus est omnis populus, & per totam noctem intra ecclesiam orauerunt petentes auxilium a Deo Israel.

CAP. VII.

HOLOFERNES autem altera die præcepit exercitibus suis ut ascenderent contra Bethuliam. * Erant autem pedites bellatorum centum viginti millia, & equites viginti duo millia, præter præparationes virorum illorum, quos occupauerat captiuitas, & abducti fuerant de prouincijs & urbibus vniuersæ iuuentutis. * Omnes parauerunt se pariter ad pugnam contra filios Israel, & venerunt per crepidinem montis usque ad apicem, qui respicit super Dothain, a loco qui dicitur Belma usque ad Chelmon, qui est contra Esdrelon. * Filij autem Israel ut viderunt multitudinem illorum, prostrauerunt se super terram, mittentes cinerem super capita sua, vnanimes orantes ut Deus Israel misericordiam suam ostenderet super populum suum. * Et assumptes arma sua bellica, sederunt per loca, quæ ad angusti itineris tramitem dirigunt inter montosa, & erant custodientes ea tota die & nocte. * Porro Holofernes, dum circuit per gyrum, reperit quod fons, qui influebat, aquæ ductum illorum a parte australi extra ciuitatem dirigeret: & incidere præcepit aquæ ductum illorum. * Erant tamen non longe a muris fontes, ex quibus furtim videbantur haurire aquam ad refocillandum potius quàm ad potandum. * Sed filij Ammon, &

Moab accesserunt ad Holofernem, dicentes: Filij Israel non in lancea, nec in sagitta confidunt, sed montes defendunt illos, & muniunt illos colles in præcipitiis constituti. * Ut ergo sine congressione pugne possis superare eos, pone custodes fontium, ut non hauriant aquam ex eis, & sine gladio interficies eos, vel certe fatigati tradent ciuitatem suam, quam putant in montibus positam superari non posse. * Et placuerunt verba hæc coram Holoferne, & coram satellitibus eius, & constituit per gyrum centenarios per singulos fontes. * Cumque ista custodia per dies viginti fuisset expleta, defecerunt cisternæ, & collectiones aquarum omnibus habitantibus Bethuliam, ita ut non esset intra ciuitatem unde satiarentur vel vna die, quoniam ad mensuram dabatur populis aqua quotidie. * Tunc ad Oziam congregati omnes viri, feminaeque, iuuenes, & paruuli, omnes simul vna voce dixerunt: Iudicet Deus inter nos & te, quoniam fecisti in nos mala, nolens loqui pacifice cum Assyrijs, & propter hoc vendidit nos Deus in manibus eorum. * Et ideo non est qui adiuuet, cum prosternamur ante oculos eorum in siti, & perditione magna. * Et nunc congregate vniuersos, qui in ciuitate sunt, ut sponte tradamus nos omnes populo Holofernis: * Melius est enim ut captiui benedicamus Dominum, viuentes, quàm moriamur, & simus opprobrium omni carni, cum viderimus vxores nostras, & infantes nostros mori ante oculos nostros. * Contestamur hodie cælum & terram, & Deum patrum nostrorum, qui vliscitur nos secundum peccata nostra, ut iam tradatis ciuitatem in manu militiæ Holofernis, & sit finis noster brevis in ore gladij, qui longior efficitur in ariditate sitis. * Et cum hæc dixissent, factus est fletus & ululatus magnus in ecclesia ab omnibus, & per multas horas vna voce clamauerunt ad Deum, dicentes: * Peccauimus cum patribus nostris, iniuste egimus, iniquitatem fecimus. * Tu, quia pius es, miserere nostri,

nostri, aut in tuo flagello vindica iniquitates nostras, & noli tradere confitentes te populo, qui ignorat te, * vt non dicant inter Gentes: Vbi est Deus eorum? * Et cum fatigati his clamoribus, & his fletibus lassati filuissent, * exurgēs Ozias infusus lacrymis, dixit: Aequo animo estote fratres, & hos quinque dies expectemus a Domino misericordiam: * Forsitan enim indignationem suam abscindet, & dabit gloriam nomini suo. * Si autem transactis quinque diebus non venerit adiutorium, faciemus hæc verba, quæ locuti estis.

C A P . V I I I .

ET factum est, cum audisset hæc verba Iudith vidua, quæ erat filia Merari, filij Idox, filij Ioseph, filij Ozia, filij Elai, filij Iamnor, filij Gedeon, filij Raphaim, filij Achitob, filij Melchiaz, filij Enan, filij Nathania, filij Salathiel, filij Simeon, filij Ruben: * & vir eius fuit Manasses, qui mortuus est in diebus messis hordeaceæ: * instabat enim super alligantes manipulos in campo, & venit æstus super caput eius, & mortuus est in Bethulia ciuitate sua, & sepultus est illic cum patribus suis. * Erat autem Iudith relicta eius vidua iam annis tribus, & mensibus sex. * Et in superioribus domus suæ fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur, * & habens super lumbos suos cilicium, ieiunabat omnibus diebus vitæ suæ, præter sabbata, & neomenias, & festa domus Israel. * Erat autem eleganti aspectu nimis, cui vir suus reliquerat diuitias multas, & familiam copiosam, ac possessiones armentis bouum, & gregibus ouium plenas. * Et erat hæc in omnibus famosissima, quoniam timebat Dominum valde, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum. * Hæc itaque cum audisset quoniam Ozias promississet quod transacto quinto die traderet ciuitatem, misit ad presbyteros Chabri, & Charmi. * Et venerunt ad illam, & dixit illis: Quod est hoc verbum, in quo consensit Ozias, vt tradat ciuitatem Assyrijs si intra quinque dies non venerit

vobis adiutoriū? * Et qui estis vos, qui tentatis Dominum? * Non est iste sermo, qui misericordiam prouocet, sed potius qui irā excitet, & furorem accendat. * Posuistis vos tempus miserationis Domini, & in arbitriū vestrum, diem constituistis ei. * Sed quia patiens Dominus est, in hoc ipso pœniteamus, & indulgentiam eius fufis lacrymis postulemus: * non enim quasi homo, sic Deus comminabitur, neque sicut filius hominis ad iracundiam inflammabitur. * Et ideo humiliemus illi animas nostras, & in spiritu constituti humiliato, seruientes illi, * dicamus flentes Domino, vt secundum voluntatem suam sic faciat nobiscum misericordiam suam: vt sicut conturbatū est cor nostrum in superbia eorum, ita etiam de nostra humilitate gloriemur: * quoniam nō sumus secuti peccata patrum nostrorum, qui dereliquerunt Deum suum, & adoraerunt deos alienos, * pro quo scelere dati sunt in gladium, & in rapinam, & in confusionē inimicis suis: nos autem alterum Deum nescimus præter ipsum. * Expectemus humiles consolationem eius, & exquiret sanguinem nostrum de afflictionibus inimicorum nostrorum, & humiliabit omnes Gentes, quæcumque insurgunt cōtra nos, & faciet illas sine honore Dominus Deus noster. * Et nunc fratres, quoniā vos estis presbyteri in populo Dei, & ex vobis pendet anima illorum, ad eloquium vestrum corda eorum erigite, vt memores sint, quia tentati sunt patres nostri vt probarentur, si vere cōlerent Deum suum. * Memores esse debent, quomodo pater noster Abraam tentatus est, & per multas tribulationes probatus, Dei amicus effectus est. * Sic Isaac, sic Iacob, sic Moyfes, & omnes qui placuerunt Deo, per multas tribulationes trāsierunt fideles. * Illi autem, qui tentationes non susceperunt cum timore Domini, & impatientiam suam & improprium murmurationis suæ contra Dominum protulerunt, * exterminati sunt ab exterminatore, & a serpentibus perierunt. * Et nos ergo non vliscamur nos pro his, quæ patimur, * sed reputantes peccatis

nostris hæc ipsa supplicia minora esse flagella Domini, quibus quasi serui corripimur ad emendationem, & non ad perditionem nostram euenisse credamus. * Et dixerunt illi Ozias, & presbyteri: Omnia, quæ locuta es, vera sunt, & non est in sermonibus tuis vlla reprehensio: * Nunc ergo ora pro nobis, quoniam mulier sancta es, & timens Deum. * Et dixit illis Iudith: Sicut quod potui loqui, Dei esse cognoscitis: * ita quod facere disposui, probate si ex Deo est, & orate vt firmum faciat Deus consilium meum. * Stabitis vos ad portam nocte ista, & ego exeam cum abra mea: & orate, vt sicut dixistis, in diebus quinque respiciat Dominus populum suum Israel. * Vos autem nolo vt scrutemini actum meum, & vsque dum renunciem vobis, nihil aliud fiat, nisi oratio pro me ad Dominum Deum nostrum. * Et dixit ad eam Ozias princeps Iuda: Vade in pace, & Dominus sit tecum in vltionem inimicorum nostrorum. Et reuertentes abierunt.

CAP. IX.

QUIBUS abscedentibus, Iudith ingressa est oratorium suum: & induens se cilicio, posuit cinerem super caput suum: & prosternens se Domino, clamabat ad Dominum, dicens: * Domine Deus patris mei Simeon, qui dedisti illi gladium in defensionem alienigenarum, qui violatores extiterunt in coinquinatione sua, & denudaerunt femur virginis in confusionem: * & dedisti mulieres illorum in prædam, & filias illorum in captiuitatem: & omnem prædam in diuisionem seruis tuis, qui zelauerunt zelum tuum: subueni quæso te Domine Deus meus mihi viduæ. * Tu enim fecisti priora, & illa post illa cogitasti: & hoc factum est quod ipse voluisti. * Omnes enim viæ tuæ paratæ sunt, & tua iudicia in tua prouidentia posuisti. * Respice castra Assyniorum nunc, sicut tunc castra Ægyptiorum videre dignatus es, quando post seruos tuos armati currebant, confidentes in quadrigis, & in equitatu suo, & in multitudine bellatorum. * Sed aspexisti super castra eorum, & tenebræ fa-

8 tigauerunt eos. * Tenuit pedes eorum abyssus, & aquæ operuerunt eos. * Sic fiant & illi Domine qui confidunt in multitudine sua, & in curribus suis, & in contis, & in scutis, & in sagittis suis, & in lanceis gloriantur, 10 * & nesciunt quia tu ipse es Deus noster, qui conteris bella ab initio, & Dominus nomen est tibi. * Erige brachium tuum sicut ab initio, & allide virtutem illorum in virtute tua: cadat virtus eorum in iracundia tua, qui promittunt se violare sancta tua, & polluere tabernaculum nominis tui, & deicere gladio suo cornu altaris tui. * Fac Domine, vt gladio proprio eius superbia amputetur: 13 * capiatur laqueo oculorum suorum in me, & percuties eum ex labijs charitatis meæ. 14 * Da mihi in animo constantiam, vt contemnam illum: & virtutem, vt euertam illum. 15 * Erit enim hoc memoriale nominis tui, cum manus femine deiecerit eum. * Non enim in multitudine est virtus tua Domine, neque in equorum viribus voluntas tua est; nec superbi ab initio placuerunt tibi: sed humilium & mansuetorum semper tibi 17 placuit deprecatio. * Deus cælorum, creator aquarum, & Dominus totius creaturæ, exaudi me miseram deprecantem, & de tua misericordia præsumentem. * Memento Domine testamenti tui, & da verbum, in ore meo, & in corde meo consilium corrobora, vt domus tua in sanctificatione tua permaneat: * & omnes Gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est alius præter te.

CAP. X.

FACTUM est autem, cum cessasset clamare ad Dominum, surrexit de loco, in quo iacuerat prostrata ad Dominum: * Vocauitq. abram suam, & descendens in domum suam, abstulit a se cilicium, & exiit se vestimentis viduitatis suæ, & lauit corpus suum, & vnxit se myro optimo, & discriminauit crinem capitis sui, & imposuit mitram super caput suum, & induit se vestimentis iucunditatis suæ, induitq. sandalia pedibus suis, assumpsitq. dextraliola, & lilia, & in-

& in aures, & annulos, & omnibus ornamentis suis ornauit se. * Cui etiam Dominus contulit splendorem: quoniam omnis ista compositio non ex libidine, sed ex virtute pendebat: & ideo Dominus hanc in illam pulchritudinem ampliauit, vt incomparabili decore omnium oculis appareret. * Imposuit itaque abra suae ascoperae vini, & vas olei, & polentam, & palathas, & panes, & caseum, & profecta est. * Cumq. venissent ad portam ciuitatis, inuenerunt expectantem Oziam & presbyteros ciuitatis. * Qui cum vidissent eam, stupentes mirati sunt nimis pulchritudinem eius. * Nihil tamen interrogantes eam, dimiserunt transire, dicentes: Deus patrum nostrorum det tibi gratiam, & omne consilium tui cordis sua virtute corroboret, vt gloriatur super te Ierusalem, & sit nomen tuum in numero sanctorum & iustorum. * Et dixerunt hi qui illic erant, omnes vna voce: Fiat, fiat. * Iudith vero orans Dominum, transiit per portas ipsa & abra eius. * Factum est autem, cum descenderet montem, circa ortum diei, occurrerunt ei exploratores Assyriorum, & tenuerunt eam, dicentes: Vnde venis? aut quo vadis? Quae respondit: Filia sum Hebraeorum, ideo ego fugi a facie eorum, quoniam futurum agnouit, quod dentur vobis in depradationem, pro eo quod contemnentes vos, noluerunt ultro tradere seipsums vt inuenirent misericordiam in conspectu vestro. * Hac de causa cogitavi mecum, dicens: Vadam ad faciem principis Holofernus, vt indicem illi secreta illorum, & ostendam illi quo aditu possit obtinere eos, ita vt non cadat vir vnus de exercitu eius. * Et cum audissent viri illi verba eius, considerabant faciem eius, & erat in oculis eorum stupor, quoniam pulchritudinem eius mirabantur nimis. * Et dixerunt ad eam: Conseruasti animam tuam eo quod tale reperisti consilium, vt descenderes ad dominum nostrum. * Hoc autem scias, quoniam cum steteris in conspectu eius, bene tibi faciet, & eris gratissima in corde eius. Duxeruntq. illam ad tabernaculum Holofernus, annun-

17 ciantes eam. * Cumq. intrasset ante faciem eius, statim captus est in suis oculis Holo-
18 fernes. * Dixeruntq. ad eum satellites eius: Quis contemnat populum Hebraeorum, qui tam decoras mulieres habent, vt non pro his merito pugnare contra eos debeamus? * Videns itaque Iudith Holofernem sedentem in conopaeo, quod erat ex purpura, & auro, & smaragdo, & lapidibus pretiosis intextum: * & cum in faciem eius intendisset, adorauit eum, prosternens se super terram. Et eleuauerunt eam serui Holofernus, iubente domino suo.

C A P . X I .

1 T V N C Holofernus dixit ei: Aequo animo esto, & noli pauere in corde tuo: quoniam ego numquam nocui viro, qui voluit seruire Nabuchodonosor regi. * Populus autem tuus, si non contempsisset me, non leuasset lanceam meam super eum. * Nunc autem dic mihi, qua ex causa recessisti ab illis, & placuit tibi vt venires ad nos? * Et dixit illi Iudith: Sume verba ancillae tuae, quoniam si secutus fueris verba ancillae tuae, persectam rem faciet Dominus tecum. * Viuit enim Nabuchodonosor rex terrae, & viuit virtus eius, quae est in te ad correptionem omnium animarum errantium: quoniam non solum homines seruiunt illi per te, sed & bestiae agri obtemperant illi. * Nunciatur enim animi tui industria vniuersis gentibus, & indicatum est omni saeculo, quoniam tu solus bonus, & potens es in omni regno eius, & disciplina tua omnibus prouincijs praedicatur. * Nec hoc latet, quod locutus est Achior, nec illud ignoratur, quod ei iussis euenire. * Costat enim, Deum nostrum sic peccatis offensum, vt mandauerit per prophetas suos ad populum, quod tradat eum pro peccatis suis. * Et quoniam sciunt se offendisse Deum suum filij Israel, tremor tuus super ipsos est. * Insuper etiam fames inuadit eos, & ab ariditate aquae iam inter mortuos computantur. * Denique hoc ordinant, vt interficiant pecora sua, & bibant sanguinem eorum: * & sancta Domini Dei

fui quæ præcepit Deus non contingi, in frumento, vino, & oleo, hæc cogitauerunt impendere, & volunt consumere quæ nec manibus deberent contingere: ergo quoniam hæc faciunt, certum est quod in perditione dabuntur. * Quod ego ancilla tua cognoscens, fugi ab illis, & misit me Dominus hæc ipsa nunciare tibi. * Ego enim ancilla tua Deum colo, etiam nunc apud te: & exiet ancilla tua, & orabo Deum, & dicet mihi quando eis reddat peccatū suum, & veniens nuntiabo tibi, ita ut ego adducam te per mediam Ierusalem, & habebis omnem populum Israel, sicut oues, quibus non est pastor, & non latrabit vel vnus canis contra te: * quoniam hæc mihi dicta sunt per prouidentiam Dei. * Et quoniam iratus est illis Deus, hæc ipsa missa sum nūciare tibi. * Placuerūt autem omnia verba hæc coram Holoferne, & coram pueris eius, & mirabantur sapientiā eius, & dicebant alter ad alterum: * Non est talis mulier super terram in aspectu, in pulchritudine, & in sensu verborum. * Et dixit ad illam Holofernes: Benefecit Deus, qui misit te ante populum, ut des illum tu in manibus nostris: & quoniam bona est promissio tua, si fecerit mihi hoc Deus tuus, erit & Deus meus, & tu in domo Nabuchodonosor magna eris, & nomen tuum nominabitur in vniuersa terra.

CAP. XII.

TVNO iussit eā introire vbi repositi erant thesauri eius, & iussit illic manere eam, & cōstituit quid daretur illi de cōuiuio suo. * Cui respondit Iudith, & dixit: Nunc non potero māducare ex his, quæ mihi præcipis tribui, ne veniat super me offensio: ex his autem, quæ mihi detuli, manducabo. * Cui Holofernes ait: Si defecerint tibi ista, quæ tecū detulisti, quid faciemus tibi? * Et dixit Iudith: Viuit anima tua domine meus, quoniam non expendet omnia hæc ancilla tua, donec faciat Deus in manu mea hæc, quæ cogitavi. Et induxerunt illam serui eius in tabernaculum, quod præceperat. * Et petijt dum introiret, ut daretur ei copia nocte &

ante lucem egrediēdi foras ad orationem, & deprecandi Dominum. * Et præcepit cubicularijs suis ut sicut placeret illi, exiret & introiret ad adorandum Deum suum, per triduum: & exhibat noctibus in vallem Bethulia, & baptizabat se in fonte aquæ. * Et ut ascendebat, orabat Dominum Deum Israel, ut dirigeret viam eius ad liberationem populi sui. * Et introiens, mūda manebat in tabernaculo vsque dum acciperet escam suā in vespere. * Et factum est, in quarto die Holofernes fecit cœnam seruis suis, & dixit ad Vagao eunuchum suum: Vade, & suade Hebræam illā ut sponte consentiat habitare mecum: * Fœdum est enim apud Assyrios, si femina irrideat virum agendo ut immunis ab eo transeat. * Tunc introiuit Vagao ad Iudith, & dixit: Non vereatur bona puella introire ad dominum meum, ut honorificetur ante faciem eius, ut manducet cum eo, & bibat vinum in iucunditate. * Cui Iudith respondit: Quæ ego sum, ut contradicam domino meo? * Omne quod erit ante oculos eius bonum & optimum faciam. Quidquid autē illi placuerit, hoc mihi erit optimum omnibus diebus vitæ meæ. * Et surrexit, & ornauit se vestimento suo, & ingressa stetit ante faciem eius. * Cor autē Holofernis concussus est: erat enim ardens in concupiscentia eius. * Et dixit ad eam Holofernes: Bibenunc, & accumbe in iucunditate, quoniam inuenisti gratiam coram me. * Et dixit Iudith: Bibam domine, quoniam magnificata est anima mea hodie præ omnibus diebus meis. * Et accepit, & manducauit, & bibit coram ipso ea, quæ parauerat illi ancilla eius. * Et iucundus factus est Holofernes ad eam, bibitq. vinum multum nimis, quantum numquam biberat in vita sua.

CAP. XIII.

VT autē sero factum est, festinauerunt serui illius ad hospitia suā, & conclusit Vagao hostia cubiculi, & abiit. * erāt autem omnes fatigati a vino: eratq. Iudith sola in cubiculo: * Porro Holofernes iacebat in lecto, nimia ebrietate sopitus. * Dixitq. Iudith puellæ

puellæ suæ vt staret foris ante cubiculum, & obseruaret. Stetitq. Iudith ante lectū, orans cum lacrymis, & labiorū motu in silentio, *dicens: Cōfirma me Domine Deus Israel, & respice in hac hora ad opera manuum mearum, vt, sicut promissisti, Ierusalē ciuitatē tuā erigas: & hoc quod credēs per te posse fieri cogitauī, perficiam. *Et cum hæc dixisset, accessit ad columnā, quæ erat ad caput lectuli eius, & pugionem eius, qui in ea ligatus pendeat, exoluit. *Cumq. euaginasset illū, apprehendit comam capitis eius, & ait: Cōfirma me Domine Deus in hac hora. * & percussit bis in ceruicem eius, & abscidit caput eius, & abstulit conopœum eius a columnis, & euoluit corpus eius trūcum. *Et post pusillum exiuit, & tradidit caput Holofernis ancillæ suæ, & iussit vt mitteret illud in peram suam. *Et exierunt duæ, secundum consuetudinem suam, quasi ad orationem, & transierunt castra, & gyrantes vallem, venerunt ad portam ciuitatis. *Et dixit Iudith a longe custodibus murorum: Aperite portas, quoniā nobiscum est Deus, qui fecit virtutem in Israel. *Et factum est, cū audissent viri vocem eius, vocauerunt presbyteros ciuitatis. *Et concurrerunt ad eam omnes, a minimo vsque ad maximum: quoniam sperabant eam iam non esse venturam. *Et accedentes luminaria congryauerunt circa eā vniuersi: illa autem ascendens in eminentiorem locum, iussit fieri silentium. Cumq. omnes tacuissent, *dixit Iudith: Laudate Dominū Deum nostrum, qui non deseruit sperantes in se: & in me ancilla sua adimpleuit misericordiam suam, quam promissit domui Israel: & interfecit in manu mea hostem populi sui hac nocte. *Et proferens de pera caput Holofernis, ostendit illis, dicens: Ecce caput Holofernis principis militiæ Assyriorum, & ecce conopœum illius, in quo recubebat in ebrietate sua, vbi per manum feminae percussit illū Dominus Deus noster. *Viuit autem ipse Dominus, quoniā custodiuit me Angelus eius & hinc euntē, & ibi commorantem, & inde huc reuertentem, & non permisit me Dominus ancillam suam

coinquinari, sed sine pollutione peccati reuocauit me vobis gaudentē in victoria sua, in euasione mea, & in liberatione vestra. *Confitemini illi omnes, quoniam bonus, quoniam in sæculū misericordia eius. *Vniuersi autē adorantes Dominum, dixerunt ad eam: Benedixit te Dominus in virtute sua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros. *Porro Ozias princeps populi Israel, dixit ad eam: Benedicta es tu filia a Domino Deo excelso præ omnibus mulieribus super terram. *Benedictus Dominus, qui creauit cælum & terram, qui te direxit in vulnera capitis principis inimicorum nostrorum: *quia hodie nomen tuum ita magnificauit, vt non recedat laus tua de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini in æternum, pro quibus non pepercisti animæ tuæ propter angustias & tribulationem generis tui, sed subuenisti ruinæ ante conspectum Dei nostri. *Et dixit omnis populus: Fiat, fiat. *Porro Achior vocatus venit, & dixit ei Iudith: Deus Israel, cui tu testimoniū dedisti quod vlciscatur se de inimicis suis, ipse caput omnium incredulorum incidit hac nocte in manu mea. *Et vt probes quia ita est, ecce caput Holofernis, qui in contemptu superbiæ suæ Deum Israel contempsit, & tibi interitum minabatur, dicens: Cum captus fuerit populus Israel, gladio perforari præcipiam latera tua. *Videns autem Achior caput Holofernis, angustiatu præ pauore, cecidit in faciem suam super terrā, & æstuauit anima eius. *Postea vero quā resūpto spiritu recreatus est, procidit ad pedes eius, & adorauit eā, & dixit: Benedicta tu a Deo tuo in omni tabernaculo Iacob, quoniā in omni gente, quæ audierit nomen tuum, magnificabitur super te Deus Israel.

C A P. X I I I.

DIxit autem Iudith ad omnem populum: Audite me fratres, suspendite caput hoc super muros nostros: *Et erit, cum exierit Sol, accipiat vnusquisque arma sua, & exite cum impetu, nō vt descendatis deorsum, sed quasi impetum facientes. *Tunc explo-

exploratores necesse erit ut fugiant ad principem suum excitandum ad pugnam. Cumque duces eorum cucurrerint ad tabernaculum Holofernis, & inuenerint eum truncum in suo sanguine volutatum, decidet super eos timor. Cumque cognoueritis fugere eos, ite post illos securi, quoniam Dominus conteret eos sub pedibus vestris. Tunc Achior videns virtutem, quam fecit Deus Israel, relicto gentilitatis ritu, credidit Deo, & circumcidit carnem præputij sui, & appositus est ad populum Israel, & omnis successio generis eius usque in hodiernum diem. Mox autem ut ortus est dies, suspenderunt super muros caput Holofernis, accepitque unusquisque vir arma sua, & egressi sunt cum grandi strepitu & ululatu. Quod videntes exploratores, ad tabernaculum Holofernis cucurrerunt. Porro hi, qui in tabernaculo erant, venientes, & ante ingressum cubiculi perstreptentes, excitandi gratia, inquietudinem arte moliebantur, ut non ab excitantibus, sed a sonantibus Holofernes euigilaret. Nullus enim audebat cubiculum virtutis Assyriorum pulsando aut intrando aperire. Sed cum venissent eius duces ac tribuni, & vniuersi maiores exercitus regis Assyriorum, dixerunt cubicularijs: Intrate, & excitate illum, quoniam egressi mures de cauernis suis, ausi sunt prouocare nos ad prælium. Tunc ingressus Vagao cubiculum eius, stetit ante cortinam, & plausum fecit manibus suis: suspicabatur enim illum cum Iudith dormire. Sed cum nullum motum iacentis sensu aurium caperet, accessit proximans ad cortinam, & eleuans eam, vidensque cadauer absque capite Holofernis in suo sanguine tabefactum iacere super terram, exclamauit voce magna cum fletu, & scidit vestimenta sua. Et ingressus tabernaculum Iudith, non inuenit eam, & exiit foras ad populum, & dixit: Vna mulier Hebræa fecit confusionem in domo regis Nabuchodonosor: ecce enim Holofernes iacet in terra, & caput eius non est in illo. Quod cum audissent principes virtutis Assyriorum, sciderunt omnes vestimenta sua, & intolerabilis timor & tremor cecidit super eos, & turbati sunt animi eorum val-

de. Et factus est clamor incomparabilis in medio castrorum eorum.

C A P. XV.

CUMQUE OMNIS exercitus decollatum Holofernem audisset, fugit mens & consilium ab eis, & solo tremore & metu agitati, fugæ præsidium sumunt, ita ut nullus loqueretur cum proximo suo, sed inclinato capite, relicto omnibus, euadere festinabant Hebræos, quos armatos super se venire audiebant, fugientes per vias camporum & semitas collium. Videntes itaque filij Israel fugientes, secuti sunt illos. Descenderuntque clangentes tubis, & ululantes post ipsos. Et quoniam Assyrij non adunati, in fugam ibant præcipientes: filij autem Israel vno agmine persequentes, debilitabant omnes, quos inuenire potuissent. Milit itaque Ozias nuncios per omnes ciuitates & regiones Israel. Omnis itaque regio, omnisque vrbs electam iuuentutem armatam milit post eos, & persecuti sunt eos in ore gladij, quousque peruenirent ad extremitatem finium suorum. Reliqui autem, qui erant in Bethulia, ingressi sunt castra Assyriorum, & prædam, quam fugientes Assyrij reliquerant, abstulerunt, & onustati sunt valde. Hi vero, qui victores reuerfi sunt ad Bethuliam, omnia quæ erant illorum attulerunt secum, ita ut non esset numerus in pecoribus, & iumentis, & vniuersis mobilibus eorum, ut a minimo usque ad maximum omnes diuites fierent de prædationibus eorum. Ioachim autem summus pontifex de Ierusalem venit in Bethuliam cum vniuersis presbyteris suis ut videret Iudith. Quæ cum exisset ad illum, benedixerunt eam omnes vna voce, dicentes: Tu gloria Ierusalem, tu lætitia Israel, tu honorificètia populi nostri: quia fecisti viriliter, & confortatum est cor tuum, eo quod castitatem amaueris, & post virum tuum, alterum nescieris: ideo & manus Domini confortauit te, & ideo eris benedicta in æternum. Et dixit omnis populus: Fiat, fiat. Per dies autem triginta, vix collecta sunt spolia Assyriorum a populo Israel. Porro autem vniuersa, quæ Holofer-

nis peculiatia fuisse probata sunt, dederunt
Iudith in auro, & argento, & vestibus, &
gemmis, & omni supellectili, & tradita sunt
omnia illi a populo. Et omnes populi gau-
debant cum mulieribus, & virginibus, &
iuuenibus, in organis, & citharis,

C A P . . X V I .

Tunc cantauit canticum hoc Domi-
no Iudith, dicens:

* Incipite Domino in tympanis, cantate
Domino in cymbalis, modulamini illi psal-
mū nouū, exaltate, & inuocate nomen eius.

* Dominus conterens bella, Dominus no-
men est illi.

* Qui posuit castra sua in medio populi
sui, vt eriperet nos de manu omnium ini-
micorum nostrorum.

* Venit Assur ex montibus ab Aquilone
in multitudine fortitudinis suæ: cuius mul-
tudo obturauit torrentes, & equi eorum
cooperuerunt valles.

* Dixit se incensurum fines meos, & iuue-
nes meos occisurum gladio, infantes meos
dare in prædam, & virgines in captiuitatē.

* Dominus autem omnipotens nocuit eū,
& tradidit eum in manus feminæ, & con-
fodit eum.

* Non enim cecidit potens eorum a iuue-
nibus, nec filij Titan percusserunt eum, nec
excelli gigātes opposuerūt se illi, sed Iudith
filia Merari in specie faciei suæ dissoluit eū.

* Exiit enim se vestimento viduitatis, &
induit se vestimento lætitiæ in exultatione
filiorum Israel.

* Vnxit faciem suam vnguento, & colli-
gauit cincinnos suos mitra, accepit stolam
nouam ad decipiendum illum.

* Sandalia eius rapuerunt oculos eius,
pulchritudo eius captiuam fecit animam
eius, amputauit pugione ceruicem eius.

* Horruerunt Persæ constantiam eius, &
Medi audaciam eius.

* Tunc ululauerūt castra Assyriorū, quādo
apparuerunt humiles mei, arescētes in siti.

* Filij puellarum compunxerunt eos, &
sicut pueros fugientes occiderunt eos: pe-
rierunt in prælio a facie Domini Dei mei.

* Hymnum cantemus Domino, hymnum
nouum cantemus Deo nostro.

* Adonai Domine magnus es tu, & præ-
clarus in virtute tua, & quem superare ne-
mo potest.

* Tibi seruiat omnis creatura tua: quia di-
xisti, & facta sunt: misisti spiritum tuum, &
creata sunt, & non est qui resistat voci tuæ.

* Montes a fundamentis mouebuntur cū
aquis: petrae, sicut cera, liquecent ante fa-
ciem tuam.

* Qui autem timent te, magni erunt apud
te per omnia.

* Væ genti insurgenti super genus meum:
Dominus enim omnipotens vindicabit in
eis, in die iudicij visitabit illos.

* Dabit enim ignem, & vermes in carnes
eorum, vt vrantur, & sentiant vsque in sem-
piternum.

* Et factum est post hæc, omnis populus
post victoriam venit in Ierusalem adorare
Dominum: & mox vt purificati sunt, obtu-
lerunt omnes holocausta, & vota, & repro-

missiones suas. Porro Iudith vniuersa vasa
bellica Holofernīs, quæ dedit illi populus,
& conopæum, quod ipsa substulerat de cu-
bili ipsius, obtulit in anathema obliuionis:

* Erat autem populus iucundus secundum
faciem sanctorum, & per tres menses gau-
dium huius victoriæ celebratum est cum Iu-
dith.

* Post dies autē illos vnusquisque re-
diit in domum suam, & Iudith magna facta
est in Bethulia, & præclior erat vniuersæ

terræ Israel. * Erat etiam virtuti castitas ad-
iuncta, ita vt non cognosceret virū omnibus
diebus vitæ suæ, ex quo defunctus est Ma-
nasses vir eius.

* Erat autē diebus festis pro-
cedens cum magna gloria. * Mansit autem
in domo viri sui annos centum quinque, &
dimisit abram suam liberam, & defuncta est

ac sepulta cū viro suo in Bethulia. * Luxitq.
illam omnis populus diebus septem. * In
omni autem spatio vitæ eius non fuit qui

perturbaret Israel, & post mortem eius an-
nis multis. * Dies autem victoriæ huius fe-
stiuitatis, ab Hebræis in numero sanctorum
dierum accipitur, & colitur a Iudæis ex il-
lo tempore vsque in præsentem diem.

LIBER ESTHER.

CAPVT PRIMVM.

IN diebus Assueri, qui regna-
uit ab India vsque Æthio-
pam super centum viginti
septem prouincias: quando
sedit in solio regni sui, Su-
san ciuitas regni eius exordium fuit. Tercio
igitur anno imperij sui fecit grande cō-
uiuuium cunctis principibus, & pueris suis,
fortissimis Persarum, & Medorum inclytis,
& præfectis prouinciarum coram se, vt ostenderet
diuitias gloriæ regni sui, ac magnitudinem,
atque iactantiam potētiae suæ, multo tempore,
centum videlicet & octoginta diebus. Cumq.
implerentur dies cōuiuuii, inuitauit omnem
populum, qui inuentus est in Susan, a maximo
vsque ad minimum: & iussit septem diebus
conuiuuium præparari in vestibulo horti,
& nemoris, quod regio cultu & manu
constitutum erat. Et pendebant ex omni parte
tentoria aërij coloris & carbasini ac hyacinthini,
sustenrata funibus byssinis, atque purpureis,
qui eburneis circulis inserti erant, & columnis
marmoreis fulciebantur. Lectuli quoque
aurei & argentei, super pauimentum smaragdino
& pario stratum lapide, dispositi erant:
quod mira varietate pictura decorabat. Bibebant
autem qui inuitati erant, aureis poculis, & alijs
atque alijs vasis cibi inferebantur. Vinum quoque,
vt magnificentia regia dignum erat, abundans,
& præcipuum ponebatur. Nec erat qui nolentes
cogeret ad bibendum, sed sicut rex statuerat,
præponens mensis singulos de principibus
suis vtsumeret vnusquisque quod vellent. Vasthi
quoque regina fecit conuiuuium feminarum
in palatio, vbi rex Assuerus manere consueuerat.
Itaque die septimo, cum rex esset hilarior,
& post nimiam potationē incaluisset mero,
præcepit Maumam, & Bazatha, & Harbona,
& Bagatha, &

Abgatha, & Zethar, & Charchas, septem eunuchis,
qui in conspectu eius ministrabant, vt introduceret
reginam Vasthi coram rege, posito super caput
eius diademate, vt ostenderet cunctis populis
& principibus pulchritudinem illius: erat enim
pulchra valde. Quæ renuit, & ad regis imperium,
quod per eunuchos mandauerat, venire contempsit.
Vnde iratus rex, & nimio furore succensus,
interrogauit sapientes, qui ex more regio
semper ei aderant, & illorum faciebat cuncta
consilio, scientium leges, ac iura maiorum:
(erant autem primi & proximi, Charfena,
& Sethar, & Admatha, & Tharsis, & Mares,
& Marsana, & Mamuchan, septem duces
Persarum, atque Medorum, qui videbant
faciem regis, & primi post eum residere
soliti erant) cui sententiæ Vasthi regina
subiaceret, quæ Assueri regis imperium,
quod per eunuchos mandauerat, facere noluis-
set. Responditq. Mamuchan, audiente rege,
atque principibus, Non solum regem læsit
regina Vasthi, sed & omnes populos, & principes,
qui sunt in cunctis prouincijs regis Assueri.
Egredietur enim sermo reginæ ad omnes mulieres,
vt contemnant viros suos, & dicant: Rex
Assuerus iussit vt regina Vasthi intraret
ad eum, & illa noluit. Atque hoc exemplo
omnes principum coniuges Persarum atque
Medorum, paruipendent imperia maritorum:
vnde regis iusta est indignatio. Si tibi placet,
egredietur edictum a facie tua, & scribatur
iuxta legem Persarum atque Medorum,
quam præteriri illicitum est, vt nequaquam
vltra Vasthi ingrediatur ad regem, sed regnum
illius, altera, quæ melior est illa, accipiat.
Et hoc in omne (quod latissimum est)
prouinciarum tuarum diuulgetur imperium,
& cunctæ vxores tam maiorum, quàm
minorum deferant maritis suis honorem.

honorem. * placuit consilium eius regi, & principibus: fecitq. rex iuxta cōsilium Marmuchan, & misit epistolas ad vniuersas prouincias regni sui, vt quæque gens audire & legere poterat, diuersis linguis & litteris, esse viros principes ac maiores in domibus suis: & hoc per cunctos populos diuulgari.

C. A. P. I I.

His ita gestis, postquam regis Assueri indignatio deferbuerat, recordatus est Vasthi, & quæ fecisset, vel quæ passa esset: * dixerūtq. pueri regis, ac ministri eius: Quærantur regi puellæ virgines ac speciosæ, & mittantur qui cōsiderent per vniuersas prouincias puellas speciosas & virgines: & adducant eas ad ciuitatem Susan, & tradant eas in domum feminarum sub manu Egei eunuchi, qui est præpositus & custos mulierum regiarum: & accipiant mundum muliebrem, & cetera ad vsus necessaria. * Et quæcumque inter omnes oculis regis placuerit, ipsa regnet pro Vasthi. Placuit sermo regi: & ita, vt suggererant, iussit fieri. * Erat vir Iudæus in Susan ciuitate, vocabulo Mardocheus filius Iair, filij Semei, filij Cis, de stirpe lemini, * qui translatus fuerat de Ierusalem eo tempore, quo Iechoniam regem Iuda Nabuchodonosor rex Babylo- nis transtulerat, * qui fuit nutritius filiae fratris sui Edissæ, quæ altero nomine vocabatur Esther: & vtrumque parentem amiserat: pulchra nimis, & decora facie. Mortuisq. patre eius ac matre, Mardocheus sibi eam adoptauit in filiam. * Cumq. percrebrisset regis imperium, & iuxta mādaturum illius multæ pulchræ virgines adducerentur Susan, & Egeo traderentur Eunuchis; Esther quoque inter ceteras puellas ei tradita est, vt seruaretur in numero feminarum. * Quæ placuit ei, & inuenit gratiam in conspectu illius. Et præcepit eunuchis, vt acceleraret mundum muliebrem, & traderet ei partes suas, & septem puellas speciosissimas de domo regis, & tam ipsam, quàm pedisequas eius ornaret atque excoleret. * Quæ noluit indicare ei populum &

patriam suam: Mardocheus enim præceperat ei, vt de hac re omnino reticeret: * qui deambulabat quotidie ante vestibulum domus, in qua electæ virgines seruebantur, curam agens salutis Esther, & scire volens quid ei accideret. * Cum autem venisset tempus singularum per ordinem puellarum, vt intrarent ad regem, expletis omnibus, quæ ad cultum muliebrem pertinebant, mensis duodecimus vertebatur: ita dumtaxat, vt sex mensibus oleo vngerentur myrrhino, & alijs sex quibusdam pigmentis & aromatibus vterentur. * Ingredientesq. ad regem, quidquid postulassent ad ornatum pertinens, accipiebant: & vt eis placuerat, compositæ de triclinio feminarum ad regis cubiculum transibant. * Et quæ intrauerat vespere, egrediebatur mane, atque inde in secundas aedēs deducebatur, quæ sub manu Susagazi eunuchi erant, qui concubinis regis præsidebat: nec habebat potestatem ad regem ultra redeundi, nisi voluisset rex, & eam venire iussisset ex nomine. * Euoluto autem tempore per ordinem, instabat dies, quo Esther filia Abihail fratris Mardochei, quam sibi adoptauerat in filiam, deberet intrare ad regem. Quæ non quæsiuit muliebrem cultum, sed quæcumque voluit Egeus eunuchus custos virginum, hæc ei ad ornatum dedit. * Erat enim formosa valde, & incredibili pulchritudine, omnium oculis gratiosa & amabilis videbatur. * Ducta est itaque ad cubiculum regis Assueri mense decimo, qui vocatur Tebeth, septimo anno regni eius. * Et adamauit eam rex plus quàm omnes mulieres, habuitq. gratiam & misericordiam coram eo super omnes mulieres, & posuit diadema regni in capite eius, fecitq. eam regnare in loco Vasthi. * Et iussit conuiuium præparari permagnificum cunctis principibus, & seruis suis pro coniunctione, & nuptijs Esther. Et dedit requiem vniuersis prouincijs, ac dona largitus est iuxta magnificentiam principalem. * Cumq. secundo quærentur virgines & congregarentur, Mardocheus manebat ad ianuam regis: necdum prodi-

prodiderat Esther patriam, & populum suum, iuxta mandatum eius: Quidquid enim ille præcipiebat, obseruabat Esther: & ita cuncta faciebat ut eo tempore solita erat, quo eam paruulam nutrebat. * Eo igitur tempore, quo Mardocheus ad regis ianuam morabatur, irati sunt Bagathan, & Thares duo eunuchi regis, qui ianitores erant, & in primo palatij limine præsidebant: volueruntque insurgere in regem, & occidere eum. * Quod Mardocheum non latuit, statimque nunciauit reginæ Esther: & illa regi ex nomine Mardochei, qui ad se rem detulerat. * Quæsitum est, & inuentum: & appensus est uterque eorum in patibulo. Mandatumque est historijs, & annalibus traditum coram rege.

C A P. III.

POST HÆC rex Assuerus exaltauit Amā filiū Amadathi, qui erat de stirpe Agag: & posuit solium eius super omnes principes, quos habebat. * Cunctique serui regis, qui in foribus palatij versabantur, flectebāt genua, & adorabant Aman: sic enim præceperat eis imperator. solus Mardocheus non flectebat genu, neque adorabat eum. * Cui dixerunt pueri regis, qui ad fores palatij præsidebant: Cur præter ceteros non obseruas mandatum regis? * Cumque hoc crebrius dicerent, & ille nollet audire, nunciauerunt Aman, scire cupientes utrum perseveraret in sententia: dixerat enim eis se esse Iudæum. * Quod cum audisset Aman, & experimēto probasset quod Mardocheus non flecteret sibi genu, nec se adoraret, iratus est valde, & pro nihilo duxit in vnum Mardocheum mittere manus suas: audierat enim quod esset gentis Iudææ. magisque voluit omnem Iudæorum, qui erant in regno Assueri, perdere nationem. * Mense primo (cuius vocabulum est Nisan) anno duodecimo regni Assueri, missa est sors in urnam, quæ Hebraice dicitur phur, coram Aman, quo die & quo mense gens Iudæorum deberet interfici: & exiuit mensis duodecimus, qui vocatur Adar. * Dixitque Aman

regi Assuero: Est populus per omnes prouincias regni tui dispersus, & a se mutuo separatus, nouis vtens legibus & ceremonijs, insuper & regis scita contemnens: Et optime nosti quod non expediat regno tuo ut insolescat per licentiam. * si tibi placet, decerne, ut pereat, & decem millia talentorum appendam arcarijs gazæ tuæ. * Tulit ergo rex annulum, quo utebatur, de manu sua, & dedit eum Aman filio Amadathi de progenie Agag, hosti Iudæorum, * dixitque ad eum: Argentum, quod tu polliceris, tuum sit. de populo age quod tibi placet. * Vocatiq. sunt scribæ regis mense primo Nisan, tertiadecima die eiusdem mensis: & scriptum est, ut iusserat Aman, ad omnes satrapas regis, & iudices prouinciarum, diuersarumque gentium, ut quæque gens legere poterat, & audire pro varietate linguarum ex nomine regis Assueri: & litteræ signatæ ipsius annulo, * missæ sunt per cursores regis ad vniuersas prouincias ut occiderent atque dederent omnes Iudæos, a puero vsque ad senem, paruulos, & mulieres, vno die, hoc est tertio decimo mensis duodecimi, qui vocatur Adar, & bona eorum diriperent. * Summa autem epistolarum hæc fuit, ut omnes prouinciæ scirent, & pararent se ad prædictam diem. * Festinabant cursores, qui missi erant, regis imperium explere. Statimque in Susan pependit edictum, rege & Aman celebrante conuiuium, & cunctis Iudæis, qui in vrbe erant, flentibus.

C A P. IIII.

QVÆ cum audisset Mardocheus, scidit vestimenta sua, & indutus est sacco, spargens cinerem capiti: & in platea mediæ ciuitatis voce magna clamabat, ostendens amaritudinem animi sui, & hoc eiulatu vsque ad fores palatij gradiens: Non enim erat licitum, indutum sacco aulam regis intrare. * In omnibus quoque prouincijs, oppidis, ac locis, ad quæ crudele regis dogma peruenerat, planctus ingens erat apud Iudæos, ieiunium, ululatus, & fletus, sacco & cinere multis pro strato vtentibus.

Ingres-

CAP. V.

* Ingressæ autem sunt puellæ Esther & eunuchi, nunciaueruntq. ei. Quod audiens consternata est: & vestem milit, vt ablato sacco induerent eum: quam accipere noluit. * Accitoq. Athach eunuch, quem rex ministrum ei dederat, præcepit ei vt iret ad Mardocheum, & disceret ab eo cur hoc faceret. * Egressusq. Athach, iuit ad Mardocheum stantem in platea ciuitatis, ante ostium palatij: qui indicauit ei omnia, quæ acciderant, quomodo Aman promississet, vt in thesauros regis pro Iudæorum nece inferret argentum, exemplar quoque edicti, quod pendebat in Susa, dedit ei, vt reginæ ostenderet, & moneret eam, vt intraret ad regem, & deprecaretur eum pro populo suo. * Regressus Athach, nunciauit Esther omnia, quæ Mardocheus dixerat. * Quæ respondit ei, & iussit vt diceret Mardocheo: * Omnes serui regis, & cunctæ, quæ sub ditione eius sunt, norunt provinciam, quod siue vir, siue mulier non vocatus, interius atrium regis intrauerit, absque vlla cunctatione statim interficiatur: nisi forte rex auream virgam ad eum tetenderit pro signo clementiæ, atque ita possit viuere. Ego igitur quomodo ad regem intrare potero, quæ triginta iam diebus non sum vocata ad eum? * Quod cum audisset Mardocheus, * rursus mandauit Esther, dicens: Ne putes quod animam tuam tantum liberes, quia in domo regis es præcunctis Iudæis: * si enim nunc silueris, per aliam occasionem liberabuntur Iudæi: & tu, & domus patris tui peribitis. Et quis nouit vtrum idcirco ad regnum veneris, vt in tali tempore parareris? * Rursusq. Esther hæc Mardocheo verba mandauit: * Vade, & congrega omnes Iudæos, quos in Susa repereris, & orate pro me. Non comedatis, & non bibatis tribus diebus, & tribus noctibus: & ego cum ancillis meis similiter ieiunabo, & tunc ingrediar ad regem contra legem faciens, non vocata, tradensq. me morti & periculo. * Iuit itaque Mardocheus, & fecit omnia, quæ ei Esther præceperat.

DI autem tertio induta est Esther regalibus vestimentis, & stetit in atrio domus regis, quod erat interius, contra basilicam regis: at ille sedebat super solium suum in consistorio palatij contra ostium domus. * Cumq. vidisset Esther reginam stantem, placuit oculis eius, & extendit contra eam virgam auream, quam tenebat manu: Quæ accedens, osculata est summitatem virgæ eius: * Dixitq. ad eam rex: Quid vis Esther regina? quæ est petitio tua? etiam si dimidiam partem regni petieris, dabitur tibi. * At illa respondit: Si regi placet, obsecro vt venias ad me hodie, & Aman tecum ad conuiuium, quod paraui. * Statimq. rex, Vocate, inquit, cito Aman vt Esther obediat voluntati. Venerunt itaque rex & Aman ad conuiuium, quod eis regina parauerat. * Dixitq. ei rex, postquam vinum biberat abundanter: Quid petis vt detur tibi? & pro qua re postulas? etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis. * Cui respondit Esther: Petitio mea, & preces sunt istæ: * Si inueni in conspectu regis gratiam, & si regi placet vt det mihi quod postulo, & meâ impleat petitionem: veniat rex & Aman ad conuiuium quod paraui eis, & cras aperiam regi voluntatem meam. * Egressus est itaque illo die Aman lætus & alacer. Cumq. vidisset Mardocheum sedentem ante fores palatij, & non solum non assurrexisse sibi, sed nec motum quidem de loco sessionis suæ, indignatus est valde: & dissimulata ira, reuersus in domum suam, cōuocauit ad se amicos suos, & Zares uxorem suam: * & exposuit illis magnitudinem diuitiarum suarū, filiorumq. turbam, & quanta eum gloria super omnes principes & seruos suos rex eleuasset. * Et post hæc ait: Regina quoque Esther nullum alium vocauit ad conuiuium cum rege, præter me: apud quam etiam cras cum rege pransurus sum. * Et cum hæc omnia habeam, nihil me habere puto, quādiu video Mardocheum Iudæum sedentem ante fores

regias. * Responderuntq. ei Zares vxor eius, & ceteri amici. Iube parari excelsam trabem, habentem altitudinis quinquaginta cubitos & die mane regi vt appendatur super eam Mardocheus, & sic ibis cum rege latus ad conuiuium. Placuit ei consilium, & iussit excelsam parari crucem.

C A P. VI.

NOCTAM illam duxit rex insomnem; iussitq. sibi asferri historias & annales priorum temporum. Quæ cum illo præsentate legerentur, ventum est ad illum locum vbi scriptum erat quomodo nunciasset Mardocheus insidias Bagathan, & Thares eunuchorum; regem Assuerum iugulare cupientium. * Quod cum audisset rex, ait: Quid pro hac fide honoris ac præmij Mardocheus consecutus est? Dixerunt ei serui illius ac ministri: Nihil omnino mercedis accepit. * Statimq. rex, Quis est, inquit, in atrio? Aman quippe interius atrium domus regiae intrauerat, vt suggereret regi, & iuberet Mardocheum affigi patibulo, quod ei fuerat præparatum. * Responderunt pueri: Aman stat in atrio. Dixitq. rex: Ingrediat. * Cumq. esset ingressus, ait illi: Quid debet fieri viro, quem rex honorare desiderat? Cogitans autem in corde suo Aman, & reputans quod nullum alium rex, nisi se, vellet honorare, respondit: Homo, quem rex honorare cupit, debet indui vestibus regijs, & imponi super equum, qui de sella regis est, & accipere regium diadema super caput suum, & primus de regijs principibus ac tyrannis teneat equum eius, & per plateam ciuitatis incedens clamet, & dicat: Sic honorabitur, quemcumque voluerit rex honorare. * Dixitq. ei rex: Festina, & sumpta stola & equo, fac, vt locutus es, Mardocheo Iudæo, qui sedet ante fores palatij: Caue ne quidquā de his, quæ locutus es, prætermittas. * Tulit itaque Aman stolam & equum, indutumq. Mardocheum in platea ciuitatis, & impositum equo præcedebat, atque clamabat: Hoc honore condignus est, quemcumque rex voluerit honorare. * Reuersusq.

est Mardocheus ad ianuam palatij: & Aman festinauit ire in domum suam, lugens & operto capite: * narrauitq. Zares vxori suæ, & amicis omnia quæ euenissent sibi. Cui responderunt sapientes, quos habebat in consilio, & vxor eius: Si de semine Iudæorum est Mardocheus, ante quem cadere cœpisti, non poteris ei resistere; sed cades in conspectu eius. * Adbuc illis loquentibus, venerunt eunuchi regis, & cito cum ad conuiuium, quod regina parauebat, pergere compulerunt.

C A P. VII.

INTRAVIT itaque rex & Aman, vt biberent cum regina. * Dixitq. ei rex etiam secunda die, postquam vino incaluerat: Quæ est petitio tua Esther vt detur tibi? & quid vis fieri? etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis. * Ad quem illa respondit: Si inueni gratiam in oculis tuis o rex, & si tibi placet, dona mihi animam meam pro qua rogo; & populum meum pro quo obsecro. * Traditi enim sumus ego & populus meus, vt conteramur, iugulemur, & pereamus. Atque vti nam in seruos & famulas venderemur: esset tolerabile malum, & gemens tacerem: nunc autem hostis noster est, cuius crudelitas redundat in regem. * Respondensq. rex Assuerus ait: Quis est iste, & cuius potentia, vt hæc audeat facere? * Dixitq. Esther: Hostis & inimicus noster pessimus iste est Aman. Quod ille audiens, illico obstupuit, vultum regis ac reginæ ferre non sustinens. * Rex autem iratus surrexit, & de loco conuiuij intrauit in hortum arboribus confitum. Aman quoque surrexit vt rogaret Esther reginam pro anima sua, intellexit enim a rege sibi paratum malum. * Qui cum reuersus esset de horto nemoribus confito, & intrasset conuiuij locum, reperit Aman super lectulum corruisse, in quo iacebat Esther, & ait: Etiam reginam vult opprimere, me præsentem, in domo mea. Necdum verbum de ore regis exierat, & statim operuerunt faciem eius. * Dixitq. Harbona, vnus de

de eunuchis, qui stabant in ministerio regis : En lignum, quod parauerat Mardocho, qui locutus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex: Appendite eum in eo. ¹⁰ Suspensus est itaque Aman in patibulo quod parauerat Mardocho: & regis iraqueiuit.

C A P . I V I I .

D In illo dedit rex Assuerus Esther reginæ domum Aman aduersarij Iudæorum, & Mardocheus ingressus est ante faciem regis. Cōfessā est enim ei Esther quod esset patruus suus. ¹ Tulitq. rex annulum, quem ab Aman recipi iusserat, & tradidit Mardocho. Esther autem constituit Mardocheum super domum suam. ² Nec his contenta, procidit ad pedes regis, fletitq. & locuta ad eum orauit vt malitiam Aman Agagitæ, & machinationes eius pessimas, quas excogitauerat contra Iudæos, iuberet irritas fieri. ³ At ille ex more sceptrum aureum protendit manu, quo signum clementiæ monstrabatur: illaq. confurgens stetit ante eum, ⁴ & ait: Si placet regi, & si inueni gratiam in oculis eius, & deprecatio mea non ei videtur esse contraria, obsecro, vt nouis epistolis, veteres Aman litteræ, insidiatoris & hostis Iudæorum, quibus eos in cunctis regis prouincijs perire præceperat, corrigantur. ⁵ Quo modo enim potero sustinere necem & interfectionem populi mei? ⁶ Responditq. rex Assuerus Esther reginæ, & Mardocho Iudæo: Domum Aman concessi Esther, & ipsum iussi affigi cruci, quia ausus est manum mittere in Iudæos. ⁷ Scribite ergo Iudæis, sicut vobis placet, regis nomine, signantes litteras annulo meo. Hæc enim consuetudo erat, vt epistolis, quæ ex regis nomine mittebantur, & illius annulo signatæ erant, nemo auderet contradicere. ⁸ Accitisq. scribis & librarijs regis (erat autem tempus tertij mensis, qui appellatur Sibā) vigesima & tertia die illius scriptæ sunt epistolæ, vt Mardocheus voluerat, ad Iudæos, & ad principes, pro-

curatoresq. & iudices, qui centum viginti septē prouincijs ab India vsque ad Æthiopiam præsidebant: prouinciæ atque prouinciæ, populo & populo iuxta linguas & litteras suas, & Iudæis, prout legere poterant, & audire. ⁹ Ipsæq. epistolæ, quæ regis nomine mittebantur, annulo ipsius obli-gnatæ sunt, & missæ per veredarios: qui per omnes prouincias discurrentes, veteres litteras nouis nuncijs præuenirent. ¹⁰ Quibus imperauit rex, vt conuenirent Iudæos per singulas ciuitates, & in vnum præciperent congregari vt starent pro animabus suis, & omnes inimicos suos cum coniugibus ac liberis & vniuersis domibus, interficerent atque delerent, & spolia eorum diriperent.

¹¹ Et constituta est per omnes prouincias vna vltionis dies, id est tertia decima mensis duodecimi Adar. ¹² Summaq. epistolæ hæc fuit, vt in omnibus terris æ populis, qui regis Assueri subiacebant imperio, notum fieret, paratos esse Iudæos ad capiendam vindictam de hostibus suis. ¹³ Egressiq. sunt veredarij celeres nuncia perferentes, & edictum regis pependit in Susā. ¹⁴ Mardocheus autem de palatio, & de conspectu regis egrediēs, fulgebat vestibibus regijs, hyacinthinis videlicet & aërijs, coronā auream portans in capite, & amictus serico pallio atque purpureo. Omnisq. ciuitas exultauit, ¹⁵ atque lætata est. Iudæis autem noua lux oriri visa est, gaudium, honor, & tripudium. ¹⁶ Apud omnes populos, vrbes, atque prouincias, quocumque regis iussū veniebant, mira exultatio, epulæ atque conuiuia, & festus dies: in tantum vt plures alterius generis & sectæ eorum religioni & ceremonijs iungerentur. Grandis enim cunctos Iudæici nominis terror inuaserat.

C A P . I X .

I G I T V R duodecimi mensis, quem Adar vocari ante iam diximus, tertia decima die, quando cunctis Iudæis interfectio parabatur, & hostes eorum inhiabant sanguini, versa vice Iudæi superiores esse cœperunt, & se de aduersarijs vindicare. ¹ Con-

gregatiq. sunt per singulas ciuitates, oppi-
da, & loca vt extenderent manum contra
inimicos, & persecutores suos. Nullusq.
ausus est resistere, eo quod omnes populos
magnitudinis eorum formido penetrarat.
* Nam & prouinciarum iudices, & duces,
& procuratores, omnisq. dignitas, quæ sin-
gulis locis ac operibus præerat, extolle-
bant ludæos timore Mardochæi: * quem
principem esse palatii, & plurimum posse
cognouerant: fama quoque nominis eius
crescebat quotidie, & per cunctorum ora
volitabat. * Itaque percusserunt ludæi ini-
micos suos plaga magna, & occiderunt eos,
reddentes eis quod sibi parauerant facere:
* in tantum vt etiam in Susa quingentos
viros interficeret, extra decem filios Aman
Agagitar hostis ludæorum: quorum ista
sunt nomina: * Pharsandatha, & Delphon,
& Esphatha, * & Phoratha, & Adalia, & Ari-
datha, * & Phermesta & Arisai, & Aridai, &
Iezatha. * Quos cum occidissent, prædas de
substantijs eorum tangere noluerunt. * Sta-
timq. numeris eorum, qui occisi erant in
Susa, ad regem relatus est. * Qui dixit re-
gina: In vrbe Susa interfecerunt ludæi
quingentos viros, & alios decem filios Aman:
quænam putas eos exercere eadem in vni-
uersis prouincijs? Quid vltra postulas, &
quid vis vt fieri iubeam? * Cui illa respon-
dit: Si regi placet, detur potestas ludæis, vt
sicut fecerunt hodie in Susa, sic & eras fa-
ciant, & decem filij Aman in patibulis su-
spendantur. * Præcepitq. rex vt ita fieret.
Statimq. in Susa pependit edictum, & de-
cem filij Aman suspensi sunt. * Congre-
gatis ludæis quartadecima die mensis Adar,
interfecti sunt in Susa trecenti viri: nec
eorum ab illis direpta substantia est. * Sed
& per omnes prouincias, quæ ditioni regis
subiacebant, pro animabus suis steterunt
Iudæi, interfectis hostibus ac persecutori-
bus suis: in tantum vt septuagintaquinque
millia occisorum implerentur, & nullus de
substantijs eorum quidquam contingeret.
* Dies autem tertiusdecimus mensis Adar
primus apud omnes interfectionis fuit, &

quartadecima die cadere desierunt. Quem
constituerunt esse sollemnem, vt in eo om-
ni tempore deinceps vacarent epulis, gau-
dio atque conuiujs. * At hi, qui in vrbe Su-
san eadem exercuerant, tertiodecimo &
quartodécimo die eiusdem mensis in cæde
versati sunt: quintodécimo autem die per-
cutere desierunt. Et idcirco eundem diem
constituerunt sollemnem epularum atque
lætitiæ. * Hi vero ludæi, qui in oppidis non
munitis ac villis morabantur, quartumde-
cimum diem mensis Adar conuiuiorum &
gaudij decreuerunt, ita vt exultent in eo,
& mittant sibi mutuo partes epularum &
ciborum. * Scripsit itaque Mardochæus
omnia hæc, & litteris comprehensa misit
ad ludæos, qui in omnibus regis prouin-
cijs morabantur, tam in vicino positos,
quàm procul, * vt quartadecimam &
quintadecimam diem mensis Adar pro
festis susciperent, & reuertente semper an-
no sollemni celebrarent honore: * quia in
ipsis diebus se vlti sunt ludæi de inimicis
suis, & luctus atque tristitia in hilaritatem
gaudiumq. conuersa sunt, essentq. dies isti
epularum atque lætitiæ, & mitterent sibi
inuicem ciborum partes, & pauperibus
munuscula largirentur. * Susceperuntq. lu-
dæi in sollemnem ritum cuncta quæ eo tẽ-
pore facere cœperant, & quæ Mardochæus
litteris facienda mandauerat. * Aman enim,
filius Amadathi stirpis Agag, hostis & ad-
uersarius ludæorum, cogitauit contra eos
malum, vt occideret illos, atque deleret:
& milit phur, quod nostra lingua vertitur
in sortem. * Et postea ingressa est Esther
ad regem, obsecrans vt conatus eius, lit-
teris regis irriti fierent: & malum, quod
contra ludæos cogitauerat, reuerteretur in
caput eius. Denique & ipsum & filios eius
affixerunt cruci, * atque ex illo tempore dies
isti appellati sunt phurim, id est sortium:
eo quod phur, id est sors, in vnam missa
fuerit. Et cuncta, quæ gesta sunt, epistolæ,
id est libri huius volumine continentur:
* quæq. sustinuerunt, & quæ deinceps im-
mutata sunt, susceperunt ludæi super se &
semen

semen suum, & super cunctos, qui religioni eorum voluerunt copulari, ut nulli liceat duos hos dies absque sollemnitate transigere: quos scriptura testatur, & certa expectant tempora, annis sibi iugiter succedentibus. * Isti sunt dies, quos nulla unquam delebit obliuio: & per singulas generationes cuncta in toto orbe provinciarum celebrabunt: nec est vlla ciuitas, in qua dies phurim, id est sortium, non obseruentur a Iudeis, & ab eorum progenie, quae his ceremonijs obligata est. * Scripseruntque Esther regina filia Abihail, & Mardocheus Iudaeus etiam secundam epistolam, ut omni studio dies ista sollemnis sanciretur in posterum, & miserunt ad omnes Iudaeos, qui in centum viginti septem provinciis regis Assueri versabantur, ut haberent pacem, & susciperent veritatem, * obseruantes Dies sortium, & suo tempore cum gaudio celebrarent: sicut constituerant Mardocheus & Esther, & illi obseruanda susceperunt a se, & a semine suo ieiunia, & clamores, & Sortium dies, * & omnia, quae libri huius, qui vocatur Esther, historia continentur.

C A P . . . I .

REX vero Assuerus omnem terram, & cunctas maris insulas fecit tributarias: cuius fortitudo & imperium, & dignitas atque sublimitas, qua exaltauit Mardocheum, scripta sunt in libris Medorum, atque Persarum: * & quomodo Mardocheus Iudaei generis secundus a rege Assuero fuerit: & magnus apud Iudaeos & acceptabilis plebi fratrum suorum, quarens bona populo suo, & loquens ea, quae ad pacem seminis sui pertinerent.

Quae habentur in Hebraeo, plena fide expressi.

Hae autem, quae sequuntur, scripta reperi in editione vulgata, qua Graecorum lingua & litteris continentur: & interim post finem libri hoc capitulum ferebatur: quod iuxta consuetudinem nostram obelo, id est verum praeternatum.

* Dixitque Mardocheus: A Deo facta sunt ista. * Recordatus sum somnij, quod videram, haec eadem significantis: nec eorum quidquam irritum fuit. * Paruus fons, qui

creuit in fluvium, & in lucem, solemque conuersus est, & in aquas plurimas redundauit: Esther est, quam rex accepit uxorem, & voluit esse reginam. * Duo autem dracones: ego sum, & Aman. * Gentes, quae conuerant: hi sunt, qui conati sunt delere nomen Iudaeorum. * Gens autem mea: Israel est, quae clamauit ad Dominum, & saluum fecit Dominus populum suum: liberauitque nos ab omnibus malis, & fecit signa magna atque portenta inter Gentes: * & duas sortes esse praecipit, vnam Populi Dei, & alteram cunctarum Gentium. * Venitque vtraque fors in statutum ex illo iam tempore diem coram Deo vniuersis gentibus: * & recondatus est Dominus populi sui, ac misertus est hereditatis suae. * Et obseruabuntur dies isti in mense Adar quattadecima, & quattadecima die eiusdem mensis, cum omni studio, & gaudio in vnum coetum populi congregati, in cunctas deinceps generationes populi Israel.

C A P . . . X I .

ANNO quarto regnantibus Ptolemaeo, & Cleopatra, attulerunt Dosithaeus, qui se Sacerdotem, & Leuitici generis ferebat, & Ptolemaeus filius eius hanc epistolam phurim, quam dixerunt interpretatum esse Lysimachum Ptolemaei filium in Ierusalem.

Hoc quoque principium erat in editione vulgata, quod nec in Hebraeo, nec apud ullum fertur interpretum.

* Anno secundo, regnante Artaxerxe maximo, prima die mensis Nisan, vidit somnium Mardocheus filius Iairi, filij Semei, filij Cis, de tribu Benjamin: * homo Iudaeus, qui habitabat in vrbe Susis, vir magnus, & inter primos aulae regiae. * Erat autem de eo numero captiuorum, quos transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis de Ierusalem, cum Ieconia rege Iuda: * & hoc eius somnium fuit: Apparuerunt voces, & tumultus, & tonitrua, & terramotus, & conturbatio super terram: * & ecce duo dracones magni, paratiq. contra se in praelium. * Ad

quorum clamorem cunctæ concitatae sunt nationes, ut pugnarent contra gentem iustorum. * Fuitq. dies illa tenebrarum & discriminis, tribulationis & angustiae, & ingens formido super terram. * Conturbataq. est gens iustorum timentium mala sua, & præparata ad mortem. * Clamaueruntq. ad Deum: & illis vociferantibus, fons parvus creuit in fluuium maximum, & in aquas plurimas redundauit. * Lux & sol ortus est, & humiles exaltati sunt, & deuorauerunt inclytos. * Quod cum vidisset Mardocheus, & surrexisset de strato, cogitabat quid Deus facere vellet: & fixum habebat in animo, scire cupiens quid significaret somnium.

CAP. XII.

MORABATUR autem eo tempore in aula regis cum Bagatha & Thara eunuchis regis, qui ianitores erant palatij. * Cumq. intellexisset cogitationes eorum, & curas diligentius peruidisset, didicit quod conarentur in regem Artaxerxem manus mittere, & nunciauit super eo regi. * Qui de utroque, habita quaestione, confessos iussit duci ad mortem. * Rex autem quod gestum erat, scripsit in commentarijs: sed & Mardocheus rei memoriam litteris tradidit. * Præcepitq. ei rex, ut in aula palatij moraretur, datis ei pro delatione muneribus. * Aman vero filius Amadathi bugæus erat gloriosissimus coram rege, & voluit nocere Mardocheo, & populo eius pro duobus eunuchis regis, qui fuerant interfecti.

Hucusque proximum.

Quæ sequuntur, in eo loco posita erant, ubi scriptum est in volumine.

Et diripuerunt bona, vel substantias eorum.

Quæ in sola vulgata editione reperimus.

Epistolæ autem hoc exemplar fuit.

CAP. XIII.

REX maximus Artaxerxes ab India usque Æthiopiam centum vinctis septem provinciarum principibus, & ducibus, qui eius imperio subiecti sunt, salutem. * Cum plurimis gentibus imperarem, & vniuersum orbem meæ ditioni subiugassem, volui

nequaquam abuti potentia magnitudine, sed clementia & lenitate gubernare subiectos, ut absque villo terrore vitam silentio transigentes, optata cunctis mortalibus pace fruerentur. * Quærente autem me a consiliarijs meis quomodo posset hoc impleri, vnus qui sapientia & fide ceteros præcelebat, & erat post regem secundus, Aman nomine, indicauit mihi in toto orbe terrarum populum esse dispersum, qui nouis vteretur legibus, & contra omnium Gentium consuetudinem faciens, Regum iussa contemneret, & vniuersarum concordiam nationum sua dissensione violaret. * Quod cum didicissemus, videntes vnâ gentem rebellem aduersus omne hominum genus peruersis uti legibus, nostrisq. iussionibus contraire, & turbare subiectarum nobis provinciarum pacem atque concordiam, iussimus ut quoscumque Aman, qui omnibus provincijs præpositus est, & secundus a rege, & quem patris loco colimus, monstauerit, cum coniugibus ac liberis deleantur ab inimicis suis, nullusq. eorum misereatur quartadecima die duodecimi mensis Adar anni præsentis: ut nefarii homines vno die ad inferos descendentes, reddant imperio nostro pacem, quam turbauerant.

Hucusque exemplar epistolæ.

Quæ sequuntur, post eum locum scripta reperi, ubi legitur,

Pergensq. Mardocheus, fecit omnia, quæ ei mandauerat Esther.

Nec tamen habentur in Hebraico, & apud nobis penitus feruntur interpretum.

* Mardocheus autem deprecatus est Dominum, memor omnium operum eius, & dixit: Domine Domine rex omnipotens, in ditione enim tua cuncta sunt posita, & non est qui possit tuæ resistere voluntati, si decreueris saluare Israël. * Tu fecisti cælum & terram, & quidquid cæli ambitu continetur. * Dominus omnium es, nec est qui resistat maiestati tuæ. * Cuncta nosti, & scis quia non pro superbia & contumelia, & aliqua gloriæ cupiditate fecerim hoc, ut non adorarem Aman superbissimum, (Li-

benter

benter enim pro salute Israel etiam vestigia pedum eius deosculari paratus essem,) sed timui ne honorem Dei mei transferrem ad hominem, & ne quemquam adorarem, excepto Deo meo. Et nunc Domine rex Deus Abraham miserere populi tui, quia volunt nos inimici nostri perdere, & hereditatem tuam delere. Ne despicias partem tuam, quam redemisti tibi de Aegypto. Exaudi deprecationem meam, & propitius esto forti & funiculo tuo, & conuertere luctum nostrum in gaudium, ut viuentes laudemus nomen tuum Domine, & ne claudas ora te canentium. Omnis quoque Israel pari mente & obsecratione clamauit ad Dominum, eo quod eis certa mors impenderet.

C A P. XIII.

ESTHER quoque regina confugit ad Dominum, pauens periculum, quod imminebat. Cumq. deposuisset vestes regias, fletibus & luctui apta indumenta suscepit, & pro vnguentis varijs, cinere & stercore impleuit caput, & corpus suum humiliavit ieiunijs: omniaq. loca, in quibus antea latari consueuerat, crinium laceratione compleuit. Et deprecabatur Dominum Deum Israel, dicens: Domine mi, qui rex noster es solus, adiuua me solitariam, & cuius praeter te nullus est auxiliator alius. Periculum meum in manibus meis est. Audiui a patre meo quod tu Domine tulisses Israel de cunctis Gentibus, & patres nostros ex omnibus retro maioribus suis, ut possideres hereditatem sempiternam, fecistiq. eis sicut locutus es. Peccauimus in conspectu tuo, & idcirco tradidisti nos in manus inimicorum nostrorum: coluimus enim deos eorum. Iustus es Domine: & nunc non eis sufficit, quod durissima nos opprimunt seruitute, sed robur manuum suarum, idolorum potentiae deputantes, volunt tua mutare promissa, & delere hereditatem tuam, & claudere ora laudantium te, atque extinguere gloriam templi & altaris tui, ut aperiant ora Gentium, & laudent idolorum fortitu-

dinem, & praedicent carnalem regem in aeternum. Ne tradas Domine sceptrum tuum his, qui non sunt, ne rideant ad ruinam nostram: sed conuertere consilium eorum super eos, & eum, qui in nos coepit seruire, disperde. Memento Domine, & ostende te nobis in tempore tribulationis nostrae, & da mihi fiduciam Domine rex deorum, & vniuersae potestatis: tribue sermonem compositum in ore meo in conspectu leonis, & transfer cor illius in odium hostis nostri, ut & ipse pereat, & ceteri, qui ei consentiunt. Nos autem libera manu tua, & adiuua me, nullum aliud auxilium habentem, nisi te, Domine, qui habes omnium scientiam, & nosti quia oderim gloriam iniquorum, & detester cubile incircumcisorum, & omnis alienigenae. Tu scis necessitatem meam, quod abominer signum superbiae & gloriae meae, quod est super caput meum in diebus ostentationis meae, & detester illud quasi pannum menstruat, & non portem in diebus silentij mei, & quod non comederim in mensa Aman, nec mihi placuerit conuiuium regis, & non biberim vinum libaminum: & numquam letata sit ancilla tua, ex quo huc translata sum usque in praesentem diem, nisi in te Domine Deus Abraham. Deus fortis super omnes, exaudi vocem eorum, qui nullam aliam spem habent, & libera nos de manu iniquorum, & erue me a timore meo.

C A P. XV.

Hac quoque addita reperi in editione vulgata.

ET mandauit ei (hand dubium quia esset Mardocheus) ut ingrederetur ad regem, & rogaret pro populo suo & pro patria sua. Memorare (inquit) dierum humilitatis tuae, quomodo nutrita sis in manu mea, quia Aman secundus a rege locutus est contra nos in mortem: & tu inuoca Dominum, & loquere regi pro nobis, & libera nos de morte.

Non enim & ista quae subdita sunt.

Die autem tertio deposuit vestimenta ornatus

natus sui, & circumdata est gloria sua. .
 * Cumq. regio fulgeret habitu, & inuoca-
 set omnium rectorem & saluatorem Deum,
 assumpsit duas famulas, & super vnam qui-
 dem innitebatur, quali præ delicijs & ni-
 mia teneritudine corpus suum ferre non
 sustinens: altera autem famularum seque-
 batur dominam, delucentia in humum in-
 dumenta sustentans. * Ipsa autem roseo
 colore vultum perfusa, & gratis ac nitenti-
 bus oculis tristem celabat animum, & ni-
 mio timore contractum. * Ingressa igitur
 cuncta per ordinem ostia, stetit contra re-
 gem, vbi ille residebat super solium regni
 sui, indutus vestibus regijs, auroq. fulgens,
 & pretiosis lapidibus, eratq. terribilis aspe-
 ctu. * Cumq. eleuasset faciem, & ardenti-
 bus oculis furorem pectoris indicasset, re-
 gina corruit, & in pallorem colore muta-
 to, lassum super ancillulam reclinavit ca-
 put. * Conuertitq. Deus spiritum regis in-
 mansuetudinem, & festinus ac metuens
 exiliuit de solio, & sustentans eam vlnis
 suis, donec rediret ad se, his verbis blan-
 diebatur: * Quid habes Esther? Ego sum
 frater tuus, noli metuere. * Non morieris:
 non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex
 constituta est. * Accede igitur, & tange sce-
 ptrum. * Cumq. illa reticeret, tulit auream
 virgam, & posuit super collum eius, & oscu-
 latus est eam, & ait: Cur mihi non loque-
 ris? Quæ respondit: Vidi te domine quasi
 Angelum Dei, & conturbatum est cor meum
 præ timore gloriæ tuæ. * Valde enim mira-
 bilis es domine, & facies tua plena est gra-
 tiarum. * Cumq. loqueretur, rursus corruit,
 & pene exanimata est. * Rex autem turba-
 batur, & omnes ministri eius consolaban-
 tur eam. .

C A P . . X V I .

*Exemplar epistole regis Artaxerxis, quam pro In-
 dia ad totas regni sui prouincias misit: quod &
 ipsum in Hebraico volumine non habetur.*

REX magnus Artaxerxes ab India vs-
 que Æthiopiam ceterum vigintiseptem
 prouinciarum ducibus ac principibus, qui

nostræ iussioni obediunt, salutem dicit: .
 * Multi bonitate principum & honore, qui
 in eos collatus est, abusi sunt in super-
 biam: & non solum subiectos regibus ni-
 tuntur opprimere, sed datam sibi gloriam
 non ferentes, in ipsos, qui dederunt, mo-
 liuntur insidias. * Nec contenti sunt gra-
 tias non agere beneficijs, & humanitatis
 in se iura violare, sed Dei quoque cun-
 cta cernentis arbitrantur se posse fugere
 sententiam. . * Et in tantum vesaniæ pro-
 ruperunt, vt eos, qui credita sibi officia di-
 ligenter obseruant, & ita cuncta agunt
 vt omnium laude digni sint, mendacio-
 rum cuniculis conentur subuertere, * dum
 aures principum simplices, & ex sua na-
 tura alios æstimantes, callida fraude deci-
 piunt. * Quæ res & ex veteribus proba-
 tur historijs, & ex his, quæ geruntur quo-
 tidie, quo modo malis quorundam sug-
 gestionibus regum studia deprauentur. .
 * Vnde prouidendum est paci omnium
 prouinciarum. * Nec putare debetis, si
 diuersa iubeamus, ex animi nostri venire
 leuitate, sed pro qualitate & necessitate
 temporum, vt reipublicæ poscit utilitas,
 ferre sententiam. * Et vt manifestius quod
 dicimus, intelligatis, Aman filius Amada-
 thi, & animo & gente Macedo, alienusq.
 a Persarum sanguine, & pietatem nostram
 sua crudelitate commaculans, peregrinus
 a nobis susceptus est: & tantam in se ex-
 pertus humanitatem, vt pater noster voca-
 retur, & adoraretur ab omnibus post re-
 gem secundus: * qui in tantum arrogantia
 tumorem sublatus est, vt regno priuare
 nos niteretur & spiritui. * Nam Mardo-
 chæum, cuius fide & beneficijs viuimus,
 & consortem regni nostri Esther cum om-
 ni gente sua nouis quibusdam atque inau-
 ditis machinis expetiuit in mortem: * hoc
 cogitans vt illis interfectis, insidiaretur no-
 stræ solitudini, & regnum Persarum trans-
 ferret in Macedonas. * Nos autem a pes-
 simo mortalium Iudæos neci destinatos,
 in nulla penitus culpa reperimus, sed econ-
 trario iustis vtentes legibus, * & filios al-
 tissimi

altissimi & maximi, semperq. viuentis Dei, cuius beneficio & patribus nostris & nobis regnum est traditum, & vsque hodie custoditur. Vnde eas litteras, quas sub nomine nostro ille direxerat, sciatis esse irritas. Pro quo scelere ante portas huius urbis, id est, Susan, & ipse qui machinatus est, & omnis cognatio eius pendet in patibulis: non nobis, sed Deo reddente ei quod meruit. Hoc autem edictum, quod nunc mittimus, in cunctis urbibus proponatur, ut liceat Iudæis uti legibus suis. Quibus debetis esse adminiculo, ut eos, qui se ad necem eorum parauerant, possint interficere tertiadecima die mensis duodecimi, qui vo-

catur Adar. Hanc enim diem, Deus omnipotens, mœroris & luctus, eis vertit in gaudium. Vnde & vos inter ceteros festos dies, hanc habetote diem, & celebrate eam cum omni lætitia, ut & in posterum cognoscatur, omnes, qui fideliter Persis obediunt, dignam pro fide recipere mercedem: qui autem insidiantur regno eorum, perire pro scelere. Omnis autem provincia & ciuitas, quæ noluerit sollemnitatis huius esse particeps, gladio & igne pereat, & sic deleatur, ut non solum hominibus, sed etiam bestiis inuia sit in semipiternum, pro exemplo contemptus, & inobedientiæ.

LIBER IOB.

CAPVT PRIMVM.

V Erat in Terra Hus, nomine Iob, & erat vir ille simplex, & rectus, ac timens Deum, & recedens a malo: Natiq. sunt ei septem filij, & tres filiae. Et fuit possessio eius septem millia ouium, & tria millia camelorum, quingenta quoque iuga bouum, & quingentae asinae, ac familia multa nimis: eratq. vir ille magnus inter omnes Orientales. Et ibant filij eius, & faciebant conuiuium per domos, vnusquisque in die suo. Et mittentes vocabant tres sorores suas vt comederent & biberent cum eis. Cumq. in orbem transissent dies conuiuij, mittebat ad eos Iob, & sanctificabat illos, consurgensq. diluculo offerebat holocausta pro singulis. Dicebat enim: Ne forte peccauerint filij mei, & benedixerint Deo in cordibus suis: Sic faciebat Iob cunctis diebus. Quadam autem die cum venissent filij Dei vt assisterent coram Domino, affuit inter eos etiam Satan. Cui dixit Dominus: Vnde venis? Qui respondens, ait: Circuiui terram, & perambulauit eam. Dixitq. Dominus ad eum: Numquid considerasti seruum meum Iob, quod non sit ei similis in terra, homo simplex, & rectus ac timens Deum, & recedens a malo? Cui respondens Satan, ait: Numquid Iob frustra timet Deum? nonne tu vallasti eum, ac domum eius, vniuersamq. substantiam per circuitum, operibus manuum eius benedixisti, & possessio eius creuit in terra? Sed extende paululum manum tuam, & range cuncta quae possidet nisi in faciem benedixerit tibi. Dixit ergo Dominus ad Satan: Ecce, vniuersa quae habet, in manu tua sunt: tantum in eum ne extendas manum tuam. Egressusq. est Satan a facie Domini. Cum autem quadam die filij & filiae eius comederent & biberent vinum in do-

mo fratris sui primogeniti, nuncius venit ad Iob, qui diceret: Boues arabant, & asinae pascebantur iuxta eos, & irruerunt Sabaei, tuleruntq. omnia, & pueros percusserunt gladio, & euasi ego solus vt nunciarem tibi. Cumq. adhuc ille loqueretur, venit alter, & dixit: Ignis Dei cecidit e caelo, & tactas oues puerosq. consumpsit, & effugi ego solus vt nunciarem tibi. Sed & illo adhuc loquente, venit alius, & dixit: Chaldaei fecerunt tres turmas, & inuaserunt camelos, & tulerunt eos, necnon & pueros percusserunt gladio, & ego fugi solus vt nunciarem tibi. Adhuc loquebatur ille, & ecce alius intrauit, & dixit: Filijs tuis & filiabus vescentibus & bibentibus vinum in domo fratris sui primogeniti, repente ventus vehemens irruit a regione deserti, & concussit quattuor angulos domus, quae corruens oppressit liberos tuos & mortui sunt, & effugi ego solus vt nunciarem tibi. Tunc surrexit Iob, & scidit vestimenta sua, & tonsa capite cornuens in terram, adorauit, & dixit: Nudus egressus sum de utero matris meae, & nudus reuertar illuc: Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum. In omnibus his non peccauit Iob labijs suis, neque stultum quid contra Deum locutus est.

CAP. II.

FACTVM est autem cum quadam die venissent filij Dei, & starent coram Domino, venisset quoque Satan inter eos, & staret in conspectu eius, vt diceret Dominus ad Satan: Vnde venis? Qui respondens ait: Circuiui terram, & perambulauit eam. Et dixit Dominus ad Satan: Numquid considerasti seruum meum Iob, quod non sit ei similis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum, & recedens a malo, & adhuc retinens

retinens innocentiam? Tu autem commouisti me aduersus eum, ut affligerem eum frustra. * Cui respondens Satan, ait: Pelle pro pelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro anima sua: alioquin mitte manum tuam, & tange os eius & carnem, & tunc videbis quod in faciem benedicat tibi. * Dixit ergo Dominus ad Satan: Ecce in manu tua est, verumtamen animam illius serua. * Egressus igitur Satan a facie Domini, percussit Iob vlcere pessimo, a planta pedis vsque ad verticem eius: qui testa saniem radebat, sedens in sterquilinio. * Dixit autem illi vxor sua: Adhuc tu permanes in simplicitate tua? benedic Deo & morere. * Qui ait ad illam: Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus? in omnibus his non peccauit Iob labijs suis. * Igitur audientes tres amici Iob omne malum, quod accidisset ei, venerunt singuli de loco suo, Eliphaz Themanites, & Baldad Suhites, & Sophar Naamatites. Condixerant enim, ut pariter venientes visitarent eum, & consolarentur. * Cumq. eleuassent procul oculos suos, non cognouerunt eum, & exclamantes plorauerunt, scissisq. vestibus sparserunt puluerem super caput suum in calum. * Et sederunt cum eo in terra septem diebus & septem noctibus, & nemo loquebatur ei verbum: videbant enim dolorem esse vehementem.

CAP. III.

POST HÆC aperuit Iob os suum, & maledixit diei suo, & locutus est. * Pereat dies in qua natus sum, & nox in qua dictum est: Conceptus est homo. * Dies ille vertatur in tenebras, non requirat eum Deus desuper, & non illustretur lumine. * Obscurët eum tenebræ, & vmbra mortis, occupet eum caligo, & inuoluatur amaritudine. * Noctem illam tenebrosus turbo possideat, non computetur in diebus anni, nec numeretur in mensibus: * Sit nox illa solitaria, nec laude digna:

* Maledicant ei qui maledicunt diei, qui parati sunt suscitare Leviathan: * Obtenebrentur stellæ caligine eius: expectet lucem & non videat, nec ortum surgentis auroræ: * Quia non conclusit ostia ventris, qui portauit me, nec abstulit mala ab oculis meis. * Quare non in vulua mortuus sum, egressus ex vtero non statim perij? * Quare exceptus genibus? cur lactatus vberibus? * Nunc enim dormiens silerem, & somno meo quiescerem: * Cum regibus & consulibus terræ, qui ædificant sibi solitudines: * Aut cum principibus, qui possident aurum, & replent domos suas argento: * Aut sicut abortiuum absconditum non subsisterem, vel qui concepti non viderunt lucem. * Ibi impij cessauerunt a tumultu, & ibi requieuerunt fessi robore. * Et quondam victi pariter sine molestia, non audierunt vocem exactoris. * Paruus & magnus ibi sunt, & seruus liber a domino suo. * Quare misero data est lux, & vita his, qui in amaritudine animæ sunt? * qui expectant mortem, & non veniunt, quasi effodientes thesaurum. * Gaudentq. vehementer cum inuenerint sepulchrum. * Viro cuius abscondita est via, & circumdedit eum Deus tenebris? * Antequam comedam suspiro: & tamquam inundantes aquæ, sic rugitus meus: * Quia timor, quem timebam, euenit mihi: & quod verebar accidit. * Nonne dissimulaui? nonne filui? nonne quieui? & venit super me indignatio.

CAP. IIII.

RESPONDENS autem Eliphaz Themanites, dixit: * Si cœperimus loqui tibi, forsitan molestæ accipies, sed conceptum sermonem tenere quis poterit? * Ecce docuisti multos, & manus lassas roborasti:

Vacil-

* Vacillantes confirmauerunt sermones tui, & genua trementia confortasti:

* Nunc autem venit super te plaga, & defecisti: tetigit te, & conturbatus es.

* Vbi est timor tuus, fortitudo tua, patientia tua, & perfectio viarum tuarum?

* Recordare obsecro te, quis umquam innocens periit? aut quando recti deleti sunt?

* Quin potius vidi eos, qui operantur iniquitatem, & seminant dolores, & metunt eos,

* Flante Deo perisse, & spiritu iræ eius esse consumptos:

* Rugitus leonis, & vox leonæ, & dentes catulorum leonum contriti sunt.

* Tigris periit, eo quod non haberet prædam, & catuli leonis dissipati sunt.

* Porro ad me dictum est verbum absconditum, & quasi furtiue suscepit auris meas susurri eius.

* In horrore visionis nocturnæ, quando solet sopor occupare homines,

* Pauor tenuit me, & tremor, & omnia ossa mea perterrita sunt:

* Et cum spiritus me præsentem transiret, inhorruerunt pili carnis meæ.

* Stetit quidam, cuius non agnoscebam vultum, imago coram oculis meis, & vocem quasi auræ lenis audiui.

* Numquid homo, Dei comparatione iustificabitur, aut factore suo purior erit vir?

* Ecce qui seruiunt ei, non sunt stabiles, & in angelis suis reperit prauitatem:

* Quanto magis hi qui habitant domos luteas, qui terrenum habent fundamentum, consummentur velut a tinea?

* De mane usque ad vespertinam succidentur: & quia nullus intelligit, in æternum peribunt.

* Qui autem reliqui fuerint, auferentur ex eis: morientur, & non in sapientia.

G A P . V .

VOCA ergo, si est qui tibi respondeat, & ad aliquem sanctorum conuertere.

* Vere stultum interficit iracundia, &

paruulum occidit inuidia.

* Ego vidi stultum firma radice, & maledixi pulchritudini eius statim.

* Longe fient filij eius a salute, & conterentur in porta, & non erit qui eruat.

* Cuius messem famelicus comedet, & ipsum rapiet armatus, & bibent sitientes diuitias eius. * Nihil in terra sine causa fit, & de humo non oritur dolor.

* Homo nascitur ad laborem, & auis ad volatum.

* Quam ob rem ego deprecabor Dominum, & ad Deum ponam eloquium meum:

* Qui facit magna & inscrutabilia & mirabilia absque numero:

* Qui dat pluuiam super faciem terræ, & irrigat aquis vniuersa:

* Qui ponit humiles in sublime, & moerentes erigit sospitate. * Qui dissipat cogitationes malignorum, ne possint implere manus eorum quod ceperant:

* Qui apprehendit sapientes in astutia eorum, & consilium prauorum dissipat:

* Per diem incurrent tenebras, & quasi in nocte sic palpabunt in meridie.

* Porro saluum faciet egenum a gladio oris eorum, & de manu violenti pauperem.

* Et erit egeno spes, iniquitas autem contrahet os suum.

* Beatus homo, qui corripitur a Deo: increpationem ergo Domini ne reprobes:

* Quia ipse vulnerat, & medetur: percutit, & manus eius sanabunt.

* In sex tribulationibus liberabit te, & in septima non tanget te malum.

* In fame eruet te de morte, & in bello de manu gladij.

* A flagello linguæ abscondéris, & non timebis calamitatem cum venerit.

* In vastitate, & fame ridebis, & bestias terræ non formidabis.

* Sed cum lapidibus regionum pactum tuum, & bestia terræ pacifica erunt tibi.

* Et scies quod pacem habeat tabernaculum tuum, & visitans speciem tuam, non peccabis.

* Scies quoque quoniam multiplex erit semen

semen tuum, & progenies tua quasi herba terræ.

* Ingrederis in abundantia sepulchrum, sicut infertur aceruus tritici in tempore suo.

* Ecce, hoc, ut inuestigauimus, ita est: quod auditum, mente pertracta.

C A P. VI.

RESPONDENS autem Iob, dixit:

* Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui: & calamitas, quam patior, in statera.

* Quasi arena maris hæc grauior appareret: vnde & verba mea dolore sunt plena:

* Quia sagittæ Domini in me sunt, quarum indignatio ebibit spiritum meum, & terrores Domini militant contra me.

* Numquid rugiet onager cum habuerit herbam? aut mugiet bos cum ante præsepe plenum steterit?

* Aut poterit comedi insulsum, quod non est sale conditum? aut potest aliquis gustare, quod gustatum affert mortem?

* Quæ prius nolebat tangere anima mea, nunc præ angustia, cibi mei sunt.

* Quis det ut veniat petitio mea: & quod expecto, tribuat mihi Deus?

* Et qui cœpit, ipse me conterat: soluat manum suam, & succidat me?

* Et hæc mihi sit consolatio ut affligens me dolore, non parcat, nec contradicam sermonibus Sancti.

* Quæ est enim fortitudo mea ut sustineam? aut quis finis meus, ut patienter agam?

* Nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea ænea est.

* Ecce, non est auxilium mihi in me, & necessarij quoque mei recesserunt a me.

* Qui tollit ab amico suo misericordiam, timorem Domini derelinquit.

* Fratres mei præterierunt me, sicut torrens qui raptim transit in conuallibus.

* Qui timent pruinam, irruet super eos nix.

* Tempore, quo fuerint dissipati, peribunt: & ut incaluerit, soluentur de loco suo.

* Inuolutæ sunt semitæ gressuum eorum: ambulabunt in vacuum, & peribunt.

* Considerate semitas Thema, itinera Sabæ, & expectate paulisper.

* Confusi sunt, quia speravi: venerunt quoque usque ad me, & pudore cooperti sunt.

* Nunc venistis: & modo videntes plagam meam, timetis.

* Numquid dixi: Afferte mihi, & de substantia vestra donate mihi?

* Vel, Liberate me de manu hostis, & de manu robustorum eruite me?

* Docete me, & ego tacebo: & siquid forte ignoravi, instruite me.

* Quare detraxistis sermonibus veritatis, cum e vobis nullus sit qui possit arguere me?

* Ad increpandum tantum eloquia concinnatis, & in ventum verba profertis.

* Super pupillum irruitis, & subuertere nitimini amicum vestrum.

* Verumtamen quod cœpistis explete: præbete aurem, & videte an mentiar.

* Respondete obsecro absque contentione: & loquentes id quod iustum est, iudicate.

* Et non inuenietis in lingua mea iniquitatem, nec in faucibus meis stultitia personabit.

C A P. VII.

MILITA est vita hominis super terram: & sicut dies mercenarij, dies eius:

* Sicut seruus desiderat umbram, & sicut mercenarius præstolatur finem operis sui:

* Sic & ego habui menses vacuos, & noctes laboriosas enumeraui mihi.

* Si dormiero, dicam: Quando confurgam? & rursum expectabo vesperam, & replebor doloribus usque ad tenebras.

* Induta est caro mea putredine & sordibus pulueris, cutis mea aruit, & contracta est.

* Dies mei velocius transierunt quam a texente tela succiditur, & consumpti sunt absque vlla spe.

* Memento quia ventus est vita mea, & non reuertetur oculus meus ut videat bona.

* Nec aspiciet me visus hominis: oculi tui in me, & non subsistam.

* Sicut cōsumitur nubes, & pertransit: sic qui descenderit ad inferos, non ascendet.

* Nec reuertetur vltra in domum suam, neque cognoscet eum amplius locus eius.

* Quapropter & ego non parcā ori meo, loquar in tribulatione spiritus mei: confabulabor cum amaritudine animæ meæ.

* Numquid mare ego sum, aut cetus, quia circumdediti me carcere?

* Si dixero: Cōsolabitur me lectulus meus, & releuabor loquens mecū in strato meo:

* Terrebis me per somnia, & per visiones horrore concuties.

* Quam ob rem elegit suspendium anima mea, & mortem ossa mea.

* Desperaui, nequaquā vltra iam viuam: parce mihi, nihil enim sunt dies mei.

* Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid apponis erga eum cor tuum?

* Visitas eū diluculo, & subito probas illū:

* Vsquequo non parcis mihi, nec dimittis me vt glutiam saliuam meam?

* Peccaui, quid faciam tibi o custos hominum? quare posuisti me contrarium tibi, & factus sum mihi metipsi grauis?

* Cur non tollis peccatum meum, & quare non aufers iniquitatem meam? ecce, nūc in puluere dormiam: & si mane me quaesieris, non subsistam:

C A P. V I I I.

RESPONDENS autem Baldad Suhites, dixit:

* Vsquequo loqueris talia, & spiritus multiplex sermones oris tui?

* Numquid Deus supplārat iudiciū? aut Omnipotens subuertit quod iustum est?

* Etiam si filij tui peccauerunt ei, & dimisit eos in manu iniquitatis suæ:

* Tu tamen si diluculo consurrexeris ad Deum, & Omnipotentē fueris deprecatus:

* Si mundus & rectus incesseris, statim euigilabit ad te, & pacatum reddet habitaculum iustitiæ tuæ:

* In tantum, vt si priora tua fuerint par-

ua, & nouissima tua multiplicentur nimis:

* Interroga enim generationē pristinam, & diligenter inuestiga patrum memoriam:

* (Hesterni quippe sumus, & ignoramus quoniam sicut vmbra dies nostri sunt super terram.)

* Et ipsi docebunt te: loquentur tibi, & de corde suo proferent eloquia.

* Numquid virere potest scirpus absque humore? aut crescere carectum sine aqua?

* Cum adhuc sit in flore, nec carpatur manu, ante omnes herbas arescit:

* Sic viæ omnium, qui obliuiscuntur Deū, & spes hypocritæ peribit:

* Non ei placebit recordia sua, & sicut tela aranearum fiducia eius.

* Innitetur super domum suam, & non stabit: fulciet eam, & non consurget:

* Humectus videtur antequā veniat Sol, & in ortu suo germen eius egredietur.

* Super aceruum petrarum radices eius densabuntur, & inter lapides cōmorabitur.

* Si absorbuerit eum de loco suo, negabit eum, & dicet: Non noui te.

* Hæc est enim lætitia viæ eius, vt rursus de terra alij germinetur.

* Deus non proijciat simplicem, nec porriget manum malignis:

* Donec impleatur risu os tuum, & labia tua iubilo.

* Qui oderunt te, induentur confusione: & tabernaculum impiorum non subsistet.

C A P. I X.

ET respondens Iob, ait:

* Vere scio quod ita sit, & quod non iustificetur homo compositus Deo:

* Si voluerit contendere cum eo, non poterit ei respondere vnum pro mille:

* Sapiens corde est, & fortis robore: quis restitit ei, & pacem habuit?

* Qui transtulit montes, & nescierunt hi quos subuertit in furore suo:

* Qui commouet terram de loco suo, & columnæ eius concutiuntur.

* Qui præcipit Soli, & non oritur: & stellas claudit quasi sub signaculo:

Qui

* Qui extendit caelos solus, & graditur
super fluctus maris.

* Qui facit Arcturum, & Oriona, & Hyadas, & interiora austri. * Qui facit magna, & incomprehensibilia, & mirabilia, quorum non est numerus.

* Si venerit ad me, non videbo eum: si abierit, non intelligam.

* Si repente interroget, quis respondebit ei? vel quis dicere potest: Cur ita facis?

* Deus, cuius irae nemo resistere potest, & sub quo curuantur qui portant orbem.

* Quantus ergo sum ego, ut respondeam ei, & loquar verbis meis cum eo?

* Qui etiam si habuero quippiam iustum, non respondebo, sed meum iudicem deprecabor.

* Et cum inuocantem exaudierit me, non credo quod audierit vocem meam.

* In turbine enim conteret me, & multiplicabit vulnera mea etiam sine causa.

* Non concedit requiescere spiritum meum, & implet me amaritudinibus.

* Si fortitudo quaeritur, robustissimus est: si aequitas iudicij, nemo audet pro me testimonium dicere.

* Si iustificare me voluero, os meum condemnabit me: si innocentem ostendero, prauum me comprobabit.

* Etiam si simplex fuero, hoc ipsum ignorabit anima mea, & tædebit me vitæ meæ.

* Vnum est quod locutus sum, & innocentem & impium ipse consumit.

* Si flagellat, occidat semel, & non de poenis innocentem rideat.

* Terra data est in manus impij, vultum iudicum eius operit. quod si non ille est, quis ergo est?

* Dies mei velociores fuerunt cursore: fugerunt, & non viderunt bonum.

* Pertransierunt quasi naues poma portantes, sicut aquila volans ad escam.

* Cum dixero: Nequaquam ita loquar: commuto faciem meam, & dolore torqueor.

* Verebar omnia opera mea, sciens quod non parceres delinquenti. * Si autem &

sic impius sum, quare frustra laboravi?

10 * Si lotus fuero quasi aquis niuis, & fulserint velut mundissimæ manus meæ:

11 * Tamen sordibus intinges me, & abominabuntur me vestimenta mea.

12 * Neque enim viro qui similis mei est, respondebo: nec qui mecum in iudicio ex æquo possit audiri.

13 * Non est qui vtrumque valeat arguere, & ponere manum suam in ambobus.

14 * Auferat a me virgam suam, & pauor eius non me terreat.

15 * Loquar, & non timebo eum: neque enim possum metuens respondere.

C A P. X.

1 * **T**ÆDET animam meam vitæ meæ, dimittā aduersum me eloquium meum, loquar in amaritudine animæ meæ.

2 * Dicam Deo: Noli me condemnare: indica mihi cūr me ita iudices.

3 * Numquid bonū tibi videtur, si calumnieris me, & opprimas me opus manuum tuarum, & consilium impiorum adiuues?

4 * Numquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo, & tu videbis?

5 * Numquid sicut dies hominis dies tui, & anni tui sicut humana sunt tempora,

6 * Vt quæras iniquitatem meam, & peccatum meum scruteris?

7 * Et scias quia nihil impiū fecerim, cum sit nemo qui de manu tua possit eruere.

8 * Manus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me totum in circuitu: & sic repente

9 præcipitas me? * Memento quæso quod sicut lutum feceris me, & in puluerem re-

10 duces me. * Nonne sicut lac multisti me, & sicut caseum me coagulasti?

11 * Pelle & carnibus vestisti me: ossibus & nervis compegisti me:

12 * Vitam & misericordiam tribuisti mihi, & visitatio tua custodiuit spiritum meum.

13 * Licet hæc celes in corde tuo, tamen scio quia vniuersorum memineris.

14 * Si peccaui, & ad horam pepercisti mihi: cur ab iniquitate mea mundum me esse

15 non pateris? * Et si impius fuero, vā mihi

est : & si iustus, non leuabo caput, saturatus afflictione & miseria.

* Et propter superbiam quasi leuam capies me, reuersusq. mirabiliter me crucias.

* Instauras testes tuos contra me, & multiplicas iram tuam aduersum me, & pœnæ militant in me.

* Quare de vulua eduxisti me? qui utinam consumptus essem ne oculus me videret.

* Fuissem quasi non essem, de vtero transatus ad tumulum.

* Numquid non paucitas dierum meorum finietur breui? dimitte ergo me, vt plangam paululum dolorem meum:

* Antequam vadam & non reuertar, ad terram tenebrosam, & opertam mortis caligine:

* Terram miseriæ & tenebrarum, vbi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

C A P. XI.

RESPONDENS autem Sophar Naamathites, dixit:

* Numquid qui multa loquitur, non & audiet? aut vir verbosus iustificabitur?

* Tibi soli tacebunt homines? & cum ceteros irriseris, a nullo confutaberis?

* Dixisti enim: Purus est sermo meus, & mundus sum in conspectu tuo.

* Atque utinam Deus loqueretur tecum, & aperiret labia sua tibi,

* Vt ostenderet tibi secreta sapientiæ, & quod multiplex esset lex eius, & intelligeres quod multo minora exigaris ab eo, quam meretur iniquitas tua.

* Forsitan vestigia Dei comprehendes, & vsque ad perfectum Omnipotentem reperies?

* Excelsior cælo est, & quid facies? profundior inferno, & vnde cognosces?

* Longior terra mensura eius, & latior mari. * Si subuerterit omnia, vel in vnum coarctauerit, quis contradicet ei?

* Ipse enim nouit hominum vanitatem, & videns iniquitatem, nonne considerat?

* Vir vanus in superbiam erigitur, & tamquam pullum onagri se liberum natum putat.

13 * Tu autem firmasti cor tuum, & expandisti ad eum manus tuas.

14 * Si iniquitatem, quæ est in manu tua, abstuleris a te, & non manserit in tabernaculo tuo iniustitia:

15 * Tunc leuare poteris faciem tuam absque macula, & eris stabilis, & non timebis.

16 * Miseriæ quoque obliuisceris, & quasi aquarum quæ præterierunt recordaberis.

17 * Et quasi meridianus fulgor consurget tibi ad vespem: & cum te consumptum putaueris, orieris vt lucifer.

18 * Et habebis fiduciam, proposita tibi spe, & defossus securus dormies.

19 * Requiesces, & non erit qui te exterreant: & deprecabuntur faciem tuam plurimi.

20 * Oculi autem impiorum deficient, & effugium peribit ab eis, & spes illorum abominatio animæ.

C A P. XII.

RESPONDENS autem Iob, dixit:

1 * Ergo vos estis soli homines, & vobiscum morietur sapientia?

2 * Et mihi est cor sicut & vobis, nec inferior vestri sum: quis enim hæc, quæ notis, ignorat?

3 * Qui deridetur ab amico suo sicut ego, inuocabit Deum & exaudiet eum: deridetur enim iusti simplicitas.

4 * Lampas contempta apud cogitationes diuitum, parata ad tempus statutum.

5 * Abundant tabernacula prædonum, & audacter prouocant Deum, cum ipse dederit omnia in manus eorum.

6 * Nimirum interroga iumenta, & docebunt te: & volatilia cæli, & indicabunt tibi.

7 * Loquere terræ, & respondebit tibi: & narrabunt pisces maris.

8 * Quis ignorat quod omnia hæc manus Domini fecerit?

9 * In cuius manu anima omnis viuentis, & spiritus vniuersæ carnis hominis.

10 * Nonne auris verba dijudicat, & fauces comedentis, saporem?

11 * In antiquis est sapientia, & in multo tempore prudentia.

Apud

* Apud ipsum est sapientia & fortitudo, ipse habet consilium & intelligentiam.

* Si destruxerit, nemo est qui ædificet: si incluserit hominem, nullus est qui aperiat.

* Si continuerit aquas, omnia siccabuntur: & si emisit eas, subuertent terram.

* Apud ipsum est fortitudo & sapientia: ipse nouit & decipientem, & eum qui decipitur.

* Adducit consiliarios in stultum finem, & iudices in stuporem.

* Balteum regum dissoluit, & præcingit fune renes eorum.

* Ducit sacerdotes inglorios, & optimates supplantat:

* Commutans labium veracium, & doctrinam senum auferens.

* Effundit despectionem super principes, eos, qui oppressi fuerant, releuans.

* Qui reuelat profunda de tenebris, & producit in lucem umbram mortis.

* Qui multiplicat gentes & perdit eas, & subuersas in integrum restituit.

* Qui immutat cor principum populi terrarum, & decipit eos ut frustra incedant per inuium: * Palpabunt quasi in tenebris, & non in luce, & errare eos faciet quasi ebrios.

C A P . X I I I .

ECCE omnia hæc vidit oculus meus, & audiuit auris mea, & intellexi singula.

* Secundum scientiam vestram & ego noui: nec inferior vestri sum.

* Sed tamen ad Omnipotentem loquar, & disputare cum Deo cupio:

* Prius vos ostendens fabricatores mendacij, & cultores peruerforum dogmatum.

* Atque utinam taceretis, ut putaremini esse sapientes.

* Audite ergo correptionem meam, & iudicium labiorum meorum attendite.

* Numquid Deus indiget vestro mendacio, ut pro illo loquamini dolos?

* Numquid faciem eius accipitis, & pro Deo iudicare nitimini? * Aut placebit ei, quem celare nihil potest? aut decipietur ut homo, vestris fraudulentij?

* Ipse vos arguet, quoniam in abscondito faciem eius accipitis.

* Statim ut se commouerit, turbabit vos, & terror eius irruet super vos.

* Memoria vestra comparabitur cineri, & redigentur in lutum ceruices vestrae.

* Tacete paulisper ut loquar quodcumque mihi mens suggesserit. * Quare lacerabo carnes meas dentibus meis, & animam meam porto in manibus meis?

* Etiam si occiderit me, in ipso sperabo: verumtamen vias meas in conspectu eius arguam. * Et ipse erit saluator meus: non enim veniet in conspectu eius omnis hy pocrita. * Audite sermonem meum, & ænigmata percipite auribus vestris.

* Si fuero iudicatus, scio quod iustus inueniar.

* Quis est qui iudicetur mecum? veniat quare tacens consumor?

* Duo tantum ne facias mihi, & tunc a facie tua non abscondar:

* Manum tuam longe fac a me, & formido tua non me terreat.

* Voca me, & ego respondebo tibi: aut certe loquar, & tu responde mihi.

* Quantas habeo iniquitates & peccata, scelera mea & delicta ostende mihi.

* Cur faciem tuam abscondis, & arbitraris me inimicum tuum?

* Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, & stipulam siccam persequeris:

* Scribis enim contra me amaritudines, & consumere me vis peccatis adolescentiæ meæ.

* Posuisti in neruo pedem meum, & obseruasti omnes semitas meas, & vestigia pedum meorum considerasti:

* Qui quasi putredo consumendus sum, & quasi vestimentum, quod comeditur a tinea.

C A P . X I I I I .

HOMO natus de muliere, breui viuens tempore, repletur multis miserijs. * Qui quasi flos egreditur & conteritur, & fugit

velut vmbra, & numquam in eodem statu permanet.

* Et dignū ducis super huiusmodi aperire oculos tuos, & adducere eum tecum in iudiciū?

* Quis potest facere mundū de immundo conceptum semine? nonne tu qui solus es?

* Breues dies hominis sunt, numerus mensium eius apud te est: constituisti terminos eius, qui præteriri non poterunt.

* Recede paululū ab eo, vt quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarij dies eius.

* Lignū habet spem: si præcisum fuerit, rursum virescit, & rami eius pullulant.

* Si senuerit in terra radix eius, & in puluere emortuus fuerit truncus illius,

* Ad odorem aquæ germinabit, & faciet comam quasi cum primum plantatum est:

* Homo vero cum mortuus fuerit, & nudatus atque consumptus, vbi quæso est?

* Quomodo si recedant aquæ de mari, & fluuius vacuefactus are scat:

* Sic homo cum dormierit, nō resurget, donec atteratur cælum, non euigilabit, nec consurget de somno suo.

* Quis mihi hoc tribuat, vt in inferno protegas me, & abscondas me, donec pertranseat furor tuus, & constituas mihi tempus, in quo recorderis mei?

* Putasne mortuus homo rursum viuat? cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea.

* Vocabis me, & ego respondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dexteram.

* Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

* Signasti quasi in facculo delicta mea, sed curasti iniquitatem meam.

* Mons cadens defluit, & saxum transfertur de loco suo.

* Lapidēs excauant aquæ, & alluione paulatim terra consumitur: & hominem ergo similiter perdes.

* Roborasti eum paululum vt in perpetuum transiret: immutabis faciem eius, & emittes eum.

* Siue nobiles fuerint filij eius, siue igno-

biles, non intelliget.

* Attamen caro eius dum viuet dolebit, & anima illius super semetipso lugebit.

C A P. XV.

RESPONDENS autem Eliphaz Themanites, dixit:

* Numquid sapiens respondebit quasi inventum loquens, & implebit ardore stomachum suum?

* Arguis verbis eum, qui non est æqualis tibi, & loqueris quod tibi non expedit.

* Quantum in te est, euacuasti timorem, & tulisti preces coram Deo.

* Docuit enim iniquitas tua os tuum, & imitaris linguam blasphemantium.

* Condemnabit te os tuum, & non ego: & labia tua respondebunt tibi,

* Numquid primus homo tu natus es, & ante colles formatus?

* Numquid consilium Dei audisti, & inferior te erit eius sapientia?

* Quid nosti quod ignoremus? quid intelligis quod nesciamus?

* Et senes, & antiqui sunt in nobis multo vetustiores quā patres tui.

* Numquid grande est vt consoletur te Deus? sed verba tua praua hoc prohibent.

* Quid te eleuat cor tuum, & quasi magna cogitans, attonitos habes oculos?

* Quid timet contra Deū spiritus tuus, vt proferas de ore tuo huiusmodi sermones?

* Quid est homo, vt immaculatus sit, & vt iustus appareat natus de muliere?

* Ecce inter sanctos eius nemo immutabilis, & cæli nō sunt mundi in cōspectu eius.

* Quanto magis abominabilis & inutilis homo, qui bibit quasi aquam iniquitatem?

* Ostendam tibi, audi me: quod vidi narabo tibi.

* Sapientes confitentur, & non abscondunt patres suos.

* Quibus solis data est terra, & non transiit alienus per eos.

* Cunctis diebus suis impius superbit, & numerus annorum incertus est tyrannidis eius.

* Sonitus terroris semper in auribus illius : & cum pax sit, ille semper insidias suspicatur.

* Non credit quod reuerti possit de tenebris ad lucem, circumspectans vndique gladium.

* Cum se mouerit ad querendum panem, nouit quod paratus sit in manu eius tenebrarum dies.

* Terrebit eum tribulatio, & angustia vallabit eum, sicut regem, qui preparatur ad praelium.

* Tetendit enim aduersus Deum manum suam, & contra Omnipotentem roboratus est.

* Cucurrit aduersus eum erecto collo, & pingui ceruice armatus est.

* Operuit faciem eius crassitudo, & de lateribus eius aruina dependet.

* Habitauit in ciuitatibus desolatis, & in domibus desertis, quae in tumulos sunt redactae.

* Non ditabitur, nec perseuerabit substantia eius, nec mittet in terra radicem suam.

* Non recedet de tenebris : ramos eius arefaciet flamma, & auferetur spiritu oris sui.

* Non credet frustra errore deceptus, quod aliquo pretio redimendus sit.

* Antequam dies eius impleantur, peribit : & manus eius arescent.

* Laedetur quasi vinea in primo flore botrus eius, & quasi oliua proijciens florem suum.

* Congregatio enim hypocritae sterilis, & ignis deuorabit tabernacula eorum, qui munera libenter accipiunt.

* Concepit dolorem, & peperit iniquitatem, & uterus eius preparat dolos.

C A P. XVI.

RESPONDENS autem Iob, dixit : * Audiui frequenter talia, consolatores onerosi omnes vos estis :

* Numquid habebunt finem verba ventosa ? aut aliquid tibi molestum est si loquaris ? * Poteram & ego similia vestri loqui : atque utinam esset anima vestra pro anima mea :

* Consolarer & ego vos sermonibus, &

mouerem caput meum super vos :

* Roborarem vos ore meo : & mouerem labia mea, quasi parcens vobis.

* Sed quid agam ? Si locutus fuero, non quiescet dolor meus : & si tacuero, non recedet a me.

* Nunc autem oppressit me dolor meus, & in nihilum redacti sunt omnes artus mei.

* Rugae meae testimonium dicunt contra me, & suscitatur falsiloquus aduersus faciem meam contradicens mihi.

* Collegit furorem suum in me, & cominans mihi, infremuit contra me dentibus suis : hostis meus terribilibus oculis me intuitus est.

* Aperuerunt super me ora sua, & exprobrantes percusserunt maxillam meam, satiati sunt poenis meis.

* Conclussit me Deus apud iniquum, & manibus impiorum me tradidit.

* Ego ille quondam opulentus repente contritus sum : tenuit ceruicem meam, contigit me, & posuit me sibi quasi in signum.

* Circumdedit me lanceis suis, conuulnerauit lumbos meos, non pepercit, & effudit in terra viscera mea.

* Concidit me vulnere super vulnus, irruit in me quasi gigas.

* Saccum confui super cutem meam, & operui cinere carnem meam.

* Facies mea intumuit a fletu, & palpebrae meae caligauerunt.

* Haec passus sum absque iniquitate manus meae, cum haberemundas ad Deum preces.

* Terra ne operias sanguinem meum, neque inueniat in te locum latendi clamor meus.

* Ecce enim in caelo testis meus, & conscius meus in excelsis.

* Verbosi amici mei : ad Deum stillat oculus meus.

* Atque utinam sic iudicaretur vir cum Deo, quomodo iudicatur filius hominis cum collega suo.

* Ecce enim breues anni transeunt, & semitam, per quam non reuertar, ambulo.

CAP. XVII.

SPIRITVS meus attenuabitur, dies mei breuiabuntur, & solum mihi superest sepulchrum.

*Non peccaui, & in amaritudinibus moratur oculus meus.

*Libera me Domine, & pone me iuxta te, & cuiusvis manus pugnet contra me.

*Cor eorum longe fecisti a disciplina, propterea non exaltabuntur.

*Prædam pollicetur socijs, & oculi filiorum eius deficient.

*Posuit me quasi in prouerbium vulgi, & exemplum sum coram eis.

*Caligauit ab indignatione oculus meus, & membra mea quasi in nihilum redacta sunt.

*Stupebunt iusti super hoc, & innocens contra hypocritam suscitabitur.

*Et tenebit iustus viam suam, & mundis manibus addet fortitudinem.

*Igitur omnes vos conuertimini, & venite, & non inueniam in vobis vllum sapientem.

*Dies mei transierunt, cogitationes meae dissipatae sunt, torquentes cor meum:

*Noctem verterunt in diem, & rursum post tenebras spero lucem.

*Si sustinuero, infernus domus mea est, & in tenebris stravi lectulum meum.

*Putredini dixi: Pater meus es, mater mea, & soror mea, vermibus.

*Vbi est ergo nunc præstolatio mea, & patientiam meam quis considerat?

*In profundissimum infernum descendunt omnia mea: putasne saltem ibi erit requies mihi?

CAP. XVIII.

RESPONDENS autem Baldad Suhites, dixit:

*Vsq̃ue ad quem finem verba iactabitis? intelligite prius, & sic loquamur.

*Quare reputati sumus vt iumenta, & sorduimus coram vobis?

*Qui perdis animam tuam in furore tuo,

numquid propter te derelinquetur terra, & transferentur rupes de loco suo?

*Nonne lux impij extinguetur, nec splendet flamma ignis eius?

*Lux obtenebrescet in tabernaculo illius, & lucerna, quæ super eum est, extinguetur.

*Arctabuntur gressus virtutis eius, & præcipitabit eum consilium suum.

*Immisit enim in rete pedes suos, & in maculis eius ambulat.

*Tenebitur planta illius laqueo, & exardescet contra eum sitis.

*Abscondita est in terra pedica eius, & decipula illius super semitam.

*Vndique terrebunt eum formidines, & inuoluent pedes eius.

*Attenuetur fame robur eius, & inedia inuadat costas illius.

*Deuoret pulchritudinem cutis eius, consumat brachia illius primogenita mors.

*Auellatur de tabernaculo suo fiducia eius, & calcet super eum, quasi rex, interitus.

*Habitent in tabernaculo illius socij eius, qui non est, aspergatur in tabernaculo eius sulphur.

*Deorsum radices eius siccentur, sursum autem atteratur messis eius.

*Memoria illius pereat de terra, & non celebretur nomen eius in plateis.

*Expellet eum de luce in tenebras, & de orbe transferet eum.

*Non erit semen eius, neque progenies in populo suo, nec vllæ reliquæ in regionibus eius.

*In die eius stupebunt nouissimi, & primos inuadet horror.

*Hæc sunt ergo tabernacula iniqui, & iste locus eius, qui ignorat Deum.

CAP. XIX.

RESPONDENS autem Iob, dixit:

*Vsq̃uequo affligitis animam meam, & atteritis me sermonibus?

*En, decies confunditis me, & non erubescitis opprimentes me.

*Nempe, etsi ignoravi, mecum erit ignorantia mea.

At

*At vos contra me erigimini, & arguitis me opprobrijs meis.

*Saltem nunc intelligite quia Deus non æquo iudicio affixerit me, & flagellis suis me cinxerit.

*Ecce clamabo vim patiens, & nemo audiet: vociferabor, & non est qui iudicet.

*Semitam meam circūsepsit, & transire nō possum, & in calle meo tenebras posuit.

*Spoliavit me gloria mea, & abstulit coronam de capite meo.

*Destruxit me vndique, & pereor, & quasi euulsæ arbori abstulit spem meam.

*Iratus est contra me furor eius, & sic me habuit quasi hostem suum.

*Simul venerunt latrones eius, & fecerunt sibi viam per me, & obsederunt in gyro tabernaculum meum.

*Fratres meos longe fecit a me, & noti mei quasi alieni recesserunt a me.

*Dereliquerunt me propinqui mei: & qui me nouerant, obliti sunt mei.

*Inquilini domus meæ, & ancillæ meæ sicut alienum habuerunt me, & quasi peregrinus fui in oculis eorum.

*Seruum meum vocaui, & non respondit, ore proprio deprecabar illum.

*Halitum meum exhorruit vxor mea, & orabam filios vteri mei.

*Stulti quoque despiciebant me, & cum ab eis recessissem, detrahebant mihi.

*Abominati sunt me quondam consilij mei: & quem maxime diligebam, auersatus est me.

*Pelli meæ, consumptis carnibus, adhæsit os meum, & derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos.

*Miseremini mei, miseremini mei, saltē vos amici mei, quia manus Domini tetigit me.

*Quare persequimini me sicut Deus, & carnibus meis saturamini?

*Quis mihi tribuat vt scribantur sermones mei? quis mihi det vt exarentur in libro stylo ferreo, & plumbi lamina, vel celte sculphantur in silice?

*Scio enim quod Redēptor meus viuit, & in nouissimo die de terra surrecturus sū:

*Et rursum circumdabor pelle mea, & in carne mea videbo Deum meum.

*Quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspecturi sunt, & non alius: reposita est hæc spes mea in sinu meo.

*Quare ergo nunc dicitis: Persequamur eū, & radicem verbi inueniamus contra eū?

*Fugite ergo a facie gladij, quoniam ultor iniquitatum gladius est: & scitote esse iudicium.

CAP. XX.

RESPONDENS autem Sophar Naamathites, dixit:

*Idcirco cogitationes meæ variæ succedunt sibi, & mens in diuersa rapitur.

*Doctrinam, qua me arguis, audiam, & spiritus intelligentiæ meæ respōdebit mihi.

*Hoc scio a principio, ex quo positus est homo super terram,

*Quod laus impiorum brevis sit, & gaudium hypocritæ ad instar puncti:

*Si ascenderit vsque ad cælum superbia eius, & caput eius nubes tetigerit:

*Quasi sterquilinum in fine perdetur: & qui eum viderant, dicent: Vbi est?

*Velut somnium auolans non inuenietur, transiet sicut visio nocturna.

*Oculus, qui eum viderat, non videbit, neque ultra intuebitur eum locus suus.

*Filij eius atterentur egestate, & manus illius reddent ei dolorem suum.

*Ossa eius implebuntur vitijs adolescentiæ eius, & cum eo in pulvere dormient.

*Cum enim dulce fuerit in ore eius malum, abscondet illud sub lingua sua.

*Parcet illi, & non derelinquet illud, & celabit in gutture suo.

*Panis eius in vtero illius vertetur in fel aspidum intrinsecus.

*Diuitias, quas deuorauit, euomet, & de ventre illius extrahet eas Deus.

*Caput aspidum suget, & occidet eum lingua viperæ. (Non videat riuulos fluminis, torrentes mellis, & butyri.)

*Luet quæ fecit omnia, nec tamen consumetur: iuxta multitudinem adinuentio-

num suarum, sic & sustinebit.

* Quoniam confringens nudauit pauperes: domum rapuit, & non ædificauit eam.

* Nec est satiatus venter eius: & cum habuerit quæ concupierat, possidere non poterit.

* Non remansit de cibo eius, & propterea nihil permanebit de bonis eius.

* Cum satiatus fuerit, æstabitur, æstua-bit, & omnis dolor irruet super eum.

* Utinam impleatur venter eius, vt emit-tat in eum iram furoris sui, & pluat super illum bellum suum.

* Fugiet arma ferrea, & irruet in arcum æreum.

* Eductus, & egrediens de vagina sua, & fulgurans in amaritudine sua: vadent, & venient super eum horribiles.

* Omnes tenebræ absconditæ sunt in oculis eius: deuorabit eum ignis, qui non succenditur, affligetur relictus in tabernaculo suo.

* Reuelabunt cæli iniquitatem eius, & terra consurget aduersus eum.

* Apertum erit germen domus illius, de-trahetur in die furoris Dei.

* Hæc est pars hominis impij a Deo, & hereditas verborum eius a Domino.

C A P. XXI.

RESPONDENS autem Iob, dixit: * Audite quæso sermones meos, & agite pœnitentiam.

* Sustinete me, & ego loquar, & post mea, si videbitur, verba ridete.

* Numquid contra hominem disputatio mea est, vt merito non debeam cōtristari?

* Attendite me, & obstupescite, & superpo-nite digitum ori vestro:

* Et ego quando recordatus fuero, per-timesco, & concutit carnem meam tremor.

* Quare ergo impij viuunt, subleuati sunt, confortatiq. diuitijs?

* Semen eorū permanet coram eis, pro-pinquorum turba, & nepotum in conspectu eorum.

* Domus eorum secutæ sunt & pacatæ, & non est virga Dei super illos.

* Bos eorum concepit, & non abortiuit:

vacca peperit, & non est priuata fœtu suo.

* Egrediuntur quasi greges paruuli eorum, & infantes eorum exultant lusibus.

* Tenent tympanum, & citharam, & gaudent ad sonitum organi.

* Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt.

* Qui dixerunt Deo: Recede a nobis, & scientiam viarum tuarum nolumus.

* Quis est Omnipotens, vt seruiamus ei? & quid nobis prodest si orauerimus illum?

* Verumtamen quia non sunt in manu eorum bona sua, consilium impiorum longe sit a me.

* Quoties lucerna impiorum extinguetur, & superueniet eis inundatio, & dolores diuidet furoris sui?

* Erunt sicut paleæ ante faciem venti, & sicut fauilla, quam turbo dispergit.

* Deus seruabit filiis illius dolorem patris: & cum reddiderit, tunc sciet.

* Videbunt oculi eius interfectionem suam, & de furore Omnipotentis bibet.

* Quid enim ad eum pertinet de domo sua post se? & si numerus mensium eius dimidiatur?

* Numquid Deum docebit quispiam scientiam, qui excelsos iudicat?

* Iste moritur robustus & sanus, diues & felix. * Viscera eius plena sunt adipe, & medullis ossa illius irrigantur:

* Alius vero moritur in amaritudine animæ absque vllis opibus:

* Et tamen simul in puluere dormient, & vermes operient eos.

* Certe noui cogitationes vestras, & sententias contra me iniquas.

* Dicitis enim: Vbi est domus principis? & vbi tabernacula impiorum?

* Interrogate quilibet de viatoribus, & hæc eadem illum intelligere cognoscetis.

* Quia in diem perditionis seruatur malus, & ad diem furoris ducetur.

* Quis arguet coram eo viam eius? & quæ fecit, quis reddet illi?

* Ipse ad sepulchra ducetur, & in con-gerie mortuorum vigilabit.

* Dulcis fuit glareis Cocyti, & post se omnem hominem trahet, & ante se innumerabiles.

* Quomodo igitur consolamini me frustra, cum responso vestra repugnare ostensa sit veritati?

C A P. XXII.

RESPONDENS autem Eliphaz Themanites, dixit:

* Numquid Deo potest comparari homo, etiam cum perfecta fuerit scientia?

* Quid prodest Deo si iustus fueris? aut quid ei cōfers si immaculata fuerit via tua?

* Numquid timens arguet te, & veniet tecum in iudicium,

* Et non propter malitiam tuam plurimam, & infinitas iniquitates tuas?

* Abstulisti enim pignus fratrum tuorum sine causa, & nudos spoliasti vestibus.

* Aquam lasso non dedisti, & esurienti subtraxisti panem.

* In fortitudine brachij tui possidebas terram, & potentissimus obtinebas eam.

* Viduas dimisisti vacuas, & lacertos pupillorum comminuisti.

* Propterea circumdatus es laqueis, & conturbat te formido subita.

* Et putabas te tenebras non visurum, & impetu aquarum inundantium non oppressum iri?

* An non cogitas quod Deus excelsior caelo sit, & super stellarum verticem sublimetur?

* Et dicis: Quid enim novit Deus, & quasi per caliginem iudicat.

* Nubes latibulum eius, nec nostra considerat, & circa cardines caeli perambulat.

* Numquid semitam saeculorum custodire cupis, quam calcaverunt viri iniqui?

* Qui sublati sunt ante tempus suum, & fluvius subvertit fundamentum eorum:

* Qui dicebant Deo: Recede a nobis, & quasi nihil posset facere Omnipotens, aestimabant eum:

* Cum ille impleffet domos eorum bonis, quorum sententia procul sit a me.

* Videbunt iusti, & letabuntur, & innocens subfannabit eos.

* Nonne succisa est erectio eorum, & reliquias eorum deuoravit ignis?

* Acquiesce igitur ei, & habeto pacem; & per haec habebis fructus optimos.

* Suscipe ex ore illius legem, & pone sermones eius in corde tuo.

* Si reuersus fueris ad Omnipotentem, aedificaberis, & longe facies iniquitatem a tabernaculo tuo.

* Dabit pro terra silicem, & pro silice torrentes aureos.

* Eritq. Omnipotens contra hostes tuos, & argentum coaceruabitur tibi.

* Tunc super Omnipotentem delicijs affues, & eleuabis ad Deum faciem tuam.

* Rogabis eum, & exaudiet te, & vota tua reddes.

* Decernes rem, & veniet tibi, & in vijs tuis splendeat lumen.

* Qui enim humiliatus fuerit, erit in gloria: & qui inclinauerit oculos, ipse saluabitur.

* Saluabitur innocens, saluabitur autem in munditia manuum suarum.

C A P. XXIII.

RESPONDENS autem Iob, ait: Nunc quoque in amaritudine est sermo meus, & manus plagae meae aggravata est super gemitum meum.

* Quis mihi tribuat ut cognoscā & inueniam illū, & veniam usque ad solium eius?

* Ponam coram eo iudicium, & os meū replebo increpationibus.

* Ut sciam verba, quae mihi respondeat, & intelligam quid loquatur mihi.

* Nolo multa fortitudine contendat mecum, nec magnitudinis suae mole me premat.

* Proponat aequitatem contra me, & perueniat ad victoriam iudicium meum.

* Si ad Orientem iero, non apparet: si ad Occidentem, non intelligam eum.

* Si ad sinistram, quid agam? non apprehendam eum: si me vertam ad dexteram, non videbo illum.

Ipsē

* Ipse vero scit viam meam, & probauit me quasi aurum, quod per ignem transit :

* Vestigia eius secutus est pes meus, viam eius custodiui, & non declinaui ex ea.

* A mandatis labiorum eius non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris eius.

* Ipse enim solus est, & nemo auertere potest cogitationem eius : & anima eius quodcumque voluit, hoc fecit.

* Cum expleuerit in me voluntatem suam, & alia multa similia praesto sunt ei.

* Et idcirco a facie eius turbatus sum, & considerans eum, timore sollicitor.

* Deus molliuit cor meum, & Omnipotens conturbauit me.

* Non enim perij propter imminentes tenebras, nec faciem meam operuit caligo.

C A P . X X I I I .

AB Omnipotente non sunt abscondita tempora : qui autem nouerunt eum, ignorant dies illius.

* Alij terminos transtulerunt, diripuerunt greges, & pauerunt eos.

* Asinum pupillorum abegerunt, & abstulerunt pro pignore bouem viduae.

* Subuerterunt pauperum viam, & oppresserunt pariter mansuetos terrae.

* Alij quasi onagri in deserto egrediuntur ad opus suum : vigilantes ad praedam, praeparant panem liberis.

* Agrum non suum demetunt : & vineam eius, quem vi oppresserint, vindemiant.

* Nudos dimittunt homines, indumenta tollentes, quibus non est operimentum in frigore :

* Quos imbres montium rigant : & non habentes velamen, amplexantur lapides.

* Vim fecerunt depradantes pupillos, & vulgum pauperem spoliauerunt.

* Nudis & incedentibus absque vestitu, & esurientibus tulerunt spicas.

* Inter acervos eorum meridiati sunt, qui calcatis torcularibus sitiunt.

* De ciuitatibus fecerunt viros gemere, & anima vulneratorum clamauit, & Deus inultum abire non patitur.

* Ipsi fuerunt rebelles lumini, nescierunt vias eius, nec reuerfi sunt per semitas eius.

* Mane primo confurgit homicida, interficit egenum & pauperem : per noctem vero erit quasi fur.

* Oculus adulteri obseruat caliginem, dicens : Non me videbit oculus : & operiet vultum suum.

* Perfodit in tenebris domos, sicut in die condixerant sibi, & ignorauerunt lucem.

* Si subito apparuerit aurora, arbitrantur umbram mortis : & sic in tenebris quasi in luce ambulant.

* Leuis est super faciem aquae : maledicta sit pars eius in terra, nec ambulet per viam vinearum.

* Ad nimium calorem transeat ab aquis niuium, & usque ad inferos peccatum illius.

* Obluiscatur eius misericordia : dulcedo illius vermes : non sit in recordatione, sed conteratur quasi lignum infructuosum.

* Pauit enim sterilem, quae non parit, & viduae bene non fecit.

* Detrahit fortes in fortitudine sua : & cum steterit, non credet vitae suae.

* Dedit ei Deus locum poenitentiae, & ille abutitur eo in superbiam : oculi autem eius sunt in vijs illius.

* Eleuati sunt ad modicum, & non subsistent, & humiliabuntur sicut omnia, & auferentur, & sicut summitates spicarum conterentur.

* Quod si non est ita, quis me potest arguere esse mentitum, & ponere ante Deum verba mea.

C A P . X X V .

RESPONDENS autem Baldad Suhites, dixit :

* Potestas & terror apud eum est, qui facit concordiam in sublimibus suis.

* Numquid est numerus militum eius, & super quem non surget lumen illius ?

* Numquid iustificari potest homo comparatus Deo, aut apparere mundus natus de muliere ?

* Ecce luna etiam non splendet, & stellae non

la non sunt mundæ in conspectu eius :

*Quanto magis homo putredo, & filius hominis vermis ?

C A P . XXVI.

RESPONDENS autem Iob, dixit :

*Cuius adiutor es ? numquid imbecillis ? & sustentas brachium eius, qui non est fortis ?

*Cui dedisti consilium ? forsitani illi, qui non habet sapientiam, & prudentiam tuam ostendisti plurimam .

*Quem docere voluisti ? nonne eum, qui fecit spiramentum ?

*Ecce gigantes gemunt sub aquis, & qui habitant cum eis .

*Nudus est infernus coram illo, & nulum est operimentum perditioni .

*Qui extendit Aquilonem super vacuum, & appendit terram super nihilum .

*Qui ligat aquas in nubibus suis, ut non erumpant pariter deorsum .

*Qui tenet vultum solij sui, & expandit super illud nebulam suam .

*Terminum circumdedit aquis, usque dum finiantur lux & tenebræ .

*Columnæ cæli contremiscunt, & paueunt ad nutum eius .

*In fortitudine illius repente maria congregata sunt, & prudentia eius percussit superbum .

*Spiritus eius ornavit cælos : & obstetricante manu eius, eductus est coluber tortuosus .

*Ecce, hæc ex parte dicta sunt viarum eius : & cum vix paruam stillam sermonis eius audierimus, quis poterit tonitruum magnitudinis illius intueri ?

C A P . XXVII.

ADDIDIT quoque Iob, assumens parabola suam, & dixit :

*Viuit Deus, qui abstulit iudicium meum, & Omnipotens, qui ad amaritudinem adduxit animam meam .

*Quia donec superest halitus in me, & spiritus Dei in naribus meis .

*Non loquentur labia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium .

*Ablit a me ut iustos vos esse iudicem : donec deficiam, non recedam ab innocentia mea .

*Iustificationem meam, quam cœpi tenere, non deferam : neque enim reprehendit me cor meum in omni vita mea .

*Sit ut impius, inimicus meus : & aduersarius meus, quasi iniquus .

*Quæ est enim spes hypocritæ si auare rapiat, & non liberet Deus animam eius ?

*Numquid Deus audiet clamorem eius, cum venerit super eum angustia ?

*Aut poterit in Omnipotente delectari, & inuocare Deum omni tempore ?

*Docebo vos per manum Dei quæ Omnipotens habeat, nec abscondam .

*Ecce, vos omnes nostis, & quid sine causa vana loquimini ?

*Hæc est pars hominis impij apud Deum, & hereditas violentorum, quam ab Omnipotente suscipient .

*Si multiplicati fuerint filij eius, in gladio erunt, & nepotes eius non saturabuntur pane .

*Qui reliqui fuerint ex eo, sepelientur in interitu, & viduæ illius non plorabunt .

*Si comportauerit quasi terram argentum, & sicut lutum præparauerit vestimenta :

*Præparabit quidem, sed iustus vestietur illis : & argentum innocens diuidet .

*Ædificauit sicut tinea domum suam, & sicut custos fecit umbraculum .

*Diues cum dormierit, nihil secum auferet : aperiet oculos suos, & nihil inueniet .

*Apprehendet eum quasi aqua inopia, nocte opprimet eum tempestas .

*Tollet eum ventus vrens, & auferet, & velut turbo rapiet eum de loco suo .

*Et mittet super eum, & non parcat : de manu eius fugiens fugiet .

*Stringet super eum manus suas, & sibilabit super illum, intuens locum eius .

C A P . XXVIII.

HABET argentum, venarum suarum principia : & auro locus est, in quo conflatur .

R r Ferrum

*Ferrum de terra tollitur: & lapis solutus calore, in æs vertitur.

*Tempus posuit tenebris, & vniuersorum finem ipse considerat, lapidem quoque caliginis, & umbram mortis.

*Diuidit torrens a populo peregrinante, eos, quos oblitus est pes egentis hominis, & inuios.

*Terra, de qua oriebatur panis in loco suo, igni subuersa est.

*Locus sapphiri lapides eius, & glebæ illius aurum.

*Semitam ignorauit auis, nec intuitus est eam oculus vulturis.

*Non calcauerunt eam filij institorum, nec pertransiuit per eam leæna.

*Ad silicem extendit manum suam, subuertit a radicibus montes.

*In petris riuos excidit, & omne pretiosum vidit oculus eius.

*Profunda quoque fluuiorum scrutatus est, & abscondita in lucem produxit.

*Sapientia vero ubi inuenitur? & quis est locus intelligentiæ?

*Nescit homo pretium eius, nec inuenitur in terra suauiter viuentium.

*Abyssus dicit: Non est in me: & mare loquitur: Non est mecum.

*Non dabitur aurum obrizû pro ea, nec appendetur argentum in cõmutatione eius.

*Non conferetur tinctis Indiæ coloribus, nec lapidi sardonio pretiosissimo, vel sapphiro.

*Non adæquabitur ei aurum vel vitrû, nec commutabuntur pro ea vasa auri:

*Excelsa & eminentia non memorabuntur comparatione eius: trahitur autem sapientia de occultis.

*Nō adæquabitur ei topazius de Æthiopia, nec tincturæ mundissimæ componetur.

*Vnde ergo sapientia venit? & quis est locus intelligentiæ?

*Abscondita est ab oculis omnium viuentium, volucres quoque cæli latet.

*Perditio & mors dixerunt: Auribus nostris audiuiamus famam eius.

*Deus intelligit viam eius, & ipse no-

uit locum illius.

*Ipse enim fines mundi intuetur: & omnia, quæ sub cælo sunt, respicit.

*Qui fecit ventis pondus, & aquas appendit in mensura.

*Quâdo ponebat pluuijs legem, & viam procellis sonantibus:

*Tunc vidit illam, & enarrauit, & præparauit, & inuestigauit.

*Et dixit homini: Ecce timor Domini, ipsa est sapientia: & recedere a malo, intelligentia.

C A P . XXIX.

ADIDIT quoque Iob, assumens parabolam suam, & dixit:

*Quis mihi tribuat, vt sim iuxta menses pristinos secundum dies, quibus Deus custodiebat me?

*Quando splendebat lucerna eius super caput meum, & ad lumen eius ambulabam in tenebris?

*Sicut fui in diebus adolescentiæ meæ, quando secreto Deus erat in tabernaculo meo?

*Quando erat Omnipotens mecum: & in circuitu meo pueri mei?

*Quando lauabam pedes meos butyro, & petra fundebat mihi riuos olei?

*Quando procedebam ad portam ciuitatis, & in platea parabant cathedrâ mihi?

*Videbant me iuuenes, & abscondebantur: & senes assurgentes stabant.

*Principes cessabant loqui, & digitum superponebant ori suo.

*Vocem suam cohibebant duces, & lingua eorum gutturi suo adhærebat.

*Auris audiens beatificabat me, & oculus videns testimonium reddebat mihi:

*Eo quod liberaissem pauperem vociferantem, & pupillum, cui non esset adiutor.

*Benedictio perituri super me veniebat, & cor viduæ consolatus sum.

*Iustitia indutus sum: & vestiui me, sicut vestimento & diademate, iudicio meo.

*Oculus fui cæco, & pes claudus.

*Pater eram pauperum: & causam quam nescie-

nesciebam, diligentissime inuestigabam.

*Conterebam molas iniqui, & de dentibus illius auferebam prædam.

*Dicebamque: In nidulo meo moriar, & sicut palma multiplicabo dies.

*Radix mea aperta est secus aquas, & ros morabitur in messione mea.

*Gloria mea semper innouabitur, & arcus meus in manu mea instaurabitur.

*Qui me audiebant, expectabant sententiam, & intenti tacebant ad consilium meum.

*Verbis meis addere nihil audebant, & super illos stillabat eloquium meum.

*Expectabant me sicut pluuiam, & os suum aperiebant quasi ad imbrem serotinum.

*Si quando ridebam ad eos, non credebant, & lux vultus mei non cadebat in terram.

*Si voluissem ire ad eos, sedebam primus: cumque sederem quasi rex, circumstante exercitu, eram tamen morientium consolator.

C A P. XXX.

N V N C autem derident me iuniores tempore, quorum non dignabar patres ponere cum canibus gregis mei:

*Quorum virtus manuum mihi erat pro nihilo, & vita ipsa putabantur indigni.

*Egestate & fame steriles, qui rodebant in solitudine, squalentes calamitate & miseria.

*Et mandebant herbas, & arborum cortices, & radix iuniperorum erat cibus eorum.

*Qui de conuallibus ista rapientes, cum singula reperissent, ad ea cum clamore currebant.

*In desertis habitabant torrentium, & in cauernis terræ, vel super glaream.

*Qui inter huiusmodi latabantur, & esse sub sentibus delicias computabant.

*Filij stultorum & ignobilium, & in terra penitus non parentes.

*Nunc in eorum canticum versus sum, & factus sum eis in prouerbum.

*Abominantur me, & longe fugiunt a me, & faciem meam conspuere non verentur.

*Pharetram enim suam aperuit, & afflixit me, & frenum posuit in os meum.

*Ad dexteram orientis calamitates meæ

illico surrexerunt: pedes meos subuerterunt, & oppresserunt quasi fluctibus semitis suis.

*Dissipauerunt itinera mea, insidiati sunt mihi, & præualuerunt, & non fuit qui ferret auxilium.

*Quasi rupto muro, & aperta ianua iruerunt super me, & ad meas misérias deuoluti sunt.

*Redactus sum in nihilum: abstulisti quasi ventus desiderium meum: & velut nubes pertransijt salus mea.

*Nunc autem in memetipso marcescit anima mea, & possident me dies afflictionis.

*Nocte os meum perforatur doloribus: & qui me comedunt, non dormiunt.

*In multitudine eorum consumitur vestimentum meum, & quasi capitis tunicæ succinxerunt me.

*Comparatus sum luto, & assimilatus sum fauillæ & cineri.

*Clamo ad te, & non exaudis me: sto, & non respicis me.

*Mutatus es mihi in crudelem, & in duritia manus tuæ aduersaris mihi.

*Eleuasti me, & quasi super ventum ponens elixisti me valide.

*Scio quia morti trades me, ubi constituta est domus omni viuenti.

*Verumtamen non ad consumptionem eorum emittis manum tuam: & si corruerint, ipse saluabis.

*Flebam quondam super eo, qui afflictus erat, & compatiebatur anima mea pauperi.

*Expectabam bona, & venerunt mihi mala: præstolabar lucem, & eruperunt tenebræ.

*Interiora mea efferbuerunt absque ulla requie, præuenerunt me dies afflictionis.

*Morrens incedebam, sine furore, confurgens, in turba clamabam:

*Frater fui draconum, & socius struthionum.

*Cutis mea denigrata est super me, & ossa mea aruerunt præ caumate.

*Versa est in luctum cithara mea, & organum meum in vocem flentium.

C A P . XXXI .

PE P I O I fœdus cum oculis meis ut ne
cogitarem quidem de virgine .

* Quam enim partem haberet in me
Deus desuper, & hereditatem Omnipotens
de excelsis ?

* Numquid non perditio est iniquo, &
alienatio operantibus iniustitiam ?

* Nonne ipse considerat vias meas, &
cunctos gressus meos dinumerat ?

* Si ambulavi in vanitate, & festinauit
in dolo pes meus :

* Appendat me in statera iusta, & sciat
Deus simplicitatem meam .

* Si declinauit gressus meus de via, & si
secutum est oculos meos cor meum, & si
manibus meis adhæsit macula :

* Seram, & alius comedat : & progenies
mea eradicetur .

* Si deceptum est cor meum super muliere,
& si ad ostium amici mei insidiatus sum :

* Scortum alterius sit vxor mea, & super
illam incuruentur alij .

* Hoc enim nefas est, & iniquitas ma-
xima .

* Ignis est usque ad perditionem deuo-
rans, & omnia eradicans genimina .

* Si contempsit subire iudicium cum ser-
uo meo, & ancilla mea, cum disceptarent
aduersum me :

* Quid enim faciam cum surrexerit ad
iudicandum Deus ? & cum quæsierit, quid
respondebo illi ?

* Numquid non in utero fecit me qui &
illum operatus est : & formauit me in vul-
ua vnus ?

* Si negaui, quod volebant, pauperibus,
& oculos viduæ expectare feci :

* Si comedi buccellam meam solus, &
non comedit pupillus ex ea :

* (Quia ab infantia mea creuit mecum
miseratio : & de utero matris meæ egressa
est mecum .)

* Si despexi pereuntem, eo quod non
habuerit indumentum, & absque operi-
mento pauperem :

* Si non benedixerunt mihi latera eius, &

de velleribus ouium mearum calefactus est :

* Si leuaui super pupillum manum meam,
etiam cum viderem me in porta superiori :

* Humerus meus a iunctura sua cadat,
& brachium meum cum suis ossibus con-
fringatur .

* Semper enim quasi tumentes super me
fluctus timui Deum, & pondus eius ferre
non potui .

* Si putaui aurum robur meum, & obri-
zo dixi : Fiducia mea .

* Si latatus sum super multis diuitijs
meis, & quia plurima reperit manus mea .

* Si vidi solem cum fulgeret, & lunam
incedentem clare :

* Et lætatum est in abscondito cor meum,
& osculatus sum manum meam ore meo :

* Quæ est iniquitas maxima, & negatio
contra Deum altissimum ?

* Si gauisus sum ad ruinam eius, qui me
oderat, & exultaui quod inuenisset eum
malum .

* Non enim dedi ad peccandum guttur
meum, ut expeterem maledicens animam eius .

* Si non dixerunt viri tabernaculi mei :
Quis det de carnibus eius ut saturemur ?

* Foris non mansit peregrinus, ostium
meum viatori patuit .

* Si abscondi quasi homo peccatum meum,
& celauit in sinu meo iniquitatem meam .

* Si expaui ad multitudinem nimiam, &
despectio propinquorum terruit me : & non
magis tacui, nec egressus sum ostium .

* Quis mihi tribuat auditorem, ut desi-
derium meum audiat Omnipotens : & li-
brum scribat ipse qui iudicat :

* Ut in humero meo portem illum, &
circumdum illum quasi coronam mihi :

* Per singulos gradus meos pronuncia-
bo illum, & quasi principi offeram eum .

* Si aduersum me terra mea clamat, &
cum ipsa sulci eius deflent :

* Si fructus eius comedi absque pecu-
nia, & animam agricolarum eius affluxi :

* Pro frumento oriatur mihi tribulus, &
pro hordeo spina .

Finis sunt verba Iob .

C A P .

CAP. XXXII.

O MISERVNT autem tres viri isti respondere Iob, eo quod iustus sibi videretur.

* Et iratus, indignatusque est Eliu filius Barachel Buzites, de cognatione Ram: iratus est autem adversum Iob, eo quod iustum se esse diceret coram Deo.

* Porro adversum amicos eius indignatus est, eo quod non inuenissent responsionem rationabilem, sed tantummodo condemnassent Iob.

* Igitur Eliu expectavit Iob loquentem: eo quod seniores essent qui loquebantur.

* Cum autem vidisset quod tres respondere non potuissent, iratus est vehementer.

* Respondensque Eliu filius Barachel Buzites, dixit:

Iunior sum tempore, vos autem antiquiores, idcirco demisso capite, veritus sum vobis indicare meam sententiam.

* Sperabam enim quod aetas prolixior loqueretur, & annorum multitudo doceret sapientiam.

* Sed, ut video, Spiritus est in hominibus, & inspiratio Omnipotentis dat intelligentiam.

* Non sunt longævi sapientes, nec senes intelligunt iudicium.

* Ideo dicam: Audite me, ostendam vobis etiam ego meam sapientiam.

* Expectavi enim sermones vestros, audiui prudentiam vestram, donec disceptaremini sermonibus:

* Et donec putabam vos aliquid dicere, considerabam: sed, ut video, non est qui possit arguere Iob, & respondere ex vobis sermonibus eius.

* Ne forte dicatis: Inuenimus sapientiam, Deus proiecit eum, non homo.

* Nihil locutus est mihi, & ego non secundum sermones vestros respondebo illi.

* Extimuerunt, nec responderunt ultra, abstuleruntque a se eloquia.

* Quoniam igitur expectavi, & non sunt locuti: steterunt, nec ultra responderunt:

* Respondebo & ego partem meam, & ostendam scientiam meam.

* Plenus sum enim sermonibus, & coarctat me spiritus vteri mei.

* En venter meus quasi mustum absque spiraculo, quod lagunculas novas dirumpit.

* Loquar, & respirabo paululum: aperiam labia mea, & respondebo.

* Non accipiam personam viri, & Deum homini non æquabo.

* Nescio enim quamdiu subsistam, etsi post modicum tollat me Factor meus.

CAP. XXXIII.

AVDI igitur Iob eloquia mea, & omnes sermones meos ausculta.

* Ecce aperui os meum, loquatur lingua mea in faucibus meis.

* Simplici corde meo sermones mei, & sententiam puram labia mea loquentur.

* Spiritus Dei fecit me, & spiraculum Omnipotentis viuificauit me.

* Si potes, responde mihi, & adversus faciem meam consiste.

* Ecce, & me sicut & te fecit Deus, & de eodem luto ego quoque formatus sum.

* Verumtamen miraculum meum non te terreat, & eloquentia mea non sit tibi grauis.

* Dixisti ergo in auribus meis, & vocem verborum tuorum audiui:

* Mundus sum ego, & absque delicto: immaculatus, & non est iniquitas in me.

* Quia querelas in me reperit, ideo arbitratus est me inimicum sibi.

* Posuit in nervo pedes meos, custodiuit omnes semitas meas.

* Hoc est ergo, in quo non es iustificatus: respondebo tibi, quia maior sit Deus homine.

* Adversus eum contendis quod non ad omnia verba responderit tibi?

* Semel loquitur Deus, & secundo id ipsum non repetit.

* Per somnium in visione nocturna, quando irruit sopor super homines, & dormiunt in lectulo:

* Tunc aperit aures virorum, & erudiens 16
eos instruit disciplina,

* Ut auertat hominem ab his, quæ facit, 17
& liberet eum de superbia:

* Eruens animam eius a corruptione: & 18
vitam illius, ut non transeat in gladium.

* Increpat quoque per dolorem in lectu- 19
lo, & omnia ossa eius marcescere facit.

* Abominabilis ei fit in vita sua panis, & 20
animæ illius cibus ante desiderabilis.

* Tabescet caro eius, & ossa, quæ testa 21
fuerant, nudabuntur.

* Appropinquauit corruptioni anima 22
eius, & vita illius mortiferis.

* Si fuerit pro eo Angelus loquens, vnus de 23
millibus, ut annunciet hominis æquitatem:

* Miserebitur eius, & dicet: Libera eum, 24
ut non descendat in corruptionem: inueni
in quo ei propitier.

* Consumpta est caro eius a supplicijs, 25
reuertatur ad dies adolescentiæ suæ.

* Deprecabitur Deum, & placabilis ei 26
erit: & videbit faciem eius in iubilo, & red-
det homini iustitiam suam.

* Respiciet homines, & dicet: Peccaui, & 27
vere deliqui, & ut eram dignus, non recepi.

* Liberauit animam suam ne pergeret in 28
interitum, sed viuens lucem videret.

* Ecce, hæc omnia operatur Deus tribus 29
vicibus per singulos.

* Ut reuocet animas eorum a corruptio- 30
ne, & illuminet luce viuentium.

* Attende Iob, & audi me: & tace, dum 31
ego loquor.

* Si autem habes quod loquaris, respon- 32
de mihi, loquere: volo enim, te apparere
iustum.

* Quod si non habes, audi me: tace, & 33
docebo te sapientiam.

C A P. XXXIII.

PRONVNCIANS itaque Eliu, etiam 1
hæc locutus est:

* Audite sapientes verba mea, & eruditi 2
auscultate me:

* Auris enim verba probat, & guttur 3
escas gustu diiudicat.

* Iudicium eligamus nobis, & inter nos
videamus quid sit melius.

* Quia dixit Iob: Iustus sum, & Deus
subuertit iudicium meum.

* In iudicando enim me, mēdacium est:
violenta sagitta mea absque vilo peccato.

* Quis est vir ut est Iob, qui bibit sub-
fannationem quasi aquam:

* Qui graditur cum operantibus iniqui-
tatem, & ambulat cum viris impijs?

* Dixit enim: Non placebit vir Deo, etiā
si cucurrerit cum eo.

* Ideo viri cordati audite me, absit a Deo
impietas, & ab Omnipotente iniquitas.

* Opus enim hominis reddet ei, & iuxta
vias singulorum restituet eis.

* Vere enim Deus non condemnabit fra-
stra, nec Omnipotens subuertet iudicium.

* Quem constituit alium super terram?
aut quem posuit super orbem, quem fabri-
catus est?

* Si direxerit ad eum cor suum, spiritum
illius & flatum ad se trahet.

* Deficiet omnis caro simul, & homo
in cinerem reuertetur.

* Si habes ergo intellectum, audi quod
dicitur, & ausculta vocem eloquij mei.

* Numquid qui non amat iudicium, fa-
nari potest? & quomodo tu eum, qui ius-
tus est, in tantum condemnas?

* Qui dicit regi, apostata: qui vocat du-
ces impios:

* Qui non accipit personas principum:
nec cognouit tyrannum, cum disceptaret
contra pauperem: opus enim manuum
eius sunt vniuersi.

* Subito morientur, & in media nocte
turbabuntur populi, & pertransibunt, &
auferent violentum absque manu.

* Oculi enim eius super vias hominum,
& omnes gressus eorum considerat.

* Non sunt tenebræ, & non est vmbra
mortis, ut abscondantur ibi qui operantur
iniquitatem.

* Neque enim ultra in hominis potesta-
te est, ut veniat ad Deum in iudicium.

* Conteret multos, & innumerabiles, &
stare

stare faciet alios pro eis.

* Nouit enim opera eorum : & ideo inducet noctem, & conterentur.

* Quasi impios percussit eos in loco uidentium.

* Qui quasi de industria recesserunt ab eo, & omnes vias eius intelligere noluerunt :

* Ut peruenire facerent ad eum clamorem egeni, & audiret vocem pauperum.

* Ipso enim concedente pacem, quis est qui condemnet ? ex quo absconderit vultum, quis est qui contempletur eum & super gentes & super omnes homines ?

* Qui regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi.

* Quia ergo ego locutus sum ad Deum, te quoque non prohibebo.

* Si erravi, tu doce me : si iniquitatem locutus sum, ultra non addam.

* Numquid a te Deus expetit eam, quia displicuit tibi ? tu enim cepisti loqui, & non ego : quod si quid nosti melius, loquere.

* Viri intelligentes loquantur mihi, & vir sapiens audiat me.

* Iob autem stulte locutus est, & verba illius non sonant disciplinam.

* Pater mi, probetur Iob usque ad finem : ne desinas ab homine iniquitatis.

* Quia addit super peccata sua blasphemiam, inter nos interim constringatur : & tunc ad iudicium prouocet sermonibus suis Deum.

C A P. XXXV.

IGITUR Eliu hæc rursus locutus est :

* Numquid aqua tibi videtur tua cogitatio, ut diceres : Iustior sum Deo ?

* Dixisti enim : Non tibi placet quod rectum est : vel quid tibi proderit, si ego peccauero ?

* Itaque ego respondebo sermonibus tuis, & amicis tuis tecum.

* Suspice calum & intueri, & contemplare æthera quod altior te sit.

* Si peccaueris, quid ei nocebis ? & si multiplicatae fuerint iniquitates tuæ, quid facies contra eum ?

7 * Porro si iuste egeris, quid donabis ei, aut quid de manu tua accipiet ?

8 * Homini, qui similis tui est, nocebit impietas tua : & filium hominis adiuuabit iustitia tua.

9 * Propter multitudinem calumniatorum clamabunt : & eiulabunt propter vim brachij tyrannorum.

10 * Et non dixit : Vbi est Deus, qui fecit me, qui dedit carmina in nocte ?

11 * Qui docet nos super iumenta terræ, & super volucres cæli erudit nos.

12 * Ibi clamabunt, & non exaudiet, propter superbiam malorum.

13 * Non ergo frustra audiet Deus, & Omnipotens causas singulorum intuebitur.

14 * Etiam cum dixeris : Non considerat : iudicare coram illo, & expecta eum.

15 * Nunc enim non infert furorem suum, nec ulciscitur scelus valde.

16 * Ergo Iob frustra aperit os suum, & absque scientia verba multiplicat.

C A P. XXXVI.

ADDENS quoque Eliu, hæc locutus est :
2 * Sustine me paululum, & indicabo tibi : adhuc enim habeo quod pro Deo loquar.

3 * Repetam scientiam meam a principio, & operatorem meum probabo iustum.

4 * Vere enim absque mendacio sermones mei, & perfecta scientia probabitur tibi.

5 * Deus potentes non abiicit, cum & ipse sit potens.

6 * Sed non saluat impios, & iudicium pauperibus tribuit.

7 * Non auferet a iusto oculos suos, & reges in solio collocat in perpetuum, & illi eriguntur.

8 * Et si fuerint in catenis, & vinciantur funibus paupertatis.

9 * Indicabit eis opera eorum, & scelera eorum, quia violenti fuerunt.

10 * Reuelabit quoque aurem eorum, ut corripiat : & loquetur, ut reuertantur ab iniquitate.

11 * Si audierint & obseruauerint, complebunt.

bunt dies suos in bono, & annos suos in gloria:

* Si autem non audierint, transibunt per gladium, & confumentur in stultitia.

* Simulatores & callidi prouocant iram Dei, neque clamabunt cum vincti fuerint.

* Morietur in tempestate anima eorum, & vita eorum inter effeminatos.

* Eripiet de angustia sua pauperem, & reuelabit in tribulatione aurem eius.

* Igitur saluabit te de ore angusto latissime, & non habente fundamentum subter se: requies autem mensæ tuæ erit plena pinguedine.

* Causa tua quasi impij iudicata est, causam iudiciumque recipies.

* Non te ergo superet ira, ut aliquē operimas: nec multitudo donorum inclinet te.

* Depone magnitudinē tuam absque tribulatione, & omnes robustos fortitudine.

* Ne protrahas noctem, ut ascendant populi pro eis.

* Caue ne declines ad iniquitatem: hanc enim cœpisti sequi post miseriam.

* Ecce, Deus excelsus in fortitudine sua, & nullus ei similis in legislatoribus.

* Quis poterit scrutari vias eius? aut quis potest ei dicere: Operatus es iniquitatem?

* Memento quod ignores opus eius, de quo cecinerunt viri.

* Omnes homines vident eum, unusquisque intuetur procul.

* Ecce, Deus magnus vincens scientiam nostram: numerus annorum eius inestimabilis.

* Qui aufert stillas pluuiæ, & effundit imbres ad instar gurgitum.

* Qui de nubibus fluunt, quæ prætexunt cuncta desuper.

* Si voluerit extendere nubes quasi tentorium suum.

* Et fulgurare lumine suo desuper, cardines quoque maris operiet.

* Per hæc enim iudicat populos, & dat escas multis mortalibus.

* In manibus abscondit lucem, & præcipit ei ut rursus adueniat.

* Annunciat de ea amico suo, quod possessio eius sit, & ad eam possit ascendere.

C A P. XXXVII.

SUPER hoc expauit cor meum, & emotum est de loco suo.

* Audite auditionem in terrore vocis eius, & sonum de ore illius procedentem.

* Subter omnes cælos ipse considerat, & lumen illius super terminos terræ.

* Post eum rugiet sonitus, tonabit voce magnitudinis suæ, & non inuestigabitur; cum audita fuerit vox eius.

* Tonabit Deus in voce sua mirabiliter, qui facit magna & inscrutabilia.

* Qui præcipit niui ut descendat in terram, & hiemis pluuijs, & imbri fortitudinis suæ.

* Qui in manu omnium hominum signat, ut nouerint singuli opera sua.

* Ingredietur bestia latibulum, & in antro suo morabitur.

* Ab interioribus egredietur tempestas, & ab Arcturo frigus.

* Flante Deo concrescit gelu, & rursus latissimæ funduntur aquæ.

* Frumentum desiderat nubes, & nubes spargunt lumen suum.

* Quæ lustrant per circuitum, quocumque eas voluntas gubernantis duxerit, ad omne quod præceperit illis super faciem orbis terrarum:

* Siue in vna tribu, siue in terra sua, siue in quocumque loco misericordiæ suæ eas iusserit inueniri.

* Ausculta hæc Iob: sta, & considera mirabilia Dei.

* Numquid scis quādo præceperit Deus pluuijs, ut ostenderet lucem nubium eius?

* Numquid nosti semitas nubium magnas, & perfectas scientias?

* Nonne vestimenta tua calida sunt, cum perflata fuerit terra Austro?

* Tu forsitan cum eo fabricatus es cælos, qui solidissimi quasi ære fusi sunt.

* Ostende nobis quid dicamus illi: nos quippe inuoluimur tenebris.

Quis

* Quis narrabit ei quæ loquor? etiam si locutus fuerit homo, deuorabitur.

* At nunc non vident lucem: subito aër cogetur in nubes, & ventus transiens fugabit eas.

* Ab Aquilone aurum venit, & ad Deum formidolosa laudatio.

* Digne eum inuenire non possumus: magnus fortitudine, & iudicio, & iustitia, & enarrari non potest.

* Ideo timebunt eum viri, & non audebunt contemplari omnes, qui sibi videntur esse sapientes.

C A P . . . X X X V I I .

RESPONDENS autem Dominus Iob de turbine, dixit:

* Quis est iste inuoluens sententias sermonibus imperitis?

* Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogabo te, & responde mihi.

* Vbi eras quando ponebam fundamēta terræ? indica mihi si habes intelligentiam.

* Quis posuit mensuras eius, si nosti? vel quis tetendit super eam lineam?

* Super quo bases illius solidatæ sunt? aut quis demisit lapidem angularem eius,

* Cum me laudarent simul astra matutina, & iubilarent omnes filij Dei?

* Quis conclusit ostijs mare, quando erumpebat quasi de vulua procedens:

* Cum ponerem nubem vestimentum eius, & caligine illud quasi pannis infantia obuoluerem?

* Circumdedi illud terminis meis, & posui vectem, & ostia;

* Et dixi: Usque huc venies, & non procedes amplius, & hic confringes tumentes fluctus tuos.

* Numquid post ortum tuum præcepisti diluculo, & ostendisti auroræ locum suum?

* Et tenuisti concutiens extrema terræ, & excussisti impios ex ea?

* Restituetur vt lutum signaculum, & stabit sicut vestimentum:

* Auferetur ab impijs lux sua, & brachium excelsum confringetur.

* Numquid ingressus es profunda maris, & in nouissimis abyssi deambulasti?

* Numquid apertæ sunt tibi portæ mortis, & ostia tenebrosa vidisti?

* Numquid considerasti latitudinem terræ? indica mihi, si nosti, omnia,

* In qua via lux habitet, & tenebrarum quis locus sit:

* Vt ducas vnumquodque ad terminos suos, & intelligas semitas domus eius.

* Sciebas tunc quod nasciturus esses? & numerum dierum tuorum noueras?

* Numquid ingressus es thesauros niuis, aut thesauros grandinis aspexisti?

* Quæ præparavi in tempus hostis, in diem pugnae & belli?

* Per quam viam spargitur lux, diuiditur æstus super terram?

* Quis dedit vehementissimo imbri cursum, & viam sonantis tonitruï,

* Vt plueret super terram absque homine in deserto, vbi nullus mortaliū cōmoratur,

* Vt impleret inuiam & desolatam, & produceret herbas virentes?

* Quis est pluuiæ pater? vel quis genuit stillas roris?

* De cuius vtero egressa est glacies? & gela de cælo quis genuit?

* In similitudinem lapidis aquæ duratur, & superficies abyssi constringitur.

* Numquid coniungere valebis micantes stellas Pleiadas, aut gyrum Arcturi poteris dissipare?

* Numquid producis Luciferum in tempore suo, & Vesperum super filios terræ consurgere facis?

* Numquid nosti ordinem cæli, & pones rationem eius in terra?

* Numquid eleuabis in nebula vocem tuam, & imperus aquarum operiet te?

* Numquid mittes fulgura, & ibunt, & reuertentia dicent tibi: Adsumus?

* Quis posuit in visceribus hominis sapientiam? vel quis dedit gallo intelligentiam?

* Quis enarrabit cælorum rationem, & concentum cæli quis dormire faciet?

* Quando fundebatur puluis in terra, & glebæ

glebæ compingebantur ?

* Numquid capies leæne prædam , & animam catulorum eius implebis ,

* Quando cubant in antris , & in specibus insidiantur ?

* Quis præparat coruo escam suã , quando pulli eius clamant ad Deum , vagantes , eo quòd non habeant cibos ?

C A P . XXXIX.

NUMQUID nosti tēpus partus ibicum in petris , vel parturientes ceruas obseruasti ?

* Dinumerasti menses conceptus earum , & scisti tempus partus earum ?

* Incuruantur ad fœtum , & pariunt , & rugitus emittunt .

* Separantur filij earũ , & pergunt ad pastũ : egrediuntur , & non reuertuntur ad eas :

* Quis dimisit onagrum liberum , & vincula eius quis soluit ?

* Cui dedi in solitudine domum , & bernacula eius in terra falsuginis .

* Contemnit multitudinem ciuitatis , clamorem exactoris non audit .

* Circumspicit montes pascuæ suæ , & virentia quæque perquirat .

* Numquid volet rhinoceros seruire tibi , aut morabitur ad præsepe tuum ?

* Numquid alligabis rhinocerota ad aradum loro tuo ? aut confringet glebas vallium post te ?

* Numquid fiduciam habebis in magna fortitudine eius , & derelinques ei labores tuos ?

* Numquid credes illi quòd sementem reddat tibi , & aream tuam congreget ?

* Penna struthionis similis est pennis herodij , & accipitris .

* Quando derelinquit oua sua in terra , tu forsitan in puluere calefacies ea ?

* Obliviscitur quòd pes conculcet ea , aut bestia agri conterat .

* Duratur ad filios suos quasi non sint sui , frustra laborauit nullo timore cogente .

* Priuauit enim eam Deus sapientia , nec dedit illi intelligentiam .

* Cum tempus fuerit , in altum alas erigit : deridet equum & ascensorem eius .

* Numquid præbebis equo fortitudinẽ , aut circumdabis collo eius hinnitum ?

* Numquid suscitabis eum quasi locustas ? gloria narium eius terror .

* Terram vngula fodit , exultat audacter : in occursum pergit armatis .

* Contemnit pauorem , nec cedit gladio .

* Super ipsum sonabit pharetra , vibrabit hasta & clypeus .

* Feruens & fremens sorbet terram , nec reputat tubæ sonare clangorem .

* Vbi audierit buccinam , dicit : Vah , procul odoratur bellum ; exhortationem ducum , & vlulatum exercitus .

* Numquid per sapiẽtiam tuam plumescit accipiter , expandes alas suas ad Austrũ ?

* Numquid ad præceptum tuum eleuabitur aquila , & in arduis ponet nidum suum ?

* In petris manet , & in præruptis silicibus commoratur , atque inaccessis rupibus .

* Inde contemplatur escam , & de longe oculi eius prospiciunt .

* Pulli eius lambent sanguinem : & vbi- cumque cadauer fuerit , statim adest .

* Et adiecit Dominus , & locutus est ad Iob :

* Numquid qui contendit cum Deo , tam facile conquiescit ? vtique qui arguit Deum , debet respondere ei .

* Respondens autem Iob Domino , dixit :

* Qui leuiter locutus sum , respondere quid possum ? manum meam ponam super os meum .

* Vnum locutus sum , quod vtinam non dixissem : & alterũ , quibus ultra nõ addam .

C A P . XL.

RESPONDENS autem Dominus Iob de turbine , dixit :

* Accinge sicut vir lumbos tuos : interrogabo te : & indica mihi .

* Numquid irritũ facies iudicium meum : & condemnabis me , vt tu iustificeris ?

* Et si habes brachium sicut Deus , & si voce simili tonas ?

Circumda

* Circumda tibi decorem, & in sublimem erigere, & esto gloriosus, & speciosis induere vestibus.

* Disperge superbos in furore tuo, & respiciens omnem arrogantem humilia.

* Respice cunctos superbos, & confunde eos, & contere impios in loco suo.

* Absconde eos in puluere simul, & facies eorum demerge in foueam:

* Et ego confitebor quod saluare te possit dextera tua.

* Ecce, Behemoth, quem feci tecum, factum quasi bos comedet:

* Fortitudo eius in lumbis eius, & virtus illius in umbilico ventris eius.

* Stringit caudam suam quasi cedrum, nervi testiculorum eius perplexi sunt.

* Ossa eius velut fistulae aris, cartilago illius quasi laminae ferreae.

* Ipse est principium viarum Dei, qui fecit eum, applicabit gladium eius.

* Huic montes herbas ferunt: omnes bestiae agri ludent ibi.

* Sub umbra dormit in secreto calami, & in locis humentibus.

* Protegunt umbræ umbram eius, circumdabunt eum salices torrentis.

* Ecce, absorbebit fluuium, & non mirabitur: & habet fiduciam quod influat Iordanis in os eius.

* In oculis eius quasi hamo capiet eum, & in sudibus perforabit nares eius.

* An extrahere poteris leuiathan hamo, & fune ligabis linguam eius?

* Numquid pones circulum in naribus eius, aut armilla perforabis maxillam eius?

* Numquid multiplicabit ad te preces, aut loquetur tibi mollia?

* Numquid feriet tecum pactum, & accipies eum seruum sempiternum?

* Numquid illudes ei quasi aui, aut ligabis eum ancillis tuis?

* Concident eum amici, diuident illum negotiatores?

* Numquid implebis sagenas pelle eius, & gurgustium piscium capite illius?

* Pone super eum manum tuam: me-

mento belli, nec ultra addas loqui.

* Ecce, spes eius frustrabitur eum, & videntibus cunctis precipitabitur.

CAP. XLII.

NON quasi crudelis suscitabo eum: quis enim resistere potest vultui meo?

* Quis ante dedit mihi, ut reddam ei? omnia quae sub caelo sunt, mea sunt.

* Non parcam ei, & verbis potentibus, & ad deprecandum compositis.

* Quis reuelabit faciem indumenti eius? & in medium oris eius quis intrabit?

* Portas vultus eius quis aperiet? per gyrum dentium eius formido.

* Corpus illius quasi scuta fusilia, compactum squamis se prementibus.

* Vna vni coniungitur, & ne spiraculum quidem incedit per eas:

* Vna alteri adhærebit, & tenentes se nequaquam separabuntur.

* Sternutatio eius splendor ignis, & oculi eius, ut palpebrae diluculi.

* De ore eius lampades procedunt, sicut tædæ ignis accensæ.

* De naribus eius procedit fumus, sicut ollæ succensæ atque feruentis.

* Halitus eius prunas ardere facit, & flamma de ore eius egreditur.

* In collo eius morabitur fortitudo, & faciem eius præcedit egestas.

* Membra carniū eius cohærentia sibi: mittet contra eum fulmina, & ad locum alium non ferentur.

* Cor eius indurabitur tamquam lapis, & stringetur quasi malleatoris incus.

* Cum sublatus fuerit, timebunt angeli, & terrii purgabuntur.

* Cum apprehenderit eum gladius, subsistere non poterit neque hasta, neque thorax:

* Reputabit enim quasi paleas ferrum, & quasi lignum putridum, æs.

* Non fugabit eum vir sagittarius, in stipulam versi sunt ei lapides fundæ.

* Quasi stipulam æstimabit malleum, & deridebit vibrantem hastam.

* Sub ipso erunt radij solis, & sternet sibi aurum quasi lutum.

* Feruescere faciet quasi ollam profundum mare, & ponet quasi cum vnguenta bulliunt.

* Post eum lucebit semita, & aestimabit abyssum quasi senescentem.

* Non est super terram potestas, quæ comparetur ei, qui factus est ut nullum timeret.

* Omne sublime videt, ipse est rex super vniuersos filios superbiæ.

C A P. XLII.

RESPONDENS autem Iob Domino, dixit:

* Scio quia omnia potes, & nulla te latet cogitatio.

* Quis est iste, qui celat consilium absque scientia? ideo insipienter locutus sum, & quæ ultra modum excederent scientiam meam.

* Audi, & ego loquar: interrogabo te, & responde mihi.

* Auditum auris audiui te, nunc autem oculus meus videt te.

* Idcirco ipse me reprehendo, & ago pœnitentiam in fauilla & cinere.

* Postquam autem locutus est Dominus verba hæc ad Iob, dixit ad Eliphaz Themanitem: Iratus est furor meus in te, & in duos amicos tuos, quoniam non estis locuti coram me rectum, sicut seruus meus Iob.

* Sumite ergo vobis septem tauros, & septem arietes, & ite ad seruum meum Iob, & offerite holocaustum pro vobis: Iob autem seruus meus orabit pro vobis: faciem

eius suscipiam ut non vobis imputetur stultitia: neque enim locuti estis ad me recta, sicut seruus meus Iob.

* Abierunt ergo Eliphaz Themanites, & Baldad Suhites, & Sophar Naamathites, & fecerunt sicut locutus fuerat Dominus ad eos, & suscepit Dominus faciem Iob.

* Dominus quoque conuersus est ad pœnitentiam Iob, cum oraret ille pro amicis suis. Et addidit Dominus omnia quæcumque fuerant Iob, duplicia.

* Venerunt autem ad eum omnes fratres sui, & vniuersæ sorores suæ, & cuncti qui nouerant eum prius, & comederunt cum eo panem in domo eius: & mouerunt super eum caput, & consolati sunt eum super omni malo quod intulerat Dominus super eum: Et dederunt ei vnusquisque ouem vnā, & inaurem auream vnā.

* Dominus autem benedixit nouissimis Iob magis quam principio eius: Et facta sunt ei quattuordecim millia ouium, & sex millia camelorum, & mille iuga bouum, & mille asinæ.

* Et fuerunt ei septem filij, & tres filiæ.

* Et vocauit nomen vnus Diem, & nomen secundæ Cassiam, & nomen tertiæ Cornustibij.

* Non sunt autem inuentæ mulieres speciosæ sicut filiæ Iob in vniuersa terra: deditq. eis pater suus hereditatem inter fratres earum.

* Vixit autem Iob post hæc, centum quadraginta annis, & vidit filios suos, & filios filiorum suorum vsque ad quartam generationem, & mortuus est senex, & plenus dierum.

FINIS PRIMI TOMI.

LIBER PSALMORVM.

Psal. I.

BEATVS vir, qui
non abiit in con-
silio impiorum, &
in via peccatorū
non stetit, & in
cathedra pestilen-
tiæ non sedit:

* Sed in lege Do-
mini volūtas eius,
& in lege eius meditabitur die ac nocte.

* Et erit tamquam lignum, quod plan-
tatum est secus decursus aquarum, quod
fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium eius non defluet: & omnia
quæcumque faciet, prosperabuntur.

* Non sic impij, non sic: sed tamquam
pulis, quem proijcit ventus a facie terræ.

* Ideo non resurgent impij in iudicio:
neque peccatores in concilio iustorum.

* Quoniam nouit Dominus viam iusto-
rum: & iter impiorum peribit.

Psal. II.

QUARE fremuerunt Gentes, & populi
meditati sunt inania?

* Astiterunt reges terræ, & principes
conuenerunt in vnum aduersus Dominum,
& aduersus Christum eius.

* Dirumpamus vincula eorum: & proij-
ciamus a nobis iugum ipsorum.

* Qui habitat in cælis iridebit eos: &
Dominus subsannabit eos.

* Tunc loquetur ad eos in ira sua, & in
furore suo conturbabit eos.

* Ego autem constitutus sum rex ab eo
super Sion montem sanctum eius, prædi-
cans præceptum eius.

* Dominus dixit ad me: Filius meus es
tu, ego hodie genui te.

8. * Postula a me, & dabo tibi Gentes he-
reditatem tuam, & possessionem tuam ter-
minos terræ.

9. * Reges eos in virga ferrea, & tamquam
vas figuli confringes eos.

10. * Et nunc reges intelligite: erudimini qui
iudicatis terram.

11. * Seruite Domino in timore: & exultate
ei cum tremore.

12. * Apprehendite disciplinā nequando ira-
scatur Dominus, & pereatis de via iusta.

13. * Cum exarserit in breui ira eius, beati
omnes, qui confidunt in eo.

Psalmus David, Cum fugeret a facie
Absalom filij sui. (2 Reg. 15. 14.) III.

DOMINE quid multiplicati sunt qui
tribulant me? multi insurgunt aduer-
sum me.

3. * Multi dicunt animæ meæ: Non est sa-
lus ipsi in Deo eius.

4. * Tu autem Domine susceptor meus es,
gloria mea, & exaltans caput meum.

5. * Voce mea ad Dominum clamaui: &
exaudiuit me de monte sancto suo.

6. * Ego dormiui, & soporatus sum: &
exurrexi, quia Dominus suscepit me.

7. * Non timebo millia populi circumdan-
tis me: exurge Domine, saluum me fac
Deus meus.

8. * Quoniam tu percussisti omnes aduer-
santes mihi sine causa: dentes peccatorum
contrinisti.

9. * Domini est salus: & super populum
tuum benedictio tua.

In finem in carminibus, Psalmus
David. IIII.

CV M inuocarem exaudiuit me Deus
iustitiæ meæ: in tribulatione dilatasti
mihi.

Sf Misere

Miserere mei, & exaudi orationē meam.

* Filij hominū vsquequo graui corde? vt
quid diligitis vanitatē, & quæritis mēdaciū?

* Et scitote quoniā mirificauit Dominus
sanctum suum: Dominus exaudiet me cum
clamauero ad eum.

* Irascimini, & nolite peccare: quæ dici-
tis in cordibus vestris, in cubilibus vestris
compungimini.

* Sacrificate sacrificium iustitiæ, & spera-
te in Domino. multi dicunt: Quis osten-
dit nobis bona?

* Signatum est super nos lumen vultus
tui Domine: dedisti lætitiā in corde meo.

* A fructu frumenti, vini, & olei sui mul-
tiplicati sunt.

* In pace in idipsum dormiā, & requiescā;

* Quoniam tu Domine singulariter in
spe constituisti me.

In finem pro ea, quæ hereditatem conse-
quitur, Psalmus David. V.

VERBA mea auribus percipe Domine,
intellige clamorem meum.

* Intende voci orationis meæ, rex meus
& Deus meus.

* Quoniam ad te orabo: Domine mane
exaudies vocem meam.

* Mane astabo tibi & videbo: quoniam
non Deus volens iniquitatem tu es.

* Neque habitabit iuxta te malignus: ne-
que permanebunt iniusti ante oculos tuos.

* Odisti omnes, qui operantur iniquitatē:
perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abomi-
nabitur Dominus: ego autem in multitu-
dine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: adorabo ad
templum sanctum tuum in timore tuo.

* Domine deduc me in iustitia tua: pro-
pter inimicos meos dirige in conspectu tuo
viam meam.

* Quoniam non est in ore eorum veritas:
cor eorum vanum est.

* Sepulchrū patens est guttur eorum, lin-
guis suis dolose agebant, iudica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundū

multitudinem impietatum eorum expelle
eos, quoniam irritauerunt te Domine.

* Et latentur omnes, qui sperant in te, in
æternum exultabunt: & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligūt
nomen tuum, quoniā tu benedices iusto.

Domine, vt scuto bonæ voluntatis tuæ
coronasti nos.

In finem in carminibus, Psalmus David,
pro octaua. VI.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me,
neque in ira tua corripas me,

* Miserere mei Domine quoniam infir-
mus sum: sana me Domine quoniam con-
turbata sunt ossa mea.

* Et anima mea turbata est valde: sed tu
Domine vsquequo?

* Conuertere Domine, & eripe animam
meam: saluum me fac propter misericor-
diam tuam,

* Quoniā non est in morte qui memor sit
tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?

* Laboravi in gemitu meo, lauabo per
singulas noctes lectum meum: lacrymis
meis stratum meum rigabo.

* Turbatus est a furore oculus meus: in-
ueteraui inter omnes inimicos meos.

* Discedite a me omnes qui operamini
iniquitatem: quoniam exaudiuit Dominus
vocem fletus mei.

* Exaudiuit Dominus deprecationem
meam, Dominus orationem meā suscepit.

* Erubescant, & conturbentur vehemen-
ter omnes inimici mei: conuertantur &
erubescant valde velociter.

Psalmus David, quē cantauit Domino pro
verbis Chusi filij Iemini. (2. Reg. 16.) VII.

DOMINE Deus meus in te speraui:
saluum me fac ex omnibus perse-
quentibus me, & libera me.

* Nequando rapiat vt leo animam meā,
dum non est qui redimat, neque qui sal-
uum faciat.

* Domine Deus meus si feci istud, si est
iniquitas in manibus meis: si

* Si reddidi retribuentibus mihi mala,
decidam meritò ab inimicis meis inanis.

* Persequatur inimicus animā meam, &
comprehendat, & conculcet in terra vitā
meam, & gloriā meam in puluere deducat.

* Exurge Domine in ira tua: & exaltare
in finibus inimicorum meorum.

Et exurge Domine Deus meus in præ-
cepto quod mandasti: & synagoga popu-
lorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere:
* Dominus iudicat populos.

Iudica me Domine secundum iustitiam
meam, & secundum innocentiam meam
super me.

* Consumetur nequitia peccatorū, & di-
riges iustum, scrutans corda & renes Deus.

Iustum * adiutorium meum a Domino,
qui saluos facit rectos corde.

* Deus iudex iustus, fortis, & patiens:
numquid irascitur per singulos dies?

* Nisi conuersi fueritis, gladium suum vi-
brabit: arcum suum tetendit, & parauit illū.

* Et in eo parauit vasa mortis, sagittas
suas ardentibus effecit.

* Ecce parturit iniustitiam: concepit
dolorem, & peperit iniquitatem.

* Lacum aperuit, & effodit eum: & inci-
dit in foueam, quam fecit.

* Cōuertetur dolor eius in caput eius: &
in verticem ipsius iniquitas eius descendet.

* Confitebor Domino secundū iustitiam
eius: & psallam nomini Domini altissimi.

In finem pro torcularibus, Psalmus
Dauid. VII I.

DOMINE Dominus noster, quā admi-
rabile est nomen tuū in vniuersa terra!

Quoniam eleuata est magnificentia tua,
super cælos.

* Ex ore infantium & lactentium perfe-
cisti laudem propter inimicos tuos, vt de-
struas inimicum & vltorem.

* Quoniam videbo cælos tuos, opera di-
gitorum tuorum: lunam & stellas, quæ tu
fundasti.

* Quid est homo, quòd memor es eius?

aut filius hominis, quoniam visitas eum?

* Minuisti eum paulominus ab angelis,
gloria & honore coronasti eum: & consti-
tuisti eum super opera manuum tuarum.

* Omnia subiecisti sub pedibus eius, oues
& boues vniuersas: insuper & pecora cāpi.

* Volucres cæli, & pisces maris, qui per-
ambulant semitas maris.

* Domine Dominus noster, quā admi-
rabile est nomen tuum in vniuersa terra!

In finem pro occultis filij, Psalmus
Dauid. IX.

CONFITEBOR tibi Domine in toto cor-
de meo: narrabo omnia mirabilia tua.

* Lætabor & exultabo in te: psallam no-
mini tuo Altissime,

* In cōuertendo inimicum meum retror-
sum: infirmabuntur, & peribunt a facie tua.

* Quoniam fecisti iudicium meum &
causam meam: sedisti super thronum qui
iudicas iustitiam.

* Increpasti Gentes, & perijt impius: no-
men eorum delesti in æternum & in sæcu-
lum sæculi.

* Inimici defecerunt frameæ in finem: &
ciuitates eorum destruxisti.

Perijt memoria eorum cum sonitu: &
Dominus in æternum permanet.

Parauit in iudicio thronum suum: &
ipse iudicabit orbem terræ in æquitate, iu-
dicabit populos in iustitia.

* Et factus est Dominus refugium pau-
peri: adiutor in opportunitatibus, in tribu-
latione.

* Et sperent in te qui noverunt nomen
tuum: quoniam non dereliquisti quaren-
tes te Domine.

* Psallite Domino, qui habitat in Sion:
annunciate inter Gentes studia eius:

* Quoniam requirens sanguinem eorum
recordatus est: non est oblitus clamorem
pauperum.

* Miserere mei Domine: vide humilita-
tem meam de inimicis meis.

* Qui exaltas me de portis mortis, vt
annunciem omnes laudationes tuas in

portis filix Sion.

* Exultabo in salutari tuo : infixæ sunt 16
Gentes in interitu, quem fecerunt.

In laqueo isto, quem absconderunt,
comprehensus est pes eorum.

* Cognoscetur Dominus iudicia faciens: 17
in operibus manuum suarum comprehen-
sus est peccator.

* Conuertantur peccatores in infernum, 18
omnes Gentes quæ obliuiscuntur Deum.

* Quoniã non in finem obliuio erit pau- 19
peris: patiẽtia pauperũ non peribit in finẽ.

* Exurge Domine, non confortetur ho- 20
mo: iudicentur Gentes in conspectu tuo:

* Constitue Domine legislatorem super 21
eos: vt sciant Gentes quoniã homines sunt.

Psal. X. secundum Hebr.

* Vt quid Domine recessisti longe, despi- 22
cis in opportunitatibus, in tribulatione?

* Dum superbit impius, incenditur pau- 23
per: comprehenduntur in consilijs quibus
cogitant.

* Quoniam laudatur peccator in deside- 24
rijs animæ suæ: & iniquus benedicitur.

* Exacerbauit Dominũ peccator, secun- 25
dum multitudinem iræ suæ non quæret.

* Non est Deus in conspectu eius: iniqui- 26
tata sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua a facie eius: om-
nium inimicorum suorum dominabitur.

* Dixit enim in corde suo: Nõ mouebor 27
a generatione in generationem, sine malo.

* Cuius maledictione os plenum est, & 28
amaritudine, & dolo: sub lingua eius labor
& dolor.

* Sedet in insidijs cum diuitibus in oc- 29
cultis, vt interficiat innocentem.

* Oculi eius in pauperẽ respiciũt: insidia- 30
tur in abscondito, quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur vt rapiat pauperem: rapere
pauperem dum attrahit eum.

* In laqueo suo humiliabit eum, incli- 31
nabit se, & cadet cum dominatus fuerit
pauperum.

* Dixit enim in corde suo: Oblitus est 32
Deus, auertit faciẽ suam ne videat in finem.

* Exurge Domine Deus, exaltetur manus

tua: ne obliuiscaris pauperum.

13 * Propter quid irritauit impius Deum?
dixit enim in corde suo: Non requiret.

14 * Vides, quoniam tu laborem & dolorem
consideras: vt tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: orphano tu
eris adiutor.

15 * Contere brachiũ peccatoris & maligni:
quæretur peccatum illius, & nõ inuenietur.

16 * Dominus regnabit in æternũ, & in sæcu-
lum sæculi: peribitis Gentes de terra illius.

17 * Desiderium pauperum exaudiuit Do-
minus: præparationem cordis eorum audi-
uit auris tua.

18 * Iudicare pupillo & humili, vt nõ appo-
nat vltra magnificare se homo super terram.

In finem, Psalmus David. X.

IN Domino confido: quomodo dicitis
animæ meæ: Transmigra in montem,
sicut passer?

1 * Quoniam ecce peccatores intenderunt
arcum, parauerunt sagittas suas in phare-
tra, vt sagittent in obscuro rectos corde.

2 * Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt:
iustus autem quid fecit?

3 * Dominus in templo sancto suo, Domi-
nus in cælo sedes eius:

4 * Oculi eius in pauperem respiciunt: pal-
pebræ eius interrogant filios hominum.

5 * Dominus interrogat iustum & impium:
qui autem diligit iniquitatem, odit animam
suam.

6 * Pluet super peccatores laqueos: ignis,
& sulphur, & spiritus procellarum pars ca-
licis eorum.

7 * Quoniam iustus Dominus & iustitias
dilexit: æquitatem vidit vultus eius.

In finem pro octaua, Psalmus
David. XI.

2 **S**ALVVM me fac Domine, quoniam de-
fecit sanctus: quoniam diminutæ sunt
veritates a filiis hominum.

3 * Vana locuti sunt vnusquisque ad pro-
ximum suum: labia dolosa, in corde & cor-
de locuti sunt.

Disperdat

* Disperdat Dominus vniuersa labia dolosa, & linguam magniloquam.

* Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra a nobis sunt, quis noster Dominus est?

* Propter miseriam inopum, & gemitum pauperum nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponā in salutari: fiducialiter agam in eo.

* Eloquia Domini, eloquia casta: argentum igne examinatum, probatum terræ purgatum septuplum.

* Tu Domine seruabis nos: & custodies nos a generatione hac in æternum.

* In circuitu impij ambulant: secundū altitudinem tuam multiplicasti filios hominū.

In finem, Psalmus David. XII.

VSQUEQVO Domine obliuisceris me in finem? Vsquequo auertis faciem tuam a me?

* Quamdiu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem?

* Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me? * respice, & exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos ne vniquam obdormiam in morte: * ne quando dicat inimicus meus: Præualui aduersus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: ego autē in misericordia tua speraui.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: & psallam nomini Domini altissimi.

In finem, Psalmus David. XIII.

DIXIT insipiens in corde suo: Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studijs suis: non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum.

* Dominus de cælo prospexit super filios hominum, vt videat si est intelligens, aut requirens Deum.

* Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum.

Sepulchrum patens est guttur eorum:

linguis suis dolose agebant, venenum aspidum sub labijs eorum.

Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio & infelicitas in vijs eorum, & viam pacis non cognouerunt: non est timor Dei ante oculos eorum.

* Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatē, qui deuorant plebem meam sicut escam panis?

* Dominum non inuocauerunt, illic trepidauerunt timore, vbi non erat timor.

* Quoniam Dominus in generatione iusta est, consilium inopis confudistis: quoniam Dominus spes eius est.

* Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum auerterit Dominus captiuitatē plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israel.

Psalmus David. XIII.

DOMINE quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

* Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam:

* Qui loquitur veritatem in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, & opprobriū non accepit aduersus proximōs suos.

* Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: timentes autem Dominum glorificat:

Qui iurat proximo suo, & non decipit,

* qui pecuniam suam non dedit ad vsuram, & munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, non mouebitur in æternū.

Tituli inscriptio ipsi David. XV.

CONSERVA me Domine, quoniam speraui in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniā bonorum meorum non eges.

* Sanctis, qui sunt in terra eius, mirificauit omnes voluntates meas in eis.

* Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: postea accelerauerunt.

Non congregabo conuenticula eorum

de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea.

* Dominus pars hereditatis meae, & calicis mei: tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

* Funes ceciderunt mihi in præclaris: etenim hereditas mea præclara est mihi.

* Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: insuper & usque ad noctem increpauerunt me renes mei.

* Prouidebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam a dextris est mihi, ne commouear.

* Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea: insuper & caro mea requiescet in spe.

* Quoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua usque in finem.

Oratio Dauid. . X V I .

EXAUDI Domine iustitiam meam: intende deprecationem meam:

Auribus percipe orationem meam, non in labijs dolosis.

* De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant æquitates.

* Probasti cor meum, & visitasti nocte: igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas.

* Vt non loquatur os meum opera hominum: propter verba labiorum tuorum ego custodiui vias duras.

* Perfice gressus meos in semitis tuis: vt non moueantur vestigia mea.

* Ego clamaui; quoniam exaudisti me Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

* Mirifica misericordias tuas, qui saluos facis sperantes in te.

* A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, vt pupillam oculi.

Sub vmbra alarum tuarum protege me: a facie impiorum qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, * adipem suum concluderunt: os eorum locutum est superbiam.

* Projiciētes me nunc circūdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

* Susceperūt me sicut leo paratus ad prædā: & sicut catulus leonis habitās in abditis.

* Exurge Domine, præueni eum, & supplantam eum: eripe animam meā ab impio, frameam tuam * ab inimicis manus tuæ.

Domine a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filijs: & dimiserunt reliquias suas paruulis suis.

* Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo: satiabor cum apparuerit gloria tua.

In finem puero Domini Dauid, qui locutus est Domino verba canticum huius, in die, qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum eius, & de manu Saul, & dixit: (2. Reg. 22.2.) XVII.

DILIGAM te Domine fortitudo mea: Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.

Deus meus adiutor meus, & sperabo in eum.

Protektor meus, & cornu salutis meae, & susceptor meus.

* Laudans inuocabo Dominum: & ab inimicis meis saluus ero.

* Circumdederunt me dolores mortis: & torrentes iniquitatis conturbauerunt me.

* Dolores inferni circumdederunt me: præoccupauerunt me laquei mortis.

* In tribulatione mea inuocaui Dominum, & ad Deum meum clamaui:

Et exaudiuit de templo sancto suo vocem meam: & clamor meus in conspectu eius, introiuit in aures eius.

* Commota est, & contremuit terra: fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est eis.

* Ascendit fumus in ira eius: & ignis a facie eius exarsit: carbones succēsi sunt ab eo.

* Inclinauit caelos, & descendit: & caligo sub pedibus eius.

* Et ascendit super cherubim, & volauit: volauit super pennas ventorum.

Et

*Et posuit tenebras latibulum suum, in
circuitu eius tabernaculum eius: tenebro-
sa aqua in nubibus aëris.

*Præ fulgore in conspectu eius nubes
transierunt, grando & carbones ignis.

*Et intonuit de cælo Dominus, & Al-
tissimus dedit vocem suam: grando & car-
bones ignis.

*Et misit sagittas suas, & dissipauit eos:
fulgura multiplicauit, & conturbauit eos.

*Et apparuerunt fontes aquarum, & re-
uelata sunt fundamenta orbis terrarum:

Ab increpatione tua Domine, ab inspi-
ratione spiritus iræ tuæ.

*Misit de summo, & accepit me: & as-
sumpsit me de aquis multis.

*Eripuit me de inimicis meis fortissimis,
& ab his qui oderunt me: quoniam con-
fortati sunt super me.

*Prauenerunt me in die afflictionis meæ:
& factus est Dominus protector meus.

*Et eduxit me in latitudinem: saluum
me fecit, quoniam voluit me.

*Et retribuet mihi Dominus secundum
iustitiam meam, & secundum puritatem
manuum mearum retribuet mihi:

*Quia custodiui vias Domini, nec impie-
gessi a Deo meo.

*Quoniam omnia iudicia eius in conspe-
ctu meo: & iustitias eius non repuli a me:

*Et ero immaculatus cum eo: & obser-
uabo me ab iniquitate mea.

*Et retribuet mihi Dominus secundum
iustitiam meam: & secundum puritatem ma-
nuum mearum in conspectu oculorum eius.

*Cum sancto sanctus eris, & cum viro
innocente innocens eris:

*Et cum electo electus eris: & cum per-
uerso peruerteris.

*Quoniam tu populum humilem saluum
facies: & oculos superbiorum humiliabis.

*Quoniam tu illuminas lucernam meam
Domine: Deus meus illumina tenebras
meas.

*Quoniam in te eripiar a tentatione, &
in Deo meo transgrediar murum.

*Deus meus impolluta via eius: elo-

quia Domini igne examinata: protector
est omnium sperantium in se.

31 *Quoniam quis Deus præter Dominum?
aut quis Deus præter Deum nostrum?

32 *Deus qui præcinxit me virtute: & po-
suit immaculatam viam meam.

33 *Qui perfecit pedes meos tamquam cer-
uorum, & super excelsa statuens me.

34 *Qui docet manus meas ad prælium: &
posuisti, vt arcum æreum, brachia mea.

35 *Et dedisti mihi protectionem salutis
tuæ: & dextera tua suscepit me:

Et disciplina tua correxit me in finem:
& disciplina tua ipsa me docebit.

37 *Dilatasti gressus meos subtus me: &
non sunt infirmata vestigia mea:

38 *Persequar inimicos meos, & cōprehen-
dā illos: & non conuertar donec deficiant.

39 *Confringam illos, nec poterunt stare:
& cadent subtus pedes meos.

40 *Et præcinxisti me virtute ad bellum: &
supplantasti insurgentes in me subtus me.

41 *Et inimicos meos dedisti mihi dorsum,
& odientes me disperdidisti.

42 *Clamauerunt, nec erat qui saluos face-
ret, ad Dominum: nec exaudiuit eos.

43 *Et comminuam eos, vt puluerem ante
faciem venti: vt lutum platearum dolebo eos.

44 *Eripies me de contradictionibus popu-
li: constitues me in caput Gentium.

45 *Populus, quem non cognoui, seruiuit
mihi: in auditu auris obediuit mihi.

46 *Filij alieni mentiti sunt mihi, filij alie-
ni inueterati sunt, & claudicauerunt a se-
mitis suis.

47 *Viuit Dominus, & benedictus Deus
meus, & exaltetur Deus salutis meæ.

48 *Deus qui das vindictas mihi, & subdis
populos sub me, liberator meus de inimi-
cis meis iracundis.

49 *Et ab insurgentibus in me exaltabis
me: a viro iniquo eripies me.

50 *Propterea confitebor tibi in nationi-
bus Domine: & nomini tuo psalmum dicam,

51 *Magnificans salutes regis eius, & facies
misericordiam christo suo Dauid, & semini
eius vsque in sæculum.

In finem, Psalmus David. XVIII.

CÆLI enarrant gloriam Dei, & opera
manuum eius annunciat firmamentū.

*Dies diei eructat verbum, & nox nocti
indicat scientiam.

*Non sunt loquelæ, neque sermones,
quorum non audiantur voces eorum.

*In omnem terram exiuit sonus eorum:
& in fines orbis terræ verba eorum.

*In sole posuit tabernaculum suum: &
ipse tamquam sponsus procedens de tha-
lamo suo:

Exultauit vt gigas ad currendam viam,
*a summo cælo egressio eius:

Et occurfus eius vsque ad summū eius:
nec est qui se abscondat a calore eius.

*Lex Domini immaculata conuertens
animas: testimonium Domini fidele, sa-
pientiam præstans paruulis.

*Iustitiæ Domini rectæ, lætificantes cor-
da: præceptum Domini lucidum; illumi-
nans oculos.

*Timor Domini sanctus, permanens in
sæculum sæculi: iudicia Domini vera, iusti-
ficata in semetipsa.

*Desiderabilia super aurum & lapidem:
pretiosum multum: & dulciora super mel
& fauum.

*Etenim seruus tuus custodit ea, in cu-
stodiendis illis retributio multa.

*Delicta quis intelligit? ab occultis meis
munda me: & ab alienis parce seruo tuo.

▲ Si mei nō fuerint dominati, tūc immacu-
latus ero: & emundabor a delicto maximo.

*Et erunt vt complaceant eloquia oris
mei: & meditatio cordis mei in conspectu
tuo semper.

Domine adiutor meus, & redēptor meus.

In finem, Psalmus David. XIX.

EXAUDIAT te Dominus in die tribula-
tionis: protegat te nomen Dei Iacob.

*Mittat tibi auxilium de sancto: & de
Sion tueatur te.

*Memor sit omnis sacrificij tui: & ho-
locaustum tuum pingue fiat.

*Tribuat tibi secundum cor tuum: &

omne consilium tuum confirmet.

*Lætabimur in salutari tuo: & in nomi-
ne Dei nostri magnificabimur.

*Impleat Dominus omnes petitiones
tuas: nunc cognoui quoniam saluum fecit
Dominus CHRISTVM suum.

Exaudiet illum de cælo sancto suo: in-
potentatibus salus dexteræ eius.

*Hi in curribus, & hi in equis: nos au-
tem in nomine Domini Dei nostri inuoca-
bimus.

*Ipsi obligati sunt, & ceciderunt: nos
autem surreximus & erecti sumus.

*Domine saluum fac regem: & exaudi
nos in die, qua inuocauerimus te.

In finem, Psalmus David. XX.

DOMINE in virtute tua lætabitur rex:
& super salutare tuum exultabit ve-
hementer.

*Desiderium cordis eius tribuisti ei: &
voluntate labiorum eius non fraudasti eū.

*Quoniam præuenisti eum in benedi-
ctionibus dulcedinis: posuisti in capite eius
coronam de lapide pretioso.

*Vitam petijt a te: & tribuisti ei longi-
tudinem dierum in sæculum, & in sæculum
sæculi.

*Magna est gloria eius in salutari tuo:
gloriam & magnum decorem impones
super eum.

*Quoniam dabis eum in benedictionem
in sæculum sæculi: lætificabis eum in gau-
dio cum vultu tuo.

*Quoniam rex sperat in Domino: & in
misericordia Altissimi non commouebitur.

*Inueniatur manus tua omnibus inimi-
cis tuis: dextera tua inueniat omnes, qui
te oderunt.

*Pones eos vt clibanum ignis in tem-
pore vultus tui: Dominus in ira sua con-
turbabit eos, & deuorabit eos ignis.

*Fructum eorum de terra perdes: &
semen eorum a filiis hominum.

*Quoniam declinauerunt in te mala:
cogitauerunt consilia, quæ non potuerunt
stabilire.

Quo-

* Quoniam pones eos dorsum : in reli-
quijs tuis preparabis vultum eorum .

* Exaltare Domine in virtute tua : can-
tabimus & psallemus virtutes tuas .

In finem pro susceptione matutina,
Psalmus David . . X X I .

DEVS Deus meus respice in me : quare
me dereliquisti ? longe a salute mea
verba delictorum meorum .

* Deus meus clamabo per diem, & non
exaudies : & nocte, & non ad insipientiam
mihi .

* Tu autem in sancto habitas, Laus Israel.

* In te sperauerunt patres nostri : spera-
uerunt, & liberaisti eos .

* Ad te clamauerunt, & salui facti sunt :
in te sperauerunt, & non sunt confusi .

* Ego autem sum vermis, & non homo :
opprobrium hominum, & abiectio plebis .

* Omnes videntes me, deriserunt me : lo-
cuti sunt labijs, & mouerunt caput .

* Sperauit in Domino, eripiat eum ; sal-
uum faciat eum, quoniam vult eum .

* Quoniam tu es, qui extraxisti me de
ventre : spes mea ab vberibus matris meæ .

* In te proiectus sum ex vtero : de ven-
tre matris meæ Deus meus es tu, * ne di-
scesseris a me :

Quoniam tribulatio proxima est : quo-
niam non est qui adiuuet .

* Circumdederunt me vituli multi : tauri
pingues obsederunt me .

* Aperuerunt super me os suum, sicut
leo rapiens & rugiens .

* Sicut aqua effusus sum : & dispersa sunt
omnia ossa mea .

Factum est cor meum tamquam cera li-
quescens in medio ventris mei .

* Aruit tamquam testa virtus mea, & lin-
gua mea adhæsit faucibus meis : & in pul-
uerem mortis deduxisti me .

* Quoniā circumdederunt me canes mul-
ti : concilium malignantium obsedit me .

Foderunt manus meas & pedes meos :

* dinumerauerunt omnia ossa mea .

Ipsi vero considerauerunt & inspexerunt

me : * diuiferunt sibi vestimenta mea, & su-
per vestem meam miserunt sortem .

* Tu autem Domine ne elongaueris au-
xilium tuum a me : ad defensionem meam
conspice .

* Erue a framea Deus animam meam :
& de manu canis vnicam meam .

* Salua me ex ore leonis : & a cornibus
vnicornium humilitatem meam .

* Narrabo nomen tuum fratribus meis :
in medio ecclesiæ laudabo te .

* Qui timetis Dominum laudate eum :
vniuersum semen Iacob glorificate eum :

* Timeat eum omne semen Israel : quo-
niam non spreuit, neque despexit depreca-
tionem pauperis :

Nec auertit faciem suam a me : & cum
clamarem ad eum exaudiuit me .

* Apud te laus mea in ecclesia magna :
vota mea reddam in conspectu timentium eum .

* Edent pauperes, & saturabuntur : & lau-
dabunt Dominum qui requirunt eum : vi-
uent corda eorum in sæculum sæculi .

* Reminiscentur & conuertentur ad Do-
minum vniuersi fines terræ :

Et adorabunt in conspectu eius vniuer-
sæ familiæ Gentium .

* Quoniam Domini est regnum : & ipse
dominabitur Gentium .

* Manducauerunt & adorauerunt omnes
pingues terræ : in conspectu eius cadent
omnes qui descendunt in terram .

* Et anima mea illi viuet : & semen
meum seruiet ipsi .

* Annuntiabitur Domino generatio ven-
tura : & annuntiabunt cæli iustitiā eius po-
pulo qui nascetur, quem fecit Dominus .

Psalmus David, X X I I .

DOMINVS regit me, & nihil mihi deerit :
* in loco pascuæ ibi me collocauit .

Super aquam refectionis educavit me :
* animam meam conuertit .

Deduxit me super semitas iustitiæ, pro-
pter nomen suum .

* Nam, & si ambulauero in medio vmbra
mortis, nō timebo mala : quoniā tu mecū es .

Virga

Virga tua, & baculus tuus: ipsa me consolata sunt.

*Parasti in conspectu meo mensam, aduersus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: & calix meus inebrians quàm præclarus est!

*Et misericordia tua subsequetur me omnibus diebus vitæ meæ:

Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

Prima sabbati, Psalmus David. XXIII.

DOMINI est terra, & plenitudo eius: orbis terrarum, & vniuersi, qui habitant in eo.

*Quia ipse super maria fundauit eum: & super flumina præparauit eum.

*Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto eius?

*Innocens manibus & mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo.

*Hic accipiet benedictionem a Domino: & misericordiam a Deo salutari suo.

*Hæc est generatio querentium eum, querentium faciem Dei Iacob.

*Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.

*Quis est iste rex gloriæ? Dominus fortis & potens: Dominus potens in prælio.

*Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.

*Quis est iste rex gloriæ? Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

In finem, Psalmus David. XXIII.

AD te Domine leuavi animam meam: Deus meus in te cōfido, nō erubescā:

*Neque irideāt me inimici mei: etenim vniuersi, qui sustinent te, nō confundentur.

*Confundantur omnes iniqua agentes superuacue.

Vias tuas Domine demonstra mihi: & semitas tuas edoce me.

*Dirige me in veritate tua, & doce me:

quia tu es Deus saluator meus, & te sustinui tota die.

*Reminiscere miserationum tuarum Domine, & misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.

*Delicta iuuentutis meæ, & ignorantias meas nō memineris.

Secundum misericordiam tuā memento mei tu: propter bonitatem tuam Domine.

*Dulcis & rectus Dominus: propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

*Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas.

*Vniuersæ viæ Domini, misericordia & veritas, requirentibus testamentum eius & testimonia eius.

*Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo: multum est enim.

*Quis est homo qui timet Dominum? legem statuit ei in via, quam elegit.

*Anima eius in bonis demorabitur: & semen eius hereditabit terram.

*Firmamentum est Dominus timentibus eum: & testamentum ipsius ut manifestetur illis.

*Oculi mei semper ad Dominum: quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos.

*Respice in me, & miserere mei: quia vnicus & pauper sum ego.

*Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: de necessitatibus meis erue me.

*Vide humilitatem meam, & laborem meum: & dimitte vniuersa delicta mea.

*Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, & odio iniquo oderunt me.

*Custodi animam meam, & erue me: non erubescam quoniam speraui in te.

*Innocentes & recti adhæserunt mihi: quia sustinui te.

*Libera Deus Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

In finem, Psalmus David. XXV.

IUDICA me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: & in Domino sperans non infirmabor.

*Proba me Domine, & tenta me: ut re-
nes

nes meos & cor meum.

* Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: & complacui in veritate tua.

* Non sedi cum concilio vanitatis: & cum iniqua gerentibus non introibo.

* Odiui ecclesiam malignantium: & cum impijs non sedebo.

* Lauabo inter innocentes manus meas: & circumdabo altare tuum Domine:

* Vt audiam vocem laudis, & enarrem vniuersa mirabilia tua.

* Domine dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ.

* Ne perdas cum impijs Deus animam meam, & cum viris sanguinum vitam meam:

* In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.

* Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, & miserere mei.

* Pes meus stetit in directo: in ecclesijs benedicam te Domine.

Psalms David priusquam liniretur.

X X V I.

DOMINVS illuminatio mea, & salus mea, quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, a quo trepidabo?

* Dum appropiant super me nocentes, vt edant carnes meas:

Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt & ceciderunt.

* Si consistent aduersum me castra, non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me prælium, in hoc ego sperabo.

* Vnam petij a Domino, hanc requiram, vt inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ:

Vt videam voluptatem Domini, & visitem templum eius.

* Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

* In petra exaltauit me: & nunc exaltauit caput meum super inimicos meos.

Circuiui, & immolaui in tabernaculo

cuius hostiâ vociferationis: cantabo, & psalmum dicam Domino.

7 * Exaudi Domine vocem meam, qua clamaui ad te: miserere mei, & exaudi me.

8 * Tibi dixit cor meum, exquisiuit te facies mea: faciem tuam Domine requiram.

9 * Ne auertas faciem tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo.

10 * Adiutor meus esto: ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

11 * Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me: Dominus autem assumpsit me.

12 * Legem pone mihi Domine in via tuâ, & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

13 * Ne tradideris me in animas tribulationum mearum: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

14 * Credo videre bona Domini in terra viventium.

15 * Expecta Dominum, viriliter age: & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

Psalms ipsi David. X X V I I.

AD te Domine clamabo, Deus meus ne auerteras a me: nequando taceas a me, & assimilabor descendentibus in lacum.

2 * Exaudi Domine vocem deprecationis meæ dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

3 * Ne simul trahas me cum peccatoribus: & cum operantibus iniquitatem ne perdas me: Qui loquitur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

4 * Da illis secundum opera eorum, & secundum nequitiam adinventionum ipsorum. Secundum opera manuum eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.

5 * Quoniam non intellexerunt opera Domini, & in opera manuum eius destrues illos, & non edificabis eos.

6 * Benedictus Dominus: quoniam exaudiuit vocem deprecationis meæ.

7 * Dominus adiutor meus, & protector meus: in ipso sperauit cor meum, & adiutus sum.

Et refluuit caro mea: & ex voluntate

te mea confitebor ei :

* Dominus fortitudo plebis suæ: & protector saluationum christi sui est.

* Saluum fac populum tuum Domine, & benedic hereditati tuæ: & rege eos, & extolle illos vsque in æternum.

Psalmus Dauid,
In consummatione tabernaculi. XXVIII.

AFFERTE Domino filij Dei: afferte Domino filios arietum:

* Afferte Domino gloriam & honorem; afferte Domino gloriam nomini eius: adorate Dominum in atrio sancto eius.

* Vox Domini super aquas, Deus maiestas intonuit: Dominus super aquas multas.

* Vox Domini in virtute: vox Domini in magnificentia.

* Vox Domini confringentis cedros: & confringet Dominus cedros Libani:

* Et comminuet eas tamquam vitulum Libani: & dilectus quemadmodum filius vnicornium.

* Vox Domini intercidentis flammam ignis:

* Vox Domini concutientis desertum: & commouebit Dominus desertum Cades.

* Vox Domini preparantis ceruos, & reuelabit condensa: & in templo eius omnes dicent gloriam.

* Dominus diluuium inhabitare facit: & sedebit Dominus rex in æternum.

* Dominus virtutem populo suo dabit: Dominus benedicet populo suo in pace.

Psalmus Cantici,
In dedicatione domus Dauid. XXXIX.

EXALTABO te Domine quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.

* Domine Deus meus clamaui ad te, & sanasti me.

* Domine eduxisti ab inferno animam meam: saluasti me a descendantibus in lacum.

* Psallite Domino sancti eius: & confitemini memorie sanctitatis eius.

* Quoniam ira in indignatione eius: & vita in voluntate eius.

Ad vesperum demorabitur fletus: & ad matutinum lætitia.

* Ego autem dixi in abundantia mea: Non mouebor in æternum.

* Domine in voluntate tua, præstitisti decori meo virtutem.

Auertisti faciem tuam a me, & factus sum conturbatus.

* Ad te Domine clamabo: & ad Deum meum deprecabor.

* Quæ utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi puluis, aut annuntiabit veritatem tuam?

* Audiuit Dominus, & misertus est mei: Dominus factus est adiutor meus.

* Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, & circumdediti me lætitia:

* Vt cantet tibi gloria mea; & non compungar: Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

In finem, Psalmus Dauid, pro extasi. XXX.

IN te Domine speraui non confundar in æternum: in iustitia tua libera me.

* Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem: & in domum refugij, ut saluum me facias.

* Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

* Educes me de laqueo hoc, quæ absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

* In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me Domine Deus veritatis.

* Odisti obseruantes vanitates, superuacue.

Ego autem in Domino speraui: exultabo, & lætabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, saluasti de necessitatibus animam meam.

* Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spatiofo pedes meos.

* Miserere mei Domine quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus:

Quoniam

* Quoniam defecit in dolore vita mea : 11
& anni mei in gemitibus .

Infirmata est in paupertate virtus mea :
& ossa mea conturbata sunt .

* Super omnes inimicos meos factus 12
sum opprobrium & vicinis meis valde : &
timor notis meis . . .

Qui videbant me, foras fugerunt a me :
* obliuioni datus sum, tamquam mortuus a 13
corde .

Factus sum tamquam vas perditum . :
* quoniam audiui vituperationem multo- 14
rum commorantium in circuitu :

In eo dum conuenirent simul aduersum
me, accipere animam meam consiliati sunt .

* Ego autem in te speraui Domine : di- 15
xi : Deus meus es tu : * in manibus tuis 16
fortes meæ .

Eripe me de manu inimicorum meo-
rum, & a persequentibus me .

* Illustra faciem tuam super seruum tuum, 17
saluum me fac in misericordia tua : * Domi- 18
ne non confundar, quoniam inuocaui te .

Erubescant impij, & deducantur in in-
fernium : * muta fiant labia dolosa . . . 19

Quæ loquuntur aduersus iustum iniqui-
tatem, in superbia, & in abusione .

* Quam magna multitudo dulcedinis tuæ 20
Domine, quam abscondisti timentibus te .

Perfecisti eis, qui sperant in te, in con-
spectu filiorum hominum .

* Abscondes eos in abscondito faciei tuæ 21
a conturbatione hominum .

Proteges eos in tabernaculo tuo a con-
tradictione linguarum .

* Benedictus Dominus : quoniam miri- 22
ficauit misericordiam suam mihi in ciuita-
te munita .

* Ego autem dixi in excessu mentis meæ : 23
Proiectus sum a facie oculorum tuorum .

Ideo exaudisti vocem orationis meæ,
dum clamarem ad te .

* Diligite Dominum omnes sancti eius : 24
quoniam veritatem requirit Dominus, &
retribuet abundanter facientibus superbiā .

* Viriliter agite, & confortetur cor ve- 25
strum, omnes qui speratis in Domino .

Ipsi Dauid intellectus . XXXI .

BEATI, quorum remissa sunt iniquita-
tes : & quorum tecta sunt peccata .

* Beatus vir, cui non imputauit Domi-
nus peccatum, nec est in spiritu eius dolus .

* Quoniam tacui, inueterauerunt ossa
mea, dum clamarem tota die .

* Quoniam die ac nocte grauata est su-
per me manus tua : cōuersus sum in ærum-
na mea, dum configitur spina .

* Delictum meum cognitum tibi feci : &
iniustitiam meam non abscondi .

Dixi : Confitebor aduersum me iniusti-
tiam meam Domino : & tu remisisti impie-
tatem peccati mei .

* Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in
tempore opportuno .

Verumtamen in diluuium aquarum mul-
tarum, ad eum non approximabunt .

* Tu es refugium meum a tribulatione,
quæ circumdedit me : exultatio mea erue
me a circumdantibus me .

* Intellectum tibi dabo, & instruam te in
via hac, qua gradieris : firmabo super te
oculos meos .

* Nolite fieri sicut equus & mulus, qui-
bus non est intellectus .

In campo & freno maxillas eorum con-
stringe, qui non approximant ad te .

* Multa flagella peccatoris, sperantem au-
tem in Domino misericordia circumdabit .

* Lætamini in Domino & exultate iusti,
& gloriamini omnes recti corde .

Psalmus Dauid . XXXII .

EXULTATE iusti in Domino : rectos
deceat collaudatio .

* Confitemini Domino in cithara : in
psalterio decem chordarum psallite illi .

* Cantate ei canticum nouum : bene psal-
lite ei in vociferatione .

* Quia rectum est verbum Domini, &
omnia opera eius in fide .

* Diligit misericordiam & iudicium : mi-
sericordia Domini plena est terra .

* Verbo Domini cæli firmati sunt : &
T t . . . spiritu

spiritu oris eius omnis virtus eorum.

* Congregans sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abyssos.

* Timeat Dominum omnis terra: ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

* Quoniam ipse dixit, & facta sunt: ipse mandauit, & creata sunt.

* Dominus dissipat consilia gentium: reprobatur autem cogitationes populorum, & reprobatur consilia principum.

* Consilium autem Domini in æternum manet: cogitationes cordis eius in generatione & generationem.

* Beata gens, cuius est Dominus, Deus eius: populus, quem elegit in hereditate sibi.

* De caelo respexit Dominus: vidit omnes filios hominum.

* De preparato habitaculo suo respexit super omnes, qui habitant terram.

* Qui finxit sigillatim corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum.

* Non saluatur rex per multam virtutem: & gigas non saluabitur in multitudine virtutis suae.

* Fallax equus ad salutem: in abundantia autem virtutis suae non saluabitur.

* Ecce oculi Domini super metuentes eum: & in eis, qui sperant super misericordia eius.

* Vt eruat a morte animas eorum: & alat eos in fame.

* Anima nostra sustinet Dominum: quoniam adiutor & protector noster est.

* Quia in eo letabitur cor nostrum: & in nomine sancto eius sperauimus.

* Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum sperauimus in te.

Dauidi, cum immutauit vultum suum coram Achimelech, & dimisit eum & abiit. (1. Reg. 21.) XXXIII.

BENEDICAM Dominum in omni tempore: semper laus eius in ore meo.

* In Domino laudabitur anima mea: audiant mansueti, & latentur.

* Magnificate Dominum mecum: & exaltemus nomen eius in idipsum.

* Exquisiui Dominum, & exaudiuit me:

& ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

* Accedite ad eum, & illuminamini: & facies vestrae non confundentur.

* Iste pauper clamauit, & Dominus exaudiuit eum: & de omnibus tribulationibus eius saluauit eum.

* Immittet angelus Domini in circuitu timentium eum: & eripiet eos.

* Gustate, & videte quoniam suavis est Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.

* Timete Dominum omnes sancti eius: quoniam non est inopia timentibus eum.

* Diuites egerunt & esurierunt: inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

* Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos.

* Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos?

* Prohibe linguam tuam a malo: & labia tua ne loquantur dolum.

* Diuerte a malo, & fac bonum: inquire pacem, & persequere eam.

* Oculi Domini super iustos: & aures eius in preces eorum.

* Vultus autem Domini super facientes mala: ut perdat de terra memoriam eorum.

* Clamauerunt iusti, & Dominus exaudiuit eos: & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos.

* Iuxta est Dominus ijs, qui tribulati sunt corde: & humiles spiritu saluabit.

* Multae tribulationes iustorum: & de omnibus his liberabit eos Dominus.

* Custodit Dominus omnia ossa eorum: unum ex his non conteretur.

* Mors peccatorum pessima: & qui oderunt iustum delinquent.

* Redimet Dominus animas seruorum suorum: & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ipsi Dauid. XXXIII.

IVDICA Domine nocentes me, expugna impugnantes me.

* Apprehende arma & scutum: & exurge in adiutorium mihi.

Effunde

* Effunde frameam, & concludere aduersus eos, qui persequuntur me : dic animæ meæ : Salus tua ego sum.

* Confundantur & reuerentur, quærentes animam meam.

Auertantur retrorsum, & confundantur cogitantes mihi mala.

* Fiant tamquam pulvis ante faciem venti : & angelus Domini coarctans eos.

* Fiat via illorum tenebræ & lubricum : & angelus Domini persequens eos.

* Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui : superuacue exprobrauerunt animam meam.

* Veniat illi laqueus, quem ignorat : & captio, quam abscondit, apprehendat eum : & in laqueum cadat in ipsum.

* Anima autem mea exultabit in Domino : & delectabitur super salutari suo.

* Omnia ossa mea dicent : Domine, quis similis tibi ?

Eripiens inopem de manu fortiorum eius : egenum & pauperem a diripientibus eum.

* Surgentes testes iniqui, quæ ignorabam interrogabant me.

* Retribuebant mihi mala pro bonis : sterilitatem animæ meæ.

* Ego autem cum mihi molesti essent, inducbar cilicio.

Humiliabam in ieiunio animam meam : & oratio mea in sinu meo conuertetur.

* Quasi proximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacebam : quasi iugens & contristatus sic humiliabar.

* Et aduersum me lætati sunt, & conuerunt : congregata sunt super me flagella, & ignoravi.

* Dissipati sunt, nec compuncti, tentaerunt me, subsannauerunt me subsannatione : frenduerunt super me dentibus suis.

* Domine quando respicies ? restitue animam meam a malignitate eorum, a leonibus unicam meam.

* Confitebor tibi in ecclesia magna, in populo graui laudabo te.

* Non supergaudeant mihi qui aduersantur mihi inique : qui oderunt me gratis

& annuunt oculis.

* Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur : & in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.

* Et dilatauerunt super me os suum : dixerunt : Euge, euge, viderunt oculi nostri.

* Vidisti Domine, ne fileas : Domine ne discedas a me.

* Exurge & intende iudicio meo : Deus meus, & Dominus meus in causam meam.

* Iudica me secundum iustitiam tuam Domine Deus meus, & non supergaudeant mihi.

* Non dicant in cordibus suis : Euge, euge, animæ nostræ : nec dicant : Deuorauimus eum.

* Erubescant & reuerentur simul, qui gratulantur malis meis.

Induantur confusione & reuerentia qui magna loquuntur super me.

* Exultent & lætentur qui volunt iustitiam meam : & dicant semper : Magnificetur Dominus, qui volunt pacem serui eius.

* Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam, tota die laudem tuam.

In finem, seruo Domini ipsi Dauid.

X X X V.

DIXIT iniustus ut delinquat in semetipso : non est timor Dei ante oculos eius.

* Quoniam dolose egit in conspectu eius : ut inueniatur iniquitas eius ad odium.

* Verba oris eius iniquitas, & dolus : noluit intelligere ut bene ageret.

* Iniquitatem meditatus est in cubili suo : astitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odiuit.

* Domine in cælo misericordia tua : & veritas tua usque ad nubes.

* Iustitia tua sicut montes Dei : iudicia tua abyssus multa.

Homines, & iumenta saluabis Domine : quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus.

Filii autem hominum, in tegmine alarum tuarum sperabunt.

* Inebriabuntur ab vbertate domus tuæ :

& torrente voluptatis tuæ potabis eos.

* Quoniam apud te est fons vitæ : & in lumine tuo videbimus lumen.

* Præstende misericordiam tuā scientibus te, & iustitiam tuā his, qui recto sunt corde.

* Non veniat mihi pes superbiæ : & manus peccatoris non moueat me.

* Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem : expulsi sunt, nec potuerunt stare.

Psalmus ipsi David . . . X X X V I .

NO LI æmulari in malignantibus : neque zelaueris facientes iniquitatem.

* Quoniam tamquam fœnum velociter arefcent : & quemadmodum olera herbarum cito decident.

* Spera in Domino, & fac bonitatem : & inhabita terram, & pascéris in diuitijs eius.

* Delectare in Domino : & dabit tibi petitiones cordis tui.

* Reuela Domino viam tuam, & spera in eo : & ipse faciet.

* Et educet quasi lumen iustitiam tuam : & iudicium tuum tamquam meridiem.

* Subditus esto Domino, & ora eum.

Noli æmulari in eo, qui prosperatur in via sua : in homine faciente iniustitias.

* Define ab ira, & derelinque furorem : noli æmulari vt maligneris.

* Quoniam qui malignantur, exterminabuntur : sustinentes autem Dominum, ipsi hereditabunt terram.

* Et adhuc pusillum, & non erit peccator : & quæres locum eius, & non inuenies.

* Mansueti autem hereditabunt terram, & delectabuntur in multitudine pacis.

* Obseruabit peccator iustum : & stridebit super eum dentibus suis.

* Dominus autem iridebit eum : quoniam niam prospicit quod veniet dies eius.

* Gladium euaginauerunt peccatores : intenderunt arcum suum,

Vt deiiciant pauperem & inopem : vt trucident rectos corde.

* Gladius eorum intret in corda ipsorum : & arcus eorum confringatur.

* Melius est modicum iusto, super diui-

tias peccatorum multas.

17 * Quoniam brachia peccatorum conterentur : confirmat autem iustos Dominus.

18 * Nouit Dominus dies immaculatum : & hereditas eorum in æternum erit.

19 * Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur : quia peccatores peribunt.

Inimici vero Domini mox vt honorificati fuerint & exaltati : deficientes, quemadmodum fumus deficient.

21 * Mutuabitur peccator, & non soluet : iustus autem miseretur & tribuet.

22 * Quia benedicentes ei hereditabunt terram : maledicentes autem ei disperibunt.

23 * Apud Dominum gressus hominis dirigentur : & viam eius volet.

24 * Cum ceciderit, non collidetur : quia Dominus supponit manum suam.

25 * Iunior fui, etenim senui : & non vidi iustum derelictum, nec semen eius quærens panem.

26 * Tota die miseretur & commodat : & semen illius in benedictione erit.

27 * Declina a malo, & fac bonum : & inhabita in sæculum sæculi.

28 * Quia Dominus amat iudicium, & non derelinquet sanctos suos : in æternum conseruabuntur.

Iniusti punientur : & semen impiorum peribit.

29 * Iusti autem hereditabunt terram : & inhabitabunt in sæculum sæculi super eam.

30 * Os iusti meditabitur sapientiam, & lingua eius loquetur iudicium.

31 * Lex Dei eius in corde ipsius : & non supplantabuntur gressus eius.

32 * Considerat peccator iustum : & quærit mortificare eum.

33 * Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius : nec damnabit eum cum iudicabitur illi.

34 * Expecta Dominum, & custodi viam eius : & exaltabit te vt hereditate capias terram : cum perierint peccatores videbis.

35 * Vidi impium superexaltatum, & eleuatum sicut cedros Libani.

Et

* Et transiui, & ecce non erat: & quæsiui
eum, & non est inuentus locus eius.

* Custodi innocentiam, & vide aquita-
tem: quoniã sunt reliquæ homini pacifico.

* Iniusti autem disperibunt simul: reli-
quæ impiorum interibunt.

* Salus autē iustorum a Domino: & pro-
tectōr eorum in tempore tribulationis.

* Et adiuuabit eos Dominus, & liberabit
eos: & eruet eos a peccatoribus, & salua-
bit eos: quia sperauerunt in eo.

Psalms David, in rememorationem
de sabbato. XXXVII.

DOMINE ne in furore tuo arguas me,
neque in ira tua corripas me.

* Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi:
& confirmasti super me manum tuam.

* Non est sanitas in carne mea a facie
iræ tuæ: non est pax ossibus meis a facie
peccatorum meorum.

* Quoniam iniquitates meæ supergressæ
sunt caput meum: & sicut onus graue gra-
uatæ sunt super me.

* Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices
meæ, a facie insipientiæ meæ.

* Miser factus sum, & curuatus sum vsque
in finem: tota die contristatus ingrediebar.

* Quoniam lumbi mei impleti sunt illu-
sionibus: & non est sanitas in carne mea.

* Afflictus sum, & humiliatus sum nimis:
rugiebam a gemitu cordis mei.

* Domine, ante te omne desiderium meum:
& gemitus meus a te non est absconditus.

* Cor meum conturbatum est, dereli-
quit me virtus mea: & lumen oculorum
meorum, & ipsum non est mecum.

* Amici mei, & proximi mei aduersum
me appropinquauerunt, & steterunt.

Et qui iuxta me erant, de longe stete-
runt: & vim faciebant qui quærebant ani-
mam meam.

Et qui inquirebāt mala mihi, locuti sunt
vanitates: & dolos tota die meditabantur.

* Ego autem tanquā surdus non audie-
bam: & sicut mutus non aperiens os suum.

* Et factus sum sicut homo nō audiens:

& non habens in ore suo redargutiones.

* Quoniam in te Domine speraui: tu
exaudies me Domine Deus meus.

* Quia dixi: Nequando supergaudeant
mihi inimici mei: & dum commouentur
pedes mei, super me magna locuti sunt.

* Quoniam ego in flagella paratus sum:
& dolor meus in conspectu meo semper.

* Quoniam iniquitatem meam annun-
ciabo: & cogitabo pro peccato meo.

* Inimici autem mei viuunt, & confirma-
ti sunt super me: & multiplicati sunt qui
oderunt me inique.

* Qui retribuunt mala pro bonis, detra-
hebant mihi: quoniam sequebar bonitatem,

* Ne derelinquas me Domine Deus meus:
ne discefferis a me.

* Intende in adiutorium meum, Domi-
ne Deus salutis meæ.

In finem, ipsi Idithun, Canticum
David. XXXVIII.

DIXI: Custodiam vias meas: vt non
delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam, cum consiste-
ret peccator aduersum me.

* Obmutui, & humiliatus sum, & filui a
bonis: & dolor meus renouatus est.

* Concaluit cor meum intra me: & in
meditatione mea exardescet ignis.

* Locutus sum in lingua mea: Notum
fac mihi Domine finem meum,

Et numerum dierum meorum quis est:
vt sciam quid desit mihi.

* Ecce mēsurabiles posuisti dies meos: &
substantia mea tamquam nihilum ante te.

Verumtamen vniuersa vanitas, omnis
homo viuens.

* Verumtamen in imagine pertransit ho-
mo: sed & frustra conturbatur.

Thesaurizat: & ignorat cui congrega-
bit ea.

* Et nūc quæ est expectatio mea? nonne
Dominus? & substantia mea apud te est.

* Ab omnibus iniquitatibus meis erue
me: opprobrium insipienti dedisti me.

* Obmutui, & non aperui os meum, quo-
niam

niam tu fecisti : * amoue a me plagas tuas. 11

* A fortitudine manus tuæ ego defeci in 12
inreparationibus: propter iniquitatem cor-
ripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam ani-
mam eius: verumtamen vane conturbatur
omnis homo.

* Exaudi orationem meam Domine, & 13
deprecationem meam: auribus percipe la-
crymas meas.

Nesileas: quoniã aduena ego sum apud
te, & peregrinus, sicut omnes patres mei.

* Remitte mihi, vt refrigerer prius quàm 14
abeam, & amplius non ero.

In finem, Psalmus ipsi David. XXXIX. 1

EXPECTANS expectaui Dominum, & 2
intendit mihi.

* Et exaudiuit preces meas: & eduxit me 3
de lacu miseræ, & de luto fecis.

Et statuit super petram pedes meos: &
direxit gressus meos.

* Et immisit in os meum canticum no- 4
uum, carmen Deo nostro.

Videbunt multi, & timebunt: & spera-
bunt in Domino.

* Beatus vir, cuius est nomen Domini 5
spes eius: & non respexit in vanitates & in-
sanias falsas.

* Multa fecisti tu Domine Deus meus mi- 6
rabilia tua: & cogitationibus tuis non est
qui similis sit tibi.

Annunciaui & locutus sum: multipli-
cati sunt super numerum.

* Sacrificium & oblationem noluisti: au- 7
res autem perfecisti mihi.

Holocauftum & pro peccato non po-
stulasti: * tunc dixi: Ecce venio. 8

In capite libri scriptum est de me * vt fa- 9
cerem voluntatem tuam: Deus meus volui,
& legem tuam in medio cordis mei.

* Annunciaui iustitiam tuam in ecclesia 10
magna, ecce labia mea non prohibebo:
Domine tu scisti.

* Iustitiam tuam non abscondi in corde 11
meo: veritatem tuam & salutare tuum
dixi.

Non abscondi misericordiam tuam; &
veritatem tuam a concilio multo.

12 * Tu autem Domine ne longe facias mi-
serationes tuas a me: misericordia tua &
veritas tua semper susceperunt me.

13 * Quoniam circumdederunt me mala,
quorum non est numerus: comprehende-
runt me iniquitates meæ, & non potui vt
viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos capitis
mei: & cor meum dereliquit me.

14 * Complaceat tibi Domine vt eruas me:
Domine, ad adiuuandum me respice.

15 * Confundantur & reuereantur simul, qui
quærent animam meam, vt auferant eam.
Conuertantur retrorsum, & reuerean-
tur qui volunt mihi mala.

16 * Ferant confestim confusionem suam,
qui dicunt mihi: Euge, euge.

17 Exultent & lætetur super te omnes quæ-
rentes te: & dicant semper: Magnificetur
Dominus: qui diligunt salutare tuum.

18 * Ego autem mendicus sum, & pauper:
Dominus sollicitus est mei.

Adiutor meus, & protector meus tu es:
Deus meus ne tardaueris.

1 In finem, Psalmus ipsi David. XL.

2 **B**EATVS qui intelligit super egenum,
& pauperem: in die mala liberabit eum
Dominus.

3 * Dominus conseruet eum, & viuificet
eum, & beatum faciat eum in terra: & non
tradat eum in animam inimicorum eius.

4 * Dominus opem ferat illi super lectum
doloris eius: vniversum stratum eius ver-
fasti in infirmitate eius.

5 * Ego dixi: Domine miserere mei: sana
animam meam; quia peccaui tibi.

6 * Inimici mei dixerunt mala mihi: Quan-
do morietur, & peribit nomen eius?

7 * Et si ingrediebatur vt videret, vana lo-
quebatur, cor eius congregauit iniquita-
tem sibi.

8 Egrediebatur foras, & loquebatur in
idipsum.

Aduersum me susurrabant omnes ini-
mici

mici mei : aduersum me cogitabant mala mihi .

* Verbum iniquum constituerunt aduersum me : Numquid qui dormit non adiciet vt resurgat ?

* Etenim homo pacis meæ, in quo speraui : qui edebat panes meos, magnificauit super me supplantationem .

* Tu autem Domine miserere mei , & resuscita me : & retribuam eis .

* In hoc cognoui quoniam voluisti me : quoniam non gaudebit inimicus meus super me .

* Me autem propter innocentiam suscepisti : & confirmasti me in conspectu tuo in æternum .

* Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, & vsque in sæculum : fiat, fiat .

In finem ,

Intellectus filijs Core . X L I .

QUEM AD MODVM desiderat ceruus ad fontes aquarum : ita desiderat anima mea ad te Deus .

* Sitiuit anima mea ad Deum fortem viuum : quando veniam & apparebo ante faciem Dei ?

* Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte : dum dicitur mihi quotidie : Vbi est Deus tuus ?

* Hæc recordatus sum , & effudi in me animam meam : quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad domum Dei :

In voce exultationis, & confessionis : sonus epulantis .

* Quare tristis es anima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : salutare vultus mei, & Deus meus .

Ad me ipsum anima mea cõturbata est : propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonij a monte modico .

* Abyssus abyssum inuocat, in voce cataractarum tuarum .

Omnia excelsa tua , & fluctus tui super me transierunt .

9 * In die mandauit Dominus misericordiam suam : & nocte canticum eius .

10 Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Susceptor meus es ,

Quare oblitus es mei ? & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus ?

11 * Dum confringuntur ossa mea , exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei :

Dum dicunt mihi per singulos dies : Vbi est Deus tuus ? * quare tristis es anima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : salutare vultus mei, & Deus meus .

Psalms David . X L I I .

IUDICA me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo, & dolofo erue me .

12 * Quia tu es Deus fortitudo mea : quare me repulisti ? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus ?

13 * Emitte lucem tuam & veritatem tuam : ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua .

4 * Et introibo ad altare Dei : ad Deum, qui lætificat iuuentutem meam .

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus : * quare tristis es anima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : salutare vultus mei, & Deus meus .

In finem, Filijs Core ad intellectum .

X L I I I .

12 **D**EVS auribus nostris audiuiimus : patres nostri annunciauerunt nobis .

Opus, quod operatus es in diebus eorum : & in diebus antiquis .

3 * Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos : afflixisti populos, & expulisti eos :

4 * Nec enim in gladio suo possederunt terram, & brachium eorum non saluauit eos :

Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui : quoniam complacuisti in eis .

15 * Tu es ipse rex meus & Deus meus : qui mandas

mandas salutes Iacob.

* In te inimicos nostros ventilabimus 6
cornu, & in nomine tuo spernemus insur-
gentes in nobis.

* Non enim in arcu meo sperabo: & 7
gladius meus non saluabit me.

* Saluasti enim nos de affligentibus nos: 8
& odientes nos confudisti.

* In Deo laudabimur tota die: & in no- 9
mine tuo confitebimur in sæculum.

* Nunc autem repulisti & confudisti nos: 10
& non egredieris Deus in virtutibus nostris.

* Auertisti nos retrorsum post inimicos 11
nostros: & qui oderunt nos, diripiebant sibi.

* Dedisti nos tamquam oves escarum: 12
& in gentibus dispersisti nos.

* Vendidisti populum tuum sine pretio: 13
& non fuit multitudo in commutationibus
eorum.

* Posuisti nos opprobrium vicinis no- 14
stris, subsannationem & derisum his, qui
sunt in circuitu nostro.

* Posuisti nos in similitudinem Genti- 15
bus: commotionem capitis in populis.

* Tota die verecundia mea contra me 16
est, & confusio faciei meae cooperuit me.

* A voce exprobrantis, & obloquentis: 17
a facie inimici, & persequentis.

* Hæc omnia venerunt super nos, nec 18
obliti sumus te: & inique non egimus in
testamento tuo.

* Et non recessit retro cor nostrum: & 19
declinasti semitas nostras a via tua:

* Quoniam humiliasti nos in loco affli- 20
ctionis, & cooperuit nos umbra mortis.

* Si obliti sumus nomen Dei nostri, & 21
si expandimus manus nostras ad Deum
alienum:

* Nonne Deus requirit ista? ipse enim 22
nouit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur tota
die: æstimati sumus sicut oves occisionis.

* Exurge, quare obdormis Domine? exur- 23
ge, & ne repellas in finem.

* Quare faciem tuam auertis, obliuisceris 24
inopiam nostram & tribulationis nostræ?

* Quoniam humiliata est in puluere ani- 25

ma nostra: conglutinator est in terra ven-
ter noster.

26 * Exurge Domine, adiuua nos: & redi-
me nos propter nomen tuum.

1 In finem, pro ijs, qui commutabuntur,
filijs Core, ad intellectum, Canticum
pro dilecto. XLIIII,

2 **E**RUCTAUIT cor meum verbum bo-
num: dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribæ, velociter
scribentis.

3 * Speciosus forma præ filijs hominum,
diffusa est gratia in labijs tuis: propterea
benedixit te Deus in æternum.

4 * Accingere gladio tuo super femur tuum,
potentissime,

5 * Specie tua & pulchritudine tua inten-
de, prospere procede, & regna,

Propter veritatem & mansuetudinem,
& iustitiam: & deducet te mirabiliter dex-
tera tua.

6 * Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te ca-
dent, in corda inimicorum regis:

7 * Sedes tua Deus in sæculum sæculi: vir-
ga directionis virga regni tui.

8 * Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem:
propterea vnxit te Deus Deus tuus oleo
lætitiæ præ confortibus tuis.

9 * Mirrha, & gutta, & casia a vestimentis
tuis, a domibus eburneis: ex quibus dele-
ctauerunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu
deaurato: circumdata varietate:

11 * Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam:
& obliuiscere populum tuum, & domum
patris tui.

12 * Et concupiscet rex decorem tuum: quo-
niam ipse est Dominus Deus tuus, & ado-
rabunt eum.

13 * Et filiae Tyri in muneribus vultum tuum
deprecabuntur: omnes diuites plebis.

14 * Omnis gloria eius filiae regis ab intus,
in fimbrijs aureis circumamicta varietati-
bus.

Adducentur regi virgines post eam:
proximæ eius afferentur tibi.

Affe-

*Afferentur in lætitia & exultatione: ad-
ducentur in templum regis.

*Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: cō-
stitues eos principes super omnem terram.

*Memores erunt nominis tui in omni
generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in
æternum: & in sæculum sæculi.

In finem, filijs Core pro arcanis,
Psalmus X L V.

DEVS noster refugium, & virtus: ad-
iutor in tribulationibus, quæ inuene-
runt nos nimis.

*Propterea non timebimus dum turba-
bitur terra: & transferentur montes in cor-
maris.

*Sonuerunt, & turbatae sunt aquæ eo-
rum: conturbati sunt montes in fortitudi-
ne eius.

*Fluminis impetus lætificat ciuitatem,
Dei: sanctificauit tabernaculum suum Al-
tissimus.

*Deus in medio eius, non commouebi-
tur: adiuuabit eam Deus mane diluculo.

*Conturbatae sunt gentes, & inclinatae
sunt regna: dedit vocem suam, mota est
terra.

*Dominus virtutum nobiscum: susce-
ptor noster Deus Iacob.

*Venite, & videte opera Domini, quæ
posuit prodigia super terram: auferens bel-
la usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: &
scuta comburet igni:

*Vacate, & videte quoniam ego sum
Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor
in terra.

*Dominus virtutum nobiscum: susce-
ptor noster Deus Iacob.

In finem, pro filijs Core Psalmus
X L V I.

OMNES Gentes plaudite manibus: iu-
bilate Deo in voce exultationis.

*Quoniam Dominus excelsus, terribilis:
Rex magnus super omnem terram.

*Subiecit populos nobis: & gentes sub
pedibus nostris.

*Elegit nobis hereditatem suam: spe-
ciem Iacob, quam dilexit.

*Ascendit Deus in iubilo: & Dominus
in voce tubæ.

*Psallite Deo nostro, psallite: psallite
Regi nostro, psallite.

*Quoniam Rex omnis terræ Deus: psal-
lite sapienter.

*Regnabit Deus super gentes: Deus se-
det super sedem sanctam suam.

*Principes populorum congregati sunt
cum Deo Abraham: quoniam dij fortes
terræ, vehementer eleuati sunt.

Psalmus Cantici filijs Core
secunda sabbati.
XLVII.

MAGNVS Dominus, & laudabilis ni-
mis in ciuitate Dei nostri, in monte
sancto eius.

*Fundatur exultatione vniuersæ terræ
mons Sion, latera Aquilonis, ciuitas Re-
gis magni.

*Deus in domibus eius cognoscetur,
cum suscipiet eam.

*Quoniam ecce reges terræ congregati
sunt: conuenerunt in vnum.

*Ipsi videntes sic admirati sunt, contur-
bati sunt, commoti sunt: tremor apprehendit eos.

Ibi dolores vt parturientis, in spiritu
vehementi conteres naues Tharlis.

*Sicut audiuius, sic vidimus in ciuita-
te Domini virtutum, in ciuitate Dei nostri:
Deus fundauit eam in æternum.

*Suscepimus Deus misericordiam tuam,
in medio templi tui.

*Secundum nomen tuum Deus, sic &
laus tua in fines terræ: iustitia plena est
dextera tua.

*Lætetur mons Sion, & exultent filiae
Iudæ, propter iudicia tua Domine.

*Circumdate Sion, & complectimini
eam: narrate in turribus eius.

*Ponite corda vestra in virtute eius: &
distri-

distribuite domos eius, ut enarretis in progenie altera.

* Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in sæculum sæculi: ipse reget nos in sæcula.

In finem, filijs Core Psalmus.

XLVIII.

AVDITE hæc omnes Gentes: auribus percipite omnes, qui habitatis orbem:

* Quique terrigenæ, & filij hominum: simul in vnum diues & pauper.

* Os meum loquetur sapientiam: & meditatio cordis mei prudentiam.

* Inclino in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam.

* Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circumdabit me:

* Qui confidunt in virtute sua: & in multitudine diuitiarum suarum gloriantur.

* Frater non redimit, redimet homo: nõ dabit Deo placationem suam.

* Et pretium redemptionis animæ suæ: & laborabit in æternum, & viuet adhuc in finem.

* Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes: simul insipiens, & stultus peribunt.

Et relinquent alienis diuitias suas: & sepulchra eorum domus illorum in æternũ.

Tabernacula eorum in progenie & progenie: vocauerunt nomina sua in terris suis.

* Et homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

* Hæc via illorum scandalum ipsis: & postea in ore suo complacabunt.

* Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum iusti in matutino: & auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum.

* Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, cum acceperit me.

* Ne timueris, cum diues factus fuerit homo: & cum multiplicata fuerit gloria domus eius.

* Quoniam cum interierit, non sumet omnia: neque descendet cum eo gloria eius.

* Quia anima eius in vita ipsius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei.

* Introibit usque in progenies patrum suorum: & usque in æternum non videbit lumen.

* Homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Psalmus Asaph. XLIX.

DEVS deorum Dominus locutus est: & vocavit terram,

A solis ortu usque ad occasum: ex Sion species decoris eius.

* Deus manifeste veniet: Deus noster & non filebit.

Ignis in conspectu eius exardescet: & in circuitu eius tempestas valida.

* Aduocabit cælum desursum: & terram discernere populum suum.

* Congregate illi sanctos eius: qui ordinant testamentum eius super sacrificia.

* Et annuntiabunt cæli iustitiam eius: quoniam Deus iudex est.

* Audi populus meus, & loquar: Israel, & testificabor tibi: Deus Deus tuus ego sum.

* Non in sacrificijs tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

* Non accipiam de domo tua vitulos: neque de gregibus tuis hircos.

* Quoniam meæ sunt omnes feræ silvarum, iumenta in montibus & boues.

* Cognoui omnia volatilia cæli: & pulchritudo agri mecum est.

* Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terræ, & plenitudo eius.

* Numquid manducabo carnes tauro- rum? aut sanguinem hircorum potabo?

* Immola Deo sacrificium laudis: & redde Altissimo vota tua.

* Et inuoca me in die tribulationis: erua te, & honorificabis me.

* Peccatori autem dixit Deus: Quare tu enarras

enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum?

*Tu vero odisti disciplinam: & proiecasti sermones meos retrorsum:

*Si videbas furem, currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas.

*Os tuum abundauit malitia: & lingua tua concinnabat dolos.

*Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti, & tacui.

Existimasti inique quod ero tui similis: arguam te, & statuam contra faciem tuam.

*Intelligite hæc qui obliuiscimini Deum: nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

*Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

In finem, Psalmus Dauid,

*Cum venit ad eum Nathan Propheta, quando intrauit ad Bethsabee.

(2. Reg. 12.) L.

MISERERE mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

*Amplius laua me ab iniquitate mea: & a peccato meo munda me.

*Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatum meum contra me est semper.

*Tibi soli peccaui, & malum coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

*Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: & in peccatis concepit me mater mea.

*Ecce enim veritatem dilexisti: incerta, & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

*Asperges me hyssopo, & mundabor: lauabis me, & super niuem dealbabor.

*Auditui meo dabis gaudium & lætiam: & exultabunt ossa humiliata.

*Auerte faciem tuam a peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

*Cor mundum crea in me Deus: & spiritum rectum innoua in visceribus meis.

*Ne proijcias me a facie tua: & spiri-

tum sanctum tuum nē auferas a me.

14 *Redde mihi lætitiā salutaris tui: & spiritu principali confirma me.

15 *Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te conuertentur.

16 *Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: & exultabit lingua mea iustitiam tuam.

17 Domine, labia mea aperies: & os meū annuntiabit laudem tuam.

18 *Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem vtique: holocaustis non delectaberis.

19 *Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum, & humiliatum Deus non despicies.

20 Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: vt ædificentur muri Ierusalem.

21 Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

In finem, Intellectus Dauid,

*Cum venit Doeg Idumæus, & nunciauit Sauli: Venit Dauid in domum Achimelech.

(1. Regum 22. 9.) L I.

QUID gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate?

4 *Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.

5 *Dilexisti malitiam super benignitatem: iniquitatem magis quàm loqui æquitatem.

6 *Dilexisti omnia verba præcipationis, lingua dolosa.

7 *Propterea Deus destruet te in finem, euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo: & radicem tuam de terra viuentium.

8 Videbunt iusti, & timebunt, & super eum ridebunt, & dicent: ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum:

Sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum: & præualuit in vanitate sua.

10 *Ego autem, sicut oliua fructifera in domo Dei, speraui in misericordia Dei in æternum: & in sæculum sæculi.

11 *Cōfitebor tibi in sæculum quia fecisti: & expe-

& expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

In finem,
Pro Maeleth intelligentiæ David.

L I I.

DI X I T insipiens in corde suo: Non est Deus.

* Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.

* Deus de calo prospexit super filios hominum: ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

* Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad vnum.

* Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, qui deuorant plebem meam ut cibum panis?

* Deum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipauit ossa eorum, qui hominibus placent: confusi sunt, quoniam Deus spreuit eos.

* Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum conuerterit Deus captiuitatem plebis suæ, exultabit Iacob, & lætabitur Israel.

In finem,
In carminibus intellectus David,
* Cum venissent Ziphæi, & dixissent ad Saul:
Nonne David absconditus est apud nos?

(1. Reg. 23. 19. & 26. 1.) L I I I.

DE V S in nomine tuo saluum me fac: & in virtute tua iudica me.

* Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.

* Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me, & fortes quæsierunt animam meam: & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

* Ecce enim Deus adiuvat me: & Dominus susceptor est animæ meæ.

* Auerte mala inimicis meis: & in veritate tua disperde illos.

* Volantarie sacrificabo tibi, & confite-

bor nomini tuo Domine: quoniam bonum est:

* Quoniam ex omni tribulatione eripuiisti me: & super inimicos meos despexit oculus meus.

In finem, In carminibus intellectus David.

L I I I I.

EX A V D I Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam: intende mihi, & exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea: & conturbatus sum a voce inimici, & a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinauerunt in me iniquitates: & in ira molesti erant mihi.

* Cor meum conturbatum est in me: & formido mortis cecidit super me.

* Timor & tremor venerunt super me: & contexerunt me tenebræ:

* Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam?

* Ecce elongaui fugiens: & mansi in solitudine.

* Expectabam eum, qui saluum me fecit a pusillanimitate spiritus, & tempestate.

* Præcipita Domine, diuide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem in ciuitate.

* Die ac nocte circumdabit eam super muros eius iniquitas: & labor in medio eius, & iniustitia.

Et non defecit de plateis eius usura, & dolus.

* Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique.

Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.

* Tu vero homo vnanimis: dux meus, & notus meus:

* Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo Dei ambulauimus cum consensu.

* Veniat mors super illos: & descendant in infernum viuentes:

Quo

Quoniam nequitia in habitaculis eorum : in medio eorum .

* Ego autem ad Deum clamaui : & Dominus saluabit me .

* Vespere, & mane, & meridie narabo & annuntiabo : & exaudiet vocem meam .

* Redimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi : quoniam inter multos erant mecum .

* Exaudiet Deus, & humiliabit illos, qui est ante secula .

Non enim est illis commutatio, & non timuerunt Deum : * extendit manum suam in retribuendo .

Contaminauerunt testamentum eius, * diuisi sunt ab ira vultus eius : & appropinquauit cor illius .

Molliti sunt sermones eius super oleum : & ipsi sunt iacula .

* Iacta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet : non dabit in aeternum fluctuationem iusto .

* Tu vero Deus deduces eos, in puteum interitus .

* Viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt dies suos : ego autem sperabo in te Domine .

In finem,

Pro populo, qui a Sanctis longe factus est,

Dauid in tituli inscriptionem, cum tenuerunt eum Allophili in

Geth . (1. Reg. 21. 12.)

L V.

MISERERE mei Deus, quoniam conculcauit me homo : tota die impugnans tribulauit me .

* Conculcauerunt me inimici mei tota die : quoniam multi bellantes aduersum me .

* Ab altitudine diei timebo : ego vero in te sperabo .

* In Deo laudabo sermones meos, in Deo speraui : non timebo quid faciat mihi

caro : Tota die verba mea execrabantur ad-

uersum me omnes cogitationes eorum, in malum .

* Inhabitabunt & abscondent : ipsi calcaneum meum obseruabunt .

* Sicut sustinuerunt animam meam, * pro nihilo saluos facies illos : in ira populos confringes .

Deus, * vitam meam annunciaui tibi : posuisti lacrymas meas in conspectu tuo ,

* Sicut & in promissione tua : * tunc conuertentur inimici mei retrorsum :

In quacumque die inuocauero te : ecce cognoui quoniam Deus meus es .

* In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem : in Deo speraui, non timebo quid faciat mihi homo .

* In me sunt Deus vota tua, quae reddam, laudationes tibi .

* Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu : vt placeam coram Deo in lumine viuentium .

In finem,

Ne disperdas, Dauid in tituli inscriptione, cum fugeret a facie Saul in speluncam .

(2. Reg. 22. 1. & 24. 4.) LVI.

MISERERE mei Deus, miserere mei : quoniam in te confidit anima mea :

Et in vmbra alarum tuarum sperabo ; donec transeat iniquitas .

* Clamabo ad Deum altissimum : Deum qui benefecit mihi .

* Misit de caelo, & liberauit me : dedit in opprobrium conculcantes me :

Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam, * & eripuit animam meam de medio catulorum leonum : dormiui conturbatus .

* Filij hominum dentes eorum arma & sagittae : & lingua eorum gladius acutus .

* Exaltare super caelos Deus : & in omnem terram gloria tua .

* Laqueum parauerunt pedibus meis : & incuruauerunt animam meam .

Foderunt ante faciem meam foueam : & inciderunt in eam .

V u Para-

*Paratum cor meum Deus, paratum cor meum : cantabo, & psalmum dicam.

*Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara : exurgam diluculo.

*Confitebor tibi in populis Domine : & psalmum dicam tibi in gentibus :

*Quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua, & usque ad nubes veritas tua.

*Exaltare super caelos Deus : & super omnem terram gloria tua.

In finem,

Ne disperdas, David in tituli inscriptionem. LVII.

SI vere utique iustitiam loquimini : recta iudicate filij hominum.

*Etenim in corde iniquitates operamini : in terra iniustitias manus vestrae concinnant.

*Alienati sunt peccatores a vulva, errauerunt ab utero : locuti sunt falsa.

*Furor illis secundum similitudinem serpentis : sicut aspidis surdae, & obturantis aures suas,

*Quae non exaudiet vocem incantantium : & venefici incantantis sapienter.

*Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum : molas leonum confringet Dominus.

*Ad nihilum devenient tamquam aqua decurrens : intendit arcum suum donec infirmentur.

*Sicut cera, quae fluit, auferentur : supercecidit ignis, & non viderunt solem.

*Priusquam intelligerent spinam vestram rhamnum : sicut viuentes, sic in ira absorbet eos.

*Latabitur iustus cum viderit vindictam : manus suas lauabit in sanguine peccatoris.

*Et dicet homo : Si utique est fructus iusto : utique est Deus iudicans eos in terra.

In finem,

Ne disperdas, David in tituli inscriptione, quando misit Saul, & custodiuit domum eius, ut eum interficeret. (1. Regum 19. 11.)

LVIII.

ERIPE me de inimicis meis Deus meus : & ab insurgentibus in me libera me.

*Eripe me de operantibus iniquitatem : & de viris sanguinum salva me.

*Quia ecce ceperunt animam meam : irruerunt in me fortes.

*Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine : sine iniquitate cucurri, & direxi.

*Exurge in occursum meum, & vide : & tu Domine Deus virtutum, Deus Israel,

Intende ad visitandas omnes gentes : non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

*Conuertentur ad vesperam : & famem patientur ut canes, & circuibunt civitatem.

*Ecce loquentur in ore suo, & gladius in labijs eorum : quoniam quis audiuit ?

*Et tu Domine deridebis eos : ad nihilum deduces omnes gentes.

*Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deusceptor meus es : Deus meus misericordia eius praeueniet me.

*Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos : nequando obliuiscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua : & depone eos protector meus Domine :

*Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum : & comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur in consummatione : in ira consummationis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Iacob : & finium terrae.

*Conuertentur ad vesperam, & famem patientur ut canes : & circuibunt civitatem.

Ipsi

* Ipsi dispergentur ad manducandum: 16
si vero non fuerint saturati, & murmu-
rabunt.

* Ego autem cantabo fortitudinē tuam: 17
& exultabo mane misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus, & refu-
gium meum, in die tribulationis meae.

* Adiutor meus tibi psallam, quia Deus 18
susceptor meus es: Deus meus misericor-
dia mea.

In finem,

Pro his, qui immutabuntur, in tituli inscri-
ptionem ipsi David in doctrinam, * cum
succendit Mesopotamiam Syriæ, & So-
bal, & conuertit Ioab, & percussit Idu-
mæam in valle Salinarum duodecim
millia. (2. Reg. 8. 1. & 19. 7. & 1. Paralip. 18. 1.)

L I X.

DEVS repulisti nos, & destruxisti nos: 3
iratus es, & misertus es nobis.

* Commouisti terram, & conturbasti 4
eam: sana contritiones eius, quia commo-
ta est.

* Ostendisti populo tuo dura: potasti nos 5
vino compunctionis.

* Dedisti metuentibus te significationem: 6
vt fugiant a facie arcus:

Vt liberentur dilecti tui: * saluum fac 7
dextera tua, & exaudi me:

* Deus locutus est in sancto suo: Lata- 8
bor, & partibor Sichimam: & conuallem
tabernaculorum metibor.

* Meus est Galaad, & meus est Manasses: 9
& Ephraim fortitudo capitis mei.

Iuda rex meus: * Moab olla spei meae: 10
In Idumæam extendam calceamentum
meum: mihi alienigenæ subditi sunt.

* Quis deducet me in ciuitatem muni- 11
tam? quis deducet me vsque in Idu-
mæam?

* Nonne tu Deus, qui repulisti nos: & 12
non egrēdieris Deus in virtutibus nostris?

* Da nobis auxilium de tribulatione: 13
quia vana salus hominis.

* In Deo faciemus virtutem: & ipse ad 14
nihilum deducet tribulantes nos.

In finem,

In hymnis David. L X.

* **E**XAUDI Deus deprecationem meam: 1
intende orationi meae.

* A finibus terræ ad te clamaui: dum an- 2
xiaretur cor meum, in petra exaltasti me:

* Deduxisti me, quia factus es spes mea: 3
turris fortitudinis a facie inimici.

* Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæ- 4
cula: protegar in velamento alarum tua-
rum.

* Quoniam tu Deus meus exaudisti ora- 5
tionem meam: dedisti hereditatem timen-
tibus nomen tuum.

* Dies super dies regis adijcies: annos 6
eius vsque in diem generationis & gene-
rationis.

* Permanet in æternum in conspectu 7
Dei: misericordiam & veritatem eius quis
requirit?

* Sic psalmum dicam nomini tuo in sæ- 8
culum sæculi: vt reddam vota mea de die
in diem.

In finem,

Pro Idithun, Psalmus David. L X I.

* **N**ONNE Deo subiecta erit anima mea? 1
Ab ipso enim salutare meum.

* Nam & ipse Deus meus, & salutaris 2
meus: susceptor meus, non mouebor am-
plius.

* Quousque irruitis in hominem? inter- 3
ficitis vniuersi vos: tamquam parieti incli-
nato & maceræ depulsæ?

* Verumtamen pretium meum cogita- 4
uerunt repellere, cucurri in siti: ore suo be-
nedicebant, & corde suo maledicebant.

* Verumtamen Deo subiecta esto anima 5
mea: quoniam ab ipso patientia mea.

* Quia ipse Deus meus, & saluator meus: 6
adiutor meus, non emigrabo.

* In Deo salutare meum, & gloria mea: 7
Deus auxiliij mei, & spes mea in Deo est.

* Sperate in eo omnis congregatio po- 8
puli, effundite coram illo corda vestra:
Deus adiutor noster in æternum.

Vu 2 Verum-

* Verumtamen vani filij hominum, mendaces filij hominum in stateris: vt decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

* Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: diuitiæ si affluant, nolite cor apponere.

* Semel locutus est Deus, duo hæc audiui, quia potestas Dei est, & tibi Domine misericordia: quia tu reddes vnicuique iuxta opera sua.

Psalmus Dauid,

Cum esset in deserto Idumææ. (1. Reg. 22.5)

L X I I.

DEVS Deus meus ad te de luce vigilo. Sitiuit in te anima mea, quàm multipliciter tibi caro mea.

* In terra deserta, & inuia, & inaquosa: sic in sancto apparui tibi, vt viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.

* Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.

* Sic benedicam te in vita mea: & in nomine tuo leuabo manus meas.

* Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum.

* Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: me susceperit dextera tua.

* Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ: tradentur in manus gladij, partes vulpium erunt.

* Rex vero lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obstrutum est os loquentium iniqua.

In finem,

Psalmus Dauid. L X I I I.

EXAUDI Deus orationem meam cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam.

* Protexisti me a conuentu malignan-

tium: a multitudine operantium iniquitatem.

* Quia exacuerunt vt gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatum.

* Subito sagittabunt eum, & non timebunt: firmauerunt sibi sermonem nequam.

Narrauerunt vt absconderent laqueos: dixerunt: Quis videbit eos?

* Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: & exaltabitur Deus.

Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum: & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: & timuit omnis homo.

Et annunciauerunt opera Dei: & facta eius intellexerunt.

* Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo, & laudabuntur omnes recti corde.

In finem, Psalmus Dauid,

Canticum Hieremiæ, & Ezechielis populo transmigrationis, cum inciperent exire.

L X I I I I.

TE decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddetur votum in Ierusalem.

* Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.

* Verba iniquorum præualuerunt super nos: & impietatibus nostris tu propitiaberis.

* Beatus, quem elegisti, & assumpsisti: inhabitabit in atrijs tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ: sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster, spes omnium finium terræ, & in mari longe.

* Præparans montes in virtute tua, & cinctus potentia: qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum eius.

Turbabuntur gentes, & timebunt qui habitant

habitant terminos a signis tuis: exitus matutini & vespere delectabis.

* Visitasti terram, & inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: quoniam ita est preparatio eius.

* Riuos eius inebria, multiplicā genimina eius: in stillicidijs eius latabitur germinans.

* Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: & campi tui replebuntur vbertate.

* Pinguescent speciosa deserti: & exultatione colles accingentur.

* Induti sunt arietes ouium, & valles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

In finem,
Canticum Psalmi resurrectionis.
L X V.

IVBILATE Deo omnis terra, * psalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.

* Dicite Deo, quā terribilia sunt opera tua Domine! in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

* Omnis terra adoret te, & psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.

* Venite, & videte opera Dei: terribilis in consilijs super filios hominum.

* Qui conuertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi lætabimur in ipso.

* Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi eius super gētes respiciunt: qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

* Benedicite Gentes Deum nostrum: & auditam facite vocem laudis eius,

* Qui posuit animam meam ad vitam: & non dedit in commotionem pedes meos.

* Quoniam probasti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

* Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.

Transiuimus per ignem & aquam: &

eduxisti nos in refrigerium.

* Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea, * quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, in tribulatione mea.

* Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boues cum hircis.

* Venite, audite, & narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

* Ad ipsum ore meo clamaui, & exaltui sub lingua mea.

* Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus.

* Propterea exaudiuit Deus, & attendit voci deprecationis meæ.

* Benedictus Deus, qui non amouit orationem meam, & misericordiam suam a me.

In finem,
In hymnis, Psalmus Cantici David.
L X V I.

DEVS misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

* Vt cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.

* Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes.

* Lætentur & exultent gentes: quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.

* Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.

* Benedicat nos Deus, Deus noster, * benedicat nos Deus: & metuant eum omnes fines terræ.

In finem,
Psalmus Cantici ipsi David.
L X V I I.

EXURGAT Deus, & dissipentur inimici eius, & fugiant qui oderunt eum, a facie eius.

* Sicut deficit fumus, deficient: sicut fluit
cera a facie ignis, sic pereant peccatores a
facie Dei.

* Et iusti epulentur, & exultent in con-
spectu Dei: & delectentur in lætitia.

* Cantate Deo, psalmum dicite nomini
eius: iter facite ei, qui ascendit super occa-
sum: Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu eius, turbabuntur
a facie eius, * patris orphanorum, & iudicis
viduarum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inha-
bitare facit vnus moris in domo:

Qui reducit vinctos in fortitudine, simi-
liter eos, qui exasperant, qui habitant in se-
pulchris.

* Deus cum egredereris in conspectu po-
puli tui, cum pertransires in deserto:

* Terra mota est, etenim cæli distillaue-
runt a facie Dei Sinai, a facie Dei Israel.

* Pluuiam voluntariam segregabis Deus
hereditati tuæ: & infirmata est, tu vero per-
fecisti eam.

* Animalia tua habitabunt in ea: parasti
in dulcedine tua pauperi, Deus.

* Dominus dabit verbum euangelizanti-
bus, virtute multa.

* Rex virtutum dilecti dilecti: & speciei
domus diuidere spolia.

* Si dormiatis inter medios cleros, pennæ
columbæ deargentatæ, & posteriora dorsi
eius in pallore auri.

* Dum discernit cælestis reges super eam,
niue dealbabuntur in Selmon: * mons Dei,
mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: * vt
quid suspicamini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo ha-
bitare in eo: etenim Dominus habitabit in
finem.

* Currus Dei decem millibus multiplex,
millia latantium: Dominus in eis in Sina
in sancto.

* Ascendisti in altum, cepisti captiuita-
tem: accepisti dona in hominibus:

Etenim non credentes, inhabitare Do-
minum Deum.

* Benedictus Dominus die quotidie: pro-
sperum iter faciet nobis Deus salutarium
nostrorum.

* Deus noster, Deus saluos faciendi t. &
Domini, Domini exitus mortis.

* Verumtamen Deus confringet capita
inimicorum suorum: verticem capilli per-
ambulantium in delictis suis.

* Dixit Dominus: Ex Bafan conuertam,
conuertam in profundum maris:

* Vt intingatur pes tuus in sanguine: lin-
gua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

* Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus
Dei mei: regis mei qui est in sancto.

* Præuenerunt principes coniuncti psal-
lentibus, in medio iuencularum tympa-
nistriarum.

* In ecclesijs benedicite Deo Domino,
de fontibus Israel.

* Ibi Benjamin adolescentulus, in men-
tis excessu.

Principes Iuda: duces eorum: principes
Zabulon, principes Nephthali.

* Manda Deus virtuti tuæ: confirma hoc
Deus, quod operatus es in nobis.

* A templo tuo in Ierusalem, tibi offe-
rent reges munera.

* Increpa feras arundinis, congregatio
taurorum in vaccis populorum: vt exclu-
dant eos, qui probati sunt argento.

Disipa gentes, quæ bella volunt: * ve-
nient legati ex Ægypto: Æthiopia præue-
niet manus eius Deo.

* Regna terræ, cantate Deo: psallite Do-
mino: psallite Deo, * qui ascendit super cæ-
lum cæli, ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, * da-
te gloriam Deo super Israel, magnificentia
eius, & virtus eius in nubibus.

* Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Is-
rael ipse dabit virtutem, & fortitudinem
plebi suæ, benedictus Deus.

In finem, pro ijs, qui commutabuntur,
Dauid. L X V I I I.

SALVVM me fac Deus: quoniam intra-
uerunt aquæ vsque ad animam meam.
Infixus

* Infixus sum in limo profundi : & non
est substantia :

Veni in altitudinem maris : & tempe-
stas demersit me .

* Laboravi clamans , raucae factae sunt
fauces meae : defecerunt oculi mei , dum
spero in Deum meum .

* Multiplicati sunt super capillos capi-
tis mei , qui oderunt me gratis .

Confortati sunt qui persecuti sunt me
inimici mei iniuste : quae non rapui , tunc
exoluebam .

* Deus tu scis insipientiam meam : &
delicta mea a te non sunt abscondita .

* Non erubescant in me qui expectant
te Domine , Domine virtutum .

Non confundantur super me qui qua-
runt te , Deus Israel .

* Quoniam propter te sustinui oppro-
brium : operuit confusio faciem meam .

* Extraneus factus sum fratribus meis ,
& peregrinus filiis matris meae .

* Quoniam zelus domus tuae comedit
me : & opprobria exprobrantium tibi , ce-
ciderunt super me .

* Et operui in ieiunio animam meam :
& factum est in opprobrium mihi .

* Et posui vestimentum meum cilicium :
& factus sum illis in parabolam .

* Aduersum me loquebantur qui sede-
bant in porta : & in me psallebant qui bi-
bebant vinum .

* Ego vero orationem meam ad te Do-
mine : tempus beneplaciti Deus .

In multitudine misericordiae tuae exau-
di me , in veritate salutis tuae :

* Eripe me de luto , vt non infigar : libe-
ra me ab ijs , qui oderunt me , & de pro-
fundis aquarum .

* Non me demergat tempestas aquae ,
neque absorbeat me profundum : neque
vrgeat super me puteus os suum .

* Exaudi me Domine , quoniam benigna
est misericordia tua : secundum multitudi-
nem miserationum tuarum respice in me .

* Et ne auertas faciem tuam a puero tuo :
quoniam tribulor , velociter exaudi me .

19 * Intende animae meae , & libera eam :
propter inimicos meos eripe me .

20 * Tu scis improprium meum , & confu-
sionem meam , & reuerentiam meam .

21 * In conspectu tuo sunt omnes qui tri-
bulant me , improprium expectauit cor
meum , & miseriam .

Et sustinui qui simul contristaretur , &
non fuit : & qui consolaretur , & non in-
ueni .

22 * Et dederunt in escam meam fel : & in
siti mea potauerunt me aceto .

23 * Fiat mensa eorum coram ipsis in la-
queum , & in retributiones , & in scan-
dalum .

24 * Obscurentur oculi eorum ne videant :
& dorsum eorum semper incurua .

25 * Effunde super eos iram tuam : & furor
irae tuae comprehendat eos .

26 * Fiat habitatio eorum deserta : & in ta-
bernaculis eorum non sit qui inhabitet .

27 * Quoniam quem tu percussisti , persecuti
sunt : & super dolorem vulnerum meorum
addiderunt .

28 * Appone iniquitatem super iniquitatem
eorum : & non intrent in iustitiam tuam .

29 * Deleantur de Libro viuentium : & cum
iustis non scribantur .

30 * Ego sum pauper & dolens : salus tua
Deus suscepit me .

31 * Laudabo nomen Dei cum cantico : &
magnificabo eum in laude :

32 * Et placebit Deo super vitulum nouel-
lum : cornua producentem & vngulas .

33 * Videant pauperes & latentur : quærite
Deum , & viuet anima vestra :

34 * Quoniam exaudiuit pauperes Domi-
nus : & victos suos non despexit .

35 * Laudent illum caeli & terra , mare , & om-
nia reptilia in eis .

36 * Quoniam Deus saluam faciet Sion : &
aedificabuntur ciuitates Iuda .

Et inhabitabunt ibi , & hereditate acqui-
rent eam .

37 * Et semen seruorum eius possidebit eam ,
& qui diligunt nomen eius , habitabunt
in ea .

In finem, Psalmus David,
In rememorationem, quod saluum
fecerit eum Dominus.

L X I X.

DEVS in adiutorium meum intende :
Domine ad adiuuandum me festina.

*Confundantur, & reuereantur, qui quaerunt animam meam :

*Auertantur retrorsum, & erubescant, qui volunt mihi mala :

Auertantur statim erubescences, qui dicunt mihi : Euge, euge.

*Exultent & latentur in te omnes qui quaerunt te, & dicant semper : Magnificetur Dominus : qui diligunt salutare tuum.

*Ego vero egenus, & pauper sum : Deus adiuua me.

Adiutor meus, & liberator meus es tu : Domine ne moreris.

Psalmus David,
Filiorum Ionadab, & priorum captiuorum.

L X X.

IN te Domine speraui, non confundar in aeternum : *in iustitia tua libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, & salua me.

*Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum : vt saluum me facias,

Quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu.

*Deus meus eripe me de manu peccatoris, & de manu contra legem agentis & iniqui :

*Quoniam tu es patientia mea Domine : Domine spes mea a iuuentute mea.

*In te confirmatus sum ex utero : de ventre matris meae tu es protector meus :

In te cantatio mea semper : *tamquam prodigium factus sum multis : & tu adiutor fortis.

*Repleatur os meum laude, vt cantem gloriam tuam : tota die magnitudinem tuam.

*Ne proicias me in tempore senectutis : cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

10 *Quia dixerunt inimici mei mihi : & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in vnum,

11 *Dicentes : Deus dereliquit eum, persequimini, & comprehendite eum : quia non est qui eripiat.

12 *Deus ne elongeris a me : Deus meus in auxilium meum respice.

13 *Confundantur, & deficient detrahentes animae meae : operiantur confusione, & pudore qui quaerunt mala mihi.

14 *Ego autem semper sperabo : & adiciam super omnem laudem tuam.

15 *Os meum annuntiabit iustitiam tuam tota die salutare tuum.

Quoniam non cognoui litteraturam, introibo in potentias Domini : Domine memorabor iustitiae tuae solius.

17 *Deus docuisti me a iuuentute mea : & vsque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

18 *Et vsque in senectam & senium : Deus ne derelinquas me,

Donec annunciem brachium tuum generationi omni, quae ventura est :

19 *Potentiam tuam, & iustitiam tuam, Deus vsque in altissima, quae fecisti magnalia : Deus quis similis tibi ?

20 *Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, & malas : & conuersus viuificasti me : & de abyssis terrae iterum reduxisti me :

21 *Multiplicasti magnificentiam tuam : & conuersus consolatus es me.

22 *Nam & ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam : Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

23 *Exultabunt labia mea cum cantauero tibi : & anima mea, quam redemisti.

24 *Sed & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam : cum confusi & reueriti fuerint qui quaerunt mala mihi.

Psalmus,

In Salomonem. L X X I.

DEVS iudicium tuum regi da : & iustitiam tuam filio regis :

Iudicare

Iudicare populum tuum in iustitia, & pauperes tuos in iudicio.

* Suscipiant montes pacem populo: & colles iustitiam.

* Iudicabit pauperes populi, & saluos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem.

* Et permanebit cum Sole, & ante Lunam, in generatione & generationem.

* Descendet sicut pluuia in vellus: & sicut stillicidia stillantia super terram.

* Orietur in diebus eius iustitia, & abundantia pacis: donec auferatur luna.

* Et dominabitur a mari vsque ad mare: & a flumine vsque ad terminos orbis terrarum.

* Coram illo procident Æthiopes: & inimici eius terram lingent.

* Reges Tharsis, & insulae munera offerent: reges Arabum, & Saba dona adducent:

* Et adorabunt eum omnes reges terrarum: omnes gentes seruiant ei:

* Quia liberabit pauperem a potente: & pauperem, cui non erat adiutor.

* Parcet pauperi & inopi: & animas pauperum saluas faciet.

* Ex vsuris & iniquitate redimet animas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo.

* Et viuet, & dabitur ei de auro Arabia, & adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei.

* Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus eius: & florebunt de ciuitate sicut foenum terrae.

* Sit nomen eius benedictum in saecula: ante Solem permanet nomen eius.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae: omnes gentes magnificabunt eum.

* Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia solus:

* Et benedictum nomen maiestatis eius in aeternum: & replebitur maiestate eius omnis terra: fiat, fiat.

* Defecerunt laudes David filij Iesse.

Psalms Asaph. LXXII.

QUAM bonus Israel Deus his, qui recto sunt corde!

* Mei autem pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei.

* Quia zelauit super iniquos, pacem peccatorum videns.

* Quia non est respectus morti eorum: & firmamentum in plaga eorum.

* In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur:

* Ideo tenuit eos superbia, operati sunt iniquitate & impietate sua.

* Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

* Cogitauerunt, & locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelsis locuti sunt.

* Posuerunt in caelum os suum: & lingua eorum transiit in terra.

* Ideo conuertetur populus meus hic: & dies pleni inuenientur in eis.

* Et dixerunt: Quomodo scit Deus, & si est scientia in excelsis?

* Ecce ipsi peccatores, & abundantes in saeculo, obtinuerunt diuitias.

* Et dixi: Ergo sine causa iustificaui cor meum, & laui inter innocentes manus meas:

* Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in matutinis.

* Si dicebam: Narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobauit.

* Existimabam vt cognoscerem hoc, labor est ante me:

* Donec intrem in Sanctuarium Dei: & intelligam in nouissimis eorum.

* Verumtamen propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarentur.

* Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.

* Velut somnium surgentium Domine, in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

* Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt: & ego ad nihilum

nihilum redactus sum, & nesciui.

* Vt iumentum factus sum apud te : & ego semper tecum :

* Tenuisti manum dexteram meam : & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria suscepisti me.

* Quid enim mihi est in celo ? & a te quid volui super terram ?

* Defecit caro mea, & cor meum : Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

* Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt : perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

* Mihi autem adherere Deo bonum est : ponere in Domino Deo spem meam :

Vt annunciem omnes prædicationes tuas, in portis filix Sion.

Intellectus Asaph, LXXIII.

VT quid Deus repulisti in finem : iratus est furor tuus super oues pascuæ tuæ ?

* Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuæ : mōs Sion, in quo habitasti in eo.

* Leua manus tuas in superbias eorum : in finem : quanta malignatus est inimicus in sancto !

* Et gloriati sunt qui oderunt te : in medio sollemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa : & non cognouerunt sicut in exitu super summum.

Quasi in filix lignorum securibus exciderunt ianuas eius in idipsum : in securi, & ascia deiecerunt eam.

* Incenderunt igni Sanctuarium tuum : in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

* Dixerūt in corde suo cognatio eorum simul : quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

* Signa nostra non vidimus, iam non est propheta : & nos non cognoscet amplius.

* Usquequo Deus improperebit inimicus : irritat aduersarius nomen tuum in finem ?

11 * Vt quid auertis manum tuam, & dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem ?

12 * Deus autem rex noster ante sæcula : operatus est salutem in medio terræ.

13 * Tu confirmasti in virtute tua mare : contribulasti capita draconum in aquis.

14 * Tu confregisti capita draconis : dedisti eum escam populis Æthiopum.

15 * Tu dirupisti fontes, & torrentes : tu siccasti fluuios Ethan.

16 * Tuus est dies, & tua est nox : tu fabricatus es auroram & solem.

17 * Tu fecisti omnes terminos terræ : æstatem & ver tu plasmasti ea.

18 * Memor esto huius, inimicus impropere rauit Domino : & populus insipiens incitauit nomen tuum.

19 * Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.

20 * Respice in testamentum tuum : quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

21 * Ne auertatur humilis factus confusus : pauper & inops laudabunt nomen tuum.

22 * Exurge Deus, iudica causam tuam : memor esto impropriorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.

23 * Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum : superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

In finem, Ne corumpas,
Psalmus Cantici Asaph.

LXXIII.

CONFITEBIMUR tibi Deus : confitebimur, & inuocabimus nomen tuum.

2 * Narrabimus mirabilia tua : et cum accipero tempus, ego iustitias iudicabo.

3 * Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea : ego confirmavi columnas eius.

4 * Dixi iniquis : Nolite inique agere : & delinquentibus : Nolite exaltare cornu vestrum.

5 * Nolite extollere in altum cornu vestrum : nolite loqui aduersus Deum iniquitatem.

6 * Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente,

dente, neque a desertis montibus : * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, & hunc exaltat : * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc : verumtamen fœx eius nō est exinanita : bibent omnes peccatores terræ.

* Ego autem annuntiabo in sæculum : 10 cantabo Deo Iacob.

* Et omnia cornua peccatorum confringam : & exaltabuntur cornua iusti.

In finem, in Laudibus,

Psalmus Asaph,

Canticum ad Assyrios. L X X V.

NO T V S in Iudæa Deus : in Israel magnum nomen eius.

* Et factus est in pace locus eius : & habitatio eius in Sion.

* Ibi confregit potentias arcuum, scutum, gladium, & bellum.

* Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis : * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnū suū : & nihil inveniunt omnes viri diuitiarū in manibus suis.

* Ab increpatione tua Deus Iacob dormitauerunt qui ascenderunt equos.

* Tu terribilis es, & quis resistet tibi ? ex tunc ira tua.

* De cælo auditum fecisti iudicium : terra tremuit & quieuit,

* Cum exurgeret in iudicium Deus, ut saluos faceret omnes mansuetos terræ.

* Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi : & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

* Vouete, & reddite Domino Deo vestro : omnes qui in circuitu eius offertis munera.

Terribili & ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

In finem, pro Idithun,

Psalmus Asaph, L X X V I.

VOCE mea ad Dominum clamaui : voce mea ad Deum, & intendit mihi.

1 * In die tribulationis meæ Deum exquisiui, manibus meis nocte contra eum : & non sum deceptus.

2 * Renuit consolari anima mea, * memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum : & defecit spiritus meus.

3 * Anticipauerunt vigilias oculi mei : turbatus sum, & non sum locutus.

4 * Cogitavi dies antiquos : & annos æternos in mente habui.

5 * Et meditatus sum nocte cum corde meo, & exercitabar, & scopebam spiritum meum.

6 * Numquid in æternum proijciet Deus : aut non apponet ut cōplacitior sit adhuc ?

7 * Aut in finem misericordiam suam abscindet, a generatione in generationem ?

8 * Aut obliuiscetur misereri Deus ? aut continebit in ira sua misericordias suas ?

9 * Et dixi : Nunc cœpi : hæc mutatio dexteræ Excelsi.

10 * Memor fui operum Domini : quia memor ero ab initio mirabilium tuorum,

11 * Et meditabor in omnibus operibus tuis : & in adinventionibus tuis exercebor.

12 * Deus in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster ? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuā : 13 * redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Iacob, & Ioseph.

14 * Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ : & timuerunt & turbatæ sunt abyssi.

15 * Multitudo sonitus aquarum : vocem dederunt nubes.

16 * Etenim sagittæ tuæ transeunt : * vox tonitruui tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ : commota est & contremuit terra.

17 * In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis : & vestigia tua non cognoscentur.

18 * Deduxisti sicut oves populum tuum, in manu Moyfi & Aaron :

Intellectus Asaph, L X X V I I.

AT T E N D I T E popule meus legem meam : inclinate aurem vestram in verba

verba oris mei.

*Aperiam in parabolis os meum : lo-
quar propositiones ab initio.

*Quanta audiuius & cognouimus ea :
& patres nostri narrauerunt nobis.

*Non sunt occultata a filiis eorum, in
generatione altera.

Narrantes laudes Domini, & virtutes
eius, & mirabilia eius quæ fecit.

*Et suscitauit testimonium in Iacob : &
legem posuit in Israel.

Quanta mandauit patribus nostris no-
ta facere ea filiis suis : vt cognoscat gene-
ratio altera.

Filij qui nascentur, & exurgent, & nar-
rabunt filiis suis,

*Vt ponant in Deo spem suam, & non
obliuiscantur operum Dei : & mandata eius
exquirant :

*Ne fiant sicut patres eorum : genera-
tio praua & exasperans.

Generatio, quæ non direxit cor suum :
& non est creditus cum Deo spiritus eius.

*Filij Ephrem intendentes, & mittentes
arcum : conuersi sunt in die belli.

*Non custodierunt testamentum Dei :
& in lege eius noluerunt ambulare.

*Et obliiti sunt benefactorum eius, &
mirabilium eius quæ ostendit eis.

*Coram patribus eorum fecit mirabilia
in terra Ægypti, in campo Taneos.

*Interruptit mare, & perduxit eos : & sta-
ruit aquas quasi in vtre.

*Et deduxit eos in nube diei : & tota
nocte in illuminatione ignis.

*Interruptit petram in eremo : & ada-
quauit eos velut in abyssu multa.

*Et eduxit aquam de petra : & deduxit
tamquam flumina aquas.

*Et apposuerunt adhuc peccare ei : in
iram excitauerunt Excelsum in inaquoso.

*Et tentauerunt Deū in cordibus suis :
vt peterent escās animabus suis.

*Et male locuti sunt de Deo : dixerunt :
Numquid poterit Deus parare mensam in
deserto ?

*Quoniam percussit petram, & fluxe-

runt aquæ, & torrentes inundauerunt.

Numquid & panem poterit dare, aut
parare mensam populo suo ?

*Ideo audiuit Dominus, & distulit : &
ignis accensus est in Iacob, & ira ascen-
dit in Israel :

*Quia non crediderunt in Deo, nec spe-
rauerunt in saluari eius :

*Et mandauit nubibus desuper, & ia-
nuas cæli aperuit.

*Et pluit illis manna ad manducandū,
& panem cæli dedit eis.

*Panem angelorum manducauit homo :
cibaria misit eis in abundantia.

*Transtulit Austrum de cælo : & indu-
xit in virtutē suā Africum.

*Et pluit super eos sicut puluerem car-
nes : & sicut arenā maris volatilia pennata.

*Et ceciderunt in medio castrorum eo-
rum : circa tabernacula eorum.

*Et manducauerunt & saturati sunt ni-
mis, & desiderium eorum attulit eis : non
sunt fraudati a desiderio suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore ipso-
rum : & ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, & electos
Israel impediuit.

*In omnibus his peccauerunt adhuc : &
non crediderunt in mirabilibus eius.

*Et defecerunt in vanitate dies eorum :
& anni eorum cum festinatione.

*Cum occideret eos, quærebāt eum : &
reuertebantur, & diluculo veniebant ad eū.

*Et rememorati sunt quia Deus adiutor
est eorum : & Deus excelsus redemptor eo-
rum est.

*Et dilexerunt eum in ore suo, & lingua
sua mentiti sunt ei :

*Cor autem eorū non erat rectū cū eo :
nec fideles habiti sunt in testamento eius.

*Ipse autem est misericors, & propitius
fiet peccatis eorum : & non disperdet eos.

Et abundauit vt auerteret iram suam :
& non accendit omnem iram suam :

*Et recordatus est quia caro sunt : spiri-
tus vadens, & non rediens.

*Quoties exacerbauerūt eum in deserto,
in

in iram concitauerunt eum in iniquo.

* Et conuersi sunt, & tentauerunt Deum: 41
& sanctum Israel exacerbauerunt.

* Non sunt recordati manus eius, die 42
qua redemit eos de manu tribulantis,

* Sicut posuit in Ægypto signa sua, & 43
prodigia sua in campo Tanecos.

* Et conuertit in sanguinem flumina eo- 44
rum, & imbres eorum, ne biberent.

* Misit in eos cœnomyiam, & comedit 45
eos: & ranam, & disperdidit eos.

* Et dedit ærugini fructus eorum: & la- 46
bores eorum locustæ.

* Et occidit in grandine vineas eorum: 47
& moros eorum in pruina.

* Et tradidit grandini iumenta eorum: 48
& possessionem eorum igni.

* Misit in eos iram indignationis suæ: 49
indignationem, & iram, & tribulationem:
immissiones per angelos malos.

* Viam fecit semitæ iræ suæ, non peper- 50
cit a morte animabus eorum: & iumenta
eorum in morte conclusit.

* Et percussit omne primogenitum in 51
terra Ægypti: primitias omnis laboris eo-
rum in tabernaculis Cham.

* Et abstulit sicut oues populum suum: 52
& perduxit eos tamquã gregem in deserto.

* Et deduxit eos in spe, & non timuerunt: 53
& inimicos eorum operuit mare.

* Et induxit eos in montem sanctificatio- 54
nis suæ, montem, quem acquisiuit dexte-
ra eius.

Et eiecit a facie eorum Gentes: & sorte
diuisit eis terrã in funiculo distributionis:

* Et habitare fecit in tabernaculis eo- 55
rum tribus Israel.

* Et tentauerunt, & exacerbauerunt 56
Deum excelsum: & testimonia eius non
custodierunt.

* Et aneuerunt se, & non seruauerunt 57
pactum: quemadmodum patres eorum,
conuersi sunt in arcum prauum.

* In iram concitauerunt eum in collibus 58
suis: & in sculptilibus suis ad æmulationem
eum prouocauerunt.

* Audiuit Deus, & spreuit: & ad nihi- 59

lum redegit valde Israel.

60. * Et repulit tabernaculum Silo, taberna-
culum suum, vbi habitauit in hominibus.

61. * Et tradidit in captiuitatem virtutem
eorum: & pulchritudinem eorum in ma-
nus inimici.

62. * Et conclusit in gladio populum suum:
& hereditatem suam spreuit.

63. * Iuvenes eorum comedit ignis: & virgi-
nes eorum non sunt lamentatæ.

64. * Sacerdotes eorum in gladio cecide-
runt: & viduæ eorum non plorabantur.

65. * Et excitatus est tamquã dormiens Do-
minus, tamquam potens crapulatus a vino.

66. * Et percussit inimicos suos in postero-
ra: opprobrium sempiternum dedit illis.

67. * Et repulit tabernaculum Ioseph: & tri-
bum Ephraim non elegit:

68. * Sed elegit tribum Iuda, montem Sion
quem dilexit.

69. * Et ædificauit sicut vnicornium sancti-
ficium suum in terra, quam fundauit in
sæcula.

70. * Et elegit Dauid seruum suum, & su-
stulit eum de gregibus ouium: de post fœ-
tantes accepit eum,

71. * Pascere Iacob seruum suum, & Israel
hereditatem suam:

72. * Et paut eos in innocentia cordis sui:
& in intellectibus manuum suarum dedu-
xit eos.

1. Psalmus Asaph. LXXVIII.

DEVS venerunt Gentes in hereditatem
tuam, polluerunt templum sanctum
tuum: posuerunt Ierusalem in pomorum
custodiam.

2. * Posuerunt morticina seruorũ tuorum,
escas volatilibus cæli: carnes sanctorum
tuorum bestiis terræ.

3. * Effuderunt sanguinem eorum tãquam
aquam in circuitu Ierusalem: & non erat
qui sepeliret.

4. * Facti sumus opprobrium vicinis no-
stris: subsannatio & illusio his, qui in cir-
cuitu nostro sunt.

5. * Usquequo Domine irascèris in finem:

X X accen-

accendetur velut ignis zelus tuus ?

* Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non nouerunt : & in regna, quæ nomen tuum non inuocauerunt :

* Quia comederunt Iacob : & locum eius defolauerunt .

* Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum , cito anticipent nos misericordiae tuæ : quia pauperes facti sumus nimis .

* Adiua nos Deus salutaris noster : & propter gloriam nominis tui Domine libera nos : & propitius esto peccatis nostris , propter nomen tuum :

* Ne forte dicant in Gentibus : Vbi est Deus eorum ? & innotescat in nationibus coram oculis nostris .

Vltio sanguinis seruorum tuorum, qui effusus est : introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum .

Secundum magnitudinem brachij tui, posside filios mortificatorum .

* Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum : improprium ipsorum, quod exprobrauerunt tibi Domine .

* Nos autem populus tuus, & oves pascuæ tuæ, confitebimur tibi in sæculum :

In generationem & generationem annuntiabimus laudem tuam .

In finem, Pro ijs, qui commutabuntur, testimonium Asaph, Psalmus.

L X X I X .

QUæ regis Israel, intende : qui deducis velut ouem Ioseph .

Qui sedes super cherubim, manifestare coram Ephraim, Benjamin, & Manasse .

Excita potentiam tuam, & veni, vt saluos facias nos .

* Deus conuerte nos : & ostende faciem tuam, & salui erimus .

* Domine Deus virtutum, quousque irascéris super orationem serui tui ?

* Cibabis nos pane lacrymarum : & potum dabis nobis in lacrymis in mensura ?

* Posuisti nos in contradictionem vici-

nis nostris : & inimici nostri subsannaue-
runt nos .

* Deus virtutum conuerte nos : & ostende faciem tuam, & salui erimus .

* Vineam de Ægypto transtulisti : eiecisti Gentes, & plantasti eam .

* Dux itineris fuisti in conspectu eius : plantasti radices eius, & impleuit terram .

* Operuit montes vmbra eius : & arbuta eius cedros Dei .

* Extendit palmites suos vsque ad mare : & vsque ad flumen propagines eius .

* Vt quid destruxisti maceriam eius : & vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam ?

* Exterminauit eam aper de silua : & singularis ferus depastus est eam .

* Deus virtutum conuertere : respice de cælo, & vide, & visita vineam istam .

* Et perface eam, quam plantauit dextera tua : & super filium hominis, quem confirmasti tibi .

* Incensa igni, & suffossa ab increpatione vultus tui peribunt .

* Fiat manus tua super virum dexterae tuæ : & super filium hominis, quem confirmasti tibi .

* Et non discedimus a te, viuificabis nos : & nomen tuum inuocabimus .

* Domine Deus virtutum conuerte nos : & ostende faciem tuam, & salui erimus .

In finem,

Pro torcularibus, Psalmus ipsi Asaph .

L X X X .

EXULTATE Deo adiutori nostro : iubilate Deo Iacob :

* Sumite psalmum, & date tympanum : psalterium iucundum cum cithara .

* Buccinate in Neomenia tuba, in insigni die sollemnitatis vestrae :

* Quia præceptum in Israel est, & iudicium Deo Iacob .

* Testimonium in Ioseph posuit illud, cum exiret de Terra Ægypti : linguam, quam non nouerat, audiuit .

Diuer-

* Diuertit ab oneribus dorsum eius : 7
manus eius in cophino seruiuerunt.

* In tribulatione inuocasti me , & liberaui te : exaudiui te in abscondito tempestatis : probaui te apud aquam contradictionis .

* Audi populus meus, & contestabor te: 9
Israel si audieris me, * non erit in te deus 10
recens, neque adorabis deum alienum .

* Ego enim sum Dominus Deus tuus , 11
qui eduxi te de terra Ægypti : dilata os
tuum, & implebo illud .

* Et non audiuit populus meus vocem 12
meam : & Israel non intendit mihi .

* Et dimisi eos secundum desideria cor- 13
dis eorum, ibunt in adinventionibus suis .

* Si populus meus audisset me : Israel si 14
in vijs meis ambulasset :

* Pro nihilo forsitan inimicos eorum 15
humiliafsem : & super tribulantes eos misissem manum meam .

* Inimici Domini mentiti sunt ei : & erit 16
tempus eorum in sæcula .

* Et cibauit eos ex adipe frumenti : & de 17
petra, melle saturauit eos .

Psalms Asaph. L X X X I.

DEVS stetit in synagoga deorum : in
medio autem deos dijudicat .

* Vsquequo iudicatis iniquitatem : & fa- 18
cies peccatorum sumitis ?

* Iudicate egeno, & pupillo : humilem, & 19
pauperem iustificate .

* Eripite pauperem : & egenum de manu 20
peccatoris liberate .

* Nescierunt, neque intellexerunt, in te- 21
nebris ambulant : mouebuntur omnia fun-
damenta terræ .

* Ego dixi : Dij estis, & filij excelsi omnes. 22

* Vos autem sicut homines moriemini : 23
& sicut vnus de principibus cadetis .

* Surge Deus, iudica terram : quoniam tu 24
hereditabis in omnibus Gentibus .

Canticum Psalmi Asaph. LXXXII.

DEVS, quis similis erit tibi ? ne taceas,
neque compescaris Deus :

* Quoniam ecce inimici tui sonuerunt :
& qui oderunt te, extulerunt caput .

* Super populum tuum malignauerunt
consilium : & cogitauerunt aduersus san-
ctos tuos .

* Dixerunt : Venite, & disperdamus eos
de gente : & non memoretur nomen Is-
rael vltra .

* Quoniam cogitauerunt vnanimiter : si-
mul aduersum te testamentum disposue-
runt, * tabernacula Idumæorum & Isma-
helitæ :

* Moab, & Agareni, * Gebal, & Ammon,
& Amalec : alienigenæ cum habitantibus
Tyrum .

* Etenim Assur venit cum illis : facti sunt
in adiutorium filijs Lot .

* Fac illis sicut Madian, & Sifara : sicut
Iabin in torrente Cisson .

* Disperierunt in Endor : facti sunt vt
stercus terræ .

* Pone principes eorum sicut Oreb, &
Zeb, & Zebbee, & Salmana :

* Omnes principes eorum : * qui dixerunt :
Hereditate possideamus Sanctuarium Dei .

* Deus meus pone illos vt rotam : & si-
cut stipulam ante faciem venti .

* Sicut ignis, qui comburit siluam : &
sicut flamma comburens montes :

* Ita persequeris illos in tempestate tua :
& in ira tua turbabis eos .

* Imple facies eorum ignominia : & quæ-
rent nomen tuum, Domine .

* Erubescant, & conturbentur in sæcu-
lum sæculi : & confundantur, & pereant .

* Et cognoscant quia nomen tibi Do-
minus : tu solus Altissimus in omni terra .

In finem,

* Pro torcularibus filijs Core, Psalmus .

L X X X I I I .

QUAM dilecta tabernacula tua Domi-
ne virtutum : * concupiscit, & deficit
anima mea in atria Domini .

* Cor meum, & caro mea exultauerunt in
Deum viuum .

* Etenim passer inuenit sibi domum : &

X x 2 turtur

turtur nidum sibi, vbi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: rex meus,
& Deus meus.

* Beati, qui habitant in domo tua Domine: in sæcula sæculorum laudabunt te.

* Beatus vir, cuius est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum in loco, quem posuit.

* Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus deorum in Sion.

* Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: auribus percipe Deus Iacob.

* Protector noster aspice Deus: & respice in faciem Christi tui:

* Quia melior est dies vna in atrijs tuis, super millia.

Elegi abiectus esse in domo Dei mei: magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

* Quia misericordiam, & veritatem diligit Deus: gratiam, & gloriam dabit Dominus.

* Non priuabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

In finem, Filijs Core, Psalmus.

LXXXIIII.

BENEDIXISTI Domine terram tuam: auertisti captiuitatem Iacob.

* Remisisti iniquitatem plebis tuæ: operuisti omnia peccata eorum.

* Mitigasti omnem iram tuam: auertisti ab ira indignationis tuæ.

* Conuerte nos Deus salutaris noster: & auerte iram tuam a nobis.

* Numquid in æternum irascēris nobis? aut extends iram tuam a generatione in generationem?

* Deus tu conuersus viuificabis nos: & plebs tua lætabitur in te.

* Ostende nobis Domine misericordiam tuam: & salutare tuum da nobis.

* Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: & in eos, qui conuertuntur ad cor.

10 * Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra.

11 * Misericordia, & veritas obuiauerunt sibi: iustitia, & pax osculatæ sunt.

12 * Veritas de terra orta est: & iustitia de caelo prospexit.

13 * Etenim Dominus dabit benignitatem: & terra nostra dabit fructum suum.

14 * Iustitia ante eum ambulabit: & ponet in via gressus suos.

Oratio ipsi Dauid. LXXXV.

INCLINA Domine aurem tuam, & exaudi me: quoniam inops, & pauper sum ego.

1 * Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: saluum fac seruum tuum, Deus meus, sperantem in te.

3 * Miserere mei Domine, quoniam ad te clamaui tota die: * lætifica animam serui tui, quoniam ad te Domine animam meam leuaui.

5 * Quoniam tu Domine suauis, & mitis: & multæ misericordiæ omnibus inuocantibus te.

6 * Auribus percipe Domine orationem meam: & intende voci deprecationis meæ.

7 * In die tribulationis meæ clamaui ad te: quia exaudisti me.

8 * Non est similis tui in dijs Domine: & non est secundum opera tua.

9 * Omnes gentes quascumque fecisti, venient, & adorabunt coram te Domine: & glorificabunt nomen tuum.

10 * Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus solus.

11 * Deduc me Domine in via tua, & ingrediar in veritate tua: lætetur cor meum vt timeat nomen tuum.

12 * Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in æternum:

13 * Quia misericordia tua magna est super me:

me : & eruiſti animam meam ex inferno inferiori .

* Deus, iniqui inſurrexerunt ſuper me, & ſynagoga potentium quaſierunt animam meam : & non propoſuerunt te in conſpectu ſuo .

* Et tu Domine Deus miſerator & miſericors, patiens, & multæ miſericordiæ, & verax,

* Reſpice in me, & miſerere mei, da imperium tuum puero tuo : & ſaluum fac filium ancillæ tuæ .

* Fac mecum ſignum in bonum, ut videant qui oderunt me, & confundantur : quoniam tu Domine adiuuiſti me, & conſolatus es me .

Filijs Core, Pſalmus Cantici

L X X X V I .

FUNDAMENTA eius in montibus ſanctis : * diligit Dominus portas Sion ſuper omnia tabernacula Iacob .

* Glorioſa dicta ſunt de te, ciuitas Dei .

* Memor ero Rahab, & Babylonis ſcientium me .

Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus Æthiopum, hi fuerunt illic .

* Numquid Sion dicet : Homo, & homo natus eſt in ea : & ipſe fundauit eam Altiffimus ?

* Dominus narrabit in ſcripturis populoꝝ, & principum : horum, qui fuerunt in ea .

* Sicut latantium omnium habitatio eſt in te .

Canticum Pſalmi,

Filijs Core, in finem, pro Maheleth ad reſpondendum, intellectus Ethan

Ezrahitæ. L X X X V I I .

DOMINE Deus ſalutis meæ : in die clamaui, & nocte coram te .

* Intret in conſpectu tuo oratio mea : inclina aurem tuam ad precem meam :

* Quia repleta eſt malis anima mea : &

vita mea inferno appropinquauit .

* Æſtimatus ſum cum deſcendentibus in lacum : factus ſum ſicut homo ſine adiutorio, inter mortuos liber,

Sicut vulnerati dormientes in ſepulchris, quorum non eſ memor amplius : & ipſi de manu tua repulſi ſunt .

* Poſuerunt me in lacu inferiori : in tenebroſis, & in vmbra mortis .

* Super me cõfirmatus eſt furor tuus : & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me .

* Longe feciſti notos meos a me : poſuerunt me abominationem ſibi .

* Traditus ſum, & non egrediebar : oculi mei languerunt præ inopia .

Clamaui ad te Domine tota die : expandi ad te manus meas .

* Numquid mortuis facies mirabilia : aut medici ſuſcitabunt, & conſitebuntur tibi ?

* Numquid narrabit aliquis in ſepulchro miſericordiam tuam, & veritatem tuam in perditione ?

* Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua : & iuſtitia tua in terra obliuionis ?

* Et ego ad te Domine clamaui : & mane oratio mea præueniet te .

* Vt quid Domine repellis orationem meam : auertis faciem tuam a me ?

* Pauper ſum ego, & in laboribus a iuuentute mea : exaltatus autem, humiliatus ſum & conturbatus .

* In me tranſierunt iræ tuæ : & terrores tui conturbauerunt me .

* Circumdederunt me ſicut aqua tota die : circumdederunt me ſimul .

* Elongaſti a me amicum, & proximum : & notos meos a miſeria .

Intellectus Ethan Ezrahitæ .

L X X X V I I I .

MISERICORDIAS Domini in æternum cantabo .

In generationem & generationem annuntiabo veritatem tuam, in ore meo .

Xx 3 Quo-

* Quoniam dixisti : In æternum misericordia ædificabitur in cælis : præparabitur veritas tua in eis.

* Disposui testamentum electis meis, iuravi David seruo meo : usque in æternum præparabo semen tuum.

Et ædificabo in generationem, & generationem sedem tuam.

* Confitebuntur cæli mirabilia tua Domine : etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.

* Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino : similis erit Deo in filiis Dei ?

* Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum : magnus & terribilis super omnes qui in circuitu eius sunt.

* Domine Deus virtutum quis similis tibi ? potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

* Tu dominaris potestati maris : motum autem fluctuum eius tu mitigas.

* Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum : in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

* Tui sunt cæli, & tua est terra, orbem terræ & plenitudinem eius tu fundasti : aquilonem, & mare tu creasti.

Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt : tuum brachium cum potentia.

Firmeretur manus tua, & exaltetur dextera tua : iustitia & iudicium præparatio sedis tuæ.

Misericordia & veritas præcedent faciem tuam : beatus populus, qui scit iubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulant, & in nomine tuo exultabunt tota die : & in iustitia tua exultabuntur.

* Quoniam gloria virtutis eorum tu es : & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

* Quia Domini est assumptio nostra : & sancti Israel regis nostri.

* Tunc locutus es in visione sanctis tuis, & dixisti : Posui adiutorium in potente : & exaltaui electum de plebe mea.

* Inveni David seruum meum : oleo san-

cto meo unxi eum.

* Manus enim mea auxiliabitur ei : & brachium meum confortabit eum.

* Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

* Et concidā a facie ipsius inimicos eius : & odientes eum in fugam conuertam.

* Et veritas mea, & misericordia mea cum ipso : & in nomine meo exaltabitur cornu eius.

* Et ponam in mari manum eius : & in fluminibus dexteram eius.

* Ipse inuocabit me : Pater meus es tu : Deus meus, & susceptor salutis meæ.

* Et ego primogenitum ponam illum, excelsum præ regibus terræ.

* In æternum seruabo illi misericordiam meam : & testamentum meum fidele ipsi.

* Et ponā in sæculum sæculi semen eius : & thronum eius sicut dies cæli.

* Si autem dereliquerint filij eius legem meā : & in iudicijs meis non ambulauerint :

* Si iustitias meas profanauerint : & mandata mea non custodierint :

* Visitabo in virga iniquitates eorum : & in verberibus peccata eorum.

* Misericordiam autem meam non dispergam ab eo : neque nocebo in veritate mea :

* Neque profanabo testamētum meum : & quæ procedunt de labijs meis non faciam irrita.

* Semel iuravi in sancto meo, si David mentiar : semen eius in æternum manebit.

* Et thronus eius sicut Sol in conspectu meo, & sicut Luna perfecta in æternum : & testis in cælo fidelis.

* Tu vero repulisti & despexisti : distulisti Christum tuum.

* Euertisti testamentum serui tui : profanasti in terra Sanctuarium eius.

* Destruxisti omnes sepes eius : posuisti firmamentum eius formidinem.

* Diripuerunt eum omnes transeuntes viam : factus est opprobrium vicinis suis.

* Exaltasti dexteram deprimētium eum : iustificasti omnes inimicos eius.

Auer-

*Auertisti adiutorium gladij eius : & nō
es auxiliatus ei in bello .

*Destruixisti eum ab emundatione : &
sedem eius in terram collisisti .

*Minorasti dies temporis eius : perfudi-
sti eum confusione .

*Vſquequo Domine auertis in finem :
exardescet sicut ignis ira tua ?

*Memorare quæ mea substantia : num-
quid enim vane constituisti omnes filios
hominum ?

*Quis est homo, qui viuet, & non vide-
bit mortem : eruet animam suam de ma-
nu inferi ?

*Vbi sunt misericordiæ tuæ antiquæ
Domine, sicut iurasti Dauid in veritate
tua ?

*Memor esto Domine opprobrij seruo-
rum tuorum (quod continui in sinu meo)
multarum gentium .

*Quod exprobrauerunt inimici tui Do-
mine, quod exprobrauerunt commutatio-
nem Christi tui .

*Benedictus Dominus in æternum : fiat,
fiat .

Oratio Moyſi hominis Dei .
L X X X I X .

DOMINE, refugium factus es nobis :
a generatione in generationem .

*Priusquam montes fierent, aut forma-
retur terra, & orbis : a sæculo & vſque in
ſæculum tu es Deus .

*Ne auertas hominem in humilitatem :
& dixisti : Conuertimini filij hominum .

*Quoniam mille anni ante oculos tuos,
tamquam dies hesternæ, quæ præterijt,

Et custodia in nocte, quæ pro nihilo
habentur, eorum anni erunt .

*Mane sicut herba tranſeat, mane flo-
reat, & tranſeat : vespere decidat, induret,
& arescat .

*Quia defecimus in ira tua, & in furo-
re tuo turbati ſumus :

*Poſuiſti iniquitates nostras in conspe-
ctu tuo : ſæculum nostrum in illuminatione
vultus tui .

*Quoniam omnes dies nostri defece-
runt : & in ira tua defecimus .

Anni nostri sicut aranea meditabuntur :
dies annorum nostrorum in ipsis, septua-
ginta anni .

Si autem in potentatibus octoginta an-
ni : & amplius eorum, labor & dolor .

Quoniam superuenit mansuetudo : &
corripiemur .

*Quis nouit potestatem iræ tuæ : & præ
timore tuo iram tuam dinumerare ?

Dexteram tuam sic notam fac : & erui-
ditos corde in sapientia .

*Conuertere Domine vſquequo ? & de-
precabilis esto super seruos tuos .

*Repleti ſumus mane misericordia tua :
& exultauiſmus, & delectati ſumus omnibus
diebus nostris .

*Lætati ſumus pro diebus, quibus nos
humiliaſti : annis, quibus vidimus mala .

*Respice in seruos tuos, & in opera tua :
& dirige filios eorum .

*Et ſit ſplendor Domini Dei nostri su-
per nos, & opera manuum noſtrarum diri-
ge ſuper nos : & opus manuum noſtra-
rum dirige .

Laus Cantici Dauid .
X C .

QUI habitat in adiutorio Altissimi,
in protectione Dei cæli commora-
bitur .

*Dicet Domino : Susceptor meus es tu,
& refugium meum : Deus meus sperabo
in eum .

*Quoniam ipse liberauit me de laqueo
venantium, & a verbo aspero .

*Scapulis suis obumbrabit tibi : & sub
pennis eius sperabis .

*Scuto circumdabit te veritas eius : non
timebis a timore nocturno ,

*A ſagitta volante in die, a negotio pe-
rambulante in tenebris : ab incurſu, & dæ-
monio meridiano .

*Cadent a latere tuo mille, & decem
millia a dextris tuis : ad te autem non ap-
propinquabit .

Ve-

* Verumtamen oculis tuis considerabis : & retributionem peccatorum videbis .

* Quoniam tu es Domine spes mea : Altissimum posuisti refugium tuum .

* Non accedet ad te malum : & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo .

* Quoniam angelis suis mandauit de te : vt custodiant te in omnibus vijs tuis .

* In manibus portabunt te : ne forte offendas ad lapidem pedem tuum .

* Super aspidem , & basiliscum ambulabis : & conculcabis leonem & draconem .

* Quoniam in me sperauit , liberabo eum : protegam eum , quoniam cognouit nomen meum .

* Clamabit ad me , & ego exaudiam eum : cum ipso sum in tribulatione : eripiam eum & glorificabo eum .

* Longitudine dierum replebo eum : & ostendam illi salutare meum .

Psalmus Cantici ,

In die sabbati . X C I .

BONVM est confiteri Domino : & psallere nomini tuo Altissime :

* Ad annunciandum mane misericordiam tuam : & veritatem tuam per noctem .

* In decachordo , psalterio : cum cantico , in cithara .

* Quia delectasti me Domine in factura tua : & in operibus manuum tuarum exultabo .

* Quam magnificata sunt opera tua Domine : nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ .

* Vir insipiens non cognoscet : & stultus non intelliget hæc .

* Cum exorti fuerint peccatores sicut fœnum : & apparuerint omnes , qui operantur iniquitatem :

Vt intereant in sæculum sæculi : tu autem Altissimus in æternum Domine .

* Quoniam ecce inimici tui Domine , quoniam ecce inimici tui peribunt : & dispergentur omnes , qui operantur iniquitatem .

* Et exaltabitur sicut vnicornis cornu

meum : & senectus mea in misericordia vberi .

* Et despexit oculus meus inimicos meos : & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea .

* Iustus , vt palma florebit : sicut cedrus Libani multiplicabitur .

* Plantati in domo Domini , in atrijs domus Dei nostri florebut .

* Adhuc multiplicabuntur in senecta vberi : & bene patientes erunt , vt annuncient :

Quoniam rectus Dominus Deus noster : & non est iniquitas in eo .

Laus Cantici ipsi Dauid in die ante sabbatum , quando fundata est terra . X C I I .

DOMINVS regnauit , decorem indutus est : indutus est Dominus fortitudinem , & præcinxit se .

Etenim firmavit orbem terræ , qui non commouebitur .

* Parata sedes tua ex tunc a sæculo tu es .

* Eleuauerunt flumina Domine : eleuauerunt flumina vocem suam .

* Eleuauerunt flumina fluctus suos , a vocibus aquarum multarum .

Mirabiles elationes maris : mirabilis in altis Dominus .

* Testimonia tua credibilia facta sunt nimis : domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum .

Psalmus ipsi Dauid , non

Quarta sabbati . X C I I I .

DEVS ultionum Dominus : Deus ultionum libere regit .

* Exaltare qui iudicas terram : redde retributionem superbis .

* Vsquequo peccatores Domine : vsquequo peccatores gloriabuntur :

* Effabuntur , & loquentur iniquitatem : loquentur omnes , qui operantur in iustitiam .

Popu-

* Populum tuum Domine humiliauerunt : & hereditatem tuam vexauerunt .

* Viduam, & aduenam interfecerunt : & pupillos occiderunt .

* Et dixerunt : Non videbit Dominus , nec intelliget Deus Iacob .

* Intelligite insipientes in populo : & stulti aliquando sapite .

* Qui plantauit aurem, non audiet ? aut qui finxit oculum, non considerat ?

* Qui corripit gentes , non arguet : qui docet hominem scientiam ?

* Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt .

* Beatus homo , quem tu erudieris Domine : & de lege tua docueris eum .

* Vt mitiges ei a diebus malis : donec fodiatur peccatori fouea .

* Quia non repellet Dominus plebem suam : & hereditatem suam non derelinquet .

* Quoadusque iustitia conuertatur in iudicium : & qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde .

* Quis consurget mihi aduersus malignantes ? aut quis stabit mecum aduersus operantes iniquitatem ?

* Nisi quia Dominus adiuuit me : paulominus habitasset in inferno anima mea .

* Si dicebam : Motus est pes meus : misericordia tua Domine adiuuabat me .

* Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo : consolationes tuæ lætificauerunt animam meam .

* Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis : qui fingis laborem in præcepto ?

* Captabunt in animam iusti : & sanguinem innocentem condemnabunt .

* Et factus est mihi Dominus in refugium : & Deus meus in adiutorium spei meæ .

* Et reddet illis iniquitatem ipsorum : & in malitia eorum disperdet eos : disperdet illos Dominus Deus noster .

Laus Cantici ipsi Dauid.

X C I I I I .

VENITE, exultemus Domino : iubilemus Deo salutari nostro :

* Præoccupemus faciem eius in confessione : & in psalmis iubilemus ei .

* Quoniam Deus magnus Dominus : & rex magnus super omnes deos .

* Quia in manu eius sunt omnes fines terræ : & altitudines montium ipsius sunt .

* Quoniam ipsius est mare , & ipse fecit illud : & siccam manus eius formauerunt .

* Venite adoremus , & procidamus : & ploremus ante Dominum, qui fecit nos .

* Quia ipse est Dominus Deus noster : & nos populus pascuæ eius , & oves manus eius .

* Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra ;

* Sicut in irritatione secundum diem tentationis in deserto : ybi tentauerunt me patres vestri , probauerunt me , & viderunt opera mea .

* Quadraginta annis offensus fui generationi illi , & dixi : Semper hi errant corde .

* Et isti non cognouerunt vias meas : ut iuravi in ira mea : Si introibunt in requiem meam .

Canticum ipsi Dauid,
Quando domus ædificabatur post captiuitatem . (1. Par. 15.) X C V .

CANTATE Domino canticum nouum : cantate Domino omnis terra .

* Cantate Domino, & benedicite nomini eius : annunciate de die in diem salutare eius .

* Annunciate inter Gentes gloriam eius, in omnibus populis mirabilia eius .

* Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis : terribilis est super omnes deos .

* Quoniam omnes dii Gentium dæmonia : Dominus autem celos fecit .

* Confessio, & pulchritudo in conspectu eius : sanctimonia, & magnificentia in sanctificatione eius .

* Afferte Domino patriæ gentium, afferre Domino gloriam & honorem : afferre Domino gloriam nomini eius .

Tollite

Tollite hostias, & introite in atria eius :
*adorate Dominum in atrio sancto eius.

Commoueatur a facie eius vniuersa terra :
*dicite in Gentibus quia Dominus regnauit.

Etenim correxit orbem terræ qui non commouebitur : iudicabit populos in æquitate.

*Lætentur cæli, & exultet terra, commoueatur mare, & plenitudo eius :
*gaudebunt campi, & omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum
*a facie Domini, quia venit : quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate, & populos in veritate sua.

Huic Dauid,
Quando terra eius restituta est. XCVI.

DOMINVS regnauit, exultet terra : lætentur insulæ multæ.

*Nubes, & caligo in circuitu eius : iustitia, & iudicium correctio sedis eius.

*Ignis ante ipsum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos eius.

*Illuxerunt fulgura eius orbi terræ : vidit, & commota est terra.

*Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini : a facie Domini omnis terra.

*Annunciauerunt cæli iustitiam eius : & viderunt omnes populi gloriam eius.

*Confundantur omnes, qui adorant sculpilia : & qui gloriantur in simulachris suis.

Adorate eum omnes angeli eius :
*audivit, & lætata est Sion.

Et exultauerunt filiæ Iudæ, propter iudicia tua Domine :

*Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : nimis exaltatus es super omnes deos.

*Qui diligitis Dominum, odite malum : custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

*Lux orta est iusto, & rectis corde lætitia.

*Lætamini iusti in Domino : & confitemini memoriæ sanctificationis eius.

Psalms ipsi Dauid. XCVII.

CANTATE Domino canticum nouum : quia mirabilia fecit.

Saluauit sibi dextera eius : & brachium sanctum eius.

*Notum fecit Dominus salutare suum : in conspectu Gentium reuelauit iustitiam suam.

*Recordatus est misericordiæ suæ, & veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

*Iubilare Deo omnis terra : cantate, & exultate, & psallite.

*Psallite Domino in cithara, in cithara, & voce psalmi :
*in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.

Iubilare in conspectu regis Domini :
*moueatur mare, & plenitudo eius : orbis terrarum, & qui habitant in eo.

*Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt
*a conspectu Domini : quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terrarum in iustitia, & populos in æquitate.

Psalms ipsi Dauid. XCVIII.

DOMINVS regnauit, irascantur populi : qui sedet super cherubim, moueatur terra.

*Dominus in Sion magnus : & excelsus super omnes populos.

*Confiteatur nomini tuo magno : quoniam terribile, & sanctum est :
*& honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones : iudicium & iustitiam in Iacob tu fecisti.

*Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate scabellum pedum eius : quoniam sanctum est.

*Moyse, & Aaron in sacerdotibus eius : & Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius :

Inuocabant Dominum, & ipse exaudivat eos :
*in columna nubis loquebatur ad eos.

Custo-

Custodiebant testimonia eius, & præceptum quod dedit illis.

* Domine Deus noster tu exaudiebas eos: Deus tu propitius fuisti eis, & vlciscēs in omnes adinventiones eorum.

* Exaltate Dominum Deum nostrum, & adore in monte sancto eius: quoniā sanctus Dominus Deus noster.

Psalms in confessione.

X C I X.

IVBILATE Deo omnis terra: seruite Domino in lætitia.

Introite in conspectu eius, in exultatione.

* Scitote quoniā Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, & non ipsi nos:

Populus eius, & oves pascuæ eius: introite portas eius in confessione, atria eius in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen eius: quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia eius, & vsque in generationem & generationem veritas eius.

Psalms ipsi Dauid. C.

MISERICORDIAM, & iudicium cantabo tibi Domine:

Pfallam, & intelligam in via immaculata, quando venies ad me.

Perambulabā in innocentia cordis mei, in medio domus meæ.

* Non proponebam ante oculos meos rem iniustam: facientes præuaricationes odiui.

Non adhæsit mihi cor prauū: declinans a me malignum non cognoscebam.

* Detrahentem secreto proximo suo, hunc persequabar.

Superbo oculo, & insatiabili corde, cum hoc non edebam.

* Oculi mei ad fideles terræ vt sedeant mecum: ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.

* Non habitabit in medio domus meæ qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

* In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: vt disperderem de ciuitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Oratio pauperis,
Cum anxius fuerit, & in conspectu Domini effuderit precem suam.

C I.

DOMINE exaudi orationem meam: & clamor meus ad te veniat.

* Non auertas faciem tuam a me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die inuocauero te, velociter exaudi me.

* Quia defecerunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut cremium aruerunt.

* Percussus sum vt fœnum, & aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.

* A voce gemitus mei adhæsit os meum carni meæ.

* Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio.

* Vigilavi, & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

* Tota die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabant me, aduersum me iurabant.

* Quia cinerem tamquam panem manducabam, & potum meum cum fletu miscebam.

* A facie iræ & indignationis tuæ: quia eleuans allisisti me.

* Dies mei sicut vmbra declinauerunt: & ego sicut fœnum arui.

* Tu autem Domine in æternum permanes: & memoriale tuum in generationem & generationem.

* Tu exurgens misereberis Sion: quia tempus miserendi eius, quia venit tempus.

* Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius: & terræ eius miserebuntur.

* Et timebunt Gentes nomen tuum Domine, & omnes reges terræ gloriam tuam.

* Quia ædificauit Dominus Sion: & videbitur

debitur in gloria sua .

*Respexit in orationem humilium : & non spreuit precem eorum .

*Scribantur hæc in generatione altera : & populus , qui creabitur , laudabit Dominum :

*Quia prospexit de excelso sancto suo : Dominus de cælo in terram aspexit :

*Vt audiret gemitus compeditorum : vt solueret filios interemptorum :

*Vt annuncient in Sion nomen Domini : & laudem eius in Ierusalem .

*In conueniendo populos in vnum , & reges vt seruiant Domino .

*Respondit ei in via virtutis suæ : Paucitatem dierum meorum nuncia mihi .

*Ne reuoces me in dimidio dierum meorum : in generationē & generationem anni tui .

*Initio tu Domine terram fundasti : & opera manuum tuarum sunt cæli .

*Ipsi peribunt , tu autem permanes : & omnes sicut vestimentum veterascent .

Et sicut opertorium mutabis eos , & mutabuntur : *tu autem idem ipse es , & anni tui non deficient .

*Filij seruorum tuorum habitabunt : & semen eorum in sæculum dirigetur .

Ipsi Dauid . C II .

BENEDIC anima mea Domino : & omnia , quæ intra me sunt , nomini sancto eius .

*Benedic anima mea Domino : & noli obliuisci omnes retributiones eius :

*Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis : qui sanat omnes infirmitates tuas .

*Qui redimit de interitu vitam tuam : qui coronat te in misericordia & miserationibus .

*Qui replet in bonis desiderium tuum : renouabitur vt aquilæ iuuentus tua :

*Faciens misericordias Dominus : & iudicium omnibus iniuriam patientibus .

*Notas fecit vias suas Moyfi , filijs Israel voluntates suas .

*Miserator , & misericors Dominus : longanimis , & multum misericors .

ganimis , & multum misericors .

*Non in perpetuum irascetur : neque in æternum comminabitur .

*Non secundum peccata nostra fecit nobis : neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis .

*Quoniam secundum altitudinem cæli a terra : corroborauit misericordiam suam super timentes se .

*Quantum distat Ortus ab Occidente : longe fecit a nobis iniquitates nostras .

*Quomodo miseretur pater filiorum , misertus est Dominus timentibus se : quoniam ipse cognouit figmentum nostrum .

Recordatus est quoniam pulvis sumus : *homo , sicut fœnum dies eius , tamquam flos agri sic efflorescit .

*Quoniam spiritus pertransibit in illo , & non subsistet : & non cognoscet amplius locum suum .

*Misericordia autem Domini ab æterno , & vsque in æternum super timentes eum .

Et iustitia illius in filios filiorum , *his qui seruant testamentum eius :

Et memores sunt mandatorum ipsius , ad faciendum ea .

*Dominus in cælo parauit sedem suam : & regnum ipsius omnibus dominabitur .

*Benedicite Domino omnes angeli eius : potentes virtute , facientes verbum illius , ad audiendam vocem sermonum eius .

*Benedicite Domino omnes virtutes eius : ministri eius , qui facitis voluntatem eius .

*Benedicite Domino omnia opera eius : in omni loco dominationis eius , benedic anima mea Domino .

Ipsi Dauid . C III .

BENEDIC anima mea Domino : Domine Deus meus magnificatus es vehementer .

Confessionem , & decorē induisti : *amictus lumine sicut vestimento :

Extendens cælum sicut pellem : *qui tegis aquis superiora eius .

Qui

Qui ponis nubem ascensum tuum : qui ambulas super pennas ventorum .

* Qui facis angelos tuos, spiritus : & ministros tuos ignem vrentem .

* Qui fundasti terram super stabilitatem suam : non inclinabitur in sæculum sæculi .

* Abyssus , sicut vestimentum , amictus eius : super montes stabunt aquæ .

* Ab increpatione tua fugient : a voce tonitru tui formidabunt .

* Ascendunt montes : & descendunt cæpi in locum , quem fundasti eis .

* Terminum posuisti , quem nō transgrediētur : neque cōuertentur operire terram .

* Qui emittis fontes in conuallibus : inter medium montium pertransibunt aquæ .

* Potabunt omnes bestię agri : expectabunt onagri in siti sua .

* Super ea volucres cæli habitabunt : de medio petrarum dabunt voces .

* Rigans montes de superioribus suis : de fructu operum tuorum satiabitur terra :

* Producens scænum iumentis , & herbam seruituti hominum :

Vt educas panem de terra : * & vinum lætificet cor hominis :

Vt exhilaret faciem in oleo : & panis cor hominis confirmet .

* Saturabuntur ligna campi , & cedri Libani , quas plantauit : * illic passerēs nidificabunt .

Herodij domus dux est eorum : * montes excelsi ceruis : petra refugium herinacijs .

* Fecit lunam in tempora : sol cognouit occasum suum .

* Posuisti tenebras , & facta est nox : in ipsa pertransibunt omnes bestię siluæ .

* Catuli leonum rugientes , vt rapiant , & quærant a Deo escam sibi .

* Ortus est sol , & congregati sunt : & in cubilibus suis collocabuntur .

* Exhibet homo ad opus suum : & ad operationem suam vsque ad vesperum .

* Quam magnificata sunt opera tua Domine ! omnia in sapientia fecisti : impleta est terra possessione tua .

* Hoc mare magnū , & spatiosum mani-

bus : illic reptilia , quorum non est numerus .

16 Animalia pusilla cum magnis : * illic naues pertransibunt :

Draco iste , quem formasti ad illudendum ei : * omnia a te expectant vt des illis escam in tempore .

18 * Dante te illis , colligent : aperiēte te manum tuam , omnia implebuntur bonitate .

19 * Auertente autem te faciem , turbabuntur : auferes spiritum eorum , & deficient , & in puluerem suum reuertentur .

20 * Emittes spiritum tuum , & creabuntur : & renouabis faciem terræ .

21 * Sit gloria Domini in sæculum : lætabitur Dominus in operibus suis :

22 * Qui respicit terram , & facit eam tremere : qui tangit montes , & fumigant .

23 * Cantabo Domino in vita mea : psallam Deo meo quāmdiu sum .

24 * Iucundum sit ei eloquium meum : ego vero delectabor in Domino .

25 * Deficiant peccatores a terra , & iniqui ita vt non sint : benedic anima mea Domino .

Alleluia (1. Par. 16. 8.) CIIII.

CONFITEMINI Domino , & inuocate nomen eius : annunciate inter Gentes opera eius .

26 * Cantate ei , & psallite ei : narrate omnia mirabilia eius .

27 * Laudamini in nomine sancto eius : lætetur cor quærentium Dominum .

28 * Quærite Dominum , & confirmamini : quærite faciem eius semper .

29 * Mementote mirabilium eius , quæ fecit : prodigia eius , & iudicia oris eius .

30 * Semen Abraham , serui eius : filij Iacob electi eius .

31 * Ipse Dominus Deus noster : in vniuersa terra iudicia eius .

32 * Memor fuit in sæculum testamenti sui : verbi , quod mādauit in mille generationes :

33 * Quod disposuit ad Abraham : & iuramenti sui ad Isaac :

34 * Et statuit illud Iacob in præceptum : & Israel in testamentum æternum :

Y y Dicens :

* Dicens: Tibi dabo Terram Chanaan, 11
funiculum hereditatis vestræ.

* Cum essent numero breui, paucissimi 11
& incolæ eius:

* Et pertransierunt de gente in gentem, 11
& de regno ad populum alterum.

* Non reliquit hominem nocere eis: & 14
corripuit pro eis reges.

* Nolite tangere christos meos: & in 11
prophetis meis nolite malignari.

* Et vocauit famem super terram: & om 16
ne firmamentum panis contriuit.

* Misit ante eos virum: in seruum ve- 17
nundatus est Ioseph.

* Humiliauerunt in compedibus pedes 18
eius, ferrum pertransijt animam eius, * do- 19
nec veniret verbum eius.

Eloquium Domini inflammauit eum: 1
* misit rex, & soluit eum; princeps populo- 20
rum, & dimisit eum.

* Constituit eum dominum domus suæ: 11
& principem omnis possessionis suæ:

* Vt erudiret principes eius sicut semet- 11
ipsum: & senes eius prudentiam doceret.

* Et intrauit Israel in Ægyptum: & la- 11
cob accola fuit in Terra Cham.

* Et auxit populum suum vehementer: 14
& firmauit eum super inimicos eius.

* Conuertit cor eorum vt odirent popu- 15
lum eius: & dolum facerent in seruos eius.

* Misit Moysen seruum suum: Aaron, 16
quem elegit ipsum.

* Posuit in eis verba signorum suorum, 17
& prodigiorum in Terra Cham.

* Misit tenebras, & obscurauit: & non 18
exacerbauit sermones suos.

* Conuertit aquas eorum in sanguinem; 19
& occidit pisces eorum.

* Edidit terra eorum ranas in penetrali- 10
bus regum ipsorum.

* Dixit, & venit cœnomyia: & cinifes in 11
omnibus finibus eorum.

* Posuit pluias eorum grandinē: ignem 11
comburentem in terra ipsorum.

* Et percussit vineas eorum, & ficulneas 33
eorum: & contriuit lignum finium eorum.

* Dixit, & venit locusta, & bruchus, 34

cuius non erat numerus:

35 * Et comedit omne fœnum in terra eo-
rum: & comedit omnem fructum terræ
eorum.

36 * Et percussit omne primogenitum in
terra eorum: primitias omnis laboris eo-
rum.

37 * Et eduxit eos cum argento & auro: &
non erat in tribubus eorum infirmus.

38 * Latata est Ægyptus in profectione eo-
rum: quia incubuit timor eorum super
eos.

39 * Expandit nubem in protectionem eo-
rum, & ignem vt luceret eis per noctem.

40 * Petierunt, & venit coturnix: & pane
cali saturauit eos.

41 * Dirupit petram, & fluxerunt aquæ:
abierunt in sicco flumina;

42 * Quoniam memor fuit verbi sancti sui,
quod habuit ad Abraham puerum suum:

43 * Et eduxit populum suum in exultatio-
ne, & electos suos in lætitia.

44 * Et dedit illis regiones Gentium: & la-
bores populorum possederunt:

45 * Vt custodiant iustificationes eius, & le-
gem eius requirant.

Alleluia (*Indith 13. 21.*) C V.

1 **C**ONFITEMINI Domino quoniam
bonus: quoniam in sæculum miseri-
cordia eius.

2 * Quis loquetur potentias Domini, au-
ditas faciet omnes laudes eius?

3 * Beati, qui custodiunt iudicium, & fa-
ciunt iustitiam in omni tempore.

4 * Memento nostri Domine in benepla-
cito populi tui: visita nos in salutare tuo:

5 * Ad videndum in bonitate electorum
tuorum, ad lætandum in lætitia gentis tuæ:
vt lauderis cum hereditate tua.

6 * Peccauimus cum patribus nostris: in-
iuste egimus, iniquitatem fecimus.

7 * Patres nostri in Ægypto non intelle-
xerunt mirabilia tua: non fuerunt memo-
res multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritauerunt ascendentes in mare,
Mare rubrum.

Et

* Et saluauit eos propter nomen suum :
vt notam faceret potentiam suam .

* Et increpuit Mare rubrum , & exicca-
tum est : & deduxit eos in abyssis sicut in
deserto .

* Et saluauit eos de manu odientium : &
redemit eos de manu inimici .

* Et operuit aqua tribulantes eos : vnus
ex eis non remansit .

* Et crediderunt verbis eius : & lauda-
uerunt laudem eius .

* Cito fecerunt , obliui sunt operum eius :
& non sustinuerunt consilium eius .

* Et concupierunt concupiscentiam in de-
serto : & tentauerunt Deum in inaquoso .

* Et dedit eis petitionem ipsorum : &
misit saturitatem in animas eorum .

* Et irritauerunt Moysen in castris : Aa-
ron sanctum Domini .

* Aperta est terra , & deglutiuit Dathan :
& operuit super congregationem Abiron .

* Et exarsit ignis in synagoga eorum :
flamma combussit peccatores .

* Et fecerunt vitulum in Horeb : & ado-
rauerunt sculptile .

* Et mutauerunt gloriam suam in simi-
litudinem vituli comedentis fœnum .

* Obliti sunt Deum , qui saluauit eos , qui
fecit magnalia in Ægypto , * mirabilia in
Terra Cham : terribilia in mari rubro .

* Et dixit vt disperderet eos : si nō Moy-
ses electus eius stetisset in confractioe in
conspetu eius :

Vt auerteret iram eius ne disperderet
eos : & pro nihilo habuerunt terram desi-
derabilem :

Non crediderunt verbo eius , * & mur-
murauerunt in tabernaculis suis : nō exau-
dierunt vocem Domini .

* Et eleuauit manum suam super eos : vt
prosterneret eos in deserto :

* Et vt deijceret semen eorum in Natio-
nibus : & dispergeret eos in regionibus .

* Et initiati sunt Beelphegor : & come-
derunt sacrificia mortuorum .

* Et irritauerunt eum in adinuationi-
bus suis : & multiplicata est in eis ruina .

* Et stetit Phinees , & placauit : & cessa-
uit quassatio .

* Et reputatum est ei in iustitiam , in ge-
nerationē & generationem vsque in sem-
piternum .

* Et irritauerunt eum ad Aquas contra-
dictionis : & vexatus est Moyses propter

eos : * quia exacerbauerunt spiritum eius ,
Et distinxit in labijs suis : * non disperi-

derunt gentes , quas dixit Dominus illis .
* Et commisti sunt inter gentes , & didi-

cerunt opera eorum : * & seruiuerunt sculpti-
libus eorum : & factū est illis in scādalum .

* Et immolauerunt filios suos , & filias
suas dæmonijs .

* Et effuderunt sanguinem innocentem :
sanguinem filiorum suorum & filiarum
suarum , quas sacrificauerunt sculptilibus
Chanaan .

Et infecta est terra in sanguinibus , * &
contaminata est in operibus eorum : & for-
nicari sunt in adinuationibus suis .

* Et iratus est furore Dominus in popu-
lum suum : & abominatus est hereditatem
suam .

* Et tradidit eos in manus gentium : &
dominati sunt eorum qui oderunt eos .

* Et tribulauerunt eos inimici eorum , &
humiliati sunt sub manibus eorum : * sæpe
liberauit eos .

Ipsi autem exacerbauerunt eum in con-
silio suo : & humiliati sunt in iniquitati-
bus suis .

* Et vidit cum tribularentur : & audiuit
orationem eorum .

* Et memor fuit testamenti sui : & pœ-
nituit eum secundum multitudinem mise-
ricordiæ suæ .

* Et dedit eos in misericordias in con-
spetu omnium qui ceperant eos .

* Saluos nos fac Domine Deus noster :
& congrega nos de Nationibus :

Vt confiteamur nomini sancto tuo : &
glorietur in laude tua .

* Benedictus Dominus Deus Israel a sæ-
culo & vsque in sæculum : & dicet omnis
populus : Fiat , fiat .

Alleluia. (*Judith 13. 27.*)

C V I.

CONFITEMINI Domino quoniam
bonus: quoniam in sæculum miseri-
cordia eius.

*Dicant qui redempti sunt a Domino,
quos redemit de manu inimici: & de re-
gionibus congregauit eos:

*A solis ortu,& occasu: ab aquilone,&
mari.

*Errauerunt in solitudine in inaquoso:
viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt,

*Esurientes,& sitientes: anima eorum
in ipsis defecit.

*Et clamauerunt ad Dominum cum tri-
bularentur:& de necessitatibus eorum eri-
puit eos.

*Et deduxit eos in viam rectam: vt irent
in ciuitatem habitationis.

*Confiteantur Domino misericordiae
eius:& mirabilia eius filiis hominum.

*Quia satiauit animam inanem:& ani-
mam esurientem satiauit bonis.

*Sedentes in tenebris,& vmbra mortis:
vinctos in mendicitate,& ferro.

*Quia exacerbauerunt eloquia Dei:&
consilium Altissimi irritauerunt.

*Et humiliatum est in laboribus cor eo-
rum: infirmati sunt,nec fuit qui adiuuaret.

*Et clamauerunt ad Dominum cum tri-
bularentur:& de necessitatibus eorum li-
berauit eos.

*Et eduxit eos de tenebris,& vmbra
mortis:& vincula eorum dirupit.

*Confiteantur Domino misericordiae
eius:& mirabilia eius filiis hominum.

*Quia contriuit portas æreas:& vectes
ferreos confregit.

*Suscepit eos de via iniquitatis eorum:
propter iniustitias enim suas humiliati sunt.

*Omnem escam abominata est anima
eorum:& appropinquauerunt vsque ad
portas mortis.

*Et clamauerunt ad Dominum cum tri-
bularentur:& de necessitatibus eorum li-
berauit eos.

10 *Misit verbum suum,& sanauit eos:&
eripuit eos de interitionibus eorum.

11 *Confiteantur Domino misericordiae e-
ius:& mirabilia eius filiis hominum.

12 *Et sacrificent sacrificium laudis:& an-
nuncient opera eius in exultatione.

13 *Qui descendunt mare in nauibus, fa-
cientes operationem in aquis multis.

14 *Ipsi viderunt opera Domini,& mirabi-
lia eius in profundo.

15 *Dixit,& stetit spiritus procellae:& exal-
tati sunt fluctus eius.

16 *Ascendunt vsque ad cælos,& descen-
dunt vsque ad abyssos: anima eorum in-
malis tabescebat.

17 *Turbati sunt,& moti sunt sicut ebrius:
& omnis sapientia eorum deuorata est.

18 *Et clamauerunt ad Dominum cum tri-
bularentur,& de necessitatibus eorum edu-
xit eos.

19 *Et statuit procellam eius in auram:&
siluerunt fluctus eius.

20 *Et lætati sunt quia siluerunt:& dedu-
xit eos in portum voluntatis eorum.

21 *Confiteantur Domino misericordiae e-
ius:& mirabilia eius filiis hominum.

22 *Et exaltent eum in ecclesia plebis:&
in cathedra seniorum laudent eum.

23 *Posuit flumina in desertum:& exitus
aquarum in sitim.

24 *Terram fructiferam in falsuginem, a
malitia inhabitantium in ea.

25 *Posuit desertum in stagna aquarum:&
terram sine aqua in exitus aquarum.

26 *Et collocauit illic esurientes:& con-
stituerunt ciuitatem habitationis.

27 *Et seminauerunt agros,& plantauerunt
vineas:& fecerunt fructum natiuitatis.

28 *Et benedixit eis,& multiplicati sunt ni-
mis:& iumenta eorum non minorauit.

29 *Et pauci facti sunt:& vexati sunt a tri-
bulatione malorum,& dolore.

30 *Effusa est contemptio super principes:
& errare fecit eos in inuio,& non in via.

31 *Et adiuuit pauperem de inopia:& po-
suit sicut oues familias.

32 *Videbunt recti,& lætabuntur:&
omnis

omnis iniquitas oppilabit os suum.

* Quis sapiens & custodiet hæc? & intel-
liget misericordias Domini?

Canticum Psalms ipsi David.

(Sup. 56. 8.) CVII.

PARATVM cor meum Deus, paratum
cor meum: cantabo, & psallam in glo-
ria mea.

* Exurge gloria mea, exurge psalterium,
& cithara: exurgam diluculo.

* Confitebor tibi in populis Domine: &
psallam tibi in nationibus.

* Quia magna est super cælos misericor-
dia tua: & vsque ad nubes veritas tua.

* Exaltare super cælos Deus, & super
omnem terram gloria tua: * vt liberentur
dilecti tui.

Saluum fac dextera tua, & exaudi me:

* Deus locutus est in sancto suo:

Exultabo, & diuidam Sichimam, &
conuallem tabernaculorum dimetiar.

* Meus est Galaad, & meus est Manasses:
& Ephraim susceptio capitis mei.

Iuda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum
meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.

* Quis deducet me in ciuitatem muni-
tam? quis deducet me vsque in Idumæam?

* Nonne tu Deus, qui repulisti nos, &
non exhibis Deus in virtutibus nostris?

* Da nobis auxilium de tribulatione:
quia vana salus hominis.

* In Deo faciemus virtutem: & ipse ad
nihilum deducet inimicos nostros.

In finem, Psalmus David. CVIII.

DEVS laudem meam ne tacueris: quia
os peccatoris, & os dolosi super me
apertum est.

* Locuti sunt aduersum me lingua do-
losa, & sermonibus odij circumdederunt
me: & expugnauerunt me gratis.

* Pro eo vt me diligerent, detrahebant
mihi: ego autem orabam.

* Et posuerunt aduersum me mala pro
bonis: & odium pro dilectione mea.

* Constitue super eum peccatorem: &
diabolus stet a dextris eius.

* Cum iudicatur, exeat condemnatus: &
oratio eius fiat in peccatum.

* Fiant dies eius pauci: & episcopatum
eius accipiat alter.

* Fiant filij eius orphani: & vxor eius
vidua.

* Nutantes transferantur filij eius, &
mendicent: & eijciantur de habitationi-
bus suis.

* Scrutetur fœnerator omnem substan-
tiam eius: & diripiant alieni labores eius.

* Non sit illi adiutor: nec sit qui mise-
reatur pupillis eius.

* Fiant nati eius in interitum: in gene-
ratione vna deleatur nomen eius.

* In memoriam redeat iniquitas patrum
eius in conspectu Domini: & peccatum
matris eius non deleatur.

* Fiant contra Dominum semper, & di-
spereat de terra memoria eorum: * pro eo
quod non est recordatus facere misericor-
diam.

* Et persecutus est hominem inopem, &
mendicum, & compunctum corde morti-
ficare.

* Et dilexit maledictionem, & veniet ei:
& noluit benedictionem, & elongabitur
ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimen-
tum, & intrauit sicut aqua in interiora
eius, & sicut oleum in ossibus eius.

* Fiat ei sicut vestimentum, quo ope-
ritur: & sicut zonâ, qua semper præcin-
gitur.

* Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi
apud Dominum: & qui loquuntur mala
aduersus animam meam.

* Et tu Domine, Domine, fac mecum
propter nomen tuum: quia suavis est mi-
sericordia tua.

Libera me * quia egenus, & pauper ego
sum: & cor meum conturbatum est intra
me.

* Sicut vmbra cum declinat, ablatus sum:
& excussus sum sicut locustæ.

* Genua mea infirmata sunt a ieiunio : 24
& caro mea immutata est propter oleum .

* Et ego factus sum opprobrium illis : 25
viderunt me , & mouerunt capita sua .

* Adiua me Domine Deus meus : sal- 26
uum me fac secundum misericordiam
tuam .

* Et sciant quia manus tua hæc : & tu 27
Domine fecisti eam .

* Maledicent illi , & tu benedices : qui in- 28
furgunt in me , confundantur : seruus au-
tem tuus lætabitur .

* Induantur qui detrahunt mihi , pудо- 29
re : & operiantur sicut diploide confusio-
ne sua .

* Confitebor Domino nimis in ore meo : 30
& in medio multorum laudabo eum :

* Quia assistit a dextris pauperis , vt sal- 31
uam faceret a persequentibus animam
meam .

Psalmus Dauid . C I X .

DIXIT Dominus Domino meo : Sede
a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos , scabel-
lum pedum tuorum .

* Virgam virtutis tuæ emittet Dominus 2
ex Sion : dominare in medio inimicorum
tuorum .

* Tecum principium in die virtutis tuæ 3
in splendoribus sanctorum : ex vtero ante
luciferum genui te .

* Iurauit Dominus , & non pœnitebit 4
eum : Tu es sacerdos in æternum secundū
ordinem Melchisedech .

* Dominus a dextris tuis , confregit in- 5
die iræ suæ reges .

* Iudicabit in nationibus , implebit rui- 6
nas : conquassabit capita in terra multo-
rum .

* De torrente in via bibet : propterea 7
exaltabit caput .

Alleluia . C X .

CONFITEBOR tibi Domine in toto
corde meo : in consilio iustorum , &
congregatione .

2 * Magna opera Domini : exquisita in
omnes voluntates eius .

3 * Confessio & magnificentia opus eius :
& iustitia eius manet in sæculum sæ-
culi .

4 * Memoriam fecit mirabilium suorum ,
5 misericors & miserator Dominus : * escam
dedit timentibus se .

Memor erit in sæculum testamenti sui :
6 * virtutem operum suorum annuntiabit
populo suo :

7 * Vt det illis hereditatem gentium : o-
pera manuum eius veritas , & iudicium .

8 * Fidelia omnia mandata eius : confir-
mata in sæculum sæculi , facta in veritate
& æquitate .

9 * Redemptionem misit populo suo :
mandauit in æternum testamentum suum .

10 Sanctum , & terribile nomen eius : * ini-
tium sapientiæ timor Domini .

Intellectus bonus omnibus facientibus
eum : laudatio eius manet in sæculum
sæculi .

Alleluia , Reuerſionis Aggæi ,
& Zachariæ . C X I .

BEATVS vir , qui timet Dominum : in
mandatis eius volent nimis .

2 * Potens in terra erit semen eius : gene-
ratio rectorum benedicetur .

3 * Gloria , & diuitiæ in domo eius : & iu-
stitia eius manet in sæculum sæculi .

4 * Exortum est in tenebris lumen rectis :
misericors , & miserator , & iustus .

5 * Iucundus homo qui miseretur &
commodat , disponet sermones suos in iu-
6 dicio : * quia in æternum non commoue-
bitur .

7 * In memoria æterna erit iustus : ab au-
ditione mala non timebit .

Paratum cor eius sperare in Domi-
8 no , * confirmatum est cor eius : non
commouebitur donec despiciat inimicos
suos .

9 * Dispersit , dedit pauperibus : iustitia eius
manet in sæculum sæculi , cornu eius exal-
tabitur in gloria .

Peccator

* Peccator videbit, & irascetur, dentibus suis fremet & tabescet: desiderium peccatorum peribit.

Alleluia. CXII.

LAVDATE pueri Dominum: laudate nomen Domini.

* Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc, & usque in sæculum.

* A solis ortu usque ad occasum, laudabile nomen Domini.

* Excelsus super omnes gentes Dominus, & super cælos gloria eius.

* Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, & humilia respicit in cælo & in terra?

* Suscitans a terra inopem, & de stercore erigens pauperem:

* Ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui.

* Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem.

Alleluia. CXIII.

IN exitu Israel de Ægypto, domus Iacob de populo barbaro:

* Facta est Iudæa sanctificatio eius, Israel potestas eius.

* Mare vidit, & fugit: Iordanis conuersus est retrorsum.

* Montes exultauerunt ut arietes: & colles sicut agni ouium.

* Quid est tibi mare quod fugisti: & tu Iordanis, quia conuersus es retrorsum?

* Montes exultastis sicut arietes, & colles sicut agni ouium.

* A facie Domini mota est terra, a facie Dei Iacob.

* Qui conuertit petram in stagna aquarum, & rupem in fontes aquarum.

* NON NOBIS DOMINE, NON NOBIS: sed nomini tuo da gloriam.

* Super misericordia tua, & veritate tua: nequando dicant Gentes: Vbi est Deus eorum?

* Deus autem noster in cælo: omnia quæcumque voluit, fecit.

* Simulachra gentium argentum, & aurum, opera manuum hominum:

* Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.

* Aures habent, & non audient: nares habent, & non odorabunt.

* Manus habent, & non palpabunt: pedes habent, & non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo.

* Similes illis fiant qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis.

* Domus Israel sperauit in Domino: adiutor eorum & protector eorum est.

* Domus Aaron sperauit in Domino: adiutor eorum & protector eorum est.

* Qui timent Dominum, sperauerunt in Domino: adiutor eorum & protector eorum est.

* Dominus memor fuit nostri: & benedixit nobis:

Benedixit domui Israel: benedixit domui Aaron.

* Benedixit omnibus, qui timent Dominum, pusillis cum maioribus.

* Adjiciat Dominus super vos: super vos, & super filios vestros.

* Benedicti vos a Domino, qui fecit cælum, & terram.

* Cælum cæli Domino: terram autem dedit filiis hominum.

* Non mortui laudabunt te Domine: neque omnes, qui descendunt in infernum.

* Sed nos qui viuimus, benedicimus Domino, ex hoc nunc & usque in sæculum.

Alleluia. CXIII.

DILEXI, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ.

* Quia inclinauit aurem suam mihi: & in diebus meis inuocabo.

* Circumdederunt me dolores mortis: & pericula inferni inuenerunt me.

* Tribulationem & dolorem inueni: & nomen Domini inuocaui.

* O Domine libera animam meam: misericors Dominus, & iustus, & Deus noster

ster miseretur :

*Custodiens paruulos Dominus : humiliatus sum, & liberauit me.

*Conuertere anima mea in requiem tuam : quia Dominus benefecit tibi.

*Quia eripuit animam meam de morte : oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu.

*Placebo Domino in regione uiuorum.

Alleluia. CXV.

CREDDIDI, propter quod locutus sum : ego autem humiliatus sum nimis.

*Ego dixi in excessu meo : Omnis homo mendax.

*Quid retribuam Domino, pro omnibus, quæ retribuit mihi?

*Calicem salutaris accipiam : & nomen Domini inuocabo.

*Vota mea Domino reddam coram omni populo eius : *pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius :

*O Domine quia ego seruus tuus : ego seruus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : *tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo.

*Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius : *in atrijs domus Domini, in medio tui Ierusalem.

Alleluia. CXVI.

LAUDATE Dominum omnes Gentes : laudate eum omnes populi :

*Quoniam confirmata est super nos misericordia eius : & veritas Domini manet in æternum.

Alleluia. CXVII.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus : quoniam in sæculum misericordia eius.

*Dicat nunc Israel quoniam bonus : quoniam in sæculum misericordia eius.

*Dicat nunc domus Aaron : quoniam

in sæculum misericordia eius.

*Dicant nunc qui timent Dominum : quoniam in sæculum misericordia eius.

*De tribulatione inuocaui Dominum : & exaudiuit me in latitudine Dominus.

*Dominus mihi adiutor : non timebo quid faciat mihi homo.

*Dominus mihi adiutor : & ego despiciam inimicos meos.

*Bonum est confidere in Domino, quàm confidere in homine :

*Bonum est sperare in Domino, quàm sperare in principibus.

*Omnes gentes circuierunt me : & in nomine Domini quia ultus sum in eos.

*Circumdantes circumdederunt me : & in nomine Domini quia ultus sum in eos.

*Circumdederunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis : & in nomine Domini quia ultus sum in eos.

*Impulsus euersus sum ut caderem : & Dominus suscepit me.

*Fortitudo mea, & laus mea Dominus : & factus est mihi in salutem.

*Vox exultationis, & salutis in tabernaculis iustorum.

*Dextera Domini fecit virtutem : dextera Domini exaltauit me, dextera Domini fecit virtutem.

*Non moriar, sed viuam : & narrabo opera Domini.

*Castigans castigauit me Dominus : & morti non tradidit me.

*Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas confitebor Domino : *hæc porta Domini, iusti intrabunt in eam.

*Confitebor tibi quoniam exaudisti me : & factus es mihi in salutem.

*Lapidem, quem reprobauerunt ædificantes : hic factus est in caput anguli.

*A Domino factum est istud : & est mirabile in oculis nostris.

*Hæc est dies, quam fecit Dominus : exulemus, & lætemur in ea.

*O Domine saluum me fac, o Domine bene

bene prosperare : * benedictus qui venit in nomine Domini .

Benediximus vobis de domo Domini :

* Deus Dominus, & illuxit nobis :

Constituite diem sollemnem in condensis, vsque ad cornu altaris .

* Deus meus es tu, & confitebor tibi :

Deus meus es tu, & exaltabo te .

Confitebor tibi quoniam exaudisti me :

& factus es mihi in salutem .

* Confitemini Domino quoniam bonus :

quoniam in sæculum misericordia eius .

Alleluia . C X V I I I .

A L E P H .

BEATI immaculati in via : qui ambulant in lege Domini .

* Beati, qui scrutantur testimonia eius : in toto corde exquirunt eum .

* Non enim qui operantur iniquitatem, in vijs eius ambulauerunt .

* Tu mandasti mandata tua custodiri nimis .

* Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodiendas iustificationes tuas .

* Tunc non confundar, cum perspexero in omnibus mandatis tuis .

* Confitebor tibi in directione cordis : in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ .

* Iustificationes tuas custodiam : non me derelinquas vsquequaque .

B E T H .

* In quo corrigit adolescentior viam suam : in custodiendo sermones tuos .

* In toto corde meo exquisiui te : ne repellas me a mandatis tuis .

* In corde meo abscondi eloquia tuæ : vt non peccem tibi .

* Benedictus es Domine : doce me iustificationes tuas .

* In labijs meis, pronunciaui omnia iudicia oris tui .

* In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus diuitijs .

* In mandatis tuis exercebor : & conderabo vias tuas .

* In iustificationibus tuis meditabor : nō obliuiscar sermones tuos .

G I M E L .

* Retribue seruo tuo, viuifica me : & custodiam sermones tuos .

* Reuela oculos meos : & considerabo mirabilia de lege tua .

* Incola ego sum in terra : non abscondas a me mandata tua .

* Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas, in omni tempore .

* Increpasti superbos : maledicti qui declinant a mandatis tuis .

* Aufer a me opprobrium, & contemptum : quia testimonia tua exquisiui .

* Etenim sederunt principes, & aduersum me loquebantur : seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis .

* Nam & testimonia tua meditatio mea est : & consilium meum iustificationes tuæ .

D A L E T H .

* Adhæsit pavimento anima mea : viuifica me secundum verbum tuum .

* Vias meas enunciaui, & exaudisti me : doce me iustificationes tuas .

* Viam iustificationum tuarum instrue me : & exercebor in mirabilibus tuis .

* Dormitauit anima mea præ tædio : confirma me in verbis tuis .

* Viam iniquitatis amoue a me : & de lege tua miserere mei .

* Viam veritatis elegi : iudicia tua non sum oblitus .

* Adhæsi testimonijs tuis Domine : noli me confundere .

* Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum .

H E .

* Legem pone mihi Domine viam iustificationum tuarum : & exquiram eam semper .

* Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam : & custodiam illam in toto corde meo .

* Deduc me in semitam mandatorum tuorum : quia ipsam volui .

* Inclina cor meum in testimonia tua : & non

& non in auaritiā.

* Auerte oculos meos ne videant vanitatem : in via tua viuifica me.

* Statue seruo tuo eloquium tuum, in timore tuo.

* Amputa opprobrium meum, quod supericatus sum : quia iudicia tua iucunda.

* Ecce concupiui mandata tua : in æquitate tua viuifica me.

V A V.

* Et veniat super me misericordia tua Domine : salutare tuum secundum eloquium tuum.

* Et respondebo exprobrantibus mihi verbum : quia speravi in sermonibus tuis.

* Et ne auferas de ore meo verbum veritatis vsquequaque : quia in iudicijs tuis supersperaui.

* Et custodiam legem tuam semper : in sæculum & in sæculum sæculi.

* Et ambulabam in latitudine : quia mandata tua exquisiui.

* Et loquebar in testimonijs tuis in conspectu regum : & non confundebar.

* Et meditabar in mandatis tuis, quæ dilexi.

* Et leuavi manus meas ad mandata tua, quæ dilexi : & exercebar in iustificationibus tuis.

Z A I N.

* Memor esto verbi tui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti.

* Hæc me consolata est in humilitate mea : quia eloquium tuum viuificauit me.

* Superbi inique agebant vsquequaque : a lege autem tua non declinaui.

* Memor fui iudiciorum tuorum a sæculo Domine : & consolatus sum.

* Defectio tenuit me, pro peccatoribus derelinentibus legem tuam.

* Cantabiles mihi erant iustificationes tuæ, in loco peregrinationis meæ.

* Memor fui nocte nominis tui Domine : & custodiui legem tuam.

* Hæc facta est mihi : quia iustificationes tuas exquisiui.

H E T H.

* Portio mea Domine, dixi custodire le-

gem tuam.

* Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo : miserere mei secundum eloquium tuum.

* Cogitavi vias meas : & conuersti pedes meos in testimonia tua.

* Paratus sum, & non sum turbatus : vt custodiam mandata tua.

* Funes peccatorum circumplexi sunt me : & legem tuam non sum oblitus.

* Media nocte surgebam ad confitendum tibi, super iudicia iustificationis tuæ.

* Particeps ego sum omnium timentium te : & custodientium mandata tua.

* Misericordia tua Domine plena est terra : iustificationes tuas doce me.

T A T H.

* Bonitatem fecisti cum seruo tuo Domine, secundum verbum tuum.

* Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me : quia mandatis tuis credidi.

* Priusquā humiliarer ego deliqui : propterea eloquium tuum custodiui.

* Bonus es tu : & in bonitate tua doce me iustificationes tuas.

* Multiplicata est super me iniquitas superborum : ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

* Coagulatum est sicut lac cor eorum : ego vero legem tuam meditatus sum.

* Bonum mihi quia humiliasti me : vt discam iustificationes tuas.

* Bonum mihi lex oris tui, super millia auri, & argenti.

I O D.

* Manus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me : da mihi intellectum, & discam mandata tua.

* Qui timent te videbunt me, & latibuntur : quia in verba tua supersperaui.

* Cognoui Domine quia æquitas iudicia tua : & in veritate tua humiliasti me.

* Fiat misericordia tua vt consoletur me, secundum eloquium tuum seruo tuo.

* Veniant mihi miserationes tuæ, & vi-uam : quia lex tua meditatio mea est.

* Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem

quitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.

* Conuertantur mihi timentes te: & qui nouerunt testimonia tua.

* Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis, vt non confundar.

C A P H.

* Defecit in salutare tuum anima mea: & in verbum tuum supersperaui.

* Defecerunt oculi mei in eloquiū tuum, dicentes: Quando consolaberis me?

* Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus.

* Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequentibus me iudicium?

* Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua.

* Omnia mandata tua veritas: inique persecuti sunt me, adiuua me.

* Paulominus consummauerunt me in terra: ego autē non dereliqui mandata tua.

* Secundum misericordiam tuam viuifica me: & custodiam testimonia oris tui.

L A M E D.

* In æternum Domine, verbum tuum permanet in cælo.

* In generationem & generationem veritas tua: fundasti terram, & permanet.

* Ordinatione tua perseverat dies: quoniam omnia seruiunt tibi.

* Nisi quod lex tua meditatio mea est: tunc forte periissem in humilitate mea.

* In æternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.

* Tuus sum ego, saluum me fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui.

* Me expectauerunt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi.

* Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

M E M.

* Quomodo dilexi legem tuam Domine? tota die meditatio mea est.

* Super inimicos meos prudentē me fecisti mandato tuo: quia in æternū mihi est.

* Super omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est.

100 * Super senes intellexi: quia mandata tua quæsiui.

101 * Ab omni via mala prohibui pedes meos: vt custodiam verba tua.

102 * A iudicijs tuis non declinaui: quia tu legem posuisti mihi.

103 * Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, super mel ori meo!

104 * A mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnem viam iniquitatis.

N V N.

105 * Lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis.

106 * Iuraui, & statui custodire iudicia iustitiæ tuæ.

107 * Humiliatus sum vsquequaque Domine: viuifica me secundum verbum tuum.

108 * Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine: & iudicia tua doce me.

109 * Anima mea in manibus meis semper: & legem tuam non sum oblitus.

110 * Posuerunt peccatores laqueum mihi: & de mandatis tuis non erraui.

111 * Hereditate acquisiui testimonia tua in æternum: quia exultatio cordis mei sunt.

112 * Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas in æternum, propter retributionem.

S A M E C H.

113 * Iniquos odio habui: & legē tuam dilexi.

114 * Adiutor, & susceptor meus es tu: & in verbum tuum supersperaui.

115 * Declinate a me maligni: & scrutabor mandata Dei mei.

116 * Suscipe me secundum eloquium tuum, & viam: & non confundas me ab expectatione mea.

117 * Adiuua me, & saluus ero: & meditabor in iustificationibus tuis semper.

118 * Spreuisti omnes discedentes a iudicijs tuis: quia iniusta cogitatio eorum.

119 * Præuaricantes reputaui omnes peccatores terræ: ideo dilexi testimonia tua.

120 * Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.

A I N.

121 * Feci iudicium & iustitiam: non tradas me

me calumniantibus me.

* Suscipe seruum tuum in bonum : non calumnientur me superbi.

* Oculi mei defecerunt in salutare tuum : & in eloquium iustitiæ tuæ.

* Fac cum seruo tuo secundum misericordiam tuam : & iustificationes tuas doce me.

* Seruus tuus sum ego : da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

* Tempus faciendi Domine : dissipauerunt legem tuam.

* Ideo dilexi mandata tua, super aurum & topazion.

* Propterea ad omnia mandata tua dirigebar : omnem viam iniquam odio habui.

P H E.

* Mirabilia testimonia tua : ideo scrutata est ea anima mea.

* Declaratio sermonum tuorum illuminat : & intellectum dat paruulis.

* Os meum aperui, & attraxi spiritum : quia mandata tua desiderabam.

* Aspice in me, & miserere mei, secundum iudicium diligentium nomen tuum.

* Gressus meos dirige secundum eloquium tuum : & non dominetur mei omnis iniustitia.

* Redime me a calumnijs hominum : ut custodiam mandata tua.

* Faciem tuam illumina super seruum tuum : & doce me iustificationes tuas.

* Exitus aquarum deduxerunt oculi mei : quia non custodierunt legem tuam.

S A D E.

* Iustus es Domine : & rectum iudicium tuum.

* Mandasti iustitiam testimonia tua : & veritatem tuam nimis.

* Tabescere me fecit zelus meus : quia obliti sunt verba tua inimici mei.

* Ignitum eloquium tuum vehementer : & seruus tuus dilexit illud.

* Adolescentulus sum ego, & contemptus : iustificationes tuas non sum oblitus.

* Iustitia tua, iustitia in æternum : & lex tua veritas.

* Tribulatio, & angustia inuenerunt me :

mandata tua meditatio mea est.

* Æquitas testimonia tua in æternum : intellectum da mihi, & viuam.

C O P H.

* Clamaui in toto corde meo, exaudi me Domine : iustificationes tuas requiram.

* Clamaui ad te, saluum me fac : ut custodiam mandata tua.

* Præueni in maturitate, & clamaui : quia in verba tua supersperaui.

* Præuenerunt oculi mei ad te diluculo : ut meditarer eloquia tua.

* Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine : & secundum iudicium tuum viuifica me.

* Appropinquauerunt persequentes me iniquitati : a lege autem tua longe facti sunt.

* Prope es tu Domine : & omnes viæ tuæ veritas.

* Initio cognoui de testimonijs tuis : quia in æternum fundasti ea.

R E S.

* Vide humilitatem meam, & eripe me : quia legem tuam non sum oblitus.

* Iudica iudicium meum, & redime me : propter eloquium tuum viuifica me.

* Longe a peccatoribus salus : quia iustificationes tuas non exquisierunt.

* Misericordiæ tuæ multæ Domine : secundum iudicium tuum viuifica me.

* Multi qui persequuntur me, & tribulant me : a testimonijs tuis non declinaui.

* Vidi præuaricantes, & tabescebam : quia eloquia tua non custodierunt.

* Vide quoniam mandata tua dilexi Domine : in misericordia tua viuifica me.

* Principium verborum tuorum, veritas : in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.

S I N.

* Principes persecuti sunt me gratis : & a verbis tuis formidauit cor meum.

* Lætabor ego super eloquia tua : sicut qui inuenit spolia multa.

* Iniquitatem odio habui, & abominatus sum : legem autem tuam dilexi.

* Septies in die laudem dixi tibi, super iudicia iustitiæ tuæ.

* Pax multa diligentibus legem tuam: 165
& non est illis scandalum.

* Expectabam salutare tuum Domine: 166
& mandata tua dilexi.

* Custodiuit anima mea testimonia tua: 167
& dilexit ea vehementer.

* Seruauit mandata tua, & testimonia tua: 168
quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

T A V.

* Appropinquet deprecatio mea in con- 169
spectu tuo Domine: iuxta eloquium tuum
da mihi intellectum.

* Intræt postulatio mea in conspectu tuo: 170
secundum eloquium tuum eripe me.

* Eructabunt labia mea hymnum, cum 171
docueris me iustificationes tuas.

* Pronunciabit lingua mea eloquium 172
tuum: quia omnia mandata tuæ æquitas.

* Fiat manus tua vt saluet me: quoniam 173
mandata tua elegi.

* Concupiui salutare tuum Domine: & 174
lex tua meditatio mea est.

* Viuet anima mea, & laudabit te: & ius 175
dicia tua adiuuabunt me.

* Erraui, sicut ouis, quæ periit: quære 176
seruum tuum, quia mandata tua non sum
oblitus.

Canticum graduum. C X I X.

AD Dominum cum tribularer clama-
ui: & exaudiuit me.

* Domine libera animam meam a labijs
iniquis, & a lingua dolosa.

* Quid detur tibi, aut quid apponatur
tibi ad linguam dolosam?

* Sagittæ potentis acutæ, cum carboni-
bus desolatorijs.

* Heu mihi, quia incolatus meus prolon-
gatus est: habitauit cum habitantibus Ce-
dar: * multum incola fuit anima mea.

* Cum his, qui oderunt pacem, eram pa-
cificus: cum loquebar illis, impugnabant
me gratis.

Canticum graduum. C X X.

LEUAUI oculos meos in montes, vnde
veniet auxilium mihi.

* Auxilium meum a Domino, qui fecit
cælum & terram.

* Non det in commotionem pedem
tuum: neque dormitet qui custodit te.

* Ecce non dormitabit neque dormiet,
qui custodit Israel.

* Dominus custodit te, Dominus pro-
tectio tua, super manum dexteram tuam.

* Per diem sol non vret te: neque luna
per noctem.

* Dominus custodit te ab omni malo:
custodiat animam tuam Dominus.

* Dominus custodiat introitum tuum,
& exitum tuum: ex hoc nunc, & vsque in
sæculum.

Canticum graduum. C X X I.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt
mihi: In domum Domini ibimus.

* Stantes erant pedes nostri, in atrijs tuis
Ierusalem.

* Ierusalem, quæ ædificatur vt ciuitas:
cuius participatio eius in idipsum.

* Illuc enim ascenderunt tribus, tribus
Domini: testimonium Israel ad confiten-
dum nomini Domini.

* Quia illic federunt sedes in iudicio, se-
des super domum Dauid.

* Rogate quæ ad pacem sunt Ierusalem:
& abundantia diligentibus te:

* Fiat pax in virtute tua: & abundantia
in turribus tuis.

* Propter fratres meos, & proximos
meos, loquebar pacem de te:

* Propter domum Domini Dei nostri,
quæsiui bona tibi.

Canticum graduum. C X X I I.

AD te leuaui oculos meos, qui habitas
in cælis.

* Ecce sicut oculi seruorum, in manibus
dominorum suorum,

Sicut oculi ancillæ in manibus domi-
næ suæ: ita oculi nostri ad Dominum Deum
nostrum donec misereatur nostri.

* Miserere nostri Domine, miserere nostri:
quia multum repleti sumus despectione:

Zz Quia

* Quia multum repleta est anima nostra : opprobrium abundantibus , & despectio superbis .

Canticum graduum . CXXIII .

NISI quia Dominus erat in nobis , dicat nunc Israel : * nisi quia Dominus erat in nobis ,

Cum exurgerent homines in nos , * forte viuos deglutissent nos :

Cum irasceretur furor eorum in nos , * forsitan aqua absorbuisset nos :

* Torrentem pertransiuit anima nostra : forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem .

* Benedictus Dominus qui non dedit nos , in captionem dentibus eorum .

* Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium : Laqueus contritus est , & nos liberati sumus .

* Adiutorium nostrum in nomine Domini , qui fecit cælum & terram .

Canticum graduum . CXXIII .

QUI confidunt in Domino , sicut mons Sion : non commouebitur in æternum , qui habitat * in Ierusalem .

Montes in circuitu eius : & Dominus in circuitu populi sui , ex hoc nunc & vsque in sæculum .

* Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum : vt non extendant iusti ad iniquitatem manus suas .

* Benefac Domine bonis , & rectis corde .

* Declinantes autem in obligationes , adducet Dominus cum operantibus iniquitatem : pax super Israel .

Canticum graduum . CXXV .

IN conuertendo Dominus captiuitatem Sion : facti sumus sicut consolati :

* Tunc repletum est gaudio os nostrum : & lingua nostra exultatione .

Tunc dicent inter gentes : Magnificauit Dominus facere cum eis .

* Magnificauit Dominus facere nobis :

cum : facti sumus lætantes .

* Conuerte Domine captiuitatem nostram , sicut torrens in Austro .

* Qui seminant in lacrymis , in exultatione metent .

* Euntes ibant & flebant , mittentes semina sua .

Venientes autem venient cum exultatione , portantes manipulos suos .

Canticum graduum Salomonis .

CXXVI .

NISI Dominus ædificauerit domum , in vanum laborauerunt qui ædificant eam .

Nisi Dominus custodierit ciuitatem , frustra vigilat qui custodit eam .

* Vanum est vobis ante lucem surgere : surgite postquam sederitis , qui manducatis panem doloris .

* Cum dederit dilectis suis somnum : ecce hereditas Domini filij : merces , fructus ventris .

* Sicut sagittæ in manu potentis : ita filij excussorum .

* Beatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis : non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta .

Canticum graduum . CXXVII .

BEATI omnes , qui timent Dominum , qui ambulant in vijs eius .

* Labores manuum tuarum quia manducabis : beatus es , & bene tibi erit .

* Vxor tua sicut vitis abundans , in lateribus domus tuæ .

Filij tui sicut nouellæ oliuarum , in circuitu mensæ tuæ .

* Ecce sic benedicetur homo , qui timet Dominum .

* Benedicat tibi Dominus ex Sion : & videas bona Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ .

* Et videas filios filiorum tuorum , pacem super Israel .

Canticum graduum. CXXVIII.

SÆPE expugnauerunt me a iuuentute mea, dicat nunc Israel:

* Sæpe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi:

* Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.

* Dominus iustus concidit ceruices peccatorum: * confundantur & conuertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.

* Fiant sicut scænum tectorum: quod priusquam euellatur, exaruit:

* De quo non impleuit manum suam, qui metit, & sinum suum qui manipulos colligit.

* Et non dixerunt qui prateribant: Benedictio Domini super vos: benediximus vobis in nomine Domini.

Canticum graduum. CXXIX.

DE profundis clamaui ad te Domine: Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ.

* Si iniquitates obseruaueris Domine: Domine quis sustinebit?

* Quia apud te propitiatio est: & propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo eius: sperauit anima mea in Domino.

* A custodia matutina usque ad noctem: speret Israel in Domino.

* Quia apud Dominum misericordia: & copiosa apud eum redemptio.

* Et ipse redimet Israel, ex omnibus iniquitatibus eius.

Canticum graduum Dauid. CXXX.

DOMINE non est exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulauit in magnis: neque in mirabilibus super me.

* Si non humiliter sentiebam: sed exaltavi animam meam:

Sicut ablactatus est super matre sua, ita

retributio in anima mea.

* Speret Israel in Domino, ex hoc nunc & usque in sæculum.

Canticum graduum. CXXXI.

MEMENTO Domine Dauid, & omnis mansuetudinis eius:

* Sicut iurauit Domino, votum vouit Deo Iacob:

* Si introiero in tabernaculum domus meæ, si ascendero in lectum strati mei:

* Si dederò somnum oculis meis, & palpebris meis dormitationem:

* Et requiem temporibus meis: donec inueniam locum Domino, tabernaculum Deo Iacob.

* Ecce audiuiimus eam in Ephrata: inuenimus eam in campis filia.

* Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco, vbi steterunt pedes eius.

* Surge Domine in requiem tuam, tu & arca sanctificationis tuæ.

* Sacerdotes tui induantur iustitiam: & sancti tui exultent.

* Propter Dauid seruum tuum, non auertas faciem Christi tui.

* Iurauit Dominus Dauid veritatem, & non frustrabitur eam: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

* Si custodierint filij tui testamentum meum, & testimonia mea hæc, quæ docebo eos:

Et filij eorum usque in sæculum, sedebunt super sedem tuam.

* Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi.

* Hæc requies mea in sæculum sæculi: hic habitabo quoniam elegi eam.

* Viduam eius benedicens benedicam: pauperes eius saturabo panibus.

* Sacerdotes eius induam salutaris: & sancti eius exultatione exultabunt.

* Illuc producam cornu Dauid, parauit lucernam Christo meo.

* Inimicos eius induam cōfusione: super ipsum autem effloreat sanctificatio mea.

Canticum graduum David.
CXXXII.

ECCE quàm bonum, & quàm iucundum habitare fratres in vnum:

*Sicut vnguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron,

Quod descendit in oram vestimenti eius:

*sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, & vitam vsque in sæculum.

Canticum graduum. CXXXIII.

ECCE nunc benedicite Dominum, omnes serui Domini:

Qui statis in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri,

*In noctibus extollite manus vestras in sancta, & benedicite Dominum.

*Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit cælum & terram.

Alleluia. CXXXIII.

LAUDATE nomen Domini, laudate serui Dominum.

*Qui statis in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri.

*Laudate Dominum, quia bonus Dominus: psallite nomini eius, quoniam suauis.

*Quoniam Iacob elegit sibi Dominus, Israel in possessionem sibi.

*Quia ego cognoui quòd magnus est Dominus, & Deus noster præ omnibus dijs.

*Omnia quaecumque voluit, Dominus fecit in cælo, in terra, in mari, & in omnibus abyssis.

*Educens nubes ab extremo terræ: fulgura in pluiam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis:

*qui percussit primogenita Ægypti ab homine vsque ad pecus.

*Et misit signa, & prodigia in medio tui Ægypte: in Pharaonem, & in omnes seruos eius.

10 *Qui percussit gentes multas: & occidit reges fortes:

11 *Sehon regem Amorrhæorum, & Og regem Basan, & omnia regna Chanaan.

12 *Et dedit terram eorum hereditatem, hereditatem Israel populo suo.

13 *Domine nomen tuum in æternum: Domine memoriale tuum in generatione & generationem.

14 *Quia iudicabit Dominus populū suum: & in seruis suis deprecabitur.

15 *Simulachra Gentium argentum, & aurum, opera manuum hominum.

16 *Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.

17 *Aures habent, & non audient: neque enim est spiritus in ore ipsorum.

18 *Similes illis fiant qui faciunt ea: & omnes, qui confidunt in eis.

19 *Domus Israel benedicite Domino: domus Aaron benedicite Domino.

20 *Domus Leui benedicite Domino: qui timetis Dominum, benedicite Domino.

21 *Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat in Ierusalem.

Alleluia. CXXXV.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus: quoniam in æternum misericordia eius.

2 *Confitemini Deo deorum: quoniam in æternum misericordia eius.

3 *Confitemini Domino dominorum: quoniam in æternum misericordia eius.

4 *Qui facit mirabilia magna solus: quoniam in æternum misericordia eius.

5 *Qui fecit cælos in intellectu: quoniam in æternum misericordia eius.

6 *Qui firmavit terram super aquas: quoniam in æternum misericordia eius.

7 *Qui fecit luminaria magna: quoniam in æternum misericordia eius.

8 *Solem in potestatem diei: quoniam in æternum misericordia eius.

9 *Lunam, & stellas in potestatem noctis: quoniam in æternum misericordia eius.

Qui

* Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum : quoniam in æternum misericordia eius .

* Qui eduxit Israel de medio eorū : quoniam in æternum misericordia eius .

* In manu potenti, & brachio excelso : quoniam in æternum misericordia eius .

* Qui diuisit Mare rubrum in diuisiones : quoniam in æternum misericordia eius .

* Et eduxit Israel per medium eius : quoniam in æternum misericordia eius .

* Et excussit Pharaonem, & virtutem eius in Mari rubro : quoniam in æternum misericordia eius .

* Qui traduxit populum suum per desertum : quoniam in æternum misericordia eius .

* Qui percussit reges magnos : quoniam in æternum misericordia eius .

* Et occidit reges fortes : quoniam in æternum misericordia eius .

* Schon regem Amorrhæorum : quoniam in æternum misericordia eius .

* Et Og regem Basan : quoniam in æternum misericordia eius .

* Et dedit terram eorum hereditatem : quoniam in æternum misericordia eius .

* Hereditatem Israel seruo suo : quoniam in æternum misericordia eius .

* Quia in humilitate nostra memor fuit nostri : quoniam in æternum misericordia eius .

* Et redemit nos ab inimicis nostris : quoniam in æternum misericordia eius .

* Qui dat escam omni carni : quoniam in æternum misericordia eius .

* Confitemini Deo cæli : quoniam in æternum misericordia eius .

Confitemini Domino dominorum : quoniam in æternum misericordia eius .

Psalmus David, Hieremiæ .

C X X X V I .

SUPER flumina Babylonis, illic sedimus & fleuimus : cum recordaremur Sion :

* In salicibus in medio eius, suspendimus organa nostra .

* Quia illic interrogauerunt nos, qui captiuos duxerunt nos, verba cantionum :

Et qui abduxerunt nos : Hymnum cantate nobis de canticis Sion .

* Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena ?

* Si oblitus fuero tui Ierusalem, obliuioni detur dextera mea .

* Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui :

Si non proposuero Ierusalem, in principio lætitiæ meæ .

* Memor esto Domine filiorum Edom, in die Ierusalem :

Qui dicunt : Exinanite, exinanite vsque ad fundamentum in ea .

* Filia Babylonis misera : beatus, qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis .

* Beatus, qui tenebit, & allidet paruulos tuos ad petram .

Ipsi David. C X X X V I I .

CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo : quoniam audisti verba oris mei .

In conspectu angelorum psallam tibi : * adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo .

Super misericordia tua, & veritate tua : quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum .

* In quacumque die inuocauero te, exaudi me : multiplicabis in anima mea virtutē .

* Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ : quia audierunt omnia verba oris tui :

* Et cantent in vijs Domini : quoniam magna est gloria Domini .

* Quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit : & alta a longe cognoscit .

* Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me : & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & saluum me fecit dextera tua .

* Dominus retribuet pro me : Domine misericordia tua in sæculum : opera manuum tuarum ne despicias .

In finem, Psalmus David.

CXXXVIII.

DOMINE probasti me, & cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam, & resurrectionem meam.

* Intellexisti cogitationes meas de longe: semitam meam, & funiculum meum inuestigasti.

* Et omnes vias meas prauidisti: quia non est sermo in lingua mea.

* Ecce Domine tu cognouisti omnia nouissima, & antiqua: tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

* Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, & non potero ad eam.

* Quo ibo a spiritu tuo? & quo a facie tua fugiam?

* Si ascendero in caelum, tu illic es: si descendero in infernum, ades.

* Si sumpsero pennas meas diluculo, & habitauero in extremis maris:

* Etenim illuc manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua.

* Et dixi: Forsitan tenebrae conculcabit me: & nox illuminatio mea in delicijs meis.

* Quia tenebrae non obscurabuntur a te, & nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebrae eius, ita & lumen eius.

* Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris meae.

* Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

* Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto: & substantia mea in inferioribus terrae.

* Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur, & nemo in eis.

* Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus: nimis confortatus est principatus eorum.

* Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: exurrexi, & adhuc sum tecum.

* Si occideris Deus peccatores: viri sanguinum declinate a me:

* Quia dicitis in cogitatione: accipient in vanitate ciuitates tuas.

* Nonne qui oderunt te Domine, oderam: & super inimicos tuos tabescebam?

* Perfecto odio oderam illos: & inimici facti sunt mihi.

* Proba me Deus, & scito cor meum: interroga me, & cognosce semitas meas.

* Et vide, si via iniquitatis in me est: & deduc me in via aeterna.

In finem, Psalmus David.

CXXXIX.

ERIPE me Domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.

* Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die constituebant praelia.

* Acuerunt linguas suas sicut serpentis: venenum aspidum sub labijs eorum.

* Custodi me Domine de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi:

Et funes extenderunt in laqueum: iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

* Dixi Domino: Deus meus es tu: exaudi Domine vocem deprecationis meae.

* Domine, Domine virtus salutis meae: obumbrasti super caput meum in die bellis.

* Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

* Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.

* Cadent super eos carbones, in ignem deijcies eos: in miserijs non subsistent.

* Vir linguosus non dirigetur in terra: virum iniustum mala capient in interitu.

* Cognoui quia faciet Dominus iudicium inopis: & vindictam pauperum.

* Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo: & habitabunt recti cum vulstu tuo.

Psalmus David. CXL.

DOMINE clamaui ad te, exaudi me :
intende voci meæ, cum clamaui
ad te.

*Dirigatur oratio mea sicut incensum,
in conspectu tuo : eleuatio manuum mea-
rum sacrificium vespertinum.

*Pone Domine custodiam ori meo : &
ostium circumstantiæ labijs meis.

*Non declines cor meum in verba ma-
litæ, ad excusandas excusationes in pec-
catis.

Cum hominibus operantibus iniquita-
tem : & non communicabo cum electis
eorum.

*Corripiet me iustus in misericordia, &
increpabit me : oleum autem peccatoris
non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in bene-
placitis eorum : absorpti sunt iuncti petre
iudices eorum.

Audient verba mea quoniã potuerunt :
sicut crassitudo terre erupta est super ter-
ram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernũ:
quia ad te Domine, Domine oculi mei : in
te speraui, non auferas animam meam.

*Custodi me a laqueo, quem statuerunt
mihi : & a scandalis operantium iniquita-
tem.

*Cadent in retiaculo eius peccatores :
singulariter sum ego donec transeam.

Intellectus David,
Cum esset in spelunca, oratio.
(1. Reg. 24.) CXLI.

VOCE mea ad Dominum clamaui :
voce mea ad Dominum deprecatus
sum :

*Effundo in conspectu eius orationem
meam, & tribulationem meam ante ipsum
pronuncio.

*In deficiendo ex me spiritum meum,
& tu cognouisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, absconde-
runt laqueum mihi.

*Considerabam ad dexteram, & vide-
bam : & non erat qui cognosceret me.

Perijt fuga a me, & non est qui requirat
animam meam.

*Clamaui ad te Domine, dixi : Tu es
spes mea, portio mea in terra viventium.

*Intende ad deprecationem meã : quia
humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me : quia
confortati sunt super me.

*Educ de custodia animam meam ad
confitendum nomini tuo : me expectant
iusti, donec retribuas mihi.

Psalmus David,
Quando persequabatur eum Absalom
filius eius. (2. Reg. 17.) CXLI.

DOMINE exaudi orationem meam :
auribus percipe obsecrationem meam
in veritate tua : exaudi me in tua iustitia.

*Et non intres in iudicium cum seruo
tuo : quia non iustificabitur in conspectu
tuo omnis viuens.

*Quia persecutus est inimicus animam
meam : humiliavit in terra vitam meam.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos
seculi : & anxius est super me spiritus
meus, in me turbatum est cor meum.

*Memor fui dierum antiquorum, medi-
tatus sum in omnibus operibus tuis : in fa-
ctis manuum tuarum meditabar.

*Expandi manus meas ad te : anima
mea sicut terra sine aqua tibi :

*Velociter exaudi me Domine : defecit
spiritus meus.

Non auertas faciem tuam a me : & simi-
lis ero descendentibus in lacum.

*Auditam fac mihi mane misericordiam
tuam : quia in te speraui.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem :
quia ad te leuaui animam meam.

*Eripe me de inimicis meis Domine, ad
te confugi : doce me facere voluntatem
tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in ter-
ram rectam : propter nomen tuum Do-
mine viuificabis me, in æquitate tua.

Educes

Educes de tribulatione animam meam:
* & in misericordia tua disperdes inimicos
meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam
meam: quoniam ego seruus tuus sum.

Psalmus David

Aduersus Goliath. CXLI III.

BENEDICTVS Dominus Deus meus,
qui docet manus meas ad praelium, &
digitos meos ad bellum.

* Misericordia mea, & refugium meum:
susceptor meus, & liberator meus:

Protektor meus, & in ipso speravi: qui
subdit populum meum sub me.

* Domine quid est homo, quia innotuisti
ei? aut filius hominis, quia reputas eum?

* Homo vanitati similis factus est: dies
eius sicut umbra prætereunt.

* Domine inclina cælos tuos, & descen-
de: tange montes, & fumigabunt.

* Fulgura coruscationem, & dissipabis
eos: emitte sagittas tuas, & cõturbabis eos:

* Emitte manum tuam de alto, eripe me,
& libera me de aquis multis: de manu fi-
liorum alienorum.

* Quorum os locutum est vanitatem: &
dextera eorum, dextera iniquitatis.

* Deus canticum nouum cantabo tibi:
in psalterio, decachordo psallam tibi.

* Qui das salutem regibus: qui redemi-
sti David seruum tuum de gladio maligno:

* eripe me: & libera me de manu filiorum alieno-
rum, quorum os locutum est vanitatem: &
dextera eorum, dextera iniquitatis:

* Quorum filij, sicut nouellæ plantatio-
nes in iuuentute sua.

Filiæ eorum compositæ: circumorna-
tæ vt similitudo templi.

* Promptuaria eorum plena, eructantia
ex hoc in illud.

Oues eorum fertosæ; abundantes in e-
gressibus suis: boues eorum crassæ.

Non est ruina maceræ, neque transitus:
neque clamor in plateis eorum.

* Beatum dixerunt populum, cui hæc

sunt: beatus populus, cuius Dominus
Deus eius.

Laudatio ipsi David.
CXLI III.

EXALTA BO te Deus meus rex: & be-
nedicam nomini tuo in sæculum, & in
sæculum sæculi.

* Per singulos dies benedicam tibi: &
laudabo nomen tuum in sæculum, & in sæ-
culum sæculi.

* Magnus Dominus & laudabilis nimis:
& magnitudinis eius non est finis.

* Generatio & generatio laudabit opera
tua: & potentiam tuam pronuntiabunt.

* Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ
loquentur: & mirabilia tua narrabunt.

* Et virtutem terribilium tuorum dicent:
& magnitudinem tuam narrabunt.

* Memoriam abundantie suauitatis tuæ
eructabunt: & iustitia tua exultabunt.

* Miserator & misericors Dominus: pa-
tiens, & multum misericors.

* Suauis Dominus vniuersis: & misera-
tiones eius super omnia opera eius.

* Confiteantur tibi Domine omnia ope-
ra tua: & sancti tui benedicant tibi.

* Gloriam regni tui dicent: & potetiam
tuam loquentur:

* Vt notam faciant filijs hominum po-
tentiam tuam: & gloriam magnificentie
regni tui.

* Regnum tuum regnum omnium sæcu-
lorum: & dominatio tua in omni genera-
tione & generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis:
& sanctus in omnibus operibus suis.

* Alleuat Dominus omnes, qui corruunt:
& erigit omnes elisos.

* Oculi omnium in te sperant Domine:
& tu das escam illorum in tempore op-
portuno.

* Aperis tu manum tuam: & imples om-
ne animal benedictione.

* Iustus Dominus in omnibus vijs suis:
& sanctus in omnibus operibus suis.

* Prope est Dominus omnibus inuocan-
tibus

tibus eum : omnibus inuocantibus eum in veritate .

* Voluntatem timentium se faciet , & deprecationem eorum exaudiet : & saluos faciet eos .

* Custodit Dominus omnes diligentes se : & omnes peccatores disperdet .

* Laudationē Domini loquetur os meū : & benedicat omnis caro nomini sancto eius in sæculum , & in sæculum sæculi .

Alleluia, Aggæi, & Zachariæ .
C X L V .

L A V D A anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea : psallam Deo meo quāmdiu fuero .

Nolite confidere in principibus : * in filiis hominum, in quibus non est salus .

* Exhibit spiritus eius, & reuertetur in terram suam : in illa die peribunt omnes cogitationes eorum .

* Beatus, cuius Deus Iacob adiutor eius, spes eius in Domino Deo ipse : * qui fecit cælum & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt .

* Qui custodit veritatem in sæculum, facit iudicium iniuriæ patientibus : dat escā esurientibus .

Dominus soluit compeditos : * Dominus illuminat cæcos .

Dominus erigit elisos, Dominus diligit iustos .

* Dominus custodit aduenas, pupillum, & viduam suscipiet : & vias peccatorum disperdet .

* Regnabit Dominus in sæcula Deus tuus Sion, in generationē & generationē .

Alleluia . C X L V I .

L A V D A T E Dominum quoniam bonus est psalmus : Deo nostro sit iucunda, decoraq. laudatio .

* Edificans Ierusalem Dominus : dispersiones Israelis congregabit .

* Qui sanat contritos corde : & alligat contritiones eorum .

* Qui numerat multitudinem stellarum :

& omnibus eis nomina vocat .

* Magnus Dominus noster, & magna virtus eius : & sapientiæ eius nō est numerus .

* Suscipiens mansuetos Dominus : humilians autem peccatores vsque ad terram .

* Præcinite Domino in confessione : psallite Deo nostro in cithara .

* Qui operit cælum nubibus : & parat terræ pluuiam .

Qui producit in montibus scænum : & herbam seruituri hominum .

* Qui dat iumentis escam ipsorum : & pullis coruorum inuocantibus eum .

* Non in fortitudine equi voluntatem habebit : nec in tibijs viri beneplacitum erit ei .

* Beneplacitū est Domino super timentes eum : & in eis, qui sperant super misericordiæ eius .

Alleluia . C X L V I I .

L A V D A Ierusalem Dominum : lauda Deum tuum Sion .

* Quoniam confortauit feras portarum tuarum : benedixit filiis tuis in te .

* Qui posuit fines tuos pacem : & adipe frumenti sariat te .

* Qui emittit eloquium suum terræ : velociter currit sermo eius .

* Qui dat niuem sicut lanam : nebulam sicut cinerem spargit .

* Mittit crystallum suum sicut buccellas ante faciem frigoris eius quis sustinebit ?

* Emitteret verbum suum, & liquefaciet ea : flabit spiritus eius, & fluent aquæ .

* Qui annunciat verbum suum Iacob : iustitias, & iudicia sua Israel .

* Non fecit taliter omni nationi : & iudicia sua non manifestauit eis . Alleluia .

Alleluia . C X L V I I I .

L A V D A T E Dominum de cælis : laudate eum in excelsis .

* Laudate eum omnes angeli eius : laudate eum omnes virtutes eius .

* Laudate eum sol & luna : laudate eum omnes stellæ, & lumen .

Laudate

* Laudate eum cæli cælorum : & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, * laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, & facta sunt : ipse mandauit, & creata sunt.

* Statuit ea in æternum, & in sæculum sæculi : præceptum posuit, & non præterbit.

* Laudate Dominum de terra, dracones, & omnes abyssi.

* Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum : quæ faciunt verbum eius :

* Montes, & omnes colles : ligna fructifera, & omnes cedri.

* Bestiæ, & vniuersa pecora : serpentes, & volucres pennatæ :

* Reges terræ, & omnes populi : principes, & omnes iudices terræ.

* Iuuenes, & virgines : senes cum iunioribus laudent nomen Domini : * quia exaltatum est nomen eius solius.

* Confessio eius super cælum, & terram : & exaltauit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis eius : filijs Israel, populo appropinquanti sibi. Alleluia.

Alleluia. CXLIX.

CANTATE Domino canticum nouum : laus eius in ecclesia sanctorum.

* Latetur Israel in eo, qui fecit eum : & filij Sion exultent in rege suo.

* Laudent nomen eius in choro : in tympano, & psalterio psallant ei :

* Quia beneplacitum est Domino in populo suo : & exaltabit mansuetos in salutem.

* Exultabunt sancti in gloria : lætabuntur in cubilibus suis.

* Exaltationes Dei in gutture eorum : & gladij ancipites in manibus eorum :

* Ad faciendam vindictam in nationibus : increpationes in populis,

* Ad alligandos reges eorum in compedibus : & nobiles eorum in mancis ferreis.

* Vt faciant in eis iudicium conscriptum : gloria hæc est omnibus sanctis eius. Alleluia.

Alleluia. CL.

LAUDATE Dominum in sanctis eius : laudate eum in firmamento virtutis eius.

* Laudate eum in virtutibus eius : laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.

* Laudate eum in sono tubæ : laudate eum in psalterio, & cithara.

* Laudate eum in tympano, & choro : laudate eum in chordis, & organo.

* Laudate eum in cymbalis benefonantibus : laudate eum in cymbalis iubilationis : * omnis spiritus laudet Dominum. Alleluia.

LIBER PROVERBIORVM,

Quem
HEBRAEI MISLE APPELLANT.

CAPVT PRIMVM.

PARABOLAE Salomonis, filij David, regis Israel. * Ad sciendam sapientiam, & disciplinam: * ad intelligenda verba prudentiae: & suscipiendam eruditionem doctrinae, iustitiam, & iudicium, & aequitatem: * vt detur paruulis astutia, adolefcenti scientia, & intellectus. * Audiens, sapiens, sapientior erit: & intelligens, gubernacula possidebit. * Animaduertet parabolam, & interpretationem, verba sapientum, & aenigmata eorum. * Timor Domini principium sapientiae. Sapientia, atque doctrinam stulti despiciunt. * Audi, fili mi, disciplinam patris tui, & ne dimittas legem matris tuae: * vt addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo. * Fili mi, si te lactauerint peccatores, ne acquiescas eis. * Si dixerint: Veni nobiscum, insidiamur sanguini, abscondamus tendiculas contra infontem frustra: * deglutiamus eum, sicut infernus viuentem, & integrum quasi descendentem in lacum. * Omnem pretiosam substantiam reperiemus, implebimus domos nostras spolijs. * Sortem mitte nobiscum, marsupium vnum sit omnium nostrum. * Fili mi, ne ambules cum eis, prohibe pedem tuum a semitis eorum. * Pedes enim illorum ad malum currunt, & festinant vt effundant sanguinem. * Frustra autem iacitur rete ante oculos pennatorum. * Ipsi quoque contra sanguinem suum insidiantur, & moliuntur fraudes contra animas suas. * Sic semitae omnis auari, animas possidentium rapiunt. * Sapientia foris praedicat, in plateis dat vocem suam: * in capite turbarum clamat, in fo-

ribus portarum urbis profert verba sua, dicens: * Vsquequo paruuli diligitis infantiam, & stulti ea, quae sibi sunt noxia, cupient, & imprudentes odibunt scientiam? * Conuertimini ad correptionem meam: en proferam vobis spiritum meum, & ostendam vobis verba mea. * Quia vocaui, & renuistis: extendi manum meam, & non fuit qui aspiceret. * Despexistis omne consilium meum, & increpationes meas neglexistis. * Ego quoque in interitu vestro ridebo, & subsannabo, cum vobis id, quod timebatis, aduenerit. * Cum irruerit repentina calamitas, & interitus, quasi tempestas ingruerit: quando venerit super vos tribulatio, & angustia: * Tunc inuocabunt me, & non exaudiam: mane consurgent, & non inuenient me: * eo quod exosam habuerint disciplinam, & timorem Domini non susceperint, nec acquieuerint consilio meo, & detraxerint vniuersae correptioni meae. * Comedent igitur fructus viae suae, suisque consilijs saturabuntur. * Auersio paruulorum interficiet eos, & prosperitas stultorum perdet illos. * Qui autem me audierit, absque terrore requiescet, & abundantia perfruetur, timore malorum sublato.

C A P. I I.

FILI mi, si susceperis sermones meos, & mandata mea absconderis penes te, * vt audiat sapientiam auris tua: inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiam. * Si enim sapientiam inuocaueris, & inclinaueris cor tuum prudentiae: * si quaesieris eam quasi pecuniam, & sicut thesauros efoderis illam: * tunc intelliges timorem Domini,

Domini, & scientiam Dei inuenies : * quia
 Dominus dat sapientiam : & ex ore eius
 prudentia, & scientia. * Custodiet rectorum
 salutem, & proteget gradientes simplici-
 ter, * seruans semitas iustitiæ, & vias sancto-
 rum custodiens. * Tunc intelliges iustitiā,
 & iudicium, & æquitatem, & omnem semi-
 tam bonam. * Si intrauerit sapientia cor
 tuum, & scientia animæ tuæ placuerit : * cō-
 silium custodiet te, & prudentia seruabit
 te, * vt eruaris a via mala, & ab homine, qui
 peruersa loquitur : * qui relinquunt iter re-
 ctum, & ambulant per vias tenebrosas : * qui
 latantur cum malefecerint, & exultant in
 rebus pessimis : * quorum viæ peruersæ sunt,
 & infames gressus eorum. * Vt eruaris a
 muliere aliena, & ab extranea, quæ molli-
 sermones suos, & relinquit ducem puber-
 tatis suæ, & pacti Dei sui oblita est. incli-
 nata est enim ad mortem domus eius, &
 ad inferos semitæ ipsius. * omnes, qui in-
 grediuntur ad eam, non reuertentur, nec
 apprehendent semitas vitæ. * Vt ambules
 in via bona : & calles iustorum custodias.
 * Qui enim recti sunt, habitabunt in terra,
 & simplices permanebunt in ea. * Impij
 vero de terra perdentur : & qui inique a-
 gunt, auferentur ex ea.

CAP. III.

FILI mi, ne obliuiscaris legis meæ, &
 præcepta mea cor tuum custodiat.
 * longitudinem enim dierum, & annos vi-
 tæ, & pacem apponent tibi. * Misericordia,
 & veritas te non deserant, circumda eas
 gutturi tuo, & describe in tabulis cordis tui :
 * & inuenies gratiam, & disciplinam bonam
 coram Deo & hominibus. * Habe fiduciam
 in Domino ex toto corde tuo, & ne inni-
 taris prudentiæ tuæ. * In omnibus vijs tuis
 cogita illum, & ipse diriget gressus tuos.
 * Ne sis sapiens apud te metipsum : time
 Deum, & recede a malo : * sanitas quippe
 erit vmbilico tuo, & irrigatio ossium tuo-
 rum. * Honora Dominum de tua substan-
 tia, & de primitijs omnium frugum tuarum
 da ei : * & implebuntur horrea tua satura-

tate, & vino torcularia tua redundabunt.
 * Disciplinam Domini, fili mi, ne abijcias :
 nec deficias cum ab eo corripieris : * quem
 enim diligit Dominus, corripit : & quasi
 pater in filio complacet sibi. * Beatus ho-
 mo, qui inuenit sapientiam, & qui affluit
 prudentia : * melior est acquisitio eius ne-
 gotiatione argenti, & auri primi & purissi-
 mi fructus eius : * pretiosior est cunctis opi-
 bus : & omnia, quæ desiderantur, huic non
 valent comparari. * Longitudo dierum in
 dextera eius, & in sinistra illius diuitiæ, &
 gloria. * Viæ eius viæ pulchræ, & omnes
 semitæ illius pacificæ. * Lignum vitæ est
 his, qui apprehenderint eam : & qui tenuerint
 eam, beatus. * Dominus sapientia fun-
 dauit terram, stabiliiuit cælos prudentia.
 * Sapientia illius eruperunt abyssi, & nubes
 rore concrescunt. * Fili mi, ne effluant hæc
 ab oculis tuis : Custodi legem atque con-
 silium : * & erit vita animæ tuæ, & gratia
 faucibus tuis. * tunc ambulabis fiducialiter
 in via tua, & pes tuus non impinget : * si
 dormieris, non timebis : quiesces, & suauis
 erit somnus tuus. * ne paueas repentinum ter-
 rore, & irruentes tibi potentias impiorum.
 * Dominus enim erit in latere tuo, & custo-
 diet pedem tuum ne capiaris. * Noli prohi-
 bere benefacere eum, qui potest : si vales, &
 ipse benefac : * Ne dicas amico tuo : Vade,
 & reuertere : cras dabo tibi : cum statim
 possis dare. * Ne moliaris amico tuo ma-
 lum, cum ille in te habeat fiduciam. * Ne
 contendas aduersus hominem frustra, cum
 ipse tibi nihil mali fecerit. * Ne æmuleris
 hominem iniustum, nec imiteris vias eius :
 * quia abominatio Domini est omnis illu-
 sor, & cum simplicibus sermocinatio eius.
 * Egestas a Domino in domo impij : habi-
 tacula autem iustorum benedicentur.
 * Ipse deludet illusores, & mansuetis dabit
 gratiam. * Gloriam sapientes possidebunt :
 stultorum exaltatio, ignominia.

CAP. IIII.

AVDITE filij disciplinam patris, & at-
 tendite vt sciatis prudentiam. * Donum
 bonum

bonum tribuam vobis, legem meam ne derelinquatis. * Nam & ego filius fui patris mei, tenellus, & vnigenitus corā matre mea: * & docebat me, atque dicebat: Suscipiat verba mea cor tuum, custodi præcepta mea, & viues. * Posside sapientiā, posside prudentiam: ne obliuiscaris, neque declines a verbis oris mei. * Ne dimittas eam, & custodiet te: dilige eam, & conseruabit te. * Principiū sapientiæ, posside sapiētiam, & in omni possessione tua acquire prudentiam: * arripe illam, & exaltabit te: glorificaberis ab ea, cū eam fueris amplexatus. * dabit capiti tuo augmēta gratiarum, & corona inclyta proteget te. * Audi fili mi, & suscipe verba mea, vt multiplicentur tibi anni vitæ. * Viam sapientiæ monstrabo tibi, ducam te per semitas æquitatis: * quas cum ingressus fueris, nō arctabuntur gressus tui, & currens non habebis offendiculum. * Tene disciplinam, ne dimittas eam: custodi illam, quia ipsa est vita tua. * Ne delecteris in semitis impiorum, nec tibi placeat malorum via. * Fuge ab ea, nec transeas per illam: declina, & desere eam. * non enim dormiūt nisi malefecerint: & rapitur somnus ab eis nisi supplantauerint. * comedūt panem impietatis, & vinum iniquitatis bibunt. * Iustorum autem semita, quasi lux splendens, procedit & crescit vsque ad perfectam diem. * Via impiorum tenebrosa: nesciunt vbi corruant. * Fili mi, ausculta sermones meos, & ad eloquia mea inclina aurem tuam. * ne recedant ab oculis tuis, custodi ea in medio cordis tui: * vita enim sunt inuenientibus ea, & vniuersæ carni sanitas. * Omni custodia serua cor tuum, quia ex ipso vita procedit. * Remoue a te os prauum, & detrahentia labia sint procul a te. * Oculi tui recta videant, & palpebræ tuæ præcedant gressus tuos. * Dirige semitam pedibus tuis, & omnes viæ tuæ stabilientur. * Ne declines ad dexteram, neque ad sinistram: auerte pedem tuum a malo. vias enim, quæ a dextris sunt, nouit Dominus: peruersæ vero sunt quæ a sinistris sunt. Ipse autem rectos faciet cursus tuos, itinera autem tua in pace producet.

FILI mi, attende ad sapientiam meam, & prudentiæ meæ inclina aurem tuam, vt custodias cogitationes, & disciplinam labia tua conseruent. Ne attendas fallaciæ mulieris: * fauus enim distillans labia meretricis, & nitidius oleo guttur eius. * nouissima autem illius amara quasi absynthium, & acuta quasi gladius biceps. * Pedes eius descendunt in mortem, & ad inferos gressus illius penetrant. * Per semitam vitæ non ambulant, vagi sunt gressus eius, & inuestigabiles. * Nunc ergo fili mi audi me, & ne recedas a verbis oris mei. * Longe fac ab ea viam tuam, & ne appropinques foribus domus eius. * Ne des alienis honorem tuum, & annos tuos crudeli. * ne forte impleantur extranei viribus tuis, & labores tui sint in domo aliena, & gemas in nouissimis, quando consumpseris carnes tuas & corpus tuū, & dicas: * Cur detestatus sum disciplinam, & increpationibus non acquieuit cor meū, * nec audiui vocem docentium me, & magistris non inclinaui aurem meam? * Pene fui in omni malo, in medio ecclesiæ & synagoga. * Bibe aquam de cisterna tua, & fluenta putei tui: * Deriuentur fontes tui foras, & in plateis aquas tuas diuide. * Habeto eas solus, nec sint alieni participes tui. * Sit vena tua benedicta, & lætare cum muliere adolescentiæ tuæ: * cerua charissima, & gratissimus hinnulus. vbera eius inebrient te in omni tēpore, in amore eius delectare iugiter. * Quare seduceris fili mi ab aliena, & foueris in sinu alterius? * Respicit Dominus vias hominis, & omnes gressus eius cōsiderat. * Iniquitates suæ capiunt impiū, & funibus peccatorum suorum constringitur. * Ipse morietur, quia non habuit disciplinam, & in multitudine stultitiæ suæ decipietur.

FILI mi, si sponderis pro amico tuo, defixisti apud extraneum manū tuam, illaqueatus es verbis oris tui, & captus pro prijs sermonibus. * Fac ergo quod dico fili

mi, & temetipsum libera : quia incidisti in manum proximi tui. Discurre, festina, suscita amicum tuum : * ne dederis somnum oculis tuis, nec dormitent palpebrae tuae. * Erue re quasi damula de manu, & quasi avis de manu aucupis. * Vade ad formicam o piger, & considera vias eius, & discce sapientiam : * quae cum non habeat ducem, nec praecptorem, nec principem, * parat in aestate cibum sibi, & congregat in messe quod comedat. * Usquequo piger dormies ? quando consurges e somno tuo ? * Paululum dormies, paululum dormitabis, paululum conseres manus ut dormias : * & veniet tibi quasi viator, egestas, & pauperies quasi vir armatus. Si vero impiger fueris, veniet ut fons messis tua, & egestas longe fugiet a te. * Homo apostata, vir inutilis, graditur ore peruerso, * annuit oculis, terit pede, digito loquitur, * prauo corde machinatur malum, & omni tempore iurgia seminat. * huic extemplo veniet perditio sua, & subito conteretur, nec habebit ultra medicinam. * Sex sunt, quae odit Dominus, & septimum detestatur anima eius : * Oculos sublimes, linguam mendacem, manus effundentes innoxium sanguinem, * cor machinans cogitationes pessimas, pedes veloces ad currendum in malum, * proferentem mendacia testem fallacem, & eum, qui seminat inter fratres discordias. * Conserua fili mi praecpta patris tui, & ne dimittas legem matris tuae. * Liga ea in corde tuo iugiter, & circumda gutturi tuo. * Cum ambulaueris, gradientur tecum : cum dormieris, custodiant te, & euigilans loquere cum eis. * quia mandatum lucerna est, & lex lux, & via vitae increpatio disciplinae : * ut custodiant te a muliere mala, & a blanda lingua extraneae. * Non concupiscat pulchritudinem eius cor tuum, nec capiaris nutibus illius : * pretium enim scorti vix est vnus panis : mulier autem viri pretiosam animam capit. * Numquid potest homo abscondere ignem in sinu suo, ut vestimenta illius non ardeant ? * aut ambulare super prunas, ut non comburantur plantae eius ? * sic qui ingreditur

ad mulierem proximi sui, non erit mundus cum tetigerit eam. * Non grandis est culpa, cum quis furatus fuerit : furatur enim vel esurientem impleat animam : * deprehensus quoque reddet septuplum, & omnem substantiam domus suae tradet. * Qui autem adulter est, propter cordis inopiam perdet animam suam : * turpitudinem & ignominiam congregat sibi, & opprobrium illius non delebitur. * quia zelus & furor viri non parcat in die vindictae, * nec acquiescet cuiusquam precibus, nec suscipiet pro redemptione dona plurima.

C A P . V I I .

FILI mi, custodi sermones meos, & praecpta mea reconde tibi. Fili * serua mandata mea, & viues : & legem meam quasi pupillam oculi tui : * liga eam in digitis tuis, & scribe illam in tabulis cordis tui. * Dic sapientiae, soror mea es : & prudentiam voca amicam tuam, * ut custodiat te a muliere extranea, & ab aliena, quae verba sua dulcia facit. * De fenestra enim domus meae per cancellos prospexi, & video paruulos, considero vecordem iuuenem, * qui transit per plateam iuxta angulum, & prope viam domus illius, graditur in obscuro, aduersperasce die, in noctis tenebris, & caligine. * Et ecce occurrit illi mulier ornatu meretricio, praeparata ad capiendas animas : garrula & vaga, * quietis impatiens, nec valens in domo consistere pedibus suis, * nunc foris, nunc in plateis, nunc iuxta angulos insidians. * Apprehensumque deosculatur iuuenem, & procaci vultu blanditur, dicens : * Victimam pro salute voui, hodie reddidi vota mea. * idcirco egressa sum in occursum tuum, desiderans te videre, & reperi. * Intexui funibus lectulum meum, stravi tapetibus pictis ex Aegypto. * aspersi cubile meum myrrha, & aloe, & cinnamomo. * Veni, inebriemur vberibus, & fruamur cupitis amplexibus, donec illucescat dies. * non est enim vir in domo sua, abiit via longissima. * sacculum pecuniae secum tulit : in die plenae lunae reuersurus est in domum suam.

Irreti-

* Irretrahit eum multis sermonibus, & blanditijs labiorum protrahit illum. * Statim eam sequitur quasi bos ductus ad victimam, & quasi agnus lasciuiens, & ignorans quod ad vincula stultus trahatur, donec transfigat sagitta iecur eius: velut si avis festinet ad laqueum, & nescit quod de periculo animæ illius agitur. * Nunc ergo fili mi, audi me, & attende verbis oris mei. * Ne abstrahatur in vijs illius mens tua: neque decipiaris semitis eius. * multos enim vulneratos deiecit, & fortissimi quique interfecti sunt ab ea. * Via inferi domus eius, penetrantes in interiora mortis.

C A P. VIII.

NVMQVID non sapientia clamat, & prudentia dat vocem suam? * In summis, excelsisq. verticibus supra viam, in medijs semitis stans, iuxta portas ciuitatis in ipsis foribus loquitur, dicens: * O viri, ad vos clamito, & vox mea ad filios hominum. * Intelligite paruuli astutiam, & insipientes animaduertite. * Audite, quoniam de rebus magnis locutura sum: & aperientur labia mea, vt recta prædicent. * Veritatem meditabitur guttur meum, & labia mea detestabuntur impium. * Iusti sunt omnes sermones mei, non est in eis prauum quid, neque peruersum. * recti sunt intelligentibus, & æqui inuenientibus scientiam. * Accipite disciplinam meam, & non pecuniam: doctrinam magis, quam aurum eligit. * Melior est enim sapientia cunctis pretiosissimis: & omne desiderabile ei non potest comparari. * Ego sapientia habito in consilio, & eruditus inter sum cogitationibus. * Timor Domini odit malum: arrogantiam, & superbiam, & viam prauam, & os bilingue detestor. * Meum est consilium, & æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. * Per me reges regnant, & legum conditores iusta decernunt: * Per me principes imperant, & potentes decernunt iustitiam. * Ego diligentes me diligo: & qui mane vigilant ad me, inuenient me. * Mecum sunt diuitiæ, & gloria, opes superbiæ, & iustitia. * Melior

est enim fructus meus auro, & lapide pretioso, & genimina mea argento electo. * In vijs iustitiæ ambulo, in medio semitarum iudicij, vt ditem diligentes me, & thesauros eorum repleam. * Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. * Ab æterno ordinata sum, & ex antiquis antequam terra fieret. * Nondum erant abyssi, & ego iam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes graui mole constitierant: ante colles ego parturiebar: adhuc terram non fecerat, & flumina, & cardines orbis terræ. * Quando præparabat celos, aderam: quando certa lege, & gyro vallabat abyssos: quando æthera firmabat sursum, & librabat fontes aquarum: quando circumdabat mari terminum suum, & legem ponebat aquis, ne transirent fines suos: quando appendebat fundamenta terræ. * Cum eo eram cuncta componens: & delectabar per singulos dies, ludens coram eo omni tempore, ludens in orbe terrarum: & deliciæ meæ esse, cum filijs hominum. * Nunc ergo filij audite me: Beati, qui custodiunt vias meas. * Audite disciplinam, & esto te sapientes, & nolite abijcere eam. * Beatus homo qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & obseruat ad postes ostij mei. * Qui me inuenerit, inueniet vitam, & hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccauerit, lædet animam suam: Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem.

C A P. IX.

SAPIENTIA ædificauit sibi domum, excidit columnas septem. * Immolauit victimas suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam. * Misit ancillas suas vt vocarent ad arcem, & ad moenia ciuitatis: * Siquis est paruulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: * Venite, comedite panem meum, & bibite vinum quod miscui vobis. * Relinquitte infantiam, & viuite, & ambulate per vias prudentiæ. * Qui erudit derisorem ipse iniuriam sibi facit: & qui arguit impium, sibi maculam generat. * Noli arguere derisorem,

forem, ne odèrit te. Argue sapientem, & diliget te. * Da sapienti occasionem, & addetur ei sapientia. Doce iustum, & festinabit accipere. * Principium sapientiæ timor Domini: & scientia sanctorum, prudentia. * Per me enim multiplicabuntur dies tui, & addentur tibi anni vitæ. * Si sapiens fueris, tibi metipsum eris: si autem illusor, solus portabis malum. * Mulier stulta & clamosa, ple- naq. illecebris, & nihil omnino sciens, * se- dit in foribus domus suæ super sellam in excelso urbis loco, * ut vocaret transeuntes per viam, & pergentes itinere suo. * Qui est paruulus, declinet ad me. Et vecordi locuta est: * Aquæ furtivæ dulciores sunt, & pa- nis absconditus suavior. * Et ignoravit quod ibi sint gigantes, & in profundis inferni conuiuæ eius.

Parabola Salomonis.

C A P. X.

FILIVS sapiens lætificat patrem: filius vero stultus mœstitia est matris suæ.

* Nil proderunt thesauri impietatis: iu- stitia vero liberabit a morte.

* Non affliget Dominus fame animam iusti, & insidias impiorum subuertet.

* Egestatem operata est manus remissa: manus autem fortium diuitias parat.

Qui nititur mendacijs, hic pascit ven- tos: idem autem ipse sequitur aues vo- lantes.

* Qui congregat in messe, filius sapiens est: qui autem stertit æstate, filius confu- sionis.

* Benedictio Domini super caput iusti: os autem impiorum operit iniquitas.

* Memoria iusti cum laudibus: & nomen impiorum putrescet.

* Sapiens corde præcepta suscipit: stul- tus creditur labijs.

* Qui ambulat simpliciter, ambulat con- fidenter: qui autem deprauat vias suas, ma- nifestus erit.

* Qui annuit oculo, dabit dolorem: & stultus labijs verberabitur.

* Vena vitæ, os iusti: & os impiorum

operit iniquitatem: solum melle suorum.

11 * Odium suscitatur rixas: & vniuersa de- licta operit charitas.

12 * In labijs sapientis inuenitur sapientia: & virga in dorso eius qui indiget corde.

13 * Sapientes abscondunt scientiam: os au- tem stulti confusioni proximum est.

14 * Substantia diuitis, urbs fortitudinis eius: pauor pauperum, egestas eorum.

15 * Opus iusti ad vitam: fructus autem impij ad peccatum.

16 * Via vitæ, custodienti disciplinam: qui autem increpationes relinquit, errat.

17 * Abscondunt odium labia mendacia: qui profert contumeliam, insipiens est.

18 * In multiloquio non deerit peccatum: qui autem moderatur labia sua prudentis- simus est.

19 * Argentum electum, lingua iusti: cor autem impiorum pro nihilo.

20 * Labia iusti erudiunt plurimos: qui au- tem indocti sunt, in cordis egestate mo- rientur.

21 * Benedictio Domini diuites facit, nec sociabitur eis afflictio.

22 * Quasi per risum stultus operatur sce- lus: sapientia autem est viro prudentia.

23 * Quod timet impius, veniet super eum: desiderium suum iustis dabitur.

24 * Quasi tempestas transiens non erit im- pius: iustus autem quasi fundamentum sempiternum.

25 * Sicut acetum dentibus, & fumus ocu- lis, sic piger his, qui miserunt eum.

26 * Timor Domini apponet dies: & anni impiorum breuiabuntur.

27 * Expectatio iustorum lætitia: spes au- tem impiorum peribit.

28 * Fortitudo simplicis via Domini: & pa- uor his, qui operantur malum.

29 * Iustus in æternum non commouebi- tur: impij autem non habitabunt super terram.

30 * Os iusti parturiet sapientiam: lingua prauorum peribit.

31 * Labia iusti considerant placita: & os impiorum peruersa.

C A P.

CAP. XI.

STATERA dolosa, abominatio est apud Dominum : & pondus æquum, voluntas eius.

* Vbi fuerit superbia, ibi erit & contumelia: vbi autem est humilitas, ibi & sapientia.

* Simplicitas iustorum dirigit eos: & supplantatio peruersorum vastabit illos.

* Non proderunt diuitiæ in die ultionis: iustitia autem liberabit a morte.

* Iustitia simplicis dirigit viam eius: & in impietate sua corruet impius.

* Iustitia rectorum liberabit eos: & in insidijs suis capientur iniqui.

* Mortuo homine impio, nulla erit ultra spes: & expectatio sollicitorum peribit.

* Iustus de angustia liberatus est: & tradetur impius pro eo.

* Simulator ore decipit amicum suum: iusti autem liberabuntur scientia.

* In bonis iustorum exultabit ciuitas: & in perditione impiorum erit laudatio.

* Benedictione iustorum exaltabitur ciuitas: & ore impiorum subuertetur.

* Qui despicit amicum suum, indigens corde est: vir autem prudens tacebit.

* Qui ambulat fraudulenter, reuelat arcanum: qui autem fidelis est animi, celat amici commissum.

* Vbi non est gubernator, populus corruet: salus autem, vbi multa consilia.

* Affligetur malo, qui fidem facit pro extraneo: qui autem cauet laqueos, securus erit.

* Mulier gratiosa inueniet gloriam: & robusti habebunt diuitias.

* Benefacit animæ suæ vir misericors: qui autem crudelis est, etiam propinquos abijcit.

* Impius facit opus instabile: seminanti autem iustitiâ merces fidelis.

* Clementia præparat vitam: & sectatio malorum mortem.

* Abominabile Domino cor prauum: & voluntas eius in ijs, qui simpliciter ambulât.

* Manus in manu non erit innocens ma-

lus: semen autem iustorum saluabitur.

* Circulus aureus in naribus suis, mulier pulchra & fatua.

* Desiderium iustorum omne bonum est: præstolatio impiorum furor.

* Alij diuidunt propria, & ditiores fiunt: alij rapiunt non sua, & semper in egestate sunt.

* Anima, quæ benedicit, impinguabitur: & qui inebriat, ipse quoque inebriabitur.

* Qui abscondit frumenta, maledicetur in populis: benedictio autem super caput vendentium.

* Bene confurgit diluculo qui quærit bona: qui autem inuestigator malorum est, opprimetur ab eis.

* Qui confidit in dinitijs suis, corruet: iusti autem quasi virens folium germinabunt.

* Qui conturbat domum suam, possidebit ventos: & qui stultus est, seruiet sapienti.

* Fructus iusti lignum vitæ: & qui suscipit animas, sapiens est.

* Si iustus in terra recipit, quanto magis impius & peccator?

CAP. XII.

QUI diligit disciplinam, diligit scientiam: qui autem odit increpationes, insipiens est.

* Qui bonus est, hauriet gratiam a Domino: qui autem confidit in cogitationibus suis, impie agit,

* Non robotabitur homo ex impietate: & radix iustorum non commouebitur.

* Mulier diligens, corona est viro suo: & putredo in ossibus eius, quæ confusione res dignas gerit.

* Cogitationes iustorum iudicia: & consilia impiorum fraudulenta.

* Verba impiorum insidiantur sanguini: os iustorum liberabit eos.

* Verte impios, & non erunt: domus autem iustorum permanebit.

* Doctrina sua noscetur vir: qui autem vanus & excors est, patebit contemptui.

* Melior est pauper & sufficiens sibi, quam gloriosus & indigens pane.

* Nouit iustus iumentorum suorum ani- 10
mas: viscera autem impiorum crudelia.

* Qui operatur terram suam, satiabitur 11
panibus: qui autem sectatur otium, stultis-
simus est.

Qui suavis est in vini demorationibus,
in suis munitionibus relinquit contumeliā.

* Desiderium impij munimentū est pessi- 12
morum: radix autem iustorum proficiet:

* Propter peccata labiorum ruina proxi- 13
mat malo: effugiet autē iustus de angustia.

* De fructu oris sui vnusquisque replebi- 14
tur bonis, & iuxta opera manuum suarum
retribuetur ei.

* Via stulti recta in oculis eius: qui au- 15
tem sapiens est, audit consilia.

* Fatuus statim indicat iram suam: qui 16
autem dissimulat iniuriam, callidus est.

* Qui quod nouit loquitur, index iusti- 17
tiæ est: qui autem mentitur, testis est frau-
dulentus.

* Est qui promittit, & quasi gladio pun- 18
gitur conscientia: lingua autem sapientium
sanitas est.

* Labium veritatis firmum erit in perpe- 19
tuum: qui autem testis est repentinus, con-
cinnat linguam mendacij.

* Dolus in corde cogitantium mala: qui 20
autem pacis ineunt consilia, sequitur eos
gaudium.

* Non contristabit iustum quidquid ei 21
acciderit: impij autem replebuntur malo:

* Abominatio est Domino labia menda- 22
cia: qui autem fideliter agunt, placent ei.

* Homo versutus celat scientiam: & cor 23
insipientium prouocat stultitiam.

* Manus fortium dominabitur: quæ au- 24
tem remissa est, tributis seruiet.

* Mœror in corde viri humiliabit illum, 25
& sermone bono lætificabitur.

* Qui negligit damnum propter ami- 26
cum, iustus est: iter autem impiorum de-
cipiet eos.

* Non inueniet fraudulentus lucrum: & 27
substantia hominis erit auri pretium.

* In semita iustitiæ, vita: iter autem de- 28
uium ducit ad mortem.

CAP. XII.

1 F I L I V S sapiens, doctrina patris: qui au-
tem illufor est, non audit cum arguitur.

2 * De fructu oris sui homo satiabitur bo-
nis: anima autem præuaricatorum iniqua.

3 * Qui custodit os suum, custodit animam
suam: qui autem inconsideratus est ad lo-
quendum, sentiet mala.

4 * Vult & non vult piger: anima autem
operantium impinguabitur.

5 * Verbum mendax iustus detestabitur:
impius autem confundit, & confundetur.

6 * Iustitia custodit innocentis viam: im-
pietas autem peccatorem supplantat.

7 * Est quasi diues cum nihil habeat: & est
quasi pauper, cum in multis diuitijs sit.

8 * Redemptio animæ viri, diuitiæ suæ: qui
autem pauper est, increpationem non su-
stinet.

9 * Lux iustorum lætificat: lucerna autem
impiorum extinguetur.

10 * Inter superbos semper iurgia sunt: qui
autem agunt omnia cum consilio, regun-
tur sapientia.

11 * Substantia festinata minuetur: quæ au-
tem paulatim colligitur manu, multiplica-
bitur.

12 * Spes, quæ differtur, affligit animam: li-
gnum vitæ desiderium veniens.

13 * Qui detrahit alicui rei, ipse se in futu-
rum obligat: qui autem timet præceptum,
in pace versabitur.

Animæ dolosæ errant in peccatis: iusti
autem misericordes sunt, & miserrantur.

14 * Lex sapientis fons vitæ, vt declinet a
ruina mortis.

15 * Doctrina bona dabit gratiam: in iti-
nere contemptorum vorago.

16 * Astutus omnia agit cum consilio: qui
autem fatuus est, aperit stultitiam.

17 * Nuncius impij cadet in malum: lega-
tus autem fidelis, sanitas.

18 * Egestas, & ignominia ei, qui deserit di-
sciplinam: qui autem acquiescit arguenti,
glorificabitur.

19 * Desiderium si compleatur, delectat ani-
mam:

mam : detestantur stulti eos, qui fugiunt mala.

* Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit : amicus stultorum similis efficietur.

* Peccatores persequitur malum : & iustis retribuentur bona.

* Bonus relinquit heredes filios, & nepotes : & custoditur iusto substantia peccatoris.

* Multi tibi in novilibus patrum : & alijs congregantur absque iudicio.

* Qui parcat virga, odit filium suum : qui autem diligit illum, instanter erudit.

* Iustus comedit, & replet animam suam : venter autem impiorum insaturabilis.

C A P. XIII.

SAPIENS mulier ædificat domum suam : insipiens extructam quoque manibus destruet.

* Ambulans recto itinere, & timens Deum, despicitur ab eo, qui infami graditur via.

* In ore stulti virga superbiæ : labia autem sapientium custodiunt eos.

* Vbi non sunt boues, præsepe vacuum est : vbi autem plurimæ segetes, ibi manifesta est fortitudo bouis.

* Testis fidelis non mentitur : profert autem mendacium dolosus testis.

* Quærit derisor sapientiam, & non invenit : doctrina prudentium facilis.

* Vade contra virum stultum, & nescit labia prudentiæ.

* Sapientia callidi est intelligere viam suam : & imprudentia stultorum errans.

* Stultus illudet peccatum, & inter iustos morabitur gratia.

* Cor quod novit amaritudinem animæ suæ, in gaudio eius non miscebitur extraneus.

* Domus impiorum delebitur : tabernacula vero iustorum germinabunt.

* Est via, quæ videtur homini iusta : novissima autem eius deducunt ad mortem.

* Risus dolore miscebitur, & extrema gaudij luctus occupat.

* Vijs suis replebitur stultus, & super eum erit vir bonus.

13 * Innocens credit omni verbo : astutus considerat gressus suos.

Filio doloso nihil erit boni : seruo autem sapienti prosperi erunt actus, & dirigetur via eius.

14 * Sapiens timet, & declinat a malo : stultus transilit, & confidit.

15 * Impatiens operabitur stultitiam : & vir versutus odiosus est.

16 * Possidebunt paruuli stultitiam, & expectabunt astuti scientiam.

17 * Iacebunt mali ante bonos : & impij ante portas iustorum.

18 * Etiam proximo suo pauper odiosus erit : amici vero diuitum multi.

19 * Qui despicit proximum suum, peccat : qui autem miseretur pauperis, beatus erit.

Qui credit in Domino, misericordiam diligit.

20 * Errant qui operantur malum : misericordia & veritas præparant bona.

21 * In omni opere erit abundantia : vbi autem verba sunt plurima, ibi frequenter egestas.

22 * Corona sapientium, diuitiæ eorum : fatuitas stultorum, imprudentia.

23 * Liberat animas testis fidelis : & profert mendacia versipellis.

24 * In timore Domini fiducia fortitudinis, & filijs eius erit spes.

25 * Timor Domini fons vitæ, ut declinent a ruina mortis.

26 * In multitudine populi dignitas regis : & in paucitate plebis ignominia principis.

27 * Qui patiens est, multa gubernatur prudentia : qui autem impatiens est, exaltat stultitiam suam.

28 * Vita carniū, sanitas cordis : putredo ossium, invidia.

29 * Qui calumniatur egentem, exprobrat factori eius : honorat autem eum, qui miseretur pauperis.

30 * In malitia sua expelletur impius : sperat autem iustus in morte sua.

31 * In corde prudentis requiescit sapientia, & indoctos quosque erudiet.

32 * Iustitia eleuat gentem : miseros autem facit

facit populos peccatum.

* Acceptus est regi minister intelligens: iracundiam eius inutilis sustinebit.

C A P. X V.

RESPONSIO mollis frangit iram: sermo durus suscitatur furorem.

* Lingua sapientium ornat scientiam: os fatuorum ebullit stultitiam.

* In omni loco oculi Domini contemplantur bonos & malos.

* Lingua placabilis, lignum vite: quae autem immoderata est, conteret spiritum.

* Stultus irridet disciplinam patris sui: qui autem custodit increpationes, astutior fiet.

In abundanti iustitia virtus maxima est: cogitationes autem impiorum eradicabuntur.

* Domus iusti plurima fortitudo: & in fructibus impij conturbatio.

* Labia sapientium disseminabunt scientiam: cor stultorum dissimile erit.

* Victimae impiorum abominabiles Domino: vota iustorum placabilia:

* Abominatio est Domino via impij: qui sequitur iustitiam, diligitur ab eo.

* Doctrina mala deferenti viam vite: qui increpationes odit, morietur.

* Infernus, & perditio coram Domino: quanto magis corda filiorum hominum?

* Non amat pestilens eum, qui se corrigit: nec ad sapientes graditur.

* Cor gaudens exhilarat faciem: in more animi deijcitur spiritus.

* Cor sapientis quaerit doctrinam: & os stultorum pascitur imperitia.

* Omnes dies pauperis, mali: secunda mens quasi iuge conuiuium.

* Melius est parum cum timore Domini, quam thesauri magni & insatiabiles.

* Melius est vocari ad olera cum charitate: quam ad vitulum saginatum cum odio.

* Vir iracundus prouocat rixas: qui patientis est, mitigat suscitatas.

* Iter pigrorum quasi sepes spinarum: via iustorum absque offendiculo.

* Filius sapiens laetificat patrem: & stultus

tus homo despicit matrem suam.

* Stultitia gaudium stulto: & vir prudens dirigit gressus suos.

* Dissipantur cogitationes ubi non est consilium: ubi vero sunt plures consiliarij, confirmantur.

* Latatur homo in sententia oris sui: & sermo opportunus est optimus.

* Semita vitae super eruditum, ut declinet de inferno nouissimo.

* Domum superborum demolietur Dominus: & firmos faciet terminos viduae.

* Abominatio Domini cogitationes male: & purus sermo pulcherrimus firmabitur ab eo.

* Conturbat domum suam qui sectatur auaritiam: qui autem odit munera, viuet.

Per misericordiam & fidem purgantur peccata: per timorem autem Domini declinat omnis a malo.

* Mens iusti meditatatur obedientiam: os impiorum redundat malis.

* Longe est Dominus ab impijs: & orationes iustorum exaudiet.

* Lux oculorum laetificat animam: fama bona impinguat ossa.

* Auris, quae audit increpationes vitae, in medio sapientium commorabitur.

* Qui abiicit disciplinam, despicit animam suam: qui autem acquiescit increpationibus, possessor est cordis.

* Timor Domini, disciplina sapientiae: & gloria praecedat humilitas.

C A P. X V I.

HOMINIS est animam preparare: & Domini gubernare linguam.

* Omnes viae hominis patent oculis eius: spirituum ponderator est Dominus.

* Reuela Domino opera tua, & dirigentur cogitationes tuae.

* Vniuersa propter semetipsum operatus est Dominus: impium quoque ad diem malum.

* Abominatio Domini est omnis arrogans: etiam si manus ad manum fuerit, non est innocens.

Initium

Initium viæ bonæ, facere iustitiam : accepta est autem apud Deum magis, quam immolare hostias.

* Misericordia & veritate redimitur iniquitas : & in timore Domini declinatur a malo.

* Cum placuerint Domino viæ hominis, inimicos quoque eius conuertet ad pacem.

* Melius est parum cum iustitia, quam multi fructus cum iniquitate.

* Cor hominis disponit viam suam : sed Domini est dirigere gressus eius.

* Diuinitio in labijs regis, in iudicio non errabit os eius.

* Podus & statera iudicia Domini sunt : & opera eius omnes lapides sacculi.

* Abominabiles regi, qui agunt impie, quoniam iustitia firmatur solium.

* Voluntas regum labia iusta : qui recta loquitur, diligitur.

* Indignatio regis, nuncijs mortis : & vir sapiens placabit eam.

* In hilaritate vultus regis, vita : & clementia eius quasi imber serotinus.

* Posside sapientiam, quia auro melior est : & acquire prudentiam, quia pretiosior est argento.

* Semita iustorum declinat mala : custos animæ suæ seruat viam suam.

* Contritionem præcedit superbia : & ante ruinam exaltatur spiritus.

* Melius est humiliari cum mitibus, quam diuidere spolia cum superbis.

* Eruditus in verbo reperiet bona : & qui sperat in Domino, beatus est.

* Qui sapiens est corde, appellabitur prudens : & qui dulcis eloquio, maiora percipiet.

* Fons vitæ eruditio possidentis : doctrina stultorum, fatuitas.

* Cor sapientis erudiet os eius : & labijs eius addet gratiam.

* Fauus mellis, composita verba : dulcedo animæ, sanitas ossium.

* Est via, quæ videtur homini recta : & nouissima eius ducunt ad mortem.

* Anima laborantis laborat sibi, quia compulit eum os suum :

17 * Vir impius fodit malum, & in labijs eius ignis ardebat.

18 * Homo peruersus suscitatur lites : & verbosus separat principes.

19 * Vir iniquus lætat amicum suum : & ducit eum per viam non bonam.

20 * Qui artonitis oculis cogitat praua, mordens labia sua perficit malum.

21 * Corona dignitatis senectus, quæ in vijs iustitiæ reperietur.

22 * Melior est patiens viro forti : & qui dominatur animo suo, expugnatore urbium.

23 * Sortes mittuntur in finem, sed a Domino temperantur.

C A P. XVII.

1 **M**ELIOR est buccella sicca cum gaudio, quam domus plena victimis cum iurgio.

2 * Seruus sapiens dominabitur filijs stultis, & inter fratres hereditatem diuidet.

3 * Sicut igne probatur argentum, & aurum camino : ita corda probat Dominus.

4 * Malus obedit linguæ iniquæ : & fallax obtemperat labijs mendacibus.

5 * Qui despicit pauperem, exprobrat factori eius : & qui ruina latatur alterius, non erit impunitus.

6 * Corona senum filij filiorum : & gloria filiorum patres eorum.

7 * Non decent stultum verba composita : nec principem labium mentiens.

8 * Gemma gratissima, expectatio præstantis : quocumque se vertit, prudenter intelligit.

9 * Qui celat delictum, quærit amicitias : qui altero sermone repetit, separat foederatos.

10 * Plus proficit correptio apud prudentem, quam centum plagæ apud stultum.

11 * Semper iurgia quærit malus : angelus autem crudelis mittetur contra eum.

12 * Expedit magis viis occurrere raptis foetibus, quam fatuo confidenti in stultitia sua.

13 * Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de domo eius.

14 * Qui dimittit aquam, caput est iurgiorum :

rum: & antequam patiatur contumeliam, iudicium deferit.

* Qui iustificat impium, & qui condemnat iustum, abominabilis est vterque apud Deum.

* Quid prodest stulto habere diuitias, cum sapientiam emere non possit.

Qui altam facit domum suam, quærit ruinam: & qui euitat discere, incidet in mala.

* Omni tempore diligit qui amicus est: & frater in angustiis comprobatur.

* Stultus homo plaudet manibus cum sponderit pro amico suo.

* Qui meditatur discordias, diligit rixas: & qui exaltat ostium, quærit ruinam.

* Qui peruersi cordis est, non inueniet bonum: & qui vertit linguam, incidet in malum.

* Natus est stultus in ignominiam suam: sed nec pater in fatuo lætabitur.

* Animus gaudens ætatem floridam facit: spiritus tristis exiccat ossa.

* Munera de sinu impius accipit, vt peruertat semitas iudicij.

* In facie prudentis lucet sapientia: oculi stultorum in finibus terræ.

* Ira patris, filius stultus: & dolor matris quæ genuit eum.

* Non est bonum, damnum inferre iusto: nec percutere principem, qui recta iudicat.

* Qui moderatur sermones suos, doctus & prudens est: & pretiosi spiritus vir eruditus.

* Stultus quoque si tacuerit, sapiens reputabitur: & si compresserit labia sua, intelligens.

C A P. XVIII.

OCCASIONES quærit qui vult recedere ab amico: omni tempore erit exprobrabilis.

* Non recipit stultus verba prudentiæ: nisi ea dixeris quæ versantur in corde eius.

* Impius, cū in profundum venerit peccatorum, contemnit: sed sequitur eum ignominia & opprobrium.

* Aqua profunda verba ex ore viri: &

torrens redundans fons sapientiæ.

* Accipere personam impij non est bonum, vt declines a veritate iudicij.

* Labia stulti miscent se rixis: & os eius iurgia prouocat.

* Os stulti contritio eius: & labia ipsius, ruina animæ eius.

* Verba bilinguis, quasi simplicia: & ipsa perueniunt vsque ad interiora ventris.

Pigrum deijcit timor: animæ autem efeminatorum esurient.

* Qui mollis & dissolutus est in opere suo, frater est suæ opera dissipantis.

* Turris fortissima, nomen Domini: ad ipsum currit iustus, & exaltabitur.

* Substantia diuitis vrbs roboris eius, & quasi murus validus circumdans eum.

* Antequam conteratur, exaltatur cor hominis: & antequam glorificetur, humiliatur.

* Qui prius respondet quàm audiat, stultum se esse demonstrat, & confusione dignum.

* Spiritus viri sustentat imbecillitatem suam: spiritum vero ad irascendum faciem quis poterit sustinere?

* Cor prudens possidebit scientiam: & auris sapientium quærit doctrinam.

* Donum hominis dilatat viam eius, & ante principes spatium ei facit.

* Iustus, prior est accusator sui: venit amicus eius, & inuestigabit eum.

* Contradictiones comprimit fors, & inter potentes quoque diiudicat.

* Frater, qui adiuuatur a fratre, quasi ciuitas firma: & iudicia quasi vectes vrbiū.

* De fructu oris viri replebitur venter eius: & genimina labiorum ipsius saturabunt eum.

* Mors, & vita in manu linguæ: qui diligunt eam, comedent fructus eius.

* Qui inuenit mulierem bonam, inuenit bonum: & hauriet iucunditatem a Domino.

* Qui expellit mulierem bonam, expellit bonum: qui autem tenet adulteram, stultus est & impius.

* Cum obsecrationibus loquetur pauper: & diues

& diues effabitur rigide.

* Vir amabilis ad societatem, magis amicus erit, quàm frater.

C A P. XIX.

MELIOR est pauper, qui ambulat in simplicitate sua, quàm diues torquens labia sua, & insipiens.

* Vbi non est scientia animæ, non est bonum: & qui festinus est pedibus, offendet.

* Stulticia hominis supplantat gressus eius: & contra Deum feruet animo suo.

* Diuitiæ addunt amicos plurimos: a paupere autem & hi, quos habuit, separantur.

* Testis falsus non erit impunitus: & qui mendacia loquitur, non effugiet.

* Multi colunt personam potentis, & amici sunt dona tribuentis.

* Fratres hominis pauperis oderunt eum: insuper & amici procul recesserunt ab eo.

Qui tantum verba sectatur, nihil habebit: * qui autem possessor est mentis, diligit animam suam, & custos prudentiæ inueniet bona.

* Falsus testis non erit impunitus: & qui loquitur mendacia, peribit.

* Non decent stultum deliciæ: nec seruum domitari principibus.

* Doctrina viri per patientiam noscitur: & gloria eius est iniqua prætergredi.

* Sicut fremitus leonis, ita & regis ira: & sicut ros super herbam, ita & hilaritas eius.

* Dolor patris, filius stultus: & tecta iugiter perstillantia, litigiosa mulier.

* Domus, & diuitiæ dantur a parentibus: a Domino autem proprie vxor prudens.

* Pigredo immittit soporem, & anima dissoluta esuriet.

* Qui custodit mandatum, custodit animam suam: qui autem negligit viam suam, mortificabitur.

* Fœneratur Domino qui miseretur pauperis: & vicissitudinem suam reddet ei.

* Erudi filium tuum, ne desperes: ad in- terfectionem autem eius ne ponas animam tuam.

* Qui impatiens est, sustinebit damnum: 19

& cum rapuerit, aliud apponet.

* Audi consilium, & suscipe disciplinam, ut sis sapiens in nouissimis tuis.

* Multæ cogitationes in corde viri: voluntas autem Domini permanebit,

* Homo indigens, misericors est: & melior est pauper quàm vir mendax.

* Timor Domini ad vitam: & in plenitudine commorabitur, absque visitatione pessima.

* Abscondit piger manum suam sub ascella, nec ad os suum applicat eam.

* Pestilente flagellato stultus sapientior erit: si autem corripueris sapientem, intelliget disciplinam.

* Qui affligit patrem, & fugat matrem, ignominiosus est & infelix.

* Non cesses fili audire doctrinam, nec ignores sermones scientiæ.

* Testis iniquus deridet iudicium: & os impiorum deuorat iniquitatem.

* Parata sunt derisoribus iudicia: & mallei percutientes stultorum corporibus.

C A P. XX.

LVXVRIOSA res, vinum, & tumultuosa ebrietas: quicumque his delectatur, non erit sapiens.

* Sicut rugitus leonis, ita & terror regis: qui prouocat eum, peccat in animam suam.

* Honor est homini, qui separat se a contentionibus: omnes autem stulti miscentur contumelijs.

* Propter frigus piger arare noluit: mendicabit ergo æstate, & non dabitur illi.

* Sicut aqua profunda, sic consilium in corde viri: sed homo sapiens exhauriet illud.

* Multi homines misericordes vocantur: virum autem fidelem quis inueniet?

* Iustus, qui ambulat in simplicitate sua, beatos post se filios derelinquet.

* Rex, qui sedet in solio iudicij, dissipat omne malum intuitu suo.

* Quis potest dicere: Mundum est cor meum, purus sum a peccato?

* Pondus & pondus, mensura & mensura: vtrumque abominabile est apud Deum.

* Ex stu-

* Ex studijs suis intelligitur puer, si munda & recta sint opera eius.

* Aurem audientem, & oculum videntem, Dominus fecit vtrumque.

* Noli diligere somnum, ne te egestas opprimat: aperi oculos tuos, & saturare panibus.

* Malum est, malum est, dicit omnis emptor: & cum recesserit, tunc gloriabitur.

* Est aurum, & multitudo gemmarum: & vas pretiosum labia scientiæ.

* Tolle vestimentum eius, qui fideiussor extitit alieni, & pro extraneis aufer pignus ab eo.

* Suavis est homini panis mendacij: & postea implebitur os eius calculo.

* Cogitationes consilij roborantur: & gubernaculis tractanda sunt bella.

* Ei, qui reuelat mysteria, & ambulat fraudulentem, & dilatât labia sua, ne commiscearis.

* Qui maledicit patri suo, & matri, extinguetur lucerna eius in medijs tenebris.

* Hereditas, ad quam festinatur in principio, in nouissimo benedictione carebit.

* Ne dicas: Reddam malum: expecta Dominum, & liberabit te.

* Abominatio est apud Dominum pondus & pondus: statera dolosa non est bona.

* A Domino diriguntur gressus viri: quis autem hominum intelligere potest viam suam?

* Ruina est homini deuorare sanctos, & post vota retractare.

* Dissipat impios rex sapiens, & incuruat super eos fornicem.

* Lucerna Domini spiraculum hominis, quæ inuestigat omnia secreta ventris.

* Misericordia, & veritas custodiunt regem, & roboratur clementia thronus eius.

* Exultatio iuuenum, fortitudo eorum: & dignitas senum canities.

* Liuidor vulneris absterget mala: & plaga in secretioribus ventris.

CAP. XXI.

SICUT diuisiones aquarum, ita cor regis in manu Domini: quocumque vo-

luerit, inclinabit illud.

* Omnis via viri recta sibi videtur: appendit autem corda Dominus.

* Facere misericordiam & iudicium, magis placet Domino, quàm victima.

* Exaltatio oculorum est dilatatio cordis: lucerna impiorum peccatum.

* Cogitationes robusti semper in abundantia: omnis autem piger semper in egestate est.

* Qui congregat thesauros lingua mendacij, vanus & excors est, & impingetur ad laqueos mortis.

* Rapina impiorum detrahent eos, quia noluerunt facere iudicium.

* Peruersa via viri, aliena est: qui autem mundus est, rectum opus eius.

* Melius est sedere in angulo domatis, quàm cum muliere litigiosa, & in domo communi.

* Anima impij desiderat malum, non miserebitur proximo suo.

* Multato pestilente sapietior erit paruulus: & si sectetur sapientem, sumet scientiam.

* Excogitat iustus de domo impij, vt detrahat impios a malo.

* Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis, & ipse clamabit, & non exaudietur.

* Munus absconditum extinguit iras: & donum in sinu indignationem maximam.

* Gaudium iusto est facere iudicium: & pavor operantibus iniquitatem.

* Vir, qui errauerit a via doctrinae, in coetu gigantum commorabitur.

* Qui diligit epulas, in egestate erit: qui amat vinum, & pingua, non ditabitur.

* Pro iusto datur impius: & pro rectis iniquus.

* Melius est habitare in terra deserta, quàm cum muliere rixosa & iracunda.

* Thesaurus desiderabilis, & oleum in habitaculo iusti: & imprudens homo dissipabit illud.

* Qui sequitur iustitiam & misericordiam, inueniet vitam, iustitiam, & gloriam.

* Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & destruxit robur fiducia eius.

Qui

* Qui custodit os suum, & linguā suam, 11
custodit ab angustijs animam suam.

* Superbus & arrogans vocatur indoctus, 14
qui in ira operatur superbiam.

* Desideria occidunt pigrum: noluerunt 15
enim quidquam manus eius operari: tota 16
die concupiscit & desiderat: qui autem iu-
stus est, tribuet, & non cessabit.

* Hostiæ impiorum abominabiles, quia 17
offeruntur ex scelere.

* Testis mendax peribit: vir obediens 18
loquetur victoriam.

* Vir impius procaciter obfirmat vultum 19
suum: qui autem rectus est, corrigit viam
suam.

* Non est sapientia, non est prudentia, 20
non est consilium contra Dominum.

* Equus paratur ad diem belli: Dominus 21
autem salutem tribuit.

C A P. XXII.

MELIUS est nomen bonum, quā di-
uitiæ multæ: super argentum & au-
rum, gratia bona.

* Diues, & pauper obtinuerunt sibi: 22
utriusque operator est Dominus.

* Callidus vidit malum, & abscondit se: 23
innocens pertransijt, & afflicus est damno.

* Finis modestiæ timor Domini, diuitiæ 24
& gloria & vita.

* Arma & gladij in via peruersi: custos 25
autem animæ suæ longe recedit ab eis.

* Proverbium est: Adolescens iuxta viam 26
suam, etiam cum senuerit, non recedet
ab ea.

* Diues pauperibus imperat: & qui ac- 27
cipit mutuum, seruus est fœnerantis.

* Qui seminat iniquitatem, metet mala, 28
& virga iræ suæ consummabitur.

* Qui pronus est ad misericordiam, bene- 29
dicetur: de panibus enim suis dedit pauperi.

Victoriam & honorem acquireret qui dat
munera: animam autem aufert accipien-
tium.

* Eijce derisorem, & exhibet cum eo iur- 30
gium, cessabuntq. causæ & contumeliæ.

* Qui diligit cordis munditiam, propter 31

gratiam labiorum suorum habebit ami-
cum regem.

* Oculi Domini custodiunt scientiam: 32
& supplantantur verba iniqui.

* Dicit piger: Leo est foris, in medio pla- 33
tearum occidendus sum.

* Fouea profunda, os alienæ: cui iratus 34
est Dominus, incidet in eam.

* Stultitia colligata est in corde pueri, &
virga disciplinæ fugabit eam.

* Qui calumniatur pauperem, vt augeat 35
diuitias suas, dabit ipse ditiori, & egebit.

* Inclina aurem tuam, & audi verba sa- 36
pientium: appone autem cor ad doctrinam
meam. quæ pulchra erit tibi, cum serua-
ueris eam in ventre tuo, & redundabit in
labijs tuis:

* Vt sit in Domino fiducia tua, vnde &
ostendi eam tibi hodie.

* Ecce descripsi eam tibi tripliciter, in- 37
cogitationibus & scientia: vt ostenderem
tibi firmitatem, & eloquia veritatis, respon-
dere ex his illis, qui miserunt te.

* Non facias violentiā pauperi, quia pau- 38
per est: neque conteras egenum in porta:

* quia iudicabit Dominus causam eius, &
configet eos, qui confixerunt animā eius.

* Noli esse amicus homini iracundo, ne- 39
que ambules cum viro furioso: ne forte
discas semitas eius, & sumas scandalum
animæ tuæ.

* Noli esse cum his, qui defigunt manus 40
suas, & qui vades se offerunt pro debitis: si
enim non habes vnde restituas, quid causæ
est vt tollat operimentum de cubili tuo?

* Ne transgrediaris terminos antiquos, 41
quos posuerunt patres tui.

* Vidisti virum velocē in opere suo? co- 42
ram regibus stabit, nec erit ante ignobiles.

C A P. XXIII.

QUANDO sederis vt comedas cū prin-
cipe, diligenter attende quæ apposita
sunt ante faciem tuam: & statue cultrum
in gutture tuo, si tamen habes in potesta-
te animam tuam, ne desideres de cibis
eius, in quo est panis mendacij.

*Noli laborare ut diceris : sed prudentiæ tuæ pone modum .

* Ne erigas oculos tuos ad opes , quas non potes habere : quia facient sibi pennas quasi aquilæ , & volabunt in cælum .

* Ne comedas cum homine inuido , & ne desideres cibos eius : quoniam in similitudinem arioli , & coniectoris , æstimat quod ignorat .

Comede & bibe , dicet tibi : & mens eius non est tecum .

* Cibos , quos comederas , euomes : & perdes pulchros sermones tuos .

* In auribus insipientium ne loquaris : quia despicient doctrinam eloquij tui .

* Ne attingas paruulorum terminos : & agrum pupillorum ne introeas :

* Propinquus enim illorum fortis est : & ipse iudicabit contra te causam illorum .

* Ingredietur ad doctrinam cor tuum : & aures tuæ ad verba scientiæ .

* Noli subtrahere a puero disciplinam : si enim percusseris eum virga , non morietur .

* Tu virga percuties eum : & animam eius de inferno liberabis .

* Fili mi , si sapiens fuerit animus tuus , gaudebit tecum cor meum : & exultabunt renes mei , cum locuta fuerint rectum labia tua .

* Non æmuletur cor tuum peccatores : sed in timore Domini esto tota die : quia habebis spem in nouissimo , & præstolatio tua non auferetur .

* Audi fili mi , & esto sapiens : & dirige in via animum tuum :

* Noli esse in conuiujs potatorum , nec in comessionibus eorum , qui carnes ad vescendum conferunt : quia vacantes potibus , & dantes symbola consumentur , & vestietur pannis dormitatio .

* Audi patrem tuum , qui genuit te : & ne contemnas cum senuerit mater tua .

* Veritatem eme , & noli vendere sapientiam , & doctrinam , & intelligentiam .

* Exultat gaudio pater iusti : qui sapientem genuit , lætabitur in eo .

* Gaudeat pater tuus , & mater tua , & exulter quæ genuit te .

* Præbe fili mi cor tuum mihi : & oculi tui vias meas custodiant .

* Fouea enim profunda est meretrix : & puteus angustus , aliena .

* Insidiatur in via quasi latro , & quos incautos viderit , interficiet .

* Cui vix ? cuius patri vix ? cui rixæ ? cui foueæ ? cui sine causa vulnera ? cui suffusio oculorum ?

* Nonne his , qui commorantur in vino , & student calicibus epotandis ?

* Ne intuearis vinum quando flauescit , cum splenduerit in vitro color eius : ingreditur blande , sed in nouissimo mordebit ut coluber , & sicut regulus venena diffundet .

* Oculi tui videbunt extraneas , & cor tuum loquetur peruersa .

* Et eris sicut dormiens in medio mari , & quasi sopitus gubernator , amisso clauo :

* & dices : Verberauerunt me , sed non dolui : traxerunt me , & ego non sensi : quando euigilabo , & rursus vina reperiam ?

C A P . XXXIII .

NE æmuleris viros malos , nec desideres esse cum eis : quia rapinas meditatur mens eorum , & fraudes labia eorum loquuntur .

* Sapientia ædificabitur domus , & prudentia roborabitur .

* In doctrina replebuntur cellaria , vniuersa substantia pretiosa & pulcherrima .

* Vir sapiens , fortis est : & vir doctus , robustus & validus .

* Quia cum dispositione initur bellum : & erit salus ubi multa consilia sunt .

* Excelsa stulto sapientia , in porta non aperiet os suum .

* Qui cogitat mala facere , stultus vocabitur .

* Cogitatio stulti peccatum est : & abominatio hominum detractor .

* Si desperaueris lassus in die angustiarum : imminuetur fortitudo tua .

* Erue eos, qui ducuntur ad mortem: & qui trahuntur ad interitum liberare ne cesses.

* Si dixeris: Vires non suppetunt: qui inspector est cordis, ipse intelligit, & seruato- rem animæ tuæ nihil fallit, reddetq. homi- ni iuxta opera sua.

* Comede, fili mi, mel, quia bonum est, & fauim dulcissimum gutturi tuo:

* Sic & doctrina sapientiæ animæ tuæ: quam cum inueneris, habebis in nouissimis spem, & spēs tua non peribit.

* Ne insidieris, & quæras impietatem in domo iusti, neque vates requiem eius.

* Septies enim cadet iustus, & resurget: impii autem corruent in malum.

* Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, & in ruina eius ne exultet cor tuum:

* ne forte videat Dominus, & displiceat ei, & auferat ab eo iram suam.

* Ne contendas cum pessimis, nec æmuleris impios: quoniam non habent futurorum spem mali, & lucerna impiorum extinguetur.

* Time Dominum, fili mi, & regem: & cum detractoribus non cōmisceris: quoniam repente consurget perditio eorum: & ruinam vtriusque quis nouit?

* Hæc quoque sapientibus: Cognoscere personam in iudicio non est bonum.

* Qui dicunt impio: Iustus es: maledicent eis populi, & detestabuntur eos tribus.

* Qui arguunt eum, laudabuntur: & super ipsos veniet benedictio.

* Labia deosculabitur, qui recta verba respondet.

* Præpara foris opus tuum, & diligenter exerce agrum tuum: ut postea ædifices domum tuam.

* Ne sis testis frustra contra proximum tuum: nec laces quemquam labijs tuis.

* Ne dicas: Quomodo fecit mihi, sic faciam ei: reddam unicuique secundum opus suum.

* Per agrum hominis pigri transiui, & per vineam viri stulti: & ecce totum repleuerant vitiæ, & operuerant superficiem eius spinæ, & maceria lapidum destructa erat.

* Quod cum vidissem, posui in corde meo, & exemplo didici disciplinam.

* Parum, inquam, dormies, modicum dormitabis, pauxillum manus conseres, ut quiescas: & veniet tibi quasi cursor egestas, & mendicitas quasi vir armatus.

C A P. XXV.

Hæ quoque parabolæ Salomonis, quas transtulerunt viri Ezechiae regis Iuda.

* Gloria Dei est celare verbum, & gloria regum inuestigare sermonem.

* Cælum sursum, & terra deorsum, & cor regum inscrutabile.

* Aufer rubiginem de argento, & egredietur vas purissimum:

* Aufer impietatem de vultu regis, & firmabitur iustitia thronus eius.

* Ne gloriosus appareas coram rege, & in loco magnorum ne steteris.

* Melius est enim ut dicatur tibi: Ascende huc; quam ut humilieris coram principe.

* Quæ viderunt oculi tui, ne proferas in iurgio cito: ne postea emendare non possis, cum dehonestaueris amicum tuum.

* Causam tuam tracta cum amico tuo, & secretum extraneo ne reueles: ne forte insultet tibi cum audierit, & exprobrare non cesset.

Gratia & amicitia liberant: quas tibi serua, ne exprobrabilis fias.

* Mala aurea in lectis argenteis, qui loquitur verbum in tempore suo.

* In auris aurea, & margaritum fulgens, qui arguit sapientem, & aurem obedientem.

* Sicut frigus niuis in die messis, ita legatus fidelis ei, qui misit eum, animam ipsius requiescere facit.

* Nubes, & ventus, & pluuia non sequentes, vir gloriosus, & promissa non complēs.

* Patientia lenietur princeps, & lingua mollis confringet duritiam.

* Mel inuenisti, comede quod sufficit tibi, ne forte satiatus euomas illud.

* Subtrahe pedem tuum de domo proximi tui, nequando satiatus oderit te.

* Iaculum, & gladius, & sagitta acuta, 11
homo qui loquitur contra proximum suū
falsum testimonium.

* Dens putridus, & pes lassus, qui sperat 19
super infideli in die angustiae, * & amittit 10
pallium in die frigoris.

Acetum in nitro, qui cantat carmina
cordi pessimo.

Sicut tinea vestimento, & vermis li-
gno: ita tristitia viri nocet cordi.

* Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si 11
sitierit, da ei aquam bibere: * prunas enim 11
congregabis super caput eius, & Dominus
reddet tibi.

* Ventus aquilo dissipat pluuias, & facies 11
tristis linguam detrahentem.

* Melius est sedere in angulo domatis, 14
quàm cum muliere litigiosa, & in domo
communi.

* Aqua frigida animæ sitienti, & nuncius 11
bonus de terra longinqua.

* Fons turbatus pede, & vena corrupta, 16
iustus cadens coram impio.

* Sicut qui mel multum comedit, non 17
est ei bonum: sic qui scrutator est maie-
statis, opprimetur a gloria.

* Sicut vrbs patens & absque murorum 18
ambitu, ita vir, qui non potest in loquen-
do cohibere spiritum suum.

C A P. XXVI.

QUOMODO nix in æstate, & pluuiæ in
messe: sic indecens est stulto gloria.

* Sicut auis ad alia transuolans, & passer 1
quò libet vadens: sic maledictum frustra
prolatum in quempiam superueniet.

* Flagellum equo, & camus asino, & vir- 3
ga in dorso imprudentium.

* Ne respondeas stulto iuxta stultitiam 4
suam, ne efficiaris ei similis.

* Responde stulto iuxta stultitiam suam, 5
ne sibi sapiens esse videatur.

* Claudus pedibus, & iniquitatem bibēs, 6
qui mittit verba per nuncium stultum.

* Quomodo pulchras frustra habet clau- 7
dus tibias: sic indecens est in ore stultorum
parabola.

* Sicut qui mittit lapidē in aceruum Mer-
curij: ita qui tribuit insipienti honorem.

* Quomodo si spina nascatur in manu
temulenti: sic parabola in ore stultorum.

* Iudicium determinat causas: & qui im-
ponit stulto silentium, iras mitigat.

* Sicut canis, qui reuertitur ad vomitum
suum, sic imprudens, qui iterat stultitiam
suam.

* Vidisti hominem sapientem sibi videri?
magis illo spem habebit insipiens.

* Dicit piger: Leo est in via, & leona in
itineribus: sicut ostium vertitur in cardine
suo, ita piger in lectulo suo.

* Abscondit piger manum sub ascella
sua, & laborat si ad os suum eam conuer-
terit.

* Sapientior sibi piger videtur septem
viris loquentibus sententias.

* Sicut qui apprehendit auribus canem,
sic qui transit impatiens, & commiscetur
rixæ alterius.

* Sicut noxius est qui mittit sagittas, &
lanceas in mortem: ita vir, qui fraudulen-
ter nocet amico suo: & cum fuerit depre-
hensus, dicit: Ludens feci.

* Cum defecerint ligna, extinguetur
ignis: & susurrone subtracto, iurgia con-
quiescent.

* Sicut carbones ad prunas, & ligna ad
ignem, sic homo iracundus suscitatur rixas.

* Verba susurronis quasi simplicia, & ipsa
perueniunt ad intima ventris.

* Quomodo si argento sordido ornare
velis vas fictile, sic labia tumentia cum pes-
simo corde sociata.

* Labijs suis intelligitur inimicus, cum
in corde tractauerit dolos.

* Quando submiserit vocem suam, ne
credideris ei: quoniam septem nequitiae
sunt in corde illius.

* Qui operit odium fraudulenter, reue-
labitur malitia eius in concilio.

* Qui fodit foueam, incidet in eam: &
qui voluit lapidem, reuertetur ad eum.

* Lingua fallax non amat veritatem: &
os lubricum operatur ruinas.

CAP. XXVII.

NE glories in crastinum, ignorans
quid superuentura pariat dies.

* Laudet te alienus, & non os tuum: ex-
traneus, & non labia tua.

* Graue est saxum, & onerosa arena: sed
ira stulti utroque grauior.

* Ira nō habet misericordiam, nec erum-
pens furor: & impetum concitati ferre
quis poterit?

* Melior est manifesta correptio, quā
amor absconditus.

* Meliora sunt vulnera diligentis, quā
fraudulenta oscula odientis.

* Anima saturata calcabit fauum: & ani-
ma esuriens etiam amarū pro dulci sumet.

* Sicut auis transmigrans de nido suo, sic
vir qui derelinquit locum suum.

* Vnguento & varijs odoribus delecta-
tur cor: & bonis amici consilijs anima dul-
coratur.

* Amicum tuum, & amicum patris tui ne
dimiseris: & domum fratris tui ne ingre-
diaris in die afflictionis tuæ.

Melior est vicinus iuxta, quā frater
procul.

* Stude sapientiæ fili mi, & lætifica cor
meum, ut possis exprobranti respondere
sermonem.

* Astutus videns malum, absconditus est:
paruuli transeuntes sustinuerunt dispendia.

* Tolle vestimentum eius, qui spondit
pro extraneo: & pro alienis, aufer ei pignus.

* Qui benedicit proximo suo voce gran-
di, de nocte consurgens maledicenti simi-
lis erit.

* Tecta perstillantia in die frigoris, & li-
tigiosa mulier comparantur: * qui retinet
eam, quasi qui ventum teneat, & oleum
dexteræ suæ vocabit.

* Ferrum ferro exacuitur, & homo exa-
cuit faciem amici sui.

* Qui seruat ficum; comedet fructus
eius: & qui custos est domini sui, glori-
ficabitur.

* Quomodo in aquis resplendent vultus

prospicientium, sic corda hominum mani-
festa sunt prudentibus.

* Infernus & perditio numquam im-
plentur: similiter & oculi hominum insa-
tiabiles:

* Quomodo probatur in conflatorio ar-
gentum, & in fornace aurum: sic probatur
homo ore laudantis.

Cor iniqui inquit mala, cor autem re-
ctum inquit scientiam.

* Si contuderis stultum in pila quasi pti-
fanus feriente desuper pilo, non auferetur
ab eo stultitia eius.

* Diligenter agnosce vultum pecoris tui,
tuosq. greges considera:

* Non enim habebis iugiter potestatem:
sed corona tribuetur in generationē & ge-
nerationem.

* Aperta sunt prata, & apparuerunt her-
bæ virentes, & collecta sunt fœna de mon-
tibus.

* Agni ad vestimentum tuum: & hædi,
ad agri pretium.

* Sufficiat tibi lac caprarum in cibos tuos,
& in necessaria domus tuæ: & ad victum
ancillis tuis.

CAP. XXVIII.

FVGIT impius, nemine persequente: iu-
stus autem quasi leo confidens, absque
terrore erit.

* Propter peccata terræ multi principes
eius: & propter hominis sapientiam, & ho-
rum scientiam quæ dicuntur, vita ducis
longior erit.

* Vir pauper calumniatus pauperes, si-
milis est imbri vehementi, in quo paratur
fames.

* Qui derelinquunt legem, laudant im-
pium: qui custodiunt, succenduntur con-
tra eum.

* Viri mali non cogitant iudicium: qui
autem inquirunt Dominum, animadu-
erunt omnia.

* Melior est pauper ambulans in simpli-
citate sua, quā diues in prauis itineribus.

* Qui custodit legem, filius sapiens est:

qui autem comessatores pascit, confundit patrem suum.

* Qui coaceruat diuitias vsuris & scœnore, liberali in pauperes congregat eas.

* Qui declinat aures suas ne audiat legem, oratio eius erit execrabilis.

* Qui decipit iustos in via mala, in interitu suo corrueat: & simplices possidebunt bona eius.

* Sapiens sibi videtur vir diues: pauper autem prudens scrutabitur eum.

* In exultatione iustorum multa gloria est: regnantibus impijs ruinæ hominum.

* Qui abscondit scelera sua, non dirigitur: qui autem confessus fuerit, & reliquerit ea, misericordiam consequetur.

* Beatus homo, qui semper est pauidus: qui vero mentis est duræ, corrueat in malum.

* Leo rugiens, & vrsus esuriens, princeps impius super populum pauperem.

* Dux indigens prudentia, multos opprimet per calumniam: qui autem odit auaritiam, longi fient dies eius.

* Hominem, qui calumniatur animæ sanguinem, si vsque ad lacum fugerit, nemo sustinet.

* Qui ambulat simpliciter, saluus erit: qui peruerlis graditur vijs, concidet semel.

* Qui operatur terram suam, satiabitur panibus: qui autem sectatur otium, replebitur egestate.

* Vir fidelis multum laudabitur: qui autem festinat ditari, non erit innocens.

* Qui cognoscit in iudicio faciem, non benefacit: iste & pro buccella panis deserit veritatem.

* Vir, qui festinat ditari, & alijs inuidet, ignorat quod egestas superueniet ei.

* Qui corripit hominem, gratiam postea inueniet apud eum magis quam ille, qui per linguæ blandimenta decipit.

* Qui subtrahit aliquid a patre suo, & a matre: & dicit hoc non esse peccatum, particeps homicidæ est.

* Qui se iactat, & dilatat, iurgia concitat: qui vero sperat in Domino, sanabitur.

* Qui confidit in corde suo, stultus est:

qui autem graditur sapienter, ipse saluabitur.

17 * Qui dat pauperi, non indigebit: qui despicit deprecantem, sustinebit penuriam.

18 * Cum surrexerint impij, abscondentur homines: cum illi perierint, multiplicabuntur iusti.

C A P . . X X I X .

1 **V**IRGO, qui corripientem dura ceruice contemnit, repentinus ei superueniet interitus: & eum sanitas non sequetur.

2 * In multiplicatione iustorum latabitur vulgus: cum impij sumpserint principatum, gemet populus.

3 * Vir, qui amat sapientiam, lætificat patrem suum: qui autem nutrit scorta, perdet substantiam.

4 * Rex iustus erigit terram, vir auarus destruet eam.

5 * Homo, qui blandis, fictisq. sermonibus loquitur amico suo, retē expandit gressibus eius.

6 * Peccantem virum iniquum inuoluet laqueus: & iustus laudabit atque gaudebit.

7 * Nouit iustus causam pauperum: impius ignorat scientiam.

8 * Homines pestilentes dissipant ciuitatem: sapientes vero auertunt furorem.

9 * Vir sapiens, si cum stulto contenderit, siue irascatur, siue rideat, non inueniet requiem.

10 * Viri sanguinem oderunt simplicem: iusti autem quærunt animam eius.

11 * Totum spiritum suum profert stultus: sapiens differt, & reseruat in posterum.

12 * Princeps, qui libenter audit verba mendacij, omnes ministros habet impios.

13 * Pauper, & creditor obuierunt sibi: vtriusque illuminator est Dominus.

14 * Rex, qui iudicat in veritate pauperes, thronus eius in æternum firmabitur.

15 * Virga atque correptio tribuit sapientiam: puer autem, qui dimittitur voluntati suæ, confundit matrem suam.

16 * In multiplicatione impiorum multiplicabuntur scelera: & iusti ruinas eorum videbunt.

* Erudi filium tuum, & refrigerabit te, & dabit delicias animæ tuæ.

* Cum prophetia defecerit, dissipabitur populus: qui vero custodit legē, beatus est.

* Seruus verbis non potest erudiri: quia quod dicis intelligit, & respondere contemnit.

* Vidisti hominem velocem ad loquendum? stultitia magis speranda est, quam illius correptio.

* Qui delicate a pueritia nutrit seruum suum, postea sentiet eum contumacem.

* Vir iracundus prouocat rixas: & qui ad indignandum facilis est, erit ad peccandum procliuior.

* Superbum sequitur humilitas: & humilem spiritu suscipiet gloria.

* Qui cum fure participat, odit animam suam: adiurantem audit, & non indicat.

* Qui timet hominem, cito corruet: qui sperat in Domino, subleuabitur.

* Multi requirunt faciem principis: & iudicium a Domino egreditur singulorum.

* Abominantur iusti virum impium: & abominatur impij eos, qui in recta sunt via.

Verbum custodiens filius, extra perditionem erit.

C A P. XXX.

VERBA Congregantis filij Vomentis. Visio, quam locutus est vir, cum quo est Deus, & qui Deo secum morante confortatus, ait:

* Stultissimus sum virorum, & sapientia hominum non est mecum.

* Non didici sapientiam, & non noui scientiam sanctorum.

* Quis ascendit in cælum atque descendit? quis continuit spiritum in manibus suis? quis colligauit aquas quasi in vestimēto? quis suscitauit omnes terminos terræ? quod nomen est eius, & quod nomen filij eius, si nosti?

* Omnis sermo Dei ignitus, clypeus est sperantibus in se: ne addas quidquam verbis illius, & arguaris inueniarisq. mendax.

* Duo rogaui te, ne deneges mihi ante-

quam moriar:

* Vanitatem, & verba mendacia longe fac a me:

Mendicitatem, & diuitias ne dederis mihi: tribue tantum victui meo necessaria:

* ne forte satiatus illiciar ad negandum, & dicam: Quis est Dominus? aut egestate compulsus furer, & periurem nomen Dei mei.

* Ne accuses seruum ad Dominum suū, ne forte maledicat tibi, & corruas.

* Generatio, quæ patri suo maledicit, & quæ matri suæ non benedicit.

* Generatio, quæ sibi munda videtur, & tamen non est lota a sordibus suis.

* Generatio, cuius excelsi sunt oculi, & palpebræ eius in alta surrectæ.

* Generatio, quæ pro dentibus gladios habet, & commandit molaribus suis, vt comedat inopes de terra, & pauperes ex hominibus.

* Sanguisugæ duæ sunt filiæ, dicentes: Affer, Affer.

Tria sunt insaturabilia, & quartū, quod numquam dicit: Sufficit.

* Infernus, & os vuluæ, & terra, quæ non satiatur aqua: ignis vero numquam dicit: Sufficit.

* Oculum, qui subsannat patrem, & qui despicit partum matris suæ, effodiant eum corui de torrentibus, & comedant eum filij aquilæ.

* Tria sunt difficilia mihi, & quartum penitus ignoro:

* Viam aquilæ in cælo, viam colubri super petram, viam naui in medio mari, & viam viri in adolescentia.

* Talis est & via mulieris adulteræ, quæ comedit, & tergens os suum dicit: Non sum operata malum.

* Per tria mouetur terra, & quartum non potest sustinere:

* Per seruum cum regnauerit: per stultum cum saturatus fuerit cibo: per odiosam mulierem cū in matrimonio fuerit assumpta: & per ancillam cum fuerit heres dominæ suæ.

* Quattuor sunt minima terræ, & ipsa sunt sapientiora sapientibus.

* Formica, populus infirmus, qui præparat in messe cibum sibi: * lepusculus, plebs inualida, qui collocat in petra cubile suum: * regem locusta non habet, & egreditur vniuersa per turmas suas: * stellio manibus nititur, & moratur in ædibus regis.

* Tria sunt, quæ bene gradiuntur, & quartum, quod incedit feliciter:

* Leo fortissimus bestiarum, ad nullius pauebit occursum: * gallus succinctus lumbos: & aries: nec est rex, qui resistat ei.

* Est qui stultus apparuit postquam eleuatus est in sublime: si enim intellexisset, ori suo imposuisset manum.

* Qui autem fortiter premit vbera ad eliciendum lac, exprimit butyrum: & qui vehementer emungit, elicit sanguinem: & qui prouocat iras, producit discordias.

C A P. XXXI.

VERBA Lamuelis regis. Visio, qua erudiuit eum mater sua.

* Quid dilecte mi, quid dilecte vteri mei, quid dilecte votorum meorum?

* Ne dederis mulieribus substantiam tuam, & diuitias tuas ad delendos reges.

* Noli regibus, o Lamuel, noli regibus dare vinum: quia nullum secretum est vbi regnat ebrietas. * & ne forte bibant, & obliuiscantur iudiciorum, & mutent causam filiorum pauperis.

* Date siceram incoerentibus, & vinum his, qui amaro sunt animo: * bibant, & obliuiscantur egestatis suæ, & doloris sui non recordentur amplius.

* Aperi os tuum muto, & causis omnium filiorum qui pertranseunt: * aperi os tuum, decerne quod iustum est, & iudica inopem & pauperem.

* Mulierem fortem quis inueniet? procul, & de ultimis finibus pretium eius.

* Confidit in ea cor viri sui, & spolijs

non indigebit.

* Reddet ei bonum, & non malum, omnibus diebus vitæ suæ.

* Quæsiuit lanam & linum, & operata est consilio manuum suarum.

* Facta est quasi nauis institoris, de longe portans panem suum.

* Et de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis, & cibaria ancillis suis.

* Considerauit agrum, & emit eum: de fructu manuum suarum plantauit vineam.

* Accinxit fortitudine lumbos suos, & roborauit brachium suum.

* Gustauit, & vidit quia bona est negotiatio eius: non extinguetur in nocte lucerna eius.

* Manum suam misit ad fortia, & digiti eius apprehenderunt fuscum.

* Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem.

* Non timebit domui suæ a frigoribus niuis: omnes enim domestici eius vestiti sunt duplicibus.

* Stragulatam vestem fecit sibi: byssus, & purpura indumentum eius.

* Nobilis in portis vir eius, quando sederit cum senatoribus terræ.

* Sindonem fecit, & vendidit, & cingulum tradidit Chananæo.

* Fortitudo & decor indumentum eius, & ridebit in die nouissimo.

* Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua eius.

* Considerauit semitas domus suæ, & panem otiosa non comedit.

* Surrexerunt filij eius, & beatissimam prædicauerunt: vir eius, & laudauit eam.

* Multæ filiæ congregauerunt diuitias: tu supergressa es vniuersas.

* Fallax gratia, & vana est pulchritudo: mulier timens Dominum ipsa laudabitur.

* Date ei de fructu manuum suarum: & laudent eam in portis opera eius.

ECCLESIASTES,

Qui ab Hebræis

COHELETH APPELLATUR.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Ecclesiastæ, filij Dauid, regis Ierusalem. Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes: vanitas vanitatum, & omnia vanitas. Quid habet amplius homo de vniuerso labore suo, quo laborat sub sole? Generatio præterit, & generatio aduenit: terra autem in æternũ stat. Oritur sol, & occidit, & ad locum suum reuertitur: ibiq. renascens, gyrat per Meridiem, & flectitur ad Aquilonẽ: lustrans vniuersa in circuitu pergit spiritus, & in circulos suos reuertitur. Omnia flumina intrant in mare, & mare non redundat: ad locum, vnde exeunt flumina, reuertuntur vt iterum fluant. Cunctæ res difficiles: nõ potest eas homo explicare sermone. Non saturatur oculus visu, nec auris auditu impletur. Quid est quod fuit? ipsum quod futurum est. Quid est quod factum est? ipsum quod faciendum est. Nihil sub sole nouum, nec valet quisquã dicere: Ecce hoc recens est: iam enim præcessit in sæculis, quæ fuerunt ante nos. Non est priorum memoria: sed nec eorum quidẽ, quæ postea futura sunt, erit recordatio apud eos, qui futuri sunt in nouissimo. Ego Ecclesiastes fui rex Israel in Ierusalem, & proposui in animo meo quærere & inuestigare sapienter de omnibus, quæ fiunt sub sole. Hanc occupationẽ pessimam dedit Deus filiis hominum, vt occuparentur in ea. Vidi cuncta, quæ fiunt sub sole, & ecce vniuersa vanitas, & afflictio spiritus. Peruersi difficile corriguntur, & stultorum infinitus est numerus. Locutus sum in corde meo, dicẽs: Ecce magnus effectus sum, & præcessi omnes sapientia, qui fuerunt ante me in Ierusalem: & mens mea con-

templata est multa sapienter, & didici. Dedi. cor meum vt scirem prudentiã, arque doctrinam, erroresq. & stultitiã: & agnou quod in his quoque esset labor, & afflictio spiritus, eo quod in multa sapientia multa sit indignatio: & qui addit scientiam, addit & laborem.

CAP. II.

DIXI ego in corde meo: Vadam, & affluam delicijs, & fruam bonis. Et vidi quod hoc quoque esset vanitas. Risum reputaui errorẽ: & gaudio dixi: Quid frustra deciperis? Cogitaui in corde meo abstrahere a vino carnem meam, vt animum meũ transferrẽ ad sapientiam, deuitaremq. stultitiã, donec viderem quid esset vtile filiis hominum: quo facto opus est sub sole numero dierum vitæ suæ. Magnificaui opera mea, ædificaui mihi domos, & plantaui vineas, feci hortos, & pomaria, & conseui ea cuncti generis arboribus, & extruxi mihi piscinas aquarum, vt irrigarem siluam lignorũ germinantium, possedi seruos & ancillas, multamq. familiam habui: armenta quoque, & magnos ouium greges vltra omnes qui fuerunt ante me in Ierusalem: coaceruaui mihi argentum, & aurum, & substantias regum, ac prouinciarum: feci mihi cantores, & cantatrices, & delicias filiorum hominum, scyphos, & vrceos in ministerio ad vina fundenda: & supergressus sum opibus omnes, qui ante me fuerunt in Ierusalẽ: sapientia quoque perseueravit mecum. Et omnia, quæ desiderauerunt oculi mei, non negaui eis: nec prohibui cor meum quin omni voluptate frueretur, & oblectaret se in his, quæ præparaueram: & hanc ratus sum partem

partem meam, si vterer labore meo. * Cumq. me conuertissem ad vniuersa opera, quæ fecerant manus meæ, & ad labores, in quibus frustra sudaueram, vidi in omnibus vanitatem & afflictionem animi, & nihil permanere sub sole. * Transiui ad contemplandam sapientiam, erroresq. & stultitiam (quid est, inquam, homo, vt sequi possit regem Factorem suum?) * & vidi quod tantum præcederet sapientia stultitiam, quantum differet lux a tenebris. * Sapientis oculi in capite eius: stultus in tenebris ambulat & didici quod vnus vtriusque esset interitus. * Et dixi in corde meo: Si vnus & stulti & meus occasus erit, quid mihi prodest quod maiorem sapientiæ dedi operam? Locutusq. cum mente mea, animaduerti quod hoc quoque esset vanitas. * Non enim erit memoria sapientis similiter vt stulti in perpetuum, & futura tempora obliuione cuncta pariter operient: moritur doctus similiter vt indoctus. * Et idcirco tædedit me vitæ meæ videntem mala vniuersa esse sub sole, & cuncta vanitatem & afflictionem spiritus. * Rursus derelictus sum omnem industriam meam, qua sub solè studiosissime laboraui, habiturus heredem post me, quem ignoro, vtrum sapiens an stultus futurus sit, & dominabitur in laboribus meis, quibus desudavi & sollicitus fui. & est quidquam tam vanum? * Vnde cessauit, renunciauitq. cor meum vltra laborare sub sole. * Nam cum alius laboret in sapientia, & doctrina, & sollicitudine, homini otioso quæsitæ dimittit: & hoc ergo, vanitas, & magnum malum. * Quid enim proderit homini de vniuerso labore suo, & afflictione spiritus, qua sub sole cruciatus est? * Cuncti dies eius doloribus & ærumnis pleni sunt, nec per noctem mente requiescit: & hoc nonne vanitas est? * Nonne melius est comedere & bibere, & ostendere animæ suæ bona de laboribus suis? & hoc de manu Dei est. * Quis ita deuorabit, & delicijs affluet vt ego? * Homini bono in conspectu suo dedit Deus sapientiam, & scientiam, & lætitiā: peccatori autem dedit afflictionem, & curam su-

perfluam, vt addat, & congreget, & tradat ei qui placuit Deo: sed & hoc vanitas est, & cassa sollicitudo mentis.

IT A L I U O Q U I I .
C A P . I I I .

OMNIA tempus habent, & suis spatijs transeunt vniuersa sub cælo.

* Tempus nascendi, & tempus moriendi.

* Tempus plantandi, & tempus euellendi quod plantatum est.

* Tempus occidendi, & tempus sanandi:

* Tempus destruendi, & tempus aedificandi.

* Tempus flendi, & tempus ridendi.

* Tempus plangendi, & tempus saltandi.

* Tempus spargendi lapides, & tempus colligendi.

* Tempus amplexandi, & tempus longè fieri ab amplexibus.

* Tempus acquirendi, & tempus perdendi.

* Tempus custodiendi, & tempus abiiciendi.

* Tempus scindendi, & tempus consuendi.

* Tempus tacendi, & tempus loquendi.

* Tempus dilectionis, & tempus odij.

* Tempus belli, & tempus pacis.

* Quid habet amplius homo de labore suo?

* Vidi afflictionem, quam dedit Deus filiis hominum, vt distendantur in ea.

* Cuncta fecit bona in tempore suo, & mundum tradidit disputationi eorum, vt non inueniat homo opus, quod operatus est Deus ab

initio vsque ad finem. * Et cognoui quod non esset melius nisi lætari, & facere bene

in vita sua. * Omnis enim homo, qui comedit & bibit, & videt bonum de labore

suo, hoc donum Dei est. * Didici quod omnia opera, quæ fecit Deus, perseverent in

perpetuum: non possumus eis quidquam addere, nec auferre, quæ fecit Deus vt timeatur.

* Quod factum est, ipsum permanet: quæ futura sunt, iam fuerunt: & Deus

instaurat quod abiit. * Vidi, sub sole in loco iudicij impietatem, & in loco iustitiæ

iniquitatem. * Et dixi in corde meo: Iustum, & impium iudicabit Deus, & tempus

omnis

omnis rei tunc erit. * Dixi in corde meo
de filiis hominum, vt probaret eos Deus,
& ostenderet similes esse bestiis. * Idcirco
vnus interitus est hominis, & iumentorum,
& æqua vtriusque conditio: sicut moritur
homo, sic & illa moriuntur: similiter spi-
rant omnia, & nihil habet homo iumento
amplius: cuncta subiacent vanitati, & om-
nia pergunt ad vnum locum: de terra fa-
cta sunt, & in terram pariter reuertuntur.
* Quis nouit si spiritus filiorum Adam ascen-
dat sursum, & si spiritus iumentorum de-
scendat deorsum? * Et deprehendi nihil ef-
se melius quàm lætari hominem in opere
suo, & hanc esse partem illius. Quis enim
eum adducet, vt post se futura cognoscat?

CAP. IIII.

VERTI me ad alia, & vidi calumnias,
quæ sub sole geruntur, & lacrymas
innocentium, & neminem consolatorem:
nec posse resistere eorum violentiæ, cun-
ctorum auxilio destitutos. * Et laudaui ma-
gis mortuos, quàm viuentes: * & felicio-
rem vtroque iudicaui, qui necdum natus est,
nec vidit mala quæ sub sole fiunt. * Rursum
contemplatus sum omnes labores homi-
num, & industrias animaduerti patere in-
uidiæ proximi: & in hoc ergo vanitas, &
cura superflua est. * Stultus complicat ma-
nus suas, & comedit carnes suas, dicens:
* Melior est pugillus cum requie, quàm ple-
na vtraque manus cum labore, & afflictio-
ne animi. * Considerans reperi & aliam va-
nitatem sub sole: vnus est, & secundum non
habet, non filium, non fratrem, & tamen
laborare non cessat, nec satiantur oculi eius
diuitijs: nec recogitat, dicens: Cui laboro,
& fraudo animam meam bonis? in hoc
quoque vanitas est, & afflictio pessima. * Me-
lius est ergo duos esse simul, quàm vnum:
habent enim emolumentum societatis suæ:
* si vnus ceciderit, ab altero fulcietur. vñ so-
li: quia cum ceciderit, non habet subleuan-
tem se. * Et si dormierint duo, fouebun-
tur mutuo: vnus quomodo calefiet? * Et si
quispiã præualuerit contra vnum, duo re-

sistunt ei: funiculus triplex difficile rūpitur.
* Melior est puer pauper & sapiens, rege se-
ne & stulto, qui nescit prauidere in po-
sterum. * Quod de carcere, catenisq. inter-
dum quis egrediatur ad regnum: & alius
natus in regno, inopia consumatur. * Vi-
di cunctos viuentes, qui ambulant sub sole
cum adolescente secundo, qui consurget
pro eo. * Infinitus numerus est populi om-
nium, qui fuerunt ante eum: & qui postea
futuri sunt, non lætabuntur in eo. sed &
hoc, vanitas & afflictio spiritus. * Custodi
pedem tuum ingrediens domum Dei, &
appropinqua vt audias. Multo enim me-
lior est obedientia, quàm stultorum victi-
mæ, qui nesciunt quid faciunt mali.

CAP. V.

NE temere quid loquaris, neque cor
tuum sit velox ad proferendum ser-
monem coram Deo. Deus enim in calo,
& tu super terrâ: idcirco sint pauci sermo-
nes tui. * Multas curas sequuntur somnia,
& in multis sermonibus inuenietur stulti-
tia. * Si quid vouisti Deo, ne moreris red-
dere: displicet enim ei infidelis & stulta pro-
missio. sed quodcūque voueris, redde: * mul-
toq. melius est non vouere, quàm post vo-
tum promissa non reddere. * Ne dederis
os tuum vt peccare facias carnem tuam: ne-
que dicas coram angelo: Nō est prouiden-
tia: ne forte iratus Deus contra sermones
tuos, dissipet cuncta opera manuum tua-
rum. * Vbi multa sunt somnia, plurimæ
sunt vanitates, & sermones innumeri: tu
vero Deum time. * Si videris calumnias ege-
norum, & violenta iudicia, & subuerti
iustitiam in prouincia, non mireris super
hoc negotio: quia excelso excelsior est
alius, & super hos quoque eminentiores
sunt alij, & insuper vniuersæ terræ rex im-
perat seruienti. * Auarus nō implebitur pe-
cunia: & qui amat diuitias, fructum non
capiet ex eis: & hoc ergo vanitas. * Vbi
multæ sunt opes, multi & qui comedunt
eas. Et quid prodest possessori, nisi quod cer-
nit diuitias oculis suis? * Dulcis est somnus
operan-

operanti, siue parum, siue multum comedat: saturitas autem diuitis non finit eum dormire. * Est & alia infirmitas pessima; quam vidi sub sole: diuitiæ conseruatae in malum domini sui. * Pereunt enim in afflictione pessima: generauit filiū, qui in summa egestate erit. * Sicut egressus est nudus de vtero matris suæ, sic reuertetur, & nihil auferet secum de labore suo. * Miserabilis prorsus infirmitas: quo modo venit, sic reuertetur. Quid ergo prodest ei quod laborauit in ventum? * Cunctis diebus vitæ suæ comedit in tenebris & in curis multis, & in ærumna atque tristitia. * Hoc itaque visum est mihi bonum vt comedat quis, & bibat, & fruatur lætitia ex labore suo, quo laborauit ipse sub sole numero dierum vitæ suæ, quos dedit ei Deus, & hæc est pars illius. * Et omni homini, cui dedit Deus diuitias, atque substantiam, potestatemq. ei tribuit vt comedat ex eis, & fruatur parte sua, & lætetur de labore suo: hoc est donum Dei. * Non enim satis recordabitur dierum vitæ suæ, eo quod Deus occupet delicijs cor eius.

CAP. VI.

EST & aliud malum, quod vidi sub sole, & quidem frequens apud homines: * Vir, cui dedit Deus diuitias, & substantiam, & honorem, & nihil deest animæ suæ ex omnibus, quæ desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus vt comedat ex eo, sed homo extraneus vorabit illud. hoc vanitas, & miseria magna est. * Si genuerit quippiam centum liberos, & vixerit multos annos, & plures dies ætatis habuerit, & anima illius non vtatur bonis substantiæ suæ, sepulturaq. careat: de hoc ego pronuncio quod melior illo sit abortiuus. * Frustra enim venit, & pergit ad tenebras, & obliuione delebitur nomen eius. * Non vidit solem, neque cognouit distantiam boni & mali: * etiam si duobus millibus annis vixerit, & non fuerit perfruitus bonis: nonne ad vnū locum properant omnia? * Omnis labor hominis in ore eius: sed anima eius non

implebitur. * Quid habet amplius sapiens a stulto? & quid pauper nisi vt pergat illuc, vbi est vita? * Melius est videre quod cupias, quàm desiderare quod nescias. sed & hoc vanitas est, & præsumptio spiritus. * Qui futurus est, iam vocatum est nomen eius: & scitur quod homo sit, & non possit contra fortiorem se in iudicio contendere. * Verba sunt plurima, multamq. in disputando habentia vanitatem.

CAP. VII.

QVID necesse est homini maiora se querere, cum ignoret quid conducatur sibi in vita sua numero dierum peregrinationis suæ, & tempore, quod velut vmbra præterit? Aut quis ei poterit indicare quid post eum futurum sub sole sit? * Melius est nomen bonum, quàm vnguenta pretiosa: & dies mortis die natiuitatis. * Melius est ire ad domum luctus, quàm ad domum conuiuij: in illa enim finis cunctorum admoetur hominum, & viuens cogitat quid futurum sit. * Melior est ira risu: quia per tristitiam vultus corrigitur animus delinquentis. * Cor sapientium vbi tristitia est, & cor stultorum vbi lætitia. * Melius est a sapiente corripui, quàm stultorum adulatione decipi. * quia sicut sonitus spinarum ardentium sub olla, sic risus stulti: sed & hoc vanitas. * Calumniæ cōturbat sapientē, & perdet robur cordis illius. * Melior est finis orationis, quàm principium. Melior est patiens arrogante. * Ne sis velox ad irascendum: quia ira in sinu stulti requiescit. * Ne dicas: Quid putas causæ est quod priora tēpora meliora fuere quàm nunc sunt? stulta enim est huiusce modi interrogatio. * Vtilior est sapiētia cum diuitijs, & magis prodest videntibus solem. * Sicut enim protegit sapientia, sic protegit pecunia. hoc autem plus habet eruditio & sapientia, quod vitam tribuunt possessori suo. * Considera opera Dei, quod nemo possit corrigere quem ille despexerit. * In die bona fructus bonis, & malam diem præcaue. sicut enim hanc, sic & illā fecit Deus, vt non inueniat homo contra eum iustas queri-

querimonias. * Hæc quoque vidi in diebus
vanitatis meæ: iustus perit in iustitia sua, &
impius multo vixit tempore in malitia sua.

* Noli esse iustus multum: neque plus fa-
pias quàm necesse est, ne obstupescas.

* Ne impie agas multum: & noli esse
stultus, ne moriaris in tempore non tuo.

* Bonum est te sustentare iustum, sed &
ab illo ne subtrahas manum tuam: quia
qui timet Deum, nihil negligit. * Sapientia
confortauit sapientem super decem prin-
cipes ciuitatis. * Non est enim homo iustus
in terra, qui faciat bonum, & non peccet.

* Sed & cunctis sermonibus, qui dicuntur,
ne accommodes cor tuum: ne forte audias
seruum tuum maledicentem tibi. * scit enim
conscientia tua, quia & tu crebro maledi-
xisti alijs. * Cuncta tentauit in sapientia. Di-
xi: Sapiens efficiar: & ipsa longius recessit
a me. * multo magis quàm erat: & alta pro-
funditas, quis inueniet eam? * Lustraui vni-
uersa animo meo, vt scirem, & considerare,
& quærerem sapientiam, & rationem: & vt
cognoscerem impietatem stulti, & errorem
imprudentium: & inueni amariorem mor-
te mulierem, quæ laqueus venatorum est, &
sagina cor eius, vincula sunt manus illius.
qui placet Deo, effugiet illam: qui autem
peccator est, capietur ab illa. * Ecce hoc in-
ueni, dixit Ecclesiastes, vnum & alterum, vt
inuenirem rationem, * quam adhuc quærit
anima mea, & non inueni. Virum de mille
vnum reperi, mulierem ex omnibus non
inueni. * Solummodo hoc inueni, quod fe-
cerit Deus hominem rectum, & ipse se in-
finitis miscuerit quæstionibus: Quis talis
vt sapiens est? & quis cognouit solutio-
nem verbi?

CAP. VIII.

SAPIENTIA hominis lucet in vultu eius,
& potentissimus faciem illius commu-
rabit. * Ego os regis obseruo, & præcepta
iuramenti Dei. * Ne festines recedere a facie
eius, neque permaneas in opere malo: quia
omne, quod voluerit, faciet: & sermo illius
potestate plenus est: nec dicere ei quisquā

potest: Quare ita facis? * Qui custodit præ-
ceptum, non experietur quidquam mali.
Tempus & responsionem cor sapientis in-
telligit. * Omni negotio tempus est, & op-
portunitas, & multa hominis afflictio: quia
ignorat præterita, & futura nullo scire po-
test nuncio. * Non est in hominis potestate
prohibere spiritum, nec habet potestatem
in die mortis, nec finitur quiescere ingruen-
te bello, neque saluabit impietas impium.
* Omnia hæc consideraui, & dedi cor meum
in cunctis operibus, quæ fiunt sub sole. In-
terdum dominatur homo homini in ma-
lum suum. * Vidi impios sepultos: qui
etiam cum adhuc viuerent, in loco sancto
erant, & laudabantur in ciuitate quasi ius-
torum operum. sed & hoc vanitas est.

* Etenim quia non profertur cito contra
malos sententia, absque timore vllō filij
hominum perpetrant mala. * Attamen pec-
cator ex eo quod centies facit malum, &
per patientiam sustentatur, ego cognoui
quod erit bonum timentibus Deum, qui
verentur faciem eius. * Non sit bonum im-
pio, nec prolongentur dies eius, sed quasi
umbra transeant qui non timent faciem Do-
mini. * Est & alia vanitas, quæ fit super ter-
ram. sunt iusti, quibus mala proueniunt,
quasi opera egerint impiorum: & sunt im-
pii, qui ita securi sunt, quasi iustorum facta
habeant. sed & hoc vanissimum iudico.

* Laudaui igitur lætitiā quod non esset
homini bonum sub sole, nisi quod come-
deret, & biberet, atque gauderet: & hoc so-
lum secum auferret de labore suo in die-
bus vitæ suæ, quos dedit ei Deus sub sole.

* Et apposui cor meum vt scirem sapien-
tiam, & intelligerem distentionem, quæ ver-
satur in terra: est homo, qui diebus & no-
ctibus somnum non capit oculis. * Et intel-
lexi quod omnium operum Dei nullā pos-
sit homo inuenire rationem eorum, quæ
fiunt sub sole: & quanto plus laborauerit
ad quærendum, tanto minus inueniat: etiam
si dixerit sapiens se nosse, non poterit re-
perire.

C A P . I X .

OMNIA hæc tractavi in corde meo, ut curiose intelligerem: Sunt iusti atque sapientes, & opera eorum in manu Dei: & tamen nescit homo utrum amore, an odio dignus sit: sed omnia in futurum servantur incerta, eo quod vniuersa æque eueniant iusto & impio, bono & malo, mundo & immundo, immolanti victimas, & sacrificia contemnenti. sicut bonus, sic & peccator: ut periurus, ita & ille qui verum deierat. Hoc est pessimum inter omnia, quæ sub sole fiunt, quia eadem cunctis eueniunt. unde & corda filiorum hominum implentur malitia, & contemptu in vita sua, & post hæc ad inferos deducuntur. Nemo est qui semper viuatur, & qui huius rei habeat fiduciam: melior est canis viuus leone mortuo. Viuentes enim sciunt se esse morituros, mortui vero nihil nouerunt amplius, nec habent ultra mercedem: quia obliuioni tradita est memoria eorum. Amor quoque, & odium, & inuidiæ simul perierunt, nec habent partem in hoc sæculo, & in opere, quod sub sole geritur. Vade ergo & comede in lætitia panem tuum, & bibe cum gaudio vinum tuum: quia Deo placent opera tua. Omni tempore sint vestimenta tua candida, & oleum de capite tuo non deficiat. Perfrue vita cum vxore, quam diligis, cunctis diebus vitæ instabilitatis tuæ, qui dati sunt tibi sub sole omni tempore vanitatis tuæ: hæc est enim pars in vita, & in labore tuo, quo laboras sub sole. Quodcumque facere potest manus tua, instanter operare: quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud inferos, quo tu properas. Verti me ad aliud, & vidi sub sole, nec velocium esse cursum, nec fortium bellum, nec sapientium panem, nec doctorum diuitias, nec artificum gratiam: sed tēpus, casumq. in omnibus. Nescit homo finem suum: sed sicut pisces, capiuntur hamo, & sicut aues laqueo comprehenduntur, sic capiuntur homines in tempore malo, cum eis extemplo superuenerit. Hanc quoque sub sole vidi sapien-

tiam, & probavi maximam: Ciuitas parua, & pauci in ea viri: venit contra eam rex magnus, & vallauit eam, extruxitq. munitiones per gyrum, & perfecta est obsidio. Inuentusq. est in ea vir pauper & sapiens, & liberauit urbem per sapientiam suam, & nullus deinceps recordatus est hominis illius pauperis. Et dicebam ego, meliorem esse sapientiam fortitudine: quomodo ergo sapientia pauperis contempta est, & verba eius non sunt audita? Verba sapientium audiuntur in silentio plus quam clamor principis inter stultos. Melior est sapientia, quam arma bellica: & qui in vno peccauerit, multa bona perdet.

C A P . X .

MVSCAE morientes perdunt suauitatem vnguenti. Pretiosior est sapientia & gloria, parua & ad tempus stultitia. Cor sapientis in dextera eius, & cor stulti in sinistra illius. Sed & in via stultus ambulans, cum ipse insipiens sit, omnes stultos æstimat. Si spiritus potestatem habentis ascenderit super te, locum tuum ne dimiseris: quia curatio faciet cessare peccata maxima. Est malum quod vidi sub sole, quasi per errorem egrediens a facie principis: positum stultum in dignitate sublimi, & diuites sedere deorsum. Vidi seruos in equis: & principes ambulantes super terram quasi seruos. Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui dissipat sepem, mordebit eum coluber. Qui transfert lapides, affligetur in eis: & qui scindit ligna, vulnerabitur ab eis. Si retusum fuerit ferrum, & hoc non ut prius, sed hebetatum fuerit, multo labore exacuetur, & post industriam sequetur sapientia. Si mordeat serpens in silentio, nihil eo minus habet qui occulte detrahit. Verba oris sapientis gratia: & labia insipientis præcipitabunt eum. Initium verborum eius stultitia, & nouissimum oris illius error pessimus. Stultus verba multiplicat. Ignorat homo quid ante se fuerit: & quid post se futurum sit, quis ei poterit indicare? Labor stultorum affliget eos, qui nesciunt

nesciunt in urbem pergere. * Væ tibi terra, 16
cuius rex puer est, & cuius principes mane
comedunt. * Beata terra, cuius rex nobilis 17
est, & cuius principes vescuntur in tempo-
re suo ad reficiendum, & non ad luxuriam.
* In pigritijs humiliabitur contignatio, & 18
in infirmitate manuum perstillabit domus.
* In risum faciunt panem, & vinum ut epu- 19
lentur viuentes: & pecuniæ obediunt om-
nia. * In cogitatione tua regi ne detrahas, 20
& in secreto cubiculi tui ne maledixeris
diuiti: quia & aues cæli portabunt vocem
tuam, & qui habet pennas annunciabit
sententiam.

CAP. XI.

MITTIS panem tuum super transeuntes 1
aquas: quia post tempora multa in-
uenies illum. * Da partem septem, nec non 2
& octo: quia ignoras quid futurum sit mali
super terram. * Si repleta fuerint nubes, im- 3
brem super terram effundent. Si ceciderit
lignum ad Austrum, aut ad Aquilonem, in
quocumque loco ceciderit, ibi erit. * Qui 4
obseruat ventum, non seminat: & qui con-
siderat nubes, numquam metet. * Quo- 5
modo ignoras quæ sit via spiritus, & qua
ratione compingantur ossa in ventre præ-
gnantis; sic nescis opera Dei, qui fabricator
est omnium. * Mane semina semen tuum, 6
& vespere ne cesset manus tua: quia nescis
quid magis oriatur, hoc aut illud: & si utrū-
que simul, melius erit. * Dulce lumen, & de- 7
lectabile est oculis videre solem. * Si annis
multis vixerit homo, & in his omnibus læ-
tatus fuerit, meminisse debet tenebrosi tē- 8
poris, & dierum multorum: qui cum ve-
nerint, vanitatis arguentur præterita. * Læ- 9
tare ergo iuuenis in adolescentia tua, & in
bono sit cor tuum in diebus iuuentutis tuæ,
& ambula in vijs cordis tui, & in intuitu
oculorum tuorum: & scito quod pro om-
nibus his adducet te Deus in iudicium.
* Aufer iram a corde tuo, & amoue mali-

tiam a carne tua. Adolescentia enim & vo-
luptas vana sunt.

CAP. XII.

MEMENTO Creatoris tui in diebus iu-
uentutis tuæ, antequam veniat tempus
afflictionis, & appropinquent anni, de qui-
bus dicas: Non mihi placent, * antequam
tenebrescat sol, & lumen, & luna, & stellæ,
& reuertantur nubes post pluuiam: * quādo
commouebuntur custodes domus, & nuta-
bunt viri fortissimi, & otiosæ erunt molen-
tes in minuto numero, & tenebrescent vi-
dentes per foramina: * & cludent ostia in-
platea, in humilitate vocis molentis, & con-
surgent ad vocem volucris, & obsurdescent
omnes filiæ carminis. * Excelsa quoque
timebunt, & formidabunt in via, florebit
amygdalus, impinguabitur locusta, & dissi-
pabitur capparitis: quoniam ibit homo in
domum æternitatis suæ, & circuibunt in
platea plangentes. * Antequam rumpatur
funiculus argenteus, & recurat vitta aurea,
& conteratur hydria super fontem, & con-
fringatur rota super cisternā, * & reuertatur
puls in terram suam vnde erat, & spiritus
redeat ad Deum, qui dedit illum. * Vanitas
vanitatum, dixit Ecclesiastes, & omnia va-
nitas. * Cumq. esset sapientissimus Ecclesia-
stes, docuit populum, & enarrauit quæ fe-
cerat: & inuestigans composuit parabolas
multas. * Quæsiuit verba utilia, & conscri-
psit sermones rectissimos, ac veritate ple-
nos. * Verba sapientium sicut stimuli, & quasi
clavi in altum defixi, quæ per magistrorum
consilium data sunt a pastore vno. * His
amplius fili mi ne requiras. Faciendi plu-
res libros nullus est finis: frequensq. medi-
tatio, carnis afflictio est. * Finem loquendi
pariter omnes audiamus. Deum time, &
mandata eius obserua: hoc est enim omnis
homo: * & cuncta, quæ fiunt, adducet Deus
in iudicium pro omni errato, siue bonum,
siue malum illud sit.

CANTICVM
CANTICORVM
SALOMONIS.

Quod Hebraice dicitur Sir Hasirim.

CAPVT PRIMVM.

OSCULETVR me osculo oris
sui: quia meliora sunt vbe-
ra tua vino, * fragrantia vn-
guentis optimis. * Oleum
effusum nomen tuum: ideo
adolescētulæ dilexerūt te. * Trahe me: post
te curremus in odorem vnguentorum tuo-
rū. Introduxit me rex in cellaria sua: exul-
tabimus & letabimur in te, memores vbe-
rum tuorum super vinum: recti diligunt te.
* Nigra sum, sed formosa, filiæ Ierusalem, si-
cut tabernacula Cedar, sicut pelles Salomo-
nis. * Nolite me considerare quod fusca sim,
quia decolorauit me sol: filij matris meæ
pugnauerunt contra me, posuerunt me cu-
stodem in vineis: vineam meam nō custo-
diui. * Indica mihi, quem diligit anima mea,
vbi pascas, vbi cubes in meridie, ne vagari
incipiam post greges sodalium tuorum. * Si
ignoras te o pulcherrima inter mulieres,
egredere, & abi post vestigia gregū, & pa-
sce hœdos tuos iuxta tabernacula pastorū.
* Equitatu meo in curribus Pharaonis assi-
milauit te amica mea. * Pulchræ sunt genæ
tuæ sicut turturis: collum tuum sicut mo-
nilia. * Murenulas aureas faciemus tibi, ver-
miculatas argento. * Dum esset rex in ac-
cubitu suo, nardus mea dedit odorem suū.
* Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, in-
ter vbera mea commorabitur. * Botrus cy-
pri dilectus meus mihi, in vineis Engaddi.
* Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu
pulchra es, oculi tui columbarum. * Ecce tu
pulcher es dilecte mi, & decorus. Lectulus
noster floridus: * tigna domorum nostrarum
cedrina, laquearia nostra cypressina.

CAP. II.

EGO flos campi, & lilium conualium.
* Sicut liliū inter spinas, sic amica mea
inter filias. * Sicut malus inter ligna silua-
rum, sic dilectus meus inter filios. Sub vm-
bra illius, quem desideraueram, sedi: & fru-
ctus eius dulcis gutturi meo. * Introduxit
me in cellā vinariam, ordinauit in me cha-
ritatem. * Fulcite me floribus, stipate me
malis: quia amore lāgueo. * Læua eius sub
capite meo, & dextera illius amplexabitur
me. * Adiuro vos filiæ Ierusalē per capreas,
ceruosq. camporum, ne suscitatis, neque
euigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa
velit. * Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens
in montibus, transfiliens colles: * similis est
dilectus meus capræ, hinnuloq. ceruorum.
en ipse stat post parietem nostrum respi-
ciens per fenestras, prospiciens per cancel-
los. * En dilectus meus loquitur mihi: Sur-
ge, propera amica mea, columba mea, for-
mosa mea, & veni. * Iam enim hiems tran-
sijt, imber abiit, & recessit. * Flores appa-
ruerunt in terra nostra, tempus putationis
aduenit: vox turturis audita est in terra no-
stra: * ficus protulit grossos suos: vineæ
florentes dederunt odorem suum. Surge,
amica mea, speciosa mea, & veni: colum-
ba mea in foraminibus petræ, in cauerna-
maceriæ, ostende mihi faciem tuam, sonet
vox tua in auribus meis: vox enim tua dul-
cis, & facies tua decora. * Capite nobis
vulpes paruulas, quæ demoliuntur vineas:
nam vinea nostra floruit. * Dilectus meus
mihi, & ego illi, qui pascitur inter lilia
donec

*donec aspiret dies, & inclinentur vmbra. 17
Reuertere: similis esto, dilecte mi, caprea,
hinnuloq. ceruorum super montes Bether.

C A P. I I I.

IN lectulo meo per noctes quæsiui quem
diliget anima mea: quæsiui illum, &
non inueni. *Surgam, & circuibo ciuitatem:
per vicos & plateas quæram quem diligit
anima mea: quæsiui illum, & non inueni.
*Inuenerunt me vigiles, qui custodiunt ci-
uitatem: Num quem diligit anima mea, vi-
distis? *Paululum cum pertransissem eos,
inueni quem diligit anima mea: tenui eum:
nec dimittam donec introducam illum in
domum matris meæ, & in cubiculum geni-
tricis meæ. *Adiuro vos filiæ Ierusalem,
per capreas, ceruosq. camporum, ne susci-
tetis, neque euigilare faciat dilectam do-
nec ipsa velit. *Quæ est ista, quæ ascendit
per desertum sicut virgula fumi ex aroma-
tibus myrrhæ, & thuris, & vniuersi pulueris
pigmentarij? *En lectulum Salomonis se-
xaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israel:
*omnes tenentes gladios, & ad bella do-
ctissimi: vniuscuiusque ensis super femur
suum propter timores nocturnos. *Fercu-
lum fecit sibi rex Salomon de lignis Liba-
ni: *columnas eius fecit argenteas, reclina-
torium aureum, ascensum purpureum:
media charitate constrauit propter filias
Ierusalem: *Egredimini & videte filiæ Sion
regem Salomonem in diademate, quo co-
ronauit illum mater sua in die desponsa-
tionis illius, & in die lætitiæ cordis eius.

C A P. I I I I.

QUAM pulchra es amica mea, quàm
pulchra es! Oculi tui columbarum,
absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli
tui sicut greges caprarum, quæ ascenderunt
de monte Galaad. *Dentes tui sicut greges
tonfarum, quæ ascenderunt de lauacro, om-
nes gemellis fortibus, & sterilis non est in-
ter eas. *Sicut vitta coccinea, labia tua: &
eloquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali
punici, ita genæ tuæ, absque eo, quod in-

4 trinsecus latet. *Sicut turris David collum
tuum, quæ ædificata est cum propugnacu-
lis: mille clypei pendent ex ea, omnis ar-
5 matura fortium. *Duo vbera tua, sicut duo
hinnuli capreae gemelli, qui pascuntur in
6 lilijs, *donec aspiret dies, & inclinentur
vmbra, vadam ad montem myrrhæ, & ad
7 collem thuris. *Tota pulchra es amica mea,
8 & macula non est in te. *Veni de Libano
sponsa mea, veni de Libano, veni: corona-
beris de capite Amana, de vertice Sanir &
Hermon, de cubilibus leonum, de monti-
9 bus pardorum. *Vulnerasti cor meum so-
ror mea sponsa, vulnerasti cor meum in
vno oculorum tuorum, & in vno crine col-
10 li tui. *Quàm pulchræ sunt mammae tuæ
soror mea sponsa! pulchriora sunt vbera
tua vino, & odor vnguentorum tuorum
11 super omnia aromata. *Fauus distillans
labia tua sponsa, mel & lac sub lingua tua:
& odor vestimentorum tuorum sicut odor
12 thuris. *Hortus conclusus soror mea spon-
13 sa, hortus conclusus, fons signatus. *Emis-
siones tuæ paradisus malorum puniceorum
cum pomorum fructibus. Cypri cum nar-
14 do, *nardus & crocus, fistula & cinnamo-
mum cum vniuersis lignis Libani, myrrha
& aloe cum omnibus primis vnguentis.
15 *Fons hortorum: puteus aquarum viuen-
16 tium, quæ fluunt impetu de Libano. *Sur-
ge Aquilo, & veni Auster, perfla hortum
meum, & fluant aromata illius.

C A P. V.

VENIAT dilectus meus in hortum
suum, & comedat fructum pomorum
suorum. Veni in hortum meum soror mea
sponsa, messui myrrham meam cum aro-
matibus meis: comedi fauum cum melle
meo, bibi vinum meum cum lacte meo: co-
medite amici, & bibite, & inebriamini cha-
2 rissimi. *Ego dormio, & cor meum vigilat:
vox dilecti mei pulsantis: Aperi mihi soror
mea, amica mea, columba mea, immaculata
mea: quia caput meum plenum est rore, &
3 cincinnati mei guttis noctium. *Expoliaui
me tunica mea, quomodo induar illa? lau

pedes meos, quomodo inquinabo illos?

* Dilectus meus misit manum suam per foramen, & venter meus intremuit ad tactum eius. * Surrexi, vt aperirem dilecto meo: manus meae stillauerunt myrrham, & digiti mei pleni myrrha probatissima. * Perfulum ostij mei aperui dilecto meo: at ille declinauerat, atque transierat. Anima mea liquefacta est, vt locutus est: quasiui, & non inueni illum: vocaui, & non respondit mihi. * Inuenerunt me custodes qui circumueunt ciuitatem: percusserunt me, & vulnerauerunt me: tulerunt pallium meum mihi custodes murorum. * Adiuro vos filiae Ierusalem, si inueneritis dilectum meum, vt nunciatis ei quia amore langueo. * Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adiurasti nos? * Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus. * Caput eius aurum optimum: Comae eius sicut elatae palmarum, nigrae quasi coruus. * Oculi eius sicut columbae super niuiolos aquarum, quae lacte sunt lotae, & resident iuxta fluentia plenissima. * Genae illius sicut areolae aromatum confitae a pigmentarijs. Labia eius lilia distillantia myrrham primam. * Manus illius tornatiles aureae, plenae hyacinthis. Venter eius eburneus, distinctus sapphis. * Crura illius columnae marmoreae, quae fundatae sunt super bases aureas. Species eius vt Libani, electus vt cedri. * Guttur illius suauissimum, & totus desiderabilis: talis est dilectus meus, & ipse est amicus meus, filiae Ierusalem. * Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum? quo declinauit dilectus tuus, & quaeremus eum tecum?

C A P. VI.

DILECTVS meus descendit in hortum suum ad areolam aromatum, vt pascatur in hortis, & lilia colligat. * Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui pascitur inter lilia. * Pulchra es amica mea, suavis, & decora sicut Ierusalem: terribilis vt castrorum acies ordinata. * Auerto oculos

tuos a me, quia ipsi me auolare fecerunt. Capilli tui sicut grex caprarum, quae apparuerunt de Galaad. * Dentes tui sicut grex ouium, quae ascenderunt de lauacro, omnes gemellis fortibus, & sterilis non est in eis. * Sicut cortex mali punici, sic genae tuae absque occultis tuis. * Sexaginta sunt reginae, & octoginta concubinae, & adolescentularum non est numerus. * Vna est columba mea, perfecta mea, vna est matris suae, electa genitrici suae. Viderunt eam filiae, & beatissimam praedicauerunt: reginae & concubinae, & laudauerunt eam. * Quae est ista, quae progreditur quasi aurora consurgens, pulchra vt luna, electa vt sol, terribilis vt castrorum acies ordinata? * Descendi in hortum nucum, vt viderem poma conuallium, & inspicerem si floruisset vinea, & germinalissent mala punica. * Nesciui: anima mea conturbauit me propter quadrigas Amnadaab. * Reuertere, reuertere Sulamitis: reuertere reuertere, vt intueamur te.

C A P. VII.

QUANDO videbis in Sulamite, nisi choros castrorum? Quam pulchri sunt gressus tui in calceamentis, filia principis! lunturae femorum tuorum, sicut monilia, quae fabricata sunt manu artificis. * Umbilicus tuus crater tornatilis, numquam indigens poculis. Venter tuus sicut aceruus tritici, vallatus lilijs. * Duo vbera tua, sicut duo hinnuli gemelli capreae. * Collum tuum sicut turris eburnea. Oculi tui sicut piscinae in Hesebon, quae sunt in porta filiae multitudinis. Nasus tuus sicut turris Libani, quae respicit contra Damascus. * Caput tuum vt Carmelus: & comae capitis tui, sicut purpurea regis vineta canalibus. * Quam pulchra es, & quam decora charissima, in delicijs! * Statura tua assimilata est palmae, & vbera tua botris. * Dixi: Ascendam in palmam, & apprehendam fructus eius: & erunt vbera tua sicut botri vineae: & odor oris tui sicut malorum. * Guttur tuum sicut vinum optimum, dignum dilecto meo ad potandum, labijsq. & dentibus illius ad ruminandum.

Ego

*Ego dilecto meo, & ad me conuersio eius. 10
 *Veni dilecte mi, egrediamur in agrum, 11
 commoremur in villis. *Mane surgamus ad 12
 vineas, videamus si floruit vinea, si flores
 fructus parturiunt, si floruerunt mala puni-
 ca: ibi dabo tibi vbera mea. *Mandragoræ 13
 dederunt odorem. In portis nostris omnia
 poma: noua & vetera, dilecte mi, serua-
 ui tibi.

CAP. VIII.

QUIS mihi det te fratrem meum su- 1
 gentem vbera matris meæ, vt inue- 2
 niam te foris, & deosculer te, & iam me ne- 3
 mo despiciat? *Apprehendam te, & ducam 4
 in domum matris meæ: ibi me docebis, &
 dabo tibi poculum ex vino condito, & mu- 5
 stum malorum granatorum meorum.
 *Læua eius sub capite meo, & dextera il- 6
 lius amplexabitur me. *Adiuero vos filie 7
 Ierusalem, ne suscitetis, neque euigilare fa- 8
 ciatis dilectam donec ipsa velit. *Quæ est 9
 ista, quæ ascendit de deserto, delicijs af-
 fluens, innixa super dilectum suum? Sub
 arbore malo suscitaui te: ibi corrupta est
 mater tua, ibi violata est genitrix tua. *Po-

ne me vt signaculum super cor tuum, vt
 signaculum super brachium tuum: quia
 fortis est vt mors dilectio: dura sicut in-
 fernus æmulatio, lampades eius lampades
 7 ignis atque flammæ. *Aquæ multæ non
 potuerunt extinguere charitatem, nec flu-
 mina obruent illam: si dederit homo om-
 nem substantiam domus suæ pro dilectio-
 8 ne, quasi nihil despiciet eam. *Soror nostra
 parua, & vbera non habet. quid faciemus
 sorori nostræ in die quando alloquenda
 9 est? *Si murus est, ædificemus super eum
 propugnacula argentea: si ostium est, com-
 10 pingamus illud tabulis cedrinis. *Ego
 murus: & vbera mea sicut turris, ex quo
 facta sum coram eo quasi pacem reperiens.
 11 *Vinea fuit pacifico in ea, quæ habet po-
 pulos: tradidit eam custodibus, vir affert
 12 pro fructu eius mille argenteos. *Vinea
 mea coram me est. Mille tui pacifici, &
 ducenti his, qui custodiunt fructus eius.
 13 *Quæ habitas in hortis, amici auscultant:
 14 fac me audire vocem tuam. *Fuge dile-
 cte mi, & assimilare capræ, hinnuloq. cer-
 uorum super montes aromatum.

LIBER SAPIENTIAE.

CAPVT PRIMVM.

DILIGITE iustitiam, qui iudicatis terram. Sentite de Domino in bonitate, & in simplicitate cordis quærite illum: * quoniam inuenitur ab his, qui non tentant illum: apparet autem eis, qui fidem habent in illum: * peruersæ enim cogitationes separant a Deo: probata autem virtus corripit insipientes. * quoniam in maleuolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. * Spiritus enim sanctus disciplina effugiet fictum, & auferet se a cogitationibus, quæ sūt sine intellectu, & corripietur a superueniente iniquitate. * Benignus est enim spiritus sapientiæ, & non liberabit maledicum a labijs suis: quoniam renum illius testis est Deus, & cordis illius scrutator est verus, & linguæ eius auditor. * Quoniam spiritus Domini repleuit orbem terrarum: & hoc, quod continet omnia, scientiam habet vocis. * Propter hoc qui loquitur iniqua, non potest latere, nec præteriet illum corripiens iudicium. * In cogitationibus enim impij interrogatio erit: sermonum autem illius auditio ad Deum veniet, ad correptionem iniquitatum illius. * Quoniam auris zeli audit omnia, & tumultus murmurationum non abscondetur. * Custodite ergo vos a murmuratione, quæ nihil prodest, & a detractione parcite linguæ, quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit: os autem, quod mentitur, occidit animam. * Nolite zelare mortem in errore vitæ vestræ, neque acquiratis perditionem in operibus manuum vestrarum. * Quoniam Deus mortem non fecit, nec lætatur in perditione viuorū. * Creauit enim, ut essent omnia: & sanabiles fecit natio-

nes orbis terrarum: & non est in illis medicamentum exterminij, nec inferorum regnum in terra. * Iustitia enim perpetua est, & immortalis. * Impij autem manibus & verbis accersierunt illam: & æstimantes illam amicam, defluerunt, & sponsones posuerunt ad illam: quoniam digni sunt qui sint ex parte illius.

CAP. II.

DI XERVNT enim cogitantes apud se non recte: Exiguum, & cum tædio est tempus vitæ nostræ, & non est refrigerium in fine hominis, & non est qui agnitus sit reuersus ab inferis: * quia ex nihilo nati sumus, & post hoc erimus tamquam non fuimus: quoniam fumus flatus est in naribus nostris: & sermo scintilla ad commouendum cor nostrum: * qua extincta, cinis erit corpus nostrum, & spiritus diffundetur tamquam mollis aer, & transibit vita nostra tamquam vestigium nubis, & sicut nebula dissoluetur, quæ fugata est a radijs solis, & a calore illius aggrauata: * & nomen nostrum obliuionem accipiet per tempus, & nemo memoriam habebit operum nostrorum. * Vmbræ enim transitus est tempus nostrum, & non est reuersio finis nostri: quoniam consignata est, & nemo reuertitur. * Venite ergo, & fruamur bonis quæ sunt, & vtamur creatura tamquam in iuuentute celeriter. * Vino pretioso, & vnguentis nos impleamus: & non prætereant nos flos temporis. * Coronemus nos rosis, antequam marcescant: nullum pratum sit, quod non pertranscat luxuria nostra. * Nemo nostrum exors sit luxuriæ nostræ: vbique relinquamus signa lætitiæ: quoniam hæc est pars nostra, &

hæc

hæc est fors. * Opprimamus pauperem iustum, & non parcamus viduæ, nec veterani reueamur canos multi temporis. * Sit autem fortitudo nostra lex iustitiæ: quod enim infirmum est, inutile inuenitur. * Circumueniamus ergo iustum, quoniam inutilis est nobis, & contrarius est operibus nostris, & improperat nobis peccata legis, & diffamat in nos peccata disciplinæ nostræ. * Promittit se scientiam Dei habere, & filium Dei se nominat. * Factus est nobis in translationem cogitationum nostrarum. * Grauis est nobis etiam ad videndum, quoniam dissimilis est alijs vita illius, & immutata sunt viæ eius. * Tamquam nugaces aestimati sumus ab illo, & abstinet se a vijs nostris tamquam ab immunditijs, & præfert nouissima iustorum, & gloriatur patrem se habere Deum. * Videamus ergo si sermones illius veri sint, & tentemus quæ ventura sunt illi, & sciemus quæ erunt nouissima illius. * Si enim est verus filius Dei, suscipiet illum, & liberabit eum de manibus contrariorum. * Contumelia & tormento interrogemus eum, ut sciamus reuerentiam eius, & probemus patientiam illius. * Morte turpissima condemnemus eum: erit enim ei respectus ex sermonibus illius. * Hæc cogitauerunt, & errauerunt: excæcavit enim illos malitia eorum. * Et nescierunt sacramenta Dei; neque mercedem sperauerunt iustitiæ, nec iudicauerunt honorem animarum sanctarum. * Quoniam Deus creauit hominem inexterminabilem, & ad imaginem similitudinis suæ fecit illum. * Inuidia autem diaboli mors introiuit in orbem terrarum: imitantur autem illum qui sunt ex parte illius.

CAP. III.

IUSTORVM autem animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. * Visi sunt oculis insipientium mori: & aestimata est afflictio exitus illorum: & quod a nobis est iter, exterminium: illi autem sunt in pace. * Et si coram hominibus tormenta passi sunt, spes illorum im-

mortalitate plena est. * In paucis vexati, in multis bene disponentur: quoniam Deus tentauit eos, & inuenit illos dignos se. * Tamquam aurum in fornace probauit illos, & quasi holocausti hostiam accepit illos, & in tempore erit respectus illorum. * Fulgebunt iusti, & tamquam scintillæ in arundinetis discurrent. * Iudicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. * Qui confidunt in illo, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi: quoniam donum & pax est electis eius. * Impij autem secundum quæ cogitauerunt, correptionem habebunt: qui neglexerunt iustum, & a Domino recesserunt. * Sapientiam enim, & disciplinam qui abiicit, infelix est: & vacua est spes illorum, & labores sine fructu, & inutilia opera eorum. * Mulieres eorum insensatae sunt, & nequissimi filij eorum. * Maledicta creatura eorum: quoniam felix est sterilis: & incoinquinata, quæ nesciit thorum in delicto, habebit fructum in refectione animarum sanctarum: & spado, qui non operatus est per manus suas iniquitatem, nec cogitauit aduersus Deum nequissima: dabitur enim illi fidei donum electum, & fors in templo Dei acceptissima. * Bonorum enim laborum gloriosus est fructus, & quæ non concidat radix sapientiæ. * Filij autem adulterorum in inconsummatione erunt, & ab iniquo thoro semen exterminabitur. * Et si quidem longæ vitæ erunt, in nihilum computabuntur, & sine honore erit nouissima senectus illorum. * Et si celerius defuncti fuerint, non habebunt spem, nec in die agnitionis allocutionem. * Nationis enim iniquæ diræ sunt consummationes.

CAP. IIII.

QUAM pulchra est casta generatio cum claritate: immortalis est enim memoria illius: quoniam & apud Deum nota est, & apud homines. * Cum præsens est, imitantur illam: & desiderant eam cum se eduxerit, & in perpetuum coronata triumphat.

triumphat incoinquinatorum certaminum
 præmium vincens. * Multigena autem im-
 piorum multitudo non erit utilis, & spuria
 vitulamina non dabunt radices altas, nec
 stabile firmamentum collocabunt. * Et si
 in ramis in tempore germinauerint, infir-
 miter posita, a vento commouebuntur, &
 a nimietate ventorum eradicabuntur.
 * Confringentur enim rami inconsumma-
 ti, & fructus illorum inutiles, & acerbi ad
 manducandum, & ad nihilum apti. * Ex
 iniquis enim somnis filij, qui nascuntur, te-
 stes sunt nequitie aduersus parentes in in-
 terrogatione sua. * Iustus autem si morte
 præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. * Se-
 nectus enim venerabilis est non diuturna,
 neque annorum numero computata: ca-
 ni autem sunt sensus hominis, & ætas se-
 nectutis vita immaculata. * Placens Deo
 factus est dilectus, & viuens inter peccato-
 res translatus est. * raptus est ne malitia mu-
 taret intellectum eius, aut ne fictio decipe-
 ret animam illius. * Fascinatio enim nuga-
 citatis obscurat bona, & inconstantia con-
 cupiscentie transuertit sensum sine mali-
 tia. * Consummatus in breui expleuit tem-
 pora multa: placita enim erat Deo anima
 illius: propter hoc properauit educere il-
 lum de medio iniquitatum: populi autem
 videntes, & non intelligentes, nec ponen-
 tes in præcordijs talia: quoniam gratia
 Dei, & misericordia est in sanctos eius, &
 respectus in electos illius. * Condemnat
 autem iustus mortuus viuos impios, & iu-
 uentus celerius consummata, longam vi-
 tam iniusti. * Videbunt enim finem sapien-
 tis, & non intelligent quid cogitauerit de
 illo Deus, & quare munierit illum Domi-
 nus. * Videbunt & contemnent eum: illos
 autem Dominus irridebit. * & erunt post
 hæc decedentes sine honore, & in contu-
 melia inter mortuos in perpetuum: quo-
 niam dirumpet illos inflatos sine voce, &
 commouebit illos a fundamentis & vsque
 ad supremum desolabuntur: & erunt ge-
 mentes, & memoria illorum peribit. * Ve-
 nient in cogitatione peccatorum suorum,

timidi, & traducent illos ex aduerso iniqui-
 tates ipsorum.

C A P. V.

TVNC stabunt iusti in magna constan-
 tia aduersus eos, qui se angustiauerunt,
 & qui abstulerunt labores eorum. * Viden-
 tes turbabuntur timore horribili, & mira-
 buntur in subitatione insperate salutis, di-
 centes intra se, pœnitentiam agentes, &
 præ angustia spiritus gementes. Hi sunt,
 quos habuimus aliquando in derisum, & in
 similitudinem improperij. * Nos insensati
 vitam illorum æstimabamus insaniam, &
 finem illorum sine honore: ecce quomo-
 do computati sunt inter filios Dei, & inter
 sanctos fors illorum est. * Ergo errauimus
 a via veritatis, & iustitie lumen non luxit
 nobis, & Sol intelligentie non est ortus
 nobis. * Lassati sumus in via iniquitatis &
 perditionis, & ambulauimus vias difficiles,
 viam autem Domini ignorauimus. * Quid
 nobis profuit superbia? aut diuitiarum ia-
 ctantia quid contulit nobis? * Transierunt
 omnia illa tamquam vmbra, & tamquam
 nuncius percurrrens, & tamquam naus, quæ
 pertransit fluctuantem aquam: cuius, cum
 præterierit, non est vestigium inuenire, ne-
 que semitam carinæ illius in fluctibus: aut
 tamquam auis, quæ transuolat in aëre, cuius
 nullum inuenitur argumentum itineris,
 sed tantum sonitus alarum verberans leuem
 ventum: & scindēs per vim itineris aërem:
 commotis alis transuolauit, & post hoc nul-
 lum signum inuenitur itineris illius: aut
 tamquam sagitta emissa in locum destina-
 tum, diuisus aër continuo in se reclusus est,
 ut ignoretur transitus illius: sic & nos nati
 continuo desiuimus esse: & virtutis quidem
 nullum signum valuimus ostendere: in ma-
 lignitate autem nostra consumpti sumus.
 * Talia dixerunt in inferno hi, qui peccaue-
 runt: quoniam spes impij tamquam lanugo
 est, quæ a vento tollitur: & tamquam spu-
 ma gracilis, quæ a procella dispergitur: &
 tamquam fumus, qui a vento diffusus est:
 & tamquam memoria hospitis vnius diei

præ-

prætereuntis. * Iusti autem in perpetuum
 viuent, & apud Dominum est merces eorū,
 & cogitatio illorum apud Altissimū. * Ideo
 accipient regnum decoris, & diadema spe-
 ciei de manu Domini: quoniā dextera sua
 teget eos, & brachio sancto suo defendet
 illos. * Accipiet armaturam zelus illius, &
 armabit creaturam ad ultionem inimico-
 rum. * Induet pro thorace iustitiam, & ac-
 cipiet pro galea iudicium certum. * sumet
 scutum inexpugnabile æquitatem: * acuet
 autem duram iram in lanceam, & pugna-
 bit cum illo orbis terrarum contra insen-
 satos. * Ibunt directe emissiones fulgurum,
 & tamquam a bene curuato arcu nubium
 exterminabuntur, & ad certum locum infi-
 lient. * Et a petrosa ira plenæ mittentur
 grandines, excandescet in illos aqua ma-
 ris, & flumina concurrent duriter. * Contra
 illos stabit spiritus virtutis, & tamquam
 turbo venti diuidet illos: & ad eremum
 perducet omnem terram iniquitas illorum,
 & malignitas euertet sedes potentium.

C A P. VI.

MELIOR est sapientia quàm vires: &
 vir prudens quàm fortis. * Audite er-
 go reges, & intelligite, discite iudices finium
 terræ. * Præbete aures vos, qui continetis
 multitudines, & placetis vobis in turbis na-
 tionum: * quoniam data est a Domino po-
 restas vobis, & virtus ab Altissimo, qui in-
 terrogabit opera vestra, & cogitationes scru-
 tabitur: * quoniā cum essetis ministri regni
 illius, non recte iudicastis nec custodistis
 legem iustitiæ, neque secundum volunta-
 tem Dei ambulastis. * Horrende & cito ap-
 parebit vobis: quoniam iudicium durissi-
 mum his, qui præsumunt, fiet. * Exiguo enim
 conceditur misericordia: potentes autem
 potenter tormenta patientur. * Non enim
 subtrahet personam cuiusquam Deus, nec
 verebitur magnitudinem cuiusquam: quo-
 niā pusillum & magnum ipse fecit, & æ-
 qualiter cura est illi de omnibus. * Fortio-
 ribus autem fortior instat cruciatio. * Ad
 vos ergo reges sunt hi sermones mei, vt di-

scatis sapientiam, & non excidatis. * Qui
 enim custodierint iusta iuste, iustificabun-
 tur: & qui didicerint ista, inuenient quid
 respondeant. * Concupiscite ergo sermones
 meos, diligite illos, & habebitis disciplinā.
 * Clara est, & quæ numquam marcescit sa-
 pientia, & facile videtur ab his qui diligunt
 eam, & inuenitur ab his qui quærunt illam.
 * Præoccupat qui se concupiscunt, vt illis
 se prior ostendat. * Qui de luce vigilauerit
 ad illam, non laborabit: assidentem enim
 illam foribus suis inueniet. * Cogitare ergo
 de illa, sensus est consummatus: & qui vi-
 gilauerit propter illam, cito securus erit.
 * Quoniam dignos se ipsa circuit quærens,
 & in vijs ostendit se illis hilariter, & in om-
 ni prouidentia occurrit illis. * Initium enim
 illius verissima est disciplinæ concupiscen-
 tia. * Cura ergo disciplinæ, dilectio est: & di-
 lectio, custodia legum illius est: custoditio
 autem legum, consummatio incorruptionis
 est: * incorruptio autem facit esse proximū
 Deo. * Concupiscentia itaque sapientiæ de-
 ducit ad regnum perpetuum. * Si ergo de-
 lectamini sedibus, & sceptris o reges popu-
 li, diligite sapientiam, vt in perpetuum re-
 gnetis. * diligite lumen sapientiæ omnes qui
 præestis populis. * quid est autem sapiētia,
 & quemadmodum facta sit referam: & nō
 abscondam a vobis sacramenta Dei, sed ab
 initio natiuitatis inuestigabo, & ponam in
 lucem scientiam illius, & non præteribo ve-
 ritatem: * neque cum inuidia tabescente
 iter habebō: quoniam talis homo non erit
 particeps sapientiæ. * Multitudo autem sa-
 pientium sanitas est orbis terrarum: & rex
 sapiens stabilimentum populi est. * Ergo
 accipite disciplinam per sermones meos,
 & proderit vobis.

C A P. VII.

SV M quidem & ego mortalis homo, si-
 milis omnibus, & ex genere terreni il-
 lius, qui prior factus est, & in ventre matris
 figuratus sum caro, * decem mensium tem-
 pore coagulatus sum in sanguine, ex semi-
 ne hominis, & delectamento somni con-
 ueniente.

ueniente. * Et ego natus accepi communem aërem, & in similiter factam decidi terram, & primam vocem similem omnibus emisit plorans. * in inuolumentis nutritus sum, & curis magnis. * Nemo enim ex regibus aliud habuit natiuitatis initium. * Vnus ergo introitus est omnibus ad vitam, & similis exitus. * Propter hoc optaui, & datus est mihi sensus: & inuocaui, & venit in me spiritus sapientiae: & praeposui illam regnis & sedibus, & diuitias nihil esse duxi in comparatione illius. * nec comparaui illi lapidē pretiosum: quoniam omne aurum in comparatione illius, arena est exigua, & tamquam lutum aestimabitur argentum in conspectu illius. * Super salutem & speciem dilexi illam, & proposui pro luce habere illam: quoniam inextinguibile est lumen illius. * Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa, & innumerabilis honestas per manus illius, & letatus sum in omnibus: quoniam antecedebat me ista sapientia, & ignorabam quoniam horum omnium mater est. * Quam sine fictione didici, & sine inuidia communico, & honestatem illius non abscondo. * Infinitus enim thesaurus est hominibus: quo qui vti sunt, participes facti sunt amicitiae Dei, propter disciplinae dona commendati. * Mihi autem dedit Deus dicere ex sententia, & praesumere digna horum, quae mihi dantur: quoniam ipse sapientiae dux est, & sapientium emendator: in manu enim illius & nos, & sermones nostri, & omnis sapientia, & operum scientia & disciplina. * Ipse enim dedit mihi horum, quae sunt, scientiam veram: ut sciam dispositionem orbis terrarum, & virtutes elementorum, initium, & consummationem, & medietatem temporum, vicissitudinum permutationes, & commutationes temporum, anni cursus, & stellarum dispositiones, naturas animalium, & iras bestiarum, vim ventorum, & cogitationes hominum, differentias virgultorum, & virtutes radicum, & quaecumque sunt absconsa & improuisa, didici: omnium enim artifex docuit me sapientia. * est

enim in illa spiritus intelligentiae, sanctus, vnicus, multiplex, subtilis, disertus, mobilis, incoinquinatus, certus, suauis, amans bonum, acutus, quem nihil vetat, benefaciens, * humanus, benignus, stabilis, certus, securus, omnem habens virtutem, omnia prospiciens, & qui capiat omnes spiritus: intelligibilis, mundus, subtilis. * Omnibus enim mobilibus mobilior est sapientia: attingit autem vbique propter suam munditiam. * Vapor est enim virtutis Dei, & emanatio quaedam est claritatis omnipotentis Dei sincera: & ideo nihil inquinatum in eam incurrit. * candor est enim lucis aeternae, & speculum sine macula Dei maiestatis, & imago bonitatis illius. * Et cum sit vna, omnia potest: & in se permanens omnia innouat, & per nationes in animas sanctas se transfert, amicos Dei & prophetas constituit. * Neminem enim diligit Deus, nisi eum, qui cum sapientia inhabitat. * Est enim haec speciosior sole, & super omnem dispositionem stellarum, luci comparata inuenitur prior. * Illi enim succedit nox, sapientiam autem non vincit malitia.

C A P. VIII.

ATTINGIT ergo a fine vsque ad finem fortiter, & disponit omnia suauiter. * Hanc amaui, & exquisiui a iuuetute mea, & quaesiui sponsam mihi eam assumere, & amator factus sum formae illius. * Generositatem illius glorificat, contubernium habens Dei: sed & omnium Dominus dilexit illam. * doctrix enim est disciplinae Dei, & electrix operum illius. * Et si diuitiae appetuntur in vita, quid sapientia locupletius, quae operatur omnia? * Si autem sensus operatur: quis horum, quae sunt, magis quam illa est artifex? * Et si iustitiam quis diligit: labores huius magnas habent virtutes: sobrietatem enim, & prudentiam docet, & iustitiam, & virtutem, quibus utilius nihil est in vita hominibus. * Et si multitudinem scientiae desiderat quis, scit praeterita, & de futuris aestimat: scit versutias sermonum, & dispo-

& dissolutiones argumentorum: signa & monstra: scit antequam fiant, & euentus temporum & sæculorum. * Proposui ergo hanc adducere mihi ad conuiuendū: sciēs quoniam mecum communicabit de bonis, & erit allocutio cogitationis & tædij mei. * Habebo propter hanc claritatem ad turbas, & honorem apud seniores iuuenis: & acutus inueniar in iudicio, & in conspectu potentium admirabilis ero, & facies principum mirabuntur me: * tacentem me iustinebunt, & loquentem me respicient, & fermocinante me plura, manus ori suo imponent. * Præterea habebō per hanc, immortalitatem: & memoriam æternam his, qui post me futuri sunt, relinquam. * Dispersionem populos: & nationes mihi erunt subditæ. * Timebunt me audientes reges horrendi: in multitudine videbor bonus, & in bello fortis. * Intrans in domum meam, conquiescam cū illa: non enim habet amaritudinem conuersatio illius, nec tædium conuictus illius, sed lætitiā & gaudium. * Hæc cogitans apud me, & commemorans in corde meo: quoniam immortalitas est in cognatione sapientiæ, & in amicitia illius delectatio bona, & in operibus manuum illius honestas sine defectione, & in certamine loquelæ illius sapientiā, & præclaritas in communicatione sermonum ipsius: circuibam quærens, ut mihi illam assumerem. * Puer autem eram ingeniosus, & fortitus sum animam bonam. * Et cum essem magis bonus, veni ad corpus inquinatum. * Et ut sciui quoniam aliter non possem esse continens, nisi Deus det, & hoc ipsum erat sapientiæ, scire cuius esset hoc donum: adiij Dominum, & deprecatus sum illū, & dixi ex totis præcordijs meis.

C A P. I X.

DEVS patrum meorum, & Domine misericordiæ, qui fecisti omnia verbo tuo, & sapientiā tuā constituisti hominem, ut dominaretur creaturæ, quæ a te facta est, ut disponat orbem terrarum in æquitate, & iustitiā; & in directione cordis iudicium

iudicet: * da mihi sedium tuarum assistricem sapientiā, & noli me reprobare a pueris tuis: * quoniam seruus tuus sum ego, & filius ancillæ tuæ, homo infirmus, & exigui temporis, & minor ad intellectum iudicij & legum. * Nam & si quis erit consummatus inter filios hominum, si ab illo abfuerit sapientiā tuā, in nihilum computabitur. * Tu elegisti me regem populo tuo, & iudicem filiorum tuorum, & filiarum: * & dixisti me ædificare templum in monte sancto tuo, & in ciuitate habitationis tuæ altare, similitudinē tabernaculi sancti tui, quod præparasti ab initio: * & tecum sapientiā tuā, quæ nouit opera tuā, quæ & affuit tunc cum orbem terrarum faceres, & sciebat quid esset placitum oculis tuis, & quid directum in præceptis tuis. * Mitte illam de cælis sanctis tuis, & a sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit & mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit apud te: * scit enim illa omnia, & intelligit, & deducet me in operibus meis sobrie, & custodiet me in sua potētia. * Et erūt accepta opera mea, & disponam populum tuum iuste, & ero dignus sedium patris mei. * Quis enim hominum poterit scire consilium Dei? aut quis poterit cogitare quid velit Deus? * Cogitationes enim mortalium timidæ, & incertæ prouidentie nostræ. * Corpus enim, quod corrumpitur, aggrauat animam, & terrena inhabitatio deprimat sensum multa cogitantem. * Et difficile æstimamus quæ in terra sunt: & quæ in prospectu sunt, inuenimus cum labore. Quæ autem in cælis sunt quis inuestigabit? * Sēsum autem tuum quis sciet, nisi tu dederis sapientiā, & miseris spiritum sanctum tuum de altissimis: * & sic correctæ sint semitæ eorum, qui sunt in terris, & quæ tibi placent didicerint homines? * Nam per sapientiā sanati sunt quicumque placuerūt tibi Domine a principio.

C A P. X.

HÆC illum, qui primus formatus est a Deo pater orbis terrarum, cum solus
Ddd esset

esset creatus, custodiuit, * & eduxit illum a
 delicto suo, & dedit illi virtutem continen-
 di omnia. * Ab hac vt recessit iniustus in
 ira sua, per iram homicidij fraterni depe-
 rijt. * Propter quem, cum aqua deleteret ter-
 ram, sanauit iterum sapientia, per contem-
 ptibile lignum iustum gubernans. * Hæc
 & in consensu nequitiae cum se nationes
 contulissent, sciuit iustum, & conseruauit
 sine querela Deo, & in filij misericordia
 fortem custodiuit. * Hæc iustum a pereun-
 tibus impijs liberauit fugientem, descen-
 dente igne in pentapolim: * quibus in te-
 stimonium nequitiae fumigabunda constat
 deserta terra, & incerto tempore fructus
 habentes arbores, & incredibilis animæ
 memoria stans figmentum salis. * Sapien-
 tiam enim prætereuntes non tantum in hoc
 lapsi sunt vt ignorarent bona, sed & insi-
 pientiae suæ reliquerunt hominibus memo-
 riam, vt in his, quæ peccauerunt, nec la-
 tere potuissent. * Sapientia autem hos, qui
 se obseruant, a doloribus liberauit. * Hæc
 profugum iræ fratris iustum deduxit per
 vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, &
 dedit illi scientiam sanctorum: honestauit
 illum in laboribus, & compleuit labores
 illius. * In fraude circumuenientium illum
 affuit illi, & honestum fecit illum. * Cu-
 stodiuit illum ab inimicis, & a seductori-
 bus tutauit illum, & certamen forte dedit
 illi vt vinceret, & sciret quoniam omnium
 potentior est sapientia. * Hæc venditum ius-
 tum non dereliquit, sed a peccatoribus
 liberauit eum: descenditq. cum illo in fo-
 ueam, * & in vinculis non dereliquit illum,
 donec afferret illi sceptrum regni, & po-
 tentiam aduersus eos, qui eum deprime-
 bant: & mendaces ostendit, qui macula-
 uerunt illum, & dedit illi claritatem æter-
 nam. * Hæc populum iustum, & semen si-
 ne querela liberauit a nationibus, quæ il-
 lum deprimebant. * Intrauit in animam
 serui Dei, & stetit contra reges horrendos
 in portentis & signis. * Et reddidit iustis
 mercedem laborum suorum, & deduxit il-
 los in via mirabili: & fuit illis in velamen-

to diei, & in luce stellarum per noctem:
 * transtulit illos per Mare rubrum, & trans-
 uexit illos per aquam nimiam. * Inimicos
 autem illorum demersit in mare, & ab al-
 titudine inferorum eduxit illos. Ideo iusti
 tulerunt spolia impiorum, * & decantaue-
 runt Domine nomen sanctum tuum, & vi-
 tricem manum tuam laudauerunt pariter:
 * quoniam sapientia aperuit os mutorum,
 & linguas infantium fecit disertas.

C A P. X I.

DIREXIT opera eorū in manibus pro-
 phetæ sancti. * Iter fecerunt per de-
 serta, quæ non habitabantur: & in locis
 desertis fixerunt casae. * Steterunt contra
 hostes, & de inimicis se vindicauerunt. * Si-
 tierunt, & inuocauerunt te, & data est il-
 lis aqua de petra altissima, & requies sitis de
 lapide duro. * Per quæ enim pœnas passi sunt
 inimici illorum, a defectione potus sui, & in
 eis, cum abundarent filij Israel, lætati sunt;
 * per hæc, cum illis deessent, bene cum illis
 actum est. * Nam pro fonte quidem sempi-
 terni fluminis, humanum sanguinem dedi-
 sti iniustis. * Qui cum minuerentur in tra-
 ductione infantium occisorum, dedisti illis
 abundantem aquam insperatè, * ostendens
 per sitim, quæ tunc fuit, quemadmodum
 tuos exaltares, & aduersarios illorum ne-
 cares. * Cum enim tentati sunt, & quidem
 cum misericordia disciplinam accipientes,
 scierunt quemadmodum cum ira iudicati
 impij tormenta paterentur. * Hos quidem
 tamquam pater monens probasti: illos au-
 tem tamquam durus rex interrogans con-
 demnasti. * Absentes enim & præsentis si-
 militer torquebantur. * Duplex enim illos
 acceperat tædium, & gemitus cum memo-
 ria præteritorum. * Cum enim audirent per
 sua tormenta bene secum agi, commemo-
 ratum sunt Dominum, admirantes in finem
 exitus. * Quem enim in expositione praua
 proiectum deriserunt, in finem euentus
 mirati sunt: non similiter iustis sitientes:
 * Pro cogitationibus autem insensatis ini-
 quitatis illorum, quod quidam errantes
 colebant

colebant mutos serpentes, & bestias super-
 uacuas, immisisti illis multitudinem muto-
 rum animalium in vindictam: * vt scirent: 17
 quia per quæ peccat quis, per hæc & tor-
 quetur. * Non enim impossibilis erat omni- 18
 potens manus tua, quæ creauit orbem ter-
 rarum ex materia inuisa, immittere illis mul-
 titudinē vrsorum, aut audaces leones, * aut 19
 noui generis ira plenas ignotas bestias,
 aut vaporem ignium spirantes, aut fumi
 odorem proferētes, aut horrendas ab ocu-
 lis scintillas emittentes: * quarum non so- 20
 lum læsura poterat illos exterminare, sed &
 aspectus per timorem occidere. * Sed & si- 21
 ne his vno spiritu poterant occidi persecu-
 tionem passi ab ipsis factis suis, & dispersi
 per spiritum virtutis tuæ: sed omnia in mē-
 sura, & numero, & pondere disposuisti.
 * Multum enim valere, tibi soli supererat 22
 semper: & virtuti brachij tui quis resisteret?
 * Quoniam tamquam momentum stateræ, 23
 sic est ante te orbis terrarum, & tamquam
 gutta roris antelucani, quæ descendit in
 terram. * Sed misereris omnium, quia om- 24
 nia potes, & dissimulas peccata hominum
 propter pœnitentiam. * Diligis enim omnia 25
 quæ sunt, & nihil odisti eorum quæ fecisti:
 nec enim odiens aliquid constituisti, aut
 fecisti. * Quomodo autem posset aliquid 26
 permanere, nisi tu voluisses? aut quod a te
 vocatum non esset, conseruaretur? * Parcis 27
 autem omnibus: quoniam tua sunt Do-
 mine, qui amas animas.

C A P. XII.

O QVAM bonus, & suavis est Domine
 spiritus tuus in omnibus! * Ideoq. eos, 1
 qui exerrant, partibus corripis: & de qui-
 bus peccant, admones & alloqueris: vt re-
 licta malitia, credant in te Domine. * Illos 2
 enim antiquos inhabitatores terræ sanctæ
 tuæ, quos exhorruisti, * quoniam odibilia 3
 opera tibi faciebant per medicamina, & sa-
 crificia iniusta, * & filiorum suorum necato- 4
 res sine misericordia, & comestores viscerū
 hominum, & deuoratores sanguinis a me- 5
 dio sacramento tuo, * & auctores parentes 6

animarum inauxiliatarum perdere voluisti
 7 per manus parentum nostrorum, * vt dignā
 perciperent peregrinationem puerorū Dei,
 8 quæ tibi omnium charior est terra. * Sed &
 his tamquam hominibus pepercisti, & mi-
 sisti antecessores exercitus tui vespas, vt
 9 illos paulatim exterminarent. * Non quia
 impotens eras in bello subijcere impios iu-
 stis, aut bestiis suis, aut verbo duro simul
 10 exterminare: * sed partibus iudicans dabas
 locum pœnitentiæ, non ignorans, quoniam
 nequam est natio eorum, & naturalis mali-
 tia ipsorum, & quoniam non poterat mu-
 11 tari cogitatio illorum in perpetuum. * Se-
 men enim erat maledictum ab initio: nec
 timens aliquem, veniam dabas peccatis il-
 12 lorum. * Quis enim dicet tibi: Quid fecisti?
 aut quis stabit contra iudicium tuum? aut
 quis in cōspectu tuo veniet vindex iniquo-
 rum hominum? aut quis tibi imputabit, si
 13 perierint nationes, quas tu fecisti? * Non
 enim est alius Deus quàm tu, cui cura est
 de omnibus, vt ostendas quoniam non in-
 14 iuste iudicas iudicium. * Neque rex, neque
 tyrannus in conspectu tuo inquirēt de his,
 15 quos perdidisti. * Cum ergo sis iustus, iuste
 omnia disponis: ipsum quoque, qui non
 debet puniri, condemnare, exterum æsti-
 16 mas a tua virtute. * Virtus enim tua iustitiæ
 initium est: & ob hoc quod omnium Do-
 17 minus es, omnibus te parcere facis. * Virtu-
 tem enim ostendis tu, qui non crederis esse
 in virtute consummatus, & horum, qui te
 18 nesciunt, audaciam traducis. * Tu autem
 dominator virtutis, cum tranquillitate iu-
 dicas, & cum magna reuerentia disponis
 nos: subest enim tibi, cum volueris, posse.
 19 * Docuisti autem populum tuum per talia
 opera, quoniam oportet iustum esse & hu-
 manum, & bonæ spei fecisti filios tuos: quo-
 niam iudicans das locum in peccatis pœ-
 20 nitentiæ. * Si enim inimicos seruorum tuo-
 rum, & debitos morti, cum tanta cruciasti
 attentione, dans tempus & locum, per quæ
 21 possent mutari a malitia; * cum quanta di-
 ligentia iudicasti filios tuos, quorum parē-
 tibus iuramenta & conuentiones dedisti

bonarum promissionum? * Cum ergo das nobis disciplinam, inimicos nostros multipliciter flagellas, ut bonitatem tuam cogitemus iudicantes: & cum de nobis iudicatur, speremus misericordiam tuam. * Vnde & illis, qui in vita sua insensate & iniuste vixerunt, per hæc, quæ coluerunt, dedisti summa tormenta. * Etenim in erroris via diutius errauerunt, deos æstimantes hæc, quæ in animalibus sunt superuacua, infantium insensatorum more viuentes. * Propter hoc tamquam pueris insensatis iudicium in derisum dedisti. * Qui autem ludibrijs & increpationibus non sunt correcti, dignum Dei iudicium experti sunt. * In quibus enim patientes indignabantur, per hæc quos putabant deos, in ipsis cum exterminarentur videntes, illum, quem olim negabant senisse, verum Deum agnouerunt: propter quod & finis condemnationis eorum venit super illos.

C A P. XIII.

VANI autem sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei: & de his, quæ videntur bona, non potuerunt intelligere eum, qui est, neque operibus attendentes agnouerunt quis esset artifex: * sed aut ignem, aut spiritum, aut citatum aërem, aut gyrum stellarum, aut nimiam aquam, aut solem & lunam; rectores orbis terrarum deos putauerunt. * Quorū si specie delectati, deos putauerunt: sciant quāto his dominator eorum speciosior est. speciei enim generator hæc omnia constituit. * Aut si virtutem, & opera eorum mirati sunt, intelligant ab illis, quoniam qui hæc fecit, fortior est illis: * a magnitudine enim speciei, & creaturæ cognoscibiliter poterit creator horum videri. * sed tamen adhuc in his minor est querela. Et hi enim fortasse errant, Deum quærentes, & volentes inuenire. * Etenim cum in operibus illius cōversentur, inquirunt: & persuasum habent quoniam bona sunt quæ videntur. * Iterum autem nec his debet ignosci. * Si enim tantum potuerunt scire, ut possent æstimare

sæculum: quomodo huius Dominum non facilius inuenerunt? * Infelices autem sunt, & inter mortuos spes illorum est, qui appellauerunt deos opera manuum hominum, aurum & argentum, artis inuentionem, & similitudines animalium, aut lapidem inutile opus manus antiquæ. * Aut si quis artifex faber de silua lignum rectum secuerit, & huius docte eradat omnem corticem, & arte sua vsus, diligenter fabricet vas utile in conuersationem vitæ, * reliquijs autem eius operis, ad præparationem escæ abutatur: * & reliquum horum, quod ad nullos vsus facit, lignum curuum, & vorticibus plenum, sculpat diligenter per vacuitatem suam, & per scientiam suæ artis figuret illud, & assimilet illud imagini hominis, * aut alicui ex animalibus illud comparet, perliniens rubrica, & rubicundum faciens fuco colorem illius, & omnem maculam, quæ in illo est, perliniens: * & faciat ei dignam habitationem, & in pariete ponens illud, & confirmans ferro, * ne forte cadat, prospiciens illi, sciens quoniam non potest adiuuare se: imago enim est, & opus est illi adiutorium. * Et de substantia sua, & de filiis suis, & de nuptijs votum faciens inquit. Non erubescit loqui cum illo, qui sine anima est: * & pro sanitate quidem infirmum deprecatur, & pro vita rogat mortuum, & in adiutorium inutilem inuocat: * & pro itinere petit ab eo, qui ambulare non potest: & de acquirendo, & de operando, & de omnium rerum euentu petit ab eo, qui in omnibus est inutilis.

C A P. XIII.

ITERVM alius nauigare cogitans, & per feros fluctus iter facere incipiens, ligno portante se, fragilius lignum inuocat. * Illud enim cupiditas acquirēdi excogitauit, & artifex sapiētia fabricauit sua. * Tua autē, Pater, prouidentia gubernat: quoniā dedisti & in mari viā, & inter fluctus semitā firmissimam, * ostendens quoniā potens es ex omnibus saluare, etiā si sine arte aliquis adeat mare.

Sed ut

* Sed ut non essent vacua sapientia tua opera : propter hoc etiam & exiguo ligno credunt homines animas suas, & transeuntes mare per ratem liberati sunt : * sed & ab initio cum perirent superbi gigantes, spes orbis terrarum ad ratem confugiens, remisit saeculo semen natiuitatis, quae manu tua erat gubernata . * Benedictum est enim lignum, per quod fit iustitia . * Per manus autem quod fit idolum, maledictum est & ipsum, & qui fecit illud : quia ille quidem operatus est : illud autem cum esset fragile, deus cognominatus est . * Similiter autem odio sunt Deo impius, & impietas eius . * Etenim quod factum est, cum illo, qui fecit, tormenta patietur . * Propter hoc & in idolis nationum non erit respectus : quoniam creaturae Dei in odium factae sunt, & in tentationem animabus hominum, & in musculam pedibus insipientium . * Initium enim fornicationis est exquisitio idolorum : & ad inuentio illorum corruptio vitae est . * neque enim erant ab initio, neque erunt in perpetuum . * Superuacuitas enim hominum haec aduenit in orbem terrarum : & ideo brevis illorum finis est inuentus . * Acerbo enim luctu dolens pater, cito sibi rapti filij fecit imaginem : & illum, qui tunc quasi homo mortuus fuerat, nunc tamquam deum colere coepit, & constituit inter seruos suos sacra & sacrificia . * Deinde interueniente tempore, conualescente iniqua consuetudine, hic error tamquam lex custoditus est, & tyrannorum imperio colebantur figmenta . * Et hos, quos in palam homines honorare non poterant propter hoc quod longe essent, e longinquo figura eorum allata, euidentem imaginem regis, quem honorare volebant, fecerunt : ut illum, qui aberat, tamquam praesentem colerent sua solitudine . * Prouexit autem ad horum culturam & hos, qui ignorabant, artificis eximia diligentia . * Ille enim volens placere illi, qui se assumpsit, elaborauit arte sua, ut similitudinem in melius figuraret . * Multitudo autem hominum abducta per speciem operis, eum, qui ante tempus tamquam

homo honoratus fuerat, nunc deum aestimauerunt . * Et haec fuit vitae humanae deceptio : quoniam aut affectui, aut regibus deseruientes homines, incommunicabile nomen lapidibus & lignis imposuerunt . * Et non suffecerat errasse eos circa Dei scientiam, sed & in magno viuentes inscientiae bello, tot & tam magna mala pacem appellant . * Aut enim filios suos sacrificantes, aut obscura sacrificia facientes, aut insaniae plenas vigilias habentes, neque vitam, neque nuptias mundas iam custodiunt, sed alius alium per inuidiam occidit, aut adulterans contristat : * & omnia commissa sunt, sanguis, homicidium, furtum & fictio, corruptio & infidelitas, turbatio & periurium, tumultus bonorum, Dei immemoratio, animarum inquinatio, natiuitatis immutatio, nuptiarum inconstantia, inordinatio meretriciae & impudicitiae . * Infandorum enim idolorum cultura, omnis mali causa est, & initium & finis . * Aut enim dum laetantur, insaniunt : aut certe vaticinantur falsa, aut viuunt iniuste, aut peierant cito . * Dum enim confidunt in idolis, quae sine anima sunt, male iurantes noceri se non sperant . * Vtraque ergo illis euenient digne, quoniam male senserunt de Deo, attendentes idolis, & iurauerunt iniuste, in dolo contemnentes iustitiam . * Non enim iuratorum virtus, sed peccantium poena perambulat semper iniustorum praeruaricationem .

C A P . XV.

TV autem Deus noster, suauis & verus es, patiens, & in misericordia disponens omnia . * Etenim si peccauerimus, tui sumus, scientes magnitudinem tuam : & si non peccauerimus, scimus quoniam apud te sumus computati . * Nosse enim te, consummata iustitia est : & scire iustitiam, & virtutem tuam, radix est immortalitatis . * Non enim in errorem induxit nos hominum malae artis excogitatio, nec umbra picturae labor sine fructu, effigies sculpta per varios colores, cuius aspectus insensato

dat concupiscētiam, & diligit mortuæ imaginis effigiem sine anima. Malorum amatores, digni sunt qui spem habeant in talibus, & qui faciunt illos, & qui diligunt, & qui colunt. Sed & figulus mollem terram premens laboriose fingit ad vsus nostros vnumquodque vas, & de eodem luto fingit quæ munda sunt in vsum vasa, & similiter quæ his sunt contraria: horum autem vasorum quis sit vsus; index est figulus. Et cum labore vano deum fingit de eodem luto: ille qui paulo ante de terra factus fuerat, & post pusillum reducit se vnde acceptus est, repetitus animæ debitum quam habebat. Sed cura est illi, non quia laboraturus est, nec quoniam brevis illi vita est, sed concertatur aurificibus & argentarijs: sed & ærarios imitatur, & gloriam præfert, quoniam res superuacuas fingit. Cinis est enim cor eius, & terra superuacua spes illius, & luto vilior vita eius: quoniam ignorauit qui se finxit, & qui inspirauit illi animam, quæ operatur, & qui insufflauit ei spiritum vitalem. Sed & æstimauerunt lusum esse vitam nostram, & conuersationem vitæ compositam ad lucrum, & oportere vndecumque etiam ex malo acquirere. Hic enim scit se super omnes delinquere, qui ex terræ materia fragilia vasa, & sculptilia fingit. Omnes enim insipientes, & infelices supra modum animæ superbi, sunt inimici populi tui, & imperantes illi: quoniam omnia idola nationum deos æstimauerunt, quibus neque oculorum vsus est ad videndum, neque nâres ad percipiendum spiritum, neque aures ad audiendum, neque digiti manuum ad tractandum, sed & pedes eorum pigni ad ambulandum. homo enim fecit illos: & qui spiritum mutuatus est, is finxit illos. Nemo enim sibi similem homo poterit Deum fingere. Cum enim sit mortalis, mortuum fingit manibus iniquis. Melior enim est ipse his, quos colit, quia ipse quidem vixit, cum esset mortalis, illi autem numquam. Sed & animalia miserrima colunt: insensata enim comparata his, illis sunt deteriora. Sed nec aspe-

ctu aliquis ex his animalibus bona potest conspiceret. Effugerunt autem Dei laudem, & benedictionem eius.

C A P. XVI.

PROPTER hæc, & per his similia passi sunt digne tormenta, & per multitudinem bestiarum exterminati sunt. Pro quibus tormentis bene disposuisti populum tuum, quibus dedisti concupiscētiam delectamenti sui nouum saporem, escam parans eis ortygomētram: ut illi quidem concupiscentes escā propter ea, quæ illis ostensa & missa sunt, etiam a necessaria concupiscentia auerterentur. Hi autem in breui inopes facti, nouam gustauerunt escam. Oportebat enim illis sine excusatione quidem superuenire interitum exercētibus tyrannidem: his autem tantum ostendere quemadmodum inimici eorum exterminabantur. Etenim cum illis superuenit sæua bestiarum ira, morsibus peruersorum, colubrorum exterminabantur. Sed non in perpetuum ira tua permansit, sed ad correctionem in breui turbati sunt, signum habentes salutis ad commemorationem mandati legis tuæ. Qui enim conuersus est, non per hoc, quod videbat, sanabatur, sed per te omnium saluatorem: in hoc autem ostendisti inimicis nostris, quia tu es, qui liberas ab omni malo. Illos enim locustarum, & muscarum occiderunt morsus, & non est inuenta sanitas animæ illorum: quia digni erant ab huiusmodi exterminari. Filios autem tuos, nec draconum venenatorum vicerunt dentes: misericordia enim tua adueniens sanabat illos. In memoria enim sermonum tuorum examinabantur, & velociter saluabantur, ne in altam incidentes obliuionem, non possent tuo. vti adiutorio. Etenim neque herba, neque malagma sanauit eos, sed tuus, Domine, sermo, qui sanat omnia. Tu es enim, Domine, qui vitæ & mortis habes potestatem, & deducis ad portas mortis, & reducis: homo autem occidit quidem per malitiā, & cum exierit spiritus,

C A P . XVII.

ritus, non reuertetur, nec reuocabit animā
 quæ recepta est: sed tuam manum effugere
 impossibile est. * Negantes enim te nosse
 impij, per fortitudinem brachij tui flagella-
 ti sunt: nouis aquis, & grandinibus, & plu-
 uijis persecutionem passi, & per ignem con-
 sumpti. * Quod enim mirabile erat, in aqua,
 quæ omnia extinguit, plus ignis valebat:
 vindex est enim orbis iustorum. * Quodam
 enim tēpore, mansuetabatur ignis, ne com-
 burerentur quæ ad impios missa erant ani-
 malia: sed ut ipsi videntes scirent, quoniam
 Dei iudicio patiuntur persecutionem. * Et
 quodam tempore in aqua supra virtutem
 ignis, exardescibat vndique, ut iniquæ terræ
 nationem exterminaret. * Pro quibus ange-
 lorum esca nutriiisti populum tuum, & pa-
 ratū panem de cælo præstitisti illis sine la-
 bore, omne delectamentum in se haben-
 tem, & omnis saporis suauitatem. * Substan-
 tia enim tua dulcedinem tuam, quam in fi-
 lios habes, ostendebat: & deseruiens vniui-
 cuiusque voluntati, ad quod quisque vole-
 bat, conuertebatur. * Nix autē & glacies su-
 stinebant vim ignis, & non tabescebant: ut
 scirent quoniam fructus inimicorum exter-
 minabat ignis ardens in grandine & pluuia
 coruscans. * Hic autem iterum ut nutriren-
 tur iusti, etiam suæ virtutis oblitus est.
 * Creatura enim tibi Factori deseruiēs, exar-
 descit in tormentum aduersus iniustos: &
 lenior fit ad benefaciendum pro his, qui in
 te confidunt. * Propter hoc & tunc in omnia
 transfigurata omnium nutrici gratiæ tuæ
 deseruebat, ad voluntatem eorum, qui a
 te desiderabant: ut scirent filij tui, quos di-
 lexisti Domine, quoniam non natiuitatis
 fructus pascunt homines, sed sermo tuus
 hos, qui in te crediderint, cōseruat. * Quod
 enim ab igne non poterat exterminari, sta-
 tim ab exiguo radio solis calefactum tabe-
 scebat: * ut notum omnibus esset, quoniam
 oportet præuenire solem ad benedictio-
 nem tuam, & ad ortum lucis te adorare.
 * Ingrati enim spes tamquam hybernalis
 glacies tabescet, & disperiet tamquam
 aqua superuacua.

MA GNA sunt enim iudicia tua Domi-
 ne, & inenarrabilia verba tua: pro-
 pter hoc indisciplinatæ animæ errauerunt.
 * Dum enim persuasum habent iniqui pos-
 se dominari nationi sanctæ: vinculis tene-
 brarum & longæ noctis compediti, inclusi
 sub testis, fugitiui perpetuæ providentiæ
 iacuerunt. * Et dum putant se latere in-
 obscuris peccatis, tenebroso obliuionis
 velamento dispersi sunt, pauentes horren-
 de, & cum admiratione nimia perturbati.
 * Neque enim quæ continebat illos spe-
 lunca, sine timore custodiebat: quoniam
 sonitus descendens perturbabat illos, &
 personæ tristes illis apparentes pauorem il-
 lis præstabant. * Et ignis quidem nulla-
 vis poterat illis lumen præbere, nec fide-
 rum limpida flammæ illuminare poterant
 illam noctem horrendam. * Apparebat au-
 tem illis subitaneus ignis, timore plenus: &
 timore percussus illius, quæ non videbatur,
 faciei, æstimabant deteriora esse quæ vi-
 debantur: * & magicæ artis apppositi erant
 derisus, & sapientiæ gloriæ correptio cum
 contumelia. * Illi enim qui promittebant,
 timores & perturbationes expellere se ab
 anima languente, hi cum derisu pleni timo-
 re languebant. * Nam etsi nihil illos ex
 monstris perturbabat: transitu animalium
 & serpentium sibilatione commoti, treme-
 bundi peribant: & aërem, quæ nulla ratio-
 ne quis effugere posset, negantes se videre.
 * Cum sit enim timida nequitia, dat testi-
 monium condemnationis: semper enim
 præsumit sæua, perturbata conscientia. * Ni-
 hil enim est timor nisi proditio cogitatio-
 nis auxiliorum. * Et dum ab intus minor est
 expectatio, maiorem computat in scientiam
 eius causæ, de qua tormentum præstat. * Illi
 autem qui impotentem vere noctem, & ab
 infimis, & ab altissimis inferis superue-
 nientem, eundem somnum dormientes;
 * aliquando monstrorum exagitabantur ti-
 more, aliquando animæ deficiebant tra-
 ductione: subitaneus enim illis & inspera-

tus timor superuenerat. * Deinde si quis-
quam ex illis decidisset, custodiebatur in
carcere sine ferro reclusus. * Si enim ru-
sticus quis erat, aut pastor, aut agri labo-
rum operarius præoccupatus esset, ineffu-
gibilem sustinebat necessitatem. * Vna enim
catena tenebrarum omnes erant colligati.
Siue spiritus sibilans, aut inter spissos ar-
borum ramos auium sonus suauis, aut vis
aquæ decurrentis nimium, * aut sonus va-
lidus præcipitatarum petrarum, aut luden-
tium animalium cursus inuisus, aut mu-
gientium valida bestiarum vox, aut reso-
nans de altissimis montibus Echo: deficiē-
tes faciebant illos præ timore. * Omnis
enim orbis terrarum limpido illuminaba-
tur lumine, & non impeditis operibus con-
tinebatur. * Solis autem illis superposita
erat grauis nox, imago tenebrarum, quæ
superuentura illis erat. Ipsi ergo sibi erant
grauiores tenebris.

CAP. XVIIIO

SANCTIS autem tuis maxima erat lux,
& horum quidem vocem audiebant, sed
figuram non videbant. Et quia non & ipsi
eadem passi erant, magnificabant te: * &
qui ante læsi erant, quia non lædebantur,
gratias agebant: & vt esset differentia, do-
num petebant. * Propter quod ignis arden-
tem columnam ducem habuerunt ignotæ
viæ, & solem sine læsura boni hospitij præ-
stitisti. * Digni quidem illi carere luce, &
pati carcerem tenebrarum, qui inclusos cu-
stodiebant filios tuos, per quos incipiebat
incompactum legis lumen sæculo dari. * Cum
cogitarent iustorum occidere infantes: &
vno exposito filio, & liberato, in traductio-
nem illorum, multitudinem filiorum ab-
stulisti, & pariter illos perdidisti in aqua va-
lida. * Illa enim nox ante cognita est a pa-
tribus nostris, vt vere scientes quibus iura-
mentis crediderunt, animæ quiores essent.
* Suscepta est autem a populo tuo sanitas
quidem iustorum, iniustorum autem ex-
terminatio. * Sicut enim læsisti aduersarios:
sic & nos prouocās magnificasti. * Absconse

enim sacrificabant iusti pueri bonorum, &
iustitiæ legem in concordia disposuerunt:
similiter & bona & mala recepturos iustos;
patrum iam decantantes laudes. * Resona-
bat autem inconueniens inimicorum vox;
& flebilis audiebatur planctus ploratorum
infantium. * Simili autem pœna seruus cum
domino afflictus est, & popularis homo re-
gi similia passus. * Similiter ergo omnes vno
nomine mortis mortuos habebant innu-
merabiles. Nec enim ad sepeliendum viui
sufficiebant: quoniam vno momento, quæ
erat præclarior natio illorum, exterminata
est. * De omnibus enim non credētes pro-
pter veneficia, tunc vero primum cum fuit
exterminium primogenitorum, spoponde-
runt populum Dei esse. * Cum enim quie-
tum silentium contineret omnia, & nox in
suo cursu medium iter haberet, * omnipo-
tens sermo tuus de cælo a regalibus sedi-
bus, durus debellator in mediam exter-
minij terram profiliuit, * gladius acutus in-
simulatū imperium tuum portans, & stans
repleuit omnia morte, & vsque ad cælum
attingebat stans in terra. * Tunc continuo
visus somniorum malorum turbauerunt il-
los, & timores superuenerunt insperati. *
* Et alius alibi proiectus semiuivus, propter
quam moriebatur, causam demonstrabat
mortis. * Visiones enim, quæ illos turbaue-
runt, hæc præmonebant, ne insciji, quare
mala patiebantur, perirent. * Tetigit autem
tunc & iustos tentatio mortis, & commo-
tio in eremo facta est multitudinis: sed nō
diu permansit ira tua. * Properans enim ho-
mo sine querela deprecari pro populis, pro-
ferens seruitutis suæ scutum, orationem, &
per incensum deprecationem allegans, re-
stitit iræ, & finē imposuit necessitati, osten-
dens quoniam tuus est famulus. * Vicit au-
tem turbas, non in virtute corporis, nec ar-
maturæ potentia, sed verbo illum, qui se
vexabat, subiecit, iuramenta parentum, &
testamentum commemorans. * Cum enim
iam aceruatim cecidissent super alterutrum
mortui, interstitit, & amputauit impe-
tum, & diuisit illam, quæ ad viuos duce-
bat

bat viam. * In veste enim poderis, quam habebat, totus erat orbis terrarum: & parentum magnalia in quattuor ordinibus lapidum erant sculpta, & magnificentia tua in diademate capitis illius sculpta erat. * His autem cessit qui exterminabat, & hæc extimuit. erat enim sola tentatio iræ sufficiens.

C A P. XIX.

IMPIIS autem vsque in nouissimum sine misericordia ira superuenit. Præsciebat enim & futura illorum: * quoniam cum ipsi permisissent vt se educerent, & cum magna solitudine præmisissent illos, consequebantur illos poenitentia acti. * Adhuc enim inter manus habentes luctum, & deplorantes ad monumenta mortuorum, aliam sibi assumpserunt cogitationem inscientiæ: & quos rogantes proiecerant, hos tamquam fugitios persequébantur: * ducebat enim illos ad hunc finem digna necessitas: & horum, quæ acciderant, commemorationem amittebant, vt quæ deerant tormentis, repleret punitio: * & populus quidem tuus mirabiliter transfret, illi autem nouam mortem inuenirent. * Omnis enim creatura ad suum genus ab initio refigurabatur, deseruiens tuis præceptis, vt pueri tui custodirentur illæsi. * Nam nubes castra eorum obumbrabat, & ex aqua, quæ ante erat, terra arida apparuit, & in mari rubro via sine impedimento, & campus germinans de profundo nimio: * per quem omnis natio transiuit, quæ tegebatur tua manu, videntes tua mirabilia & monstra. * Tamquam enim equi depauerunt escam, & tamquam agni exultauerunt, magnificantes te Domine, qui liberaisti illos. * Memores enim erant adhuc eorum, quæ in incolatu illorum facta

fuerant, quemadmodum pro natione animalium eduxit terra muscās, & pro piscibus eructauit fluuius multitudinem ranarum. * Nouissime autem viderunt nouam creaturam auium, cū adducti concupiscentia postulauerunt escas epulationis. * In allocutione enim desiderij, ascendit illis de mari ortygometa: & vexationes peccatoribus superueherunt, non sine illis, quæ ante facta erant, argumentis per vim fulminum: iuste enim patiebantur secundum suas nequitias. * Etenim detestabiliorem inhospitalitatem instituerunt: alij quidē ignotos non recipiebant aduenas, alij autem bonos hospites in seruitutem redigebant. * Et non solum hæc, sed & alius quidam respectus illorum erat: quoniam inuiti recipiebant extraneos. * Qui autem cum lætitia receperunt hos, qui eisdem vsu erant iustitijs, sæuissimis afflixerunt doloribus. * Percussi sunt autem cæcitate: sicut illi in foribus iusti, cum subitaneis cooperti essent tenebris, vnusquisque transitū ostij sui quærebat. * In se enim elementa dum conuertuntur, sicut in organo qualitatis sonus immutatur, & omnia suum sonum custodiūt: vnde æstimari ex ipso visu certo potest. * Agrestia enim in aquatica conuertebantur: & quæcumque erant natantia, in terram transibant. * Ignis in aqua valebat supra suam virtutē, & aqua extinguentis naturæ obliuiscébatur. * Flammæ econtrario, corruptibilia animalium non vexauerunt carnes coambulantium, nec dissoluebant illam, quæ facile dissoluebatur sicut glacies, bonam escam. In omnibus enim magnificasti populum tuum Domine, & honorasti, & non despexisti, in omni tempore, & in omni loco assistens eis.

ECCELESTIACVM IESV FILII SIRACH

PROLOGVS.

MULTORVM nobis, & magnorum per legem, & prophetas, aliosq. qui secuti sunt illos, sapientia demonstrata est: in quibus oportet laudare Israel doctrinæ & sapientiæ causa: quia non solum ipsos loquentes necesse est esse peritos, sed etiam extraneos posse & dicentes & scribentes doctissimos fieri. Auns meus Iesus, postquam se amplius dedit ad diligentiam lectionis legis, & prophetarum, & aliorum librorum, qui nobis a parentibus nostris traditi sunt: voluit & ipse scribere aliquid horum, quæ ad doctrinam & sapientiam pertinent: ut desiderantes discere, & illorum periti facti, magis magisque attendant animo, & confirmantur ad legitimam vitam. Hortor itaque venire vos cum beneuolentia, & attentioni studio lectionem facere, & veniam habere in illis, in quibus videmur sequentes imaginem sapientiæ de-

ficere in verborum compositione. Nam deficiunt verba Hebraica, quando fuerint translata ad alteram linguam. Non autem solum hæc, sed & ipsa lex, & prophetæ, ceteraq. aliorum librorum, non paruum habent differentiam, quando inter se dicuntur. Nā in octauo & trigésimo anno temporibus Ptolemæi Euergetis regis, postquam perueni in Ægyptum: & cum multum temporis ibi fuisset, inueni ibi libros relictos, non paruum, neque contemnendam doctrinam. Itaque bonum & necessarium putavi & ipse aliquam addere diligentiam & laborem interpretandi librum istum: & multa vigilia attuli doctrinam in spatio temporis ad illa, quæ ad finem ducunt, librum istum dare, & illis qui volunt animum intendere, & discere quemadmodum oporteat instituire mores, qui secundum legem Domini proposuerint vitam agere.

ECCELESTIACVS.

CAPVT PRIMVM.

OMNIS sapientia a Domino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante æuum. * Arenam maris, & pluuiæ guttas, & dies sæculi quis dinumerauit? Altitudinem cæli, & latitudinem terræ, & profundum abyssi quis dimensus est? * Sapientiam Dei præcedentem, omnia quis inuestigauit? * Prior omnium creata est sapientia, & intellectus prudentiæ ab æuo. * Fons sapientiæ verbum Dei, in excelsis, & ingressus illius mandata æter-

na. * Radix sapientiæ cui reuelata est, & astutias illius quis agnouit? * Disciplina sapientiæ cui reuelata est, & manifestata? & multiplicationem ingressus illius quis intellexit? * Vnus est altissimus Creator omnipotens, & Rex potens, & metuendus nimis, sedens super thronum illius & dominans Deus. * Ipse creauit illam in Spiritu sancto, & vidit, & dinumerauit, & mensus est. * Et effudit illam super omnia opera sua, & super omnem carnem secundum datum suum, & præbuit illam diligentibus se.

Timor

*Timor Domini gloria, & gloriatio, & lætitia, & corona exultationis. *Timor Domini delectabit cor, & dabit lætiam, & gaudium, & longitudinem dierum. *Timentium Dominum bene erit in extremis, & in die defunctionis suæ benedicetur. *Dilectio Dei honorabilis sapientia. *Quibus autem apparuerit in visu, diligant eam in visione, & in agnitione magnalium suorum. *Initium sapientiæ, timor Domini, & cum fidelibus in vulua concreatus est, cum electis feminis graditur, & cū iustis & fidelibus agnoscitur. *Timor Domini, scientiæ religiositas. *Religiositas custodiet & iustificabit cor, iucunditatem atque gaudium dabit. *Timentium Dominum bene erit, & in diebus consummationis illius benedicetur. *Plenitudo sapientiæ est timere Deum, & plenitudo a fructibus illius. *Omni domum illius implebit a generationibus, & receptacula a thesauris illius. *Corona sapientiæ, timor Domini, replens pacem, & salutis fructum: & vidit, & dinumeravit eam: vtraque autem sunt dona Dei. *Scientiam, & intellectum prudentia sapientia compartietur: & gloriam tenentium se, exaltat. *Radix sapientiæ est timere Dominum: & rami illius longæui. *In thesauris sapientiæ intellectus, & scientiæ religiositas: execratio autem peccatoribus sapientia. *Timor Domini expellit peccatum: nam qui sine timore est, non poterit iustificari: iracundia enim animositatis illius, subversio illius est. *Vsq̃ue in tempus sustinebit patiens, & postea redditio iucunditatis. *Bonus sensus vsque in tempus abscondet verba illius, & labia multorum enarrabunt sensum illius. *In thesauris sapientiæ significatio disciplinæ: execratio autē peccatori, cultura Dei. *Fili concupiscens sapientiā, conserua iustitiam, & Deus præbebit illam tibi. *Sapientia enim & disciplina timor Domini: & quod beneplacitum est illi, fides, & mansuetudo, & adimplebit thesauros illius. *Ne sis incredibilis timori Domini: & ne accesseris ad illum duplici corde. *Ne fueris hypocrita in conspectu homi-

num, & non scandalizeris in labijs tuis. *Attende in illis, ne forte cadas, & adducas animæ tuæ inhonationem, & reuellet Deus absconsa tua, & in medio synagogæ elidat te: quoniam accessisti maligne ad Dominum, & cor tuum plenum est dolo & fallacia.

CAP. II.

FILI accedens ad seruitutem Dei, sta in iustitia, & timore, & præpara animam tuam ad tērationem. *Deprime cor tuum, & sustine: inclina aurem tuam, & suscipe verba intellectus: & ne festines in tempore obductionis. *Sustine sustērationes Dei: coniungere Deo, & sustine, vt crescat in nouissimo vita tua. *Omne, quod tibi applicitum fuerit, accipe: & in dolore sustine, & in humilitate tua patientiam habere: quoniam in igne probatur aurū & argentum, homines vero receptibiles in camino humiliationis. *Crede Deo, & recuperabit te. & dirige viam tuam, & spera in illum. Serua timorem illius, & in illo veterasce. *Metuentes Dominū sustinete misericordiam eius: & non defleat̃is ab illo ne cadatis. *Qui timetis Dominum, credite illi: & non euacuabitur merces vestra. *Qui timetis Dominum, sperate in illum: & in oblectationem veniet vobis misericordia. *Qui timetis Dominum diligite illum, & illuminabuntur corda vestra. *Respicite filij nationes hominum: & scitote quia nullus sperauit in Domino, & confusus est. *Quis enim permansit in mandatis eius, & derelictus est? aut quis inuocauit eum, & desepxit illum? *Quoniam pius & misericors est Deus, & remittet in die tribulationis peccata: & protector est omnibus exquirētibz se in veritate. *Væ duplici corde, & labijs scelestis, & manibus malefacientibus, & peccatori terrā ingredienti duabus vijs. *Væ dissolutis corde, qui non credūt Deo: & ideo non protegentur ab eo. *Væ his, qui perdiderunt sustinentiam, & qui dereliquerunt vias rectas, & diuerterunt in vias prauas. *Et quid facient, cum inspicere cœperit

perit Dominus ? * Qui timent Dominum, 18
non erunt incredibiles verbo illius : & qui
diligunt illum, conseruabunt viam illius .
* Qui timent Dominum, inquirent quæ be- 19
neplacita sunt ei : & qui diligunt eum, reple-
buntur lege ipsius . * Qui timet Dominum, 20
præparabunt corda sua, & in conspectu il-
lius sanctificabunt animas suas . * Qui timet 21
Dominum, custodiunt mandata illius, &
patientiam habebunt vsque ad inspectionem
illius, * dicentes : Si pœnitentiam non ege- 22
rimus, incidemus in manus Domini, & non
in manus hominum . * Secundum enim ma- 23
gnitudinem ipsius, sic & misericordia illius
cum ipso est .

CAP. III.

FILII sapientiæ, ecclesia iustorum : & 1
natio illorum, obedientia & dilectio .
* Iudicium patris audite filij, & sic facite vt 2
salui sitis . * Deus enim honorauit patrem
in filiis : & iudicium matris exquirens, fir- 3
mauit in filios . * Qui diligit Deum, exorabit
pro peccatis, & continebit se ab illis, & in 4
oratione dierum exaudietur . * Et sicut qui
thesaurizat, ita & qui honorificat matrem
suam . * Qui honorat patrem suum, iucun- 5
dabitur in filiis, & in die orationis suæ exau-
dietur . * Qui honorat patrem suum, vita vi- 6
uet longiore : & qui obedit patri, refrige-
rabit matrem . * Qui timet Dominum ho- 7
norat parêtes, & quasi dominis seruiet his,
qui se genuerunt . * In opere & sermone, & 8
omni patientia honora patrem tuum , * vt
superueniat tibi benedictio ab eo, & bene- 9
dictio illius in nouissimo maneat . * Benedi- 10
ctio patris firmat domos filiorum : maledi-
ctio autem matris eradicat fundamenta .
* Ne glories in contumelia patris tui : nō 11
enim est tibi gloria, eius confusio . * gloria
enim hominis ex honore patris sui, & de- 12
decus filij pater sine honore . * Fili suscipe
senectam patris tui, & non contristes eum 13
in vita illius : * & si defecerit sensu, veniā da,
& ne spernas eum in virtute tua : eleemosy- 14
na enim patris non erit in obliuione . * Nā 15
pro peccato matris restituetur tibi bonum, 16

17 * & in iustitia ædificabitur tibi, & in die tri-
bulationis commemorabitur tui : & sicut
in sereno glacies soluentur peccata tua .
18 * Quam malæ famæ est, qui derelinquit pa-
trem : & est maledictus a Deo, qui exaspe-
19 rat matrem . * Fili in mansuetudine opera
tua perfice, & super hominum gloriam dili-
20 gèris . * Quāto magnus es, humilia te in om-
21 nibus, & corā Deo inuenies gratiam : * quo-
niam magna potentia Dei solius, & ab hu-
22 milibus honoratur . * Altiora te ne quæsie-
ris, & fortiora te ne scrutatus fueris : sed quæ
præcepit tibi Deus, illa cogita semper, & in
pluribus operibus eius ne fueris curiosus .
23 * Non est enim tibi necessarium ea, quæ ab-
24 scōdita sunt, videre oculis tuis . * In super-
uacuis rebus noli scrutari multipliciter, &
in pluribus operibus eius non eris curiosus .
25 * Plurima enim super sensum hominum o-
26 stensa sunt tibi . * Multos quoque supplan-
tauit suspicio illorum, & in vanitate deti-
27 nuit sensus illorum . * Cor durum habebit
male in nouissimo : & qui amat periculū ,
28 in illo peribit . * Cor ingrediens duas vias,
non habebit successus, & prauus corde in
29 illis scandalizabitur . * Cor nequam grau-
abitur in doloribus, & peccator adiiciet ad
30 peccandum . * Synagogæ superbiorum non
erit sanitas : frutex enim peccati radicabi-
31 tur in illis, & non intelligetur . * Cor sapien-
tis intelligitur in sapientia, & auris bona au-
diet cum omni concupiscentiā sapientiam .
32 * Sapiens cor, & intelligibile abstinebit se a
peccatis, & in operibus iustitiæ successus ha-
33 bebit . * Ignem ardentem extinguit aqua, &
34 eleemosyna resistit peccatis : * & Deus pro-
spector est eius qui reddit gratiam : memi-
nit eius in posterum, & in tempore casus
sui inueniet firmamentum .

CAP. IIII.

FILI eleemosynam pauperis ne defrau-
des, & oculos tuos ne trāsuertas a pau-
pere . * Animam esurientem ne despexeris :
& non exasperes pauperem in inopia sua .
3 * Cor inopis ne afflixeris, & non protrahas
4 datum angustianti . * Rogationem contri-
bulati

bulati ne abijcias : & non auertas faciem tuam ab egeno. * Ab inope ne auertas oculos tuos propter irā : & non relinquoas querentibus tibi retro maledicere : * maledicentis enim tibi in amaritudine animæ exaudietur deprecatio illius : exaudiet autem eum, qui fecit illum. * Congregationi pauperum affabilem te facito, & presbytero humilia animam tuam, & magnato humilia caput tuum. * Declina pauperi sine tristitia aurem tuam, & redde debitum tuum, & responde illi pacifica in mansuetudine. * Libera eum, qui iniuriam patitur de manu superbi : & non acide feras in anima tua. * In iudicando esto pupillis misericors ut pater, & pro viro matri illorum : * & eris tu velut filius Altissimi obediens, & miserebitur tui magis quam mater. * Sapientia filijs suis vitam inspirat, & suscipit inquirentes se, & præbuit in via iustitiæ. * & qui illam diligit, diligit vitam : & qui vigilauerint ad illam, complectentur placorem eius. * Qui tenuerint illam, vitam hereditabunt : & quod introibit, benedicet Deus. * Qui seruiunt ei, obsequentes erunt sancto : & eos, qui diligunt illam, diligit Deus. * Qui audit illam, iudicabit Gentes : & qui intuetur illam, permanebit confidens. * Si crediderit ei, hereditabit illam, & erunt in confirmatione creaturæ illius. * quoniam in tentatione ambulat cum eo, & in primis eligit eum. * Timorem & metum, & probationem inducet super illum : & cruciabit illum in tribulatione doctrinæ suæ, donec tentet eum in cogitationibus suis, & credat animæ illius. * Et firmabit illum, & iter adducet directum ad illum, & lætificabit illum, & denudabit absconsa sua illi, & thesaurizabit super illum scientiam & intellectum iustitiæ. * Si autem oberrauerit, derelinquet eum, & tradet eum in manus inimici sui. * Fili conserua tempus, & deuota a malo. * Pro anima tua ne confundaris dicere verum. * Est enim confusio adducens peccatum, & est confusio adducens gloriam & gratiam. * Ne accipias faciem aduersus faciem tuam, nec aduersus animam tuam men-

dacium. * Ne reueraris proximum tuum in casu suo : * nec retineas verbum in tempore salutis. Non abscondas sapientiam tuam in decore suo. * In lingua enim sapientia dignoscitur : & sensus, & scientia, & doctrina in verbo sensati, & firmamentum in operibus iustitiæ. * Non contraducas verbo veritatis vilo modo, & de mendacio ineruditionis tuæ confundere. * Non confundaris confiteri peccata tua, & ne subijcias te omni homini pro peccato. * Noli resistere contra faciem potentis, nec coneris contra ictum fluuij. * Pro iustitia agonizare pro anima tua, & usque ad mortem certa pro iustitia, & Deus expugnabit pro te inimicos tuos. * Noli citatus esse in lingua tua : & inutilis, & remissus in operibus tuis. * Noli esse sicut leo in domo tua, euerrens domesticos tuos, & opprimens subiectos tibi. * Non sit porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta.

C A P. V.

NOLI attendere ad possessiones iniquas, & ne dixeris : Est mihi sufficiens vita : nihil enim proderit in tempore vindictæ & obductionis. * Ne sequaris in fortitudine tua concupiscentiam cordis tui : & ne dixeris : Quomodo potui ? aut quis me subiciet propter facta mea ? Deus enim vindicans vindicabit. * Ne dixeris : Peccaui, & quid mihi accidit triste ? Altissimus enim est patiens redditor. * De propitiato peccato noli esse sine metu, neque adijcias peccatum super peccatū. * Et ne dicas : Misericordia Domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserebitur. * Misericordia enim, & ira ab illo cito proxinant, & in peccatores respicit ira illius. * Non tardes conuertere ad Dominum, & ne differas de die in diem. * subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te. * Noli anxius esse in diuitijs iniustis : non enim proderunt tibi in die obductionis & vindictæ. * Non ventiles te in omnem ventum, & non eas in omnē viam. sic enim omnis peccator

Ecc probatur

probatur in duplici lingua. * Esto firmus in via Domini, & in veritate sensus tui & scientia, & prosequatur te verbum pacis & iustitiae. * Esto mansuetus ad audiendum verbum, ut intelligas: & cum sapientia proferas responsum verum. * Si est tibi intellectus, responde proximo: sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiaris in verbo indisciplinato, & confundaris. * Honor & gloria in sermone sensati, lingua vero imprudentis subuersio est ipsius. * Non appelleris susurro, & lingua tua ne capiaris, & confundaris. * Super furē enim est confusio & poenitentia, & denotatio pessima super bilinguem: susurratori autem odium, & inimicitia, & contumelia. * Iustifica pusillum, & magnum similiter.

C A P . VI.

NOLI fieri pro amico inimicus proximo: improprium enim & contumeliam malus hereditabit, & omnis peccator inuidus & bilinguis. * Non te extollas in cogitatione animae tuae velut taurus: ne forte elidatur virtus tua per stultitiam, & folia tua comedat, & fructus tuos perdat, & relinquare velut lignum aridum in cremo. * Anima enim nequam disperdet qui se habet, & in gaudium inimicis dat illum, & deducet in sortem impiorum. * Verbum dulce multiplicat amicos, & mitigat inimicos: & lingua eucharis in bono homine abundat. * Multi pacifici sint tibi, & consiliarius sit tibi vnus de mille. * Si possides amicum, in tentatione posside eum, & ne facile credas ei. * Est enim amicus secundum tempus suum, & non permanebit in die tribulationis. * Et est amicus qui conuertitur ad inimicitiam: & est amicus qui odium & rixam, & conuitia denudabit. * Est autem amicus socius mensae, & non permanebit in die necessitatis. * Amicus si permanserit fixus, erit tibi quasi coequalis, & in domesticis tuis fiducialiter aget: si humiliauerit se contra te, & a facie tua absconderit se, vnanimem habebis amicitiam bonam. * Ab inimicis tuis separare, & ab

amicis tuis attende. * Amicus fidelis, protectio fortis: qui autem inuenit illum, inuenit thesaurum. * Amico fideli nulla est comparatio, & non est digna ponderatio auri & argenti contra bonitatem fidei illius. * Amicus fidelis, medicamentum vitae & immortalitatis: & qui metuunt Dominum, inuenient illum. * Qui timet Deum, æque habebit amicitiam bonam: quoniam secundum illum erit amicus illius. * Fili a iuuentute tua excipe doctrinam, & usque ad senectutem inuenies sapientiam. * Quasi is qui arat, & feminat, accede ad eam, & sustine bonos fructus illius. * In opere enim ipsius exiguum laborabis, & cito edes de generationibus illius. * Quam aspera est nimium sapientia indoctis hominibus, & non permanebit in illa excors. * Quasi lapidis virtus probatio erit in illis, & non demorabuntur proijcere illam. * Sapientia enim doctrinae secundum nomen est eius, & non est multis manifesta: quibus autem cognita est, permanet usque ad conspectum Dei. * Audi fili, & accipe consilium intellectus, & ne abijcias consilium meum. * Inijce pedem tuum in cōpedes illius, & in torques illius collum tuum: subijce humerum tuum, & porta illam, & ne acedieris vinculis eius. * In omni animo tuo accede ad illam, & in omni virtute tua conserua vias eius. * Inuestiga illam, & manifestabitur tibi, & continens factus ne derelinquas eam: in nouissimis enim inuenies requiem in ea, & conuertetur tibi in oblectationem. * Et erunt tibi compedes eius in protectionem fortitudinis, & bases virtutis, & torques illius in stolam gloriæ: decor enim vitae est in illa, & vincula illius alligatura salutaris. * Stolam gloriæ indues eam, & coronam gratulationis superpones tibi. * Fili, si attenderis mihi, disces: & si accommodaueris animum tuum, sapiens eris. * Si inclinaueris aurem tuam, excipies doctrinam: & si dilexeris audire, sapiens eris. * In multitudine presbyterorum prudentium sta, & sapientiae illorum ex corde coniungere, ut omnem narrationem Dei possis audire, & prouerbia laudis

laudis non effugiant a te. * Et si videris sen-
satum, euigila ad eum, & gradus ostiorum
illius exterat pes tuus. * Cogitatum tuum
habe in præceptis Dei, & in mandatis illius
maxime assiduus esto: & ipse dabit tibi cor,
& concupiscentia sapientiæ dabitur tibi.

C A P. VII.

NOLI facere mala, & non te apprehen-
dent. * Discede ab iniquo, & deficient
mala abs te. * Fili, non semines mala in sul-
cis iniustitiæ, & non metes ea in septuplum.
* Noli quærere domino ducatum, neque a
rege cathedram honoris. * Non te iustifi-
ces ante Deum, quoniam agnitor cordis
ipse est: & penes regem noli velle videri
sapient. * Noli quærere fieri iudex, nisi va-
leas virtute irrumpere iniquitates: ne forte
extimescas faciem potentis, & ponas scan-
dalum in æquitate tua. * Non pecces in
multitudinem ciuitatis, nec te immittas in
populum, neque alliges duplicia peccata:
nec enim in vno eris immunis. * Noli esse
pusillanimis in animo tuo: * exorare, & fa-
cere eleemosynam ne despicias. * Ne dicas:
In multitudine munerum meorum respiciet
Deus, & offerente me Deo altissimo, mu-
nera mea suscipiet. * Nō irrideas hominem
in amaritudine animæ: est enim qui humi-
liat & exaltat, circumspexit Deus. * Noli
arare mendacium aduersus fratrem tuum:
neque in amicum similiter facias. * Noli
velle mentiri omne mendacium: assiduitas
enim illius non est bona. * Noli verbosus
esse in multitudine presbyterorum, & non
iteres verbum in oratione tua. * Non oderis
laboriosa opera, & rusticationem creatam
ab Altissimo. * Non te reputes in multitu-
dine indisciplinatorum. * Memeto iræ, quo-
niam non tardabit. * Humilia valde spiritum
tuum: quoniam vindicta carnis impij, ignis
& vermis. * Noli præuaricari in amicum
pecuniam differentem, neque fratrem cha-
rissimum auro spreueris. * Noli discedere a
muliere sensata & bona, quam sortitus es
in timore Domini: gratia enim verecun-
diæ illius super aurum. * Non lædas seruum

in veritate operantem, neque mercenarium
dantem animam suam. * Seruus sensatus sit
tibi dilectus quasi anima tua, non defrau-
des illum libertate, neque inopem derelin-
quas illum. * Pecora tibi sunt? attende illis:
& si sunt vtilia, perseuerent apud te. * Filij
tibi sunt? erudi illos, & curua illos a pueri-
tia illorum. * Filia tibi sunt? serua corpus
illarum, & non ostendas hilarem faciem
tuam ad illas. * Trade filiam, & grande opus
feceris, & homini sensato da illam. * Mu-
lier si est tibi secundum animam tuam, non
proijcias illam: & odibili non credas te.
In toto corde tuo * honora patrem tuum,
& gemitus matris tuæ ne obliuiscaris: me-
mento quoniam nisi per illos natus non
fuis: & retribue illis, quomodo & illi
tibi. * In tota anima tua time Dominum,
& sacerdotes illius sanctifica. * In omni
virtute tua dilige eum qui te fecit: & mi-
nistros eius ne derelinquas. * Honora Deū
ex tota anima tua, & honorifica sacerdo-
tes, & propurga te cum brachijs. * Da illis
partem, sicut mandatum est tibi, primitia-
rum & purgationis: & de negligentia tua
purga te cum paucis. * Datum brachiorum
tuorum & sacrificium sanctificationis offe-
res Domino, & initia sanctorum: & pau-
peri porrige manum tuam, vt perficiatur
propitiatio, & benedictio tua. * Gratia
dati in conspectu omnis viuentis, & mor-
tuo non prohibeas gratiam. * Non desis
plorantibus in consolatione, & cum lu-
gentibus ambula. * Non te pigeat visitare
infirmum: ex his enim in dilectione firma-
beris. * In omnibus operibus tuis me-
morare nouissima tua, & in æternum non
peccabis.

C A P. VIII.

NON litiges cum homine potente, ne
forte incidas in manus illius. * Non
contendas cum viro locuplete, ne forte cō-
tra te constituat litem tibi. * multos enim
perdidit aurum & argentum, & vsque ad
cor regum extendit, & conuertit. * Non
litiges cum homine linguato, & non strues

in ignem illius ligna. * Non communices homini indocto, ne male de progenie tua loquatur. * Ne despicias hominem auertentem se a peccato, neque improperes ei. memento quoniam omnes in correptione sumus. * Ne spernas hominem in sua senectute: etenim ex nobis senescunt. * Noli de mortuo inimico tuo gaudere: sciens quoniam omnes morimur, & in gaudium nolumus venire. * Ne despicias narrationem presbyterorum sapientium, & in prouerbij eorum conuersare. * ab ipsis enim disces sapientiam, & doctrinam intellectus, & seruire magnatis sine querela. * Non te prætereant narratio seniorum: ipsi enim didicerunt a patribus suis: quoniam ab ipsis disces intellectum, & in tempore necessitatis dare responsum. * Non incendas carbones peccatorum arguens eos, & ne incendaris flamma ignis peccatorum illorum. * Ne contra faciem stes contumeliosi, ne sedeas quasi insidiator ori tuo. * Noli scenerari homini fortiori te: quod si sceneraueris, quasi perditum habe. * Non spodeas super virtutem tuam: quod si spononderis, quasi restituens cogita. * Non iudices contra iudicem: quoniam secundum quod iustum est iudicat. * Cum audace non eas in via, ne forte grauet mala sua in te: ipse enim secundum voluntatem suam vadit, & simul cum stultitia illius peries. * Cum iracundo non facies rixam, & cum audace non eas in desertum: quoniam quasi nihil est ante illum sanguis, & ubi non est adiutorium, elidet te. * Cum fatuis consilium non habeas: non enim poterunt diligere nisi quæ eis placent. * Coram extraneo ne facias consilium: nescis enim quid pariet. * Non omni homini cor tuum manifestes: ne forte inferat tibi gratiam falsam, & conuictietur tibi.

C A P. I X.

NON zeles mulierem sinus tui, ne ostendat super te malitiā doctrinæ nequam. * Non des mulieri potestatem animæ tuæ, ne ingrediatur in virtutē tuam, & confundaris. * Ne respicias mulierem multiuolam: ne

forte incidas in laqueos illius. * Cum saltatrice ne assiduus sis: nec audias illam, ne forte pereas in efficacia illius. * Virginem ne conspicias, ne forte scandalizeris in decore illius. * Ne des fornicarijs animam tuam in vilo: ne perdas te, & hereditatem tuam. * Noli circumspicere in vicis ciuitatis, nec oberraueris in plateis illius. * Auerte faciem tuam a muliere compta, & ne circumspicias speciem alienam. * propter speciem mulieris multi perierunt: & ex hoc concupiscentia quasi ignis exardescit. * Omnis mulier, quæ est fornicaria, quasi stercus in via conculcabitur. * Speciem mulieris alienæ multi admirati, reprobi facti sunt, colloquium enim illius quasi ignis exardescit. * Cum aliena muliere ne sedeas omnino, nec accumbas cum ea super cubitum: & non alterceris cum illa in vino, ne forte declinet cor tuum in illam, & sanguine tuo labaris in perditionem. * Ne derelinquas amicum antiquum: nouus enim non erit similis illi. * Vinum nouum, amicus nouus: veterascet, & cum suauitate bibes illud. * Non zeles gloriam, & opes peccatoris: non enim scis quæ futura sit illius subuersio. * Non placeat tibi iniuria iniustorum, sciens quoniam vsque ad inferos non placebit impius. * Longe abesto ab homine potestatem habente occidendi, & non suspicaberis timorem mortis. * & si accesseris ad illum, noli aliquid committere, ne forte auferat vitam tuam. * Communionem mortis scito: quoniam in medio laqueorum ingredieris, & super dolentium arma ambulabis. * Secundum virtutem tuam caue te a proximo tuo, & cum sapientibus & prudentibus tracta. * Viri iusti sint tibi conuiuæ, & in timore Dei sit tibi gloriatio, & in sensu sit tibi cogitatus Dei, & omnis enarratio tua in præceptis Altissimi. * In manu artificum opera laudabuntur, & princeps populi in sapientia sermonis sui, in sensu vero seniorum verbum. * Terribilis est in ciuitate sua homo linguosus: & temerarius in verbo suo odibilis erit.

CAP. X.

IVDEX sapiēs iudicabit populum suum, & principatus sensati stabilis erit. * Secundum iudicem populi, sic & ministri eius: & qualis rector est ciuitatis, tales & inhabitantes in ea. * Rex insipiens perdet populum suum: & ciuitates inhabitabuntur per sensum potentium. * In manu Dei potestas terræ: & vtilem rectorem suscitabit in tempus super illam. * In manu Dei prosperitas hominis, & super faciem scribæ imponet honorem suum. * Omnis iniuriæ proximi ne memineris, & nihil agas in operibus iniuriæ. * Odibilis coram Deo est & hominibus superbia: & execrabilis omnis iniquitas gentium. * Regnum a gente in gentem transfertur propter iniustitias, & iniurias, & contumelias, & diuersos dolos. * Avaro autem nihil est scelestius. Quid superbit terra & cinis? * Nihil est iniquius quàm amare pecuniam. hic enim & animam suam venalem habet: quoniam in vita sua proiecit intima sua. * Omnis potentatus brevis vita. Languor prolixior grauat medicum. * Breuem languorem præcidit medicus: sic & rex hodie est, & cras morietur. * Cum enim morietur homo, hereditabit serpentes, & bestias, & vermes. * Initium superbiæ hominis, apostatare a Deo: * quoniam ab eo, qui fecit illum, recessit cor eius. quoniam initium omnis peccati est superbia: qui tenuerit illam, adimplebitur maledictis, & subuertet eum in finem. * Propterea exhonoraui Dominus conuentus malorum, & destruxit eos vsque in finem. * Sedes ducum superborum destruxit Deus, & sedere fecit mites pro eis. * Radices gentium superbarum arefecit Deus, & plantauit humiles ex ipsis gentibus. * Terras gentium euertit Dominus, & perdidit eas vsque ad fundamentum. * arefecit ex ipsis, & disperdidit eos, & cessare fecit memoriam eorum a terra. * Memoriam superborum perdidit Deus, & reliquit memoriam humilium sensu. * Nō est creata hominibus superbia: neque iracundia

nationi mulierum. * Semen hominum honorabitur hoc, quod timet Deum: semen autem hoc exhonorabitur, quod præterit mandata Domini. * In medio fratrum rector illorum in honore: & qui timent Dominum, erunt in oculis illius. * Gloria diuitum, honoratorum, & pauperum, timor Dei est: * noli despicere hominem iustum pauperem, & noli magnificare virum peccatorem diuitem. * Magnus, & iudex, & potens est in honore: & non est maior illo, qui timet Deum. * Seruo sensato liberi seruiunt: & vir prudens & disciplinatus non murmurabit correptus, & inscius non honorabitur. * Noli extollere te in faciendo opere tuo, & noli cunctari in tempore angustiae. * Melior est qui operatur, & abundat in omnibus, quàm qui gloriatur, & eget pane. * Fili in mansuetudine serua animam tuam, & da illi honorem secundum meritum suum. * Peccantem in animam suam quis iustificabit? & quis honorificabit exhonorantem animam suam? * Pauper gloriatur per disciplinam & timorem suum: & est homo qui honorificatur propter substantiam suam. * Qui autem gloriatur in paupertate, quanto magis in substantia? & qui gloriatur in substantia, paupertatem vereatur.

CAP. XI.

SAPIENTIA humiliati exaltabit caput illius, & in medio magnatorum confedere illum faciet. * Non laudes virum in specie sua, neque spernas hominem in visu suo. * brevis in volatilibus est apis, & initium dulcoris habet fructus illius. * In vestitu ne glorieris vmquam, nec in die honoris tui extollaris: quoniam mirabilia opera Altissimi solius, & gloriosa, & absconsa, & inuisa opera illius. * Multi tyranni sederunt in throno, & insuspicabilis portauit diadema. * Multi potentes oppressi sunt valide, & gloriosi traditi sunt in manus alterorum. * Priusquam interrogas, ne vituperes quemquam: & cum interrogaueris, corripe iuste. * Priusquam audias, ne respondeas verbum:

& in medio sermonum ne adijcias loqui.
 *De ea re, quæ te non molestat, ne certeris:
 & in iudicio peccantium ne consistas. *Fili
 ne in multis sint actus tui: & si diues fueris,
 non eris immunis a delicto. si enim secutus
 fueris, non apprehendes: & non effugies, si
 præcucurreris. *Est homo laborans, & fe-
 stinans, & dolens impius, & tanto magis
 non abundabit. *Est homo marcidus egens
 recuperatione, plus deficiens virtute, &
 abundans paupertate: & oculus Dei re-
 spexit illum in bono, & erexit eum ab hu-
 militate ipsius, & exaltauit caput eius: &
 mirati sunt in illo multi, & honorauerunt
 Deum. *Bona & mala, vita & mors, pau-
 pertas & honestas a Deo sunt. *Sapientia
 & disciplina, & scientia legis apud Deum.
 Dilectio, & viæ bonorum apud ipsum. *Er-
 ror & tenebræ peccatoribus cōcreata sunt:
 qui autem exultant in malis, consenescent
 in malo. *Datio Dei permanet iustis, &
 profectus illius successus habebit in æter-
 num. *Est qui locupletatur parce agendo,
 & hæc est pars mercedis illius in eo quod
 dicit: Inueni requiem mihi, & nunc man-
 ducabo de bonis meis solus: & nescit quod
 tempus præteriet, & mors appropinquet, &
 relinquat omnia alijs, & morietur. *Sta in
 testamento tuo, & in illo colloquere, & in
 opere mandatorum tuorum veterasce. *Ne
 manseris in operibus peccatorum. Confi-
 de autem in Deo, & mane in loco tuo. *Fa-
 cile est enim in oculis Dei subito honesta-
 re pauperem. *Benedictio Dei in mercedem
 iusti festinat, & in hora veloci processus il-
 lius fructificat. *Ne dicas: Quid est mihi
 opus, & quæ erunt mihi ex hoc bona? *Ne
 dicas: Sufficiens mihi sum: & quid ex hoc
 pessimabor? *In die bonorum ne imme-
 mor sis malorum: & in die malorum ne
 immemor sis bonorum: quoniam facile
 est coram Deo in die obitus retribuere
 unicuique secundum vias suas. *Malitia
 horæ obliuionem facit luxuriæ magnæ, &
 in fine hominis denudatio operum illius.
 *Ante mortem ne laudes hominem quem-
 quam, quoniam in filijs suis agnoscitur vir.

31 *Non omnē hominem inducas in domum
 32 tuam: multæ enim sunt insidiæ dolosi. *Si-
 cut enim eructant præcordia foetentium, &
 sicut perdix inducitur in caueam, & vt ca-
 prea in laqueum: sic & cor superborum, &
 sicut prospector videns casum proximi sui.
 33 *Bona enim in mala conuertens insidiatur,
 34 & in electis imponet maculam. *A scintilla
 vna augetur ignis, & ab vno doloso auge-
 tur sanguis: homo vero peccator sanguini
 35 insidiatur. *Attende tibi a pestifero, fabri-
 cat enim mala: ne forte inducat super te
 36 subsannationem in perpetuum. *Admitte
 ad te alienigenam, & subuertet te in turbi-
 ne, & abalienabit te a tuis proprijs.

CAP. XII.

1 **S**I benefeceris, scito cui feceris, & erit
 2 gratia in bonis tuis multa. *Benefac
 iusto, & inuenies retributionem magnam:
 3 & si non ab ipso, certe a Domino. *Non
 est enim ei bene qui assiduus est in malis,
 & eleemosynas non danti: quoniam &
 Altissimus odio habet peccatores, & miser-
 4 tus est pœnitentibus. *Da misericordiam, &
 ne suscipias peccatorem: & impijs & pec-
 catoribus reddet vindictam, custodiens eos
 5 in diem vindictæ. *Da bono, & non recepe-
 6 ris peccatorem. *Benefac humili, & non
 dederis impio: prohibe panes illi dari ne
 7 in ipsis potentior te sit: nam duplicia mala
 inuenies in omnibus bonis, quæcumque fe-
 ceris illi: quoniam & Altissimus odio ha-
 bet peccatores, & impijs reddet vindictam.
 8 *Non agnoscetur in bonis amicus, & non
 9 abscondetur in malis inimicus. *In bonis
 viri, inimici illius in tristitia: & in malitia
 10 illius, amicus agnitus est. *Non credas ini-
 mico tuo in æternum: sicut enim aramen-
 11 tum, æruginat nequitia illius: & si humilia-
 tus vadat curuus, adijce animum tuum, &
 12 custodi te ab illo. *Non statuas illum pe-
 neste, nec sedeat ad dexteram tuam, ne for-
 te conuersus in locum tuum, inquirat ca-
 thedram tuam: & in nouissimo agnoscas
 verba mea, & in sermonibus meis stimule-
 13 ris. *Quis miserebitur incantatori a serpente
 percusso,

percuſſo, & omnibus, qui appropiant be-
ſtijs? & ſic qui comitatur cū viro iniquo,
& obuolutus eſt in peccatis eius. * Vna ho-
ra tecum permanebit: ſi autem declinaue-
ris, non ſupportabit. * In labijs ſuis indulcat
inimicus, & in corde ſuo inſidiatur vt ſub-
uertat te in foueam. * In oculis ſuis lacry-
matur inimicus: & ſi inuenerit tempus, nō
ſatiabitur ſanguine: * & ſi incurrerint tibi
mala, inuenies eum illic priorem. * In ocu-
lis ſuis lacrymatur inimicus, & quaſi adiu-
uans ſuffodiet plantas tuas. * Caput ſuum
mouebit, & plaudet manu, & multa ſuſur-
rans commutabit vultum ſuum.

CAP. XIII.

QVI tetigerit picem, inquinabitur ab
ea: & qui communicauerit ſuperbo,
induet ſuperbiam. * Pondus ſuper ſe tollet
qui honeſtiori ſe communicat. Et ditiori
te ne ſocius fueris. * Quid communicabit
cacabus ad ollam? quando enim ſe colli-
ſerint, confringetur. * Diues iniuſte egit, &
fremet: pauper autem læſus tacebit. * Si lar-
gitus fueris, aſſumet te: & ſi non habueris,
derelinquet te. * Si habes, conuiuet tecum,
& euacuabit te, & ipſe nō dolebit ſuper te.
* Si neceſſarius illi fueris, ſupplantabit te, &
ſubridens ſpem dabit, narrans tibi bona, &
dicet: Quid opus eſt tibi? * Et confundet
te in cibis ſuis, donec te exinaniat bis, &
ter: & in nouiſſimo deridebit te: & poſtea
videns derelinquet te, & caput ſuum mo-
uebit ad te. * Humiliare Deo, & expecta
manus eius. * Attende ne ſeducus in ſtuli-
tiam humiliaris. * Noli eſſe humilis in ſa-
pientia tua, ne humiliatus in ſtultitiam ſe-
ducaris. * Aduocatus a potentiore diſcede:
ex hoc enim magis te aduocabit. * Ne im-
probus ſis, ne impingaris: & ne longe ſis
ab eo, ne eas in obliuionem. * Ne retineas
ex æquo loqui cum illo: nec credas multis
verbis illius. ex multa enim loquela tentabit
te, & ſubridens interrogabit te de abſcon-
ditis tuis. * Immitis animus illius conſer-
uabit verba tua: & non parcat de malitia,
& de vinculis. * Caue tibi, & attende dili-

genter auditui tuo: quoniam cum ſubuer-
ſione tua ambulas. * Audiens vero illa quaſi
in ſomnis vide, & vigilabis. * Omni vita
tua dilige Deum, & inuoca illum in ſalute
tua. * Omne animal diligit ſimile ſibi: ſic
& omnis homo proximum ſibi. * Omnis
caro ad ſimilem ſibi coniungetur, & om-
nis homo ſimili ſui ſociabitur. * Si com-
municabit lupus agno aliquando, ſic pec-
cator iuſto. * Quæ communicatio ſancto
homini ad canem? aut quæ pars diuiti ad
pauperem? * Venatio leonis onager in ere-
mo: ſic & paſcua diuitum, ſunt pauperes.
* Et ſicut abominatio eſt ſuperbo humili-
tas: ſic & execratio diuitis pauper. * Diues
commotus confirmatur ab amicis ſuis: hu-
milis autem cum ceciderit expelletur & a
notis. * Diuiti decepto multi recuperato-
res: locutus eſt ſuperba, & iuſtificauerunt
illum. * humilis deceptus eſt, inſuper & ar-
guitur: locutus eſt ſenſate, & non eſt da-
tus ei locus. * Diues locutus eſt, & omnes
tacuerunt, & verbum illius uſque ad nubes
perducent. * Pauper locutus eſt, & dicunt:
Quis eſt hic? & ſi offenderit, ſubuertent
illum. * Bona eſt ſubſtantia, cui non eſt
peccatum in conſcientia: & nequiſſima pau-
pertas in ore impij. * Cor hominis immu-
tat faciem illius, ſiue in bona, ſiue in ma-
la. * Veſtigium cordis boni, & faciem bo-
nam difficile inuenies, & cum labore.

CAP. XIII.

BEATVS vir, qui non eſt lapſus verbo
ex ore ſuo, & non eſt ſtimulatus in
triftitia delicti. * Felix, qui non habuit ani-
mi ſui triftitiam, & non excidit a ſpe ſua.
* Viro cupido & tenaci ſine ratione eſt
ſubſtantia, & homini liuido ad quid au-
rum? * Qui aceruat ex animo ſuo iniuſte,
alijs congregat, & in bonis illius alius luxu-
riabitur. * Qui ſibi nequam eſt, cui alij bo-
nus erit? & non iucundabitur in bonis ſuis.
* Qui ſibi inuidet, nihil eſt illo nequius,
& hæc redditio eſt malitiæ illius: * & ſi
bene fecerit, ignoranter, & non volens
facit: & in nouiſſimo manifeſtat malitiam
ſuam.

suam. * Nequam est oculus liuidi, & auer-
 tens faciem suam, & despiciens animam suā.
 * Infatiabilis oculus cupidi in parte iniqui-
 tatis: non satiabitur donec consumat arefa-
 ciens animam suam. * Oculus malus ad ma-
 la: & non satiabitur pane, sed indigens &
 in tristitia erit super mensam suam. * Fili si
 habes, benefac tecum, & Deo dignas obla-
 tiones offer. * Memor esto quoniam mors
 non tardat, & testamentum inferorum quia
 demonstratum est tibi: testamentum enim
 huius mundi morte morietur. * Ante mor-
 tem benefac amico tuo, & secundum vires
 tuas exporrigens da pauperi. * Non defrau-
 deris a die bono, & particula boni doni nō
 te prætereat. * Nonne alijs relinques dolo-
 res & labores tuos in diuisione fortis? * Da,
 & accipe, & iustifica animam tuam. * Ante
 obitum tuum operare iustitiam: quoniam
 nō est apud inferos inuenire cibum. * Om-
 nis caro sicut scœnum veterascet, & sicut fo-
 lium fructificans in arbore viridi. * Alia ge-
 nerantur, & alia deiiciuntur: sic generatio
 carnis & sanguinis, alia finitur, & alia na-
 scitur. * Omne opus corruptibile in fine de-
 ficiet: & qui illud operatur, ibit cum illo.
 * Et omne opus electum iustificabitur: &
 qui operatur illud, honorabitur in illo. * Bea-
 tus vir, qui in sapientia morabitur, & qui in
 iustitia sua meditabitur, & in sensu cogita-
 bit circumspeditionem Dei. * Qui excogitat
 vias illius in corde suo, & in absconditis suis
 intelligens, vadens post illam quasi inuesti-
 gator, & in vijs illius consistens: * qui respi-
 cit per fenestras illius, & in ianuis illius au-
 diens: * qui requiescit iuxta domum illius, &
 in parietibus illius figens palum statuet ca-
 sulam suam ad manus illius, & requiescent
 in casula illius bona per æuum: * statuet fi-
 lios suos sub tegmine illius, & sub ramis
 eius morabitur. * protegetur sub tegmine il-
 lius a seruore, & in gloria eius requiescet.

C A P. XV.

QUI timet Deum, faciet bona: & qui
 continens est iustitiæ, apprehendet il-
 lam, & obuiabit illi quasi mater honorifi-

cata, & quasi mulier a virginitate suscipiet
 illum. * Cibabit illum pane vitæ & intelle-
 ctus, & aqua sapientiæ salutaris potabit il-
 lum: & firmabitur in illo, & non flectetur:
 * & continebit illū, & non confundetur: &
 exaltabit illum apud proximos suos, & in
 medio Ecclesiæ aperiet os eius, & adimple-
 bit illum spiritu sapientiæ & intellectus, &
 stola gloriæ vestiet illum. * Iucunditatem &
 exultationem thesaurizabit super illum, &
 nomine æterno hereditabit illum. * Homi-
 nes stulti non apprehendent illam, & ho-
 mines sensati obuiabunt illi, homines stul-
 ti non videbunt eam: longe enim abest a
 superbia & dolo. * viri mendaces non erunt
 illius memores: & viri veraces inuenientur
 in illa, & successum habebunt vsque ad in-
 spectionem Dei. * Non est speciosa laus in
 ore peccatoris: * quoniam a Deo profecta
 est sapientia. sapientiæ enim Dei astabit
 laus, & in ore fideli abundabit, & domi-
 nator dabit eam illi. * Non dixeris: Per Deū
 abest: quæ enim odit ne feceris. * Non di-
 cas: Ille me implanauit: non enim neces-
 sarij sunt ei homines impij. * Omne exe-
 cramentum erroris odit Dominus, & non
 erit amabile timentibus eum. * Deus ab ini-
 tio constituit hominem, & reliquit illum
 in manu consilij sui. * Adiecit mandata &
 præcepta sua: * si volueris mandata serua-
 re, conseruabunt te, & in perpetuū fidem
 placitā facere. * Apposuit tibi aquā & ignē:
 ad quod volueris, porrige manum tuam.
 * Ante hominem vita & mors, bonum &
 malum: quod placuerit ei, dabitur illi:
 * quoniam multa sapientia Dei, & fortis in
 potentia, videns omnes sine intermissione.
 * Oculi Domini ad timentes eum, & ipse
 agnoscit omnē operam hominis. * Nemini
 mandauit impie agere, & nemini dedit spa-
 tium peccandi: * non enim concupiscit mul-
 titudinem filiorum infidelium & inutilium.

C A P. XVI.

NE iucunderis in filijs impijs, si multi-
 plicentur: nec oblecteris super ipsos,
 si non est timor Dei in illis. * Non credas
 vitæ

vita illorum, & ne respexeris in labores eorum. * Melior est enim vnus timens Deum, quam mille filij impij. * Et vtile est mori sine filiis quam relinquere filios impios. * Ab vno sensato inhabitabitur patria, tribus impiorum deferetur. * Multa talia vidit oculus meus, & fortiora horum audiuit auris mea. * In synagoga peccantium exardebit ignis, & in gente incredibili exardescet ira. * Non exorauerunt pro peccatis suis antiqui gigantes, qui destructi sunt confidentes suae virtuti: & non pepercit peregrinationi Loth, & execratus est eos praesuperbia verbi illorum. * Non misertus est illis, gentem totam perdens, & extollentem se in peccatis suis. * Et sicut sexcenta milia peditum, qui congregati sunt in duritia cordis sui: & si vnus fuisset ceruicatus, mirum si fuisset immunis. * misericordia enim & ira est cum illo. Potens exoratio, & effundens iram: * secundum misericordiam suam, sic correptio illius hominem secundum opera sua iudicat. * Non effugiet in rapina peccator, & non retardabit sufferentia misericordiam facientis. * Omnis misericordia faciet locum vnicuique secundum meritum operum suorum, & secundum intellectum peregrinationis ipsius. * Non dicas: A Deo abscondar, & ex summo quis mei memorabitur? * In populo magno non agnoscar: quae est enim anima mea in tam immensa creatura? * Ecce caelum, & caeli caelorum, abyssus, & vniuersa terra, & quae in eis sunt, in conspectu illius commouebuntur, * montes simul, & colles, & fundamenta terrae: cum conspexerit illa Deus, tremore concutientur. * Et in omnibus his insensatum est cor: & omne cor intelligitur ab illo: * & vias illius quis intelligit, & procellam, quam nec oculus videbit hominis? * Nam plurima illius opera sunt in absconsis: sed opera iustitiae eius quis enuntiabit? aut quis sustinebit? Longe enim est testamentum a quibusdam, & interrogatio omnium in consummatione est. * Qui minoratur corde, cogitat inania: & vir imprudens, & errans cogitat stulta.

24 * Audi me fili, & discite disciplinam sensus, & in verbis meis attende in corde tuo, * & dicam in aequitate disciplinam, & scrutabor enarrare sapientiam: & in verbis meis attende in corde tuo, & dico in aequitate spiritus virtutes, quas posuit Deus in opera sua ab initio, & in veritate enuncio scientiam eius. * In iudicio Dei opera eius ab initio, & ab institutione ipsorum distinxit partes illorum, & initia eorum in gentibus suis. 27 * Ornauit in aeternum opera illorum, nec esurierunt, nec laborauerunt, & non destiterunt ab operibus suis. * Vnusquisque proximum sibi non angustiaabit vsque in aeternum. * Non sis incredibilis verbo illius. * Post haec Deus in terram respexit, & impleuit illam bonis suis. * Anima omnis vitalis denunciavit ante faciem ipsius, & in ipsam iterum reuersio illorum.

CAP. XVII.

1 **D**EVS creauit de terra hominem, & secundum imaginem suam fecit illum. 2 * Et iterum conuertit illum in ipsam, & secundum se vestiuit illum virtute. * Numerum dierum, & tempus dedit illi, & dedit illi potestatem eorum, quae sunt super terram. 4 * Posuit timorem illius super omnem carnem, & dominatus est bestiarum & volatilium. 5 * Creauit ex ipso adiutorium simile sibi: consilium, & linguam, & oculos, & aures, & cor dedit illis excogitandi: & disciplina intellectus repleuit illos. * Creauit illis scientiam spiritus, sensu impleuit cor illorum, & mala & bona ostendit illis. * Posuit oculum suum super corda illorum ostendere illis magnalia operum suorum, * vt nomen sanctificationis collaudent: & gloriari in mirabilibus illius, vt magnalia enarrant operum eius. 9 * Addidit illis disciplinam, & legem vitae hereditauit illos. * Testamentum aeternum constituit cum illis, & iustitiam & iudicia sua ostendit illis. * Et magnalia honoris eius vidit oculus illorum, & honorem vocis audierunt aures illorum, & dixit illis: Attende ab omni iniquo. * Et mandauit illis vnicuique de proximo suo. * Illorum

coram ipso sunt semper, non sunt abscon-
 sa ab oculis ipsius. * In vnamquamque ge-
 tem prapofuit rectorem: & pars Dei, Israel
 facta est manifesta. * Et omnia opera illo-
 rum velut sol in conspectu Dei: & oculi
 eius sine intermissione inspicientes in vijs
 eorum. * Non sunt absconsa testamenta per
 iniquitatem illorum, & omnes iniquitates
 eorum in conspectu Dei. * Eleemosynā vi-
 ri quasi signaculū cum ipso, & gratiam ho-
 minis quasi pupillā conseruabit: & postea
 resurget, & retribuet illis retributionē, vni-
 cuique in caput ipsorum, & conuertet in
 interiores partes terræ. * Pœnitentibus au-
 tem dedit viam iustitiæ, & confirmauit de-
 ficientes sustinere, & destinauit illis sortē
 veritatis. * Conuertere ad Dominum, & re-
 linque peccata tua: * precare ante faciem
 Domini, & minue offendicula. * Reuertere
 ad Dominum, & auertere ab iniustitia tua,
 & nimis odito execrationem: & cognosce
 iustitias & iudicia Dei, & sta in sorte pro-
 positionis, & orationis altissimi Dei. * In
 partes vade sæculi sancti, cum viuis & dan-
 tibus confessionem Deo. * Non demoreris
 in errore impiorum, ante mortem confite-
 re. A mortuo quasi nihil, perit confessio.
 * Confiteberis viuens, viuus & sanus con-
 fiteberis, & laudabis Deum, & gloriaberis
 in miserationibus illius. * Quam magna mi-
 sericordia Domini, & propitiatio illius con-
 uertentibus ad se! * Nec enim omnia pos-
 sunt esse in hominibus, quoniam non est
 immortalis filius hominis, & in vanitate
 malitiæ placuerunt. * Quid lucidius sole? &
 hic deficiet. Aut quid nequius quàm quod
 excogitauit caro & sanguis? & hoc argue-
 tur. * Virtutem altitudinis cæli ipse conspi-
 cit: & omnes homines terra & cinis.

CAP. XVIII.

QVI viuit in æternum, creauit omnia
 simul. Deus solus iustificabitur, & ma-
 net inuictus rex in æternum. * Quis sufficit
 enarrare opera illius? * Quis enim inuesti-
 gabit magnalia eius? * Virtutem autē ma-
 gnitudinis eius quis enunciabit? aut quis

adijciēt enarrare misericordiam eius? * Non
 est minuere, neque adijcere, nec est inueni-
 re magnalia Dei. * Cum consummauerit
 homo, tunc incipiet: & cum quieuerit, apo-
 riabitur. * Quid est homo, & quæ est gra-
 tia illius? & quid est bonum, aut quid ne-
 quam illius? * Numerus dierum hominū
 vt multum centum anni: quasi gutta aquæ
 maris deputati sunt: & sicut calculus are-
 næ, sic exigui anni in die æui. * Propter hoc
 patiens est Deus in illis, & effundit super
 eos misericordiam suam. * Vidit præsum-
 ptionem cordis eorum quoniam mala est,
 & cognouit subuersionem illorum quoniā
 nequam est. * Ideo adimpleuit propitiatio-
 nem suam in illis, & ostēdit eis viā æquita-
 tis. * Misericordia hominis circa proximū suū:
 misericordia autem Dei super omnem car-
 nem. * Qui misericordiam habet, docet, &
 erudit quasi pastor gregem suum. * Misere-
 tur excipientis doctrinam miserationis, &
 qui festinat in iudicijs eius. * Fili in bonis
 non des querelam, & in omni dato non des
 tristitiam verbi mali. * Nonne ardorem re-
 frigerabit ros? sic & verbum melius quàm
 datum. * Nonne ecce verbum super datum
 bonum? sed vtraque cum homine iustifica-
 to. * Stultus acriter improperebit: & datus
 indisciplinati tabescere facit oculos. * An-
 te iudicium para iustitiam tibi, & antequā
 loquaris disce. * Ante languorem adhibe
 medicinam, & ante iudicium interroga
 teipsum, & in conspectu Dei inuenies
 propitiationem. * Ante languorem humi-
 lia te, & in tempore infirmitatis ostende cō-
 uersionem tuam. * Non impediaris orare
 semper, & ne verearis vsque ad mortē iusti-
 ficari: quoniam merces Dei manet in æter-
 num. * Ante orationem præpara animam
 tuam: & noli esse quasi homo qui tentat
 Deum. * Memento iræ in die consumma-
 tionis, & tempus retributionis in conuer-
 satione faciei. * Memento paupertatis in tē-
 pore abundantia, & necessitatum pauper-
 tatis in die diuitiarum. * A mane vsque ad
 vespēram immutabitur tempus, & hæc om-
 nia citata in oculis Dei. * Homo sapiens
 in om-

in omnibus metuet, & in diebus delictorum attendet ab inertia. * Omnis astutus agnoscit sapientiam, & inuenienti eam dabit confessionem. * Sensati in verbis & ipsi sapienter egerunt: & intellexerunt veritatem & iustitiam, & impluerunt proueria & iudicia. * Post concupiscentias tuas non eas, & a voluntate tua auertere. * Si præstes animæ tuæ concupiscentias eius, faciet te in gaudium inimicis tuis. * Ne oblecteris in turbis nec in modicis: assidua enim est commissio illorum. * Ne fueris mediocris in contentione ex fœnore, & est tibi nihil in sacculo: eris enim inuidus vitæ tuæ.

CAP. XIX.

OPERARIUS ebriosus non locupletabitur: & qui spernit modica, paulatim decidet. * Vinum & mulieres apostatare faciunt sapientes, & arguent sensatos: & qui se iungit fornicarijs, erit nequam: putredo & vermes hereditabunt illum, & extolletur in exemplum maius, & tolletur de numero anima eius. * Qui credit cito, leuis corde est, & minorabitur: & qui delinquit in animam suam, insuper habebitur. * Qui gaudet iniquitate, denotabitur: & qui odit correptionem, minuetur vita: & qui odit loquacitatem, extinguit malitiam. * Qui peccat in animam suam, pœnitebit: & qui iucundatur in malitia, denotabitur. * Ne iteres verbum nequam & durum, & non minoraberis. * Amico & inimico noli narrare sensum tuum: & si est tibi delictum, noli denudare. * audiet enim te, & custodiet te, & quasi defendens peccatum odiet te, & sic aderit tibi semper. * Audisti verbum aduersus proximum tuum? cōmoriatur in te, fidens quoniam non te dirumpet. * A facie verbi parturit fatuus, tamquam gemitus partus infantis. * Sagitta infixæ femori carnis, sic verbum in corde stulti. * Corripe amicum, ne forte non intellexerit, & dicat: Non feci: aut si fecerit, ne iterum addat facere. * Corripe proximum, ne forte non dixerit: & si dixerit, ne forte iteret. * Corripe amicum: sæpe enim fit commissio. * Et non

omni verbo credas. est qui labitur lingua, sed non ex animo. * Quis est enim qui non deliquerit in lingua sua? Corripe proximum antequam commineris. * Et da locum timori Altissimi: quia omnis sapientia timor Dei, & in illa timere Deum, & in omni sapientia dispositio legis. * Et non est sapientia nequitiae disciplina: & non est cogitatus peccatorum prudentia. * Est nequitia, & in ipsa execratio: & est insipiens qui minuitur sapientia. * Melior est homo, qui minuitur sapientia, & deficiens sensu in timore, quàm qui abundat sensu, & transgreditur legem Altissimi. * Est solertia certa, & ipsa iniqua. * Et est qui emittit verbum certum enarrans veritatem. Est qui nequiter humiliat se, & interiora eius plena sunt dolore: & est qui se nimium submittit a multa humilitate: & est qui inclinat faciem suam, & fingit se non videre quod ignoratum est: & si ab imbecillitate virium vetetur peccare, si inuenerit tempus malefaciendi, malefaciet. * Ex visu cognoscitur vir, & ab occurso faciei cognoscitur sensatus. * Amictus corporis, & risus dentium, & ingressus hominis enunciant de illo. * Est correptio mendax in ira contumeliosi: & est iudicium, quod non probatur esse bonum: & est tacens, & ipse est prudens.

CAP. XX.

QUAM bonum est arguere, quàm irasci, & confitentem in oratione non prohibere! * Concupiscentia spadonis deuirginabit iuueculam: sic qui facit per vim iudicium iniquum. * Quàm bonum est correptum manifestare pœnitentiam! sic enim effugies voluntarium peccatum. * Est tacens, qui inuenitur sapiens: & est odibilis, qui procax est ad loquendum. * Est tacens non habens sensum loquelæ: & est tacens sciens tempus aptum. * Homo sapiens tacebit vsque ad tempus: lasciuus autem, & imprudens non seruabunt tempus. * Qui multis vtitur verbis, lædet animam suam: & qui potestatem sibi sumit iniuste, odietur. * Est processio in malis viro indisciplinato,

nato, & est inuentio in detrimentum. * Est datum, quod non est vtile: & est datum, cuius retributio duplex. * Est propter gloriam minoratio: & est qui ab humilitate lenabit caput. * Est qui multa redimat modico pretio, & restituens ea in septuplum. * Sapiens in verbis seipsum amabilem facit: gratia autem fatuorum effundentur. * Datus insipientis non erit utilis tibi: oculi enim illius septiculipes sunt. * exigua dabit, & multa improperebit: & apertio oris illius inflammatio est. * Hodie sceneratur quis, & cras expetit: odibilis est homo huiusmodi. * Fatuo non erit amicus, & non erit gratia bonis illius. * qui enim edunt panem illius: falsa linguæ sunt. Quoties, & quanti iridebunt eum? * Neque enim quod habendum erat, directo sensu distribuit: similiter & quod non erat habendum. * Lapsus falsæ linguæ, quasi qui in pavimento cadens: sic casus malorum festinanter veniet. * Homo acharis quasi fabula vana, in ore indisciplinatorum assidua erit. * Ex ore fatui reprobanditur parabola: non enim dicit illam in tempore suo. * Est qui vetatur peccare præ inopia, & in requie sua stimulabitur. * Est qui perdet animam suam præ confusione, & ab imprudenti persona perdet eam: personæ autem acceptione perdet se. * Est qui præ confusione promittit amico, & lucratus est eum inimicum gratis. * Opprobrium nequam in homine mendacium, & in ore indisciplinatorum assidue erit. * Potior fur quam assiduitas viri mendacis. perditionem autem ambo hereditabunt. * Mores hominum mendacium sine honore: & confusio illorum cum ipsis sine intermissione. * Sapiens in verbis producet seipsum, & homo prudens placebit magnatis. * Qui operatur terram suam, inaltabit aceruum frugum: & qui operatur iustitiam, ipse exaltabitur: qui vero placet magnatis, effugiet iniquitatem. * Xenia & dona excæcant oculos iudicum, & quasi mutus in ore auertit correptiones eorum. * Sapiencia absconsa, & thesaurus inuisus: quæ utilitas in vtrisque? * Melior est qui celat insipientiam,

suam, quam homo qui abscondit sapientiam suam.

C A P. XXI.

FILI peccasti? non adijcias iterum: sed & de pristinis deprecare ut tibi dimittantur. * Quasi a facie colubri fuge peccata: & si accesseris ad illa, suscipiet te. * Dentes leonis dentes eius, interficientes animas hominum. * Quasi romphæa bis acuta omnis iniquitas, plagæ illius non est sanitas. * Obiurgatio & iniuriæ annullabunt substantiam: & domus quæ nimis locuples est, annullabitur superbia: sic substantia superbi eradicabitur. * Deprecatio pauperis ex ore usque ad aures eius perueniet, & iudicium festinato adueniet illi. * Qui odit correptionem, vestigium est peccatoris: & qui timet Deum, conuertetur ad cor suum. * Notus a longe potens lingua audaci: & sensatus scit labi se ab ipso. * Qui ædificat domum suam impendijs alienis, quasi qui colligit lapides suos in hyeme. * Stuppa collecta synagoga peccantium, & consummatio illorum flamma ignis. * Via peccantium complanata lapidibus, & in fine illorum inferi, & tenebræ, & pœnæ. * Qui custodit iustitiam, continebit sensum eius. * Consummatio timoris Dei, sapientia & sensus. * Nō erudietur qui non est sapiens in bono. * Est autem sapientia, quæ abundat in malo: & non est sensus ubi est amaritudo. * Scientia sapientis tamquam inundatio abundabit, & consilium illius sicut fons vitæ permanet. * Cor fatui quasi vas confractum, & omnem sapientiam non tenebit. * Verbum sapiens quodcūque audierit sciens laudabit, & ad se adijciet: audiuit luxuriosus, & displicebit illi, & proijciet illud post dorsum suum. * Narratio fatui quasi sarcina in via. nam in labijs sensati inuenietur gratia. * Os prudentis quæritur in ecclesia, & verba illius cogitabunt in cordibus suis. * Tamquam domus exterminata, sic fatuo sapientia: & scientia insensati inenarrabilia verba. * Compedes in pedibus, stulto doctrina, & quasi vincula manuum super manum dextram.

Fatuus

*Fatuus in risu exaltat vocem suam: vir autem sapiens vix tacite ridebit. *Ornamentum aureum prudenti doctrina, & quasi brachiale in brachio dextro. *Pes fatui facilis in domum proximi: & homo peritus confundetur a persona potentis. *Stultus a fenestra respiciet in domum: vir autem eruditus foris stabit. *Stultitia hominis autem scultare per ostium: & prudens grauabitur contumelia. *Labia imprudentium stulta narrabunt: verba autem prudentium statera ponderabuntur. *In ore fatuorum cor illorum: & in corde sapientium os illorum. *Dum maledicit impius diabolum, maledicit ipse animam suam. *Sufurro coinquinabit animam suam, & in omnibus odietur: & qui cum eo manserit, odiosus erit: tacitus & sensatus honorabitur.

CAP. XXII.

IN lapide luteo lapidatus est piger, & omnes loquentur super aspernationem illius. *De stercore bouum lapidatus est piger: & omnis, qui tetigerit eum, excutiet manus. *Confusio patris est de filio indisciplinato: filia autem in deminoratione fiet. *Filia prudens hereditas viro suo. nam quæ confundit, in contumeliam fit genitori. *Patrem & virum confundit audax, & ab impijs non minorabitur: ab vtrisque autem inhonorabitur. *Musica in luctu importuna narratio: flagella & doctrina in omni tempore sapientia. *Qui docet fatuum, quasi qui conglutinat testam. *Qui narrat verbum non audienti, quasi qui excitat dormientem de graui somno. *Cum dormiente loquitur qui enarrat stulto sapientiam: & in fine narrationis dicit: Quis est hic? *Supra mortuū plora, defecit enim lux eius: & supra fatuum plora, deficit enim sensus. *Modicum plora supra mortuum, quoniam requieuit. *Nequissimi enim nequissima vita super mortem fatui. *Luctus mortui septem dies: fatui autem & impij omnes dies vitæ illorum. *Cum stulto ne multum loquaris, & cum insensato ne abieris. *Serua te ab illo, vt non mole-

stiam habeas, & non coinquinaberis peccato illius. *Deflecte ab illo, & inuenies requiem, & non acedaberis in stultitia illius. *Super plumbum quid grauabitur? & quod illi aliud nomen quàm fatuus? *Arenam, & salem, & massam ferri facilius est ferre quàm hominem imprudentem, & fatuum, & impium. *Loramentum ligneum colligatum in fundamento ædificij non dissoluetur: sic & cor confirmatum in cogitatione consilij. *Cogitatus sensati in omni tempore, metu non deprauabitur. *Sicut pali in excelsis, & camenta sine impensa posita contra faciem venti non permanent: sic & cor timidum in cogitatione stulti contra impetum timoris non resistet. *Sicut cor trepidum in cogitatione fatui, omni tempore non metuet, sic & qui in præceptis Dei permanet semper. *Pungēs oculum deducit lacrymas: & qui pungit cor, profert sensum. *Mittens lapidem in volatilia, deiciet illa: sic & qui conuitiatur amico, dissoluit amicitiam. *Ad amicū etsi produxeris gladium, non desperes: est enim regressus. Ad amicum si aperueris os triste, non timeas. est enim concordatio: excepto conuitio, & improprio, & superbia, & mysterij reuelatione, & plaga dolosa: in his omnibus effugiet amicus. *Fidem posside cum amico in paupertate illius, vt & in bonis illius lateris. *In tempore tribulationis illius permane illi fidelis, vt & in hereditate illius coheres sis. *Ante ignem camini vapor, & fumus ignis inaltatur: sic & ante sanguinem maledicta, & contumeliæ, & minæ. *Amicum salutare non confundat, a facie illius nō me abscondam: & si mala mihi euenerint per illum, sustinebo. *Omnis qui audiet, cauebit se ab eo. *Quis dabit ori meo custodiam, & super labia mea signaculum certum, vt non cadam ab ipsis, & lingua mea perdat me?

CAP. XXIII.

DOMINE pater, & dominator vitæ meæ: ne derelinquas me in consilio eorum:

Fff nec

nec sinas me cadere in illis. * Quis superponet in cogitatu meo flagella, & in corde meo doctrinam sapientiae, vt ignorationibus eorum non parcant mihi, & non appareant delicta eorum, & ne adincrescant ignorantiae meae, & multiplicentur delicta mea, & peccata mea abundant, & incidam in conspectu aduersariorum meorum, & gaudeat super me inimicus meus? * Domine pater, & Deus, vitae meae, ne derelinquas me in cogitatu illorum. * Extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi, & omne desiderium auerte a me. * Aufer a me ventris concupiscentias, & concubitus concupiscentiae ne apprehendant me, & animae irreuerenti & infruitae ne tradas me. * Doctrinam oris audite filij: & qui custodierit illam, non periet labijs, nec scandalizabitur in operibus nequissimis. * In vanitate sua apprehenditur peccator, & superbus & maledicus scandalizabitur in illis. * Iurationi non assuescat os tuum: multi enim casus in illa. * Nominatio vero Dei non sit assidua in ore tuo, & nominibus Sanctorum non admiscearis: quoniam non eris immunis ab eis. * Sicut enim seruus interrogatus assidue, a liuore non minuitur: sic omnis iurans, & nominans, in toto peccato non purgabitur. * Vir multum iurans implebitur iniquitate, & non discedet a domo illius plaga. * Et si frustraerit, delictum illius super ipsum erit: & si dissimulauerit, delinquit dupliciter: & si in vacuū iurauerit, non iustificabitur: replebitur enim retributione domus illius. * Est & alia loquela contraria morti, non inueniatur in hereditate Iacob. * Etenim a misericordiis omnia haec auferentur, & in delictis non volutabuntur. * Indisciplinatae loquela non assuescat os tuum: est enim in illa verbum peccati. * Memento patris & matris tuae, in medio enim magnatorum consistis: ne forte obliuiscatur te Deus in conspectu illorum, & assiduitate tua infatuatus, improprium patiaris, & maluisses non nasci, & diem natiuitatis tuae maledicas. * Homo assuetus in verbis improprij, in

omnibus diebus suis non erudietur. * Duo genera abundant in peccatis, & tertium adducit iram, & perditionem. * Anima calida quasi ignis ardens non extinguetur donec aliquid glutiat: & homo nequam in ore carnis suae non delinet donec incendat ignem. * Homini fornicario omnis panis dulcis, non fatigabitur transgrediens vsque ad finem. * Omnis homo qui transgreditur lectum suum, contemnens in animam suam, & dicens: Quis me videt? tenebrae circumdant me, & parietes coeperiunt me, & nemo circumspicit me: quem vereor? delictorum meorum non memorabitur Altissimus. * Et non intelligit quoniam omnia videt oculus illius, quoniam expellit a se timorem Dei huiusmodi hominis timor, & oculi hominum timentes illum: & non cognouit quoniam oculi Domini multo plus lucidiores sunt super solem, circumspicientes omnes vias hominum, & profundum abyssi, & hominum corda intuentes in absconditas partes. * Domino enim Deo antequam crearetur, omnia sunt agnita: sic & post perfectum respicit omnia. * Hic in plateis ciuitatis vindicabitur, & quasi pullus equinus fugabitur: & vbi non sperauit, apprehendetur. * Et erit dedecus omnibus, eo quod non intellexerit timorem Domini. * Sic & mulier omnis relinquens virum suum, & statuens hereditatem ex alieno matrimonio: primo enim in lege Altissimi incredibilis fuit: secundo in virum suum deliquit: tertio in adulterio fornicata est, & ex alio viro filios statuit sibi. * Haec in ecclesiam adducetur, & in filios eius respicietur. * Non tradent filij eius radices, & rami eius non dabunt fructum. * derelinquet in maledictum memoriam eius, & dedecus illius non delebitur. * Et agnoscent qui derelicti sunt, quoniam nihil melius est quam timor Dei: & nihil dulcius, quam respicere in mandatis Domini. * Gloria magna est sequi Dominum: longitudo enim dierum assume-
tur ab eo.

CAP. XVIII.

SAPIENTIA laudabit animam suam, & in Deo honorabitur, & in medio populi sui gloriabitur, & in ecclesijs Altissimi aperiet os suum, & in conspectu virtutis illius gloriabitur, & in medio populi sui exaltabitur, & in plenitudine sancta admirabitur, & in multitudine electorum habebit laudem, & inter benedictos benedicetur, dicens: Ego ex ore Altissimi prodiui primogenita ante omnem creaturam: Ego feci in cælis ut oriretur lumen indeficiens, & sicut nebula texi omnem terram: Ego in altissimis habitavi, & thronus meus in columna nubis. Gyrum cæli circuiui sola, & profundum abyssi penetraui, in fluctibus maris ambulaui, & in omni terra steti: & in omni populo, & in omni gente. Præputium habui: & omnium excellentium & humilium corda virtute calcaui: & in his omnibus requiem quaesivi, & in hereditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Iacob inhabita, & in Israel hereditare, & in electis meis mitto radices. Ab initio, & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministraui. Et sic in Sion firmata sum, & in ciuitate sanctificata similiter requieui, & in Ierusalem potestas mea. Et radicaui in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in Libano, & quasi cypressus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi platanus in Iericho: Quasi oliua speciosa in campis, & quasi platanus exaltata sum iuxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris: & quasi storax, & galbanus, & vngula, & gutta, & quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, & quasi balsamum non mistum odor meus. Ego

quasi terebinthus extendi ramos meos, & rami mei honoris & gratia. Ego quasi vitis fructificaui suauitatem odoris: & flores mei fructus honoris & honestatis. Ego mater pulchre dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. In me gratia omnis viæ & veritatis, in me omnis spes vitæ & virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, & a generationibus meis implemini: Spiritus enim meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel & fauum: Memoria mea in generationes sæculorum. Qui edunt me, adhuc esurient: & qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur: & qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidans me, vitam æternam habebunt. Hæc omnia liber vitæ, & testamentum Altissimi, & agnitio veritatis. Legem mandauit Moyses in præceptis iustitiarum, & hereditatem domui Iacob, & Israel promissiones. Posuit Dauid puero suo excitare regem ex ipso fortissimum, & in throno honoris sedentem in sempiternum. Qui implet quasi Phison sapientiam, & sicut Tigris in diebus nouorum. Qui adimplet quasi Euphrates sensum: qui multiplicat quasi Iordanis in tempore messis. Qui mittit disciplinam sicut lucem, & assistens quasi Gehon in die vindemiarum. Qui perficit primus scire ipsam, & infirmior non inuestigabit eam. A mari enim abundauit cogitatio eius, & consilium illius ab abyssis magna. Ego sapientia effudi flumina. Ego quasi trames aquæ immensæ de fluuiio, ego quasi fluuij Dioryx, & sicut aquæ ductus exiui de paradiso. dixi: Rigabo hortum meum plantationum, & inebriabo prati mei fructum. Et ecce factus est mihi trames abundans, & fluuius meus appropinquauit ad mare: quoniam doctrinam quasi antelucanum illumino omnibus, & enarrabo illam usque ad longinquum. Penetrabo omnes inferiores partes terræ, & inspiciam omnes dormientes, & illuminabo omnes sperantes in Domino. Adhuc doctrinam quasi prophetiam effundam, &

relinquam illam quærentibus sapientiam, & non desinam in progenies illorum usque in ævum sanctum. * Videte quoniam non soli mihi laboravi, sed omnibus exquirentibus veritatem.

C A P. XXV.

IN tribus placitum est spiritui meo, quæ sunt probata coram Deo, & hominibus: * Concordia fratrum, & amor proximorum, & vir & mulier bene sibi consentientes. * Tres species odit anima mea, & aggruor valde animæ illorum: * Pauperem superbum: diuitem mendacem: senem fatuū & insensatum. * Quæ in iuventute tua non congregasti, quomodo in senectute tua inuenies? * Quàm speciosum canitie iudiciū, & presbyteris cognoscere consiliū! * Quàm speciosa veteranis sapientia, & gloriosis intellectus, & consiliū! * Corona senum multa peritia, & gloria illorum timor Dei. * Nouem insuspiciabilia cordis magnificauit, & decimū dicam in lingua hominibus: * Homo, qui iucundatur in filiis, viuens & videns subuersionem inimicorum suorum. * Beatus, qui habitat cum muliere sensata, & qui lingua sua non est lapsus, & qui non seruiuit indignis se: * Beatus, qui inuenit amicum verum, & qui enarrat iustitiam auri audienti: * Quàm magnus, qui inuenit sapientiam & scientiam! sed non est super timentem Dominum. * timor Dei super omnia se superposuit: * beatus homo, cui donatum est habere timorem Dei: qui tenet illum, cui assimilabitur? * Timor Dei initium dilectionis eius: fidei autem initium agglutinandum est ei. * Omnis plaga tristitia cordis est: & omnis malitia, nequitia mulieris. * Et omnem plagam, & non plagam videbit cordis: & omnem nequitiam, & non nequitiam mulieris: * & omnem obductum, & non obductum odientium: * & omnem vindictam, & non vindictam inimicorum. * Non est caput nequius super caput colubri: * & non est ira super iram mulieris. Commorari leoni & draconi placebit, quàm habitare cum muliere

nequam. * Nequitia mulieris immutat faciem eius: & obæcat vultum suum tamquam vrsus: & quasi saccum ostendit. In medio proximorū eius ingemuit vir eius, & audiens suspirauit modicum. * Breuis omnis malitia super malitiā mulieris, fors peccatorū cadat super illam. * Sicut ascensus arenosus in pedibus veterani, sic mulier linguata homini quieto. * Ne respicias in mulieris speciem, & non concupiscas mulierem in specie. * Mulieris ira, & iruerentia, & confusio magna. * Mulier si primatum habeat, contraria est viro suo. * Cor humile, & facies tristis, & plaga cordis, mulier nequam. * Manus debiles, & genua dissoluta, mulier quæ non beatificat virum suum. * A muliere initium factum est peccati, & per illam omnes mortimur. * Non des aquæ tuæ exitum, nec modicum: nec mulieri nequam veniam prodeundi. * Si non ambulauerit ad manum tuam, confundet te in conspectu inimicorum. * A carnibus tuis abscinde illam, ne semper te abutatur.

C A P. XXVI.

MULIERIS bonæ beatus vir: numerus enim annorum illius duplex. * Mulier fortis oblectat virum suum, & annos vitæ illius in pace implebit. * Pars bona, mulier bona, in parte timentium Deum dabitur viro pro factis bonis: diuitis autem, & pauperis cor bonum, in omni tempore vultus illorum hilaris. * A tribus timuit cor meū, & in quarto facies mea metuit: Delaturam ciuitatis, & collectionem populi: calumniam mendacem super mortem, omnia grauiora. * Dolor cordis & luctus, mulier zelotypa: * In muliere zelotypa flagellum linguæ, omnibus communicans. * Sicut bouem iugum, quod mouetur, ita & mulier nequam: qui tenet illam, quasi qui apprehendit scorpionem. * Mulier ebriosa ira magna: & contumelia, & turpitudine illius non regetur. * Fornicatio mulieris in extollentia oculorum, & in palpebris illius agnoscetur. * In filia non auertente se, firma custodiam: ne inuenta

inuenta occasione vtatur sc. * Ab omni
irreuerentia oculorum eius caue, & ne mi-
reris si te neglexerit. * sicut viator sitiens, ad
fontem os aperiet, & ab omni aqua proxi-
ma bibet, & contra omnem palum sede-
bit, & contra omnem sagittam aperiet pha-
retram donec deficiat. * Gratia mulieris
sedula delectabit virum suum, & ossa illius
impinguabit. * Disciplina illius datum Dei
est. * Mulier sensata & tacita, non est immu-
tatio eruditæ animæ. * Gratia super gratiam
mulier sancta, & pudorata. * Omnis autem
ponderatio non est digna continentis ani-
mæ. * Sicut sol oriens mundo in altissimis
Dei, sic mulieris bonæ species in ornamen-
tum domus eius. * lucerna splendens super
candelabrum sanctum, & species faciei su-
per ætatem stabilem. * Columnæ aureæ su-
per bases argenteas, & pedes firmi super
plantas stabilis mulieris. * Fundamenta
æterna supra petram solidam, & mandata
Dei in corde mulieris sanctæ. * In duobus
contristatum est cor meum, & in tertio ira-
cundia mihi aduenit. * Vir bellator defi-
ciens per inopiam: & vir sensatus contem-
ptus. * & qui transgreditur a iustitia ad pec-
catum, Deus parauit eum ad romphæam.
* Duæ species difficiles & periculosæ mihi
apparuerunt, difficile exiit negotians a
negligentia: & non iustificabitur caupo a
peccatis labiorum.

CAP. XXVII.

PR O P T E R inopiam multi deliquerunt:
& qui quærit locupletari, auertit ocu-
lum suum. * Sicut in medio compaginis
lapidum palus figitur, sic & inter medium
venditionis & emptionis angustabitur pec-
catum. * Conteretur cum delinquente de-
lictum. * Si non in timore Domini tenue-
ris te instanter, cito subuertetur domus
tua. * Sicut in percussura cribri remanebit
pulis, sic aporia hominis in cogitatu il-
lius. * Vasa figuli probat fornax, & homi-
nes iustos tentatio tribulationis. * Sicut ru-
sticatio de ligno ostendit fructum illius, sic
verbum ex cogitatu cordis hominis. * An-

te sermonem non laudes virum: hæc enim
tentatio est hominum. * Si sequaris iusti-
tiam, apprehendes illam: & indues quasi
poderem honoris, & inhabitabis cum ea,
& proteget te in sempiternum, & in die
agnitionis inuenies firmamentum. * Vola-
tilia ad sibi similia conueniunt: & veritas
ad eos, qui operantur illam, reuertetur.
* Leo venationi infidiatur semper: sic pec-
cata operantibus iniquitates. * Homo san-
ctus in sapientia manet sicut sol: nam stul-
tus sicut luna mutatur. * In medio insen-
satorum serua verbum temporis: in medio
autem cogitantium assiduus esto. * Narra-
tio peccantium odiosa, & risus illorum in
delicijs peccati. * Loquela multum iurans,
horripilatione capiti statuet: & irreueren-
tia ipsius obturatio aurium. * Effusio san-
guinis in rixa superborum: & maledictio
illorum auditus grauis. * Qui denudat ar-
cana amici, fidem perdit, & non inueniet
amicum ad animum suum. * Dilige proxi-
mum, & coniungere fide cum illo. * Quod
si denudaueris absconsa illius, non perse-
queris post eum. * Sicut enim homo, qui
perdit amicum suum, sic & qui perdit ami-
citiam proximi sui. * Et sicut qui dimittit
auem de manu sua, sic dereliquisti proxi-
mum tuum, & non eum capies. * non illum
sequaris, quoniam longe abest: effugit e-
nim quasi caprea de laqueo: quoniam
vulnerata est anima eius. * ultra eum non
poteris colligare: & maledicti est concor-
datio. * denudare autem amici mysteria,
desperatio est animæ infelicitis. * Annuens
oculo fabricat iniqua, & nemo eum abij-
ciet: in conspectu oculorum tuorum cõ-
dulcabit os suum, & super sermones tuos
admirabitur: nouissime autem peruertet
os suum, & in verbis tuis dabit scandalum.
* Multa odiui, & non corquavi ei, & Do-
minus odiet illum. * Qui in altum mittit
lapidem, super caput eius cadet: & plaga
dolosa dolosi diuidet vulnera. * Et qui
foueam fodit, incidet in eam: & qui sta-
tuit lapidem proximo, offendet in eo: &
qui laqueum alij ponit, peribit in illo.

* Facienti nequissimum consilium, super ipsum deuoluetur, & non agnoscet unde adueniat illi, * Illusio, & improprium superbiorum, & vindicta sicut leo insidiabitur illi. * Laqueo peribunt qui oblectantur casu iustorum: dolor autem consumet illos antequam moriantur. * Ira & furor, utraque execrabilia sunt, & vir peccator continens erit illorum.

C A P. XXVIII.

QVI vindicari vult, a Domino inueniet vindictam, & peccata illius seruans seruabit. * Relinque proximo tuo nocenti te: & tunc deprecanti tibi peccata soluentur. * Homo homini reseruat iram, & a Deo quaerit medelam? * In hominem similem sibi non habet misericordiam, & de peccatis suis deprecatur? * Ipse cum caro sit, reseruat iram, & propitiationem petit a Deo? quis exorabit pro delictis illius? * Memento nouissimorum, & desine inimicari: * tabitudo enim & mors imminet in mandatis eius. * Memorare timorem Dei, & non irascaris proximo. * Memorare testamentum Altissimi, & despice ignorantiam proximi. * Abstine te a lite, & minues peccata: * homo enim iracundus incendit litem, & vir peccator turbabit amicos, & in medio pacem habentium immittet inimicitiam. * Secundum enim ligna siluae sic ignis exardescit: & secundum virtutem hominis, sic iracundia illius erit, & secundum substantiam suam exaltabit iram suam. * Certamen festinatum incendit ignem: & lis festinans effundit sanguinem: & lingua testificans adducit mortem. * Si sufflaueris in scintillam, quasi ignis exardebit: & si expueris super illam, exstinguetur: utraque ex ore proficiscuntur. * Susurro & bilinguis maledictus: multos enim turbabit pacem habentes. * Lingua tertia multos commouit, & dispersit illos de gente in gentem. * ciuitates muratas diuitum destruxit, & domos magnatorum effodit. * Virtutes populorum concidit, & gentes fortes dissoluit.

19 * Lingua tertia mulieres viratas cecit, & priuauit illas laboribus suis. * qui respicit illam, non habebit requiem, nec habebit amicum, in quo requiescat. * Flagelli plaga liuorem facit: plaga autem linguae comminuet ossa. * Multi ceciderunt in ore gladij, sed non sic quasi qui interierunt per linguam suam. * Beatus qui tectus est a lingua nequam, qui in iracundiam illius non transiit, & qui non attraxit iugum illius, & in vinculis eius non est ligatus: iugum enim illius, iugum ferreum est: & vinculum illius, vinculum aereum est. * Mors illius, mors nequissima: & utilis potius infernus quam illa. * Perseuerantia illius non permanebit, sed obtinebit vias iniustorum: & in flamma sua non comburet iustos. * Qui relinquunt Deum, incident in illam, & exardebit in illis, & non exstinguetur, & immittetur in illos quasi leo, & quasi pardus laedet illos. * Sepi aures tuas spinis, linguam nequam noli audire, & ori tuo facito ostia, & seras. * Aurum tuum & argentum tuum conflagra, & verbis tuis facito stateram, & frenos ori tuo rectos: * & attende ne forte labaris in lingua, & cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi, & sit casus tuus infanabilis in mortem.

C A P. XXIX.

QVI facit misericordiam, sceneratur proximo suo: & qui praeualeat manu, mandata seruat. * Scenerare proximo tuo in tempore necessitatis illius, & iterum redde proximo in tempore suo. * Confirma verbum, & fideliter age cum illo: & in omni tempore inuenies quod tibi necessarium est. * Multi quasi inuentionem aestimauerunt scenus, & praestiterunt molestiam his, qui se adiuuerunt. * Donec accipiant, osculantur manus dantis, & in promissionibus humiliant vocem suam: & in tempore redditionis postulabit tempus, & loquetur verba tardij & murmurationum, & tempus causabitur: si autem potuerit reddere, aduersabitur, solidi vix reddet dimidium,

dium, & computabit illud quasi inuentio-
nem: * sin autem fraudabit illum pecunia:
sua, & possidebit illum inimicum gratis:
* & conuitia & maledicta reddet illi, & pro
honore & beneficio reddet illi contumeliā.
* Multi nō causa nequitiae nō scenerati sunt,
sed fraudari gratis timuerunt. * Verumta-
men super humilem animo fortior esto, &
pro elemosyna non trahas illum. * Pro-
pter mandatum assume pauperem: & pro-
pter inopiam eius ne dimittas eum vacuū.
* Perde pecuniam propter fratrem & ami-
cum tuum: & non abscondas illam sub la-
pide in perditionem. * Pone thesaurum
tuum in praeceptis Altissimi, & proderit tibi
magis quā aurum. * Conclude eleemosy-
nam in corde pauperis, & hęc pro te exo-
rabit ab omni malo. * Super scutum po-
tentis, & super lanceam aduersus inimicū
tuum pugnabit. * Vir bonus fidem facit pro
proximo suo: & qui perdiderit confusio-
nem, derelinquet sibi. * Gratiam fideiussor-
is ne obliuiscaris: dedit enim pro te ani-
mam suam. * Repromissorem fugit pecca-
tor & immundus. * Bona repromissoris sibi
ascribit peccator: & ingratus sensu derelin-
quet liberantem se. * Vir repromittit de pro-
ximo suo: & cum perdiderit reuerentiā, de-
relinquetur ab eo. * Repromissio nequissima
multos perdidit dirigentes, & commouit
illos quasi fluctus maris. * Viros potentes
gyrans migrare fecit, & vagati sunt in gen-
tibus alienis. * Peccator transgrediens man-
datum Domini, incidet in promissionem
nequam: & qui conatur multa agere, inci-
det in iudicium. * Recupera proximum se-
cundum virtutem tuam, & attende tibi ne
incidas. * Initium vitæ hominis aqua & pa-
nis, & vestimentum, & domus protegens
turpitudinem. * Melior est victus pauperis
sub tegmine asserum, quā epulæ splendi-
dæ in peregræ sine domicilio. * Minimum
pro magno placeat tibi, & improprium
peregrinationis non audies. * Vita nequam
hospitandi de domo in domum: & ubi ho-
spitabitur, nō fiducialiter aget, nec aperiet
os. * Hospitabitur, & pascet, & potabit in-

33 gratos, & ad hęc amara audiet. * Transi
hospes, & orna mensam: & quæ in manu
34 habes, ciba ceteros. * Exi a facie honoris
amicorum meorum: necessitudine domus
11 meæ hospitio mihi factus est frater. * Gra-
uia hęc homini habenti sensum: Correptio
domus, & improprium sceneratoris.

CAP. XXX.

1 **Q**UI diligit filium suum, assiduatur illi
flagella, vt latetur in nouissimo suo,
2 & non palpet proximorum ostia. * Qui do-
cet filium suum, laudabitur in illo, & in
medio domesticorum in illo gloriabitur.
3 * Qui docet filium suum, in zelum mittit
inimicum, & in medio amicorum gloria-
4 bitur in illo. * Mortuus est pater eius, &
quasi non est mortuus: similem enim reli-
5 quit sibi post se. * In vita sua vidit, & lata-
tus est in illo: in obitu suo non est contri-
stus, nec confusus est coram inimicis.
6 * Reliquit enim defensorem domus contra
inimicos, & amicis reddentem gratiam.
7 * Pro animabus filiorum colligabit vulne-
ra sua, & super omnem vocem turbabun-
8 tur viscera eius. * Equus indomitus euadit
durus, & filius remissus euadet praecept.
9 * Lacta filium, & pauentem te faciet: lude-
10 cum eo, & contristabit te. * Non corrideas
illi: ne doleas, & in nouissimo obtupe-
11 dentes tui. * Non des illi potestatem in iu-
uentute, & ne despicias cogitatus illius.
12 * Curua ceruicem eius in iuuentute, & tun-
de latera eius dum infans est, ne forte in-
duret, & non credat tibi, & erit tibi dolor
13 animæ. * Doce filium tuum, & operare in
illo, ne in turpitudinem illius offendas.
14 * Melior est pauper sanus, & fortis viribus,
quā diues imbecillis & flagellatus mali-
15 tia. * Salus animæ in sanctitate iustitiæ me-
lior est omni auro & argento: & corpus va-
16 lidum quā census immensus. * Non est
census super censum salutis corporis: & nō
est oblectamentum super cordis gaudium.
17 * Melior est mors quā vita amara: & re-
quies æterna quā languor perseverans.
18 * Bona abscondita in ore clauso, quasi appo-
sitiones

sitiones epularum circumpositæ sepulchro.
 * Quid proderit libatio idolo? nec enim
 manducabit, nec odorabit: sic qui effuga-
 tur a Domino, portans mercedes iniquita-
 tis: videns oculis, & ingemiscens, sicut spa-
 do complectens virginē, & suspirans. Tris-
 titiam non des animæ tuæ, & non affligas
 te metipsum in consilio tuo. * Iucunditas
 cordis hæc est vita hominis, & thesaurus
 sine defectione sanctitatis: & exultatio viri
 est longæuitas. * Miserere animæ tuæ placēs
 Deo, & contine: congrega cor tuum in
 sanctitate eius, & tristitiam longe repelle
 a te. * Multos enim occidit tristitia, & nō est
 utilitas in illa. * Zelus & iracundia minuunt
 dies, & ante tempus senectam adducet co-
 gitatus. * Splendidum cor, & bonum in epu-
 lis est: epulæ enim illius diligenter fiunt.

C A P . . . X X X I . . .

VIGILIA honestatis tabefaciet carnes,
 & cogitatus illius auferet somnum.
 * Cogitatus præscientiæ auertit sensum, &
 infirmitas grauis sobriam facit animam.
 * Laborauit diues in congregatione substā-
 tiæ, & in requie sua replebitur bonis suis.
 * Laborauit pauper in diminutione victus,
 & in fine inops fit. * Qui aurum diligit, non
 iustificabitur: & qui insequitur consum-
 ptionem, replebitur ex ea. * Multi dati sunt
 in auri casus, & facta est in specie ipsius
 perditio illorum. * Lignum offensionis est
 aurum sacrificantium: vix illis, qui sectan-
 tur illud, & omnis imprudens deperiet in
 illo. * Beatus diues, qui inuentus est sine
 macula: & qui post aurum non abiit, nec
 sperauit in pecunia, & thesauris. * Quis est
 hic, & laudabimus eum? fecit enim mira-
 bilia in vita sua. * Qui probatus est in illo,
 & perfectus est, erit illi gloria æterna: qui
 potuit transgredi, & non est transgressus:
 facere mala, & non fecit: ideo stabilita
 sunt bona illius in Domino, & eleemosy-
 nas illius enarrabit omnis Ecclesia sancto-
 rum. * Supra mensam magnam sedisti? non
 aperias super illam faucē tuam prior. * Non
 dicas sic: Multa sunt, quæ super illam sunt:

14 * memento quoniam malus est oculus ne-
 15 quam. * Nequius oculo quid creatum est?
 16 ideo ab omni facie sua lacrymabitur. cū vi-
 17 derit, ne extēdas manum tuā prior, & in-
 18 uidia cōtaminatus erubescas. * Ne compri-
 19 maris in conuiuio. * Intellige quæ sunt pro-
 20 ximi tui ex teipso: vtere quasi homo frugi
 21 his, quæ tibi apponuntur: ne, cum mandu-
 22 cas multum, odio habearis. * Cessa prior
 23 causa disciplinæ: & noli nimius esse, ne for-
 24 te offendas. * Et si in medio multorum se-
 25 disti, prior illis ne extendas manum tuam,
 26 nec prior poscas bibere. * Quam sufficiens
 27 est homini erudito vinum exiguum, & in
 28 dormiendo non laborabis ab illo, & non
 29 senties dolorem. * Vigilia, cholera, & tor-
 30 tura viro infrunito: somnus sanitatis in ho-
 31 mine parco. dormiet vsque mane, & ani-
 32 ma illius cum ipso delectabitur. * Et si co-
 33 ctus fueris in edendo multum, surge e me-
 34 dio, euome: & refrigerabit te, & non ad-
 35 duces corpori tuo infirmitatem. * Audi me
 36 fili, & ne spernas me: & in nouissimo inue-
 37 nies verba mea. * In omnibus operibus tuis
 38 esto velox, & omnis infirmitas non occur-
 39 ret tibi. * Splendidum in panibus benedi-
 40 cent labia multorum, & testimonium ve-
 41 ritatis illius fidele. * Nequissimo in pane
 42 murmurabit ciuitas, & testimonium nequi-
 43 tiæ illius verum est. * Diligentes in vino noli
 44 prouocare: multos enim exterminauit vi-
 45 num. * Ignis probat ferrum durum: sic vi-
 46 num corda superbōrū arguet in ebrietate
 47 potatum. * Æqua vita hominibus vinum in
 48 sobrietate: si bibas illud moderate, eris so-
 49 brius. * Quæ vita est ei, qui minuitur vino?
 50 * Quid defraudat vitam? Mors. * Vinum in
 51 iucunditatem creatum est, & non in ebrie-
 52 tatem, ab initio. * Exultatio animæ & cordis
 53 vinum moderate potatum. * Sanitas est
 54 animæ & corpori sobrius potus. * Vinum
 55 multum potatum irritationem, & iram, &
 56 ruinas multas facit. * Amaritudo animæ
 57 vinum multum potatum. * Ebrietatis ani-
 58 mositas, imprudentis offensio, minorans
 59 virtutem, & faciens vulnera. * In conuiuio
 60 vini non arguas proximum: & non despi-
 61 cias eum

cias eum in iucunditate illius : * verba im-
properij non dicas illi : & non premas il-
lum in repetendo .

CAP. XXXI.

RECTOREM te posuerunt? noli extol-
li: esto in illis quasi vnus ex ipsis. * Cu-
ram illorum habe, & sic confide, & omni
cura tua explicita recumbe: * vt lateris pro-
pter illos, & ornamentum gratiæ accipias
coronam, & dignationem consequaris cor-
rogationis. * Loquere maior natu: decet
enim te * primum verbum diligenti scien-
tia, & non impediās musicam. * Vbi audi-
tus non est, non effundas sermonem, &
importune noli extolli in sapientia tua.
* Gemmula carbunculi in ornamento auri,
& comparatio musicorum in conuiuio vi-
ni. * Sicut in fabricatione auri signum est
smaragdi, sic numerus musicorum in iu-
cundo & moderato vino. * Audi tacens,
& pro reuerentia accedet tibi bona gratia.
* Adolescens loquere in tua causa vix.
* Si bis interrogatus fueris, habeat caput re-
sponsum tuū. * In multis esto quasi inscius,
& audi tacens simul & quærens. * In me-
dio magnatorum nō præsumas: & vbi sunt
senes, non multum loquaris. * Ante gran-
dinem præbit coruscatio: & ante verecun-
diam præbit gratia, & pro reuerentia ac-
cedet tibi bona gratia. * Et hora surgendi
non te trices: præcurre autem prior in do-
mum tuam, & illic auocare, & illic lude, &
age conceptiones tuas, & non in delictis &
verbo superbo. * Et super his omnibus be-
nedicito Dominum, qui fecit te, & inebriā-
tem te ab omnibus bonis suis. * Qui timet
Dominum, excipiet doctrinam eius: & qui
vigilauerint ad illum, inueniēt benedictio-
nem. * Qui quærit legem, replebitur ab ea:
& qui insidiosè agit, scandalizabitur in ea.
* Qui timent Dominum, inuenient iudicium
iustum, & iustitias quasi lumen accendent.
* Peccator homo vitabit correptionem, &
secundum voluntatem suam inueniet com-
parationem. * Vir consilij non disperdet in-
telligentiam, alienus & superbus non per-

timeſcet timorem: * etiam postquam fecit
cum eo sine consilio, & suis insectationi-
bus arguetur. * Fili sine consilio nihil fa-
cias, & post factum non poenitebis. * In-
via ruinæ non eas, & non offendes in lapi-
des: nec credas te viæ laboriosæ, ne ponas
animæ tuæ scandalum: * & a filiis tuis ca-
ue, & a domesticis tuis attende. * In omni
opere tuo crede ex fide animæ tuæ: hoc est
enim conseruatio mandatorum. * Qui cre-
dit Deo, attendit mandatis: & qui confi-
dit in illo, non minorabitur.

CAP. XXXII.

TIMENTI Dominum non occurrent
mala, sed in tentatione Deus illū con-
seruabit, & liberabit a malis. * Sapiens non
odit mandata & iustitias, & non illidetur
quasi in procella naui. * Homo sensatus
credit legi Dei, & lex illi fidelis. * Qui in-
terrogationem manifestat, parabit verbum,
& sic deprecatus exaudietur, & conseruabit
disciplinam, & tunc respondebit. * Præcor-
dia fatui quasi rota carri: & quasi axis ver-
sabilis cogitatus illius. * Equus emissarius,
sic & amicus subsannator, sub omni supra-
sedente hinnit. * Quare dies diem superat,
& iterum lux lucem, & annus annum a so-
le? * A Domini scientia separati sunt, facto
sole, & præceptum custodiente. * Et im-
mutauit tempora, & dies festos ipsorum,
& in illis dies festos celebrauerunt ad ho-
ram. * Ex ipsis exaltauit & magnificauit
Deus, & ex ipsis posuit in numerum die-
rum. Et omnes homines de solo, & ex ter-
ra, vnde creatus est Adam. * In multitudine
disciplinæ Dominus separauit eos, & immu-
tauit vias eorum. * Ex ipsis benedixit, &
exaltauit: & ex ipsis sanctificauit, & ad se
applicauit: & ex ipsis maledixit, & humilia-
uit, & conuertit illos a separatione ipso-
rum. * Quasi lutum figuli in manu ipsius,
plasmare illud & disponere. * Omnes viæ
eius secundum dispositionem eius: sic ho-
mo in manu illius, qui se fecit, & reddet illi
secundum iudicium suum. * Contra ma-
lum bonum est, & contra mortem vita:
sic &

sic & contra virum iustum peccator. Et sic
 intueri in omnia opera Altissimi. Duo &
 duo, & vnum contra vnum. Et ego nouis-
 simus euigilaui, & quasi qui colligit acinos
 post vindemiatores. In benedictione Dei
 & ipse speraui: & quasi qui vindemiat, re-
 pleui torcular. Respicite quoniam non
 mihi soli laboraui, sed omnibus exquiren-
 tibus disciplinam. Audite me magnates, &
 omnes populi, & rectores Ecclesiae auribus
 percipite. Filio & mulieri, fratri & amico
 non des potestatem super te in vita tua: &
 non dederis alij possessionem tuam: ne for-
 te poeniteat te, & deprecetur pro illis. Dum
 adhuc superes & aspiras, non immutabit
 te omnis caro. Melius est enim ut filij tui
 te rogent, quam te respicere in manus fi-
 liorum tuorum. In omnibus operibus tuis
 praeclens esto. Ne dederis maculam in
 gloria tua. In die consummationis dierum
 vitae tuae, & in tempore exitus tui distribue
 hereditatem tuam. Cibaria, & virga, &
 onus asino: panis, & disciplina, & opus
 seruo. Operatur in disciplina, & quaerit
 requiescere: laxa manus illi, & quaerit li-
 bertatem. Iugum & lorum curuant col-
 lum durum, & seruum inclinant operatio-
 nes assidue. Seruo maleuolo tortura &
 compedes, mitte illum in operationem, ne
 vacet: multam enim malitiam docuit otio-
 sitas. In opera constitue eum: sic enim
 condecet illum. Quod si non obaudierit,
 curua illum compedibus, & non ampli-
 ces super omnem carnem: verum sine iu-
 dicio nihil facias graue. Si est tibi seruus
 fidelis, sit tibi quasi anima tua: quasi fra-
 trem sic eum tracta: quoniam in sanguine
 animae comparasti illum. Si laeseris eum
 iniuste, in fugam conuertetur: & si extol-
 lens discesserit: quem queras, & in qua
 via queras illum, nescis.

C A P. XXXIII.

VANA spes, & mendacium viro insen-
 sato: & somnia extollunt impruden-
 tes. Quasi qui apprehendit umbram, &
 persequitur ventum: sic & qui attendit ad

visa mendacia. hoc secundum hoc visio
 somniorum: ante faciem hominis similitu-
 do hominis. Ab immundo quid munda-
 bitur? & a mendace quid verum dicetur?
 Diuinatione erroris, & auguria mendacia, &
 somnia malefacientium, vanitas est. Et si-
 cut parturientis, cor tuum phantasias pati-
 tur. nisi ab Altissimo fuerit emissa visitatio,
 ne dederis in illis cor tuum: multos enim
 errare fecerunt somnia, & exciderunt spe-
 rantes in illis. Sine mendacio consumma-
 bitur verbum legis, & sapientia in ore fide-
 lis complanabitur. Qui non est tentatus,
 quid scit? Vir in multis expertus, cogita-
 bit multa: & qui multa didicit, enarrabit
 intellectum. Qui non est expertus, pauca
 recognoscit: qui autem in multis factus est,
 multiplicat malitiam. Qui tentatus non
 est, qualia scit? qui implanatus est, abun-
 dabit nequitia. Multa vidi errando, & plu-
 rimas verborum consuetudines. Aliquo-
 ties usque ad mortem periclitatus sum ho-
 rum causa, & liberatus sum gratia Dei.
 Spiritus timentium Deum quaeritur, & in
 respectu illius benedicetur. Spes enim il-
 lorum in saluantem illos, & oculi Dei in-
 diligentes se. Qui timet Dominum nihil
 trepidabit, & non pauebit: quoniam ipse
 est spes eius. Timentis Dominum beata
 est anima eius. Ad quem respicit, & quis
 est fortitudo eius? Oculi Domini super
 timentes eum, protector potentiae, firma-
 mentum virtutis, tegimen ardoris, & um-
 braculum meridiani, deprecatio offensionis,
 & adiutorium casus, exaltans animam, &
 illuminans oculos, dans sanitatem, & vi-
 tam & benedictionem. Immolantis ex ini-
 quo oblatio est maculata, & non sunt be-
 neplacitae subsannationes iniustorum. Do-
 minus solus sustinentibus se in via veritatis
 & iustitiae. Dona iniquorum non probat
 Altissimus, nec respicit in oblationes ini-
 quorum: nec in multitudinem sacrificiorum
 eorum propitiabitur peccatis. Qui of-
 fert sacrificium ex substantia pauperum,
 quasi qui victimat filium in conspectu pa-
 tris sui. Panis egentium vita pauperum
 est:

est : qui defraudat illum, homo sanguinis est. * Qui aufert in sudore panem, quasi qui occidit proximum suum. * Qui effundit sanguinem, & qui fraudem facit mercenario, fratres sunt. * Vnus ædificans, & vnus destruens: quid prodest illis nisi labor? * Vnus orans, & vnus maledicens: cuius vocē exaudiet Deus? * Qui baptizatur a mortuo, & iterum tangit eum, quid proficit lauatio illius? sic homo qui ieiunat in peccatis suis: & iterum eadem faciens, quid proficit humiliando se? orationē illius quis exaudiet?

CAP. XXXV.

QUI conseruat legē, multiplicat oblationem. * Sacrificium salutare est attendere mandatis, & discedere ab omni iniquitate. * Et propitiationem litare sacrificij super iniustitias; & deprecatio pro peccatis, recedere ab iniustitia. * Retribuet gratiam qui offert similaginem: & qui facit misericordiam, offert sacrificium. * Beneplacitum est Domino recedere ab iniquitate: & deprecatio pro peccatis recedere ab iniustitia. * Non apparebis ante conspectū Domini vacuus. * Hæc enim omnia propter mandatum Dei fiunt. * Oblatio iusti impinguat altare, & odor suauitatis est in conspectu Altissimi. * Sacrificium iusti acceptum est, & memoriam eius non obliuiscetur Dominus. * Bono animo gloriam redde Deo: & non minuas primitias manuum tuarum. * In omni dato hilarem fac vultum tuum, & in exultatione sanctifica decimas tuas. * Da Altissimo secundum datum eius, & in bono oculo ad inuentionem facito manuum tuarum: quoniam Dominus retribuens est, & septies tantum reddet tibi. * Noli offerre munera praua, non enim suscipiet illa. * Et noli inspicere sacrificium iniustum, quoniam Dominus iudex est, & non est apud illum gloria personæ. * Non accipiet Dominus personam in pauperem, & deprecationem læsi exaudiet. * Non despiciet preces pupilli: nec viduam, si effundat loquelam gemitus. * Nonne lacrymæ viduæ ad maxillam descendunt, & exclamatio eius super deducentem eas? * A maxilla enim ascendunt vsque ad cælum, & Dominus exauditor non delectabitur in illis. * Qui adorat Deum in oblectatione, suscipietur, & deprecatio illius vsque ad nubes propinquabit. * Oratio humiliantis se, nubes penetrabit: & donec propinquet non consolabitur: & non discedet donec Altissimus aspiciat. * Et Dominus nō elongabit, sed iudicabit iustos, & faciet iudicium: & Fortissimus non habebit in illis patientiam, vt contribulet dorsum ipsorum: & Gentibus reddet vindictam donec tollat plenitudinem superbiorum: & sceptrorum iniquorum contribulet donec reddat hominibus secundum actus suos, & secundum opera Adæ, & secundum præsumptionem illius, donec iudicet iudicium plebis suæ, & oblectabit iustos misericordia sua. * Speciosa misericordia Dei, in tempore tribulationis, quasi nubes pluuiæ in tempore siccitatis.

CAP. XXXVI.

MISERERE nostri Deus omnium, & respice nos, & ostende nobis lucem miserationum tuarum: & immitte timorem tuum super Gentes, quæ non exquisierunt te, vt cognoscant quia non est Deus nisi tu, & enarrent magnalia tua. * Alleua manum tuam super Gentes alienas, vt videant potentiam tuam. * Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in eis, vt cognoscant te, sicut & nos cognouimus quoniam non est Deus præter te Domine. * Innoua signa, & immuta mirabilia. * Glorifica manum, & brachium dextrum. * Excita furorem, & effunde iram. * Tolle aduersarium, & afflige inimicum. * Festina tempus, & memento finis, vt enarrent mirabilia tua. * In ira flammæ deuoretur qui saluatur: & qui pessimant plebem tuam, inueniant perditionem. * Contere caput principum inimicorum, dicentium: Non est alius præter nos. * Congrega omnes tribus Iacob: vt cognoscant quia non est

est Deus nisi tu, & enarrant magnalia tua :
 & hereditabis eos, sicut ab initio. * Misere-
 re plebi tuæ, super quam inuocatum est
 nomen tuum : & Israel, quem coæquasti
 primogenito tuo. * Miserere ciuitati sancti-
 ficationis tuæ Ierusalem, ciuitati requiei tuæ.
 * Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis, &
 gloria tua populū tuum. * Da testimonium
 his, qui ab initio creaturæ tuæ sunt, & susci-
 ta prædicationes, quas locuti sunt in no-
 mine tuo prophetæ priores. * Da mercedem
 sustinentibus te, vt prophetæ tui fideles in-
 ueniantur : & exaudi orationes seruorum
 tuorum * secundum benedictionem Aaron
 de populo tuo, & dirige nos in viam iusti-
 tiæ, & sciant omnes qui habitant terram,
 quia tu es Deus conspector sæculorum.
 * Omnem escam manducabit venter, & est
 cibus cibo melior. * Fauces contingunt ci-
 bum feræ, & cor sensatum verba menda-
 cia. * Cor prauum dabit tristitiam, & homo
 peritus resistet illi. * Omnem masculum ex-
 cipiet mulier, & est filia melior filia. * Spe-
 cies mulieris exhilarat faciem viri sui, &
 super omnem concupiscentiam hominis
 superducit desiderium. * Si est lingua cura-
 tionis, est & mitigationis & misericordiæ :
 non est vir illius secundum filios hominum.
 * Qui possidet mulierem bonam, inchoat
 possessionem : adiutorium secundum illum
 est, & columna vt requies. * Vbi non est se-
 pes, diripietur possessio : & vbi non est mu-
 lier, ingemiscit egens. * Quis credit ei, qui
 non habet nidum, & deflectens vbicumque
 obscurauerit, quasi succinctus latro exiliens
 de ciuitate in ciuitatem ?

C A P. XXXVI.

OMNIS amicus dicit : Et ego amici-
 tiam copulaui. sed est amicus solo no-
 mine amicus. Nonne tristitia inest vsque
 ad mortem ? * Sodalis autem & amicus ad
 inimicitiam conuertentur. * O præsumptio
 nequissima, vnde creata es cooperire ari-
 dam qualitia, & dolositate illius ? * Sodalis
 amico coniucundatur in oblectationibus,
 & in tēpore tribulationis aduersarius erit.

* Sodalis amico condolet causa ventris, &
 contra hostem accipiet scutum. * Non obli-
 uiscaris amici tui in animo tuo, & non im-
 memor sis illius in opibus tuis. * Noli con-
 siliari cum eo, qui tibi insidiatur, & a zelan-
 tibus te absconde consilium. * Omnis con-
 siliarius prodit consilium, sed est cōsiliarius
 in semetipso. * A consiliario serua animam
 tuam. prius scito quæ sit illius necessitas : &
 ipse enim animo suo cogitabit : * ne forte
 mittat sudem in terram, & dicat tibi : * Bona
 est via tua ; & stet e contrario videre quid
 tibi eueniat. * Cum viro irreligioso tracta de
 sanctitate, & cum iniusto de iustitia, & cum
 muliere de ea, quæ æmulatur : cum timido
 de bello, cum negotiatore de traiectione,
 cum emptore de venditione, cum viro li-
 uido de gratijs agendis, cum impio de pie-
 tate, cum inhonesto de honestate, cum ope-
 rario agrario de omni opere, cum opera-
 rio annuali de consummatione anni, cum
 seruo pigro de multa operatione : non at-
 tendas his in omni consilio. * Sed cum viro
 sancto assiduus esto, quemcumque cogno-
 ueris obseruantem timorem Dei, cuius ani-
 ma est secundum animam tuam : & qui,
 cum titubaueris in tenebris, condolebit ti-
 bi. * Cor boni consilij statue tecum : non est
 enim tibi aliud pluris illo. * Anima viri san-
 cti enunciat aliquando vera, quàm septem
 circumspectores sedentes in excelsa ad spe-
 culandum. * Et in his omnibus deprecare
 Altissimum vt dirigat in veritate viam tuam.
 * Ante omnia opera verbum verax præce-
 dat te, & ante omnem actum consilium sta-
 bile. * Verbum nequam immutabit cor : ex
 quo partes quattuor oriuntur, bonum &
 malum, vita & mors : & dominatrix illo-
 rum est assidua lingua. Est vir astutus mul-
 torum eruditor, & animæ suæ inutilis est.
 * Vir peritus multos erudiuit, & animæ
 suæ suavis est. * Qui sophisticè loquitur,
 odibilis est : in omni re defraudabitur.
 * non est illi data a Domino gratia : omni
 enim sapientiā defraudatus est. * Est sa-
 piens animæ suæ sapiens : & fructus sen-
 sus illius laudabilis. * Vir sapiens plebem
 suam

suam erudit, & fructus sensus illius fideles sunt. * Vir sapiens implebitur benedictionibus, & videntes illum laudabunt. * Vita viri in numero dierum: dies autem Israel innumerabiles sunt. * Sapiens in populo hereditabit honorem, & nomen illius erit viuens in æternum. * Fili in vita tua tenta animam tuam: & si fuerit nequam, nō des illi potestatem: non enim omnia omnibus expediunt, & non omni animæ omne genus placet. * Noli auidus esse in omni epulatione, & non te effundas super omnem escā: in multis enim escis erit infirmitas, & auiditas appropinquabit vsque ad choleram. * Propter crapulam multi obierunt: qui autem abstinens est, adiiciet vitam.

CAP. XXXVII.

HONORA medicum propter necessitatem: etenim illum creauit Altissimus. * A Deo est enim omnis medela, & a rege accipiet donationem. * Disciplina medici exaltabit caput illius, & in conspectu magnatorum collaudabitur. * Altissimus creauit de terra medicamenta, & vir prudens non abhorrebit illa. * Nonne a ligno induta est aqua amara? * Ad agnitionem hominum virtus illorum, & dedit hominibus scientiam Altissimus, honorari in mirabilibus suis. * In his curans mitigabit dolorem, & vnguentarius faciet pigmenta suauitatis, & vnctiones conficiet sanitatis, & non consummabuntur opera eius. * Pax enim Dei super faciem terræ. * Fili in tua infirmitate ne despicias te ipsum, sed ora Dominum, & ipse curabit te. * Auerte a delicto, & dirige manus, & ab omni delicto munda cor tuum. * Da suauitatem & memoriam similaginis, & impingua oblationem, & da locum medico: etenim illum Dominus creauit: & nō discedat a te, quia opera eius sunt necessaria. * Est enim tempus quando in manus illorū incurras: ipsi vero Dominum deprecabuntur, vt dirigat requiem eorum, & sanitatem, propter conuersationem illorum. * Qui delinquit in conspectu eius, qui fecit eum, incidet in

manus medici. * Fili in mortuum producelacrymas, & quasi dira passus incipe plorare, & secundum iudicium contege corpus illius, & non despicias sepulturam illius. * Propter delaturam autem amarè luctum illius vno die, & consolare propter tristitiam, & fac luctum secundum meritum eius vno die, vel duobus propter de tractionem. * A tristitia enim festinat mors, & cooperit virtutem, & tristitia cordis fleuit ceruicem. * In abductione permanet tristitia: & substantia inopis secundum cor eius. * Ne dederis in tristitia cor tuum, sed repelle eam a te: & memento nouissimum, noli obliuisci: neque enim est conuersio, & huic nihil proderis, & te ipsum pessimabis. * Memor esto iudicij mei: sic enim erit & tuum: mihi heri, & tibi hodie. * In requie mortui requiescere fac memoriam eius, & consolare illum in exitu spiritus sui. * Sapientia scribæ in tempore vacuitatis: & qui minoratur actu, sapientiam percipiet: qua sapientia replebitur qui tenet aratrum, & qui gloriatur in iaculo, stimulo boues agit, & conuersatur in operibus eorum, & enarratio eius in filiis taurorum. * Cor suum dabit ad versandos sulcos, & vigilia eius in sagina vaccarum. * Sic omnis faber & architectus, qui noctem tamquam diem transigit, qui sculpsit signacula sculptilia, & assiduitas eius variat picturam: cor suum dabit in similitudinem picturæ, & vigilia sua perficiet opus. * Sic faber ferrarius sedens iuxta incudem, & considerans opus ferri: Vapor ignis vret carnes eius, & in calore fornacis concertatur. * Vox mallei innouat aurem eius, & contra similitudinē vasis oculus eius. * Cor suum dabit in consummationem operum, & vigilia sua ornabit in perfectionem. * Sic figulus sedens ad opus suum, conuertens pedibus suis rotam, qui in solitudine positus est semper propter opus suum, & in numero est omnis operatio eius. * In brachio suo formabit lutum, & ante pedes suos curuabit virtutem suam. * Cor suum dabit vt consummet linitionem, & vigilia

sua mundabit fornacem. * Omnes hi in
manibus suis sperauerunt, & vnusquisque
in arte sua sapiens est. * sine his omnibus
non ædificatur ciuitas. * Et non inhabita-
bunt, nec inambulabunt, & in ecclesiam
non transilient. * Super sellam iudicis non
fedebunt, & testamentum iudicij non intel-
ligent, neque palam facient disciplinam &
iudicium, & in parabolis non inuenientur:
* sed creaturam aui confirmabunt, & depre-
catio illorum in operatione artis, accom-
modantes animam suam, & conquirentes
in lege Altissimi.

C A P. XXXIX.

SAPIENTIAM omnium antiquorum.
Exquiret sapiens, & in prophetis vaca-
bit. * Narrationem virorum nominatorum
conseruabit, & in versutias parabolarum si-
mul introibit. * Occulta prouerbiorum ex-
quiret, & in absconditis parabolarum con-
uerfabitur. * In medio magnatorum mini-
strabit, & in conspectu præsidis apparebit.
* In terram alienigenarum gentiū pertran-
siet: bona enim & mala in hominibus ten-
tabit. * Cor suum tradet ad vigilandum di-
luculo ad Dominum, qui fecit illum, & in
conspectu Altissimi deprecabitur. * Aperiet
os suum in oratione, & pro delictis suis de-
precabitur. * Si enim Dominus magnus vo-
luerit, spiritu intelligentiæ replebit illum:
* & ipse tamquam imbres mittet eloquia
sapientiæ suæ, & in oratione confitebitur
Domino: * & ipse diriget consilium eius, &
disciplinam, & in absconditis suis consilia-
bitur. * Ipse palam faciet disciplinam do-
ctrinæ suæ, & in lege testamenti Domini
gloriabitur. * Collaudabunt multi sapien-
tiam eius, & vsque in sæculum non delebi-
tur. * Non recedet memoria eius, & nomen
eius requiretur a generatione in generatio-
nem. * Sapientiam eius enarrabunt gentes,
& laudem eius enuntiabit ecclesia. * Si per-
manferit, nomē derelinquet plus quàm mil-
le: & si requieverit, proderit illi. * Adhuc
consiliabor, vt enarrem: vt furore enim re-
pletus sum. * In voce dicit: Obaudite me

diuini fructus, & quasi rosa plantata super
riuos aquarum fructificate. * Quasi Libanus
odorem suauitatis habete. * Florete flores,
quasi lilium, & date odorem, & frondete in
gratiam, & collaudate canticum, & benedi-
cite Dominum in operibus suis. * Date no-
mini eius magnificentiam, & confitemini
illi in voce labiorum vestrorum, & in can-
ticis labiorum, & citharis, & sic dicetis in
cōfessione: * Opera Domini vniuersa bona
valde. * In verbo eius stetit aqua sicut con-
geries: & in sermone oris illius sicut exce-
ptoria aquarum: * quoniam in præcepto ip-
sius placor fit, & non est minoratio in salu-
te ipsius. * Opera omnis carnis coram illo,
& non est quidquam absconditum ab ocu-
lis eius. * A sæculo vsque in sæculum respi-
cit, & nihil est mirabile in conspectu eius.
* Non est dicere: Quid est hoc, aut quid est
istud? omnia enim in tempore suo quæren-
tur: * Benedictio illius quasi fluuius inunda-
uit. * quomodo cataclysmus aridā inebria-
uit, sic ira ipsius gentes, quæ non exquisie-
runt eum, hereditabit: * Quomodo conuer-
tit aquas in siccitatem, & siccata est terra:
& viæ illius vijs illorū directæ sunt: sic pec-
catoribus offensiones in ira eius. * Bona bo-
nis creata sunt ab initio, sic nequissimis bo-
na & mala. * Initium necessariæ rei vitæ ho-
minum, aqua, ignis, & ferrum, sal, lac, & pa-
nis similagineus, & mel, & botrus vuz, &
oleum, & vestimentum. * Hæc omnia san-
ctis in bona, sic & impijs & peccatoribus
in mala conuertentur. * Sunt spiritus, qui
ad vindictam creati sunt, & in furore suo
confirmauerunt tormenta sua: * in tempore
consummationis effundent virtutem: &
furorem eius, qui fecit illos, placabunt.
* Ignis, grando, fames, & mors, omnia hæc
ad vindictam creata sunt: * bestiarum den-
tes, & scorpij, & serpentes, & romphæa vin-
dicans in exterminium impios. * In man-
datis eius epulabuntur, & super terram in
necessitatem præparabuntur, & in tempo-
ribus suis non præterient verbum. * Pro-
pterea ab initio confirmatus sum, & con-
siliatus sum, & cogitavi, & scripta dimisi.

Omnia

*Omnia opera Domini bona, & omne opus
hora sua subministrabit. * Non est dicere
Hoc illo nequius est: omnia enim in tem-
pore suo comprobabuntur. * Et nunc in
omni corde & ore collaudate, & benedi-
cite nomen Domini.

C A P. XL.

OCCUPATIO magna creata est omni-
bus hominibus, & iugum graue super
filios Adam, a die exitus de ventre matris
eorum, usque in diem sepulturæ, in matrem
omnium. * Cogitationes eorum, & timores
cordis, adinuentio expectationis, & dies fi-
nitionis: * a residente super sedem glorio-
sam, usque ad humiliatum in terra & cine-
re: * ab eo, qui vititur hyacintho, & portat
coronam, usque ad eum, qui operitur lino
crudo: Furor, zelus, tumultus, fluctuatio, &
timor mortis, iracundia perseuerans, & cō-
tentio, & in tempore refectionis in cubi-
li somnus noctis immutat scientiam eius.
* Modicum tamquam nihil in requie, & ab
eo in somnis, quasi in die respectus. * Con-
turbatus est in visu cordis sui, tamquā qui
euaserit in die belli. In tempore salutis suæ
exurrexit, & admirans ad nullum timorem:
* cum omni carne, ab homine usque ad pe-
cus, & super peccatores septuplū. * Ad hæc
mors, sanguis, contentio, & romphæa, op-
pressiones, fames, & contritio, & flagella:
* super iniquos creata sunt hæc omnia, &
propter illos factus est cataclysmus. * Om-
nia, quæ de terra sunt, in terram conuertun-
tur, & omnes aquæ in mare reuertentur.
* Omne munus, & iniquitas delebitur, & fi-
des in sæculum stabit. * Substantiæ iniusto-
rum sicut fluuius siccabuntur, & sicut toni-
trum magnum in pluuia personabunt.
* In aperiendo manus suas lætabitur: sic
præuicaces in consummatione tabe-
scent. * Nepotes impiorum non multipli-
cabunt ramos, & radices immundæ super
cacumen petreæ sonant. * Super omnem
aquam viriditas, & ad oram fluminis ante
omne fœnum euellitur. * Gratia sicut pa-
radisus in benedictionibus, & misericordia

in sæculum permanet. * Vita sibi sufficien-
tis operarij condulcabitur, & in ea inue-
nies thesaurum. * Filij, & ædificatio ciuita-
tis confirmabit nomen, & super hæc mulier
immaculata computabitur. * Vinum & mu-
sica lætificant cor: & super vtraque dile-
ctio sapientiæ. * Tibiæ, & psalterium sua-
uem faciunt melodiam, & super vtraque
lingua suavis. * Gratiam, & speciem desi-
derabit oculus tuus, & super hæc virides
sationes. * Amicus, & sodalis in tempore
conuenientes, & super utrosque mulier cū
viro. * Fratres in adiutorium in tempore
tribulationis, & super eos misericordia li-
berabit. * Aurum & argentum est constitu-
tio pedum: & super vtrumque consilium,
beneplacitum. * Facultates & virtutes exal-
tant cor, & super hæc timor Domini. * Non
est in timore Domini minoratio, & non est
in eo inquirere adiutorium. * Timor Do-
mini sicut paradysus benedictionis, & su-
per omnem gloriam operuerunt illum.
* Fili in tempore vitæ tuæ ne indigeas: me-
lius est enim mori, quàm indigere. * Vir re-
spiciens in mensam alienam, non est vita:
eius in cogitatione victus. alit enim ani-
mam suam cibis alienis. * Vir autem disci-
plinatus, & eruditus custodiet se. * In ore
imprudens condulcabitur inopia, & in
ventre eius ignis ardebit.

C A P. XLI.

MORS quàm amara est memoria tua
homini pacem habenti in substantijs
suis: * viro quieto, & cuius viæ directæ sunt
in omnibus, & adhuc valenti accipere ci-
bum. * O mors, bonum est iudicium tuum
homini indigenti, & qui minoratur viribus,
& defecto ætate, & cui de omnibus cura est,
& incredibili, qui perdit paciētiā. * Noli
metuere iudicium mortis. Memento quæ
ante te fuerunt, & quæ superuentura sunt
tibi: hoc iudicium a Domino omni carni:
& quid superueniet tibi in beneplacito Al-
tissimi? siue decem, siue centum, siue mille
anni. * Non est enim in inferno accusatio
vitæ. * Filij abominationum sunt filij pec-
catorum,

eatorum, & qui conuersantur secus domos
 impiorum. * Filiorum peccatorum periet
 hereditas, & cum semine illorum assiduitas
 opprobrij. * De patre impio quærentur fi-
 lij, quoniam propter illum sunt in oppro-
 brio. * Væ vobis viri impij, qui dereliquistis
 legem Domini Altissimi. * Et si nati fueri-
 tis, in maledictione nascemini: & si mor-
 tui fueritis, in maledictione erit pars vestra.
 * Omnia, quæ de terra sunt, in terram con-
 uertentur: sic impij a maledicto in perdi-
 tionem. * Luctus hominum in corpore ip-
 forum, nomen autem impiorum delebitur.
 * Curam habe de bono nomine: hoc enim
 magis permanebit tibi, quàm mille thesau-
 ri pretiosi & magni. * Bonæ vitæ numerus
 dierum: bonum autem nomen permane-
 bit in æuum. * Disciplinam in pace con-
 seruate filij. sapientia enim abscondita, &
 thesaurus inuisus, quæ utilitas in vtrisque?
 * Melior est homo, qui abscondit stultitiam
 suam, quàm homo, qui abscondit sapien-
 tiam suam. * Verumtamen reueremini in
 his, quæ procedunt de ore meo. * Non est
 enim bonum omnem reuerentiam obser-
 uare: & non omnia omnibus bene pla-
 cent in fide. * Erubescite a patre & a matre
 de fornicatione: & a præidente & a po-
 tente de mendacio: a principe & a iudi-
 ce de delicto: a synagoga & plebe de ini-
 quitate: a socio & amico de iniustitia: &
 de loco, in quo habitas, de furto, de verita-
 te Dei, & testamento: de discubitu in pa-
 nibus, & ab obfuscatione dati & accepti:
 * a salutantibus de silentio: a respectu mu-
 lieris fornicariæ: & ab auersione vultus co-
 gnati. * Ne auertas faciem a proximo tuo,
 & ab auferendo partem & non restituendo.
 * Ne respicias mulierem alieni viri, & ne
 scruteris ancillam eius, neque steteris ad
 lectum eius. * Ab amicis de sermonibus im-
 properij: & cum dederis, ne improperes.

C A P. XLII.

NON duplices sermonē auditus, de re-
 uelatione sermonis absconditi, & eris
 vere sine confusione, & inuenies gratiam

in conspectu omnium hominum: ne pro
 his omnibus confundaris, & ne accipias
 personam vt delinquas. * De lege Altissi-
 mi, & testamento, & de iudicio iustifica-
 re impium, * de verbo sociorum & viato-
 rum, & de datione hereditatis amicorum,
 * de æqualitatē stataræ & ponderum, de ac-
 quisitione multorum & paucorum, * de cor-
 ruptione emptionis & negotiatorum, &
 de multa disciplina filiorum, & seruo pes-
 simo latus sanguinare. * Super mulierem
 nequam bonum est signum. * Vbi manus
 multæ sunt, claudere, & quodcumque tra-
 des, numerare, & appendere: datum vero, &
 acceptum omne describere. * De disciplina
 insensati & fatui, & de senioribus, qui iu-
 dicantur ab adolescentibus: & eris erudi-
 tus in omnibus, & probabilis in conspectu
 omnium viuorum. * Filia patris abscondi-
 ta est vigilia, & sollicitudo eius aufert som-
 num, ne forte in adolescentia sua adulta
 efficiatur, & cum viro commorata odibilis
 fiat: * nequando polluitur in virginitate
 sua, & in paternis suis grauida inueniatur:
 ne forte cum viro commorata transgredia-
 tur, aut certe sterilis efficiatur. * Super fi-
 liam luxuriosam confirma custodiam: ne
 quando faciat te in opprobrium venire ini-
 micis, a detractione in ciuitate, & obiectione
 plebis, & confundat te in multitudine
 populi. * Omni homini noli intendere in
 specie: & in medio mulierum noli com-
 morari: * de vestimentis enim procedit ti-
 nea, & a muliere iniquitas viri. * Melior
 est enim iniquitas viri, quàm mulier bene-
 faciens, & mulier confundens in oppro-
 brium. * Memor ero igitur operum Do-
 mini, & quæ vidi annuntiabo. In ser-
 monibus Domini opera eius. * Sol illumi-
 nans per omnia respexit, & gloria Domini
 plenum est opus eius. * Nonne Dominus
 fecit sanctos enarrare omnia mirabilia sua,
 quæ confirmauit Dominus omnipotens sta-
 biliri in gloria sua? * Abyssum, & cor ho-
 minum inuestigauit: & in astutia eorum
 excogitauit. * Cognouit enim Dominus
 omnem scientiam, & inspexit in signum
 æui,

æui, annuncians quæ præterierunt, & quæ
superuentura sunt, reuelans vestigia occul-
torum. * Non præterit illum omnis cogita-
tus, & non abscondit se ab eo ullus sermo.
* Magnalia sapientiæ suæ decorauit: qui est
ante sæculum & vsque in sæculum, neque
adiectum est, * neque minuitur, & non eget
alicuius consilio. * Quàm desiderabilia om-
nia opera eius, & tamquam scintilla, quæ
est considerare! * Omnia hæc viuunt, &
manent in sæculum, & in omni necessitate
omnia obaudiunt ei. * Omnia duplicia,
vnum contra vnum, & non fecit quidquam
deesse. * Vniuscuiusque confirmauit bona.
Et quis satiabitur videns gloriam eius?

CAP. XLIII.

ALTI TUDINIS firmamentum pul-
chritudo eius est, species cæli in visio-
ne gloriæ. * Sol in aspectu annuncians in
exitu, vas admirabile opus excelsi. * In me-
ridiano exurit terram, & in conspectu ar-
doris eius quis poterit sustinere? Fornacē
custodiens in operibus ardoris: * tripliciter
sol exurēs montes, radios igneos exufflans,
& refulgens radijs suis obæcat oculos.
* Magnus Dominus qui fecit illum, & in
sermonibus eius festinauit iter. * Et luna
in omnibus in tempore suo, ostensio tem-
poris, & signum æui. * A luna signum diei
festi, luminare quod minuitur in consum-
matione. * Mensis secundum nomen eius
est, crescēs mirabiliter in consummatione.
* Vas castrorum in excelsis, in firmamen-
to cæli resplendens gloriose. * Species cæ-
li gloria stellarum, mundum illuminans
in excelsis Dominus. * In verbis sancti sta-
bunt ad iudicium, & non deficient in vi-
gilijs suis. * Vide arcum, & benedic eum,
qui fecit illum: valde speciosus est in splen-
dore suo. * Gyrauit cælum in circuitu
gloriæ suæ, manus Excelsi aperuerunt il-
lum. * Imperio suo accelerauit niuem, &
accelerat coruscationes emittere iudicij sui.
* Propterea aperti sunt thesauri, & euola-
uerunt nebulae sicut aues. * In magnitudi-
ne sua posuit nubes, & contracti sunt lapi-

des grandinis. * In conspectu eius commo-
uebuntur montes, & in voluntate eius aspi-
rabit notus. * Vox tonitruï eius verberabit
terram, tempestas aquilonis, & congregatio
spiritus: * & sicut auis deponens ad seden-
dum, aspergit niuem, & sicut locusta demer-
gens descensus eius. * Pulchritudinem can-
doris eius admirabitur oculus, & super im-
brem eius expauescet cor. * Gelu sicut sa-
lem effundet super terram: & dum gela-
uerit, fiet tamquam cacumina tribuli. * Fri-
gidus ventus aquilo flauit, & gelauit cry-
stallus ab aqua, super omnem congrega-
tionem aquarum requiescet, & sicut lorica
induet se aquis. * Et deuorabit montes, &
exuret desertum, & extinguet viride, sicut
igne. * Medicina omnium in festinatione
nebulæ: & ros obuians ab ardore venienti
humilem efficiet eum. * In sermone eius si-
luit vêtus, & cogitatione sua placauit abyf-
sum, & plantauit in illa Dominus insulas.
* Qui nauigant mare, enarrēt pericula eius:
& audientes auribus nostris admirabimur.
* Illic præclara opera, & mirabilia: varia
bestiarum genera, & omnium pecorum,
& creatura belluarum. * Propter ipsum
confirmatus est itineris finis, & in sermone
eius composita sunt omnia. * Multa dice-
mus, & deficiemus in verbis; consummatio
autem sermonum, ipse est in omnibus.
* Gloriantes ad quid valebimus? ipse enim
omnipotens super omnia opera sua. * Ter-
ribilis Dominus, & magnus vehementer,
& mirabilis potentia ipsius. * Glorificantes
Dominum quantumcumque potueritis, su-
perualebit enim adhuc, & admirabilis ma-
gnificencia eius. * Benedicentes Dominum,
exaltate illum quantum potestis: maior
enim est omni laude. * Exaltantes eum,
replemini virtute. ne laboretis: non enim
comprehendetis. * Quis videbit eum, &
enarrabit? & quis magnificabit eum sicut
est ab initio? * Multa abscondita sunt ma-
iora his: pauca enim vidimus operum eius.
* Omnia autem Dominus fecit, & pie agen-
tibus dedit sapientiam.

CAP. XLIIII.

LAVDEMVS viros gloriosos, & parentes nostros in generatione sua. * Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a sæculo. * Dominantes in potestatibus suis, homines magni virtute, & prudentia sua præditi, nunciantes in prophetis dignitatem prophetarum, & imperantes in præfenti populo, & virtute prudentiæ populis sanctissima verba. * In peritia sua requirentes modos musicos, & narrantes carmina scripturarum. * Homines diuites in virtute, pulchritudinis studium habentes: pacificantes in domibus suis. * Omnes isti in generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus. * Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum: & sunt quorum non est memoria: perierunt quasi qui non fuerint: & nati sunt, quasi non nati, & filij ipsorum cum ipsis. * Sed illi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, hereditas sancta nepotes eorum, & in testamentis stetit semen eorum: & filij eorum propter illos usque in æternum manent: semen eorum & gloria eorum non derelinquetur. * Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, & nomen eorum vivit in generationem & generationem. * Sapientiam ipsorum narrent populi, & laudem eorum nunciet ecclesia. * Henoch placuit Deo, & translatus est in paradysum, ut det gentibus poenitentiam. * Noe inuentus est perfectus, iustus, & in tempore iracundiæ factus est reconciliatio. * Ideo dimissum est reliquum terræ, cum factum est diluvium. * Testamenta sæculi posita sunt apud illum, ne deleri possit diluvio omnis caro. * Abraham magnus pater multitudinis gentium, & non est inuentus similis illi in gloria: qui conseruavit legem Excelsi, & fuit in testamento cum illo. * In carne eius stare fecit testamentum, & in tentatione inuentus est fidelis. * Ideo iureiurando dedit illi gloriam in gente sua, crescere illum quasi terræ cu-

mulum, & ut stellas exaltare semen eius, & hereditare illos a mari usque ad mare, & a flumine usque ad terminos terræ. * Et in Isaac eodem modo fecit propter Abraham patrem eius. * Benedictionem omnium Gentium dedit illi Dominus, & testamentum confirmavit super caput Iacob. * Agnouit eum in benedictionibus suis, & dedit illi hereditatem, & diuisit illi partem in tribubus duodecim. * Et conseruavit illi homines misericordiæ, inuenientes gratiam in oculis omnis carnis.

CAP. XLV.

DILECTVS Deo, & hominibus Moyses: cuius memoria in benedictione est. * Similem illum fecit in gloria sanctorum, & magnificauit eum in timore inimicorum, & in verbis suis monstra placuit. * Glorificauit illum in conspectu regum, & iussit illi coram populo suo, & ostendit illi gloriam suam. * In fide & lenitate ipsius sanctum fecit illum, & elegit eum ex omni carne. * Audiuit enim eum, & vocem ipsius, & induxit illum in nubem. * Et dedit illi coram præcepta, & legem vitæ & disciplinæ, docere Iacob testamentum suum, & iudicia sua Israel. * Excelsum fecit Aaron fratrem eius, & similem sibi de tribu Levi: * statuit ei testamentum æternum, & dedit illi sacerdotium gentis: & beatificauit illum in gloria, & circumcinxit eum zona gloriæ, & induit eum stolam gloriæ, & coronauit eum in vasis virtutis. * Circumpedes, & femoralia, & humerale posuit ei, & cinxit illum tintinnabulis aureis plurimis in gyro, dare sonitum in incessu suo, auditum facere sonitum in templo in memoriam filijs gentis suæ. * Stolam sanctam, auro, & hyacintho, & purpura, opus textile, viri sapientis, iudicio & veritate præditi: torto cocco opus artificis, gemmis pretiosis figuratis in ligatura auri, & opere lapidarij sculptis in memoriam secundum numerum tribuum Israel. * Corona aurea super mitram eius expressa signo sanctitatis, & gloria honoris: opus virtutis, & desi-

& desideria oculorum ornata. * Sic pul-
 chra ante ipsum non fuerunt talia usque
 ad originem. * Non est indutus illa alie-
 nigena aliquis, sed tantum filij ipsius soli,
 & nepotes eius per omne tempus. * Sacri-
 ficia ipsius consumpta sunt igne quotidie.
 * Compleuit Moyſes manus eius, & vnxit
 illum oleo sancto. * Factum est illi in te-
 stamentum æternum, & semini eius sicut
 dies celi, fungi sacerdotio, & habere lau-
 dem, & glorificare populum suum in no-
 mine eius. * Ipsum elegit ab omni viuen-
 te, offerre sacrificium Deo, incensum, &
 bonum odorem, in memoriam placare
 pro populo suo: & dedit illi in præceptis
 suis potestatem, in testamentis iudiciorum,
 docere Iacob testimonia, & in lege sua lu-
 cem dare Israel. * Quia contra illum ste-
 terunt alieni, & propter inuidiam circum-
 dederunt illum homines in deserto, qui
 erant cum Dathan & Abiron, & congre-
 gatio Core in iracundia. * Vidit Dominus
 Deus, & non placuit illi, & consumpti
 sunt in impetu iracundiæ. * Fecit illis mon-
 stra, & consumpsit illos in flamma ignis.
 * Et addidit Aaron gloriam, & dedit illi
 hereditatem, & primitias frugum terræ di-
 uisit illi. * Panem ipsis in primis parauit
 in satietatem: nam & sacrificia Domini
 edent, quæ dedit illi, & semini eius. * Ce-
 terum in terra gentes non hereditabit, &
 pars non est illi in gente: ipse est enim
 pars eius, & hereditas. * Phinees filius E-
 leazari tertius in gloria est, imitando eum
 in timore Domini: & stare in reuerentiâ
 gentis: in bonitate & alacritate animæ
 suæ placuit Deo pro Israel. * Ideo sta-
 tuit illi testamentum pacis, principem
 sanctorum & gentis suæ, ut sit illi &
 semini eius sacerdotij dignitas in æter-
 num. * Et testamentum David regi filio
 Iessæ de tribu Iuda, hereditas ipsi & se-
 mini eius, ut daret sapientiam in cor no-
 strum iudicare gentem suam in iusti-
 tia, ne abolerentur bona ipsorum, &
 gloriam ipsorum in gentem eorum æ-
 ternam fecit.

CAP. XLVI.

FORTIS in bello Iesus naue successor
 Moyſi in prophetis, qui fuit magnus
 secundum nomen suum, * maximus in sa-
 lutem electorum Dei, expugnare insurgen-
 tes hostes, ut consequeretur hereditatem
 Israel. * Quam gloriam adeptus est in tol-
 lendo manus suas, & iactando contra ciui-
 tates romphæas? * Quis ante illum sic re-
 stitit? Nam hostes ipse Dominus perdu-
 xit: * An non in iracundia eius impeditus
 est sol, & vna dies facta est quasi duo?
 * Inuocauit Altissimum potentem in oppu-
 gnando inimicos vndique, & audiuit illum
 magnus & sanctus Deus in saxis grandi-
 nis virtutis valde fortis. * Impetum fecit
 contra gentem hostilem, & in descensu
 perdidit contrarios, * ut cognoscât Gentes
 potentiam eius, quia contra Deum pugna-
 re non est facile. Et secutus est a tergo po-
 tentis: * & in diebus Moyſi misericordiam
 fecit ipse, & Caleb filius Iephone, stare
 contra hostem, & prohibere gentem a pec-
 catis, & perfringere murmur malitiæ. * Et
 ipsi duo constituti, a periculo liberati sunt
 a numero sexcentorum millium peditum,
 inducere illos in hereditatem, in terram,
 quæ manat lac & mel. * Et dedit Dominus
 ipsi Caleb fortitudinem, & usque in sene-
 ctutem permansit illi virtus, ut ascenderet
 in excelsum terræ locum, & semen ipsius
 obtinuit hereditatem: * ut viderent omnes
 filij Israel quia bonum est obsequi sancto
 Deo. * Et iudices singuli suo nomine, quo-
 rum non est corruptum cor: qui non auersi
 sunt a Domino, * ut sit memoria illorum in
 benedictione, & ossa eorum pullulent de
 loco suo, * & nomen eorum permaneat in
 æternum, permanens ad filios illorum, san-
 ctorum virorum gloria. * Dilectus a Domi-
 no Deo suo Samuel propheta Domini, re-
 nouauit imperium, & vnxit principes in
 gente sua. * In lege Domini congregatio-
 nem iudicauit, & vidit Deus Iacob, & in fi-
 de sua probatus est propheta. * Et cogni-
 tus est in verbis suis fidelis, quia vidit Deum
 lucis:

lucis : * & inuocauit Dominum omnipoten-
tem, in oppugnando hostes circumstantes
vndique in oblatione agni inuiolati . * Et
intonuit de cælo Dominus , & in sonitu
magno auditam fecit vocem suam , * & cō-
triuuit principes Tyrionum, & omnes duces
Philisthijm : * & ante tempus finis vitæ suæ
& sæculi, testimonium præbuit in conspe-
ctu Domini, & Christi, pecunias & vsque
ad calceamenta ab omni carne non acce-
pit, & non accusauit illum homo . * Et post
hoc dormiuit, & notum fecit regi, & osten-
dit illi finem vitæ suæ, & exaltauit vocem
suam de terra in prophetia delere impie-
tatem gentis.

C A P . XLVII.

POST hæc surrexit Nathan propheta
in diebus Dauid . * Et quasi adeps sepa-
ratus a carne, sic Dauid a filiis Israel . * Cum
leonibus lusit quasi cum agnis : & in vrsis
similiter fecit sicut in agnis ouium in iu-
uentute sua . * Numquid non occidit gi-
gantem, & abstulit opprobrium de gente ?
* In tollendo manum , saxo fundæ deiecit
exultationem Goliæ : * nam inuocauit Do-
minum omnipotentem, & dedit in dextera
eius tollere hominem fortem in bello, &
exaltare cornu gentis suæ . * Sic in decem
millibus glorificauit eum, & laudauit eum
in benedictionibus Domini in offerendo
illi coronam gloriæ : * contriuit enim inimi-
cos vndique, & extirpauit Philisthijm con-
trarios vsque in hodiernum diem : contri-
uit cornu ipsorum vsque in æternum . * In
omni opere dedit confessionem Sancto, &
Excelso in verbo gloriæ . * De omni corde
suo laudauit Dominum, & dilexit Deum,
qui fecit illum : & dedit illi contra inimi-
cos potentiam : * & stare fecit cantores cō-
tra altare, & in sono eorum dulces fecit
modos . * Et dedit in celebrationibus de-
cus, & ornauit tempora vsque ad consum-
mationem vitæ, vt laudarent nomen san-
ctum Domini, & amplificarent mane Dei
sanctitatem . * Dominus purgauit pecca-
ta ipsius, & exaltauit in æternum cornu

eius : & dedit illi testamentum regni, &
sedem gloriæ in Israel . * Post ipsum sur-
rexit filius sensatus, & propter illum deie-
cit omnem potentiam inimicorum . * Sa-
lomon imperauit in diebus pacis, cui sub-
iecit Deus omnes hostes, vt conderet do-
mum in nomine suo, & pararet sanctita-
tem in sempiternum : quemadmodum eru-
ditus es in iuuentute tua, & impletus es,
quasi flumen, sapientia, & terram retexit
anima tua . * Et replesti in comparationi-
bus ænigmata : ad insulas longe diuulga-
tum est nomen tuum, & dilectus es in pa-
ce tua . * In cantilenis, & prouerbijis, &
comparationibus, & interpretationibus mi-
rata sunt terræ, & in nomine Domini Dei,
cui est cognomen, Deus Israel . * Collegisti
quasi aurichalcum aurum, & vt plumbum
complesti argentum, & inclinasti femora
tua mulieribus : potestatem habuisti in cor-
pore tuo, & dedisti maculam in gloria tua,
& prophanasti semen tuum inducere ira-
cundiam ad liberos tuos, & incitari stulti-
tiam tuam, * vt faceres imperium biparti-
tum, & ex Ephraim imperare imperium du-
rum . * Deus autem non derelinquet mi-
sericordiam suam, & non corrumpet, nec
delebit opera sua, neque perdet a stirpe
nepotes electi sui : & semen eius, qui dili-
git Dominum, non corrumpet . * Dedit au-
tem reliquum Iacob, & Dauid de ipsa stir-
pe . * Et finem habuit Salomon cum patri-
bus suis . * Et dereliquit post se de semine
suo, gentis stultitiam, & imminutum a pru-
dentia, Roboam, qui auertit gentem consi-
lio suo : * & Ieroboam filium Nabat, qui pec-
care fecit Israel, & dedit viam peccandi E-
phraim, & plurima redundauerunt pecca-
ta ipsorum . * Valde auerterunt illos a ter-
ra sua . * Et quasiuit omnes nequitias vs-
que dum perueniret ad illos defensio, &
ab omnibus peccatis liberauit eos .

C A P . XLVIII.

ET surrexit Elias propheta, quasi ignis,
& verbum ipsius quasi facula ardebat .
* Qui induxit in illos famem, & irritantes
illum

illum inuidia sua pauci facti sunt. non enim poterant sustinere præcepta Domini. Verbo Domini continuit cælum, & deiecit de cælo ignem ter. * sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis. Et quis potest similiter sic gloriari tibi? * Qui sustulisti mortuum ab inferis de sorte mortis in verbo Domini Dei. * Qui deiecisti reges ad perniciem, & confregisti facile potentiam ipsorum, & gloriosos de lecto suo. * Qui audis in Sina iudicium, & in Horeb iudicia defensionis. * Qui vngis reges ad pœnitentiam, & prophetas facis successores post te. * Qui receptus es in turbine ignis, in curru equorum igneorum. * Qui scriptus es in iudicijs temporum lenire iracundiam Domini: conciliare cor patris ad filium, & restituere tribus Iacob. * Beati sunt, qui te viderunt, & in amicitia tua decorati sunt. * nam nos vitam viuimus tantum, post mortem autem non erit tale nomen nostrum. * Elias quidem in turbine tectus est, & in Eliseo completus est spiritus eius: in diebus suis non peritumuit principem, & potentia nemo vicit illum. * nec superauit illum verbum aliquod & mortuum prophetauit corpus eius. * In vita sua fecit monstra, & in morte mirabilia operatus est. * In omnibus istis non pœnituit populus, & non recesserunt a peccatis suis vsque dum eiectionis sunt de terra sua, & dispersi sunt in omnem terram: & relicta est gens perpauca, & princeps in domo Dauid. * Quidam ipsorum fecerunt quod placeret Deo: alij autem multa commiserunt peccata. * Ezechias muniuit ciuitatem suam, & induxit in medium ipsius aquam, & fodit ferro rupem, & ædificauit ad aquam puteum. * In diebus ipsius ascendit Senacherib, & misit Rabfacen, & sustulit manum suam contra illos, & extulit manum suam in Sion, & superbus factus est potentia sua. * Tunc mota sunt corda, & manus ipsorum: & doluerunt quasi parturientes mulieres. * Et inuocauerunt Dominum misericordem, & expandentes manus suas, extulerunt ad cælum: & sanctus Dominus Deus audiuit cito vocem ipsorum. * Non

est commemoratus peccatorum illorum, neque dedit illos inimicis suis, sed purgauit eos in manu Isaia: sancti prophetae. * Deiecit castra Assyriorum, & contriuit illos Angelus Domini. * nam fecit Ezechias quod placuit Deo, & fortiter iuit in via Dauid patris sui, quam mandauit illi Isaia propheta magnus, & fidelis in conspectu Dei. * In diebus ipsius retro redijt Sol, & addidit regi vitam. * Spiritu magno vidit vltima, & consolatus est lugentes in Sion. * Vsque in sempiternum ostendit futura & abscondita antequam euenirent.

CAP. XLIX.

MEMORIA Iosia in compositionem odoris facta opus pigmentarij. * In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria, & vt musica in conuiuio vini. * Ipse est directus diuinitus in pœnitentiam gentis, & tulit abominationes impietatis. * Et gubernauit ad Dominum cor ipsius, & in diebus peccatorum corroborauit pietatem. * Præter Dauid, & Ezechiam, & Iosiam, omnes peccatum commiserunt: * nam reliquerunt legem Altissimi reges Iuda, & contempserunt timorem Dei. * Dederunt enim regnum suum alijs, & gloriam suam alienigenæ genti. * Incenderunt electam sanctitatis ciuitatem, & desertas fecerunt vias ipsius in manu Ieremiae. * Nam male tractauerunt illum, qui à ventre matris consecratus est propheta, euertere, & eruere, & perdere, & iterum ædificare, & renouare. * Ezechiel qui vidit conspectum gloriæ, quam ostendit illi in curru Cherubim. * Nam commemoratus est inimicorum in imbre, benefacere illis, qui ostenderunt rectas vias. * Et duodecim prophetarum ossa pullulent de loco suo: nam corroborauerunt Iacob, & redemerunt se in fide virtutis. * Quomodo amplificemus Zorobabel? nam & ipse quasi signum in dextera manu, * sic & Iesum filium Iosedec? qui in diebus suis ædificauerunt domum, & exaltauerunt templum sanctum Domino, paratum in gloriam sempiternam. * Et Nehemias in memoria

moria multi tēporis, qui erexit nobis muros
euerfos, & stare fecit portas & seras, qui ere-
xit domos nostras. * Nemo natus est in ter-
ra qualis Henoch: nam & ipse receptus est
a terra. * Neque ut Ioseph, qui natus est ho-
mo, princeps fratrum, firmamentum gentis,
rektor fratrum, stabilimentum populi: * &
ossa ipsius visitata sunt, & post mortem pro-
phetauerunt. * Seth, & Sem apud homines
gloriam adepti sunt: & super omnem ani-
mam in origine Adam.

C A P. I.

SIMON Onia filius, sacerdos magnus,
qui in vita sua suffulsi domum, & in
diebus suis corroborauit templum. * Tem-
pli etiam altitudo ab ipso fundata est, du-
plex ædificatio & excelsi parietes templi.
* In diebus ipsius emanauerūt putei aqua-
rum, & quasi mare adimpleri sunt supra mo-
dum. * Qui curauit gentem suam, & libera-
uit eam a perditione. * Qui præualuit am-
plificare ciuitatem, qui adeptus est gloriam
in conuersatione gentis: & ingressum do-
mus, & atrij amplificauit. * Quasi stella ma-
tutina in medio nebulæ, & quasi luna plena
in diebus suis lucet. * Et quasi Sol refulgens,
sic ille effulsi in templo Dei. * Quasi arcus
refulgens inter nebulas gloriæ, & quasi flos
rosarum in diebus vernis, & quasi lilia quæ
sunt in transitu aquæ, & quasi thus redo-
lens in diebus ætatis. * Quasi ignis efful-
gens, & thus ardens in igne. * Quasi vas
auri solidum, ornatum omni lapide pretio-
so. * Quasi oliua pullulans, & cypressus in
altitudinem se extollens, in accipiendo ip-
sum stolam gloriæ, & vestiri eum in con-
summationem virtutis. * In ascensu altaris
sancti, gloriam dedit sanctitatis amictum.
* In accipiendo autem partes de manu sa-
cerdotum, & ipse stans iuxta aram. Et cir-
ca illum corona fratrum: quasi plantatio
cedri in monte Libano, sic circa illum ste-
terunt quasi rami palmæ, & omnes filij
Aaron in gloria sua. * Oblatio autem Do-
mini in manibus ipsorum, coram omni sy-
nagoga Israel: & consummatione fungens

in ara, amplificare oblationem excelsi regis
16 * porrexit manum suam in libatione, & liba-
uit de sanguine. * Effudit in funda-
mento altaris odorē diuinum: excelsus prin-
cipi. * Tunc exclamauerunt filij Aaron, in
tubis productilibus sonuerunt, & auditam
fecerunt vocem magnā in memoriam co-
ram Deo. * Tunc omnis populus simul
properauerunt, & ceciderunt in faciē super
terram, adorare Dominum Deum suum, &
dare preces omnipotenti Deo excelsus. * Et
amplificauerunt psallentes in vocibus suis,
& in magna domo auctus est sonus suau-
tatis plenus. * Et rogauit populus Domi-
num excelsus in prece, vsquēdum perfe-
ctus est honor Domini, & munus suum
perfecerunt. * Tunc descendēs, manus suas
extulit in omnem congregationem filiorum
Israel dare gloriam Deo a labijs suis, & in
nomine ipsius gloriari: * & iterauit oratio-
nem suam, volens ostendere virtutem Dei.
* Et nunc orate Deum omnium, qui ma-
gna fecit in omni terra, qui auxit dies no-
stros a ventre matris nostræ, & fecit nobis-
cum secundum suam misericordiam: * det
nobis iucunditatem cordis, & fieri pacem
in diebus nostris in Israel per dies sempi-
ternos: * credere Israel nobiscum esse Dei
misericordiam, ut liberet nos in diebus suis.
* Duas gentes odit anima mea: tertia autē
non est gens, quam oderim: * qui sedent in
monte Seir, & Philisthijm, & stultus popu-
lus, qui habitat in Sichimis. * Doctrinam sa-
pientiæ & disciplinæ scripsit in codice isto
Iesus filius, Sirach Ierosolymita, qui reno-
uauit sapientiam de corde suo. * Beatus, qui
in istis versatur bonis: qui ponit illa in cor-
de suo, sapiens erit semper. * Si enim hæc
fecerit, ad omnia valebit: quia lux Dei, ve-
stigium eius est.

C A P. II.

ORATIO Iesu filij Sirach: Confitebor
tibi Domine rex, & collaudabo te
Deum saluatorem meum. * Confitebor no-
mini tuo: quoniam adiutor & protector fa-
ctus es mihi, & liberaisti corpus meum
a perdi-

a perditione; a laqueo linguæ iniquæ, & a labijs operantium mendacium, & in conspectu altantium factus es mihi adiutor. * Et liberaſti me ſecundum multitudinem miſericordiæ nominis tui a rugiētibus, præparatis ad eſcam, * de manibus quærentium animam meam, & de portis tribulationum quæ circumdederunt me: * a preſſura flammæ, quæ circumdedit me, & in medio ignis non ſum æſtuatus: * de altitudine ventris inferi, & a lingua coinquinata, & a verbo mendacij, a rege iniquo, & a lingua iniuſta: * laudabit uſque ad mortem anima mea Dominum, * & vita mea appropinquas erat in inferno deorſum. * Circumdederunt me undique, & non erat qui adiuuaret. Reſpiciens eram ad adiutorium hominum, & non erat. * Memoratus ſum miſericordiæ tuæ Domine, & operationis tuæ, quæ a ſæculo ſunt. * quoniam eruiſi ſuſtinentes te Domine, & liberas eos de manibus gentium. * Exaltaſti ſuper terram habitationem meam, & pro morte defluente deprecatus ſum. * Inuocaui Dominum patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore ſuperborum ſine adiutorio. * Laudabo nomen tuum aſſidue, & collaudabo illud in confeſſione, & exaudita eſt oratio mea. * Et liberaſti me de perditione, & eripuisti me de tempore iniquo. * Propterea confitebor, & laudem dicam tibi, & benedicam nomini Domini. * Cum adhuc iunior eſſem, priuſquam oberrarem, quæſiui ſapientiam palam in oratione mea. * Ante templum poſtula- bam pro illa, & uſque in nouiſſimis inqui-

ram eam. Et effloruit tamquam præcox uua, * lætatum eſt cor meum in ea. Ambulauit pes meus iter rectum, a iuuentute mea inueſtigabam eam. * Inclinaui modice aurem meam, & excepi illam. * Multam inueni in meipſo ſapientiam, & multum profeci in ea. * Danti mihi ſapientiam, dabo gloriam. * Conſiliatus ſum enim ut facerem illam: zelatus ſum bonum, & non confundar. * Colluctata eſt anima mea in illa, & in faciendo eam conſirmatus ſum. * Manus meas extendi in altum, & inſipientiam eius luxi. * Animam meam direxi ad illam, & in agnitione inueni eam. * Poſſedi cum ipſa cor ab initio: propter hoc non derelinquar. Venter meus cõturbatus eſt quærendo illam: propterea bonam poſſidebo poſſeſſionem. * Dedit mihi Dominus linguam mercedem meam: & in ipſa laudabo eum. * Appropiate ad me indocti, & congregate vos in domum diſciplinæ. * quid adhuc retardatis? & quid dicitis in hiſ? animæ veſtræ ſitiunt vehementer. * Aperui os meum, & locutus ſum: Comparete vobis ſine argento, & collum veſtrum ſubiſcite iugo, & ſuſcipiat anima veſtra diſciplinam: in proximo eſt enim inuenire eam. * Videte oculis veſtris quia modicum laboraui, & inueni mihi multam requiem. * Aſſumite diſciplinam in multo numero argenti, & copioſum aurum poſſidete in ea. * Latetur anima veſtra in miſericordia eius, & non confundemini in laude ipſius. * Operamini opus veſtrum ante tempus, & dabit vobis mercedem veſtram in tempore ſuo.

PROPHEZIA ISAIAE.

CAPVT PRIMVM.

VISO Isaia filij Amos, 1
quam vidit super Iudam &
Ierusalem in diebus Oziæ,
Ioathan, Achaz, & Eze-
chiæ regum Iuda. * Audi- 2
te cæli, & auribus percipe terra, quoniam
Dominus locutus est. Filios enutriui, &
exaltaui: ipsi autem spreuerunt me. * Co- 3
gnouit bos possessorem suum, & asinus
præsepe Domini sui: Israel autem me non
cognouit, & populus meus non intelle-
xit. * Væ genti peccatrici, populo graui 4
iniquitate, semini nequam, filijs scelerat-
tis: dereliquerunt Dominum, blasphema-
uerunt sanctum Israel, abalienati sunt re-
trorsum. * Super quo percutiam vos vl- 5
tra, addentes præuaricationem: omne ca-
put languidum, & omne cor mœrens.
* A planta pedis vsque ad verticem non 6
est in eo sanitas: vulnus, & liuor, & pla-
ga tumens, non est circumligata, nec cu-
rata medicamine, neque fota oleo. * Ter- 7
ra vestra deserta, ciuitates vestræ succensæ
igni: regionem vestram coram vobis alie-
ni deuorant, & desolabitur sicut in vasti-
tate hostili. * Et derelinquetur filia Sion 8
vt vmbraculum in vinea, & sicut tugu-
rium in cucumerario, & sicut ciuitas, quæ
vastatur. * Nisi Dominus exercituum re- 9
liquisset nobis semen, quasi Sodoma fuif-
semus, & quasi Gomorrha similes esse-
mus. * Audite verbum Domini princi- 10
pes Sodomorum, percipite auribus legem
Dei nostri populus Gomorrhæ. * Quod mi-
hi multitudinem victimarumstrarum, 11
dicit Dominus: plenus sum. holocausta
arietum, & adipem pinguium, & sangui-
nem vitulorum, & agnorum, & hirco-

rum nolui. * Cum veniretis ante conspe-
ctum meum, quis quæsiuit hæc de mani-
bus vestris, vt ambularetis in atrijs meis?
12 * ne offeratis vltra sacrificium frustra: in-
censum abominatio est mihi. Neomeniam,
& sabbatum, & festiuitates alias non fe-
13 ram, iniqui sunt cœtus vestri: * calendas
vestras, & sollemnitates vestras odiuit ani-
ma mea: facta sunt mihi molesta, labo-
14 rui sustinens. * Et cum extenderitis ma-
nus vestras, auertam oculos meos a vo-
bis: & cum multiplicaueritis orationem,
non exaudiam: manus enim vestræ fan-
15 guine plenæ sunt. * Lauamini, mundi
estote, auferte malum cogitationum ve-
strarum ab oculis meis: quiescite agere,
16 peruerse, * discite benefacere: quærite iu-
dicium, subuenite oppresso, iudicate pu-
17 pillo, defendite viduam. * Et venite, &
arguite me, dicit Dominus: si fuerint pec-
cata vestra vt coccinum, quasi nix deal-
18 babuntur: & si fuerint rubra quasi ver-
miculus, velut lana alba erunt. * Si vo-
lueritis, & audieritis me, bona terræ co-
19 medetis. * Quod si nolueritis, & me ad
iracundiam prouocaueritis: gladius deuo-
rabit vos, quia os Domini locutum est.
20 * Quomodo facta est meretrix ciuitas fi-
delis, plena iudicij? iustitia habitauit in
21 ea, nunc autem homicidæ. * Argentum
tuum versum est in scoriam: vinum
22 tuum mistum est aqua. * Principes tui
infideles, socij furum: omnes diligunt mu-
nera, sequuntur retributiones. Pupillo
non iudicant: & causa viduæ non ingre-
23 ditur ad illos. * Propter hoc ait Domi-
nus Deus exercituum fortis Israel: Heu,
consolabor super hostibus meis, & vindi-
cabor

cabor de inimicis meis. * Et conuertam manum meam ad te, & excoquam ad purum scoriā tuam, & auferam omne stannum tuum. * Et restituum iudices tuos vt fuerunt prius, & consiliarios tuos sicut antiquitus: post hæc vocaberis ciuitas iusti, vrbs fidelis. * Sion in iudicio redimetur, & reducent eam in iustitia: & conteret sceleros, & peccatores simul: & qui dereliquerunt Dominum, confumentur. * Confundetur enim ab idolis, quibus sacrificauerunt: & erubescetis super hortis, quos elegeratis, * cum fueritis velut quercus defluentibus folijs, & velut hortus absque aqua. * Et erit fortitudo vestra, vt fauilla stuppæ, & opus vestrum quasi scintilla: & succendetur vtrūque simul, & non erit qui extinguat.

C A P. I I.

VERBUM, quod vidit Isaias, filius Amos, super Iuda & Ierusalem. * Et erit in nouissimis diebus præparatus mons domus Domini in vertice montium, & eleuabitur super colles, & fluent ad eum omnes gètes. * Et ibunt populi multi, & dicent: Venite & ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Iacob, & docebit nos vias suas, & ambulabimus in semitis eius: quia de Sion exhibit lex, & verbum Domini de Ierusalem. * Et iudicabit Gentes, & arguet populos multos: & constabunt gladios suos in vomeres, & lanceas suas in falces: non leuabit gens contra gentē gladium, nec exercebuntur vltra ad prælium. * Domus Iacob venite, & ambulemus in lumine Domini. * Proiecisti enim populum tuum, domum Iacob: quia repleti sunt vt olim, & augures habuerunt vt Philisthiim, & pueris alienis adhæserunt. * Repleta est terra argento & auro: & non est finis thesaurorum eius: & repleta est terra eius equis: & innumerabiles quadrigæ eius. Et repleta est terra eius idolis: opus manuum suarum adorauerunt, quod fecerunt digiti eorum. * Et incuruauit se homo, & humiliatus est vir: ne ergo dimittas eis. * Ingredere in petram, & abscondere in fossa humo: a facie timoris Domini,

& a gloria maiestatis eius. * Oculi sublimes hominis humiliati sunt, & incuruabitur altitudo virorum: exaltabitur autem Dominus solus in die illa. * Quia dies Domini exercituum super omnem superbum & excelsum, & super omnem arrogantem: & humiliabitur. * Et super omnes cedros Libani sublimes, & erectas, & super omnes quercus Basan. * Et super omnes montes excelsos, & super omnes colles eleuatos. * Et super omnem turrē excelsam, & super omnem murum munitum, & super omnes naues Tharsis, & super omne, quod visu pulchrum est. * Et incuruabitur sublimitas hominum, & humiliabitur altitudo virorum, & eleuabitur Dominus solus in die illa: & idola penitus conterentur. * & introibunt in speluncas petrarum, & in voragine terræ a facie formidinis Domini, & a gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. * In die illa proijciet homo idola argenti sui, & simulachra auri sui, quæ fecerat sibi vt adoraret, talpas & vespertiliones. * Et ingreditur scissuras petrarum, & in cauernas saxorum a facie formidinis Domini, & a gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. * Quiescite ergo ab homine, cuius spiritus in naribus eius est, quia excelsus reputatus est ipse.

C A P. I I I.

ECCE enim dominator Dominus exercituum auferet a Ierusalem, & a Iuda, validum & fortem, omne robur panis, & omne robur aquæ: fortem, & virum bellatorem, indicem, & prophetam, & ariolum, & senem: Principem super quinquaginta, & honorabilem vultu, & consiliarium, & sapientem de architectis, & prudentem eloqui, mystici. * Et dabo pueros principes eorum, & effeminati dominabuntur eis. * Et irruet populus, vir ad virum, & vnusquisque ad proximum suum: tumultuabitur puer contra senem, & ignobilis contra nobilem. * Apprehendet enim vir fratrem suum domesticum patris sui: Vestimentum

H h h tibi

tibi est, princeps esto noster, ruina autem hæc sub manu tua. * Respondebit in die illa, dicens: Non sum medicus, & in domo mea non est panis, neque vestimentum: nolite constituere me principem populi. * Ruit enim Ierusalem, & Iudas concidit: quia lingua eorum & adinventiones eorum contra Dominum, ut prouocarent oculos maiestatis eius. * Agnitio vultus eorum respondit eis: & peccatum suum quasi Sodomæ prædicauerunt, nec absconderunt: vix animæ eorum, quoniam reddita sunt eis mala. * Dicite iusto quoniam bene, quoniam fructum adinventionum suarum comedet. * Vix impio in malum: retributio enim manuum eius fiet ei. * Populū meum exactores sui spoliauerunt, & mulieres dominatæ sunt eis. Popule meus, qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt, & viam gressuum tuorum dissipant. * Stat ad iudicandum Dominus, & stat ad iudicandos populos. * Dominus ad iudicium veniet cum senibus populi sui, & principibus eius: vos enim depasti estis vineam, & rapina pauperis in domo vestra. * Quare atteritis populum meum, & facies pauperū commolitis, dicit Dominus Deus exercituum? * Et dixit Dominus: Pro eo quod eleuatæ sunt filia Sion, & ambulauerunt extento collo, & nutibus oculorum ibant, & plaudebant, ambulabant pedibus suis, & composito gradu incedebant: * Decaluaabit Dominus verticem filiarum Sion, & Dominus crinem earum nudabit. * In die illa auferet Dominus ornamentum calceamentorum, & lunulas, & torques, & monilia, & armillas, & mitras, & discriminalia, & periscelidas, & murenulas, & olfactoriola, & inaures, & annulos, & gemmas in fronte pendentes, & mutatoria, & palliola, & lintamina, & acus, & specula, & sindones, & vittas, & theristra. * Et erit pro suauī odore fœtor, & pro zona funiculus, & pro crispanti crine caluitium, & pro fascia pectorali cilicium. * Pulcherrimi quoque viri tui gladio cadent, & fortes tui in prælio. * Et moriebuntur atque lugebunt portæ eius, & desolata in terra sedebit.

C A P. IIII.

ET apprehendent septem mulieres virum vnum in die illa, dicentes: Panem nostrum comedemus, & vestimentis nostris operiemur: tatummodo inuocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. * In die illa erit germen Domini in magnificētia, & gloria, & fructus terræ sublimis, & exultatio his, qui saluati fuerint de Israel. * Et erit: Omnis qui relictus fuerit in Sion, & residuus in Ierusalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vita in Ierusalem. * Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, & sanguinē Ierusalem lauerit de medio eius in spiritu iudicij, & spiritu ardoris. * Et creabit Dominus super omnem locum Montis Sion, & ubi inuocatus est, nubem per diem, & fumū & splendorem ignis flammantis in nocte: super omnem enim gloriam protectio. * Et tabernaculum erit in vmbraculum diei ab æstu, & in securitatem, & absconsionem a turbine, & a pluuia.

C A P. V.

CANTABO dilecto meo canticum patruelis mei vineæ suæ. Vineam factam est dilecto meo in cornu filio olei. * Et sepiuit eam, & lapides elegit ex illa, & plantauit eam electam, & ædificauit turrim in medio eius, & torcular extruxit in ea: & expectauit ut faceret vuas, & fecit labruscas. * Nunc ergo habitatores Ierusalem, & viri Iuda, iudicate inter me & vineam meam. * Quid est quod debui ultra facere vineæ meæ, & non feci ei? an quod expectaui ut faceret vuas, & fecit labruscas? * Et nunc ostendam vobis quid ego faciam vineæ meæ, auferam sepem eius, & erit in direptionē: diruam maceriam eius, & erit in conculcationem. * Et ponam eam desertam: non putabitur, & nō fodietur: & ascendent vepres & spinæ: & nubibus mandabo ne pluant super eam imbrem. * Vineam enim Domini exercituum domus Israel est: & vir Iuda germen eius delectabile: & expectaui ut faceret iudicium, & ecce iniquitas: & iustitiam,

iustitiam, & ecce clamor. * Væ qui coniun-
 gitis domum ad domum, & agrum agro
 copulatis vsque ad terminum loci: numquid
 habitabitis vos soli in medio terræ? In au-
 ribus meis sunt hæc, dicit Dominus exerci-
 tum: Nisi domus multæ desertæ fuerint
 grâdes, & pulchræ absque habitatore. * De-
 cem enim iugera vinearum facient lagun-
 culam vnâ, & triginta modij sementis fa-
 cient modios tres. * Væ qui consurgitis ma-
 ne ad ebrietatem sectandam, & potandum
 vsque ad vesperam, vt vino æstuetis. * Citha-
 ra, & lyra, & tympanum, & tibia, & vinum
 in conuiujs vestris: & opus Domini non
 respicitis, nec opera manuum eius confide-
 ratis. * Propterea captiuus ductus est popu-
 lus meus, quia non habuit scientiam, & no-
 biles eius interierunt fame, & multitudo
 eius siti exaruit. * Propterea dilatauit infer-
 nus animam suam, & aperuit os suum absque
 villo termino: & descendent fortes eius, &
 populus eius, & sublimes, gloriosiq. eius ad
 eum. * Et incuruabitur homo, & humiliabi-
 tur vir, & oculi sublimium deprimentur.
 * Et exaltabitur Dominus exercituum in
 iudicio, & Deus sanctus sanctificabitur in
 iustitia. * Et pascentur agni iuxta ordinem
 suum, & deserta in vbertatem versa aduenæ
 comedent. * Væ qui trahitis iniquitatem in
 funiculis vanitatis, & quasi vinculum plau-
 stri peccatum. * Qui dicitis: Festinet, & ci-
 to veniat opus eius, vt videamus: & appro-
 piet, & veniat consilium sancti Israel, & scie-
 mus illud. * Væ qui dicitis malum bonum,
 & bonum malum: ponentes tenebras lu-
 cem, & lucem tenebras: ponentes amarum
 in dulce, & dulce in amarum. * Væ qui sa-
 pientes estis in oculis vestris, & coram vo-
 bismetipsis prudentes. * Væ qui potentes
 estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad
 miscendam ebrietatem. * Qui iustificatis
 impium pro muneribus, & iustitiam iusti
 auferitis ab eo. * Propter hoc, sicut deuor-
 rat stipulam lingua ignis, & calor flammæ
 exurit; sic radix eorum quasi fauilla erit, &
 germen eorum vt puluis ascendet. Abie-
 cerunt enim legem Domini exercituum, &

eloquium sancti Israel blasphemauerunt.
 * Ideo iratus est furor Domini in populum
 suum, & extendit manum suam super eum,
 & percussit eum: & conturbati sunt mon-
 tes, & facta sunt morticina eorum quasi ster-
 cus in medio platearum. In his omnibus
 non est auersus furor eius, sed adhuc manus
 eius extenta. * Et eleuabit signum in natio-
 nibus procul, & sibilabit ad eum de finibus
 terræ: & ecce festinus velociter veniet. * Nō
 est deficiens, neque laborans in eo: non dor-
 mitabit, neque dormiet, neque soluetur cin-
 gulum renum eius, nec rumpetur corrigia
 calceamenti eius. * Sagittæ eius acutæ, &
 omnes arcus eius extēti. Vngulæ equorum
 eius vt silex, & rotæ eius quasi impetus tem-
 pestatis. * Rugitus eius vt leonis, rugiet vt
 catuli leonum: & frendet, & tenebit prædā:
 & amplexabitur, & non erit qui eruat. * Et
 sonabit super eum in die illa sicut sonitus
 maris: aspiciemus in terram, & ecce tene-
 bræ tribulationis, & lux obtenebrata est in
 caligine eius.

C A P. VI.

IN anno, quo mortuus est rex Ozias, vi-
 di Dominum sedentem super solum ex-
 celsum & eleuatum: & ea, quæ sub ipso
 erant, replebant templum: * Seraphim sta-
 bant super illud: sex alæ vni, & sex alæ al-
 teri: duabus velabant faciem eius, & dua-
 bus velabant pedes eius, & duabus vola-
 bant. * Et clamabant alter ad alterum, &
 dicebant: Sanctus, sanctus, sanctus, Domi-
 nus Deus exercituum, plena est omnis ter-
 ra gloria eius. * Et commota sunt superli-
 minaria cardinum a voce clamantis, & do-
 mus repleta est fumo. * Et dixi: Væ mihi,
 quia tacui, quia vir pollutus labijs ego sum,
 & in medio populi polluta labia habentis
 ego habito, & regē Dominum exercituum
 vidi oculis meis. * Et volauit ad me vnus de
 Seraphim, & in manu eius calculus, quem
 forcipe tulerat de altari. * Et tetigit os meū,
 & dixit: Ecce tetigit hoc labia tua, & au-
 feretur iniquitas tua, & peccatum tuum
 mundabitur. * Et audiui vocem Domini

Hhh 2 dicen-

dicentis : Quem mittam ? & quis ibit nobis ? Et dixi : Ecce ego, mitte me . * Et dixit : Vade, & dices populo huic : Audite audientes, & nolite intelligere : & videte visionem, & nolite cognoscere . * Excæca cor populi huius, & aures eius aggraua : & oculos eius claude : ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & corde suo intelligat, & conuertatur, & sanem eum . * Et dixi : Usquequo Domine ? Et dixit : Donec desolentur ciuitates absque habitatore, & domus sine homine, & terra relinquetur deserta . * Et longe faciet Dominus homines, & multiplicabitur quæ derelicta fuerat in medio terræ . * Et adhuc in ea decimatio, & conuertetur, & erit in ostensionem sicut terebinthus, & sicut quercus, quæ expandit ramos suos : semen sanctum erit id, quod steterit in ea .

C A P . VII.

ET factum est in diebus Achaz filij Ioathan, filij Ozia regis Iuda, ascendit Rasin rex Syriæ, & Phacee filius Romeliæ rex Israel, in Ierusalem, ad præliandum contra eam : & non potuerunt debellare eam . * Et nunciauerunt domui David, dicentes : Requieuit Syria super Ephraim, & commotum est cor eius, & cor populi eius, sicut mouentur ligna siluarum a facie venti . * Et dixit Dominus ad Isaïam : Egredere in occursum Achaz tu, & qui derelictus est Iasub filius tuus, ad extremum aquæductus piscine superioris in via Agri fullonis . * Et dices ad eum : Vide vt fileas : noli timere, & cor tuum ne formidet a duabus caudis titionum fumigantium istorum in ira furoris Rasin regis Syriæ, & filij Romeliæ : eo quod consilium inierit contra te Syria in malum Ephraim, & filius Romeliæ, dicentes : * Ascendamus ad Iudam, & fuscitemus eum, & auellamus eum ad nos, & ponamus regem in medio eius filium Tabeel . * Hæc dicit Dominus Deus : Non stabit, & non erit istud : sed caput Syriæ Damascus, & caput Damasci Rasin : & adhuc sexaginta & quinque anni, & desinet Ephraim esse populus :

9 * & caput Ephraim Samaria, & caput Samariæ filius Romeliæ . Si non credideritis, non permanebitis . * Et adiecit Dominus loqui ad Achaz, dicens : * Pete tibi signum a Domino Deo tuo in profundum inferni, siue in excelsum supra . * Et dixit Achaz : Non petam, & non tentabo Dominum . * Et dixit : Audite ergo domus David : Nunquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis & Deo meo ? * Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum . Ecce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel . * Butyrum & mel comedet, vt sciat reprobare malum, & eligere bonum . * Quia antequam sciat puer reprobare malum, & eligere bonum, derelinquetur terra, quam tu derestaris a facie duorum regum suorum . * Adducet Dominus super te, & super populum tuum, & super domum patris tui dies, qui non venerunt a diebus separationis Ephraim a Iuda cum rege Assyriorum . * Et erit in die illa : sibilabit Dominus muscæ, quæ est in extremo fluminum Ægypti, & api, quæ est in terra Assur, & venient, & requiescent omnes in torrentibus vallium, & in cauernis petrarum, & in omnibus frutetis, & in vniuersis foraminibus . * In die illa radet Dominus in nouacula cōducta in his, qui trans flumen sunt, in rege Assyriorum, caput & pilos pedum, & barbā vniuersam . * Et erit in die illa : Nutriet homo vaccam boum, & duas oues, & præ vbertate lactis comedet butyrum : butyrum enim & mel māducabit omnis qui relictus fuerit in medio terræ . * Et erit in die illa : omnis locus vbi fuerint mille vites, mille argenteis, in spinas & in vepres erunt . * Cum sagittis & arcu ingrediētur illuc : vepres enim & spinæ erunt in vniuersa terra . * Et omnes montes, qui in sarculo sarrientur, non veniet illuc terror spinarum & veprium, & erit in pascua bouis, & in conculcationem pecoris .

C A P . VIII.

ET dixit Dominus ad me : Sume tibi librum grandem, & scribe in eo stylo hominis :

hominis : Velociter spolia detrahe , cito
 prædare . * Et adhibui mihi testes fideles ,
 Vriam sacerdotem , & Zachariam filium Ba-
 rachia : * & accessi ad prophetissam , & con-
 cepit & peperit filium . Et dixit Dominus
 ad me : Voca nomen eius , Accelera spolia
 detrahare : Festina prædari . * Quia antequã
 sciat puer vocare patrem suum & matrem
 suam , auferetur fortitudo Damasci , & spolia
 Samariae coram rege Assyriorum . * Et adie-
 cit Dominus loqui ad me adhuc , dicens :
 * Pro eo quòd abiecit populus iste aquas Si-
 loe , quæ vadunt cum silentio , & assumpsit
 magis Rasin , & filium Romelia : * propter
 hoc ecce Dominus adducet super eos aquas
 fluminis fortes & multas , regem Assyrio-
 rum , & omnem gloriam eius : & ascendet
 super omnes riuos eius , & fluet super vni-
 uersas ripas eius , * & ibit per Iudam , inun-
 dans , & transiens vsque ad collum veniet .
 Et erit extensio alarum eius , implens lati-
 tudinem terræ tuæ o Emmanuel . * Congre-
 gamini populi , & vincimini , & audite vni-
 uersæ procul terræ : confortamini & vinci-
 mini , accingite vos & vincimini : * inite con-
 silium , & dissipabitur : loquimini verbum , &
 non fiet : quia nobiscum Deus . * Hæc enim
 ait Dominus ad me : Sicut in manu forti
 erudiuit me , ne irem in via populi huius , di-
 cens : * Non dicatis , coniuratio : omnia enim
 quæ loquitur populus iste , coniuratio est :
 & timorem eius ne timeatis , neque pauca-
 tis . * Dominum exercituum ipsum sanctifi-
 cate : ipse pavor vester , & ipse terror vester .
 * Et erit vobis in sanctificationem . In lapi-
 dem autem offensionis , & in petram scandali
 duabus domibus Israel , in laqueum & in rui-
 nam habitantibus Ierusalem . * Et offendent
 ex eis plurimi , & cadent , & conterentur , &
 irretientur , & capiètur . * Liga testimonium ,
 signa legem in discipulis meis . * Et expecta-
 bo Dominum , qui abscondit faciem suam
 a domo Iacob , & præstolabor eum . * Ecce
 ego & pueri mei , quos dedit mihi Domi-
 nus in signum , & in portentum Israel a
 Domino exercituum , qui habitat in monte
 Sion . * Et cum dixerint ad vos : Quarite a

pythonibus , & a diuinis , qui strident in in-
 cantationibus suis : Numquid non populus
 a Deo suo requireret pro viuis a mortuis ?
 * Ad legem magis , & ad testimonium . Quòd
 si non dixerint iuxta verbum hoc , non erit
 eis matutina lux . * Et transibit per eam , cor-
 ruet , & esuriet : & cum esurierit , irascetur ,
 & maledicet regi suo , & Deo suo , & suspi-
 ciet sursum . * Et ad terram intuebitur , &
 ecce tribulatio & tenebræ , dissolutio & an-
 gustia , & caligo persequens , & non poterit
 auolare de angustia sua .

C A P . I X .

PRIMO tempore alleuiata est Terra Za-
 bulon , & Terra Nephthali : & nouis-
 simo aggrauata est via maris trans Iorda-
 nem Galilææ Gentium . * Populus , qui am-
 bulabat in tenebris , vidit lucem magnam :
 habitantibus in regione umbræ mortis , lux
 orta est eis . * Multiplicasti gentem , & non
 magnificasti latitiam . Latabuntur coram
 te , sicut qui latantur in messe , sicut exultant
 victores . capta præda , quando diuidunt spo-
 lia . * Iugum enim oneris eius , & virgam
 humeri eius , & sceptrum exactoris eius su-
 perasti sicut in die Madian : * Quia omnis
 violenta prædatio cum tumultu , & vesti-
 mentum mistum sanguine , erit in combu-
 stionem , & cibus ignis . * **P**ARVULVS enim
 NATVS est nobis , & filius datus est nobis ,
 & factus est principatus super humerum
 eius : & vocabitur nomen eius , Admirabi-
 lis , consiliarius , Deus , fortis , pater futuri sæ-
 culi , princeps pacis . * Multiplicabitur eius
 imperium , & pacis non erit finis : super fo-
 lium David , & super regnum eius sedebit :
 vt confirmet illud , & corroboret in iudicio
 & iustitia , a modo & vsque in sempiternum :
 * zelus Domini exercituum faciet hoc . * Ver-
 bum misit Dominus in Iacob , & cecidit in
 Israel . * Et sciet omnis populus Ephraim , &
 habitantes Samariam in superbia & magni-
 tudine cordis dicentes : * Lateres ceciderunt ,
 sed quadris lapidibus ædificabimus : syco-
 moros succiderunt , sed cedros immutabi-
 mus . * Et eleuabit Dominus hostes Rasin

super eum, & inimicos eius in tumultum
vertet: * Syriam ab oriente, & Philisthijm
ab Occidente: & deuorabunt Israel toto
ore. In omnibus his non est auersus furor
eius, sed adhuc manus eius extenta: * &
populus non est reuersus ad percutientem
se, & Dominum exercituum non inquisie-
runt. * Et disperdet Dominus ab Israel ca-
put & caudam, incuruantem & refrenantē
die vna. * Longæuus & honorabilis, ipse est
caput: & propheta docens mēdacium, ipse
est cauda. * Et erunt, qui beatificant popu-
lum istum, seducētes: & qui beatificantur,
præcipitati. * propter hoc super adolescen-
tulis eius non lætabitur Dominus: & pu-
pillorum eius, & viduarum nō miserebitur:
quia omnis hypocrita est & nequam, &
vniuersum os locutum est stultitiam. In
omnibus his non est auersus furor eius, sed
adhuc manus eius extenta. * Succensa est
enim quasi ignis impietas, veprem & spi-
nam vorabit: & succendetur in densitate
saltus, & conuoluetur superbia fumi. * In ira
Domini exercituum conturbata est terra,
& erit populus quasi esca ignis: vir fratri
suo non parcat. * Et declinabit ad dexte-
ram, & esuriet: & comedet ad sinistram, &
non saturabitur: vnusquisque carnem bra-
chij sui vorabit: Manasses Ephraim, &
Ephraim Manassen, simul ipsi cōtra Iudam.
* In omnibus his non est auersus furor eius,
sed adhuc manus eius extenta.

C A P. X.

VÆ qui condunt leges iniquas: & scri-
bentes, iniustitiam scripserunt: * vt op-
primerent in iudicio pauperes, & vim face-
rent causæ humilium populi mei: vt essent
viduæ præda eorum, & pupillos diriperent.
* Quid facietis in die visitationis, & calami-
tatis de longe venientis? ad cuius cōfugie-
tis auxilium? & vbi derelinquetis gloriam
vestram, * ne incuruimini sub vinculo, &
cum interfectis cadatis? Super omnibus his
non est auersus furor eius, sed adhuc manus
eius extenta. * Væ Assur, virga furoris mei
& baculus ipse est, in manu eorum indigna-

6 tio mea. * Ad gentem fallacē mittam eum,
& contra populū furoris mei mandabo illi,
vt auferat spolia, & diripiat prædam, &
ponat illum in conculcationem quasi lu-
7 tum platearum. * Ipse autem non sic arbi-
trabitur, & cor eius non ita existimabit: sed
ad conterendum erit cor eius, & ad inter-
8 necionem gentium non paucarum. * Dicit
9 enim: * Numquid non principes mei si-
mul reges sunt? numquid non vt Charca-
mis, sic Calano: & vt Arphad, sic Emath?
numquid non vt Damascus, sic Samaria?
10 * Quomodo inuenit manus mea regna ido-
li, sic & simulachra eorum de Ierusalem, &
11 de Samaria. * Numquid non sicut feci Sa-
maria & idolis eius, sic faciam Ierusalem &
12 simulachris eius? * Et erit: cum impleuerit
Dominus cuncta opera sua in monte Sion,
& in Ierusalem, visitabo super fructum ma-
gnifici cordis regis Assur, & super gloriam
13 altitudinis oculorum eius. * Dixit enim: In
fortitudine manus meæ feci, & in sapientia
mea intellexi: & abstuli terminos populo-
rum, & principes eorum deprædatus sum, &
detraxi quasi potens in sublimi relidentes.
14 * Et inuenit quasi nidum manus mea forti-
tudinem populorum: & sicut colliguntur
oua, quæ derelicta sunt, sic vniuersam ter-
ram ego congregaui: & non fuit qui mo-
ueret pennam, & aperiret os, & ganniret.
15 * Numquid gloriabitur securis contra eum,
qui secat in ea? aut exaltabitur ferra contra
eum, a quo trahitur? quomodo si eleuetur
virga cōtra eleuantem se, & exaltetur bacu-
16 lus, qui vtique lignum est. * Propter hoc mit-
tet dominator Dominus exercituum in pin-
guibus eius tenuitatem: & subtus gloriam
eius succēsa ardebit quasi combustio ignis.
17 * Et erit lumē Israel in igne, & Sanctus eius
in flamma: & succendetur, & deuorabitur
18 spina eius, & vepres in die vna. * Et gloria
saltus eius, & carmeli eius ab anima vsque
ad carnem consumetur, & erit terrore pro-
19 fugus. * Et reliquæ ligni saltus eius præ pau-
citate numerabuntur, & puer scribet eos.
20 * Et erit in die illa: non adijciēt residuum
Israel, & hi, qui fugerint de domo Iacob,
inniti

inniti super eo, qui percutit eos : sed inni-
 tetur super Dominum sanctum Israel in ve-
 ritate . * Reliquiæ conuertentur, reliquiæ,
 inquam, Iacob ad Deum fortem . * Si enim
 fuerit populus tuus Israel quasi arena ma-
 ris, reliquiæ conuertentur ex eo, cōsumma-
 tio abbreviata inundabit iustitiam . * Con-
 summationem enim & abbreviationem Do-
 minus Deus exercituum faciet in medio om-
 nis terræ . * Propter hoc, hæc dicit Domi-
 nus Deus exercituum: Noli timere populus
 meus habitator Sion, ab Assur : in virga
 percutiet te, & baculum suum leuabit su-
 per te in via Ægypti . * Adhuc enim paulu-
 lum modicumq. & consummabitur indi-
 gnatio & furor meus super scelus eorum .
 * Et suscitabit super eum Dominus exerci-
 tum flagellum, iuxta plagam Madian in
 Petra Oreb, & virgam suam super mare, &
 leuabit eam in via Ægypti . * Et erit in die
 illa: auferetur onus eius de humero tuo, &
 iugum eius de collo tuo, & computrescet
 iugum a facie olei . * Veniet in Aiath, tran-
 sibat in Magron : apud Machmas commen-
 dabit vasa sua . * Transierunt cursim Gaba
 sedes nostra : obstupuit Rama, Gabaath
 Saulis fugit . * Hinni voce tua filia Gallim,
 attende Laifa, paupercula Anathoth . * Mi-
 grauit Medemena : habitatores Gabim cō-
 fortamini . * Adhuc dies est, vt in Nobe ste-
 tur: agitabit manum suam super montem
 filiæ Sion, collem Ierusalem . * Ecce domi-
 nator Dominus exercituum confringet la-
 gunculam in terrore, & excelsi statura suc-
 cidentur, & sublimes humiliabuntur . * Et
 subuertentur condensa saltus ferro : & Li-
 banus cum excelsis cadet .

CAP. XI.

ET egredietur virga de radice Iesse, &
 flos de radice eius ascēdet . * Et requie-
 scet super eum spiritus Domini: spiritus sa-
 pientiæ, & intellectus, spiritus consilij, &
 fortitudinis, spiritus scientiæ, & pietatis, &
 replebit eum spiritus timoris Domini: non
 secundum visionem oculorum iudicabit,
 neque secundum auditum aurium arguet:

4 * sed iudicabit in iustitia pauperes, & arguet
 in æquitate pro mansuetis terræ: & percu-
 tiet terram virga oris sui, & spiritu labio-
 rum suorum interficiet impium . * Et erit
 iustitia cingulum lumborum eius : & fides
 6 cinctorium renum eius . * Habitabit lupus
 cum agno : & pardus cum hædo accuba-
 bit : vitulus & leo, & ovis simul morabun-
 7 tur, & puer paruulus minabit eos . * Vitu-
 lus, & vrsus pascentur : simul requiescent
 catuli eorum : & leo quasi bos comedet
 8 paleas . * Et delectabitur infans ab ubere su-
 per foramine aspidis: & in cauerna reguli,
 qui ablactatus fuerit, manum suam mittet .
 9 * Non nocebunt, & non occident in vni-
 uerso monte sancto meo : quia repleta est
 terra scientia Domini, sicut aquæ maris ope-
 10 rientes . * In die illa radix Iesse, qui stat in
 signum populorum, ipsum gentes deprecabun-
 tur, & erit sepulchrum eius gloriosum .
 11 * Et erit in die illa: adiiciet Dominus secū-
 dō manum suam ad possidendum residuum
 populi sui, quod relinquetur ab Assyrijs, &
 ab Ægypto, & a Phethros, & ab Æthiopia,
 & ab Ælam, & a Sennaar, & ab Emath, &
 12 ab insulis maris . * Et leuabit signum in
 nationes, & congregabit profugos Israel,
 & dispersos Iuda colliget a quattuor pla-
 13 gis terræ . * Et auferetur zelus Ephraim, &
 hostes Iuda peribunt : Ephraim non æmu-
 labitur Iudam, & Iudas non pugnabit
 14 contra Ephraim . * Et volabunt in hume-
 ros Philisthijm per mare, simul prædabun-
 tur filios Orientis : Idumæa & Moab præ-
 ceptum manus eorum, & filij Ammon
 15 obediētes erunt . * Et desolabit Dominus
 linguam maris Ægypti, & leuabit manum
 suam super flumen in fortitudine spiritus
 sui : & percutiet eum in septem riuis, ita
 16 vt transeant per eum calceati . * Et erit via
 residuo populo meo, qui relinquetur ab
 Assyrijs : sicut fuit Israeli in die illa, qua
 ascendit de Terra Ægypti .

CAP. XII.

ET dices in die illa: Confitebor tibi Do-
 mine, quoniam iratus es mihi: conuer-
 sus

sus est furor tuus, & consolatus es me. * Ecce Deus saluator meus, fiducialiter agam, & non timebo: quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutē. * Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: & dicetis in die illa: Confitemini Domino, & inuocate nomen eius: notas facite in populis adinventiones eius: mementote quoniam excelsum est nomen eius. * Cantate Domino quoniam magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa terra. * Exulta, & lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui sanctus Israel.

C A P . . X I I I .

ONVS Babylonis, quod vidit Isaias filius Amos. * Super montem caliginosum leuate signum, exaltate vocem, leuate manū, & ingrediantur portas duces. * Ego mandavi sanctificatis meis, & vocavi fortes meos in ira mea, exultantes in gloria mea. * Vox multitudinis in montibus, quasi populorum frequentium: vox sonitus regum, gentium congregatarum: Dominus exercituum præcepit militiæ belli, venientibus de terra procul, a summitate cæli: Dominus, & vasa furoris eius, vt disperdat omnem terram. * Vlulate, quia prope est dies Domini: quasi vastitas a Domino veniet. * Propter hoc, omnes manus dissoluentur, & omne cor hominis contabescet, & conteretur. Toriones & dolores tenebunt, quasi parturiens, dolebunt: vnusquisque ad proximum suum stupebit, facies combustæ vultus eorum. * Ecce dies Domini veniet, crudelis, & indignationis plenus, & iræ, furorisq. ad ponendam terram in solitudinem, & peccatores eius conterendos de ea. * Quoniam stellæ cæli, & splendor earum non expandent lumen suum: obte-
nebratus est sol in ortu suo, & luna non splendebit in lumine suo. * Et visitabo super orbis mala, & contra impios iniquitatem eorum, & quiescere faciam superbiam infidelium, & arrogantiam fortium humiliabo. * Pretiosior erit vir auro, & homo mundo obrizo. * Super hoc cælum turba-

bo: & mouebitur terra de loco suo propter indignationem Domini exercituum, & propter diem iræ furoris eius. * Et erit quasi damula fugiens, & quasi ovis: & non erit qui congreget: vnusquisque ad populum suum conuertetur, & singuli ad terram suā fugient. * Omnis, qui inuentus fuerit, occidetur: & omnis, qui superuenerit, cadet in gladio. * Infantes eorum allidentur in oculis eorum: diripientur domus eorum, & vxores eorum violabuntur. * Ecce ego suscitabo super eos Medos, qui argentū non quærant, nec aurū velint: sed sagittis paruulos interficient, & lactantibus vteris non miserebuntur, & super filios non parceret oculis eorum. * Et erit Babylon illa gloriosa in regnis, inclyta superbia Chaldæorum: sicut subuertit Dominus Sodomam & Gomorham. * Non habitabitur vsque in finem, & non fundabitur vsque ad generationem & generationē: nec ponet ibi tentoria Arabs, nec pastores requiescent ibi. * Sed requiescent ibi bestię, & replebuntur domus eorum draconibus: & habitabunt ibi struthiones, & pilosi saltabunt ibi: & respondebunt ibi vlulæ in ædibus eius, & sirenes in delubris voluptatis.

C A P . . X I I I I .

PRORS est vt veniat tempus eius, & dies eius non elongabuntur. Miserebitur enim Dominus Iacob, & eliget adhuc de Israel, & requiescere eos faciet super humum suam: adiungetur aduenā ad eos, & adheret domui Iacob. * Et tenebunt eos populi, & adducent eos in locum suum: & possidebit eos domus Israel super terrā Domini in seruos & ancillas: & erūt capientes eos, qui se ceperāt, & subijcient exactores suos. * Et erit in die illa: cum requiem dederit tibi Deus a labore tuo, & a concussione tua, & a seruitute dura, qua ante seruisti: sumes parabolam istam contra regem Babylonis, & dices: Quomodo cessauit exactor, qui uit tributum? * Contriuit Dominus baculum impiorum, virgam dominantium, cædentem populos in indignatione plaga infanabili

sanabili subijcientem in furore gentes, per-
 sequentem crudeliter. * Conquieuit & siluit
 omnis terra, gauisa est & exultauit: * abietes
 quoque lætatae sunt super te, & cedri Liba-
 ni: ex quo dormisti, non ascendet qui suc-
 cidat nos. * Infernus subter conturbatus est,
 in occursum aduentus tui, suscitauit tibi
 gigantes. Omnes principes terræ surrexe-
 runt de solijs suis, omnes principes natio-
 num. * Vniuersi respondebunt, & dicēt tibi:
 Et tu vulneratus es sicut & nos, nostri simi-
 lis effectus es. * Detracta est ad inferos su-
 perbia tua, concidit cadauer tuū: subter te
 sternetur tinea, & operimentū tuum erunt
 vermes. * Quomodo cecidisti de cælo luci-
 fer, qui mane oriebaris? corruisti in terrā,
 qui vulnerabas gētes? * qui dicebas in cor-
 de tuo: In cælum conscendam, super astra
 Dei exaltabo solium meū, sedebo in mon-
 te testamenti, in lateribus Aquilonis. * Ascē-
 dam super altitudinem nubium, similis ero
 Altissimo. * Verumtamen ad infernum de-
 traheris in profundum laci: * qui te vide-
 rint, ad te inclinabuntur, teq. prospicient:
 Numquid iste est vir, qui conturbauit ter-
 ram, qui cōcussit regna, * qui posuit orbem
 desertum, & vrbes eius destruxit, vinētis eius
 non aperuit carcerem? * Omnes reges gen-
 tium vniuersi dormierunt in gloria, vir in
 domo sua. * Tu autem proiectus es de se-
 pulchro tuo, quasi stirps inutilis pollutus,
 & obuolutus cum his, qui interfecti sunt
 gladio, & descenderunt ad fundamenta la-
 ci, quasi cadauer putridum. * Non habebis
 consortium, neque cum eis in sepultura:
 tu enim terram tuam disperdidisti, tu po-
 pulum tuum occidisti: non vocabitur in
 æternum semen pessimorum. * Præparate
 filios eius occisioni in iniquitate patrum
 suorum: non consurgent, nec hereditabunt
 terram, neque implebunt faciem orbis ci-
 uitatum. * Et confurgam super eos, dicit
 Dominus exercituum: & perdam Babylo-
 nis nomen, & reliquias, & germen, & pro-
 geniem, dicit Dominus. * Et ponam eam in
 possessionem ericij, & in paludes aquarum,
 & scopabo eam in scopa terens, dicit Do-

minus exercituum. * Iurauit Dominus exer-
 cituum, dicens: Si non, vt putauī, ita erit: &
 quo modo mente tractauī, * sic eueniet: Vt
 conteram Assyrium in terra mea, & in
 montibus meis conculcem eum: & aufere-
 tur ab eis iugum eius, & onus illius ab hu-
 mero eorum tolletur. * Hoc cōsiliū, quod
 cogitauī super omnem terram, & hæc est
 manus extenta super vniuersas gentes.
 * Dominus enim exercituum decreuit: &
 quis poterit infirmare? & manus eius ex-
 tenta: & quis auertet eam? * In anno, quo
 mortuus est rex Achaz, factū est onus istud:
 * ne lateris Philisthæa omnis tu, quoniam,
 comminuta est virga percussoris tui: de ra-
 dice enim colubri egredietur regulus, &
 semen eius absorbens volucrem. * Et pa-
 scentur primogeniti pauperum, & pauperes
 fiducialiter requiescent: & interire faciam
 in fame radicem tuam, & reliquias tuas in-
 terficiam. * Vlula porta, clama ciuitas: pro-
 strata est Philisthæa omnis: ab Aquilone
 enim fumus veniet, & non est qui effugiet
 agmen eius. * Et quid respondebitur nun-
 cijs gentis? Quia Dominus fundauit Sion,
 & in ipso sperabunt pauperes populi eius.

C A P. XV.

ON V S Moab. Quia nocte vastata est
 Ar Moab, conticuit: quia nocte vasta-
 tus est murus Moab, conticuit. * Ascendit
 domus, & Dibon ad excelsa in planctum
 super Nabo, & super Medaba, Moab vlula-
 uit: in cunctis capitibus eius caluitium, &
 omnis barba radetur. * In triuijs eius ac-
 cincti sunt sacco: super tecta eius, & in pla-
 teis eius omnis vlulatus descendit in fletū.
 * Clamabit Hesebon, & Eleale, vsque Iasa:
 audita est vox eorum. super hoc expediti
 Moab vlulabunt, anima eius vlulabit sibi.
 * Cor meum ad Moab clamabit, vinctes eius
 vsque ad Segor vitulam conternātem: per
 ascensum enim Luith flens ascendet, & in
 via Oronaim clamorem contritionis leua-
 bunt. * Aquæ enim Nemrim desertæ erunt,
 quia aruit herba, defecit germen, viror om-
 nis interiit. * Secundum magnitudinem
 operis

operis & visitatio eorum: ad torrentem salicum ducent eos. * Quoniam circuiuit clamor terminum Moab: usque ad Gallim, vlulatus eius, & usque ad Puteum Elim, clamor eius. * Quia aquæ Dibon repletæ sunt sanguine: ponam enim super Dibon additamenta: his, qui fugerint de Moab leonem, & reliquijs terræ.

C A P. XVI.

EMITTE agnum Domine dominatorem terræ, de Petra deserti ad montem filia Sion. * Et erit: sicut avis fugiens, & pulli de nido auolantes, sic erunt filia Moab in transcensu Arnon. * Ini consilium, coge concilium: pone quasi noctem umbram tuam in meridie: absconde fugientes, & vagos ne prodas. * Habitabunt apud te profugi mei: Moab esto latibulum eorum a facie vastatoris: finitus est enim pulvis, consummatum est miser: defecit qui conculcabat terram. * Et preparabitur in misericordia solium, & sedebit super illud in veritate in tabernaculo Dauid, iudicans & quaerens iudicium, & velociter reddens quod iustum est. * Audiuius superbiam Moab, superbus est valde: superbia eius & arrogantia eius, & indignatio eius plusquam fortitudo eius. * Idcirco vlulabit Moab ad Moab, vniuersus vlulabit: his, qui latantur super muros cocti lateris, loquimini plagas suas. * Quonia suburbana Hesebon deserta sunt, & vineam Sabama domini Gentium exciderunt: flagella eius usque ad Iazer perueniunt: errauerunt in deserto, propagines eius relictæ sunt, transierunt mare. * Super hoc plorabo in fletu Iazer vineam Sabama: inebriabo te lacryma mea Hesebon, & Eleale: quoniam super vindemiam tuam, & super messem tuam vox calcantium irruit. * Et auferetur lætitia & exultatio de Carmelo, & in vineis non exultabit neque iubilabit, vinum in torculari non calcabit qui calcare consueuerat: vocem calcantium abstuli. * Super hoc venter meus ad Moab quasi cithara sonabit, & viscera mea ad murum cocti lateris. * Et erit: cum apparuerit

quod laborauit Moab super excelsis suis, ingredietur ad sancta sua vt obsecret, & non valebit. * Hoc verbum, quod locutus est Dominus ad Moab ex tunc: & nunc locutus est Dominus, dicens: In tribus annis quasi anni mercenarij auferetur gloria Moab super omni populo multo, & relinquetur paruus & modicus, nequaquam multus.

C A P. XVII.

ONVS Damasci. Ecce Damascus desinet esse ciuitas, & erit sicut aceruus lapidum in ruina. * Derelictæ ciuitates Aroer gregibus erunt, & requiescent ibi, & non erit qui exterreat. * Et cessabit adiutorium ab Ephraim, & regnum a Damasco: & reliquæ Syriæ sicut gloria filiorum Israel erunt: dicit Dominus exercituum. * Et erit in die illa: attenuabitur gloria Iacob, & pinguedo carnis eius marcescet. * Et erit sicut congregans in messe quod restiterit, & brachium eius spicas leget: & erit sicut quaerens spicas in valle Raphaim. * Et relinquetur in eo sicut racemus, & sicut excussio oleæ duarum vel trium oliuarum in summitate rami, siue quattuor aut quinque in cacuminibus eius fructus eius: dicit Dominus Deus Israel. * In die illa inclinabitur homo ad Factorem suum, & oculi eius ad sanctum Israel respicient: & non inclinabitur ad altaria, quæ fecerunt manus eius: & quæ operati sunt digiti eius non respiciet, lucos & delubra. * In die illa erunt ciuitates fortitudinis eius derelictæ sicut aratra, & segetes quæ derelictæ sunt a filiis Israel, & eris deserta. * Quia oblita es Dei saluatoris tui, & fortis adiutoris tui non es recordata: propterea plantabis plantationem fidelem, & germen alienum seminabis. * In die plantationis tuæ labrusca, & mane semen tuum florebit: ablata est messis in die hereditatis, & dolebit grauiter. * Væ multitudini populorum multorum, vt multitudo maris sonantis: & tumultus barbarum, sicut sonitus aquarum multarum. * Sonabunt populi sicut sonitus aquarum inundantium, & increpabit eum,

eum, & fugiet procul: & rapietur sicut pulvis montium a facie venti, & sicut turbo coram tempestate. * In tempore vespere, & ecce turbatio: in matutino, & non subsistet. hæc est pars eorum, qui vastauerunt nos, & fors diripientium nos.

C A P. XVIII.

VÆ terræ cymbalo alarum, quæ est trās flumina Æthiopiz, qui mittit in mare legatos, & in vasis papyri super aquas. Ite angeli veloces ad gentem conuulsam, & dilaceratam: ad populum terribilem, post quem non est alius: ad gentem expectantem & conculcatam, cuius diripuerunt flumina terram eius: * omnes habitatores orbis, qui moramini in terra, cum eleuatum fuerit signum in montibus, videbitis, & clangorem tubæ audietis: * quia hæc dicit Dominus ad me: Quiescam, & considerabo in loco meo sicut meridiana lux clara est, & sicut nubes roris in die messis. * Ante messem enim totus effloruit, & imatura perfectio germinabit, & præcedentur ramusculi eius falcibus: & quæ derelicta fuerint, abscidentur, & excutientur. * Et relinquentur simul aubus montium, & bestiis terræ: & æstate perpetua erunt super eum volucres, & omnes bestię terræ super illum hiemabunt. * In tempore illo deferetur munus Domino exercituum a populo diuulso & dilacerato: a populo terribili, post quem non fuit alius, a gente expectante, expectante & conculcata, cuius diripuerunt flumina terram eius, ad locum nominis Domini exercituum montem Sion.

C A P. XIX.

ONVS Ægypti. Ecce Dominus ascendet super nubem leuem, & ingredietur Ægyptum, & commouebuntur simulachra Ægypti a facie eius, & cor Ægypti tabescet in medio eius. * Et concurrere faciam Ægyptios aduersus Ægyptios: & pugnabit vir contra fratrem suum, & vir contra amicum suum, ciuitas aduersus ciuita-

tem, regnum aduersus regnum. * Et dirumpetur spiritus Ægypti in visceribus eius, & consilium eius præcipitabo: & interrogabunt simulachra sua, & diuinos suos, & pythones, & ariolos. * Et tradam Ægyptum in manu dominorum crudelium, & rex fortis dominabitur eorum, ait Dominus Deus exercituum. * Et arescet aqua de mari, & fluuius desolabitur, atque siccabitur. * Et deficient flumina: attenuabuntur, & siccabuntur riui aggerum. Calamus & iuncus marcescet: * nudabitur alueus riui a fonte suo, & omnis sementis irrigua siccabitur, arescet, & non erit. * Et moriebunt piscatores, & lugebunt omnes mittentes in flumen hamum, & expandentes rete super faciem aquarum emarcescent. * Confundentur qui operabantur linum, pectentes, & texentes subtilia. * Et erunt irrigua eius flaccientia: omnes qui faciebant lacunas ad capiendos pisces. * Stulti principes Taneos, sapientes consiliarij Pharaonis dederunt consilium insipiens: quomodo dicetis Pharaoni: Filius sapientium ego, filius regum antiquorum? * Vbi nunc sunt sapientes tui? annuncient tibi, & indicent quid cogitauerit Dominus exercituum super Ægyptum. * Stulti facti sunt principes Taneos, emaruerunt principes Mempheos, deceperunt Ægyptum, angulum populorum eius. * Dominus miscuit in medio eius spiritum vertiginis: & errare fecerunt Ægyptum in omni opere suo, sicut errat ebrius & vomens. * Et non erit Ægypto opus, quod faciat caput & caudam incuruantem, & refrenantem. * In die illa erit Ægyptus quasi mulieres, & stupebunt, & timebunt a facie commotionis manus Domini exercituum, quam ipse mouebit super eam. * Et erit Terra Iuda Ægypto in pauorem: omnis, qui illius fuerit recordatus, pauebit a facie consilij Domini exercituum, quod ipse cogitauit super eam. * In die illa erunt quinque ciuitates in Terra Ægypti, loquentes lingua Chanaan, & iurantes per Dominum exercituum: Ciuitas solis vocabitur vna. * In die illa erit altare Domini in medio

dio Terræ Ægypti, & titulus Domini iuxta terminum eius * erit in signum, & in testi-
monium Domino exercituum in Terra Ægypti. Clamabunt enim ad Dominum a facie tribulantis, & mittet eis saluatorem & propugnatorem, qui liberet eos. * Et cognoscetur Dominus ab Ægypto, & cognoscent Ægyptij Dominum in die illa, & colent eum in hostijs & in muneribus: & vota vouebunt Domino, & soluent. * Et percutiet Dominus Ægyptum plaga, & sanabit eam, & reuertentur ad Dominum, & placabitur eis, & sanabit eos. * In die illa erit via de Ægypto in Assyrios, & intrabit Assyrius Ægyptum, & Ægyptius in Assyrios, & seruient Ægyptij Assur. * In die illa erit Israel tertius Ægyptio & Assyrio: benedictio in medio terræ, * cui benedixit Dominus exercituum, dicens: Benedictus populus meus Ægypti, & opus manuum mearum Assyrio: hereditas autem mea Israel.

C A P. XX.

IN anno, quo ingressus est Tharthan in Azotum, cum misisset eum Sargon rex Assyriorum, & pugnasset contra Azotum, & cepisset eam: * in tempore illo locutus est Dominus in manu Isaïæ filij Amos, dicens: Vade, & solue saccum de lumbis tuis, & calceamenta tua tolle de pedibus tuis. Et fecit sic vadens nudus, & discalceatus. * Et dixit Dominus: Sicut ambulauit seruus meus Isaïas nudus, & discalceatus, trium annorum signum & portentum erit super Ægyptum, & super Aethiopiam, * sic minabit rex Assyriorum captiuitatem Ægypti, & transmigrationem Aethiopiæ, iuuenum & senum, nudam & discalceatam, discoopertis natibus ad ignominiam Ægypti. * Et timebunt, & confundentur ab Aethiopia spe sua, & ab Ægypto gloria sua. * Et dicet habitator insulæ huius in die illa: Ecce hæc erat spes nostra, ad quos confugimus in auxilium, vt liberarent nos a facie regis Assyriorum: & quo modo effugere poterimus nos?

C A P. XXI.

ONVS deserti maris. Sicut turbines ab Aphrico veniunt, de deserto venit, de terra horribili. * Visio dura nunciata est mihi: qui incredulus est, infideliter agit: & qui depopulator est, vastat. A scēde Aelam, obside Mede: omnem gemitum eius cessare feci. * Propterea repleti sunt lumbi mei dolore, angustia possedit me sicut angustia parturientis: corruui cum audirem, conturbatus sum cum viderem. * Emarcuit cor meum, tenebræ stupefecerunt me: Babylon dilecta mea posita est mihi in miraculum. * Pone mensam, contemplare in specula comedentes & bibentes: surgite principes, arripite clypeum. * Hæc enim dixit mihi Dominus: Vade, & pone speculatorem: & quodcumque viderit, annunciet. * Et vidit currum duorum equitum, ascensorem asini, & ascensorem cameli: & contemplatus est diligenter multo intuitu. * Et clamauit leo: Super speculam Domini ego sum, stans iugiter per diem: & super custodiam meam ego sum, stans totis noctibus. * Ecce iste venit ascensor vir bigæ equitum, & respondit, & dixit: Cecidit, cecidit Babylon, & omnia sculptilia deorum eius contrita sunt in terram. * Tritura mea, & filij areæ meæ, quæ audiui a Domino exercituum Deo Israel, annunciaui vobis. * Onus Duma ad me clamat ex Seir: Custos quid de nocte? cultos quid de nocte? Dixit custos: Venit mane & nox: si quæritis, quærите; eouertimini, venite. * Onus in Arabia. * In saltu ad vesperam dormietis, in semitis Dedanim. * Occurrentes sitienti ferte aquam, qui habitatis terram Austri, cum panibus occurrите fugienti. * A facie enim gladio- rum fugerunt, a facie gladij imminentis, a facie arcus extenti, a facie grauis prælij. * quoniam hæc dicit Dominus ad me: Adhuc in vno anno, quasi in anno mercenarij, & auferetur omnis gloria Cedar. * Et reliquæ numeri sagittariorum fortium de filijs Cedar imminuentur: Dominus enim Deus Israel locutus est.

CAP. XXII.

O N V S vallis visionis. Quidnam quod tibi est, quia ascendisti & tu omnis in tecta? clamoris plena, vrbs frequens, ciuitas exultans: interfecti tui, non interfecti gladio, nec mortui in bello. Cuncti principes tui fugerunt simul, dareq. ligati sunt: omnes, qui inuenti sunt, vincti sunt pariter, procul fugerunt. Propterea dixi: Recedite a me, amare flebo: nolite incumbere vt confolemini me super vastitate filiae populi mei. Dies enim interfectionis, & conculcationis, & fletuum Domino Deo exercituum in valle visionis scrutans murum, & magnificus super montem. Et Aelam sumpsit pharetram, currum hominis equitis, & parietem nudauit clypeus. Et erunt electæ valles tuæ plenæ quadrigarum, & equites ponent sedes suas in porta. Et reuelabitur operimentum Iudæ, & videbis in die illa armamentarium domus saltus. Et scissuras ciuitatis Dauid videbitis, quia multiplicatæ sunt: & congregastis aquas piscine inferioris, & domos Ierusalem numerastis, & destruxistis domos ad muniendum murum. Et lacum fecistis inter duos muros ad aquam piscine veteris: & non suspexistis ad eum, qui fecerat eam, & operatore eius de longe non vidistis. Et vocabit Dominus Deus exercituum in die illa ad fletum, & ad planctum, ad caluitium, & ad cingulum sacci: & ecce gaudium & lætitia, occidere vitulos, & iugulare arietes, comedere carnes, & bibere vinum: Comedamus, & bibamus: cras enim moriemur. Et reuelata est in auribus meis vox Domini exercituum: Si dimittetur iniquitas hæc vobis donec moriamini, dicit Dominus Deus exercituum. Hæc dicit Dominus Deus exercituum: Vade, ingredere ad eum, qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi, & dices ad eum: Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidisti tibi hic sepulchrum, excidisti in excelsio memoriale diligenter, in petra tabernaculum tibi. Ecce Dominus asportari te faciet, sicut asportatur gallus

gallinaceus, & quasi amictum sic subleuabit te. Coronas coronabit te tribulatione, quasi pilam mittet te in terram latam & spatiosam: ibi morieris, & ibi erit currus gloriæ tuæ, ignominia domus Domini tui. Et expellam te de statione tua, & de misterio tuo deponam te. Et erit in die illa: Vocabo seruum meum Eliacim filium Helciæ, & induam illum tunica tua, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater habitantibus Ierusalem, & domui Iuda. Et dabo clauem domus Dauid super humerum eius: & aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui aperiat. Et figam illum paxillum in loco fideli, & erit in solium gloriæ domui patris eius. Et suspendent super eum omnem gloriam domus patris eius, vasorum diuersa genera, omne vas paruulum a vasis craterarum vsque ad omne vas musicorum. In die illa dicit Dominus exercituum: Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fideli: & frangetur, & cadet, & peribit quod pependerit in eo, quia Dominus locutus est.

CAP. XXIII.

O N V S Tyri. Vlulate naues maris: quia vastata est domus, vnde venire consueuerant: de Terra Cethim reuelatum est eis. Tacete qui habitatis in insula: negotiatores Sidonis transfretantes mare, repleuerunt te. In aquis multis semen Nili, messis fluminis fruges eius: & facta est negotiatio gentium. Erubescite Sidon: ait enim mare: fortitudo maris dicens: Non parturiui, & non peperui, & non enutriui iuuenes, nec ad incrementum perduxi virgines. Cum auditum fuerit in Aegypto, dolebunt cum audierint de Tyro: Transite maria, vlulate qui habitatis in insula: Numquid non vestra hæc est, quæ gloriabatur a diebus pristinis in antiquitate sua? ducent eam pedes sui longe ad peregrinandum. Quis cogitauit hoc super Tyrum quodam coronatam, cuius negotiatores principes, institores eius inclyti terræ? Dominus exercituum cogi-

tauit hoc, vt detraheret superbiam omnis gloriæ, & ad ignominiam deduceret vniuersos inclytos terræ. * Transi terrā tuam quasi flumen filia maris, non est cingulum vltra tibi. * Manum suam extendit super mare, conturbauit regna: Dominus mandauit, aduersus Chanaan, vt cōtereret fortes eius, * & dixit: Non adijcies vltra vt glorieris, calumniam sustinens virgo filia Sidonis: in Cethim confurgens transfreta, ibi quoque non erit requies tibi. * Ecce terra Chaldaeorum talis populus non fuit, Assur fundauit eam: in captiuitatem traduxerunt robustos eius, suffoderunt domos eius, posuerūt eam in ruinam. * Vlulate naues maris, quia deuastata est fortitudo vestra. * Et erit in die illa: In obliuione eris o Tyre septuaginta annis, sicut dies regis vnus: post septuaginta autem annos erit Tyro quasi canticum meretricis. * Sume citharam, circui ciuitatem meretrix obliuioni tradita: bene cane, frequēta canticum, vt memoria tui sit. * Et erit post septuaginta annos: Visitabit Dominus Tyrum, & reducet eam ad mercedes suas: & rursum fornicabitur cū vniuersis regnis terræ super faciē terræ. * Et erunt negotiationes eius, & mercedes eius sanctificatæ Domino: non condentur, neque reponentur: quia his, qui habitauerint coram Domino, erit negotiatio eius, vt manducent in saturitatem, & vestiantur vsque ad vetustatem.

C A P. XXIII.

ECCE Dominus dissipabit terram, & nudabit eam, & affliget faciem eius, & disperget habitatores eius. * Et erit sicut populus, sic sacerdos: & sicut seruus, sic dominus eius: sicut ancilla, sic domina eius: sicut emens, sic ille qui vendit: sicut scelerator, sic is qui mutuum accipit: sicut qui repetit, sic qui debet. * Dissipatione dissipabitur terra, & direptione prædabitur. Dominus enim locutus est verbum hoc. * Luxit, & defluxit terra, & infirmata est: defluxit orbis, infirmata est altitudo populi terræ. * Et terra infecta est ab habitatoribus suis: quia transgressi sunt leges, mutauerunt ius,

dissipauerunt fœdus sempiternum. * Propter hoc maledictio vorabit terram, & peccabunt habitatores eius: ideoq. infanient cultores eius, & relinquētur homines pauci. * Luxit vindemia, infirmata est vitis, ingemuerunt omnes qui lætabantur corde. * Cessauit gaudium tympanorum, quieuit sonitus lætantiū, conticuit dulcedo citharæ. * Cum cantico non bibent vinum: amara erit potio bibentibus illam. * Attrita est ciuitas vanitatis, clausa est omnis domus nullo introeunte. * Clamor erit super vino in plateis: deserta est omnis lætitia: translātū est gaudium terræ. * Relicta est in vrbe solitudo, & calamitas opprimet portas. * Quia hæc erunt in medio terræ, in medio populorum: quomodo si pauca oliuæ, quæ remanserunt, excutiantur ex olea: & racemi, cum fuerit finita vindemia. * Hi leuabunt vocem suam, atque laudabunt: cum glorificatus fuerit Dominus, hinnient de mari. * Propter hoc in doctrinis glorificate Dominum: in insulis maris nomen Domini Dei Israel. * A finibus terræ laudes audiuius, gloriam iusti. Et dixi: Secretum meum mihi, secretum meum mihi, vñ mihi: præuaricantes præuaricati sunt, & præuaricatione transgressorum præuaricati sunt. * Formido, & fouea, & laqueus super te, qui habitator es terræ. * Et erit: Qui fugerit a voce formidinis, cadet in foueam: & qui se explicauerit de fouea, tenebitur laqueo: quia cataractæ de excelsis apertæ sunt, & concutientur fundamenta terræ. * Confractioe confringetur terra, contritione conteretur terra, commotione commouebitur terra, agitatione agitabitur terra sicut ebrius, & auferetur quasi tabernaculum vnus noctis: & grauabit eam iniquitas sua, & corruet, & non adijciet vt resurgat. * Et erit: In die illa visitabit Dominus super militiam cæli in excelso: & super reges terræ, qui sunt super terram. * Et congregabuntur in congregatione vnus fascis in lacum, & claudentur ibi in carcere: & post multos dies visitabuntur. * Et erubescet luna, & confundetur sol, cum regnauerit Dominus exercituum

citium in monte Sion, & in Ierusalem, & in conspectu senum suorum fuerit glorificatus.

CAP. XXV.

DOMINE Deus meus es tu, exaltabo te, & confitebor nomini tuo: quoniam fecisti mirabilia, cogitationes antiquas fideles, amen. * Quia posuisti ciuitatem in tumultum, urbem fortem in ruinam, domum alienorum: ut nō sit ciuitas, & in sempiternum non ædificetur. * Super hoc laudabit te populus fortis, ciuitas gentium robustarum timebit te. * Quia factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno in tribulatione sua: spes a turbine, vmbraculū ab æstu. spiritus enim robustorū quasi turbo impellens parietem. * Sicut æstus in siti, tumultum alienorum humiliabis: & quasi calore sub nube torréte propaginem fortium marcescere facies. * Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc conuiuiū pinguium, cōuiuium vindemiæ, pinguium medullatorum, vindemiæ defæcatæ. * Et præcipitabit in monte isto faciem vinculi colligati super omnes populos, & telam quam orditus est super omnes nationes. * Præcipitabit mortem in sempiternum: & auferet Dominus Deus lacrymam ab omni facie, & opprobrium populi sui auferet de vniuersa terra: quia Dominus locutus est. * Et dicet in die illa: Ecce Deus noster iste, expectauimus eum, & saluabit nos: iste Dominus, sustinuimus eum, exultabimus, & lætābimur in salutarieius. * Quia requiescet manus Domini in monte isto: & tritūrabitur Moab sub eo, sicuti teruntur paleæ in plastro. * Et extendet manus suas sub eo, sicut extendit natans ad natandum: & humiliabit gloriam eius cum allisione manuum eius. * Et munimenta sublimiū murorum tuorum concident, & humiliabuntur, & detrahentur in terram vsque ad puluerem.

CAP. XXVI.

IN die illa cantabitur canticum istud in terra Iuda:

Vrbs fortitudinis nostræ Sion saluator, ponetur in ea murus: & antemurale.

* Aperite portas, & ingreditur gens iusta, custodiens veritatem.

* Vetus error abiit: seruabis pacem: pacem, quia in te sperauimus.

* Sperastis in Domino in sæculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum.

* Quia incuruabit habitantes in excelsis, ciuitatem sublimem humiliabit.

Humiliabit eam vsque ad terram, detrahet eam vsque ad puluerem.

* Conculcabit eam pes, pedes pauperis, gressus egenorum.

* Semita iusti recta est, rectus callis iusti ad ambulandum.

* Et in semita iudiciorum tuorum Domine sustinuimus te: nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio animæ.

* Anima mea desiderauit te in nocte: sed & spiritu meo in præcordijs meis de mane vigilabo ad te.

Cum feceris iudicia tua in terra, iustitiam discant habitatores orbis.

* Misereamur impio, & non discet iustitiam: in terra sanctorum iniqua gessit, & non videbit gloriam Domini.

* Domine exaltetur manus tua, & non videant: videant, & confundantur zelantes populi: & ignis hostes tuos detoret.

* Domine dabis pacem nobis: omnia enim opera nostra operatus es nobis.

* Domine Deus noster, possederunt nos domini absque te, tantum in te recordemur nominis tui.

* Morientes non viuunt, gigantes non resurgant: propterea visitasti & contriuiisti eos, & perdidisti omnem memoriam eorum.

* Indulxisti genti Domine, indulxisti genti numquid glorificatus es? elongasti omnes terminos terræ.

* Domine in angustia requisierunt te, in tribulatione murmuris doctrina tua eis.

* Sicut quæ concipit, cum appropinquauerit ad partum, dolens clamat in doloribus suis: sic facti sumus a facie tua Domine.

* Concepimus, & quasi parturiuimus, & peperimus spiritum : salutes non fecimus in terra, ideo non ceciderunt habitatores terræ.

* Viuent mortui tui, interfecti mei resurgent : expergiscimini, & laudate qui habitatis in puluere : quia ros lucis ros tuus, & terram gigantum detrahes in ruinam.

* Vade populus meus, intra in cubicula tua, claude ostia tua super te, abscondere modicum ad momentum, donec pertranseat indignatio.

* Ecce enim Dominus egredietur de loco suo, vt visitet iniquitatem habitatoris terræ contra eum : & reuelabit terra sanguinem suum, & non operiet vltra interfectos suos.

C A P. XXVII.

IN die illa visitabit Dominus in gladio suo duro, & grandi, & forti, super Leuiathan serpentem vectem, & super Leuiathan serpentem tortuosum, & occidet cetum, qui in mari est. * In die illa vinea meri cantabit ei. * Ego Dominus, qui seruo eam, repente propinabo ei : ne forte visitetur contra eam, nocte & die seruo eam. * Indignatio non est mihi : quis dabit me spinam & veprem in prælio : gradiat super eam, succendam eam pariter ? * An potius tenebit fortitudinem meam, faciet pacem mihi, pacem faciet mihi ? * Qui ingrediuntur impetu ad Iacob, floreat & germinabit Israel, & implebunt faciem orbis semine. * Numquid iuxta plagam percutientis se percussit eum ? aut sicut occidit interfectos eius, sic occisus est ? * In mensura contra mensuram, cum abiecta fuerit, iudicabis eam : meditatus est in spiritu suo duro per diem æstus. * Idcirco super hoc dimittetur iniquitas domui Iacob : & iste omnis fructus vt auferatur peccatum eius, cum posuerit omnes lapides altaris sicut lapides cineris allisos, non stabunt luci & delubra. * Ciuitas enim munita desolata erit, speciosa relinquetur, & dimittetur quasi desertum : ibi pascetur vitulus, & ibi accubabit, & consumet summitates eius. * In siccitate

messes illius contendentur, mulieres venientes, & docentes eam : non est enim populus sapiens, propterea non miserebitur eius, qui fecit eum : & qui formauit eum, non parceret ei. * Et erit : In die illa percutiet Dominus ab alueo fluminis vsque ad torrentem Aegypti, & vos congregabimini vnas & vnus filij Israel. * Et erit : In die illa clangetur in tuba magna, & venient qui perditum fuerant de terra Assyriorum, & qui eiectiones erant in Terra Aegypti, & adorabunt Dominum in monte sancto in Ierusalem.

C A P. XXVIII.

VA coronæ superbix, ebrijs Ephraim, & flori decidenti, gloriæ exultationis eius, qui erant in vertice vallis pinguiſsimæ, errantes a vino. * Ecce validus & fortis Dominus sicut impetus grandinis : turbo confringens, sicut impetus aquarum multarum inundantium, & emissarum super terram, spatioſam. * Pedibus concalcabitur corona superbix ebriorum Ephraim. * Et erit flos decedens gloriæ exultationis eius, qui est super verticem vallis pinguium, quasi temporaneum ante maturitatem autumnii : quod cum aspexerit videns, statim vt manu tenuerit, deuorabit illud. * In die illa erit Dominus exercituum corona gloriæ, & sertum exultationis residuo populi sui : & spiritus iudicij ſedenti super iudicium, & fortitudo reuertentibus de bello ad portam. * Verum hi quoque præ vino nescierunt, & præ ebrietate errauerunt : sacerdos & propheta nescierunt præ ebrietate, absorpti sunt a vino, errauerunt in ebrietate, nescierunt videntem, ignorauerunt iudicium. * Omnes enim mensæ repletae sunt vomitu sordiumque, ita vt non esset vltra locus. * Quem docebit scientiam ? & quem intelligere faciet auditum ? ablatos a lacte, auulsos ab uberibus. * Quia manda remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi. * In loquela enim labij, & lingua altera loquetur ad populum istum. * Cui dixit : Hæc est requies mea, reficite lassum, & hoc est meum refrigerium : & noluerunt audire.

* Et erit eis verbum Domini : Manda , re-
 manda, manda remāda, expecta reexpecta,
 expecta reexpecta, modicum ibi, modicum
 ibi: vt vadant, & cadant retrorsum, & con-
 terantur, & illaqueentur, & capiantur. * Pro-
 pter hoc audite verbum Domini viri illuso-
 res, qui dominamini super populum meum,
 qui est in Ierusalem. * Dixistis enim : Per-
 cussimus fœdus cum morte, & cum inferno
 fecimus pactum. Flagellum inundans cum
 transierit, non veniet super nos : quia posui-
 mus mendacium spem nostram, & menda-
 cio protecti sumus. * Idcirco hæc dicit Do-
 minus Deus : Ecce ego mittam in funda-
 mentis Sion lapidem, lapidem probatum,
 angularem, pretiosum in fundamento fun-
 datum. qui crediderit, non festinet. * Et
 ponam in pondere iudicium, & iustitiam
 in mensura: & subuertet grando spem mé-
 daci: & protectionem aquæ inundabunt.
 * Et delebitur fœdus vestrum cum morte,
 & pactum vestrum cum inferno non stabit:
 flagellum inundans cum transierit, eritis ei
 in conculcationem. * Quandocumque per-
 transierit, tollet vos : quoniam mane dilu-
 culo pertransibit in die & in nocte, & tantū-
 modo sola vexatio intellectum dabit audi-
 tui. * Coangustatum est enim stratum, ita
 vt alter decidat: & pallium breue vtrumque
 operire non potest. * Sicut enim in monte
 diuisionum stabit Dominus: sicut in valle,
 quæ est in Gabaon, irascetur: vt faciat opus
 suum, alienum opus eius: vt operetur opus
 suum, peregrinum est opus eius ab eo. * Et
 nunc nolite illudere, ne forte constriogan-
 tur vincula vestra. cōsummationem enim
 & abbreviationem audiui a Domino Deo
 exercituum super vniuersam terram. * Au-
 ribus percipite, & audite vocem meam, at-
 tendite, & audite eloquium meum. * Num-
 quid tota die arabit arans vt ferat, proscin-
 det & sarriet humum suam? * Nonne cum
 adæquauerit faciem eius, feret gith, & cymi-
 num sparget, & ponet triticum per ordinē,
 & hordēum, & milium, & viciam in fini-
 bus suis? * Et erudiet illum in iudicio: Deus
 suus docebit illum. * Non enim in ferris

triturbabitur gith, nec rota plaustrum super cy-
 minum circuibit: sed in virga excutietur
 gith & cyminum in baculo. * Panis autem
 comminuetur: verum non in perpetuum
 triturans triturabit illū, neque vexabit eum
 rota plaustrum, nec ungulis suis comminuet
 eum. * Et hoc a Domino Deo exercituum
 exiuit, vt mirabile faceret consilium, & ma-
 gnificaret iustitiam.

C A P. XXIX.

* **V**Æ Ariel, Ariel ciuitas, quam expugna-
 uit Dauid: additus est annus ad annū:
 sollemnitates euolutæ sunt. * Et circumual-
 labo Ariel, & erit tristis & mœrens, & erit
 mihi quasi Ariel. * Et circumdabo quasi
 sphæram in circuitu tuo, & iaciam contra
 te aggerem, & munimenta ponam in obfi-
 dionem tuam. * Humiliaberis, de terra lo-
 quēris, & de humo audietur eloquium tuū:
 & erit quasi pythons de terra vox tua, &
 de humo eloquium tuum mussitabit. * Et
 erit sicut puluis tenuis multitudo ventilan-
 tium te: & sicut fauilla pertransiens multi-
 tudo eorum, qui contra te præualuerunt:
 * eritq. repente confestim. A Domino exer-
 cituum visitabitur ih tonitruo, & commo-
 tione terræ, & voce magna turbinis & tem-
 pestatis, & flammæ ignis deuorantis. * Et
 erit sicut somnium visionis nocturnæ mul-
 tudo omnium Gentium, quæ dimicaue-
 runt contra Ariel, & omnes qui militaue-
 runt, & obsederunt, & præualuerunt aduer-
 sus eam. * Et sicut somniat esuriens, & cō-
 medit, cum autem fuerit expergefactus, va-
 cua est anima eius: & sicut somniat sitiens,
 & bibit, & postquam fuerit expergefactus,
 lassus adhuc sitit, & anima eius vacua est:
 sic erit multitudo omnium Gentium, quæ
 dimicauerunt contra montem Sion. * Ob-
 stupefcite, & admiramini, fluctuate, & vacil-
 late: inebriamini, & non a vino: mouemini,
 & non ab ebrietate. * Quoniam miscuit
 vobis Dominus spiritum soporis, claudet
 oculos vestros, prophetas & principes ve-
 stros, qui vident visiones, operiet. * Et erit
 vobis visio omniū sicut verba libri signati,

quem cum dederint scienti litteras, dicent: Lege istum: & respondebit: Non possum; signatus est enim: * Et dabitur liber nescienti 11 litteras, diceturq. ei: Lege: & respondebit: Nescio litteras. * Et dixit Dominus: Eo 12 quod appropinquat populus iste ore suo, & labijs suis glorificat me, cor autem eius longe est a me, & timuerunt me mandato hominum & doctrinis: * Ideo ecce ego addam 13 ut admirationem faciam populo huic miraculo grandi & stupendo: peribit enim sapientia a sapientibus eius, & intellectus prudentium eius abscondetur. * Vt qui profundi estis corde, ut a Domino abscondatis consilium: quorum sunt in tenebris opera, & dicunt: Quis videt nos, & quis nouit nos? * Puerua est hæc vestra cogitatio: 16 quasi si lutum contra figulū cogitet, & dicat opus factori suo: Non fecisti me: & figmentum dicat fictori suo: Non intelligis. * Nō. 17 ne adhuc in modico & in breui conuertetur Libanus in charmel, & charmel in saltum reputabitur? * Et audient in die illa 18 surdi verba libri, & de tenebris & caligine oculi cæcorum videbunt. * Et addent mites 19 in Domino lætitiā, & pauperes homines in sancto Israel exultabunt: * quoniam defecit qui praualebat, consummatus est illusor, & succisi sunt omnes qui vigilabant super iniquitatem: * qui peccare faciebant 20 homines in verbo, & arguentem in porta supplantabant, & declinauerunt frustra a iusto. * Propter hoc, hæc dicit Dominus ad domum Iacob, qui redemit Abraham: Non modo confundetur Iacob, nec modo vultus eius erubescet: * sed cum viderit filios suos, 21 opera manuum mearum in medio sui sanctificantes nomen meum, & sanctificabunt sanctum Iacob, & Deum Israel prædicabunt, & scient errantes spiritu intellectum, 22 & missitatores discent legem.

C A P. XXX.

VÆ filij desertores, dicit Dominus, ut faceretur consilium, & non ex me: & ordiremini telam, & non per spiritum meū, ut adderetis peccatū super peccatum: * qui

ambulatis ut descendatis in Ægyptum, & os meum non interrogastis, sperantes auxilium in fortitudine Pharaonis, & habentes fiduciam in vmbra Ægypti. * Et erit vobis fortitudo Pharaonis in confusionem, & fiducia vmbra Ægypti in ignominiam. 3 * Erant enim in Tani principes tui, & nuncij tui vsque ad Hanes peruenerunt. * Omnes confusi sunt super populo, qui eis prodesse non potuit: non fuerunt in auxilium & in aliquam utilitatem, sed in confusionem & in opprobrium. * Onus iumentorum Austri. In terra tribulationis & angustiae leæna, & leo ex eis, vipera & regulus volans portantes super humeros iumentorum diuitias suas, & super gibbum camelorum thesauros suos ad populum, qui eis prodesse non poterit. * Ægyptus enim frustra & vane auxiliabitur: ideo clamaui super hoc: Superbia tantū est, quiesce. * Nunc ergo ingressus scribe ei super buxum, & in libro diligenter exara illud, & erit in die nouissimo in testimoniū vsque in æternum. 6 * populus enim ad iracundiā prouocans est, & filij mēdaces, filij nolentes audire legem Dei. * Qui dicunt videntibus: Nolite videre: & aspicientibus: Nolite aspicere nobis ea, quæ recta sunt: loquimini nobis placentia, videte nobis errores. * Auferte a me viā, declinate a me semitam, cesset a facie nostra sanctus Israel. * Propterea hæc dicit sanctus Israel: Pro eo quod reprobastis verbū hoc, & sperastis in calumnia & in tumultu, 10 & innixi estis super eo: * propterea erit vobis iniquitas hæc sicut interruptio cadēs, & requisita in muro excelso, quoniam subito, dum non speratur, veniet contritio eius. 11 * Et comminuetur sicut conteritur lagena figuli contritione perualida: & non inuenietur de fragmentis eius testa, in qua portetur igniculus de incendio, aut hauriatur 12 parum aquæ de fouea. * Quia hæc dicit Dominus Deus sanctus Israel: Si reuertamini & quiescatis, salui eritis: in silentio, & in spe 13 erit fortitudo vestra. Et nolulistis: * & dixistis: Nequaquam, sed ad equos fugiemus: ideo fugietis. Et super veloces ascēdemus: 14 ideo

ideo velociores erunt, qui persequentur vos.
 * Mille homines a facie terroris unius: & a facie terroris quinque fugietis, donec relinquamini quasi malus navis in vertice montis, & quasi lignum super collem. * Propterea expectat Dominus ut misereatur vestri: & ideo exaltabitur parcus vobis: quia Deus iudicii Dominus: beati omnes qui expectant eum. * Populus enim Sion habitabit in Ierusalem: plorans nequaquam plorabis, miserans miserebitur tui: ad vocem clamoris tui statim ut audierit, respondebit tibi. * Et dabit vobis Dominus panem arctum, & aquam breuem: & non faciet auolare a te ultra doctorem tuum: & erunt oculi tui videntes præceptorem tuum. * Et aures tuæ audient verbum post tergum monentis: Hæc est via, ambulate in ea: & non declinetis neque ad dexteram, neque ad sinistram. * Et contaminabis laminas sculptilium argenti tui, & vestimentum cõstatilis auri tui, & disperges ea sicut immunditiam menstruata. Egredere, dices ei: * Et dabitur pluvia semini tuo, vbicumque seminaueris in terra: & panis frugum terræ erit vberimus, & pinguis: pascetur in possessione tua in die illo agnus spatiosus: & tauri tui, & pulli asinorum, qui operantur terram, commistum migma comedent sicut in area ventilatum est. * Et erunt super omnem montem excelsum, & super omnem collem eleuatum riui currentium aquarum in die interfectionis multorum cum ceciderint turre. * Et erit lux lunæ sicut lux solis, & lux solis erit septemplex sicut lux septem dierum in die, qua alligauerit Dominus vulnus populi sui, & percussuram plagæ eius sanauerit. * Ecce nomen Domini venit de longinquo, ardens furor eius, & grauis ad portandum: labia eius repleta sunt indignatione, & lingua eius quasi ignis deuorans. * Spiritus eius velut torrens inundans vsque ad medium colli ad perdendas gentes in nihilum, & frenum erroris, quod erat in maxillis populorum, * Canticum erit vobis sicut nox sanctificatæ sollemnitatis, & lætitia cordis sicut qui pergit cum tibia,

ut intret in montem Domini ad fortem Israel. * Et auditam faciet Dominus gloriam vocis suæ, & terrorem brachij sui ostendet in comminatione furoris, & flamma ignis deuorantis: allidet in turbine, & in lapide grandinis. * A voce enim Domini pauebit Assur virga percussus. * Et erit transitus virgæ fundatus, quam requiescere faciet Dominus super eum in tympanis & citharis: & in bellis præcipuis expugnabit eos. * Præparata est enim ab heri Topheth, a rege præparata, profunda, & dilatata. Nutrimenta eius, ignis & ligna multa: flatus Domini sicut torrens sulphuris succendens eam.

CAP. XXXI.

Væ qui descendunt in Ægyptum ad auxilium, in equis sperantes, & habentes fiduciam super quadrigis, quia multe sunt: & super equitibus, quia præualidi nimis: & non sunt confisi super sanctum Israel, & Dominum non requisierunt. * Ipse autem sapiens adduxit malum, & verba sua non abstulit: & consurget contra domum pessimorum, & contra auxilium operantium iniquitatem. * Ægyptus, homo, & non Deus: & equi eorum, caro, & non spiritus: & Dominus inclinabit manum suam, & corruet auxiliator, & cadet cui præstatur auxilium, simulq. omnes confumentur. * Quia hæc dicit Dominus ad me: Quomodo si rugiat leo, & catulus leonis super prædam suam, & cum occurrerit ei multitudo pastorum, a voce eorum non formidabit, & a multitudine eorum non pauebit: sic descendet Dominus exercituum ut prælietur super montem Sion, & super collem eius. * Sicut aues volantes, sic proteget Dominus exercituum Ierusalem, protegens & liberans, transiens & saluans. * Conuertimini sicut in profundum recesseratis filij Israel. * In die enim illa abijciet vir idola argenti sui, & idola auri sui, quæ fecerunt vobis manus vestræ in peccatum. * Et cadet Assur in gladio non viri, & gladius non hominis vorabit eum, & fugiet non a facie gladij: & iuvenes eius vestigales erunt: & fortitudo eius a terrore

re transibit, & pauebunt fugientes principes eius: dixit Dominus: cuius ignis est in Sion, & caminus eius in Ierusalem.

C A P. XXXII.

ECCE in iustitia regnabit rex, & principes in iudicio præerunt. Et erit vir sicut qui absconditur a vento, & celat se a tempestate, sicut riui aquarum in siti, & umbra petrae prominentis in terra deserta. Non caligabunt oculi videntium, & aures audientium diligenter auscultabunt. Et cor stultorum intelliget scientiam, & lingua balborum velociter loquetur & plane. Non vocabitur ultra is, qui insipiens est, princeps: neque fraudulentus appellabitur maior: stultus enim fatua loquetur, & cor eius faciet iniquitatem, ut perficiat simulationem, & loquatur ad Dominum fraudulenter, & vacuam faciat animam esurientis, & potum sitienti auferat. Fraudulenti vasa pessima sunt: ipse enim cogitationes concinnauit ad perdendos mites in sermone mendacii, cum loqueretur pauper iudiciu. Princeps vero ea, quæ digna sunt principe, cogitabit, & ipse super duces stabit. Mulieres opulente surgite, & audite vocem meam: filiae confidentes percipite auribus eloquium meum. Post dies enim, & annu vos conturbabimini confidentes: consummata est enim vindemia, collectio ultra non veniet. Obstupescite opulente, conturbamini confidentes: exuite vos, & confundimini, accingite lumbos vestros. Super vbera plangite, super regione desiderabili, super vinea fertili. Super humum populi mei spinæ & vepres ascendent: quanto magis super omnes domos gaudij ciuitatis exultantis? Domus enim dimissa est, multitudo vrbis relicta est, tenebræ & palpatio factæ sunt super speluncas usque in æternum. Gaudium onagrorum pascua gregum, donec effundatur super nos spiritus de excelsa: & erit desertum in charmel, & charmel in saltum reputabitur. Et habitabit in solitudine iudicium, & iustitia in charmel sedebit. Et erit opus iustitiæ

pax, & cultus iustitiæ silentium, & securitas usque in sempiternum. Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiducia, & in requie opulenta. Grando autem in descensione saltus, & humilitate humiliabitur ciuitas. Beati, qui seminatis super omnes aquas, immittentes pedem bouis & asini.

C A P. XXXIII.

VAE qui prædaris, nonne & ipse prædaberis? & qui spernis, nonne & ipse sperneris? cum consummaueris depradationem, depradaberis: cum fatigatus defueris contemnere, contemneris. Domine misere nostri: te enim expectauimus: esto brachium nostrum in mane, & salus nostra in tempore tribulationis. A voce angeli fugerunt populi, & ab exaltatione tua dispersæ sunt gentes. Et congregabuntur spolia vestra sicut colligitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fuerint de eo. Magnificatus est Dominus, quoniā habitauit in excelsa: impleuit Sion iudicio & iustitia. Et erit fides in temporibus tuis: diuitiæ salutis sapientia & scientia: timor Domini ipse est thesaurus eius. Ecce videntes clamabunt foris, angeli pacis amare flebunt. Dissipatæ sunt viæ, cessauit transiens per semitam, irritum factum est pactum, proiecit ciuitates, non reputauit homines. Luxit, & elanguit terra: confusus est Libanus, & obforduit, & factus est Saron sicut desertum: & concussa est Basan, & Carmelus. Nunc consurgam, dicit Dominus: nunc exaltabor, nunc subleuabor. Concipietis ardorem, parietis stipulam: spiritus vester ut ignis vorabit vos. Et erunt populi quasi de incendio cinis, spinæ congregatæ igni comburentur. Audite qui longe estis, quæ fecerim, & cognoscite vicini fortitudinem meam. Conterriti sunt in Sion peccatores, possedit tremor hypocritas: quis poterit habitare de vobis cum igne deuorante? quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis? Qui ambulat in iustitijs, & loquitur veritatem, qui projicit auaritiam

ex calumnia, & excutit manus suas ab omni munere, qui obturat aures suas ne audiat sanguinem, & claudit oculos suos ne videat malum. * Iste in excelsis habitabit, 16 munimenta saxorum sublimitas eius: panis ei datus est, aqua eius fideles sunt. * Regem in decore suo videbunt oculi eius, cernent terram de longe. * Cor tuum meditabitur timorem: vbi est litteratus? vbi legis, verba ponderans? vbi doctor paruulorum? * Populum impudentem non videbis, populum alti sermonis: ita vt non possis intelligere disertitudinem linguae eius, in quo nulla est sapientia. * Respice Sion ciuitatem, 20 sollemnitatis nostrae: oculi tui videbunt Ierusalē, habitationem opulentam, tabernaculum, quod nequaquam trāferri poterit: nec auferentur clauis eius in sempiternum, & omnes funiculi eius non rumpentur: * quia solummodo ibi magnificus est Dominus noster: locus fluuiorum riuī latissimi & patentes: non transibit per eum nauis remigum, neque trieris magna transgredietur eum. * Dominus enim iudex noster, 23 Dominus legis noster, Dominus rex noster: ipse saluabit nos. * Laxati sunt funiculi tui, & nō praualebunt: sic erit malus tuus vt dilatare signum non queas. Tunc diuidentur spolia prædarum multarum: claudiripient rapinam. * Nec dicet vicinus: Eilangui: populus qui habitat in ea, auferetur ab eo iniquitas. 24

C A P . XXXIII.

ACCEDITE Gentes, & audite, & populi attendite: audiat terra, & plenitudo eius, orbis, & omne germen eius. * Quia indignatio Domini super omnes Gentes, & furor super vniuersam militiam eorum: interfecit eos, & dedit eos in occisionē. * Interfecti eorum projicientur, & de cadaueribus eorum ascendet fœtor: tabescent mores a sanguine eorum. * Et tabescet omnis militia caelorum, & complicabuntur sicut liber cæli: & omnis militia eorum defluet sicut defluit folium de vinea & de ficu. * Quoniam inebriatus est in caelo gladius

-sumo iup

meus: ecce super Idumæam descendet, & super populum interfectionis meae ad iudicium. * Gladius Domini repletus est sanguine, incrassatus est adipe, de sanguine agnorum, & hircorum, de sanguine medullatorum arietum: victima enim Domini in Bosra, & interfectio magna in Terra Edom. * Et descendunt vnicornes cum eis, & tauri cum potentibus: inebriabitur terra eorum sanguine, & humus eorum adipe pinguium: * quia dies ultionis Domini, annus retributionum iudicii Sion. * Et conuertentur torrentes eius in picem, & humus eius in sulphur: & erit terra eius in picem ardentē. * Nocte & die non exstinguetur, in sempiternum ascendet fumus eius: a generatione in generationem desolabitur, in sæcula sæculorum, non erit transiens per eam. * Et possidebunt illam onocrotalus, & ericius: ibis, & coruus habitabunt in ea: & extendetur super eam mensura, vt redigatur ad nihilū, & perpendiculum in desolationem. * Nobiles eius non erunt ibi: regem potius inuocabunt, & omnes principes eius erunt in nihilum. * Et orientur in domibus eius spinæ, & vrticæ, & paliurus in munitionibus eius: & erit cubile draconum, & pascua struthionum. * Et occurrent dæmonia onocentauris, & pilosus clamabit alter ad alterum: ibi cubauit lamia, & inuenit sibi requiem. * Ibi habuit foueam ericius, & enutrit catulos, & circumfodit, & fouit in vmbra eius: illuc cōgregari sunt milui, alter ad alterum. * Requirit diligēter in libro Domini, & legite: vnum ex eis non defuit, alter alterum non quæsiuit: quia quod ex ore meo procedit, ille mandauit, & spiritus eius ipse congregauit ea. * Et ipse misit eis sortem, & manus eius diuisit eam illis in mensuram: vsque in æternum possidebunt eam, in generationem & generationem habitabunt in ea. 25

C A P . XXXV.

LÆTABITUR deserta & inuia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium, * Germinans germinabit, & exultabit latibunda & laudās: gloria Libani data est ei decor

decor Carmeli, & Saron, ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. Dicite pusillanimis: Confortamini, & nolite timere: ecce Deus vester visitationem adducet retributionis: Deus ipse veniet, & saluabit vos. Tunc aperientur oculi caecorum, & aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut ceruus claudus, & aperta erit lingua mutorum: quia scissae sunt in deserto aquae, & torrentes in solitudine. Et quae erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami & iunci. Et erit ibi semita & via, & via sancta vocabitur: non transibit per eam pollutus, & haec erit vobis directa via, ita ut stulti non errent per eam. Non erit ibi leo, & mala bestia non ascendet per eam, nec inuenietur ibi: & ambulabunt qui liberati fuerint. Et redempti a Domino conuertentur, & venient in Sion cum laude: & letitia sempiterna super caput eorum: gaudium & letitiam obtinebunt, & fugiet dolor & gemitus.

C A P I T U L U M XXXVI.

ET factum est in quartodecimo anno regis Ezechiae, ascendit Sennacherib rex Assyriorum super omnes ciuitates Iudae munitas, & cepit eas. Et misit rex Assyriorum Rabfacem de Lachis in Ierusalem, ad regem Ezechiam in manu grati, & stetit in aquaeductu piscinae superioris in via Agri fulionis. Et egressus est ad eum Eliacim filius Helciae, qui erat super domum, & Sobna scriba, & Ioahel filius Asaph a commentariis. Et dixit ad eos Rabfacer: Dicite Ezechiae: Haec dicit rex magnus, rex Assyriorum: Quae est ista fiducia, qua confidis? aut quo consilio vel fortitudine rebellare disponis? super quem habes fiduciam, quia recessisti a me? Ecce confidis super baculum arundineum confractum istum, super Aegyptum: cui si innixus fuerit homo, intrabit in manum eius, & perforabit eam: sic Pharaon rex Aegypti omnibus, qui confidunt in

eo. Quod si responderis mihi: In Domino Deo nostro confidimus: nonne ipse est, cuius abstulit Ezechias excelsa & altaria, & dixit Iudae & Ierusalem: Coram altari isto adorabitis? Et nunc trade te domino meo regi Assyriorum, & dabo tibi duo millia equorum, nec poteris ex te praebere ascensores eorum. Et quomodo sustinebis faciem iudicis unius loci ex seruis domini mei minoribus? Quod si confidis in Aegypto, in quadrigis, & in equitibus: & nunc numquid sine Domino ascendi ad terram istam ut disperderem eam? Dominus dixit ad me: Ascende super terram istam, & disperse eam. Et dixit Eliacim, & Sobna, & Ioahel ad Rabfacem: Loquere ad seruos tuos Syria lingua: intelligimus enim: ne loquaris ad nos Iudaice in auribus populi, qui est super murum. Et dixit ad eos Rabfacer: Numquid ad dominum tuum & ad te misit me dominus meus, ut loquerer omnia verba ista? & non potius ad viros, qui sedent in muro, ut comedant stercorem suum, & bibant urinam pedum suorum vobiscum? Et stetit Rabfacer, & clamauit voce magna Iudaice, & dixit: Audite verba regis magni, regis Assyriorum. Haec dicit rex: Non seducat vos Ezechias, quia non poterit eruiere vos. Et non vobis tribuat fiduciam Ezechias super Domino, dicens: Eruens liberabit nos Dominus, non dabitur ciuitas ista in manu regis Assyriorum. Nolite audire Ezechiam: haec enim dicit rex Assyriorum: Facite mecum benedictionem, & egredimini ad me, & comedite vnusquisque vineam suam, & vnusquisque ficum suam: & bibite vnusquisque aquam cisternae suae, donec veniam, & tollam vos ad terram, quae est: ut terra vestra, terram frumenti & vini, terram panum & vinearum. Nec conturbet vos Ezechias, dicens: Dominus liberabit nos. Numquid liberauerunt dii gentium vnusquisque terram suam de manu regis Assyriorum? Vbi est deus Balaam, & Arphad? vbi est deus Sepharuaim? numquid liberauerunt Samariam de manu mea? Quis est ex omnibus dijs terrarum istarum, qui erue-

qui eruerit terram suam de manu mea, ut
eruat Dominus Ierusalem de manu mea?
* Et siluerunt, & non responderunt ei ver-
bum. Mandauerat enim rex, dicens: Ne
respondeatis ei. * Et ingressus est Eliacim
filius Helciae, qui erat super domum, & Sob-
na scriba, & Ioabe filius Asaph a commen-
tarijs ad Ezechiam scissis vestibus, & nun-
ciauerunt ei verba Rabfacis.

C A P. XXXVII.

ET factum est, cum audisset rex Ezechias,
scidit vestimenta sua, & obuolutus est
sacco, & intravit in domum Domini. * Et
misit Eliacim, qui erat super domum, &
Sobnam scribam, & seniores de sacerdoti-
bus opertos faccis ad Isaiam filium Amos
prophetam, & dixerunt ad eum: Hæc di-
cit Ezechias: Dies tribulationis, & corre-
ptionis, & blasphemiae dies hæc: quia ve-
nerunt filij usque ad partum, & virtus non
est pariendi. * Si quo modo audiat Dominus
Deus tuus verba Rabfacis, quem misit rex
Assyriorum dominus suus ad blasphemân-
dum Deum viventem, & exprobrandum
sermonibus, quos audiuit Dominus Deus
tuus: leua ergo orationem pro reliquijs,
quæ repertæ sunt. * Et venerunt serui regis
Ezechiae ad Isaiam. * & dixit ad eos Isaias:
Hæc dicetis domino vestro: Hæc dicit Do-
minus: Ne timeas a facie verborum, quæ
audisti, quibus blasphemauerunt pueri regis
Assyriorum me. * Ecce ego dabo ei spiritum,
& audiet nuncium, & reuertetur ad terram
suam, & corruiere eum faciam gladio in terra
sua. * Reuersus est autem Rabfages, & inue-
nit regem Assyriorum præliantem aduersus
Lobnam. Audierat enim quia profectus es-
set de Lachis, & audiuit de Tharaca rege
Æthiopiae, dicentes: Egressus est ut pugnet
contra te. Quod cum audisset, misit nuncios
ad Ezechiam, dicens: Hæc dicetis Ezechiae
regi Iudæ, loquentes: Nō te decipiat Deus
tuus, in quo tu confidis, dicens: Non dabi-
tur Ierusalem in manu regis Assyriorum.
* Ecce tu audisti omnia, quæ fecerunt reges
Assyriorum omnibus terris, quas subuerte-

11 rūt, & tu poteris liberari? * Numquid crue-
runt eos dii Gentium, quos subuerterunt
patres mei Gozam, & Haram, & Reseph, &
12 filios Eden, qui erant in Thalassar? * Vbi
est rex Emath, & rex Arphad, & rex urbis
13 Sepharuaim, Ana, & Aua? * Et tulit Eze-
chias libros de manu nunciorum, & legit
eos, & ascendit in domum Domini, & ex-
14 pandit eos Ezechias coram Domino. * Et
orauit Ezechias ad Dominum, dicens: Do-
mine exercituum Deus Israel, qui sedes su-
per cherubim: tu es Deus solus omnium
regnum terræ, tu fecisti cælum & terram,
15 * Inclina Domine aurem tuam, & audi: ape-
ri Domine oculos tuos, & vide, & audi om-
nia verba Sennacherib, quæ misit ad blas-
16 phemandum Deum viventem. * Vere enim
Domine desertas fecerunt reges Assyriorum
17 terras, & regiones earum. * Et dederunt deos
earum igni: non enim erant dii, sed opera
manuum hominum, lignum & lapis: & cō-
18 minuerunt eos. * Et nunc Domine Deus
noster salua nos de manu eius: & cogno-
19 scant omnia regna terræ, quia tu es Domi-
nus solus. * Et misit Isaias filius Amos ad
Ezechiam, dicens: Hæc dicit Dominus Deus
Israel: Pro quibus rogasti me de Senna-
20 cherib rege Assyriorum: hoc est verbum,
quod locutus est Dominus super eum: De-
spexit te, & subsannauit te virgo filia Sion:
21 post te caput mouit filia Ierusalem. * Cui
exprobrasti, & quem blasphemasti, & super
quem exaltasti vocem, & leuasti altitudinē
22 oculorum tuorum? Ad sanctum Israel. * In
manu seruatorum tuorum exprobrasti Domi-
no: & dixisti: In multitudine quadrigarum
mearum ego ascendi altitudinem montium,
iuga Libani: & succidam excelsa cedrorum
eius, & electas abietes illius, & introibo al-
23 titudinem summitatis eius, saltum Carmeli
eius. * Ego fodi, & bibi aquam, & exiccaui
24 vestigio pedis mei omnes riuos aggerum.
* Numquid non audisti, quæ olim fecerim
ei? ex diebus antiquis ego plasmaui illud:
& nunc adduxi: & factum est in eradica-
25 tionem collium compugnantium, & ciuita-
tum munitarum. * Habitatores earum bre-
uiata

uiata manu contremuerunt, & cōfusi sunt: facti sunt sicut fœnum agri, & gramen pascuæ, & herba rectorum, quæ exaruit antequam maturesceret. * Habitationem tuam, & egressum tuum, & introitum tuum: cognoui, & insaniam tuam contra me. * Cum fureres aduersum me, superbia tua ascendit in aures meas: ponam ergo circulum in naribus tuis, & frenum in labijs tuis, & reducam te in viam, per quam venisti. * Tibi autem hoc erit signum: Comede hoc anno quæ sponte nascuntur, & in anno secundo pomis vescere: in anno autem tertio seminare, & metite, & plantate vineas, & comedite fructum earum. * Et mittet id, quod saluatum fuerit de domo Iuda, & quod reliquum est, radicem deorsum, & faciet fructum sursum: * quia de Ierusalem exhibuit reliquias, & saluatio de monte Sion: zelus Domini exercituum faciet istud. * Propterea hæc dicit Dominus de rege Assyriorum: Non intrabit ciuitatem hanc, & non iaciet ibi sagittam, & nō occupabit eam clypeus, & non mittet in circuitu eius aggerem. * In via, qua venit, per eam reuertetur, & ciuitatem hanc non ingreditur, dicit Dominus: * & protegam ciuitatem istam, vt saluem eā propter me, & propter Dauid seruū meum. * Egressus est autem Angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum centū octoginta quinque millia: Et surrexerunt mane, & ecce omnes, cadauera mortuorum. * Et egressus est, & abiit, & reuersus est Sennacherib rex Assyriorum, & habitauit in Ninive. * Et factum est, cum adoraret in templo Nesroch deum suum, Adramelech, & Sarasar filij eius percusserunt eum gladio: fugeruntq. in Terram Ararat, & regnauit Asarhaddon filius eius pro eo.

C A P. XXXVIII.

IN diebus illis ægrotauit Ezechias vsque ad mortem: & introiuit ad eum Isaïas filius Amos propheta, & dixit ei: Hæc dicit Dominus: Dispone domui tuæ, quia morieris tu, & non viues. * Et conuertit Ezechias faciem suam ad parietē, & orauit ad

3 Dominum, * & dixit: Obsecro Domine, memento quæso quomodo ambulauerim coram te in veritate, & in corde perfecto, & quod bonum est in oculis tuis fecerim. Et fleuit Ezechias fletu magno. * Et factum est 4 verbum Domini ad Isaïam, dicens: * Vade, & dic Ezechias: Hæc dicit Dominus Deus Dauid patris tui: Audini orationem tuam, & vidi lacrymas tuas: ecce ego adijciam super dies tuos quindecim annos: * & de manu regis Assyriorum eruam te, & ciuitatē istam, & protegam eam. * Hoc autem tibi erit signū a Domino, quia faciet Dominus 8 verbum hoc, quod locutus est: * Ecce ego reuerti faciam vmbra linearum, per quas descenderat in horologio Achaz in sole, retrorsum decem lineis. Et reuersus est sol decem lineis per gradus, quos descenderat. 9 * Scriptura Ezechias regis Iuda cum ægrotaffet, & conualuisset de infirmitate sua. 10 * Ego dixi: In dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi.

Quasiui residuum annorum meorum.

11 * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viuentium.

Non aspiciam hominem vltra, & habitatorem quietis.

12 * Generatio mea ablata est; & cōuoluta est a me, quasi tabernaculum pastorum:

Præcisa est velut a texente, vita mea: dum adhuc ordire, succidit me: de mane vsque ad vesperam finies me.

13 * Sperabam vsque ad mane, quasi leo sic contriuit omnia ossa mea:

De mane vsque ad vesperam finies me:

14 * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor vt columba:

Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum:

Domine vim patior, responde pro me.

15 * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ.

16 * Domine si sic viuitur, & in talibus vita spiritus mei, corripies me, & viuificabis me.

17 * Ecce in pace amaritudo mea amarissima:

Tu au-

Tu autem eruisti animam meam ut non periret, proiecasti post tergum tuum omnia peccata mea.

* Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

* Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater filijs notam faciet veritatem tuam.

* Domine saluum me fac, & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

* Et iussit Isaias ut tollerent massam de ficis, & cataplasma rent super vulnus, & sanaretur.

* Et dixit Ezechias: Quod erit signum, quia ascendam in domum Domini?

CAP. XXXIX.

IN tempore illo misit Merodach Balandan filius Baladan rex Babylonis, libros & munera ad Ezechiã: audierat enim quod ægrotasset, & convaluisset. * Lætatus est autem super eis Ezechias, & ostendit eis cellam aromatum, & argenti, & auri, & odoramentorum, & unguenti optimi, & omnes apothecas supellectilis suæ, & universa quæ inuenta sunt in thesauris eius. Non fuit verbum, quod non ostenderet eis Ezechias in domo sua, & in omni potestate sua. * Introiit autem Isaias propheta ad Ezechiam regem, & dixit ei: Quid dixerunt viri isti, & unde venerunt ad te? Et dixit Ezechias: De terra longinqua venerunt ad me, de Babylone. * Et dixit: Quid viderunt in domo tua? Et dixit Ezechias: Omnia, quæ in domo mea sunt, viderunt: non fuit res, quam non ostenderim eis in thesauris meis. * Et dixit Isaias ad Ezechiam: Audi verbum Domini exercituum. * Ecce dies venient, & auferentur omnia, quæ in domo tua sunt, & quæ thesaurizauerunt patres tui usque ad diem hanc, in Babylonem: non relinquetur quidquam, dicit Dominus. * Et de filijs tuis, qui exibunt de te, quos genueris, tollent, & erunt eunuchi in palatio regis Babylonis. * Et dixit Ezechias

ad Isaiam: Bonum verbum Domini quod locutus est. Et dixit: Fiat tantum pax, & veritas in diebus meis.

CAP. XL.

CONSOLAMINI, consolamini popule meus, dicit Deus vester. * Loquimini ad cor Ierusalem, & aduocate eam: quoniã cõpleta est malitia eius, dimissa est iniquitas illius: suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis. * Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, rectas facite in solitudine semitas Dei nostri. * Omnis vallis exaltabitur, & omnis mons & collis humiliabitur, & erunt praua in directas, & aspera in vias planas. * Et reuelabitur gloria Domini, & videbit omnis caro pariter quod os Domini locutum est. * Vox dicentis: Clama. Et dixi: Quid clamabo? Omnis caro fœnum, & omnis gloria eius quasi flos agri. * Exiccatum est fœnum, & cecidit flos, quia spiritus Domini sufflauit in eo. Vere fœnum est populus: exiccatum est fœnum, & cecidit flos: Verbum autem Domini nostri manet in æternum. * Super montem excelsum ascende tu, qui euangelizas Sion: exalta in fortitudine vocẽ tuam, qui euangelizas Ierusalem: exalta, noli timere. Dic ciuitatibus Iuda: Ecce Deus vester: ecce Dominus Deus in fortitudine veniet, & brachium eius dominabitur: ecce merces eius cum eo, & opus illius coram illo. * Sicut pastor gregem suum pascet: in brachio suo congregabit agnos, & in sinu suo leuabit, fœtas ipse portabit. * Quis mensus est pugillo aquas, & cælos palmo ponderauit? quis appedit tribus digitis molem terræ, & librauit in pondere montes, & colles in statera? * Quis adiuuit spiritum Domini? aut quis consiliarius eius fuit, & ostendit illi? * Cum quo iniit consilium, & instruxit eum, & docuit eum semitam iustitiæ, & erudiuit eum scientiam, & viam prudentiæ ostendit illi? * Ecce Gentes quasi stilla situla, & quasi momentum stateræ reputatæ sunt: ecce insulæ quasi pulvis exiguus. * Et libanus non sufficiet ad succendendũ,

& animalia eius non sufficient ad holocaustum. * Omnes gentes quasi non sint, sic sunt coram eo, & quasi nihilum & inane reputatae sunt ei. * Cui ergo similem fecistis Deum? aut quam imaginem ponetis ei? * Numquid sculptile conflavit faber? aut aurifex auro figuravit illud, & laminis argenteis argentarius? * Forte lignum, & imputribile elegit: artifex sapiens quærit quomodo statuatur simulachrum, quod non moveatur. * Numquid non scitis? numquid non audistis? numquid non annunciatum est vobis ab initio? numquid non intellexistis fundamenta terræ? * Qui sedet super gyrum terræ, & habitatores eius sunt quasi locustæ: qui extendit velut nihilum cælos, & expandit eos sicut tabernaculum ad inhabitandum. * Qui dat secretorum scrutatores quasi non sint, iudices terræ velut inane fecit: & quidem neque plantatus, neque satus, neque radicans in terra truncus eorum: repente fluit in eos, & aruerunt, & turbo quasi stipulam auferet eos. * Et cui assimilatis me, & adæquastis, dicit sanctus? * Leuate in excelsum oculos vestros, & videte quis creauit hæc: qui educit in numero militiam eorum, & omnes ex nomine vocat: præ multitudinem fortitudinis & roboris, virtutisq. eius, neque vnum reliquum fuit. * Quare dicis Iacob, & loqueris Israel: Abscondita est via mea a Domino, & a Deo meo iudicium meum transiit? * Numquid nescis, aut non audisti? Deus sempiternus Dominus, qui creauit terminos terræ: non deficiet, neque laborabit, nec est inuestigatio sapientiæ eius. * Qui dat lasso virtutem: & his, qui non sunt, fortitudinem & robur multiplicat. * Deficient pueri, & laborabunt, & iuuenes in infirmitate cadent. * Qui autem sperant in Domino, mutabunt fortitudinem, assument pennas sicut aquilæ, current & non laborabunt, ambulabunt & non deficient.

C A P. X L I.

TACEANT ad me insulæ, & Gentes mutant fortitudinem: accedant, & tunc

loquantur, simul ad iudicium propinquemus. * Quis suscitauit ab Oriente iustum, vocauit eum vt sequeretur se? dabit in conspectu eius Gêtes, & reges obtinebit: dabit quasi puluerem gladio eius, sicut stipulam vento raptam arcui eius. * Persequetur eos, transibit in pace, semita in pedibus eius non apparebit. * Quis hæc operatus est, & fecit, vocans generationes ab exordio? Ego Dominus, primus & nouissimus ego sum. * Viderunt insulæ, & timuerunt, extrema terræ obstupuerunt, appropinquauerunt, & accesserunt. * Vnusquisque proximo suo auxiliabitur, & fratri suo dicet: Confortare. * Confortauit faber ærarius percutiēs malleo eum, qui cudebat tunc tēporis, dicens: Glutino bonum est: & confortauit eum clauis, vt non moueretur. * Et tu Israel serue meus, Iacob quem elegi, semen Abraham amici mei: in quo apprehendi te ab extremis terræ, & a longinquis eius vocaui te, & dixi tibi: Seruus meus es tu, elegi te, & non abieci te. * Ne timeas, quia ego tecum sum: ne declines, quia ego Deus tuus: confortauit te, & auxiliatus sum tibi, & suscepit te dextera iusti mei. * Ecce confundentur & erubescunt omnes, qui pugnant aduersum te: erunt quasi non sint, & peribunt viri, qui contradicunt tibi. * Quæres eos, & non inuenies, viros rebelles tuos: erunt quasi non sint: & veluti consumptio homines bellantes aduersum te. * Quia ego Dominus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicensq. tibi: Ne timeas, ego adiuui te. * Noli timere vermis Iacob, qui mortui estis ex Israel: ego auxiliatus sum tibi, dicit Dominus: & redemptor tuus sanctus Israel. * Ego posui te quasi plaustrum triturans nouum, habens rostra ferratia: triturabis montes, & comminues: & colles quasi puluerem pones. * Ventilabis eos, & ventus tollet, & turbo disperget eos: & tu exultabis in Domino, in sancto Israel lætaberis. * Egeni, & pauperes quærunt aquas, & non sunt: lingua eorum siti aruit. Ego Dominus exaudiam eos, Deus Israel non derelinquam eos. * Aperiam in supinis collibus flumina, & in medio camporum fontes:

fontes : ponam desertū in stagna aquarum,
 & terram inuiam in riuos aquarum. * Dabo
 in solitudinem cedrum, & ipinam, & myr-
 rum, & lignum oliuæ : ponam in deserto
 abietem, vlmum, & buxum simul : * Vt vi-
 deant, & sciant, & recogitent, & intelligant
 panter quia manus Domini fecit hoc, &
 sanctus Israel creauit illud. * Prope facite
 iudicium vestrum, dicit Dominus : afferte,
 siquid forte habetis, dixit rex iacob. * Acce-
 dant, & nuncient nobis quæcumque ven-
 tura sunt : priora quæ fuerunt nunciate : &
 ponemus cor nostrum, & sciemus nouissi-
 ma eorum, & quæ ventura sunt indicate no-
 bis. * Annunciate quæ ventura sunt in fu-
 turum, & sciemus quia dii estis vos : bene
 quoque aut male, si potestis, facite : & lo-
 quamur, & videamus simul : * Ecce, vos
 estis ex nihilo, & opus vestrum ex eo, quod
 non est : abominatio est qui elegit vos. * Su-
 scitavi ab Aquilone, & veniet ab Ortus solis :
 vocabit nomen meum, & adducet magi-
 stratus quasi lutum, & velut plastes concu-
 cans humum. * Quis annunciauit ab exor-
 dio vt sciamus : & a principio vt dicamus :
 Iustus es ? non est neque annuncians, ne-
 que prædicens, neque audiens sermones
 vestros. * Primus ad Sion dicet : Ecce ad-
 sum, & Ierusalem euangelistam dabo. * Et
 vidi, & non erat neque ex istis quisquam
 qui iniret consilium, & interrogatus respō-
 deret verbum. * Ecce omnes iniusti, & va-
 na opera eorum : ventus & inane simula-
 chra eorum.

C A P. .X L I I.

ECCE seruus meus, suscipiam eum : ele-
 ctus meus, complacuit sibi in illo ani-
 ma mea : dedi spiritum meum super eum,
 iudicium Gentibus proferet. * Non clama-
 bit, neque accipiet personam, nec audietur
 vox eius foris. * Calamum quassatum non
 conteret, & linum fumigans non extin-
 guet : in veritate educet iudicium. * Non
 erit tristis, neque turbulentus, donec ponat
 in terra iudicium : & legem eius insulæ ex-
 pectabūt. * Hæc dicit Dominus Deus creans

cælos, & extendens eos : firmans terram, &
 quæ germinant ex ea : dans flatum populo,
 qui est super eam, & spiritum calcantibus
 eam. * Ego Dominus vocaui te in iustitia, &
 apprehendi manum tuam, & seruaui te. Et
 dedi te in fœdus populi, in lucē Gentium :
 * Vt aperires oculos cæcorum, & educeres
 de conclusione vinctum, de domo carceris
 sedentes in tenebris. * Ego Dominus, hoc
 est nomen meum : gloriā meam alteri non
 dabo, & laudem meam sculptilibus. * Quæ
 prima fuerunt, ecce venerūt : noua quoque
 ego annuncio : antequam oriantur, audita
 vobis faciam. * Cantate Domino canticum
 nouum, laus eius ab extremis terræ : qui de-
 scenditis in mare, & plenitudo eius, insulæ,
 & habitatores earum. * Subleuetur desertū,
 & ciuitates eius : in domibus habitabit Ce-
 dar : laudate habitatores Petræ, de vertice
 montium clamabunt. * Ponent Domino
 gloriam, & laudem eius in insulis nuncia-
 bunt. * Dominus sicut fortis egredietur, si-
 cut vir præliator suscitabit zelū : vocifera-
 bitur, & clamabit : super inimicos suos con-
 fortabitur. * Tacui semper, filii, patiens fui,
 sicut parturiens loquar : dissipabo, & absor-
 bebo simul. * Desertos faciam montes, &
 colles, & omne gramen eorum exiccabo :
 & ponam flumina in insulas, & stagna are-
 faciam. * Et ducam cæcos in viam, quam
 nesciunt, & in semitis, quas ignorauerunt,
 ambulare eos faciam : ponam tenebras co-
 ram eis in lucem, & praua in recta : hæc
 verba feci eis, & non dereliqui eos. * Con-
 uersi sunt retrorsum : confundantur confu-
 sione qui confidunt in sculptili, qui dicunt
 eonflatili : Vos dii nostri. * Surdi audite,
 & cæci intuemini ad videndum. * Quis cæ-
 cus, nisi seruus meus ? & surdus, nisi ad quē
 nuncios meos misi ? quis cæcus, nisi qui ve-
 nundatus est ? & quis cæcus, nisi seruus
 Domini ? * Qui vides multa, nonne custo-
 dies ? qui apertas habes aures, nonne au-
 dies ? * Et Dominus voluit vt sanctificaret
 eum, & magnificaret legem, & extolleret
 * Ipse autem populus direptus, & vastatus :
 laqueus iuuenum omnes, & in domibus

carcerum absconditi sunt: facti sunt in rapinam, nec est qui eruat: in direptionem, nec est qui dicat: Redde.* Quis est in vobis qui audiat hoc, attendat & auscultet futura? *Quis dedit in direptionem Iacob, & Israel vastantibus? nonne Dominus ipse, cui peccauimus? Et noluerunt in vijs eius ambulare, & nō audierunt legem eius. *Et effudit super eum indignationem furoris sui, & forte bellum, & combussit eum in circuitu, & non cognouit: & succendit eum, & non intellexit.

C A P. XLIII.

ET nunc hæc dicit Dominus creans te Iacob, & formans te Israel: Noli timere, quia redemi te, & vocauit te nomine tuo: meus es tu. *Cum transieris per aquas, tecum ero, & flumina non operient te: cum ambulaueris in igne, non combureris, & flamma nō ardebit in te. *Quia ego Dominus Deus tuus sanctus Israel saluator tuus, dedi propitiationem tuam Ægyptū, Æthiopiam, & Saba pro te. *Ex quo honorabilis factus es in oculis meis, & gloriosus: ego dilexi te, & dabo homines pro te, & populos pro anima tua. *Noli timere, quia ego tecum sum: ab Oriente adducam semen tuum, & ab Occidente congregabo te. *Dicam Aquiloni: Da: & Austro: Noli prohibere: affer filios meos de lōginquo, & filias meas ab extremis terræ. *Et omnem, qui inuocat nomen meum, in gloriam meam, creauit eum, formaui eū, & feci eum. *Educ foras populum cæcum, & oculos habentē: surdum, & aures ei sunt. *Omnes gentes congregatæ sunt simul, & collectæ sunt tribus: quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire nos faciet? dent testes eorum, iustificentur, & audiant, & dicant: Vere. *Vos testes mei, dicit Dominus, & seruus meus, quē elegi: vt sciatis, & credatis mihi, & intelligatis quia ego ipse sum. Ante me non est formatus Deus, & post me non erit. *Ego sum, ego sum Dominus, & nō est absque me saluator. *Ego annunciaui, & saluaui: auditum feci, & non fuit in vobis

alienus: vos testes mei, dicit Dominus, & ego Deus. *Et ab initio ego ipse, & non est qui de manu mea eruat: operabor, & quis auertet illud? *Hæc dicit Dominus redemptor vester, sanctus Israel: Propter vos misi in Babylonem, & detraxi vinctes vniuersos, & Chaldeos in nauibus suis gloriantes.

*Ego Dominus sanctus vester, creans Israel rex vester. *Hæc dicit Dominus, qui dedit in mari viam, & in aquis torrentibus semitam. *Qui eduxit quadrigam & equum: agmen & robustum, simul obdormierunt, nec resurgent: contriti sunt quasi linum, & extincti sunt. *Ne memineritis priorum, & antiqua ne intueamini. *Ecce ego facio noua, & nunc orientur, vtique cognoscetis ea: ponam in deserto viā, & in inuio flumina.

*Glorificabit me bestia agri, dracones & struthiones: quia dedi in deserto aquas, flumina in inuio, vt darē potum populo meo, electo meo. *Populum istum formaui mihi, laudem meam narrabit. *Non me inuocasti Iacob, nec laborasti in me Israel. *Non obtulisti mihi arietem holocausti tui, & victimis tuis non glorificasti me: non te seruire feci in oblatione, nec laborem tibi præbui in thure. *Non emisti mihi argento calamum, & adipe victimarum tuarum non inebriasti me. Verumtamen seruire me fecisti in peccatis tuis, præbuiisti mihi laborem in iniquitatibus tuis. *Ego sum, ego sum ipse qui deleo iniquitates tuas propter me, & peccatorum tuorum nō recordabor. *Reduc me in memoriam, & iudicemur simul: narra si quid habes vt iustificeris. *Pater tuus primus peccauit, & interpretes tui præuaricati sunt in me. *Et contaminaui principes sanctos, dedi ad internecionem Iacob, & Israel in blasphemiam.

C A P. XLIII.

ET nunc audi Iacob serue meus, & Israel quem elegi: *Hæc dicit Dominus facies & formans te, ab vtero auxiliator tuus: noli timere serue meus Iacob, & rectissime, quem elegi. *Effundam enim aquas super sitiētem, & fluenta super aridam: effundam spiritum

spiritum meum super semen tuum, & benedictionem meam super stirpem tuam. * Et germinabunt inter herbas quasi salices iuxta præterfluentes aquas. * Ille dicet: Domini ego sum: & ille vocabit in nomine Iacob, & hic scribet manu sua: Domino: & in nomine Israel assimilabitur. * Hæc dicit Dominus rex Israel, & redemptor eius Dominus exercituum: Ego primus, & ego nouissimus, & absque me non est Deus. * Quis similis mei? vocet, & annunciet: & ordinem exponat mihi, ex quo constitui populum antiquum: ventura & quæ futura sunt annuncient eis. * Nolite timere, neque conturbemini: ex tunc audire te feci, & annunciaui: vos estis testes mei. numquid est Deus absque me, & formator, quem ego non nouesim? * Plasta idoli omnes nihil sunt, & amantissima eorum non proderunt eis. ipsi sunt testes eorum, quia non vident, neque intelligunt, ut confundantur. * Quis formauit Deum, & sculptile conflauit ad nihil utile? * Ecce omnes participes eius confundentur: fabri enim sunt ex hominibus: conuenient omnes, stabunt & pauebunt, & confundentur simul. * Faber ferrarius lima operatus est: in prunis, & in malleis formauit illud, & operatus est in brachio fortitudinis suæ: esuriet & deficiet, non bibit aquam, & lassescet. * Artifex lignarius extendit normam, formauit illud in runcina: fecit illud in angularibus, & in circino tornauit illud: & fecit imaginem viri quasi speciosum hominem habitantem in domo. * Succidit cedros, tulit ilicem, & quercum, quæ steterat inter ligna saltus: plantauit pinum, quam pluuia nutriuit. * Et facta est hominibus in focum: sumpsit ex eis, & calefactus est: & succedit, & coxit panes: de reliquo autem operatus est deum, & adorauit: fecit sculptile, & curuatus est ante illud. * Medium eius combussit igni, & de medio eius carnes comedit: coxit pulmentum, & saturatus est, & calefactus est, & dixit: Vah, calefactus sum, vidi focum. * Reliquum autem eius deum fecit & sculptile sibi: curuatur ante illud, & adoratur illud, & obsecrat, dicens:

18 Libera me, quia Deus meus es tu. * Nescierunt, neque intellexerunt: obliti enim sunt ne videant oculi eorum, & ne intelligant corde suo. * Non recogitant in mente sua, neque cognoscunt, neque sentiunt, ut dicant: Medietatem eius combussi igni, & coxi super carbones eius panes: coxi carnes & comedi, & de reliquo eius idolum faciam? ante truncum ligni procidam? * Pars eius cinis est: cor insipiens adorauit illud, & non liberabit animam suam, neque dicet: Forte mendacium est in dextera mea. 21 * Memento horum Iacob, & Israel, quoniam seruus meus es tu. formaui te, seruus meus es tu Israel, ne obliuiscaris mei: * Deleui ut nubem iniquitates tuas, & quasi nebulam peccata tua: reuertere ad me, quoniam redemi te. * Laudate cæli, quoniam misericordiam fecit Dominus: iubilate extrema terræ, resonate montes laudationem, saltus & omne lignum eius: quoniam redemit Dominus Iacob, & Israel gloriabitur. * Hæc dicit Dominus redemptor tuus, & formator tuus ex utero: Ego sum Dominus, faciens omnia, extendens cælos solus, stabiliens terram, & nullus mecum. * Irrita faciens signa diuinorum, & ariolos in furorem vertens. Conuertens sapientes retrorsum: & scientiam eorum stultam faciens. * Suscitans verbum serui sui, & consilium nunciorum suorum complens. Qui dico Ierusalem: Habitaberis; & ciuitatibus Iuda: Ædificabimini, & deserta eius suscitabo. * Qui dico profundo: Desolare, & flumina tua arefaciam. 28 * Qui dico Cyro: Pastor meus es, & omnem voluntatem meam complebis. Qui dico Ierusalem: Ædificaberis; & templo: Fundaberis.

C A P . X L V .

1 Hæc dicit Dominus christo meo Cyro, cuius apprehendi dexteram, ut subijciam ante faciem eius Gentes, & dorsa regum vertam, & aperiam coram eo ianuas, & portæ non cludentur. * Ego ante te ibo: & gloriosos terræ humiliabo: portas æreas conteram, & vectes ferreos confringam.

* Et dabo tibi thesauros absconditos, & ar-
 cana secretorum: vt scias quia ego Domi-
 nus, qui voco nomen tuum, Deus Israel.
 * Propter seruum meum Iacob, & Israel ele-
 ctum meum, & vocaui te nomine tuo: assi-
 milaui te, & non cognouisti me. * Ego Do-
 minus, & non est amplius: extra me non
 est Deus: accinxi te, & non cognouisti me:
 * Vt sciant hi, qui ab ortu solis, & qui ab oc-
 cidente, quoniam absque me non est: Ego
 Dominus, & non est alter, * formans lucem,
 & creans tenebras, faciens pacem, & creans
 malum: ego Dominus faciens omnia hæc.
 * Rorate cæli desuper, & nubes pluant iu-
 stum: aperiatur terra, & germinet saluato-
 rem: & iustitia oriatur simul: ego Domi-
 nus creauit eum. * Væ qui contradicit fido-
 ri suo, testa de familijs terræ: numquid dicet
 lutum figulo suo: Quid facis, & opus tuum
 absque manibus est? * Væ qui dicit patri:
 Quid generas? & mulieri: Quid parturis?
 * Hæc dicit Dominus sanctus Israel plastes
 eius: Ventura interrogate me, super filios
 meos, & super opus manuum mearum mā-
 date mihi. * Ego feci terram, & hominem
 super eam creauit ego: manus meæ teten-
 derunt cælos, & omni militiæ eorum mā-
 daui. * Ego suscitaui eum ad iustitiam, &
 omnes vias eius dirigam: ipse ædificabit
 ciuitatem meam, & captiuitatem meam di-
 mittet, non in pretio, neque in muneribus,
 dicit Dominus Deus exercituum. * Hæc di-
 cit Dominus: Labor Ægypti, & negotiatio
 Aethiopiæ, & Sabaim viri sublimes ad te
 transibunt, & tui erunt: Post te ambula-
 bunt, vincti manicis pergent: & te adora-
 bunt, teq. deprecabuntur: Tantum in te est
 Deus, & non est absque te Deus. * Vere tu
 es Deus absconditus, Deus Israel saluator.
 * Confusi sunt, & erubuerunt omnes: simul
 abierunt in confusionem fabricatores er-
 rorum. * Israel saluatus est in Domino sa-
 lute æterna: non confundemini, & non
 erubescetis vsque in sæculum sæculi. * Quia
 hæc dicit Dominus creans cælos, ipse Deus
 formans terram, & faciens eam, ipse plastes
 eius: non in vanum creauit eam: vt habi-

taretur, formauit eam. ego Dominus, &
 non est alius. * Non in abscondito locutus
 sum in loco terræ tenebroso: non dixi se-
 mini Iacob: Frustra quærite me. ego Do-
 minus loquens iustitiam, annuncians recta.
 * Congregamini, & venite, & accedite simul
 qui saluati estis ex Gentibus: nescierunt
 qui leuant lignum sculpturæ suæ, & rogant
 Deum non saluantem. * Annunciate, &
 venite, & consiliamini simul: quis auditum
 fecit hoc ab initio, ex tunc prædixit illud?
 numquid non ego Dominus, & non est
 vltra Deus absque me? Deus iustus, & sal-
 uans non est præter me. * Conuertimini ad
 me, & salui eritis omnes fines terræ: quia
 ego Deus, & non est alius. * In memetipso
 iuraui, egredietur de ore meo iustitiæ ver-
 bum, & non reuertetur: quia mihi curu-
 bitur omne genu, & iurabit omnis lingua.
 * Ergo in Domino, dicet, meæ sunt iusti-
 tiæ & imperium: ad eum venient, & con-
 fundentur omnes qui repugnant ei. * In
 Domino iustificabitur, & laudabitur omne
 semen Israel.

C A P. XLVI.

C O N F R A C T V S est Bel, contritus est
 Nabo: facta sunt simulachra eorū be-
 stijs & iumentis, onera vestra grati ponde-
 re vsque ad lassitudinem. * Contabuerunt,
 & contrita sunt simul: non potuerunt sal-
 uare portantem, & anima eorum in capti-
 uitatem ibit. * Audite me domus Iacob, &
 omne residuum domus Israel, qui portami-
 ni a meo vtero, qui gestamini a mea vulua.
 * Vsque ad senectam ego ipse, & vsque ad
 canos ego portabo: ego feci, & ego feram:
 ego portabo, & saluabo. * Cui assimilastis
 me, & adæquastis, & comparastis me, & fe-
 cistis similem? * Qui confertis aurum de sac-
 culo, & argentum statera ponderatis: con-
 ducentes aurificem, vt faciat deum: & pro-
 cidunt, & adorant. * Portant illum in hume-
 ris gestantes, & ponentes in loco suo: & sta-
 bit, ac de loco suo non mouebitur. sed &
 cum clamauerint ad eum, non audiet: de
 tribulatione non saluabit eos. * Mementote
 istud,

istud, & confundamini: redite præuaricatores ad cor. * Recordamini prioris sæculi, quoniam ego sum Deus, & non est ultra Deus, nec est similis mei: * Annuncians ab exordio nouissimum, & ab initio quæ necdum facta sunt, dicens: Consilium meum stabit, & omnis voluntas mea fiet: * Vocans ab Oriente auem, & de terra longinqua virum voluntatis meæ. & locutus sum, & adducam illud: creavi, & faciam illud. * Audite me duro corde, qui longe estis a iustitia. * Prope feci iustitiam meam, non elongabitur, & salus mea non morabitur. Dabo in Sion salutem, & in Israel gloriam meam.

C A P. XLVII.

DESCENDE, sede in puluere virgo filia Babylon, sede in terra: nō est solium filia Chaldæorum, quia ultra non vocaberis mollis & tenera. * Tolle molam, & mole farinam: denuda turpitudinem tuam, discooperi humerum, reuela crura, transi flumina. * Reuelabitur ignominia tua, & videbitur opprobrium tuum: ultionem capiam, & non resistet mihi homo. * Redemptor noster, Dominus exercituum nomen illius, sanctus Israel. * Sede tacens, & intra in te nebras filia Chaldæorum: quia non vocaberis ultra domina regnorum. * Iratus sum super populum meum, contaminaui hereditatem meā, & dedi eos in manu tua: non posuisti eis misericordias: super senem aggrauasti iugum tuum valde. * Et dixisti: In sempiternum ero domina: nō posuisti hæc super cor tuum, neque recordata es nouissimi tui. * Et nunc audi hæc delicata, & habitans confidenter, quæ dicis in corde tuo: Ego sum, & non est præter me amplius: nō sedebo vidua, & ignorabo sterilitatem. * Venient tibi duo hæc subito in die vna, sterilitas & viduitas. vniuersa venerunt super te, propter multitudinem maleficiorum tuorum, & propter duritiam incantatorum tuorum vehementem. * Et fiduciā habuisti in malitia tua, & dixisti: Non est qui videat me. sapientia tua & scientia tua hæc decipit te. Et dixisti in corde tuo: Ego sum, &

præter me non est altera. * Veniet super te malum, & nescies ortum eius: & irruet super te calamitas, quam nō poteris expiare: veniet super te repente miseria, quam nescies. * Sta cum incantatoribus tuis, & cum multitudine maleficiorum tuorum, in quibus laborasti ab adolescentia tua, si forte quid profit tibi, aut si possis fieri fortior. * Defecisti in multitudine consiliorum tuorum: stent, & saluent te augures cæli, qui contemplantur sidera, & supputabant menses, vt ex eis annuntiarent ventura tibi. * Ecce facti sunt quasi stipula, ignis combussit eos: non liberabunt animam suam de manu flammæ: non sunt prunæ, quibus calefiant, nec focus, vt sedeant ad eū. * Sic facta sunt tibi in quibuscūque laboraueras: negotiatores tui ab adolescentia tua, vnusquisque in via sua errauerunt: non est qui saluet te.

C A P. XLVIII.

AVDITE hæc domus Iacob, qui vocamini nomine Israel, & de aquis Iudæ existis, qui iuratis in nomine Domini, & Dei Israel recordamini non in veritate, neque in iustitia. * De ciuitate enim sancta vocati sunt, & super Deum Israel constabillati sunt: Dominus exercituum nomen eius. * Priora ex tunc annunciaui, & ex ore meo exierunt, & audita feci ea: repete operatus sum, & venerunt. * Sciui enim quia durus es tu, & neruus ferreus ceruix tua, & frons tua ærea. * Prædixi tibi ex tunc: antequam veniret indicaui tibi, ne forte diceres: Idola mea fecerunt hæc, & sculptilia mea, & confatilia mandauerunt ista. * Quæ audisti, vide omnia: vos autem num annunciastis? Audita feci tibi noua ex tunc, & cōseruata sunt quæ nescis: nunc creata sunt, & non ex tunc: & ante diem, & non audisti ea, ne forte dicas: Ecce ego cognoui ea. * Neque audisti, neque cognouisti, neque ex tunc aperta est auris tua: scio enim quia præuaricans præuaricaberis, & transgressorem ex vtero vocaui te. * Propter nomen meū longe faciam furorem meum: & laude meā infrenabo te, ne intereas. * Ecce excoxi te, sed

sed non quasi argentum, elegi te in camino paupertatis. * Propter me, propter me faciam, ut non blasphemem: & gloriam meam alteri non dabo. * Audi me Iacob, & Israel quem ego voco: ego ipse, ego primus, & ego nouissimus. * Manus quoque mea fundauit terram, & dextera mea mensa est celos: ego vocabo eos, & stabunt simul. * Congregamini omnes vos, & audite: quis de eis annunciauit hæc? Dominus dilexit eum, faciet voluntatem suam in Babylone, & brachium suum in Chaldaeis. * Ego ego locutus sum, & vocaui eum: adduxi eum, & directæ est via eius. * Accedite ad me, & audite hoc: non a principio in abscondito locutus sum: ex tempore antequam fieret, ibi eram: & nunc Dominus Deus misit me, & spiritus eius. * Hæc dicit Dominus redemptor tuus sanctus Israel: Ego Dominus Deus tuus docens te utilia, gubernans te in via, qua ambulas. * Utinam attendisses mandata mea: facta fuisset sicut flumen pax tua, & iustitia tua sicut gurgites maris. * & fuisset quasi arena semen tuum, & stirps vteri tui ut lapilli eius: non interisset, & non fuisset attritum nomen eius a facie mea. * Egredimini de Babylone, fugite a Chaldaeis, in voce exultationis annunciate: auditum facite hoc, & efferte illud usque ad extrema terræ. Dicite: Redemit Dominus seruum suum Iacob. * Non sitierunt in deserto, cum educeret eos: aquam de petra produxit eis, & scidit petram, & fluxerunt aquæ. * Non est pax impijs, dicit Dominus.

C A P. XLIX.

AUDITE insula, & attendite populi de longe: Dominus ab utero vocauit me, de ventre matris meae recordatus est nominis mei. * Et posuit os meum quasi gladium acutum: in umbra manus suae protexit me, & posuit me sicut sagittam electam: in pharetra sua abscondit me. * Et dixit mihi: Seruus meus es tu Israel, quia in te gloriabor. * Et ego dixi: In vacuum laboraui, sine causa, & vane fortitudinem meam consumpsi: ergo iudicium meum cum Domino,

& opus meum cum Deo meo. * Et nunc dicit Dominus, formans me ex utero seruus tibi, ut reducam Iacob ad eum, & Israel non congregabitur: & glorificatus sum in oculis Domini, & Deus meus factus est fortitudo mea. * Et dixit: Parum est ut sis mihi seruus ad suscitandas tribus Iacob, & facies Israel conuertendas: Ecce dedi te in lucem Gentium, ut sis salus mea usque ad extremum terræ. * Hæc dicit Dominus redemptor Israel, sanctus eius, ad contemptibilem animam, ad abominatam gentem, ad seruum dominorum: Reges videbunt, & consurgent principes, & adorabunt propter Dominum, quia fidelis est, & sanctum Israel qui elegit te. * Hæc dicit Dominus: In tempore placito exaudiui te, & in die salutis auxiliatus sum tui: & seruaui te, & dedi te in fœdus populi, ut suscitares terram, & possideres hereditates dissipatas: * ut diceres his, qui vincti sunt: Exite: & his, qui in tenebris: Reuelamini. Super vias pascentur, & in omnibus planis pascua eorum. * Non esurient, neque sitient, & non percutiet eos æstus & sol: quia miserator eorum reget eos, & ad fontes aquarum potabit eos. * Et ponam omnes montes meos in viam, & semitæ meae exaltabuntur. * Ecce isti de longe venient, & ecce illi ab Aquilone & mari, & isti de terra australi. * Laudate cæli, & exulta terra, iubilare montes laudem: quia consolatus est Dominus populum suum, & pauperum suorum miserebitur. * Et dixit Sion: Dereliquit me Dominus, & Dominus oblitus est mei. * Numquid obliuisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio vteri sui? & si illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui. * Ecce in manibus meis descripsi te: muri tui coram oculis meis semper. * Venerunt structores tui: destruentes te, & dissipantes a te exhibuit. * Leua in circuitu oculos tuos, & vide, omnes isti congregati sunt, venerunt tibi: viuo ego, dicit Dominus, quia omnibus his velut ornamento vestieris, & circumdabis tibi eos quasi sponsa. * Quia deserta tua, & solitudines tuæ, & terra ruinæ tuæ nunc angusta erunt præ habitatoribus

ribus, & longe fugabuntur qui absorbebāt te. * Adhuc dicent in auribus tuis filij sterilitatis tuæ: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi vt habitem. * Et dices in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & nō pariens, transmigrata, & captiua: & istos quis enutriuit? ego destituta & sola: & isti vbi erant? * Hæc dicit Dominus Deus: Ecce leuabo ad Gentes manum meam, & ad populos exaltabo signum meum. Et afferent filios tuos in vlnis, & filias tuas super humeros portabunt. * Et erunt reges nutritij tui, & reginæ nutrices tuæ: vultu in terram demisso adorabunt te, & puluerem pedum tuorum lingent. Et scies quia ego Dominus, super quo nō confundentur qui expectant eum. * Numquid tolletur a forti præda? aut quod captum fuerit a robusto, saluum esse poterit? * Quia hæc dicit Dominus: Equidem, & captiuitas a forti tolletur: & quod ablatū fuerit a robusto, saluabitur. Eos vero, qui iudicauerunt te, ego iudicabo, & filios tuos ego saluabo. * Et cibabo hostes tuos carnibus suis: & quasi musto, sanguine suo inebriabuntur: & sciet omnis caro, quia ego Dominus saluans te, & redemptor tuus fortis Iacob.

C A P. I.

HÆc dicit Dominus: Quis est hic liber repudij matris vestræ, quo dimisi eam? aut quis est creditor meus, cui vendidi vos? ecce in iniquitatibus vestris venditi estis, & in sceleribus vestris dimisi matrem vestrā. * Quia veni, & non erat vir: vocaui, & non erat qui audiret. numquid abbreviata & paruula facta est manus mea, vt nō possim redimere? aut non est in me virtus ad liberandum? Ecce in increpatione mea desertum faciam mare, ponam flumina in siccum: putrescent pisces sine aqua, & morientur in siti. * Induam cælos tenebris, & saccum ponam operimentum eorum. * Dominus dedit mihi linguam eruditā vt sciam sustentare eum, qui lassus est verbo: erigit mane, mane erigit mihi aurem, vt audiam quasi magistrum. * Dominus Deus

aperuit mihi aurem, ego autem nō contradico: retrorsum non abij. * Corpus meum dedi percutientibus, & genas meas vellentibus: faciem meam nō auerti ab increpantibus, & conspuentibus in me. * Dominus Deus auxiliator meus, ideo non sum confusus: ideo posui faciem meam vt petram, durissimam, & scio quoniam non confundar. * Iuxta est qui iustificat me, quis contradicet mihi? stemus simul, quis est aduersarius meus? accedat ad me. * Ecce Dominus Deus auxiliator meus: quis est qui cōdemnet me? Ecce omnes quasi vestimentū conterentur, tinea comedet eos. * Quis ex vobis timens Dominum, audiens vocē serui sui? qui ambulauit in tenebris, & non est lumen ei, speret in nomine Domini, & innitatur super Deum suum. * Ecce vos omnes accendentes ignem accincti flammis, ambulate in lumine ignis vestri, & in flammis, quas succendistis: de manu mea factū est hoc vobis, in doloribus dormietis.

C A P. II.

AVDITE me qui sequimini quod iustum est, & quæritis Dominum: attendite ad petram vnde excisi estis, & ad cauernam laci, de qua præcisi estis. * Attendite ad Abraham patrem vestrum, & ad Sarā, quæ peperit vos: quia vnum vocaui eum, & benedixi ei, & multiplicaui eum. * Consolabitur ergo Dominus Sion, & consolabitur omnes ruinas eius: & ponet desertum eius quasi delicias, & solitudinē eius quasi hortum Domini. Gaudium & lætitia inuenietur in ea, gratiarum actio, & vox laudis. * Attendite ad me popule meus, & tribus mea me audite: quia lex a me exiet, & iudicium meum in lucem populorū re- quiescet. * Prope est iustus meus, egressus est saluator meus, & brachia mea populos iudicabunt: me insulæ expectabūt, & brachium meum sustinebunt. * Leuate in cælum oculos vestros, & videte sub terra deorsum: quia cæli sicut fumus liquefcent, & terra sicut vestimentum atteretur, & habitatores eius sicut hæc interibunt: Salus autem mea in

mea in sempiternum erit, & iustitia mea nō deficiet. * Audite me qui scitis iustum, populus meus lex mea in corde eorum: nolite timere opprobrium hominū, & blasphemias eorum ne metuatis. * Sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis: & sicut lanam, sic deuorabit eos tinea: Salus autem mea in sempiternum erit, & iustitia mea in generationes generationum.

* Confurge, confurge, induere fortitudinem brachium Domini: confurge sicut in diebus antiquis, in generationibus sæculorum. Numquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem?

* Numquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehemētis: qui posuisti profundum maris viam, vt transirent liberati?

* Et nunc qui redempti sunt a Domino, reuertentur, & venient in Sion laudantes, & lætitia sempiterna super capita eorum, gaudium & lætitiā tenebunt, fugiet dolor & gemitus. * Ego, ego ipse consolabor vos: quis tu vt timeres ab homine mortali, & a filio hominis, qui quasi scētum ita arescet? * Et oblitus es Domini factoris tui, qui tendit cælos, & fundauit terram: & formidasti iugiter tota die a facie furoris eius, qui te tribulabat, & parauerat ad perendum: vbi nunc est furor tribulantis? * Cito veniet gradiens ad aperiendum, & non interficiet vsque ad internecionem, nec deficiet panis eius. * Ego autem sum Dominus Deus tuus, qui conturbo mare, & intumescunt fluctus eius: Dominus exercituum nomen meum. * Posui verba mea in ore tuo, & in ymbra manus meæ protexi te, vt plan-tes cælos, & fundes terrā: & dicas ad Sion: Populus meus es tu. * Eleuare, eleuare, confurge Ierusalem, quæ bibisti de manu Domini calicem iræ eius: vsque ad fundum calicis soporis bibisti, & potasti vsque ad fæces. * Non est qui sustētet eam ex omnibus filiis, quos genuit: & non est qui apprehendat manū eius ex omnibus filiis, quos enutrit. * Duo sunt quæ occurrerunt tibi: quis contristabitur super te? vastitas, & contritio, & fames, & gladius, quis cōsolabitur te?

10 * Filij tui proiecti sunt, dormierunt in capite omnium viarum, sicut oryx illaqueatus: pleni indignatione Domini, increpatione Dei tui. * Idcirco audi hoc paupercula, & ebria non a vino. * Hæc dicit dominator tuus Dominus, & Deus tuus, qui pugnabit pro populo suo: Ecce tuli de manu tua calicem soporis, fundum calicis indignationis meæ, non adijcies vt bibas illum vltra. * Et ponam illum in manu eorum, qui te humiliauerunt, & dixerunt animæ tuæ: Incurare, vt transeamus: & posuisti vt terram corpus tuum, & quasi viam transeuntibus.

C A P. L I I.

1 * **C**ONSURGE, confurge, induere fortitudine tua Sion, induere vestimentis gloriæ tuæ Ierusalem ciuitas sancti: quia non adijciet vltra vt pertranseat per te in-
2 circumcissus & immundus. * Excutere de puluere, confurge, sede Ierusalem: solue
3 vincula colli tui captiua filia Sion. * Quia hæc dicit Dominus: Gratis venūdati estis,
4 & sine argento redimemini. * Quia hæc dicit Dominus Deus: In Ægyptum descendit populus meus in principio vt colonus esset ibi: & Assur absque vlla causa calum-
5 niatus est eū. * Et nūquid mihi est hic, dicit Dominus, quoniam ablatus est populus meus gratis? Dominatores eius inique agunt, dicit Dominus, & iugiter tota die nomen meum blasphematur. * Propter hoc
6 sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar, ecce ad-
7 sum. * Quam pulchri super montes pedes annunciantis & prædicantis pacem: annunciantis bonum, prædicantis salutem,
8 dicentis Sion: Regnabit Deus tuus! * Vox speculatorum tuorum: leuauerunt vocem, simul laudabunt: quia oculo ad oculum videbunt cum conuerterit Dominus Sion.
9 * Gaudete, & laudate simul deserta Ierusalem: quia consolatus est Dominus populum suum, redemit Ierusalem. * Parauit Dominus brachium sanctum suum in oculis omnium Gentium: & videbunt omnes
10 fines terræ salutare Dei nostri. * Recedite, rece-

recedite, exite inde, pollutum nolite tangere : exite de medio eius, mundamini qui fertis vasa Domini. * Quoniam non in tumultu exhibitis, nec in fuga properabitis : præcedet enim vos Dominus, & congregabit vos Deus Israel. * Ecce intelliget seruus meus, exaltabitur, & eleuabitur, & sublimis erit valde. * Sicut obstupuerunt super te multi, sic inglorius erit inter viros aspectus eius, & forma eius inter filios hominum. * Ille asperget gentes multas, super ipsum continebunt reges os suum : quia quibus non est narratum de eo, viderunt : & qui non audierunt, contemplati sunt.

CAP. LIII.

QUIS credidit auditui nostro ? & brachium Domini cui reuelatum est ? * Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti : non est species ei, neque decor : & vidimus eum, & non erat aspectus, & desiderauimus eum : * Despectum, & nouissimum virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem : & quasi absconditus vultus eius & despectus, vnde nec reputauimus eum. * Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit : & nos putauimus eum quasi leprosum, & percussum a Deo & humiliatum. * Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra : disciplina pacis nostræ super eum, & liuore eius sanati sumus. * Omnes nos quasi oves errauimus, vnusquisque in viam suam declinavit : & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. * Oblatus est quia ipse voluit, & non aperuit os suum : sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. * De angustia, & de iudicio sublatus est : generationem eius quis enarrabit ? quia abscissus est de terra viuentium : propter scelus populi mei percussus est. * Et dabit impios pro sepultura, & diuitem pro morte sua : eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius. * Et Dominus voluit coterere eum in infirmitate :

si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longæuum, & voluntas Domini in manu eius dirigetur. * Pro eo quod laborauit anima eius, videbit & saturabitur : in scientia sua iustificabit ipse iustus seruus meus multos, & iniquitates eorum ipse portabit. * Ideo dispertiam ei plurimos : & fortium diuidet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est : & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogauit.

CAP. LIV.

LAVDA sterilis quæ non parit : decanta laudem, & hinni quæ non pariebas : quoniam multi filij desertæ magis quam eius, quæ habet virum, dicit Dominus. * Dilata locum tentorii tui, & pelles tabernaculorum tuorum extende, ne parcas : longos fac funiculos tuos, & clauos tuos consolida. * Ad dexteram enim, & ad læuam penetraabis : & semen tuum Gentes hereditabit, & ciuitates desertas inhabitabit. * Noli timere quia non confundéris, neque erubescas : non enim te pudebit, quia cōfusionis adolescentiæ tuæ obliuiscéris, & opprobrij viduitatis tuæ non recordaberis amplius. * Quia dominabitur tui qui fecit te, Dominus exercituum nomen eius : & redemptor tuus sanctus Israel, Deus omnis terræ vocabitur. * Quia vt mulierem derelictam & mœrentem spiritu vocauit te Dominus, & vxorem ab adolescentia abiectam, dixit Deus tuus. * Ad punctum in modico dereliqui te, & in miserationibus magnis congregabo te. * In momento indignationis abscondi faciem meam parumper a te, & in misericordia sempiterna misertus sum tui : dixit redemptor tuus Dominus. * Sicut in diebus Noe istud mihi est, cui iuraui ne inducere aquas Noe vltra supra terram : sic iuraui vt non irascar tibi, & non increpem te. * Mōtes enim commouebuntur, & cōlles contremiscent : misericordia autem mea non recedet a te, & fœdus pacis meæ non mouebitur : dixit miserator tuus Dominus. * Pau-percula tempestate conuulsa, absque vlla consola-

consolatione. Ecce ego sternam per ordinem lapides tuos, & fundabo te in sapphiris,* & ponam iaspidē propugnacula tua : 11
& portas tuas in lapides sculptos, & omnes terminos tuos in lapides desiderabiles :
*Vniuersos filios tuos doctos a Domino: & 12
multitudinē pacis filiis tuis : * Et in iustitia 14
fundaberis : recede procul a calūnia, quia non timebis : & a pauore, quia non appropinquabit tibi. * Ecce accola veniet, qui nō 15
erat tecum, aduena quondam tuus adiungetur tibi. * Ecce ego creauī fabrum sufflā- 16
tem in igne prunas, & proferentem vas in opus suum, & ego creauī interfectorem ad disperdendum. * Omne vas, quod fictum est 17
contra te, non dirigetur : & omnem linguā resistentem tibi in iudicio, iudicabis. Hæc est hereditas seruorum Domini, & iustitia eorum apud me, dicit Dominus.

C A P. L V.

OMNES sitientes venite ad aquas : & qui 1
non habetis argentū, properate, emite, & comedite : venite, emite absque argento, & absque vlla commutatione vinum & lac.
* Quare appenditis argentum non in panibus, & laborem vestrum non in saturitate ? Audite audientes me, & comedite bonū, & delectabitur in crassitudine anima vestra.
* Inclinate aurem vestram, & venite ad me : 3
audite, & viuet anima vestra, & feriā vobiscum pactum sempiternum, misericordias David fideles. * Ecce testem populis dedi 4
eum, ducem ac præceptorē Gentibus. * Ecce gentē, quam nesciebas, vocabis : & Gentes, quæ te nō cognouerunt, ad te current propter Dominum Deum tuum, & sanctum Israel, quia glorificauit te. * Quærite Dominū, 6
dum inueniri potest : inuocate eum, dum prope est. * Derelinquat impius viam suam, 7
& vir iniquus cogitationes suas, & reuertatur ad Dominum, & miserebitur eius, & ad Deum nostrum : quoniā multus est ad ignoscendum. * Non enim cogitationes meæ, 8
cogitationes vestræ : neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dominus. * Quia sicut exaltantur 9
cæli a terra, sic exaltatæ sunt viæ meæ a vijs

vestris, & cogitationes meæ a cogitationibus vestris. * Et quomodo descendit imber, & nix de cælo, & illuc ultra nō reuertitur, sed inebriat terram, & infundit eam, & germinare eam facit, & dat semen ferenti, & 10
panem comedēti : * Sic erit verbum meum, quod egredietur de ore meo : non reuertetur ad me vacuum, sed faciet quæcumque volui, & prosperabitur in his, ad quæ misi illud. * Quia in lætitia egrediemini, & in pace deducemini : montes & colles cantabūt coram vobis laudem, & omnia ligna regionis plaudent manu. * Pro saliuca ascendet abies, & pro vrtica crescet myrtus : & erit Dominus nominatus in signum æternum, quod non auferetur.

C A P. L V I.

HÆC dicit Dominus : Custodite iudicium, & facite iustitiam : quia iuxta est salus mea vt veniat, & iustitia mea vt reueletur. * Beatus vir, qui facit hoc, & filius hominis, qui apprehendet istud : custodiens sabbatum ne polluat illud, custodiens manus suas ne faciat omne malum. * Et non dicat filius aduena, qui adhæret Domino, dicens : Separatione diuidet me Dominus a populo suo : Et nō dicat Eunuchus : Ecce ego lignum aridum. * Quia hæc dicit Dominus Eunuchis : Qui custodierint sabbata mea, & elegerint quæ ego volui, & tenuerint fœdus meū : * Dabo eis in domo mea, & in muris meis locum, & nomen melius a filiis & filiabus : nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit. * Et filios aduena, qui adhærent Domino, vt colant eum, & diligant nomen eius, vt sint ei in seruos : omnem custodiētē sabbatum ne polluat illud, & tenentē fœdus meum : * Adducam eos in montem sanctum meum, & lætificabo eos in domo orationis meæ : holocausta eorum, & victimæ eorum placebunt mihi super altari meo : quia domus mea domus orationis vocabitur cūctis populis.
* Ait Dominus Deus, qui congregat dispersos Israel : Adhuc congregabo ad eum cōgregatos eius. * Omnes bestię agri venite ad deo-

ad deuorandum, vniuersæ bestiæ saltus.
 "Speculatores eius cæci omnes, nescierunt
 vniuersi: canes muti non valentes latrare,
 videntes vana, dormientes, & amantes som-
 nia. "Et canes impudentissimi nescierunt sa-
 turitatem: ipsi pastores ignorauerunt intel-
 ligentiam: omnes in viam suam declinaue-
 runt, vnusquisque ad auaritiam suā a sum-
 mo vsque ad nouissimum. "Venite, suma-
 mus vinum, & impleamur ebrietate: & erit
 sicut hodie, sic & cras, & multo amplius.

C A P. LVII.

IVS TVS perit, & non est qui recogitet in
 corde suo: & viri misericordiæ colligun-
 tur, quia non est qui intelligat, a facie enim
 malitiæ collectus est iustus. "Veniat pax,
 requiescat in cubili suo qui ambulauit in
 directione sua. "Vos autem accedite huc fi-
 lij auguratricis: semen adulteri, & fornica-
 riæ. "Super quem lusistis? super quem dila-
 tatis os, & eiecistis linguam? numquid non
 vos filij scelesti, semen mendax? "qui conso-
 lamini in dijs subter omne lignum frondo-
 sum, immolantes paruulos in torrentibus,
 subter eminentes petras? "In partibus tor-
 rentis pars tua, hæc est fors tua: & ipsis ef-
 fudisti libamen, obtulisti sacrificium. num-
 quid super his non indignabor? "Super
 mōtem excelsum & sublimem posuisti cu-
 bile tuum, & illuc ascendisti vt immolares
 hostias. "Et post ostium, & retro postem
 posuisti memoriale tuū: quia iuxta me dis-
 cooperuisti, & suscepisti adulterum: dila-
 tisti cubile tuum, & pepigisti cum eis fœdus:
 dilexisti stratum eorum manu aperta. "Et
 ornasti te regi vnguento, & multiplicasti
 pigmenta tua. Misisti legatos tuos procul,
 & humiliata es vsque ad inferos. "In multi-
 tudine viæ tuæ laborasti: nō dixisti: Quie-
 scam: vitā manus tuæ inuenisti, propterea
 non rogasti. "Pro quo sollicita timuisti, quia
 mentita es, & mei non es recordata, neque
 cogitasti in corde tuo? quia ego tacens, &
 quasi nō viciens, & mei oblita es. "Ego an-
 nunciabo iustitiam tuam, & opera tua non
 proderunt tibi. "Cum clamaueris, liberent

te congregati tui, & omnes eos auferet vē-
 tus, tollet aura: Qui autem fiduciam habet
 mei, hereditabit terram, & possidebit mon-
 tem sanctum meū. "Et dicam: Viam facite,
 præbete iter, declinate de semita, auferte of-
 fendicula de via populi mei. "Quia hæc di-
 cit Excelsus, & sublimis habitans æternita-
 tem: & sanctum nomen eius in excelsis &
 in sancto habitans, & cū contrito & humili
 spiritu: vt viuificet spiritum humilium, & vi-
 uificet cor contritorum. "Non enim in sem-
 piternum litigabo, neque vsque ad finem
 irascar: quia spiritus a facie mea egredie-
 tur, & flatus ego faciam. "Propter iniquita-
 tem auaritiæ eius iratus sum, & percussi eū:
 abscondi a te faciem meam, & indignatus
 sum: & abiit vagus in via cordis sui. "Vias
 eius vidi, & sanaui eum, & reduxi eum, &
 reddidi consolationes ipsi, & lugētibus eius.
 "Creauī fructum labiorum pacem, pacem
 ei, qui longe est, & qui prope, dixit Domi-
 nus, & sanaui eū. "Impij autem quasi mare
 feruens, quod quiescere nō potest, & redun-
 dant fluctus eius in cōculcationē & laram.
 "Non est pax impijs, dicit Dominus Deus.

C A P. LVIII.

CLAMA, ne cesses, quasi tuba exalta vo-
 cem tuam, & annuncia populo meo
 scelera eorum, & domui Iacob peccata eo-
 rum. "Me etenim de die in diem quærun-
 t, & scire vias meas volunt: quasi gens, quæ
 iustitiam fecerit, & iudicium Dei sui non
 dereliquerit: rogant me iudicia iustitiæ:
 appropinquare Deo volunt. "Quare iei-
 nauimus, & non aspexisti: humiliauimus
 animas nostras, & nescisti? Ecce in die ie-
 iunij vestri inuenitur voluntas vestra, & om-
 nes debitores vestros repetitis. "Ecce ad li-
 tes & contentiones ieiunatis, & percutitis
 pugno impie. Nolite ieiunare sicut vsque
 ad hanc diē, vt audiat in excelsis clamor
 vester. "Numquid tale est ieiunium, quod
 elegi, per diem affligere hominem animam
 suam? numquid contorquere quasi circu-
 lum caput suum, & saccum & cinerem ster-
 nere? numquid istud vocabis ieiunium, &

diem acceptabilem Domino? *Nonne hoc
est magis ieiunium, quod elegi? dissolue
colligationes impietatis, solue fasciculos
deprimentes; dimitte eos, qui cōfracti sunt,
liberos, & omne onus dirumpe. *Frange
esurienti panem tuum, & egenos, vagosq.
induc in domum tuam: cum videris nu-
dum, operi eum, & carnem tuam ne despe-
xeris. *Tunc erumpet quasi mane lumen
tuum, & sanitas tua citius orietur, & anteibit
faciem tuam iustitia tua, & gloria Domini
colliget te. *Tunc inuocabis, & Dominus
exaudiet: clamabis, & dicet: Ecce adsum.
si abstuleris de medio tui catenā, & desieris
extendere digitum, & loqui quod nō pro-
dest. *Cum effuderis esurienti animā tuam,
& animam afflictam repleueris, orietur in
tenebris lux tua, & tenebræ tuæ erunt sicut
meridies. *Et requiem tibi dabit Dominus
semper, & implebit splendoribus animam
tuam, & ossa tua liberabit, & eris quasi hor-
tus irriguus, & sicut fons aquarum, cuius
non deficient aquæ. *Et ædificabuntur in
te deferta sæculorum: fundamenta gene-
rationis & generationis suscitabis: & voca-
beris ædificator sepium, auertens semitas
in quietem. *Si auerteris a sabbato pedem
tuum, facere voluntatem tuam in die san-
cto meo, & vocaueris sabbatum delicatū,
& sanctum Domini gloriosum, & glorifica-
ueris eum dum non facis vias tuas, & non
inuenitur voluntas tua, vt loquaris sermo-
nem. *Tunc delectaberis super Domino,
& sustollam te super altitudines terræ, &
cibabo te hereditate Iacob patris tui. os
enim Domini locutum est.

C A P . L I X .

ECCE non est abbreviata manus Do-
mini vt saluare nequeat, neque aggra-
uata est auris eius vt non exaudiat: *Sed
iniquitates vestræ diuiserunt inter vos &
Deum vestrum, & peccata vestra abscon-
derunt faciem eius a vobis ne exaudiret.
*Manus enim vestræ pollutæ sunt sangui-
ne, & digiti vestri iniquitate: labia vestra
locuta sunt mendacium, & lingua vestra

iniquitatem fatū: *Non est qui inuocet
iustitiam, neque est qui iudicet vere: sed
confidunt in nihilo, & loquuntur vanita-
tes: conceperunt laborem, & pepererunt
iniquitatem. *Oua aspidum ruperunt, &
telas aranæ texuerunt: qui comederit de
ouis eorum, morietur: & quod confotum
est, erumpet in regulum. *Telæ eorum nō
erunt in vestimentum, neque operientur
operibus suis: opera eorum opera inutilia,
& opus iniquitatis in manibus eorum. *Pe-
des eorum ad malum currunt, & festinant
vt effundant sanguinem innocentem: co-
gitationes eorum cogitationes inutiles: va-
stas & contritio in vijs eorum. *Viam pa-
cis nescierunt, & non est iudicium in gres-
sibus eorum: semitæ eorum incuruatæ sūt
eis: omnis qui calcet in eis, ignorat pacem.
*Propter hoc elongatum est iudicium a no-
bis, & non apprehendet nos iustitia: expe-
ctauimus lucem, & ecce tenebræ: splendo-
rem, & in tenebris ambulauimus. *Palpa-
uimus sicut cæci parietem, & quasi absque
oculis attrectauimus: impegimus meridiē
quasi in tenebris, in caliginosis quasi mor-
tui. *Rugiemus quasi vrsi omnes, & quasi
columbæ meditantes gememus: expecta-
uimus iudicium, & non est: salutem, &
elongata est a nobis. *Multiplicatæ sunt
enim iniquitates nostræ coram te, & pec-
cata nostra responderunt nobis: quia sce-
lera nostra nobiscum, & iniquitates nostras
cognouimus, *peccare & mentiri contra
Dominum: & auersi sumus ne iremus post
tergum Dei nostri, vt loqueremur calum-
niam & transgressionem: concepimus, &
locuti sumus de corde verba mendacij.
*Et conuersum est retrorsum iudicium,
& iustitia longe stetit: quia corruit in pla-
tea veritas, & æquitas non potuit ingredi.
*Et facta est veritas in obliuionem: & qui
recessit a malo, prædæ paruit: & vidit
Dominus, & malum apparuit in oculis ei-
us, quia non est iudicium. *& vidit quia
non est vir: & aporiatu est, quia non est
qui occurrat: & saluauit sibi brachium
suum, & iustitia eius ipsa confirmauit eum,

Indutus

*Indutus est iustitia vt lorica, & galea salutis
in capite eius: indutus est vestimentis vltio-
nis, & opertus est quasi pallio zeli. * Sicut
ad vindictam quasi ad retributionem indi-
gnationis hostibus suis, & vicissitudinem
inimicis suis: insulis vicem reddet. * Et ti-
mebunt qui ab Occidente, nomen Domi-
ni: & qui ab ortu solis, gloriam eius: cum
venerit quasi fluuius violentus, quem spiri-
tus Domini cogit: * & venerit Sion redem-
ptor, & eis, qui redeunt ab iniquitate in Ia-
cob, dicit Dominus. * Hoc fœdus meum
cum eis, dicit Dominus: Spiritus meus, qui
est in te, & verba mea, quæ posui in ore tuo,
non recedent de ore tuo, & de ore seminis
tui, & de ore seminis seminis tui, dicit Do-
minus, amodo & vsque in sempiternum.

C A P. I X.

SVRGE illuminare Ierusalem: quia ve-
nit lumen tuum, & gloria Domini su-
per te orta est. * Quia ecce tenebræ operiet
terram, & caligo populos: super te autem
orietur Dominus, & gloria eius in te vide-
bitur. * Et ambulabunt Gentes in lumine
tuo, & reges in splendore ortus tui. * Leua
in circuitu oculos tuos, & vide: omnes isti
congregati sunt, venerunt tibi: filij tui de
longe venient, & filia tuæ de latere surgēt.
* Tunc videbis, & afflues, mirabitur & dila-
tabitur cor tuū quando conuersa fuerit ad
te multitudo maris, fortitudo Gentium ve-
nerit tibi: * Inundatio camelorum operiet
te, dromedarij Madian & Ephā: omnes de
Saba venient, aurum & thus deferentes, &
laudem Domino annunciantes. * Omne
pecus Cedar cōgregabitur tibi, arietes Na-
baioth ministrabunt tibi: offerentur super
placabili altari meo, & domum maiestatis
meæ glorificabo. * Qui sunt isti, qui vt nu-
bes volant, & quasi columbæ ad fenestras
suas? * Me enim insulæ expectant, & naues
maris in principio vt adducam filios tuos
de longe: argentum eorum, & aurum eo-
rum cum eis nomini Domini Dei tui, &
sancto Israel, quia glorificauit te. * Et ædi-
ficabunt filij peregrinorum muros tuos, &

reges eorum ministrabunt tibi: in indigna-
tione enim mea percussi te: & in reconci-
liatione mea misertus sum tui. * Et aperien-
tur portæ tuæ iugiter: die ac nocte nō clau-
dentur, vt afferatur ad te fortitudo Gentium,
& reges earum adducantur. * Gens enim
& regnum, quod non seruerit tibi, peribit:
& Gentes solitudine vastabuntur. * Gloria
Libani ad te veniet, abies & buxus, & pi-
nus simul ad ornandum locum sanctifica-
tionis meæ, & locum pedum meorum glo-
rificabo. * Et veniēt ad te curui filij eorum,
qui humiliauerunt te, & adorabunt vesti-
gia pedum tuorum omnes, qui detrahebāt
tibi, & vocabūt te Ciuitatem Domini, Sion
sancti Israel. * Pro eo quod fuisti derelicta,
& odio habita, & non erat qui per te transi-
ret, ponam te in superbiam sæculorū, gau-
dium in generationem & generationem:
* & suges lac Gentium, & mamilla regum
lactaberis: & scies quia ego Dominus sal-
uans te, & redēptor tuus fortis Iacob. * Pro
ære afferam aurum, & pro ferro afferam ar-
gentum: & pro lignis æs, & pro lapidibus
ferrum: & ponam visitationem tuam pacē,
& præpositos tuos iustitiam. * Non audie-
tur ultra iniquitas in terra tua, vastitas &
contritio in terminis tuis, & occupabit sa-
lus muros tuos, & portas tuas laudatio.
* Non erit tibi amplius sol ad lucendū per
diem, nec splendor lunæ illuminabit te: sed
erit tibi Dominus in lucem sempiternam,
& Deus tuus in gloriam tuam. * Non oc-
cidet ultra sol tuus, & luna tua non minue-
tur: quia erit tibi Dominus in lucem sem-
piternam, & complebuntur dies luctus tui.
* Populus autem tuus omnes iusti, in perpe-
tuum hereditabunt terram, germen plan-
tationis meæ, opus manus meæ ad glorifi-
candum. * Minimus erit in mille, & paru-
lus in gentem fortissimam: ego Dominus
in tempore eius subito faciam istud.

C A P. L X I.

SPIRITVS Domini super me, eo quod
vnxit Dominus me: ad annunciandū
mansuetis misit me, vt mederer contritis
LII 2 corde,

corde, & prædicarem captiuis indulgentiã, & clausis apertionem: * Vt prædicarem annum placabilem Domino, & diem ultionis Deo nostro: vt consolarer omnes lugentes: * vt ponerem lugentibus Sion: & darem eis coronam pro cinere, oleum gaudij pro luctu, pallium laudis pro spiritu mœroris: & vocabuntur in ea fortes iustitiæ, plantatio Domini ad glorificandum. * Et ædificabunt deserta a sæculo, & ruinas antiquas erigēt, & instaurabunt ciuitates desertas, dissipatas in generationem & generationem. * Et stabunt alieni, & pascent pecora vestra: & filij peregrinorum agricolæ & vinitores vestri erunt. * Vos autem Sacerdotes Domini vocabimini: Ministri Dei nostri, dicetur vobis: Fortitudinem Gentium comedetis, & in gloria earum superbiētis. * Pro confusione vestra duplici, & rubore laudabunt partem suam: propter hoc in terra sua duplicia possidebunt, lætitia sempiterna erit eis. * Quia ego Dominus diligens iudicium, & odio habens rapinam in holocausto: & dabo opus eorum in veritate, & fœdus perpetuum feriam eis. * Et scient in Gentibus semen eorum, & germen eorum in medio populorum: omnes, qui viderint eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen, cui benedixit Dominus. * Gaudens gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo: quia induit me vestimentis salutis: & indumento iustitiæ circūdedit me, quasi sponsum decoratum corona, & quasi sponsam ornatam monilibus suis. * Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum germinat, sic Dominus Deus germinabit iustitiam, & laudem coram vniuersis Gentibus.

CAP. LXII.

PROPTER Sion non tacebo, & propter Ierusalem nō quiescam, donec egrediatur vt splendor iustus eius, & saluator eius vt lampas accendatur. * Et videbunt Gentes iustum tuum, & cuncti reges inclytum tuum: & vocabitur tibi nomen nouum, quod os Domini nominabit. * Et eris co-

rona gloriæ in manu Domini, & diadema regni in manu Dei tui. * Non vocaberis vltra Derelicta: & terra tua non vocabitur amplius Desolata: sed vocaberis Voluntas mea in ea, & terra tua inhabitata. quia cōplacuit Domino in te: & terra tua inhabitabitur. * Habitabit enim iuuenis cum virgine, & habitabunt in te filij tui. Et gaudebit sponsus super sponsam, & gaudebit super te Deus tuus. * Super muros tuos Ierusalem constitui custodes, tota die, & tota nocte in perpetuum non tacebunt. Qui reminiscimini Domini, ne taceatis, & nedetis silentium ei, donec stabiliat, & donec ponat Ierusalem laudem in terra. * Iurauit Dominus in dextera sua, & in brachio fortitudinis suæ: Si dederō triticum tuum vltra cibum inimicis tuis: & si biberint filij alieni vinum tuum, in quo laborasti. * Quia qui congregant illud, comedent, & laudabunt Dominum: & qui comportant illud, bibent in atrijs sanctis meis. * Transite, transite per portas, præparate viam populo, planum facite iter, eligite lapides, & eleuate signum ad Populos. * Ecce Dominus auditum fecit in extremis terræ, dicite filiæ Sion: Ecce saluator tuus venit: ecce merces eius cum eo, & opus eius coram illo. * Et vocabunt eos, Populus sanctus, redempti a Domino. Tu autem vocaberis: Quæsitā ciuitas, & non Derelicta.

CAP. LXIII.

QUIS est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego, qui loquor iustitiam, & propugnator sum ad saluandum. * Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? * Torcular calcaui solus, & de Gentibus nō est vis mecum: calcaui eos in furore meo, & conculcaui eos in ira mea: & aspersus est sanguis eorū super vestimenta mea, & omnia indumenta mea inquinavi. * Dies enim ultionis in corde meo annus redemptionis meæ venit. * Circumspexi, & non erat auxilia.

auxiliator: quæsiui & non fuit qui adiuua-
ret: & saluauit mihi brachium meum, &
indignatio mea ipsa auxiliata est mihi. Et
conculcaui populos in furore meo, & inebriaui eos in indignatione mea, & detraxi
in terram virtutem eorum. Miserationum
Domini recordabor, laudem Domini super
omnibus, quæ reddidit nobis Dominus; &
super multitudinem bonorū domui Israel,
quæ largitus est eis secundum indulgentiā
suam, & secundum multitudinem misericor-
diarum suarum. Et dixit: Verumtamen
populus meus est, filij non negantes: & fa-
ctus est eis saluator. In omni tribulatione
eorum non est tribulatus, & angelus faciei
eius saluauit eos: in dilectione sua, & in in-
dulgencia sua ipse redemit eos, & portauit
eos, & eleuauit eos cunctis diebus sæculi.
Ipsi autem ad iracundiam prouocauerūt,
& afflixerunt spiritum sancti eius: & con-
uersus est eis in inimicum; & ipse debella-
uit eos. Et recordatus est dierum sæculi
Moyfi, & populi sui: Vbi est qui eduxit eos
de mari cum pastoribus gregis sui? vbi est
qui posuit in medio eius spiritū sancti sui?
Qui eduxit ad dexteram Moysen brachio
maiestatis suæ, qui scidit aquas ante eos, vt
faceret sibi nomen sempiternū: Qui edu-
xit eos per abyssos, quasi equū in deserto
non impingentem. Quasi animal in cam-
po descendens, spiritus Domini ductor eius
fuit: sic adduxisti populum tuum vt face-
res tibi nomen gloriæ. Attende de cælo,
& vide de habitaculo sancto tuo, & gloriæ
tuæ: vbi est zelus tuus, & fortitudo tua,
multitudo viscerum tuorum, & miserationum
tuarum? super me continuerunt se.
Tu enim pater noster, & Abraham nesci-
uit nos, & Israel ignorauit nos: tu Domine
pater noster, redemptor noster, a sæculo no-
men tuum. Quare errare nos fecisti Do-
mine de vijs tuis: indurasti cor nostrum ne
timeremus te? conuertere propter seruos
tuos, tribus hereditatis tuæ. Quasi nihilum
possederunt populum sanctum tuum: ho-
stes nostri conculcauerūt sanctificationem
tuam. Facti sumus quasi in principio, cum

non dominareris nostri, neque inuocare-
tur nomen tuum super nos.

CAP. LXIII.

VTINAM dirumperes cælos, & descen-
deres: a facie tua montes defluerent.
Sicut exustio ignis tabesceret, aquæ arde-
rent igni, vt notum fieret nomen tuum ini-
micis tuis: a facie tua gentes turbarentur.
Cum feceris mirabilia, non sustinebimus:
descendisti, & a facie tua montes defluxe-
runt. A sæculo non audierunt, neque auri-
bus perceperunt: oculus non vidit, Deus
absque te, quæ præparasti expectantibus te.
Occurristi lætanti, & facienti iustitiam: in
vijs tuis recordabūtur tui: ecce tu iratus es,
& peccauimus: in ipsis fuimus semper, &
saluabimur. Et facti sumus vt immundus
omnes nos, & quasi pannus menstruatae
vniuersæ iustitiæ nostræ: & cecidimus quasi
folium vniuersi, & iniquitates nostræ quasi
ventus abstulerunt nos. Non est qui inuo-
cet nomen tuum: qui consurgat, & teneat
te: abscondisti faciem tuam a nobis, & al-
listi nos in manu iniquitatis nostræ. Et
nunc Domine, pater noster es tu, nos ve-
rò lutum: & fictor noster tu, & opera ma-
nuum tuarum omnes nos. Ne irascaris Do-
mine satis, & ne vltra memineris iniquitatis
nostræ: ecce respice, populus tuus omnes
nos. Ciuitas sancti tui facta est deserta, Sio
deserta facta est, Ierusalem desolata est. Do-
mus sanctificationis nostræ, & gloriæ no-
stræ, vbi laudauerunt te patres nostri, facta
est in exustionem ignis, & omnia desidera-
bilia nostra versa sunt in ruinas. Nūquid
super his continebis te Domine, tacebis, &
affliges nos vehementer?

CAP. LXV.

QVAESIERVNT me qui ante non inter-
rogabant, inuenerunt qui nō quæsie-
runt me. dixi: Ecce ego, ecce ego ad Gen-
tem, quæ non inuocabat nomen meū. Ex-
pandi manus meas tota die ad populū in-
credulū, qui graditur in via non bona post
cogitationes suas. Populus qui ad iracun-

diam prouocat me ante faciem meam semper: qui immolant in hortis, & sacrificant super lateres: * qui habitant in sepulchris, & in delubris idolorum dormiunt: qui comedunt carnem suillam, & ius profanum in vasis eorum. * Qui dicunt: Recede a me, non appropinques mihi, quia immundus es: isti fumus erunt in furore meo, ignis ardens tota die. * Ecce scriptum est coram me: non tacebo, sed reddam & retribuam in sinum eorum iniquitates vestras, & iniquitates patrum vestrorum simul, dicit Dominus, qui sacrificauerunt super montes, & super colles exprobrauerunt mihi, & remittat opus eorum primum in sinu eorum. * Hæc dicit Dominus: Quomodo si inueniatur granum in botro, & dicatur: Ne disspes illud, quoniam benedictio est: sic faciam propter seruos meos, ut non disperdam totum. * Et educam de Iacob semen, & de Iuda possidentem montes meos: & hereditabunt eam electi mei, & serui mei habitabunt ibi. * Et erunt campestria in caulas gregum, & vallis Achor in cubile armentorum populo meo qui requisierunt me. * Et vos, qui dereliquistis Dominum, qui obliti estis motem sanctum meum, qui ponitis Fortunæ mensam, & libatis super eam. * Numerabo vos in gladio, & omnes in eade corructis: pro eo quod vocaui, & non respondistis: locutus sum, & non audistis: & faciebatis malum in oculis meis, & quæ nolui, elegistis. * Propter hoc hæc dicit Dominus Deus: Ecce serui mei comedent, & vos esurietis: ecce serui mei bibent, & vos sitietis: * Ecce serui mei lætabitur, & vos confundemini: Ecce serui mei laudabunt præ exultatione cordis, & vos clamabitis præ dolore cordis, & præ contritione spiritus ululabitis. * Et dimittetis nomen vestrum in iuramentum electis meis: & interficiet te Dominus Deus, & seruos suos vocabit nomine alio. * In quo qui benedictus est super terram, benedicetur in Deo amen: & qui iurat in terra, iurabit in Deo amen: quia obliuioni traditæ sunt angustie priores, & quia absconditæ sunt ab oculis

17 lis meis: * Ecce enim ego creo cælos novos, & terram nouam: & non erunt in memoria priora, & non ascendent super cor. * Sed gaudebitis & exultabitis usque in sempiternum in his, quæ ego creo: quia ecce ego creo Ierusalem exultationem, & 19 populum eius gaudium. * Et exultabo in Ierusalem, & gaudebo in populo meo: & non audietur in eo ultra vox fletus & vox clamoris. * Non erit ibi amplius infans dierum, & senex qui non impleat dies suos: quoniam per centum annorum morietur, & peccator centum annorum maledictus erit. * Et ædificabunt domos, & habitabunt: & plantabunt vineas, & comedent fructus earum. * Non ædificabunt, & alius habitabit: non plantabunt, & alius comedet: secundum enim dies ligni, erunt dies populi mei, & opera manuum eorum inuenterabunt: * electi mei non laborabunt frustra, neque generabunt in conturbatione: quia semen benedictorum Domini est, & 14 nepotes eorum cum eis. * Eritque antequam clament, ego exaudiam: adhuc illis loquentibus, ego audiam. * Lupus & agnus pascuntur simul, leo & bos comedent paleas: & serpenti pulvis panis eius: non nocebunt, neque occident in omni monte sancto meo, dicit Dominus.

C A P. L X V I.

1 Hæc dicit Dominus: Cælum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum: quæ est ista Domus, quam ædificabitis mihi? & quis est iste locus quietis meæ? * Omnia hæc manus mea fecit, & facta sunt vniuersa ista, dicit Dominus: ad quem autem respiciam, nisi ad pauperculum, & contritum spiritu, & tementem sermones meos? * Qui immolat bouem, quasi qui interficiat virum: qui mactat pecus, quasi qui excrebret canem: qui offert oblationem, quasi qui sanguinem suillum offerat: qui recordatur thuris, quasi qui benedicat idolo. Hæc omnia elegerunt in vijs suis, & in abominationibus suis anima eorum delectata est. 4 * Vnde & ego eligam illusiones eorum: &

quæ

quæ timebant, adducam eis: quia vocaui, & non erat qui responderet: locutus sum, & non audierunt: feceruntq. malum in oculis meis, & quæ nolui elegerunt. * Audite verbum Domini, qui tremitis ad verbum eius: dixerunt fratres vestri odientes vos, & abijcientes propter nomen meum: glorificetur Dominus, & videbimus in lætitia vestra: ipsi autem confundentur. * Vox populi de ciuitate, vox de templo, vox Domini reddentis retributionem inimicis suis. * Antequam parturiret, peperit: antequam veniret partus eius, peperit masculum. * Quis audiuit vmquam tale? & quis vidit huic simile? numquid parturiet terra in die vna? aut parietur gens simul, quia parturiuit & peperit Sion filios suos? * Numquid ego, qui alios parere facio, ipse non pariam, dicit Dominus? si ego, qui generationem ceteris tribuo, sterilis ero, ait Dominus Deus tuus? * Lætamini cum Ierusalem, & exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete cum ea gaudio vniuersi, qui lugetis super eam * vt sugatis, & repleamini ab vbere consolationis eius: vt mulgeatis, & delicijs affluatis ab omnimoda gloria eius. * Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego declinabo super eam quasi fluiuium pacis, & quasi torrentem inundantem gloriam Gentium, quam sugetis: ad vbera portabimini, & super genua blandiētur vobis. * Quomodo si cui mater blandiatur, ita ego consolabor vos, & in Ierusalem consolabimini. * Videbitis, & gaudebit cor vestrum, & ossa vestra quasi herba germinabunt, & cognoscetur manus Domini seruis eius, & indignabitur inimicis suis. * Quia ecce Dominus in igne veniet,

& quasi turbo quadrigæ eius: reddere in indignatione furorem suum, & increpationem suam in flamma ignis: * quia in igne Dominus dijudicabit, & in gladio suo ad omnem carnem, & multiplicabuntur interfecti a Domino, * qui sanctificabantur, & mundos se putabant in hortis post ianuam intrinsecus, qui comedebant carnē suillam, & abominationem & murem: simul confunduntur, dicit Dominus. * Ego autem opera eorum, & cogitationes eorum: venio vt congregem cum omnibus gentibus & linguis: & venient & videbunt gloriam meā. * Et ponam in eis signum, & mittam ex eis, qui saluati fuerint, ad Gentes in mare, in Africam, & Lydiam tendentes sagittam: in Italiam & Græciam, ad insulas longe, ad eos, qui non audierunt de me, & non viderunt gloriam meam. Et annuntiabunt gloriam meam Gentibus, * & adducēt omnes fratres vestros de cunctis Gentibus donum Domino in equis, & in quadrigis, & in lecticis, & in mulis, & in carrucis, ad montem sanctum meum Ierusalem, dicit Dominus, quomodo si inferant filij Israel munus in vase mundo in domum Domini. * Et assumam ex eis in sacerdotes, & leuitas, dicit Dominus: * Quia sicut cæli noui, & terra noua, quæ ego facio stare coram me, dicit Dominus: sic stabit semen vestrum, & nomen vestrum. * Et erit mensis ex mense, & sabbatum ex sabbato: veniet omnis caro vt adoret coram facie mea, dicit Dominus. * Et egredientur, & videbunt cadauera virorum, qui præuaricati sunt in me: vermis eorum non morietur, & ignis eorum non extinguetur: & erunt vsque ad satietatem visionis omni carni.

PROPHETIA IEREMIAE.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Ieremiæ filij Helciæ, de sacerdotibus, qui fuerunt in Anathoth, in Terra Benjamin. * Quod factum est verbum Domini ad eum in diebus Iosia filij Amon regis Iuda, in ter-
tiodecimo anno regni eius. * Et factum est in diebus Ioakim filij Iosia regis Iuda, vsque ad consummationem vndecimi anni Sedeciæ filij Iosia regis Iuda, vsque ad trās-
migrationem Ierusalem, in mense quinto. * Et factum est verbum Domini ad me, di-
cens: * Priusquam te formarem in vtero, noui te: & antequam exires de vulua, san-
ctificaui te, & prophetam in Gentibus dedi te. * Et dixi, A a a, Domine Deus: ecce nescio loqui, quia puer ego sum. * Et dixit Dominus ad me: Noli dicere: Puer sum: quoniam ad omnia, quæ mittam te, ibis: & vniuersa, quæcumque mandauero tibi, loqueris. * Ne timeas a facie eorum: quia tecum ego sum vt eruam te, dicit Dominus. * Et misit Dominus manum suam, & tetigit os meum: & dixit Dominus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: & constitui te hodie super Gentes, & super regna vt enellas, & destruas, & disperdas, & dissipes, & ædifices, & plantes. * Et factum est verbum Domini ad me, di-
cens: Quid tu vides Ieremia? Et dixi: Virgam vigilantem ego video. * Et dixit Dominus ad me: Bene vidisti, quia vigilabo ego super verbo meo vt faciam illud. * Et factum est verbum Domini secundo ad me, dicens: Quid tu vides? Et dixi: Olam succensam ego video, & faciem eius a facie Aquilonis. * Et dixit Dominus ad me: Ab Aquilone pandetur malum super

omnes habitatores terræ. * quia ecce ego conuocabo omnes cognationes regnorum Aquilonis, ait Dominus: & venient & ponent vnusquisque solium suum in introitu portarum Ierusalem, & super omnes muros eius in circuitu, & super vniuersas vrbes Iuda. * Et loquar iudicia mea cum eis super omnem malitiam eorum, qui dereliquerunt me, & libauerunt dijs alienis, & adorauerunt opus manuum suarum. * Tu ergo accinge lumbos tuos, & surge, & loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi. Ne formides a facie eorum: nec enim timere te faciam vultum eorum. * Ego quippe dedi te hodie in ciuitatem, munitam, & in columnam ferream, & in murum æreum, super omnem terram, regibus Iuda, principibus eius, & sacerdotibus, & populo terræ. * Et bellabunt aduersum te, & non præualebunt: quia ego tecum sum, ait Dominus, vt liberem te.

CAP. II.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: * Vade, & clama in auribus Ierusalem, dicens: Hæc dicit Dominus: Recordatus sum tui, miserans adolescentiam tuam, & charitatem desponsationis tuæ, quando secuta es me in deserto, in terra, quæ non seminatur. * Sanctus Israel Domino, primitiæ frugum eius: omnes, qui deuorant eum, delinquunt: mala venient super eos, dicit Dominus. * Audite verbum Domini domus Iacob, & omnes cognationes domus Israel: * hæc dicit Dominus: Quid inuenerunt patres vestri in me iniquitatis, quia elongauerunt a me, & am-

& ambulauerunt post vanitatem, & vani facti sunt? * Et non dixerunt: Vbi est Dominus, qui ascendere nos fecit de Terra Ægypti: qui traduxit nos per desertum, per terram inhabitabilem & inuiam, per terram sitis, & imaginem mortis, per terram, in qua non ambulauit vir, neque habitauit homo? * Et induxi vos in terram Carmeli, vt comederetis fructum eius, & optima illius: & ingressi contaminastis terram meam, & hereditatem meam posuistis in abominationem. * Sacerdotes non dixerunt: Vbi est Dominus? & tenentes legem nescierunt me, & pastores præuaricati sunt in me: & prophetae prophetauerunt in Baal, & idola secuti sunt. * Propterea adhuc iudicio contendam vobiscum, ait Dominus, & cum filiis vestris disceptabo. * Transite ad insulas Cethim, & videte: & in Cedar mittite, & considerate vehementer: & videte si factum est huiusmodi. * Si mutauit gens deos suos, & certe ipsi non sunt dii: populus vero meus mutauit gloriam suam in idolum. * Obstupescite celi super hoc, & portæ eius desolamini vehementer, dicit Dominus. * Duo enim mala fecit populus meus: Me dereliquerunt fontem aquæ viuæ, & foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas. * Numquid seruus est Israel, aut vernaculus? quare ergo factus est in prædam? * Super eum rugierunt leones, & dederunt vocem suam, posuerunt terram eius in solitudinem: ciuitates eius exstæ sunt, & non est qui habitet in eis. * Filij quoque Mempheos & Taphnes cõstuprauerunt te vsque ad verticem. * Nūquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dominum Deum tuum eo tempore, quo ducebat te per viam? * Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, vt bibas aquam turbidam? & quid tibi cum via Assyriorum, vt bibas aquam fluminis? * Arguet te malitia tua, & auersio tua increpabit te. Scito, & vide quia malum & amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum, & non esse timorem mei apud te, dicit Dominus Deus exercituum. * A sæculo confregisti iugum meum, rupisti vincula

mea, & dixisti: Nō seruiam. In omni enim colle sublimi, & sub omni ligno frondoso tu prosternebaris meretrix. * Ego autem plantraui te vineam electam, omne semen verum: quomodo ergo conuersa es mihi in prauum vinea aliena? * Si laueris te nitro, & multiplicaueris tibi herbam borith, maculata es in iniquitate tua coram me, dicit Dominus Deus. * Quomodo dicis: Non sum polluta, post Baalim non ambulavi? vide vias tuas in conualle, scito quid feceris: cursor leuis explicas vias suas. * Onager assuetus in solitudine, in desiderio animæ suæ attraxit vêtum amoris sui: nullus auertet eam: omnes, qui quærunt eam, non deficiunt: in menstruis eius inuenient eam. * Prohibe pedem tuum a nuditate, & guttur tuum a siti. Et dixisti: Desperavi, nequaquam faciam: adamaui quippe alienos, & post eos ambulabo. * Quomodo confunditur fur quando deprehenditur, sic confusi sunt domus Israel, ipsi & reges eorum, principes, & sacerdotes, & prophetae eorum, dicentes ligno: Pater meus es tu: & lapidi: Tu me genuisti: verterant ad me tergum, & nō faciem, & in tempore afflictionis suæ dicent: Surge, & libera nos. * Vbi sunt dii tui, quos fecisti tibi? surgant & liberent te in tempore afflictionis tuæ: secundum numerum quippe ciuitatum tuarum erant dii tui Iuda. * Quid vultis mecum iudicio contendere? omnes dereliquistis me, dicit Dominus. * Frustra percussi filios vestros, disciplinam non receperunt: deuorauit gladius vester prophetas vestros, quasi leo vastator generatio vestra. Videte verbum Domini: Nūquid solitudo factus sum Israeli, aut terra ferotina? quare ergo dixit populus meus: Recessimus, non veniemus vltra ad te? * Nūquid obliuiscetur virgo ornamentisui, aut sponsa fasciæ pectoralis suæ? populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris. * Quid niteris bonam ostendere viam tuam ad quærendam dilectionem, quæ insuper & malitias tuas docuisti vias tuas, & in alitis inuentus est sanguis animarum pauperum & innocentum? non in fossis inueni eos,

cos, sed in omnibus, quæ supra memorauimus.
 *Et dixisti: Absque peccato & innocens ego sum: & propterea auertatur furor tuus a me. Ecce ego iudicio contendam tecum, eo quod dixeris: Non peccaui. *Quam uilis facta es nimis, iterans uias tuas! & ab Ægypto confundéris, sicut confusa es ab Assur. *Nam & ab ista egredieris, & manus tuæ erunt super caput tuum: quoniam obtulit Dominus confidentiam tuam, & nihil habebis prosperum in ea.

C A P. III.

VVLGO dicitur: Si dimiserit uir uxorem suam, & recedens ab eo, duxerit uirum alterum: numquid reuertetur ad eam ultra? numquid non polluta, & contaminata erit mulier illa? tu autem fornicata es cum amatoribus multis: tamen reuere ad me, dicit Dominus, & ego suscipiam te. *Leua oculos tuos in directum, & uide ubi non prostrata sis: in uis sedebas, expectans eos quasi latro in solitudine: & polluisti terram in fornicationibus tuis, & in malitijs tuis. *Quam ob rem prohibita sunt stillæ pluuiarum, & serotinus imber non fuit: frons mulieris meretricis facta est tibi; noluisti erubescere. *Ergo saltem amodo uoca me: Pater meus, dux uirginitatis meæ tu es: *Numquid irascéris in perpetuum, aut perseuerabis in finem? Ecce locuta es, & fecisti mala, & potuisti. *Et dixit Dominus ad me in diebus Iosæ regis: Numquid uidisti quæ fecerit auersatrix Israel? abiit sibi met super omnem montem excelsum, & sub omni ligno frondoso, & fornicata est ibi. *Et dixi, cum fecisset hæc omnia: Ad me reuere: & non est reuersa. Et uidit prauaricatrix soror eius Iuda, quia pro eo, quod mœchata esset auersatrix Israel, dimissem eam, & dedissem ei libellum repudij: & non timuit prauaricatrix Iuda soror eius, sed abiit, & fornicata est etiam ipsa. *Et facilitate fornicationis suæ contaminauit terram, & mœchata est cum lapide & ligno. *Et in omnibus his non est reuersa ad me prauaricatrix soror eius Iuda in toto corde

suo, sed in mendacio, ait Dominus. *Et dixit Dominus ad me: Iustificauit animam suam auersatrix Israel, comparatione prauaricatricis Iudæ. *Vade, & clama sermones istos contra Aquilonem, & dices: Reuere auersatrix Israel, ait Dominus, & non auertam faciem meam a uobis: quia sanctus ego sum, dicit Dominus, & non irascar in perpetuum. *Verumtamen scito iniquitatem tuam, quia in Dominum Deum tuum prauaricata es: & dispersisti uias tuas alienis sub omni ligno frondoso, & uocem meam non audisti, ait Dominus. *Conuertimini filij reuertentes, dicit Dominus: quia ego uir uester: & assumam uos unum de ciuitate, & duos de cognatione, & introducam uos in Sion. *Et dabo uobis pastores iuxta cor meum, & pascent uos scientia & doctrina. *Cumq. multiplicati fueritis, & creueritis in terra in diebus illis, ait Dominus: non dicent ultra: Arca testamēti Domini: neque ascēdet super cor, neque recordabuntur illius: nec uisitabitur, nec fiet ultra. *In tempore illo uocabunt Ierusalem Solium Domini: & congregabuntur ad eam omnes Gētes in nomine Domini in Ierusalem, & non ambulabunt post prauitatem cordis sui pessimi. *In diebus illis ibit domus Iuda ad domum Israel, & uenient simul de terra Aquilonis ad terram, quam dedi patribus uestris. *Ego autem dixi: Quomodo ponam te in filios, & tribuam tibi terram desiderabilem, hereditatem præclaram exercituum Gentium? Et dixi: Patrem uocabis me, & post me ingredi non cessabis. *Sed quomodo si cōtemnat mulier amatorem suum, sic contempsit me domus Israel, dicit Dominus. *Vox in uis audita est, ploratus & ululatus filiorum Israel: quoniam iniquam fecerunt uiam suam, obliuisci sunt Domini Dei sui. *Conuertimini filij reuertētes, & sanabo auersiones uestras. Ecce nos uenimus ad te: tu enim es Dominus Deus noster. *Vere mendaces erāt colles, & multitudo montium: uere in Domino Deo nostro salus Israel. *Confusio comedit laborem patrum nostrorum ab adolescentia nostra, greges eorum, & armenta eorum,

eorum, filios eorum, & filias eorum. * Dormiemus in cōfusione nostra, & operiet nos ignominia nostra: quoniam Domino Deo nostro peccauimus nos, & patres nostri ab adolescentia nostra vsque ad diem hanc: & non audiuius vocem Domini Dei nostri.

C A P. I I I I.

SI reuertéris Israel, ait Dominus, ad me conuertere: si abstuleris offendicula tua a facie mea, non commoueberis. * Et iurabis: Viuit Dominus in veritate, & in iudicio, & in iustitia: & benedicent eum Gentes, ipsumque laudabunt. * Hæc enim dicit Dominus viro Iuda, & Ierusalem: Nouate vobis nouale, & nolite serere super spinas: * circumcidimini Domino, & auferte præputia cordium vestrorum viri Iuda, & habitatores Ierusalem: ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea, & succédatur, & non sit qui extinguat, propter malitiam cogitationum vestrarum. * Annunciate in Iuda, & in Ierusalem auditum facite: loquimini, & canite tuba in terra: clamate fortiter, & dicite: congregamini, & ingrediamur ciuitates munitas, leuate signum in Sion. Confortamini, nolite stare, quia malum ego adduco ab Aquilone, & contritionem magnam. * Ascendit leo de cubili suo, & prædo Gentium se leuauit: egressus est de loco suo ut ponat terram tuam in solitudinem: ciuitates tuæ vastabuntur, remanentes absque habitatore. * Super hoc accingite vos cilicijs, plangite & ululate: quia non est auersa ira furoris Domini a nobis. * Et erit in die illa, dicit Dominus: Peribit cor regis, & cor principum: & obstupescunt sacerdotes, & prophetae consternabuntur. * Et dixi: Heu, heu, heu Domine Deus, ergone decipisti populum istum & Ierusalem, dicens: Pax erit vobis: & ecce peruenit gladius vsque ad animam. * In tempore illo dicetur populo huic & Ierusalem: Ventus vrens in vijs, quæ sunt in deserto: via filiae populi mei, non ad ventilandum, & ad purgandum. * Spiritus plenus ex his veniet mihi: & nunc ego loquar iudicia mea cum eis. * Ecce quasi

nubes ascendet, & quasi tempestas currus eius: velociores aquilis equi illius: & nobis quoniam vastati sumus. * Laua a malitia cor tuum Ierusalem, ut salua fias: vsquequo morabuntur in te cogitationes noxiæ. * Vox enim annunciantis a Dan, & notum facientis idolum de monte Ephraim. * Dicite gentibus: Ecce auditum est in Ierusalem custodes venire de terra longinqua, & dare super ciuitates Iuda vocem suam. * Quasi custodes agrorum facti sunt super eam in gyro: quia me ad iracundiam prouocauit, dicit Dominus. * Viæ tuæ, & cogitationes tuæ fecerunt hæc tibi: ista malitia tua, quia amara, quia tetigit cor tuum. * Ventrem meum, ventrem meum doleo, sensus cordis mei turbati sunt in me: non tacebo, quoniam vocem buccinæ audiuit anima mea, clamorem prælij. * Contritio super contritionem vocata est, & vastata est omnis terra: repente vastata sunt tabernacula mea, subito pelles meæ. * Vsquequo videbo fugientem, audiam vocem buccinæ. * Quia stultus populus meus me non cognouit: filij insipientes sunt, & vecordes: sapientes sunt ut faciant mala, bene autem facere nescierunt. * Aspexi terram, & ecce vacua erat, & nihili: & cælos, & non erat lux in eis. * Vidi montes, & ecce mouebantur: & omnes colles conturbati sunt. * Intuitus sum, & non erat homo: & omne volatile cæli recessit. * Aspexi, & ecce Carmelus desertus: & omnes vrbes eius destructæ sunt a facie Domini, & a facie iræ furoris eius. * Hæc enim dicit Dominus: Deserta erit omnis terra, sed tamen consummationem non faciam. * Lugebit terra, & mœrebunt cæli desuper: eo quod locutus sum, cogitavi, & non pœnituit me, nec auersus sum ab eo. * A voce equitis, & mittentis sagittam fugit omnis ciuitas: ingressi sunt ardua, & ascenderunt rupes: vniuersæ vrbes derelictæ sunt, & non habitat in eis homo. * Tu autem vastata quid facies? cum vestieris te coccino, cum ornata fueris monili aureo, & pinxeris stibi oculos tuos, frustra cōponeris: contempserunt te amatores tui, animam tuam quærent.

Vocem

*Vocem enim quasi parturientis audiui, angustias vt puerperæ: Vox filiae Sion inter morientis, expandentisq. manus suas: vae mihi, quia defecit anima mea propter interfectos.

C A P. V.

CIRCUMITE vias Ierusalem, & aspici-
te, & considerate; & quærite in plateis
eius, an inueniatis virum facientem iudi-
ciū, & quærentem fidem: & propitius ero ei.
*Quod si etiam Viuit Dominus, dixerint: &
hoc falso iurabūt. *Domine oculi tui respi-
ciunt fidem: percussisti eos, & non dolue-
runt: attriuisi eos, & renuerunt accipere
disciplinam: indurauerūt facies suas supra
petram, & noluerunt reuerti. *Ego autem
dixi: Forsitan pauperes sunt & stulti, igno-
rantes viam Domini, iudicium Dei sui. *Ibo
igitur ad optimates, & loquar eis: ipsi enim
cognouerunt viam Domini, iudicium Dei
sui. & ecce magis hi simul cōfregerunt iu-
gum, ruperunt vincula. *Idcirco percussit
eos leo de silua, lupus ad vesp̄eram vastauit
eos, pardus vigilans super ciuitates eorum:
omnis, qui egressus fuerit ex eis, capietur:
quia multiplicatæ sunt prauaricationes eo-
rum, confortatæ sunt auersiones eorum.
*Super quo propitius tibi esse potero? filij
tui dereliquerunt me, & iurant in his, qui
non sunt dii: saturauit eos, & mœchati sunt,
& in domo meretricis luxuriabantur. *Equi
amatores, & emissarij facti sunt: Vnusquis-
que ad vxorem proximi sui hinniebat.
*Numquid super his non visitabo, dicit Do-
minus? & in gente tali non vlciscetur ani-
ma mea? *Ascēdite muros eius, & dissipate,
consummationem autem nolite facere: au-
ferre propagines eius, quia non sunt Domi-
ni. *Præuaricatione enim præuaricata est in
me domus Israel, & domus Iuda, ait Domi-
nus. *Negauerunt Dominum, & dixerunt:
Non est ipse: neque veniet super nos ma-
lum: gladium & famem non videbimus.
*Prophetæ fuerunt in ventum locuti, & re-
sponsum non fuit in eis: hæc ergo eueniēt
illis. *Hæc dicit Dominus Deus exercituum:

Quia locuti estis verbum istud: ecce ego do
verba mea in ore tuo in ignem, & populum
istum in ligna, & vorabit eos. *Ecce ego
adducam super vos gentem de longinquo
domus Israel, ait Dominus: gentem robu-
stam, gentem antiquam, gentē, cuius igno-
rabis linguā, nec intelliges quid loquatur.
*Pharetra eius quasi sepulchrum patēs, vni-
uersi fortes. *Et comedet segetes tuas, &
panem tuum: deuorabit filios tuos, & filias
tuas: comedet gregem tuum, & armenta
tua: comedet vineam tuam & ficum tuam:
& conteret vrbes munitas tuas, in quibus
tu habes fiduciam, gladio. *Verumtamen
in diebus illis, ait Dominus, non faciam vos
in consummationem. *Quod si dixeritis:
Quare fecit nobis Dominus Deus noster
hæc omnia? dices ad eos: Sicut dereliqui-
stis me, & seruistis Deo alieno in terra ve-
stra, sic seruietis alienis in terra nō vestra.
*Annunciate hoc domui Iacob, & auditum
facite in Iuda, dicētes: *Audi popule stulte,
qui non habes cor: qui habētes oculos non
videtis: & aures, & non auditis. *Me ergo
non timebitis, ait Dominus: & a facie mea
non dolebitis? Qui posui arenā terminum
mari, præceptum sempiternum, quod non
præteribit: & commouebuntur, & non po-
terunt: & intumescent fluctus eius, & non
transibunt illud: *populo autem huic factū
est cor incredulū & exasperans, recesserunt
& abierunt. *Et non dixerunt in corde suo:
Metuamus Dominum Deum nostrum, qui
dat nobis pluuiam temporaneam & sero-
tinam in tempore suo: plenitudinem an-
nuz messis custodientem nobis. *Iniquita-
tes vestræ declinauerunt hæc: & peccata
vestra prohibuerunt bonum a vobis: *Quia
inuēti sunt in populo meo impij insidian-
tes quasi aucupes, laqueos ponentes, & pe-
dicas ad capiendos viros. *Sicut decipula
plena auibus, sic domus eorū plenæ dolo:
ideo magnificati sunt & ditati. *Incrassati
sunt & impinguati: & præterierunt sermo-
nes meos pessime. Causam viduæ non iu-
dicauerunt, causam pupilli non direxerunt,
& iudiciū pauperum non iudicauerunt.

Num-

* Numquid super his non visitabo, dicit Dominus? aut super gentem huiusmodi non vlciscetur anima mea? * Stupor & mirabilia facta sunt in terra: prophetæ prophetabant mendacium, & sacerdotes applaudebant manibus suis: & populus meus dilexit talia: quid igitur fiet in nouissimo eius?

CAP. VI.

CONFORTAMINI filij Benjamin in medio Ierusalem, & in Thecua clangite buccina, & super Bethacarem leuate vexillū: quia malū visum est ab Aquilone, & contritio magna. * Speciosæ & delicatæ assimilaui filiam Sion. * Ad eam venient pastores, & greges eorū: fixerunt in ea tentoria in circuitu: pascet vnusquisque eos, qui sub manu sua sunt. * Sanctificate super eam bellum: consurgite, & ascendamus in meridie: vā nobis, quia declinauit dies, quia longiores factæ sunt vmbre vesperti. * Surgite, & ascendamus in nocte, & dissipemus domos eius. * Quia hæc dicit Dominus exercituum: Cædite lignum eius, & fundite circa Ierusalem aggerem: hæc est ciuitas visitationis, omnis calumnia in medio eius. * Sicut frigidam fecit cisterna aquam suam, sic frigidam fecit malitiam suam: iniquitas & vastitas audietur in ea, coram me semper infirmitas & plaga. * Erudire Ierusalem, ne forte recedat anima mea a te, ne forte ponam te desertam terram inhabitabilem. * Hæc dicit Dominus exercituum: Vsq̃ue ad racemum colligent quasi in vinea reliquias Israel: conuerte manum tuam quasi vindemiator ad cartallum. * Cui loquar? & quem contestabor vt audiat? ecce incircumcisæ aures eorum, & audire non possunt: ecce verbum Domini factum est eis in opprobrium: & non suscipiunt illud. * Idcirco furore Domini plenus sum, laboraui sustinens: effunde super paruulum foris, & super consilium iuuenum simul: vir enim cum muliere capietur, senex cū pleno dierum. * Et transibunt domus eorum ad alteros, agri & vxores pariter: quia extendam manum meam super habitantes ter-

ram, dicit Dominus. * A minore quippe vique ad maiorem omnes auaritiæ student: & a propheta vsque ad sacerdotem cuncti faciunt dolum. * Et curabant contritionē filiarum populi mei cum ignominia, dicentes: Pax, pax: & non erat pax. * Confusi sunt, quia abominationem fecerunt: quin potius confusione non sunt confusi, & erubescere nescierunt. quam ob rem cadent inter ruentes: in tempore visitationis suæ corruent, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus: State super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambulate in ea: & inuenietis refrigeriū animabus vestris. Et dixerunt: Non ambulabimus. * Et constitui super vos speculatores. Audite vocem tubæ. Et dixerunt: Non audiemus. * Ideo audite Gentes, & cognosce congregatio, quanta ego faciam eis. * Audi terra: Ecce ego adducam mala super populum istum, fructum cogitationum eius: quia verba mea non audierunt, & legem meam proiecerunt. * Vt quid mihi thus de Saba affertis, & calamum suaue olentem de terra longinqua? holocaustomata vestra non sunt accepta, & victimæ vestræ non placuerunt mihi. * Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo in populum istum ruinas, & ruent in eis patres & filij simul, vicinus, & proximus peribunt. * Hæc dicit Dominus: Ecce populus venit de terra Aquilonis, & gens magna consurget a finibus terræ. * Sagittam & scutum arripiet: crudelis est, & non miserebitur. vox eius quasi mare sonabit: & super equos ascendent, præparati quasi vir ad prælium, aduersum te filia Sion. * Audiuius famam eius, dissolutæ sunt manus nostræ: tribulatio apprehendit nos, dolores vt parturiētem. * Nolite exire ad agros, & in via ne ambuletis: quoniam gladius inimici pauor in circuitu. * Filia populi mei accingere cilicio, & conspergere cinere: luctum vniuenti fac tibi, planctum amarum, quia repente veniet vastator super nos. * Probatozem dedi te in populo meo robustum: & scies, & probabis viam eorum. * Omnes isti principes declinantes, ambu-

lantes fraudulenter, æs & ferrum : vniuersi corrupti sunt . * Defecit sufflatoriū , in igne 29 consumptum est plumbum, frustra conflauit conflator : malitiæ enim eorum nō sunt consumptæ . * Argentum reprobum vocate 30 eos, quia Dominus proiecit illos .

CAP. VII.

VERBUM, quod factum est ad Ieremiam a Domino, dicens : * Sta in porta domus Domini, & prædica ibi verbum istud, & dic : Audite verbum Domini omnis Iuda, qui ingredimini per portas has, vt adoretis Dominum . * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel : Bonas facite vias vestras, & studia vestra : & habitabo vobiscum in loco isto . * Nolite confidere in verbis mendacij, dicentes : Templum Domini, templum Domini, templum Domini est . * Quoniam si bene direxeritis vias vestras, & studia vestra : si feceritis iudicium inter virum & proximum eius, * aduenæ, & pupillo, & viduæ nō feceritis calumniam, nec sanguinem innocentem effuderitis in loco hoc, & post deos alienos non ambulaueritis in malum vobismetipsis : * habitabo vobiscum in loco isto : in terra, quam dedi patribus vestris a sæculo & vsque in sæculum . * Ecce vos confiditis vobis in sermonibus mendacij, qui non proderunt vobis : * furari, occidere, adulterari, iurare mendaciter, libare Baalim, & ire post deos alienos, quos ignoratis . * Et venistis, & stetitis coram me in domo hac, in qua inuocatum est nomen meum, & dixistis : Liberati sumus eo quod fecerimus omnes abominationes istas . * Numquid ergo spelunca latronum facta est domus ista, in qua inuocatum est nomen meum in oculis vestris ? ego, ego sum : ego vidi, dicit Dominus . * Ite ad locum meum in Silo, vbi habitauit nomen meum a principio : & videte quæ fecerim ei propter malitiam populi mei Israel : * & nunc, quia fecistis omnia opera hæc, dicit Dominus : & locutus sum ad vos mane confurgens, & loquens, & non audistis : & vocaui vos, & non respondistis : * Faciam do-

mui huic, in qua inuocatum est nomen meum, & in qua vos habetis fiduciam : & loco, quem dedi vobis & patribus vestris, sicut feci Silo . * Et proijciam vos a facie mea, sicut proieci omnes fratres vestros, vniuersum semen Ephraim . * Tu ergo noli orare pro populo hoc, nec assumes pro eis laudem & orationem, & non obsistas mihi : quia non exaudiam te . * Nonne vides quid isti faciunt in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem ? * Filij colligunt ligna, & patres succendunt ignem, & mulieres conspergunt adipem, vt faciant placentas reginæ cæli, & libent dijs alienis, & me ad iracundiam prouocent . * Numquid me ad iracundiam prouocant, dicit Dominus ? nonne semetipsum in cōfusionem vultus sui ? * Ideo hæc dicit Dominus Deus : Ecce furor meus, & indignatio mea conflatur super locum istum, super viros, & super iumenta, & super lignum regionis, & super fruges terræ, & succendetur, & non extinguetur . * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel : Holocaustomata vestra addite victimis vestris, & comedite carnes . * Quia non sum locutus cum patribus vestris, & non præcepi eis in die, qua eduxi eos de Terra Ægypti, de verbo holocaustum, & victimarum . * Sed hoc verbum præcepi eis, dicens : Audite vocem meam, & ero vobis Deus, & vos eritis mihi populus : & ambulate in omni via, quam mandauī vobis, vt bene sit vobis . * Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam : sed abierunt in voluntatibus, & in prauitate cordis sui mali : factiq. sunt retrorsum & non in ante, a die qua egressi sunt patres eorum de terra Ægypti, vsque ad diem hanc . Et misi ad vos omnes seruos meos prophetas per diem, confurgens diluculo, & mittens . * Et non audierunt me, nec inclinauerunt aurem suam : sed indurauerunt ceruicem suam : & peius operati sunt, quàm patres eorum . * Et loqueris ad eos omnia verba hæc, & nō audient te : & vocabis eos, & non respondebunt tibi . * Et dices ad eos : Hæc est gens, quæ non audiuit vocem Domini Dei sui, nec recepit discipuli-

disciplinam: periit fides, & ablata est de ore
eorum. * Tonde capillum tuum, & proijce, 19
& fume in directum planctum: quia proie-
cit Dominus, & reliquit generationem fu-
roris sui, * quia fecerunt filij Iuda malum, 20
in oculis meis, dicit Dominus. Posuerunt
offendicula sua in domo, in qua inuocatum
est nomen meum, vt polluerent eam: * & 21
ædificauerunt excelsa Topheth, quæ est in
valle filij Ennom: vt incenderet filios suos,
& filias suas igni: quæ non præcepi, nec co-
gitavi in corde meo. * Ideo ecce dies ve- 22
nient, dicit Dominus, & non dicetur am-
plius, Topheth, & Vallis filij Ennom: sed
Vallis interfectionis: & sepelient in To-
pheth, eo quod non sit locus. * Et erit mor- 23
ticinum populi huius in cibos volucribus
cæli, & bestiis terræ, & non erit qui abigat.
* Et quiescere faciam de vrbibus Iuda; & 24
de plateis Ierusalem vocem gaudij, & vo-
cem lætitiæ, vocem sponsi, & vocem spon-
sæ: in desolationem enim erit terra.

C A P. V I I I.

IN illo tempore, ait Dominus: Eijcient
ossa regum Iuda, & ossa principum eius,
& ossa sacerdotum, & ossa prophetarum, &
ossa eorum, qui habitauerunt Ierusalem, de
sepulchris suis: & expandent ea ad solem, 2
& lunam, & omnem militiam cæli, quæ di-
lexerunt, & quibus seruiuerunt, & post quæ
ambulauerunt, & quæ quæsierunt, & adora-
uerunt: non colligentur, & non sepeliètur:
in sterquilinum super faciem terræ erunt.
* Et eliget magis mortem quam vitam om- 3
nes qui residui fuerint de cognatione hac
pessima in vniuersis locis, quæ derelicta sūt,
ad quæ eieci eos, dicit Dominus exercituū.
* Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Nū- 4
quid qui cadit, non resurget? & qui auer-
sus est, non reuertetur? * Quare ergo auer- 5
sus est populus iste in Ierusalem auersione
contentiosa? Apprehenderunt mendaciū,
& noluerunt reuerti. * Attendi, & ausculta- 6
ui: nemo quod bonum est loquitur, nul-
lus est qui agat pœnitentiam super peccato
suo, dicens: Quid feci? Omnes conuersi

sunt ad cursum suum, quasi equus impetū
vadens ad præliū. * Miluus in cælo cognouit
tempus suum: turtur, & hirundo, & ci-
conia custodierunt tempus aduentus sui:
populus autem meus non cognouit iudi-
cium Domini. * Quomodo dicitis: Sapiētes
nos sumus, & lex Domini nobiscū est? vere
mendaciū operatus est stylus mendax Scri-
barum. * Confusi sunt sapientes, perterriti
& capti sunt: verbum enim Domini proie-
cerunt, & sapientia nulla est in eis. * Propte-
rea dabo mulieres eorum exteris, agros eo-
rū heredibus: quia a minimo vsque ad ma-
ximum omnes auaritiam sequuntur: a pro-
pheta vsque ad sacerdotem cuncti faciunt
mendacium. * Et sanabant contritionem fi-
liæ populi mei ad ignominiam, dicentes:
12 Pax, pax: cum non esset pax. * Confusi sunt
quia abominationem fecerunt: quinimo
confusione non sunt confusi, & erubescere
nescierunt: idcirco cadent inter corrūtes,
in tempore visitationis suæ corruent, dicit
13 Dominus. * Congregans congregabo eos,
ait Dominus: non est vna in vitibus, & nō
sunt ficus in ficulnea, folium defluxit: &
14 dedi eis quæ prætergressa sunt. * Quare se-
demus? conuenite, & ingrediamur ciuitatē
munitam, & fileamus ibi: quia Dominus
Deus noster filere nos fecit, & potum de-
dit nobis aquam fellis: peccauimus enim
15 Domino. * Expectauimus pacem, & nō erat
bonum: tempus medelæ, & ecce formido.
16 * A Dan auditus est fremitus equorū eius,
a voce hinnituum pugnatorum eius com-
mota est omnis terra. & venerunt, & deu-
rauerunt terram, & plenitudinem eius: vr-
17 bem & habitatores eius. * Quia ecce ego
mittam vobis serpentes regulos, quibus nō
est incantatio: & mordebunt vos, ait Do-
18 minus. * dolor meus super dolorem, in me
19 cor meum mœrens. * Ecce vox clamoris
filie populi mei de terra longinqua: Num-
quid Dominus nō est in Sion, aut rex eius
non est in ea? Quare ergo me ad iracun-
diam concitauerunt in sculptilibus suis, &
20 in vanitatibus alienis? * Transijt messis, fi-
nita est æstas: & nos saluati non sumus.

* Super contritione filiarum populi mei contritus sum, & contristatus, stupor obtinuit me. * Numquid resina non est in Galaad? aut medicus non est ibi? quare igitur non est obducta cicatrix filiarum populi mei?

C A P . . . I X .

Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum? & plorabo die ac nocte interfectos filiarum populi mei. * Quis dabit me in solitudine diuersorum viatorum, & derelinquam populum meum, & recedam ab eis? quia omnes adulteri sunt, coetus prauaricatorum. * Et extenderunt linguam suam quasi arcum mendaciarum & non veritatis: confortati sunt in terra, quia de malo ad malum egressi sunt, & me non cognouerunt, dicit Dominus. * Vnusquisque se a proximo suo custodiat, & in omni fratre suo non habeat fiduciam: quia omnis frater supplantans supplantabit, & omnis amicus fraudulenter incedet. * Et vir fratrem suum deridebit, & veritatem non loquentur: docuerunt enim linguam suam loqui mendacium: ut inique agerent, laborauerunt. * Habitatio tua in medio doli: in dolo renuerunt scire me, dicit Dominus. * Propterea hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego confabulo, & probabo eos: quid enim aliud faciam a facie filiarum populi mei? * Sagitta vulnerans lingua eorum, dolum locuta est: in ore suo pacem cum amico suo loquitur, & occulte ponit ei insidias. * Numquid super his non visitabo, dicit Dominus? aut in gente huiusmodi non vlcesceretur anima mea? * Super montes assumam fletum ac lamentum, & super speciosa deserti planctum: quoniam incensa sunt, eo quod non sit vir pertransiens: & non audierunt vocem possidentis: a volucre cæli usque ad pecora transmigrauerunt & recesserunt. * Et dabo Ierusalem in æruos arena, & cubilia draconum: & ciuitates Iuda dabo in desolationem, eo quod non sit habitator. * Quis est vir sapiens, qui intelligat hoc, & ad quem verbum oris Domini fiat ut annunciet istud, quare perierit terra, &

exusta sit quasi desertum, eo quod non sit qui pertranseat? * Et dixit Dominus: Quia dereliquerunt legem meam, quam dedi eis, & non audierunt vocem meam, & non ambulauerunt in ea: * & abierunt post prauitatem cordis sui, & post Baalim: quod didicerunt a patribus suis. * Idcirco hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego cibabo populum istum absinthio, & potum dabo eis aquam fellis. * Et dispergam eos in Gentibus, quas non nouerunt ipsi & patres eorum: & mittam post eos gladium, donec consumantur. * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Cōtemplamini, & vocate lamentatrices & veniant: & ad eas, quæ sapientes sunt, mittite, & properent: festinent, & assumant super nos lamentum: deducant oculi nostri lacrymas, & palpebræ nostræ defluant aquis. * Quia vox lamentationis audita est de Sion: Quomodo vastati sumus & confusi vehementer? quia dereliquimus terram, quoniam deiecta sunt tabernacula nostra. * Audite ergo mulieres verbum Domini: & assumant aures vestræ sermonem oris eius: & docete filias vestras lamentum: & vnaquæque proximam suam planctum. * quia ascendit mors per fenestras nostras, ingressa est domos nostras, disperdere paruulos foris, iuuenes de plateis. * Loquere: Hæc dicit Dominus: Et cadet morticinum hominis quasi sterminus super faciem regionis, & quasi fœnum post tergum metentis, & non est qui colligat. * Hæc dicit Dominus: Non gloriatur sapiens in sapientia sua, & non gloriatur fortis in fortitudine sua, & non gloriatur diues in diuitijs suis: sed in hoc gloriatur, qui gloriatur, scire & nosse me, quia ego sum Dominus, qui facio misericordiam, & iudicium, & iustitiam in terra: hæc enim placent mihi, ait Dominus. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & visitabo super omnem, qui circumcisum habet præputium, * super Ægyptum, & super Iuda, & super Edom, & super filios Ammon, & super Moab, & super omnes qui attolli sunt in comam, habitantes in deserto: quia omnes gentes

gentes habent præputium, omnis autem domus Israel incircumcisi sunt corde.

C A P . . . X .

AUDITE verbum, quod locutus est Dominus super vos domus Israel. Hæc dicit Dominus: Iuxta vias Gentium nolite discere: & a signis cæli nolite metuere, quæ timent Gentes: quia leges populorum vanæ sunt: quia lignum de saltu præcidit opus manus artificis in ascia. Argento, & auro decorauit illud: clauis & malleis compegit, vt non dissoluatur. In similitudinem palmæ fabricata sunt, & non loquentur: portata tollentur, quia incedere non valent. nolite ergo timere ea, quia nec male possunt facere, nec bene. Non est similis tui Domine: magnus es tu, & magnum nomen tuum in fortitudine. Quis non timebit te o rex Gentium? tuum est enim decus: inter cunctos sapientes Gentium, & in vniuersis regnis eorum nullus est similis tui. Pariter insipientes & fatui probabuntur: doctrina vanitatis eorum lignum est. Argentum inuolutum de Tharsis affertur, & aurum de Ophaz: opus artificis, & manus ærarij: hyacinthus & purpura indumentum eorum. opus artificum vniuersa hæc. Dominus autem Deus verus est: ipse Deus viuens, & rex sempiternus. ab indignatione eius commouebitur terra: & non sustinebunt Gentes comminationem eius. Sic ergo dicetis eis: Dij, qui cælos & terram non fecerunt, pereant de terra, & de his, quæ sub cælo sunt. Qui facit terram in fortitudine sua, præparat orbem in sapientia sua, & prudentia sua extendit cælos. Ad vocem suam dat multitudinem aquarum in cælo, & eleuat nebulas ab extremitatibus terræ: fulgura in pluuiam facit, & educit ventum de thesauris suis. Stultus factus est omnis homo a scientia, confusus est artifex omnis in sculptili: quoniam falsum est quod conflauit, & non est spiritus in eis. Vana sunt, & opus risu dignum: in tempore visitationis suæ peribunt. Non est his similis pars Iacob: qui enim formauit omnia, ipse est: & Israel virga he-

reditatis eius: Dominus exercituum nomen illi. Congrega de terra confusionem tuam, quæ habitas in obsidione. quia hæc dicit Dominus: Ecce ego longe proijciam habitatores terræ in hac vice: & tribulabo eos ita vt inueniantur. Væ mihi super contritione mea, pessima plaga mea. Ego autem dixi: Plane hæc infirmitas mea est, & portabo illam. Tabernaculum meum vastatum est, omnes funiculi mei disrupti sunt, filij mei exierunt a me, & non subsistunt: non est qui extendat vltra tentorium meum, & erigat pelles meas. Quia stulte egerunt pastores, & Dominum non quaesierunt: propterea non intellexerunt, & omnis grex eorum dispersus est. Vox auditionis ecce venit, & commotio magna de terra Aquilonis: vt ponat ciuitates Iuda solitudinem, & habitaculum draconum. Scio Domine quia non est hominis via eius: nec viri est vt ambulet, & dirigat gressus suos. Corripe me Domine, verumtamen in iudicio: & non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. Effunde indignationem tuam super Gentes, quæ non cognouerunt te, & super prouincias, quæ nomen tuum non inuocauerunt: quia comederunt Iacob, & deuorauerunt eum, & consumpserunt illum, & decus eius dissipauerunt.

C A P . . . X I .

VERBUM, quod factum est a Domino ad Ieremiam, dicens: Audite verba pacti huius, & loquimini ad viros Iuda, & ad habitatores Ierusalem, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Maledictus vir, qui non audierit verba pacti huius, quod præcepi patribus vestris in die, qua eduxi eos de Terra Ægypti, de fornace ferrea, dicens: Audite vocem meam, & facite omnia, quæ præcipio vobis, & eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deum: Vt facitem iuramentum, quod iuraui patribus vestris daturum me eis terram fluentem lacte, & melle, sicut est dies hæc. Et respondi, & dixi: Amen Domine. Et dixit Dominus ad me: Vociferare omnia verba hæc in

ciuitatibus Iuda, & foris Ierusalem, dicens: Audite verba pacti huius, & facite illa: ⁷ quia contestans contestatus sum patres vestros in die, quæ eduxi eos de Terra Ægypti usque ad diem hanc: mane confurgens contestatus sum, & dixi: Audite vocem meam: ⁸ & non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam: sed abierunt unusquisque in prauitate cordis sui mali: & induxi super eos omnia verba pacti huius, quod præcepi ut facerent, & non fecerunt. ⁹ Et dixit Dominus ad me: Inuenta est coniuratio in viris Iuda, & in habitatoribus Ierusalem. ¹⁰ Reuersi sunt ad iniquitates patrum suorum priores, qui noluerunt audire verba mea: & hi ergo abierunt post deos alienos, ut seruirent eis: irritum fecerunt domus Israel, & domus Iuda pactum meum, quod pepigi cum patribus eorum. ¹¹ Quam ob rem hæc dicit Dominus: Ecce ego inducam super eos mala, de quibus exire non poterunt: & clamabunt ad me, & non exaudiam eos. ¹² Et ibunt ciuitates Iuda, & habitatores Ierusalem, & clamabunt ad deos, quibus libant, & non saluabunt eos in tempore afflictionis eorum. ¹³ Secundum numerum enim ciuitatum tuarum erant dii tui Iuda: & secundum numerum viarum Ierusalem posuisti aras confusionis, aras ad libandum Baalim. ¹⁴ Tu ergo noli orare pro populo hoc, & ne assumes pro eis laudem & orationem: quia non exaudiam in tempore clamoris eorum ad me, in tempore afflictionis eorum. ¹⁵ Quid est, quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? numquid carnes sanctæ auferent a te malitias tuas, in quibus gloriata es? ¹⁶ Oliuam vberem, pulchram, fructiferam, speciosam vocauit Dominus nomen tuum: ad vocem loquelæ, grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt fruteta eius. ¹⁷ Et Dominus exercituum qui plantauit te, locutus est super te malum: pro malis domus Israel & domus Iuda, quæ fecerunt sibi ad irritandum me, libantes Baalim. ¹⁸ Tu autem Domine demonstraisti mihi, & cognoui: tunc ostendisti mihi studia eorum. ¹⁹ Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam: & non cognoui quia

cogitauerunt super me consilia, dicentes: Mittamus lignum in panem eius, & eradamus eum de terra viuentium, & nomen eius ²⁰ non memoretur amplius. ²¹ Tu autem Domine Sabaoth, qui iudicas iuste, & probas renes & corda, videam ultionem tuam ex eis: tibi enim reuelauimus causam meam. ²² Propterea hæc dicit Dominus ad viros Anathoth, qui quærent animam tuam, & dicunt: Non prophetabis in nomine Domini, & non morieris in manibus nostris. ²³ Propterea hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego visitabo super eos: iuuenes morientur in gladio, filij eorum, & filiae eorum morietur in fame. ²⁴ Et reliquiae non erunt ex eis: inducam enim malum super viros Anathoth, annum visitationis eorum.

C A P. X I I.

IVS TVS quidem tu es Domine, si disputem tecum: veruntamen iusta loquar ad te: Quare via impiorum prosperatur: bene est omnibus, qui prauaricantur, & inique agunt? ² Plantaſti eos, & radicem miserunt: proficiunt & faciunt fructum: prope es tui ori eorum, & longe a renibus eorum. ³ Et tu Domine nosti me, vidisti me, & probasti cor meum tecum: congrega eos quasi gregem ad victimam, & sanctifica eos in die occisionis. ⁴ Usquequo lugebit terra, & herba omnis regionis siccabitur propter malitiam habitantium in ea? consumptum est animal, & volucre, quoniam dixerunt: Non videbit nouissima nostra. ⁵ Si cum peditibus currens laborasti: quomodo contendere poteris cum equis? cum autem in terra pacis securus fueris, quid facies in superbia Iordanis? ⁶ Nam & fratres tui, & domus patris tui, etiam ipsi pugnaverunt aduersum te, & clamauerunt post te plena voce: ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona. ⁷ Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam: dedi dilectam animam meam in manu inimicorum eius. ⁸ Facta est mihi hereditas mea quasi filua: dedit contra me vocem, ideo odiui eam. ⁹ Numquid auis discolor hereditas mea mihi? numquid auis tincta per totum? **venite,**

nite, cōgregamini omnes bestię terrę, pro-
 perate ad deuorandum. * Pastores multi de-
 moliti sunt vineam meam, conculcauerunt
 partem meam: dederunt portionem meam
 desiderabilem in desertum solitudinis. * Po-
 fuerunt eam in dissipationem, luxitq. super
 me: desolatione desolata est omnis terra:
 quia nullus est qui recogitet corde. * Super
 omnes vias deserti venerūt vastatores, quia
 gladius Domini deuorabit ab extremo ter-
 ræ vsque ad extremum eius: non est pax
 vniuersę carni. * Seminauerunt triticum, &
 spinas messuerunt: hereditatem acceperūt,
 & non eis proderit: cōfundemini a fructi-
 bus vestris, propter iram furoris Domini.
 * Hęc dicit Dominus aduersum omnes vi-
 cinos meos pessimos, qui tangunt heredita-
 tem, quam distribui populo meo Israel: Ec-
 ce ego euellam eos de terra sua, & domum
 Iuda euellam de medio eorum. * Et cū euul-
 sero eos, conuertar, & miserebor eorum: &
 reducam eos, virum ad hereditatem suam,
 & virum in terram suam. * Et erit: si eruditi
 didicerint vias populi mei, vt iurent in no-
 mine meo: Viuit Dominus, sicut docuerūt
 populum meum iurare in Baal: ædificabū-
 tur in medio populi mei. * Quod si non au-
 dierint, euellam gentem illam euulsione &
 perditione, ait Dominus.

C A P . X I I I .

HÆc dicit Dominus ad me: Vade, &
 posside tibi lumbare lineum, & pones
 illud super lumbos tuos, & in aquam non
 inferes illud. * Et possedi lumbare iuxta ver-
 bum Domini, & posui circa lumbos meos.
 * Et factus est sermo Domini ad me secun-
 dō, dicens: * Tolle lumbare, quod possedisti,
 quod est circa lumbos tuos, & surgens va-
 de ad Euphraten, & absconde ibi illud in
 foramine petrę. * Et abij, & abscondi illud
 in Euphrate, sicut pręceperat mihi Domi-
 nus. * Et factum est post dies plurimos, dixit
 Dominus ad me: Surge, vade ad Euphra-
 ten: & tolle inde lumbare, quod pręcepi tibi
 vt abscođeris illud ibi. * Et abij ad Euphra-
 ten, & fodi, & tuli lumbare de loco, vbi ab-

sconderam illud: & ecce cōputruerat lum-
 bare, ita vt nulli vsui aptum esset. * Et factū
 est verbum Domini ad me, dicens: * Hęc di-
 cit Dominus: Sic putrescere faciam super-
 biam Iuda, & superbiam Ierusalē multam:
 * Populum istum pessimum, qui nolunt au-
 dire verba mea, & ambulant in prauitate
 cordis sui: abieruntq. post deos alienos vt
 seruirent eis, & adorarent eos: & erunt sicut
 lumbare istud, quod nulli vsui aptum est.
 * Sicut enim adhæret lumbare ad lumbos
 viri, sic agglutinaui mihi omnem domum
 Israel, & omnem domum Iuda, dicit Domi-
 nus: vt essent mihi in populū, & in nomen,
 & in laudem, & in gloriam: & non audie-
 runt. * Dices ergo ad eos sermonem istum:
 Hęc dicit Dominus Deus Israel: Omnis la-
 guncula implebitur vino. Et dicent ad te:
 Numquid ignoramus quia omnis lagūcula
 implebitur vino? * Et dices ad eos: Hęc di-
 cit Dominus: Ecce ego implebo omnes
 habitatores terrę huius, & reges, qui sedent
 de stirpe Dauid super thronū eius, & sacer-
 dotes, & prophetas, & omnes habitatores
 Ierusalem, ebrietate: * & dispergam eos virū
 a fratre suo, & patres & filios pariter, ait Do-
 minus: non parcam, & non concedam: ne-
 que miserebor vt non disperdam eos. * Au-
 dite, & auribus percipite. Nolite eleuari,
 quia Dominus locutus est. * Date Domino
 Deo vestro gloriam antequā contenebre-
 scat, & antequam offendant pedes vestri ad
 montes caliginosos: expectabitis lucem, &
 ponet eam in vmbra mortis, & in caligi-
 nem. * Quod si hoc nō audieritis, in abscon-
 dito plorabit anima mea a facie superbię:
 plorans plorabit, & deducet oculus meus
 lacrymam, quia captus est grex Domini.
 * Dic regi, & dominatrici: Humiliamini, se-
 dete: quoniam descendit de capite vestro
 corona glorię vestrę. * Ciuitates Austri
 clausę sunt, & non est qui aperiat: translata
 est omnis Iuda transmigratione perfecta.
 * Leuate oculos vestros, & videte qui venitis
 ab Aquilone: vbi est grex, qui datus est tibi,
 pecus inclytum tuum? * Quid dices cum vi-
 sitauerit te? tu enim docuisti eos aduersum
 te, &

te, & erudisti in caput tuum: numquid non dolores apprehendent te, quasi mulierem parturientem? * Quod si dixeris in corde tuo: Quare venerunt mihi hæc? Propter multitudinem iniquitatis tuæ reuelata sunt verecundiora tua, pollutæ sunt plantæ tuæ. * Si mutare potest æthiops pellem suam, aut pardus varietates suas: & vos poteritis benefacere, cum didiceritis malum. * Et disseminabo eos quasi stipulam, quæ vento raptatur in deserto. * Hæc sors tua, parsq. mensusuræ tuæ a me, dicit Dominus, quia oblita es mei, & confisa es in mendacio. * Unde & ego nudaui femora tua contra faciem tuam, & apparuit ignominia tua, adulteria tua, & hinnitus tuus scelus fornicationis tuæ: super colles in agro vidi abominationes tuas. Væ tibi Ierusalem, non mundaberis post me: usquequo adhuc?

C A P. XIII.

QUOD factum est verbum Domini ad Ieremiam de sermonibus siccitatis. * Luxit Iudæa, & portæ eius corruerunt, & obscuratæ sunt in terra, & clamor Ierusalem ascendit. * Maiores miserunt minores suos ad aquam: venerunt ad hauriendum, non inuenerunt aquam, reportauerunt vasa sua vacua: confusi sunt & afflicti, & operuerunt capita sua. * Propter terræ vastitatem, quia non venit pluuia in terram, confusi sunt agricolæ, operuerunt capita sua. * Nam & cerua in agro peperit, & reliquit: quia non erat herba. * Et onagri steterunt in rupibus, traxerunt ventum quasi dracones, defecerunt oculi eorum, quia non erat herba. * Si iniquitates nostræ responderint nobis: Domine fac propter nomen tuum, quoniam multæ sunt auersiones nostræ, tibi peccauimus. * Expectatio Israel, saluator eius in tempore tribulationis: quare quasi colonus futurus es in terra, & quasi viator declinans ad manendum? * Quare futurus es velut vir vagus, vt fortis qui non potest saluare? tu autem in nobis es Domine, & nomen tuum inuocatum est super nos, ne derelinquas nos. * Hæc dicit Dominus populo huic, qui

dilexit mouere pedes suos, & non quieuit, & Domino non placuit: Nunc recordabitur iniquitatum eorum, & visitabit peccata eorum. * Et dixit Dominus ad me: Noli orare pro populo isto in bonum. * Cum iunauerint, non exaudiam preces eorum: & si obtulerint holocausta, & victimas, non suscipiam ea: quoniam gladio, & fame, & peste consumam eos. * Et dixi, Aa Domine Deus: Prophetæ dicunt eis: Non videbitis gladium, & fames non erit in vobis, sed pacem veram dabit vobis in loco isto. * Et dixit Dominus ad me: Falso prophetæ vaticinantur in nomine meo: non misi eos, & non præcepi eis, neque locutus sum ad eos: visionem mendacem, & diuinationem, & fraudulentiam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. * Idcirco hæc dicit Dominus de prophetis, qui prophetant in nomine meo, quos ego non misi, dicentes: Gladius, & fames non erit in terra hac: In gladio & fame consumentur prophetæ illi. * Et populi, quibus prophetant, erunt proiecti in vijs Ierusalem præ fame & gladio, & non erit qui sepeliat eos; ipsi & vxores eorum, filij & filia eorum, & effundam super eos malum suum. * Et dices ad eos verbum istud: Deducant oculi mei lacrymam per noctem & diem, & non taceant: quoniam contritione magna contrita est virgo, filia populi mei, plaga pessima vehementer. * Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio: & si introiero in ciuitatem, ecce attenuati fame. * Propheta quoque & sacerdos abierunt in terram, quam ignorabāt. * Numquid proiciens abiecisti ludam? aut Sion abominata est anima tua? quare ergo percussisti nos, ita vt nulla sit sanitas? expectauimus pacem, & non est bonum: & tempus curationis, & ecce turbatio. * Cognouimus Domine impietates nostras, iniquitates patrum nostrorum, quia peccauimus tibi. * Ne des nos in opprobrium propter nomen tuum, neque facias nobis contumeliam solij gloriæ tuæ: recordare, ne irritum facias fœdus tuum nobiscum. * Numquid sunt in sculptilibus Gentium qui pluant? aut cæli possunt dare imbres?

imbres ? nonne tu es Dominus Deus noster, quem expectauimus ? tu enim fecisti omnia hæc.

C A P. XV.

ET dixit Dominus ad me : Si steterit Moyses, & Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum : eijce illos a facie mea, & egrediantur. Quod si dixerint ad te : Quo egrediemur ? dices ad eos : Hæc dicit Dominus : Qui ad mortem, ad mortem : & qui ad gladium, ad gladium : & qui ad famem, ad famem : & qui ad captiuitatem, ad captiuitatem. Et visitabo super eos quattuor species, dicit Dominus : Gladium ad occisionem, & canes ad lacerandum, & volatilia cæli & bestias terræ ad deuorandum & dissipandum. & dabo eos in feruorem vniuersis regnis terræ : propter Manassæ filium Ezechie regis Iuda, super omnibus quæ fecit in Ierusalem. Quis enim miserebitur tui Ierusalem ? aut quis cōtristabitur pro te ? aut quis ibit ad rogandum pro pace tua ? Tu reliquisti me, dicit Dominus, retrorsum abiisti : & extēdam manum meam super te, & interficiam te : laboraui rogans. Et dispergam eos ventilabro in portis terræ : interfeci & disperdidi populum meum, & tamen a vijs suis non sunt reuersi. Multiplicatæ sunt mihi viduæ eius super arenā maris : induxi eis super matrem adolescentis vastatorem meridie : misi super ciuitates repente terrorem. Infirmata est quæ peperit septē, defecit anima eius : occidit ei sol, cū adhuc esset dies : confusa est, & erubuit : & residuos eius in gladium dabo in cōspectu inimicorum eorum, ait Dominus. Væ mihi mater mea : quare genuisti me virum rixæ, virum discordiæ in vniuersa terra ? nō fœneraui, nec fœnerauit mihi quisquam : omnes maledicunt mihi. Dicit Dominus : Si non reliquiæ tuæ in bonū, si non occurri tibi in tempore afflictionis, & in tempore tribulationis aduersus inimicum. Numquid fœderabitur ferrum ferro ab Aquilone, & æs ? Diuitias tuas & thesauros tuos in direptionē dabo gratis in omnibus pec-

14 catis tuis, & in omnibus terminis tuis. Et adducam inimicos tuos de terra, quam nescis : quia ignis succensus est in furore meo, super vos ardebit. Tu scis Domine, recordare mei, & visita me, & tuere me ab his, qui persequuntur me : noli in patientia tua suscipere me : scito quoniam sustinui propter te opprobrium. Inuenti sunt sermones tui, & comedi eos, & factum est mihi verbum tuum in gaudium & in lætitiā cordis mei : quoniam inuocatum est nōmē tuum super me Domine Deus exercituum. Non sedi in concilio ludentium, & gloriatus sum a facie manus tuæ : solus sedebam, quoniam comminatione replesti me. Quare factus est dolor meus perpetuus, & plaga mea desperabilis renuit curari ? facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium. Propter hoc hæc dicit Dominus : Si conuerteris, conuertam te, & ante faciem meam stabis : & si separaueris pretiosum a vili, quasi os meum eris : conuertentur ipsi ad te, & tu non conuertēris ad eos. Et dabo te populo huic in murum æreum, fortem : & bellabunt aduersum te, & non præualebunt : quia ego tecum sum vt saluem te, & eruam te, dicit Dominus. Et liberabo te de manu pessimorum, & redimam te de manu fortium.

C A P. XVI.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens : Non accipies vxorem, & non erunt tibi filij, & filiæ in loco isto. Quia hæc dicit Dominus super filios & filias, qui generantur in loco isto, & super matres eorum, quæ genuerunt eos : & super patres eorum, de quorum stirpe sunt nati in terra hac. Mortibus ægrotationum morientur : non plangentur, & non sepelientur, in sterquilinum super faciem terræ erunt : & gladio, & fame consumentur : & erit cadauer eorum in escam volatilibus cæli, & bestiis terræ. Hæc enim dicit Dominus : Ne ingrediaris domum conuiuij, neque vadas ad plangendum, neque consoleris eos : quia abstuli pacem meam a populo isto, dicit Dominus,

Dominus, misericordiam & miserationes .
 * Et morientur grâdes, & parui in terra ista: 6
 non sepelientur neque plangentur, & non
 se incidēt, neque caluitium fiet pro eis. * Et 7
 non frangent inter eos lugenti panem ad
 consolandum super mortuo: & non dabūt
 eis potum calicis ad consolandū super pa-
 tre suo & matre. * Et domum conuiuij non 8
 ingrediaris, vt sedeas cum eis, & comedas
 & bibas: * quia hæc dicit Dominus exerci- 9
 tuum Deus Israel: Ecce ego auferam de lo-
 co isto in oculis vestris, & in diebus vestris
 vocem gaudij, & vocem lætitiæ, vocē spon-
 si, & vocem sponsæ. * Et cum annunciaueris 10
 populo huic omnia verba hæc, & dixerint
 tibi: Quare locutus est Dominus super nos
 omne malum grande istud? quæ iniquitas
 nostra? & quod peccatum nostrum, quod
 peccauimus Domino Deo nostro? * Dices 11
 ad eos: Quia dereliquerunt me patres ve-
 stri, ait Dominus: & abierūt post deos alie-
 nos, & seruiuerunt eis, & adorauerunt eos:
 & me dereliquerunt, & legem meam non
 custodierunt. * Sed & vos peius operati estis, 12
 quàm patres vestri: ecce enim ambulat
 vnusquisque post prauitatē cordis sui mali,
 vt me non audiat. * Et eijciam vos de terra 13
 hac in terram, quam ignoratis vos, & pa-
 tres vestri: & seruietis ibi dijs alienis die ac
 nocte, qui nō dabunt vobis requiem. * Pro- 14
 pterea ecce dies veniunt dicit Dominus, &
 non dicetur vltra: Viuit Dominus, qui edu-
 xit filios Israel de Terra Ægypti, * sed, Viuit 15
 Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra
 Aquilonis, & de vniuersis terris, ad quas
 eieci eos: & reducam eos in terram suam,
 quam dedi patribus eorū. * Ecce ego mit- 16
 tam piscatores multos dicit Dominus, &
 piscabūtur eos: & post hæc mittam eis mul-
 tos venatores, & venabuntur eos de omni
 monte, & de omni colle, & de cauernis pe-
 trarum. * Quia oculi mei super omnes vias 17
 eorum: non sunt absconditæ a facie mea,
 & non fuit occultata iniquitas eorum ab
 oculis meis. * Et reddam primum duplices 18
 iniquitates, & peccata eorum: quia conta-
 minauerunt terrā meam in morticinis ido-

lorum suorum, & abominationibus suis im-
 pleuerunt hereditatem meam. * Domine
 fortitudo mea, & robur meum, & refugium
 meum in die tribulationis: ad te Gentes
 venient ab extremis terræ, & dicent: Vere
 mendacium possederunt patres nostri, va-
 nitatem, quæ eis non profuit. * Numquid
 faciet sibi homo deos, & ipsi non sunt dij?
 * Idcirco ecce ego ostendam eis per vicem
 hanc, ostendam eis manum meam, & vir-
 tutem meam: & scient quia nomen mihi
 Dominus.

C A P . . . X V I I .

PECCATUM Iuda scriptū est stylo fer-
 reo in yngue adamantino, exaratum
 super latitudinem cordis eorū, & in corni-
 bus ararum eorum. * Cum recordati fuerint
 filij eorum ararum suarum, & lucorum suo-
 rum, lignorumq. frondentium in montibus
 excelsis, * sacrificātes in agro: fortitudinem
 tuam, & omnes thesauros tuos in direptio-
 nem dabo, excelsa tua propter peccata in
 vniuersis finibus tuis. * Et relinqueris sola
 ab hereditate tua, quam dedi tibi: & seruire
 te faciā inimicis tuis in terra, quā ignoras:
 quoniam ignem succendisti in furore meo,
 vſque in æternum ardebit. * Hæc dicit Do-
 minus: Maledictus homo, qui confidit in
 homine, & ponit carnem brachium suum,
 & a Domino recedit cor eius. * Erit enim
 quasi myricæ in deserto, & nō videbit cum
 venerit bonum: sed habitabit in siccitate
 in deserto, in terra falsuginis, & inhabitabi-
 li. * Benedictus vir, qui confidit in Domino,
 & erit Dominus fiducia eius. * Et erit quasi
 lignum quod transplantatur super aquas,
 quod ad humorem mittit radices suas: &
 non timebit cum venerit æstus. Et erit fo-
 lium eius viride, & in tempore siccitatis non
 erit sollicitum, nec aliquando desinet facere
 fructum. * Prauum est cor omnium, & in-
 scrutabile: quis cognoscet illud? * Ego Do-
 minus scrutans cor, & probans renes: qui
 do vnicuique iuxta viam suam, & iuxta fru-
 ctum adinventionum suarum. * Perdix so-
 uit quæ non peperit: fecit diuitias, & non in
 iudicio:

iudicio: in dimidio dierum suorum derelin-
quet eas, & in nouissimo suo erit insipiens.
*Solum gloriæ altitudinis a principio, locus
sanctificationis nostræ: * Expectatio Israel
Domine: omnes, qui te derelinquunt, con-
fundentur: recedentes a te, in terra scriben-
tur: quoniam dereliquerunt venam aqua-
rum viuientium Dominum: * Sana me Do-
mine, & sanabor: saluum me fac, & saluus
ero: quoniam laus mea tu es. * Ecce ipsi di-
cunt ad me: Vbi est verbum Domini? ve-
niat. * Et ego non sum turbatus, te pastore
sequens: & diem hominis non desiderauī,
tu scis. Quod egressum est de labijs meis,
rectum in conspectu tuo fuit. * Non sis tui
mihi formidini, spes mea tu in die afflictio-
nis. * Confundantur qui me persequuntur,
& non confundar ego: paueant illi, & non
paueam ego: induc super eos diē afflictio-
nis, & duplici contritione cōtere eos. * Hæc
dicit Dominus ad me: Vade, & sta in porta
filiorum populi, per quam ingrediuntur re-
ges Iuda, & egrediuntur, & in cunctis portis
Ierusalem: * & dices ad eos: Audite verbum
Domini reges Iuda, & omnis Iuda, cunctiq.
habitatores Ierusalem, qui ingredimini per
portas istas. * Hæc dicit Dominus: Custo-
dite animas vestras, & nolite portare pon-
dera in die sabbati: nec inferatis per portas
Ierusalē. * Et nolite eijcere onera de domi-
bus vestris in die sabbati, & omne opus nō
facietis: sanctificate diem sabbati, sicut præ-
cepi patribus vestris. * Et non audierunt,
nec inclinauerunt aurem suam: sed indura-
uerunt ceruicem suam ne audirēt me, & ne
acciperent disciplinā. * Et erit: Si audieritis
me, dicit Dominus, vt non inferatis onera
per portas ciuitatis huius in die sabbati: &
si sanctificaueritis diē sabbati, ne faciat in
eo omne opus: * Ingrediētur per portas ci-
uitatis huius reges & principes, sedentes su-
per solium Dauid, & ascēdentes in curribus
& equis, ipsi & principes eorum, viri Iuda, &
habitatores Ierusalē: & habitabitur ciuitas
hæc in sempiternum. * Et venient de ciui-
tatibus Iuda, & de circuitu Ierusalem, & de
terra Benjamin, & de campestribus, & de

montuosis, & ab Austro, portantes holo-
caustum, & victimam, & sacrificium, & thus,
& inferēt oblationem in domum Domini.
* Si autem non audieritis me vt sanctifice-
tis diem sabbati, & ne portetis onus, & ne
inferatis per portas Ierusalē in die sabbati:
succendam ignem in portis eius, & deuora-
bit domos Ierusalem, & non extinguetur.

C A P. X V I I.

VERBUM, quod factum est ad Ieremiam
a Domino, dicens: * Surge, & descende
in domum figuli, & ibi audies verba mea.
* Et descendi in domum figuli, & ecce ipse
faciebat opus super rotam. * Et dissipatum
est vas, quod ipse faciebat e luto manibus
suis: cōuersusq. fecit illud vas alterum, sicut
placuerat in oculis eius vt faceret. * Et fa-
ctum est verbum Domini ad me, dicens:
* Numquid sicut figulus iste, non potero vo-
bis facere, domus Israel, ait Dominus? ecce
sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu
mea, domus Israel. * Repente loquar aduer-
sum gentem & aduersus regnum, vt eradi-
cem, & destruam, & disperdā illud. * Si pœ-
nitentiam egerit gens illa a malo suo, quod
locutus sum aduersus eam: agam & ego
pœnitentiam super malo, quod cogitavi vt
facirem ei. * Et subito loquar de gente &
de regno, vt ædificem & plantem illud. * Si
fecerit malum in oculis meis, vt nō audiat
vocem meam: pœnitentiā agam super bo-
no, quod locutus sum vt facerem ei. * Nunc
ergo dic viro Iuda, & habitatoribus Ierusa-
lem, dicens: Hæc dicit Dominus: Ecce ego
fingo contra vos malum, & cogito contra
vos cogitationem: reuertatur vnusquisque
a via sua mala, & dirigite vias vestras & stu-
dia vestra. * Qui dixerunt: Desperauimus:
post cogitationes enim nostras ibimus, &
vnusquisque prauitatem cordis sui mali fa-
ciemus. * Ideo hæc dicit Dominus: Interro-
gate Gentes: Quis audiuit talia horribilia,
quæ fecit nimis virgo Israel? * Numquid de-
ficient de petra agri nix Libani? aut euelli
possunt aquæ erūpentes frigida, & defluen-
tes? * Quia oblitus est mei populus meus,
frustra

frustra libantes, & impingentes in vijs suis, in semitis sæculi, vt ambularent per eas in itinere non trito: vt fieret terra eorum in desolationem, & in sibilum sempiternum: omnis qui præterierit per eam obitupescet, & mouebit caput suum. Sicut vêtus vrens dispergam eos coram inimico: dorsum, & nõ faciem ostendam eis in die perditionis eorum. Et dixerunt: Venite, & cogitemus contra Ieremiam cogitationes: non enim peribit lex a sacerdote, neque consilium a sapiente, nec sermo a propheta: venite, & percutiamus eum lingua, & non attendamus ad vniuersos sermones eius. Attende Domine ad me, & audi vocem aduersariorum meorum. Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foueam animæ meæ? Recordare quòd steterim in conspectu tuo, vt loquerer pro eis bonum, & auerterem indignationem tuam ab eis. Propterea da filios eorum in famem, & deduc eos in manus gladij: fiant vxores eorum, absque liberis, & viduæ: & viri earum interficiantur morte: iuuenes eorum cõfodiantur gladio in prælio. Audiatur clamor de domibus eorum: adduces enim super eos latronem repente: quia foderunt foueam vt caperent me, & laqueos absconderunt pedibus meis. Tu autem Domine scis omne consilium eorum aduersum me in mortem: ne propitieris iniquitati eorum, & peccatum eorum a facie tua non deleatur: fiant corruentes in conspectu tuo, in tempore furoris tui abutere eis.

C A P I T U L U M X I X.

HÆC dicit Dominus: Vade, & accipe lagunculam figuli testeam a senioribus populi, & a senioribus sacerdotũ: Et egredere ad vallem filij Ennom, quæ est iuxta introitum portæ fictilis: & prædicabis ibi verba, quæ ego loquar ad te. Et dices: Audite verbum Domini reges Iuda, & habitatores Ierusalem: hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam afflictionem super locum istum, ita vt omnis, qui audierit illam, tinniant aures eius: Eo

quòd dereliquerint me, & alienum fecerint locum istum: & libauerunt in eo dijs alienis, quos nescierunt ipsi, & patres eorum, & reges Iuda: & repleuerunt locum istum sanguine innocentum. Et ædificauerunt excelsa Baalim ad comburendos filios suos igni in holocaustum Baalim: quæ non præcepi, nec locutus sum, nec ascenderunt in cor meum. Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus: & non vocabitur amplius locus iste, Topheth, & Vallis filij Ennom: sed Vallis occisionis. Et dissipabo consilium Iuda & Ierusalem in loco isto: & subuertam eos gladio in conspectu inimicorum suorum, & in manu quærentium animas eorum: & dabo cadauera eorum escã volatilibus cæli, & bestijs terræ. Et ponam ciuitatem hanc in stuporem, & in sibilum: omnis, qui præterierit per eam, obitupescet, & sibilabit super vniuersa plaga eius. Et cibabo eos carnibus filiorum suorum, & carnibus filiarum suarum: & vnusquisque carnem amici sui comedet in obsidione, & in angustia, in qua concludent eos inimici eorum, & qui quærent animas eorum. Et conteres lagunculam in oculis virorum, qui ibunt tecum: Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum: Sic conteram populum istum & ciuitatem istam, sicut conteritur vas figuli, quòd non potest vltra instaurari: & in Topheth sepelientur, eo quòd non sit alius locus ad sepeliendum. Sic faciam loco huic, ait Dominus, & habitatoribus eius: & ponam ciuitatẽ istam sicut Topheth. Et erunt domus Ierusalem, & domus regum Iuda sicut locus Topheth, immundæ: omnes domus, in quarum domatibus sacrificauerunt omni militiæ cæli, & libauerunt libamina dijs alienis. Venit autem Ieremias de Topheth, quo miserat eũ Dominus ad prophetandum, & stetit in atrio domus Domini, & dixit ad omnem populum: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam super ciuitatẽ hanc, & super omnes vrbes eius vniuersa mala, quæ locutus sum aduersum eam: quoniam indurauerunt ceruicem suã vt non audirent sermones meos.

C A P . XX.

ET audiuit Phassur filius Emmer sacerdos, qui constitutus erat princeps in domo Domini, Ieremiam prophetantē sermones istos. Et percussit Phassur Ieremiam prophetam, & misit eum in neruum, quod erat in porta Benjamin superiori, in domo Domini. Cumq. illuxisset in crastinum, eduxit Phassur Ieremiam de neruo. & dixit ad eum Ieremias: Non Phassur vocauit Dominus nomen tuum, sed pauorem vndique. Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo te in pauorem, te & omnes amicos tuos: & corruent gladio inimicorum tuorum, & oculi tui videbunt: & omnem Iudam dabo in manum regis Babylonis: & traducet eos in Babylonē, & percutiet eos gladio. Et dabo vniuersam substantiam ciuitatis huius, & omnem laborem eius, omneq. pretium, & cunctos thesauros regum Iuda dabo in manu inimicorum eorum: & diripient eos, & tollent, & ducent in Babylonem. Tu autem Phassur, & omnes habitatores domus tuæ ibitis in captiuitatē: & in Babylonem venies, & ibi morieris, ibiq. sepelieris tu, & omnes amici tui, quibus prophetaſti mendacium. Seduxisti me Domine, & seductus sum: fortior me fuisti, & inualuisti: factus sum in derisum tota die, omnes subsannant me. Quia iam olim loquor, vociferans iniquitatem, & vastitatem clamito: & factus est mihi sermo Domini in opprobrium, & in derisum tota die. Et dixi: Non recordabor eius, neque loquar vltra in nomine illius: & factus est in corde meo quasi ignis exarsuans, claususq. in ossibus meis: & defeci, ferre non sustinens. Audiui enim contumelias multorum, & terrorem in circuitu: Persequimini, & persequamur eum: ab omnibus viris, qui erāt pacifici mei, & custodientes latus meum: si quo modo decipiatur, & praualeamus aduersus eum, & consequamur ultionem ex eo. Dominus autem mecum est quasi bellator fortis: idcirco qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt: con-

fundentur vehemēter, quia non intellexerunt opprobrium sempiternum, quod nunquam delebitur. Et tu Domine exercituum probator iusti, qui vides renes & cor: videam quæso ultionem tuam ex eis: tibi enim reuelauī causam meam. Cātate Domino, laudate Dominū: quia liberauit animam pauperis de manu malorum. Maledicta dies, in qua natus sum: dies, in qua peperit me mater mea, non sit benedicta. Maledictus vir, qui annūciauit patri meo, dicēs: Natus est tibi puer masculus: & quasi gaudio latificauit eum. Sit homo ille ut sunt ciuitates, quas subuertit Dominus, & non poenituit eum: audiat clamorē mane, & ululatum in tempore meridiano: qui non me interfecit a vulua, ut fieret mihi mater mea sepulchrum, & vulua eius conceptus æternus. Quare de vulua egressus sum, ut viderem laborem & dolorem, & consumerentur in confusione dies mei?

C A P . XXI.

VERBUM, quod factū est ad Ieremiam a Domino, quando misit ad eum rex Sedecias Phassur filium Melchiae, & Sophoniam filium Maasie sacerdotem, dicēs: Interroga pro nobis Dominū, quia Nabuchodonosor rex Babylonis præliatur aduersum nos: si forte faciat Dominus nobiscum secundū omnia mirabilia sua, & recedat a nobis. Et dixit Ieremias ad eos: Sic dicetis Sedeciae: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ecce ego cōuertā vasa belli, quæ in manibus vestris sunt, & quibus vos pugnatistis aduersum regē Babylonis, & Chaldaeos, qui obsident vos in circuitu murorum: & cōgregabo ea in medio ciuitatis huius. Et debellabo ego vos in manu extenta, & in brachio forti, & in furore, & in indignatione, & in ira grādi. Et percutiam habitatores ciuitatis huius, homines & bestię, pestilētia magna morientur. Et post hæc ait Dominus: dabo Sedeciam regem Iuda, & seruos eius, & populum eius, & qui derelicti sunt in ciuitate hac a peste & gladio, & fame, in manu Nabuchodonosor

regis Babylonis, & in manu inimicorū eorum, & in manu quarentium animam eorum, & percutiet eos in ore gladij, & non flectetur, neque pariet, nec miserebitur. * Et ad populū hunc dices: Hæc dicit Dominus: Ecce ego do coram vobis viam vitæ, & viam mortis. * Qui habitauerit in vrbe hac, morietur gladio, & fame, & peste: qui autē egressus fuerit, & transfugerit ad Chaldaeos, qui obsidēt vos, viuet, & erit ei anima sua, quasi spoliū. * Posui enim faciem meam super ciuitatem hanc in malum, & non in bonum, ait Dominus: in manu regis Babylonis dabitur, & exuret eā igni. * Et domui regis Iudæ: Audite verbū Domini, * domus David, hæc dicit Dominus: Iudicate mane iudiciū, & eruite vi oppressum de manu calumniantis: ne forte egrediatur vt ignis indignatio mea, & succendatur, & non sit qui extinguat propter malitiā studiorum vestrorum. * Ecce ego ad te habitatricem vallis solidæ atque cæpestis, ait Dominus: qui dicitis: Quis percutiet nos? & quis ingreditur domos nostras? * Et visitabo super vos iuxta fructum studiorum vestrorum, dicit Dominus: & succendam ignem in saltu eius: & deuorabit omnia in circuitu eius.

C A P . . . X X I I .

HÆc dicit Dominus: Descēde in domum regis Iudæ, & loqueris ibi verbū hoc, * & dices: Audi verbū Domini rex Iudæ, qui sedes super solium David: tu & serui tui, & populus tuus, qui ingredimini per portas istas. * Hæc dicit Dominus: Facite iudiciū & iustitiam, & liberate vi oppressum de manu calumniatoris: & aduenam, & pupillum, & viduam nolite contristare, neque opprimatis inique: & sanguinē innocentem ne effundatis in loco isto. * Si enim facientes feceritis verbū istud: ingreditur per portas domus huius reges sedētes de genere David super thronum eius, & ascendentes currus & equos, ipsi & serui, & populus eorū. * Quod si non audieritis verba hæc: in memetipso iuravi, dicit

Dominus, quia in solitudinem erit domus hæc. * Quia hæc dicit Dominus super domum regis Iudæ: Galaad tu mihi caput Libani: si non posuero te solitudinem, vrbes inhabitabiles. * Et sanctificabo super te interficientem virum & arma eius: & succident electas cedros tuas, & præcipitabunt in ignem. * Et pertransibunt gentes multæ per ciuitatem hanc: & dicit vnusquisque proximo suo: Quare fecit Dominus sic ciuitati huic grandi? * Et respondebunt: Eo quod dereliquerint pactū Domini Dei sui, & adorauerint deos alienos, & seruiuerint eis. * Nolite flere mortuum, neque lugeatis super eum fletu: plangite eum, qui egreditur, quia non reuertetur vltra, nec videbit terram natiuitatis suæ. * Quia hæc dicit Dominus ad Sellum filium Iosia regem Iudæ, qui regnavit pro Iosia patre suo, qui egressus est de loco isto. Non reuertetur huc amplius: sed in loco, ad quem transtuli eum, ibi morietur, & terram istam non videbit amplius. * Væ qui ædificat domum suam in iniustitia, & cœnacula sua non in iudicio: amicum suum opprimit frustra, & mercedem eius non reddet ei. * Qui dicit: Ædificabo mihi domum latam, & cœnacula spatiosa: qui aperit sibi fenestras, & facit laquearia cedrina, pingitq. sinopide. * Numquid regnabis, quoniam confers te cedro? pater tuus numquid non comedit & bibit, & fecit iudiciū & iustitiam tunc cum bene erat ei? * Iudicauit causam pauperis & egeni in bonum suum: numquid non ideo quia cognouit me, dicit Dominus? * Tui vero oculi & cor ad auaritiā, & ad sanguinem innocentem fundendum, & ad calumniam, & ad cursum mali operis. * Propterea hæc dicit Dominus ad Ioakim filium Iosia regem Iudæ: Non plangent eum: Væ frater & væ soror: non concrepabunt ei: Væ Domine, & væ inclyte. * Sepultura asini sepelietur, putrefactus & proiectus extra portas Ierusalem. * Ascende Libanum, & clama: & in Basan da vocem tuam, & clama ad transeuntes, quia contriti sunt

omnes amatores tui : * Locutus sum ad te in abundantia tua; & dixisti : Non audiam : hæc est via tua ab adolescentia tua, quia non audisti vocem meam : * Omnes pastores tuos pascet ventus, & amatores tui in captiuitatem ibunt : & tunc confundéris, & erubescas ab omni malitia tua : * Quæ sedes in Libano, & nidificas in cedris, quomodo congemuisti cum venissent tibi dolores, quasi dolores parturientis ? * Viuo ego, dicit Dominus : quia si fuerit Iechonias filius Ioachim regis Iuda, annulus in manu dexteræ meæ, inde euellam eum. * Et dabo te in manu quærentium animam tuam, & in manu quorum tu formidas faciem, & in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manu Chaldæorum. * Et mittam te, & matrem tuam, quæ genuit te, in terram alienam, in qua nati non estis, ibique moriemini : * & in terram, ad quam ipsi leuant animam suam ut reuertantur illuc : non reuertentur. * Numquid vas fictile atque contritum vir iste Iechonias ? numquid vas absque omni voluptate ? quare abiecti sunt ipse & semen eius, & proiecti in terram, quam ignorauerunt ? * Terra, terra, terra, audi sermonem Domini. * Hæc dicit Dominus : Scribe virum istum sterilem, virum, qui in diebus suis non prosperabitur : nec enim erit de semine eius vir, qui sedeat super solium Dauid, & potestatem habeat ultra in Iuda.

C A P. XXIII.

VÆ pastoribus, qui disperdunt & dilacerant gregem pascuæ meæ, dicit Dominus. * Ideo hæc dicit Dominus Deus Israel ad pastores, qui pascunt populum meum : Vos dispersistis gregem meum, & eiecistis eos, & non visitastis eos : ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum, ait Dominus. * Et ego congregabo reliquias gregis mei de omnibus terris, ad quas eiecero eos illuc : & conuertam eos ad rura suam, & crescent & multiplicabuntur : * Et suscitabo super eos pastores, & pascet eos : non formidabunt ultra, & non pauebunt : & nullus quæretur ex numero, dicit Dominus.

* Ecce dies veniunt, dicit Dominus : & suscitabo Dauid germen iustum : & regnabit rex, & sapiens erit : & faciet iudicium & iustitiam in terra. * In diebus illis saluabitur Iuda, & Israel habitabit confidenter : & hoc est nomen, quod vocabunt eum, Dominus iustus noster. * Propter hoc ecce dies veniunt, dicit Dominus, & non dicent ultra : Viuit Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra Ægypti : * Sed : Viuit Dominus, qui eduxit & adduxit semen domus Israel de Terra Aquilonis, & de cunctis terris, ad quas eieceram eos illuc : & habitabunt in terra sua. * Ad prophetas : Contritum est cor meum in medio mei, contremuerunt omnia ossa mea : factus sum quasi vir ebrius, & quasi homo madidus a vino a facie Domini, & a facie verborum sanctorum eius. * Quia adulteris repleta est terra, quia a facie maledictionis luxit terra, arefacta sunt arua deserti : factus est cursus eorum malus, & fortitudo eorum dissimilis. * Prophetæ namque & sacerdos polluti sunt : & in domo mea inueni malum eorum, ait Dominus. * Idcirco via eorum erit quasi lubricum in tenebris : impellentur enim, & corruent in ea : afferam enim super eos mala, annum visitationis eorum, ait Dominus. * Et in prophetis Samariæ vidi fatuitatem : prophetabant in Baal, & decipiebant populum meum Israel. * Et in prophetis Ierusalem vidi similitudinem adulterantium, & iter mendacij : & confortauerunt manus pessimorum ut non conuerteretur unusquisque a malitia sua : facti sunt mihi omnes ut Sodoma, & habitatores eius quasi Gomorrah. * Propterea hæc dicit Dominus exercituum ad prophetas : Ecce ego cibabo eos absynthio, & potabo eos felle : a prophetis enim Ierusalem egressa est pollutio super omnem terram. * Hæc dicit Dominus exercituum : Nolite audire verba prophetarum, qui prophetant vobis, & decipiunt vos : visionem cordis sui loquuntur, non de ore Domini. * Dicunt his, qui blasphemant me : Locutus est Dominus : Pax erit vobis, & omni, qui ambulat in prauitate

cordis sui, dixerunt: Non veniet super vos malum. * Quis enim affuit in consilio Domini, & vidit & audiuit sermonem eius? quis considerauit verbum illius & audiuit? * Ecce turbo Dominicæ indignationis egredietur, & tempestas erumpēs: super caput impiorum veniet. * Non reuertetur furor Domini vsque dum faciat, & vsque dum compleat cogitationem cordis sui: in nouissimis diebus intelligetis cōsiliū eius. * Non mittebam prophetas, & ipsi currebant: non loquebar ad eos, & ipsi prophetabant. * Si steritissent in consilio meo, & nota fecissent verba mea populo meo, auertissem vtique eos a via sua mala, & a cogitationibus suis pessimis. * Putasne Deus e vicino ego sum, dicit Dominus? & non Deus de longe? * Si occultabitur vir in absconditis: & ego non videbo eum, dicit Dominus? numquid non cælum & terram ego impleo, dicit Dominus? * Audiui quæ dixerunt prophetae, prophetantes in nomine meo mendacium, atque dicentes: Somniaui, somniaui. * Vsquequo istud est in corde prophetarum vaticinantium mendacium, & prophetantium seductiones cordis sui? * Qui volunt facere vt obliuiscatur populus meus nominis mei propter somnia eorum, quæ narrat vnusquisque ad proximum suum: sicut obliiti sunt patres eorum nominis mei propter Baal. * Propheta, qui habet somnium, narret somnium: & qui habet sermonem meum, loquatur sermonem meum verum: quid paleis ad triticum, dicit Dominus? * Numquid non verba mea sunt quasi ignis, dicit Dominus: & quasi malleus conterens petram? * Propterea ecce ego ad prophetas, ait Dominus: qui furantur verba mea vnusquisque a proximo suo. * Ecce ego ad prophetas, ait Dominus: qui assumunt linguas suas, & aiunt: Dicit Dominus. * Ecce ego ad prophetas somniantes mendacium, ait Dominus: qui narrauerunt ea, & seduxerunt populum meum in mendacio suo, & in miraculis suis: cum ego non misissem eos, nec mandassem eis, qui nihil profuerunt populo huic, dicit Dominus. * Si igitur

tur interrogauerit te populus iste, vel propheta, aut sacerdos, dicens: Quod est onus Domini? dices ad eos: Vos estis onus. proijciam quippe vos, dicit Dominus. * Et propheta, & sacerdos, & populus qui dicit: Onus Domini visitabo super virum illum, & super domum eius. * Hæc dicetis vnusquisque ad proximum, & ad fratrem suum: Quid respondit Dominus? & quid locutus est Dominus? * Et onus Domini ultra non memorabitur: quia onus erit vnicuique sermo suus: & peruertistis verba Dei viuentis, Domini exercituum Dei nostri. * Hæc dices ad prophetam: Quid respondit tibi Dominus? & quid locutus est Dominus? * Si autem onus Domini dixeritis: propter hoc hæc dicit Dominus: Quia dixistis sermonem istum: Onus Domini: & misi ad vos, dicens: Nolite dicere: Onus Domini: * Propterea ecce ego tollam vos portans, & derelinquam vos, & ciuitatem, quam dedi vobis, & patribus vestris a facie mea. * Et dabo vos in opprobrium sempiternum, & in ignominiam æternam, quæ numquam obliuione delebitur.

C A P. XXIII.

OSTENDIT mihi Dominus: & ecce duo calathi pleni ficis, positi ante templū Domini, postquam transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam filium Ioakim regem Iuda, & principes eius, & fabrū, & inclusorem de Ierusalem, & adduxit eos in Babylonem. * Calathus vnus ficus bonas habebat nimis, vt solent ficus esse primi temporis: & calathus vnus ficus habebat malas nimis, quæ comedi non poterant, eo quod essent malæ. * Et dixit Dominus ad me: Quid tu vides Ieremia? Et dixi: Ficus, ficus bonas, bonas valde: & malas, malas valde: quæ comedi non possunt, eo quod sint malæ. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel: Sicut ficus hæ bonæ: sic cognosca transmigrationem Iuda, quam emisi de loco isto in Terram Chaldæorum, in bonum. * Et ponam oculos meos super eos ad placandum, & redu-

& reducam eos in terram hanc: & ædifica-
bo eos, & non destruam: & plantabo eos,
& non euellam. * Et dabo eis cor vt sciant
me, quia ego sum Dominus: & erunt mihi
in populum, & ego ero eis in Deum: quia
reuertentur ad me in toto corde suo. * Et
sicut ficus pessima, quæ comedi nō possunt,
eo quod sint malæ: hæc dicit Dominus, sic
dabo Sedeciam regem Iuda, & principes
eius, & reliquos de Ierusalem, qui remanse-
runt in vrbe hac, & qui habitant in Terra
Ægypti. * Et dabo eos in vexationem, affli-
ctionemq. omnibus regnis terræ: in oppro-
brium, & in parabolam, & in prouerbum,
& in maledictionem in vniuersis locis, ad
quæ eieci eos. * Et mittam in eis gladium,
& famem, & pestem: donec consumantur
de terra, quam dedi eis, & patribus eorum.

C A P . X X V .

VERBUM, quod factum est ad Ieremiam
de omni populo Iuda in anno quarto
Ioakim filij Iosæ regis Iuda, (ipse est annus
primus Nabuchodonosor regis Babylonis)
* Quod locutus est Ieremias propheta ad
omnem populum Iuda, & ad vniuersos ha-
bitatores Ierusalem, dicēs: * A tertio decimo
anno Iosæ filij Amon regis Iuda vsque ad
diem hanc; iste tertius & vigesimus annus,
factum est verbum Domini ad me, & locu-
tus sum ad vos de nocte consurgens & lo-
quens: & non audistis. * Et misit Dominus
ad vos omnes seruos suos prophetas, con-
surgens diluculo, mittensq. & non audistis;
neque inclinastis aures vestras vt audiretis
* cum diceret: Reuertimini vnusquisque a
via sua mala, & a pessimis cogitationibus
vestris: & habitabitis in terra, quam dedit
Dominus vobis, & patribus vestris a sæculo
& vsque in sæculū. * Et nolite ire post deos
alienos vt seruiatis eis, adoretisq. eos: ne-
que me ad iracundiam prouocetis in ope-
ribus manuum vestrarum, & non affligam
vos. * Et non audistis me, dicit Dominus, vt
me ad iracundiam prouocaretis in operibus
manuum vestrarum in malum vestrū. * Pro-
pterea hæc dicit Dominus exercituum: Pro

eo quod non audistis verba mea: * ecce ego
mittam, & assumam vniuersas cognationes
Aquilonis, ait Dominus, & Nabuchodo-
nosor regem Babylonis seruum meum: &
adducam eos super terram istam, & super
habitatores eius, & super omnes nationes,
quæ in circuitu illius sunt: & interficiam
eos, & ponam eos in stuporem & in sibilū,
& in solitudines sempiternas. * Perdamq.
ex eis vocem gaudij & vocem lætitiæ, vo-
cem sponsi, & vocem sponsæ, vocem molæ,
& lumen lucernæ. * Et erit vniuersa terra
hæc in solitudinem, & in stuporem: & ser-
uient omnes gentes istæ regi Babylonis se-
ptuaginta annis. * Cumq. impleti fuerint
septuaginta anni, visitabo super regem Ba-
bylonis, & super gentem illam, dicit Do-
minus, iniquitatem eorum, & super terram
Chalæorum: & ponam illam in solitudi-
nes sempiternas. * Et adducam super terrā
illam, omnia verba mea, quæ locutus sum
contra eam, omne quod scriptum est in li-
bro isto, quæcumque prophetauit Ieremias
aduersum omnes gentes: * Quia serui erunt
eis cum essent gētes multæ, & reges magni
& reddam eis secundum opera eorum, &
secundum facta manuum suarum. * Quia
sic dicit Dominus exercituum Deus Israel:
Sume calicem vini furoris huius de manu
mea: & propinabis de illo cunctis genti-
bus, ad quas ego mittam te. * Et bibent,
& turbabuntur, & insanient a facie gladij,
quem ego mittam inter eos. * Et accepi
calicem de manu Domini, & propinaxi
cunctis gentibus, ad quas misit me Domi-
nus: * Ierusalem, & ciuitatibus Iuda, &
regibus eius, & principibus eius: vt darent
eos in solitudinem, & in stuporem, & in
sibillum, & in maledictionem, sicut est dies
ista: * Pharaoni regi Ægypti, & seruis eius,
& principibus eius, & omni populo eius,
& vniuersis generaliter: cunctis regibus
terræ Ausitidis, & cunctis regibus terræ Phi-
listhij, & Ascaloni, & Gaza, & Accaron,
& reliquijs Azoti, & Idumæ, & Moab, &
filijs Ammon: * Et cunctis regibus Tyri, &
vniuersis regibus Sidonis: & regibus terræ

N n n } insula-

insularum, qui sunt trans mare. * Et Dedan, 13
 & Thema, & Buz, & vniuersis qui attonsi
 sunt in comam. * Et cunctis regibus Arabiae, 14
 & cunctis regibus Occidentis, qui habitant
 in deserto. * Et cunctis regibus Zambri, & 15
 cunctis regibus Elam, & cunctis regibus
 Medorum: * cunctis quoque regibus Aquil- 16
 lonis de prope & de longe, vnicuique con-
 tra fratrem suum: & omnibus regnis ter-
 rae, quæ super faciem eius sunt: & rex Se-
 fach bibet post eos. * & dices ad eos: Hæc 17
 dicit Dominus exercituum Deus Israel: Bi-
 bite, & inebriamini, & vomite: & cadite,
 neque surgatis a facie gladii, quæ ego mit-
 tam inter vos. * Cumq. noluerint accipere 18
 calicem de manu tua vt bibant, dices ad eos:
 Hæc dicit Dominus exercituum: Bibentes 19
 bibetis: * quia ecce in ciuitate, in qua inuo-
 catum est nomen meum, ego incipiam af-
 fligere, & vos quasi innocentes & immunes
 eritis? non eritis immunes: gladium enim
 ego voco super omnes habitatores terræ,
 dicit Dominus exercituum. * Et tu prophe- 20
 tabis ad eos omnia verba hæc, & dices ad
 illos: Dominus de excelsis rugiet, & de ha-
 bitaculo sancto suo dabit vocem suam: ru-
 giens rugiet super decorem suum: celeuma
 quasi calcantium concinetur aduersus om-
 nes habitatores terræ. * Peruenit sonitus vs- 21
 que ad extrema terræ: quia iudicium Do-
 mino cum gentibus: iudicatur ipse cum
 omni carne, impios tradidi gladio, dicit Do-
 minus. * Hæc dicit Dominus exercituum: 22
 Ecce afflictio egredietur de gente in gentem:
 & turbo magnus egredietur a summitatibus
 terræ. * Et erunt interfecti Domini in die illa 23
 a summo terræ vsque ad summum eius: non
 plangentur, & non colligentur, neque sepe-
 lientur: in sterquilinum super faciem terræ
 iacebunt. * Vlulate pastores, & clamate: & 24
 aspergite vos cinere optimates gregis: quia
 completi sunt dies vestri vt interficiamini:
 & dissipationes vestrae, & cadetis quasi vasa
 pretiosa. * Et peribit fuga a pastoribus, & 25
 saluatio ab optimatibus gregis. * Vox cla-
 moris pastorum, & vlulatus optimatū gre-
 gis: quia vastauit Dominus pascua eorum.

37 * Et conticuerunt arua pacis a facie iræ fu-
 38 roris Domini. * Dereliquit quasi leo umbra-
 culum suum, quia facta est terra eorum in
 desolationem a facie iræ columbae, & a fa-
 cie iræ furoris Domini.

C A P. XXVI.

I N principio regni Ioakim filij Iosiae re-
 gis Iuda, factum est verbum istud a Do-
 mino, dicens: * Hæc dicit Dominus: Sta in
 atrio domus Domini, & loqueris ad omnes
 ciuitates Iuda, de quibus veniunt vt adorēt
 in domo Domini, vniuersos sermones, quos
 ego mandavi tibi vt loquaris ad eos: noli
 3 subtrahere verbum, * si forte audiant & cō-
 uertantur vnusquisque a via sua mala: &
 pœniteat me mali quod cogito facere eis
 4 propter malitiam studiorum eorum. * Et di-
 ces ad eos: Hæc dicit Dominus: Si non au-
 dieritis me vt ambuletis in lege mea, quam
 5 dedi vobis, * vt audiat sermones seruorum
 meorum Prophetarū, quos ego misi ad vos
 de nocte confurgens, & dirigens, & non au-
 6 distis: * Dabo domum istam sicut Silo, & vr-
 bem hanc dabo in maledictionem cunctis
 7 gentibus terræ. * Et audierunt sacerdotes, &
 prophetae, & omnis populus Ieremiam lo-
 quentem verba hæc in domo Domini.
 8 * Cumq. compleisset Ieremias loquens om-
 nia, quæ præceperat ei Dominus vt loque-
 retur ad vniuersum populum, apprehende-
 runt eum sacerdotes, & prophetae, & omnis
 9 populus, dicens: Morte moriatur. * Quare
 prophetauit in nomine Domini, dicens: Si-
 cut Silo erit domus hæc: & vrbs ista desola-
 bitur, eo quod non sit habitator? Et con-
 10 gregatus est omnis populus aduersus Iere-
 miā in domo Domini. * Et audierunt prin-
 cipes Iuda verba hæc: & ascenderunt de do-
 mo regis in domum Domini, & sederunt in
 11 introitu portæ domus Domini nouæ. * Et
 locuti sunt sacerdotes & prophetae ad prin-
 cipes, & ad omnem populum, dicentes: Iu-
 dicio mortis est viro huic: quia propheta-
 uit aduersus ciuitatem istam, sicut audistis
 12 auribus vestris. * Et ait Ieremias ad omnes
 principes, & ad vniuersum populum, dicēs:

Dominus

Dominus misit me ut prophetarem ad domum istam, & ad civitatem hanc omnia verba quæ audistis. * Nunc ergo bonas facite vias vestras, & studia vestra, & audite vocem Domini Dei vestri: & poenitebit Dominum mali, quod locutus est adversum vos. * Ego autem ecce in manibus vestris sum: facite mihi quod bonum & rectum est in oculis vestris. * Verumtamen scitote & cognoscite quod si occideritis me, sanguinem innocentem tradetis contra vosmetipsos, & contra civitatem istam, & habitatores eius. in veritate enim misit me Dominus ad vos, ut loquerer in auribus vestris omnia verba hæc. * Et dixerunt principes, & omnis populus ad sacerdotes & ad prophetas: Non est viro huic iudicium mortis: quia in nomine Domini Dei nostri locutus est ad nos. * Surrexerunt ergo viri de senioribus terræ: & dixerunt ad omnem cœtum populi, loquētes: * Michæas de Morasthi fuit propheta in diebus Ezechie regis Iuda, & ait ad omnem populum Iuda, dicens: Hæc dicit Dominus exercituum: Sion quasi ager arabitur: & Ierusalem in aceruum lapidum erit: & mons domus in excelsa silvarum. * Nūquid mortem condemnavit eum Ezechias rex Iuda, & omnis Iuda? numquid non timuerunt Dominum, & deprecati sunt faciem Domini: & poenituit Dominum mali, quod locutus fuerat adversum eos? Itaque nos facimus malum grande contra animas nostras. * Fuit quoque vir prophetans in nomine Domini, Vrias filius Semei de Carathiarim: & prophetavit adversum civitatem istam, & adversum terram hanc iuxta omnia verba Ieremiæ. * Et audiuit rex Ioakim, & omnes potētes, & principes eius verba hæc: & quæsiuit rex interficere eum. Et audiuit Vrias, & timuit, fugitq. & ingressus est Ægyptum. * Et misit rex Ioakim viros in Ægyptum, Elnathan filium Achobor, & viros cum eo in Ægyptum. * Et eduxerunt Vriam de Ægypto: & adduxerunt eum ad regem Ioakim, & percussit eum gladio: & proiecit cadaver eius in sepulchris vulgi ignobilis. * Igitur manus Ahicam filij Saphan fuit cum

Ieremia, ut non traderetur in manus populi, & interficerent eum.

C A P . x x v i i .

I N principio regni Ioakim filij Iosie regis Iuda, factum est verbum istud ad Ieremiam a Domino, dicens: * Hæc dicit Dominus ad me: Fac tibi vincula, & catenas: & pones eas in collo tuo. * Et mittes eas ad regem Edom, & ad regem Moab, & ad regem filiorum Ammon, & ad regem Tyri, & ad regem Sidonis: in manu nunciorum, qui venerunt Ierusalem ad Sedeciam regem Iuda. * Et præcipies eis ut ad dominos suos loquātur: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Hæc dicetis ad dominos vestros: * Ego feci terram, & homines, & iumenta, quæ sunt super faciem terræ, in fortitudine mea magna, & in brachio meo extenso: & dedi eam ei, qui placuit in oculis meis. * Et nunc itaque ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis servi mei: insuper & bestias agri dedi ei ut serviant illi. * Et servient ei omnes gentes, & filio eius, & filio filij eius: donec veniat tempus terræ eius & ipsius: & servient ei gentes multæ, & reges magni. * Gens autem & regnum, quod non servierit Nabuchodonosor regi Babylonis, & quicumque non curvaverit collum suum sub iugo regis Babylonis: in gladio, & in fame, & in peste visitabo super gentem illam, ait Dominus: donec consumam eos in manu eius. * Vos ergo nolite audire prophetas vestros, & divinos, & somniatores, & augures, & maleficos, qui dicunt vobis: Non servietis regi Babylonis. * Quia mendacium prophetant vobis: ut longe vos faciant de terra vestra, & eiciant vos, & pereatis. * Porro gens, quæ subiecerit cervicem suam sub iugo regis Babylonis, & servierit ei; dimittam eam in terra sua, dicit Dominus: & colet eam, & habitabit in ea. * Et ad Sedeciam regem Iuda locutus sum secundum omnia verba hæc, dicens: Subijcite colla vestra sub iugo regis Babylonis, & servite ei, & populo eius, & vivetis. * Quare moriemini tu & populus tuus

tuus gladio, & fame, & peste, sicut locutus est Dominus ad gētem, quæ seruire noluerit regi Babylonis? * Nolite audire verba prophetarum dicentium vobis: Non seruietis regi Babylonis: quia mendacium ipsi loquuntur vobis. * Quia non misi eos, ait Dominus: & ipsi prophetant in nomine meo mendaciter: vt eijciant vos, & pereatis tam vos, quàm propheta, qui vaticinatur vobis. * Et ad sacerdotes, & ad populum istum locutus sum, dicēs: Hæc dicit Dominus: Nolite audire verba prophetarum vestrorum, qui prophetant vobis, dicentes: Ecce vasa Domini reuertentur de Babylone nunc cito, mendaciū enim prophetant vobis. * Nolite ergo audire eos, sed seruire regi Babylonis, vt viuatis. quare datur hæc ciuitas in solitudinem? * Et si propheta sunt, & est verbum Domini in eis: occurrant Domino exercituum, vt non veniant vasa, quæ derelicta fuerant in domo Domini, & in domo regis Iuda, & in Ierusalem, in Babylone. * Quia hæc dicit Dominus exercituum ad columnas, & ad mare, & ad bases, & ad reliqua vasorum, quæ remanserunt in ciuitate hac: quæ nō tulit Nabuchodonosor rex Babylonis, cum transferret Iechoniam filiū Ioakim regem Iuda de Ierusalem in Babylone, & omnes optimates Iuda & Ierusalē. * Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel ad vasa, quæ derelicta sunt in domo Domini, & in domo regis Iuda & Ierusalem: * In Babylone transferentur, & ibi erunt vsque ad diem visitationis suæ, dicit Dominus: & afferri faciam ea, & restitui in loco isto.

C A P. XXVIII.

ET factum est in anno illo, in principio regni Sedecie regis Iuda, in anno quarto, in mense quinto, dixit ad me Hananias filius Azur propheta de Gabaa, in domo Domini coram sacerdotibus & omni populo, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Contriui iugum regis Babylonis. * Adhuc duo anni dierum, & ego referri faciam ad locum istum omnia vasa domus Domini, quæ tulit Nabuchodonosor rex

Babylonis de loco isto, & transtulit ea in Babylone. * Et Iechoniam filium Ioakim regem Iuda, & omnem transmigrationem Iuda, qui ingressi sunt in Babylone, ego conuertam ad locum istum, ait Dominus: conteram enim iugum regis Babylonis. * Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam prophetam in oculis sacerdotum, & in oculis omnis populi, qui stabat in domo Domini. * & ait Ieremias propheta: Amen, sic faciat Dominus: suscitet Dominus verba tua, quæ prophetasti: vt referantur vasa in domum Domini, & omnis transmigratione de Babylone ad locum istum. * Verumtamen audi verbū hoc, quod ego loquor in auribus tuis, & in auribus vniuersi populi: * Propheta, qui fuerunt ante me & ante te ab initio, & prophetauerūt super terras multas, & super regna magna de prælio, & de afflictione, & de fame. * Propheta, qui vaticinatus est pacem: cum venerit verbum eius, scietur propheta, quem misit Dominus in veritate. * Et tulit Hananias propheta catenā de collo Ieremie propheta, & confregit eam. * Et ait Hananias in conspectu omnis populi, dicens: Hæc dicit Dominus: Sic confringam iugum Nabuchodonosor regis Babylonis post duos annos dierum de collo omnium gentium. * Et abiit Ieremias propheta in viam suam. Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, postquam confregit Hananias propheta catenam de collo Ieremie propheta, dicens: * Vade, & dices Hanania: Hæc dicit Dominus: Catenas ligneas contriui: & facies pro eis catenas ferreas. * Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Iugum ferreum posui super collum cunctarum Gentium istarum, vt seruiant Nabuchodonosor regi Babylonis, & seruiant ei: insuper & bestias terræ dedi ei. * Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam prophetam: Audi Hanania: non misit te Dominus, & tu confidere fecisti populum istum in mendacio. * Idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego mittam te a facie terræ: hoc anno morieris: aduersum enim Dominum locutus es.

Et

*Et mortuus est Hananias propheta in anno illo, mense septimo :

C A P . XXIX.

ET hæc sunt verba libri, quem misit Ieremias propheta de Ierusalem ad reliquias seniorum transmigrationis, & ad sacerdotes, & ad prophetas, & ad omnem populum, quem traduxerat Nabuchodonosor de Ierusalem in Babylonem : * postquam egressus est Iechonias rex, & domina, & eunuchi, & principes Iuda, & Ierusalem, & faber, & inclusor de Ierusalé : * in manu Elasa filij Saphan, & Gamariæ filij Helciæ, quos misit Sedecias rex Iuda ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Babylonem, dicēs : * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel omni transmigrationi, quam transtuli de Ierusalem in Babylonē : * Edificate domos, & habitate : & plantate hortos, & comedite fructum eorum . * Accipite vxores, & generate filios & filias : & date filijs vestris vxores, & filias vestras date viris, & pariāt filios & filias : & multiplicamini ibi, & nolite esse pauci numero . * Et quærite pacem ciuitatis, ad quam transmigrare vos feci : & orate pro ea ad Dominum : quia in pace illius erit pax vobis . * Hæc enim dicit Dominus exercituum Deus Israel : Nō vos seducāt prophetæ vestri, qui sunt in medio vestrum, & diuini vestri : & ne attendatis ad somnia vestra, quæ vos somniatis : * quia falso ipsi prophetant vobis in nomine meo : & non misi eos, dicit Dominus . * Quia hæc dicit Dominus : Cum cœperint impleri in Babylone septuaginta anni, visitabo vos : & suscitabo super vos verbum meum bonum, vt reducam vos ad locum istum . * Ego enim scio cogitationes, quas ego cogito super vos, ait Dominus, cogitationes pacis, & non afflictionis, vt dem vobis finem & patientiam : * Et inuocabitis me, & ibitis : & orabitis me, & ego exaudiam vos . * Quæritis me, & inuenietis : cum quæsieritis me in toto corde vestro . * Et inueniar a vobis, ait Dominus : & reducam captiuitatem vestrā, & congregabo vos de vniuersis gentibus ;

& de cunctis locis, ad quæ expuli vos, dicit Dominus : & reuerti vos faciam de loco, ad quem transmigrare vos feci . * Quia dixistis : Suscitauit nobis Dominus prophetas in Babylone : * Quia hæc dicit Dominus ad regem, qui sedet super solium David, & ad omnem populum habitatorē vrbis huius, ad fratres vestros, qui non sunt egressi vobiscum in transmigrationem : * Hæc dicit Dominus exercituum : Ecce mittam in eos gladium, & famem, & pestem : & ponā eos quasi ficus malas, quæ comedi nō possunt, eo quod pessimæ sint . * Et persequar eos in gladio, & in fame, & in pestilentia : & dabo eos in vexationem vniuersis regnis terræ : in maledictionem, & in stuporem, & in sibilum, & in opprobriū cunctis Gentibus, ad quas ego eieci eos : * eo quod non audierint verba mea, dicit Dominus : quæ misi ad eos per seruos meos prophetas de nocte confurgens, & mittens : & non audistis, dicit Dominus . * Vos ergo audite verbum Domini omnis transmigrationis, quam emisi de Ierusalem in Babylonem . * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel ad Achab filium Coliæ, & ad Sedeciam filium Maasiæ, qui prophetant vobis in nomine meo mendaciter : Ecce ego tradam eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonis : & percutiet eos in oculis vestris . * Et assumetur ex eis maledictio omni transmigrationi Iuda, quæ est in Babylone, dicentium : Ponate Dominus sicut Sedeciam, & sicut Achab, quos frixit rex Babylonis in igne : * pro eo quod fecerint stultitiam in Israel, & merchati sunt in vxores amicorum suorum, & locuti sunt verbum in nomine meo mendaciter, quod non mandauī eis : ego sum iudex & testis, dicit Dominus . * Et ad Semeian Nehelamiten dices : * Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel : Pro eo quod misisti in nomine tuo libros ad omnem populum, qui est in Ierusalem, & ad Sophoniam filium Maasiæ sacerdotem, & ad vniuersos sacerdotes, dicens : * Dominus dedit te sacerdotem pro Ioiade sacerdote, vt sis dux in domo Domini super omnem virum arrepti-

arreptitium & prophetantem, vt mittas eū in neruum & in carcerem. * Et nunc quare nō increpasti Ieremiam Anathothiten, qui prophetat vobis? * Quia super hoc misit in Babylonem ad nos, dicens: Longum est: ædificate domos, & habitate: & plantate hortos, & comedite fructus eorum. * Legit ergo Sophonias sacerdos librum istum in auribus Ieremiæ prophetae. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Mitte te ad omnem transmigrationem, dicens: Hæc dicit Dominus ad Semeian Nehelamiten: Pro eo quod prophetauit vobis Semeias, & ego non misi eum: & fecit vos confidere in mendacio: * idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego visitabo super Semeiā Nehelamiten, & super semen eius: non erit ei vir sedens in medio populi huius, & non videbit bonum, quod ego faciam populo meo, ait Dominus: quia præuaricationem locutus est aduersus Dominum.

C A P. XXX.

HOc verbum, quod factum est ad Ieremiam a Domino, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel, dicens: Scribe tibi omnia verba, quæ locutus sum ad te, in libro. * Ecce enim dies veniunt, dicit Dominus: & conuertā conuersionem populi mei Israel & Iudæ, ait Dominus: & conuertam eos ad terram, quam dedi patribus eorum: & possidebunt eam. * Et hæc verba, quæ locutus est Dominus ad Israel & ad Iudam: * Quoniam hæc dicit Dominus: Vocē terro-
ris audiui: formido, & non est pax. * Interrogate, & videte si generat masculus: quare ergo vidi omnis viri manum super lumbum suum, quasi parturientis, & conuersæ sunt vniuersæ facies in auruginem? * Væ, quia magna dies illa, nec est similis eius: tempusq. tribulationis est Iacob, & ex ipso saluabitur. * Et erit in die illa, ait Dominus exercituum: conteram iugum eius de collo tuo, & vincula eius dirumpam, & non dominabuntur ei amplius alieni: sed seruient Domino Deo suo, & Dauid regi suo, quem suscitabo eis. * Tu ergo ne ti-

meas serue meus Iacob, ait Dominus, neque paueas Israel: quia ecce ego saluabo te de terra longinqua, & semen tuū de terra captiuitatis eorum: & reuertetur Iacob, & quiescet, & cunctis affluet bonis, & non erit quem formidet: * quoniā tecum ego sum, ait Dominus, vt saluem te: faciā enim consummationē in cunctis Gentibus, in quibus dispersi te: te autem non faciā in consummationem: sed castigabo te in iudicio, vt non videaris tibi innoxius. * Quia hæc dicit Dominus: Insanabilis fractura tua, pessima plaga tua: * Non est qui iudicet iudicium tuum ad alligandum: curationum utilitas non est tibi. * Omnes amatores tui obliti sunt tui, teq. non quærent: plaga enim inimici percussit te castigatione crudeli: propter multitudinem iniquitatis tuæ dura facta sunt peccata tua. * Quid clamas super cōtritione tua? insanabilis est dolor tuus: propter multitudinē iniquitatis tuæ, & propter dura peccata tua feci hæc tibi. * Propterea omnes, qui comedunt te, deuorabuntur: & vniuersi hostes tui in captiuitatem ducentur: & qui te vastant, vastabuntur, cunctosq. prædatores tuos dabo in prædā. * Obducam enim cicatricē tibi, & a vulneribus tuis sanabo te, dicit Dominus. Quia eiectam vocauerunt te Sion: Hæc est, quæ non habebat requirentem. * Hæc dicit Dominus: Ecce ego conuertam conuersionē tabernaculorum Iacob, & rectis eius miserbor, & ædificabitur ciuitas in excelsu suo, & templum iuxta ordinem suum fundabitur. * Et egredietur de eis laus, voxq. ludentium: & multiplicabo eos, & non minuentur: & glorificabo eos, & non attenuabuntur. * Et erunt filij eius sicut a principio, & cœtus eius coram me permanebit: & visitabo aduersum omnes qui tribulant eum. * Et erit dux eius ex eo: & princeps de medio eius producet: & applicabo eum, & accedet ad me: quis enim iste est, qui applicet cor suum vt appropinquet mihi, ait Dominus? * Et eritis mihi in populū, & ego ero vobis in Deum. * Ecce turbo Dominū, furor egrediens, procella ruens, in capite impiorum

impiorum conquiescet. * Non auertet iram indignationis Dominus, donec faciat & compleat cogitationem cordis sui: in nouissimo dierum intelligetis ea.

CAP. XXXI.

IN tempore illo, dicit Dominus: Ero Deus vniuersis cognationibus Israel, & ipsi erunt mihi in populum. * Hæc dicit Dominus: Inuenit gratiam in deserto populus, qui remaserat a gladio: vadet ad requiem suam Israel. * Longe Dominus apparuit mihi. Et in charitate perpetua dilexi te, ideo attraxi te, miserans. * Rursumq. ædificabo te, & ædificaberis virgo Israel: adhuc ornaberis tympanis tuis, & egredieris in choro ludentium. * Adhuc plantabis vineas in montibus Samariæ: plantabunt plantantes, & donec tempus veniat, non vindemiabunt: quia erit dies, in qua clamabunt custodes in monte Ephraim: Surgite, & ascendamus in Sion ad Dominum Deum nostrum. * Quia hæc dicit Dominus: Exultate in lætitia Iacob, & hinnite contra caput Gentium: personate, & canite, & dicite: Salua Domine populum tuum reliquias Israel. * Ecce ego adducā eos de terra Aquilonis, & cōgregabo eos ab extremis terræ: inter quos erunt cæcus & claudus, prægna & pariens simul, cœtus magnus reuertentiū huc. * In fletu venient: & in misericordia reducam eos: & adducā eos per torrentes aquarum in via recta, & non impingent in ea: quia factus sum Israeli pater, & Ephraim primogenitus meus est. * Audite verbum Domini Gentes, & annunciate in insulis, quæ procul sunt, & dicite: Qui disperlit Israel, congregabit eum: & custodiet eum sicut pastor gregem suum. * Redemit enim Dominus Iacob, & liberauit eum de manu potentioris. * Et venient, & laudabunt in monte Sion: & cōfluent ad bona Domini super frumento, & vino, & oleo, & fœtu pecorum & armentorum: eritq. anima eorū quasi hortus irriguus, & vltra non esurient. * Tunc lætabitur virgo in choro, iuuenes & senes simul: & conuertam luctum eorum

in gaudium, & consolabor eos, & lætificabo a dolore suo. * Et inebriabo animam sacerdotum pinguedine: & populus meus bonis meis adimplebitur, ait Dominus. * Hæc dicit Dominus: Vox in excelso audita est lamentationis, luctus, & fletus Rachel plorantis filios suos, & nolentis consolari super eis, quia non sunt. * Hæc dicit Dominus: Quiescat vox tua a ploratu, & oculi tui a lacrymis: quia est merces operi tuo, ait Dominus: & reuertentur de terra inimici. * Et est spes nouissimis tuis, ait Dominus: & reuertetur filij ad terminos suos. * Audiens audiui Ephraim transmigrantem: Castigasti me, & eruditus sum, quasi iuenculus indomitus: conuerte me, & cōuertar: quia tu Dominus Deus meus. * Postquam enim conuertisti me, egi pœnitentiam: & postquam ostendisti mihi, percussi femur meum. Confusus sum, & erubui, quoniam sustinui opprobrium adolescentiæ meæ. * Si filius honorabilis mihi Ephraim, si puer delicatus: quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor eius. Idcirco conturbata sunt viscera mea super eum: miserans miserebor eius, ait Dominus. * Statue tibi speculam, pone tibi amaritudines: dirige cor tuum in viam rectam, in qua ambulasti: reuerrere virgo Israel, reuerrere ad ciuitates tuas istas. * Vsq. quo delicijs dissoluēris filia vaga? quia creauit Dominus nouum super terram: FEMINA CIRCUMDABIT VIRVM. * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Adhuc dicent verbum istud in terra Iuda, & in vrbibus eius, cū conuerto captiuitatem eorum: Benedicat tibi Dominus pulchritudo iustitiæ, mons sanctus: & habitabunt in eo Iudas, & omnes ciuitates eius simul: agricolæ & minātes greges. * Quia inebriaui animam lassam, & omnem animam esurientem saturaui. * Ideo quasi de somno suscitatus sum: & vidi, & somnus meus dulcis mihi. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & seminabo domum Israel & domum Iuda semine hominum, & semine iumentorum. * Et sicut vigilauī super eos ut euellerem, & demolirer, & dissiparem, & disper-

sperderem, & affligerem: sic vigilabo super eos vt ædificem, & plantem, ait Dominus.

* In diebus illis non dicent vltra: Patres co-
mederunt vnam acerbam, & dentes filiorū
obstupuerunt. * Sed vnusquisque in iniqui-
tate sua morietur: omnis homo, qui com-
derit vnam acerbam, obstupescant dentes
eius. * Ecce dies venient, dicit Dominus: &
feriam domui Israel & domui Iuda fœdus
nouum: * non secundum pactum, quod pe-
pigi cum patribus eorum in die, qua appre-
hendi manum eorum, vt educerem eos de
Terra Egypti: pactum, quod irritum fece-
runt, & ego dominatus sum eorū, dicit Do-
minus. * Sed hoc erit pactum, quod feriam
cum domo Israel: post dies illos dicit Do-
minus: Dabo legem meam in visceribus
eorum, & in corde eorum scribam eam: &
ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in popu-
lum. * Et non docebit vltra vir proximum
suum, & vir fratrem suum, dicens: Cogno-
sce Dominum: omnes enim cognoscent
me a minimo eorum vsque ad maximum,
ait Dominus: quia propitiabor iniquitati
eorum, & peccati eorum non memorabor
amplius. * Hæc dicit Dominus, qui dat so-
lem in lumine diei, ordinem lunæ & stella-
rum in lumine noctis: qui turbat mare, &
sonant fluctus eius, Dominus exercituum
nomen illi. * Si defecerint leges istæ coram
me, dicit Dominus: tunc & semen Israel
deficiet, vt non sit gens coram me cunctis
diebus. * Hæc dicit Dominus: Si mensura-
ri potuerint cæli sursum, & inuestigari fun-
damenta terræ deorsum: & ego abijciam
vniuersū semen Israel propter omnia, quæ
fecerunt, dicit Dominus. * Ecce dies ve-
niunt, dicit Dominus: & ædificabitur ciui-
tas Domino a turre Hananeel vsque ad
portam anguli. * Et exhibit vltra norma mē-
suræ in conspectu eius super collem Gareb:
& circuibit Goatha, * & omnem vallem ca-
daverum, & cineris, & vniuersam regionem
mortis, vsque ad torrentem Cedron, & vs-
que ad angulum portæ equorum Orienta-
lis, Sanctum Domini: non euellatur, & non
destruetur vltra in perpetuum.

C A P. XXXI.

VERBUM, quod factum est ad Ieremiam
a Domino in anno decimo Sedecias
regis Iuda: ipse est annus decimus octauus
Nabuchodonosor. * Tunc exercitus regis
Babylonis obsidebat Ierusalem: & Ieremias
propheta erat clausus in atrio carceris, qui
erat in domo regis Iuda. * Clauserat enim
eum Sedecias rex Iuda, dicens: Quare va-
ticinaris, dicens: Hæc dicit Dominus: Ecce
ego dabo ciuitatem istam in manus regis
Babylonis, & capiet eam? * Et Sedecias rex
Iuda non effugiet de manu Chaldæorum:
sed tradetur in manus regis Babylonis, &
loquetur os eius cū ore illius, & oculi eius
oculos illius videbunt. * Et in Babylonem
ducat Sedeciam: & ibi erit donec visitem
eum, ait Dominus. si autem dimicaueritis
aduersum Chaldæos, nihil prosperum ha-
bebitis. * Et dixit Ieremias: Factum est ver-
bum Domini ad me, dicens: * Ecce Hana-
meel filius Sellum patruelis tuus veniet ad
te, dicēs: Eme tibi agrum meum, qui est in
Anathoth: tibi enim competit ex propin-
quitate vt emas. * Et venit ad me Hanameel
filius patruis mei secundum verbum Domi-
ni ad vestibulum carceris, & ait ad me: Pos-
sede agrum meum, qui est in Anathoth in
terra Benjamin: quia tibi competit heredi-
tas, & tu propinquus es vt possideas. Intel-
lexi autem quod verbum Domini esset. * Et
emi agrum ab Hanameel filio patruis mei,
qui est in Anathoth: & appendi ei argen-
tum septem stateres, & decem argenteos.
* Et scripsi in libro, & signaui, & adhibui
testes: & appendi argentum in statera. * Et
accepi librum possessionis signatum, & sti-
pulationes, & rata, & signa forinsecus. * Et
dedi librum possessionis Baruch filio Neri
filijs Maasæ in oculis Hanameel patruelis
mei, in oculis testium, qui scripti erant in
libro emptionis, & in oculis omniū Iudæo-
rum, qui sedebāt in atrio carceris. * Et præ-
cepi Baruch coram eis, dicens: * Hæc dicit
Dominus exercituum Deus Israel: Sume li-
bros istos, librum emptionis hunc signatū,
& librum

& librum hunc, qui apertus est: & pone illos in vase fictili, vt permanere possint diebus multis. Hæc enim dicit Dominus exercituum Deus Israel: Adhuc possidebuntur domus, & agri, & vineæ in terra ista: * Et orauit ad Dominum, postquam tradidit librum possessionis Baruch filio Neri, dicens: * Heu, heu, heu, Domine Deus: ecce tu fecisti cælum & terram in fortitudine tua magna, & in brachio tuo extenso: non erit tibi difficile omne verbum: * Qui facis misericordiam in millibus, & reddis iniquitatem patrum in sinum filiorum eorum post eos: Fortissime, magne, & potes, Dominus exercituum nomen tibi. * Magnus consilio, & incomprehensibilis cogitatu: cuius oculi aperti sunt super omnes vias filiorum Adam vt reddas vnique secundum vias suas, & secundum fructum adinventionum eius. * Qui posuisti signa & portenta in Terra Aegypti vsque ad diem hanc, & in Israel, & in hominibus, & fecisti tibi nomen sicut est dies hæc. * Et eduxisti populum tuum Israel de Terra Aegypti, in signis, & in portentis, & in manu robusta, & in brachio extenso, & in terrore magno. * Et dedisti eis terram hanc, quam iurasti patribus eorum vt dares eis terram fluentem lacte & melle. * Et ingressi sunt, & possederunt eam: & non obedierunt voci tuæ, & in lege tua non ambulauerunt: omnia quæ mandasti eis vt facerent, non fecerunt: & euenerunt eis omnia mala hæc. * Ecce munitiones extructæ sunt aduersum ciuitatē vt capiantur: & vrbs data est in manus Chaldaeorum, qui præliantur aduersus eam a facie gladij, & famis, & pestilentie: & quæcumque locutus es acciderunt, vt tu ipse cernis. * Et tu dicis mihi Domine Deus: Eme agrum argento, & adhibe testes: cum vrbs data sit in manus Chaldaeorum? * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Ecce ego Dominus Deus vniuersæ carnis: numquid mihi difficile erit omne verbum? * Propterea hæc dicit Dominus: ecce ego tradam ciuitatem istā in manus Chaldaeorum, & in manus regis Babylonis, & capiet

eam. * Et venient Chaldaei præliantes aduersum urbem hanc, & succendent eam igni, & comburent eam, & domos, in quarum domatibus sacrificabant Baal, & libabant dijs alienis libamina ad irritandum me. * Erant enim filij Israel, & filij Iuda iugiter facientes malum in oculis meis ab adolescentia sua: filij Israel qui vsque nunc exacerbant me in opere manuum suarum, dicit Dominus. * Quia in furore & in indignatione mea facta est mihi ciuitas hæc, a die qua ædificauerunt eam, vsque ad diem istam, qua auferetur de conspectu meo. * Propter malitiam filiorum Israel, & filiorum Iuda, quam fecerunt ad iracundiam me prouocantes, ipsi & reges eorum, principes eorum, & sacerdotes eorum, & prophetae eorum, viri Iuda & habitatores Ierusalem. * Et verterunt ad me terga & non facies: cum docerē eos diluculo, & erudirem, & nollent audire vt acciperent disciplinam. * Et posuerunt idola sua in domo, in qua inuocatum est nomen meum, vt polluerent eam. * Et ædificauerunt excelsa Baal, quæ sunt in valle filij Ennom vt initiarent filios suos & filias suas Moloch: quod non mandauit eis, nec ascendit in cor meum vt facerent abominationem hanc, & in peccatum deducerent Iudam. * Et nunc propter ista, hæc dicit Dominus Deus Israel ad ciuitatem hanc, de qua vos dicitis quod tradetur in manus regis Babylonis in gladio, & in fame, & in peste. * Ecce ego congregabo eos de vniuersis terris, ad quas eieci eos in furore meo, & in ira mea, & in indignatione grandi: & reducam eos ad locum istum, & habitare eos faciam confidenter. * Et erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum. * Et dabo eis cor vnum, & viam vnā, vt timeant me vniuersis diebus: & bene sit eis, & filiis eorum post eos. * Et feriam eis pactum sempiternum, & non desinam eis benefacere: & timorem meum dabo in corde eorum vt non recedant a me. * Et latabor super eis, cum bene eis fecero: & plantabo eos in terra ista in veritate in toto corde meo & in tota anima mea. * Quia hæc dicit Dominus: Sicut adduxi super populum

istum omne malum hoc grande: sic adducam super eos omne bonum, quod ego loquor ad eos. * Et possidebuntur agri in terra ista: de qua vos dicitis quod deserta sit, eo quod non remanserit homo & iumentum, & data sit in manus Chaldaeorum. * Agri ementur pecunia, & scribentur in libro, & imprimetur signum, & testis adhibebitur: in terra Benjamin, & in circuitu Ierusalem, in ciuitatibus Iuda, & in ciuitatibus montanis, & in ciuitatibus campestribus, & in ciuitatibus, quae ad Austrum sunt: quia conuertam captiuitatem eorum, ait Dominus.

C A P . XXXIII .

ET factum est verbum Domini ad Ieremiam secundo, cum adhuc clausus esset in atrio carceris, dicens: * Hæc dicit Dominus qui facturus est, & formaturus illud, & paraturus, Dominus nomen eius. * Clama ad me, & exaudiam te: & annuntiabo tibi grandia, & firma quae nescis. * Quia hæc dicit Dominus Deus Israel ad domos urbis huius, & ad domos regis Iuda, quae destructae sunt, & ad munitiones, & ad gladium venientium ut dimicent cum Chaldaeis, & impleant eas cadaueribus hominum, quos percussi in furore meo & in indignatione mea, abscondens faciem meam a ciuitate hac propter omnem malitiam eorum. * Ecce ego obducam eis cicatricem & sanitatem, & curabo eos: & reuelabo illis deprecationem pacis & veritatis. * Et conuertam conuersionem Iuda, & conuersionem Ierusalem: & aedificabo eos sicut a principio. * Et emundabo illos ab omni iniquitate sua, in qua peccauerunt mihi: & propitius ero cunctis iniquitatibus eorum, in quibus deliquerunt mihi, & spreuerunt me. * Et erit mihi in nomen, & in gaudium, & in laudem, & in exultationem cunctis gentibus terrae, quae audierint omnia bona, quae ego facturus sum eis: & pauebunt, & turbabuntur in yniuersis bonis, & in omni pace, quam ego faciam eis. * Hæc dicit Dominus: Adhuc audietur in loco isto (quem vos dicitis esse desertum, eo quod non sit homo nec

iumentum: in ciuitatibus Iuda, & foris Ierusalem, quae desolatae sunt absque homine, & absque habitatore, & absque pecore) * vox gaudij & vox laetitiae, vox sponsi & vox sponsae, vox dicentium: Confitemini Domino exercituum, quoniam bonus Dominus, quoniam in aeternam misericordia eius: & portantium vota in domum Domini: reducam enim conuersionem terrae sicut a principio, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus exercituum: Adhuc erit in loco isto deserto absque homine, & absque iumento, & in cunctis ciuitatibus eius, habitaculum pastorum accubantium gregum. * In ciuitatibus montuosis, & in ciuitatibus campestribus, & in ciuitatibus, quae ad Austrum sunt: & in terra Benjamin, & in circuitu Ierusalem, & in ciuitatibus Iuda adhuc transibunt greges ad manum numerantis, ait Dominus. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & suscitabo verbum bonum, quod locutus sum ad domum Israel & ad domum Iuda. * In diebus illis, & in tempore illo germinare faciam David germen iustitiae: & faciet iudicium & iustitiam in terra. * In diebus illis saluabitur Iuda, & Ierusalem habitabit confidenter: & hoc est nomen, quod vocabunt eum, Dominus iustus noster. * Quia hæc dicit Dominus: Non interibit de David vir, qui sedeat super thronum domus Israel. * Et de Sacerdotibus & de Leuitis non interibit vir a facie mea, qui offerat holocausta, & incēdat sacrificium, & cēdat victimas omnibus diebus. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Hæc dicit Dominus: Si irritum potest fieri pactum meum cum die, & pactum meum cum nocte, ut non sit dies & nox in tempore suo: * Et pactum meum irritum esse poterit cum David seruo meo, ut nō sit ex eo filius qui regnet in throno eius, & Leuitae & Sacerdotes ministri mei. * Sicuti enumerari nō possunt stellae caeli, & metiri arena maris: sic multiplicabo semen David serui mei, & Leuitas ministros meos. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Numquid non vidisti quid populus hic

hic locutus sit, dicens: Dux cognationes, quas elegerat Dominus, abiectæ sunt: & populum meum despexerunt, eo quod nō sit ultra gens coram eis? * Hæc dicit Dominus: Si pactum meum inter diem & noctem, & leges cælo & terræ non posui: * equidem & semen Iacob & David serui mei proijciam, ut non assumam de semine eius principes seminis Abraham, Isaac, & Iacob: reducam enim conuersionem eorum, & miserebor eis.

C A P . XXXIIII.

VERBUM, quod factum est ad Ieremiam a Domino, quando Nabuchodonosor rex Babylonis, & omnis exercitus eius, vniuersaq. regna terræ, quæ erant sub potestate manus eius, & omnes populi bellabant contra Ierusalem, & contra omnes vrbes eius, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel: Vade, & loquere ad Sedeciam regem Iuda: & dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam ciuitatem hæc in manus regis Babylonis, & succendet eam igni. * Et tu non effugies de manu eius: sed cōprehensione capieris, & in manu eius tradéris: & oculi tui oculos regis Babylonis videbunt, & os eius cum ore tuo loquetur, & Babylonem introibis. * Attamen audi verbū Domini Sedecia rex Iuda: Hæc dicit Dominus ad te: Non morieris in gladio, * sed in pace morieris, & secundum cōbustiones patrum tuorum regum priorum qui fuerunt ante te, sic comburent te: & vae Domine, plangent te: quia verbum ego locutus sum, dicit Dominus. * Et locutus est Ieremias propheta ad Sedeciam regem Iuda vniuersa verba hæc in Ierusalem. * Et exercitus regis Babylonis pugnabat cōtra Ierusalem, & contra omnes ciuitates Iuda, quæ reliquæ erant contra Lachis, & contra Azecha: hæ enim supererant de ciuitatibus Iuda, vrbes munitæ. * Verbum, quod factum est ad Ieremiam a Domino, postquā percussit rex Sedecias fœdus cum omni populo in Ierusalem, prædicans: * Ut dimitteret vnusquisque seruum suum, & vnusquis-

que ancillam suam, Hebræum & Hebræam liberos: & nequaquam dominarentur eis, id est in Iudæo & fratre suo. * Audierunt ergo omnes principes & vniuersus populus, qui inierant pactum ut dimitteret vnusquisque seruum suum, & vnusquisque ancillam suam liberos, & ultra non dominarentur eis: audierunt igitur, & dimiserunt. * Et conuersi sunt deinceps: & retraxerunt seruos & ancillas suas, quos dimiserant liberos, & subiugauerunt in famulos & famulas. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam a Domino, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ego percussi fœdus cū patribus vestris in die, qua eduxi eos de Terra Egypti de domo seruitutis, dicens: * Cum completi fuerint septem anni, dimittat vnusquisque fratrem suum Hebræum, qui venditus est ei, & seruiet tibi sex annis: & dimittes eum a te liberum: & non audierunt patres vestri me, nec inclinauerunt aurem suam. * Et conuersi estis vos hodie, & fecistis quod rectum est in oculis meis, ut prædicaretis libertatē vnusquisque ad amicum suum: & iniistis pactum in conspectu meo in domo, in qua inuocatum est nomē meum super eam. * Et reuersi estis, & commaculastis nomen meū: & reduxistis vnusquisque seruum iuum, & vnusquisque ancillam suam, quos dimiseratis ut essent liberi & suæ potestatis: & subiugastis eos ut sint vobis serui & ancillæ. * Propterea hæc dicit Dominus: Vos non audistis me, ut prædicaretis libertatem vnusquisque fratri suo, & vnusquisque amico suo: ecce ego prædico vobis libertatem, ait Dominus ad gladium, ad pestem, & ad famem: & dabo vos in cōmotionem cunctis regnis terræ. * Et dabo viros, qui prauaricantur fœdus meum, & non obseruauerunt verba fœderis, quibus assensi sunt in conspectu meo, vitulum quem cōciderunt in duas partes, & transierunt inter diuisiones eius: * Principes Iuda & principes Ierusalem, eunuchi & sacerdotes, & omnis populus terræ, qui transierunt inter diuisiones vituli: * Et dabo eos in manus inimicorū suorum, & in

manus quærentium animam eorum: & erit morticinum eorum in escam volatilibus cæli, & bestiis terræ. * Et Sedeciam regem Iuda, & principes eius dabo in manus inimicorum suorum, & in manus quærentium animas eorum, & in manus exercituum regis Babylonis, qui recesserunt a vobis. * Ecce ego præcipio, dicit Dominus, & reducam eos in ciuitatem hanc, & præliabuntur aduersus eam, & capient eam, & incendunt igni: & ciuitates Iuda dabo in solitudinē, eo quod non sit habitator.

C A P. XXXV.

VERBUM, quod factum est ad Ieremiam a Domino in diebus Ioakim filij Iosæ regis Iuda, dicens: * Vade ad domum Rechabitarum: & loquere eis, & introduces eos in domum Domini in vnam exedram thesaurorum, & dabis eis bibere vinum. * Et assumpsi Iezoniam filium Ieremiæ filij Habsanæ, & fratres eius, & omnes filios eius, & vniuersam domum Rechabitarum: * Et introduxi eos in domum Domini ad gazophylacium filiorum Hanan, filij Iegedelæ hominis Dei, quod erat iuxta gazophylacium principū, super thesaurum Maasæ filij Sellum, qui erat custos vestibuli. * Et posui coram filiis domus Rechabitarū scyphos plenos vino, & calices: & dixi ad eos: Bibite vinum. * Qui responderunt: Non bibemus vinum: quia Ionadab filius Rechab, pater noster, præcepit nobis, dicens: Non bibetis vinum vos, & filij vestri vsque in sempiternum: * Et domum non ædificabitis, & sementem non feretis, & vineas non plantabitis, nec habitabis: sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris, vt viuatis diebus multis super faciem terræ, in qua vos peregrinamini. * Obediuimus ergo voci Ionadab filij Rechab, patris nostri, in omnibus, quæ præcepit nobis, ita vt non biberemus vinū cunctis diebus nostris nos, & mulieres nostræ, filij, & filiæ nostræ: * & non ædificamus domos ad habitandum: & vineam, & agrum, & sementem non habuimus: * sed

habituimus in tabernaculis, & obedientes fuimus iuxta omnia, quæ præcepit nobis Ionadab pater noster. * Cum autem ascendisset Nabuchodonosor rex Babylonis ad terram nostram, diximus: Venite, & ingrediamur Ierusalem a facie exercitus Chaldæorum, & a facie exercitus Syriæ: & mansimus in Ierusalem. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Vade, & dic viris Iuda, & habitatoribus Ierusalē: Numquid non recipietis disciplinam vt obediatis verbis meis, dicit Dominus? * Præualuerunt sermones Ionadab filij Rechab, quos præcepit filiis suis vt non biberent vinum: & non biberunt vsque ad diem hanc, quia obedierunt præcepto patris sui: ego autem locutus sum ad vos, de mane confurgens & loquens, & non obedistis mihi. * Misique ad vos omnes seruos meos prophetas, confurgens diluculo, mittensque & dicens: Conuertimini vnusquisque a via sua pessima, & bona facite studia vestra: & nolite sequi deos alienos, neque colatis eos: & habitabitis in terra, quam dedi vobis & patribus vestris: & non inclinastis aurem vestram, neque audistis me. * Firmauerūt igitur filij Ionadab filij Rechab præceptum patris sui, quod præceperat eis: populus autem iste non obediuit mihi. * Idcirco hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Ecce ego adducam super Iuda, & super omnes habitatores Ierusalem vniuersam afflictionem, quam locutus sum aduersum illos, eo quod locutus sum ad illos, & non audierunt: vocaui illos, & non responderunt mihi. * Domui autem Rechabitarum dixit Ieremias: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Pro eo quod obedistis præcepto Ionadab patris vestri, & custodistis omnia mandata eius, & fecistis vniuersa, quæ præcepit vobis: * Propterea hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Non deficiet vir de stirpe Ionadab filij Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus.

ET factum est in anno quarto Ioakim filij Iosia regis Iuda: factum est verbum hoc ad Ieremiam a Domino, dicens: *Tolle volumen libri, & scribes in eo omnia verba, quæ locutus sum tibi aduersum Israel & Iudam, & aduersum omnes gentes: a die, qua locutus sum ad te ex diebus Iosia vsque ad diem hanc: *Si forte audiente domo Iuda vniuersa mala, quæ ego cogito facere eis, reuertatur vnusquisque a via sua pessima: & propitius ero iniquitati, & peccato eorum. *Vocauit ergo Ieremias Baruch filium Neria: & scripsit Baruch ex ore Ieremia omnes sermones Domini, quos locutus est ad eum in volumine libri: & præcepit Ieremias Baruch, dicens: Ego clausus sum, nec valeo ingredi domum Domini. *Ingredere ergo tu, & lege de volumine, in quo scripsisti ex ore meo verba Domini audiente populo in domo Domini in die ieiunij: in super & audiente vniuerso Iuda, qui veniunt de ciuitatibus suis, leges eis: *Si forte cadat oratio eorum in conspectu Domini, & reuertatur vnusquisque a via sua pessima: quoniam magnus furor & indignatio est, quam locutus est Dominus aduersus populum hunc. *Et fecit Baruch filius Neria iuxta omnia, quæ præceperat ei Ieremias propheta, legens ex volumine sermones Domini in domo Domini. *Factum est autem in anno quinto Ioakim filij Iosia regis Iuda, in mense nono: prædicauerunt ieiunium in conspectu Domini omni populo in Ierusalem, & vniuersæ multitudini, quæ confluxerat de ciuitatibus Iuda in Ierusalem. *Legitq. Baruch ex volumine sermones Ieremia in domo Domini in gazophylacio Gamaria filij Saphan scribæ, in vestibulo superiori, in introitu portæ nouæ domus Domini audiente omni populo. *Cumq. audisset Michæas filius Gamaria filij Saphan omnes sermones Domini ex libro: *descendit in domum regis ad gazophylacium scribæ: & ecce ibi omnes principes sedebant: Elisama scribæ, & Dalaias filius

Semeia, & Elnathâ filius Achobor, & Gamarias filius Saphan, & Sedecias filius Hanania, & vniuersi principes. *Et nunciavit eis Michæas omnia verba, quæ audiuit legente Baruch eum in auribus populi. *Miserunt itaque omnes principes ad Baruch, Iudi filium Nathania filij Semeia, filij Chusi, dicentes: Volumen, ex quo legisti audiente populo, sume in manu tua, & veni. Tulit ergo Baruch filius Neria volumen in manu sua, & venit ad eos. *Et dixerunt ad eum: Sede, & lege hæc in auribus nostris. Et legit Baruch in auribus eorum. *Igitur cum audissent omnia verba, obstupuerunt vnusquisque ad proximum suum, & dixerunt ad Baruch: Nunciare debemus regi omnes sermones istos. *Et interrogauerunt eum, dicentes: Indica nobis quomodo scripsisti omnes sermones istos ex ore eius. *Dixit autem eis Baruch: Ex ore suo loquebatur quasi legens ad me omnes sermones istos: & ego scribebam in volumine atramento. *Et dixerunt principes ad Baruch: Vade, & abscondere tu & Ieremias, & nemo sciat vbi sitis. *Et ingressi sunt ad regem in atrium: porro volumen commendauerunt in gazophylacio Elisama scribæ: & nunciauerunt audiēte rege omnes sermones. *Misitq. rex Iudi vt sumeret volumen: qui tollens illud de gazophylacio Elisama scribæ, legit audiēte rege, & vniuersis principibus, qui stabant circa regem. *Rex autem sedebat in domo hiemali in mense nono: & posita erat arula coram eo plena prunis. *Cumq. legisset Iudi tres pagellas vel quattuor, scidit illud scalpello scribæ, & proiecit in ignē, qui erat super arulam donec consumeretur omne volumen igni, qui erat in arula. *Et non timuerunt, neque sciderunt vestimenta sua rex, & omnes serui eius, qui audierunt vniuersos sermones istos. *Verumtamen Elnathan, & Dalaias, & Gamarias contradixerunt regi ne combureret librum: & nō audiuit eos. *Et præcepit rex Ieremiel filio Amelech, & Saraia filio Eziel, & Semeia filio Abdeel vt compre-

henderent Baruch scribā, & Ieremiam prophetam: abscondit autem eos Dominus.
 *Et factum est verbū Domini ad Ieremiam prophetam, postquam combusserat rex volumen & sermones, quos scripserat Baruch ex ore Ieremiæ, dicens: *Rursum tolle volumen aliud: & scribe in eo omnes sermones priores, qui erant in primo volumine, quod combussit Ioakim rex Iuda. *Et ad Ioakim regē Iuda, dices: Hæc dicit Dominus: Tu combussisti volumen illud, dicens: Quare scripsisti in eo annuncians: Festinus veniet rex Babylonis, & vastabit terram hanc, & cessare faciet ex illa hominē, & iumentum? *Propterea hæc dicit Dominus contra Ioakim regē Iuda: Non erit ex eo qui sedeat super solium David: & cadauer eius proijciatur ad æstus per diē, & ad gelu per noctem. *Et visitabo contra eum, & contra semen eius, & cōtra seruos eius iniquitates suas, & adducam super eos & super habitatores Ierusalē, & super viros Iuda omne malū, quod locutus sum ad eos, & non audierunt. *Ieremias autē tulit volumen aliud, & dedit illud Baruch filio Nerijæ scribæ: qui scripsit in eo ex ore Ieremiæ omnes sermones libri, quē combusserat Ioakim rex Iuda igni: & insuper additi sunt sermones multo plures, quā antea fuerant.

C A P. XXXVII.

ET regnavit rex Sedecias filius Josiæ pro Iechonia filio Ioakim: quem constituit regem Nabuchodonosor rex Babylonis in Terra Iuda: *Et non obediuit ipse, & serui eius, & populus terræ verbis Domini, quæ locutus est in manu Ieremiæ prophetæ. *Et misit rex Sedecias Iuchalfiliū Selemiæ, & Sophoniam filium Maasiæ sacerdotem ad Ieremiam prophetā, dicens: Ora pro nobis Dominum Deum nostrum. *Ieremias autem libere ambulabat in medio populi: non enim miserant eum in custodiā carceris. Igitur exercitus Pharaonis egressus est de Aegypto: & audiētes Chaldaei, qui obsidebant Ierusalem, huiusmodi nuncium, recesserunt ab Ierusalem. *Et

factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam, dicens: *Hæc dicit Dominus Deus Israel: Sic dicetis regi Iuda, qui misit vos ad me interrogandum: Ecce exercitus Pharaonis, qui egressus est vobis in auxiliū, reuertetur in terram suam in Aegyptum. *& rediēt Chaldaei, & bellabunt contra ciuitatem hanc: & capient eam, & succendent eam igni. *Hæc dicit Dominus: Nolite decipere animas vestras, dicentes: Euntes abibunt, & recedent a nobis Chaldaei, quia nō abibunt. *Sed & si percussertis omnem exercitum Chaldaeorum, qui præliatur aduersum vos, & derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati: singuli de tentorio suo consurgent, & incendunt ciuitatē hanc igni. *Ergo cum recessisset exercitus Chaldaeorum ab Ierusalem propter exercitum Pharaonis, egressus est Ieremias de Ierusalē vtiret in Terram Benjamin, & divideret ibi possessionem in conspectu ciuium: *Cumq. peruenisset ad portam Benjamin, erat ibi custos portæ per vices, nomine Ierias, filius Selemiæ filij Hananiæ, & apprehendit Ieremiam prophetam, dicens: Ad Chaldaeos profugis. *Et respōdit Ieremias: Falsum est, nō fugio ad Chaldaeos. Et non audiuit eum: sed cōprehendit Ieremiam, & adduxit eum ad principes. *Quam ob rem irati principes cōtra Ieremiam, captum eum miserunt in carcerem, qui erat in domo Ionathan scribæ: ipse enim præpositus erat super carcerem. *Itaque ingressus est Ieremias in domū laci & in ergastulum: & sedit ibi Ieremias diebus multis. *Mittēs autem Sedecias rex tulit eum: & interrogauit eū in domo sua absconditē, & dixit: Putasne est sermo a Domino? Et dixit Ieremias: Est. Et ait: In manus regis Babylonis tradēris. *Et dixit Ieremias ad regem Sedeciam: Quid peccaui tibi, & seruis tuis, & populo tuo, quia misisti me in domum carceris? *Vbi sunt prophetae vestri, qui prophetabant vobis, & dicebant: Non veniet rex Babylonis super vos, & super terrā hanc? *Nunc ergo audi obsecro domine mi rex: Valeat deprecatio mea in cōspectu tuo:

mo: & ne me remittas in domum Jonathan scribæ, ne moriar ibi. * Præcepit ergo rex Sedecias vt traderetur Ieremias in vestibulo carceris: & daretur ei torta panis quotidie, excepto pulmento, donec consumerentur omnes panes de ciuitate: & mansit Ieremias in vestibulo carceris.

C A P. XXXVIII.

AVDIUIT autem Saphatias filius Mathan, & Gedelias filius Phassur, & Iuchal filius Selemiæ, & Phassur filius Melchiz, sermones, quos Ieremias loquebatur ad omnem populum, dicens: * Hæc dicit Dominus: Quicumque mâserit in ciuitate hac, morietur gladio, & fame, & peste: qui autem profugerit ad Chaldæos, viuet, & erit anima eius sospes & viuens. * Hæc dicit Dominus: Tradendo tradetur ciuitas hæc in manu exercitus regis Babylonis, & capiet eam. * Et dixerunt principes regi: Rogamus vt occidatur homo iste: de industria enim dissoluit manus virorum bellantium, qui remanserunt in ciuitate hac, & manus vniuersi populi, loquens ad eos iuxta verba hæc: siquidem homo iste nõ quærit pacem populo huic, sed malum. * Et dixit rex Sedecias: Ecce ipse in manibus vestris est: nec enim fas est regem vobis quidquã negare. * Tulerunt ergo Ieremiam, & proiecerunt eum in lacum Melchiz filij Abdemelech, qui erat in vestibulo carceris: & submiserunt Ieremiã funibus in lacum, in quo non erat aqua, sed lutum: descendit itaque Ieremias in cœnum. * Audiuit autem Abdemelech Æthiops vir eunuchus, qui erat in domo regis quòd misissent Ieremiam in lacum: porro rex sedebat in porta Benjamin. * Et egressus est Abdemelech de domo regis, & locutus est ad regẽ, dicens: * Domine mi rex, malefecerunt viri isti omnia quæcumque perpetrarunt cõtra Ieremiam prophetam, mittentes eum in lacum vt moriatur ibi fame, non sunt enim panes vltra in ciuitate. * Præcepit itaque rex Abdemelech Æthiopi, dicens: Tolle tecum hinc triginta viros, & leua Ieremiã prophetam de lacu:

antequam moriatur. * Assumptis ergo Abdemelech secum viris, ingressus est domum regis, quæ erat sub cellario: & tulit inde veteres pannos & antiqua, quæ computruerant, & submisit ad Ieremiam in lacum per funiculos. * Dixitq. Abdemelech Æthiops ad Ieremiam: Pone veteres pannos, & hæc scissa & putrida sub cubito manuarum: & super funes: fecit ergo Ieremias sic. * Et extraxerunt Ieremiam funibus, & eduxerunt eum de lacu: mansit autem Ieremias in vestibulo carceris. * Et misit rex Sedecias, & tulit ad se Ieremiam prophetam ad ostium tertium, quod erat in domo Domini: & dixit rex ad Ieremiam: Interrogo ego te sermonem, ne abscondas a me aliquid. * Dixit autem Ieremias ad Sedeciã: Si annunciauero tibi, numquid non interficies me? & si consilium dederò tibi, non me audies. * Iurauit ergo rex Sedecias Ieremiæ clam, dicens: Viuit Dominus, qui fecit nobis animam hanc, si occidero te, & si tradidero te in manus virorum istorum, qui quærunt animam tuam. * Et dixit Ieremias ad Sedeciam: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Si profectus exieris ad principes regis Babylonis, viuet anima tua, & ciuitas hæc non succendetur igni: & saluus eris tu, & domus tua. * Si autem non exieris ad principes regis Babylonis, tradetur ciuitas hæc in manus Chaldæorũ, & succendent eam igni: & tu non effugies de manu eorum. * Et dixit rex Sedecias ad Ieremiam: Sollicitus sum propter Iudæos, qui transfugerunt ad Chaldæos: ne forte tradar in manus eorum, & illudant mihi. * Respondit autem Ieremias: Non te tradent. audi quæso vocem Domini, quã ego loquor ad te, & bene tibi erit, & viuet anima tua. * Quòd si nolueris egredi: isto est sermo, quem ostendit mihi Dominus: * Ecce omnes mulieres, quæ remanserunt in domo regis Iuda, educẽtur ad principes regis Babylonis: & ipsæ dicent: Seduxerunt te, & præualuerunt aduersum te viri pacifici tui, demerserunt in cœno, & in lubrico pedes tuos, & recesserunt a te. * Et omnes

uxores tuæ, & filij tui educentur ad Chaldaeos: & non effugies manus eorum, sed in manu regis Babylonis capieris: & ciuitatem hanc comburet igni. * Dixit ergo Sedecias ad Ieremiam: Nullus sciat verba hæc, & non morieris. * Si autem audierint principes quia locutus sum tecum, & venerint ad te, & dixerint tibi: Indica nobis quid locutus sis cum rege, ne celes nos, & non te interficiemus: & quid locutus est tecum rex? * Dices ad eos: Prostravi ego preces meas coram rege, ne me reduci iuberet in domum Ionathan, & ibi morerer. * Venerunt ergo omnes principes ad Ieremiam, & interrogauerunt eum: & locutus est eis iuxta omnia verba, quæ præceperat ei rex, & cessauerunt ab eo: nihil enim fuerat auditum. * Mansit vero Ieremias in vestibulo carceris usque ad diem, quo capta est Ierusalem: & factum est ut caperetur Ierusalem.

C A P. XXXIX.

ANNO nono Sedeciae regis Iuda, mense decimo, venit Nabuchodonosor rex Babylonis, & omnis exercitus eius ad Ierusalem, & obsidebant eam. * Undecimo autem anno Sedeciae, mense quarto, quinta mensis aperta est ciuitas. * Et ingressi sunt omnes principes regis Babylonis, & federunt in porta media: Neregel, Serefer, Semegarnabu, Sarfachim, Rabsares, Neregel, Serefer, Rebmag, & omnes reliqui principes regis Babylonis. * Cumq. vidisset eos Sedecias rex Iuda, & omnes viri bellatores, fugerunt: & egressi sunt nocte de ciuitate per viam horti regis, & per portam, quæ erat inter duos muros, & egressi sunt ad viam deserti. * Persecutus est autem eos exercitus Chaldaeorum: & comprehenderunt Sedeciam in campo solitudinis Ierichontinae, & captum adduxerunt ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Reblatha, quæ est in Terra Emath: & locutus est ad eum iudicia. * Et occidit rex Babylonis filios Sedeciae in Reblatha, in oculis eius: & omnes nobiles Iuda occidit rex Babylonis. * Oculos quoque Sedeciae eruit: & vinxit eum compe-

dibus ut duceretur in Babylonem. * Domum quoque regis, & domum vulgi succenderunt Chaldaei igni, & murum Ierusalem subuerterunt. * Et reliquias populi, qui remanserant in ciuitate, & perfugas, qui transfugerant ad eum, & superfluos vulgi, qui remaserant, transtulit Nabuzardan magister militum in Babylonem. * Et de plebe pauperum, qui nihil penitus habebant, dimisit Nabuzardan magister militum in Terra Iuda: & dedit eis vineas, & cisternas in die illa. * Præceperat autem Nabuchodonosor rex Babylonis de Ieremia Nabuzardan magistro militum, dicens: Tolle illum, & pone super eum oculos tuos, nihilq. ei mali facias: sed, ut voluerit, sic facias ei. * Misit ergo Nabuzardan princeps militiae, & Nabusezban, & Rabsares, & Neregel, & Serefer, & Rebmag, & omnes optimates regis Babylonis, miserunt, & tulerunt Ieremiam de vestibulo carceris, & tradiderunt eum Godoliae filio Ahicam filij Saphan ut intraret in domum, & habitaret in populo. * Ad Ieremiam autem factus fuerat sermo Domini cum clausus esset in vestibulo carceris, dicens: Vade, & dic Abde-melech Æthiopi, dicens: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam sermones meos super ciuitatem hanc in malum, & non in bonum: & erunt in conspectu tuo in die illa. * Et liberabo te in die illa, ait Dominus: & non tradéris in manus virorum, quos tu formidas: * Sed eruens liberabo te, & gladio non cades: sed erit tibi anima tua in salutem, quia in me habuisti fiduciam, ait Dominus.

C A P. XL.

SERMO, qui factus est ad Ieremiam a Domino, postquam dimissus est a Nabuzardan magistro militiae de Rama, quando tulit eum vinctum catenis in medio omnium, qui migrabant de Ierusalem & Iuda, & ducebantur in Babylonem. * Tollens ergo princeps militiae Ieremiam, dixit ad eum: Dominus Deus tuus locutus est malum hoc super locum istum, & adduxit: & fecit Dominus

minus sicut locutus est, quia peccastis Domino, & non audistis vocem eius, & factus est vobis sermo hic. * Nunc ergo ecce solui te hodie de catenis, quæ sunt in manibus tuis: si placet tibi ut venias mecum in Babylonem, veni: & ponam oculos meos super te: si autem displicet tibi venire mecum in Babylonem, reside: ecce omnis terra in conspectu tuo est: quod elegeris, & quod placuerit tibi ut vadas, illuc perge. * Et mecum noli venire: sed habita apud Godoliam filium Ahicam filij Saphan, quem præposuit rex Babylonis ciuitatibus Iuda: habita ergo cum eo in medio populi: vel quocumque placuerit tibi ut vadas, vade. Dedit quoque ei magister militiæ cibaria, & munuscula, & dimisit eum. * Venit autem Ieremias ad Godoliam filium Ahicam in Masphath, & habitauit cum eo in medio populi, qui relictus fuerat in terra. * Cumque audissent omnes principes exercitus, qui dispersi fuerant per regiones, ipsi & socij eorum, quod præfecisset rex Babylonis Godoliam filium Ahicam terræ, & quod commendasset ei viros, & mulieres, & paruulos, & de pauperibus terræ, qui non fuerant translati in Babylonem: * Venerunt ad Godoliam in Masphath: & Ismahel filius Nathanaiæ, & Iohanan, & Ionathan filij Caree, & Sareas filius Thanehumeth, & filij Ophi, qui erant de Netophathi, & Iezonias filius Maachathi, ipsi & viri eorum. * Et iurauit eis Godolias filius Ahicam filij Saphan, & comitibus eorum, dicens: Nolite timere seruire Chaldeis, habitate in terra, & seruite regi Babylonis, & bene erit vobis. * Ecce ego habito in Masphath ut respondeam præcepto Chaldeorum, qui mittuntur ad nos: vos autem colligite vindemiam, & messem, & oleum, & condite in vasis vestris, & manete in vrbus vestris, quas tenetis. * Sed & omnes Iudæi, qui erant in Moab, & in filiis Ammon, & in Idumæa, & in vniuersis regionibus, audito quod dedisset rex Babylonis reliquias in Iudæa; & quod præposuisset super eos Godoliam filium Ahicam filij Saphan: reuerſi sunt, inquam, omnes Iudæi de vniuer-

sis locis, ad quæ profugerant, & venerunt in Terram Iuda ad Godoliam in Masphath: & collegerunt vinum, & messem multam nimis. * Iohanan autem filius Caree, & omnes principes exercitus, qui dispersi fuerant in regionibus, venerunt ad Godoliam in Masphath. * Et dixerunt ei: Scito quod Baalis rex filiorum Ammon misit Ismahel filium Nathanaiæ percutere animam tuam: Et non credidit eis Godolias filius Ahicam. * Iohanan autem filius Caree dixit ad Godoliam seorsum in Masphath, loquens: Ibo, & percutiam Ismahel filium Nathanaiæ nullo sciente, ne interficiat animam tuam, & dissipentur omnes Iudæi, qui congregati sunt ad te, & peribunt reliquiæ Iuda. * Et ait Godolias filius Ahicam ad Iohanan filium Caree: Noli facere verbum hoc: falsum enim tu loqueris de Ismahel.

C A P . . X L I .

ET factum est in mense septimo, venit Ismahel filius Nathanaiæ, filij Elisama de semine regali, & optimates regis, & decem viri cum eo, ad Godoliam filium Ahicam in Masphath: & comederunt ibi panes simul in Masphath. * Surrexit autem Ismahel filius Nathanaiæ, & decem viri, qui cum eo erant, & percusserunt Godoliam filium Ahicam filij Saphan gladio, & interfecerunt eum, quæ præfecerat rex Babylonis terræ. * Omnes quoque Iudæos, qui erant cum Godolia in Masphath, & Chaldeos, qui reperti sunt ibi, & viros bellatores percussit Ismahel. * Secundo autem die postquam occiderat Godoliam, nullo adhuc sciente, * venerunt viri de Sichem, & de Silo, & de Samaria octoginta viri: rasi barba, & scissis vestibus, & squalientes: & munera, & thus habebant in manu, ut offerrent in domo Domini. * Egredius ergo Ismahel filius Nathanaiæ in occursum eorum de Masphath, incedens & plorans ibat: cum autem occurrisset eis, dixit ad eos: Venite ad Godoliam filium Ahicam. * Qui cum venissent ad medium ciuitatis, interfecit eos Ismahel filius Nathanaiæ circa medium lacu, ipse & viri, qui erant cum eo.

Decem

*Decem autem viri reperti sunt inter eos, qui dixerunt ad Ismahel: Noli occidere nos: quia habemus thesauros in agro, frumenti, & hordei, & olei, & mellis. Et cessauit: & non interfecit eos cum fratribus suis. *Lacus autem, in quem proiecerat Ismahel omnia cadauera virorum, quos percussit propter Godoliam, ipse est, quem fecit rex Afa propter Baasa regem Israel: ipsum repleuit Ismahel filius Nathanix occisis. *Et captiuas duxit Ismahel omnes reliquias populi, qui erant in Masphath: filias regis, & vniuersum populum, qui remanserat in Masphath: quos comendauerat Nabuzardan princeps militix Godolix filio Ahicæ. Et cepit eos Ismahel filius Nathanix, & abiit vt transiret ad filios Ammon. *Audiuit autem Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, omne malum, quod fecerat Ismahel filius Nathanix. *Et assumptis vniuersis viris, profecti sunt vt bellarent aduersum Ismahel filium Nathanix, & inuenerunt eum ad aquas multas, quæ sunt in Gabaon. *Cumq; vidisset omnis populus, qui erat cum Ismahel, Iohanan filiū Caree, & vniuersos principes bellatorum, qui erant cum eo, lætati sunt. *Et reuersus est omnis populus, quē ceperat Ismahel, in Masphath: reuersusq; abiit ad Iohanan filium Caree. *Ismahel autem filius Nathanix fugit cum octo viris a facie Iohanan, & abiit ad filios Ammon. *Tulit ergo Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, vniuersas reliquias vulgi, quas reduxerat ab Ismahel filio Nathanix de Masphath, postquam percussit Godoliam filium Ahicam: fortes viros ad prælium, & mulieres, & pueros, & eunuchos, quos reduxerat de Gabaon. *Et abierunt, & federunt peregrinantes in Chamaam, quæ est iuxta Bethlehem, vt pergerent, & introirent Ægyptum a facie Chaldaeorū: timebant enim eos, quia percusserat Ismahel filius Nathanix Godoliam filium Ahicam, quem præposuerat rex Babylonis in Terra Iuda.

CAP. XLII.

ET accesserunt omnes principes bellatorum, & Iohanan filius Caree, & Iezonias filius Ofaix, & reliquum vulgus a paruulo vsque ad magnum: *Dixeruntq; ad Ieremiam prophetam: Cadat oratio nostra in conspectu tuo: & ora pro nobis ad Dominum Deum tuum pro vniuersis reliquijs istis, quia derelicti sumus pauci de pluribus, sicut oculi tui nos intuentur. *Et annūciat nobis Dominus Deus tuus viam, per quam pergamus, & verbū, quod faciamus. *Dixit autem ad eos Ieremias propheta: Audiui: ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum secundum verba vestra. omne verbū, quodcumque responderit mihi, indicabo vobis: nec celabo vos quidquam. *Et illi dixerūt ad Ieremiam: Sit Dominus inter nos testis veritatis & fidei, si non iuxta omne verbū, in quo miserit te Dominus Deus tuus ad nos, sic faciemus. *Siue bonum est, siue malum, voci Domini Dei nostri, ad quem mitimus te, obediemus: vt bene sit nobis cum audierimus vocem Domini Dei nostri. *Cum autem completi essent decem dies, factum est verbum Domini ad Ieremiam. *Vocauitq; Iohanan filium Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, & vniuersum populum a minimo vsque ad magnum. *Et dixit ad eos: Hæc dicit Dominus Deus Israel, ad quem misistis me, vt prosternerem preces vestras in conspectu eius: *Si quiescentes manseritis in terra hac, ædificabo vos, & non destruam; plantabo, & non euellam: iam enim placatus sum super malo quod feci vobis. *Nolite timere a facie regis Babylonis, quem vos pauidi formidatis: nolite metuere eum, dicit Dominus: quia vobiscum sum ego, vt saluos vos faciam, & eruam de manu eius. *Et dabo vobis misericordias, & miserebor vestri, & habitare vos faciam in terra vestra. *Si autem dixeritis vos: Non habitabimus in terra ista, nec audiemus vocem Domini Dei nostri, dicentes: Nequaquam, sed ad Terram Ægypti pergemus: vbi non videbimus

bimus bellum, & clangorem tubæ non audiemus, & famem non sustinebimus: & ibi habitabimus. * Propter hoc nunc audite verbum Domini reliquæ Iuda: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Si posueritis faciem vestram vt ingrediamini Aegyptum, & intraueritis vt ibi habitetis: * gladius, quem vos formidatis, ibi comprehendet vos in Terra Aegypti: & fames, pro qua estis solliciti, adhærebit vobis in Aegypto, & ibi moriemini. * Omnesq. viri, qui posuerunt faciem suâ vt ingrediantur Aegyptum, vt habitent ibi, morientur gladio, & fame, & peste: nullus de eis remanebit, nec effugiet a facie mali, quod ego afferam super eos. * Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Sicut conflatus est furor meus, & indignatio mea super habitatores Ierusalem: sic conflabitur indignatio mea super vos, cum ingressi fueritis Aegyptum, & eritis in iusiurandû, & in stuporem, & in maledictû, & in opprobrium: & nequaquam vltra videbitis locum istum. * Verbum Domini super vos reliquæ Iuda: Nolite intrare Aegyptum: sciētes scietis quia obtestatus sum vos hodie, * quia decepistis animas vestras: vos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum dicentes: Ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum, & iuxta omnia quæcumque dixerit tibi Dominus Deus noster, sic annuncia nobis, & faciemus. * Et annunciaui vobis hodie, & non audistis vocem Domini Dei vestri super vniuersis, pro quibus misit me ad vos. * Nunc ergo sciētes scietis quia gladio, & fame, & peste moriemini in loco, ad quem voluistis intrare vt habitaretis ibi.

C A P. XLIII.

FACTUM est autem, cum compleisset Ieremias loquens ad populum vniuersos sermones Domini Dei eorum, pro quibus miserat eum Dominus Deus eorû ad illos, omnia verba hæc: * dixit Azarias filius Ofaia, & Iohanan filius Caree, & omnes viri superbi, dicentes ad Ieremiam: Mendacium tu loqueris: non misit te Dominus

Deus noster, dicēs: Ne ingrediamini Aegyptum vt habitetis illic. * Sed Baruch filius Neria incitat te aduersum nos, vt tradat nos in manus Chaldaeorum, vt interficiat nos, & traduci faciat in Babylonē. * Et non auduit Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum, & vniuersus populus vocem Domini vt manerent in Terra Iuda. * Sed tollens Iohanan filius Caree, & vniuersi principes bellatorû vniuersos reliquiarum Iuda, qui reuersi fuerant de cunctis Gentibus, ad quas fuerant ante dispersi, vt habitarent in Terra Iuda: * viros, & mulieres, & paruulos, & filias regis, & omnem animam, quam reliquerat Nabuzardan princeps militiæ cum Godolia filio Ahicam, filij Saphan, & Ieremiam prophetam, & Baruch filiû Neria. * Et ingressi sunt Terram Aegypti, quia non obedierunt voci Domini: & venerunt vsque ad Taphnis. * Et factus est sermo Domini ad Ieremiam in Taphnis, dicens: * Sume lapides grâdes in manu tua, & abscondes eos in crypta, quæ est sub muro latericio in porta domus Pharaonis in Taphnis, cernētibus viris Iudæis: * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego mittam, & assumam Nabuchodonosor regem Babylonis seruum meû: & ponâ thronum eius super lapides istos, quos abscondi, & statuet solium suum super eos. * Veniensq. percutiet Terrâ Aegypti: quos in mortem, in mortem: & quos in captiuitatem, in captiuitatē: & quos in gladium, in gladium. * Et succendet ignem in delubris deorum Aegypti, & comburet ea, & captiuos ducet illos: & amicietur Terra Aegypti, sicut amicitur pastor pallio suo: & egredietur inde in pace. * Et conteret statuas domus Solis, quæ sunt in Terra Aegypti: & delubra deorum Aegypti comburet igni.

C A P. XLIII.

VERBUM, quod factum est per Ieremiam ad omnes Iudæos, qui habitabant in Terra Aegypti, habitâtes in Magdalo, & in Taphnis, & in Memphis, & in Terra

Terra Phatures, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Vos vidistis omne malum istud, quod adduxi super Ierusalem, & super omnes vrbes Iuda: & ecce deserta sunt hodie, & non est in eis habitator: * Propter malitiam, quam fecerunt ut me ad iracundiam prouocarent, & irent ut sacrificarent, & colerent deos alienos, quos nesciebant & illi, & vos, & patres vestri. * Et misi ad vos omnes seruos meos prophetas de nocte consurgens, mittensque & dicens: Nolite facere verbum abominationis huiusmodi, quam odiui. * Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam ut conuerterentur a malis suis, & non sacrificarent dijs alienis. * Et conflata est indignatio mea & furor meus, & succensa est in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem: & versa sunt in solitudinem & vastitatem secundum diem hanc. * Et nunc hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Quare vos facitis malum grande hoc contra animas vestras, ut intereat ex vobis vir & mulier, paruulus & lactens de medio Iudæ, nec relinquatur vobis quidquam residuum: * Prouocantes me in operibus manuum vestrarum, sacrificando dijs alienis in Terra Aegypti, in quam ingressi estis ut habitetis ibi: & dispareatis, & sitis in maledictionem, & in opprobrium cunctis gentibus terræ? * Numquid obliuiscitis mala patrum vestrorum, & mala regum Iuda, & mala vxorum eius, & mala vestra, & mala vxorum vestrarum, quæ fecerunt in Terra Iuda, & in regionibus Ierusalem? * Non sunt mandati usque ad diem hanc: & non timuerunt, & non ambulauerunt in lege Domini, & in præceptis meis, quæ dedi coram vobis & coram patribus vestris. * Ideo hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego ponam faciem meam in vobis in malum: & disperdam omnem Iudam. * Et assumam reliquias Iudæ, qui posuerunt facies suas ut ingrederentur Terram Aegypti, & habitarent ibi: & consumentur omnes in Terra Aegypti: cadent in gladio & in fame: & consumentur a minimo usque ad maximum in gladio, & in fame morientur: & erunt in

iuramentum, & in miraculum, & in maledictionem, & in opprobrium. * Et visitabo super habitatores Terræ Aegypti, sicut visitavi super Ierusalem in gladio, & fame, & peste. * Et non erit qui effugiat, & sit reliquus de reliquijs Iudæorum, qui vadunt ut peregrinentur in Terra Aegypti: & reuertantur in Terram Iuda, ad quam ipsi eleuant animas suas ut reuertantur, & habitent ibi: non reuertentur nisi qui fugerint. * Responderunt autem Ieremiæ omnes viri scientes quod sacrificarent vxores eorum dijs alienis: & vniuersæ mulieres, quarum stabat multitudo grandis, & omnis populus habitantium in Terra Aegypti in Phatures, dicentes: * Sermonem, quem locutus es ad nos in nomine Domini, non audiemus ex te: * sed facientes faciemus omne verbum, quod egredietur de ore nostro: ut sacrificemus reginæ cæli, & libemus ei libamina, sicut fecimus nos, & patres nostri, reges nostri, & principes nostri in vrbibus Iuda, & in plateis Ierusalem: & saturati sumus panibus, & bene nobis erat, malumque non vidimus. * Ex eo autem tempore, quo cessauimus sacrificare reginæ cæli, & libare ei libamina, indigemus omnibus, & gladio, & fame consumpti sumus. * Quod si nos sacrificamus reginæ cæli, & libamus ei libamina: numquid sine viris nostris fecimus ei placetas ad colendum eam, & libandum ei libamina? * Et dixit Ieremias ad omnem populum aduersum viros, & aduersum mulieres, & aduersum vniuersam plebem, qui responderant ei verbum, dicens: * Numquid non sacrificium, quod sacrificastis in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem vos & patres vestri, reges vestri, & principes vestri, & populus terræ, horum recordatus est Dominus, & ascendit super cor eius? * Et non poterat Dominus ultra portare propter malitiam, studiorum vestrorum, & propter abominationes, quas fecistis, & facta est terra vestra in desolationem, & in stuporem, & in maledictum, eo quod non sit habitator, sicut est dies hæc. * Propterea quod sacrificaueritis idolis, & peccaueritis Domino: & non audieritis

dieritis vocem Domini, & in lege, & in præceptis, & in testimonijs eius nō ambulaueritis: idcirco euenerunt vobis mala hæc, sicut est dies hæc. * Dixit autem Ieremias ad omnem populum, & ad vniuersas mulieres: Audite verbū Domini omnis Iuda, qui estis in Terra Ægypti: * Hæc inquit Dominus exercituū Deus Israel, dicēs: Vos, & vxores vestræ locuti estis ore vestro, & manibus vestris implestis, dicētes: Faciamus vota nostra, quæ vouimus, vt sacrificemus reginæ cæli, & libemus ei libamina. implestis vota vestra, & opere perpetrastis ea. * Ideo audite verbum Domini omnis Iuda, qui habitatis in Terra Ægypti: Ecce ego iuraui in nomine meo magno, ait Dominus: quia nequaquam vltra vocabitur nomen meum ex ore omnis viri Iudæi, dicentis: Viuit Dominus Deus in omni Terra Ægypti. * Ecce ego vigilabo super eos in malum, & non in bonum: & confumentur omnes viri Iuda, qui sunt in Terra Ægypti, gladio, & fame donec penitus consumantur. * Et qui fugerint gladium, reuertentur de Terra Ægypti in Terram Iuda viri pauci: & scient omnes reliquæ Iuda ingredientium Terram Ægypti, vt habitent ibi, cuius sermo compleatur, meus, an illorum. * Et hoc vobis signum, ait Dominus, quod visitem ego super vos in loco isto: vt sciatis quia vere complebuntur sermones mei contra vos in malum. * Hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam Pharaonem Ephree regem Ægypti in manu inimicorum eius, & in manu quærentium animam illius: sicut tradidi Sedeciam regem Iuda in manu Nabuchodonosor regis Babylonis inimici sui, & quærentis animam eius.

C A P. XLV.

VERBVM, quod locutus est Ieremias propheta ad Baruch filium Neria, cum scripsisset verba hæc in libro ex ore Ieremiæ, anno quarto Ioakim filij Iosia regis Iuda, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel ad te Baruch: * Dixisti: Væ misero mihi, quoniam addidit Dominus dolorem

dolori meo: laboraui in gemitu meo, & requiem non inueni. * Hæc dicit Dominus: Sic dices ad eum: Ecce quos ædificaui, ego destruo: & quos plantaui, ego euello, & vniuersam terram hanc. * Et tu quæris tibi grandia? noli quærere: quia ecce ego adducam malum super omnem carnem, ait Dominus: & dabo tibi animam tuam in salutem in omnibus locis, ad quæcumque perrexeris.

C A P. XLVI.

QUOD factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam contra Gentes * ad Ægyptum aduersum exercitum Pharaonis Nechao regis Ægypti, qui erat iuxta fluium Euphraten in Charcamis, quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis, in quarto anno Ioakim filij Iosia regis Iuda. * Præparate scutum, & clypeum, & procedite ad bellum. * Iungite equos, & ascende equites: state in galeis, polite lanceas, induite vos loriceis. * Quid igitur? vidi ipsos pauidos, & terga vertentes, fortes eorum cæsos: fugerunt conciti, nec respexerunt: terror vndique, ait Dominus. * Non fugiat velox, nec saluari se putet fortis: Ad Aquilonem iuxta flumen Euphraten victi sunt, & ruerunt. * Quis est ille, qui quasi flumen ascendit: & veluti fluminum, intumescunt gurgites eius? * Ægyptus, fluminis instar ascendit, & velut flumina mouebuntur fluctus eius, & dicet: Ascendens operiam terram: perdam ciuitatem, & habitatores eius. * Ascendite equos, & exultate in curribus, & procedant fortes, Æthiopia, & Libyes tenentes scutum, & Lydij arripientes, & iacentes sagittas. * Dies autem ille Domini Dei exercituum dies vltionis, vt sumat vindictam de inimicis suis: deuorabit gladius, & saturabitur, & inebriabitur sanguine eorum: victima enim Domini Dei exercituum in Terra Aquilonis iuxta flumen Euphraten. * Ascende in Galaad, & tolle refinam virgo filia Ægypti: frustra multiplicas medicamina, sanitas non erit tibi. * Audierunt Gentes ignominiam

niam tuā, & ululatus tuus repleuit terram: quia fortis impegit in fortem, & ambo pariter conciderunt. * Verbum quod locutus est Dominus ad Ieremiam prophetam, super eo quod venturus esset Nabuchodonosor rex Babylonis & percussurus Terrā Aegypti. * Annūciate Aegypto, & auditum facite in Magdalo, & resonet in Memphis, & in Taphnis, dicite: Sta, & præpara te: quia deuorabit gladius ea, quæ per circuitum tuum sunt. * Quare computruit fortis tuus? non stetit: quoniam Dominus subuertit eum. * Multiplicauit ruentes, ceciditq. vir ad proximum suum: & dicent: Surge, & reuertamur ad populum nostrum, & ad terram natiuitatis nostræ, a facie gladij columbæ. * Vocate nomen Pharaonis regis Aegypti, tumultum adduxit tempus. * V-uo ego (inquit rex, Dominus exercituum nomen eius) quoniam sicut Thabor in montibus, & sicut Carmelus in mari, veniet. * Vasa transmigrationis fac tibi habitatrix filia Aegypti: quia Memphis in solitudinem erit, & deferetur, & inhabitabilis erit. * Vitula elegans atque formosa Aegyptus: stimulator ab Aquilone veniet ei. * Mercenarij quoque eius, qui versabantur in medio eius, quasi vituli saginati versi sunt, & fugerunt simul, nec stare potuerunt: quia dies interfectionis eorum venit super eos, tempus visitationis eorum. * Vox eius quasi æris sonabit: quoniam cum exercitu properabunt, & cum securibus venient ei, quasi cædentes ligna. * Succiderunt saltum eius, ait Dominus, qui supputari non potest: multiplicati sunt super locustas, & non est eis numerus. * Confusa est filia Aegypti, & tradita in manu populi Aquilonis. * Dixit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego visitabo super tumultum Alexandria, & super Pharaonem, & super Aegyptum, & super deos eius, & super reges eius, & super Pharaonem, & super eos, qui confidunt in eo. * Et dabo eos in manu quærentium animam eorum, & in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manus seruorum eius: & post hæc habitabitur si-

cut diebus pristinis, ait Dominus. * Et tu ne timeas serue meus Iacob, & ne paueas Israel: quia ecce ego saluum te faciam de longinquo, & semen tuum de terra captiuitatis tuæ: & reuertetur Iacob, & requiescet, & prosperabitur: & non erit qui exterreat eum. * Et tu noli timere serue meus Iacob, ait Dominus: quia tecum ego sum, quia ego consumam cunctas gentes, ad quas eieci te: te vero non consumam, sed castigabo te in iudicio, nec quasi innocenti parcam tibi.

C A P. XLVI.

QUOD factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam contra Palæstinos, antequam percuteret Pharao Gazam: * Hæc dicit Dominus: Ecce aquæ ascendent ab Aquilone, & erunt quasi torrens inundans, & operient terram, & plenitudinem eius, urbem & habitatores eius: clamabunt homines, & ululabunt omnes habitatores terræ a strepitu pompæ armorum, & bellatorum eius, a commotione quadrigarum eius, & multitudine rotarum illius. Non respexerunt patres filios manibus dissolutis pro aduētu diei, in quo vastabuntur omnes Philisthij, & dissipabitur Tyrus, & Sidon cum omnibus reliquis auxilijs suis: depopulatus est enim Dominus Palæstinos, reliquias insulæ Cappadociæ. * Venit caluitium super Gazam: contieuit Ascalon, & reliquæ vallis earum, usquequo concideris? * O mucro Domini usquequo non quiesces? Ingredere in vaginam tuam, refrigerare, & sile. * Quomodo quiescet cum Dominus præceperit ei aduersus Ascalonem, & aduersus maritimas eius regiones, ibiq. condixerit illi?

C A P. XLVII.

AD Moab hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Va super Nabo, quoniam vastata est, & confusa: capta est Caria-thaim: confusa est fortis, & tremuit. * Non est ultra exultatio in Moab contra Hesebō: cogitauerunt malū. Venite, & disperdamus

cam

eam de gente. ergo silens conticesces, sequeturq. te gladius. * Vox clamoris de Oronaim: vastitas, & contritio magna. * Contrita est Moab: annunciate clamorem parvulis eius. * Per ascensum enim Luith plorans ascendet in fletu: quoniam in descensu Oronaim hostes ululatum contritionis audierunt: * Fugite, saluate animas vestras & eritis quasi myricæ in deserto. * Pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis, & in thesauris tuis, tu quoque capieris: & ibit Chamos in transmigrationem, sacerdotes eius, & principes eius simul. * Et veniet prædo ad omnem urbem; & urbs nulla saluabitur: & peribunt valles, & dissipabuntur campestria: quoniam dixit Dominus: * Date florē Moab, quia florens egredietur: & ciuitates eius desertæ erunt, & inhabitabiles. * Maledictus, qui facit opus Domini fraudulenter: & maledictus, qui prohibet gladium suum a sanguine. * Fertilis fuit Moab ab adolescētia sua, & requieuit in fœcibus suis: nec transfusus est de vase in vas, & in transmigrationē non abiit: idcirco permansit gustus eius in eo, & odor eius non est immutatus. * Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus: & mittam ei ordinatores, & stratores laguncularum, & sternerent eum, & vasa eius exhaurient, & lagunculas eorum collident. * Et confundetur Moab a Chamos, sicut confusa est domus Israel a Bethel, in qua habebat fiduciam. * Quomodo dicitis: Fortes sumus, & viri robusti ad præliandum? * Vastata est Moab, & ciuitates illius succiderunt: & electi iuuenes eius descenderunt in occisionē: ait rex, Dominus exercituum nomen eius. * Prope est interitus Moab vt veniat: & malum eius velociter accurret nimis. * Consolamini eū omnes, qui estis in circuitu eius, & vniuersi, qui scitis nomen eius, dicite: Quomodo confRACTA est virga fortis, baculus gloriosus? * Descende de gloria, & sede in siti habitatio filia Dibon: quoniam vastator Moab ascendet ad te, dissipabit munitiones tuas. * In via sta, & prospice habitatio Aroer: interroga fugientem: & ei, qui

euasit, dic: Quid accidit? * Confusus est Moab, quoniā victus est: ululate, & clamate, annunciate in Arnon, quoniam vastata est Moab. * Et iudicium venit ad terram capestrem: super Helon, & super Iasa, & super Mephaath, & super Dibon, & super Nabo, & super domum Deblathaim, & super Cariathaim, & super Bethgamul, & super Bethmaon, & super Carioth, & super Bosra: & super omnes ciuitates terræ Moab, quæ longe, & quæ prope sunt. * Abscissum est cornu Moab, & brachium eius contritum est, ait Dominus. * Inebriate eum, quoniam contra Dominum erectus est: & allidet manum Moab in vomitu suo, & erit in derisum etiā ipse: * fuit enim in derisum tibi Israel: quasi inter fures reperisses eū: propter verba ergo tua, quæ aduersum illū locutus es, captiuus ducēris. * Relinquire ciuitates, & habitate in petra habitatores Moab: & esto te quasi columba nidificans in summo ore foraminis. * Audiuius superbiam Moab, superbus est valde: sublimitatē eius, & arrogātiā, & superbiam, & altitudinem cordis eius. * Ego scio, ait Dominus, iactantiam eius: & quod non sit iuxta eam virtus eius, nec iuxta quod poterat conata sit facere. * Ideo super Moab eiulabo, & ad Moab vniuersam clamabo, ad viros muri fictilis lamentātes. * De planctu Iazer plorabo tibi vinea Sabama: propagines tuæ transierunt mare, vsque ad mare Iazer peruenerunt: super messem tuam, & vindemiam tuam prædo irruit. * Ablata est lætitia & exultatio de Carmelo, & de Terra Moab, & vinū de torcularibus sustuli: nequaquam calcator vux solitum celeuma cātabit. * De clamore Hesebon vsque Eleale, & Iasa, dederunt vocem suā: a Segor vsque ad Oronaim vitula conternante: aquæ quoque Nemrim pessimæ erunt. * Et auferam de Moab, ait Dominus, offerentem in excelsis, & sacrificantem dijs eius. * Propterea cor meum ad Moab quasi tibiæ resonabit: & cor meum ad viros muri fictilis dabit sonitum tibiarum: quia plus fecit quàm potuit, idcirco perierūt. * Omne enim caput caluitium, & omnis barba rasa

erit: in cunctis manibus colligatio, & super
omne dorsum cilicium. * Super omnia recta
Moab, & in plateis eius omnis plactus: quon-
iam contriui Moab sicut vas inutile, ait
Dominus. * Quomodo victa est, & ululaue-
runt? quomodo deiecit cervicem Moab, &
confusus est? eritq. Moab in derisum, & in
exemplum omnibus in circuitu suo. * Hæc
dicit Dominus: Ecce quasi aquila volabit,
& extendet alas suas ad Moab. * Capta est
Carioth, & munitiones comprehensæ sunt:
& erit cor fortium Moab in die illa, sicut
cor mulieris parturiētis. * Et cessabit Moab
esse populus: quoniam contra Dominum
gloriatuſ est. * Pauor, & fouea, & laqueus su-
per te o habitator Moab, dicit Dominus.
* Qui fugerit a facie pauoris, cadet in foueā:
& qui conscenderit de fouea, capietur la-
queo: adducam enim super Moab annum
visitationis eorum, ait Dominus. * In umbrā
Hesebon steterūt de laqueo fugientes: quia
ignis egressus est de Hesebon, & flamma de
medio Seon, & deuorabit partē Moab, & ver-
ticē filiorū tumultus. * Væ tibi Moab, peri-
isti popule Chamos: quia comprehensi sunt
filij tui, & filia tua in captiuitatē. * Et con-
uertā captiuitatem Moab in nouissimis die-
bus, ait Dominus. Hucusque iudicia Moab.

CAP. XLIX.

AD filios Ammon. Hæc dicit Domi-
nus: Numquid non filij sunt Israel?
aut heres non est ei? Cur igitur hereditate
posſedit Melchom, Gad: & populus eius in
urbibus eius habitauit? Ideo ecce dies ve-
niunt, dicit Dominus: & auditum faciam
super Rabbath filiorum Ammon fremitum
prælij, & erit in tumultum dissipata, filiaq.
eius igni succendentur, & possidebit Israel
posſeſſores suos, ait Dominus. * Vlula He-
sebon, quoniam vastata est Hai. clamate,
filia Rabbath, accingite vos cilicijs: plāgi-
te & circuite per sepes: quoniam Melchom
in transmigrationem ducetur, sacerdotes
eius, & principes eius simul. * Quid gloriaris
in vallibus? defluxit vallis tua filia delicata,
quæ confidebas in thesauris tuis, & dice-

bas: Quis veniet ad me? * Ecce ego indu-
cam super te terrorem, ait Dominus. Deus
exercituum, ab omnibus qui sunt in circui-
tu tuo: & dispergemini singuli a conspectu
vestro, nec erit qui congreget fugientes.
* Et post hæc reuerti faciam captiuos filio-
rum Ammon, ait Dominus. * Ad Idumæam.
Hæc dicit Dominus exercituum: Numquid
non ultra est sapientia in Theman? Perise
consilium a filijs, inutilis facta est sapientia
eorum. * Fugite & terga vertite, descendite
in voraginem habitatores Dedan: quoniā
perditionem Esau adduxi super eum, tem-
pus visitationis eius. * Si vindemiatores ve-
nissent super te, non reliquissent racemum:
si fures in nocte, rapuissent quod sufficeret
sibi. * Ego vero discooperui Esau, reuelavi
abscondita eius, & celari nō poterit: vastat-
um est semen eius, & fratres eius, & vicini
eius, & non erit. * Relinque pupillos tuos:
ego faciam eos viuere: & viduæ tuæ in me
sperabunt. * Quia hæc dicit Dominus: Ecce
quibus non erat iudicium vt biberent cali-
cem, bibentes bibent: & tu quasi innocens
relinqueris? non eris innocens, sed bibens
bibes. * Quia per memetipsum iuravi, dicit
Dominus, quod in solitudinem, & in op-
probrium, & in desertum, & in maledictio-
nem erit Bosra: & omnes ciuitates eius
erunt in solitudines sempiternas. * Auditum
audiui a Domino, & legatus ad Gentes mis-
sus est: Congregamini, & venite contra eā,
& consurgamus in prælium: * Ecce enim
paruulum dedi te in Gentibus contempti-
bilem inter homines. * Arrogantia tua de-
cepit te, & superbia cordis tui: qui habitas
in cauernis petrae, & apprehendere niteris
altitudinem collis. cum exaltaueris quasi
aquila nidum tuum, inde detraham te, di-
cit Dominus. * Et erit Idumæa deserta: om-
nis qui transibit per eam, stupebit, & sibi-
labit super omnes plagas eius. * Sicut sub-
uersa est Sodoma, & Gomorra, & vicina
eius, ait Dominus: non habitabit ibi vir, &
non inolet eam filius hominis. * Ecce
quasi leo ascendet de superbia Iordanis
ad pulchritudinem robustam: quia subito
currere

currere faciam eum ad illam : & quis erit electus,quem præponam ei ? quis enim similis mei ? & quis sustinebit me ? & quis est ille pastor,qui resistat vultui meo ? Propterea audite consilium Domini,quod inijt de Edom : & cogitationes eius,quas cogitauit de habitatoribus Theman : Si non deiecerint eos paruuli gregis,nisi dissipauerint cū eis habitaculum eorum . * A voce ruinæ eorum commota est terra : clamor in Mari rubro auditus est vocis eius . * Ecce quasi aquila ascendet, & auolabit : & expandet alas suas super Bosran : & erit cor fortium Idumææ in die illa,quasi cor mulieris parturiētis . * Ad Damascum : Confusa est Emath, & Arphad : quia auditum pessimum audierūt, turbati sunt in mari : præ solitudine quiescere non potuit . * Dissoluta est Damascus, versa est in fugam,tremor apprehendit eā : angustia & dolores tenuerunt eā quasi parturientem . * Quomodo dereliquerunt ciuitatem laudabilem,urbem lætitiæ ! * Ideo cadent iuuenes eius in plateis eius : & omnes viri prælij conticescent in die illa,ait Dominus exercituum . * Et succendam ignem in muro Damasci,& deuorabit mœnia Benadad . * Ad Cedar,& ad regna Asor,quæ percussit Nabuchodonosor rex Babylonis.Hæc dicit Dominus : Surgite,& ascendite ad Cedar,& vastate filios Orientis . * Tabernacula eorum , & greges eorum capient : pelles eorum,& omnia vasa eorum,& camelos eorum tollent sibi : & vocabunt super eos formidinē in circuitu . * Fugite,abite vehementer,in voraginibus sedete,qui habitatis Asor,ait Dominus : inijt enim contra vos Nabuchodonosor rex Babylonis consilium,& cogitauit aduersum vos cogitationes . * Confurgite,& ascendite ad gentem quietam,& habitantem confidenter,ait Dominus,non ostia,nec vectes eis : soli habitant . * Et erūt cameli eorum in direptionem,& multitudo iumentorum in prædam : & dispergam eos in omnem ventum,qui sunt attonsi in commam : & ex omni cōfinio eorum adducam interitum super eos,ait Dominus . * Et erit Asor in habitaculum draconum,deserta v-

que in æternum : non manebit ibi vir,nec incolet eam filius hominis . * Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam aduersus Aelam in principio regni Se deciae regis Iuda,dicens : Hæc dicit Dominus exercituum : Ecce ego confringam arcum Aelam , & summam fortitudinem eorum . * Et inducam super Aelam quattuor ventos a quattuor plagis cæli : & ventilabo eos in omnes ventos istos : & nō erit gens, ad quam non perueniant profugi Aelam . * Et pauere faciam Aelam coram inimicis suis,& in conspectu quærentium animam eorum : & adducam super eos malum,iram furoris mei,dicit Dominus : & mittam post eos gladium donec consumam eos . * Et ponam solium meum in Aelam , & perdam inde reges & principes,ait Dominus . * In nouissimis autem diebus reuerti faciam captiuos Aelam,dicit Dominus .

C A P . I .

VERBUM,quod locutus est Dominus de Babylone,& de terra Chaldæorum in manu Ieremiæ propheta . * Annunciate in Gēribus,& auditum facite : leuate signum, prædicate,& nolite celare : dicite : Capta est Babylon,confusus est Bel,victus est Mero-dach,confusa sunt sculptilia eius,superata sunt idola eorum . * Quoniam ascendit cōtra eam gens ab Aquilone,quæ ponet terram eius in solitudinem : & nō erit qui habitet in ea ab homine vsque ad pecus : & moti sunt,& abierunt . * In diebus illis,& in tempore illo,ait Dominus : venient filij Israel,ipsi & filij Iuda simul : ambulantes & flentes properabunt,& Dominum Deum suum quærent . * In Sion interrogabunt viā, huc facies eorum . Venient,& apponentur ad Dominū fœdere sempiterno,quod nulla obliuione delebitur . * Grex perditus factus est populus meus : pastores eorum seduxerunt eos,feceruntq. vagari in montibus : de monte in collem transierunt,obliti sunt cubilis sui . * Omnes,qui inuenerūt,comederunt eos : & hostes eorū dixerunt : Non peccaui : pro eo quod peccaue-

runt Domino decori iustitiæ, & expectationi patrum eorum Domino. * Recedite de medio Babylonis, de terra Chaldæorum egredimini: & estote quasi hœdi ante gregem. * Quoniam ecce ego suscito, & adducam in Babylonem congregationem Gentium magnarum de terra Aquilonis: & præparabuntur aduersus eam, & inde capietur sagitta eius quasi viri fortis interfectoris, non reuertetur vacua. * Et erit Chaldæa in prædam: omnes vastantes eam replebuntur, ait Dominus. * Quoniam exultatis, & magna loquimini, diripientes hereditatem meam: quoniam effusi estis sicut vituli super herbam, & mugistis sicut tauri. * Confusa est mater vestra nimis, & adæquata pulueri, quæ genuit vos: ecce nouissima erit in Gentibus, deserta, inuia, & arēs. * Ab ira Domini non habitabitur, sed redigetur tota in solitudinem: omnis, qui transibit per Babylonem, stupebit, & sibilabit super vniuersis plagis eius. * Præparamini contra Babylonem per circuitum omnes qui tenditis arcum; debellate eam, non parcatis iaculis: quia Domino peccauit. * Clamate aduersus eam, vbique dedit manum, ceciderunt fundamenta eius, destructi sunt muri eius, quoniam ultio Domini est: ultionē accipite de ea: sicut fecit, facite ei. * Disperdite satorem de Babylone, & tenetem falcem in tempore messis: a facie gladij columbæ vnusquisque ad populum suū conuertetur, & singuli ad terram suam fugient. * Grex dispersus Israel, leones eiecerunt eum: primus comedit eum rex Assur: iste nouissimus exossauit eum Nabuchodonosor rex Babylonis. * Propterea hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego visitabo regem Babylonis, & terram eius, sicut visitaui regem Assur: & reducam Israel ad habitaculum suū: & pascetur Carmelum, & Basan, & in monte Ephraim, & Galaad saturabitur anima eius. * In diebus illis, & in tempore illo, ait Dominus: quaeretur iniquitas Israel, & non erit: & peccatum Iuda, & non inuenietur: quoniam propitius ero eis, quos reliquero. * Super terrā

dominantium ascende, & super habitatores eius visita, dissipa, & interfice quæ post eos sunt, ait Dominus: & fac iuxta omnia quæ præcepi tibi. * Vox belli in terra, & contritio magna. * Quomodo confractus est, & contritus malleus vniuersæ terræ? quomodo versa est in desertum Babylon in Gentibus? * Illaqueaui te, & capta es Babylon, & nesciebas: inuenta es & apprehensa: quoniam Dominum prouocasti. * Aperuit Dominus thesaurum suum, & protulit vasa iræ suæ: quoniam opus est Domino Deo exercituum in terra Chaldæorum. * Venite ad eā ab extremis finibus, aperite vt exeant qui conculcent eam: tollite de via lapides, & redigite in acervos, & interficite eam: nec sit quidquam reliquum. * Dissipate vniuersos fortes eius, descendant in occisionem: vā eis, quia venit dies eorum, tempus visitationis eorum. * Vox fugientium, & eorum, qui euaserunt de terra Babylonis, vt annuncient in Sion ultionem Domini Dei nostri, ultionem templi eius. * Annunciate in Babylonem plurimis omnibus, qui tendunt arcum: consistite aduersus eum per gyrum, & nullus euadat: reddite ei secundum opus suum: iuxta omnia quæ fecit, facite illi: quia contra Dominum erecta est, aduersum sanctum Israel. * Idcirco cadent iuvenes eius in plateis eius: & omnes viri bellatores eius conticescent in die illa, ait Dominus. * Ecce ego ad te superbe, dicit Dominus Deus exercituum: quia venit dies tuus, tempus visitationis tuæ. * Et cadet superbus, & corruet, & non erit qui suscitet eum: & succendam ignem in vrribus eius, & deuorabit omnia in circuitu eius. * Hæc dicit Dominus exercituum: Calumniam sustinent filij Israel, & filij Iuda simul: omnes, qui ceperunt eos, tenent, nolunt dimittere eos. * Redemptor eorum fortis, Dominus exercituum nomen eius, iudicio defendet causam eorum, vt exterreat terram, & commoueat habitatores Babylonis. * Gladius ad Chaldæos, ait Dominus, & ad habitatores Babylonis, & ad principes, & ad sapientes eius. * Gladius ad diuinos

uinos eius, qui stulti erunt: gladius ad fortes illius, qui timebunt. Gladius ad equos eius, & ad currus eius, & ad omne vulgus, quod est in medio eius: & erunt quasi mulieres: gladius ad thesauros eius, qui diripientur. Siccitas super aquas eius erit, & arefcent: quia terra sculptilium est, & in portentis gloriantur. propterea habitabunt dracones cum faunis ficarijs: & habitabunt in ea struthiones: & non inhabitabitur ultra usque in sempiternum, nec extruetur usque ad generationem, & generationem. Sicut subuertit Dominus Sodomam & Gomorrhiam, & vicinas eius, ait Dominus: non habitabit ibi vir, & non inolet eam filius hominis. Ecce populus venit ab Aquilone, & gens magna, & reges multi confurgent a finibus terræ. Arcum & scutum apprehendent: crudeles sunt & immisericordes: vox eorum quasi mare sonabit, & super equos ascendent: sicut vir paratus ad prælium contra te filia Babylon. Audiuit rex Babylonis famam eorum, & dissolutæ sunt manus eius: angustia apprehendit eum, dolor quasi parturientem. Ecce quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam: quia subito currere faciam eum ad illam: & quis erit electus, quem præponam ei? quis est enim similis mei? & quis sustinebit me? & quis est iste pastor, qui resistat vultui meo? Propterea audite consilium Domini, quod mente concepit aduersum Babylonem: & cogitationes eius, quas cogitauit super terram Chaldaeorum: Nisi detraxerint eos paruuli gregum, nisi dissipatum fuerit cum ipsis habitaculum eorum. A voce captiuitatis Babylonis commota est terra, & clamor inter Gentes auditus est.

C A P. I I.

HÆc dicit Dominus: Ecce ego suscitabo super Babylonem & super habitatores eius, qui cor suum leuauerunt contra me, quasi ventum pestilentem. Et mittam in Babylonem ventilatores, & ventilabunt eam & demolientur terram eius: quo-

niam venerunt super eam undique in die afflictionis eius. Non tendat qui tendit arcum suum, & non ascendat loricatus, nolite parcere iuuenibus eius, interficite omnem militiam eius. Et cadent interfecti in terra Chaldaeorum, & vulnerati in regionibus eius. Quoniam non fuit viduatus Israel & Iuda a Deo suo Domino exercituum: terra autem eorum repleta est delicto a sancto Israel. Fugite de medio Babylonis, & saluet unusquisque animam suam: nolite tacere super iniquitatem eius: quoniam tempus ultionis est a Domino, vicissitudinem ipse retribuet ei. Calix aureus Babylon in manu Domini, inebrians omnem terram: de vino eius biberunt Gentes, & ideo commotæ sunt. Subito cecidit Babylon, & contrita est: ululate super eam, tollite resinam ad dolorem eius, si forte sanetur. Curauimus Babylonem, & non est sanata: derelinquamus eam, & eamus unusquisque in terram suam: quoniam peruenit usque ad celos iudicium eius, & eleuatum est usque ad nubes. Protulit Dominus iustitias nostras: venite, & narremus in Sion opus Domini Dei nostri. Acuite sagittas, implete pharetras: suscitauit Dominus spiritum regum Medorum: & contra Babylonem mens eius est ut perdat eam, quoniam ultio Domini est, ultio templi sui. Super muros Babylonis leuate signum, augete custodiam: leuate custodes, præparate insidias: quia cogitauit Dominus, & fecit quæcumque locutus est contra habitatores Babylonis. Quæ habitas super aquas multas, locuples in thesauris: venit finistius pedalis præcisionis tuæ. Iurauit Dominus exercituum per animam suam: Quoniam replebo te hominibus quasi brucho, & super te celeuma cantabitur. Qui fecit terram in fortitudine sua, præparauit orbem in sapientia sua, & prudentia sua extendit celos. Dante eo vocem, multiplicantur aquæ in celo: qui leuat nubes ab extremo terræ, fulgura in pluuiam fecit: & produxit ventum de thesauris suis. Stultus factus est omnis homo a scientia: confusus est omnis confa-

tor in sculptili . quia mendax est conflatio
eorum, nec est spiritus in eis . * Vana sunt
opera, & risu digna, in tempore visitationis
sue peribunt . * Non sicut hæc pars Iacob :
quia qui fecit omnia ipse est, & Israel sce-
ptrum hereditatis eius : Dominus exercituum
nomen eius . * Collidis tu mihi vasa belli,
& ego collidam in te Gentes, & disperdam
in te regna : * & collidam in te equum, &
equitem eius : & collidam in te currum, &
ascensorem eius : * & collidam in te virum &
mulierem : & collidam in te senem & pue-
rum : & collidam in te iuuenem & virginem :
* & collidam in te pastorem & gregem eius :
& collidam in te agricolam & iugales eius :
& collidam in te duces & magistratus . * Et
reddam Babyloni, & cunctis habitatoribus
Chaldaee omne malum suum, quod fecerunt
in Sion, in oculis vestris, ait Dominus . * Ec-
ce ego ad te mons pestifer, ait Dominus,
qui corrumpis vniuersam terram : & exten-
dam manum meam super te, & euoluam te
de petris, & dabo te in montem combu-
stionis . * Et non tollent de te lapidem in
angulum, & lapidem in fundamenta, sed
perditus in æternum eris, ait Dominus . * Le-
uate signum in terra : clangite buccina in
Gentibus, sanctificate super eam Gentes :
annunciate contra illam regibus Ararat,
Menni, & Ascenez : numerate contra eam
Taphsar, adducite equum quasi bruchum
aculeatum . * Sanctificate contra eam Gen-
tes, reges Medie, duces eius, & vniuersos
magistratus eius, cunctamque terram pote-
statis eius . * Et commouebitur terra, & con-
turbabitur : quia euigilabit contra Baby-
lonem cogitatio Domini ut ponat Terram
Babylonis desertam & inhabitabilem .
* Cessauerunt fortes Babylonis a prælio, ha-
bitauerunt in præliis : deuoratum est ro-
bur eorum, & facti sunt quasi mulieres : in-
censa sunt tabernacula eius, contriti sunt
vestes eius . * Currens obuiam currenti ve-
niet : & nuncius obuio nuncianti : ut an-
nunciet regi Babylonis quia capta est ciuitas
eius a summo usque ad summum : * & vada
præoccupata sunt, & paludes incensæ sunt

igni, & viri bellatores conturbati sunt .
* Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus
Israel : Filia Babylonis quasi area, tempus tri-
turae eius : adhuc modicum, & veniet tem-
pus messisionis eius . * Comedit me, deuora-
uit me Nabuchodonosor rex Babylonis :
reddidit me quasi vas inane, absorbuit me
quasi draco, repleuit ventrem suum teneri-
tudine mea, & eiecit me . * Iniquitas aduer-
sum me, & caro mea super Babylone, di-
cit habitatio Sion : & sanguis meus super
habitatores Chaldaee, dicit Ierusalem . * Pro-
pterea hæc dicit Dominus : Ecce ego iudi-
cabo causam tuam, & vlciscar vltionem tuam,
& desertum faciam mare eius, & siccabo ve-
nam eius . * Et erit Babylon in tumulos, ha-
bitatio draconum, stupor, & sibilus, eo
quod non sit habitator . * Simul ut leones
rugient, excutient comas veluti catuli leo-
num . * In calore eorum ponam potus eo-
rum, & inebriabo eos, ut sopiantur, & dor-
miant somnum sempiternum, & non con-
surgant, dicit Dominus . * Deducam eos
quasi agnos ad victimam, & quasi arietes
cum hædis . * Quomodo capta est Sesach,
& comprehensa est inclyta vniuersae terrae?
quomodo facta est in stuporem Babylon
inter Gentes ? * Ascendit super Babylone
mare, multitudine fluctuum eius operata est .
* Factæ sunt ciuitates eius in stuporem : ter-
ra inhabitabilis & deserta, terra in qua nul-
lus habitet, nec transeat per eam filius ho-
minis . * Et visitabo super Bel in Babylone,
& eiciam quod absorbuerat de ore eius, &
non confluent ad eum ultra Gentes, siqui-
dem & murus Babylonis corruet . * Egre-
dimini de medio eius populus meus : ut sal-
uet vnusquisque animam suam ab ira furo-
ris Domini . * Et ne forte mollescat cor ve-
strum, & timeatis auditum, qui audietur in
terra : & veniet in anno auditio, & post hunc
annum auditio : & iniquitas in terra, & do-
minator super dominatorem . * Propterea
ecce dies veniunt, & visitabo super sculptilia
Babylonis : & omnis terra eius confundetur,
& vniuersi interfecti eius cadent in medio
eius . * Et laudabunt super Babylone cæli
& terra,

& terra, & omnia quæ in eis sunt: quia ab Aquilone venient ei prædones, ait Dominus. * Et quomodo fecit Babylon ut caderent occisi in Israël: sic de Babylone cadent occisi in vniuersa terra. * Qui fugistis gladium, venite, nolite stare: recordamini procul Domini, & Ierusalem ascēdat super cor vestrum. * Confusi sumus, quoniam audiimus opprobrium: operuit ignominia facies nostras: quia venerunt alieni super sanctificationem domus Domini. * Propterea ecce dies veniunt, ait Dominus: & visitabo super sculptilia eius, & in omni terra eius mugiet vulneratus. * Si ascenderit Babylon in cælū, & firmauerit in excelsis robur suū: a me venient vastatores eius, ait Dominus. * Vox clamoris de Babylone, & contritio magna de Terra Chaldæorum: * quoniam vastauit Dominus Babylonem, & perdidit ex ea vocem magnam: & sonabunt fluctus eorum quasi aquæ multæ: dedit sonitum vox eorum. * Quia venit super eam, id est super Babylone prædo, & apprehensi sunt fortes eius, & emarcuit arcus eorum: quia fortis ultor Dominus reddens retribuet. * Et inebriabo principes eius, & sapientes eius, & duces eius, & magistratus eius, & fortes eius: & dormient somnū sempiternum, & non expergiscuntur, ait rex, Dominus exercituum nomen eius. * Hæc dicit Dominus exercituum: Murus Babylonis ille latissimus suffossione suffodietur, & portæ eius excelsæ igni comburētur, & labores populorum ad nihilum, & gentium in ignem erunt, & disperibunt. * Verbum, quod præcepit Ieremias propheta, Saraïæ filio Nerïæ filij Maasïæ cum pergeret cum Sedecia rege in Babylonem, in anno quarto regni eius: Saraïas autem erat princeps prophetiæ. * Et scripsit Ieremias omne malum, quod vëturum erat super Babylonem in libro vno: omnia verba hæc, quæ scripta sunt contra Babylone. * Et dixit Ieremias ad Saraïam: Cum veneris in Babylonem, & videris, & legeris omnia verba hæc, * dices: Domine tu locutus es contra locum istum ut disperderes eum: ne sit qui in eo habitet ab homine

vsque ad pecus, & vt sit perpetua solitudo. * Cumq. compleueris legere librum istum, ligabis ad eum lapidem, & proijcies illum in medium Euphraten: * & dices: Sic submergetur Babylon, & non confurget a facie afflictionis, quā ego adduco super eam, & dissoluetur. Hucusque verba Ieremiæ.

C A P I T U L U M

EILIVS viginti & vnus anni erat Sedecias cum regnare cœpisset: & vndecim annis regnavit in Ierusalem, & nomen matris eius Amital, filia Ieremiæ de Lobna. * Et fecit malum in oculis Domini, iuxta omnia quæ fecerat Ioakim. * Quoniam furor Domini erat in Ierusalem & in Iuda vsquequo proijceret eos a facie sua: & recessit Sedecias a rege Babylonis. * Factum est autem in anno nono regni eius, in mense decimo, decima mensis: venit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse, & omnis exercitus eius aduersus Ierusalem, & obsederunt eam, & ædificauerunt contra eam munitiones in circuitu. * Et fuit ciuitas obsessa vsque ad vndecimum annum regis Sedecia. * Mense autem quarto, nona mensis obtinuit fames ciuitatem: & non erant alimenta populo terræ. * Et dirupta est ciuitas, & omnes viri bellatores eius fugerunt, exieruntq. de ciuitate nocte per viā portæ, quæ est inter duos muros, & ducit ad hortum regis (Chaldæis obsidentibus urbem in gyro) & abierunt per viam, quæ ducit in eremum. * Persecutus est autem Chaldæorum exercitus regem: & apprehenderunt Sedeciam in deserto, quod est iuxta Iericho: & omnis comitatus eius diffugit ab eo. * Cumq. comprehendissent regem, adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha, quæ est in terra Emath: & locutus est ad eum iudicia. * Et iugulauit rex Babylonis filios Sedecia in oculis eius: sed & omnes principes Iuda occidit in Reblatha. * Et oculos Sedecia eruit, & vinxit eum compedibus, & adduxit eum rex Babylonis in Babylonem: & posuit eum in domo carceris vsque ad diem mortis eius. * In

men-

mense autem quinto, decima mensis, ipse
 est annus nonusdecimus Nabuchodonosor
 regis Babylonis: venit Nabuzardan prin-
 ceptus militiæ, qui stabat coram rege Baby-
 lonis in Ierusalem. * Et incendit domum
 Domini, & domum regis, & omnes domos
 Ierusalem, & omnem domum magnam igni
 combussit. * Et totum murum Ierusalem
 per circuitum destruxit cunctus exercitus
 Chaldaeorum, qui erat cum magistro mili-
 tiæ. De pauperibus autem populi, & de re-
 liquo vulgo, quod remanserant in ciuitate,
 & de perfugis, qui transfugerant ad regem
 Babylonis, & ceteros de multitudine, tran-
 stulit Nabuzardan princeps militiæ. * De
 pauperibus vero terræ reliquit Nabuzar-
 dan princeps militiæ vinitores, & agrico-
 las. * Columnas quoque æreas, quæ erant
 in domo Domini, & bases, & mare æneum,
 quod erat in domo Domini, confregerunt
 Chaldaei, & tulerunt omne æs eorum in Ba-
 bylonem. * Et lebetes, & creagras, & psal-
 teria, & phialas, & mortariola, & omnia va-
 sa ærea, quæ in ministerio fuerant, tulerunt:
 * & hydrias, & thymiamateria, & vrceos, &
 pelues, & candelabra, & mortaria, & cya-
 thos: quotquot aurea, aurea: & quot-
 quot argentea, argentea tulit magister mi-
 litæ: * & columnas duas, & mare vnum,
 & vitulos duodecim æreos, qui erant sub
 basibus, quas fecerat rex Salomō in domo
 Domini: non erat pondus æris omnium ho-
 rum vasorum. * De columnis autem, decem
 & octo cubiti altitudinis erant in columna
 vna: & funiculus duodecim cubitorū cir-
 cuibat eam: porro grossitudo eius, quattuor
 digitorum, & intrinsecus caua erat. * Et
 capitella super vtramque ærea: altitudo ca-
 pitelli vnus quinque cubitorum: & retia-
 cula, & malogranata super coronam in cir-
 cuitu, omnia ærea. Similiter colūnae secun-

13 dæ, & malogranata. * Et fuerunt malogra-
 nata nonaginta sex dependentia: & omnia
 malogranata centum, retiaculis circumda-
 14 bantur. * Et tulit magister militiæ Saraïam
 sacerdotem primum, & Sophoniam sacer-
 dotem secundum: & tres custodes vestibuli.
 15 li. * Et de ciuitate tulit eunuchum vnum,
 qui erat præpositus super viros bellatores:
 & septem viros de his, qui videbant faciem
 regis, qui inuenti sunt in ciuitate: & scri-
 16 bam principem militum, qui probabat ty-
 rones: & sexaginta viros de populo terræ,
 qui inuenti sunt in medio ciuitatis. * Tulit
 autem eos Nabuzardan magister militiæ,
 & duxit eos ad regem Babylonis in Rebla-
 17 tha. * Et percussit eos rex Babylonis, & in-
 terfecit eos in Reblatha in terra Emath: &
 18 translatus est Iuda de terra sua. * Iste est
 populus, quem transtulit Nabuchodonosor:
 In anno septimo Iudæos tria millia &
 19 viginti tres: * In anno octauodecimo Na-
 buchodonosor de Ierusalem animas octin-
 20 gentas triginta duas: * In anno vigesimo-
 tertio Nabuchodonosor transtulit Nabu-
 zardan magister militiæ animas Iudæorum
 septingentas quadraginta quinque. omnes
 21 ergo animæ, quattuor millia sexcentæ. * Et
 factum est in trigesimo septimo anno trans-
 migrationis Ioachim regis Iuda, duodecimo
 mense, vigesima quinta mensis, eleuauit
 Euilmerodach rex Babylonis ipso anno re-
 gni sui, caput Ioachim regis Iuda, & eduxit
 22 eum de domo carceris: * Et locutus est cum
 eo bona, & posuit thronum eius super thro-
 nos regum, qui erant post se in Babylone.
 23 * Et mutauit vestimenta carceris eius, &
 comedebat panem coram eo semper cun-
 24 ctis diebus vitæ suæ: * & cibaria eius, ciba-
 ria perpetua dabantur ei a rege Babylonis
 statuta per singulos dies, vsque ad diem
 mortis suæ cunctis diebus vitæ eius.

THRENI.

idest

LAMENTATIONES IEREMIAE PROPHETAE.

Et factum est, postquam in captiuitatem redactus est Israel, & Ierusalem deserta est, sedit Ieremias propheta flens, & planxit lamentatione hac in Ierusalem, & amaro animo suspirans, & eiulans dixit:

CAPVT PRIMVM.

A L E P H.

QUOMODO sedet sola ciuitas plena populo: facta est quasi vidua domina Gentium: princeps prouinciarum facta est sub tributo.

B E T H.

* Plorans plorauit in nocte, & lacrymae eius in maxillis eius: non est qui cōsoletur eam ex omnibus charis eius: omnes amici eius spreuerunt eam, & facti sunt ei inimici.

G H I M E L.

* Migravit Iudas propter afflictionem, & multitudinē seruitutis: habitauit inter gentes, nec inuenit requiem: omnes persecutores eius apprehenderunt eam inter angustias.

D A L E T H.

* Viae Sion lugent eo quod non sint qui veniāt ad sollemnitatē: omnes portae eius destructae: sacerdotes eius gemētes: virgines eius squalidae, & ipsa oppressa amaritudine.

H E.

* Facti sunt hostes eius in capite, inimici eius locupletati sunt: quia Dominus locutus est super eam propter multitudinē iniquitatum eius: paruuli eius ducti sunt in captiuitatem ante faciem tribulantis.

V A V.

* Et egressus est a filia Sion omnis decor eius: facti sunt principes eius velut arietes

non inueniētes pascua: & abierunt absque fortitudine ante faciem subsequēntis.

Z A I N.

7 * Recordata est Ierusalem dierum afflictionis suae, & praeuaricationis omnium desiderabilium suorum, quae habuerat a diebus antiquis, cum caderet populus eius in manu hostili, & non esset auxiliator: viderunt eam hostes, & deriserunt sabbata eius.

H E T H.

8 * Peccatum peccauit Ierusalē, propterea instabilis facta est: omnes, qui glorificabant eam, spreuerunt illam, quia viderunt ignominiam eius: ipsa autem gemens conuersa est retrorsum.

T E T H.

9 * Sordes eius in pedibus eius, nec recordata est finis sui: deposita est vehemēter, nō habens consolatorē: vide Domine afflictionem meam, quoniam creatus est inimicus.

I O D.

10 * Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius: quia vidit Gentes ingressas sanctuarium suum, de quibus praeceperas ne intrarent in ecclesiam tuam.

C A P H.

11 * Omnis populus eius gemens, & quærens panem: dederūt pretiosa quæque pro cibo ad refocillandam animam. vide Domine & considera, quoniam facta sum vilis.

L A M E D.

12 * O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte si est dolor sicut dolor meus: quoniam vindemiauit me vt locutus est Dominus in die iræ furoris sui.

M E M.

13 * De excelso misit ignem in ossibus meis, & erudiuit me: expandit rete pedibus meis, conuertit

conuertit me retrorsum : posuit me desolatam, tota die mœrore confectam.

N V N.

*Vigilauit iugum iniquitatum mearum: in manu eius conuolutæ sunt, & impositæ collo meo: infirmata est virtus mea: dedit me Dominus in manu, de qua non potero surgere.

S A M E C H.

*Abstulit omnes magnificos meos Dominus de medio mei: vocauit aduersum me tempus, vt contereret electos meos: torcular calcavit Dominus virgini filia: Iuda.

A I N.

*Idcirco ego plorans, & oculus meus deducens aquas: quia longe factus est a me consolator, conuertens animam meam: facti sunt filij mei perdit, quoniam inualuit inimicus.

P H E.

*Expandit Sion manus suas, non est qui cõsoletur eam: mandauit Dominus aduersum Iacob in circuitu eius hostes eius: facta est Ierusalem quasi polluta menstruis inter eos.

S A D E.

*Iustus est Dominus, quia os eius ad iracundiam prouocaui. audite obsecro vniuersi populi, & videte dolorem meum: virgines meæ, & iuuenes mei abierunt in captiuitatem.

C O P H.

*Vocaui amicos meos, & ipsi deceperunt me: sacerdotes mei, & senes mei in vrbe consumpti sunt: quia quæsierunt cibum sibi vt refocillarent animam suam.

R E S.

*Vide Domine quoniam tribulor, conturbatus est venter meus: subuersum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum. foris interficit gladius, & domi mors similis est.

S I N.

*Audierunt quia ingemisco ego, & non est qui cõsoletur me: omnes inimici mei audierunt malum meum, lætati sunt, quoniam tu fecisti: adduxisti diem consolationis, & fient similes mei.

T H A V.

*Ingrediatur omne malum eorum coram te: & vindemia eos sicut vindemiaſti me, propter omnes iniquitates meas: multi enim gemitus mei, & cor meum mœrens.

C A P. II.

A L P H.

*QVOMODO obtexit caligine in furore suo Dominus filiam Sion: proiecit de celo in terram inclytam Israel, & non est recordatus scabelli pedum suorum in die furoris sui.

B E T H.

*Præcipitauit Dominus, nec pepercit, omnia speciosa Iacob: destruxit in furore suo munitiones virginis Iuda, & deiecit in terram: polluit regnum, & principes eius.

G H I M E L.

*Confregit in ira furoris sui omne cornu Israel: auertit retrorsum dexteram suam a facie inimici: & succendit in Iacob quasi ignem flammæ deuorantis in gyro:

D A L E T H.

*Tetendit arcum suum quasi inimicus, firmavit dexteram suam quasi hostis: & occidit omne, quod pulchrum erat visu in tabernaculo filia: Sion, effudit quasi ignem indignationem suam.

H E.

*Factus est Dominus velut inimicus: præcipitauit Israel, præcipitauit omnia mœnia eius: dissipauit munitiones eius, & repleuit in filia Iuda humiliatum & humiliatam.

V A V.

*Et dissipauit quasi hortum tentorium suum, demolitus est tabernaculum suum: obliuioni tradidit Dominus in Sion festiuitatem, & sabbatum: & in opprobrium, & in indignationem furoris sui regem, & sacerdotem.

Z A I N.

*Repulit Dominus altare suum, maledixit sanctificationi suæ: tradidit in manu inimici muros turrium eius: vocem dederunt in domo Domini, sicut in die sollemni.

H E T H.

H. E. T. H.

* Cogitauit Dominus dissipare murum, filia Sion: tetendit funiculum suum, & non auertit manum suam a perditione: luxitq. antemurale, & murus pariter dissipatus est.

T. E. T. H.

* Defixæ sunt in terra portæ eius: perdidit, & contriuit vectes eius: regem eius & principes eius in Gentibus: non est lex, & prophetæ eius non inuenerunt visionem a Domino.

I. O. D.

* Sederunt in terra, conticuerunt senes filia Sion: consperferunt cinere capita sua, accincti sunt cilicijs, abiecerunt in terram capita sua virgines Ierusalem.

G. A. P. H.

* Defecerunt præ lacrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea: effusum est in terra iecur meum super contritione filia populi mei, cum deficeret paruulus, & lactens in plateis oppidi.

L. A. M. E. D.

* Matribus suis dixerunt: Vbi est triticum & vinum? cum deficerent quasi vulnerati in plateis ciuitatis: cum exhalarent animas suas in sinu matrum suarum.

M. E. M.

* Cui comparabo te? vel cui assimilabo te filia Ierusalem: cui exæquabo te, & consolabor te virgo filia Sion? magna est enim velut mare cõtritio tua: quis medebitur tui?

N. V. N.

* Prophetæ tui viderunt tibi falsa, & stulta, nec aperiebant iniquitatem tuam, vt te ad pœnitentiam prouocarent: viderunt autem tibi assumptiones falsas, & eiectiones.

S. A. M. E. C. H.

* Plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam: sibilauerunt, & mouerunt caput suum super filiam Ierusalem: Hæccine est vrbis, dicentes, perfecti decoris, gaudium vniuersæ terræ?

P. H. E.

* Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilauerunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: Deuorabimus: en ista

est dies, quam expectabamus: inuenimus, vidimus.

A. I. N.

* Fecit Dominus quæ cogitauit, compleuit sermonem suum, quem præceperat a diebus antiquis: destruxit, & non pepercit, & latificauit super te inimicum, & exaltauit cornu hostium tuorum.

S. A. D. E.

* Clamauit cor eorum ad Dominum super muros filia Sion: Deduc quasi torrente lacrymas per diem, & noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

C. O. F. H.

* Consurge, lauda in nocte in principio vigiliarum: effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Domini: leua ad eum, manus tuas pro anima paruulorum tuorum, qui defecerunt in fame in capite omnium compitorum.

R. E. S.

* Vide Domine, & considera quem vindemiaueris ita: ergone comedent mulieres fructum suum, paruulos ad mensuram palmæ? si occiditur in sanctuario Domini sacerdos, & propheta?

S. I. N.

* Iacuerunt in terra foris puer, & senex: virgines meæ, & iuvenes mei ceciderunt in gladio: interfecisti in die furoris tui: percussisti, nec misertus es.

T. H. A. V.

* Vocasti quasi ad diem sollemnem, qui terrerent me de circuitu, & non fuit in die furoris Domini qui effugeret, & relinqueretur: quos educaui, & enutriui, inimicus meus consumpsit eos.

C. A. P. I. I. I.

A. L. E. P. H.

* EGO vir videns paupertatem meam in virga indignationis eius.

A. L. E. P. H.

* Me minauit, & adduxit in tenebras, & non in lucem.

A. L. E. P. H.

* Tantum in me vertit, & conuertit ma-

num Qq q

num suam tota die.

BETH.

*Vetustam fecit pellem meam, & carnem meam, contriuit ossa mea.

BETH.

*Ædificauit in gyro meo, & circumdedit me felle, & labore.

BETH.

*In tenebrosis collocauit me, quasi mortuos sempiternos.

GIMEL.

*Circumædificauit aduersum me, vt non egrediar: aggrauauit compedem meum.

GIMEL.

*Sed & cum clamaui, & rogauero, excludit orationem meam.

GIMEL.

*Conclufit vias meas lapidibus quadris, semitas meas subuertit.

DALETH.

*Vrsus insidians factus est mihi: leo in absconditis.

DALETH.

*Semitas meas subuertit, & confregit me: posuit me desolatam.

DALETH.

*Tetendit arcum suum, & posuit me quasi signum ad sagittam.

HE.

*Misit in renibus meis filias pharetræ suæ.

HE.

*Factus sum in derisum omni populo meo; canticum eorum tota die.

HE.

*Repleuit me amaritudinibus, inebriauit me absynthio.

VAU.

*Et fregit ad numerum dentes meos, cinbauit me cinere.

VAU.

*Et repulsa est a pace anima mea, oblitus sum bonorum.

VAU.

*Et dixi: Periit finis meus, & spes mea a Domino.

ZAIN.

*Recordare paupertatis, & transgressio-

nis meæ, absynthij, & fellis.

ZAIN.

*Memoria memor ero, & tabescet in me anima mea.

ZAIN.

*Hæc recolēs in corde meo, ideo sperabo.

BETH.

*Misericordiæ Domini quia non sumus consumpti: quia non defecerunt miserationes eius.

BETH.

*Noui diluculo, multa est fides tua.

BETH.

*Pars mea Dominus, dixit anima mea: propterea expectabo eum.

BETH.

*Bonus est Dominus sperantibus in eum, animæ quærenti illum.

BETH.

*Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei.

BETH.

*Bonum est viro, cum portauerit iugum ab adolescentia sua.

IOD.

*Sedebit solitarius, & tacebit: quia leuauit super se.

IOD.

*Ponet in puluere os suum, si forte sit spes.

IOD.

*Dabit percutienti se maxillam, saturabitur opprobrijs.

CAPH.

*Quia non repellet in sempiternum Dominus.

CAPH.

*Quia si abiicit, & miserebitur secundum multitudinem miserationum suarum.

CAPH.

*Non enim humiliauit ex corde suo, & abiicit filios hominum,

LAMED.

*Vt contereret sub pedibus suis omnes victos terræ,

LAMED.

*Vt declinaret iudicium viri in conspectu vultus Altissimi.

LAMED.

L A M E D.

*Vt peruerteret hominem in iudicio suo, 36
Dominus ignorauit.

M E M.

*Quis est iste, qui dixit vt fieret, Domi- 37
no non iubente?

M E M.

*Ex ore Altissimi non egredientur nec 38
mala nec bona?

M E M.

*Quid murmurauit homo viuens, vir 39
pro peccatis suis?

N V N.

*Scrutemur vias nostras, & quæramus, 40
& reuertamur ad Dominum.

N V N.

*Leuemus corda nostra cum manibus 41
ad Dominum in cælos.

N V N.

*Nos inique egimus, & ad iracundiam 42
prouocauimus: idcirco tu inexorabilis es.

S A M E C H.

*Operuisti in furore, & percussisti nos: 43
occidisti, nec pepercisti.

S A M E C H.

*Opposuisti nubem tibi, ne transeat 44
oratio.

S A M E C H.

*Eradicationem, & abiectionem posui- 45
sti me in medio populorum.

P H E.

*Aperuerunt super nos os suum omnes 46
inimici.

P H E.

*Formido, & laqueus facta est nobis va- 47
ricinatio, & contritio.

P H E.

*Diuisiones aquarum deduxit oculus 48
meus, in contritione filia: populi mei.

A I N.

*Oculus meus afflictus est, nec tacuit, eo 49
quod non esset requies,

A I N.

*Donec respiceret & videret Dominus 50
de cælis.

A I N.

*Oculus meus deprædatus est animam 51

meam in cunctis filiabus vrbs mea.

S A D E.

52 *Venatione ceperunt me quasi auem
inimici mei gratis.

S A D E.

53 *Lapsa est in lacum vita mea, & posue-
runt lapidem super me.

S A D E.

54 *Inundauerunt aquæ super caput meum:
dixi: Perij.

C O P H.

55 *Inuocaui nomen tuum Domine de la-
cu nouissimo.

C O P H.

56 *Vocem meam audisti: ne auertas au-
rem tuam a singultu meo, & clamoribus.

C O P H.

57 *Appropinquasti in die, quando inuo-
caui te: dixisti: Ne timeas.

R E S.

58 *Iudicasti Domine causam animæ meæ,
redemptor vitæ meæ.

R E S.

59 *Vidisti Domine iniquitatem illorum
aduersum me: iudica iudicium meum.

R E S.

60 *Vidisti omnem furorem, vniuersas co-
gitationes eorum aduersum me.

S I N.

61 *Audisti opprobrium eorum Domine,
omnes cogitationes eorum aduersum me:

S I N.

62 *Labia insurgentium mihi; & medita-
tiones eorum aduersum me tota die.

S I N.

63 *Sessionem eorum, & resurrectionem
eorum vide, ego sum psalmus eorum.

T H A V.

64 *Reddes eis vicem Domine iuxta opera
manuum suarum.

T H A V.

65 *Dabis eis scutum cordis laborem tuum.

T H A V.

66 *Persequeris in furore, & conteres eos
sub cælis Domine.

CAP. IIII.

ALPH.

QUOMODO obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarij in capite omnium platearum?

BETH.

*Filij Sion inclyti, & amicti auro primo: quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manuum figuli?

GHIMEL.

*Sed & lamix nudauerunt mammam, lactauerunt catulos suos: filia populi mei crudelis, quasi struthio in deserto.

DALETH.

*Adhæsit lingua lactentis ad palatum eius in siti: paruuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis.

HE.

*Qui vefcebantur voluptuose, interierunt in vijs: qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercora.

VAV.

*Et maior effecta est iniquitas filix populi mei peccato Sodomorum, quæ subuersa est in momento, & non ceperunt in ea manus.

ZAIN.

*Candidiores Nazaræi eius niue, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores.

HETH.

*Denigrata est super carbones facies eorū, & nō sunt cogniti in plateis: adhæsit cutis eorū ossibus: aruit, & facta est quasi lignum.

TETH.

*Melius fuit occisis gladio, quàm interfectis fame: quoniam isti extabuerunt consumpti a sterilitate terræ.

IOD.

*Manus mulierum misericordium coxerunt filios suos: facti sunt cibus earum in contritione filix populi mei.

CAPH.

*Compleuit Dominus furorem suum, effudit iram indignationis suæ: & succedit ignē in Sion, & deuorauit fundamenta eius.

LAMED.

*Non crediderunt reges terræ, & vniter si habitatores orbis, quoniam ingrederetur hostis & inimicus per portas Ierusalem:

MEM.

*Propter peccata prophetarum eius, & iniquitates sacerdotum eius, qui effuderunt in medio eius sanguinem iustorum:

NVN.

*Errauerunt cæci in plateis, polluti sunt in sanguine: cumq. non possent, tenuerunt lacinias suas.

SAMVCH.

*Recedite polluti, clamauerunt eis: recedite, abite, nolite tangere: iurgati quippe sunt, & commoti: dixerunt inter Gentes: Non addet vltra vt habitet in eis.

PE.

*Facies Domini diuisit eos, non addet vt respiciat eos: facies sacerdotum non erubuerunt, neque senum miseri sunt.

AIN.

*Cum adhuc subsisteremus, defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum vanum, cum respiceremus attenti ad gentem, quæ saluare non poterat.

SAD.

*Lubricauerunt vestigia nostra in itinere platearum nostrarum, appropinquauit finis noster: completi sunt dies nostri, quia venit finis noster.

COPH.

*Velociores fuerunt persecutores nostri aquilis cæli: super montes persecuti sunt nos, in deserto insidiati sunt nobis.

RES.

*Spiritus oris nostri Christus Dominus captus est in peccatis nostris: cui diximus: In vmbra tua viuemus in Gentibus.

SIN.

*Gaude, & lætare filia Edom, quæ habitas in Terra Hus: ad te quoque perueniet calix, inebriaberis, atque nudaberis.

THAV.

*Cōpleta est iniquitas tua filia Sion, nō addet vltra vt trāsmigret te: visitauit iniquitatē tuā filia Edom, discooperuit peccata tua.

ORA-

ORATIO IEREMIAE PROPHETAE.

CAPVT QVINTVM.

RECONDARE Domine quid acciderit nobis: intueri, & respice opprobrium nostrum. * Hereditas nostra versa est ad alienos: domus nostræ ad extraneos. * Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi viduæ. * Aquam nostram pecunia bibimus: ligna nostra pretio comparauimus. * Ceruicibus nostris minabamur, lassis non dabatur requies. * Aegypto dedimus manum, & Assyrijs vt saturaremur pane. * Patres nostri peccauerunt, & non sunt: & nos iniquitates eorum portauimus. * Serui dominati sunt nostri: non fuit qui redimeret de manu eorum. * In animabus nostris afferebamus panem nobis, a facie gladij in deserto. * Pellis nostra, quasi clibanus exusta est a facie tempestatum famis. * Mulieres in Sion humiliauerunt, & virgines in ciuitatibus Iuda. * Prin-

cipes manu suspensi sunt: facies senum, non erubuerunt. * Adolescentibus impudice abusi sunt: & pueri in ligno corruerunt. * Senes defecerunt de portis: iuuenes de choro psallentium. * Defecit gaudium cordis nostri: versus est in luctum chorus noster. * Cecidit corona capitis nostri: vix nobis, quia peccauimus. * Propterea moestum factum est cor nostrum, ideo contenebrati sunt oculi nostri: * Propter montem Sion quia disperijt, vulpes ambulauerunt in eo. * Tu autem Domine in æternum permanebis, solium tuum in generatione & generationem. * Quare in perpetuum obliuisceris nostri? derelinques nos in longitudine dierum? * Conuerte nos Domine ad te, & conuertemur: innoua dies nostros, sicut a principio. * Sed proiciens repulisti nos, iratus es contra nos vehementer.

PROPHETIA BARVCH.

CAPVT PRIMVM.

In hac verba libri, quæ scripsit Baruch filius Neriae, filij Maasiae, filij Sedeciae, filij Sedei, filij Helciae in Babylonia, *in anno quinto, in septimo die mensis, in tempore quo ceperunt Chaldaei Ierusalem, & succenderunt eam igni. * Et legit Baruch verba libri huius ad aures Iechoniae filij Ioakim regis Iuda, & ad aures vniuersi populi venientis ad librum, * & ad aures potentium filiorum regum, & ad aures presbyterorum, & ad aures populi, a minimo vsque ad maximum eorum omnium habitantium in Babylonia, ad flumen Sodi. * Qui audientes plorabant, & ieiunabant, & orabant in conspectu Domini. * Et collegerunt pecuniam secundum quod potuit vnus cuiusque manus, * & miserunt in Ierusalem ad Ioakim filium Helciae filij Salom sacerdotem, & ad Sacerdotes, & ad omnem populum, qui inuenti sunt cum eo in Ierusalem: * cum acciperet vasa templi Domini, quæ ablata fuerant de templo, reuocare in Terram Iuda decima die mensis Siuan, vasa argentea, quæ fecit Sedecias filius Iosiae rex Iuda, * posteaquam cepisset Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam, & principes, & cunctos potentes, & populum terræ ab Ierusalem, & duxit eos victos in Babylonem. * Et dixerunt: 10 Ecce misimus ad vos pecunias, de quibus emite holocausta, & thus, & facite manna, & offerre pro peccato ad aram Domini Dei nostri: * & orate pro vita Nabuchodonosor regis Babylonis, & pro vita Balthasar filij eius vt sint dies eorum sicut dies cæli super terram: * & vt det Dominus virtutem nobis, & illuminet oculos

nostros vt viuamus sub vmbra Nabuchodonosor regis Babylonis, & sub vmbra Balthasar filij eius, & seruiamus eis multis diebus, & inueniamus gratiam in conspectu eorum. 11 * Et pro nobis ipsis orate ad Dominum Deum nostrum: quia peccauimus Domino Deo nostro, & non est auersus furor eius a nobis vsque in hunc diem. 12 * Et legite librum istum, quem misimus ad vos recitari in templo Domini, in die sollemni, & in die opportuno: * & dicetis: Domino Deo nostro iustitia, nobis autem confusio faciei nostræ: sicut est dies hæc omni Iuda, & habitantibus in Ierusalem, 13 * Regibus nostris, & principibus nostris, & sacerdotibus nostris, & prophetis nostris, & patribus nostris. * Peccauimus ante Dominum Deum nostrum, & non credidimus, diffidentes in eum: * & non fuimus subiectibiles illi, & non audiuimus vocem Domini Dei nostri vt ambularem in mandatis eius, quæ dedit nobis. * A die, qua eduxit patres nostros de Terra Egypti vsque ad diem hanc, eramus increduli ad Dominum Deum nostrum: & dissipati recessimus, ne audiremus vocem ipsius. 14 * Et adhæserunt nobis multa mala, & maledictiones, quæ constituit Dominus Moyse seruo suo: qui eduxit patres nostros de Terra Egypti, dare nobis terram fluentem lac & mel, sicut hodierna die. 15 * Et non audiuius vocem Domini Dei nostri secundum omnia verba prophetarum, quos misit ad nos: * & abiuius vnusquisque in sensum cordis nostri maligni, operari dijs alienis, facientes mala ante oculos Domini Dei nostri.

CAP. II.

PROPTER quod statuit Dominus Deus noster verbum suum, quod locutus est ad nos, & ad iudices nostros, qui iudicauerunt Israel, & ad reges nostros, & ad principes nostros, & ad omnem Israel, & Iuda: * vt adduceret Dominus super nos mala magna, quæ nō sunt facta sub cælo, quemadmodum facta sunt in Ierusalem, secundum quæ scripta sunt in lege Moyſi, * vt manducaret homo carnes filij sui, & carnes filiae suæ. * Et dedit eos sub manu regum omnium, qui sunt in circuitu nostro in improprium, & in desolationem in omnibus populis, in quibus nos disperſit Dominus. * Et facti sumus subtus, & non supra: quia peccauimus Domino Deo nostro, non obaudiendo voci ipsius. * Domino Deo nostro iustitia: nobis autem, & patribus nostris confusio faciei, sicut est dies hæc. * Quia locutus est Dominus super nos omnia mala hæc, quæ venerunt super nos: * & non sumus deprecati faciem Domini Dei nostri, vt reuerteremur vnusquisque nostrum a vijs nostris pessimis. * Et vigilauit Dominus in malis, & adduxit ea super nos: quia iustus est Dominus in omnibus operibus suis, quæ mandauit nobis: * & non audiuius vocem ipsius vt iremus in præceptis Domini, quæ dedit ante faciem nostram. * Et nunc Domine Deus Israel, qui eduxisti populum tuum de Terra Ægypti in manu valida, & in signis, & in prodigijs, & in virtute tua magna, & in brachio excelso, & fecisti tibi nomen sicut est dies iste: * peccauimus, impie egimus, inique gessimus Domine Deus noster, in omnibus iustitijs tuis. * Auertatur ira tua a nobis: quia derelicti sumus pauci inter gentes, vbi disperſisti nos. * Exaudi Domine preces nostras, & orationes nostras, & educ nos propter te: & da nobis inuenire gratiam ante faciem eorum, qui nos abduxerunt: * vt ſciat omnis terra quia tu es Dominus Deus noster, & quia nomen tuum inuocatum est super Israel, & su-

per genus ipsius. * Respice Domine de domo sancta tua in nos, & inclina aurem tuam, & exaudi nos. * Aperi oculos tuos, & vide: quia non mortui, qui sunt in inferno, quorum spiritus acceptus est a visceribus suis, dabunt honorem, & iustificationem Domino: * sed anima, quæ tristis est super magnitudine mali, & incedit curua, & infirma, & oculi deficientes, & anima esuriens dat tibi gloriam & iustitiam Domino. * Quia non secundum iustitias patrum nostrorum nos fundimus preces, & petimus misericordiam ante conspectum tuum Domine Deus noster: * sed quia misisti iram tuam, & furorem tuum super nos, sicut locutus es in manu puerorum tuorum prophetarum, dicens: * Sic dicit Dominus: Inclinate humerum vestrum, & ceruicem vestram, & opera facite regi Babylonis: & sedebitis in terra, quam dedi patribus vestris. * Quod si non audieritis vocem Domini Dei vestri operari regi Babylonis: defectionem vestram faciam de ciuitatibus Iuda, & a foris Ierusalem, * & auferam a vobis vocem iucunditatis, & vocem gaudij, & vocem sponsi, & vocem sponsæ, & erit omnis terra sine vestigio ab inhabitantibus eam. * & non audierunt vocem tuam, vt operarentur regi Babylonis: & statuiſti verba tua, quæ locutus es in manibus puerorum tuorum prophetarum, vt transferrentur ossa regum nostrorum, & ossa patrum nostrorum de loco suo: * & ecce proiecta sunt in calore solis, & in gelu noctis: & mortui sunt in doloribus pessimis, in fame & in gladio, & in emissionem. * Et posuisti templum, in quo inuocatum est nomen tuum in ipso, sicut hæc dies, propter iniquitatem domus Israel, & domus Iuda. * Et fecisti in nobis Domine Deus noster secundum omnem bonitatem tuam, & secundum omnem miserationem tuam illam magnam: * sicut locutus es in manu pueri tui Moyſi in die, qua præcepisti ei scribere legem tuam corā filiis Israel, dicens: Si non audieritis vocem meam, multitudo hæc magna

magna conuertetur in minimam inter Gen-
tes, quod ego eos dispergā: * quia scio quod
me non audiet populus. populus est enim
dura ceruice: & conuertetur ad cor suum
in terra captiuitatis suæ: * & scient quia ego
sum Dominus Deus eorum, & dabo eis cor,
& intelligent: aures, & audient. * Et lauda-
bunt me in terra captiuitatis suæ, & memo-
res erunt nominis mei. * Et auertent se a
dorso suo duro, & a malignitatibus suis:
quia reminiscuntur viam patrum suorum
qui peccauerunt in me. * Et reuocabo illos
in terram, quam iuraui patribus eorum
Abraham, Isaac, & Iacob, & dominabun-
tur eis: & multiplicabo eos, & non mino-
rabuntur. * Et statuam illis testamentum
alterum sempiternum, vt sim illis in Deum,
& ipsi erunt mihi in populum: & non mo-
uebo amplius populum meum, filios Israel
a terra, quam dedi illis.

C A P. I I I.

ET nunc Domine omnipotens, Deus
Israel, anima in angustijs, & spiritus an-
xius clamat ad te: * audi Domine, & mise-
rere, quia Deus es misericors, & miserere
nostri: quia peccauimus ante te. * Quia tu
sedes in sempiternum, & nos peribimus in
æuum? * Domine omnipotens, Deus Israel,
audi nunc orationem mortuorum Israel,
& filiorum ipsorum, qui peccauerunt ante
te, & non audierunt vocem Domini Dei
sui, & agglutinata sunt nobis mala. * Noli
meminisse iniquitatum patrum nostrorum,
sed memento manus tuæ, & nominis tui in
tempore isto: * quia tu es Dominus Deus
noster, & laudabimus te Domine: * quia
propter hoc dedisti timorem tuum in cor-
dibus nostris, & vt inuocemus nomen
tuum, & laudemus te in captiuitate nostra,
quia conuertimur ab iniquitate patrum no-
strorum, qui peccauerunt ante te. * Et ecce
nos in captiuitate nostra sumus hodie, qua
nos dispersisti in improperium, & in male-
dictū, & in peccatum, secundum omnes ini-
quitates patrū nostrorum, qui recesserunt a
te Domine Deus noster. * Audi Israel man-

data vitæ: auribus percipe, vt scias pruden-
tiam. * Quid est Israel quod in terra inimi-
corum es? * inueterasti in terra aliena, coin-
quinatus es cum mortuis: deputatus es cum
descendentibus in infernum. * Dereliquisti
fontem sapientiæ. * nam si in via Dei ambu-
lasses, habitasses vtique in pace sempiter-
na. * Disce vbi sit prudentia, vbi sit virtus,
vbi sit intellectus: vt scias simul vbi sit lon-
guitas vitæ & victus, vbi sit lumen ocu-
lorum, & pax. * Quis inuenit locum eius?
& quis intrauit in thesauros eius? * Vbi
sunt principes Gentium, & qui dominan-
tur super bestias, quæ sunt super terram?
* qui in auibus cæli ludunt, * qui argentum
thesaurizant, & aurum, in quo confidunt
homines, & non est finis acquisitionis eo-
rum? qui argentū fabricant & solliciti sunt,
nec est inuentio operum illorum? * exter-
minati sunt, & ad inferos descenderunt, &
alii loco eorum surrexerunt. * Iuuenes vi-
derunt lumen, & habitauerunt super terrā:
viam autem disciplinæ ignorauerunt, * ne-
que intellexerunt semitas eius, neque filij
eorum susceperunt eam, a facie ipsorum
longe facta est: * non est audita in Terra
Chanaam, neque visa est in Theman. * Fi-
lij quoque Agar, qui exquirunt prudentiam,
quæ de terra est, negotiatores Merrhæ, &
Theman, & fabulatores, & exquisitores pru-
dentia & intelligentia: viam autem sapien-
tiæ nescierunt, neque commemorati sunt
semitas eius. * O Israel quàm magna est do-
mus Dei, & ingens locus possessionis eius!
* Magnus est, & non habet finem: excelsus
& immensus. * Ibi fuerunt gigantes nomi-
nati illi, qui ab initio fuerunt, statura ma-
gna, scientes bellum. * Non hos elegit Do-
minus, neque viam disciplinæ inuenerunt:
propterea perierunt. * Et quoniam non ha-
buerunt sapientiā, interierunt propter suam
insipientiam. * Quis ascendit in cælum, &
accepit eam, & eduxit eam de nubibus?
* Quis transfretauit mare, & inuenit illā? &
attulit illam super aurum electum? * Nō est
qui possit scire vias eius, neque qui exqui-
rat semitas eius: * sed qui scit vniuersa, nouit
eam,

eam, & adinuenit eam prudentia sua: qui
 pręparauit terram in æterno tempore, &
 repleuit eam pecudibus, & quadrupedi-
 bus: * qui emittit lumen, & vadit: & voca-
 uit illud, & obedit illi in tremore. * Stellę
 autem dederunt lumen in custodijs suis, &
 lætata sunt: * vocata sunt, & dixerunt: Ad-
 sumus: & luxerunt ei cum iucunditate, qui
 fecit illas. * Hic est Deus noster, & non
 æstimabitur alius aduersus eum. * Hic ad-
 inuenit omnem viam disciplinę, & tradi-
 dit illam Iacob puero suo, & Israel dilecto
 suo. * Post hæc in terris visus est, & cum
 hominibus conuersatus est.

C A P. I I I I.

HIc liber mandatorum Dei, & lex, quę
 est in æternũ: omnes, qui tenent eam,
 peruenient ad vitam: qui autem derelique-
 runt eam, in mortem. * Conuertere Iacob, &
 apprehende eā, ambula per viam ad splen-
 dorem eius contra lumen eius. * Ne tradas
 alteri gloriam tuam, & dignitatem tuam
 genti alienę. * Beati sumus Israel: quia quę
 Deo placent, manifesta sunt nobis. * Ani-
 męquior esto populus Dei, memorabilis
 Israel: * venundati estis Gentibus non in
 perditionem: sed propter quod in ira ad
 iracundiam prouocastis Deum, traditi estis
 aduersarijs. * Exacerbastis enim eum, qui
 fecit vos, Deum æternum, immolantes dę-
 monijs, & nõ Deo. * Obliti enim estis Deũ,
 qui nutriuit vos, & contristastis nutricem
 vestram Ierusalẽ. * Vidit enim iracundiam
 a Deo venientẽ vobis, & dixit: Audite con-
 fines Sion, adduxit enim mihi Deus luctum
 magnum: * Vidi enim captiuitatem populi
 mei, filiorum meorum, & filiarum, quam su-
 perduxit illis æternus. * Nutriui enim illos
 cum iucunditate: dimisi autem illos cũ fle-
 tu & luctu. * Nemo gaudeat super me vi-
 duam, & desolatam: a multis derelicta sum
 propter peccata filiorum meorum, quia de-
 clinauerunt a lege Dei. * Iustitias autem ip-
 sius nescierunt, nec ambulauerunt per vias
 mandatorum Dei, neque per semitas veri-
 tatis eius cũ iustitia ingressi sunt. * Veniant

confinēs Sion, & memorentur captiuitatem
 filiorum, & filiarum mearum, quam super-
 duxit illis æternus. * Adduxit enim super il-
 los gentem de longinquo, gentem impro-
 bam, & alterius linguę: * qui non sunt reue-
 riti senem, neque puerorum miserti sunt, &
 abduxerunt dilectos viduę, & a filijs vnicā
 desolauerunt. * Ego autem quid possum
 adiuuare vos? * Qui enim adduxit super vos
 mala, ipse vos eripiet de manibus inimico-
 rum vestrorum. * Ambulate filij, ambulate:
 ego enim derelicta sum sola. * Exui me sto-
 la pacis, indui autem me sacco obsecratio-
 nis, & clamabo ad Altissimũ in diebus meis.
 * Animęquiores estote filij, clamate ad Do-
 minum, & eripiet vos de manu principum
 inimicorum. * Ego enim speravi in æter-
 num salutem vestram: & venit mihi gau-
 dium a sancto super misericordia, quę ve-
 niet vobis ab æterno salutare nostro. * Emi-
 si enim vos cum luctu & ploratu: reducet
 autem vos mihi Dominus cum gaudio &
 iucunditate in sempiternum. * Sicut enim
 viderunt vicinę Sion captiuitatem vestram
 a Deo, sic videbunt & in celeritate salutem
 vestram a Deo, quę superueniet vobis cum
 honore magno, & splendore æterno. * Fi-
 lij patienter sustinete iram, quę superuenit
 vobis: persecutus est enim te inimicus
 tuus, sed cito videbis perditionem ipsius:
 & super ceruices ipsius ascendes. * Delicati
 mei ambulauerunt vias asperas: ducti sunt
 enim vt grex direptus ab inimicis. * Ani-
 męquiores estote filij, & proclamate ad
 Dominũ: erit enim memoria vestra ab eo,
 qui duxit vos. * Sicut enim fuit sensus vester
 vt erraretis a Deo: decies tantum iterum,
 conuertentes requiretis eum. * Qui enim
 induxit vobis mala, ipse rursus adducet
 vobis sempiternam iucunditatem cũ salute
 vestra. * Animęquior esto Ierusalem, exhor-
 tatur enim te, qui te nominauit. * Nocentes
 peribunt, qui te vexauerunt: & qui gratu-
 lati sunt in tua ruina, punientur. * ciuitates,
 quibus seruierunt filij tui, punientur: &
 quę accepit filios tuos. * Sicut enim gauisa
 est in tua ruina, & lætata est in casu tuo,
 sic

sic contristabitur in sua desolatione. * Et
amputabitur exultatio multitudinis eius,
& gaudimonium eius erit in luctum. * Ignis
enim superueniet ei ab æterno in longitur-
nis diebus, & habitabitur a dæmonijs in
multitudine temporis. * Circumspice Ieru-
salem ad Orientem, & vide iucunditatem a
Deo tibi venientem. * Ecce enim veniunt
filij tui, quos dimisisti dispersos, veniunt col-
lecti ab Oriente vsque ad Occidentem, in
verbo sancti gaudentes in honorem Dei.

C A P. V.

EXV te Ierusalem stola luctus, & vexa-
tionis tuæ: & indue te decore, & ho-
nore eius, quæ a Deo tibi est sempiternæ
gloriæ. * Circumdabit te Deus diploide iu-
stitiæ, & imponet mitram capiti honoris æ-
terni. * Deus enim ostendet splendorem
suum in te omni, qui sub cælo est. * Nomi-
nabitur enim tibi nomen tuum a Deo in
sempiternum: Pax iustitiæ, & honor pieta-
tis. * Exurge Ierusalem, & sta in excelsio: &
circumspice ad Orientem, & vide collectos
filios tuos ab Oriente sole vsque ad Occi-
dentem, in verbo sancti gaudentes Dei me-
moriam. * Exierunt enim abs te pedibus du-
cti ab inimicis: adducet autem illos Domi-
nus ad te portatos in honore sicut filios re-
gni. * Constituit enim Deus humiliare om-
nem montem excelsum, & rupes perennes,
& conualles replere in æqualitatem terræ:
vt ambulet Israel diligenter in honorem
Dei. * Obumbraverunt autem & siluæ, &
omne lignum suauitatis Israel ex mandato
Dei. * Adducet enim Deus Israel cum iu-
cunditate in lumine maiestatis suæ, cum
misericordia, & iustitia, quæ est ex ipso.

C A P. VI.

EXEMPLAR epistolæ, quam misit Ieremias
ad abducendos captiuos in Babyloniā
a rege Babylioniorum, vt annunciaret illis
secundum quod præceptum est illi a Deo.
* PROPTER peccata, quæ peccastis ante Deū,
abducemini in Babyloniam captiui a Na-
buchodonosor rege Babylioniorum. * In-

gressi itaque in Babylonem, eritis ibi annis
plurimis, & temporibus longis vsque ad ge-
nerationes septem: post hoc autem educā
vos inde cum pace. * Nunc autem videbi-
tis in Babylonia deos aureos, & argenteos,
& lapideos, & ligneos in humeris portari,
& ostentantes metum Gentibus. * Videte er-
go ne & vos similes efficiamini factis alie-
nis, & metuatis, & metus vos capiat in ipsis.
* Visa itaque turba de retro, & ab ante, ado-
rantes, dicite in cordibus vestris: Te oportet
adorari Domine. * Angelus enim meus
vobiscum est: ipse autem exquiram ani-
mas vestras. * Nam lingua ipsorum polita
a fabro, ipsa etiam inaurata, & inargentata
falsa sunt, & non possunt loqui. * Et sicut
virgini amanti ornamenta: ita accepto au-
ro fabricati sunt. * Coronas certe aureas
habent super capita sua dij illorum; vnde
subtrahunt sacerdotes ab eis aurum, & ar-
gentum, & erogant illud in semetipsos.
* Dant autem & ex ipso prostitutis, & me-
retices ornant: & iterum cum receperint
illud a meretricibus, ornant deos suos. * Hi
autem non liberantur ab ærugine, & tineæ.
* Opertis autem illis veste purpurea, exter-
gunt faciem ipsorum propter puluerem do-
mus, qui est plurimus inter eos. * Sceptrum
autem habet vt homo, sicut iudex regionis,
qui in se peccantem non interficit. * Ha-
bet etiam in manu gladium, & securim, se
autem de bello, & a latronibus nō liberat.
Vnde vobis notum sit quia non sunt dij.
* Non ergo timueritis eos. Sicut enim vas
hominis confRACTUM inutile efficitur, tales
sunt & dij illorum. * Constitutis illis in do-
mo, oculi eorum pleni sunt puluere a pe-
dibus introeuntium. * Et sicut alicui, qui
regem offendit, circumseptæ sunt ianuæ:
aut sicut ad sepulchrum adductum mor-
tuum, ita tutantur sacerdotes ostia clausu-
ris, & seris, ne a latronibus expolientur. * Lu-
cernas accendunt illis, & quidem multas,
ex quibus nullam videre possunt: sunt au-
tem sicut trabes in domo. * Corda vero eo-
rum dicunt elingere serpentes, qui de terra
sunt, dum comedunt eos, & vestimentum
ipsorum

ipsorum, & non sentiunt. * Nigræ fiunt fa-
 cies eorum a fumo, qui in domo fit. * Su-
 pra corpus eorum, & supra caput eorum,
 volant noctuæ, & hirundines, & aues etiam,
 similiter & cattæ. * Vnde sciatis quia non
 sunt dij: Ne ergo timueritis eos. * Aurum
 etiam, quod habent, ad speciem est. Nisi
 aliquis extenderit æruginem, nō fulgebunt:
 neque enim dum conflarentur, sentiebant.
 * Ex omni pretio empta sunt, in quibus spi-
 ritus non inest ipsis. * Sine pedibus in hu-
 meris portantur, ostentantes ignobilitatem
 suam hominibus. Confundantur etiam qui
 colunt ea. * Propterea si ceciderint in ter-
 ram, a semetipsis non consurgunt: neque si
 quis cum statuerit rectum, per semetipsum
 stabit, sed sicut mortuis munera eorum illis
 apponentur. * Hostias illorum vendunt Sa-
 cerdotes ipsorum, & abutuntur: similiter
 & mulieres eorum decerpentes, neque in-
 firmo, neque mendicanti aliquid impertiūt,
 * de sacrificijs eorum factæ, & menstruata
 contingunt. Scientes itaque ex his quia nō
 sunt dij, ne timeatis eos. * Vnde enim vo-
 cantur dij? Quia mulieres apponunt dijs
 argenteis, & aureis, & ligneis: & in domi-
 bus eorum sacerdotes sedent, habentes tu-
 nicas scissas, & capita, & barbā rasam, quo-
 rum capita nuda sunt. * Rugiunt autem cla-
 mantes cōtra deos suos, sicut in cōna mor-
 tui. * Vestimenta eorum auferunt sacerdo-
 tes, & vestiunt vxores suas, & filios suos.
 * Neque siquid mali patiuntur ab aliquo,
 neque siquid boni, poterūt retribuere: ne-
 que regem constituere possunt, neque au-
 ferre. * Similiter neque dare diuitias possūt,
 neque malum retribuere. Siquis illis votū
 vouerit, & non reddiderit; neque hoc re-
 quirunt. * Hominem a morte non liberant,
 neque infirmū a potentiori eripiunt. * Ho-
 minem cæcum ad visum non restituunt, de
 necessitate hominem non liberabunt. * Vi-
 duæ non miserebūtur, neque orphanis be-
 nefacient. * Lapidibus de monte similes
 sunt dij illorum, lignei, & lapidei, & aurei,
 & argentei. Qui autem colunt ea, confun-
 dentur. * Quomodo ergo æstimandum est,

aut dicendum, illos esse deos? * Adhuc enim
 ipsis Chaldæis non honorantibus ea: qui
 cum audierint mutum non posse loqui, of-
 ferunt illud ad Bel, postulantes ab eo lo-
 qui: * quasi possint sentire qui non habent
 motum, & ipsi cum intellexerint, relinquet
 ea: sensum enim non habent ipsi dij illo-
 rum. * Mulieres autem circumdatae funibus
 in vijs sedent, succendentes ossa oliuarum.
 * Cum autem aliqua ex ipsis attracta ab ali-
 quo transeunte dormierit cum eo; proxi-
 mæ suæ exprobrat quod ea non sit digna
 habita, sicut ipsa, neque funis eius disruptus
 sit. * Omnia autem quæ illis fiunt, falsa sunt.
 Quomodo æstimandum, aut dicendum est,
 illos esse deos? * A fabris autem, & ab au-
 rificibus facta sunt. Nihil aliud erunt, nisi
 id quod volunt esse sacerdotes. * Artifices
 etiam ipsi, qui ea faciunt, non sunt multi
 temporis. Numquid ergo possunt ea, quæ
 fabricata sunt ab ipsis, esse dij? * Relique-
 runt autem falsa, & opprobrium postea
 futuris. * Nam cum superuenerit illis præ-
 lium, & mala; cogitant sacerdotes apud
 se, ubi se abscondant cum illis. * Quomo-
 do ergo sentiri debeant quoniam dij sunt,
 qui nec de bello se liberant, neque de ma-
 lis se eripiunt? * Nam cum sint lignea, in-
 aurata, & inargentata, sciatur postea quia
 falsa sunt ab vniuersis Gentibus, & regi-
 bus: quæ manifesta sunt quia non sunt dij,
 sed opera manuum hominum, & nullum
 Dei opus cum illis. * Vnde ergo notum
 est, quia non sunt dij, sed opera manuum
 hominum, & nullum Dei opus in ipsis est?
 * Regem regioni non suscitant, neque plu-
 uiam hominibus dabunt. * Iudicium quo-
 que non discernent, neque regiones libe-
 rabunt ab iniuria: quia nihil possunt, sicut
 corniculæ inter medium cæli, & terræ.
 * Etenim cum inciderit ignis in domū deo-
 rum ligneorum, argenteorum, & aureorum,
 sacerdotes quidem ipsorum fugient, & li-
 berabuntur: ipsi vero sicut trabes in me-
 dio comburentur. * Regi autem, & bello
 non resistent. Quomodo ergo æstimand-
 um est, aut recipiendum quia dij sunt?

Non

* Non a furibus, neque a latronibus se liberabunt dij lignei, & lapidei, & inaurati & inargentati, quibus hi, qui fortiores sunt, aurum, & argentum, & vestimentum, quo operti sunt, auferent illis, & abibunt, nec sibi auxilium ferent. * Itaque melius est esse regem ostentantem virtutem suam: aut vas in domo vtile, in quo gloriabitur qui possidet illud: vel ostium in domo, quod custodit quæ in ipsa sunt, quàm falsi dij. * Sol quidem, & luna, ac sidera cum sint splendida, & emissa ad utilitates, obaudiunt. * Similiter & fulgur cum apparuerit, perspicuum est: id ipsum autem & spiritus in omni regione spirat. * Et nubes, quibus cum imperatû fuerit a Deo perambulare vniuersum orbem, perficiunt quod imperatum est eis. * Ignis etiam missus de super vt consumat montes, & siluas, facit quod præceptum est ei. Hæc autem neque speciebus, neque virtutibus vni eorum similia sunt. * Vnde neque existimandum est, neque dicendum, illos esse deos, quando

non possunt neque iudicium iudicare, neque quidquam facere hominibus. * Scientes itaque quia non sunt dij, ne ergo timeatis eos. * Neque enim regibus maledicent, neque benedicent. * Signa etiam in celo Gentibus non ostendunt, neque vt sol lucebunt, neque illuminabunt vt luna. * Bestiæ meliores sunt illis, quæ possunt fugere sub tectum, ac prodesse sibi. * Nullo itaque modo nobis est manifestum quia sunt dij: propter quod ne timeatis eos. * Nam sicut in cucumerario formido nihil custodit: ita sunt dij illorum lignei, & argentei, & inaurati. * Eodem modo & in horto spina alba, supra quam omnis avis sedet. Similiter & mortuo proiecto in tenebris similes sunt dij illorum lignei, & inaurati, & inargentati: * A purpura quoque & murice, quæ supra illos tineant, scietis itaque quia non sunt dij: Ipsi etiam postremo comeduntur, & erunt opprobrium in regione. * Melior est homo iustus, qui non habet simulachra: nam erit longe ab opprobrijs.

PROPHETIA EZECHIELIS.

CAPVT PRIMVM.

ET factum est in trigesimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captiuorum iuxta fluiuium Chobar, aperti sunt celi, & vidi visiones Dei. * In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Ioachin, factum est verbum Domini ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldaeorum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Domini. * Et vidi, & ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone: & nubes magna, & ignis inuoluens, & splendor in circuitu eius: & de medio eius quasi species electri, id est, de medio ignis: * & in medio eius similitudo quattuor animalium: & hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. * Quattuor facies vni, & quattuor pennae vni. * Pedes eorum pedes recti, & planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, & scintillae quasi aspectus aeris candentis. * Et manus hominis sub pennis eorum in quattuor partibus: & facies, & pennas per quattuor partes habebant. * Iunctaeque erant pennae eorum alterius ad alterum. non reuertebantur cum incederent: sed vnumquodque ante faciem suam gradiebatur. * Similitudo autem vultus eorum: facies hominis, & facies leonis a dextris ipsorum quattuor: facies autem bouis, a sinistris ipsorum quattuor, & facies aquilae desuper ipsorum quattuor. * Facies eorum, & pennae eorum extentae desuper: duae pennae singulorum iungebantur, & duae tegebant corpora eorum: * & vnumquodque eorum coram facie sua ambulabat: vbi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec reuertebantur cum ambularent. * Et similitudo animalium, aspe-

ctus eorum quasi carbonum ignis ardentium, & quasi aspectus lampadarum. Hae erat visio discurrens in medio animalium, splendor ignis, & de igne fulgur egrediens. * Et animalia ibant, & reuertebantur in similitudinem fulguris co-
tuscantis. * Cumque aspicerem animalia, apparuit rota vna super terram iuxta animalia, habens quattuor facies. * & aspectus rotarum, & opus earum, quasi visio maris: & vna similitudo ipsarum quattuor: & aspectus earum & opera, quasi sit rota in medio rotarum. * Per quattuor partes earum euntes ibant: & non reuertebantur cum ambularent. * Statu-
ra quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus: & totum corpus oculis plenum in circuitu ipsarum quattuor. * Cumque ambularent animalia, ambulabant pariter & rotae iuxta ea: & cum eleuantur animalia de terra, eleuantur simul & rotae. * Quocumque ibat spiritus, illuc eunte spiritu, & rotae pariter eleuantur, sequentes eum. Spiritus enim vitae erat in rotis. * Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant: & cum eleuatis a terra, pariter eleuantur & rotae, sequentes ea: quia spiritus vitae erat in rotis. * Et similitudo super capita animalium firmamenti, quasi aspectus crystalli horribilis, & extenti super capita eorum desuper. * Sub firmamento autem pennae eorum rectae alterius ad alterum: vnumquodque duabus alis velabat corpus suum, & alterum similiter velabatur. * Et audiebam sonum alarum, quasi sonum aquarum multarum, quasi sonum sublimis Dei: cum ambularent quasi sonus erat multitudinis vt sonus castrorum. cumque starent, demittebantur pennae eorum. * Nam

Rrr cum

cum fieret vox super firmamentum, quod erat super caput eorum, stabant, & submittebant alas suas. * Et super firmamentum, quod erat imminens capiti eorum, quasi aspectus lapidis sapphiri similitudo throni: & super similitudinem throni, similitudo quasi aspectus hominis desuper. * Et vidi quasi speciem electri, velut aspectum ignis, intrinsecus eius per circuitum: a lumbis eius & desuper, & a lumbis eius usque deorsum, vidi quasi speciem ignis splendentis in circuitu: * Velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluviae. hic erat aspectus splendoris per gyrum.

C A P. II.

HÆC visio similitudinis gloriæ Domini. & vidi, & cecidi in faciem meam, & audiui vocem loquentis. Et dixit ad me: Fili hominis sta super pedes tuos, & loquar tecum. * Et ingressus est in me spiritus postquam locutus est mihi, & statuit me supra pedes meos: & audiui loquentem ad me, & dicentem: Fili hominis, mitto ego te ad filios Israel, ad Gentes apostatrices, quæ recesserunt a me: ipsi, & patres eorum prævaricati sunt pactum meum usque ad diem hanc. * Et filij dura facie, & indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te: & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: * Si forte vel ipsi audiant, & si forte quiescant, quoniam domus exasperans est: & scient quia propheta fuerit in medio eorum. * Tu ergo fili hominis ne timeas eos, neque sermones eorum metuas: quoniam increduli, & subverfores sunt tecum, & cum scorpionibus habitas. verba eorum ne timeas, & vultus eorum ne formides: quia domus exasperans est. * Loqueris ergo verba mea ad eos, si forte audiant, & quiescant: quoniam irritatores sunt. * Tu autem fili hominis audi quaecumque loquor ad te: & noli esse exasperans sicut domus exasperatrix est: aperi os tuum, & comede quaecumque ego do tibi. * Et vidi, & ecce manus missa ad me, in qua erat inuolutus

liber: & expandit illum coram me, qui erat scriptus intus, & foris: & scriptæ erant in eo lamentationes, & carmen, & vx.

C A P. III.

ET dixit ad me: Fili hominis quodcumque inueneris comede: comede volumen istud, & vadens loquere ad filios Israel. * Et aperui os meum, & cibavit me volumine illo: * & dixit ad me: Fili hominis venter tuus comedet, & viscera tua complebuntur volumine isto, quod ego do tibi. Et comedi illud: & factum est in ore meo sicut mel dulce. * Et dixit ad me: Fili hominis vade ad domum Israel, & loqueris verba mea ad eos. * Non enim ad populum profundi sermonis, & ignotæ linguæ tu mitteris ad domum Israel: * neque ad populos multos profundi sermonis, & ignotæ linguæ, quorum non possis audire sermones: & si ad illos mittereris, ipsi audirent te. * Domus autem Israel nolunt audire te: quia nolunt audire me. omnis quippe domus Israel attrita fronte est, & duro corde. * Ecce dedi faciem tuam valentiorē faciebus eorum, & frontem tuam duriorē frontibus eorum. * Ut adamantem, & ut silicem dedi faciem tuā: ne timeas eos, neque metuas a facie eorum: quia domus exasperans est. * Et dixit ad me: Fili hominis omnes sermones meos, quos ego loquor ad te, assume in corde tuo, & auribus tuis audi: * Et vade ingredi ad transmigrationem, ad filios populi tui, & loqueris ad eos, & dices eis: Hæc dicit Dominus Deus: si forte audiant, & quiescant. * Et assumpsit me spiritus, & audiui post me vocem commotionis magnæ: Benedicta gloria Domini de loco suo, * & vocem alarum animalium percutientium alteram ad alteram, & vocem rotarum sequentium animalia, & vocem commotionis magnæ. * Spiritus quoque leuauit me, & assumpsit me: & abij amarus in indignatione spiritus mei: manus enim Domini erat mecum, confortans me. * Et veni

veni ad transmigrationem, ad aceruum novarum frugum, ad eos, qui habitabant iuxta flumen Chobar, & sedi ubi illi sedebant: & mansi ibi septem diebus moriens in medio eorum. Cum autem pertransissent septem dies, factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis speculatore[m] dedi te domui Israel: & audies de ore meo verbum, & annunciaris eis ex me. Si dicente me ad impium: Moris morieris: non annunciaris ei; neque locutus fueris. ut auertatur a via sua impia, & vivat: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requiram. Si autem tu annunciaris impio, & ille non fuerit conuersus ab impietate sua, & a via sua impia: ipse quidem in iniquitate sua morietur, tu autem animam tuam liberaſti. Sed & si conuersus iustus a iustitia sua fuerit, & fecerit iniquitatem: ponam offendiculum coram eo, ipse morietur, quia non annunciaſti ei: in peccato suo morietur, & non erunt in memoria iustitiae eius, quas fecit: sanguinem vero eius de manu tua requiram. Si autem tu annunciaris iusto ut non peccet iustus, & ille non peccauerit: vivens vivet, quia annunciaſti ei; & tu animam tuam liberaſti. Et facta est super me manus Domini, & dixit ad me: Surgens egredere in campum, & ibi loquar tecum. Et surgens egressus sum in campum: & ecce ibi gloria Domini stabat quasi gloria, quam vidi iuxta fluvium Chobar: & cecidi in faciem meam. Et ingressus est in me spiritus, & statuit me super pedes meos: & locutus est mihi, & dixit ad me: Ingredere, & includere in medio domus tuae. Et tu fili hominis, ecce data sunt super te vincula, & ligabunt te in eis: & non egredieris de medio eorum. Et linguam tuam adherere faciam palato tuo, & eris mutus, nec quasi vir obiurgans: quia domus exasperans est. Cum autem locutus fuero tibi, aperiam os tuum, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Qui audit, audiat: & qui quiescit, quiescat: quia domus exasperans est.

C A P . I I I I .
Et tu fili hominis sume tibi laterem, & pones eam coram te: & describes in eo civitatem Ierusalem. Et ordinabis aduersus eam obsidionem, & ædificabis munitiones, & comportabis aggerem, & dabis contra eam castra, & pones arieres in gyro. Et tu fume tibi sagginem ferream, & pones eam in murum ferreum inter te, & inter civitatem, & obfirmabis faciem tuam ad eam, & eris in obsidione, & circumdabis eam. Signum est domui Israel. Et tu dormies super latus tuum sinistram, & pones iniquitates domus Israel super eo numero dierum, quibus dormies super illud, & assumes iniquitatem eorum. Ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum, numero dierum trecentos & nonaginta dies: & portabis iniquitatem domus Israel. Et cum compleneris hæc, dormies super latus tuum dexterum secundo: & assumes iniquitatem domus Iuda quadraginta diebus. diem pro anno, diem, inquam, pro anno dedi tibi. Et ad obsidionem Ierusalem conuerſes faciem tuam, & brachium tuum erit extentum: & prophetaſis aduersus eam. Ecce circumdedi te vinculis, & non te conuerſes a latere tuo in latus aliud, donec compleas dies obsidionis tuae. Et tu ſume tibi frumentum, & hordeum, & fabam, & lentem, & milium, & viciam: & mittes ea in vas vnum, & facies tibi panes numero dierum, quibus dormies super latus tuum: trecentis & nonaginta diebus comedes illud. Cibus autem tuus, quo veſceris, erit in pondere viginti staters in die: a tempore vsque ad tempus comedes illud. Et aquam in mensura bibes, sextam partem hin: a tempore vsque ad tempus bibes illud. Et quasi subcinericium hordeaceum comedes illud: & stercore, quod egreditur de homine, operies illud in oculis eorum. Et dixit Dominus: Sic comedent filij Israel panem suum pollutum inter Gentes, ad quas eijciam eos. Et di-

xi: A a a, Domine Deus, ecce anima mea non est polluta; & morticinum, & laceratum a bestiis non comedi ab infantia mea usque nunc, & non est ingressa in os meum omnis caro immunda. * Et dixit ad me: Ecce dedi tibi fimum bouum pro stercorebus humanis: & facies panem tuum in eo. * Et dixit ad me: Fili hominis: Ecce ego conteram baculum panis in Ierusalem: & comedent panem in pondere, & in solitudine: & aquam in mensura, & in angustia bibent: Vt deficientibus pane & aqua, corruat unusquisque ad fratrem suum: & contrabescant in iniquitatibus suis.

ET tu fili hominis sume tibi gladium acutum, radentem pilos: & assumes eum, & ducēs per caput tuum, & per barbam tuam: & assumes tibi stateram ponderis, & diuides eos. * Tertiam partem igni combures in medio ciuitatis, iuxta completionem dierum obsidionis: & assumes tertiam partem, & concides gladio in circuitu eius: tertiam vero aliam disperges in ventum, & gladium nudabo post eos. * Et sumes inde paruum numerum: & ligabis eos in summitate pallij tui. * Et ex eis rursus tolles, & proijcies eos in medio ignis, & combures eos igni: & ex eo egredietur ignis in omnem domum Israel. * Hæc dicit Dominus Deus: Ista est Ierusalem, in medio Gentium posui eam, & in circuitu eius terras. * Et contempsit iudicia mea, ut plus esset impia quam Gentes: & præcepta mea ultra quam terræ, quæ in circuitu eius sunt. iudicia enim mea proiecerunt, & in præceptis meis non ambulauerunt. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Quia superastis Gentes, quæ in circuitu vestro sunt, & in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, & iuxta iudicia Gentium, quæ in circuitu vestro sunt, non estis operati: * Ideo hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, & ipse ego faciam in medio tui iudicia in oculis Gentium. * &

faciam in te quod non feci, & quibus similia ultra non faciam propter omnes abominationes tuas. * Ideo patres comedent filios in medio tui, & filij comedent patres suos: & faciam in te iudicia, & ventilabo vniuersas reliquias tuas in omnem ventum. * Idcirco uiuo ego, dicit Dominus Deus: Nisi pro eo quod sanctum meum violasti in omnibus offensionibus tuis, & in cunctis abominationibus tuis: ego quoque confringam, & non parceret oculus meus, & non miserebor. * Tertia pars tui peste morietur, & fame consumetur in medio tui: & tertia pars tui in gladio cadet in circuitu tuo: tertiam vero partem tuam in omnem ventum dispergam, & gladium euaginabo post eos. * Et complebo furorem meum, & requiescere faciā indignationem meam in eis, & consolabor: & scient quia ego Dominus locutus sum in zelo meo, cum implevero indignationem meam in eis. * Et dabo te in desertum, & in opprobrium Gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, in conspectu omnis prætereuntis. * Et eris opprobrium, & blasphemia, exemplum, & stupor in Gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, cum fecero in te iudicia in furore, & in indignatione, & in increpationibus iræ. * Ego Dominus locutus sum: Quando misero sagittas famis pessimas in eos: quæ erūt mortifera, & quas mittam ut disperdam vos: & famē congregabo super vos, & conteram in vobis baculum panis. * Et immittam in vos famem, & bestias pessimas usque ad interuersionem: & pestilentia, & sanguis transibunt per te, & gladium inducam super te. ego Dominus locutus sum.

C A P . VI.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam ad montes Israel, & prophetabis ad eos, & dices: Montes Israel audite verbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus montibus, & collibus, rupibus, & vallibus: Ecce ego inducam super vos gladium, & disperdam excelsa vestra, & demoliar aras vestras,

stras, & confringentur simulachra vestra: & deijciam interfectos vestros ante idola vestra. * Et dabo cadauera filiorum Israel ante faciem simulachrorum vestrorum: & dispergam ossa vestra circum aras vestras in omnibus habitationibus vestris. Vrbes desertæ erunt, & excelsa demolientur, & dissipabuntur: & interibunt aræ vestræ, & confringentur: & cessabunt idola vestra, & coterentur delubra vestra, & delebuntur opera vestra. * Et cader interfectus in medio vestri: & scietis quia ego sum Dominus. * Et relinqvā in vobis eos, qui fugerint gladiū in Gentibus, cum dispersero vos in terris. * Et recordabuntur mei liberati vestri in Gētibus, ad quas captiui ducti sunt: quia contriui cor eorum fornicans, & recedens a me; & oculos eorū fornicantes post idola sua: & displicebunt sibi met super malis quæ fecerūt in vniuersis abominationibus suis. * Et scient quia ego Dominus non frustra locutus sum vt facerem eis malum hoc. * Hæc dicit Dominus Deus: Percute manum tuam, & allide pedem tuum, & dic: Heu, ad omnes abominationes malorum domus Israel: quia gladio, fame, & peste ruituri sunt. * Qui longe est, peste morietur: qui autem prope, gladio corruet: & qui relictus fuerit, & obsessus, fame morietur: & complebo indignationem meam in eis. * Et scietis quia ego Dominus, cum fuerint interfecti vestri in medio idolorum vestrorum in circuitu ararum vestrarum, in omni colle excelsso, & in cunctis summitatibus montium, & subtus omne lignum nemorosum, & subtus vniuersam quercum frondosam, locum vbi accenderunt thura redolentia vniuersis idolis suis. * Et extendam manum meam super eos: & faciam terram desolatam, & destitutam a deserto Deblatha in omnibus habitationibus eorum: & scient quia ego Dominus.

CAP. VII.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Et tu fili hominis, hæc dicit Dominus Deus terræ Israel: Finis venit, venit

finis super quattuor plagas terræ. * Nunc finis super te, & immittam furorem meum in te: & iudicabo te iuxta vias tuas: & ponam cōtra te omnes abominationes tuas. * Et non parcet oculus meus super te, & nō miserebor: sed vias tuas ponam super te, & abominationes tuæ in medio tui erunt: & scietis quia ego Dominus. * Hæc dicit Dominus Deus: Afflictio vna, afflictio ecce venit. * finis venit, venit finis, euigilauit aduersum te: ecce venit. * Venit contritio super te, qui habitas in terra: venit tempus, prope est dies occisionis, & non gloriæ mōtium. * Nunc de propinquo effundam iram meam super te, & complebo furorem meū in te: & iudicabo te iuxta vias tuas, & imponam tibi omnia scelera tua. * Et nō parcet oculus meus, nec miserebor, sed vias tuas imponam tibi, & abominationes tuæ in medio tui erunt: & scietis quia ego sum Dominus percutiens. * Ecce dies, ecce venit: egressa est contritio, floruit virga, gemitu superbia: * Iniquitas surrexit in virga impietatis: non ex eis, & non ex populo, neque ex sonitu eorum: & non erit requies in eis. * Venit tempus, appropinquauit dies: qui emit, non lætetur: & qui vendit, non lugeat: quia ira super omnem populum eius. * Quia qui vedit, ad id, quod vendidit, non reuertetur, & adhuc in viuentibus vita eorum. visio enim ad omnē multitudinem eius non regredietur: & vir in iniquitate vitæ suæ nō cōfortabitur. * Canite tuba, præparentur omnes, & non est qui vadat ad prælium: ira enim mea super vniuersum populum eius. * Gladius foris: & pestis, & fames intrinsecus: qui in agro est, gladio morietur: & qui in ciuitate, pestilentia, & fame deuorabuntur. * Et saluabuntur qui fugerint ex eis: & erunt in montibus quasi colūbæ conuallium omnes trepidi, vnusquisque in iniquitate sua. * Omnes manus dissoluentur, & omnia genua fluent aquis. * Et accingent se cilicijs, & operiet eos formido, & in omni facie confusio, & in vniuersis capitibus eorum caluitium. * Argentum eorum foras projicietur, & au-

rum eorum in sterquilinum erit. Argentum eorum, & aurum eorum non valebit liberare eos in die furoris Domini. Animam suam non saturabunt, & ventres eorum non implebuntur: quia scâdalu iniquitatis eorum factum est. * Et ornamentum monilium suorum in superbiâ posuerunt, & imagines abominationum suarum, & simulachrorum fecerunt ex eo: propter hoc dedi eis illud in immunditiam: * & dabo illud in manus alienorum ad diripiendum, & impijs terræ in prædam, & cõtaminabunt illud. * Et auertam faciem meam ab eis, & violabunt arcanum meum: & introibunt in illud emissarij, & contaminabunt illud. * Fac conclusionem: quoniam terra plena est iudicio sanguinum, & ciuitas plena iniquitate. * Et adducam pessimos de Gentibus, & possidebunt domos eorum. & quiescere faciam superbiam potentium, & possidebunt sanctuaria eorum. * Angustia superueniente, requirent pacem, & non erit. * Conturbatio super conturbationem veniet, & auditus super auditum: & quærent visionem de propheta, & lex peribit a sacerdote, & consilium a senioribus. * Rex lugebit, & princeps induetur mœrore, & manus populi terræ conturbabuntur. Secundum viam eorum faciam eis, & secundum iudicia eorum iudicabo eos: & scient quia ego Dominus.

CAP. VIII.

ET factum est in anno sexto, in sexto mense, in quinta mensis: ego sedebam in domo mea, & senes Iuda sedebat coram me, & cecidit ibi super me manus Domini Dei. * Et vidi, & ecce similitudo quasi aspectus ignis: ab aspectu lumborum eius, & deorsum, ignis: & a lumbis eius, & sursum, quasi aspectus splendoris, vt visio electri. * Et emissâ similitudo manus apprehendit me in cinctu capitis mei: & eleuauit me Spiritus inter terram, & cælum: & adduxit me in Ierusalem in visione Dei, iuxta ostiũ interius, quod respiciebat ad Aquilonem, vbi erat statutum idolum zeli ad prouo-

candam amulationem. * Et ecce ibi gloria Dei Israel secundum visionem, quam videram in campo. * Et dixit ad me: Fili hominis, leua oculos tuos ad viam Aquilonis. Et leuavi oculos meos ad viam Aquilonis: & ecce ab Aquilone portæ altaris idolum zeli in ipso introitu. * Et dixit ad me: Fili hominis, putasne, vides tu quid isti faciunt, abominationes magnas, quas domus Israel facit hic, vt procul recedam a sanctuario meo? & adhuc conuersus videbis abominationes maiores. * Et introduxit me ad ostium atrijs: & vidi, & ecce foramen vnum in pariete. * Et dixit ad me: Fili hominis fode parietem. Et cum fodissem parietem, apparuit ostium vnum. * Et dixit ad me: Ingredere, & vide abominationes pessimas, quas isti faciunt hic. * Et ingressus vidi, & ecce omnis similitudo reptilium, & animalium, abominatio, & vniuersa idola domus Israel depicta erant in pariete in circuitu per totum. * Et septuaginta viri de senioribus domus Israel, & Iezonias filius Saphan stabat in medio eorum, stantium ante picturas: & vnusquisque habebat thuribulum in manu sua: & vapor nebulae de thure consurgebat. * Et dixit ad me: Certe vides fili hominis quæ seniores domus Israel faciunt in tenebris, vnusquisque in abscondito cubiculi sui: dicunt enim: Non videt Dominus nos, dereliquit Dominus terram. * Et dixit ad me: Adhuc conuersus videbis abominationes maiores, quas isti faciunt. * Et introduxit me per ostium portæ domus Domini, quod respiciebat ad Aquilonem: & ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem. * Et dixit ad me: Certe vidisti fili hominis: adhuc conuersus videbis abominationes maiores his. * Et introduxit me in atrium domus Domini interius: & ecce in ostio templi Domini inter vestibulum & altare, quasi vigintiquinque viri dorsa habentes contra templum Domini, & facies ad Orientem: & adorabant ad ortum Solis. * Et dixit ad me: Certe vidisti fili hominis: numquid leue est hoc domui Iuda vt facerent abominationes istas, quas fecerunt hic: quia

quia replentes terram iniquitate conuerſi ſunt ad irritandum me? & ecce applicant ramum ad nares ſuas. * Ergo & ego faciã in furore: non parceret oculus meus, nec miſerebor: & cum clamauerint ad aures meas voce magna, non exaudiam eos.

C A P. IX.

ET clamauit in auribus meis voce magna, dicens: Appropinquauerunt viſitationes vr̃bis, & vnusquisque vas interfectionis habet in manu ſua. * Et ecce ſex vi-
ri veniebant de via portæ ſuperioris, quæ reſpicit ad Aquilonẽ: & vnus cuiusque vas interitus in manu eius: vir quoque vnus in medio eorum veſtitus erat lineis, & atramentarium ſcriptoris ad renes eius: & ingreſſi ſunt, & ſteterunt iuxta altare æreum: * Et gloria Domini Iſrael aſſũpta eſt de cherub, quæ erat ſuper eum ad limen domus: & vocauit virum; qui indutus erat lineis, & atramentariũ ſcriptoris habebat in lumbis ſuis. * Et dixit Dominus ad eum: Tranſi per mediam ciuitatem in medio Ieruſalem: & ſigna thau ſuper frontes virorum gementium, & dolentium ſuper cunctis abominationibus, quæ ſiunt in medio eius. * Et illis dixit, audiente me: Tranſite per ciuitatem ſequentes eum, & percutite: non parcat oculus veſter, neque miſereamini. * Senem, adoleſcentulum, & virginem, paruulum, & mulieres interficite vſque ad internecionẽ: omnem autem, ſuper quem videritis thau, ne occidatis, & a ſanctuario meo incipite. * Cœperunt ergo a viris ſenioribus, qui erant ante faciem domus. * Et dixit ad eos: Contaminate domum, & implete atria interfectionis: egredimini. Et egreſſi ſunt, & percutiebant eos, qui erant in ciuitate. * Et cæde completa, remanſi ego: ruiq. ſuper faciem meam, & clamans aio: Heu, heu, heu Domine Deus: ergone diſperdes omnes reliquias Iſrael, effundens furorem tuum ſuper Ieruſalem? * Et dixit ad me: Iniquitas domus Iſrael, & Iuda, magna eſt nimis valde, & repleta eſt terra ſanguinibus, & ciuitas repleta eſt auerſione: dixerunt enim: Dere-

liquit Dominus terram, & Dominus non videt. * Igitur & meus non parceret oculus, neque miſerebor: viam eorum ſuper caput eorum reddam. * Et ecce vir, qui erat indutus lineis, qui habebat atramentarium in dorſo ſuo, reſpondit verbum, dicens: Feci ſicut præcepiſti mihi.

C A P. X.

ET vidi, & ecce in firmamento, quod erat ſuper caput cherubim, quaſi lapis ſapphirus, quaſi ſpecies ſimilitudinis ſolij, apparuit ſuper ea. * Et dixit ad virum, qui indutus erat lineis, & ait: Ingredere in medio rotarum, quæ ſunt ſubtus cherubim, & imple manum tuam prunis ignis, quæ ſunt inter cherubim, & effunde ſuper ciuitatem. * Ingreſſusq. eſt in conſpectu meo: * cherubim autem ſtabant a dextris domus cum ingrederetur vir, & nubes impleuit atrium interius. * Et eleuata eſt gloria Domini de ſuper cherub ad limen domus: & repleta eſt domus nube, & atrium repletũ eſt ſplendore gloriæ Domini. * Et ſonitus alarum cherubim audiebatur vſque ad atrium exterius, quaſi vox Dei omnipotentis loquentis. * Cumq. præcepiſſet viro, qui indutus erat lineis, dicens: Sume ignem de medio rotarum, quæ ſunt inter cherubim: ingreſſus ille ſtetit iuxta rotam. * Et extendit cherub manum de medio cherubim ad ignem, qui erat inter cherubim: & ſumpſit, & dedit in manus eius, qui indutus erat lineis: qui accipiens egreſſus eſt. * Et apparuit in cherubim ſimilitudo manus hominis ſubtus pennas eorum. * & vidi, & ecce quattuor rotæ iuxta cherubim: rota vna iuxta cherub vnum, & rota alia iuxta cherub vnum: ſpecies autem rotarum erat quaſi viſio lapidis chryſoliti. * & aſpectus earum ſimilitudo vna quattuor: quaſi ſit rota in medio rotæ. * Cumq. ambularẽt, in quattuor partes gradiabantur: & non reuertebantur ambulantes, ſed ad locum, ad quem ire declinabat quæ primã erat, ſequebantur & ceteræ, nec conuertebantur. * Et omne corpus earum, & colla, & manus, & pennæ, & circuli pleni erant

erant oculis, in circuitu quattuor rotarum.
 * Et rotas istas vocauit volubiles, audiente
 me. * Quattuor autē facies habebat vnum:
 facies vna, facies cherub: & facies secunda,
 facies hominis: & in tertio facies leonis: &
 in quarto facies aquilæ. * Et eleuata sunt
 cherubim: ipsum est animal, quod videram
 iuxta fluuium Chobar. * Cumq. ambularent
 cherubim, ibant pariter & rotæ iuxta ea: &
 cum eleuarent cherubim alas suas vt exal-
 tarentur de terra, non residebant rotæ, sed
 & ipsæ iuxta erant. * Stantibus illis, stabant:
 & cum eleuatis eleuabantur. spiritus enim
 vitæ erat in eis. * Et egressa est gloria Do-
 mini a limine templi: & stetit super cheru-
 bim. * Et eleuantia cherubim alas suas,
 exaltata sunt a terra coram me: & illis e-
 gredientibus, rotæ quoque subsecutæ sunt:
 & stetit in introitu portæ domus Domini
 orientalis: & gloria Dei Israel erat super
 ea. * Ipsum est animal, quod vidi subter
 Deum Israel iuxta fluuium Chobar: & in-
 tellexi quia cherubim essent. * Quattuor
 vultus vni, & quattuor alæ vni: & similitu-
 do manus hominis sub alis eorum. * Et
 similitudo vultuum eorum, ipsi vultus
 quos videram iuxta fluuium Chobar, & in-
 tuitus eorum, & impetus singulorum ante
 faciem suam ingredi.

C A P. X I.

ET eleuauit me spiritus, & introduxit
 me ad portam domus Domini orien-
 talem, quæ respicit ad solis ortum: & ecce
 in introitu portæ viginti quinque viri: &
 vidi in medio eorum Iezoniâ filium Azur,
 & Pheltiâ filium Banaïæ, principes populi.
 * Dixitq. ad me: Fili hominis, hi sunt viri,
 qui cogitant iniquitatem, & tractant consi-
 lium pessimū in vrbe ista, * dicentes: Non-
 ne dudum ædificatæ sunt domus? hæc est
 lebes, nos autem carnes. * Idcirco vaticina-
 re de eis, vaticinare fili hominis. * Et irruit
 in me spiritus Domini, & dixit ad me: Lo-
 quere: Hæc dicit Dominus: Sic locuti estis
 domus Israel, & cogitationes cordis vestri
 ego noui. * Plurimos occidistis in vrbe hac,

& implestis vias eius interfectis. * Propterea
 hæc dicit Dominus Deus: Interfecti vestri,
 quos posuistis in medio eius, hi sunt carnes,
 & hæc est lebes: & educam vos de medio
 eius. * Gladium metuistis, & gladium in-
 ducam super vos, ait Dominus Deus. * Et
 eijciam vos de medio eius, daboq. vos in
 manu hostium, & faciam in vobis iudicia.
 * Gladio cadetis: in finibus Israel iudicabo
 vos, & scietis quia ego Dominus. * Hæc
 non erit vobis in lebetem, & vos non eritis
 in medio eius in carnes: in finibus Israel
 iudicabo vos. * Et scietis quia ego Dominus:
 quia in præceptis meis non ambulastis, &
 iudicia mea non fecistis, sed iuxta iudicia
 Gentium, quæ in circuitu vestro sunt, estis
 operati. * Et factum est, cum prophetarem;
 Pheltias filius Banaïæ mortuus est: & cecidi
 in faciem meam clamans voce magna, &
 dixi: Heu, heu, heu Domine Deus: consum-
 mationem tu facis reliquiarum Israel? * Et
 factum est verbum Domini ad me, dicens:
 * Fili hominis, fratres tui, fratres tui, viri pro-
 pinqui tui, & omnis domus Israel, vniuersi,
 quibus dixerūt habitatores Ierusalē: Longe
 recedite a Domino, nobis data est terra in
 possessionē. * Propterea hæc dicit Dominus
 Deus, quia longe feci eos in Gentibus, &
 quia dispersi eos in terris: ero eis in sancti-
 ficationē modicam in terris, ad quas vene-
 runt. * Propterea loquere: Hæc dicit Do-
 minus Deus: Congregabo vos de populis,
 & adunabo de terris, in quibus dispersi estis,
 daboq. vobis humū Israel. * Et ingredien-
 tur illuc, & auferent omnes offensiones,
 cunctasq. abominationes eius de illa. * Et
 dabo eis cor vnum, & spiritum nouum tri-
 buam in visceribus eorum: & auferam cor
 lapideum de carne eorum, & dabo eis cor
 carneum: * Vt in præceptis meis ambulent,
 & iudicia mea custodiant, faciantq. ea: &
 sint mihi in populum, & ego sim eis in
 Deum. * Quorum cor post offendicula &
 abominationes suas ambulat, horum viam
 in capite suo ponam, dicit Dominus Deus.
 * Et eleuauerunt cherubim alas suas, & rotæ
 cum eis: & gloria Dei Israel erat super ea.

Et

* Et ascendit gloria Domini de medio ciuitatis, stetitq. super montē, qui est ad Orientem vr̄bis. * Et spiritus leuauit me, adduxitq. in Chaldæam ad transmigrationem, in visione in spiritu Dei: & sublata est a me visio, quam videram. * Et locutus sum ad transmigrationem omnia verba Domini, quæ ostenderat mihi.

CAP. XII.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis in medio domus exasperantis tu habitas: qui oculos habent ad videndum, & non vident: & aures ad audiendum, & non audiunt: quia domus exasperans est. * Tu ergo fili hominis, fac tibi vasa transmigrationis, & transmigrabis per diem coram eis: transmigrabis autem de loco tuo ad locum alterum in conspectu eorum, si forte aspiciant: quia domus exasperans est. * Et efferes foras vasa tua quasi vasa transmigrantis per diem in conspectu eorum: tu autem egredieris vespere coram eis, sicut egreditur migrans. * Ante oculos eorum perfode tibi parietem: & egredieris per eum. * In conspectu eorum in humeris portaberis, in caligine effereris: faciē tuam velabis, & non videbis terram: quia portetum dedi te domui Israel. * Feci ergo sicut præceperat mihi Dominus: vasa mea protuli quasi vasa transmigrantis per diem: & vespere perfodi mihi parietem manu: & in caligine egressus sum, in humeris portatus in conspectu eorum. * Et factus est sermo Domini mane ad me, dicens: * Fili hominis, numquid non dixerunt ad te domus Israel, domus exasperans: Quid tu facis? * Dic ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Super ducem onus istud, qui est in Ierusalem, & super omnem domum Israel, quæ est in medio eorum. * Dic: Ego portentum vestrum: quomodo feci, sic fiet illis. in transmigrationem, & in captiuitatem ibunt. * Et dux, qui est in medio eorum, in humeris portabitur, in caligine egredietur: parietem perfodient vt educāt eum: facies eius operietur vt non videat oculo terram. * Et ex-

tendam rete meum super eum, & capietur in sagena mea: & adducam eum in Babylonem in terram Chaldæorum: & ipsam non videbit, ibiq. morietur. * Et omnes, qui circa eum sunt, præsidium eius, & agmina eius dispergam in omnem ventum: & gladium enaginabo post eos. * Et scient quia ego Dominus, quando disperfero illos in Gentibus, & disseminauero eos in terris. * Et relinquam ex eis viros paucos a gladio, & fame, & pestilentia: vt enarrent omnia scelera eorum in Gentibus, ad quas ingredientur: & scient quia ego Dominus. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, panem tuum in conturbatione comede: sed & aquam tuam in festinatione, & mœrore bibe. * Et dices ad populum terræ: Hæc dicit Dominus Deus ad eos, qui habitant in Ierusalem in terra Israel: Panem suum in solitudine comedent, & aquā suam in desolatione bibent: vt desoletur terra a multitudine sua, propter iniquitatem omnium, qui habitant in ea. * Et ciuitates, quæ nunc habitantur, desolatz erunt, terraq. deserta: & scietis quia ego Dominus. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, quod est prouerbiū istud vobis in terra Israel? dicentium: In longum differentur dies, & peribit omnis visio. * Ideo dic ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Quiescere faciam prouerbiū istud, neque vulgo dicetur vltra in Israel: & loquere ad eos quod appropinquauerint dies, & sermo omnis visionis. * Non enim erit vltra omnis visio cassa, neque diuinationo ambigua in medio filiorum Israel. * Quia ego Dominus loquar: & quodcumque locutus fuero verbum, fiet, & non prolongabitur amplius: sed in diebus vestris domus exasperans loquar verbum, & faciam illud, dicit Dominus Deus. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, ecce domus Israel dicentium: Visio, quam hic videt, in dies multos: & in tempora longa ille prophetat. * Propterea dic ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Nō prolongabitur vltra omnis sermo meus: verbum,

bum, quod locutus fuero, complebitur, dicit Dominus Deus.

C A P. XIII.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, vaticinare ad prophetas Israel, qui prophetat: & dices prophetantibus de corde suo: Audite verbum Domini: * Hæc dicit Dominus Deus: Vae prophetis insipientibus, qui sequuntur spiritum suum, & nihil vident. * Quasi vulpes in desertis, prophetæ tui Israel erant. * Non ascendistis ex aduerso, neque opposuistis murum pro domo Israel, ut staretis in prælio in die Domini. * Vident vana, & diuinant mendacium, dicentes: Ait Dominus: cum Dominus non miserit eos: & persequerentur confirmare sermonem. * Numquid non visionem cassam vidistis, & diuinationem mendacem locuti estis? & dicitis, ait Dominus: cum ego non sim locutus. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quia locuti estis vana, & vidistis mendacium: ideo ecce ego ad vos, dicit Dominus Deus: * Et erit manus mea super prophetas, qui vident vana, & diuinant mendacium: in consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel non scribentur, nec in terram Israel ingredientur: & scietis quia ego Dominus Deus. * Eo quod deceperint populum meum, dicentes: Pax, & non est pax: & ipse ædificabat parietem, illi autem linebant eum luto absque paleis. * Dic ad eos, qui liniunt absque temperatura, quod casurus sit: erit enim imber inundans, & dabo lapides prægrandes desuper irruentes, & ventum procellæ dissipantem. * Siquidem ecce cecidit paries: numquid non dicetur vobis: Vbi est litura, quam liniistis? * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Et erumpere faciam spiritum tempestatû in indignatione mea, & imber inundans in furore meo erit: & lapides grandes in ira in consumptionem. * Et destrua parietem, quem liniistis absque temperamento: & adæquabo eum terræ, & reuelabitur fundamentum eius: & cadet, & consumetur in medio eius: & scie-

tis quia ego sum Dominus. * Et complebo indignationem meam in pariete, & in his, qui liniunt eum absque temperamento; dicamq. vobis: Non est paries, & non sunt qui liniunt eum. * Prophetæ Israel, qui prophetant ad Ierusalem, & vident ei visionem pacis: & non est pax, ait Dominus Deus. * Et tu fili hominis, pone faciem tuam contra filias populi tui, quæ prophetant de corde suo: & vaticinare super eas, & dic: Hæc dicit Dominus Deus: Vae quæ confuunt puluillos sub omni cubito manus: & faciunt cervicalia sub capite vniuersæ ætatis ad capiendas animas: & cum caperent animas populi mei, viuificabant animas eorum. * Et violabant me ad populum meum propter pugillum hordei, & fragmen panis, ut interficerent animas, quæ non moriuntur, & viuificarent animas, quæ non viuunt, mentientes populo meo credenti mendacijs. * Propter hoc hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad puluillos vestros, quibus vos capitis animas volantes: & dirumpam eos de brachijs vestris: & dimittam animas, quas vos capitis, animas ad volandum. * Et dirumpam cervicalia vestra, & liberabo populum meum de manu vestra, neque erunt ultra in manibus vestris ad prædandum: & scietis quia ego Dominus. * Pro eo quod morere fecistis cor iusti mendaciter, quem ego non contristavi: & confortastis manus impij, ut non reuerteretur a via sua mala, & viveret: * propterea vana non videbitis, & diuinationes non diuinabitis amplius, & eruum populum meum de manu vestra: & scietis quia ego Dominus.

C A P. XIII.

ET venerunt ad me viri seniorum Israel, & sederunt coram me. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, viri isti posuerunt immunditias suas in cordibus suis, & scandalum iniquitatis suæ statuerunt contra faciem suam: numquid interrogatus respondebo eis? * Propter hoc loquere eis, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus

minus Deus: Homo homo de domo Israel, qui posuerit immunditias suas in corde suo, & scandalum iniquitatis suæ statuerit contra faciem suam, & venerit ad prophetam interrogās per eum me: ego Dominus respondebo ei in multitudine immunditiarū suarum: vt capiat domus Israel in corde suo, quo recesserunt a me in cunctis idolis suis. * Propterea dic ad domum Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Conuertimini, & recedite ab idolis vestris, & ab vniuersis contaminationibus vestris auertite facies vestras. * Quia homo homo de domo Israel, & de profelytis quicumque advena fuerit in Israel, si alienatus fuerit a me, & posuerit idola sua in corde suo, & scandalum iniquitatis suæ statuerit contra faciem suam, & venerit ad prophetam vt interroget per eum me: ego Dominus respondebo ei per me. * Et ponam faciem meam super hominem illum, & faciam eum in exemplum, & in prouerbium, & disperdam eum de medio populi mei: & scietis quia ego Dominus. * Et propheta cum errauerit, & locutus fuerit verbum: ego Dominus decepi prophetam illum: & extendam manum meam super illum, & delebo eum de medio populi mei Israel. * Et portabunt iniquitatem suam: iuxta iniquitatem interrogantis, sic iniquitas prophetæ erit: vt non erret vltra domus Israel a me, neque polluat in vniuersis præuaricationibus suis: sed sint mihi in populum, & ego sim eis in Deum, ait Dominus exercituum. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, terra cum peccauerit mihi, vt præuaricetur præuaricans, extendam manum meam super eam, & conteram virgam panis eius: & immittam in eam famem, & interficiam de ea hominem, & iumentum. * Et si fuerint tres viri isti in medio eius, Noe, Daniel, & Iob: ipsi iustitia sua liberabunt animas suas, ait Dominus exercituum. * Quod si & bestias pessimas induxero super terram vt vastem eam; & fuerit inuia, eo quod non sit pertransiens propter bestias: * Tres viri isti si fuerint in ea, viuo ego, dicit Dominus Deus,

quia nec filios, nec filias liberabunt: sed ipsi soli liberabuntur, terra autem desolabitur. * Vel si gladium induxero super terram illam, & dixero gladio: Transi per terram: & interfecero de ea hominem, & iumentum: & tres viri isti fuerint in medio eius: viuo ego, dicit Dominus Deus, non liberabunt filios, neque filias: sed ipsi soli liberabuntur. * Si autem & pestilentiam immiserero super terram illam, & effudero indignationem meam super eam in sanguine, vt auferam ex ea hominem, & iumentum: * Et Noe, & Daniel, & Iob fuerint in medio eius: viuo ego, dicit Dominus Deus, quia filium, & filiam non liberabunt: sed ipsi iustitia sua liberabunt animas suas. * Quoniam hæc dicit Dominus Deus: Quod & si quattuor iudicia mea pessima, gladium, & famem, ac bestias malas, & pestilentiam immiserero in Ierusalem vt interficiam de ea hominem, & pecus: tamen relinquetur in ea saluatio educantium filios, & filias: ecce ipsi ingredientur ad vos, & videbitis viam eorum, & adinuationes eorum, & consolabimini super malo, quod induxi in Ierusalem in omnibus, quæ importauimus super eam. * Et consolabuntur vos, cum videritis viam eorum, & adinuationes eorum: & cognoscetis quod non frustra fecerim omnia, quæ feci in ea, ait Dominus Deus.

CAP. XV.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, quid fiet de ligno vitis ex omnibus lignis nemorum, quæ sunt inter ligna siluarum? * Numquid tolletur de ea lignum, vt fiat opus, aut fabricabitur de ea paxillus, vt dependeat in eo quodcunque vas? * Ecce igni datum est in escam: vtramque partem eius consumpsit ignis, & medietas eius redacta est in fauillam: numquid vtile erit ad opus? * Etiam cum esset integrum, non erat aptum ad opus: quāto magis cum illud ignis deuorauerit, & combusserit, nihil ex eo fiet operis? * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quomodo lignum vitis inter ligna siluarum, quod dedi igni

igni ad deuorandum, sic tradam habitato-
res Ierusalem. * Et ponam faciem meam
in eos: de igne egredientur, & ignis confu-
met eos: & scietis quia ego Dominus, cum
posuero faciē meam in eos, * & dederō ter-
ram inuiam, & desolatam: eo quod praua-
ricatores extiterint, dicit Dominus Deus.

C A P. X V I.

ET factus est sermo Domini ad me, di-
cens: * Fili hominis notas fac Ierusalem
abominationes suas: * & dices: Hæc dicit
Dominus Deus Ierusalem: Radix tua, & ge-
neratio tua de terra Chanaan: pater tuus
Amorrhæus, & mater tua Cethæa. * Et quā-
do nata es in die ortus tui non est præcisus
umbilicus tuus, & aqua non es lota in salu-
tem, nec sale salita, nec inuoluta pannis.
* Non pepercit super te oculus vt faceret
tibi vnum de his, misertus tui: sed proiecta
es super faciem terræ in abiectioe animæ
tuæ, in die qua nata es. * Transiens autem
per te, vidi te conculcari in sanguine tuo.
& dixi tibi cum esses in sanguine tuo: Viue.
dixi, inquam, tibi: In sanguine tuo viue.
* Multiplicatam quasi germen agri dedi te:
& multiplicata es, & grandis effecta, & in-
gressa es, & peruenisti ad mundum muhe-
brem: vbera tua intumuerunt, & pilus tuus
germinauit: & eras nuda, & confusione
plena. * Et transiui per te, & vidi te: & ec-
ce tempus tuum, tempus amantium: & ex-
pandi amictum meum super te, & operui
ignominiam tuam. Et iuraui tibi, & in-
gressus sum pactum tecum: ait Dominus
Deus: & facta es mihi. * Et laui te aqua, &
emundaui sanguinem tuum ex te: & vnxi
te oleo. * Et vestiui te discoloribus, & cal-
ceauī te ianthino: & cinxi te bysso, & in-
dui te subtilibus. * Et ornaui te ornamen-
to, & dedi armillas in manibus tuis, & tor-
quem circa collum tuum. * Et dedi inaurem
super os tuum, & circulos auribus tuis, &
coronam decoris in capite tuo. * Et orna-
ta es auro, & argento, & vestita es bysso, &
polymito, & multicoloribus: similam, &
mel, & oleum comedisti, & decora facta

es vehementer nimis: & profecisti in re-
gnum. * Et egressum est nomen tuum in
Gentes propter speciem tuam: quia perfe-
cta eras in decore meo, quem posueram
super te, dicit Dominus Deus. * Et habens
fiduciam in pulchritudine tua fornicata es
in nomine tuo: & exposuisti fornicationē
tuam omni transeunti vt eius fieres. * Et su-
mens de vestimentis tuis fecisti tibi excelsa
hinc inde confuta: & fornicata es super
eis, sicut non est factum, neque futurum
est. * Et tulisti vasa decoris tui de auro meo,
atque argento meo, quæ dedi tibi: & feci-
sti tibi imagines masculinas, & fornicata
es in eis. * Et sumpisti vestimenta tua mul-
ticoloria, & operuisti illas: & oleum meum,
& thymiana meum posuisti coram eis.
* Et panem meum, quem dedi tibi, simi-
lam, & oleum, & mel, quibus enutriui te,
posuisti in conspectu eorum in odorē su-
auitatis, & factum est, ait Dominus Deus.
* Et tulisti filios tuos, & filias tuas, quas ge-
nerasti mihi: & immolasti eis ad deuoran-
dum. Numquid parua est fornicatio tua?
* Immolasti filios meos, & dedisti, illos con-
secrans, eis. * Et post omnes abominatio-
nes tuas, & fornicationes, non es recorda-
ta dierum adolescentiæ tuæ, quando eras
nuda, & confusione plena, conculcata in
sanguine tuo. * Et accidit post omnem ma-
litiam tuam (væ, væ tibi, ait Dominus Deus)
* & ædificasti tibi lupanar, & fecisti tibi
prostibulum in cunctis plateis. * Ad omne
caput viæ ædificasti signum prostitutionis
tuæ: & abominabilem fecisti decorem
tuum: & diuisti pedes tuos omni tran-
seunti, & multiplicasti fornicationes tuas.
* Et fornicata es cum filiis Ægypti vicinis
tuis magnarum carnum: & multiplicasti
fornicationem tuam ad irritandum me.
* Ecce ego extendam manum meam super
te, & auferam iustificationem tuam: & da-
bo te in animas odientium te filiarum Pa-
læstinarum, quæ erubescunt in via tua sce-
lerata. * Et fornicata es in filiis Assyrio-
rum, eo quod necdum fueris expleta: &
postquam fornicata es, nec sic es satiata.

Et

* Et multiplicasti fornicationem tuam in
Terra Chanaan cum Chaldaeis : & nec sic
satiata es. * In quo mundabo cor tuum, ait
Dominus Deus ; cum facias omnia hæc
opera mulieris meretricis, & procacis ?
* Quia fabricasti lupanar tuum in capite
omnis viæ, & excelsum tuum fecisti in om-
ni platea : nec facta es quasi meretrix fasti-
dio augens pretium, * sed quasi mulier adul-
tera, quæ super virum suum inducit alienos.
* Omnibus meretricibus dantur mercedes :
tu autem dedisti mercedes cunctis amato-
ribus tuis, & dona donabas eis vt intrarent
ad te vndique ad fornicandum tecum. * Fa-
ctumq. est in te contra consuetudinem mu-
lierum in fornicationibus tuis, & post te nõ
erit fornicatio : in eo enim quòd dedisti
mercedes, & mercedes non accepisti, fa-
ctum est in te contrarium. * Propterea me-
retrix audi verbum Domini. * Hæc dicit Do-
minus Deus : Quia effusum est æs tuum, &
reuelata est ignominia tua in fornicatio-
nibus tuis super amatores tuos, & super
idola abominationum tuarum in sanguine
filiorum tuorum, quos dedisti eis : * Ecce
ego congregabo omnes amatores tuos,
quibus commissa es, & omnes, quos dile-
xisti cum vniuersis, quos oderas : & con-
gregabo eos super te vndique, & nudabo
ignominiam tuam coram eis, & videbunt
omnem turpitudinem tuam. * Et iudicabo
te iudicijs adulterarum, & effundentium
sanguinem : & dabo te in sanguinem fu-
roris & zeli. * Et dabo te in manus eorum,
& destruent lupanar tuum : & demolientur
prostibulum tuum : & denudabunt te ve-
stimentis tuis, & auferent vasa decoris tui :
& derelinquent te nudam, plenamq. igno-
minia : * & adducent super te multitudi-
nem, & lapidabunt te lapidibus, & truci-
dabunt te gladijs suis. * Et comburent do-
mos tuas igni, & facient in te iudicia in
oculis mulierum plurimarum : & defines
fornicari, & mercedes vltra non dabis. * Et
requiescet indignatio mea in te : & aufe-
retur zelus meus a te, & quiescam, nec ira-
scar amplius. * Eo quòd non fueris recor-

data dierum adolescentiæ tuæ, & prouo-
casti me in omnibus his : quapropter &
ego vias tuas in capite tuo dedi, ait Domi-
nus Deus, & non feci iuxta scelera tua in
omnibus abominationibus tuis. * Ecce om-
nis, qui dicit vulgo prouerbum, in te assu-
met illud, dicens : Sicut mater, ita & filia
eius. * Filia matris tuæ es tu, quæ proiecit
virum suum, & filios suos : & soror soro-
rum tuarum es tu, quæ proiecerunt viros
suos, & filios suos : mater vestra Cethæa, &
pater vester Amorrhæus. * Et soror tua ma-
ior, Samaria, ipsa & filia eius, quæ habitant
ad sinistram tuam : soror autem tua minor
te, quæ habitat a dextris tuis, Sodoma, & fi-
lia eius. * Sed nec in vijs earum ambula-
sti, neque secundum scelera earum fecisti
pauillum minus : pene sceleratiora fecisti
illis in omnibus vijs tuis. * Viuo ego, dicit
Dominus Deus, quia non fecit Sodoma so-
ror tua ipsa, & filia eius, sicut fecisti tu, &
filia tuæ. * Ecce hæc fuit iniquitas Sodo-
mæ sororis tuæ, superbia, saturitas panis &
abundantia, & otium ipsius, & filiarum
eius : & manum egeno, & pauperi non
porrigebant. * Et eleuatae sunt, & fecerunt
abominationes coram me : & abstuli eas
sicut vidisti. * Et Samaria dimidium pecca-
torum tuorum non peccauit : sed vicisti eas
sceleribus tuis, & iustificasti sorores tuas in
omnibus abominationibus tuis, quas ope-
rata es. * Ergo & tu porta confusionem tuā,
quæ vicisti sorores tuas peccatis tuis, scele-
ratius agens ab eis : iustificatae sunt enim a
te : ergo & tu confundere, & porta igno-
miniam tuam, quæ iustificasti sorores tuas.
* Et conuertam restituens eas conuersione
Sodomorum cum filiabus suis, & conuer-
sione Samariæ, & filiarum eius : & conuer-
tam reuersionem tuam in medio earum,
vt portes ignominiam tuam, & confun-
daris in omnibus, quæ fecisti consolans
eas. * Et soror tua Sodoma, & filia eius
reuertentur ad antiquitatem suam : & Sa-
maria, & filia eius reuertentur ad antiqui-
tatem suam : & tu, & filia tuæ reuertemini
ad antiquitatem vestram. * Non fuit autem

Sodoma soror tua audita in ore tuo, in die
superbiæ tuæ, *antequam reuelaretur ma-
litiæ tuæ: sicut hoc tempore in opprobrium
filiarum Syriæ, & cunctarum in circuitu
tuo filiarum Palæstinarum, quæ ambiunt
te per gyrum. *scelus tuum, & ignominiam
tuam tu portasti, ait Dominus Deus. *Quia
hæc dicit Dominus Deus: Et faciam tibi
sicut despexisti iuramentum, vt irritum fa-
ceres pactum: * & recordabor ego pacti
mei tecum in diebus adolescentiæ tuæ: &
suscitabo tibi pactum sempiternum: * Et
recordaberis viarum tuarum, & confun-
deris: cum receperis sorores tuas te maio-
res cum minoribus tuis: & dabo eas tibi
in filias, sed non ex pacto tuo. * Et susci-
tabo ego pactum meum tecum: & scies quia
ego Dominus, *vt recorderis, & confunda-
ris, & non sit tibi vltra aperire os præ con-
fusione tua, cum placatus tibi fuero in om-
nibus, quæ fecisti, ait Dominus Deus.

C A P. . . X V I I .

ET factum est verbum Domini ad me,
dicēs: *Fili hominis propone ænigma,
& narra parabolam ad domum Israel, * &
dices: Hæc dicit Dominus Deus: Aquila
grandis magnarum alarum, longo mem-
brorum ductu, plena plumis, & varietate,
venit ad Libanum, & tulit medullam ce-
dri. * Summitatem frondium eius auulsit:
& transportauit eam in Terram Chanaan,
in vrbe negotiatorum posuit illam. * Et tu-
lit de semine terræ, & posuit illud in ter-
ra pro semine, vt firmaret radicem super
aquas multas: in superficie posuit illud.
* Cumq. germinasset, creuit in vineam la-
torem humili statura, respicientibus ramis
eius ad eam: & radices eius sub illa erant.
facta est ergo vinea, & fructificauit in pal-
mites, & emisit propagines. * Et facta est
aquila altera grandis magnis alis, multisq.
plumis: & ecce vinea ista quasi mittens ra-
dices suas ad eam, palmites suos extendit
ad illam, vt irrigaret eam de areolis ger-
minis sui. * In terra bona super aquas mul-
tas plantata est: vt faciat frondes, & por-

tet fructum, vt sit in vineam grandem.

* Dic: Hæc dicit Dominus Deus: Ergone
prosperabitur? nonne radices eius euellet,
& fructus eius distringet, & siccabit om-
nes palmites germinis eius, & arescet: &
non in brachio grandi, neque in populo
multo, vt euelleret eam radicitus? * Ecce
plantata est: ergone prosperabitur? non-
ne cum tetigerit eam ventus vrens siccabi-
tur, & in areis germinis sui arescet? * Et fa-
ctum est verbum Domini ad me, dicens:
* Dic ad domum exasperantem: Nescitis
quid ista significant? Dic: Ecce venit rex
Babylonis in Ierusalem: & assumet regem,
& principes eius, & adducet eos ad semet-
ipsum in Babylonem. * Et tollet de semine
regni, ferietq. cum eo fœdus: & ab
eo accipiet iusiurandum. sed & fortes ten-
ræ tollet, * vt sit regnum humile, & non
eleuetur, sed custodiat pactum eius, & ser-
uet illud. * Qui recedens ab eo misit nun-
cios ad Ægyptum vt daret sibi equos, &
populum multum. Numquid prosperabi-
tur, vel consequetur salutem qui fecit hæc?
& qui dissoluit pactum, numquid effu-
giet? * Vivo ego, dicit Dominus Deus:
quoniam in loco regis, qui constituit eum
regem, cuius fecit irritum iuramentum;
& soluit pactum, quod habebat cum eo,
in medio Babylonis morietur. * Et non
in exercitu grandi, neque in populo mul-
to faciet contra eum Pharao prælium:
in iactu aggeris, & in extructione vallo-
rum vt interficiat animas multas. * Spre-
uerat enim iuramentum vt solueret fœ-
dus, & ecce dedit manum suam: & cum
omnia hæc fecerit, non effugiet. * Pro-
pterea hæc dicit Dominus Deus: Vivo ego,
quoniam iuramentum, quod spreuit, &
fœdus, quod præuaricatus est, ponam
in caput eius. * Et expandam super eum
rete meum, & comprehendetur in sage-
na mea: & adducam eum in Babylonem,
& iudicabo eum ibi in præuaricatione,
qua despexit me. * Et omnes profugi
eius cum vniuerso agmine suo, gladio ca-
dent: residui autem in omnem ventum
disper-

dispergentur: & scietis quia ego Dominus locutus sum. * Hæc dicit Dominus Deus: 11
Et sumam ego de medulla cedri sublimis, & ponam: de vertice ramorum eius tene-
rum distringam, & plantabo super mon-
tem excelsum & eminentem. * In monte 12
sublimi Israel plantabo illud, & erumpet
in germen, & faciet fructum, & erit in ce-
dum magnam: & habitabunt sub ea om-
nes volucres, & vniuersum volatile sub
vmbra frondium eius nidificabit. * Et sciēt 13
omnia ligna regionis, quia ego Dominus
humiliaui lignum sublime, & exaltaui li-
gnum humile: & siccaui lignum viride, &
frondere feci lignum aridum. Ego Domi-
nus locutus sum, & feci.

CAP. XVIII.

ET factus est sermo Domini ad me, di-
cens: * Quid est quod inter vos parabo-
lam vertitis in prouerbiū istud in tetra-
Israel, dicentes: Patres comederunt vnam
acerbam, & dentes filiorum obstupescunt?
* Viuo ego, dicit Dominus Deus, si erit vltra 1
vobis parabola hæc in prouerbiū in Is-
rael. * Ecce omnes animæ, meæ sunt: vt 2
anima patris, ita & anima filij meæ est: ani-
ma, quæ peccauerit, ipsa morietur. * Et vir 3
si fuerit iustus, & fecerit iudiciū, & iusti-
tiam, * in montibus non comederit, & oculo- 4
sus suos non leuauerit ad idola domus Is-
rael: & uxorem proximi sui non violauerit,
& ad mulierem menstruātam non acce-
sserit: * & hominem non contristauerit: pi- 5
gnus debitori reddiderit, per vim nihil ra-
puerit: panem suum esurienti dederit, &
nudum operuerit vestimento: * ad vsuram 6
non commodauerit, & amplius non acce-
perit: ab iniquitate auerterit manū suā,
& iudiciū verū fecerit inter virum & vi- 7
rum: * in præceptis meis ambulauerit, & iu-
dicia mea custodierit vt faciat veritatem: 8
hic iustus est, vita viuet, ait Dominus Deus.
* Quod si genuerit filium latronem effun- 9
dentem sanguinem, & fecerit vnum de istis:
* & hæc quidem omnia non facientem, sed 10
in montibus comedentem, & uxorem pro-

11 ximi sui polluentem: * egenum, & paupe-
rem contristantem, rapientem rapinas, pi-
gnus non reddentem, & ad idola leuantem
12 oculos suos, abominationem facientem: * ad
vsuram dantem, & amplius accipientem: 13
numquid viuet? non viuet. cum vniuersa
hæc detestanda fecerit, morte morietur, san-
guis eius in ipso erit. * Quod si genuerit fi-
lium, qui videns omnia peccata patris sui,
quæ fecit, timuerit, & non fecerit simile:
14 eis: * super montes non comederit, & oculo-
sus suos non leuauerit ad idola domus Is-
rael, & uxorem proximi sui non violauerit:
15 * & virum non contristauerit, pignus non
retinuerit, & rapinam non rapuerit, panem
suum esurienti dederit, & nudum operue-
16 rit vestimento: * a pauperis iniuria auerte-
rit manum suā, vsuram & superabundan-
tiam non acceperit, iudicia mea fecerit, in
præceptis meis ambulauerit: hic non mo-
rietur in iniquitate patris sui, sed vita vi-
17 uet. * Pater eius quia calumniatus est, & vim
fecit fratri, & malum operatus est in medio
populi sui, ecce mortuus est in iniquitate
18 sua. * Et dicitis: Quare non portauit filius
iniquitatem patris? * Videlicet, quia filius
iudiciū, & iustitiam operatus est, omnia
præcepta mea custodiuit, & fecit illa, viuet
19 vita. * Anima, quæ peccauerit, ipsa morie-
tur: filius non portabit iniquitatem patris,
& pater non portabit iniquitatem filij:
iustitia iusti super eum erit, & impietas
20 impij erit super eum. * Si autem impius
egerit penitentiam ab omnibus peccatis
suis, quæ operatus est, & custodierit
omnia præcepta mea, & fecerit iudiciū,
& iustitiam: vita viuet, & non morietur.
21 * Omnium iniquitatum eius, quas opera-
tus est, non recordabor: in iustitia sua,
22 quam operatus est, viuet. * Numquid vo-
luntatis meæ est mors impij, dicit Domi-
nus Deus, & non vt conuertatur a vijs
23 suis, & viuat? * Si autem auerterit se iu-
stus a iustitia sua, & fecerit iniquitatem se-
cundum omnes abominationes, quas ope-
rari solet impius, numquid viuet? omnes
iustitiæ eius, quas fecerat, non recorda-
buntur

buntur : in prauaricatione, qua prauaricatus est, & in peccato suo, quod peccauit, in ipsis morietur. * Et dixistis : Non est æqua via Domini. Audite ergo domus Israel : Numquid via mea non est æqua, & non magis viæ vestræ prauæ sunt? * Cum enim auerterit se iustus a iustitia sua, & fecerit iniquitatem, morietur in eis : in iniustitia, quam operatus est, morietur. * Et cum auerterit se impius ab impietate sua, quam operatus est, & fecerit iudicium, & iustitiam : ipse animam suam viuificabit. * Considerans enim, & auertens se ab omnibus iniquitatibus suis, quas operatus est, vita viuet, & non morietur. * Et dicunt filij Israel : Non est æqua via Domini. Numquid viæ meæ non sunt æquæ, domus Israel, & non magis viæ vestræ prauæ? Idcirco vnumquemque iuxta vias suas iudicabo domus Israel, ait Dominus Deus. Conuertimini, & agite penitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris : & non erit vobis in ruinā iniquitas. * Projicite a vobis omnes prauaricationes vestras, in quibus prauaricati estis, & facite vobis cor nouum, & spiritum nouum : & quare moriemini domus Israel? * Quia nolo mortem morientis, dicit Dominus Deus, reuertimini, & viuite.

C A P. XIX.

ET tu assume planctum super principes Israel, * & dices : Quare mater tua leuena inter leones cubauit, in medio leunculorum enutriuit catulos suos? * Et eduxit vnum de leunculis suis, & leo factus est : & didicit capere prædam, hominemque comedere. * Et audierunt de eo Gentes, & non absque vulneribus suis ceperunt eum : & adduxerunt eum in catenis in Terram Ægypti. * Quæ cum vidisset quoniam infirmata est, & periit expectatio eius : tulit vnum de leunculis suis, leonem constituit eum, * Qui incedebat inter leones, & factus est leo : & didicit prædam capere, & homines deuorare. * Didicit viduas facere, & ciuitates eorum in desertum adducere : & desolata est terra, & plenitudo eius a voce rugitus illius.

8 * Et conuenerunt aduersus eum Gentes vndique de prouincijs, & expanderunt super eum rete suum, in vulneribus earum captus est. * Et miserunt eum in caueam, in catenis adduxerunt eum ad regem Babylonis : miseruntque eum in carcerem, ne audiretur vox eius ultra super montes Israel. * Mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquam plantata est : fructus eius, & frondes eius creuerunt ex aquis multis. * Et factæ sunt ei virgæ solidæ in sceptrâ dominantium, & exaltata est statura eius inter frondes : & vidit altitudinem suam in multitudine palmitum suorum. * Et euulsa est in ira, in terramque proiecta, & ventus vrens siccauit fructum eius : marcuerunt, & arefactæ sunt virgæ roboris eius : ignis comedit eam. * Et nunc transplantata est in desertum, in terra inuia, & sitiēti. * Et egressus est ignis de virga ramorum eius, qui fructum eius comedit : & non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominantium. Planctus est, & erit in planctum.

C A P. XX.

ET factum est in anno septimo, in quinto, in decima mensis : venerunt viri de senioribus Israel vt interrogarent Dominum, & sederunt coram me. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens : * Fili hominis loquere senioresibus Israel, & dices ad eos : Hæc dicit Dominus Deus : Numquid ad interrogandum me vos venistis? * Vix ego quia non respondebo vobis, ait Dominus Deus. * Si iudicas eos, si iudicas fili hominis, abominationes patrum eorum ostende eis. * Et dices ad eos : Hæc dicit Dominus Deus : in die, qua elegi Israel, & leuaui manum meam pro stirpe domus Iacob, & apparui eis in Terra Ægypti, & leuaui manum meam pro eis, dicens : Ego Dominus Deus vester : * in die illa leuaui manum meam pro eis, vt eduцерem eos de Terra Ægypti, in Terram, quæ prouideram eis, fluentem lacte, & melle : quæ est egregia inter omnes terras. * Et dixi ad eos : Vnusquisque offensiones oculorum suorum abijciat, & in idolis Ægypti nolite pollui :

pollui : ego Dominus Deus vester. * Et irri-
tauerunt me, nolueruntq. me audire: vnus-
quisque abominationes oculorum suorum
nō proiecit, nec idola Ægypti reliquerunt:
& dixi vt effunderem indignationem meā
super eos, & implerem iram meam in eis,
in medio Terræ Ægypti. * Et feci propter
nomen meū, vt non violaretur coram Gen-
tibus, in quarum medio erant, & inter quas
apparui eis vt educerem eos de Terra Ægy-
pti. * Eieci ergo eos de Terra Ægypti, & edu-
xi eos in desertum. * Et dedi eis præcepta
mea, & iudicia mea ostendi eis, quæ faciens
homo, viuet in eis. * Insuper & sabbata mea
dedi eis, vt essent signum inter me & eos:
& scirent quia ego Dominus sanctificans
eos. * Et irritauerunt me domus Israel in
deserto, in præceptis meis non ambulaue-
runt, & iudicia mea proiecerunt, quæ faciēs
homo viuet in eis: & sabbata mea violaue-
runt vehementer: dixi ergo vt effunderem
furorem meum super eos in deserto, & cō-
sumerem eos. * Et feci propter nomen meū,
ne violaretur coram Gentibus, de quibus
eieci eos in conspectu earum. * Ego igitur
leuaui manum meam super eos in deserto,
ne inducerē eos in Terram, quam dedi eis
fluentem lacte, & melle, præcipuam terrarū
omnium: * Quia iudicia mea proiecerunt, &
in præceptis meis non ambulauerunt, &
sabbata mea violauerunt: post idola enim
cor eorum gradiebatur. * Et pepercit oculus
meus super eos vt non interficerem eos:
nec consumpsi eos in deserto. * Dixi autem
ad filios eorum in solitudine: In præceptis
patrum vestrorum nolite incedere, nec iu-
dicia eorum custodiat, nec in idolis eorū
polluamini: * Ego Dominus Deus vester:
in præceptis meis ambulate, iudicia mea cu-
stodite, & facite ea: * Et sabbata mea san-
ctificate vt sint signum inter me & vos, &
sciatis quia ego sum Dominus Deus vester.
* Et exacerbauerunt me filij, in præceptis
meis non ambulauerunt: & iudicia mea nō
custodierunt, vt facerēt ea: quæ cum fece-
rit homo, viuet in eis: & sabbata mea vio-
lauerunt: & comminatus sum vt effunde-

rem furorem meum super eos, & implerem
iram meam in eis in deserto. * Auerti au-
tem manum meam, & feci propter nomen
meum, vt non violaretur coram Gentibus,
de quibus eieci eos in oculis earum. * Itē-
rum leuaui manū meam in eos in solitu-
dine, vt dispergerem illos in nationes, &
ventilarem in terras: eo quod iudicia mea
non fecissent, & præcepta mea reprobas-
sent, & sabbata mea violassent, & post ido-
la patrum suorum fuissent oculi eorum. .
* Ergo & ego dedi eis præcepta non bo-
na, & iudicia, in quibus non viuent: * Et
pollui eos in muneribus suis cum offerret
omne, quod aperit vuluam, propter delicta
sua: & scient quia ego Dominus. * Quam-
obrem loquere ad domum Israel, fili homi-
nis: & dices ad eos: Hæc dicit Dominus
Deus: Adhuc & in hoc blasphemauerunt
me patres vestri, cum spreuissent me con-
temnentes: * & induxissem eos in Terram,
super quam leuaui manum meam vt darem
eis: viderunt omnem collem excelsum, &
omne lignū nemorosum, & immolauerunt
ibi victimas suas: & dederunt ibi irritatio-
nem oblationis suæ, & posuerunt ibi odorē
suauitatis suæ, & libauerunt libationes suas.
* Et dixi ad eos: Quid est excelsum, ad quod
vos ingredimini? & vocatum est nomen
eius Excelsum vsque ad hanc diem. * Pro-
pterea dic ad domum Israel: Hæc dicit Do-
minus Deus: Certe in via patrum vestrorū
vos polluimini, & post offendicula eorum
vos fornicamini: * & in oblatione donorū
vestrorum, cum traducitis filios vestros per
ignem, vos polluimini in omnibus idolis
vestris vsque hodie: & ego respondebo vo-
bis domus Israel? Viuo ego, dicit Domi-
nus Deus, quia non respondebo vobis. .
* Neque cogitatio mentis vestræ fiet, di-
centium: Erimus sicut Gentes, & sicut co-
gnationes terræ vt colamus ligna, & lapi-
des. * Viuo ego, dicit Dominus Deus, quo-
niam in manu forti, & in brachio extento,
& in furore effuso regnabo super vos. * Et
educam vos de populis: & congregabo
vos de terris, in quibus dispersi estis, in ma-

nu valida, & in brachio extento, & in furo-
 re effuso regnabo super vos. * Et adducam
 vos in desertum populorum, & iudicabor
 vobiscum ibi facie ad faciem. * Sicut iudi-
 cio cōtendi aduersum patres vestros in de-
 serto Terræ Ægypti, sic iudicabo vos, dicit
 Dominus Deus. * Et subijciam vos scepro
 meo, & inducam vos in vinculis fœderis.
 * Et eligam de vobis transgressores, & im-
 pios, & de terra incolatus eorum educam
 eos, & in terram Israel non ingredientur:
 & scietis quia ego Dominus. * Et vos domus
 Israel, Hæc dicit Dominus Deus: Singuli
 post idola vestra ambulate, & seruite eis.
 Quod si & in hoc non audieritis me, & no-
 men meum sanctū pollueritis vltra in mu-
 neribus vestris, & in idolis vestris: * in monte
 sancto meo, in monte excelso Israel, ait Do-
 minus Deus, ibi seruiet mihi omnis domus
 Israel; omnes, inquam, in terra, in qua pla-
 cebunt mihi, & ibi querā primitias vestras,
 & initium decimarum vestrarum in omni-
 bus sanctificationibus vestris. * In odorem
 suauitatis suscipiam vos, cum eduxero vos
 de populis, & congregauero vos de terris,
 in quas dispersi estis, & sanctificabor in vo-
 bis in oculis nationum. * Et scietis quia ego
 Dominus, cum induxero vos ad terram Is-
 rael, in Terrā, pro qua leuavi manum meā,
 vt darem eam patribus vestris. * Et recor-
 dabimini ibi viarum vestrarum, & omnium
 scelerum vestrorum, quibus polluti estis in
 eis: & displicebitis vobis in conspectu ve-
 stro in omnibus malitijs vestris, quas feci-
 stis. * Et scietis quia ego Dominus, cum be-
 nefecero vobis propter nomen meum, &
 non secundum vias vestras malas, neque
 secundum scelera vestra pessima domus
 Israel, ait Dominus Deus. * Et factus est
 sermo Domini ad me, dicens: * Fili homi-
 nis, pone faciem tuam contra viam Austri,
 & stilla ad Aphricum, & propheta ad sal-
 tum agri meridiani. * Et dices saltui meri-
 diano: Audi verbum Domini: hæc dicit
 Dominus Deus: Ecce ego succendam in
 te ignem, & comburam in te omne lignum
 viride, & omne lignum aridum: non extin-

guetur flamma succensionis: & combure-
 tur in ea omnis facies ab Austro vsque ad
 Aquilonem. * Et videbit vniuersa caro quia
 ego Dominus succendi eam, nec extingue-
 tur. * Et dixi: A a a, Domine Deus: ipsi di-
 cunt de me: Numquid non per parabolas
 loquitur iste?

C A P. X X I.

ET factus est sermo Domini ad me, di-
 cens: * Fili hominis pone faciem tuam
 ad Ierusalem, & stilla ad sanctuaria, & pro-
 pheta contra humum Israel: * Et dices terræ
 Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce
 ego ad te, & eijciam gladium meum de va-
 gina sua, & occidam in te iustum, & impiū.
 * Pro eo autem quod occidi in te iustum, &
 impium, idcirco egredietur gladius meus
 de vagina sua ad omnem carnem ab Au-
 stro vsque ad Aquilonem: * Vt sciat omnis
 caro quia ego Dominus eduxi gladium
 meum de vagina sua irreuocabilem. * Et
 tu fili hominis ingemisce in contritione
 lumborum, & in amaritudinibus ingemisce
 coram eis. * Cumq. dixerint ad te: Quare
 tu gemis? dices: Pro auditu: quia venit, &
 tabescet omne cor, & dissoluentur vniuer-
 sæ manus, & infirmabitur omnis spiritus, &
 per cuncta genua fluent aquæ: ecce venit,
 & fiet, ait Dominus Deus. * Et factus est ser-
 mo Domini ad me, dicens: * Fili hominis
 propheta, & dices: Hæc dicit Dominus
 Deus: Loquere: Gladius, gladius exacutus
 est, & limatus. * Vt cædat victimas, exacut-
 us est: vt splendeat, limatus est: qui mo-
 ues sceptrum filij mei, succidisti omne li-
 gnum. * Et dedi eum ad leuigandum vt
 teneatur manu: iste exacutus est gladius,
 & iste limatus est vt sit in manu interficien-
 tis. * Clama, & vlula fili hominis, quia hic
 factus est in populo meo, hic in cunctis du-
 cibz Israel, qui fugerant: gladio traditi
 sunt cū populo meo, idcirco plaude super
 fœmur, quia probatus est: & hoc, cum sce-
 ptrum subuerterit, & non erit, dicit Domi-
 nus Deus. * Tu ergo fili hominis prophe-
 ta, & percutite manu ad manum, & dupli-

cetur gladius, ac triplicetur gladius interfe-
ctorum: hic est gladius occisionis magnæ,
qui obtupescere eos facit, & corde tabe-
scere, & multiplicat ruinas. In omnibus
portis eorum dedi conturbationem gladij
acuti, & limati ad fulgendum, amicti ad cæ-
dem. * Exacuere, vade ad dexteram, siue ad
sinistram, quocumque faciei tuæ est appe-
titus. * Quin & ego plaudam manu ad ma-
num, & implebo indignationem meâ ego
Dominus locutus sum. * Et factus est sermo
Domini ad me dicens: * Et tu fili hominis
pone tibi duas vias, vt veniat gladius regis
Babylonis: de terra vna egrediatur ambæ:
& manu capiet coniecturam, in capite via
ciuitatis conijciat. * Viam pones vt veniat
gladius ad Rabbath filiorum Ammon, &
& ad Iudam in Ierusalem munitissimam.
* Sterit enim rex Babylonis in biuio, in ca-
pite duarum viarum, diuinationem qua-
rens, commiscens sagittas: interrogauit ido-
la, exta consuluit. * Ad dexteram eius facta
est diuinitio super Ierusalem vt ponat arie-
tes, vt aperiat os in cæde, vt eleuet vocem
in ululatu, vt ponat arietes contra portas,
vt comportet aggerem, vt ædificet munitio-
nes. * Eritq. quasi consulens frustra oracu-
lum in oculis eorum, & sabbatorum otium
imitans: ipse autem recordabitur iniquita-
tis ad capiendum. * Idcirco hæc dicit Do-
minus Deus: Pro eo quod recordati estis
iniquitatis vestræ, & reuelastis præuarica-
tiones vestras, & apparuerunt peccata ve-
stra in omnibus cogitationibus vestris: pro
eo, inquam, quod recordati estis, manu ca-
piemini. Tu autem profane, impie dux Is-
rael, cuius venit dies in tempore iniquita-
tis præfinita. * Hæc dicit Dominus Deus:
Aufer cidatim, tolle coronam: nonne hæc
est, quæ humilem subleuauit, & sublimem
humiliauit. * Iniquitatem, iniquitatem, ini-
quitatem ponam eam: & hoc non factum
est donec veniret cuius est iudicium, & tra-
dam ei. * Et tu fili hominis propheta, &
dic: Hæc dicit Dominus Deus ad filios Am-
mon, & ad opprobriū eorum, & dices: Mu-
cro, mucro euagina te ad occidendum, li-

19 ma te vt interficias, & fulgeas, * cum tibi vi-
derentur vana, & diuinarentur mendacia:
vt dareris super colla vulneratorum impio-
rum, quorum venit dies in tempore iniqui-
tatis præfinita. * Reuertere ad vaginā tuam
in loco, in quo creatus es, in terra natiuita-
tis tuæ iudicabo te, * & effundam super te
indignationem meam: in igne furoris mei
sufflabo in te, daboq. te in manus hominum
insipientium, & fabricantium interitum.
* Igni eris cibus, sanguis tuus erit in medio
terræ, obliuioni tradéris: quia ego Domi-
nus locutus sum.

C A P . . . X X I I .

1 **E**T factum est verbum Domini ad me,
2 dicens: * Et tu fili hominis nonne iudi-
cas, nonne iudicas ciuitatem sanguinum?
3 * & ostendes ei omnes abominationes suas,
& dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ciui-
tas effundens sanguinem in medio sui vt
veniat tempus eius: & quæ fecit idola con-
tra semetipsam vt pollueretur. * In sangui-
ne tuo, qui a te effusus est, deliquisti: & in
idolis tuis, quæ fecisti, polluta es: & appro-
pinquare fecisti dies tuos, & adduxisti tem-
pus annorum tuorum: propterea dedi te
opprobrium Gentibus, & irrisiōem vni-
uersis terris. * Quæ iuxta sunt, & quæ pro-
cul a te, triumphabunt de te: sordida, nobi-
lis, grandis interitu. * Ecce principes Israel
singuli in brachio suo fuerunt in te ad ef-
fundendum sanguinem. * Patrem, & matrem
contumelijs affecerunt in te, aduenam ca-
lumniati sunt in medio tui, pupillum & vi-
duam contristauerunt apud te: * Sanctuaria
mea spreuisti, & sabbata mea polluisti. * Vi-
ri detractores fuerunt in te ad effundendum
sanguinem, & super montes comederunt
in te, scelus operati sunt in medio tui. * Ve-
secundiora patris discooperuerunt in te, im-
munditiam menstruata humiliauerunt in
te. * Et vnusquisque in uxorem proximi sui
operatus est abominationem, & focer nu-
rum suam polluit nefarie, frater sororem,
suam filiam patris sui oppressit in te. * Mu-
nera acceperunt apud te ad effundendum
sanguinem

sanguinem: vsuram, & superabundantiam accepisti, & auare proximos tuos calumniabaris: meiq. oblita es, ait Dominus Deus. * Ecce complosi manus meas super auaritiā tuam, quam fecisti, & super sanguinem, qui effusus est in medio tui. * Numquid sustinebit cor tuum, aut praualebunt manus tuæ in diebus, quos ego faciam tibi? ego Dominus locutus sum, & faciam. * Et dispergam te in nationes, & vētilabo te in terras, & deficere faciam immunditiam tuam a te. * Et possidebo te in conspectu Gentium: & scies quia ego Dominus. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, versa est mihi domus Israel in scoriam: omnes isti æs, & stannum, & ferrum, & plumbum in medio fornacis: scoria argenti facti sunt. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Eo quod versi estis omnes in scoriam, propterea ecce ego congregabo vos in medio Ierusalem, * congregatione argenti, & aris, & stanni, & ferri, & plumbi in medio fornacis: vt succendam in ea ignem ad conflandum. sic congregabo in furore meo, & in ira mea, & requiescam: & conflabo vos. * Et congregabo vos, & succendam vos in igne furoris mei, & conflabimini in medio eius. * Vt conflatur argentum in medio fornacis, sic eritis in medio eius: & scietis quia ego Dominus, cum effuderim indignationem meam super vos. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, dicei: Tu es terra immunda, & nō compluta in die furoris. * Coniuratio prophetarum in medio eius, sicut leo rugiens, rapiensq. prædam, animas deuorauerunt, opes & pretium acceperunt, viduas eius multiplicauerūt in medio illius. * Sacerdotes eius contempserunt legem meam, & polluerunt sanctuaria mea: inter sanctum & profanum non habuerunt distantiam: & inter pollutum & mundum non intellexerunt: & a sabbatis meis auerterunt oculos suos, & coinquinabar in medio eorum. * Principes eius in medio illius, quasi lupi rapientes prædam ad effundendum sanguinem, & ad perdendas animas,

& auare ad sectanda lucra. * Prophetæ autem eius lineabant eos absque tēperamento, videntes vana, & diuinantes eis mendacium, dicentes: Hæc dicit Dominus Deus, cum Dominus nō sit locutus. * Populi terræ calumniabantur calumniam, & rapiabant violenter: egenum, & pauperem affligebant, & aduenam opprimebāt calumnia absque iudicio. * Et quæsiui de eis virum, qui interponeret sepem, & staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam: & non inueni. * Et effudi super eos indignationem meam, in igne iræ meæ consumpsi eos: viam eorum in caput eorum reddidi, ait Dominus Deus.

C A P. XXII L

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, duæ mulieres filia matris vnus fuerunt, & fornicatae sunt in Aegypto, in adolescētia sua fornicatae sunt: ibi subacta sunt vbera earum, & fractae sunt mammae pubertatis earum. * Nomina autem earum Oolla maior, & Ooliba soror eius minor: & habui eas, & pepererūt filios, & filias. Porro earum nomina Samaria Oolla, & Ierusalem Ooliba. * Fornicata est igitur super me Oolla, & insaniuit in amatores suos, in Assyrios propinquantēs, vestitos hyacintho, principes, & magistratus, iuuenes cupidinis, vniuersos equites, ascensores equorum. * Et dedit fornicationes suas super eos electos, filios Assyriorū vniuersos: & in omnibus, in quos insaniuit, in immunditijs eorum polluta est. * Insuper & fornicationes suas, quas habuerat in Aegypto, non reliquit: nam & illi dormierunt cum ea in adolescentia eius, & illi confregerunt vbera pubertatis eius, & effuderunt fornicationem suam super eam. * Propterea tradidi eam in manus amatorum suorum, in manus filiorum Assur, super quorum insaniuit libidine. * Ipsi discooperuerunt ignominiam eius, filios, & filias eius tulerunt, & ipsam occiderunt gladio: & factae sunt famosae mulieres, & iudicia perpe- trauerunt in ea. Quod cum vidisset soror eius

eius Ooliba, plusquā illa infaniuit libidine:
 & fornicationem suā super fornicationem
 sororis suæ * ad filios Assyriorū præbuit im- 11
 pudenter, ducibus, & magistratibus ad se-
 venientibus indutis veste varia, equitibus 12
 qui vectabantur equis, & adoleſcētibus for-
 ma cunctis egregia. * Et vidi quod polluta 13
 esset via vna ambarum. * Et auxit fornicati- 14
 ones suas: cumq. vidisset viros depictos in
 pariete, imagines Chaldæorū expressas co-
 loribus, & accinctos balteis renes, & tiaras 15
 tinctas in capitibus eorum, formam ducum
 omnium, similitudinem filiorum Babylo-
 nis, terræq. Chaldæorum, in qua orti sunt,
 * infaniuit super eos concupiscentia oculo- 16
 rum suorum, & misit nuncios ad eos in Chal-
 dæam. * Cumq. venissent ad eam filij Baby- 17
 lonis ad cubile mammaram, polluerunt
 eam stupris suis, & polluta est ab eis, & fa-
 turata est anima eius ab illis. * Denudauit 18
 quoque fornicationes suas, & discooperuit
 ignominiam suam: & recessit anima mea
 ab ea, sicut recesserat anima mea a sorore
 eius. * Multiplicauit enim fornicationes 19
 suas, recordans dies adolescentiæ suæ, qui-
 bus fornicata est in Terra Ægypti. * Et in- 20
 faniuit libidine super concubitum eorum,
 quorum carnes sunt vt carnes asinorum: &
 sicut fluxus equorum fluxus eorum. * Et visi- 21
 tasti scelus adoleſcētiae tuæ, quādo subacta
 sunt in Ægypto vbera tua, & confractæ
 sunt mammæ pubertatis tuæ. * Propterea 22
 Ooliba, hæc dicit Dominus Deus: Ecce e-
 go suscitabo omnes amatores tuos contra
 te, de quibus satiata est anima tua: & con- 23
 gregabo eos aduersum te in circuitu, * Fi-
 lios Babylonis, & vniuersos Chaldæos, no-
 biles, tyrannosq. & principes, omnes filios
 Assyriorum, iuuenes forma egregia, duces,
 & magistratus vniuersos, principes princi- 24
 pum, & nominatos ascensores equorum: &
 veniēt super te instructi curru, & rota, mul-
 tudo populorum: lorica, & clypeo, & ga-
 lea armabuntur cōtra te vndique: & dabo
 coram eis iudicium, & iudicabunt te iudi- 25
 cijs suis. * Et ponam zelum meum in te,
 quē exercent tecū in furore: nasum tuum,

& aures tuas præcidet: & quæ remanserint,
 gladio concident: ipsi filios tuos, & filias
 tuas capient, & nouissimum tuum deuora- 26
 bitur igni. * Et denudabunt te vestimentis
 tuis, & tollent vasa gloriæ tuæ. * Et requie- 27
 scere faciā scelus tuum de te, & fornicatio-
 nem tuam de Terra Ægypti: nec leuabis
 oculos tuos ad eos, & Ægypti non recor- 28
 daberis amplius. * Quia hæc dicit Dominus
 Deus: Ecce ego tradam te in manus eorū,
 quos odisti, in manus, de quibus satiata est
 anima tua. * Et agent tecum in odio, & 29
 tollent omnes labores tuos, & dimittent te
 nudam, & ignominia plenā, & reuelabitur
 ignominia fornicationū tuarū, scelus tuum,
 & fornicationes tuæ. * Fecerunt hæc tibi 30
 quia fornicata es post Gētes, inter quas pol-
 luta es in idolis earū. * In via sororis tuæ ani-
 bulasti, & dabo calicem eius in manu tua. 31
 * Hæc dicit Dominus Deus: Calicem sor-
 ris tuæ bibes profundum, & latum: eris in-
 derisum, & in subſannationem, quæ est ca- 32
 pacissima. * Ebrietate, & dolore repleberis:
 calice mœroris, & tristitiæ, calice sororis tuæ
 Samariæ. * Et bibes illum, & epotabis vsque 34
 ad fæces, & fragmenta eius deuorabis, &
 vbera tua lacerabis: quia ego locutus sum,
 ait Dominus Deus. * Propterea hæc dicit 35
 Dominus Deus: Quia oblita es mei, & pro-
 iecisti me post corpus tuum, tu quoque por- 36
 ta scelus tuum, & fornicationes tuas. * Et ait
 Dominus ad me, dicēs: Fili hominis num-
 quid iudicas Oollam, & Oolibam, & annun- 37
 cias eis scelera earum? * Quia adulteratæ
 sunt, & sanguis in manibus earum, & cum
 idolis suis fornicatæ sunt: insuper & filios
 suos, quos genuerunt mihi, obtulerunt eis
 ad deuorandum. * Sed & hoc fecerunt mi- 38
 hi: Polluerunt sanctuarium meum in die
 illa, & sabbata mea profanauerunt. * Cumq. 39
 immolarent filios suos idolis suis, & ingre-
 derentur sanctuarium meum in die illa vt
 polluerent illud: etiam hæc fecerunt in- 40
 medio domus meæ. * Miserunt ad viros ve-
 nientes de longe, ad quos nuncium mise-
 rant: itaque ecce venerunt: quibus te la-
 uisti, & circumlinisti stibio oculos tuos, &
 ornata

ornata es mundo muliebri. * Sedisti in lecto
pulcherrimo, & mensa ornata est ante te :
thymiama meum, & vnguentum meum po-
fuit super eam. * Et vox multitudinis exul-
tantis erat in ea : & in viris, qui de multi-
tudine hominum adducebantur, & venie-
bant de deserto, posuerunt armillas in ma-
nibus eorum, & coronas speciosas in capi-
tibus eorum. * Et dixi ei, quæ attrita est in
adulterijs : Nunc fornicabitur in fornicatio-
ne sua etiam hæc. * Et ingressi sunt ad eam
quasi ad mulierem meretricem : sic ingre-
diebantur ad Oollam, & Oolibam mulieres
nefarias. * Viri ergo iusti sunt : hi iudicabunt
eas iudicio adulterarum, & iudicio effunden-
tium sanguinem : quia adulteræ sunt, & san-
guis in manibus earum. * Hæc enim dicit
Dominus Deus : Adduc ad eas multitudi-
nem, & trade eas in tumultum, & in ra-
pinam : * Et lapidentur lapidibus populo-
rum, & confodiantur gladijs eorum : fi-
lios, & filias earum interficient, & domos
earum igne succendent. * Et auferam sce-
lus de terra, & discent omnes mulieres ne
faciant secundum scelus earum. * Et da-
bunt scelus vestrum super vos, & peccata
idolorum vestrorum portabitis : & scietis
quia ego Dominus Deus.

C A P. X X I I I.

ET factum est verbum Domini ad me in
anno nono, in mense decimo, decima
die mensis, dicens : * Fili hominis scribe tibi
nomen diei huius, in qua confirmatus est
rex Babylonis aduersum Ierusalem hodie.
* Et dices per prouerbiū ad domum irri-
tatricę parabolam, & loqueris ad eos : Hæc
dicit Dominus Deus : Pone ollam : pone, in-
quam, & mitte in eam aquam. * Congere
frusta eius in eam, omnem partem bonam,
femur & armum, electa & ossibus plena.
* Pinguissimum pecus assume, compone
quoque strues ossum sub ea : efferbuit co-
ctio eius, & discocta sunt ossa illius in medio
eius. * Propterea hæc dicit Dominus Deus :
Væ ciuitati sanguinum, ollæ, cuius rubigo
in ea est, & rubigo eius non exiuit de ea :

per partes & per partes suas eijce eam, non
cecidit super eam fors. * Sanguis enim eius
in medio eius est, super limpidissimam pe-
tram effudit illum : non effudit illum super
terram ut possit operiri puluere. * Ut super-
inducerem indignationem meam, & vindi-
cta vlciscerer : dedi sanguinem eius super
petram limpidissimam ne operiretur. * Pro-
pterea hæc dicit Dominus Deus : Væ ciui-
tati sanguinum, cuius ego grandem faciam
pyram. * Congere ossa, quæ igne succen-
dam : confumentur carnes, & coquetur vni-
uersa compositio, & ossa tabescent. * Pone
quoque eam super prunas vacuam, ut inca-
lescat, & liquefiat æs eius : & conflatur in
medio eius inquinamentum eius, & confu-
matur rubigo eius : multo labore sudatum
est, & non exiuit de ea nimia rubigo eius,
neque per ignem. * Immunditia tua exe-
crabilis : quia mundare te volui, & non es
mundata a sordibus tuis : sed nec munda-
beris prius, donec quiescere faciā indigna-
tionem meam in te. * Ego Dominus locu-
tus sum : Veniet, & faciā : non transeam, nec
parcam, nec placabor : iuxta vias tuas, & iux-
ta adinventiones tuas iudicabo te, dicit
Dominus. * Et factum est verbum Domini
ad me, dicens : * Fili hominis, ecce ego tollo
a te desiderabile oculorum tuorum in pla-
ga : & non planges, neque plorabis, neque
fluent lacrymæ tuæ. * Ingemisce tacēs, mor-
tuum luctum non facies : corona tua cir-
cumligata sit tibi, & calceamenta tua erunt
in pedibus tuis, nec amictu ora velabis, nec
cibos lugentium comedes. * Locutus sum
ergo ad populum manē, & mortua est
uxor mea vespere : feci quæ manē sicut præ-
ceperat mihi. * Et dixit ad me populus : Qua-
re non indicas nobis quid ista significant,
quæ tu facis ? * Et dixi ad eos : Sermo Do-
mini factus est ad me, dicens : * Loquere do-
mui Israel : Hæc dicit Dominus Deus : Ecce
ego polluam sanctuarium meum, super-
biam imperij vestri, & desiderabile oculo-
rum vestrorum, & super quo pauet anima
vestra : filij vestri, & filię vestræ, quas re-
liquistis, gladio cadent. * Et facietis sicut
feci :

fecit: Ora amictu non velabitis, & cibos lu-
gentium non comedetis. * Coronas habe-
bitis in capitis vestris, & calceamenta in
pedibus: non plangetis neque flebitis, sed
tabescetis in iniquitatibus vestris, & unus-
quisque gemet ad fratrem suum. * Eritq.
Ezechiel vobis in portentum: iuxta omnia,
quæ fecit, facietis cum venerit istud: & scie-
tis quia ego Dominus Deus. * Et tu fili ho-
minis ecce in die, qua tollam ab eis forti-
tudinem eorum, & gaudium dignitatis, &
desiderium oculorum eorum, super quo re-
quiescunt animæ eorum, filios, & filias eo-
rum: * In die illa cum venerit fugiens ad
te, vt annunciet tibi: * In die, inquam, illa
aperietur os tuum cum eo, qui fugit: & lo-
queris, & non silebis ultra: erisq. eis in por-
tentum, & scietis quia ego Dominus.

C A P. XXV.

ET factus est sermo Domini ad me, di-
cens: * Fili hominis pone faciem tuam
cōtra filios Ammon, & prophetabis de eis.
* Et dices filiis Ammon: Audite verbum Do-
mini Dei: Hæc dicit Dominus Deus: Pro
eo quod dixisti: Euge, euge super sanctua-
rium meum, quia pollutum est: & super
terram Israel, quoniam desolata est: & super
domum Iuda, quoniam ducti sunt in capti-
uitatem: * Idcirco ego tradam te filiis orien-
talibus in hereditatem, & collocabunt cau-
las suas in te, & ponent in te tentoria sua:
ipsi comedēt fruges tuas: & ipsi bibent lac-
tum. * Daboq. Rabbath in habitaculum
camelorum, & filios Ammon in cubile pe-
corum: & scietis quia ego Dominus. * Quia
hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod plau-
sisti manu, & percussisti pede; & gaudia es
ex toto affectu super terram Israel: * idcirco
ecce ego extendam manū meā super te, &
tradam te in direptionem Gentium, & inter-
ficiam te de populis, & perdam de terris, &
conterā: & scies quia ego Dominus. * Hæc
dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixerūt
Moab, & Seir: Ecce sicut omnes Gentes;
domus Iuda: * idcirco ecce ego aperiam hu-
merū Moab de ciuitatibus, de ciuitatibus,

inquā, eius, & de finibus eius inelytas terræ
Bethiesimoth, & Beelmeon, & Cariathaim,
* filijs Orientis cum filiis Ammon, & dabo
eam in hereditatem: vt non sit vltra memo-
ria filiorum Ammon in Gentibus. * Et in
Moab faciā iudicia: & scient quia ego Do-
minus. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo
quod fecit Idumæa vltionem vt se vindica-
ret de filiis Iuda, peccauitq. delinquens, &
vindictā expetiuit de eis; * idcirco hæc dicit
Dominus Deus: Extendam manum meam
super Idumæam, & auferam de ea hominē,
& iumentum, & faciam eam desertam ab
Austro: & qui sunt in Dedan, gladio cadēt.
* Et dabo vltionem meam super Idumæam
per manum populi mei Israel: & facient in
Edom iuxta iram meam, & furorem meū:
& scient vindictam meam, dicit Dominus
Deus. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo
quod fecerunt Palæstini vindictam, & vlti-
se sunt toto animo, interficientes, & implē-
tes inimicitias veteres: * propterea hæc dicit
Dominus Deus: Ecce ego extendam manū
meam super Palæstinos, & interficiam in-
terfectores, & perdam reliquias maritimæ
regionis: * faciāq. in eis vltiones magnas ar-
guens in furore: & sciēt quia ego Dominus,
cum dederō vindictam meam super eos.

C A P. XXVI.

ET factum est in vndecimo anno, pri-
ma mensis, factus est sermo Domini ad
me, dicens: * Fili hominis, pro eo quod dixit
Tyrus de Ierusalem: Euge confractæ sunt
portæ populorum, conuersa est ad me: im-
plebor, deserta est. * Propterea hæc dicit
Dominus Deus: Ecce ego super te Tyre, &
ascendere faciam ad te gentes multas, sicut
ascendit mare fluctuans. * Et dissipabunt
muros Tyri, & destruent turres eius: & ra-
dam puluerem eius de ea, & dabo eam in
limpidissimam petram. * Siccatio fagenarum
erit in medio maris, quia ego locutus
sum, ait Dominus Deus: & erit in direptionem
Gentibus. * Filiz quoque eius, quæ sunt
in agro, gladio interficientur: & scient quia
ego Dominus. * Quia hæc dicit Dominus
Deus:

Deus: Ecce ego adducam ad Tyrum Nabuchodonosor regem Babylonis ab Aquilone regem regum, cum equis, & curribus, & equitibus, & cœtu, populoq. magno. * Filias tuas, quæ sunt in agro, gladio interficiet: & circumdabit te munitionibus, & comportabit aggerem in gyro: & eleuabit contra te clypeum. * Et vineas, & arietes temperabit in muros tuos, & turres tuas destruet in armatura sua. * Inundatione equorum eius operiet te puluis eorum: a sonitu equitum, & rotarum, & curruum movebuntur muri tui, cum ingressus fuerit portas tuas quasi per introitum urbis dissipatæ. * Ungulis equorum suorum conculcabit omnes plateas tuas: populum tuum gladio cædet, & statuas tuas nobiles in terram corruent. * Vastabunt opes tuas, diripient negotiationes tuas: & destruent muros tuos, & domos tuas præclaras subuertent: & lapides tuos, & ligna tua, & puluerem tuum in medio aquarum ponent. * Et quiescere faciam multitudinem canticorum tuorum, & sonitus cithararum tuarum non audietur amplius. * Et dabo te in limpidiſſimam petram, siccatio fagenarum eris, nec ædificaberis ultra: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. * Hæc dicit Dominus Deus Tyro: Numquid non a sonitu ruinæ tuæ, & gemitu interfectorum tuorum cum occisi fuerint, in medio tui commouebuntur insulæ? * Et descendunt de sedibus suis omnes principes maris: & auferent exuias suas, & vestimenta sua varia abijcient, & induentur stupore: in terra sedebunt, & attoniti super repentino casu tuo admirabuntur. * Et assumptes super te lamentum, dicent tibi: Quomodo peristi, quæ habitas in mari, urbs incluta, quæ fuisti fortis in mari cum habitatoribus tuis, quos formidabant vniuersi? * Nunc stupebunt naues in die pauoris tui: & turbabuntur insulæ in mari, eo quod nullus egrediatur ex te. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Cum dederò te urbem desolatam sicut ciuitates, quæ non habitantur: & adduxero super te abyssum, & operuerint te aquæ multæ: * Et detraxero te cū

his, qui descendunt in lacum ad populum sempiternum, & collocauero te in terra nouissima sicut solitudines veteres cum his, qui deducuntur in lacum, ut non habiteris: porro cum dederò gloriam in terra viuentium, * in nihilum redigam te, & non eris, & requisita non inuenieris ultra in sempiternum, dicit Dominus Deus.

C A P. X X V I I.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: * Tu ergo fili hominis assume super Tyrum lamentum: * Et dices Tyro, quæ habitat in introitu maris, negotiationi populorum ad insulas multas: Hæc dicit Dominus Deus: O Tyre, tu dixisti: Perfeci decoris ego sum, & in corde maris sita. Finitimi tui, qui te ædificauerunt, impleuerunt decorem tuum: * abietibus de Sannir extruxerunt te cum omnibus tabulatis maris: cedrum de Libano tulerunt ut facerent tibi malum. * Quercus de Basan dolauerunt in remos tuos: & transtra tua fecerunt tibi ex ebore Indico, & prætoriola de insulis Italiæ. * Byssus varia de Ægypto texta est tibi in velum ut poneretur in malo: hyacinthus, & purpura de insulis Elifa facta sunt operimentum tuum. * Habitatores Sidonis, & Aradij fuerunt remiges tui: sapientes tui, Tyre, facti sunt gubernatores tui. * Senes Giblij, & prudentes eius habuerunt nautas ad ministerium variæ suppellectilis tuæ: omnes naues maris, & nautæ earum fuerunt in populo negotiationis tuæ. * Persæ, & Lydij, & Libyes erant in exercitu tuo viri bellatores tui: clypeum, & galeam suspenderunt in te pro ornatu tuo. * Filij Aradij cum exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu: sed & Pigmæi, qui erant in turribus tuis, pharetras suas suspenderunt in muris tuis per gyrum: ipsi compleuerunt pulchritudinem tuam. * Chartaginenses negotiatores tui, a multitudine cunctarum diuitiarum, argento, ferro, stanno, plumboque repleuerunt nudinas tuas. * Græcia, Thubal, & Mosoch, ipsi infitores tui: mancipia, & vasa ærea aduexerunt populo tuo.

*De domo Thogorma, equos, & equites, & mulos adduxerunt ad forum tuum. *Filij Dedan negotiatores tui: insulæ multæ negotiatio manus tuæ: dētes eburneos, & hebeninos commutauerūt in pretio tuo. *Sy- rus negotiator tuus propter multitudinem operum tuorum, gemmam, & purpuram, & scutulata, & byssum, & sericū, & chodchod proposuerunt in mercatu tuo. *Iuda & terra Israel ipsi institores tui in frumento primo, balsamum, & mel, & oleum, & resinam proposuerunt in nundinis tuis. *Damascenus negotiator tuus in multitudine operum tuorum, in multitudine diuersarum opum, in vino pingui, in lanis coloris optimi. *Dan, & Græcia, & Mosel in nundinis tuis proposuerunt ferrum fabrefactum: stacte, & calamus in negotiatione tua. *Dedan institores tui in tapetibus ad sedendum. *Arabia, & vniuersi principes Cedar, ipsi negotiatores manus tuæ: cum agnis, & arietibus, & hœdis venerūt ad te negotiatores tui. *Venditores Saba, & Reema, ipsi negotiatores tui: cum vniuersis primis aromatibus, & lapide pretioso, & auro, quod proposuerunt in mercatu tuo. *Haran, & Chene, & Eden negotiatores tui: Saba, Assur, & Chelmad venditores tui. *ipsi negotiatores tui multifariam inuolucris hyacinthi, & polymitorum, gazarumq. pretiosarum, quæ obuolutæ, & altricæ erant funibus: cedros quoque habebant in negotiationibus tuis. *Naues maris, principes tui in negotiatione tua: & repleta es, & glorificata nimis in corde maris. *In aquis multis adduxerunt te remiges tui: ventus auster contriuit te in corde maris. *Diuitiæ tuæ, & thesauri tui, & multiplex instrumentum tuum, nauæ tuæ & gubernatores tui, qui tenebant supellectilem tuam, & populo tuo præerant: viri quoque bellatores tui, qui erant in te cum vniuersa multitudine tua, quæ est in medio tui: cadent in corde maris in die ruinæ tuæ. *A sonitu clamoris gubernatorum tuorum conturbabuntur classes: *Et descendēt de nauibus suis omnes, qui tenebant remum: nauæ, & vniuersi guber-

natores maris in terra stabunt: * & eiulabunt super te voce magna, & clamabunt amare: & superiacient puluerē capitibus suis, & cinere conspergentur. * Et radent super te caluitium, & accingentur cilicijs: & plorabunt te in amaritudine animæ: ploratu amarissimo. * Et assument super te carmen lugubre, & plangent te: Quæ est vt Tyrus, quæ obmutuit in medio maris? Quæ in exitu negotiationum tuarum de mari implesti populos multos: in multitudine diuitiarum tuarum, & populorum tuorum ditasti reges terræ. * Nunc contrita es a mari, in profundis aquarum opes tuæ, & omnis multitudo tua, quæ erat in medio tui, ceciderunt. * Vniuersi habitatores insularum obstupuerunt super te: & reges earum omnes tempestate perculsi mutauerunt vultus. * Negotiatores populorum sibilauerunt super te: ad nihilum deducta es, & non eris vsque in perpetuum.

C A P. XXVIII.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, dic principi Tyri: Hæc dicit Dominus Deus: Eo quod eleuatum est cor tuum, & dixisti: Deus ego sum, & in cathedra Dei sedi in corde maris: cum sis homo, & non Deus, & dedisti cor tuum, quasi cor Dei. * Ecce sapientior es tu Daniele: omne secretum non est absconditum a te. * In sapientia & prudentia tua fecisti tibi fortitudinem: & acquisisti aurum, & argentum in thesauris tuis. * In multitudine sapientiæ tuæ, & in negotiatione tua multiplicasti tibi fortitudinem: & eleuatum est cor tuum in robore tuo. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Eo quod eleuatum est cor tuum quasi cor Dei: * idcirco ecce ego adducā super te alienos robustissimos Gentium: & nudabunt gladios suos super pulchritudinem sapientiæ tuæ, & polluent decorem tuum. * Interficient, & detrahent te: & morieris in interitu occisorum in corde maris. * Numquid dicens loqueris: Deus ego sum, coram interficientibus te:

cum sis homo, & non Deus, in manu occi-
 dentium te? * Morte incircumcisorum mo-
 rieris in manu alienorum: quia ego locutus
 sum, ait Dominus Deus. * Et factus est ser-
 mo Domini ad me, dicens: Fili hominis leua
 planctum super regem Tyri: * & dices ei: 11
 Hæc dicit Dominus Deus: Tu signaculum
 similitudinis, plenus sapientia, & perfectus
 decore, in delicijs paradisi Dei fuisti: om- 13
 nis lapis pretiosus operimentum tuum: sar-
 dius, topatius, & iaspis, chrysolithus, & onyx,
 & berillus, sapphirus, & carbunculus, & sma-
 ragdus: aurum opus decoris tui: & forami-
 na tua in die, qua cõditus es, præparata sunt.
 * Tu cherub extentus, & protegens, & posui 14
 te in monte sancto Dei, in medio lapidum
 ignitorum ambulasti. * Perfectus in vijs tuis 15
 a die conditionis tuæ, donec inuenta est ini-
 quitas in te. * In multitudine negotiatio- 16
 nis tuæ repleta sunt interiora tua iniquita-
 te, & peccasti: & eieci te de monte Dei, &
 perdidi te o cherub protegens, de medio la-
 pidum ignitorum. * Et eleuatũ est cor tuum 17
 in decore tuo: perdidisti sapientiam tuam
 in decore tuo, in terram projecisti te; ante fa-
 ciem regum dedi te vt cernerent te. * In mul-
 titudine iniquitatum tuarum, & iniquitate 18
 negotiationis tuæ polluisti sanctificatio-
 nem tuam: producam ergo ignem de me-
 dio tui, qui comedat te, & dabo te in ci-
 nerem super terram in conspectu omnium
 videntium te. * Omnes, qui viderint te in 19
 Gentibus, obstupescunt super te: nihili fa-
 ctus es, & non eris in perpetuum. * Et fa- 20
 ctus est sermo Domini ad me, dicens. * Fili
 hominis pone faciem tuam contra Sido-
 nem: & prophetabis de ea, * & dices: 21
 Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te
 Sidon, & glorificabor in medio tui: & scient
 quia ego Dominus, cum fecero in ea iudi-
 cia, & sanctificatus fuero in ea. * Et immit- 23
 tam ei pestilentiam, & sanguinem in plateis
 eius: & corruent interfecti in medio eius
 gladio per circuitum: & scient quia ego Do-
 minus. * Et non erit ultra domui Israel of- 24
 fendiculum amaritudinis, & spina dolo-
 rem inferens vndique per circuitum eo-

rum, qui aduersantur eis: & scient quia
 ego Dominus Deus. * Hæc dicit Domi-
 nus Deus: Quando congregauero domum
 Israel de populis, in quibus disperſi sunt,
 sanctificabor in eis coram Gentibus: &
 habitabunt in terra sua, quam dedi seruo
 meo Iacob. * Et habitabunt in ea securi:
 & ædificabunt domos, & plantabũt vineas,
 & habitabunt confidenter, cum fecero iu-
 dicia in omnibus, qui aduersantur eis per
 circuitum: & scient quia ego Dominus
 Deus eorum.

C A P. X X I X.

IN anno decimo, decimo mense, vnde-
 cima die mensis, factum est verbum Do-
 mini ad me, dicens: * Fili hominis pone fa-
 ciem tuam contra Pharaonem regẽ Aegy-
 pti, & prophetabis de eo, & de Aegypto
 vniuersa: * Loquere, & dices: Hæc dicit Do-
 minus Deus: Ecce ego ad te Pharaon rex A-
 gypti, draco magne, qui cubas in medio flu-
 minum tuorum, & dices: Meus est fluuius,
 & ego feci memetipsum. * Et ponam fre-
 num in maxillis tuis: & agglutinabo pisces
 fluminum tuorũ squamis tuis: & extraham
 te de medio fluminum tuorum, & vniuersi
 pisces tui squamis tuis adhærebũt. * Et pro-
 iiciam te in desertum, & omnes pisces flu-
 minis tui: super faciem terræ cades, nõ col-
 ligeris, neque congregaberis: bestijs terræ,
 & volatilibus cæli dedi te ad deuorandum.
 * Et scient omnes habitatores Aegypti quia
 ego Dominus: pro eo quod fuisti baculus
 arundineus domui Israel. * Quando appre-
 henderunt te manu, & confractus es, & la-
 cerasti omnẽ humerum eorum: & innitenti-
 bus eis super te, cõminutus es, & dissoluisti
 omnes renes eorũ. * Propterea hæc dicit Do-
 minus Deus: Ecce ego adducã super te gla-
 dium: & interficiã de te hominem, & iumen-
 tum. * Et erit Terra Aegypti in desertum, &
 in solitudinem: & sciẽt quia ego Dominus:
 pro eo quod dixeris: Fluuius meus est, & ego
 feci eũ. * Idcirco ecce ego ad te, & ad flumi-
 na tua: daboq. Terrã Aegypti in solitudi-
 nes, gladio dissipatam, a turre Syenes, vsque
 ad

ad terminos Æthiopiæ. * Non pertransibit
eam pes hominis, neque pes iumenti gra-
dietur in ea: & non habitabitur quadragin-
ta annis. * Daboq. Terram Ægypti deser-
tam in medio terrarum desertarum, & ciui-
tates eius in medio vrbiū subuersarum,
& erunt desolatæ quadraginta annis: & di-
spergam Ægyptios in nationes, & ventila-
bo eos in terras. * Quia hæc dicit Dominus
Deus: Post finem quadraginta annorum
congregabo Ægyptum de populis, in qui-
bus dispersi fuerant. * Et reducam captiui-
tatem Ægypti, & collocabo eos in terra
Phathures, in terra natiuitatis suæ: & erunt
ibi in regnum humile: * inter cetera regna
erit humillima, & non eleuabitur vltra su-
per nationes, & imminuam eos ne imperet
Gentibus. * Neque erunt vltra domui Israel
in confidentia, docentes iniquitatem, vt fu-
giant, & sequantur eos: & scient quia ego
Dominus Deus. * Et factum est in vigesi-
mo & septimo anno, in primo, in vna mē-
sis: factum est verbum Domini ad me, di-
cens: * Fili hominis Nabuchodonosor rex
Babylonis seruire fecit exercitū suum ser-
uitute magna aduersus Tyram: omne ca-
put decaluarum, & omnis humerus depila-
tus est: & merces nō est reddita ei, neque
exercitui eius de Tyro pro seruitute, qua
seruiuit mihi aduersus eam. * Propterea hæc
dicit Dominus Deus: Ecce ego dabo Na-
buchodonosor regem Babylonis in Terra
Ægypti: & accipiet multitudinem eius, &
deprædabitur manubias eius, & diripiet spo-
lia eius: & erit merces exercitui illius, &
operi, quo seruiuit aduersus eam: dedi ei
Terram Ægypti, pro eo quod laborauerit
mihi, ait Dominus Deus. * In die illo pul-
lulabit cornu domui Israel, & tibi dabo a-
pertum os in medio eorum: & scient quia
ego Dominus.

C. A P. . . X X X.

ET factum est verbum Domini ad me,
dicens: * Fili hominis propheta, & dic:
Hæc dicit Dominus Deus: Vlulate, vā, vā
diei: * quia iuxta est dies, & appropinquat

dies Domini: dies nubis, tempus Gentium
erit. * Et veniet gladius in Ægyptum: & erit
pauor in Æthiopia, cum ceciderint vulne-
rati in Ægypto, & ablata fuerit multitudo
illius, & destructa fundamēta eius. * Æthio-
pia, & Libya, & Lydi, & omne reliquum vul-
gus, & Chub, & filij terræ fœderis, cum eis
gladio cadent. * Hæc dicit Dominus Deus:
Et corruent fulcientes Ægyptū, & destrue-
tur superbia imperij eius: a turre Syenes
gladio cadent in ea, ait Dominus Deus e-
xercituum: * & dissipabuntur in medio ter-
rarum desolatarum, & vrbes eius in medio
ciuitatum desertarum erunt. * Et scient
quia ego Dominus: cum dederō ignem
in Ægypto, & attriti fuerint omnes auxilia-
tores eius. * In die illa egredientur nuncij
a facie mea in trieribus ad conterendam
Æthiopiæ confidentiam; & erit pauor in
eis in die Ægypti, quia absque dubio ve-
niet. * Hæc dicit Dominus Deus: cessare
faciam multitudinem Ægypti in manu Na-
buchodonosor regis Babylonis. * Ipse &
populus eius cum eo fortissimi Gentium
adducentur ad disperdendam terram: &
euaginabunt gladios suos super Ægyptum:
& implebunt terram interfectis. * Et faciā
alueos fluminum aridos, & tradam terram
in manus pessimorum: & dissipabo ter-
ram, & plenitudinem eius manu alieno-
rum, ego Dominus locutus sum. * Hæc di-
cit Dominus Deus: Et disperdam simula-
chra, & cessare faciam idola de Memphis:
& dux de Terra Ægypti non erit amplius:
& dabo terrorem in Terra Ægypti. * Et
disperdam terram Phathures, & dabo
ignem in Taphnis, & faciam iudicia in
Alexandria. * Et effundam indignationem
meam super Pelusium robur Ægypti, &
interficiam multitudinem Alexandriæ, &
dabo ignem in Ægypto: quasi parturiens
dolebit Pelusium, & Alexandria erit dis-
sipata, & in Memphis angustia quotidia-
næ. * Iuuenes Heliopoleos, & Bubasti gla-
dio cadent, & ipsæ captivæ ducentur.
* Et in Taphnis nigrescet dies, cum contri-
uero ibi sceptrā Ægypti, & defecerit in ea

superbia potentiae eius: ipsam nubes operiet, filiae autem eius in captiuitatem ducentur. * Et iudicia faciam in Aegypto: & sciet quia ego Dominus. * Et factum est in vndecimo anno, in primo mense, in septima mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis brachium Pharaonis regis Aegypti confregi: & ecce non est obuolutum vt restitueretur ei sanitas, vt ligaretur pannis, & fasciaretur linteolis, vt recepto robore posset tenere gladium. * Propterea haec dicit Dominus Deus: Ecce ego ad Pharaonem regem Aegypti, & comminuam brachium eius forte, sed confractum: & deiiciam gladium de manu eius: * & dispergam Aegyptum in Gentibus, & ventilabo eos in terris. * Et confortabo brachia regis Babylonis, daboq. gladium meum in manu eius: & confringam brachia Pharaonis, & gement gemitibus interfecti coram facie eius. * Et confortabo brachia regis Babylonis, & brachia Pharaonis concident: & scient quia ego Dominus, cum dedero gladium meum in manu regis Babylonis, & extenderit eum super Terram Aegypti. * Et dispergam Aegyptum in nationes, & ventilabo eos in terras, & scient quia ego Dominus.

C A P . . . . . X X X I .

ET factum est in anno vndecimo, tertio mense, vna mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis dic Pharaoni regi Aegypti, & populo eius: Cui similis factus es in magnitudine tua? * Ecce Assur quasi cedrus in Libano, pulcher ramis, & frondibus nemorosus, excelsusq. altitudine, & inter condensas frondes eleuatum est cacumen eius. * Aquae nutrierunt illum, abyssus exaltauit illum: flumina eius manabant in circuitu radicum eius, & riuos suos emisit ad vniuersa ligna regionis. * Propterea eleuata est altitudo eius super omnia ligna regionis: & multiplicata sunt arbuta eius, & eleuati sunt rami eius pra aquis multis. * Cumq. extendisset vmbra suam, in ramis eius fecerunt nidos om-

nia volatilia caeli, & sub frondibus eius genuerunt omnes bestiae saltuum, & sub vmbaculo illius habitabat coetus Gentium plurimarum. * Eratq. pulcherrimus in magnitudine sua, & in dilatazione arbutorum suorum: erat enim radix illius iuxta aquas multas. * Cedri non fuerunt altiores illo in paradiso Dei, abietes non adaequauerunt summitatem eius, & platani non fuerunt aequae frondibus illius: omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, & pulchritudini eius. * Quoniam speciosum feci eum, & multis, condensisq. frondibus: & aemulata sunt eum omnia ligna voluptatis, quae erant in paradiso Dei. * Propterea haec dicit Dominus Deus: Pro eo quod sublimatus est in altitudine, & dedit summitatem suam virentem atque condensam, & eleuatum est cor eius in altitudine sua: * Tradidi eum in manu fortissimi Gentium, faciens faciet ei: iuxta impietatem eius eieci eum. * Et succident eum alieni, & crudelissimi nationum, & proicient eum super montes, & in cunctis conuallibus corruent rami eius, & confringentur arbuta eius in vniuersis rupibus terrae: & recedent de vmbaculo eius omnes populi terrae, & relinquent eum. * In ruina eius habitauerunt omnia volatilia caeli, & in ramis eius fuerunt vniuersae bestiae regionis. * Quam ob rem non eleuabuntur in altitudine sua omnia ligna aquarum, nec ponet sublimitatem suam inter nemorosa atque frondosa, nec stabunt in sublimitate sua omnia, quae irrigantur aquis: quia omnes traditi sunt in mortem ad terram vltimam in medio filiorum hominum ad eos, qui descendunt in lacum. * Haec dicit Dominus Deus: In die quando descendit ad inferos, induxi luctum, operui eum abyssu: & prohibui flumina eius, & coercui aquas multas: contristatus est super eum Libanus, & omnia ligna agri concussa sunt. * A sonitu ruinae eius commoui Gentes, cum deducerem eum ad infernum cum his, qui descendebant in lacum: & consolata sunt in terra infima omnia ligna voluptatis egregia, atque praeciosa in Libano,

Libano, vniuersa quæ irrigabantur aquis.

* Nam & ipsi cum eo descendent in infernum ad interfectos gladio: & brachium vniuscuiusque sedebit sub vmbraculo eius in medio nationum. * Cui assimilatus es in inclyte atque sublimis inter ligna voluptatis? Ecce deductus es cum lignis voluptatis ad terram vltimam: in medio incircumcisorum dormies, cum eis, qui interfecti sunt gladio, ipse est Pharaon, & omnis multitudo eius, dicit Dominus Deus.

C A P. XXXI.

ET factum est, duodecimo anno, in mense duodecimo, in vna mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis assume lamentum super Pharaonem regem Ægypti, & dices ad eum: Leoni Gentium assimilatus es, & draconi, qui est in mari: & ventilabas cornu in fluminibus tuis, & conturbabas aquas pedibus tuis, & conculcabas flumina earum. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Expandam super te rete meum in multitudine populorum multorum, & extraham te in sagena mea. * Et proijciam te in terram, super faciem agri abijciam te: & habitare faciam super te omnia volatilia cæli, & saturabo de te bestias vniuersæ terræ. * Et dabo carnes tuas super montes, & implebo colles tuos sanie tua. * Et irrigabo terram fœtore sanguinis tui super montes, & valles implebuntur ex te. * Et operiam, cum extinctus fueris, cælum, & nigrescere faciam stellas eius: solem nube tegam, & luna non dabit lumen suum. * Omnia luminaria cæli mœrere faciam super te: & dabo tenebras super terram tuam, dicit Dominus Deus, cum ceciderint vulnerati tui in medio terræ, ait Dominus Deus. * Et irritabo cor populorum multorum cum induxero contritionem tuam in Gêribus super terras, quas nescis: * Et stupescere faciam super te populos multos: & reges eorum horrore nimio formidabunt super te, cum volare cœperit gladius meus super facies eorum: & obstupescant repente singuli pro anima sua in die ruinæ tuæ.

11 * Quia hæc dicit Dominus Deus: Gladius regis Babylonis veniet tibi, in gladijs fortium deijciam multitudinem tuam: inexpugnabiles omnes Gentes hæ: & vastabunt superbiam Ægypti, & dissipabitur multitudo eius. * Et perdam omnia iumenta eius, quæ erant super aquas plurimas: & non conturbabit eas pes hominis ultra, neque vngula iumentorum turbabit eas. * Tunc purissimas reddam aquas eorum, & flumina eorum quasi oleum adducam, ait Dominus Deus: 15 * Cum dederò Terram Ægypti desolatam: deferetur autem terra a plenitudine sua, quando percussero omnes habitatores eius: & 16 scient quia ego Dominus. * Planctus est, & plangent eum: filia Gentium planget eum: super Ægyptum, & super multitudinem eius plangent eum, ait Dominus Deus. 17 * Et factum est in duodecimo anno, in quattodecima mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis cane lugubre super multitudinem Ægypti: & detrahe eam ipsam, & filias Gentium robustarum ad terram vltimam cum his, qui descendunt in lacum: * Quo pulchrior es? 19 descende, & dormi cum incircumcisis. * In medio interfectorum gladio cadet: gladius datus est, attraxerunt eam, & omnes populos eius. * Loquentur ei potentissimi robustorum de medio inferni, qui cum auxiliatoribus eius descenderunt, & dormierunt incircumcisi, interfecti gladio. * Ibi Assur, & omnis multitudo eius: in circuitu illius sepulchra eius: omnes interfecti, 23 & qui ceciderunt gladio. * Quorum data sunt sepulchra in nouissimis lacis: & facta est multitudo eius per gyrum sepulchri eius: vniuersi interfecti, cadentesque gladio, qui dederant quondam formidinem 24 in terra viuentium. * Ibi Aelam, & omnis multitudo eius per gyrum sepulchri sui. omnes hi interfecti, ruentesque gladio: qui descenderunt incircumcisi ad terram vltimam: qui posuerunt terrorem suum in terra viuentium, & portauerunt ignominiam suam cum his, qui descendunt in lacum. * In medio interfe-

atorum posuerunt cubile eius in vniuersis populis eius: in circuitu eius sepulchrum illius: omnes hi incircumcisi, interfecti gladio. dederunt enim terrorem suum in terra viuentium, & portauerunt ignominiam suam cum his, qui descendunt in lacum: in medio interfectorum positi sunt. * Ibi Mo- 16
soch, & Thubal, & omnis multitudo eius: in circuitu eius sepulchra illius. omnes hi incircumcisi, interfecti gladio: quia dederunt formidinem suam in terra viuentium. * Et non dormient cum fortibus, 17
cadentibusq. & incircumcisis, qui descenderunt ad infernum cum armis suis, & posuerunt gladios suos sub capitibus suis, & fuerunt iniquitates eorum in ossibus eorum: quia terror fortium facti sunt in terra viuentium. * Et tu ergo in medio incircumcisorum 18
contereris, & dormies cum interfectis gladio. * Ibi Idumæa, & reges eius, & omnes du- 19
ces eius, qui dati sunt cum exercitu suo cum interfectis gladio: & qui cum incircumcisis dormierunt, & cum his, qui descendunt in lacum. * Ibi principes Aquilonis omnes, 20
& vniuersi venatores: qui deducti sunt cum interfectis, pauentes, & in sua fortitudine confusi: qui dormierunt incircumcisi cum interfectis gladio, & portauerunt confusio-
nem suam cum his, qui descendunt in lacum. * Vidit eos Pharao, & consolatus est 21
super vniuersa multitudo sua, quæ interfecta est gladio, Pharao, & omnis exercitus eius, ait Dominus Deus: * quia dedi terro- 22
rem meum in terra viuentium, & dormiuit in medio incircumcisorum cum interfectis gladio: Pharao & omnis multitudo eius: ait Dominus Deus.

C A P. XXXIII.

ET factum est verbum Domini ad me di- 1
cēs: * Fili hominis loquere ad filios po- 2
puli tui, & dices ad eos: Terra cum indu-
xero super eam gladium, & tulerit popu-
lus terræ virum vnum de nouissimis suis, &
constituerit eum super se speculatorem: * & 3
ille viderit gladium venientem super terram,
& cecinerit buccina, & annunciauerit po-

4 pulo: * Audiēs autem, quisquis ille est, soni-
tum buccinæ, & non se obseruauerit, vene-
ritq. gladius, & tulerit cum: sanguis ipsius
5 super caput eius erit. * Sonum buccinæ au-
diuit, & non se obseruauit, sanguis eius in
ipso erit: si autem se custodierit, animam
6 suam saluabit. * Quod si speculator viderit
gladium venientem, & non insonuerit buc-
cina: & populus se non custodierit, vene-
ritq. gladius, & tulerit de eis animam: ille
quidem in iniquitate sua captus est, san-
guinem autem eius de manu speculatoris
7 requiram. * Et tu fili hominis, speculato-
rem dedi te domui Israel: audiens ergo ex
ore meo sermonem, annuncabis eis ex me.
8 * Si me dicente ad impium: Impie, morte-
moreris: non fueris locutus vt se custodiat
impius a via sua: ipse impius in iniquitate
sua morietur, sanguinem autem eius de ma-
9 nu tua requiram. * Si autem annuncian-
te ad impium vta vijs suis conuertatur, nō
fuerit conuersus a via sua: ipse in iniquitate
sua morietur: porro tu animam tuam libe-
10 rasti. * Tu ergo fili hominis dic ad domum
Israel: Sic locuti estis, dicentes: Iniquita-
tes nostræ, & peccata nostra super nos sunt,
& in ipsis nos tabescimus: quomodo ergo
11 viuere poterimus? * Dic ad eos: Viuo ego,
dicit Dominus Deus: nolo mortem impij,
sed vt conuertatur impius a via sua, & viuat.
Conuertimini, cōuertimini a vijs vestris pes-
simis: & quare moriemini domus Israel?
12 * Tu itaque fili hominis dic ad filios populi
tui: Iustitia iusti non liberabit eum in qua-
cumque die peccauerit: & impietas impij
non nocebit ei, in quacumque die cōuersus
fuerit ab impietate sua: & iustus nō poterit
13 viuere in iustitia sua, in quacūque die pec-
cauerit. * Etiam si dixero iusto quod vita
viuat, & confusus in iustitia sua fecerit ini-
quitate: omnes iustitiæ eius obliuioni tra-
dentur, & in iniquitate sua, quam operatus
14 est, in ipsa morietur. * Si autem dixero im-
pio: Morte morieris: & egerit pœnitentiam
a peccato suo, feceritq. iudiciū & iustitiam,
15 * & pignus restituerit ille impius, rapinamq.
reddiderit, in mandatis vitæ ambulauerit,
nec

nec fecerit quidquam iniustum: vita viuet, & non morietur. * Omnia peccata eius, quæ peccauit, non imputabuntur ei: iudicium, & iustitiam fecit, vita viuet. * Et dixerunt filij populi tui: Non est æqui ponderis via Domini, & ipsorum via iniusta est. * Cum enim recesserit iustus a iustitia sua, feceritque iniquitates, morietur in eis. * Et cum recesserit impius ab impietate sua, feceritque iudicium, & iustitiam, viuet in eis. * Et dicitis: Non est recta via Domini. Vnumquemque iuxta vias suas iudicabo de vobis, domus Israel. * Et factum est in duodecimo anno, in decimo mense, in quinta mensis transmigrationis nostræ, venit ad me qui fugerat de Ierusalem, dicens: Vastata est ciuitas. * Manus autem Domini facta fuerat ad me vespere, antequam veniret qui fugerat: aperuitque os meum donec veniret ad me mane, & aperto ore meo non filui amplius. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, qui habitant in ruinosis his super humum Israel, loquētes aiunt: Vnus erat Abraham, & hereditate possedit terram: nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem. * Idcirco dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Qui in sanguine comeditis, & oculos vestros leuatis ad immunditias vestras, & sanguinem funditis: numquid terram hereditate possidebitis? * Stetistis in gladijs vestris, fecistis abominationes, & vnusquisque vxorem proximi sui polluit: & terram hereditate possidebitis? * Hæc dices ad eos: Sic dicit Dominus Deus: Viuo ego, quia qui in ruinosis habitant, gladio cadēt: & qui in agro est, bestiis tradetur ad deuorandū: qui autem in præsidijs, & speluncis sunt, peste morientur. * Et dabo terram in solitudinem, & in desertū, & deficiet superba fortitudo eius: & desolabuntur montes Israel, eo quod nullus sit qui per eos transeat. * Et sciēt quia ego Dominus, cum dederō terram eorum desolatam, & desertam propter vniuersas abominationes suas, quas operati sunt. * Et tu fili hominis: filij populi tui, qui loquuntur de te iuxta muros, & in ostijs domorum, & di-

cunt vnus ad alterum, vir ad proximū suum loquentes: Venite, & audiamus quis sit sermo egrediens a Domino. * Et veniunt ad te, quasi si ingrediatur populus, & sedent coram te populus meus: & audiunt sermones tuos, & non faciunt eos: quia in canticum oris sui vertunt illos, & auaritiam suam sequitur cor eorum. * Et es eis quasi carmen musicum, quod suauis, dulciq. sono canitur: & audiunt verba tua, & non faciunt ea. * Et cum venerit quod prædictum est (ecce enim venit) tunc scient quod propheta fuerit inter eos.

CAP. XXXIII.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis propheta de pastoribus Israel: propheta, & dices pastoribus: Hæc dicit Dominus Deus: Vx pastoribus Israel, qui pascebant semetipsos: nōne greges a pastoribus pascūtur? * Lac comedebatis, & lanis operiebamini, & quod crassum erat occidebatis: gregem autē meum non pascebatis. * Quod infirmum fuit non consolidastis, & quod ægrotum non sanastis, quod confractum est non alligastis, & quod abiectum est non reduxistis, & quod perierat non quæstistis: sed cum austeritate imperabatis eis, & cum potentia. * Et dispersæ sunt oues meæ, eo quod non esset pastor: & factæ sunt in deuorationem omnium bestiarum agri, & dispersæ sunt. * Errauerunt greges mei in cunctis montibus, & in vniuerso colle excelsō: & super omnē faciem terræ dispersi sunt greges mei, & nō erat qui requireret, non erat, inquam, qui requireret. * Propterea pastores audite verbum Domini: * Viuo ego, dicit Dominus Deus: quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam, & oues meæ in deuorationem omnium bestiarum agri, eo quod non esset pastor (neque enim quæsierunt pastores mei gregem meum:) sed pascebāt pastores semetipsos, & greges meos nō pascebant: * propterea pastores audite verbum Domini: * Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse super pastores, requiram gregem meum

meum de manu eorū, & cessare faciam eos
 ut ultra non pascant gregē, nec pascant am-
 plius pastores semetipsos: & liberabo gregē
 meum de ore eorum: & nō erit ultra eis in-
 escam. * Quia hæc dicit Dominus Deus: 11
 Ecce ego ipse requiram oues meas, & visi-
 tabo eas. * Sicut visitat pastor gregem suum 12
 in die, quando fuerit in medio ouium sua-
 rum dissipatarum: sic visitabo oues meas,
 & liberabo eas de omnibus locis, in quibus
 dispersæ fuerant in die nubis, & caliginis.
 * Et educam eas de populis, & congregabo 13
 eas de terris, & inducam eas in terram suā:
 & pascam eas in montibus Israel, in riuīs, &
 in cunctis sedibus terræ. * In pascuis vber- 14
 rimis pascam eas, & in montibus excelsis Is-
 rael erunt pascua earum: ibi requiescēt in
 herbis virentibus, & in pascuis pinguibus
 pascentur super montes Israel. * Ego pascā 15
 oues meas: & ego eas accubare faciam, di-
 cit Dominus Deus. * Quod perierat requi- 16
 ram, & quod abiectum erat reducam, &
 quod con fractum fuerat alligabo, & quod in-
 firmum fuerat consolidabo, & quod pin-
 gue & forte custodiam: & pascam illas in
 iudicio. * Vos autem greges mei, hæc dicit 17
 Dominus Deus: Ecce ego iudico inter pec-
 cus & pecus, arictum, & hircorum. * Nonne 18
 satis vobis erat pascua bona depasci? insu-
 per & reliquias pascuarum vestrarum con-
 culcastis pedibus vestris: & cum purissimam
 aquam biberetis, reliquam pedibus vestris
 turbabatis. * Et oues meæ his, quæ concul- 19
 cata pedibus vestris fuerant, pascebantur:
 & quæ pedes vestri turbauerant, hæc bibe-
 bant. * Propterea hæc dicit Dominus Deus 20
 ad vos: Ecce ego ipse iudico inter pecus pin-
 gue, & macilētum: pro eo quod lateribus, 21
 & humeris impingebatis, & cornibus vestris
 ventilabatis omnia infirma pecora, donec
 dispergerentur foras: saluabo gregē meū, 22
 & non erit ultra in rapinā, & iudicabo inter
 pecus & pecus. * **ET SVSCITABO SVPER** 23
EAS PASTOREM VNVM, qui pascat eas,
 seruum meū Dauid: ipse pascet eas, & ipse
 erit eis in pastorem. * Ego autem Dominus 24
 ero eis in Deum: & seruus meus Dauid

princeps in medio eorum: ego Dominus
 locutus sum. * Et faciam cum eis pactum pa-
 cis, & cessare faciam bestias pessimas de ter-
 ra: & qui habitant in deserto, securi dormiēt
 in saltibus. * Et ponā eos in circuitu collis
 mei benedictionem: & deducam imbrem
 in tempore suo: pluiæ benedictionis erūt.
 * Et dabit lignum agri fructum suum, &
 terra dabit germen suum, & erunt in terra
 sua absque timore: & scient quia ego Do-
 minus, cum contriuero catenas iugi eorū,
 & eruerō eos de manu imperantium sibi.
 * Et non erunt ultra in rapinam in Genti-
 bus, neque bestie terræ deuorabunt eos:
 sed habitabunt cōfidenter absque vllō ter-
 rore. * Et suscitabo eis germen nominatū:
 & non erunt ultra imminuti fame in terra,
 neque portabunt ultra opprobrium Gen-
 tium. * Et scient quia ego Dominus Deus
 eorum cum eis, & ipsi populus meus do-
 mus Israel: ait Dominus Deus. * Vos au-
 tem greges mei, greges pascuæ meæ homi-
 nes estis: & ego Dominus Deus vester,
 dicit Dominus Deus.

C A P. XXXV.

ET factus est sermo Domini ad me, di-
 cens: * Fili hominis pone faciem tuam
 aduersum montem Seir, & prophetabis de
 eo, & dices illi: * Hæc dicit Dominus Deus:
 Ecce ego ad te mons Seir, & extendam ma-
 num meam super te, & dabo te desolatum
 atque desertum. * Vrbes tuas demoliar, &
 tu desertus eris: & scies quia ego Dominus.
 * Eo quod fueris inimicus sempiternus, &
 concluderis filios Israel in manus gladij in
 tempore afflictionis eorum, in tempore ini-
 quitatis extremæ. * Propterea viuo ego, di-
 cit Dominus Deus: quoniam sanguini tra-
 dam te, & sanguis te persequetur: & cum
 sanguinem oderis, sanguis persequetur te.
 * Et dabo mōtem Seir desolatum atque de-
 sertum: & auferā de eo euntem, & redeun-
 tem. * Et implebo montes eius occisorum
 suorum: in collibus tuis, & in vallibus tuis,
 atque in torrētibus interfecti gladio cadēt.
 * In solitudines sempiternas tradam te, &
 ciuitates

ciuitates tuæ non habitabuntur: & scietis quia ego Dominus Deus: *Eo quod dixeris: Duæ gentes, & duæ terræ meæ erunt, & hereditate possidebo eas: cum Dominus esset ibi: *Propterea uiuo ego, dicit Dominus Deus, quia faciam iuxta iram tuam, & secundum zelum tuum, quem fecisti odio habes eos: & notus efficiar per eos cum te iudicaui. *Et scies quia ego Dominus audiui vniuersa opprobria tua, quæ locutus es de montibus Israel, dicēs: Deserti, nobis ad deuorandum dati sunt. *Et insurrexisti super me ore vestro, & derogastis aduersum me verba vestra: ego audiui. *Hæc dicit Dominus Deus: Lætante vniuersa terra, in solitudinem te redigam. *Sicuti gaudius es super hereditatem domus Israel, eo quod fuerit dissipata, sic faciam tibi: dissipatus eris mons Seir, & Idumæa omnis: & scient quia ego Dominus.

CAP. XXXVI.

TV autem filii hominis propheta super montes Israel, & dices: Montes Israel audite verbum Domini: *Hæc dicit Dominus Deus: Eo quod dixerit inimicus de vobis: Euge, altitudines sempiternæ in hereditatē datæ sunt nobis: *propterea vaticinare, & dic: Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod desolati estis, & conculcati per circuitum, & facti in hereditatem reliquis Gētibus, & ascendistis super labium linguæ, & opprobrium populi: *propterea montes Israel audite verbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus montibus, & collibus, torrentibus, vallibusq. & desertis, parietinis, & vrbibus derelictis, quæ depopulatæ sunt, & subsannatæ a reliquis Gētibus per circuitū. *Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quoniā in igne zeli mei locutus sum de reliquis Gētibus, & de Idumæa vniuersa, quæ dederunt terram meam sibi in hereditatem, cum gaudio, & toto corde, & ex animo: & eiecerunt eam vt vastarent: *idcirco vaticinare super humum Israel, & dices mōtibus, & collibus, iugis, & vallibus: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego in zelo meo, & in

furore meo locutus sum, eo quod cōfusione gentium sustinueritis. *Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Ego leuaui manum meā vt Gentes, quæ in circuitu vestro sunt, ipsæ confusionem suam portent. *Vos autem montes Israel ramos vestros germine- tis, & fructum vestrū afferatis populo meo Israel: prope enim est vt veniat. *Quia ecce ego ad vos, & conuertar ad vos, & arabi- mini, & accipietis sementem. *Et multiplicabo in vobis homines, omnemq. domum Israel: & habitabuntur ciuitates, & ruinosæ instaurabuntur. *Et replebo vos hominibus, & iumentis: & multiplicabuntur, & crescēt: & habitare vos faciam sicut a principio, bonisq. donabo maioribus, quā habuistis ab initio: & scietis quia ego Dominus. *Et adducam super vos homines populum meum Israel, & hereditate possidebunt te: & eris eis in hereditatem, & non addes vltra vt absque eis sis. *Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod dicunt de vobis: Deuoratrix hominum es, & suffocans gentem tuam: *Propterea homines non comedent amplius, & gentem tuam non necabis vltra, ait Dominus Deus: *Nec auditam faciam in te amplius confusionem Gentium, & opprobrium populorum nequaquā portabis, & gentem tuam nō amittes amplius, ait Dominus Deus. *Et factum est verbum Domini ad me, dicens: *Fili hominis domus Israel habitauerunt in humo sua, & polluerunt eam in vijs suis, & in studijs suis iuxta immunditiam mēstruatæ facta est via eorum coram me. *Et effudi indignationem meam super eos pro sanguine, quem fuderunt super terram, & in idolis suis polluerunt eam. *Et dispersi eos in Gentes, & ventilati sunt in terras: iuxta vias eorum, & ad inuentiones eorum iudicaui eos. *Et ingressi sunt ad Gentes, ad quas introierunt, & polluerunt nomen sanctum meū, cum diceretur de eis: Populus Domini iste est, & de terra eius egressi sunt. *Et peperci nomini sancto meo, quod polluerat domus Israel in Gētibus, ad quas ingressi sunt. *Idcirco dices domui Israel: Hæc dicit Dominus

minus Deus: Non propter vos ego faciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluistis in Gētibus, ad quas intrastis. * Et sanctificabo nōmen meum magnum, quod pollutum est inter Gentes, quod polluistis in medio earum: ut sciant Gentes quia ego Dominus, ait Dominus exercituum, cum sanctificatus fuero in vobis coram eis: Tollam quippe vos de Gentibus, & congregabo vos de vniuersis terris, & adducam vos in terram vestram. * Et effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris, & ab vniuersis idolis vestris munda- bo vos. * Et dabo vobis cor nouum, & spi- ritum nouum ponam in medio vestri: & auferam cor lapideum de carne vestra, & dabo vobis cor carneum. * Et spiritū meum ponam in medio vestri: & faciam ut in praeceptis meis ambuletis, & iudicia mea custodiatis, & operemini. * Et habitabitis in terra, quam dedi patribus vestris: & eritis mihi in populū, & ego ero vobis in Deum. * Et saluabo vos ex vniuersis inquinamen- tis vestris: & vocabo frumentum, & multi- plicabo illud, & non imponam vobis far- mem. * Et multiplicabo fructum ligni, & genimina agri, ut non portetis vltra oppro- brium famis in Gentibus. * Et recordabi- mini viarum vestrarum pessimarum, studio- rumq. non bonorum: & displicebunt vo- bis iniquitates vestrae, & scelera vestra. * Non propter vos ego faciam, ait Domi- nus Deus, notum sit vobis: confundimi- ni, & erubescite super vijs vestris, domus Israel. * Hæc dicit Dominus Deus: In die, qua mundauero vos ex omnibus iniquita- tibus vestris, & inhabitari fecero vrbes, & instaurauero ruinosā, & terra deserta fue- rit exulta, quæ quondam erat desolata in oculis omnis viatoris, dicēt: Terra illa in- culta, facta est ut hortus voluptatis: & ciui- tates desertæ, & destitutæ atque suffossæ, munitæ federūt. * Et scient Gētes quæcum- que derelictæ fuerint in circuitu vestro, quia ego Dominus ædificaui dissipata, plan- tauiq. inculta, ego Dominus locutus sum,

17 & fecerim. * Hæc dicit Dominus Deus: Ad- huc in hoc inuenient me domus Israel, ut faciam eis: Multiplicabo eos sicut gregem hominum, ut gregem sanctum, ut gregem Ierusalem in sollemnitatibus eius: Sic erūt ciuitates desertæ, plenæ gregibus homi- num: & scient quia ego Dominus.

C A P. XXXVII.

1 **F**ACTA est super me manus Domini, & eduxit me in spiritu Domini: & di- misit me in medio campi, qui erat plenus ossibus: * Et circumduxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super faciem cam- pi, siccaq. vehementer. * Et dixit ad me: Fi- li hominis putasne viuēt ossa ista? Et dixi: Domine Deus, tu nosti. * Et dixit ad me: Vaticinare de ossibus istis: & dices eis: Os- sa arida audite verbum Domini. * Hæc di- cit Dominus Deus ossibus his: Ecce ego in- tromittam in vos spiritum, & viuetis. * Et dabo super vos nervos, & succrescere fa- ciam super vos carnes, & superextendam in vobis cutem: & dabo vobis spiritum, & vi- uetis, & scietis quia ego Dominus. * Et pro- phetaui sicut præceperat mihi: factus est au- tem sonitus, prophetante me, & ecce cōmo- tio: & accesserunt ossa ad ossa, vnumquod- que ad iuncturam suam. * Et vidi, & ecce super ea nerui, & carnes ascenderunt: & extenta est in eis cutis desuper, & spiritum non habebant. * Et dixit ad me: Vaticina- re ad spiritum, vaticinare fili hominis, & di- ces ad spiritum: Hæc dicit Dominus Deus: A quattuor ventis veni spiritus, & insuffla super interfectos istos, & reuiuiscant. 10 * Et prophetaui sicut præceperat mihi: & ingressus est in ea spiritus, & vixerunt: ste- teruntq. super pedes suos exercitus grandis nimis valde. * Et dixit ad me: Fili hominis, ossa hæc vniuersa, domus Israel est: ipsi di- cunt: Aruerunt ossa nostra, & periit spes nostra, & abscissi sumus. * Propterea vati- cinare, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego aperiam tumulos vestros, & educam vos de sepulchris vestris popu- lus meus: & inducam vos in terram Israel.

Et

*Et scietis quia ego Dominus, cum aperue-
 ro sepulchra vestra, & eduxero vos de tu-
 mulis vestris popule meus: *Et dederò spi-
 ritum meum in vobis, & vixeritis, & requie-
 scere vos faciam super humum vestram: &
 scietis quia ego Dominus locutus sum, &
 feci, ait Dominus Deus. *Et factus est ser-
 mo Domini ad me, dicens: *Et tu fili homi-
 nis sume tibi lignum vnum: & scribe super
 illud: Iudæ, & filiorum Israel sociorū eius:
 & tolle lignum alterum, & scribe super il-
 lud: Ioseph ligno Ephraim, & cunctæ do-
 muī Israel, sociorūq. eius. *Et adiunge illa,
 vnum ad alterum tibi in lignum vnum: &
 erunt in vniōem in manu tua. *Cum au-
 tem dixerint ad te filij populi tui loquen-
 tes: Nonne indicas nobis quid in his tibi
 velis? loqueris ad eos: Hæc dicit Dominus
 Deus: Ecce ego assumam lignum Ioseph,
 quod est in manu Ephraim, & tribus Israel,
 quæ sunt ei adiunctæ: & dabo eas pariter
 cum ligno Iudæ, & faciam eas in lignum
 vnum: & erunt vnum in manu eius. *Erunt
 autem ligna, super quæ scripseris in manu
 tua, in oculis eorum. *Et dices ad eos: Hæc
 dicit Dominus Deus: Ecce ego assumam
 filios Israel de medio nationum, ad quas
 abierunt: & cōgregabo eos vndique, & ad-
 ducam eos ad humum suam. *Et faciā eos
 in gentē vnā in terra in montibus Israel,
 & rex vnus erit omnibus imperans: & non
 erunt vltra duæ gentes, nec diuidentur am-
 plius in duo regna. *Neque polluetur vltra
 in idolis suis, & abominationibus suis, &
 cunctis iniquitatibus suis: & saluos eos fa-
 ciam de vniuersis sedibus, in quibus pecca-
 uerunt, & emundabo eos: & erūt mihi po-
 pulus, & ego ero eis Deus. *Et seruus meus
 Dauid rex super eos, & pastor vnus erit
 omnium eorū: in iudicijs meis ambulabūt,
 & mandata mea custodient, & facient ea.
 *Et habitabunt super terram, quam dedi
 seruo meo Iacob, in qua habitauerūt patres
 vestri: & habitabunt super eam ipsi, & filij
 eorum, & filij filiorum eorum, vsque in sem-
 piternum: & Dauid seruus meus princeps
 eorum in perpetuum. *Et percutiam illis

fœdus pacis, pactum sempiternum erit eis:
 & fundabo eos, & multiplicabo, & dabo
 sanctificationem meam in medio eorum in
 perpetuum. *Et erit tabernaculum meum
 in eis: & ero eis Deus, & ipsi erunt mihi po-
 pulus. *Et scient Gentes quia ego Domi-
 nus sanctificator Israel, cum fuerit sanctifi-
 catio mea in medio eorum in perpetuum.

CAP. XXXVII.

*E T factus est sermo Domini ad me, di-
 cens: *Fili hominis pone faciem tuam
 contra Gog, terram Magog, principem
 capitis Mosoch, & Thubal: & vaticinare de
 eo, & dices ad eum: Hæc dicit Dominus
 Deus: Ecce ego ad te Gog principem ca-
 pitis Mosoch & Thubal, & circumagam
 te, & ponam frenū in maxillis tuis: & edu-
 cam te, & omnem exercitum tuum, equos
 & equites vestitos loricis vniuersos, multi-
 tudinem magnam, hastam & clypeum arri-
 pientium & gladium. *Persæ, Æthiopes,
 & Libyes cum eis, omnes scutati & galeati.
 *Gomer, & vniuersa agmina eius, domus
 Thogorma, latera Aquilonis, & totum ro-
 bur eius, populiq. multi tecum. *Præpara, &
 instrue te, & omnem multitudinem tuam,
 quæ coaceruata est ad te: & esto eis in præ-
 ceptum. *Post dies multos visitaberis: in
 nouissimo annorum venies ad terram, quæ
 reuersa est a gladio, & congregata est de
 populis multis ad montes Israel, qui fuerūt
 deserti iugiter: hæc de populis educta est,
 & habitabunt in ea confidenter vniuersi.
 *Ascendens autem quasi tempestas venies,
 & quasi nubes, vt operias terram tu, & om-
 nia agmina tua, & populi multi tecū. *Hæc
 dicit Dominus Deus: In die illa ascendent
 sermones super cor tuū, & cogitabis cogi-
 tationem pessimam: & dices: Ascēdam ad
 terrā absque muro: veniam ad quiescentes,
 habitantesq. securè: hi omnes habitāt sine
 muro, vestes, & portæ non sunt eis: *Vt di-
 riplias spolia, & inuadas prædam, vt inferas
 manum tuam super eos, qui deserti fuerant,
 & postea restituti, & super populum, qui est
 cōgregatus ex Gentibus, qui possidere cœ-
 pit,

pit, & esse habitator vmbilici terræ. * Saba, 13
& Dedan, & negotiatores Tharſis, & omnes
leones eius dicent tibi : Numquid ad ſu-
menda ſpolia tu venis ? ecce ad diripien-
dam prædam congregaſti multitudinem
tuam, vt tollas argentum, & aurum, & au-
feras ſupellectilem, atque ſubſtantiam, &
diripias manubias infinitas. * Propterea va- 14
ticipinare fili hominis, & dices ad Gog : Hæc
dicit Dominus Deus : Numquid non in
die illo, cum habitauerit populus meus Is-
rael confidenter, ſcies ? * Et venies de loco 15
tuo a lateribus Aquilonis tu & populi mul-
ti tecum aſcenſores equorum vniuerſi, cœ-
tus magnus, & exercitus vehemens. * Et 16
aſcendes ſuper populū meum Israel quaſi
nubes, vt operias terram. In nouiſſimis
diebus eris, & adducam te ſuper terram
meam : vt ſciant Gentes me, cum ſanctifi-
catus fuero in te in oculis eorum, o Gog.
* Hæc dicit Dominus Deus : Tu ergo ille 17
es, de quo locutus ſum in diebus antiquis
in manu ſeruorum meorum prophetarum
Israel, qui prophetauerunt in diebus illorū
temporum, vt adducerem te ſuper eos. * Et 18
erit in die illa, in die aduentus Gog ſuper
terram Israel, ait Dominus Deus, aſcendet
indignatio mea in furore meo. * Et in zelo 19
meo, in igne iræ meæ locutus ſum. Quia in
die illa erit commotio magna ſuper terram
Israel : * & commouebuntur a facie mea pi- 20
ſces maris, & volucres cæli, & beſtiæ agri,
& omne reptile, quod mouetur ſuper hu-
mum, cunctiq. homines, qui ſunt ſuper fa-
ciem terræ : & ſubuertentur montes, & ca-
dent ſepes, & omnis murus corruet in ter-
ram. * Et conuocabo aduerſus eum in cun- 21
ctis montibus meis gladium, ait Dominus
Deus : gladius vniuſcuiusque in fratrem
ſuum dirigetur. * Et iudicabo eum peſte, 22
& ſanguine, & imbre vehementi, & lapidi-
bus immenſis : ignem, & ſulphur pluam
ſuper eum, & ſuper exercitum eius, & ſuper
populos multos, qui ſunt cum eo. * Et ma- 23
gnificabor, & ſanctificabor : & notus ero
in oculis multarum gentium, & ſcient quia
ego Dominus.

C A P. XXXIX.

1 T V autem fili hominis vaticinare aduer-
ſum Gog, & dices : Hæc dicit Dominus
Deus : Ecce ego ſuper te Gog principem
2 capitis Moſoch & Thubal : * & circumagam
te, & educam te, & aſcendere te faciam de
lateribus Aquilonis : & adducam te ſuper
3 montes Israel : * Et percutiam arcum tuum
in manu ſiniſtra tua, & ſagittas tuas de ma-
4 nu dextera tua deiiciam. * Super montes Is-
rael cadeſtu, & omnia agmina tua, & popu-
li tui, qui ſunt tecum : feris, auibus, omniq.
volatili, & beſtijs terræ dedi te ad deuoran-
5 dum. * Super faciem agri cadeſ : quia ego
6 locutus ſum, ait Dominus Deus. * Et immit-
tam ignem in Magog, & in his, qui habitāt
in inſulis cōfidenter : & ſcient quia ego Do-
7 minus. * Et nomen ſanctum meum notum
faciam in medio populi mei Israel, & non
polluam nomen ſanctum meum amplius :
& ſcient Gentes quia ego Dominus ſanctus
8 Israel. * Ecce venit, & factum eſt, ait Domi-
nus Deus : hæc eſt dies, de qua locutus ſum.
9 * Et egredientur habitatores de ciuitatibus
Israel, & ſuccendent & comburent arma,
clypeum, & haſtas, arcum, & ſagittas, & ba-
culos manuum, & contos : & ſuccendent
10 ea igni ſeptem annis. * Et non portabunt
ligna de regionibus, neque ſuccident de-
ſaltibus : quoniam arma ſuccendent igni,
& deprædabuntur eos, quibus prædæ fue-
rant, & diripient vaſtatores ſuos, ait Do-
11 minus Deus. * Et erit in die illa : dabo Gog
locum nominatum ſepulchrum in Israel :
vallem viatorum ad Orientem maris, quæ
obſtupeſcere faciet prætereuntes : & ſepe-
lient ibi Gog, & omnem multitudinē eius,
12 & vocabitur vallis multitudinis Gog. * Et
ſepelient eos domus Israel, vt mudent
terram ſeptem menſibus. * Sepeliet au-
13 tem eum omnis populus terræ, & erit eis
nominata dies, in qua glorificatus ſum, ait
14 Dominus Deus. * Et viros iugiter conſtituēt
luſtrantes terram, qui ſepeliant, & requi-
rant eos, qui remanſerant ſuper faciem ter-
ræ, vt emudent eam : poſt menſes autem
ſeptem

septem quærere incipient. * Et circuibunt
peragantes terram: cumq. viderint os ho-
minis, statuent iuxta illud titulum, donec
sepeliant illud pollinctores in valle multi-
tudinis Gog. * Nomen autem ciuitatis
Amona, & mundabunt terram. * Tu ergo
fili hominis, hæc dicit Dominus Deus: Dic
omni uolucris, & vniuersis auibus, cunctisq.
bestijs agri: Conuenite, properate, concur-
rite vndique ad victimam meam, quam
ego immolo vobis, victimam grandem su-
per montes Israel: vt comedatis carnem, &
bibatis sanguinem. * Carnes fortium co-
medetis, & sanguinem principum terræ bi-
betis: arietum, & agnorum, & hircorum,
taurorumq. & altilium, & pinguium om-
nium. * Et comedetis adipem in saturita-
tem, & bibetis sanguinem in ebrietatem,
de victima, quam ego immolabo vobis:
* & saturabimini super mensam meam de
equo, & equite forti, & de vniuersis viris
bellatoribus, ait Dominus Deus. * Et po-
nam gloriam meam in Gentibus: & vide-
bunt omnes gentes iudicium meum, quod
fecerim, & manum meam, quam posue-
rim super eos. * Et scient domus Israel quia
ego Dominus Deus eorum a die illa, & de-
inceps. * Et scient Gentes quoniam in ini-
quitate sua capta sit domus Israel, eo quod
dereliquerint me, & absconderim faciem
meam ab eis: & tradiderim eos in manus
hostium, & ceciderint in gladio vniuersi.
* Iuxta immunditiam eorum, & scelus feci
eis, & abscondi faciem meam ab illis. * Pro-
pterea hæc dicit Dominus Deus: Nunc re-
ducam captiuitatem Iacob, & miserebor
omnis domus Israel: & assumam zelum
pro nomine sancto meo. * Et portabunt
confusionem suam, & omnem præuarica-
tionem, qua præuaricati sunt in me, cum
habitauerint in terra sua confidenter ne-
minem formidantes: * & reduxero eos de
populis, & congregauero de terris inimi-
corum suorum, & sanctificatus fuero in
eis, in oculis gentium plurimarum. * Et
scient quia ego Dominus Deus eorum, eo

quod transtulerim eos in nationes; & con-
gregauerim eos super terram suam, & non
dereliquerim quemquam ex eis ibi. * Et non
abscondam vltra faciem meam ab eis; eo
quod effuderim spiritum meum super om-
nem domum Israel, ait Dominus Deus.

CAP. XL.

IN vigesimo quinto anno transmigra-
tionis nostræ, in exordio anni, decima
mensis, quartodecimo anno postquam per-
cussa est ciuitas: in ipsa hac die facta est su-
per me manus Domini, & adduxit me illuc.
* In visionibus Dei adduxit me in terram
Israel, & dimisit me super montem excelsum
nimis: super quem erat quasi ædificium ci-
uitatis vergentis ad Austrum. * Et introdu-
xit me illuc: & ecce vir, cuius erat species
quasi species æris, & funiculus lineus in ma-
nu eius, & calamus mensuræ in manu eius:
* stabat autem in porta. * Et locutus est ad
me idem vir: Fili hominis vide oculis tuis,
& auribus tuis audi, & pone cor tuum in
omnia, quæ ego ostendam tibi: quia vt
ostendantur tibi adductus es huc: annun-
cia omnia, quæ tu vides, domui Israel. * Et
ecce murus forinsecus in circuitu domus
vndique, & in manu viri calamus mensuræ
sex cubitorum, & palmo: & mensus est la-
titudinem ædificij calamo vno, altitudinem
quoque calamo vno. * Et venit ad portam,
quæ respiciebat viam orientalem, & ascen-
dit per gradus eius: & mensus est limen
portæ calamo vno latitudinem, id est, limen
vnum calamo vno in latitudine: * & thala-
mum vno calamo in longum, & vno cala-
mo in latum: & inter thalamos, quinque
cubitos: * & limen portæ iuxta vestibulum
portæ intrinsecus, calamo vno. * Et men-
sus est vestibulum portæ octo cubitorum,
& frontem eius duobus cubitis: vestibulum
autem portæ erat intrinsecus. * Porro
thalami portæ ad viam Orientalem, tres
hinc & tres inde: mensura vna trium, &
mensura vna frontium ex vtraque parte. * Et
mensus est latitudinē liminis portæ, decem

Vuu cubi-

cubitorum : & longitudinem portæ, tredecim cubitorum : * Et marginem ante thalamos cubiti vnus : & cubitus vnus finis vtrique : thalami autem, sex cubitorum erant hinc & inde. * Et mensus est portam a tecto thalami, vsque ad tectum eius, latitudinem vigintiquinque cubitorum : ostium contra ostium. * Et fecit frontes per sexaginta cubitos : & ad frontem atrium portæ vndique per circuitum. * Et ante faciem portæ, quæ pertingebat vsque ad faciem vestibuli portæ interioris, quinquaginta cubitos. * Et fenestras obliquas in thalamis, & in frontibus eorum, quæ erant intra portam undique per circuitum : similiter autem erant & in vestibulis fenestræ per gyrum intrinsecus, & ante frontes picturæ palmarum. * Et eduxit me ad atrium exterius, & ecce gazophylacia, & pauimentum stratum lapide in atrio per circuitum : triginta gazophylacia in circuitu pauimenti. * Et pauimentum in fronte portarum secundum longitudinem portarum erat inferius. * Et mensus est latitudinem a facie portæ inferioris vsque ad frontem atrij interioris extrinsecus, centum cubitos ad Orientem, & ad Aquilonem. * Portam quoque, quæ respiciebat viam Aquilonis atrij exterioris, mensus est tam in longitudine, quam in latitudine. * Et thalamos eius tres hinc, & tres inde : & frontem eius, & vestibulum eius secundum mensuram portæ prioris, quinquaginta cubitorum longitudinem eius, & latitudinem viginti quinque cubitorum. * Fenestræ autem eius, & vestibulum, & sculpturæ secundum mensuram portæ, quæ respiciebat ad Orientem : & septem graduum erat ascensus eius, & vestibulum ante eam. * Et porta atrij interioris contra portam Aquilonis, & Orientalem : & mensus est a porta vsque ad portam centum cubitos. * Et eduxit me ad viam australem, & ecce porta, quæ respiciebat ad Austrum : & mensus est frontem eius, & vestibulum eius iuxta mensuras superiores. * Et fenestras eius, & vestibula in circuitu, sicut fenestras cete-

ras : quinquaginta cubitorum longitudine, & latitudine vigintiquinque cubitorum. * Et in gradibus septem ascendebatur ad eam : & vestibulum ante fores eius : & cælatæ palmæ erant, vna hinc, & altera inde in fronte eius. * Et porta atrij interioris in via australi : & mensus est a porta vsque ad portam in via australi, centum cubitos. * Et introduxit me in atrium interius ad portam australem : & mensus est portam iuxta mensuras superiores. * Thalamum eius, & frontem eius, & vestibulum eius eisdem mensuris : & fenestras eius, & vestibulum eius in circuitu quinquaginta cubitos longitudinis, & latitudinis vigintiquinque cubitos : * Et vestibulum per gyrum longitudine vigintiquinque cubitorum, & latitudine quinque cubitorum. * Et vestibulum eius ad atrium exterius, & palmas eius in fronte : & octo gradus erant, quibus ascendebatur per eam. * Et introduxit me in atrium interius per viam orientalem : & mensus est portam secundum mensuras superiores. * Thalamum eius, & frontem eius, & vestibulum eius sicut supra : & fenestras eius, & vestibula eius in circuitu, longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine vigintiquinque cubitorum. * Et vestibulum eius, id est atrij exterioris : & palmæ cælatæ in fronte eius hinc & inde : & in octo gradibus ascensus eius. * Et introduxit me ad portam, quæ respiciebat ad Aquilonem : & mensus est secundum mensuras superiores. * Thalamum eius, & frontem eius, & vestibulum eius, & fenestras eius per circuitum, longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine vigintiquinque cubitorum. * Et vestibulum eius respiciebat ad atrium exterius : & cælatura palmarum in fronte eius hinc & inde : & in octo gradibus ascensus eius. * Et per singula gazophylacia ostium in frontibus portarum : ibi lauebant holocaustum. * Et in vestibulo portæ, duæ mensæ hinc, & duæ mensæ inde : vt imoletur super eas holocaustum, & pro peccato, & pro delicto. * Et ad latus exterius,

rius, quod ascendit ad ostium portæ, quæ pergit ad Aquilonem, duæ mensæ: & ad latus alterum ante vestibulum portæ, duæ mensæ. * Quattuor mensæ hinc, & quattuor mensæ inde: per latera portæ octo mensæ erant, super quas immolabant. * Quattuor autem mensæ ad holocaustum, de lapidibus quadris extructæ: longitudine cubiti vnus & dimidij: & latitudine cubiti vnus & dimidij: & altitudine cubiti vnus: super quas ponant vasa, in quibus immolatur holocaustum, & victima. * Et labia earum palmi vnus, reflexa intrinsecus per circuitum: super mensas autem carnes oblationis. * Et extra portam anteriorem gazophylacia cantorum in atrio interiori, quod erat in latere portæ respicientis ad Aquilonem: & facies eorum contra viam Australem, vna ex latere portæ Orientalis, quæ respiciebat ad viam Aquilonis. * Et dixit ad me: Hoc est gazophylacium, quod respicit viam Meridiam, sacerdotum erit, qui excubant in custodijs templi. * Porro gazophylacium, quod respicit ad viam Aquilonis, sacerdotum erit, qui excubant ad ministerium altaris: isti sunt filij Sadoc, qui accedunt de filiis Leui ad Dominum vt ministrent ei. * Et mensus est atrium longitudine centum cubitorum, & latitudine centum cubitorum per quadrum: & altare ante faciem templi. * Et introduxit me in vestibulum templi: & mensus est vestibulum quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde: & latitudinem portæ trium cubitorum hinc, & trium cubitorum inde. * Longitudinem autem vestibuli viginti cubitorum, & latitudinem vndecim cubitorum, & octo gradibus ascendebatur ad eam. Et columnæ erant in frontibus: vna hinc, & altera inde.

CAP. XL I.

ET introduxit me in templum, & mensus est frontes, sex cubitos latitudinis hinc, & sex cubitos latitudinis inde, lati-

tudinem tabernaculi. * Et latitudo portæ, decem cubitorum erat: & latera portæ, quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde: & mensus est longitudinem eius quadraginta cubitorum, & latitudinem viginti cubitorum. * Et introgressus intrinsecus, mensus est in fronte portæ duos cubitos: & portam, sex cubitorum: & latitudinem portæ, septem cubitorum. * Et mensus est longitudinem eius viginti cubitorum, & latitudinem eius viginti cubitorum, ante faciem templi: & dixit ad me: Hoc est san-ctum sanctorum. * Et mensus est parietem domus sex cubitorum: & latitudinem lateris quattuor cubitorum vndique per circuitum domus. * Latera autem, latus ad latus, bis triginta tria: & erant eminentiæ, quæ ingrederentur per parietem domus, in lateribus per circuitum, vt continerent, & non attingerent parietem templi. * Et platea erat in rotundum, ascendens sursum per cochleam, & in cœnaculum templi deferabat per gyrum: idcirco latius erat templum in superioribus: & sic de inferioribus ascendebatur ad superiora in medium. * Et vidi in domo altitudinem per circuitum, fundata latera ad mensuram calami, sex cubitorum spatium: & latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum: & erat interior domus in lateribus domus. * Et inter gazophylacia latitudinem viginti cubitorum in circuitu domus vndique, & ostium lateris ad orationem: ostium vnum ad viam Aquilonis, & ostium vnum ad viam Australem: & latitudinem loci ad orationem, quinque cubitorum in circuitu. * Et ædificium, quod erat separatim, versumq. ad viam respicientem ad mare, latitudinis septuaginta cubitorum. paries autem ædificij, quinque cubitorum latitudinis per circuitum: & longitudo eius nonaginta cubitorum. * Et mensus est domus longitudinem, centum cubitorum: & quod separatim erat ædificium, & parietes eius, longitudinis centum cubitorum. * Latitudo autem ante faciem domus:

V u u 2 mus:

mus: & eius, quod erat separatum contra Orientem, centum cubitorum. * Et mensus est longitudinem ædificij cōtra faciem eius, quod erat separatum ad dorsum: ethecas ex vtraque parte centum cubitorum: & templum interius, & vestibula atrij. * Limina, & fenestras obliquas, & ethecas in circuitu per tres partes, contra vniuscuiusque limen, stratumq. ligno per gyrum in circuitu: terra autem vsque ad fenestras, & fenestræ clausæ super ostia. * Et vsque ad domum interiorem, & forinsecus per omnem parietem in circuitu intrinsecus, & forinsecus, ad mensuram. * Et fabrefacta cherubim & palmæ: & palma inter cherub & cherub, duasq. facies habebat cherub. * Faciem hominis iuxta palmam ex hac parte, & faciem leonis iuxta palmam ex alia parte: expressam per omnem domum in circuitu. * De terra vsque ad superiora portæ, cherubim, & palmæ cælatæ erant in pariete templi. * Limen quadrangulum, & facies sanctuarij, aspectus contra aspectum. * Altaris lignei trium cubitorum altitudo: & longitudo eius duorum cubitorum: & anguli eius, & longitudo eius, & parietes eius lignei. Et locutus est ad me: Hæc est mensa coram Domino. * Et duo ostia erant in templo, & in sanctuario. * Et in duobus ostijs ex vtraque parte bina erant ostiola, quæ in se inuicem plicabantur: bina enim ostia erant ex vtraque parte ostiorum. * Et cælatæ erant in ipsis ostijs templi cherubim, & sculpturæ palmarum, sicut in parietibus quoque expressæ erant: quam ob rem & grossiora erant ligna in vestibuli fronte forinsecus. * Super quæ fenestræ obliquæ, & similitudo palmarum hinc atque inde in humerulis vestibuli: secundum latera domus, latitudinemq. parietum.

C A P. XLII.

ET eduxit me in atrium exterius per viam ducentem ad Aquilonem, & introduxit me in gazophylacium, quod erat contra separatum ædificium, & contra

ædem vergentem ad Aquilonem. * In facie lōgitudinis, centum cubitos ostij Aquilonis: & latitudinis quinquaginta cubitos, * contra viginti cubitos atrij interioris, & cōtra pavementum stratum lapide atrij exterioris, vbi erat porticus iuncta porticui triplici. * Et ante gazophylacia deambulatio decem cubitorum latitudinis, ad interiora respiciens viæ cubiti vnus. Et ostia eorum ad Aquilonē: Vbi erant gazophylacia in superioribus humiliora: quia supportabant porticus, quæ ex illis eminebant de inferioribus, & de medijs ædificij. * Tristega enim erant, & non habebant columnas, sicut erant columnæ atriorum: propterea eminebāt de inferioribus, & de medijs a terra cubitis quinquaginta. * Et peribolus exterior secundum gazophylacia, quæ erant in via atrij exterioris ante gazophylacia: longitudo eius quinquaginta cubitorum. * Quia longitudo erat gazophylaciorum atrij exterioris, quinquaginta cubitorum: & longitudo ante faciem templi, centum cubitorum. * Et erat subter gazophylacia hæc introitus ab Oriente ingredientium in ea de atrio exteriori. * In latitudine periboli atrij, quod erat contra viam Orientalem, in faciem ædificij separati, & erant ante ædificium gazophylacia. * Et via ante faciem eorum iuxta similitudinem gazophylaciorum, quæ erant in via Aquilonis: secundum longitudinem eorū, sic & latitudo eorum: & omnis introitus eorum, & similitudines, & ostia eorum. * secundum ostia gazophylaciorum, quæ erant in via respiciente ad Notum: ostium in capite viæ: quæ via erat ante vestibulum separatum per viam Orientalem ingredientibus. * Et dixit ad me: Gazophylacia Aquilonis, & gazophylacia Austri, quæ sunt ante ædificium separatum: hæc sunt gazophylacia sancta: in quibus vescuntur sacerdotes, qui appropinquant ad Dominum in sancta sanctorum: ibi ponent sancta sanctorum, & oblationem pro peccato, & pro delicto: locus enim sanctus est. * Cum autem

tem

rem ingressi fuerint sacerdotes, non egredientur de sanctis in atrium exterius: & ibi reponent vestimenta sua, in quibus ministrant, quia sancta sunt: vestienturque vestimentis alijs, & sic procedent ad populum. * Cumque compleisset mensuras domus interioris, eduxit me per viam portæ, quæ respiciebat ad viam Orientalem: & mensus est eam vndique per circuitum. * Mensus est autem contra ventum Orientalem calamo mensuræ, quingentos calamos in calamo mensuræ per circuitum. * Et mensus est contra ventum Aquilonis quingentos calamos in calamo mensuræ per gyrum. * Et ad ventum Australem mensus est quingentos calamos in calamo mensuræ per circuitum. * Et ad ventum Occidentalem mensus est quingentos calamos in calamo mensuræ. * Per quattuor ventos mensus est murum eius vndique per circuitum, longitudinem quingentorum cubitorum, & latitudinem quingentorum cubitorum diuidentem inter sanctuarium & vulgi locum.

CAP. XLIII.

ET duxit me ad portam, quæ respiciebat ad viam Orientalem. * Et ecce gloria Dei Israel ingrediebatur per viam Orientalem: & vox erat ei quasi vox aquarum multarum, & terra splendebat a maiestate eius. * Et vidi visionem secundum speciem, quam videram, quando venit ut disperderet ciuitatem: & species secundum aspectum, quem videram iuxta flumen Chobar: & cecidi super faciem meam. * Et maiestas Domini ingressa est templum per viam portæ, quæ respiciebat ad Orientem. * Et eleuauit me spiritus, & introduxit me in atrium interius: & ecce repleta erat gloria Domini domus. * Et audiui loquentem ad me de domo, & vir qui stabat iuxta me, dixit ad me: Fili hominis, locus solij mei, & locus vestigiorum pedum meorum, vbi habito in medio filiorum Israel in æternum: & non polluent ultra domus Israel nomen

sanctum meum, ipsi, & reges eorum in fornicationibus suis, & in ruinis regum suorum, & in excelsis. * Qui fabricati sunt limen suum iuxta limen meum, & postes suos iuxta postes meos: & murus erat inter me & eos: & polluerunt nomen sanctum meum in abominationibus, quas fecerunt: propter quod cōsumpsi eos in ira mea. * Nunc ergo repellat procul fornicationem suam, & ruinas regum suorum a me: & habitabo in medio eorum semper. * Tu autem fili hominis ostende domui Israel templum, & confundantur ab iniquitatibus suis, & metiantur fabricam: & erubescant ex omnibus, quæ fecerunt: Figuram domus, & fabricæ eius exitus, & introitus, & omnem descriptionem eius, & vniuersa præcepta eius, cunctumque ordinem eius, & omnes leges eius ostende eis, & scribes in oculis eorum: ut custodiant omnes descriptiones eius, & præcepta illius, & faciant ea. * Ista est lex domus in summitate montis: Omnis finis eius in circuitu, sanctum sanctorum est: hæc est ergo lex domus. * Iste autem mensuræ altaris in cubito verissimo, qui habebat cubitum, & palmum: in sinu eius erat cubitus & cubitus in latitudine, & definitio eius vsque ad labium eius, & in circuitu, palmus vnus. hæc quoque erat fossa altaris. * Et de sinu terræ vsque ad crepidinem nouissimam duo cubiti, & latitudo cubiti vnus: & a crepidine minore vsque ad crepidinem maiorem quattuor cubiti, & latitudo cubiti vnus. * Ipse autem Ariel quattuor cubitorum: & ab Ariel vsque ad sursum, cornua quattuor. * Et Ariel duodecim cubitorum in longitudine per duodecim cubitos latitudinis: quadrangulatum æquis lateribus. * Et crepido quattuordecim cubitorum longitudinis per quattuordecim cubitos latitudinis in quattuor angulis eius: & corona in circuitu eius dimidij cubiti, & sinus eius vnus cubiti per circuitum: gradus autem eius versi ad Orientem. * Et dixit ad me: Fili hominis, hæc dicit Dominus Deus: Hi sunt ritus altaris

in quacumque die fuerit fabricatum : vt offeratur super illud holocaustum , & effundatur sanguis . * Et dabis Sacerdotibus , & Leuitis , qui sunt de semine Sadoc , qui accedunt ad me , ait Dominus Deus , vt offerant mihi vitulum de armeto pro peccato . * Et assumens de sanguine eius , pones super quattuor cornua eius , & super quattuor angulos crepidinis , & super coronam in circuitu : & mundabis illud , & expiabis . * Et tolles vitulum , qui oblatus fuerit pro peccato : & combures eum in separato loco domus extra sanctuarium . * Et in die secunda offeres hircum caprarum immaculatum pro peccato : & expiabunt altare , sicut expiauerunt in vitulo . * Cumque compleueris expians illud , offeres vitulum de armento immaculatum , & arietem de grege immaculatum . * Et offeres eos in conspectu Domini : & mittent sacerdotes super eos sal , & offerent eos holocaustum Domino . * Septe diebus facies hircum pro peccato quotidie : & vitulum de armento , & arietem de pecoribus immaculatos offerent . * Septem diebus expiabunt altare , & mundabunt illud : & implebunt manum eius . * Expletis autem diebus , in die octaua & ultra , facient sacerdotes super altare holocausta vestra , & quae pro pace offerunt : & placatus ero vobis , ait Dominus Deus .

C A P . X L I I I .

ET conuertit me ad viam portae sanctuarij exterioris , quae respiciebat ad Orientem : & erat clausa . * Et dixit Dominus ad me : Porta haec clausa erit : non aperietur , & vir non transibit per eam : quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam , eritque clausa * principi . Princeps ipse sedebit in ea , vt comedat panem coram Domino : per viam portae vestibuli ingredietur , & per viam eius egredietur . * Et adduxit me per viam portae Aquilonis in conspectu domus : & vidi , & ecce impleuit gloria Domini domum Domini : & cecidi in faciem meam . * Et dixit ad me Dominus : Fili hominis

pone cor tuum , & vide oculis tuis , & auribus tuis audi omnia , quae ego loquor ad te de vniuersis ceremonijs domus Domini , & de cunctis legibus eius : & pones cor tuum in vijs templi per omnes exitus sanctuarij . * Et dices ad exasperantem me domum Israel : Haec dicit Dominus Deus : Sufficiant vobis omnia scelera vestra domus Israel : * eo quod inducitis filios alienos incircumcisos corde , & incircumcisos carne , vt sint in sanctuario meo , & polluant domum meam : & offertis panes meos , adipem , & sanguinem : & dissoluitis pactum meum in omnibus sceleribus vestris . * Et non seruastis praeccepta sanctuarij mei : & posuistis custodes obseruationum mearum in sanctuario meo vobismetipsis . * Haec dicit Dominus Deus : Omnis alienigena incircumciscus corde , & incircumciscus carne , non ingredietur sanctuarium meum , omnis filius alienus qui est in medio filiorum Israel . * Sed & Leuitae , qui longe recesserunt a me in errore filiorum Israel , & errauerunt a me post idola sua , & portauerunt iniquitatem suam : * erunt in sanctuario meo aditui , & ianitores portarum domus , & ministri domus : ipsi mactabunt holocausta , & victimas populi : & ipsi stabunt in conspectu eorum , vt ministrent eis . * Pro eo quod ministrauerunt illis in conspectu idolorum suorum , & facti sunt domui Israel in offendiculum iniquitatis : idcirco leuaui manum meam super eos , ait Dominus Deus , & portabunt iniquitatem suam : * & non appropinquabunt ad me vt sacerdos fungatur mihi , neque accedent ad omne sanctuarium meum iuxta sancta sanctorum : sed portabunt confusionem suam , & scelera sua quae fecerunt . * Et dabo eos ianitores domus in omni ministerio eius , & in vniuersis , quae fiunt in ea . * Sacerdotes autem & Leuitae filij Sadoc , qui custodierunt ceremonias sanctuarij mei , cum errarent filij Israel a me ; ipsi accedent ad me vt ministrent mihi : & stabunt in conspectu meo vt offerant mihi adipem , & san-

& sanguinem, ait Dominus Deus. * Ipsi in-
 gredientur sanctuarium meum, & ipsi acce-
 dent ad mensam meam ut ministrent mi-
 hi, & custodiant ceremonias meas. * Cumq;
 ingredientur portas atrij interioris, vesti-
 bus lineis induentur: nec ascendet super
 eos quidquam laneum, quando ministrant
 in portis atrij interioris & intrinsecus. * Vit-
 tæ lineæ erunt in capitibus eorum, & femi-
 nalia linea erunt in lumbis eorum, & non
 accingentur in sudore. * Cumq; egredien-
 tur atrium exterius ad populum, exuent se
 vestimentis suis, in quibus ministrauerant,
 & reponent ea in gazophylacio sanctuarij,
 & vestient se vestimentis alijs: & non san-
 ctificabunt populum in vestibus suis. * Ca-
 put autem suum non radent, neque comā
 nutrient: sed tondentes attendent capita
 sua. * Et vinum non bibet omnis sacerdos
 quando ingressurus est atrium interius.
 * Et viduam, & repudiatam non accipient
 vxores, sed virgines de semine domus Is-
 rael: sed & viduam, quæ fuerit vidua a sa-
 cerdote, accipient. * Et populum meum do-
 cebunt quid sit inter sanctum & pollutum,
 & inter mundum & immundum ostendent
 eis. * Et cum fuerit controuersia, stabunt
 in iudicijs meis, & iudicabunt: leges meas,
 & præcepta mea in omnibus sollempnitati-
 bus meis custodient, & Sabbata mea san-
 ctificabunt. * Et ad mortuum hominem
 non ingredientur, ne polluantur, nisi ad pa-
 trem & matrem, & filium & filiam, & fra-
 trem & sororem, quæ alterum virum non
 habuerit: in quibus contaminabuntur. * Et
 postquam fuerit emundatus, septem dies
 numerabuntur ei. * Et in die introitus sui
 in sanctuarium ad atrium interius ut mini-
 stret mihi in sanctuario, offeret pro pecca-
 to suo, ait Dominus Deus. * Non erit au-
 tem eis hereditas, ego hereditas eorum: &
 possessionem non dabitis eis in Israel, ego
 enim possessio eorum. * Victimam & pro
 peccato & pro delicto ipsi comedent: &
 omne votum in Israel ipsorum erit. * Et
 primitiua omnium primogenitorum, &

omnia libamenta ex omnibus, quæ offe-
 runtur, sacerdotum erunt: & primitiua ci-
 borum vestrorum dabitis sacerdoti, ut re-
 ponat benedictionem domui tuæ. * Om-
 ne morticinum, & captum a bestia de
 auibus & de pecoribus non comedent
 Sacerdotes.

CAP. XLV.

CUMQ; coeperitis terram diuidere for-
 titò, separate primitias Domino, san-
 ctificatum de terra, longitudine vigintiquin-
 que millia, & latitudine decem millia: san-
 ctificatum erit in omni termino eius per
 circuitum. * Et erit ex omni parte sancti-
 ficatum quingentos per quingentos, qua-
 drifariam per circuitum: & quinquaginta
 cubitis in suburbana eius per gyrum. * Et
 a mensura ista mensurabis longitudinem,
 vigintiquinque millium, & latitudinem de-
 cem millium, & in ipso erit templum, san-
 ctumq; sanctorum. * Sanctificatum de ter-
 ra erit sacerdotibus ministris sanctuarij, qui
 accedunt ad ministerium Domini: & erit
 eis locus in domos, & in sanctuarium san-
 ctitatis. * Vigintiquinque autem millia lon-
 gitudinis, & decem millia latitudinis erunt
 Leuitis, qui ministrant domui: ipsi posside-
 bunt viginti gazophylacia. * Et possessio-
 nem ciuitatis dabitis quinque millia latitu-
 dinis, & longitudinis vigintiquinque millia
 secundum separationem sanctuarij, omni
 domui Israel. * Principi quoque hinc &
 inde in separationem sanctuarij, & in pos-
 sessionem ciuitatis, contra faciem separa-
 tionis sanctuarij, & contra faciem posses-
 sionis vrbs: a latere Maris vsque ad Mare,
 & a latere Orientis vsque ad Orientem: Lon-
 gitudinis autem iuxta vnamquamque par-
 tem a termino Occidentali vsque ad termi-
 num Orientalem. * De terra erit ei posses-
 sio in Israel: & non depopulabuntur ultra
 principes populum meum: sed terram da-
 bunt domui Israel secundum tribus eorū.
 * Hæc dicit Dominus Deus: Sufficiat vobis
 principes Israel: iniquitatem & rapinas in-
 termit-

termittite, & iudicium & iustitiam facite, separate confinia vestra a populo meo, ait Dominus Deus. * Statera iusta, & ephi iustum, & batus iustus erit vobis. * Ephi, & batus æqualia, & vnus mensuræ erunt: vt capiat decimam partem cori batus, & decimam partem cori ephi: iuxta mensuram cori erit æqua libratio eorum. * Siclus autem viginti obolos habet. Porro viginti sicli, & viginti quinque sicli, & quindecim sicli, mnam faciunt. * Et hæc sunt primitiæ, quas tolletis: sextam partem ephi de coro frumenti, & sextam partem ephi de coro hordei. * Mensura quoque olei, batus olei, decima pars cori est: & decem bati corum faciunt: quia decem bati implent eorum. * Et arietem vnum de grege ducentorum de his, quæ nutriunt Israel in sacrificium, & in holocaustum, & in pacifica, ad expiandum pro eis, ait Dominus Deus. * Omnis populus terræ tenebitur primitiis his principi in Israel. * Et super principem erunt holocausta, & sacrificium, & libamina in sollemnitatibus, & in Calendis, & in Sabbatis, & in vniuersis sollemnitatibus domus Israel: ipse faciet pro peccato sacrificium, & holocaustum, & pacifica ad expiandum pro domo Israel. * Hæc dicit Dominus Deus: In primo mense, vna mensis fumes vitulum de armento immaculatum, & expiabis sanctuarium. * Et tollet sacerdos de sanguine quod erit pro peccato: & ponet in postibus domus, & in quattuor angulis crepidinis altaris, & in postibus portæ atrij interioris. * Et sic facies in septima mensis pro vnoquoque, qui ignorauit, & errore deceptus est, & expiabis pro domo. * In primo mense, quartadecima die mensis erit vobis Paschæ sollemnitas: septem diebus azyma comedetur. * Et faciet princeps in die illa pro se, & pro vniuerso populo terræ, vitulum pro peccato. * Et in septem dierum sollemnitate faciet holocaustum Domino septem vitulos, & septem arietes immaculatos quotidie septem diebus: & pro peccato hircum caprarum quo-

tidie. * Et sacrificium ephi per vitulum, & ephi per arietem faciet: & olei hin per singula ephi. * Septimo mense, quintadecima die mensis in sollemnitate faciet sicut supra dicta sunt per septem dies: tam pro peccato, quàm pro holocausto, & in sacrificio, & in oleo.

C A P. XLVI.

HÆC dicit Dominus Deus: Porta atrij interioris, quæ respicit ad Orientem, erit clausa sex diebus, in quibus opus fit: die autem Sabbati aperietur, sed & in die Calendarum aperietur. * Et intrabit princeps per viam vestibuli portæ deforis, & stabit in limine portæ: & facient sacerdotes holocaustum eius, & pacifica eius: & adorabit super limen portæ, & egredietur: porta autem non claudetur vsque ad vesperam. * Et adorabit populus terræ ad ostium portæ illius in Sabbatis, & in Calendis coram Domino. * Holocaustum autem hoc offeret princeps Domino: in die Sabbati sex agnos immaculatos, & arietem immaculatum. * Et sacrificium ephi per arietem: in agnis autem sacrificium quod dederit manus eius: & olei hin per singula ephi. * In die autem Calendarum vitulum de armento immaculatum: & sex agni, & arietes immaculati erunt. * Et ephi per vitulum, ephi quoque per arietem faciet sacrificium: de agnis autem, sicut inuenerit manus eius: & olei hin per singula ephi. * Cumq. ingressus est princeps, per viam vestibuli portæ ingrediatur, & per eandem viam exeat. * Et cum intrabit populus terræ in conspectu Domini in sollemnitatibus: qui ingreditur per portam Aquilonis, vt adoret, egredietur per viam portæ Meridianæ: porro qui ingreditur per viam portæ Meridianæ, egredietur per viam portæ Aquilonis: non reuertetur per viam portæ, per quam ingressus est, sed e regione illius egredietur. * Princeps autem in medio eorum cū ingredientibus ingreditur, & cum egredientibus egredietur. * Et in nundinis, & in sollemnitatibus

nitatibus erit sacrificium ephi per vitulum, & ephi per arietem: agnis autem erit sacrificiū sicut inuenerit manus eius: & olei hin per singula ephi. * Cum autem fecerit princeps spontaneum holocaustum, aut pacifica voluntaria Domino: aperietur ei porta, quæ respicit ad Orientem, & faciet holocaustum suum, & pacifica sua, sicut fieri solet in die sabbati: & egredietur, claudeturq. porta postquam exierit. * Et agnum eiusdem anni immaculatum faciet holocaustum quotidie Domino: semper mane faciet illud. * Et faciet sacrificiū super eo cata mane mane sextam partem ephi, & de oleo tertiam partem hin, vt misceatur similæ: sacrificium Domino legitimum, iuge atque perpetuum. * Faciet agnum, & sacrificium, & oleum cata mane mane: holocaustum sempiternum. * Hæc dicit Dominus Deus: Si dederit princeps donum alicui de filiis suis: hereditas eius, filiorum suorum erit, possidebunt eam hereditarie. * Si autem dederit legatum de hereditate sua vni seruorum suorum, erit illius vsque ad annum remissionis, & reuerteretur ad principem: hereditas autem eius, filijs eius erit. * Et non accipiet princeps de hereditate populi per violentiam, & de possessione eorum: sed de possessione sua hereditatem dabit filiis suis: vt non dispergatur populus meus vnusquisque a possessione sua. * Et introduxit me per ingressum, qui erat ex latere portæ, in gazophylacia sanctuarij ad sacerdotes, quæ respiciebant ad Aquilonem: & erat ibi locus vergens ad Occidentem. * Et dixit ad me: Iste est locus vbi coquent sacerdotes pro peccato, & pro delicto: vbi coquent sacrificium, vt non efferant in atriū exterius, & sanctificetur populus. * Et eduxit me in atriū exterius, & circumduxit me per quattuor angulos atrij: & ecce atrium erat in angulo atrij, atriola singula per angulos atrij. * In quattuor angulis atrij atriola disposita, quadraginta cubitorum per longum, & triginta per latum: mensuræ vnus quattuor erant. * Et paries per

circuitum ambiens quattuor atriola: & culinæ fabricatæ erant subter porticus per gymnasium. * Et dixit ad me: Hæc est domus culinæ, in qua coquent ministri domus Domini victimas populi.

C A P . XLVII.

ET conuertit me ad portam domus, & ecce aquæ egrediebantur subter limen domus ad Orientem: facies enim domus respiciebat ad Orientem: aquæ autem descendebant in latus templi dextrum ad Meridiem altaris. * Et eduxit me per viam portæ Aquilonis, & conuertit me ad viam foras portam exteriorē, viam quæ respiciebat ad Orientem: & ecce aquæ redundantes a latere dextro. * Cum egredere- tur vir ad Orientem, qui habebat funiculum in manu sua, & mensus est mille cubitos: & traduxit me per aquam vsque ad talos. * Rursumq. mensus est mille, & traduxit me per aquam vsque ad genua: & mensus est mille, & traduxit me per aquam vsque ad renes. Et mensus est mille, torrentem, quem non potui pertransire: quoniam intumuerant aquæ profundæ torrentis, qui non potest transuadari. * Et dixit ad me: Certe vidisti fili hominis. Et eduxit me, & conuertit ad ripam torrentis. * Cumq. me conuertissem, ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex vtraque parte. * Et ait ad me: Aquæ istæ, quæ egrediuntur ad tumulos sabuli Orientalis, & descendunt ad plana deserti, intrabunt mare, & exhibunt, & sanabuntur aquæ. * Et omnis anima viuens, quæ serpit, quocumque venerit torrentis, viuet: & erunt pisces multi satis postquam venerint illuc aquæ istæ, & sanabuntur & viuent omnia, ad quæ venerit torrentis. * Et stabunt super illas piscatores, ab Engaddi vsque ad Engallim siccatio sagnarum erit: plurimæ species erunt piscium eius, sicut pisces maris magni, multitudinis nimis: in littoribus autem eius, & in palustribus non sanabuntur, quia in salinas dabuntur. * Et super torrentem orientur in

tur in ripis eius ex vtraque parte omne lignum pomiferum : non defluet folium ex eo, & non deficiet fructus eius : per singulos menses afferet primitiua, quia aqua eius de sanctuario egredientur : & erunt fructus eius in cibum, & folia eius ad medicinam. * Hæc dicit Dominus Deus : Hic est terminus, in quo possidebitis terram in duodecim tribubus Israel : quia Ioseph duplicem funiculū habet. * Possidebitis autem eā singuli æque ut frater suus : super quā leuavi manum meam ut darem patribus vestris : & cadet terra hæc vobis in possessionem. * Hic est autem terminus terræ : ad plagam Septentrionalem a mari magno via Hethalon, venientibus Sedada, * Emath, Berotha, Sabarim, quæ est inter terminum Damasci & confinium Emath, domus Tichon, quæ est iuxta terminum Auran. * Et erit terminus a Mari vsque ad atrium Enon terminus Damasci, & ab Aquilone ad Aquilonem : terminus Emath plaga Septentrionalis. * Porro plaga Orientalis de medio Auran, & de medio Damasci, & de medio Galaad, & de medio terræ Israel, Iordanis determinans ad mare Orientale, metiemini etiam plagam Orientalem. * Plaga autem australis meridiana a Thamar vsque ad aquas contradictionis Cades : & torrens vsque ad mare magnum : & hæc est plaga ad Meridiem australis. * Et plaga Maris, mare magnum a confinio per directum, donec venias Emath : hæc est plaga Maris. * Et diuidetis terrā istam vobis per tribus Israel : * & mittetis eam in hereditatem vobis, & aduenis, qui accesserint ad vos, qui genuerint filios in medio vestrum : & erunt vobis sicut indigenæ inter filios Israel : vobiscum diuident possessionem in medio tribuum Israel. * In tribu autem quacumque fuerit aduena, ibi dabitis possessionem illi, ait Dominus Deus.

CAP. XLVIII.

ET hæc nomina tribuum a finibus Aquilonis iuxta viam Hethalon pergen-

tibus Emath, atrium Enan terminus Damasci ad Aquilonem iuxta viam Emath. Et erit ei plaga Orientalis Mare, Dan vna. * Et super terminū Dan, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Aser vna : * & super terminum Aser, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Nephthali vna. * Et super terminum Nephthali, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Manasse vna. * Et super terminum Manasse, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Ephraim vna. * Et super terminum Ephraim a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Ruben vna. * Et super terminum Ruben, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Iuda vna. * Et super terminum Iuda, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, erunt primitiæ, quas separabitis, viginti quinque millibus latitudinis & longitudinis, sicuti singulæ partes a plaga Orientali vsque ad plagam Maris : & erit sanctuarium in medio eius. * Primitiæ, quas separabitis Domino : longitudo viginti quinque millibus, & latitudo decem millibus. * Hæc autem erunt primitiæ sanctuarij sacerdotum : ad Aquilonem longitudinis viginti quinque millia, & ad Mare latitudinis decem millia, sed & ad Orientem latitudinis decem millia, & ad Meridiem longitudinis viginti quinque millia : & erit sanctuarium Domini in medio eius. * Sacerdotibus sanctuarium erit de filiis Sadoe, qui custodierunt ceremonias meas, & non errauerunt cum errarent filij Israel, sicut errauerunt & Leuitæ. * Et erunt eis primitiæ de primitijs terræ sanctum sanctorum, iuxta terminum Leuitarum. * Sed & Leuitis similiter iuxta fines sacerdotum viginti quinque millia longitudinis, & latitudinis decem millia. Omnis longitudo viginti & quinque millium, & latitudo decem millium. * Et non vendabunt ex eo, neque mutabunt, neque transferentur primitiæ terræ, quia sanctificata sunt Domino. * Quinque millia autem, quæ supersunt in latitudine per viginti quinque millia, profana erunt vrbis in habitaculum, & in suburbana : & erit ciuitas in medio eius.

cuius. * Et hæc mensura eius: ad plagam Septentrionalem quingenta & quattuor millia: & ad plagam Meridianam, quingenta & quattuor millia: & ad plagam Orientalem, quingenta & quattuor millia: & ad plagam Occidentalem, quingenta & quattuor millia. * Erunt autem suburbana ciuitatis ad Aquilonem ducenta quinquaginta, & ad Meridiem ducenta quinquaginta, & ad Orientem ducenta quinquaginta, & ad Mare ducenta quinquaginta. * Quod autem reliquum fuerit in longitudine secundum primitias sanctuarij, decem millia in Orientem, & decem millia in Occidentem, erunt sicut primitiæ sanctuarij: & erunt fruges eius in panes his, qui seruiunt ciuitati. * Seruientes autem ciuitati, operabuntur ex omnibus tribubus Israel. * Omnes primitiæ, viginti quinque millium, per viginti quinque millia in quadrum, separabuntur in primitias sanctuarij, & in possessionem ciuitatis. * Quod autem reliquum fuerit, principis erit ex omni parte primitiarum sanctuarij, & possessionis ciuitatis & regione viginti quinque millium primitiarum vsque ad terminum Orientalem: sed & ad Mare & regione viginti quinque millium vsque ad terminum maris, similiter in partibus principis erit: & erunt primitiæ sanctuarij, & sanctuarium templi in medio eius. * De possessione autem Leuitarum, & de possessione ciuitatis in medio partium principis: erit inter terminum Iuda, & inter terminum Benjamin, & ad principem perti-

nebit. * Et reliquis tribubus: A plaga Orientali vsque ad plagam Occidentalem, Benjamin vna. * Et contra terminum Benjamin, a plaga Orientali vsque ad plagam Occidentalem, Simeon vna. * Et super terminum Simeonis, a plaga Orientali vsque ad plagam Occidentalem, Issachar vna. * Et super terminum Issachar, a plaga Orientali vsque ad plagam Occidentalem, Zabulon vna. * Et super terminum Zabulon, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Gad vna. * Et super terminum Gad, ad plagam Austri in Meridie: & erit finis de Thamar vsque ad aquas contradictionis Cades, hereditas contra mare magnum. * Hæc est terra, quam mittetis in sortem tribubus Israel: & hæc partitiones earum, ait Dominus Deus. * Et hi egressus ciuitatis: A plaga Septentrionali quingentos & quattuor millia mensurabis. * Et portæ ciuitatis ex nominibus tribuum Israel, portæ tres a Septentrione, porta Ruben vna, porta Iuda vna, porta Leui vna. * Et ad plagam Orientalem, quingentos & quattuor millia: & portæ tres, porta Ioseph vna, porta Benjamin vna, porta Dan vna. * Et ad plagam Meridianam, quingentos & quattuor millia metieris: & portæ tres, porta Simeonis vna, porta Issachar vna, porta Zabulon vna. * Et ad plagam Occidentalem, quingentos & quattuor millia, & portæ eorum tres, porta Gad vna, porta Aser vna, porta Nephthali vna. * Per circuitum, decem & octo millia: & nomen ciuitatis ex illa die, Dominus ibidem.

PROPHETIA DANIELIS.

CAPVT PRIMVM.

ANNO tertio regni Ioakim regis Iuda, venit Nabuchodonosor rex Babylonis in Ierusalem, & obsedit eam; & tradidit Dominus in manu eius Ioakim regem Iuda, & partem vasorum domus Dei: & asportauit ea in terram Sennaar in domum dei sui, & vasa intulit in domum Thesauri dei sui. Et ait rex Asphenez prapósito Eunuchorum vt introduceret de filiis Israel, & de semine regio & tyrannorum, pueros, in quibus nulla esset macula, decoros forma, & eruditos omni sapientia, cautos scientia, & doctos disciplina, & qui possent stare in palatio regis, vt doceret eos litteras, & linguam Chaldaeorum. Et constituit eis rex annonā per singulos dies de cibis suis, & de vino vnde bibebat ipse, vt enutriti tribus annis, postea starent in conspectu regis. Fuerunt ergo inter eos de filiis Iuda, Daniel, Ananias, Misael, & Azarias. Et imposuit eis prapositus eunuchorum, nomina: Danieli, Baltassar: Anania, Sidrach: Misaeli, Misach: & Azaria, Abdenago. Proposuit autem Daniel in corde suo ne pollueretur de mensa regis, neque de vino potus eius: & rogauit eunuchorum prapositum ne contaminaretur. Dedit autem Deus Danieli gratiam & misericordiam in conspectu principis eunuchorum. Et ait princeps eunuchorum ad Daniele: Timeo ego dominum meum regem, qui constituit vobis cibum & potum: qui si viderit vultus vestros macilentiores prae ceteris adolescentibus coeuis vestris, condemnabit caput meum regi. Et dixit Daniel ad Malasar, quem constituerat princeps eunuchorum super Daniele,

Ananiam, Misaelem, & Azariam: Tenta nos obsecro seruos tuos diebus decem, & dentur nobis legumina ad vescendum, & aqua ad bibendum: & contemplare vultus nostros, & vultus puerorum, qui vescuntur cibo regio: & sicut videris, facies cum seruis tuis. Qui, audito sermone huiusmodi, tentauit eos diebus decem. Post dies autem decem apparuerunt vultus eorum meliores, & corpulentiores prae omnibus pueris, qui vescebantur cibo regio. Porro Malasar tollebat cibaria, & vinum potus eorum: dabatq. eis legumina. Pueris autem his dedit Deus scientiam, & disciplinam in omni libro, & sapientia: Danieli autem intelligentiam omnium visionum & somniorum. Completis itaque diebus, post quos dixerat rex vt introducerentur: introduxit eos prapositus eunuchorum in conspectu Nabuchodonosor. Cumq. eis locutus fuisset rex, non sunt inuenti tales de vniuersis, vt Daniel, Ananias, Misael, & Azarias: & steterunt in conspectu Regis. Et omne verbum sapientiae & intellectus, quod sciscitatus est ab eis Rex, inuenit in eis decuplum super cunctos ariolos, & magos, qui erant in vniuerso regno eius. Fuit autem Daniel vsque ad annum primum Cyri regis.

C A P. II.

IN anno secundo regni Nabuchodonosor vidit Nabuchodonosor somnium, & conterritus est spiritus eius, & somnium eius fugit ab eo. Pracepit autem rex, vt conuocarentur arioli, & magi, & malefici, & Chaldaei: vt indicarent regi somnia sua: qui cum venissent, steterunt coram rege. Et dixit ad eos rex: Vidi somnium:

nium: & mente confusus ignoro quid vide-
 rim. * Responderuntq. Chaldaei regi Syria-
 ce: Rex in sempiternum vive: dic somniū
 servis tuis, & interpretationem eius indica-
 bimus. * Et respondens rex ait Chaldaeis: 4
 Sermo recessit a me: nisi indicaueritis mihi
 somnium, & coniecturam eius, peribitis vos,
 & domus vestrae publicabuntur. * Si autem 6
 somnium, & coniecturam eius narraueritis,
 præmia, & dona, & honorem multum ac-
 cipietis a me: somnium igitur, & interpre-
 tationem eius indicate mihi. * Responde- 7
 runt secundo, atque dixerunt: Rex somniū
 dicat servis suis, & interpretationem illius
 indicabimus. * Respondit rex, & ait: Cer- 8
 te noui quod tēpus redimitis, scientes quod
 recesserit a me sermo. * Si ergo somnium 9
 non indicaueritis mihi, vna est de vobis
 sententia, quod interpretationem quoque
 fallacem, & deceptione plenam compo-
 fueritis, vt loquamini mihi donec tempus
 pertranseat. Somnium itaque dicite mi-
 hi, vt sciam quod interpretationem quoque
 eius veram loquamini. * Respondentes er- 10
 go Chaldaei coram rege, dixerunt: Non est
 homo super terram, qui sermonem tuum,
 rex, possit implere: sed neque regum quis-
 quam magnus & potens verbum huiusce-
 modi sciscitatur ab omni ariolo, & mago,
 & Chaldaeo. * Sermo enim, quem tu qua- 11
 ris, rex, grauis est: nec reperietur quisquā,
 qui indicet illum in conspectu regis: excep-
 tis dijs, quorum non est cum hominibus
 conuersatio. * Quo audito, rex in furore, & 12
 in ira magna præcepit vt perirent omnes
 sapientes Babylonis. * Et egressa sententia, 13
 sapientes interficiebantur: quærebanturq.
 Daniel, & socij eius, vt perirent. * Tunc Da- 14
 niel requisit de lege, atque sententia ab
 Arioch principe militiæ regis, qui egressus
 fuerat ad interficiendos sapientes Babylo-
 nis. * Et interrogauit eum, qui a rege pote- 15
 statem acceperat, quam ob causam tam
 crudelis sententia a facie regis esset egres-
 sa. Cum ergo rem indicasset Arioch Da-
 nieli, * Daniel ingressus rogauit regem vt 16
 tempus daret sibi ad solutionem indican-

dam regi. * Et ingressus est domum suam,
 Ananiaq. & Misaeli, & Azaria socijs suis
 18 indicauit negotium: * vt quærerent miseri-
 cordiam a facie Dei cæli super sacramento
 isto, & non perirent Daniel, & socij eius
 19 cum ceteris sapientibus Babylonis. * Tunc
 Danieli mysterium per visionem nocte re-
 uelatum est: & benedixit Daniel Deum
 20 cæli, & locutus ait: Sit nomen Domini be-
 nedictum a sæculo & vsque in sæculum:
 21 quia sapientia & fortitudo eius sunt. * Et
 ipse mutat tempora, & ætates: transfert
 regna, atque constituit: dat sapientiam sa-
 pientibus, & scientiam intelligētibz disci-
 22 plinam: * Ipse reuelat profunda, & abscon-
 dita, & nouit in tenebris constituta: & lux
 23 cum eo est. * Tibi Deus patrum nostrorum
 confiteor, teq. laudo: quia sapientiam, &
 fortitudinem dedisti mihi: & nunc ostendi-
 sti mihi quæ rogauimus te, quia sermonem
 24 regis aperuisti nobis. * Post hæc Daniel
 ingressus ad Arioch, quem constituerat
 rex vt perderet sapientes Babylonis, sic ei
 locutus est: Sapientes Babylonis ne per-
 das: introduce me in conspectu regis, & so-
 25 lutionem regi narrabo. * Tunc Arioch fe-
 stinus introduxit Daniele ad regem, &
 dixit ei: Inueni hominem de filijs transmi-
 grationis Iuda, qui solutionem regi annun-
 26 ciet. * Respondit rex, & dixit Danieli, cuius
 nomen erat Baltassar: Putasne vere potes
 mihi indicare somnium, quod vidi, & in-
 27 terpretationem eius? * Et respondens Da-
 niel coram rege, ait: Mysterium, quod rex
 interrogat, sapientes, magi, arioli, & aruspi-
 28 ces nequeunt indicare regi: * Sed est Deus
 in cælo reuelans mysteria, qui indicauit ti-
 bi rex Nabuchodonosor, quæ ventura sunt
 in nouissimis temporibus. Somnium tuum,
 & visiones capitis tui in cubili tuo huiusce-
 29 modi sunt: * Tu rex cogitare cœpisti in strato
 tuo, quid esset futurum post hæc: & qui
 reuelat mysteria, ostendit tibi quæ ventura
 30 sunt. * Mihi quoque non in sapientia, quæ
 est in me plus quàm in cunctis viuentibus,
 sacramentum hoc reuelatum est: sed vt in-
 terpretatio regi manifesta fieret, & cogita-

tiones mentis tuæ scires. * Tu rex videbas, 31
 & ecce quasi statua vna grandis: statua illa
 magna, & statura sublimis stabat cōtra te,
 & intuitus eius erat terribilis. * Huius sta- 32
 tuæ caput ex auro optimo erat, pectus au-
 tem & brachia de argento, porro venter,
 & femora ex ære. * tibiæ autem ferreæ, pe- 33
 dum quædam pars erat ferrea, quædam au-
 tem fictilis. * Videbas ita, donec abscissus est 34
 lapis de monte sine manibus: & percussit
 statuam in pedibus eius ferreis, & fictilibus,
 & comminuit eos. * Tunc contrita sunt pa- 35
 riter ferrum, testa, æs, argentum, & aurum;
 & redacta quasi in fauillam æstiuæ areæ,
 quæ rapta sunt vento: nullusq. locus inuē-
 tus est eis: lapis autem, qui percusserat sta-
 tuam, factus est mons magnus, & impleuit
 vniuersam terram. * hoc est somnium: In- 36
 terpretationem quoque eius dicemus co-
 ram te, rex. * Tu rex regum es: & Deus cæ- 37
 li, regnum, & fortitudinem, & imperium, &
 gloriam dedit tibi: & omnia, in quibus ha- 38
 bitant filij hominum, & bestię agri: volu-
 cres quoque cæli dedit in manu tua, & sub
 ditione tua vniuersa constituit: tu es ergo
 caput aureum. * Et post te consurget re- 39
 gnum aliud minus te argenteum: & regnū
 tertium aliud æreum, quod imperabit vni-
 uersæ terræ. * Et regnum quartum erit ve- 40
 lut ferrum. quomodo ferrum comminuit,
 & domat omnia, sic comminuet, & conte-
 ret omnia hæc. * Porro quia vidisti pedum, 41
 & digitorum partem testæ figuli, & partem
 ferream: regnum diuisum erit, quod tamen
 de plantario ferri orietur, secundum quod
 vidisti ferrum mistum testæ ex luto. * Et di- 42
 gitos pedum ex parte ferreos, & ex parte fi-
 ctiles: ex parte regnum erit solidum, & ex
 parte contritum. * Quod autem vidisti ferrū 43
 mistum testæ ex luto, commiscebuntur qui-
 dem humano semine, sed non adhærebunt
 sibi, sicuti ferrum misceri non potest testæ.
 * In diebus autem regnorum illorum susci- 44
 tabit Deus cæli regnum, quod in æternum
 non dissipabitur, & regnum eius alteri po-
 pulo non tradetur: comminuet autem, &
 consumet vniuersa regna hæc: & ipsum sta-

bit in æternum. * Secundum quodd vidisti,
 quod de monte abscissus est lapis sine ma-
 nibus, & comminuit testam, & ferrum, &
 æs, & argentum, & aurum, Deus magnus
 ostendit regi quæ ventura sunt postea. &
 verum est somnium, & fidelis interpretatio
 eius. * Tunc rex Nabuchodonosor cecidit
 in faciem suam, & Daniele adorauit, &
 hostias, & incensum præcepit vt sacrificarent
 ei. * Loquens ergo rex, ait Danieli: Ve-
 re Deus vester Deus deorum est, & Domi-
 nus regum, & reuelans mysteria: quoniam
 tu potuisti aperire hoc sacramentū. * Tunc
 rex Daniele in sublime extulit, & mune-
 ra multa, & magna dedit ei: & constituit
 eum principem super omnes prouincias
 Babylonis: & præfectum magistratum su-
 per cunctos sapientes Babylonis. * Daniel
 autem postulauit a rege: & constituit su-
 per opera prouinciæ Babylonis, Sidrach,
 Misach, & Abdênago: Ipse autem Daniel
 erat in foribus regis.

C A P . . I I I .

NABUCHODONOSOR rex fecit statuam.
 Nauream altitudine cubitorum sexaginta,
 latitudine cubitorum sex, & statuit eam
 in campo Dura prouinciæ Babylonis. * Ita-
 que Nabuchodonosor rex misit ad congre-
 gandos satrapas, magistratus, & iudices, du-
 ces, & tyrannos, & præfectos, omnesq. prin-
 cipes regionum, vt conuenirent ad dedica-
 tionem statuæ, quam erexerat Nabuchodo-
 nosor rex. * Tunc congregati sunt satrapæ,
 magistratus, & iudices, duces, & tyranni, &
 optimates, qui erant in potestatibus con-
 stituti, & vniuersi principes regionum vt
 conuenirent ad dedicationem statuæ, quam
 erexerat Nabuchodonosor rex. stabant au-
 tem in conspectu statuæ, quam posuerat
 Nabuchodonosor rex: * & præco clama-
 bat valenter: Vobis dicitur populis, tribu-
 bus, & linguis: * In hora, qua audieritis so-
 nitum tubæ, & fistulæ, & citharæ, sambu-
 cæ, & psalterij, & symphonix, & vniuersi
 generis musicorum, cadentes adorete sta-
 tuam auream, quam constituit Nabucho-
 donosor

donosor rex . * Si quis autem non prostra-
tus adorauerit, eadem hora mittetur in for-
nacem ignis ardentis . * Post hæc igitur sta-
tim vt audierūt omnes populi sonitum tu-
bæ, fistulæ, & citharæ, sambucæ, & psalterij,
& symphoniæ, & omnis generis musico-
rum : cadentes omnes populi, tribus, & lin-
guæ adorauerunt statuam auream, quam
constituerat Nabuchodonosor rex . * Sta-
timq. in ipso tempore accedētes viri Chal-
dæi accusauerunt Iudæos : * dixeruntq. Na-
buchodonosor regi : Rex in æternum viue :
* tu rex posuisti decretum, vt omnis homo,
qui audierit sonitum tubæ, fistulæ, & ci-
tharæ, sambucæ, & psalterij, & sympho-
niæ, & vniuersi generis musicorum, pro-
sternat se, & adoret statuam auream : * si quis
autem non procidens adorauerit, mittatur
in fornacem ignis ardentis . * Sunt ergo vi-
ri Iudæi, quos constituisti super opera re-
gionis Babylonis, Sidrach, Misach, & Ab-
denago : viri isti contempserunt, rex, decre-
tum tuum : deos tuos non colunt, & sta-
tuam auream, quam erexisti, non adorant .
* Tunc Nabuchodonosor in furore, & in
ira præcepit vt adducerentur Sidrach, Mi-
sach, & Abdenago : qui confestim adducti
sunt in conspectu regis . * Pronunciansq.
Nabuchodonosor rex, ait eis : Verene Si-
drach, Misach, & Abdenago deos meos nō
colitis, & statuam auream, quam constitui,
non adoratis ? * Nunc ergo si estis parati,
quacumque hora audieritis sonitum tubæ,
fistulæ, citharæ, sambucæ, & psalterij, &
symphoniæ, omnisq. generis musicorum,
prosternite vos, & adorare statuam, quam
feci : quod si non adoraueritis, eadem ho-
ra mittemini in fornacem ignis ardentis :
& quis est Deus, qui eripiet vos de manu
mea ? * Respondentes Sidrach, Misach, &
Abdenago, dixerunt regi Nabuchodono-
sor : Non oportet nos de hac re responde-
re tibi . * Ecce enim Deus noster, quem
colimus, potest eripere nos de camino ignis
ardentis, & de manibus tuis, o rex, libera-
re . * Quod si noluerit, notum sit tibi, rex,
quia deos tuos non colimus, & statuam

auream, quam erexisti, non adoramus .
19 * Tunc Nabuchodonosor repletus est furo-
re : & aspectus faciei illius immutatus est
super Sidrach, Misach, & Abdenago, &
præcepit vt succenderetur fornax septuplū
20 quā succendi cōsueuerat . * Et viris fortis-
simis de exercitu suo iussit vt ligatis pedi-
bus Sidrach, Misach, & Abdenago mitterēt
21 eos in fornacem ignis ardentis . * Et confe-
stim viri illi vincti cum braccis suis, & tiaris,
& calceamentis, & vestibus missi sunt in
22 medium fornacis ignis ardentis . * nam ius-
sio regis vrgebat : fornax autem succensa
erat nimis . Porro viros illos, qui miserant
Sidrach, Misach, & Abdenago, interfecit
23 flamma ignis . * Viri autem hi tres, id est,
Sidrach, Misach, & Abdenago, ceciderunt
in medio camino ignis ardentis, colligati .

Quæ sequuntur in Hebræis voluminibus non reperi.

24 * Et ambulabant in medio flammæ laudan-
tes Deum, & benedicentes Domino . * Stans
autem Azarias orauit sic, aperiensq. os
suum in medio ignis, ait :
25 Benedictus es Domine Deus patrum
nostrorum, & laudabile, & gloriosum nomē
26 tuum in sæcula : * quia iustus es in omni-
bus, quæ fecisti nobis, & vniuersa opera tua
vera, & viæ tuæ rectæ, & omnia iudicia tua
27 vera . * Iudicia enim vera fecisti iuxta om-
nia, quæ induxisti super nos, & super ciui-
tatem sanctam patrum nostrorum Ierusalē:
28 quia in veritate, & in iudicio induxisti om-
nia hæc propter peccata nostra . * Peccaui-
mus enim, & inique egimus recedentes a
29 te : & deliquimus in omnibus : & præcepta
tua non audiuius, nec obseruauimus, nec
fecimus sicut præceperas nobis vt bene-
30 nobis esset . * omnia ergo, quæ induxisti su-
per nos, & vniuersa, quæ fecisti nobis, in ve-
ro iudicio fecisti : * & tradidisti nos in ma-
nibus inimicorum nostrorum iniquorum,
& pessimorum, præuaricatorumq. & regi
31 iniusto, & pessimo vltra omnem terram . * Et
nunc non possumus aperire os : confusio,
& opprobrium facti sumus seruis tuis, &
32 his, qui colūt te . * Ne, quæsumus, tradas nos
in perpetuum propter nomen tuum, & ne

dissipas testamentum tuum. * neque aufe-
 ras misericordiam tuam a nobis propter
 Abraham dilectum tuum, & Isaac seruum
 tuum, & Israel sanctum tuum: * quibus locu-
 tus es pollicens quod multiplicares semen
 eorum sicut stellas cæli, & sicut arenam, quæ
 est in littore maris: * quia Domine imminu-
 ti sumus plus quam omnes gētes, sumusq.
 humiles in vniuersa terra hodie propter
 peccata nostra. * Et nō est in tempore hoc
 princeps, & dux, & propheta, neque holo-
 caustum, neque sacrificium, neque oblatio,
 neque incensum, neque locus primitiarum
 coram te, * vt possimus inuenire misericor-
 diam tuam: sed in animo contrito, & spiri-
 tu humilitatis suscipiamur. * Sicut in holo-
 causto arietum, & taurorum, & sicut in mil-
 libus agnorum pinguium: sic fiat sacrificiū
 nostrum in conspectu tuo hodie, vt placeat
 tibi: quoniam non est confusio confidenti-
 bus in te. * Et nūc sequimur te in toto cor-
 de, & timemus te, & quærimus faciē tuam.
 * Ne confundas nos: sed fac nobiscum iux-
 ta mansuetudinem tuam, & secundum mul-
 titudinem misericordiæ tuæ. * Et erue nos
 in mirabilibus tuis, & da gloriam nomini
 tuo Domine: * & confundantur omnes, qui
 ostendunt seruis tuis mala, confundantur
 in omni potentia tua, & robur eorum con-
 teratur: * & sciant quia tu es Dominus Deus
 solus, & gloriosus super orbem terrarum.
 * Et non cessabant qui miserant eos mini-
 stri regis succedere fornacem, naphtha, &
 stuppa, & pice, & malleolis, * & effundeba-
 tur flāma super fornacē cubitis quadragin-
 ta nouem: * & erupit, & incendit quos repe-
 rit iuxta fornacem de Chaldaeis. * Angelus
 autem Domini descendit cum Azaria, &
 socijs eius in fornacem: & excussit flammā
 ignis de fornace, * & fecit medium fornacis
 quasi ventum roris flantem, & non te-
 rigit eos omnino ignis, neque contristauit,
 nec quidquam molestiæ intulit.

* Tunc hi tres quasi ex vno ore lauda-
 bant, & glorificabant, & benedicebant
 Deum in fornace, dicentes:

* Benedictus es Domine Deus patrum.

nostrorum: & laudabilis, & gloriosus, &
 superexaltatus in sæcula. & benedictum no-
 men gloriæ tuæ sanctum: & laudabile, &
 superexaltatum in omnibus sæculis.

* Benedictus es in templo sancto gloriæ
 tuæ: & superlaudabilis, & supergloriosus
 in sæcula.

* Benedictus es in throno regni tui: &
 superlaudabilis, & superexaltatus in sæ-
 cula.

* Benedictus es, qui intueris abyssos, &
 sedes super cherubim: & laudabilis, & su-
 perexaltatus in sæcula.

* Benedictus es in firmamento cæli: &
 laudabilis & gloriosus in sæcula.

* Benedicite omnia opera Domini Domi-
 no: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite Angeli Domini Domino:
 laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite cæli Domino: laudate & su-
 perexaltate eum in sæcula.

* Benedicite aquæ omnes, quæ super cæ-
 lo sunt, Domino: laudate & superexaltate
 eum in sæcula.

* Benedicite omnes virtutes Domini
 Domino: laudate & superexaltate eum in
 sæcula.

* Benedicite sol, & luna Domino: lau-
 date & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite stellæ cæli Domino: lauda-
 te & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite omnis imber, & ros Domi-
 no: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite omnes spiritus Dei Domi-
 no: laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite ignis, & æstus Domino:
 laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite frigus, & æstus Domino:
 laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite rores, & pruina Domino:
 laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite gelu, & frigus Domino: lau-
 date & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite glacies, & niues Domino:
 laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite noctes, & dies Domino:
 laudate & superexaltate eum in sæcula.

Benedi-

* Benedicite lux, & tenebræ Domino : 71
laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite fulgura, & nubes Domino : 72
laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicat terra Dominum : laudet, & 74
superexaltet eum in sæcula.

* Benedicite montes, & colles Domino : 75
laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite vniuersa germinantia in ter- 76
ra Domino : laudate & superexaltate eum
in sæcula.

* Benedicite fontes Domino : laudate & 77
superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite maria, & flumina Domino : 78
laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite cete, & omnia, quæ mouen- 79
tur in aquis, Domino : laudate & superexal-
tate eum in sæcula.

* Benedicite omnes volucres cæli Domi- 80
no : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite omnes bestię, & pecora : 81
Domino : laudate & superexaltate eum in
sæcula.

* Benedicite filij hominum Domino : 82
laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicat Israel Dominum : laudet & 83
superexaltet eum in sæcula.

* Benedicite sacerdotes Domini Domi- 84
no : laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite serui Domini Domino : lau- 85
date & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite spiritus, & animæ iustorum 86
Domino : laudate & superexaltate eum in
sæcula.

* Benedicite sancti, & humiles corde 87
Domino : laudate & superexaltate eum in
sæcula.

* Benedicite Anania, Azaria, Misael Do- 88
mino : laudate & superexaltate eum in sæ-
cula.

Quia eruit nos de inferno, & saluos fe-
cit de manu mortis, & liberauit nos de me-
dio ardentis flammæ, & de medio ignis
eruit nos.

* Confitemini Domino, quoniam bonus : 89
quoniam in sæculum misericordia eius.

* Benedicite omnes religiosi Domino 90

Deo deorum : laudate & confitemini ei,
quia in omnia sæcula misericordia eius.

*Hucusque in Hebræo non habetur : & quæ posuimus, de
Theodotionis editione translata sunt.*

91 * Tunc Nabuchodonosor rex obstupuit,
& surrexit propere, & ait optimatibus suis:
Nonne tres viros misimus in medium ignis
compeditos? Qui respondentes regi, dixe-
runt : Vere rex. Respondit, & ait : Ecce
ego video quattuor viros solutos, & ambu-
lantes in medio ignis, & nihil corruptionis
in eis est, & species quarti similis filio Dei.

93 * Tunc accessit Nabuchodonosor ad ostiū
fornacis ignis ardentis, & ait : Sidrach, Mi-
sach, & Abdenago serui Dei excelsi, egredi-
mini, & venite. Statimq. egressi sunt Si-
drach, Misach, & Abdenago de medio ignis.

94 * Et congregati satrapæ, & magistratus, &
iudices, & potentes regis contemplabantur
viros illos, quoniam nihil potestatis ha-
buisset ignis in corporibus eorum, & capil-
lus capitis eorum non esset adustus, & sa-
rabala eorum non fuissent immutata, &

95 odor ignis non transisset per eos. Et erum-
pens Nabuchodonosor, ait : Benedictus
Deus eorum, Sidrach videlicet, Misach, &
Abdenago, qui misit angelum suum, &
eruit seruos suos, qui crediderunt in eum :
& verbum regis immutauerunt, & tradide-
runt corpora sua ne seruirent, & ne adora-
rent omnem deum, excepto Deo suo. * A

96 me ergo positum est hoc decretum, ut om-
nis populus, tribus, & lingua, quæcumque
locuta fuerit blasphemiam contra Deum,
Sidrach, Misach, & Abdenago, dispereat, &
domus eius vastetur : neque enim est alius

97 Deus, qui possit ita saluare. * Tunc rex pro-
mouit Sidrach, Misach, & Abdenago in

98 prouincia Babylonis. * NABUCHODONOSOR
rex, omnibus populis, gentibus, & linguis,
qui habitant in vniuersa terra, pax vobis
99 multiplicetur. * Signa, & mirabilia fecit apud
me Deus excelsus. Placuit ergo mihi præ-

100 dicare signa eius, quia magna sunt : & mi-
rabilia eius, quia fortia : & regnum eius re-
gnum sempiternum, & potestas eius in ge-
nerationem & generationem.

C A P . I I I I .

EGO Nabuchodonosor quietus eram in
domo mea, & florens in palatio meo:
* somnium vidi, quod perterritum me: & co-
gitationes meae in strato meo, & visiones
capitis mei conturbauerunt me. * Et per
me propositum est decretum ut introduce-
rentur in conspectu meo cuncti sapientes
Babylonis, & ut solutionem somnij indica-
rent mihi. * Tunc ingrediebantur arioli, ma-
gi, Chaldaei, & aruspices, & somnium nar-
raui in conspectu eorum: & solutionem eius
non indicauerunt mihi: * donec collega in-
gressus est in conspectu meo Daniel, cui
nomen Baltassar secundum nomen Dei mei,
qui habet spiritum deorum sanctorum in
semetipso: & somnium coram ipso locutus
sum. * Baltassar princeps ariolorum, quoniam
ego scio quod spiritum sanctorum deorum
habeas in te, & omne sacramentum non
est impossibile tibi: visiones somniorum
meorum, quas vidi, & solutionem earum
narra. * Visio capitis mei in cubili meo: Vi-
debam, & ecce arbor in medio terrae, & al-
tudo eius nimia. * Magna arbor, & fortis:
& proceritas eius contingens caelum: aspe-
ctus illius erat usque ad terminos vniuersae
terrae. * Folia eius pulcherrima, & fructus
eius nimius: & esca vniuersorum in ea.
subter eam habitabant animalia, & bestiae,
& in ramis eius conuersabantur volucres
caeli: & ex ea vescebatur omnis caro. * Vi-
debam in visione capitis mei super stratum
meum, & ecce vigil, & sanctus de caelo de-
scendit. * Clamauit fortiter, & sic ait: Succi-
dite arborem, & praevidite ramos eius: ex-
cutite folia eius, & dispergite fructus eius:
fugiant bestiae, quae subter eam sunt, & vo-
lucres de ramis eius. * Verumtamen germen
radicum eius in terra sinite, & alligetur vin-
culo ferreo & aereo in herbis, quae foris
sunt, & rore caeli tingatur, & cum feris pars
eius in herba terrae. * Cor eius ab humano
commutetur, & cor ferae detur ei: & septem
tempora mutantur super eum. * In senten-
tia vigilum decretum est, & sermo sancto-
rum, & petitio: donec cognoscant viuentes

quoniam dominatur Excelsus in regno ho-
minum; & cuicumque voluerit, dabit illud;
& humillimum hominem constituet super
eum. * Hoc somnium vidi ego Nabucho-
donosor rex: tu ergo Baltassar interpreta-
tionem narra festinus: quia omnes sapien-
tes regni mei non queunt solutionem edicere
mihi: tu autem potes, quia spiritus deorum
sanctorum in te est. * Tunc Daniel, cuius
nomen Baltassar, coepit intra semetipsum
tacitus cogitare quasi vna hora: & cogita-
tiones eius conturbabant eum. Respondens
autem rex ait: Baltassar, somnium & inter-
pretatio eius non conturbent te. Respondit
Baltassar, & dixit: Domine mi, somnium his,
qui te oderunt, & interpretatio eius hostibus
tuis sit. * Arborem, quam vidisti sublimem,
atque robustam, cuius altitudo pertingit ad
caelum, & aspectus illius in omnem terram:
* & rami eius pulcherrimi, & fructus eius ni-
mius, & esca omnium in ea, subter eam ha-
bitantes bestiae agri, & in ramis eius como-
rantes aues caeli: * Tu es rex, qui magnifica-
tus es, & inualuisti: & magnitudo tua cre-
uit, & peruenit usque ad caelum, & potestas
tua in terminos vniuersae terrae. * Quod au-
tem vidit rex vigilem, & sanctum descende-
re de caelo, & dicere: Succidite arborem, &
dissipate illam, attamen germen radicum
eius in terra dimittite, & vinciat ferreo &
aere in herbis foris, & rore caeli conspergatur,
& cum feris sit pabulum eius, donec septem
tempora mutantur super eum: * Haec est in-
terpretatio sententiae Altissimi, quae peruenit
super dominum meum regem: * Eiciant te
ab hominibus, & cum bestiis ferisque erit ha-
bitatio tua, & foenum ut bos comedes, & rore
caeli infunderis: septem quoque tempora
mutabuntur super te, donec scias quod do-
minetur Excelsus super regnum hominum,
& cuicumque voluerit, det illud. * Quod au-
tem praecipit ut relinqueretur germen radi-
cum eius, id est arboris: regnum tuum tibi
manebit postquam cognoueris potestatem
esse caelestem. * Quam ob rem rex consili-
um meum placeat tibi, & peccata tua eleemosy-
nis redime, & iniquitates tuas misericordijs
paupe-

pauperum : forsitan ignoscet delictis tuis.
 * Omnia hæc venerunt super Nabuchodonosor regem. * Post finem mensium duodecim, in aula Babylonis deambulabat. * Respōditq. rex, & ait: Nonne hæc est Babylon magna, quam ego ædificaui in domum regni, in robore fortitudinis meæ, & in gloria decoris mei? * Cumq. sermo adhuc esset in ore regis, vox de cælo ruit: Tibi dicitur Nabuchodonosor rex: Regnum tuum transibit a te, * & ab hominibus eiiciet te, & cum bestiis & feris erit habitatio tua: scēnū quasi bos comedes, & septem tempora mutabuntur super te, donec scias quod dominetur Excelsus in regno hominū, & cuiūque voluerit, det illud. * Eadem hora sermo completus est super Nabuchodonosor, & ex hominibus abiectus est, & scēnū vt bos comedit, & rore cæli corpus eius infectum est: donec capilli eius in similitudinē aquilarū cre scerent, & ungues eius quasi auium. * Igitur post finem dierum ego Nabuchodonosor oculos meos ad cælum leuaui, & sensus meus redditus est mihi: & Altissimo benedixi, & viuentem in sempiternum laudaui, & glorificaui: quia potestas eius potestas sempiterna, & regnum eius in generationē & generationē. * Et omnes habitatores terræ apud eum in nihilum reputati sunt: iuxta voluntatem enim suam facit tam in virtutibus cæli quàm in habitatoribus terræ: & non est qui resistat manui eius, & dicat ei: Quare fecisti? * In ipso tempore sensus meus reuersus est ad me, & ad honorem regni mei, decoremq. perueni: & figura mea reuersa est ad me: & optimates mei, & magistratus mei requisierunt me, & in regno meo restitutus sum: & magnificentia amplior addita est mihi. * Nunc igitur ego Nabuchodonosor laudo, & magnifico, & glorifico regem cæli: quia omnia opera eius vera, & viæ eius iudicia, & gradientes in superbia potest humiliare.

C A P. V.

BALTASSAR rex fecit grande conuiuiū optimatibus suis mille: & vnusquis-

que secundum suam bibebat ætatem. * Præcepit ergo iam temulērus vt afferrentur vasa aurea & argentea, quæ asportauerat Nabuchodonosor pater eius de templo, quod fuit in Ierusalem, vt biberent in eis rex, & optimates eius, vxoresq. eius, & cōcubinæ. * Tūc allata sunt vasa aurea, & argētea, quæ asportauerat de tēplo, quod fuerat in Ierusalem: & biberunt in eis rex, & optimates eius, vxores & concubinæ illius. * Bibebant vinum, & laudabant deos suos aureos, & argenteos, æreos, ferreos, ligneosq. & lapideos. * In eadem hora apparuerunt digiti, quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in superficie parietis aulae regiae: & rex aspiciebat articulos manus scribentis. * Tunc facies regis commutata est, & cogitationes eius conturbabant eum: & compages renū eius soluebātur, & genua eius ad seinuicem collidebantur. * Exclamauit itaque rex fortiter vt introducerent magos, Chaldaeos, & aruspices. Et proloquens rex ait sapientibus Babylonis: Quicumque legerit scripturam hanc, & interpretationem eius manifestam mihi fecerit, purpura vestietur, & torquem auream habebit in collo, & tertius in regno meo erit. * Tunc ingressi omnes sapientes regis non potuerunt nec scripturam legere, nec interpretationem indicare regi. * Vnde rex Baltassar satis conturbatus est, & vultus illius immutatus est. * sed & optimates eius turbabantur. * Regina autem pro re, quæ acciderat regi, & optimatibus eius, domum conuiuij ingressa est: & proloquens ait: Rex in æternum viues: non te conturbent cogitationes tuæ, neque facies tua immutetur. * Est vir in regno tuo, qui spiritum deorum sanctorū habet in se: & in diebus patris tui scientia & sapientia inuentæ sunt in eo: nam & rex Nabuchodonosor pater tuus principem magorum, incantatorum, Chaldaeorum, & aruspicum constituit eum, pater inquam tuus, o rex: * quia spiritus amplior & prudentia, intelligentiaq. & interpretatio somniorum, & ostensio secretorum, ac solutio ligatorum inuentæ sunt in eo, hoc est in Danie-

Daniele : cui rex posuit nomen Baltassar. nunc itaque Daniel vocetur, & interpretationem narrabit. * Igitur introductus est Daniel coram rege. Ad quem præfatus rex ait: Tu es Daniel de filiis captiuitatis Iudæ, quæ adduxit pater meus rex de Iudæa? * Audiui de te quoniam spiritum deorum habeas: & scientia, intelligentiaq. ac sapientia ampliores inuentæ sunt in te. * Et nunc ingressi sunt in conspectu meo sapientes magi, vt scripturam hanc legerent, & interpretationem eius indicarent mihi: & nequie-runt sensum huius sermonis edicere. * Porro ego audiui de te, quod possis obscura interpretari, & ligata dissoluere: si ergo vales scripturam legere, & interpretationem eius indicare mihi, purpura veltieris, & torquem auream circa collum tuum habebis, & tertius in regno meo princeps eris. * Ad quæ respondens Daniel, ait coram rege: Munera tua sint tibi, & dona domus tuæ alteri da: scripturam autem legam tibi, rex, & interpretationem eius ostendam tibi. * O rex, Deus altissimus regnum, & magnificentiam, gloriam, & honorem dedit Nabuchodonosor patri tuo. * Et propter magnificentiam, quam dederat ei, vniuersi populi, tribus, & linguæ tremebant, & metuebant eum: quos volebat, interficiebat: & quos volebat, percutiebat: & quos volebat, exaltabat: & quos volebat, humiliabat. * Quando autem eleuatum est cor eius, & spiritus illius obfirmatus est ad superbiam, depositus est de solio regni sui, & gloria eius ablata est: & a filiis hominum eiectus est, sed & cor eius cum bestiis positum est, & eum onagris erat habitatio eius: scænum quoque vt bos comedebat, & rore cæli corpus eius infectum est, donec cognosceret quod potestatem haberet Altissimus in regno hominum: & quemcunque voluerit, suscitabit super illud. * Tu quoque filius eius Baltassar, non humiliasti cor tuum, cum scires hæc omnia: sed aduersum Dominatorem cæli eleuatus es: & vasa domus eius allata sunt coram te: & tu, & optimates tui, & vxores tuæ, & concubinae tuæ vinum bibi-

stis in eis: deos quoque argenteos, & aureos, & æreos, ferreos, ligneosq. & lapideos, qui non vident, neque audiunt, neque sentiunt, laudasti: porro Deum, qui habet flatum tuum in manu sua, & omnes vias tuas, non glorificasti. * Idcirco ab eo missus est articulus manus, quæ scripsit hoc, quod exaratum est. * Hæc est autem scriptura, quæ digesta est: MANE, THECEL, PHARES. * Et hæc est interpretatio sermonis. MANE: numerauit Deus regnum tuum, & compleuit illud. * THECEL: appensus es in statera, & inuentus es minus habens. * PHARES: diuisum est regnum tuum, & datum est Medis, & Persis. * Tunc iubente rege indutus est Daniel purpura, & circumdata est torques aurea collo eius: & prædicatum est de eo quod haberet potestatem tertius in regno suo. * Eadem nocte interfectus est Baltassar rex Chaldaus. * Et Darius Medus successit in regnum annos natus sexagintaduos.

C A P. VI.

PLACVIT Dario, & constituit super regnum satrapas centum viginti vt essent in toto regno suo. * Et super eos principes tres, ex quibus Daniel vnus erat: vt satrapæ illis redderent rationem, & rex non sustineret molestiam. * Igitur Daniel superabat omnes principes, & satrapas: quia spiritus Dei amplior erat in illo. * Porro rex cogitabat constituere eum super omne regnum: vnde principes, & satrapæ quærebant occasionem vt inuenirent Danieli ex latere regis: nullamq. causam, & suspicionem reperire poterunt, eo quod fidelis esset, & omnis culpa, & suspicio non inueniretur in eo. * Dixerunt ergo viri illi: Non inueniemus Danieli huic aliquam occasionem, nisi forte in lege Dei sui. * Tunc principes, & satrapæ surripuerunt regi, & sic locuti sunt ei: Dari rex in æternum viue: consilium inierunt omnes principes regni tui, magistratus, & satrapæ, senatores, & iudices vt decretum imperatorium exeat, & edictum: Vt omnis, qui petierit aliquam petitionem a quocumque deo, & homine vsque ad triginta dies, nisi a te rex,

rex, mittatur in lacum leonum. * Nunc itaque rex confirma sententiam, & scribe decretum: ut non immutetur quod statutum est a Medis & Persis, nec prauaricari cuiquam liceat. * Porro rex Darius proposuit edictum, & statuit. * Quod cum Daniel comperisset, id est, constitutam legem, ingressus est domum suam: & fenestris apertis in cœnaculo suo contra Ierusalem tribus temporibus in die flectebat genua sua, & adorabat, confitebaturque coram Deo suo sicut & ante facere consueuerat. * Viri ergo illi curiosius inquirentes inuenerunt Daniele orantem, & obsecrantem Deum suum. * Et accedentes locuti sunt regi super edicto: Rex nūquid non constituisti, ut omnis homo, qui rogaret quēquam de dijs, & hominibus usque ad dies triginta, nisi te, rex, mitteretur in lacum leonum? Ad quos respondens rex, ait: Verus est sermo iuxta decretum Medorum, atque Persarū, quod prauaricari non licet. * Tunc respondentes dixerunt coram rege: Daniel de filijs captiuitatis Iuda, non curauit de lege tua, & de edicto, quod constituisti: sed tribus temporibus per diem orat obsecratione sua. * Quod verbum cum audisset rex, satis contristatus est: & pro Daniele posuit cor ut liberaret eum, & usque ad occasum solis laborabat ut erueret illū. * Viri autem illi intelligentes regem dixerunt ei: Scito rex, quia lex Medorum, atque Persarum est ut omne decretum, quod constituerit rex, non liceat immutari. * Tunc rex præcepit: & adduxerunt Daniele, & miserunt eum in lacum leonum. Dixitque rex Danieli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberabit te. * Allatusque est lapis vnus, & positus est super os lacu: quem obsignauit rex annulo suo, & annulo optimatum suorum, nequid fieret contra Daniele. * Et abiit rex in domum suam, & dormiuit incœnatus, cibi que non sunt allati coram eo, insuper & somnus recessit ab eo. * Tunc rex primo diluculo consurgens, festinus ad lacum leonum perrexit: appropinquansque lacui, Daniele voce lacrymabili inelamauit, & affatus est eum: Daniel serue Dei viuētis,

Deus tuus, cui tu seruis semper, putasne valuit te liberare a leonibus? * Et Daniel regi respondens ait: Rex in æternū. viue: * Deus meus misit angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi: quia corā eo iustitia inuenta est in me: sed & coram te, rex, delictum non feci. * Tunc vehementer rex gauisus est super eo, & Daniele præcepit educi de lacu: eductusque est Daniel de lacu, & nulla læsio inuenta est in eo, quia credidit Deo suo. * Iubente autem rege, adducti sunt viri illi, qui accusauerant Daniele: & in lacum leonum missi sunt, ipsi, & filij, & vxores eorum: & non perueniunt usque ad pavementum lacu, donec arriperent eos leones, & omnia ossa eorum comminuerunt. * Tunc Darius rex scripsit vniuersis populis, tribubus, & linguis habitantibus in vniuersa terra: Pax vobis multiplicetur. * A me constitutum est decretum, ut in vniuerso imperio, & regno meo tremiscant, & paueant Deum Danielis. ipse est enim Deus viuens, & æternus in sæcula: & regnum eius non dissipabitur, & potestas eius usque in æternum. * Ipse liberator, atque saluator, faciens signa, & mirabilia in cælo, & in terra: qui liberauit Daniele de lacu leonum. * Porro Daniel perseuerauit usque ad regnum Darij, regnumque Cyri Persæ.

CAP. VII.

ANNO primo Baltassar regis Babylonis, Daniel somniū vidit: visio autem capitis eius in cubili suo: & somnium scribens, breui sermone comprehendit: summamque perstringens, ait: * Videbam in visione mea nocte, & ecce quattuor vēti cæli pugnabant in mari magno. * Et quattuor bestię grandes ascendebant de mari diuersę inter se. * Prima quasi leœna, & alas habebat aquilę: aspiciebam donec euulsę sunt alę eius, & sublata est de terra, & super pedes quasi homo stetit, & cor hominis datum est ei. * Et ecce bestia alia similis vrsō in parte stetit: & tres ordines erant in ore eius, & in dentibus eius, & sic dicebant ei: Surge, comede

comede carnes plurimas. * Post hæc aspici-
 ciebam, & ecce alia quasi pardus, & alas ha-
 bebat quasi auis, quattuor super se, & quat-
 tuor capita erant in bestia, & potestas data
 est ei. * Post hæc aspiciebam in visione noctis,
 & ecce bestia quarta terribilis, atque mi-
 rabilis, & fortis nimis, dentes ferreos habe-
 bat magnos, comedens atque comminuēs,
 & reliqua pedibus suis conculcans: dissimi-
 lis autem erat ceteris bestiis, quas videram
 ante eam, & habebat cornua decem. * Consi-
 derabam cornua, & ecce cornu aliud paruu-
 lum ortum est de medio eorum: & tria de
 cornibus primis euulsa sunt a facie eius: &
 ecce oculi, quasi oculi hominis erant in cor-
 nu isto, & os loquēs ingentia. * Aspiciebam
 donec throni positi sunt, & antiquus dierū
 sedit: vestimentum eius candidū quasi nix,
 & capilli capitis eius quasi lana munda: thronus
 eius flammæ ignis: rotæ eius ignis accensus.
 * Fluuius igneus, rapidusque egrediebatur a facie
 eius. millia millium ministrabant ei, & decies
 millies centena millia assistebant ei: iudicium
 sedit, & libri aperti sunt. * Aspiciebam propter
 vocem sermonum grandium, quos cornu illud loque-
 batur: & vidi quoniam interfecta esset be-
 stia, & perisset corpus eius, & traditum es-
 set ad comburendū igni: * aliarum quoque
 bestiarum ablata esset potestas, & tempora
 vitæ cōstituta essent eis vsque ad tempus, &
 tempus. * Aspiciebam ergo in visione noctis,
 & ecce cum nubibus cæli quasi filius homi-
 nis veniebat, & vsque ad antiquum dierum
 peruenit: & in cōspectu eius obtulerunt eū.
 * Et dedit ei potestatem, & honorem, & re-
 gnum: & omnes populi, tribus, & linguæ ip-
 si seruiēt: potestas eius, potestas æterna, quæ
 non auferetur: & regnū eius, quod non cor-
 rumperetur. * Horruit spiritus meus, ego Da-
 niel territus sum in his, & visiones capitis
 mei conturbauerunt me. * Accessi ad vnum
 de assistantibus, & veritatem quærebam ab
 eo de omnibus his. Qui dixit mihi interpre-
 tationē sermonū, & docuit me: * Hæ quat-
 tuor bestię magnæ: quattuor sunt regna,
 quæ consurgēt de terra. * Suscipient autem

regnum sancti Dei altissimi: & obtinebunt
 regnum vsque in sæculū, & sæculum sæcu-
 lorum. * Post hoc volui diligenter discere de
 bestia quarta, quæ erat dissimilis valde ab
 omnibus, & terribilis nimis: dentes & vn-
 gues eius ferrei: comedebat, & comminue-
 bat, & reliqua pedibus suis cōculcabat: &
 de cornibus decem, quæ habebat in capite:
 & de alio, quod ortum fuerat, ante quod ce-
 ciderant tria cornua: & de cornu illo, quod
 habebat oculos, & os loquens grandia, &
 maius erat ceteris. * Aspiciebā, & ecce cornu
 illud faciebat bellum aduersus sanctos, &
 præualebat eis, * donec venit antiquus die-
 rum, & iudiciū dedit sanctis Excellū, & tem-
 pus aduenit, & regnum obtinuerunt sancti.
 * Et sic ait: Bestia quarta, regnum quartum
 erit in terra, quod maius erit omnibus re-
 gnis, & deuorabit vniuersam terram, & con-
 culcabit, & comminuet eam. * Porro cornua
 decem ipsius regni, decem reges erunt: &
 alius consurget post eos, & ipse potentior
 erit prioribus, & tres reges humiliabit. * Et
 sermones contra Excelsū loquetur, & san-
 ctos Altissimi cōteret: & putabit quod pos-
 sit mutare tempora, & leges, & tradentur in
 manu eius vsque ad tempus, & tempora, &
 dimidium temporis. * Et iudicium sedebit:
 vt auferatur potentia, & conteratur, & dispe-
 reat vsque in finem. * Regnum autem, &
 potestas, & magnitudo regni, quæ est sub-
 ter omne cælum, detur populo sanctorum
 Altissimi: cuius regnum, regnum sempiter-
 num est, & omnes reges seruiant ei, & obe-
 dient. * Hucusque finis verbi. Ego Daniel
 multum cogitationibus meis conturbabar,
 & facies mea mutata est in me: verbum au-
 tem in corde meo conseruaui.

C A P. V I I I.

ANNO tertio regni Baltassar regis, vi-
 sio apparuit mihi. Ego Daniel post id,
 quod videram in principio, * vidi in visione
 mea, cum essem in Susis castro, quod est in
 Aelam regione: vidi autem in visione esse
 me super portam Vlai: * Et leuaui oculos
 meos, & vidi: & ecce aries vnus stabat ante
 palu-

paludem, habens cornua excelsa, & vnum
 excellius altero atque succrescēs. Postea⁴ vi-
 di arietem cornibus ventilantē contra Occi-
 dentem, & contra Aquilonem, & cōtra Me-
 ridiem, & omnes beltiae non poterant resi-
 stere ei, neque liberari de manu eius: fecitq.
 secundum voluntatem suam, & magnifica-
 tus est. Et ego intelligebam: ecce autem,
 hircus caprarum veniebat ab Occidente su-
 per faciem torius terrae, & non tangebatur ter-
 ram: porro hircus habebat cornu insigne
 inter oculos suos. Et venit vsque ad arietē⁶
 illum cornutum, quem videram stantem an-
 te portā, & cucurrit ad eum in impetu for-
 titudinis suae. Cumq. appropinquasset pro-
 pe arietem, efferatus est in eum, & percussit
 arietem: & comminuit duo cornua eius, &
 nō poterat aries resistere ei: cumq. eum mi-
 sisset in terrā, conculcavit, & nemo quibat
 liberare arietem de manu eius. Hircus au-
 tem caprarū magnus factus est nimis: cumq.
 creuisset, fractum est cornu magnum, & or-
 ta sunt quattuor cornua subter illud per
 quattuor ventos celi. De vno autem ex eis⁹
 egressum est cornu vnum modicum: & fa-
 ctum est grande contra Meridiem, & contra
 Orientem, & contra fortitudinem. Et ma-
 gnificatum est vsque ad fortitudinē celi: &
 deiecit de fortitudine, & de stellis, & concul-
 cavit eas. Et vsque ad principem fortitudi-
 nis magnificatum est: & ab eo tulit iuge sa-
 crificium, & deiecit locum sanctificationis
 eius. Robur autem datū est ei contra iuge
 sacrificiū propter peccata: & prosternetur
 veritas in terra, & faciet, & prosperabitur.
 Et audiui vnum de sanctis loquentē: & di-
 xit vnus sanctus alteri nescio cui loquenti:
 Vsquequo visio, & iuge sacrificiū, & pecca-
 tum desolationis, quae facta est: & sanctua-
 rium, & fortitudo conculcabitur? Et dixit¹⁴
 ei: Vsque ad vespērā & mane, dies duo mil-
 lia trecenti: & mundabitur sanctuarium.
 Factū est autem cum viderem ego Daniel¹⁵
 visionem, & quærerem intelligentiam: ecce
 stetit in cōspectu meo quasi species viri. Et
 audiui vocem viri inter Vlai: & clamavit, &
 ait: Gabriel fac intelligere istū visionem. Et¹⁷

venit, & stetit iuxta vbi ego stabam: cumq.
 venisset, pauens corruui in faciem meam, &
 ait ad me: Intellige fili hominis, quoniam in
 tempore finis complebitur visio. Cumq. lo-
 queretur ad me, collapsus sum pronus in
 terram: & tetigit me, & statuit me in gradu
 meo, dixitq. mihi: Ego ostendam tibi quae
 futura sunt in nouissimo maledictionis: quo-
 niam habet tempus finem suum. Aries,
 quem vidisti habere cornua, rex Medorum
 est atque Persarum. Porro hircus caprarū,
 rex Graecorum est. & cornu grande, quod e-
 rat inter oculos eius, ipse est rex primus
 Quod autē fracto illo surrexerunt quattuor
 pro eo: quattuor reges de gente eius consur-
 gent, sed non in fortitudine eius. Et post
 regnum eorum, cum creuerint iniquitates,
 consurget rex impudens facie, & intelligēs
 propositiones. & roborabitur fortitudo e-
 ius, sed non in viribus suis: & supra quā
 credi potest, vniuersa vastabit, & prospera-
 bitur, & faciet. Et interficiet robustos, & po-
 pulum sanctorum secundum voluntatem
 suam, & dirigetur dolus in manu eius: & cor-
 suum magnificabit, & in copia rerum om-
 nium occidet plurimos: & cōtra principem
 principum consurget, & sine manu contere-
 tur. Et visio vespere & mane, quae dicta est,
 vera est: tu ergo visionem signa, quia post
 multos dies erit. Et ego Daniel languui, &
 aegrotavi per dies: cumq. surrexissem, facie-
 bam opera regis, & stupebam ad visionem,
 & non erat qui interpretaretur.

CAP. IX.

IN anno primo Darij filij Assueri de se-
 mine Medorum, qui imperauit super re-
 gnum Chaldaeorum: Anno vno regni eius,
 ego Daniel intellexi in libris numerum an-
 norum, de quo factus est sermo Domini ad
 Ieremiam prophetam, vt complerentur de-
 solationis Ierusalem septuaginta anni. Et
 posui faciem meam ad Dominum Deum
 meū rogare & deprecari in ieiunijs, sacco,
 & cinere. Et oravi Dominum Deū meum,
 & confessus sum, & dixi: Obsecro Domine
 Deus magne & terribilis, custodiens pactū,
 & mise-

& misericordiam diligentibus te, & custodientibus mandata tua. * Peccauimus, iniquitatem fecimus, impie egimus, & recessimus: & declinauimus a mandatis tuis, ac iudicijs. * Non obediuimus seruis tuis prophetis, qui locuti sunt in nomine tuo regibus nostris, principibus nostris, patribus nostris, omniq. populo terræ. * Tibi Domine iustitia: nobis autē confusio faciei, sicut est hodie viro Iuda, & habitatoribus Ierusalem, & omni Israel, his qui prope sunt, & his qui procul in vniuersis terris, ad quas eiecisti eos propter iniquitates eorum, in quibus peccauerunt in te. * Domine nobis confusio faciei, regibus nostris, principibus nostris, & patribus nostris, qui peccauerunt. * Tibi autem Domino Deo nostro misericordia, & propitiatio, quia recessimus a te: & non audiui-
 10 mus vocem Domini Dei nostri vt ambularem in lege eius, quam posuit nobis per seruos suos prophetas. * Et omnis Israel
 11 prauaricati sunt legem tuam, & declinauerunt ne audirent vocem tuam, & stillauit super nos maledictio, & detestatio, quæ scripta est in libro Moyfi serui Dei, quia peccauimus ei. * Et statuit sermones suos, quos
 12 locutus est super nos, & super principes nostros, qui iudicauerunt nos, vt superinduceret in nos magnum malum, quale numquā fuit sub omni cælo, secundum quod factum est in Ierusalem. * Sicut scriptū est in lege Moy-
 13 si, omne malum hoc venit super nos: & non rogauimus faciem tuam Domine Deus noster, vt reuerteremur ab iniquitatibus nostris, & cogitaremus veritatem tuam. * Et vi-
 14 gilauit Dominus super malitiā, & adduxit eam super nos: iustus Dominus Deus noster in omnibus operibus suis, quæ fecit: non enim audiuius vocem eius. * Et nunc
 15 Domine Deus noster, qui eduxisti populum tuum de Terra Ægypti in manu forti, & fecisti tibi nomen secundū diem hanc: peccauimus, iniquitatem fecimus. * Domine in-
 16 omnem iustitiam tuam: auertatur obsecro ira tua, & furor tuus a ciuitate tua Ierusalē, & monte sancto tuo. Propter peccata enim nostra, & iniquitates patrum nostrorū, Ieru-

salem, & populus tuus in opprobrium sunt
 17 omnibus per circuitum nostrū. * Nunc ergo exaudi Deus noster orationem serui tui, & preces eius: & ostēde faciem tuam super sanctuarium tuum, quod desertum est, propter temetipsum. * Inclina Deus meus aurē tuam, & audi: aperi oculos tuos, & vide desolationem nostram, & ciuitatem, super quā inuocatum est nomen tuum: neque enim in iustificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. * Exaudi Domine, placare Domine: attende & fac: ne moreris propter temetipsum Deus meus: quia nomen tuum inuocatum est super ciuitatem, & super populum tuum. * Cumq. adhuc loquerer, & orarem, & confiterer peccata mea, & peccata populi mei Israel, & prosternerem preces meas in conspectu Dei mei, pro monte sancto Dei mei: * Adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in
 12 tempore sacrificij vespertini. * Et docuit me, & locutus est mihi, dixitque: Daniel nunc egressus sum vt docerem te, & intelligeres.
 13 * Ab exordio precum tuarū egressus est sermo: ego autem veni vt indicarem tibi, quia vir desideriorū es: tu ergo animaduerte sermonem, & intellige visionem. * Septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam vt consummetur prauaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur iustitia sempiterna, & impleatur visio, & prophetia, & vngatur Sanctus sanctorum.
 14 * Scito ergo, & animaduerte: Ab exitu sermonis, vt iterum ædificetur Ierusalem, vsque ad Christum ducem, hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt: & rursum ædificabitur platea, & muri in angustia
 15 temporum. * Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: & non erit eius populus, qui eum negaturus est. Et ciuitatem, & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: & finis eius vastitas, & post finem belli statuta desolatio. * Confirmabit autem pactum multis hebdomada vna: &
 17 in dimi-

in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium : & erit in templo abominatio desolationis : & usque ad consummationem & finem perseverabit desolatio .

C A P . . . X .

ANNO tertio Cyri regis Persarum , verbum revelatum est Danieli cognomento Baltassar, & verbum verum, & fortitudo magna : intellexitq. sermonem : intelligentia enim est opus in visione . * In diebus illis ego Daniel lugebam trium hebdomadarum diebus , * panem desiderabilem non comedi, & caro & vinum non introierunt in os meum , sed neque vnguento unctus sum : donec complerentur trium hebdomadarum dies . * Die autem vigesima & quarta mensis primi eram iuxta fluuium magnum, qui est Tigris . * Et leuavi oculos meos, & vidi : & ecce vir vnus vestitus lineis, & renes eius accincti auro obrizo : * & corpus eius quasi chrysolithus, & facies eius velut species fulguris, & oculi eius vt lampas ardēs : & brachia eius, & quæ deorsum sunt vsque ad pedes, quasi species æris candentis : & vox sermonum eius vt vox multitudinis . * Vidi autem ego Daniel solus visionem : porro viri, qui erant mecum, non viderunt : sed terror nimius irruit super eos, & fugerunt in absconditum . * Ego autem relictus solus vidi visionem grandem hanc : & non remansit in me fortitudo, sed & species mea immutata est in me, & emarcui, nec habui quidquam virium . * Et audiui vocem sermonum eius : & audiens iacebam cōsternatus super faciem meam, & vultus meus hærebat terræ . * Et ecce manus tetigit me, & erexit me super genua mea, & super articulos manuum mearum . * Et dixit ad me : Daniel vir desideriorum, intellige verba, quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo : nunc enim sum missus ad te . Cumq. dixisset mihi sermonem istum, steti tremens . * Et ait ad me : Noli metuere Daniel : quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligendum vt te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua : & ego veni

13 propter sermones tuos . * Princeps autem regni Persarum restitit mihi viginti & vno diebus : & ecce Michael vnus de principibus primis venit in adiutorium meum, & ego remansi ibi iuxta regem Persarum .
14 * Veni autem vt docerem te quæ ventura sunt populo tuo in nouissimis diebus, quoniam adhuc visio in dies . * Cumq. loqueretur mihi huiuscemodi verbis, deieci vultum meum ad terram, & tacui . * Et ecce quasi similitudo filij hominis tetigit labia mea : & aperiens os meum locutus sum, & dixi ad eum, qui stabat contra me : Domine mi, in visione tua dissolutæ sunt compages meæ, & nihil in me remansit virium . * Et quomodo poterit seruus Domini mei loqui cum Domino meo ? nihil enim in me remansit virium, sed & halitus meus intercluditur . * Rursum ergo tetigit me quasi visio hominis, & confortauit me, & dixit : Noli timere vir desideriorum : pax tibi : confortare, & esto robustus . Cumq. loqueretur mecum, conualui, & dixi : Loquere Domine mi, quia confortasti me . * Et ait : Numquid scis quare venerim ad te ? & nunc reuertar vt præliar aduersum principem Persarum . cum ego egrederer, apparuit princeps Græcorum veniens . * Verumtamen annuntiabo tibi quod expressum est in scriptura veritatis : & nemo est adiutor meus in omnibus his, nisi Michael princeps vester .

C A P . . . X I .

EGO autem ab anno primo Darij Medici stabam vt confortaretur, & roboraretur . * Et nunc veritatem annuntiabo tibi . Ecce adhuc tres reges stabunt in Perside, & quartus ditabitur opibus nimis super omnes : & cum inualuerit diuitijs suis, concitabit omnes aduersum regnum Græciæ .
3 * Surget vero rex fortis, & dominabitur potestate multa : & faciet quod placuerit ei .
4 * Et cum steterit, conteretur regnum eius, & diuidetur in quattuor ventos celi : sed non in posteros eius, neque secundum potentiam illius, qua dominatus est . lacerabitur

rabitur enim regnū eius etiam in externos, exceptis his. * Et cōfortabitur rex Austri: & de principibus eius praualebit super eum, & dominabitur ditione: multa enim dominatio eius. * Et post finem annorum scederabuntur: filiaq. regis Austri veniet ad regem Aquilonis facere amicitiam, & non obtinebit fortitudinem brachij, nec stabit semen eius: & tradetur ipsa, & qui adduxerunt eam, adolescentes eius, & qui confortabant eam in temporibus. * Et stabit de germine radicum eius plantatio: & veniet cum exercitu, & ingreditur prouinciam regis Aquilonis: & abutetur eis, & obtinebit. * Insuper & deos eorum, & sculptilia, vasa quoque pretiosa argenti, & auri captiuaducet in Ægyptum: ipse praualebit aduersus regem Aquilonis. * Et intrabit in regnū rex Austri, & reuertetur ad terram suam. * Filij autem eius prouocabuntur, & congregabunt multitudinem exercituum plurimorum: & veniet properans, & inundans: & reuertetur, & concitabitur, & congregietur cum robore eius. * Et prouocatus rex Austri egredietur, & pugnabit aduersus regem Aquilonis, & pręparabit multitudinē nimiam, & dabitur multitudo in manu eius. * Et capiet multitudinem, & exaltabitur cor eius, & deiiciet multa millia, sed non praualebit. * Conuertetur enim rex Aquilonis, & pręparabit multitudinem multo maiorem quā prius: & in fine temporum, annorumq. veniet properans cum exercitu magno, & opibus nimijs. * Et in temporibus illis multi cōsurgent aduersus regem Austri: filij quoque pręuaricatorum populi tui extollentur vt impleant visionem, & corruent. * Et veniet rex Aquilonis, & comportabit aggerem, & capiet vrbes minutissimas: & brachia Austri non sustinebunt, & cōsurgent electi eius ad resistendum, & non erit fortitudo. * Et faciet veniens super eum iuxta placitum suum, & non erit qui stet contra faciem eius: & stabit in terra inclyta, & consumetur in manu eius. * Et ponet faciem suam vt veniat ad tenendum vniuersum regnum eius, & recta

faciet cum eo: & filiam feminarum dabit ei, vt euertat illud: & non stabit, nec illius erit. * Et conuertet faciem suam ad insulas, & capiet multas: & cessare faciet principem opprobrij sui, & opprobrium eius conuertetur in eum. * Et conuertet faciem suam ad imperium terrę suę, & impinget, & corruet, & non inuenietur. * Et stabit in loco eius vilissimus, & indignus decore regio: & in paucis diebus conteretur, non in furore, nec in pręlio. * Et stabit in loco eius despectus, & non tribuetur ei honor regius: & veniet clam, & obtinebit regnum in fraudulentia. * Et brachia pugnantis expugnabuntur a facie eius, & conterentur: insuper & dux foderis. * Et post amicitias, cum eo faciet dolum: & ascendet, & superabit in modico populo. * Et abundantes, & vberes vrbes ingreditur: & faciet quę non fecerunt patres eius, & patres patrum eius: rapinas, & prędam, & diuitias eorum dissipabit, & contra firmissimas cogitationes inibit: & hoc vsque ad tempus. * Et concitabitur fortitudo eius, & cor eius aduersum regem Austri in exercitu magno: & rex Austri prouocabitur ad bellum multis auxilijs, & fortibus nimis: & non stabunt, quia inibunt aduersus eum consilia. * Et comedentes panem cum eo, conterent illum, exercitusq. eius opprimetur: & cadent interfecti plurimi. * Duorū quoque regum cor erit vt malefaciant, & ad mensam vnā mendacium loquentur, & non proficient: quia adhuc finis in aliud tempus. * Et reuertetur in terram suam cum opibus multis: & cor eius aduersum testamentum sanctum, & faciet, & reuertetur in terram suam. * Statuto tempore reuertetur, & veniet ad Austrum: & non erit priori simile nouissimum. * Et venient super eum Trieres, & Romani: & percutietur, & reuertetur, & indignabitur contra testamentum sanctuarij, & faciet: reuerteturq. & cogitabit aduersum eos, qui dereliquerunt testamentum sanctuarij. * Et brachia ex eo stabunt, & polluent sanctuarium fortitudinis, & auferent iuge sacrificium: & dabunt

& dabunt abominationem in desolationē.
 *Et impij in testamentum simulabunt frau-
 dulenter: populus autē sciens Deum suum,
 obtinebit, & faciet. *Et docti in populo do-
 cebunt plurimos: & ruent in gladio, & in
 flamma, & in captiuitate, & in rapina dierū.
 *Cumq. corruerint, subleuabuntur auxilio
 paruulo: & applicabuntur eis plurimi frau-
 dulenter. *Et de eruditis ruent, vt consen-
 tur, & eligantur, & dealbentur vsque ad tē-
 pus præfinitum: quia adhuc aliud tempus
 erit. *Et faciet iuxta voluntatem suam rex,
 & eleuabitur, & magnificabitur aduersus
 omnem deum: & aduersus Deum deorum
 loquetur magnifica, & dirigetur, donec cō-
 pleatur iracūdia: perpetrata quippe est de-
 finitio. *Et Deum patrum suorum non re-
 putabit: & erit in concupiscentijs femina-
 rum, nec quemquam deorum curabit: quia
 aduersum vniuersa consurget. *Deum au-
 tem Maozim in loco suo venerabitur: &
 Deum, quem ignorauerunt patres eius, co-
 let auro, & argento, & lapide pretioso, re-
 busq. pretiosis. *Et faciet vt muniat Mao-
 zim cum Deo alieno, quem cognouit, &
 multiplicabit gloriam, & dabit eis potesta-
 tem in multis, & terram diuidet gratuito.
 *Et in tempore præfinito præliabitur aduer-
 sus eum rex Austri, & quasi tēpestas veniet
 contra illum rex Aquilonis in curribus, & in
 equitibus, & in classe magna, & ingreditur
 terras, & conteret, & pertransiet. *Et introi-
 bit in terram gloriosam, & multæ corniet:
 hæ autem solæ saluabuntur de manu eius,
 Edom, & Moab, & principium filiorū Am-
 mon. *Et mittet manum suam in terras: &
 Terra Ægypti non effugiet. *Et dominabi-
 tur thesaurorum auri, & argenti, & in om-
 nibus pretiosis Ægypti: per Libyam quo-
 que, & Æthiopiam transibit. *Et fama tur-
 babit eum ab Oriente & ab Aquilone: &
 veniet in multitudine magna vt conterat &
 interficiat plurimos. *Et figet tabernacu-
 lum suum Apadno inter maria, super mon-
 tem inclytum & sanctum: & veniet vsque
 ad summitatem eius, & nemo auxiliabi-
 tur ei.

CAP. XII.

IN tempore autem illo consurget Mi-
 chael princeps magnus, qui stat pro fi-
 lijs populi tui: & veniet tempus quale non
 fuit ab eo ex quo gentes esse cœperunt vs-
 que ad tempus illud. Et in tempore illo
 saluabitur populus tuus, omnis qui inuen-
 tus fuerit scriptus in libro. *Et multi de his,
 qui dormiunt in terræ puluere, erigabūt:
 alij in vitam æternam, & alij in opprobriū
 vt videant semper. *Qui autem docti fue-
 rint, fulgebunt quasi splendor firmamenti:
 & qui ad iustitiam erudiunt multos, quasi
 stellæ in perpetuas æternitates. *Tu autem
 Daniel claude sermones, & signa librum vs-
 que ad tempus statutum: plurimi pertran-
 sibunt, & multiplex erit scientia. *Et vidi
 ego Daniel, & ecce quasi duo alij stabant:
 vnus hinc super ripam fluminis, & alius in-
 de ex altera ripa fluminis. *Et dixi viro, qui
 erat indutus lineis, qui stabat super aquas
 fluminis: Vsquequo finis horum mirabiliū?
 *Et audiui virum, qui indutus erat lineis,
 qui stabat super aquas fluminis, cum ele-
 uasset dexteram & sinistram suam in cælū,
 & iurasset per viuentem in æternum, quia
 in tempus, & tempora, & dimidium tempo-
 ris. Et cum cōpleta fuerit dispersio manus
 populi sancti, complebuntur vniuersa hæc.
 *Et ego audiui, & non intellexi. Et dixi:
 Domine mi, quid erit post hæc? *Et ait: Va-
 de Daniel, quia clausi sunt, signatiq. sermo-
 nes vsque ad præfinitum tempus. *Eligen-
 tur, & dealbabuntur, & quasi ignis proba-
 buntur multi: & impie agent impij, neque
 intelligent omnes impij, porro docti intel-
 ligent. *Et a tempore cum ablatum fuerit
 iuge sacrificiū, & posita fuerit abominatio
 in desolationē, dies mille ducenti nonagin-
 ta. *Beatus, qui expectat, & peruenit vsque
 ad dies mille trecentos trigintaquinque.
 *Tu autem vade ad præfinitum: & requie-
 sces, & stabis in sorte tua in finem dierum.

*Hucusque Daniele in Hebræo Volumine legitur. Quæ
 sequuntur vsque ad finem libri, de Theodotionis edi-
 tione translata sunt.*

C A P . X I I I .

ET erat vir habitans in Babylone, & no-
men eius Ioakim: * Et accepit vxorem
nomine Susannā, filiam Helciæ pulchram
nimis, & timentem Deum: * parentes enim
illius, cum essent iusti, erudierunt filiam suā
secundum Legem Moyfi. * Erat autem Io-
akim diues valde, & erat ei pomarium vici-
num domui suæ: & ad ipsum confluabant
Iudæi, eo quòd esset honorabilior omnium.
* Et constituti sunt de populo duo senes in
dices in illo anno: de quibus locutus est
Dominus: Quia egressa est iniquitas de Ba-
bylone a senioribus iudicibus, qui videban-
tur regere populum. * Isti frequentabāt do-
mum Ioakim, & veniebant ad eos omnes,
qui habebant iudicia. * Cum autem popu-
lus reuertisset per meridiem, ingrediebatur
Susanna, & deambulabat in pomario viri
sui. * Et videbant eam senes quotidie ingre-
dientem, & deambulantē: & exarserunt in
cōcupiscentiam eius: & euerterunt sensum
suum, & declinauerunt oculos suos vt non
viderent cælum, neque recordarentur iudi-
ciorum iustorū. * Erant ergo ambo vulnera-
ti amore eius, nec indicauerunt sibi vicissim
dolorem suum: * erubescbāt enim indicare
sibi concupiscentiam suam, volentes con-
cumbere cum ea: * & obseruabant quotidie
solicitiuſ videre eam. Dixitq. alter ad alte-
rum: * Eamus domum, quia hora prandij est.
Et egressi recesserunt a se. * Cumq. reuertis-
sent, venerunt in vnum: & sciscitantes ab
inuicem causam, confessi sunt concupiscen-
tiam suam: & tunc in communi statuerunt
tempus, quādo eam possent inuenire solam.
* Factum est autem, cum obseruarent diem
aptum, ingressa est aliquando sicut heri &
nudiustertius, cum duabus solis puellis, vo-
luitq. lauari in pomario: æstus quippe erat.
* & nō erat ibi quisquam, præter duos senes
absconditos, & contemplantes eam. * Dixit
ergo puellis: Afferte mihi oleū, & smigma-
ta, & ostia pomarij claudite, vt lauer. * Et fe-
cerunt sicut præceperat: clauferuntq. ostia
pomarij, & egressæ sunt per posticum vt af-

ferrent quæ iusserat. nesciebantq. senes in-
tus esse absconditos. * Cum autem egressæ
essent puellæ, surrexerunt duo senes, & ac-
currerunt ad eam, & dixerunt: * Ecce ostia
pomarij clausa sunt, & nemo nos videt, &
nos in concupiscentia tui sumus: quam ob-
rem assentire nobis, & cōmiscere nobiscum.
* quòd si nolueris, dicemus cōtra te testimo-
nium, quòd fuerit tecum iuuenis, & ob hāc
causam emiseris puellas a te. * Ingemuit Su-
sanna, & ait: Angustiae sunt mihi vndique:
si enim hoc egero, mors mihi est: si autem
non egero, non effugiā manus vestras. * Sed
melius est mihi absque opere incidere in
manus vestras, quā peccare in conspectu
Domini. * Et exclamauit voce magna Su-
sanna: exclamauerūt autē & senes aduersus
eam. * Et cucurrit vnus ad ostia pomarij, &
aperuit. * Cum ergo audissent clamorem fa-
muli domus in pomaria, irruerūt per posti-
cum vt viderent quidnam esset. * Postquam
autem senes locuti sunt, erubuerunt serui
vehementer: quia numquam dictus fuerat
sermo huiusmodi de Susanna. Et facta est
dies crastina. * Cumq. venisset populus ad
Ioakim virum eius, venerunt & duo presby-
teri pleni iniqua cogitatione aduersus Su-
sannam vt interficerent eam. * Et dixerunt
coram populo: Mittite ad Susannam filiam
Helciæ vxorem Ioakim. Et statim miserūt.
* Et venit cum parentibus, & filijs, & vniuer-
sis cognatis suis. * Porro Susanna erat deli-
cata nimis, & pulchra specie. * At iniqui illi
iusserunt vt discooperiretur (erat enim coo-
perta) vt vel sic fatiarentur decore eius.
* Flebant igitur sui, & omnes qui nouerant
eam. * Confurgentes autē duo presbyteri in
medio populi, posuerunt manus suas super
caput eius. * Quæ flens suspexit ad cælū: erat
enim cor eius fiduciam habens in Domino.
* Et dixerūt presbyteri: Cum deambulare-
mus in pomario soli, ingressa est hāc cum
duabus puellis: & clausit ostia pomarij, &
dimisit a se puellas. * Venitq. ad eam adole-
scens, qui erat absconditus, & concubuit cū
ea. * Porro nos cū essemus in angulo poma-
rij, vidētes iniquitatē, cucurrimus ad eos, &
vidimus

vidimus eos pariter commisceri.* Et illum 39
quidem non quiuimus cōprehendere, quia
fortior nobis erat, & apertis ostijs exiliuit:
*hanc autem cum apprehendissemus, inter- 40
rogauimus, quisnam esset adolescens, & no-
luit indicare nobis: huius rei testes sumus.
*Credidit eis multitudo quasi senibus & 41
iudicibus populi, & condemnauerunt eam
ad mortem.* Exclamauit autē voce magna 42
Susanna, & dixit: Deus æterne, qui abscon-
ditorum es cognitor, qui nosti omnia ante-
quam fiant,* tu scis quoniam falsum testi- 43
monium tulerunt contra me: & ecce mo-
rior, cum nihil horum fecerim, quæ isti ma-
litiōse composuerunt aduersum me.* Exau- 44
diuit autem Dominus vocem eius.* Cumq. 45
duceretur ad mortem, suscitauit Dominus
spiritum sanctū pueri iunioris, cuius nomen
Daniel:* Et exclamauit voce magna: Mun- 46
dus ego sum a sanguine huius.* Et conuer- 47
sus omnis populus ad eum, dixit: Quis est
iste sermo, quem tu locutus es? *Qui cum 48
staret in medio eorum, ait: Sic fatui filij Is-
rael, non iudicantes, neque quod verum est
cognoscentes, condemnastis filiam Israel?
*Reuertimini ad iudicium, quia falsum te- 49
stimoniū locuti sunt aduersus eam.* Reuer- 50
sus est ergo populus cum festinatione, &
dixerunt ei senes: Veni, & sede in medio no-
strum, & indica nobis: quia tibi Deus dedit
honore senectutis.* Et dixit ad eos Daniel: 51
Separate illos ab inuicem procul, & diju-
dicabo eos.* Cum ergo diuili essent alter ab 52
altero, vocauit vnum de eis, & dixit ad eum:
Inueterate dierum malorum, nunc venerūt
peccata tua, quæ operabaris prius: iudicās 53
iudicia iniusta, innocentes opprimens, & di-
mittens noxios, dicente Domino: Innoce-
tem & iustum non interficies.* Nunc ergo 54
si vidisti eam, dic sub qua arbore videris eos
colloquentes sibi. Qui ait: Sub schino.
*Dixit autem Daniel: Recte mentitus es 55
in caput tuum: Ecce enim Angelus Dei
accepta sententia ab eo, scindet te mediū.
*Et, amoto eo, iussit venire alium, & dixit 56
ei: Semen Chanaan, & non Iuda, species
decepit te, & concupiscentia subuertit cor

57 tuum: * sic faciebatis filiabus Israel, & illæ
timentes loquebantur vobis: sed filia Iuda
58 non sustinuit iniquitatem vestram.* Nunc
ergo dic mihi, sub qua arbore comprehen-
deris eos loquētes sibi. Qui ait: Sub prino.
59 *Dixit autem ei Daniel: Recte mentitus es
& tu in caput tuum: manet enim Angelus
Domini, gladium habens, vt secet te mediū,
60 & interficiat vos.* Exclamauit itaque om-
nis cœtus voce magna, & benedixerunt
61 Deum, qui saluat sperantes in se.* Et cōsur-
rexerunt aduersus duos presbyteros (conui-
cerat enim eos Daniel ex ore suo falsum di-
xisse testimonium) feceruntq. eis sicut male
62 egerant aduersus proximū, vt facerent se-
cundū legem Moyfi: & interfecerunt eos, &
63 saluatus est sāguis innoxius in die illa.* Hel-
cias autem & vxor eius laudauerūt Deum
pro filia sua Susanna cū loakim marito eius,
& cognatis omnibus, quia non esset inuēta
64 in ea res turpis.* Daniel autē factus est ma-
gnus in conspectu populi a die illa, & dein-
65 ceps.* Et rex Astyages appositus est ad pa-
tres suos, & suscepit Cyrus Perses regnū eius.

C A P. XIII.

1 E RAT autem Daniel conuiua regis, &
honoratus super omnes amicos eius.
2 *Erat quoque idolum apud Babylonios no-
mine Bel: & impendebantur in eo per dies
singulos similæ artabæ duodecim, & oues
3 quadraginta, viniq. amphoræ sex.* Rex
quoque colebat eū, & ibat per singulos dies
adorare eum: porro Daniel adorabat Deū
suum. Dixitq. ei rex: Quare nō adoras Bel?
4 *Qui respondens, ait ei: Quia non colo ido-
la manufacta, sed viuētem Deum, qui crea-
uit cælum, & terram, & habet potestatem
5 omnis carnis.* Et dixit rex ad eum: Non vi-
detur tibi esse Bel viuens Deus? An nō vi-
6 des quanta comedat, & bibat quotidie? *Et
ait Daniel arridens: Ne erres rex. iste enim
intrinsecus luteus est, & forinsecus aureus,
7 neque comedit aliquādo.* Et iratus rex vo-
cauit sacerdotes eius, & ait eis: Nisi dixeritis
mihi, quis est qui comedat impensas has,
8 moriemini.* Si autem ostēderitis, quoniam

Bel comedat hæc, morietur Daniel, quia blasphemauit in Bel. Et dixit Daniel regi: Fiat iuxta verbum tuum. Erant autem sacerdotes Bel septuaginta, exceptis vxoribus, & paruulis, & filijs. Et venit rex cū Daniele in templū Bel. Et dixerunt sacerdotes Bel: Ecce nos egredimur foras: & tu rex pone escas, & vinum misce, & claude ostium, & signa annulo tuo: & cum ingressus fueris mane, nisi inueneris omnia comesta a Bel, morte moriemur, vel Daniel qui mētitus est aduersum nos. Contemnebāt autem, quia fecerant sub mensa absconditū introitum, & per illum ingrediebantur semper, & deuorabant ea. Factum est igitur postquam egressi sunt illi, rex posuit cibos ante Bel: præcepit Daniel pueris suis, & attulerūt cinerem, & cribrauit per totum templū coram rege: & egressi clausuerunt ostium: & signantes annulo regis abierunt. Sacerdotes autem ingressi sunt nocte iuxta consuetudinem suam, & vxores, & filij eorum: & comederunt omnia, & biberunt. Surrexit autem rex primo diluculo, & Daniel cum eo. Et ait rex: Saluane sunt signacula, Daniel? Qui respondit: Salua, rex. Statimq. cum aperuisset ostium, intuitus rex mensam, exclamauit voce magna: Magnus es Bel, & non est apud te dolus quisquam. Et risit Daniel: & tenuit regem ne ingrederetur intro: & dixit: Ecce pauimentum, aduerte cuius vestigia sunt hæc. Et dixit rex: Video vestigia virorum, & mulierum, & infantium. Et iratus est rex. Tunc apprehendit sacerdotes, & vxores, & filios eorum: & ostenderunt ei abscondita ostiola, per quæ ingrediebantur, & consumeabant quæ erant super mensam. Occidit ergo illos rex, & tradidit Bel in potestatem Danielis: qui subuertit eum, & templum eius. Et erat draco magnus in loco illo, & colebāt eum Babylonij. Et dixit rex Danieli: Ecce nunc non potes dicere quia iste non sit Deus viuens: adora ergo eum. Dixitq. Daniel: Dominum Deum meū adoro: quia ipse est Deus viuens: iste autem non est Deus viues. Tu autē rex da mihi potestatem, & interficiam

draconem absque gladio, & fuste. Et ait rex: Do tibi. Tulit ergo Daniel picē, & adipē, & pilos, & coxit pariter: fecitq. massas, & dedit in os draconis, & disruptus est draco. Et dixit: Ecce quem colebatis. Quod cum audissent Babylonij, indignati sunt vehementer: & congregati aduersum regem, dixerunt: Iudæus factus est rex: Bel destruxit, draconem interfecit, & sacerdotes occidit. Et dixerūt cum venissent ad regem: Trade nobis Danielem, alioquin interficiemus te, & domum tuam. Vidit ergo rex quod irruerent in eum vehementer: & necessitate compulsus tradidit eis Danielem. Qui miserunt eum in lacum leonū, & erat ibi diebus sex. Porro in lacu erāt leones septem, & dabātur eis duo corpora quotidie, & duæ oues: & tunc non data sunt eis, vt deuoraret Danielem. Erat autem Habacuc propheta in Iudæa, & ipse coxerat pulmentum, & intriuerat panes in aluicolo: & ibat in capum vt ferret messoribus. Dixitq. Angelus Domini ad Habacuc: Fer prandium, quod habes, in Babylonem Danieli, qui est in lacu leonū. Et dixit Habacuc: Domine, Babylonem non vidi, & lacum nescio. Et apprehendit eū Angelus Domini in vertice eius, & portauit eum capillo capitis sui, posuitq. eum in Babylone supra lacum in impetu spiritus sui. Et clamauit Habacuc, dicens: Daniel serue Dei, tolle prædium, quod misit tibi Deus. Et ait Daniel: Recordatus es mei Deus, & non dereliquisti diligentes te. Surgēsq. Daniel comedit. Porro Angelus Domini restituit Habacuc cōfestim in loco suo. Venit ergo rex die septimo vt lugeret Danielem: & venit ad lacū, & introspexit, & ecce Daniel sedens in medio leonū. Et exclamauit voce magna rex, dicens: Magnus es Domine Deus Danielis. Et extraxit eum de lacu leonū. Porro illos, qui perditionis eius causa fuerant, intromisit in lacum, & deuorati sunt in momento corā eo. Tunc rex ait: Paueant omnes habitantes in vniuersa terra Deum Danielis: quia ipse est Saluator, faciens signa, & mirabilia in terra: qui liberauit Danielem de lacu leonum.

PROPHETIA OSEE.

CAPVT PRIMVM.

VERBUM Domini, quod factum est ad Osee filium Beer, in diebus Ozia, Iothan, Achaz, Ezechia regum Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israel. * Principium loquendi Domino in Osee: & dixit Dominus ad Osee: Vade, sume tibi uxorem fornicationum, & fac tibi filios fornicationum: quia fornicans fornicabitur terra a Domino. * Et abiit, & accepit Gomer filiam Debelaim: & concepit, & peperit ei filium. * Et dixit Dominus ad eum: Voca nomen eius Iezrahel: quoniam adhuc modicum, & visitabo sanguinem Iezrahel super domum Iehu, & quiescere faciam regnum domus Israel. * Et in illa die contemnam arcum Israel in valle Iezrahel. * Et concepit adhuc, & peperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen eius Absque misericordia: quia non addam ultra misereri domui Israel, sed obliuione obliuiscar eorum. * Et domui Iuda miserebor, & saluabo eos in Domino Deo suo: & non saluabo eos in arcu, & gladio, & in bello, & in equis, & in equitibus. * Et ablastrauit eam, quæ erat Absque misericordia. Et concepit, & peperit filium. * Et dixit: Voca nomen eius: Non populus meus: quia vos non populus meus, & ego non ero vester. * Et erit numerus filiorum Israel quasi arena maris, quæ sine mensura est, & non numerabitur. Et erit in loco ubi dicetur eis: Non populus meus vos: dicetur eis: Filij Dei viventis. * Et congregabuntur filij Iuda, & filij Israel pariter: & ponent sibi met caput unum, & ascendent de terra: quia magnus dies Iezrahel.

CAP. II.

DILIGITE fratres vestris: Populus meus: & sorori vestræ, Misericordiam consecuta. * Iudicate matrem vestram, iudicate: quoniam ipsa non vxor mea, & ego non vir eius. auferat fornicationes suas a facie sua, & adulteria sua de medio vberum suorum. * Ne forte expoliam eam nudam, & statuam eam secundum diem natiuitatis suæ: & ponam eam quasi solitudinem, & statuam eam velut terram inuiam, & interficiam eam siti. * Et filiorum illius non miserebor: quoniam filij fornicationum sunt. * quia fornicata est mater eorum, confusa est quæ concepit eos: quia dixit: Vadam post amatores meos, qui dant panes mihi, & aquas meas, lanam meam, & linum meum, oleum meum, & potum meum. * Propter hoc ecce ego sepiam viam tuam spinis, & sepiam eam maceria, & semitas suas non inueniet. * Et sequetur amatores suos, & non apprehendet eos: & quæret eos, & non inueniet, & dicet: Vadam, & reuertar ad virum meum priorem: quia bene mihi erat tunc magis quam nunc. * Et hæc nesciuit, quia ego dedi ei frumentum, & vinum, & oleum, & argentum multiplicavi ei, & aurum, quæ fecerunt Baal. * Idcirco conuertar, & sumam frumentum meum in tempore suo, & vinum meum in tempore suo, & liberabo lanam meam & linum meum, quæ operiebant ignominiam eius. * Et nunc reuelabo stultitiam eius in oculis amatorum eius: & vir non eruet eam de manu mea: & cessare faciam omne gaudium eius, sollemnitatem eius, neomeniam eius, sabbatum eius, & omnia festa tempora eius. * Et corrumpam vineam eius, & ficum eius:

eius : de quibus dixit : Mercedēs hāc, mer-
sunt, quas dederunt mihi amatores mei : &
ponam eam in saltum, & comedet eam be-
stia agri . * Et visitabo super eam dies Baa-
lim, quibus accendebat incensum, & orna-
batur inaure sua, & monili suo, & ibat post
amatores suos, & mei obliuisceretur, dicit
Dominus . * Propter hoc, ecce ego lactabo
eam, & ducam eam in solitudinem : & lo-
quar ad cor eius . * Et dabo ei vinitores eius
ex eodem loco, & Vallem Achor ad ape-
riendam spem, & canet ibi iuxta dies iuven-
tutis suae, & iuxta dies ascensionis suae de
Terra Aegypti . * Et erit in die illa, ait Do-
minus : vocabit me : Vir meus, & nō voca-
bit me ultra, Baali . * Et auferam nomina
Baalim de ore eius, & non recordabitur ul-
tra nominis eorum . * Et percutiam cum
eis fœdus in die illa, cum bestia agri, & cum
volucre cœli, & cum reptili terrae : & arcum,
& gladium, & bellum conteram de terra : &
dormire eos faciam fiducialiter . * Et spon-
sabo te mihi in sempiternum : & sponsabo
te mihi in iustitia, & iudicio, & in miseri-
cordia, & in miserationibus . * Et sponsabo
te mihi in fide : & scies quia ego Dominus .
* Et erit in die illa : Exaudiam, dicit Domi-
nus, exaudiam cœlos, & illi exaudient ter-
ram . * Et terra exaudiet triticum, & vinum,
& oleum : & hæc exaudient Iezrahel . * Et se-
minabo eam mihi in terra, & miserebor
eius, quæ fuit Absque misericordia . * Et
dicam non populo meo : Populus meus es
tu : & ipse dicet : Deus meus es tu .

C A P . I I I .

ET dixit Dominus ad me : Adhuc vade,
& dilige mulierem dilectam amico &
adulteram : sicut diligit Dominus filios
Israel, & ipsi respiciunt ad deos alienos,
& diligunt vinacia vuarum . * Et fodi eam
mihi quindecim argenteis, & coro hordei,
& dimidio coro hordei . * Et dixi ad eam :
Dies multos expectabis me : non fornica-
beris, & non eris viro : sed & ego expecta-
bo te . * quia dies multos sedebunt filij Is-
rael sine rege, & sine principe, & sine sa-

crificio, & sine altari, & sine ephod, & si-
ne theraphim . * & post hæc reuertentur fi-
lij Israel, & quærent Dominum Deum
suum, & David regem suum : & pauebunt
ad Dominum, & ad bonum eius in nouis-
simo dierum .

C A P . I I I I .

AV D I T V R verbum Domini filij Israel,
quia iudicium Domino cum habita-
toribus terræ : non est enim veritas, & non
est misericordia, & non est scientia Dei in
terra . * Maledictum, & mendacium, &
homicidium, & furtū, & adulterium inun-
dauerunt, & sanguis sanguinem tetigit .
* Propter hoc lugebit terra, & infirmabitur
omnis, qui habitat in ea, in bestia agri, & in
volucre cœli : sed & pisces maris congrega-
buntur . * Verumtamen vnusquisque non
iudicet : & non arguatur vir : populus e-
nim tuus sicut hi, qui contradicunt sacer-
doti . * Et corruet hodie, & corruet etiam
propheta tecum : nocte tacere feci matrem
tuam . * Conticuit populus meus, eo quod
non habuerit scientiam : quia tu scientiam
repulisti, repellam te, ne sacerdotio funga-
ris mihi : & oblita es legis Dei tui, obliui-
scar filiorum tuorum & ego . * Secundum
multitudinem eorum sic peccauerunt mi-
hi : gloriam eorum in ignominiam com-
mutabo . * Peccata populi mei comedent,
& ad iniquitatem eorum subleuabunt ani-
mas eorum . * Et erit sicut populus, sic sa-
cerdos : & visitabo super eum vias eius, &
cogitationes eius reddam ei . * Et come-
dent, & non saturabuntur : fornicati sunt,
& non cessauerunt : quoniam Dominū de-
reliquerunt in non custodiendo . * Forni-
catio, & vinum, & ebrietas auferunt cor .
* Populus meus in ligno suo interrogauit,
& baculus eius annūciauit ei : spiritus enim
fornicationum decepit eos, & fornicati sunt
a Deo suo . * Super capita montium sacri-
ficabant, & super colles accendebant thy-
miama : subtus quercum, & populum, & te-
rebinthum, quia bona erat vmbra eius : ideo
fornicabuntur filiae vestrae, & sponsae vestrae
adulteræ

adulteræ erunt. * Non visitabo super filias
vestras cum fuerint fornicatæ, & super spon-
sas vestras cum adulterauerint: quoniã ipsi
cum meretricibus conuersabantur, & cum
effeminatis sacrificabant, & populus non
intelligēs vapulabit. * Si fornicaris tu Israel,
non delinquat saltem Iuda: & nolite ingre-
di in Galgala, & ne ascenderitis in Betha-
nen, neque iuraueritis: Viuit Dominus.
* Quoniam sicut vacca lasciuiens declinauit
Israel: nunc pascet eos Dominus, quasi a-
gnum in latitudine. * Particeps idolorum
Ephraim, dimitte eum. * Separatum est con-
uiuium eorum, fornicatione fornicati sunt:
dilexerunt afferre ignominiam protectores
eius. * Ligauit eum spiritus in alis suis, &
confundentur a sacrificiis suis.

C A P. V.

AVDITE hoc sacerdotes, & attendite
domus Israel, & domus regis auscul-
tate: quia vobis iudiciũ est, quoniã laqueus
facti estis speculationi, & rete expansum su-
per Thabor. * Et victimas declinastis in pro-
fundum: & ego eruditor omnium eorum.
* Ego scio Ephraim, & Israel non est abscon-
ditus a me: quia nũc fornicatus est Ephraim,
contaminatus est Israel. * Non dabunt co-
gitationes suas vt reuertantur ad Deum
suum: quia spiritus fornicationum in me-
dio eorum, & Dominum non cognouerunt.
* Et respondebit arrogantia Israel in facie
eius: & Israel, & Ephraim ruent in iniquita-
te sua, ruet etiam Iudas cum eis. * In gregi-
bus suis, & in armentis suis vadent ad qua-
rendum Dominum, & non inuenient: abla-
tus est ab eis. * In Dominũ prauaricati sunt,
quia filios alienos genuerunt: nunc deuor-
abit eos mens cum partibus suis. * Clan-
gite buccina in Gabaa, tuba in Rama: vlu-
late in Bethauen, post tergum tuum Benia-
min. * Ephraim in desolatione erit in die
correctionis: in tribubus Israel ostendi fi-
dem. * Facti sunt principes Iuda quasi assu-
mētes terminum: super eos effundam quasi
aquam iram meam. * Calumniam patiens
est Ephraim, fractus iudicio: quoniam cor-

pit abire post sordes. * Et ego quasi tinea
Ephraim: & quasi putredo domui Iudæ. * Et
vidit Ephraim languorem suum, & Iuda
vinculum suum: & abiit Ephraim ad Assur,
& misit ad regem Vhorem: & ipse nõ pote-
rit sanare vos, nec soluere poterit a vobis vin-
culũ. * Quoniam ego quasi leena Ephraim,
& quasi catulus leonis domni Iudæ: ego ego
capiam, & vadam: tollam, & non est qui e-
ruat. * Vadens reuertar ad locum meum: do-
nec deficiatis, & queratis faciem meam.

C A P. VI.

IN tribulatione sua mane consurgent ad
me: Venite, & reuertamur ad Dominum:
* quia ipse cepit, & sanabit nos: percutiet, &
curabit nos. * Viuificabit nos post duos dies:
in die tertia suscitabit nos, & viuemus in con-
spectu eius. Sciemus, sequemurq. vt cogno-
scamus Dominum: quasi diluculũ præpara-
tus est egressus eius, & veniet quasi imber nõ
bis temporaneus, & serotinus terræ. * Quid
faciam tibi Ephraim? quid faciam tibi Iudæ?
misericordia vestra quasi nubes matutina, &
quasi ros mane pertransiens. * Propter hoc
dolauit in prophetis, occidi eos in verbis oris
mei: & iudicia tua quasi lux egredientur.
* Quia misericordiam volui, & non sacrifi-
cium, & scientiam Dei plusquã holocau-
sta. * Ipsi autem sicut Adam transgressi sunt
pactum, ibi prauaricati sunt in me. * Galaad
ciuitas operantium idolum, supplantata san-
guine. * Et quasi fauces viroꝝ latronum,
particeps sacerdotum, in via interficiētiũ
pergētes de Sichē: quia scelus operati sunt.
* In domo Israel vidi horrendum: ibi forni-
cationes Ephraim: contaminatus est Israel.
* Sed & Iuda pone messẽ tibi, cum con-
uerterõ captiuitatem populi mei.

C A P. VII.

CVM sanare vellem Israel, reuelata est
iniquitas Ephraim, & malitia Samariæ,
quia operati sunt mendacium: & fur ingres-
sus est spolians, latrūculus foris. * Et ne forte
dicant in cordibus suis omnem malitiã eo-
rum me recordatũ: nunc circumdederunt

eos ad inuentiones suar, coram facie mea factæ sunt. * In malitia sua lætificauerunt regem: & in mendacijs suis principes. * Omnes adulterantes, quasi clibanus succensus a coquente: quieuit paululū ciuitas a commistione fermenti, donec fermentaretur totum. * Dies regis nostri: cœperunt principes furere a vino: extendit manum suam cum illusoribus. * Quia applicuerunt quasi clibanum cor suū, cum infidiaretur eis: tota nocte dormiuit coquēs eos, mane ipse succensus quasi ignis flāmæ. * Omnes calefacti sunt quasi clibanus, & deuorauerūt iudices suos: omnes reges eorum ceciderunt: non est qui clamet in eis ad me. * Ephraim in populis ipse cōmiscebatur: Ephraim factus est subcinericius panis, qui non reuersatur. * Comederunt alieni robur eius, & ipse nesciuit: sed & cani effusi sunt in eo, & ipse ignorauit. * Et humiliabitur superbia Israel in facie eius: nec reuersi sunt ad Dominum Deum suū, & non quæsierunt eum in omnibus his. * Et factus est Ephraim quasi columba seducta nō habens cor: Aegyptum inuocabant, ad Assyrios abierunt. * Et cum profecti fuerint, expandam super eos rete meum: quasi volucrem cæli detraham eos, cadā eos secundum auditionem cœtus eorum. * Væ eis, quoniam recesserunt a me: vastabūtur, quia præuicari sunt in me: & ego redemi eos: & ipsi locuti sunt contra me mendacia. * Et non clamauerunt ad me in corde suo, sed ululabant in cubilibus suis: super tritum & vinum ruminabant, recesserunt a me. * Et ego erudiui eos, & confortauī brachia eorum: & in me cogitauerunt malitiam. * Reuersi sunt vt essent absque iugo: facti sunt quasi arcus dolosus: cadent in gladio principes eorum, a furore linguæ suæ. Ista subfannatio eorum in Terra Aegypti.

C A P . V I I I .

IN gutture tuo sit tuba quasi aquila super domum Domini: pro eo quod transgressi sunt fœdus meum, & legem meam præuicari sunt. * Me inuocabunt: Deus meus cognouimus te Israel. * Proiecit Israel bonum,

inimicus persequetur eū. * Ipsi regnauerunt, & nō ex me: principes extiterunt, & non cognoui: argentū suum, & aurum suum fecerunt sibi idola, vt interirēt: * proiectus est vitulus tuus Samaria, iratus est furor meus in eos. vsquequo nō poterunt emūdari? * Quia ex Israel & ipse est: artifex fecit illū, & non est Deus: quoniam in araneorum telas erit vitulus Samariæ. * Quia ventū seminabunt, & turbinem metent: culmus stans non est in eo, germen non faciet farinam: quod & si fecerit, alieni comedēt eam. * Deuoratus est Israel: nunc factus est in nationibus quasi vas immundum. * Quia ipsi ascenderunt ad Assur, onager solitarius sibi: Ephraim munerā dederunt amatoribus. * Sed & cum mercede conduxerint nationes, nunc congregabo eos: & quiescent paulisper ab onere regis, & principum. * Quia multiplicauit Ephraim altaria ad peccandum: factæ sunt ciuitates in delictum. * Scribam ei multiplices leges meas, quæ velut alienæ computatæ sunt. * Hostias offerent, immolabunt carnes, & comedent, & Dominus nō suscipiet eas: nunc recordabitur iniquitatis eorum, & visitabit peccata eorum: ipsi in Aegyptum conuertentur. * Et oblitus est Israel factoris sui, & ædificauit delubra: & Iudas multiplicauit vrbes munitas: & mittam ignem in ciuitates eius, & deuorabit ædes illius.

C A P . I X .

NOLI lætari Israel, noli exultare sicut populi: quia fornicatus es a Deo tuo, dilexisti mercedem super omnes areas tritici. * Area & torcular nō pascet eos, & vinum mētietur eis. * Non habitabunt in terra Domini: reuersus est Ephraim in Aegyptum, & in Assyrijs pollutum comedit. * Non libabunt Domino vinum, & non placebunt ei: sacrificia eorum quasi panis lugentium. omnes, qui comedent eum, contaminabuntur: quia panis eorum animæ ipsorum, non intrabit in domum Domini. * Quid facietis in die sollempni, in die festiuitatis Domini? * Ecce enim profecti sunt a vastitate: Aegyptus cōgregabit eos, Memphis sepeliet eos: desi-

desiderabile argentum eorum vrtica hereditabit, lappa in tabernaculis eorum. * Venerunt dies visitationis, venerunt dies retributionis: scitote Israel stultum prophetam, insanum virum spiritualem, propter multitudinem iniquitatis tuæ, & multitudinē amentitiæ. * Speculator Ephraim cum Deo meo: propheta laqueus ruinæ factus est super omnes vias eius, infania in domo Dei eius. * Profunde peccauerunt, sicut in diebus Gabaa: recordabitur iniquitatis eorum, & visitabit peccata eorum. * Quasi vuas in deserto inveni Israel: quasi prima poma ficulneæ in cacumine eius vidi patres eorum: ipsi autē intraverunt ad Beelphegor, & abalienati sunt in confusionem, & facti sunt abominabiles sicut ea, quæ dilexerūt. * Ephraim quasi avis auolauit, gloria eorum a partu, & ab utero, & a conceptu. * Quod & si enutrierint filios suos, absque liberis eos faciā in hominibus: sed & vā eis cum recessero ab eis. * Ephraim, ut vidi, Tyrus erat fundata in pulchritudine: & Ephraim educet ad interfectorem filios suos. * Da eis Domine. Quid dabis eis? Da eis vuluam sine liberis, & vbera arentia. * Omnes nequitiae eorum in Galgal, quia ibi exosos habui eos: propter malitiā adinventionum eorum de domo mea eieci eos: non addam, ut diligam eos, omnes principes eorum recedētes. * Percussus est Ephraim, radix eorum exsiccata est: fructum nequaquam facient. Quod & si genuerint, interficiam amantissima vteri eorum. * Abijciet eos Deus meus, quia non audierunt eum: & erunt vagi in nationibus.

CAP. X.

VITIS frondosa Israel, fructus adæquatus est ei: secundum multitudinē fructus sui multiplicauit altaria, iuxta vbertatē terræ suæ exuberavit simulachris. * Diuisum est cor eorum, nunc interibunt: ipse confringet simulachra eorum, depopulabitur aras eorum. * Quia nunc dicent: Non est rex nobis: non enim timemus Dominum: & rex quid faciet nobis? * Loquimini verba visionis inutilis, & ferietis fœdus: & ger-

minabit quasi amaritudo iudiciū super sulcos agri. * Vaccas Bethauen coluerunt habitatores Samariæ: quia luxit super eū populus eius, & æditui eius super eum exultauerunt in gloria eius, quia migravit ab eo. * Siquidem & ipse in Assur delatus est, munus regi Vltori: confusio Ephraim capiet, & confundetur Israel in voluntate sua. * Transire fecit Samaria regem suum quasi spumā super faciem aquæ. * Et disperdentur excelsa idoli, peccatum Israel: lappa, & tribulus ascendet super aras eorum: & dicent montibus: Operite nos; & collibus: Cadite super nos. * Ex diebus Gabaa, peceauit Israel, ibi steterunt: non comprehendet eos in Gabaa prælium super filios iniquitatis. * Iuxta desiderium meum corripiā eos: congregabuntur super eos populi, cū corripiētur propter duas iniquitates suas. * Ephraim vitula docta diligere trituram, & ego trāsiui super pulchritudinē colli eius: ascēdā super Ephraim, arabit Iudas, confringet sibi sulcos Iacob. * Seminate vobis in iustitia, & metite in ore misericordiæ, innouate vobis nouale: tempus autem requirendi Dominum, cum venerit qui docebit vos iustitiam. * Araftis impietatem, iniquitatem messuistis, comedistis frugem mendacij: quia confusus es in vijs tuis, in multitudine fortium tuorum. * Consurget tumultus in populo tuo: & omnes munitiones tuæ vastabuntur, sicut vastatus est Salmana a domo eius qui iudicauit Baal in die prælij, matre super filios allisa. * Sic fecit vobis Bethel, a facie malitiæ nequitiarum vestrarum.

CAP. XI.

SICUT mane transijt, pertrāsit rex Israel. * Quia puer Israel, & dilexi eum: & ex Aegypto vocaui filium meum. * Vocauerūt eos, sic abierunt a facie eorum: Baalim imolabant, & simulachris sacrificabant. * Et ego quasi nutricius Ephraim, portabam eos in brachijs meis: & nescierūt quod curarem eos. * In funiculis Adam traham eos, in vinculis charitatis: & ero eis quasi exaltans iugum super maxillas eorum: & declinaui

naui ad eum vt vefceretur. * Non reuertetur in Terram Ægypti, & Affur ipfe rex eius: quoniam noluerunt conuerti. * Cœpit gladius in ciuitatibus eius, & conſumet electos eius, & comedet capita eorum. * Et populus meus pendebit ad reditum meum: iugum autem imponetur eis ſimul, quod non auferetur. * Quomodo dabo te Ephraim, protegam te Israel? quomodo dabo te ſicut Adama, ponam te, vt Seboim? Conuerſum eſt in me cor meum, pariter conturbata eſt pœnitudo mea. * Non faciam furorem iræ meæ: non conuertar vt diſperdam Ephraim: quoniam Deus ego, & non homo: in medio tui ſanctus, & non ingrediar ciuitatem. * Poſt Dominum ambulabunt, quaſi leo rugiet: quia ipſe rugiet, & formidabunt filij maris. * Et auolabunt quaſi auis ex Ægypto, & quaſi columba de Terra Aſſyriorum: & collocabo eos in domibus ſuis, dicit Dominus. * Circumdedit me in negatione Ephraim, & in dolo domus Israel: Iudas autem teſtis deſcendit cum Deo, & cum ſanctis fidelis.

C A P. XII.

EP H R A I M pascit ventum, & ſequitur æſtum: tota die mendacium, & vaſtatem multiplicat: & fœdus cum Aſſyrijs iniit, & oleum in Ægyptum ferebat. * Iudicium ergo Domini cum Iuda, & viſitatio ſuper Iacob: iuxta vias eius, & iuxta adinuationes eius reddet ei. * In vtero ſupplantauit fratrem ſuum: & in fortitudine ſua directus eſt cum angelo. * Et inualuit ad angelum, & confortatus eſt: fleuit, & rogauit eum: in Bethel inuenit eum, & ibi locutus eſt nobiſcum. * Et Dominus Deus exercituum, Dominus memoriale eius. * Et tu ad Deum tuum conuertèris: miſericordiam & iudicium cuſtodi, & ſpera in Deo tuo ſemper. * Chanaan, in manu eius ſtatera dolosa, calumniam dilexit. * Et dixit Ephraim: Verumtamen diues effectus ſum, inueni idolum mihi: omnes labores mei nō inuenient mihi iniquitatem, quam peccaui. * Et ego Dominus Deus tuus ex Ter-

ra Ægypti, adhuc federe te faciam in tabernaculis, ſicut in diebus feſtiuitatis. * Et locutus ſum ſuper prophetas, & ego viſionem multiplicauit, & in manu prophetarum aſſimilatus ſum. * Si Galaad idolum, ergo fruſtra erant in Galgal bobus immolantes: nā & altaria eorum quaſi acerui ſuper ſulcos agri: * Fugit Iacob in regionem Syria, & ſeruiuit Israel in vxorē, & in vxorē ſeruauit. * In propheta autem eduxit Dominus Israel de Ægypto: & in propheta ſeruatus eſt. * Ad iracundiam me prouocauit Ephraim in amaritudinibus ſuis, & ſanguis eius ſuper eum veniet, & opprobrium eius reſtituet ei Dominus ſuus.

C A P. XIII.

LO Q V E N T E Ephraim, horror inuaſit. Israel, & deliquit in Baal, & mortuus eſt. * Et nunc addiderunt ad peccandum: feceruntq. ſibi cōflatile de argento ſuo quaſi ſimilitudinem idolorum, factura artificum totum eſt: hiſi ipſi dicunt: Immolate homines vitulos adorantes. * Idcirco erunt quaſi nubes matutina, & ſicut ros matutinus præteriens, ſicut puluis turbine raptus ex area, & ſicut ſumus de fumario. * Ego autem Dominus Deus tuus ex Terra Ægypti: & Deum abſque me nescies, & ſaluator nō eſt præter me. * Ego cognoui te in deſerto, in terra ſolitudinis. * Iuxta paſcua ſua adimpleri ſunt, & ſaturati ſunt: & leuauerunt cor ſuum, & obliui ſunt mei. * Et ego ero eis quaſi leæna, ſicut pardus in via Aſſyriorum. * Occurram eis quaſi vrſa raptis catulis, & dirumpam interiora iecoris eorum: & conſumam eos ibi quaſi leo, beſtia agri ſcindet eos. * Perditio tua Israel: tantummodo in me auxilium tuum. * Vbi eſt rex tuus? maxime nunc ſaluet te in omnibus vrbibus tuis: & iudices tui, de quibus dixiſti: Da mihi regē, & principes. * Dabo tibi regē in furore meo, & auferā in indignatione mea. * Colligata eſt iniquitas Ephraim, abſcōditum peccatū eius. * Dolores parturiētis venient ei: ipſe filius non ſapiēs: nunc enim non ſtabit in contritione filiorū. * De manu mor-

mortis liberabo eos, de morte redimā eos: ero mors tua o mors, morsus tuus ero inferne: consolatio abscondita est ab oculis meis.

* Quia ipse inter fratres diuidet: adducet vrentem ventū Dominus de deserto ascendentem: & siccabit venas eius, & desolabit fontem eius, & ipse diripiet thesaurum omnis vasis desiderabilis.

C A P . . . X I I I .

PERAT Samaria, quoniam ad amaritudinem concitauit Deum suum: in gladio pereant, paruuli eorum elidantur, & scæte eius discendantur. * Conuertere Israel ad Dominum Deum tuum: quoniam corruisti in iniquitate tua. * Tollite vobiscū verba, & conuertimini ad Dominum: & dicite ei: Omnem aufer iniquitatē, accipe bonum: & reddemus vitulos labiorū nostro-

rum. * Assur non saluabit nos, super equum non ascēdemus, nec dicemus vltra: Dij nostri opera manuum nostrarum: quia eius, qui in te est, misereberis pupilli. * Sanabo contritiones eorum, diligam eos sponte: quia auersus est furor meus ab eis. * Ero quasi ros, Israel germinabit sicut lilium, & erumpet radix eius vt Libani. * Ibunt rami eius, & erit quasi oliua gloria eius: & odor eius vt Libani. * Conuertentur sedentes in vmbra eius: viuent tritico, & germinabunt quasi vinea: memoriale eius sicut vinum Libani. * Ephraim quid mihi vltra idola? ego exaudiam, & dirigam eum ego vt abietem vrentem: ex me fructus tuus inuentus est. * Quis sapiens, & intelliget ista? intelligens, & sciet hæc? quia rectæ viæ Domini, & iusti ambulabunt in eis: prauaricatores vero corruent in eis.

P R O P H E T I A I O E L .

C A P V T P R I M V M .

VERBVM Domini, quod factum est ad ioel filium Phatuel. * Audite hoc senes, & auribus percipite omnes habitatores terræ: si factum est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum? * Super hoc filijs vestris narrete, & filij vestri filijs suis, & filij eorum generationi alteræ. * Residuum crucae comedit locusta, & residuum locustæ comedit bruchus, & residuum bruchi comedit rubigo. * Expergiscimini ebrij, & flete, & vlulate omnes, qui bibitis vinū in dulcedine: quoniam periit ab ore vestro. * Gens enim ascendit super terram meam, fortis & innumerabilis: dentes eius vt dentes leonis: & molares eius vt catuli leonis. * Posuit vineam meā in desertū, & ficū meam decor-

ticauit: nudans spoliavit eā, & proiecit: albi facti sunt rami eius. * Plange quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis suæ. * Periit sacrificium, & libatio de domo Domini: luxerunt sacerdotes ministri Domini. * Depopulata est regio, luxit humus: quoniam deuastatum est triticum, confusum est vinum, elanguit oleum. * Confusi sunt agricolæ, vlulauerunt vinitores super frumento, & hordeo, quia periit messis agri. * Vineam confusa est, & ficus elanguit: malogranatum, & palma, & malum, & omnia ligna agri aruerunt: quia confusum est gaudium a filijs hominū. * Accingite vos, & plāgite sacerdotes, vlulate ministri altaris: ingredimini, cubate in sacco ministri Dei mei: quoniam interiit de domo Dei vestri sacrificiū, & libatio. * Sanctificate ieiuniū, vo-

cate cœtum, cōgregate senes omnes habitatores terræ in domū Dei vestri: & clamate ad Dominū: * A a 2, diei. quia prope est dies Domini, & quasi vastitas a potente veniet. * Numquid non corā oculis vestris aliena perierunt de domo Dei nostri, latitæ, & exultatio? * Computruerunt iumenta in stercore suo, demolita sunt horrea, dissipata sunt apothecæ: quoniam confusum est triticum. * Quid ingemuit animal, mugierunt greges armenti? Quia non est pascua eis: sed & greges pecorum disperierūt. * Ad te Domine clamabo: quia ignis comedit speciosa deserti, & flāma succendit omnia ligna regionis. * Sed & bestię agri, quasi area sitiens imbrem, suspexerunt ad te: quoniam exiccati sunt fontes aquarum, & ignis deuorauit speciosa deserti.

C A P. I I.

CANITE tuba in Sion, vlulate in monte sancto meo, conturbentur omnes habitatores terræ: Quia venit dies Domini, quia prope est * dies tenebrarū, & caliginis, dies nubis, & turbinis: quasi mane expāsum super montes populus multus & fortis: similis ei nō fuit a principio, & post eū non erit vsque in annos generationis & generationis. * Ante faciē eius ignis vorans, & post eum exurens flāma: quasi hortus voluptatis terra corā eo, & post eum solitudo deserti, neque est qui effugiat eū. * Quasi aspectus equorū, aspectus eorū: & quasi equites sic current. * Sicut sonitus quadrigarū super capita montiū exilient, sicut sonitus flammæ ignis deuorantis stipulā, velut populus fortis præparatus ad præliū. * A facie eius cruciabuntur populi: omnes vultus redigentur in ollam. * Sicut fortes currēt: quasi viri belatores ascendent murum: viri in vijs suis gradientur, & non declinabunt a semitis suis. * Vnusquisque fratrem suū non coarctabit, singuli in calle suo ambulabunt: sed & per fenestras cadent, & non demoliētur. * Urbem ingrediētur, in muro current: domos conscendent, per fenestras intrabunt quasi fur. * A facie eius contremuit terra,

moti sunt cæli: sol & luna obtenebrati sunt, & stellæ retraxerunt splendorem suū. * Et Dominus dedit vocem suam ante faciem exercitus sui: quia multa sunt nimis castra eius, quia fortia & facientia verbum eius: magnus enim dies Domini, & terribilis valde: & quis sustinebit eum? * Nunc ergo dicit Dominus: Conuertimini ad me in toto corde vestro in ieiunio, & in fletu, & in plāctu. * Et scindite corda vestra, & non vestimenta vestra, & conuertimini ad Dominū Deum vestrū: quia benignus & misericors est, patiens & multæ miseriordia, & præstabilis super malitia. * Quis scit si conuertatur, & ignoscat, & relinquat post se benedictionem, sacrificium, & libamen Domino Deo vestro? * Canite tuba in Sion, sanctificate ieiunium, vocate cœtum, * congregate populum, sanctificate ecclesiam, coadunate senes, cōgregate paruulos, & sugentes vbera: egrediatur spōsus de cubili suo, & spōsa de thalamo suo. * Inter vestibulū & altare plorabunt sacerdotes ministri Domini: & dicent: Parce Domine, parce populo tuo: & ne des hereditatē tuam in opprobriū vt dominantur eis nationes. quare dicūt in populis: Vbi est Deus eorum? * Zelatus est Dominus terrā suam, & pepercit populo suo: * Et respondit Dominus, & dixit populo suo: Ecce ego mittam vobis frumētum, & vinū, & oleum, & replebimini eis: & nō dabo vos vltra opprobrium in Gentibus. * Et eū, qui ab Aquilone est, procul faciā a vobis: & expellā eum in terram inuiam, & desertā: faciē eius contra mare Orientale, & extremū eius ad mare nouissimū: & ascendet foetor eius, & ascendet putredo eius, quia superbe egit. * Noli timere terra, exulta & lætare: quoniam magnificauit Dominus vt faceret. * Nolite timere animalia regionis: quia genuerunt speciosa deserti, quia lignū attulit fructum suum, ficus, & vinea dederunt virtutem suam. * Et filij Sion exultate, & lætami in Domino Deo vestro: quia dedit vobis doctore iustitiæ, & descendere faciet ad vos imbrem matutinum & serotinum sicut in principio. * Et implebuntur aræ frumen-

10, & redundabunt torcularia vino, & oleo.
 * Et reddam vobis annos, quos comedit locusta, bruchus, & rubigo, & eruca: fortitudo mea magna, quam misi in vos. * Et comedetis vescentes, & saturabimini: & laudabitis nomen Domini Dei vestri, qui fecit mirabilia vobiscum: & non confundetur populus meus in sempiternum. * Et scietis quia in medio Israel ego sum: & ego Dominus Deus vester, & non est amplius: & non confundetur populus meus in æternum. * Et erit post hæc: effundam spiritum meum super omnem carnem: & prophetabunt filij vestri, & filia vestra: senes vestri somnia somniabunt, & iuvenes vestri visiones videbunt. * Sed & super seruos meos, & ancillas in diebus illis effundam spiritum meum. * Et dabo prodigia in celo, & in terra, sanguinem, & ignem, & vaporem fumi. * Sol conuerteretur in tenebras, & luna in sanguinem: antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis. * Et erit: omnis qui inuocauerit nomen Domini, saluus erit: quia in monte Sion, & in Ierusalem erit saluatio, sicut dixit Dominus, & in residuis, quos Dominus vocauerit.

C A P. I I I.

QUia ecce in diebus illis, & in tempore illo cum conuerterò captiuitatem Iuda, & Ierusalem: * Congregabo omnes Gentes, & deducam eas in vallem Iosaphat: & disceptabo cum eis ibi super populo meo, & hereditate mea Israel, quos disperferunt in nationibus, & terram meam diuiserunt. * Et super populum meum miserunt sortem: & posuerunt puerum in prostibulo, & puellam vendiderunt pro vino vt biberent. * Verum quid mihi & vobis Tyrus, & Sidon, & omnis terminus Palæsthinorum? numquid ultionem vos reddetis mihi? & si vlciscimini vos contra me, cito velociter reddam vicissitudinem vobis super caput vestrum. * Argentum enim meum, & aurum tulistis: & desiderabilia mea, & pulcherrima intuli-

stis in delubra vestra. * Et filios Iuda, & filios Ierusalem vendidistis filiis Græcorum, vt longe faceretur eos de finibus suis. * Ecce ego suscitabo eos de loco, in quo vendidistis eos: & conuertam retributionem vestram in caput vestrum. * Et vendam filios vestros, & filias vestras in manibus filiorum Iuda, & venundabunt eos Sabæis, gæti longinquæ, quia Dominus locutus est. * Clamate hoc in Gentibus, sanctificate bellum, suscite robustos: accedant, ascendant omnes viri bellatores. * Cœcidite aratra vestra in gladios, & ligones vestros in lanceas. * Infirmus dicat: Quia fortis ego sum. * Erumpite, & venite omnes gentes de circuitu, & cōgregamini: ibi occumbere faciet Dominus robustos tuos. * Confurgant, & ascendant Gentes in vallem Iosaphat: quia ibi sedebo vt iudicem omnes gentes in circuitu. * Mittite falces, quoniam maturauit messis: venite, & descēdite, quia plenum est torcular, exuberant torcularia: quia multiplicata est malitia eorum. * Populi populi in valle concisionis: quia iuxta est dies Domini in valle concisionis. * Sol & luna obtenebrati sunt, & stellæ retraxerunt splendorem suum. * Et Dominus de Sion rugiet, & de Ierusalē dabit vocem suam: & mouebuntur cæli, & terra: & Dominus spes populi sui, & fortitudo filiorum Israel. * Et scietis quia ego Dominus Deus vester habitans in Sion monte sancto meo: & erit Ierusalem sancta, & alie-
 18 ni non transibunt per eam amplius. * Et erit in die illa: stillabunt montes dulcedinem, & colles fluent lacte: & per omnes riuos Iuda ibunt aquæ: & fons de domo Domini egredietur, & irrigabit torrentem spinarum. * Aegyptus in desolationem erit, & Idumæa in desertum perditionis: pro eo quod inique egerint in filios Iuda, & effuderint sanguinem innocentem in terra sua. * Et Iudæa in æternum habitabitur, & Ierusalem in generationem & generationem. * Et mundabo sanguinem eorum, quem non mundaueram: & Dominus commorabitur in Sion.

PROPHETIA AMOS.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Amos, qui fuit in pastoribus de Thecuc: quæ vidit super Israel in diebus Ozia regis Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israel ante duos annos terramotus. * Et dixit: Dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suam: & luxerunt speciosa pastorum, & exiccatus est vertex Carmeli. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Damasci, & super quattuor non conuertam eum: eo quod tritauerint in plaustris ferreis Galaad. * Et mittam ignem in domum Azael, & deuorabit domos Benadad. * Et conteram veterem Damasci: & disperdam habitatorem de campo idoli, & tenentem sceptrum de domo voluptatis: & transferetur populus Syriæ Cyrenen, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Gaza, & super quattuor non conuertam eum: eo quod transtulerint captiuitatem perfectam, vt concluderent eam in Idumæa. * Et mittam ignem in murum Gazæ, & deuorabit ædes eius. * Et disperdam habitatorem de Azoto, & tenentem sceptrum de Ascalone: & conuertam manum meam super Accaron, & peribunt reliqui Philistinorum, dicit Dominus Deus. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Tyri, & super quattuor non conuertam eum: eo quod concluderint captiuitatem perfectam in Idumæa, & non sint recordati fœderis fratrum. * Et mittam ignem in murum Tyri, & deuorabit ædes eius. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Edom, & super quattuor non conuertam eum: eo quod persecutus sit in gladio fratrem suum, & violauerit misericordiã eius, & tenuerit

ultra furorem suum, & indignationem suam seruauerit vsque in finem. * Mittam ignem in Theman: & deuorabit ædes Bosræ. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus filiorum Ammon, & super quattuor non conuertam eum: eo quod dissecuerit prægnantes Galaad ad dilatandum terminum suum. * Et succendam ignem in muro Rabba: & deuorabit ædes eius in vlulatu in die belli, & in turbine in die commotionis. * Et ibit Melchom in captiuitatem, ipse, & principes eius simul, dicit Dominus.

C A P . . . I I .

HÆC dicit Dominus: Super tribus sceleribus Moab, & super quattuor non conuertam eum: eo quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerem. * Et mittam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth: & morietur in sonitu Moab, in clangore tubæ: & disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quattuor non conuertam eum: eo quod abiecerit legem Domini, & mandata eius non custodierit: deceperunt enim eos idola sua, post quæ abierant patres eorum. * Et mittam ignem in Iuda, & deuorabit ædes Ierusalem. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Israel, & super quattuor non conuertam eum: pro eo quod vendiderit pro argento iustum, & pauperem pro calceamentis. * Qui conterunt super puluerem terræ capita pauperum, & viam humilium declinant: & filius ac pater eius ierunt ad puellã, vt violarent nomen sanctum meum. * Et super

per

per vestimentis pignoratis accubuerunt iuxta omne altare: & vinum damnatorum bibebant in domo Dei sui. * Ego autem exterminaui Amorrhæum a facie eorum: cuius altitudo, cedrorum altitudo eius, & fortis ipse quasi quercus: & contriui fructum eius desuper, & radices eius subter. * Ego sum, qui ascendere vos feci de Terra Aegypti, & duxi vos in deserto quadraginta annis vt possideretis Terrā Amorrhæi. * Et suscitavi de filiis vestris in prophetas, & de iuuenibus vestris nazaræos: numquid non ita est filij Israel dicit Dominus? * Et propinabitis nazaræis vinum: & prophetis mandabitis, dicentes: Ne prophetetis. * Ecce ego stridebo subter vos, sicut stridet plaustrum onustum fœno. * Et peribit fuga a veloce, & fortis non obtinebit virtutem suam, & robustus nō saluabit animam suam: & tenens arcum non stabit, & velox pedibus suis non saluabitur, & ascensor equi non saluabit animam suam: & robustus corde inter fortes nudus fugiet in illa die, dicit Dominus.

C A P. I I I.

AVDITE verbum, quod locutus est Dominus super vos, filij Israel: super omnem cognationem, quam eduxi de Terra Aegypti, dicens: * Tantummodo vos cognoui ex omnibus cognationibus terræ: idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras. * Numquid ambulabunt duo pariter, nisi conuenerit eis? * Numquid rugiet leo in saltu, nisi habuerit prædam? numquid dabit catulus leonis vocem de cubili suo, nisi aliquid apprehenderit? * numquid cadet auis in laqueum terræ absque aucupe? numquid auferetur laqueus de terra antequam quid ceperit? * Si clanget tuba in ciuitate, & populus non expauescet? si erit malum in ciuitate, quod Dominus non fecerit? * Quia non facit Dominus Deus verbum, nisi reuelauerit secretum suum ad seruos suos prophetas. * Leo rugiet, quis nō timebit? Dominus Deus locutus est, quis non prophetabit? * Auditū facite in ædibus Azo-

ti, & in ædibus Terræ Aegypti: & dicite: Cōgregamini super montes Samariæ, & videte infanias multas in medio eius, & calumniā patientes in penetralibus eius. * Et nescierunt facere rectum, dicit Dominus, thesaurizantes iniquitatem, & rapinas in ædibus suis. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Tribulabitur, & circuietur terra: & detrahetur ex te fortitudo tua, & diripiētur ædes tuæ. * Hæc dicit Dominus: Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura, aut extremum auriculæ: sic eruentur filij Israel, qui habitant in Samaria in plaga lectuli, & in Damasci grabato. * Audite, & contestamini in domo Iacob, dicit Dominus Deus exercituum: * quia in die cum visitare cœpero præuaricationes Israel, super eum visitabo, & super altaria Bethel: & amputabuntur cornua altaris, & cadent in terram. * Et percutiam domum hiemalem cum domo æstiuā: & peribunt domus eburnæ, & dissipabuntur ædes multæ, dicit Dominus.

C A P. I I I I.

AVDITE verbum hoc vaccæ pingues, quæ estis in mōte Samariæ: quæ calumniam facitis egenis, & confringitis pauperes: quæ dicitis dominis vestris: Afferte, & bibemus. * Iurauit Dominus Deus in sancto suo: quia ecce dies venient super vos, & leuabunt vos in contis, & reliquias vestras in ollis feruentibus. * Et per aperturas exhibitis altera contra alteram, & proijciemini in Armon, dicit Dominus. * Venite ad Bethel, & impie agite: ad Galgalam, & multiplicare præuaricationem: & afferte manevictimas vestras, tribus diebus decimas vestras. * Et sacrificare de fermentato laudem: & vocare voluntarias oblationes, & annunciate: sic enim voluistis filij Israel, dicit Dominus Deus. * Vnde & ego dedi vobis stuporem dentium in cunctis vrbibus vestris, & indigentiam panum in omnibus locis vestris: & non estis reuersi ad me, dicit Dominus. * Ego quoque prohibui a vobis imbrē, cum adhuc tres menses superessent vsque ad messē: & plui super vnam ciuitatem,

& super alteram ciuitatem non plui : pars vna compluta est; & pars, super quam non plui, aruit. * Et venerunt duæ & tres ciuitates ad vnam ciuitatem vt biberent aquam, & non sunt satiata: & non redistis ad me, dicit Dominus. * Percussit vos in vento vr̃e, & in aurugine, multitudinem hortorum vestrorum, & vinearum vestrarum : oliueta vestra, & ficeta vestra comedit cruca : & nō redistis ad me, dicit Dominus. * Misi in vos mortem in via Ægypti, percussit in gladio iuuenes vestros vsque ad captiuitatē equorum vestrorum : & ascendere feci putredinem castrorum vestrorum in nares vestras : & non redistis ad me, dicit Dominus. * Subueri vos, sicut subuertit Deus Sodomam, & Gomorrhā, & facti estis quasi torris raptus ab incendio : & non redistis ad me, dicit Dominus. * Quapropter hæc faciam tibi Israel : postquam autem hæc fecero tibi, præparare in occursum Dei tui Israel. * Quia ecce formans montes, & creās ventum, & annuncians homini eloquium suum, faciens matutinam nebulam, & gradiens super excelsa terræ : Dominus Deus exercituum nomen eius.

C A P. V.

AV DITE verbum istud, quod ego leuo super vos planctum. Domus Israel cecidit, & non adiiciet vt resurgat. * Virgo Israel proiecta est in terram suam, non est qui suscitaret eam. * Quia hæc dicit Dominus Deus : Vrbs, de qua egrediebantur mille, relinquentur in ea centum : & de qua egrediebantur centum, relinquentur in ea decem in domo Israel. * Quia hæc dicit Dominus domui Israel : Quærite me, & viuetis. * Et nolite quærere Bethel, & in Galgalam nolite intrare, & in Bersabee non transibitis : quia Galgala captiua ducetur, & Bethel erit inutilis. * Quærite Dominum, & viuite : ne forte comburatur vt ignis domus Ioseph, & deuorabit, & non erit qui extinguat Bethel. * Qui conuertitis in abstinthium iudicium, & iustitiam in terra relinquitis. * Facientem Arcturum, & Orionem,

& conuertentem in mane tenebras, & diem in noctem mutantem : qui vocat aquas maris, & effundit eas super faciem terræ : Dominus nomen est eius. * Qui subridet vastitatē super robustum, & depopulationem super potentē affert. * Odio habuerunt corripientem in porta : & loquentem perfecte abominati sunt. * Idcirco, pro eo quod diripiebatis pauperē, & prædam electam tollebatis ab eo : domos quadro lapide ædificabitis, & non habitabitis in eis : vineas plātabitis amantissimas, & non bibetis vinum earum. * Quia cognoui multa scelera vestra, & fortia peccata vestra : hostes iusti accipientes munus, & pauperes deprimentes in porta. * Ideo prudens in tempore illo tacebit, quia tēpus malum est. * Quærite bonum, & non malū, vt viuatis : & erit Dominus Deus exercituum vobiscum, sicut dixistis. * Odite malum, & diligite bonū, & constituite in porta iudiciū : si forte misereatur Dominus Deus exercituum reliquijs Ioseph. * Propterea hæc dicit Dominus Deus exercituum dominator, in omnibus plateis planctus : & in cunctis, quæ foris sunt, dicetur vā vā : & vocabunt agricolam ad luctum, & ad planctū eos, qui sciunt plangere. * Et in omnibus vineis erit planctus : quia pertransibo in medio tui, dicit Dominus. * Vā desiderantibus diem Domini : ad quid eam vobis ? dies Domini ista, tenebræ, & nō lux. * Quomodo si fugiat vir a facie leonis, & occurrat ei vrsus : & ingrediatur domum, & innitatur manu sua super parietem, & mordeat eum coluber. * Numquid non tenebræ dies Domini, & nō lux : & caligo, & non splendor in ea ? * Odi, & proieci festiuitates vestras : & non capiā odorem cœtuum vestrorum. * Quod si obtuleritis mihi holocaustomata, & munera vestra, non suscipiam : & vota pinguium vestrorum nō respiciam. * Aufer a me tumultum carminum tuorum : & cantica lyre tuæ non audiam. * Et reuelabitur quasi aqua iudicium, & iustitia quasi torrens fortis. * Numquid hostias & sacrificium obtulistis mihi in deserto quadraginta annis, domus Israel ? * Et portastis tabernaculum Moloch vestro,

vestro, & imaginem idolorum vestrorum, sydus Dei vestri, quæ fecistis vobis. Et migrare vos faciam trans Damascum, dicit Dominus, Deus exercituum nomen eius.

C A P. VI.

VÆ qui opulenti estis in Sion, & confiditis in monte Samariæ: optimates capita populorum, ingredientibus pompaticæ domum Israel. Transite in Chanaan, & videte, & ite inde in Emath magnam: & descendite in Geth Palæsthorum, & ad optima quæque regna horum: si latior terminus eorū termino vestro est. Qui separati estis in diem malum: & appropinquatis folio iniquitatis. Qui dormitis in lectis eburneis, & lasciuitis in stratis vestris: qui comeditis agnū de grege, & vitulos de medio armenti. Qui canitis ad vocem psalterij: sicut David putauerunt se habere vasa cantici. Bibentes vinum in phialis, & optimo vnguento delibuti: & nihil patiebantur super contritione Ioseph. Quapropter nunc migrabunt in capite transmigrantium: & auferetur factio lasciuiuentium. Iuravit Dominus Deus in anima sua, dicit Dominus Deus exercituum: Detestor ego superbiā Iacob, & domos eius odi, & tradam ciuitatem cum habitatoribus suis. Quod si reliqui fuerint decem viri in domo vna, & ipsi morientur. Et tollet eum propinquus suus, & comburet eum, vt efferat ossa de domo: & dicet ei, qui in penetralibus domus est: Numquid adhuc est penes te? Et respondebit: Finis est. Et dicet ei: Tace, & non recorderis nominis Domini. Quia ecce Dominus mādabit, & percutiet domum maiorem ruinis, & domum minorem scissionibus. Numquid currere queūt in petris equi, aut arari potest in bubalis, quoniam cōuertistis in amaritudinem iudicium, & fructū iustitiæ in absinthium? Qui lætamini in nihilo: qui dicitis: Numquid non in fortitudine nostra assumpsimus nobis cornua? Ecce enim suscitabo super vos domus Israel, dicit Dominus Deus exercituum, gentem: & conteret vos ab introitu Emath, vsque ad torrentem deserti.

C A P. VII.

HÆC ostendit mihi Dominus Deus: & ecce fīctor locustæ in principio germi-
nantiū serotini imbris, & ecce serotinus post
tensionem regis. Et factū est: cum consum-
masset comedere herbam terræ, dixi: Domi-
ne Deus propitius esto, obsecro: quis susci-
tabit Iacob, quia paruulus est? Misertus est
Dominus super hoc: Non erit, dicit Domi-
nus. Hæc ostendit mihi Dominus Deus: &
ecce vocabat iudicium ad ignem Dominus
Deus: & deuorauit abyssum multam, &
comedit simul partem. Et dixi: Domine
Deus quiesce, obsecro: quis suscitabit Ia-
cob, quia paruulus est? Misertus est Domi-
nus super hoc: Sed & istud non erit, dicit
Dominus Deus. Hæc ostēdit mihi Domi-
nus: & ecce Dominus stans super murum
litum, & in manu eius trulla cæmentarij.
Et dixit Dominus ad me: Quid tu vides
Amos? Et dixi: Trullā cæmentarij. Et dixit
Dominus: Ecce ego ponā trullam in me-
dio populi mei Israel: non adijciam ultra
superinducere eum. Et demoliētur excelsa
idoli, & sanctificationes Israel desolabūtur:
& consurgam super domum Ieroboam in
gladio. Et misit Amasias sacerdos Bethel
ad Ieroboam regem Israel, dicens: Rebel-
lauit cōtra te Amos in medio domus Israel:
non poterit terra sustinere vniuersos sermo-
nes eius. Hæc enim dicit Amos: In gladio
moriētur Ieroboā, & Israel captiuus migra-
bit de terra sua. Et dixit Amasias ad Amos:
Qui vides, gradere, fuge in terram Iuda: &
comede ibi panem, & prophetabis ibi. Et
in Bethel non adijcies ultra vt propheta:
quia sanctificatio regis est, & domus regni
est. Respōditq. Amos, & dixit ad Amasiam:
Non sum propheta, & nō sum filius prophe-
tæ: sed armētarius ego sum vellicans fycor-
mos. Et tulit me Dominus cum sequeretur
gregē: & dixit Dominus ad me: Vade pro-
pheta ad populū meum Israel. Et nūc audi
verbū Domini: Tu dicis: Non prophetabis
super Israel, & nō stillabis super domū idoli.
Propter hoc hæc dicit Dominus: Vxor tua
in ciui-

in ciuitate fornicabitur: & filij tui, & filia tua in gladio cadent, & humus tua funiculo metietur: & tu in terra polluta morieris, & Israel captiuus migrabit de terra sua.

C A P. VII.

HÆc ostendit mihi Dominus Deus: & ecce vncinus pomorū. * Et dixit: Quid tu vides Amos? Et dixi: Vncinum pomorū. Et dixit Dominus ad me: Venit finis super populum meum Israel: non adijciam vltra vt pertranseam eum. * Et stridebunt cardines templi in die illa, dicit Dominus Deus: multi morientur: in omni loco proijcietur silentium. * Audite hoc qui conteritis pauperē, & deficere facitis egenos terræ, dicētes: Quando transibit mensis, & venundabimus merces: & sabbatum, & aperiemus frumentum: vt imminuamus mensurā, & augeamus siclum, & supponamus stateras dolosas, vt possideamus in argēto egenos & pauperes pro calceamētis, & quisquilias frumenti vendamus? * Iurauit Dominus in superbiam Iacob: Si oblitus fuero vsque ad finem omnia opera eorum. * Numquid super isto non cōmouebitur terra, & lugebit omnis habitator eius: & ascendet quasi fluuius vniuersus, & eiicietur, & defluet quasi riuus Aegypti? * Et erit in die illa, dicit Dominus Deus: occidet sol in meridie, & tenebrescere faciā terram in die luminis: & conuertā festiuitates vestras in luctū, & omnia cantica vestra in planctum: & inducā super omne dorsum vestrum saccum, & super omne caput caluitium: & ponam eam quasi luctum vnigeniti, & nouissima eius quasi diē amarum. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & mittam famem in terram: non famem panis, neque sitim aquæ, sed audiēdi verbū Domini. * Et commouebuntur a Mari vsque ad mare, & ab Aquilone vsque ad Orientem: circuibunt quærentes verbum Domini, & non inuenient. * In die illa deficiēt virgines pulchræ, & adolescētes in siti. * Qui iurant in delicto Samariæ, & dicunt: Viuit Deus tuus Dan: & viuit via Bersabee, & cadent, & non resurgent vltra.

C A P. IX.

VIDI Dominum stantem super altare. & dixit: Percute cardinem, & commoueantur superliminaria: auaritia enim in capite omnium, & nouissimum eorum in gladio interficiam: non erit fuga eis. Fugient, & non saluabitur ex eis qui fugerit. * Si descenderint vsque ad infernum, inde manus mea educet eos: & si ascenderint vsque in cælum, inde detrahā eos. * Et si absconditi fuerint in vertice Carmeli, inde scrutans auferā eos: & si celauerint se ab oculis meis in profundo maris, ibi mandabo serpenti, & mordebit eos. * Et si abierint in captiuitatem coram inimicis suis, ibi mandabo gladio, & occidet eos: & ponam oculos meos super eos in malum, & non in bonum. * Et Dominus Deus exercituum, qui tangit terram, & tabescet: & lugebunt omnes habitantes in ea: & ascendet sicut riuus omnis, & defluet sicut fluuius Aegypti. * Qui ædificat in cælo ascensionem suam, & fasciculum suum super terram fundauit: qui vocat aquas maris, & effundit eas super faciē terræ, Dominus nomen eius. * Numquid non vt filij Aethiopum vos estis mihi, filij Israel, ait Dominus? numquid non Israel ascendere feci de Terra Aegypti: & Palæstinos de Cappadocia, & Syros de Cyrene? * Ecce oculi Domini Dei super regnum peccans, & conteram illud a facie terræ: verumtamen conterens non conteram domum Iacob, dicit Dominus. * Ecce enim mandabo ego, & concutiam in omnibus gentibus domum Israel, sicut concutitur triticum in cribro: & non cadet lapillus super terram. * In gladio morientur omnes peccatores populi mei: qui dicunt: Non appropinquabit, & non veniet super nos malum. * In die illa suscitabo tabernaculum Dauid, quod cecidit: & reedificabo aperturas murorum eius, & ea, quæ corruerant, instaurabo: & reedificabo illud sicut in diebus antiquis. * Vt possideant reliquias Iudææ, & omnes nationes, eo quod inuocatum sit nomen meum super eos: dicit Dominus faciens hæc. * Ecce dies veniunt, dicit

dicat Dominus : & comprehendet arator
messorem , & calcator vix mittentem se-
men : & stillabunt montes dulcedinem , &
omnes colles culti erunt . * Et conuertam
captiuitatem populi mei Israel : & ædifica-
bunt ciuitates desertas , & inhabitabunt : &

plantabunt vineas , & bibent vinum earum :
& facient hortos , & comedent fructus
eorum . * Et plantabo eos super humum
suam : & non euellam eos vltra de terra
sua , quam dedi eis , dicit Dominus Deus
tuus .

PROPHEETIA ABDIAE.

VISO Abdia. Hæc dicit Do-
minus Deus ad Edom : Audi-
tum audiuius a Domino , &
legatum ad gentes misit : Sur-
gite , & cõsurgamus aduersus
eum in prælium . * Ecce paruulum dedi te
in Gentibus : contemptibilis tu es valde .
* Superbia cordis tui extulit te , habitantem
in scissuris petrarum , exaltantem solium
tuum : qui dicis in corde tuo : Quis detrahet
me in terram ? * Si exaltatus fueris vt aquila ,
& si inter sidera posueris nidum tuum : in-
de detraham te , dicit Dominus . * Si fures
introissent ad te , si latrones per noctem , quo-
modo conticuisses ? nonne furati essent suf-
ficientia tibi ? si vindemiatores introissent
ad te , numquid saltem racemum reliquis-
sent tibi ? * Quomodo scrutati sunt Esau ,
inuestigauerunt abscondita eius ? * Vsque
ad terminum emiserunt te : omnes viri fœ-
deris tui illuserunt tibi : inualuerunt aduer-
sum te viri pacis tuæ : qui comedunt tecum ,
ponent insidias subter te : non est prudentia
in eo . * Numquid non in die illa , dicit Do-
minus , perdam sapientes de Idumæa , & pru-
dentiam de monte Esau ? * Et timebunt for-
tes tui a Meridie , vt intereat vir de monte
Esau . * Propter interfectionem , & propter
iniquitatem in fratrem tuum Iacob , operiet
te confusio , & peribis in æternum . * In die
cum stares aduersus eum , quando capiebāt
alieni exercitum eius , & extranei ingredie-
bantur portas eius , & super Ierusalem mit-
tebant sortem : tu quoque eras quasi vnus

ex eis . * Et non despicias in die fratris tui ,
in die peregrinationis eius : & non lætabe-
ris super filios Iuda in die perditionis eorū :
& non magnificabis os tuū in die angustiarum .
* Neque ingredieris portam populi mei in
die ruinæ eorū : neque despicias & tu in ma-
lis eius in die vastitatis illius : & nō emittēris
aduersus exercitum eius in die vastitatis il-
lius . * Neque stabis in exitibus vt interficias
eos qui fugerint : & non cōcludes reliquos
eius in die tribulationis . * Quoniam iuxta
est dies Domini super omnes gentes : sicut
fecisti , fiet tibi : retributionem tuam cōuer-
tet in caput tuum . * Quomodo enim bibistis
super montem sanctum meum , bibent om-
nes Gentes iugiter : & bibent , & absorbe-
bunt , & erunt quasi non sint . * Et in monte
Sion erit saluatio , & erit sanctus : & posside-
bit domus Iacob eos qui se possederant . * Et
erit domus Iacob ignis , & domus Ioseph
flamma , & domus Esau stipula : & succen-
dentur in eis , & deuorabunt eos : & nō erunt
reliquiæ domus Esau , quia Dominus locu-
tus est . * Et hereditabūt hi , qui ad Austrum
sunt , montem Esau , & qui in campestribus
Philisthijm : & possidebūt regionē Ephraim ,
& regionem Samariæ : & Benjamin possi-
debit Galaad . * Et transmigratio exercitus
huius filiorum Israel , omnia loca Chana-
norum vsque ad Sareptam : & transmigra-
tio Ierusalem , quæ in Bosphoro est , posside-
bit ciuitates Austri . * Et ascendent saluato-
res in montem Sion iudicare montē Esau :
& erit Domino regnum .

PROPHETIA IONAE.

CAPVT PRIMVM.

Factum est verbum Domini ad Ionam filium Amathi, dicens: * Surge, & vade in Niniuen ciuitatem grandem, & prædica in ea: quia ascendit malitia eius coram me. * Et surrexit Ionas, vt fugeret in Tharsis a facie Domini, & descendit in Ioppen, & inuenit nauem euntem in Tharsis: & dedit naulum eius, & descendit in eam vt iret cum eis in Tharsis a facie Domini. * Dominus autem misit ventum magnum in mare: & facta est tempestas magna in mari, & nauis periclitabatur conteri. * Et timuerunt nautæ, & clamauerunt viri ad deum suum: & miserunt vasa, quæ erant in naui, in mare, vt alleuiaretur ab eis: & Ionas descendit ad interiora nauis, & dormiebat sopore graui. * Et accessit ad eum gubernator, & dixit ei: Quid tu sopore deprimeris? surge, inuoca Deum tuum, si forte recogitet Deus de nobis, & non pereamus. * Et dixit vir ad collegam suum: Venite, & mittamus sortes, & sciamus quare hoc malum sit nobis. Et miserunt sortes: & cecidit fors super Ionam. * Et dixerunt ad eum: Indica nobis cuius causa malum istud sit nobis: quod est opus tuum? quæ terra tua? & quo vadis? vel ex quo populo es tu? * Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, & Dominum Deum cæli ego timeo, qui fecit mare & aridam. * Et timuerunt viri timore magno, & dixerunt ad eum: Quid hoc fecisti? (Cognouerunt enim viri quod a facie Domini fugeret, quia indicauerat eis.) * Et dixerunt ad eum: Quid faciemus tibi, & cessabit mare a nobis? quia mare ibat, & intumescibat. * Et dixit ad eos: Tollite me, & mittite in mare, & cessabit mare a vobis: scio enim ego

quoniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos. * Et remigabant viri vt reuerterentur ad aridam, & non valebant: quia mare ibat, & intumescibat super eos. * Et clamauerunt ad Dominum, & dixerunt: Quæsumus Domine, ne pereamus in anima viri istius, & ne des super nos sanguinem innocentem: quia tu Domine, sicut voluisti, fecisti. * Et tulerunt Ionam, & miserunt in mare: & stetit mare a feruore suo. * Et timuerunt viri timore magno Dominum, & immolauerunt hostias Domino, & vouerunt vota.

C A P . I I .

Et præparauit Dominus piscem grandem vt deglutiret Ionam: & erat Ionas in ventre piscis tribus diebus, & tribus noctibus. * Et orauit Ionas ad Dominum Deum suum de ventre piscis. * Et dixit: Clamaui de tribulatione mea ad Dominum, & exaudiuit me: de ventre inferi clamaui, & exaudisti vocem meam. * Et proiecisti me in profundum in corde maris, & flumen circumdedit me: omnes gurgites tui, & fluctus tui super me transierunt. * Et ego dixi: Abiectus sum a conspectu oculorum tuorum: verumtamen rursus, videbo templum sanctum tuum. * Circumdederunt me aquæ vsque ad animam: abyssus vallauit me, pelagus operuit caput meum. * Ad extrema montium descendi: terræ vectes concluderunt me in æternum: & subleuabis de corruptione vitam meam, Domine Deus meus. * Cum angustiaretur in me anima mea, Domini recordatus sum: vt veniat ad te oratio

oratio mea ad templum sanctum tuum.

* Qui custodiunt vanitates frustra, misericordiam suam derelinquunt.

* Ego autem in voce laudis immolabo tibi: quaecumque voui, reddam pro salute Domino.

* Et dixit Dominus pisci: & euomuit Ionam in aridam.

C A P. I I I.

ET factum est verbum Domini ad Ionam secundo, dicens: Surge, & vade in Niniuen ciuitatem magnam: & prædica in ea prædicationem, quam ego loquor ad te. * Et surrexit Ionas, & abiit in Niniuen iuxta verbum Domini: & Niniue erat ciuitas magna itinere trium dierum. * Et cœpit Ionas introire in ciuitatem itinere diei vnus: & clamauit, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Niniue subuertetur. * Et crediderunt viri Niniuitæ in Deum: & prædicauerunt ieiunium, & vestiti sunt saccis a maiore vsque ad minorem. * Et peruenit verbum ad regem Niniue: & surrexit de solio suo, & abiicit vestimentum suum a se, & indutus est sacco, & sedit in cinere. * Et clamauit, & dixit in Niniue ex ore regis & principum eius, dicēs: Homines, & iumenta, & boues, & pecora nō gustent quidquam: nec pascantur, & aquam non bibant. * Et operiantur saccis homines, & iumenta, & clament ad Dominum in fortitudine, & conuertatur vir a via sua mala, & ab iniquitate, quæ est in manibus eorum. * Quis scit si conuertatur, & ignoscat Deus: & reuertatur a furore iræ suæ, & non peribimus? * Et vidit Deus opera eorum, quia conuersi sunt de via sua mala: & misertus est Deus super malitiam, quam locutus fuerat vt faceret eis, & non fecit.

C A P. I I I I.

ET afflictus est Ionas afflictione magna, & iratus est: & orauit ad Dominum, & dixit: Obsecro Domine, numquid non

hoc est verbum meum, cum adhuc essem in terra mea? propter hoc præoccupavi vt fugerem in Tharlis. scio enim quia tu Deus clemens, & misericors es, patiens, & multæ miserationis, & ignoscens super malitia. * Et nunc Domine tolle quæso animam meam a me: quia melior est mihi mors quàm vita. * Et dixit Dominus: Putasne bene irasceris tu? * Et egressus est Ionas de ciuitate, & sedit contra Orientem ciuitatis: & fecit sibi vmbra, & sedebat subter illud in vmbra, donec videret quid accideret ciuitati. * Et præparauit Dominus Deus hedera, & ascendit super caput Ionæ, vt esset vmbra super caput eius, & protegeret eum: laborauerat enim: & lætatus est Ionas super hedera, lætitia magna. * Et parauit Deus vermem ascensu diluculi in crastinum: & percussit hedera, & exaruit. * Et cum ortus fuisset sol, præcepit Dominus vento calido, & vrenti: & percussit sol super caput Ionæ, & æstuabat: & petiuit animæ suæ vt moreretur, & dixit: Melius est mihi mori, quàm viuere. * Et dixit Dominus ad Ionam: Putasne bene irasceris tu super hedera? Et dixit: Bene irascor ego vsque ad mortem. * Et dixit Dominus: Tu doles super hedera, in qua non laborasti, neque fecisti vt cresceret. quæ sub vna nocte nata est, & sub vna nocte periit. * Et ego non parciam

Niniue ciuitati magnæ, in qua sunt plusquam centum viginti millia hominum, qui nesciunt quid sit inter dexteram & sinistram suam, & iumenta multa?

PROPHETIA MICHAËAE.

CAPVT PRIMVM.

VERBUM Domini, quod factum est ad Michæam Morasthitæ, in diebus Ioathan, Achaz, & Ezechia regum Iuda: quod vidit super Samariam, & Ierusalem. * Audite populi omnes, & attendat terra, & plenitudo eius: & sit Dominus Deus vobis in testem, Dominus de templo sancto suo. * Quia ecce Dominus egredietur de loco suo: & descendet, & calcabit super excelsa terræ. * Et consumentur montes subtus eum: & valles scindentur sicut cera a facie ignis, & sicut aquæ, quæ decurrunt in præceps. * In scelere Iacob omne istud, & in peccatis domus Israel. quod scelus Iacob? nonne Samaria? & quæ excelsa Iudæ? nonne Ierusalem? & ponam Samariam quasi acervum lapidum in agro cum plantatur vinea: & detraham in vallem lapides eius, & fundamenta eius reuelabo. * Et omnia sculptilia eius concidentur, & omnes mercedes eius comburentur igne, & omnia idola eius ponam in perditionem: quia de mercedibus meretricis congregata sunt, & usque ad mercedem meretricis reuertentur. * Super hoc plangam, & ululabo: vadam spoliatus, & nudus: faciam planctum velut draconum, & luctum quasi struthionum. * Quia desperata est plaga eius, quia venit usque ad Iudam, tetigit portam populi mei usque ad Ierusalem. * In Geth nolite annuntiare, lacrymis ne ploretis, in domo Pulueris pulvere vos conspergite. * Et transite vobis habitatio Pulchra, confusa ignominia: non est egressa quæ habitat in exitu: planctum Domus vicina accipiet ex vobis, quæ stetit subimet. * Quia infirma-

ta est in bonum, quæ habitat in amaritudinibus: quia descendit malum a Domino in portam Ierusalem. * Tumultus quadrigæ stuporis habitanti Lachis: principium peccati est filia Sion, quia in te inuenta sunt scelera Israel. * Propterea dabit emissarios super hereditatem Geth: domus Mendacij in deceptionem regibus Israel. * Adhuc heredem adducam tibi quæ habitas in Maresa: usque ad Odollam veniet gloria Israel. * Decaluare, & tondere super filios deliciarum tuarum: dilata caluitium tuum sicut aquila: quoniam captiui ducti sunt ex te.

CAP. II.

VÆ qui cogitatis inutile, & operamini malum in cubilibus vestris: in luce matutina faciunt illud, quoniam contra Deum est manus eorum. * Et concupierunt agros, & violenter tulerunt, & raperunt domos: & calumniabantur virum, & domum eius, virum, & hereditatem eius. * Idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego cogito super familiam istam malum: vnde non auferetis colla vestra, & non ambulabitis superbi, quoniam tempus pessimum est. * In die illa sumetur super vos parabola, & cantabitur canticum cum suauitate, dicentium: Depopulatione vastati sumus: pars populi mei commutata est: quomodo recedet a me, cum reuertatur, qui regiones nostras diuidat? * Propter hoc non erit tibi mittens funiculum sortis in cætu Domini. * Ne loquamini loquentes: Non stillabit super istos, non comprehendet confusio. * Dicit domus Iacob: Numquid abbreviatus est spiritus

ritus Domini, aut tales sunt cogitationes eius? Nonne verba mea bona sunt cum eo, qui recte graditur? Et econtrario populus meus in aduersarium consurrexit: desuper tunica pallium sustulistis: & eos, qui transibant simpliciter, conuertistis in bellum. Mulieres populi mei eiecistis de domo deliciarum suarum: a paruulis earum tulistis laudem meam in perpetuum. Surgite, & ite, quia non habetis hic requiem: propter immunditiam eius corrumpetur putredine pessima. Utinam non essem vir habens spiritum, & mendacium: potius loquerer stillabo tibi in vinum, & in ebrietatem: & erit super quem stillatur populus iste. Congregatione congregabo Iacob totum te: in vnum conducam reliquias Israel, pariter ponam illum quasi gregem in ouili, quasi pecus in medio cularum, tumultuabuntur a multitudine hominum. Ascendet enim pandens iter ante eos: diident, & transibunt portam, & ingredientur per eam: & transibit rex eorum coram eis, & Dominus in capite eorum.

C A P. III.

ET dixi: Audite principes Iacob, & duces domus Israel: Numquid non vestrum est scire iudicium, qui odio habetis bonum, & diligitis malum: qui violenter tollitis pelles eorum desuper eis, & carnem eorum desuper ossibus eorum? Qui comederunt carnem populi mei, & pellem eorum desuper excoriauerunt: & ossa eorum confregerunt, & conciderunt sicut in lebete, & quasi carnem in medio ollae. Tunc clamabunt ad Dominum, & non exaudiet eos: & abscondet faciem suam ab eis in tempore illo, sicut nequiter egerunt in adinventionibus suis. Hæc dicit Dominus super prophetas, qui seducunt populum meum: qui mordent dentibus suis, & prædicant pacem: & si quis non dederit in ore eorum quippiam, sanctificant super eum prælum. Propterea nox vobis pro

visione: & tenebræ vobis pro diuinatione: & occumbet sol super prophetas, & obtenebrabitur super eos dies. Et confundentur qui vident visiones, & confundentur diuini: & operient omnes vultus suos, quia non est responsum Dei. Verumtamen ego repletus sum fortitudine spiritus Domini, iudicio, & virtute: ut annunciem Iacob scelus suum, & Israel peccatum suum. Audite hoc principes domus Iacob, & iudices domus Israel: qui abominamini iudicium, & omnia recta peruertitis. Qui edificatis Sion in sanguinibus, & Ierusalem in iniquitate. Principes eius in muneribus iudicabant, & sacerdotes eius in mercede docebant, & prophetae eius in pecunia diuinabāt: & super Dominum quiescebant, dicentes: Numquid non Dominus in medio nostrum? non venient super nos mala. Propter hoc, causa vestri, Sion quasi ager arabitur, & Ierusalem quasi acervus lapidum erit, & mons templi in excelsa siluarum.

C A P. IIII.

ET erit: In nouissimo dierum erit mons domus Domini præparatus in vertice montium, & sublimis super colles: & fluent ad eum populi. Et properabunt gentes multæ, & dicent: Venite, ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Iacob: & docebit nos de vijs suis, & ibimus in semitis eius: quia de Sion egredietur lex, & verbum Domini de Ierusalem. Et iudicabit inter populos multos, & corripiet gentes fortes usque in longinquum: & concident gladios suos in vomeres, & hastas suas in ligones: non sumet gens aduersus gentem gladium: & non discent ultra belligerare. Et sedebit vir subtus vitem suam, & subtus ficum suam, & non erit qui deterreat: quia os Domini exercituum locutum est. Quia omnes populi ambulabunt vnusquisque in nomine Dei sui: nos autem ambulabimus in nomine Domini Dei nostri in æternum & ultra. In die illa, dicit Dominus, congregabo claudicantem: & eam,

quam eieceram, colligam: & quam afflixeram: Et ponam claudicantem in reliquias: & eam, quæ laborauerat, in gentem robustam: & regnabit Dominus super eos in monte Sion, ex hoc nunc & usque in æternum. Et tu turris gregis nebulosa filia Sion usque ad te veniet: & veniet potestas prima, regnum filia Ierusalem. Nunc quare mœrore contraheris? numquid rex non est tibi, aut consiliarius tuus periit, quia comprehendit te dolor sicut parturiens? Dole, & satage filia Sion quasi parturiens: quia nunc egredieris de ciuitate, & habitabis in regione, & venies usque ad Babylonem, ibi liberaberis: ibi redimet te Dominus de manu inimicorum tuorum. Et nunc congregatae sunt super te gentes multae, quæ dicunt: Lapidetur: & aspiciat in Sion oculus noster. Ipsi autem non cognouerunt cogitationes Domini, & non intellexerunt consilium eius: quia congregauit eos quasi fœnum aræ. Surge, & tritura filia Sion: quia cornu tuum ponam ferreum, & ungulas tuas ponam areas: & comminues populos multos, & interficies Domino rapinas eorum, & fortitudinem eorum Domino vniuersæ terræ.

C A P. V.

NUNC vastaberis filia latronis: obsidionem posuerunt super nos, in virga percutient maxillam iudicis Israel. Et tu BETHLEHEM. Ephrata paruulus es in millibus Iuda: ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israel, & egressus eius ab initio, a diebus æternitatis. Propter hoc dabit eos usque ad tempus, in quo parturiens pariet: & reliquiae fratrum eius conuertentur ad filios Israel. Et stabit, & pascet in fortitudine Domini, in sublimitate nominis Domini Dei sui: & conuertentur, quia nunc magnificabitur usque ad terminos terræ. Et erit iste pax: cum venerit Assyrius in terram nostram, & quando calcauerit in domibus nostris: & suscitabimus super eum septem pastores, & octo primates homines. Et pascet terram Assur in gla-

dio, & terram Nemrod in lanceis eius: & liberabit ab Assur cum venerit in terram nostram, & cum calcauerit in finibus nostris. Et erunt reliquiae Iacob in medio populorum multorum quasi ros a Domino, & quasi stillæ super herbam, quæ non expectat virum, & non præstolatur filios hominum. Et erunt reliquiae Iacob in Gētibus in medio populorum multorum, quasi leo in iumentis siluarum, & quasi catulus leonis in gregibus pecorum: qui cum transierit, & conculcauerit, & ceperit, non est qui eruat. Exaltabitur manus tua super hostes tuos, & omnes inimici tui interibunt. Et erit in die illa, dicit Dominus: Auferam equos tuos de medio tui, & disperdam quadrigas tuas. Et perdam ciuitates terræ tuæ, & destruam omnes munitiones tuas, & auferam maleficia de manu tua, & diuinationes non erunt in te. Et perire faciam sculptilia tua, & statuas tuas de medio tui: & non adorabis ultra opera manuum tuarum. Et euellam lucos tuos de medio tui, & conteram ciuitates tuas. Et faciam in furore & in indignatione ultionem in omnibus gentibus, quæ non audierunt.

C A P. VI.

AVDITE quæ Dominus loquitur: Surge, contende iudicio aduersum montes, & audiant colles vocem tuam. Audiant montes iudicium Domini, & fortia fundamenta terræ: quia iudicium Domini cum populo suo, & cū Israel diiudicabitur. Popule meus quid feci tibi, aut quid molestus fui tibi? responde mihi. Quia eduxi te de Terra Aegypti, & de domo seruentium liberaui te: & misi ante faciem tuam Moysen, & Aaron, & Mariam? Popule meus memento quæso quid cogitauerit Balach rex Moab, & quid responderit ei Balam filius Beor, de Setim usque ad Galgalam, vt cognosceres iustitias Domini. Quid dignum offeram Domino? curabo genu Deo excelsio? numquid offeram ei holocausta, & vitulos anniculos? Numquid placari potest Dominus in milibus

C. A. P. VII

Aaaa 2 PRO.

PROPHETIA NAHV.M.

CAPVT PRIMVM.

Nv s Niniue: Liber visionis
Nahum Elcesai. * Deus
æmulator, & vlciscens Do-
minus: vlciscens Domi-
nus, & habens furorem:
vlciscens Dominus in hostes suos, & ira-
scens ipse inimicis suis. * Dominus patiens,
& magnus fortitudine, & mundans non fa-
ciat innocentem. Dominus in tempestate,
& turbine viæ eius, & nebulæ pulvis pedum
eius. * Increpans mare, & exiccans illud: &
omnia flumina ad desertum deducens. In-
firmatus est Basan, & Carmelus: & flos Li-
bani elanguit. * Montes commoti sunt ab
eo, & colles desolati sunt: & contremuit
terra a facie eius, & orbis, & omnes habi-
tantes in eo. * Ante faciem indignationis
eius quis stabit? & quis resistet in ira furo-
ris eius? indignatio eius effusa est vt ignis:
& petreæ dissolutæ sunt ab eo. * Bonus Do-
minus, & confortans in die tribulationis:
& sciens sperantes in se. * & in diluuiio præ-
tereunte, cōsummationem faciet loci eius:
& inimicos eius persequentur tenebræ.
* Quid cogitatis contra Dominum? con-
summationem ipse faciet: non consurget
duplex tribulatio. * Quia sicut spinæ se-
inuicem complectuntur, sic conuiuium eo-
rum pariter potantiū: consumentur quasi
stipula ariditate plena. * Ex te exhibit co-
gitans contra Dominum malitiam: mente
pertractans præuaricationem. * Hæc dicit
Dominus: Si perfecti fuerint: & ita plures,
sic quoque attondentur, & pertransibit: af-
flixi te, & non affligam te vltra. * Et nunc
conteram virgam eius de dorso tuo, & vin-
cula tua dirumpam. * Et præcipiet super
te Dominus, non seminabitur ex nomine

tuo amplius: de domo Dei tui interficiam
sculptile, & conflatile, ponam sepulchrum
tuum, quia inhonoratus es. * Ecce super
montes pedes euangelizantis, & annun-
ciantis pacem: celebra Iuda festiuitates
tuas, & redde vota tua: quia non adijciet
vltra vt pertranseat in te Belial: vniuersus
interijt.

CAP. II.

ASCENDIT qui dispergat coram te,
qui custodiat obsidionē: contemplare
viam, conforta lumbos, robora virtutem,
valde. * Quia reddidit Dominus superbiam
Iacob, sicut superbiam Israel: quia vastato-
res dissipauerunt eos, & propagines eorum
corruperunt. * Clypeus fortium eius igni-
tus, viri exercitus in coccineis: igneæ ha-
benæ currus in die præparationis eius, &
agitatores consopiti sunt. * In itineribus
conturbati sunt: quadrigæ collisæ sunt in-
plateis: aspectus eorum quasi lampades,
quasi fulgura discurrentia. * Recordabitur
fortium suorum, ruent in itineribus suis:
velociter ascendent muros eius, & præpa-
rabitur umbraculum. * Portæ fluiorum
apertæ sunt, & templum ad solum dirutum,
* Et miles captiuus abductus est: & ancil-
læ eius minabantur gementes vt columbæ,
murmurantes in cordibus suis. * Et Niniue
quasi piscina aquarum aquæ eius: ipsi ve-
ro fugerunt: state, state, & non est qui re-
uertatur. * Diripite argentum, diripite au-
rum: & nō est finis diuitiarum ex omnibus
vasis desiderabilibus. * Dissipata est, & scis-
sa, & dilacerata: & cor tabescens, & dissolu-
tio geniculorum, & defectio in cunctis re-
nibus: & facies omnium eorum sicut nigre-
do olla.

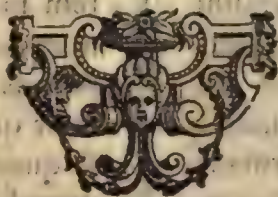

do olla. * Vbi est habitaculum leonum, & pascua catulorum leonum, ad quam iuit leo vt ingrederetur illuc, catulus leonis, & non est qui exterreat? * Leo cepit sufficienter catulis suis, & necauit leonis suis: & impleuit praeda speluncas suas, & cubile suum rapina. * Ecce ego ad te, dicit Dominus exercituum, & succendam vsque ad fumum quadrigas tuas, & leunculos tuos comedet gladius: & exterminabo de terra praedam tuam, & non audietur vltra vox nunciorum tuorum.

C A P. III.

VÆ ciuitas sanguinum, vniuersa mendacij dilaceratione plena: non recedet a te rapina. * Vox flagelli, & vox impetus rotæ, & equi frementis, & quadrigæ feruentis, & equitis ascendentis: & micantis gladij, & fulgurantis hastæ, & multitudinis interfectæ, & grauis ruinæ: nec est finis cadauerum, & corruent in corporibus suis. * Propter multitudinem fornicationum meretricis speciosæ, & gratæ, & habentis maleficia, quæ vendidit gentes in fornicationibus suis, & familias in maleficijs suis: * Ecce ego ad te, dicit Dominus exercituum, & reuelabo pudenda tua in facta tua, & ostendam Gentibus nuditatem tuam, & regnis ignominiam tuam. * Et projiciam super te abominationes, & contumelijs te afficiam, & ponam te in exemplum. * Et erit: omnis, qui viderit te, resiliet a te, & dicet: Vastata est Niniue: quis commouebit super te caput? vnde quæram consolatorem tibi? * Numquid melior es Alexan-

dria populorū, quæ habitat in fluminibus? aquæ in circuitu eius: cuius diuitiæ, mare: aquæ muri eius. * Æthiopia fortitudo eius, & Ægyptus, & non est finis: Aphrica, & Libyes fuerunt in auxilio tuo. * Sed & ipsa in transmigrationem ducta est in captiuitatem: paruuli eius elisi sunt in capite omnium viarum, & super inclytos eius miserunt sortem, & omnes optimates eius confixi sunt in compedibus. * Et tu ergo inebriaberis, & eris despecta: & tu quæres auxilium ab inimico. * Omnes munitiones tuæ sicut ficus cum grossis suis: si concussæ fuerint, cadent in os comedentis. * Ecce populus tuus mulieres in medio tui: inimicis tuis ad apertione pandetur portæ terræ tuæ, deuorabit ignis vectes tuos. * Aquam propter obsidionem hauri tibi, extrue munitiones tuas: intra in lutum, & calca, subigens tene laterē. * Ibi comedet te ignis: peribis gladio, deuorabit te vt bruchus: congregare vt bruchus: multiplicare vt locusta. * Plures fecisti negotiationes tuas quam stellæ sint cæli: bruchus expāsus est, & auolauit. * Custodes tui quasi locustæ: & paruuli tui quasi locustæ locustarū, quæ confidunt in sepibus in die frigoris: sol ortus est, earum & auolauerunt, & non est cognitus locus vbi fuerint. * Dormitauerunt pastores tui, rex Assur: sepelientur principes tui: latitauit populus tuus in motibus, & non est qui congreget. * Non est obscura contritio tua, pessima est plaga tua: omnes qui audierunt auditionem tuam, compresserunt manum super te: quia super quem non transijt malitia tua semper?

PROPHETIA HABACVC.

CAPVT PRIMVM.

NVS, quod vidit Habacuc propheta. * Vsquequo Domine clamabo, & non exaudies? vociferabor ad te vim patiens, & non saluabis? * Quare ostendisti mihi iniquitatem, & laborem, videre prædam, & iniustitiam contra me? & factum est iudicium, & contradictio potentior. * Propter hoc lacerata est lex, & non peruenit vsque ad finem iudicium: quia impius præualet aduersus iustum, propterea egreditur iudicium peruersum. * Aspiciite in gentibus, & videte: admiramini, & obstupescite: quia opus factum est in diebus vestris, quod nemo credet cum narrabitur. * Quia ecce ego suscitabo Chaldaeos, gentem amaram, & velocem, ambulantem super latitudinem terræ, vt possideat tabernacula non sua. * Horribilis, & terribilis est: ex semetipso iudicium, & onus eius egredietur. * Leuiiores pardis equi eius, & velociores lupis vespertinis; & diffundentur equites eius: equites namque eius de longe venient, volabunt quasi aquila festinans ad comedendum. * Omnes ad prædam venient, facies eorum ventus vrens: & congregabit quasi arenam, captiuitatem. * Et ipse de regibus triumphabit, & tyranni ridiculi eius erunt: ipse super omnem munitionem ridebit, & comportabit aggerem, & capiet eam. * Tunc mutabitur spiritus, & pertransibit; & corruet: hæc est fortitudo eius dei sui. * Numquid non tu a principio Domine Deus meus, sancte meus, & non moriemur? Domine in iudicium posuisti eum: &

fortem vt corriperes, fundasti eum. * Mundi sunt oculi tui, ne videas malum, & respicere ad iniquitatem non poteris: quare respicis super iniqua agentes, & taces deuorante impio iustiorum se? * Et facies homines quasi pisces maris, & quasi si reptile non habens principem. * Totum in hamo subleuauit, traxit illud in sagena sua, & congregauit in rete suam. * Super hoc lætabitur & exultabit: propterea immolabit sagena suam, & sacrificabit reti suo: quia in ipsis incrassata est pars eius, & cibus eius electus. * Propter hoc ergo expandit sagenam suam, & semper interficere Gentes non parces.

CAP. II.

SUPER custodiam meam stabo, & figam gradum super munitionem: & contemplabor, vt videam quid dicatur mihi, & quid respondeam ad arguentem me. * Et respondit mihi Dominus, & dixit. * Scribe visum, & explana eum super tabulas: vt percurrat qui legerit eum. * Quia adhuc visus procul, & apparebit in finem, & non mentietur. si moram fecerit, expecta illum: quia veniens veniet, & non tardabit. * Ecce qui incredulus est, non erit recta anima eius in semetipso: iustus autem in fide sua viuet. * Et quomodo vinum potantem decipit: sic erit vir superbus, & non decorabitur: qui dilatauit quasi infernus animam suam: & ipse quasi mors, & non adimpletur: & congregabit ad se omnes gentes, & coaceruabit ad se omnes populos. * Numquid non omnes isti super eum parabolam summent, & loquelam ænigmatum eius: & dicetur:

ORATIO
HABACVC PROPHETAE
PRO IGNORANTIIS.

CAP. III.

DOMINE audiui auditionem tuam, & timui.

Domine opus tuum in medio annorum viuifica illud:

In medio annorum notum facies: cum iratus fueris, misericordiae recordaberis.

* Deus ab Austro veniet, & sanctus de monte Pharan:

Operuit caelos gloria eius: & laudis eius plena est terra.

* Splendor eius vt lux erit: cornua in manibus eius:

* Ibi abscondita est fortitudo eius: * ante faciem eius ibit mors.

Et egredietur diabolus ante pedes eius.

* Stetit, & mensus est terram.

Aspexit, & dissoluit Gentes: & contriti sunt montes saeculi.

Incuruati sunt colles mundi, ab itineribus aeternitatis eius.

* Pro iniquitate vidi tentoria Aethiopiae, turbabuntur pelles terrae Madian.

* Numquid in fluminibus iratus es Domine? aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui ascendes super equos mos: & quadrigae tuae saluatio.

* Suscitans suscitabis arcum tuum: iuramenta tribubus quae locutus es:

* Fluvios scindes terrae: * viderunt te, & doluerunt montes: gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam: altitudo manus suas leuauit.

* Sol, & luna steterunt in habitaculo suo, in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis haste tuae.

* In fremitu conculcabis terram: in furore obstupefacies Gentes.

* Egredius es in salutem populi tui: in salutem cum Christo tuo:

Percussisti caput de domo impij: denudasti

cetur: Vae ei, qui multiplicat non sua? viquequo & aggrauat contra se densum lutum? * Numquid non repente consurgent qui mordeant te: & suscitabuntur lacerantes te, & eris in rapinam eis? * Quia tu spoliasti gentes multas, spoliabunt te omnes, qui reliqui fuerint de populis propter sanguinem hominis & iniquitatem terrae ciuitatis, & omnium habitantium in ea. * Vae, qui congregat auaritiam malam domui suae, vt sit in excelsio nidus eius, & liberari se putat de manu mali. * Cogitasti confusionem domui tuae, concidisti populos multos, & peccauit anima tua. * Quia lapis de pariete clamabit: & lignum, quod inter iuncturas aedificiorum est, respondebit. * Vae qui aedificat ciuitatem in sanguinibus, & praeparat urbem in iniquitate. * Numquid non haec sunt a Domino exercituum? Laborabunt enim populi in multo igne: & gentes in vacuum, & deficient. * Quia replebitur terra, vt cognoscant gloriam Domini, quasi aquae operientes mare. * Vae qui potum dat amico suo mittens fel suum, & inebrians vt aspiciat nuditatem eius. * Repletus es ignominia pro gloria: bibe tu quoque, & consopire: circumdabit te calix dexterae Domini, & vomitus ignominiae super gloriam tuam. * Quia iniquitas Libani operiet te, & vastitas animalium deterrebit eos de sanguinibus hominum, & iniquitate terrae, & ciuitatis, & omnium habitantium in ea. * Quid prodest sculptile, quia sculpsit illud fictor suus, constatile, & imaginem falsam? quia sperauit in figmento fictor eius vt faceret simulachra muta. * Vae qui dicit ligno: Expergi scere: Surge, lapidi tacenti: numquid ipse docere poterit? Ecce iste coopertus est auro, & argento: & omnis spiritus non est in visceribus eius. * Dominus autem ibit in templo sancto suo: & sileat a facie eius omnis terra.

nudasti fundamentum eius vsque ad colum.

* Maledixisti sceptris eius, capiti bellatorum eius, venientibus vt turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum sicut eius, qui deuorat pauperem in abscondito.

* Viam fecisti in mari equis tuis, in luto aquarum multarum.

* Audiui, & conturbatus est venter meus: a voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis, & subter me scateat.

Vt requiescam in die tribulationis: vt

ascendam ad populum accinctum nostrum.

17 * Ficus enim non florebit: & non erit germen in vineis.

Mentietur opus oliuæ: & arua non afferent cibum.

Abscindetur de ouili pecus: & non erit armentum in præsepibus.

18 * Ego autem in Domino gaudebo: & exultabo in Deo Iesu meo.

19 * Deus Dominus fortitudo mea: & ponet pedes meos quasi ceruorum.

Et super excelsa mea deducet me victor in psalmis canentem.

PROPHETIA SOPHONIAE.

C A P V T P R I M V M.

VERBUM Domini, quod factum est ad Sophoniam filium Chusi, filij Godolia, filij Amaria, filij Ezechie, in diebus Iosia filij Amon regis Iudæ. * Congregans congregabo omnia a facie terræ, dicit Dominus: * congregans hominem, & pecus, congregans volatilia cæli, & pisces maris: & ruina impiorum erunt: & disperdam homines a facie terræ, dicit Dominus. * Et extendam manum meam super Iudā, & super omnes habitantes Ierusalem: & disperdam de loco hoc reliquias Baal, & nomina ædificatorum cum sacerdotibus: * & eos, qui adorant super tecta militiam cæli, & adorant, & iurant in Domino, & iurant in Melchom. * Et qui auertuntur de post tergum Domini, & qui non quæsierunt Dominum, nec inuestigauerunt eum. * Silete a facie Domini Dei: quia iuxta est dies Domini, quia præparauit Dominus hostiam, sanctificauit vo-

catos suos. * Et erit in die hostiæ Domini visitabo super principes, & super filios regis, & super omnes, qui induti sunt veste peregrina: * & visitabo super omnem, qui arroganter ingreditur super limen in die illa: qui complent domum Domini Dei sui iniquitate, & dolo. * Et erit in die illa, dicit Dominus, vox clamoris a porta piscium, & ululatus a Secunda, & contritio magna a collibus. * Ululate habitatores Pilæ: conticuit omnis populus Chanaan, disperierunt omnes in uolui argento. * Et erit in tempore illo: scrutabor Ierusalem in lucernis, & visitabo super viros defixos in facibus suis: qui dicunt in cordibus suis: Non faciet bene Dominus, & non faciet male. * Et erit fortitudo eorum in direptionem, & domus eorum in desertum: & ædificabunt domos, & non habitabunt: & plantabunt vineas, & non bibent vinum earum. * Iuxta est dies Domini magnus, iuxta est & velox nimis:

nimis: vox diei Domini amara, tribulabitur ibi fortis. * Dies iræ dies illa, dies tribulationis & angustiae, dies calamitatis & miseriae, dies tenebrarum & caliginis, dies nebulae & turbinis, * dies tubae & clangoris super ciuitates munitas, & super angulos excelsos. * Et tribulabo homines, & ambulabunt ut caeci, quia Domino peccauerunt: & effundetur sanguis eorum sicut humus, & corpora eorum sicut stercora. * Sed & argentum eorum, & aurum eorum non poterit liberare eos in die iræ Domini: in igne zeli eius deuorabitur omnis terra, quia consummationem cum festinatione faciet cum cunctis habitantibus terram.

C A P. I I.

CONVENITE, congregamini gens non amabilis: * Priusquam pariat iussio quasi puluerem transeuntem diem, antequam veniat super vos ira furoris Domini, antequam veniat super vos dies indignationis Domini. * Querite Dominum omnes mansueti terræ, qui iudicium eius estis operati: querite iustum, querite mansuetum: si quomodo abscondamini in die furoris Domini. * Quia Gaza destructa erit, & Ascalon in desertum, Azotum in meridie eicient, & Accaron eradicabitur. * Vae qui habitatis funiculum maris, gens perditorum: verbum Domini super vos Chanaan terra Philistinorum, & disperdam te, ita ut non sit inhabitator. * Et erit funiculus maris requies pastorum, & caula pecorum: * & erit funiculus eius, qui remanserit de domo Iuda: ibi pascentur, in domibus Ascalonis ad vespertinam requiescent: quia visitabit eos Dominus Deus eorum, & auertet captiuitatem eorum. * Audini opprobrium Moab, & blasphemias filiorum Ammon: quæ exprobrauerunt populo meo, & magnificati sunt super terminos eorum. * Propterea viuo ego, dicit Dominus exercituum Deus Israel, quia Moab ut Sodoma erit, & filij Ammon quasi Gomorrha, sicutas spinarum, & acerui salis, & desertum usque in æternum: reliquiae populi mei diripient eos, & residui gentis meae possidebunt

illos. * Hoc eis eueniet pro superbia sua: quia blasphemauerunt, & magnificati sunt super populum Domini exercituum. * Horribilis Dominus super eos, & attenuabit omnes deos terræ: & adorabunt eum viri de loco suo, omnes insulae Gentium. * Sed & vos Æthiopes interfecti gladio meo eritis. * Et extendet manum suam super Aquilonem, & perdet Assur: & ponet Speciosam in solitudinem, & in inuium, & quasi desertum. * Et accubabunt in medio eius greges, omnes bestiae Gentium: & onocrotalus, & ericius in liminibus eius morabuntur: vox cantantis in fenestra, coruus in superliminari, quoniam attenuabo robur eius. * Hæc est ciuitas gloriosa habitans in confidentia: quæ dicebat in corde suo: Ego sum, & extra me non est alia amplius: quomodo facta est in desertum cubile bestiae? omnis, qui transit per eam, sibilabit, & mouebit manum suam.

C A P. I I I.

VAE prouocatrix, & redempta ciuitas, coalumba. * Non audiuit vocem, & non suscepit disciplinam: in Domino non est confisa, ad Deum suum non appropinquauit. * Principes eius in medio eius quasi leones rugientes: iudices eius lupi vespere, non relinquiebant in mane. * Prophetæ eius vesani, viri infideles: sacerdotes eius polluerunt sanctum, iniuste egerunt contra legem. * Dominus iustus in medio eius non faciet iniquitatem: mane mane iudicium suum dabit in lucem, & non abscondetur: nesciuit autem iniquus confusionem. * Disperdidi Gentes, & dissipati sunt anguli earum: desertas feci vias eorum, dum non est qui transeat: desolatae sunt ciuitates eorum, non remanente virum, neque villo habitatore. * Dixi: Attamen timebis me, suscipies disciplinam: & non peribit habitaculum eius propter omnia, in quibus visitaui eam: verumtamen diluculo surgentes corruerunt omnes cogitationes suas. * Quapropter expecta me, dicit Dominus, in die resurrectionis meae in futurum, quia iudicium meum ut congregem Gentes, & colligam regna: & effundam super

super eos indignationem meam, omnem iram furoris mei: in igne enim zeli mei deuorabitur omnis terra. * Quia tunc reddam populis labium electum, vt inuocent omnes in nomine Domini, & seruiāt ei humero vno. * Ultra flumina Aethiopiae, inde super plices mei, filij disperforum meorum deferrent munus mihi. * In die illa non confuderis super cunctis adinuentionibus tuis, quibus prauaricata es in me: quia tunc auferā de medio tui magniloquos superbiae tuae, & nō adicies exaltari amplius in monte sancto meo. * Et derelinquam in medio tui populum pauperem, & egenum: & sperabunt in nomine Domini. * Reliquiae Israel nō facient iniquitatem, nec loquentur mendacium, & non inuenietur in ore eorum lingua dolosa: quoniam ipsi pascētur, & accubabunt, & nō erit qui exterreat. * Lauda filia Sion iubila Israel: latare, & exulta in omni corde filia Ierusalem. * Abstulit Dominus

iudicium tuum, auertit inimicos tuos: rex Israel Dominus in medio tui, non timebis malum vltra. * In die illa dicetur Ierusalem: Noli timere: Sion, non dissoluantur manus tuae. * Dominus Deus tuus in medio tui fortis, ipse saluabit: gaudebit super te in letitia, silebit in dilectione sua, exultabit super te in laude. * Nugas, qui a lege recesserant, congregabo, quia ex te erant: vt non vltra habeas super eis opprobrium. * Ecce ego interficiam omnes, qui afflixerunt te in tempore illo: & saluabo claudicantem: & eam, quae eiecta fuerat, congregabo: & ponam eos in laudem, & in nomen, in omni terra confusionis eorum. * In tempore illo, quo adducam vos: & in tempore, quo congregabo vos: dabo enim vos in nomen, & in laudem omnibus populis terrae, cum conuertero captiuitatem vestram coram oculis vestris, dicit Dominus.

P R O P H E T I A A G G A E I.

C A P V T

P R I M V M.

IN anno secundo Darij regis, in mense sexto, in die vna mensis, factum est verbum Domini in manu Aggae prophetae ad Zorobabel filiū Salathiel, ducem Iuda, & ad Iesum, filiū Josedece, sacerdotē magnum, dicens: * Hæc ait Dominus exercituum, dicens: Populus iste dicit: Nondum venit tempus domus Domini ædificandæ. * Et factum est verbum Domini in manu Aggae prophetae, dicens: * Numquid tempus vobis est vt habitetis in domibus laqueatis, & domus ista deserta? * Et nunc hæc dicit Dominus exerci-

tuum: Ponite corda vestra super vias vestras. * Seminaistis multum, & intulistis parum: comedistis, & non estis satiati: bibistis, & non estis inebriati: operuistis vos, & non estis calefacti: & qui mercedes congregauit, misit eas in sacculum pertusum. * Hæc dicit Dominus exercituum: Ponite corda vestra super vias vestras: * ascendite in montem, portate ligna, & ædificate domum: & acceptabilis mihi erit, & glorificabor, dicit Dominus. * Respexitis ad amplius, & ecce factum est minus: & intulistis in domum, & exufflaui illud: quam ob causam, dicit Dominus exercituum?

cituum? quia domus mea deserta est, & vos festinatis unusquisque in domum suam. *Propter hoc super vos prohibiti sunt celi ne darent rorem, & terra prohibita est ne daret germen suum: & vocavi siccitatem super terram, & super montes, & super triticum, & super vinum, & super oleum, & quaecumque profert humus, & super homines, & super iumenta, & super omnem laborem manuum. *Et audiuit Zorobabel filius Salathiel, & Iesus filius Iosedec sacerdos magnus, & omnes reliquiae populi vocem Domini Dei sui, & verba Aggae prophetae, sicut misit eum Dominus Deus eorum ad eos: & timuit populus a facie Domini. *Et dixit Aggae nuncius Domini de nuncijs Domini, populo dicens: Ego vobiscum sum, dicit Dominus. *Et suscitavit Dominus spiritum Zorobabel filij Salathiel, ducis Iuda, & spiritum Iesu filij Iosedec sacerdotis magni, & spiritum reliquorum de omni populo: & ingressi sunt, & faciebant opus in domo Domini exercituum Dei sui.

CAP. II.

IN die vigesima & quarta mensis, in sexto mense, in anno secundo Darij regis. *In septimo mense, vigesima & prima mensis, factum est verbum Domini in manu Aggae prophetae, dicens: *Loquere ad Zorobabel filium Salathiel, ducem Iuda, & ad Iesum filium Iosedec sacerdotem magnum, & ad reliquos populi, dicens: *Quis in vobis est derelictus, qui vidit domum istam in gloria sua prima? & quid vos videtis hanc nunc? numquid non ita est, quasi non sit in oculis vestris? *Et nunc confortare Zorobabel, dicit Dominus: & confortare Iesu filij Iosedec sacerdos magne, & confortare omnis populus terrae, dicit Dominus exercituum: & facite (quoniam ego vobiscum sum, dicit Dominus exercituum) *verbum quod pepigi vobiscum cum egredere mini de Terra Egypti: & spiritus meus erit in medio vestrum, nolite timere. *Quia haec dicit Dominus exercituum: Adhuc vnum modicum est, & ego commovebo caelum,

& terram, & mare, & aridam. *Et movebo omnes Gentes: ET VENIET DESIDERATUS cunctis Gentibus: & implebo domum istam gloria, dicit Dominus exercituum. *Meum est argentum, & meum est aurum, dicit Dominus exercituum. *Magna erit gloria domus istius novissimae plus quam primae, dicit Dominus exercituum: & in loco isto dabo pacem, dicit Dominus exercituum. *In vigesima & quarta noni mensis, in anno secundo Darij regis, factum est verbum Domini ad Aggaeum prophetam, dicens: *Haec dicit Dominus exercituum: Interroga sacerdotes legem, dicens: *Si tulerit homo carnem sanctificatam in ora vestimenti sui, & tetigerit de summitate eius panem, aut pulmentum, aut vinum, aut oleum, aut omnem cibum: numquid sanctificabitur? Respondentes autem sacerdotes, dixerunt: Non. *Et dixit Aggaeus: Si tetigerit pollutus in anima ex omnibus his, numquid contaminabitur? Et responderunt sacerdotes, & dixerunt: Contaminabitur. *Et respondit Aggaeus, & dixit: Sic populus iste, & sic gens ista ante faciem meam, dicit Dominus, & sic omne opus manuum eorum: & omnia quae obtulerunt ibi, contaminata erunt. *Et nunc ponite corda vestra a die hac & supra, antequam poneretur lapis super lapidem in templo Domini. *Cum accederetis ad aceruum viginti modiorum, & fierent decem: & intraretis ad torcular, ut exprimeretis quinquaginta lagenas, & fiebant viginti. *Percussi vos vento vrente, & aurugine, & grandine omnia opera manuum vestrarum: & non fuit in vobis, qui reverteretur ad me, dicit Dominus. *Ponite corda vestra ex die ista, & in futurum, a die vigesima & quarta noni mensis: a die, qua fundamenta iacta sunt templi Domini, ponite super cor vestrum. *Numquid iam semen in germine est: & adhuc vinea, & ficus, & malogranatum, & lignum oliuae non floruit? ex die ista benedicam. *Et factum est verbum Domini secundo ad Aggaeum in vigesima & quarta mensis, dicens: *Loquere ad Zorobabel

babel ducem Iuda, dicens: Ego mouebo
cælum pariter & terram. * Et subuertam
solium regnorum, & conteram fortitudi-
nem regni Gentium: & subuertam quadri-
gam, & ascensorem eius: & descendent
equi, & ascensores eorum: vir in gladio

fratris sui. * In die illa, dicit Dominus
exercituum, assumam te Zorobabel fili
Salathiel serue meus, dicit Dominus: & po-
nam te quasi signaculum, quia te elegi, di-
cit Dominus exercituum.

PROPHEZIA ZACHARIAE.

C A P V T P R I M V M.

IN mense octauo in anno se-
cundo Darij regis, factum
est verbum Domini ad Za-
chariam, filium Barachiae
filiij Addo, prophetam, di-
cens: * Iratus est Dominus super patres
vestros iracundia. * Et dices ad eos: Hæc
dicit Dominus exercituum: Conuertimi-
ni ad me, ait Dominus exercituum: &
conuertar ad vos, dicit Dominus exerci-
tuum. * Ne sitis sicut patres vestri, ad quos
clamabant prophetae priores, dicentes:
Hæc dicit Dominus exercituum: Conuer-
timini de vijs vestris malis, & de cogita-
tionibus vestris pessimis: & non audierunt,
neque attenderunt ad me, dicit Dominus.
* Patres vestri vbi sunt? & prophetae num-
quid in sempiternum viuunt? * Verumta-
men verba mea, & legitima mea, quæ man-
daui seruis meis prophetis, numquid non
comprehenderunt patres vestros, & con-
uersi sunt, & dixerunt: Sicut cogitauit Do-
minus exercituum facere nobis secundum
vias nostras, & secundum adinventiones
nostras fecit nobis. * In die vigesima &
quarta vndecimi mensis Sabbath, in anno
secundo Darij, factum est verbum Domi-
ni ad Zachariam filium Barachiae, filij Ad-
do, prophetam, dicens: * Vidi per noctem,

& ecce vir ascendens super equum rufum,
& ipse stabat inter myrteta, quæ erant in
profundo: & post eum equi rufi, varij, &
albi. * Et dixi: Quid sunt isti, Domine-
mi? & dixit ad me Angelus, qui loque-
batur in me: Ego ostendam tibi quid sint
hæc. * Et respondit vir, qui stabat inter
myrteta, & dixit: Isti sunt, quos misit Do-
minus vt perambulent terram. * Et respon-
derunt Angelo Domini, qui stabat inter
myrteta, & dixerunt: Perambulauimus ter-
ram, & ecce omnis terra habitatur, &
quiescit. * Et respondit angelus Domini,
& dixit: Domine exercituum vsquequo tu
non misereberis Ierusalem, & vrbium Iu-
da, quibus iratus es? iste iam septuagesi-
mus annus est. * Et respondit Dominus
angelo, qui loquebatur in me verba bo-
na, verba consolatoria. * Et dixit ad me
angelus, qui loquebatur in me: Clama,
dicens: Hæc dicit Dominus exercituum:
Zelatus sum Ierusalem, & Sion zelo ma-
gno. * Et ira magna ego irascor super
gentes opulentas: quia ego iratus sum
parum, ipsi vero adiuuerunt in malum.
* Propterea hæc dicit Dominus: Reuer-
tar ad Ierusalem in misericordijs: & do-
mus mea ædificabitur in ea, ait Dominus
exercituum: & perpendiculum extendetur
super

super Ierusalem. * Adhuc, clama dicens: 17
Hæc dicit Dominus exercituum: Adhuc af-
fluent ciuitates meæ bonis: & consolabitur
adhuc Dominus Sion, & eliget adhuc Ieru-
salem. * Et leuauī oculos meos, & vidi: & 18
ecce quattuor cornua. * Et dixi ad angelū, 19
qui loquebatur in me: Quid sunt hæc? &
dixit ad me: Hæc sunt cornua, quæ ven-
tilauerunt Iudam, & Israel, & Ierusalem.
* Et ostendit mihi Dominus quattuor fa- 20
bros. * Et dixi: Quid isti veniunt facere? 21
Qui ait, dicens: Hæc sunt cornua, quæ ven-
tilauerunt Iudam per singulos viros, & ne-
mo eorum leuauit caput suum: & venerūt
isti deterrere ea, vt deiciant cornua gen-
tium, quæ leuauerunt cornu super terram
Iuda vt dispergerent eam.

C A P. I I.

ET leuauī oculos meos, & vidi: & ecce 1
vir, & in manu eius funiculus menso-
rum. * Et dixi: Quò tu vadis? Et dixit ad 2
me: Vt metiar Ierusalem, & videam quanta
sit latitudo eius, & quanta longitudo eius.
* Et ecce angelus, qui loquebatur in me, 3
egrediebatur, & angelus alius egrediebatur
in occursum eius. * Et dixit ad eum: Curre, 4
loquere ad puerum istum, dicens: Absque
muro habitabitur Ierusalem præ multitudine
hominum, & iumentorum in medio eius.
* Et ego ero ei, ait Dominus, murus ignis: 5
in circuitu: & in gloria ero in medio eius.
* O, o fugite de terra Aquilonis, dicit Do- 6
minus: quoniam in quattuor ventos cæli
dispersi vos, dicit Dominus. * O Sion, fuge 7
quæ habitas apud filiam Babylonis: * quia 8
hæc dicit Dominus exercituum: Post glo-
riam misit me ad gentes, quæ spoliauerunt
vos: qui enim tetigerit vos, tangit pupillam
oculi mei: * quia ecce ego leuo manum meā 9
super eos, & erunt prædæ his, qui seruibāt
sibi: & cognoscetis quia Dominus exerci-
tuum misit me. * Lauda, & lætare filia Sion: 10
quia ecce ego venio, & habitabo in medio
tui, ait Dominus. * Et applicabuntur Gen- 11
tes multæ ad Dominum in die illa, & erunt
mihi in populum, & habitabo in medio tui:

& scies quia Dominus exercituum misit me
ad te. * Et possidebit Dominus Iudam par-
tem suam in terra sanctificata: & eliget
adhuc Ierusalem. * Sileat omnis caro a fa-
cie Domini: quia consurrexit de habitacu-
lo sancto suo.

C A P. I I I.

ET ostendit mihi Dominus Iesum sa-
cerdotem magnum stantem coram an-
gelo Domini: & satan stabat a dextris
eius vt aduersaretur ei. * Et dixit Domi-
nus ad satan: Increpet Dominus in te sa-
tan: & increpet Dominus in te, qui elegit
Ierusalem: numquid non iste torris est
erutus de igne? * Et Iesus erat indutus ve-
stibus sordidis: & stabat ante faciem an-
geli. * Qui respondit, & ait ad eos, qui sta-
bant coram se, dicens: Auferte vestimen-
ta sordida ab eo. Et dixit ad eum: Ecce
abstuli a te iniquitatem tuam, & indui te
mutatorijs. * Et dixit: Ponite cidarim mun-
dam super caput eius. Et posuerunt cida-
rim mundam super caput eius, & induerūt
eum vestibus: & angelus Domini stabat.
* Et contestabatur angelus Domini Iesum,
dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum:
Si in vijs meis ambulaueris, & custodiam
meam custodieris: tu quoque iudicabis do-
mum meam, & custodies atria mea, & dabo
tibi ambulantes de his, qui nunc hic assi-
stunt. * Audi Iesu sacerdos magne, tu &
amici tui, qui habitant coram te, quia viri
portendentes sunt. ecce enim ego Adv-
CAM SERVVM MEVM ORIENTEM. * Quia ecce
lapis, quem dedi coram Iesu: super lapidē
vnum septem oculi sunt: ecce ego celabo
sculpturam eius, ait Dominus exercituum:
& auferam iniquitatem terræ illius in die
vna. * In die illa, dicit Dominus exercituum,
vocabit vir amicum suum subter vitem, &
subter ficum.

C A P. I I I I.

ET reuersus est angelus, qui loquebatur
in me, & suscitauit me, quasi virum, qui
suscitatur de somno suo. * Et dixit ad me:

Bbbb Quid

Quid tu vides? Et dixi: Vidi, & ecce candelabrum aureum totum, & lampas eius super caput ipsius, & septem lucernæ eius super illud: & septem infusoria lucernis, quæ erant super caput eius. * Et duæ oliuæ super illud: vna a dextris lampadis, & vna a sinistris eius. * Et respondi, & aio ad angelum, qui loquebatur in me, dicens: Quid sunt hæc, domine mi? * Et respondit angelus, qui loquebatur in me, & dixit ad me: Numquid nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non, domine mi. * Et respondit, & ait ad me, dicens: Hoc est verbum Domini ad Zorobabel, dicens: Non in exercitu, nec in robore, sed in spiritu meo, dicit Dominus exercituum. * Quis tu mons magne coram Zorobabel? in planum: & educet lapidem primarium, & exæquabit gratiam gratiæ eius. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Manus Zorobabel fundauerunt domum istam, & manus eius perficient eam: & scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos. * Quis enim despexit dies paruos? & latabuntur, & videbunt lapidem stanneum in manu Zorobabel: Septem isti oculi sunt Domini, qui discurrent in vniuersam terram. * Et respondi, & dixi ad eum: Quid sunt duæ oliuæ istæ ad dexteram candelabri, & ad sinistram eius? * Et respondi secundo, & dixi ad eum: Quid sunt duæ spicæ oliuarum, quæ sunt iuxta duos rostra aurea, in quibus sunt infusoria ex auro? * Et ait ad me, dicens: Numquid nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non, domine mi. * Et dixit: Isti sunt duo filij olei, qui assistunt Dominatori vniuersæ terræ.

C A P. V.

ET conuersus sum, & leuaui oculos meos: & vidi, & ecce volumen volans. * Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: Ego video volumen volans: longitudo eius viginti cubitorum, & latitudo eius decem cubitorum. * Et dixit ad me: Hæc est maledictio, quæ egreditur super faciem omnis terræ: quia omnis fur, sicut ibi scriptum est, iu-

dicabitur: & omnis iurans, ex hoc similiter iudicabitur. * Educam illud, dicit Dominus exercituum: & veniet ad domum furis, & ad domum iurantis in nomine meo mendaciter: & commorabitur in medio domus eius, & consumet eam, & ligna eius, & lapides eius. * Et egressus est angelus, qui loquebatur in me: & dixit ad me: Leua oculos tuos, & vide quid est hoc, quod egreditur. * Et dixi: Quidnam est? Et ait: Hæc est amphora egrediens. Et dixit: Hæc est oculus eorum in vniuersa terra. * Et ecce talentum plumbi portabatur, & ecce mulier vna sedens in medio amphoræ. * Et dixit: Hæc est impietas. Et proiecit eam in medio amphoræ, & misit massam plumbeam in os eius. * Et leuaui oculos meos, & vidi: & ecce duæ mulieres egredientes, & spiritus in alis earum, & habebant alas quasi alas milui: & leuauerunt amphoram inter terram, & cælum. * Et dixi ad angelum, qui loquebatur in me: Quò istæ deferunt amphoram? * Et dixit ad me: Vt ædificetur ei domus in terra Sennaar, & stabiliatur, & ponatur ibi super basem suam.

C A P. VI.

ET cōuersus sum, & leuaui oculos meos, & vidi: & ecce quattuor quadrigæ egredientes de medio duorum montium: & montes, montes ærei. * In quadriga prima equi rufi, & in quadriga secunda equi nigri, & in quadriga tertia equi albi, & in quadriga quarta equi varij, & fortes. * Et respondi, & dixi ad angelum, qui loquebatur in me: Quid sunt hæc, domine mi? * Et respondit angelus, & ait ad me: Isti sunt quattuor ventri cæli, qui egrediuntur vt stent coram Dominatore omnis terræ. * In qua erant equi nigri, egrediebantur in terram Aquilonis: & albi egressi sunt post eos: & varij egressi sunt ad terram Austri. * Qui autem erant robustissimi, exierunt, & quærebant ire, & discurre per omnem terram. * Et dixit: Ite, perambulate terram: & perambulauerunt terram. * Et vocauit me, & locutus est ad me, dicens: Ecce qui egrediuntur in terram

Aqui-

Aquilonis, requiescere fecerunt spiritum meum in terra Aquilonis. Et factum est, verbum Domini ad me, dicens: Sume a transmigracione ab Holdai, & a Tobia, & ab Idaia; & venies tu in die illa, & intrabis domum Iosae, filij Sophoniae, qui venerunt de Babylone. Et sumes aurum, & argentum, & facies coronas, & pones in capite Iesu filij Iosedec sacerdotis magni, & loqueris ad eum, dicens: Hæc ait Dominus exercituum, dicens: Ecce vir oriens nomen eius, & subter eum orietur, & ædificabit templum Domino. Et ipse extruet templum Domino: & ipse portabit gloriam, & sedebit, & dominabitur super folio suo: & erit sacerdos super folio suo, & consilium pacis erit inter illos duos. Et coronæ erunt Helem, & Tobia, & Idaia, & Hem, filio Sophoniae, memorialæ in templo Domini. Et qui procul sunt, venient, & ædificabunt in templo Domini: & scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos. Erit autem hoc, si auditu audieritis vocem Domini Dei vestri.

CAP. VII.

Et factum est in anno quarto Darij regis, factum est verbum Domini ad Zachariam, in quarta mēsis noni, qui est Casleu. Et miserunt ad domum Dei Sarasar, & Rogommelech, & viri, qui erant cum eo ad deprecandam faciē Domini: ut dicerent sacerdotibus domus Domini exercituum, & prophetis loquentes: numquid flendum est mihi in quinto mense, vel sanctificare me debeo, sicut iam feci multis annis? Et factum est verbum Domini exercituum ad me, dicens: Loquere ad omnem populum terræ, & ad sacerdotes, dicens: Cum ieiunaretis, & plangeretis in quinto & septimo per hos septuaginta annos: numquid ieiunium ieiunastis mihi? & cum comedistis, & bibistis, numquid non vobis comedistis, & vobismetipsis bibistis? Numquid non sunt verba, quæ locutus est Dominus in manu prophetarum priorum, cum adhuc Ierusalem habitaretur, & esset opulenta, ipsa & vrbes in circuitu eius, & ad Austrum, & in

campestribus habitaretur? Et factum est verbum Domini ad Zachariam, dicens: Hæc ait Dominus exercituum, dicens: Iudiciū verum iudicate, & misericordiam, & miserationes facite, unusquisque cum fratre suo. Et viduam, & pupillum, & aduenam, & pauperem nolite calumniari: & malum viri fratri suo non cogitet in corde suo. Et noluerunt attendere, & auerterunt scapulam recedentem, & aures suas aggrauauerunt ne audirent. Et cor suum posuerunt: ut adamantem ne audirent legem, & verba quæ misit Dominus exercituum in spiritu suo per manum prophetarum priorum: & facta est indignatio magna a Domino exercituum. Et factum est sicut locutus est, & non audierunt: sic clamabunt, & non exaudiam, dicit Dominus exercituum. Et disperſi eos per omnia regna, quæ nesciunt: & terra desolata est ab eis, eo quod non esset transiens & reuertens: & posuerunt terram desiderabilem in desertum.

CAP. VIII.

Et factum est verbum Domini exercituum, dicens: Hæc dicit Dominus exercituum: Zelatus sum Sion zelo magno, & indignatione magna zelatus sum eam. Hæc dicit Dominus exercituum: Reuersus sum ad Sion, & habitabo in medio Ierusalem: & vocabitur Ierusalem Ciuitas veritatis, & Mons Domini exercituum mons sanctificatus. Hæc dicit Dominus exercituum: Adhuc habitabunt senes, & anus in plateis Ierusalem: & viri baculus in manu eius præ multitudinem dierum. Et plateæ ciuitatis complebuntur infantibus, & puellis ludentibus in plateis eius. Hæc dicit Dominus exercituum: Si videbitur difficile in oculis reliquiarū populi huius in diebus illis, numquid in oculis meis difficile erit, dicit Dominus exercituum? Hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego saluabo populum meum de terra Orientis, & de terra Occasus solis. Et adducam eos, & habitabunt in medio Ierusalem: & erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum in veritate, & in iustitia. Hæc

dicit Dominus exercituum: Confortentur
 manus vestra, qui auditis in his diebus ser-
 mones istos per os prophetarum in die, qua
 fundata est domus Domini exercituum, ut
 templum edificaretur. * Siquidem ante dies
 illos merces hominum non erat, nec mer-
 ces iumentorum erat, neque introeunti, ne-
 que exeunti erat pax præ tribulatione: &
 dimisi omnes homines, vnumquemque con-
 tra proximum suum. * Nunc autem non
 iuxta dies priores ego faciam reliquijs po-
 puli huius, dicit Dominus exercituum, * sed
 semen pacis erit: vinea dabit fructum suum,
 & terra dabit germen suum, & cæli dabunt
 rorem suum: & possidere faciam reliquias
 populi huius vniuersa hæc. * Et erit: sicut
 eratis maledictio in Gentibus, domus Iuda,
 & domus Israel: sic saluabo vos, & eritis be-
 neditio: nolite timere, confortentur ma-
 nus vestra. * Quia hæc dicit Dominus exer-
 cituum: Sicut cogitavi ut affligerem vos, cum
 ad iracundiam prouocassent patres vestri
 me, dicit Dominus, * & non sum misertus:
 sic conuersus cogitavi in diebus istis ut be-
 neficiam domui Iuda, & Ierusalem: nolite
 timere. * Hæc sunt ergo verba, quæ facietis:
 Loquimini veritatem, vnusquisque cum pro-
 ximo suo: veritatem, & iudicium pacis iu-
 dicare in portis vestris. * Et vnusquisque
 malum contra amicum suum ne cogitetis
 in cordibus vestris: & iuramentum men-
 dax ne diligatis: omnia enim hæc sunt, quæ
 odi, dicit Dominus. * Et factum est verbum
 Domini exercituum ad me, dicens: * Hæc
 dicit Dominus exercituum: Ieiunium quar-
 ti, & ieiunium quinti, & ieiunium septimi,
 & ieiunium decimi erit domui Iuda in gau-
 dium, & lætitiā, & in sollemnitates præ-
 claras: veritatem tantum, & pacem dili-
 gere. * Hæc dicit Dominus exercituum: Vt
 quoque veniant populi, & habitent in ci-
 uitatibus multis, * & vadant habitatores, vnus
 ad alterum, dicentes: Eamus, & deprece-
 mur faciem Domini, & quæramus Domi-
 num exercituum: vadam etiam ego. * Et ve-
 nient populi multi, & gentes robustæ ad
 querendum Dominum exercituum in Ie-

rusalem, & deprecandam faciem Domini.

11 * Hæc dicit Dominus exercituum: In die-
 bus illis, in quibus apprehendent decem
 homines ex omnibus linguis Gentium, &
 apprehendent fimbriam viri Iudæi, dicen-
 tes: Ibimus vobiscum: audiuiamus enim
 quoniam Deus vobiscum est.

C A P. III.

1 O N V S verbi Domini in terra Hadrach,
 & Damasci requiei eius: quia Domi-
 ni est oculus hominis, & omnium tribuum
 2 Israel. * Emath quoque in terminis eius, &
 Tyrus, & Sidon: assumpserunt quippe sibi
 3 sapiētiam valde. * Et edificauit Tyrus mu-
 nitionem suam, & coaceruauit argentum
 quasi humum, & aurum ut lutum platea-
 4 rum. * Ecce Dominus possidebit eam, &
 percutiet in mari fortitudinem eius, & hæc
 5 igni deuorabitur. * Videbit Ascalon, & ti-
 mebit: & Gaza, & dolebit nimis: & Ac-
 caron, quoniam confusa est spes eius: &
 peribit rex de Gaza, & Ascalon non ha-
 6 bitabitur. * Et sedebit separator in Azot,
 & disperdam superbiam Philistinorum.
 7 * Et auferam sanguinem eius de ore eius,
 & abominationes eius de medio dentium
 eius, & relinquetur etiam ipse Deo nostro,
 & erit quasi dux in Iuda, & Accaron quasi
 8 Iebusæus. * Et circumdabo domum meam
 ex his, qui militant mihi euntes & reuer-
 tentes, & non transibit super eos ultra
 exactor: quia nunc vidi in oculis meis.
 9 * Exulta satis filia Sion, iubila filia Ierusa-
 lem: Ecce rex tuus veniet tibi iu-
 stus, & saluator: ipse pauper, & ascendens
 super asinam, & super pullum filium asinæ.
 10 * Et disperdam quadrigam ex Ephraim, &
 equum de Ierusalem, & dissipabitur arcus
 belli: & loquetur pacem Gentibus, & po-
 testas eius a mari vsque ad mare, & a flumi-
 11 nibus vsque ad fines terræ. * Tu quoque in
 sanguine testamēti tui emisisti vinctos tuos
 12 de lacu, in quo non est aqua. * Conuer-
 timini ad munitionem vincti spei, hodie
 quoque annuncians duplicia reddam tibi.
 13 * Quoniam extendi mihi Iudæam quasi arcum,
 impleui

impleri Ephraim : & suscitabo filios tuos
Sion super filios tuos Græcia: & ponam te
quasi gladium fortium. * Et Dominus Deus
super eos videbitur, & exhibet ut fulgur, iacu-
culū eius: & Dominus Deus in tuba canet,
& vadet in turbine Austri. * Dominus exer-
cituum proteget eos: & deuorabunt, &
subijcient lapidibus fundæ: & bibentes inebri-
abuntur quasi a vino, & replebuntur ut
phialæ, & quasi cornua altaris. * Et saluabit
eos Dominus Deus eorum in die illa, ut gre-
gem populi sui: quia lapides sancti eleua-
buntur super terram eius. * Quid enim bo-
num eius est, & quid pulchrum eius, nisi
frumentum electorum, & vinum germinans
virgines?

C A P. X.

PETITE a Domino pluuiam in tempo-
re serotino, & Dominus faciet niues,
& pluuiam imbris dabit eis, singulis herbā
in agro. * Quia simulachra locuta sunt inu-
tile, & diuini viderunt mendacium, & som-
natores locuti sunt frustra: vane consola-
bantur idcirco abducti sunt quasi grex: affli-
gentur, quia non est eis pastor. * Super pa-
stores iratus est furor meus, & super hircos
visitabo: quia visitauit Dominus exercituum
gregem suum, domum Iuda, & posuit eos
quasi equum gloriæ suæ in bello. * Ex ipso
angulus, ex ipso paxillus, ex ipso arcus præ-
lij, ex ipso egredietur omnis exactor simul.
* Et erunt quasi fortes conculcantes lutum
viarum in prælio: & bellabunt, quia Domi-
nus cum eis: & confundentur ascensores
equorum. * Et confortabo domum Iuda,
& domum Ioseph saluabo: & conuertam
eos, quia miserebor eorum: & erunt sicut
fuerunt quando non proieceram eos: ego
enim Dominus Deus eorum, & exaudiam
eos. * Et erunt quasi fortes Ephraim, & læ-
tabitur cor eorum quasi a vino: & filij eo-
rum videbunt, & lætabuntur, & exultabit
cor eorum in Domino. * Sibilabo eis, &
congregabo illos, quia redemi eos: & mul-
tiplicabo eos sicut ante fuerant multiplica-
ti. * Et seminabo eos in populis, & de lon-

ge recordabuntur mei: & vinent cum filiis
suis, & reuertentur. * Et reducam eos de
Terra Ægypti, & de Assyrijs congregabo
eos, & ad Terram Galaad & Libani addu-
cam eos, & non inuenietur eis locus: * &
transibit in maris freto, & percutiet in ma-
ri fluctus, & confundentur omnia profun-
da fluminis, & humiliabitur superbia Assur,
& sceptrum Ægypti recedet. * Conforta-
bo eos in Domino, & in nomine eius am-
bulabunt, dicit Dominus.

C A P. XI.

APERI Libane portas tuas, & comedat
ignis cedros tuas. * Vlula abies, quia
cecidit cedrus, quoniam magnifici vastati
sunt: vlulate quercus Basan, quoniam succi
sus est saltus munitus. * Vox vlulatus pasto-
rum, quia vastata est magnificentia eorum:
vox rugitus leonum, quoniam vastata est
superbia Iordanis. * Hæc dicit Dominus
Deus meus: Pasce pecora occisionis, quæ
qui possederant, occidebant, & non dole-
bant, & vendebant ea, dicentes: Benedictus
Dominus, diuites facti sumus: & pastores
eorum non parcebant eis. * Et ego nō par-
cam ultra super habitantes terrā, dicit Do-
minus: ecce ego tradam homines, vnum-
quemque in manu proximi sui, & in manu
regis sui: & concident terram, & non eruam
de manu eorum. * Et pascam pecus occisio-
nis propter hoc, o pauperes gregis: & assum-
psi mihi duas virgas, vnā vocaui Decorē,
& alteram vocaui Funiculum: & pasci gre-
gem. * Et succidi tres pastores in mēse vno,
& contracta est anima mea in eis: siquidem
& anima eorum variauit in me. * Et dixi:
Non pascam vos: quod moritur, moria-
tur: & quod succiditur, succidatur: & reli-
qui deuorent vnusquisque carnem proximi
sui. * Et tuli virgam meam, quæ vocaba-
tur Decus, & abscidi eam ut irritum face-
rem fœdus meum, quod percussi cum om-
nibus populis. * Et in irritum deductum
est in die illa: & cognouerunt sic paupe-
res gregis, qui custodiunt mihi, quia ver-
bum Domini est. * Et dixi ad eos: Si

bonum est in oculis vestris, afferte mercedem meam: & si non, quiescite. Et appenderunt mercedem meam, triginta argenteos. Et dixit Dominus ad me: Projice illud ad statuarium, decorum pretium, quo appretiatus sum ab eis. Et tuli triginta argenteos: & proieci illos in domum Domini ad statuarium. Et præcidi virgam meam secundam, quæ appellabatur Funiculus, ut dissoluerem germanitatem inter Iudam, & Israel. Et dixit Dominus ad me: Adhuc sume tibi vasa pastoris stulti. Quia ecce ego suscitabo pastorem in terra, qui derelicta non visitabit, dispersum non quæret, & contritum non sanabit, & id quod stat non enutriet, & carnes pinguium comedet, & ungulas eorum dissoluet. O pastor, & idolum, derelinquens gregem: gladius super brachium eius, & super oculum dextrum eius: brachium eius ariditate siccabitur, & oculus dexter eius tenebrescens obscurabitur.

C A P. XII.

ONVS verbi Domini super Israel. Dicit Dominus extendens cælum, & fundans terram, & fingens spiritum hominis in eo: Ecce ego ponam Ierusalem superliminare crapulæ omnibus populis in circuitu: sed & Iuda erit in obsidione contra Ierusalem. Et erit: In die illa ponam Ierusalem lapidem oneris cunctis populis: omnes, qui leuabunt eam, concisione lacrabuntur: & colligentur aduersus eam omnia regna terræ. In die illa, dicit Dominus, percutiam omnem equum in stuporem, & ascensorem eius in amentiam: & super domum Iuda aperiam oculos meos, & omnem equum populorum percutiam cecitate. Et dicent duces Iuda in corde suo: Confortentur mihi habitatores Ierusalem in Domino exercituum Deo eorum. In die illa ponam duces Iuda sicut caminum ignis in lignis, & sicut faciem ignis in feno: & deuorabunt ad dexteram, & ad sinistram omnes populos in circuitu: & habitabitur Ierusalem rursus in loco suo in Ierusalem. Et saluabit Dominus tabernacula Iuda, si

cut in principio: ut non magnifice gloriatur domus David, & gloria habitantium Ierusalem contra Iudam. In die illa proteget Dominus habitatores Ierusalem, & erit qui offenderit ex eis in die illa, quasi David: & domus David quasi Dei, sicut angelus Domini in conspectu eorum. Et erit in die illa: quæram contere omnes Gêtes, quæ veniunt contra Ierusalem. Et effundam super domum David, & super habitatores Ierusalem spiritum gratiæ, & precum: & aspicient ad me, quem confixerunt: & plangent eum planctu quasi super vnigenitum, & dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Ierusalem, sicut planctus Adadremmon in campo Mageddon. Et planget terra: familiæ & familiæ seorsum: familiæ domus David seorsum, & mulieres eorum seorsum: familiæ domus Nathan seorsum, & mulieres eorum seorsum: familiæ domus Leui seorsum, & mulieres eorum seorsum: familiæ Semei seorsum, & mulieres eorum seorsum. Omnes familiæ reliquæ, familiæ & familiæ seorsum, & mulieres eorum seorsum.

C A P. XIII.

IN die illa erit fons patens domui David, & habitantibus Ierusalem in ablutione peccatoris, & menstruatæ. Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: Disperdam nomina idolorum de terra, & non memorabuntur ultra: & pseudoprophetas, & spiritum immundum auferam de terra. Et erit, cum prophetauerit quispiam ultra, dicet ei pater eius, & mater eius, qui genuerunt eum: Non viues: quia mendacium locutus es in nomine Domini. & configent eum pater eius, & mater eius, genitores eius, cum prophetauerit. Et erit: In die illa confundentur propheta, vnusquisque ex visione sua cum prophetauerit: nec operientur pallio sacco, ut mentiantur: sed dicet: Non sum propheta, homo agricola ego sum: quoniam Adam exemplum meum ab adolescencia mea. Et dicetur ei: Quid sunt plagæ istæ in medio

medio manuum tuarum. Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Framea suscitare super pastorem meum, & super virum coherentem mihi, dicit Dominus exercituum: percutite pastorem, & dispergentur oves: & conuertam manum meam ad paruulos. Et erunt in omni terra, dicit Dominus: partes duae in ea dispergentur, & deficient: & tertia pars relinquetur in ea. Et ducam tertiam partem per ignem, & vram eos sicut vritur argentum: & probabo eos sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, & ego exaudiam eum. Dicam: Populus meus es; & ipse dicet: Dominus Deus meus.

CAP. XIII.

ECCE venient dies Domini, & diuentur spolia tua in medio tui. Et congregabo omnes Gentes ad Ierusalem in praelium, & capietur ciuitas, & vastabuntur domus, & mulieres violabuntur: & egredietur media pars ciuitatis in captiuitatem, & reliquum populi non auferetur ex vrbe. Et egredietur Dominus, & praeliabitur contra Gentes illas, sicut praeliatus est in die certaminis. Et stabunt pedes eius in die illa super Montem oliuarum, qui est contra Ierusalem ad Orientem: & scindetur Mons oliuarum ex media parte sui ad Orientem, & ad Occidentem praeupto grandi valde, & separabitur medium montis ad Aquilonem, & medium eius ad Meridiem. Et fugietis ad vallem montium eorum, quoniam coniungetur vallis montium vsque ad proximum: & fugietis sicut fugistis a facie terrae motus in diebus Oziae regis Iuda: & veniet Dominus Deus meus, omnesque sancti cum eo. Et erit in die illa: Non erit lux, sed frigus & gelus. Et erit dies vna, quae nota est Domino, non dies neque nox: & in tempore vesperti erit lux. Et erit in die illa: Exhibunt aquae viuae de Ierusalem: medium earum ad mare Orientale, & medium earum ad mare noissimum: in aestate & in hieme erunt. Et erit Dominus Rex super omnem terram: in die illa erit Dominus vnus, & erit nomen

eius vnus. Et reuertetur omnis terra vsque ad desertum, de colle Remmon ad Austrum Ierusalem: & exaltabitur, & habitabit in loco suo a porta Benjamin vsque ad locum portae prioris, & vsque ad portam angulorum: & a turre Hananeel vsque ad torcularia regis. Et habitabunt in ea, & anathema non erit amplius: sed sedebit Ierusalem securum. Et haec erit plaga, qua percutiet Dominus omnes Gentes, quae pugnaverunt aduersus Ierusalem: Tabescet caro vniuscuiusque stantis super pedes suos, & oculi eius contabescunt in foraminibus suis, & lingua eorum contabescet in ore suo. In die illa erit tumultus Domini magnus in eis: & apprehendet vir manum proximi sui, & conferetur manus eius super manum proximi sui. Sed & Iudas pugnabit aduersus Ierusalem: & congregabuntur diuitiae omnium Gentium in circuitu, aurum, & argentum, & vestes multae satis. Et sic erit ruina equi, & muli, & cameli, & asini, & omnium iumentorum, quae fuerint in castris illis, sicut ruina haec. Et omnes, qui reliqui fuerint de vniuersis Gentibus, quae venerunt contra Ierusalem, ascendent ab anno in annum, ut adorent Regem, Dominum exercituum, & celebrent festiuitatem tabernaculorum. Et erit: Qui non ascenderit de familijs terrae ad Ierusalem, ut adoret Regem, Dominum exercituum, non erit super eos imber. Quod & si familia Aegypti non ascenderit, & non venerit: nec super eos erit, sed erit ruina, qua percutiet Dominus omnes Gentes, quae non ascenderint ad celebrandam festiuitatem tabernaculorum. Hoc erit peccatum Aegypti, & hoc peccatum omnium Gentium, quae non ascenderint ad celebrandam festiuitatem tabernaculorum. In die illa erit quod super frenum equi est, sanctum Domino: & erunt lebetes in domo Domini quasi phialae coram altari. Et erit omnis lebes in Ierusalem, & in Iuda sanctificatus Domino exercituum: & venient omnes immolantes, & sument ex eis, & coquent in eis: & non erit mercator ultra in domo Domini exercituum in die illo.

PROPHETIA MALACHIAE.

CAPVT PRIMVM.

Nvs verbi Domini ad Israel in manu Malachiae. * Dilexi vos, dicit Dominus, & dixistis: In quo dilexisti nos? Nonne frater erat Esau Iacob, dicit Dominus, & dilexi Iacob, * Esau autem odio habui? & posui montes eius in solitudinem, & hereditatem eius in dracones deserti. * Quod si dixerit Idumaea: Destructi sumus, sed reuertentes aedificabimus quae destructa sunt: haec dicit Dominus exercituum: Isti aedificabunt, & ego destruam: & vocabuntur termini impietatis, & populus, cui iratus est Dominus vsque in aeternum. * Et oculi vestri videbunt: & vos dicetis: Magnificetur Dominus super terminum Israel. * Filius honorat patrem, & seruus dominum suum: si ergo Pater ego sum, vbi est honor meus: & si Dominus ego sum, vbi est timor meus, dicit Dominus exercituum? ad vos, o sacerdotes, qui despicitis nomen meum, & dixistis: In quo despeximus nomen tuum? * Offertis super altare meum panem pollutum, & dicitis: In quo polluimus te? In eo quod dicitis: Mensa Domini despecta est. * Si offeratis caecum ad immolandum, nonne malum est? & si offeratis claudum, & languidum, nonne malum est? offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si susceperit faciem tuam, dicit Dominus exercituum. * Et nunc deprecamini vultum Dei vt misereatur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quomodo suscipiat facies vestras, dicit Dominus exercituum. * Quis est in vobis, qui claudat ostia, & incendat altare meum gratuito? non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum: & munus non susci-

piam de manu vestra. * Ab ortu enim solis vsque ad occasum, magnum est nomen meum in Gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda: quia magnum est nomen meum in Gentibus, dicit Dominus exercituum. * Et vos polluistis illud in eo, quod dicitis: Mensa Domini contaminata est: & quod superponitur, contemptibile est cum igne, qui illud deuorat. * Et dixistis: Ecce de labore, & exufflastis illud, dicit Dominus exercituum, & intulistis de rapinis claudum, & languidum, & intulistis munus: numquid suscipiam illud de manu vestra, dicit Dominus? * Maledictus dolosus, qui habet in grege suo masculum, & votum faciens immolat debile Domino: quia Rex magnus ego, dicit Dominus exercituum, & nomen meum horribile in Gentibus.

CAP. II.

ET nunc ad vos mandatum hoc, o sacerdotes. * Si nolueritis audire, & si nolueritis ponere super cor vt detis gloriam nomini meo, ait Dominus exercituum: mittam in vos egestatem, & maledicam benedictionibus vestris, & maledicam illis: quoniam non posuistis super cor. * Ecce ego proijciam vobis brachium, & dispergam super vultum vestrum stercus sollemnitatum vestrarum, & assumet vos secum. * Et scietis quia misi ad vos mandatum istud, vt esset pactum meum cum Leui, dicit Dominus exercituum. * Pactum meum fuit cum eo vitae: & pacis: & dedi ei timorem, & timuit me, & a facie nominis mei pauebat. * Lex veritatis

C A P. I I I.

ritatis fuit in ore eius, & iniquitas non est inuenta in labijs eius in pace, & in æquitate ambulauit mecum, & multos auertit ab iniquitate. * Labia enim sacerdotis custodient scientiã, & legẽ requirent ex ore eius: quia angelus Domini exercituum est. * Vos autem recessistis de via, & scandalizastis plurimos in lege: irritum fecistis pactum. Leui, dicit Dominus exercituum. * Propter quod & ego dedi vos contemptibiles, & humiles omnibus populis, sicut non seruastis vias meas, & accepistis faciem in lege. * Numquid non pater vnus omnium nostrum? numquid non Deus vnus creauit nos? quare ergo despicit vnusquisque nostrum fratrem suum, violans pactum patrum nostrorum? * Transgressus est Iuda, & abominatio facta est in Israel, & in Ierusalem: quia contaminauit Iudas sanctificationem Domini, quam dilexit, & habuit filiam dei alieni. * Disperdet Dominus virum, qui fecerit hoc, magistrum, & discipulum de tabernaculis Iacob, & offerentem munus Domino exercituum. * Et hoc rursum fecistis, operiebatis lacrymis altare Domini, fletu, & mugitu, ita vt non respiciam vltra ad sacrificium, nec accipiam placabile quid de manu vestra. * Et dixistis: Quam ob causam? quia Dominus testificatus est inter te, & vxorem pubertatis tuæ, quam tu despexisti: & hæc particeps tua, & vxor fœderis tui. * Nonne vnus fecit, & residuum spiritus eius est? Et quid vnus quærit, nisi semen Dei? Custodite ergo spiritum vestrum, & vxorem adolescentiæ tuæ noli despiciere. * Cum odio habueris, dimitte, dicit Dominus Deus Israel: operiet autem iniquitas vestimentum eius, dicit Dominus exercituum: custodite spiritum vestrum, & nolite despiciere. * Laborare fecistis Dominum in sermonibus vestris: & dixistis: In quo eum fecimus laborare? In eo quod dicitis: Omnis qui facit malum, bonus est in conspectu Domini, & tales ei placent: aut certe vbi est Deus iudicij?

Eccen ego mitto angelum meum, & præparabit viam ante faciem meam. Et statim veniet ad templum suum Dominator, quem vos quæritis, & angelus testamenti, quẽ vos vultis. Ecce venit, dicit Dominus exercituum: & quis poterit cogitare diem aduentus eius, & quis stabit ad videndũ eum? Ipse enim quasi ignis conflans, & quasi herba fullonum: & sedebit conflans, & emundans argentum, & purgabit filios Leui, & colabit eos quasi aurum, & quasi argentum, & erunt Domino offerentes sacrificia in iustitia. * Et placebit Domino sacrificium Iuda, & Ierusalem sicut dies sæculi, & sicut anni antiqui. * Et accedã ad vos in iudicio, & ero testis velox maleficis, & adulteris, & periuris, & qui calumniantur mercedem mercenarij, viduas, & pupillos, & opprimunt peregrinum, nec timuerunt me, dicit Dominus exercituum. * Ego enim Dominus, & non mutor: & vos filij Iacob non estis consumpti. * A diebus enim patrum vestrorum recessistis a legitimis meis, & non custodistis: Reuertimini ad me, & reuertar ad vos, dicit Dominus exercituum. Et dixistis: In quo reuertemur? * Si affiget homo Deum, quia vos configitis me? Et dixistis: In quo configimus te? In decimis, & in primitijs. * Et in penuria vos maledicti estis, & me vos configitis gens tota. * Inferte omnem decimam in horreum, & sit cibus in domo mea, & probate me super hoc, dicit Dominus: si non aperuero vobis cataractas celi, & effundero vobis benedictionem vsque ad abundantiam, & increpabo pro vobis deuorantem, & non corrumpet fructum terræ vestræ: nec erit sterilis vinea in agro, dicit Dominus exercituum. * Et beatos vos dicent omnes Gêtes: eritis enim vos terra desiderabilis, dicit Dominus exercituum. * Inualuerunt super me verba vestra, dicit Dominus. * Et dixistis: Quid locuti sumus cõtra te? Dixistis: Vanus est, qui seruit Deo: & quod emolumentum quia custodiimus præcepta eius, &

& quia ambulauimus tristes coram Domino exercituum? * ergo nunc beatos dicimus arrogantes: siquidem ædificati sunt facientes impietatem, & tentauerunt Deum, & salui facti sunt. * Tunc locuti sunt timentes Dominum, unusquisque cum proximo suo: Et attendit Dominus, & audiuit: & scriptus est liber monumenti coram eo timentibus Dominum, & cogitantibus nomen eius. * Et erunt mihi, ait Dominus exercituum, in die, qua ego facio, in peculium: & parcam eis, sicut parcat vir filio suo seruienti sibi. * Et conuertimini, & videbitis quid sit inter iustum, & impium: & inter seruientem Deo, & non seruientem ei.

CAP. IIII.

ECCE enim dies veniet succensa quasi caminus: & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietatem stipula: & inflammabit eos dies veniens, dicit Do-

minus exercituum, quæ non derelinquet eis radicem, & germen. * Et orietur vobis timentibus nomen meum Sol iustitiæ, & sanitas in pennis eius: & egrediemini, & salietis sicut vituli de armento. * Et calcabitis impios, cum fuerint cinis sub planta pedum vestrorum in die, qua ego facio, dicit Dominus exercituum. * Mementote legis Moyfi serui mei, quam mandavi ei in Horeb ad omnem Israel præcepta, & iudicia. * Ecce ego mittam vobis Eliam prophetam, antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis. * Et conuertet cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres eorum: ne forte veniam, & percutiam terram

anathe-

ma-

te.

LIBER PRIMVS

MACHABÆORVM.

CAPVT PRIMVM.

Factum est, postquæ percussit Alexandræ Philippi Macedo, qui primus regnavit in Græcia, egressus de terra Cethim, Darium regem Persarum, & Medorum: constituit prælia multa, & obtinuit omnium munitiones, & interfecit reges terræ, & pertransiit vsque ad fines terræ: & accepit spolia multitudinis Gentium: & siluit terra in conspectu eius. * Et congregauit virtutem, & exercitum fortem nimis: & exaltatum est, & eleuatum cor eius: & obtinuit regiones Gentium, & tyrannos: & facti sunt illi in tributum. * Et post hæc

decidit in lectum, & cognouit quia moreretur. * Et vocauit pueros suos nobiles, qui secum erant nutriti a iuuentute: & diuisit illis regnū suum, cum adhuc viueret. * Et regnavit Alexander annis duodecim, & mortuus est. * Et obtinuerunt pueri eius regnū, unusquisque in loco suo: & imposuerunt omnes sibi diademata post mortem eius, & filij eorum postea annis multis, & multiplicata sunt mala in terra. * Et exiit ex eis radix peccatrix, Antiochus illustris, filius Antiochi regis, qui fuerat Romæ obses: & regnavit in anno cētesimo trigesimo septimo regni Græcorū. * In diebus illis exierunt ex Israel filij

filij iniqui, & suaserunt multis, dicentes: Eamus, & disponamus testamentum cū Gentibus, quæ circa nos sunt: quia ex quo recessimus ab eis, inuenerunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eorum. Et destinauerunt aliqui de populo, & abierunt ad regem: & dedit illis potestatem vt facerent iustitiā Gentium. Et ædificauerunt gymnasium in Ierosolymis secundum leges Nationum: & fecerunt sibi præputia, & recesserunt a testamento sancto, & iuncti sunt Nationibus, & ventundati sunt vt facerent malum. Et paratum est regnum in cōspectu Antiochi, & cœpit regnare in terra Ægypti vt regnaret super duo regna. Et intrauit in Ægyptū in multitudine graui, in curribus, & elephātis, & equitibus, & copiosa nauium multitudine: & constituit bellū aduersus Ptolemæum regē Ægypti, & veritus est Ptolemæus a facie eius, & fugit, & ceciderunt vulnerati multi. Et cōprehendit ciuitates munitas in Terra Ægypti: & accepit spolia Terræ Ægypti. Et cōuertit Antiochus, postquā percussit Ægyptum in centesimo & quadragesimo tertio anno: & ascēdit ad Israel, & ascendit Ierosolymā in multitudine graui. Et intrauit in sanctificationē cum superbia, & accepit altare aureum, & candelabrum luminis, & vniuersa vasa eius, & mensam propositionis, & libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & velū, & coronas, & ornamentum aureum, quod in facie templi erat: & cōminuit omnia. Et accepit argentum, & aurū, & vasa cōcupiscibilia: & accepit thesauros occultos, quos inuenit: & sublatis omnibus abiit in terram suam. Et fecit eadem hominum, & locutus est in superbia magna. Et factus est planctus magnus in Israel, & in omni loco eorū: & ingemuerunt principes, & seniores: virgines, & iuuenes infirmati sunt: & speciositas mulierū immutata est. Omnis maritus sumpsit lamentum: & quæ sedebant in thoro maritali, lugebant: & cōmota est terra super habitātes in ea, & vniuersa domus Iacob induit confusione. Et post duos annos dierum milit

rex principem tributorum in ciuitates Iudæ, & venit Ierusalem cum turba magna. Et locutus est ad eos verba pacifica in dolo: & crediderunt ei. Et irruit super ciuitatem repente, & percussit eam plaga magna, & perdidit populum multum ex Israel. Et accepit spolia ciuitatis: & succendit eam igni, & destruxit domos eius, & muros eius in circuitu: & captiuas duxerūt mulieres: & natos, & pecora possederunt. Et ædificauerunt ciuitatem Dauid muro magno, & firmo, & turribus firmis, & facta est illis in arcem: & posuerunt illic gentem peccatricem viros iniquos, & conualuerunt in ea. & posuerunt arma, & escas, & cōgregauerunt spolia Ierusalem: & reposuerunt illic: & facti sunt in laqueum magnum. Et factū est hoc ad insidias sanctificationi, & in diabolum malum in Israel: & effuderunt sanguinem innocentem per circuitum sanctificationis, & contaminauerunt sanctificationem. Et fugerunt habitatores Ierusalem propter eos, & facta est habitatio exterorum, & facta est ex terra semini suo, & nati eius reliquerunt eam. Sanctificatio eius desolata est sicut solitudo, dies festi eius conuersi sunt in luctū, sabbata eius in opprobrium, honores eius in nihilum. Secundum gloriā eius multiplicata est ignominia eius: & sublimitas eius conuersa est in luctum. Et scripsit rex Antiochus omni regno suo vt esset omnis populus vnus: & relinqueret vnusquisque legem suam. Et consenserunt omnes Gētes secundum verbum regis Antiochi: & multi ex Israel consenserunt seruituti eius, & sacrificauerunt idolis, & coinquinauerunt sabbatum. Et misit rex libros per manus nunciorum in Ierusalem, & in omnes ciuitates Iudæ: vt sequeretur leges Gētium terræ, & prohiberent holocausta, & sacrificia, & placationes fieri in templo Dei, & prohiberent celebrari sabbatū, & dies sollemnes: & iussit coinquinari sancta, & sanctum populum Israel. Et iussit ædificari aras, & templa, & idola, & immolari carnes suillas, & pecora cōmunia, & relinquere filios suos incir-

incircūcisos, & coinquinari animas eorum in omnibus immundis, & abominationibus, ita vt obliuiscerentur legem, & immutarent omnes iustificationes Dei. Et quicumque non fecissent secundum verbum regis Antiochi, morerentur. Secundum omnia verba hæc scripsit omni regno suo: & præposuit principes populo, qui hæc fieri cogerent. Et iusserunt ciuitatibus Iuda sacrificare. Et congregati sunt multi de populo ad eos, qui dereliquerant legem Domini: & fecerunt mala super terram: & effugauerunt populum Israel in absconditis, & in absconditis fugitiuorum locis. Die quintadecima mensis Casleu, quinto & quadagesimo & centesimo anno edificauit rex Antiochus abominandum idolum desolationis super altare Dei, & per vniuersas ciuitates Iuda in circuitu edificauerunt aras: & ante ianuas domorum, & in plateis incēdebant thura, & sacrificabant: & libros legis Dei cōbusserunt igni, scindentes eos: & apud quemcumque inueniebantur libri testamenti Domini, & quicumque obseruabat legem Domini, secundum edictum regis trucidabant eum. In virtute sua faciebant hæc populo Israel, qui inueniebatur in omni mense & mense in ciuitatibus. Et quinta & vigesima die mensis sacrificabant super aram, quæ erat contra altare. Et mulieres, quæ circumcidebant filios suos, trucidabantur secundum iussum regis Antiochi, & suspendebant pueros a ceruicibus per vniuersas domos eorum: & eos, qui circumciderant illos, trucidabant. Et multi de populo Israel definierunt apud se, vt non manducarent immunda: & elegerunt magis mori, quàm cibus coinquinari immundis: & noluerunt infringere legem Dei sanctam, & trucidati sunt: & facta est ira magna super populum valde.

C A P I T U L U M . I I .

IN diebus illis surrexit Mathathias filius Ioannis, filij Simeonis, sacerdos ex filiis Ioarib ab Ierusalem, & consedit in monte Modin: & habebat filios quinque, Ioan-

nem, qui cognominabatur Gaddis: & Simonem, qui cognominabatur Thasi: & Iudā, qui vocabatur Machabæus: & Eleazarum, qui cognominabatur Abaron: & Ionathan, qui cognominabatur Apphus. Hi viderunt mala, quæ fiebant in populo Iuda, & in Ierusalem. Et dixit Mathathias: Vae mihi, vt quid natus sum videre contritionem populi mei, & contritionem ciuitatis sanctæ, & sedere illic, cū datur in manibus inimicorum? Sancta in manu extraneorum facta sunt: templum eius sicut homo ignobilis. Vasa gloriæ eius captiua abducta sunt: trucidati sunt senes eius in plateis, & iuuenes eius ceciderunt in gladio inimicorum. Quæ gens nō hereditauit regnum eius, & non obtinuit spolia eius? Omnis compositio eius ablata est. Quæ erat libera, facta est ancilla. Et ecce sancta nostra, & pulchritudo nostra, & claritas nostra desolata est, & coinquinauerunt ea Gentes. Quò ergo nobis adhuc viuere? Et scidit vestimenta sua Mathathias, & filij eius: & operuerunt se cilicijs, & planxerunt valde. Et venerunt illuc qui missi erant a rege Antiocho, vt cogerent eos, qui confugerant in ciuitatem Modin, immolare, & accēdere thura, & a lege Dei discedere. Et multi de populo Israel consentientes accesserunt ad eos: sed Mathathias, & filij eius constanter steterunt. Et respondentes qui missi erant ab Antiocho, dixerunt Mathathias: Princeps & clarissimus, & magnus es in hac ciuitate, & ornatus filijs, & fratribus. ergo accede prior, & fac iussum regis, sicut fecerunt omnes Gentes, & viri Iuda, & qui remanserunt in Ierusalē: & eris tu, & filij tui inter amicos regis, & amplificatus auro, & argento, & muneribus multis. Et respondit Mathathias, & dixit magna voce: Et si omnes Gētes regi Antiocho obediūt, vt discedat vnusquisque a seruitute legis patrū suorum, & consentiat mandatis eius: ego & filij mei, & fratres mei obediemus legi patrum nostrorum. propitius sit nobis Deus: nō est nobis vtile relinquere legem, & iustitias Dei:

* non audiemus verba regis Antiochi, nec
sacrificabimus transgrediētes legis nostræ
mandata, vt eamus altera via. * Et vt ces-
savit loqui verba hæc, accessit quidam Iu-
dæus in omnium oculis sacrificare idolis
super aram in ciuitate Modin, secundum
iussu regis: * & vidit Mathathias, & do-
luit, & contremuerunt renes eius, & accen-
sus est furor eius secundum iudicium legis,
& insiliens trucidauit eum super aram: * sed
& virum, quem rex Antiochus miserat, qui
cogebat immolare, occidit in ipso tempore,
& aram destruxit, * & zelatus est legem,
sicut fecit Phinees Zamri filio Salomi. * Et
exclamauit Mathathias voce magna in ci-
uitate, dicēs: Omnis, qui zelum habet legis
statuens testamentum, exeat post me. * Et
fugit ipse, & filij eius in montes, & relique-
runt quæcumque habebant in ciuitate.
* Tunc descenderunt multi quærentes iu-
diciū, & iustitiam, in desertum: * & federūt
ibi ipsi, & filij eorum, & mulieres eorum, &
pecora eorū: quoniam inundauerunt super
eos mala. * Et renunciatum est viris regis, &
exercitui, qui erat in Ierusalē ciuitate Dauid
quoniam discessissent viri quidam, qui dissi-
pauerunt mandatum regis in loca occulta
in deserto, & abiissent post illos multi. * Et
statim perrexerunt ad eos, & constituerunt
aduersus eos prælium in die sabbatorum,
* & dixerūt ad eos: Resistitis & nūc adhuc?
exite, & facite secundum verbum regis An-
tiochi, & viuetis. * Et dixerunt: Non exi-
bimus, neque faciemus verbum regis, vt
polluamus diem sabbatorum. * Et conci-
tauerunt aduersus eos prælium. * Et non
responderunt eis, nec lapidem miserunt in
eos, nec oppilauerunt loca occulta, * dicen-
tes: Moriamur omnes in simplicitate nostra:
& testes erunt super nos cælum, & terra,
quod iniuste perditis nos. * Et intulerunt
illis bellum sabbatis: & mortui sunt ip-
si, & vxores eorum, & filij eorum, &
pecora eorum vsque ad mille animas ho-
minum. * Et cognouit Mathathias, & ami-
ci eius, & luctum habuerunt super eos val-
de. * Et dixit vir proximo suo: Si omnes

fecerimus sicut fratres nostri fecerunt, &
non pugnauerimus aduersus gentes pro a-
nimabus nostris, & iustificationibus nostris:
nunc citius disperdent nos a terra. * Et co-
gitauerunt in die illa, dicentes: Omnis ho-
mo, quicumque venerit ad nos in bello
die sabbatorum, pugnemus aduersus eum:
& non moriemur omnes, sicut mortui sunt
fratres nostri in occultis. * Tunc congrega-
ta est ad eos synagoga Assidæorum fortis
viribus ex Israel, omnis voluntarius in lege:
* & omnes, qui fugiebant a malis, additi sunt
ad eos, & facti sunt illis ad firmamentum.
* Et collegerunt exercitum, & percusserunt
peccatores in ira sua, & viros iniquos in
indignatione sua: & ceteri fugerunt ad
nationes, vt euaderent. * Et circuiuit
Mathathias, & amici eius, & destruxe-
runt aras: * & circumciderunt pueros in-
circumcisos quotquot inuenerunt in fini-
bus Israel: & in fortitudine. * Et persecu-
ti sunt filios superbix, & prosperatum est
opus in manibus eorum: * & obtinuerunt
legem de manibus gentium, & de mani-
bus regum: & non dederunt cornu pecca-
tori. * Et appropinquauerunt dies Matha-
thix moriendi, & dixit filiis suis: Nunc
confortata est superbia, & castigatio, &
tempus euersionis, & ira indignationis:
* Nunc ergo, o filij, æmulatores estote legis,
& date animas vestras pro testamento pa-
trum vestrorum, * & mementote operum
patrum, quæ fecerunt in generationibus
suis: & accipietis gloriam magnam, & no-
men æternum. * Abraham nonne in ten-
tatione inuentus est fidelis, & reputatum
est ei ad iustitiam? * Ioseph in tempore
angustix suæ custodiuit mandatum, & fa-
ctus est dominus Aegypti. * Phinees pater
noster, zelando zelum Dei, accepit testa-
mentum sacerdotij æterni. * Iesus dum im-
pleuit verbum, factus est dux in Israel. * Ca-
leb, dum testificatur in ecclesia, accepit he-
reditatem. * Dauid in sua misericordia cōse-
cutus est sedem regni in sæcula. * Elias, dum
zelat zelū legis, receptus est in cælum. * Ana-
nias & Azarias & Misael credentes, liberati

sunt de flamma. * Daniel in sua simplicitate liberatus est de ore leonum. * Et ita cogitare per generationē, & generationem: quia omnes qui sperant in eum, non infirmantur. * Et a verbis viri peccatoris ne timueritis: quia gloria eius stercus, & vermis est: hodie extollitur, & cras non inuenietur: quia conuersus est in terram suam, & cogitatio eius periit. * Vos ergo filij confortamini, & viriliter agite in lege: quia in ipsa gloriosi eritis. * Et ecce Simon frater vester, scio quod vir consilij est: ipsum audite semper, & ipse erit vobis pater. * Et Iudas Machabæus fortis viribus a iuuentute sua, sit vobis princeps militia, & ipse agat bellū populi. * Et adducetis ad vos omnes factores legis, & vindicate vindictam populi vestri. * Re-tribuete retributionem Gentibus, & intendite in præceptum legis. * Et benedixit eos, & appositus est ad patres suos. * Et defunctus est anno centesimo & quadragesimo sexto: & sepultus est a filiis suis in sepulchris patrum suorum in Modin, & planxerunt eum omnis Israel planctu magno.

CAP. III.

ET surrexit Iudas, qui vocabatur Machabæus filius eius pro eo: & adiuebant eū omnes fratres eius: & vniuersi, qui se coniunxerant patri eius, & præliabantur prælium Israel cum lætitia. * Et dilatauit gloriam populo suo, & induit se lorica sicut gigas, & succinxit se arma bellica sua in prælijs, & protegebat castra gladio suo. * Similis factus est leoni in operibus suis, & sicut catulus leonis rugiens in venatione. * Et persequutus est iniquos perscrutans eos: & qui conturbabant populū suum, eos succendit flammis: & repulsi sunt inimici eius præ timore eius, & omnes operarij iniquitatis conturbati sunt: & directa est salus in manu eius. * Et exacerbat reges multos, & laudificabat Iacob in operibus suis, & in sæculū memoria eius in benedictione. * Et perambulauit ciuitates Iudæ, & perdidit impios ex eis, & auertit iram ab Israel. * Et nominatus

est vsque ad nouissimum terræ, & cōgregauit percuntes. * Et congregauit Apollonius Gentes, & a Samaria virtutem multam & magnam, ad bellandum contra Israel. * Et cognouit Iudas, & exiit obuiam illi: & percussit, & occidit illū: & ceciderunt vulnerati multi, & reliqui fugerunt. * & accepit spolia eorum: & gladiū Apollonij abstulit Iudas, & erat pugnans in eo omnibus diebus. * Et audiuit Seron princeps exercitus Syriæ, quod congregauit Iudas congregationem fidelium, & ecclesiam secum, & ait: Faciam mihi nomen, & glorificabor in regno, & debellabo Iudam, & eos, qui cum ipso sunt, qui spernebant verbum regis. * Et præparauit se: & ascēderunt cum eo castra impiorum fortes auxiliarij vt facerent vindictam in filios Israel. * Et appropinquauerunt vsque ad Bethoron: & exiit Iudas obuiam illi cum paucis. * Vt autem viderunt exercitum venientem sibi obuiam, dixerunt Iudæ: Quomodo poterimus pauci pugnare contra multitudinem tantam, & tam fortē, & nos fatigati sumus ieiunio hodie? * Et ait Iudas: Facile est concludi multos in manus paucorum: & non est differentia in conspectu Dei cæli liberare in multis, & in paucis: quoniam non in multitudine exercitus victoria belli, sed de cælo fortitudo est. * Ipsi veniunt ad nos in multitudine, cōtumaci, & superbia vt disperdant nos, & vxores nostras, & filios nostros, & vt spoliēt nos: nos vero pugnabimus pro animabus nostris, & legibus nostris: & ipse Dominus conteret eos ante faciem nostram: vos autem ne timueritis eos. * Vt cessauit autem loqui, insiluit in eos subito: & contritus est Seron, & exercitus eius in conspectu ipsius: & persecutus est eum in descensu Bethoron vsque in campum, & ceciderunt ex eis octingenti viri, reliqui autem fugerunt in terram Philisthijm. * Et cecidit timor Iudæ, ac fratrum eius, & formido super omnes gentes in circuitu eorum, & peruenit ad regem nomen eius, & de prælijs Iudæ narrabant omnes gentes. * Vt audiuit autem rex Antiochus sermones istos,

istos, iratus est animo: & misit, & congregauit exercitum vniuersi regni sui, castra fortia valde: & aperuit ararium suum, & dedit stipendia exercitui in annum: & mandauit illis vt essent parati ad omnia. * Et vidit quod defecit pecunia de thesauris suis, & tributa regionis modica propter dissensionem, & plagam, quam fecit in terras, vt tolleretur legitima, quæ erant a primis diebus: & timuit ne non haberet vt semel & bis, in sumptus & donaria, quæ dederat ante larga manu: & abundauerat super reges, qui ante eum fuerant. * Et consternatus erat animo valde, & cogitauit ire in Persidem, & accipere tributa regionum, & congregare argentum multum. * Et reliquit Lysiam hominem nobilem de genere regali, super negotia regia, a flumine Euphrate usque ad flumen Aegypti: & vt nutriret Antiochum filium suum, donec rediret. * Et tradidit ei medium exercitum, & elephantos: & mandauit ei de omnibus, quæ volebat, & de inhabitantibus Iudæam, & Ierusalem: & vt mitteret ad eos exercitum ad conterendam, & extirpandam virtutem Israel, & reliquias Ierusalem, & auferendam memoriam eorum de loco: & vt constitueret habitatores filios alienigenas in omnibus finibus eorum, & sorte distribueret terram eorum. * Et rex assumpsit partem exercitus residui, & exiit ab Antiochia ciuitate regni sui anno centesimo & quadragesimo septimo: & transfretaui Euphratē flumen, & perambulabat superiores regiones. * Et elegit Lysias Ptolemæum filium Dorymini, & Nicanorem, & Gorgiam, viros potentes ex amicis regis: & misit cū eis quadraginta millia virorum, & septem millia equitum vt venirent in terram Iuda, & disperderent eam secundum verbum regis. * Et processerunt cum vniuersa virtute sua, & venerunt, & applicuerunt Emmaum in terra campestri. * Et audierunt mercatores regionum nomen eorum: & acceperunt argentum, & aurum multum valde, & pueros: & venerunt in castra vt acciperent filios Israel in seruos, & additi sunt ad eos exercitus Syriæ, & ter-

ra alienigenarum. * Et vidit Iudas, & fratres eius, quia multiplicata sunt mala, & exercitus applicabant ad fines eorum: & cognouerunt verba regis, quæ mandauit populo facere in interitum, & consummationem: & dixerunt vnusquisque ad proximum suum: Erigamus deiectionem populi nostri, & pugnemus pro populo nostro, & sanctis nostris. * Et congregatus est conuentus vt essent parati in prælium: & vt orarent, & peterent misericordiam, & miserationes. * Et Ierusalem non habitabatur, sed erat sicut desertum: non erat qui ingrederetur, & egrederetur de natis eius: & sanctum conculcabatur: & filij alienigenarum erant in arce, ibi erat habitatio Gentium: & ablata est voluptas a Iacob, & defecit ibi tibia, & cithara. * Et congregati sunt, & venerunt in Maspha contra Ierusalem: quia locus orationis erat in Maspha ante in Israel. * Et ieiunauerunt illa die, & induerunt se cilicijs, & cinerem imposuerunt capiti suo: & disciderunt vestimenta sua: & expanderunt libros legis, de quibus scrutabantur Gentes similitudinem simulachrorum suorum: & attulerunt ornamenta sacerdotalia, & primitias, & decimas: & suscitauerunt Nazareos, qui impleuerant dies: & clamauerunt voce magna in cælum, dicentes: Quid faciemus istis, & quo eos ducemus? & sancta tua conculcata sunt, & cōtaminata sunt, & sacerdotes tui facti sunt in luctum, & in humilitatem. * & ecce Nationes conuerunt aduersum nos vt nos disperdant: tu scis quæ cogitant in nos. * Quomodo poterimus subsistere ante faciem eorum, nisi tu Deus adiuues nos? * Et tubis exclamauerunt voce magna. * Et post hæc constituit Iudas duces populi, tribunos, & ceteriones, & pentacontarchos, & decuriones. * Et dixit his, qui ædificabant domos, & sponsabant vxores, & plantabant vineas, & formidolosus, vt redirent vnusquisque in domum suam secundum legem. * Et mouerunt castra, & collocauerunt ad Austrum Emmaum. * Et ait Iudas: Accingimini, & estote filij potentes, & estote parati in mane,

vt pugnetis aduersus Nationes has, quæ conuenerunt aduersus nos disperdere nos, & sancta nostra: quoniam melius est nos mori in bello, quàm videre mala gentis nostræ, & sanctorum. Sicut autem fuerit voluntas in cælo, sic fiat.

C A P. IIII.

ET assumpsit Gorgias quinque millia virorum, & mille equites electos: & mouerunt castra nocte vt applicarent ad castra Iudæorum, & percuterent eos subito: & filij, qui erant ex arce, erant illis duces. Et audiuit Iudas, & surrexit ipse, & potentes percutere virtutem exercituum regis, qui erant in Emmaum. Adhuc enim dispersus erat exercitus a castris. Et venit Gorgias in castra Iudæ noctu, & neminem inuenit, & quærebat eos in montibus: quoniam dixit: Fugiant hi a nobis. Et cum dies factus esset, apparuit Iudas in campo cum tribus millibus virorum tantum: qui tegumenta, & gladios non habebant: & viderunt castra Gentium valida, & loricatoros, & equitatus in circuitu eorum, & hi docti ad prælium. Et ait Iudas viris, qui secum erant: Ne timueritis multitudinem eorum, & impetum eorum ne formidetis. Mementote qualiter salui facti sunt patres nostri in mari rubro, cum sequeretur eos Pharaö cum exercitu multo. Et nunc clamemus in cælum: & miserebitur nostri Dominus, & memor erit testamenti patrum nostrorum, & conteret exercitum istum ante faciem nostram hodie: & scient omnes gentes quia est qui redimat, & liberet Israel. Et eleuauerunt alienigenæ oculos suos, & viderunt eos venientes ex aduerso. Et exierunt de castris in prælium, & tubæ cecinerunt hi, qui erant cum Iuda: Et congressi sunt: & contritæ sunt Gentes, & fugerunt in campum. Nouissimi autem omnes ceciderunt in gladio, & persecuti sunt eos vsque Gezeron, & vsque in campos Idumææ, & Azoti, & Iamniæ: & ceciderunt ex illis vsque ad tria millia virorum. Et reuersus est Iudas, & exercitus eius, sequens

17 eum. Dixitq. ad populum: Non concupiscaris spolia: quia bellum contra nos est, 18 & Gorgias & exercitus eius prope nos in monte: sed state nunc contra inimicos nostros, & expugnate eos, & sumetis postea 19 spolia securi. Et adhuc loquente Iuda hæc, ecce apparuit pars quædam prospiciens de 20 monte. Et vidit Gorgias quod in fugam conuersi sunt sui, & succenderunt castra: & fumus enim, qui videbatur, declarabat 21 quod factum est. Quibus illi conspectis timuerunt valde, aspicientes simul & Iudam, & exercitum in campo paratum ad prælium. 22 Et fugerunt omnes in campum alienigenarum: & Iudas reuersus est ad spolia castrorum, & acceperunt aurum multum, & argentum, & hyacinthum, & purpuram, 23 marinam, & opes magnas. Et conuersi, hymnum canebant, & benedicebāt Deum in cælum, quoniam bonus est, quoniam in 24 sæculum misericordia eius. Et facta est fālus magna in Israel in die illa. Quicumque autem alienigenarum euaserunt, venerunt, & nunciauerunt Lyfiæ vniuersa, quæ 25 acciderant. Quibus ille auditis contritus animo deficiebat: quod non qualia voluit, talia contigerunt in Israel, & qualia 26 mandauit rex. Et sequenti anno congregauit Lyfias virorum electorum sexaginta millia, & equitum quinque millia, vt debelleret eos. Et venterunt in Iudæam, & castra posuerunt in Bethoron, & occurrit illis Iudas cum decem millibus viris. Et viderunt exercitum fortem, & orauit, & dixit: Benedictus es saluator Israel, qui contriisti impetum potentis in manu serui tui David, & tradidisti castra alienigenarum in manu Ionathæ filij Saul, & armigeri eius. 31 Conclude exercitum istum in manu populi tui Israel, & confundantur in exercitu suo, & equitibus. Da illis formidinem, & tabefac audaciam virtutis eorū, & commoveantur contritione sua. Deijce illos gladio diligentium te: & collaudent te omnes, qui nouerunt nomen tuum in hymnis. Et commiserunt prælium: & ceciderunt de exercitu Lyfiæ quinque millia viro-
rum

rum. * Videns autem Lysias fugam suorum, & Iudæorum audaciam, & quod parati sunt aut viuere, aut mori fortiter, abiit Antiochiam, & elegit milites, ut multiplicati rursus venirent in Iudæam. * Dixit autem Iudas, & fratres eius: Ecce contriti sunt inimici nostri: ascendamus nunc mundare sancta, & renouare. * Et congregatus est omnis exercitus, & ascenderunt in montem Sion. * Et viderunt sanctificationem desertam, & altare profanatum, & portas exustas, & in atrijs virgulta nata sicut in saltu, vel in montibus, & pastophoria diruta. * Et sciderunt vestimenta sua, & planxerunt planctu magno, & imposuerunt cinerem super caput suum. * & ceciderunt in faciem super terram, & exclamauerunt tubis signorum, & clamauerunt in cælum. * Tunc ordinauit Iudas viros ut pugnarent aduersus eos, qui erant in arce, donec emundarent sancta. * Et elegit sacerdotes sine macula, voluntatem habentes in lege Dei: & mundauerunt sancta, & tulerunt lapides contaminationis in locum immundum. * Et cogitauit de altari holocaustorum, quod profanatum erat, quid de eo faceret. * Et incidit illis consilium bonum ut destruerent illud: ne forte illis esset in opprobrium, quia contaminauerunt illud Gentes, & demoliti sunt illud. * Et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto, quoadusque veniret propheta, & responderet de eis. * Et acceperunt lapides integros secundum legem, & edificauerunt altare nouum secundum illud, quod fuit prius: & edificauerunt sancta, & quæ intra domum erant intrinsecus: & ædem, & atria sanctificauerunt. * Et fecerunt vasa sancta noua, & intulerunt candelabrum, & altare incensorum, & mensam in templum. * Et incensum posuerunt super altare; & accenderunt lucernas, quæ super candelabrum erant, & lucebant in templo. * Et posuerunt super mensam panes, & appenderunt vela, & consummauerunt omnia opera, quæ fecerant. * Et ante matutinum surrexerunt quinta & vigesima die mensis noni (hic est mensis Casleu)

centesimi quadragiesimi octauo anni: & obrulerunt sacrificium secundum legem super altare holocaustorum nouum, quod fecerunt. * Secundum tempus & secundum diem, in qua contaminauerunt illud gentes, in ipsa renouatum est in canticis, & citharis, & cinyris, & in cymbalis. * Et cecidit omnis populus in faciem, & adorauerunt, & benedixerunt in cælum eum, qui prosperauit eis. * Et fecerunt dedicationem altaris diebus octo, & obtulerunt holocausta cum lætitia, & sacrificium salutaris, & laudis. * Et ornauerunt faciem templi coronis aureis, & scutulis: & dedicauerunt portas, & pastophoria, & imposuerunt eis ianuas. * Et facta est lætitia in populo magna valde, & auersum est opprobrium Gentium. * Et statuit Iudas, & fratres eius, & vniuersa ecclesia Israel ut agatur dies dedicationis altaris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo a quinta & vigesima die mensis Casleu, cum lætitia & gaudio. * & edificauerunt in tempore illo montem Sion, & per circuitum muros altos, & turres firmas, nequando venirent Gentes, & conculcarent eum sicut antea fecerunt. * Et collocauit illic exercitum, ut seruarent eum, & muniuit eum ad custodiendam Bethsuram, ut haberet populus munitionem contra faciem Idumææ.

C A P. V.

ET factum est, ut audierunt Gentes in circuitu quia ædificatum est altare, & sanctuarium sicut prius, iratæ sunt valde: & cogitabant tollere genus Iacob, qui erant inter eos, & ceperunt occidere de populo, & persequi. * Et debellabat Iudas filios Esau in Idumæa, & eos, qui erant in Acrabathane: quia circumsedebant Israelitas, & percussit eos plaga magna. * Et recordatus est malitiam filiorum Bean, qui erant populo in laqueum, & in scandalum, intidiantes ei in via. * Et conclusi sunt ab eo in turribus, & applicuit ad eos, & anathematizauit eos, & incendit turres eo-

rum igni cum omnibus, qui in eis erant. *Et transiit ad filios Ammon, & inuenit 6 manum fortem, & populum copiosum, & Timotheum ducem ipsorum: * & com- 7 misit cum eis praelia multa, & contriti sunt in conspectu eorum, & percussit eos: * & ce- 8 pit Gazer ciuitatem, & filias eius, & reuer- sus est in Iudæam. *Et cōgregatæ sunt gen- 9 tes, quæ sunt in Galaad aduersus Israelitas, qui erant in sinibus eorum vt tollerēt eos: & fugerunt in Datheman munitionem, * & miserunt litteras ad Iudam, & fratres 10 eius, dicentes: Congregatæ sunt aduersum nos gentes per circuitum, vt nos auferant: * & parant venire, & occupare munitionē, 11 in quam confugimus: & Timotheus est dux exercitus eorum. * Nunc ergo veni, 12 & eripe nos de manibus eorum, quia cecidit multitudo de nobis. * Et omnes fratres 13 nostri, qui erant in locis Tubin, interfecti sunt: & captiuas duxerunt vxores eorum, & natos, & spolia, & peremerunt illic fere 14 mille viros. * Et adhuc epistolæ legeban- tur, & ecce alij nuncij venerunt de Galilæa conscissis tunicis, nunciātes secundum ver- 15 ba hæc: * dicētes conuenisse aduersum se a Ptolemaida, & Tyro, & Sidone: & repleta est omnis Galilæa alienigenis, vt nos con- 16 sumant. * Vt audiuit autem Iudas, & po- pulus, sermones istos, conuenit ecclesia ma- 17 gna cogitare quid facerent fratribus suis, qui in tribulatione erant, & expugnaban- tur ab eis. * Dixitq. Iudas Simoni fratri suo: Elige tibi viros, & vade, & libera fratres 18 tuos in Galilæa: ego autem, & frater meus Ionathas ibimus in Galaaditim. * Et reli- 19 quit Iosephum filium Zachariæ, & Azariam duces populi cū residuo exercitu in Iudæa ad custodiam: * & præcepit illis, dicēs: Præ- 20 estote populo huic: & nolite bellum com- mittere aduersum gentes, donec reuertamur. * Et partiti sunt Simoni viri tria millia, 21 vt iret in Galilæam: Iudæ autē octo millia in Galaaditim. * Et abiit Simon in Gali- 22 læam, & commisit praelia multa cum gen- tibus: & contritæ sunt gentes a facie eius, & persecutus est eos vsque ad portā * Pto-

lemaidis: & ceciderunt de gētibz fere tria 23 millia virorum, & accepit spolia eorum, * & assumpsit eos, qui erant in Galilæa, & in Arbatis cum vxoribus, & natis, & omni- 24 bus, quæ erant illis, & adduxit in Iudæam cum lætitia magna. * Et Iudas Machabæus, & Ionathas frater eius transferūt Iordanē, 25 & abierunt viam trium dierum per deser- tum. * Et occurrerunt eis Nabuthæi, & susceperunt eos pacifice, & narrauerunt eis omnia, quæ acciderant fratribus eorum in 26 Galaaditide, * & quia multi ex eis compre- hensi sunt in Barasa, & Bosor, & in Alimis, & in Casphor, & Mageth, & Carnaim: hæc 27 omnes ciuitates munitæ, & magnæ. * Sed & in ceteris ciuitatibus Galaaditidis tenen- tur comprehensi, & in crastinum consti- 28 tuerunt admouere exercitū ciuitatibus his, & comprehendere, & tollere eos in vna die. * Et conuertit Iudas, & exercitus eius, 29 viam in desertum Bosor repente, & occupa- uit ciuitatem: & occidit omnem mascu- lum in ore gladij, & accepit omnia spolia 30 eorum, & succendit eam igni. * Et surre- xerunt inde nocte, & ibant vsque ad mu- 31 nitionem. * Et factum est diluculo, cum eleuassent oculos suos, ecce populus mul- 32 tus, cuius non erat numerus, portantes sca- las, & machinas vt comprehenderent mu- 33 nitionem, & expugnarent eos. * Et vidit Iudas quia cœpit bellum, & clamor belli ascendit ad cælū sicut tuba, & clamor ma- 34 gnus de ciuitate: * & dixit exercitui suo: Pu- gnate hodie pro fratribus vestris. * Et ve- nit tribus ordinibus post eos, & exclama- uerunt tubis, & clamauerunt in oratione. 35 * Et cognouerunt castra Timothei quia Machabæus est, & refugerunt a facie eius: & percusserunt eos plaga magna: & ce- 36 ciderunt ex eis in die illa fere octo millia virorum. * Et diuertit Iudas in Maspha, & expugnauit, & cepit eam: & occidit omnem masculum eius, & sumpsit spo- 37 lia eius, & succendit eam igni. * Inde perrexit, & cepit Casbon, & Mageth, & Bosor, & reliquas ciuitates Galaaditidis. * Post hæc autem verba cōgregauit Timo- 38 theus

theus exercitum aliū, & castra posuit contra Raphon trans torrentem. Et misit ludas speculari exercitum: & renunciauerūt ei, dicentes: Quia conuenerunt ad eum omnes gētes, quæ in circuitu nostro sunt, exercitus multus nimis: & Arabas conduxerunt in auxilium sibi, & castra posuerunt trans torrentem, parati ad te venire in prælium. Et abiit Iudas obuiam illis. Et ait Timotheus principibus exercitus sui: Cum appropinquauerit Iudas, & exercitus eius ad torrentē aquæ: si transierit ad nos prior, non poterimus sustinere eum: quia potens poterit aduersum nos. si vero timuerit transire, & posuerit castra extra flumen, transfretum ad eos, & poterimus aduersus illum. Ut autem appropinquauit Iudas ad torrentem aquæ, statuit scribas populi secus torrentem, & mandauit eis, dicens: Neminem hominum reliqueritis: sed veniant omnes in prælium. Et transfretauit ad illos prior, & omnis populus post eum, & contritæ sunt omnes gentes a facie eorum, & proiecerunt arma sua, & fugerunt ad fanum, quod erat in Carnaim. Et occupauit ipsam ciuitatem, & fanum succedit igni cum omnibus, qui erant in ipso: & oppressa est Carnaim, & non potuit sustinere contra faciē Iudæ. Et congregauit Iudas vniuersos Israelitas, qui erant in Galaaditide, a minimo vsque ad maximū, & vxores eorum, & natos, & exercitum magnum valde vt venirent in terram Iuda. Et venerunt vsque Ephron: & hæc ciuitas magna in ingressu posita, munita valde, & non erat declinare ab ea dextera vel sinistra, sed per mediam iter erat. Et incluserunt se qui erāt in ciuitate, & obstruxerūt portas lapidibus: & misit ad eos Iudas verbis pacificis, dicens: Transeamus per terram vestram, vt eamus in terram nostram: & nemo vobis nocebit: tantum pedibus transibimus. Et nolebant eis aperire. Et præcepit Iudas prædicare in castris, vt applicarēt vnusquisque in quo erat loco. & applicuerunt se viri virtutis: & oppugnauit ciuitatem illam tota die, & tota nocte, & tradita est ciuitas in

manu eius: & peremerunt omnem masculum in ore gladij, & eradicauit eam, & accepit spolia eius, & trāsīuit per totam ciuitatem super interfectos. Et transgressi sunt Iordanem in campo magno, contra faciem Bethsan. Et erat Iudas congregans extremos, & exhortabatur populum per totam viam, donec venirent in terram Iuda: & ascenderunt in montem Sion cum lætitia, & gaudio, & obtulerunt holocausta, quod nemo ex eis cecidisset donec reuerterentur in pace. Et in diebus, quibus erat Iudas, & Ionathas in terra Galaad, & Simon frater eius in Galilæa contra faciem Ptolemaidis, audiuit Iosephus Zachariæ filius, & Azarias princeps virtutis, res bene gestas, & prælia quæ facta sunt, & dixit: Faciamus & ipsi nobis nomen, & eamus pugnare aduersus gentes, quæ in circuitu nostro sunt. Et præcepit his, qui erant in exercitu suo, & abierūt Iamnam. Et exiuit Gorgias de ciuitate, & viri eius obuiam illis in pugnam. Et fugati sunt Iosephus, & Azarias vsque in fines Iudæ: & ceciderunt illo die de populo Israel ad duo millia viri, & facta est fuga magna in populo: quia non audierunt Iudam, & fratres eius, existimantes fortiter se facturos. Ipsi autem non erant de semine virorum illorum, per quos salus facta est in Israel. Et viri Iuda magnificati sunt valde in conspectu omnis Israel, & gentium omnium vbi audiebatur nomen eorum. Et conuenerunt ad eos fausta clamantes. Et exiuit Iudas, & fratres eius, & expugnabant filios Esau in terra, quæ ad Austrum est, & percussit Chebron & filias eius: & muros eius, & turres succendit igni in circuitu. Et mouit castra vt iret in terram alienigenarum, & perambulabat Samariam. In die illa ceciderunt sacerdotes in bello, dum volunt fortiter facere, dum sine consilio exeunt in prælium. Et declinauit Iudas in Azotum in terram alienigenarum, & diruit aras eorum, & sculptilia deorum ipsorum succendit igni: & cepit spolia ciuitatum, & reuersus est in terram Iuda.

CAP. VI.

ET rex Antiochus perambulabat superiores regiones, & audiuit esse ciuitatē Elymaidem in Perfide nobilissimam, & copiosam in argento, & auro, templumq. in ea locuples valde: & illic velamina aurea, & lorica, & scuta, quæ reliquit Alexander Philippi rex Macedo, qui regnavit primus in Græcia. Et venit, & quærebat capere ciuitatem, & depredari eam: & non potuit, quoniam innotuit sermo his, qui erant in ciuitate: & insurrexerunt in præliū, & fugit inde, & abiit cum tristitia magna, & reuersus est in Babyloniam. Et venit qui nunciaret ei in Perfide, quia fugata sunt castra, quæ erant in terra Iuda: & quia abiit Lysias cum virtute forti in primis, & fugatus est a facie Iudæorum, & inualuerunt armis, & viribus, & spolijs multis, quæ ceperunt de castris, quæ exciderunt: & quia diruerunt abominationē, quam ædificauerat super altare, quod erat in Ierusalem, & sanctificationē, sicut prius, circumdederunt muris excelsis, sed & Bethsuram ciuitatem suam. Et factum est ut audiuit rex sermones istos, expauit, & commotus est valde: & decidit in lectum, & incidit in languorem præ tristitia, quia non factum est ei sicut cogitabat. Et erat illic per dies multos: quia renouata est in eo tristitia magna, & arbitratus est se mori. Et vocauit omnes amicos suos, & dixit illis: Recessit somnus ab oculis meis, & concidi, & corruī corde præ solitudine: & dixi in corde meo: In quantam tribulationem deueni, & in quos fluctus tristitiæ, in qua nūc sum: qui incundus eram, & dilectus in potestate mea! Nunc vero reminiscor malorum, quæ feci in Ierusalem, vnde & abstuli omnia spolia aurea, & argentēa, quæ erāt in ea, & misi auferre habitantes Iudæam sine causa. Cognoui ergo quia propterea inuenerunt me mala ista: & ecce pereō tristitia magna in terra aliena. Et vocauit Philippum, vnum de amicis suis, & præposuit eum super vniuersum regnum suum: & dedit ei diademā, & stolam suam, & annulum, ut adduceret Antiochum filiū suum, & nutriret eum,

& regnaret. Et mortuus est illic Antiochus rex anno centesimo quadragésimo nono. Et cognouit Lysias, quoniam mortuus est rex, & constituit regnare Antiochum filium eius, quem nutriuit adolescentem: & vocauit nomen eius Eupator. Et hi, qui erant in arce, concluderant Israel in circuitu sanctorum: & quærebant eis mala semper, & firmamentum Gentium. Et cogitauit Iudas disperdere eos: & conuocauit vniuersum populum, ut obsiderent eos. Et conuenerunt simul, & obsederunt eos anno centesimo quinquagesimo, & fecerunt balistas, & machinas. Et exierunt quidam ex eis, qui obsidebantur: & adiunxerunt se illis aliqui impij ex Israel, & abierunt ad regem, & dixerunt: Quousque non facis iudicium, & vindicas fratres nostros? Nos decreuimus seruire patri tuo, & ambulare in præceptis eius, & obsequi edictis eius: & filij populi nostri propter hoc alienabāt se a nobis, & quicumque inueniebantur ex nobis, interficiebātur, & hereditates nostræ diripiebantur. Et non ad nos tantum extenderunt manum, sed & in omnes fines nostros. & ecce applicuerunt hodie ad arcem Ierusalem occupare eam, & munitionem Bethsuram munierunt: & nisi præuenis eos velocius, maiora, quàm hæc, facient, & non poteris obtinere eos. Et iratus est rex, ut hæc audiuit: & conuocauit omnes amicos suos, & principes exercitus sui, & eos, qui super equites erant. sed & de regnis alijs, & de insulis maritimis venerūt ad eum exercitus conductitij. Et erat numerus exercitus eius, cētum millia pedum, & viginti millia equitum, & elephanti trigintaduo, docti ad prælium. Et venerūt per Idumæam, & applicuerunt ad Bethsuram, & pugnaverunt dies multos, & fecerunt machinas & exierunt, & succenderunt eas igni, & pugnaverunt viriliter. Et recessit Iudas ab arce, & movit castra ad Bethzacharam contra castra regis. Et surrexit rex ante lucem, & concitauit exercitus in impetum contra viam Bethzacharam: & comparauerunt se exercitus in præ-

in prælium, & tubis cecinerunt: * & ele-
phantis ostenderunt sanguinem vuæ & mo-
ri, ad acuendos eos in prælium: * & diuise
runt bestias per legiones: & aliterunt sin-
gulis elephantis mille viri in loriceis conca-
tenatis, & galeæ æreæ in capitibus eorum:
& quingenti equites ordinati vnique be-
stie electi erant. * Hi ante tempus vbicum-
que erat bestia, ibi erant: & quocumque
ibat, ibant, & non discedebant ab ea. * Sed
& turres ligneæ super eos firmæ protegen-
tes super singulas bestias: & super eas ma-
chinæ: & super singulas viri virtutis trigin-
ta duo, qui pugnabāt desuper: & Indus ma-
gister bestie. * Et residuum equitatum hinc
& inde statuit in duas partes, tubis exerci-
tum commouere, & perurgere contipatos
in legionibus eius. * Et vt refulsit sol in cly-
peos aureos, & æreos, resplenduerunt mon-
tes ab eis, & resplenduerunt sicut lampa-
des ignis. * Et distincta est pars exercitus re-
gis per montes excelsos, & alia per loca hu-
milia: & ibant caute & ordinate. * Et com-
mouebantur omnes inhabitantes terram a
voce multitudinis, & incessu turbae, & col-
lisione armorum: erat enim exercitus ma-
gnus valde, & fortis. * Et appropiauit Iu-
das, & exercitus eius in prælium: & cecide-
runt de exercitu regis sexcenti viri. * Et
vidit Eleazar filius Saura vnam de bestiis
loricatam loriceis regis: & erat eminens su-
per ceteras bestias. & visum est ei quod in
ea esset rex: & dedit se vt liberaret populū
suum, & acquireret sibi nomen æternū.
* Et cucurrit ad eam audacter in medio le-
gionis interficiens a dextris, & a sinistris,
& cadebant ab eo huc atque illuc. * Et iuit
sub pedes elephantis, & supposuit se ei, &
occidit eum: & cecidit in terram super ip-
sum, & mortuus est illic. * Et videntes vir-
tutem regis, & impetum exercitus eius, di-
uerterunt se ab eis. * Castra autem regis
ascenderunt contra eos in Ierusalem, & ap-
plicuerunt castra regis ad Iudæam, & mon-
tem Sion. * Et fecit pacem cum his, qui
erant in Bethsura: & exierunt de ciuitate,
quia non erant eis ibi alimenta conclusis,

quia sabbata erant terræ. * Et comprehen-
dit rex Bethsuram: & constituit illic cu-
stodiam seruare eam. * Et conuertit castra
ad locum sanctificationis dies multos: &
statuit illic balistas, & machinas, & ignis
iacula, & tormenta ad lapides iactandos, &
spicula, & scorpiones ad mittendas sagittas,
& fundibula. * Fecerunt autem & ipsi ma-
chinas aduersus machinas eorum, & pugna-
uerunt dies multos. * Escæ autem non erāt
in ciuitate, eo quod septimus annus esset:
& qui remanserant in Iudæa de Gentibus,
consumpserant reliquias eorum, quæ repo-
sitæ fuerant. * Et remanserunt in sanctis vi-
ri pauci, quoniam obtinuerat eos fames: &
dispersi sunt vnusquisque in locum suum.
* Et audiuit Lysias quod Philippus, quem
constituerat rex Antiochus, cum adhuc vi-
ueret, vt nutiret Antiochum filium suum,
& regnaret, reuersus esset a Perside, & Me-
dia, & exercitus qui abierat cum ipso, &
quia quærebat suscipere regni negotia: * fe-
stinauit ire, & dicere ad regem, & duces
exercitus: Deficimus quotidie, & escæ no-
bis modica est, & locus, quem obsidemus,
est munitus, & incumbit nobis ordinare
de regno. * Nunc itaque demus dextras ho-
minibus istis, & faciamus cum illis pacem,
& cum omni gente eorum: * & constituamus
illis vt ambulēt in legitimis suis sicut
prius. propter legitima enim ipsorum, quæ
despeximus, irati sunt, & fecerunt omnia
hæc. * Et placuit sermo in conspectu regis,
& principum: & misit ad eos pacem face-
re: & receperunt illam. * Et iurauit illis rex,
& principes: & exierunt de munitione. * Et
intrauit rex montem Sion, & vidit muni-
tionem loci: & rupit citius iuramentum,
quod iurauit: & mandauit destruere mu-
rum in gyro. * Et discessit festinanter, &
reuersus est Antiochiam, & inuenit Philp-
pum dominantem ciuitati: & pugnavit
aduersus eum, & occupauit ciuitatem.

CAP. VII.

ANNO centesimo quinquagesimo pri-
mo exijt Demetrius Seleuci filius ab
vrbe

vrbe Roma, & ascendit cum paucis viris in ciuitatem maritimam, & regnauit illic. * Et factum est, vt ingressus est domū regni patrum suorum, comprehendit exercitus Antiochum, & Lysiam, vt adducerent eos ad eum. * Et res ei innotuit: & ait: Nolite mihi ostendere faciem eorum. * Et occidit eos exercitus. Et sedit Demetrius super sedē regni sui: & venerunt ad eū viri iniqui & impij ex Israel: & Alcimus dux eorū, qui volebat fieri sacerdos. * Et accusauerunt populum apud regē, dicentes: Perdidit Iudas, & fratres eius omnes amicos tuos, & nos disperfit de terra nostra. * Nunc ergo mitte virum, cui credis, vt eat, & videat exterminiū omne, quod fecit nobis, & regionibus regis: & puniat omnes amicos eius, & adiutores eorum. * Et elegit rex ex amicis suis Bacchidem, qui dominabatur trans flumen magnum in regno, & fidelem regi: & misit eum, vt videret exterminiū, quod fecit Iudas: sed & Alcimū impium cōstituit in sacerdotium, & mādanit ei facere vltionem in filios Israel. * Et surrexerunt, & venerunt cum exercitu magno in terram Iuda: & miserūt nuncios, & locuti sunt ad Iudā, & ad fratres eius verbis pacificis in dolo. * Et nō intenderunt sermonibus eorum: viderunt enim quia venerūt cum exercitu magno. * Et conuenerunt ad Alcimum, & Bacchidem congregatio scribarū requirere quæ iusta sunt: & primi, Assidæi qui erāt in filiis Israel, & exquirebant ab eis pacem. * Dixerūt enim: Homo sacerdos de semine Aaron venit, nō decipiet nos: & locutus est cū eis verba pacifica: & iurauit illis, dicēs: Nō inferemus vobis malum, neque amicis vestris. * Et crediderunt ei: Et comprehendit ex eis sexaginta viros, & occidit eos in vna die secundū verbum, quod scriptū est: * Carnes sanctorum tuorum, & sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Ierusalē, & non erat qui sepeliret. * Et incubuit timor, & tremor in omnem populum: quia dixerunt: Non est veritas, & iudicium in eis: transgressi sunt enim constitutum, & iusiurandum quod iurauerunt. * Et mouit Bac-

chides castra ab Ierusalem, & applicuit in Bethzecha: & misit, & comprehendit multos ex eis, qui a se effugerant, & quosdam de populo mactauit, & in puteum magnum proiecit. * Et commisit regionem Alcimō, & reliquit cum eo auxilium in adiutorium ipsi. Et abiit Bacchides ad regem: & satis agebat Alcimus pro principatu sacerdotij sui. * & conuenerunt ad eum omnes, qui perturbabant populum suum, & obtinuerunt terram Iuda, & fecerunt plagam magnam in Israel. * Et vidit Iudas omnia mala quæ fecit Alcimus, & qui cum eo erāt, filijs Israel, multo plus quā Gentes. * & exiit in omnes fines Iudæ in circuitu, & fecit vindictam in viros desertores, & cessauerunt ultra exire in regionē. * Vidit autem Alcimus quod præualuit Iudas, & qui cum eo erant: & cognouit quia non potest sustinere eos, & regressus est ad regem, & accusauit eos multis criminibus. * Et misit rex Nicanorē, vnū ex principibus suis nobilioribus: qui erat inimicitias exercens contra Israel: & mandauit ei euertere populum. * Et venit Nicanor in Ierusalē cum exercitu magno, & misit ad Iudam & ad fratres eius verbis pacificis cum dolo, * dicens: Non sit pugna inter me & vos: veniam cum viris paucis, vt videam facies vestras cum pace. * Et venit ad Iudam, & salutauerunt se inuicem pacifice: & hostes parati erant rapere Iudam. * Et innotuit sermo Iudæ quoniam cum dolo venerat ad eum: & conterritus est ab eo, & amplius noluit videre faciem eius. * Et cognouit Nicanor quoniam denudatum est consilium eius: & exiuit obuiam Iudæ in pugnam iuxta Capharsalama. * Et ceciderunt de Nicanoris exercitu fere quinque millia viri, & fugerunt in ciuitatem David. * Et post hæc verba ascendit Nicanor in montem Sion: & exierunt de sacerdotibus populi salutare eum in pace, & demonstrare ei holocaustomata, quæ offerebātur pro rege. * Et irridens spreuit eos, & polluit: & locutus est superbe, & iurauit cum ira, dicēs: Nisi traditus fuerit Iudas, & exercitus eius in manus meas, continuo cum regressus fuero

fuero in pace, succendam domum istam.
 Et exijt cum ira magna. * & intrauerunt
 sacerdotes, & steterunt ante faciem altaris
 & templi: & flentes dixerunt: * Tu Domine
 elegisti domum istam ad inuocandum no-
 men tuum in ea, vt esset domus orationis
 & obsecrationis populo tuo. * fac vindictā
 in homine isto, & exercitu eius, & cadant
 in gladio: memento blasphemias eorum,
 & ne dederis eis vt permaneant. * Et exijt
 Nicanor ab Ierusalē, & castra applicuit ad
 Bethoron: & occurrit illi exercitus Syriæ.
 * Et Iudas applicuit in Adarsa cum tribus
 millibus viris: & orauit Iudas, & dixit: * Qui
 missi erant a rege Sennacherib, Domine,
 quia blasphemauerunt te, exijt angelus, &
 percussit ex eis centum octogintaquinque
 millia: * sic contere exercitū istum in con-
 spectu nostro hodie: & sciāt ceteri quia ma-
 le locutus est super sancta tua: & iudica il-
 lum secundum malitiam illius. * Et com-
 miserunt exercitus prælum tertiadecima
 die mensis Adar: & cōtrita sunt castra Ni-
 canoris, & cecidit ipse primus in prælio.
 * Vt autem vidit exercitus eius quia ceci-
 disse Nicanor, proiecerunt arma sua, &
 fugerunt: * & persecuti sunt eos viā vnus
 diei ab Adazer vsquequo veniatur in Ga-
 zara, & tubis cecinerunt post eos cum si-
 gnificationibus: * & exierunt de omnibus
 castellis Iudææ in circuitu, & ventilabant
 eos cornibus, & conuertebantur iterum ad
 eos, & ceciderunt omnes gladio, & non est
 relictus ex eis nec vnus. * Et acceperūt spo-
 lia eorum in prædam: & caput Nicanoris
 amputauerunt, & dexteram eius, quam ex-
 tenderat superbe, & attulerunt, & suspēde-
 runt contra Ierusalem. * Et lætatus est po-
 pulus valde, & egerunt diem illam in læti-
 tia magna. * Et constituit agi omnibus an-
 nis diem istam tertiadecima die mensis A-
 dar. * Et filuit terra Iuda dies paucos.

CAP. VIII.

ET audiuit Iudas nomen Romanorum,
 quia sunt potentes viribus, & acquie-
 scunt ad omnia, quæ postulantur ab eis:

& quicumque accesserunt ad eos, statuerūt
 cum eis amicitias, & quia sunt potentes vi-
 ribus. * Et audierunt prælia eorum, & vir-
 tutes bonas, quæ fecerunt in Galatia, quia
 obtinuerunt eos, & duxerunt sub tribu-
 tum: * & quanta fecerunt in regione Hispa-
 niæ, & quod in potestatem redegerunt me-
 tallā argenti & auri, quæ illic sunt, & posse-
 derunt omnem locum consilio suo, & pa-
 tiētia: * locaq. quæ longe erāt valde ab eis,
 & reges, qui superuenerant eis ab extremis
 terræ, contriuerunt, & percusserunt eos pla-
 ga magna: ceteri autem dant eis tributum
 omnibus annis. * & Philippū & Persen Ce-
 teorum regē, & ceteros, qui aduersum eos
 arma tulerant, contriuerunt in bello, & ob-
 tinuerunt eos: * & Antiochum magnū re-
 gem Asiæ, qui eis pugnam intulerat ha-
 bens centum viginti elephantos, & equita-
 tum, & currus, & exercitum magnum val-
 de, contritum ab eis. * & quia ceperunt eum
 viuum, & statuerunt ei vt daret ipse, & qui
 regnarent post ipsum, tributum magnum,
 & daret obsides, & constitutum, * & regio-
 nem Indorum, & Medos, & Lydos de opti-
 mis regionibus eorum: & acceptas eas ab
 eis, dederunt Eumeni regi. * & quia qui erāt
 apud Helladam, voluerunt ire, & tollere
 eos: & innotuit sermo his, * & miserunt ad
 eos ducem vnum, & pugnaverunt contra
 illos, & ceciderunt ex eis multi, & captiuas
 duxerunt vxores eorum, & filios, & diripue-
 runt eos, & terram eorum possederunt, &
 destruxerunt muros eorum, & in seruitu-
 tem illos redegerunt vsque in hunc diem:
 * & residua regna, & insulas, quæ aliquando
 restiterant illis, exterminauerunt, & in po-
 testatem redegerunt. * Cum amicis autem
 suis, & qui in ipsis requiem habebant, con-
 seruauerunt amicitiam, & obtinuerunt re-
 gna, quæ erant proxima, & quæ erant lon-
 ge: quia quicumque audiebant nomen eo-
 rum, timebant eos. * quibus vero vellēt au-
 xilio esse vt regnarent, regnabant: quos au-
 tem vellent, regno deturbabant: & exalta-
 ti sunt valde. * Et in omnibus istis nemo
 portabat diadema, nec induebatur purpu-
 ra, vt

ra, vt magnificaretur in ea. * Et quia curiam fecerunt sibi, & quotidie consulebant trecentos viginti cōsiliū agentes semper de multitudine, vt quæ digna sunt, gerant: * & committunt vni homini magistratum suum per singulos annos dominari vniuersæ terræ suæ, & omnes obediunt vni, & non est inuidia, neque zelus inter eos. * Et elegit Iudas Eupolemum, filium Ioannis, filij Iacob, & Iasonem, filium Eleazari, & misit eos Romam cōstituere cum illis amicitiam, & societatem: * & vt auferrent ab eis iugum Græcorum, quia viderunt quod in seruitutem premerent regnum Israel. * Et abierunt Romam viam multam valde, & introierunt curiam, & dixerunt: Iudas Machabæus, & fratres eius, & populus Iudæorum miserunt nos ad vos statuere vobiscū societatem, & pacem, & conscribere nos socios, & amicos vestros. * Et placuit sermo in conspectu eorum. * Et hoc rescriptum est, quod rescripserunt in tabulis æreis, & miserunt in Ierusalem, vt esset apud eos ibi memoriale pacis, & societatis. **B E N E S I T** ROMANIS, & genti Iudæorum in mari, & in terra in æternum: gladiusq. & hostis procul sit ab eis. * Quod si institerit bellum Romanis prius, aut omnibus socijs eorum in omni dominatione eorum: * auxilium feret gens Iudæorum, prout tempus dictauerit, corde pleno: * & præliantibus non dabunt, neque subministrabunt triticum, arma, pecuniam, naues, sicut placuit Romanis: & custodient mandata eorum, nihil ab eis accipiētes. * Similiter autē & si genti Iudæorum prius acciderit bellum, adiuuabunt Romani ex animo, prout eis tempus permiserit: * & adiuuantibus nō dabitur triticum, arma, pecunia, naues, sicut placuit Romanis: & custodient mandata eorum absque dolo. * secundum hæc verba cōstituerunt Romani populo Iudæorū. * Quod si post hæc verba hi aut illi addere, aut demere ad hæc aliquid voluerint, facient ex proposito suo: & quæcūque addiderint, vel dempserint, rata erūt. * Sed & de malis, quæ Demetrius rex fecit in eos, scripsimus ei, di-

cētes: Quare grauasti iugum tuū super amicos nostros, & socios Iudæos? * Si ergo iterū adierint nos, aduersum te faciemus illis iudiciū, & pugnabimus tecum mari terraq.

C A P. IX.

INTEREA vt audiuit Demetrius quia cecidit Nicanor, & exercitus eius in prælio, apposuit Bacchidem, & Alcimum rursum mittere in Iudæam, & dextrum cornu cum illis. * Et abierunt viam, quæ ducit in Galgala, & castra posuerunt in Masaloth, quæ est in Arbellis: & occupauerunt eam, & peremerunt animas hominum multas. * In mense primo anni cētesimi & quinquagesimi secundi applicuerunt exercitum ad Ierusalem: * & surrexerūt, & abierunt in Beream viginti millia virorum, & duo millia equitum. * Et Iudas posuerat castra in Laifa, & tria millia viri electi cū eo: * & viderūt multitudinem exercitus quia multi sunt, & timuerunt valde: & multi subtraxerunt se de castris, & non remanserunt ex eis nisi octingenti viri. * Et vidit Iudas quod defluxit exercitus suus, & bellum perurgebat eum, & confractus est corde: quia non habebat tempus congregandi eos, & dissolutus est. * Et dixit his, qui residui erant: Surgamus, & eamus ad aduersarios nostros, si poterimus pugnare aduersus eos. * Et auertebant eum, dicentes: Non poterimus, sed liberemus animas nostras modo, & reuertamur ad fratres nostros, & tunc pugnabimus aduersus eos: nos autem pauci sumus. * Et ait Iudas: Absit istam rem facere vt fugiamus ab eis: & si appropiauit tempus nostrum, moriamur in virtute propter fratres nostros, & non inferamus crimen gloriæ nostræ. * Et mouit exercitus de castris, & steterunt illis obuiā: & diuisi sunt equites in duas partes, & fundibularij, & sagittarij præbant exercitum, & primi certaminis omnes potentes. * Bacchides autē erat in dextro cornu, & proximauit legio ex duabus partibus, & clamabant tubis: * exclamauerunt autem & hi, qui erant ex parte Iudæ, etiam ipsi, & cōmota est terra a voce exercituū: & commissum

missum est praelium a mane usque ad vespere-
ram. Et vidit Iudas, quod firmior est pars
exercitus Bacchidis in dextris, & conue-
runt cum ipso omnes constantes corde: &
contrita est dextera pars ab eis, & persecu-
tus est eos usque ad montem Azoti. Et
qui in sinistro cornu erant, viderunt quod
contritum est dextrum cornu, & secuti sunt
post Iudam, & eos, qui cum ipso erant, a ter-
go: & ingravatum est praelium, & cecide-
runt vulnerati multi ex his, & ex illis. Et
Iudas cecidit, & ceteri fugerunt. Et Io-
nathas, & Simon tulerunt Iudam fratrem
suum, & sepelierunt eum in sepulchro pa-
trum suorum in ciuitate Modin. Et fleue-
runt eum omnis populus Israel planctu ma-
gno, & lugebant dies multos, & dixerunt:
Quomodo cecidit potens, qui saluum facie-
bat populum Israel! Et cetera verba bel-
lorum Iudae, & virtutum, quas fecit, & ma-
gnitudinis eius, non sunt descripta: multa
enim erant valde. Et factum est: post obi-
tum Iudae emerferunt insqui in omnibus fi-
nibus Israel, & exorti sunt omnes, qui ope-
rabantur iniquitatem. In diebus illis facta
est fames magna valde, & tradidit se Bac-
chidi omnis regio eorum cum ipsis. Et ele-
git Bacchides viros impios, & constituit eos
dominos regionis: & exquirebant, & per-
scrutabantur amicos Iudae, & adducebant
eos ad Bacchidem, & vindicabat in illos,
& illudebat. Et facta est tribulatio ma-
gna in Israel, qualis non fuit ex die, qua non
est visus propheta in Israel. Et congrega-
ti sunt omnes amici Iudae, & dixerunt Io-
nathae: Ex quo frater tuus Iudas defunctus
est, vir similis ei non est, qui exeat contra
inimicos nostros, Bacchidem, & eos, qui ini-
mici sunt gentis nostrae. Nunc itaque te
hodie elegimus esse pro eo nobis in princi-
pem, & ducem ad bellandum bellum no-
strum. Et suscepit Ionathas tempore illo
principatum, & surrexit loco Iudae fratris
sui. Et cognouit Bacchides, & quarebat
eum occidere. Et cognouit Ionathas, &
Simon frater eius, & omnes, qui cum eo
erant: & fugerunt in desertum Thecuze, &

34 confederunt ad aquam lacus Asphar. Et
cognouit Bacchides, & die sabbatorum ve-
nit ipse, & omnis exercitus eius trans Iorda-
nem. Et Ionathas misit fratrem suum du-
cem populi, & rogauit Nabuthaeos amicos
suos, ut commodarent illis apparatus suum,
qui erat copiosus. Et exierunt filij Iam-
bri ex Madaba, & comprehenderunt Ioan-
nem, & omnia, quae habebat, & abierunt
habentes ea. Post haec verba, renuncia-
tum est Ionathae, & Simoni fratri eius, quia
filij Iambri faciunt nuptias magnas, & ducunt
sposam ex Madaba filiam vnus de magna
principibus Chanaan cum ambitione magna.
Et recordati sunt sanguinis Ioannis fratris
sui: & ascenderunt, & absconderunt se sub
tegumento montis. Et eleuauerunt oculos
suos, & viderunt: & ecce tumultus, & ap-
paratus multus: & spiritus processit, & amici
eius, & fratres eius obuiam illis cum tympa-
nis, & musicis, & armis multis. Et surrexe-
runt ad eos ex insidijs, & occiderunt eos,
& ceciderunt vulnerati multi, & residui fu-
gerunt in montes: & acceperunt omnia spo-
lia eorum: & conuersae sunt nuptiae in lu-
ctum, & vox musicorum ipsorum in lamen-
tum. Et vindicauerunt vindictam sangui-
nis fratris sui: & reuersi sunt ad ripam Ior-
danis. Et audiuit Bacchides, & venit die
sabbatorum usque ad oram Iordanis in vir-
tute magna. Et dixit ad suos Ionathas:
Surgamus, & pugnemus contra inimicos
nostros: non est enim hodie sicut heri, &
nudiustertius. ecce enim bellum ex aduer-
so, aqua vero Iordanis hinc & inde, & ripae,
& paludes, & saltus: & non est locus diuer-
tendi. Nunc ergo clamate in caelum, ut li-
beremini de manu inimicorum vestrorum.
Et commissum est bellum. Et extendit
Ionathas manum suam percutere Bacchi-
dem, & diuertit ab eo retro: & dissilijt Io-
nathas, & qui cum eo erant in Iordanem,
& transnatauerunt ad eos Iordanem. &
ceciderunt de parte Bacchidis die illa mille
viri: & reuersi sunt in Ierusalem, & aedifica-
uerunt ciuitates munitas in Iudaea, munitio-
nem, quae erat in Iericho, & in Ammaum,

& in Bethoton, & in Bethel, & Thamnata, & Phara, & Thopo muris excelsis, & portis, & seris. * Et posuit custodiā in eis, vt inimicitias exercerent in Israel: & muniuit ciuitatem Bethsuram, & Gazaram, & arcem, & posuit in eis auxilia, & apparatusum escarū. * & accepit filios principum regionis obsides, & posuit eos in arce in Ierusalem in custodiam. * Et anno centesimo quinquagesimo tertio, mense secūdo, præcepit Alcimus destrui muros domus sanctæ interioris, & destrui opera prophetarū: & cœpit destruerē. * In tempore illo percussus est Alcimus: & impedita sunt opera illius, & occlusum est os eius, & dissolutus est paralyti, nec vltra potuit loqui verbum, & mandare de domo sua. * Et mortuus est Alcimus in tēpore illo cum tormento magno. * Et vidit Bacchides quoniam mortuus est Alcimus: & reuersus est ad regem, & siluit terra annis duobus. * Et cogitauerunt omnes iniqui dicentes: Ecce Ionathas, & qui cum eo sunt, in silentio habitant confidenter: nunc ergo adducamus Bacchidem, & comprehendet eos omnes vna nocte. * Et abierūt, & consilium ei dederunt. * Et surrexit vt veniret cum exercitu multo: & misit occulte epistolas socijs suis, qui erant in Iudæa, vt comprehenderent Ionathan, & eos, qui cum eo erant: sed non potuerunt, quia innotuit eis consilium eorum. * Et apprehendit de viris regionis, qui principes erant malitiæ, quinquaginta viros, & occidit eos: & secessit Ionathas, & Simon, & qui cum eo erant in Bethbessen, quæ est in deserto: & extruxit diruta eius, & firmauerunt eam. * Et cognouit Bacchides, & congregauit vniuersam multitudinem suam: & his, qui de Iudæa erant, denunciavit. * Et venit, & castra posuit desuper Bethbessen: & oppugnauit eam dies multos, & fecit machinas. * Et reliquit Ionathas Simonem fratrem suum in ciuitate, & exiit in regionem, & venit cum numero, & percussit Odaren, & fratres eius, & filios Phaseron in tabernaculis ipsorum, & cœpit cadere, & crescere in virtutibus. * Simon vero,

& qui cū ipso erant, exierunt de ciuitate, & succenderūt machinas, & pugnaverūt contra Bacchidem, & contritus est ab eis: & afflixerunt eum valde, quoniam consiliū eius, & congressus eius erat inanis. * Et iratus contra viros iniquos, qui ei consilium dederant vt veniret in regionem ipsorū, multos ex eis occidit: ipse autem cogitauit cū reliquis abire in regionem suam. * Et cognouit Ionathas: & misit ad eum legatos componere pacem cum ipso, & reddere ei captiuitatem. * Et libenter accepit, & fecit, secundum verba eius, & iurauit se nihil facturum ei mali omnibus diebus vitæ eius. * Et reddidit ei captiuitatem, quam prius erat prædatus de terra Iuda: & conuersus abiit in terram suam, & non apposuit amplius venire in fines eius. * Et cessauit gladius ex Israel: & habitauit Ionathas in Machmas, & cœpit Ionathas ibi iudicare populum, & exterminauit impios ex Israel,

C A P . . . X .

ET anno centesimo sexagesimo ascendit Alexander Antiochi filius, qui cognominatus est Nobilis: & occupauit Ptolemaidam: & receperunt eum, & regnauit illic. * Et audiuit Demetrius rex, & congregauit exercitum copiosum valde, & exiit obuiam illi in prælium. * Et misit Demetrius epistolam ad Ionathan verbis pacificis, vt magnificaret eum. * Dixit enim: Anticipemus facere pacem cum eo, priusquā faciat cum Alexandro aduersum nos. * recordabitur enim omnium malorum, quæ fecimus in eum, & in fratrem eius, & in gentem eius. * Et dedit ei potestatem congregandi exercitum, & fabricare arma, & esse ipsum socium eius: & obsides, qui erant in arce, iussit tradi ei. * Et venit Ionathas in Ierusalem, & legit epistolas in auditu omnis populi, & eorum, qui in arce erant. * Et timuerunt timore magno, quoniam audierunt quodd dedit ei rex potestatem congregandi exercitum. * Et traditi sunt Ionathæ obsides, & reddidit eos parentibus suis: & habitauit Ionathas in Ieru-

Ieru-

Ierusalem, & cœpit ædificare, & innouare ciuitatem. Et dixit facientibus opera vt ex-
truerent muros, & montē Sion in circuitu lapidibus quadratis ad munitionem: & ita fecerūt. Et fugerunt alienigenæ, qui erant in munitionibus, quas Bacchides ædificauerat: & reliquit vnusquisque locum suum, & abiit in terram suam: tantum in Bethsura remanserunt aliqui ex his, qui reliquerant legem, & præcepta Dei. erat enim hæc eis ad refugium. Et audiuit Alexander rex promissa, quæ promisit Demetrius Ionathæ: & narrauerunt ei prælia, & virtutes, quas ipse fecit, & fratres eius, & labores, quos laborauerunt. & ait: Numquid inueniemus aliquem virum talem? & nunc faciemus eum amicum, & socium nostrum. Et scripsit epistolam, & misit ei secundum hæc verba, dicens: Rex Alexander fratri Ionathæ salutem. Audiuius de te quod vir potens sis viribus, & aptus es vt sis amicus noster: & nunc constituimus te hodie summum sacerdotem gentis tuæ, & vt amicus voceris regis, (& misit ei purpuram, & coronam auream) & quæ nostra sunt sentias nobiscum, & conserues amicitias ad nos. Et induit se Ionathas stola sancta septimo mense, anno centesimo sexagesimo in die sollemni scenopegiæ: & congregauit exercitum, & fecit arma copiosa. Et audiuit Demetrius verba ista, & contristatus est nimis, & ait: Quid hoc fecimus, quod præoccupauit nos Alexander apprehendere amicitiam Iudæorum ad munimen sui? Scribam & ego illis verba deprecatoria, & dignitates, & dona: vt sint mecum in adiutorium. Et scripsit eis in hæc verba: Rex Demetrius gēti Iudæorum salutem: Quoniam seruastis ad nos pactum, & mansistis in amicitia nostra, & non accessistis ad inimicos nostros, audiuius, & gauisi sumus. Et nunc perseuerate adhuc conseruare ad nos fidem, & retribuemus vobis bona pro his, quæ fecistis nobiscum: & remitemus vobis præstationes multas, & dabimus vobis donationes. Et nunc absoluo vos, & omnes Iudæos a tributis,

& pretia salis indulgeo, & coronas remitto, & tertias seminis: & dimidiam partem fructus ligni, quod est portionis meæ, relinquo vobis ex hodierno die, & deinceps, ne accipiat a terra Iuda, & a tribus ciuitatibus, quæ additæ sunt illi ex Samaria, & Galilæa ex hodierna die & in totum tempus: & Ierusalem sit sancta, & libera cum finibus suis: & decimæ, & tributa ipsius sint. Remitto etiam potestatem arcis, quæ est in Ierusalem: & do eam summo sacerdoti, vt constituat in ea viros quoscumque ipse elegerit, qui custodiant eam. Et omnem animam Iudæorū, quæ captiua est a terra Iuda in omni regno meo, relinquo liberā gratis, vt omnes a tributis soluantur, etiam pecorum suorum. Et omnes dies sollemnes, & sabbata, & neomeniæ, & dies decreti, & tres dies ante diē sollemnē, & tres dies post diem sollemnem sint omnes immunitatis & remissionis omnibus Iudæis, qui sunt in regno meo: & nemo habebit potestatem agere aliquid, & mouere negotia aduersus aliquem illorum in omni causa. Et ascribantur ex Iudæis in exercitu regis ad triginta millia virorum: & dabuntur illis copiæ vt oportet omnibus exercitibus regis, & ex eis ordinabuntur qui sint in munitionibus regis magni: & ex his constituentur super negotia regni, quæ aguntur ex fide, & principes sint ex eis, & ambulent in legibus suis, sicut præcepit rex in terra Iuda. Et tres ciuitates, quæ additæ sunt Iudææ ex regione Samariæ, cum Iudæa reputentur: vt sint sub vno, & non obediant alij potestati, nisi summī sacerdotis: Ptolemaida, & confines eius, quas dedi donum sanctis, qui sunt in Ierusalem ad necessarios sumptus sanctorum. Et ego do singulis annis quindecim millia siclorum argenti de rationibus regis, quæ me contingunt: & omne, quod reliquum fuerit, quod non reddiderant qui super negotia erant annis prioribus, ex hoc dabunt in opera domus. Et super hæc quinque millia siclorū argenti, quæ accipiebant de sanctorum ratione per singulos annos: & hæc ad sacer-

dotes pertineant, qui ministerio funguntur.

* Et quicumque confugerint in templum, quod est Ierosolymis, & in omnibus finibus eius, obnoxij regi in omni negotio dimittantur, & vniuersa, quæ sunt eis in regno meo, libera habeant. * Et ad ædificanda vel restauranda opera sanctorum, sumptus dabuntur de ratione regis: & ad extruendos muros Ierusalem, & comuniendos in circuitu, sumptus dabuntur de ratione regis, & ad construendos muros in Iudæa. * Vt audiuit autem Ionathas, & populus sermones istos, non crediderunt eis, nec receperunt eos: quia recordati sunt malitiæ magnæ, quam fecerat in Israel, & tribulauerat eos valde. * Et complacuit eis in Alexandrum, quia ipse fuerat eis princeps sermonum pacis, & ipsi auxilium ferebant omnibus diebus. * Et congregauit rex Alexander exercitum magnum, & admo-
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
uit castra contra Demetrium. * Et commiserunt prælum duo reges, & fugit exercitus Demetrii, & insecutus est eum Alexander, & incubuit super eos. * Et inualuit prælum nimis, donec occidit sol: & cecidit Demetrius in die illa. * Et misit Alexander ad Ptolemaum regem Aegypti legatos secundum hæc verba, dicens: **Q**UONIAM regressus sum in regnum meum, & sedi in sede patrum meorum, & obtinui principatum, & contriui Demetrium, & possedi regionem nostram, & commisi pugnam cum eo, & contritus est ipse, & castra eius a nobis, & sedimus in sede regni eius: & nunc statuamus adinuicem amicitiam: & da mihi filiã tuam vxorem, & ego ero gener tuus, & dabo tibi dona, & ipsi digna te. * Et respondit rex Ptolemæus, dicens: **F**ELIX dies, in qua reuersus es ad terram patrum tuorum, & sedisti in sede regni eorum. * Et nunc faciam tibi quod scripsisti: sed
occurre mihi Ptolemaidam, vt videamus inuicem nos, & spondeam tibi sicut dixisti. * Et exiuit Ptolemæus de Aegypto, ipse & Cleopatra filia eius, & venit Ptolemaidam anno centesimo sexagesimo secundo. * Et occurrit ei Alexander rex, & dedit ei Cleopatram filiam suam: & fecit nuptias

eius Ptolemaidæ, sicut reges, in magna gloria. * Et scripsit rex Alexander Ionathæ, vt veniret obuiã sibi. * Et abiit cum gloria Ptolemaidã, & occurrit ibi duobus regibus, & dedit illis argentum multum, & aurum, & dona: & inuenit gratiam in conspectu eorum. * Et conuenerunt aduersus eum viri pestilentes ex Israel, viri iniqui interpellantes aduersus eum: & non intedit ad eos rex. * Et iussit spoliari Ionathan vestibus suis, & indui eum purpura: & ita fecerunt. Et collocauit eum rex sedere secum. * Dixitq. principibus suis: Exite cum eo in medium ciuitatis, & prædicate, vt nemo aduersus eum, interpellat de vilo negotio, nec quisquã ei molestus sit de vlla ratione. * Et factum est, vt viderunt qui interpellabãt gloriam eius, quæ prædicabatur, & opertum eum purpura, fugerunt omnes: & magnificauit eum rex, & scripsit eum inter primos amicos, & posuit eum ducem, & participem principatus. * Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cum pace, & lætitia. * In anno centesimo sexagesimo quinto venit Demetrius filius Demetrii a Creta in terrã patrum suorum. * Et audiuit Alexander rex, & contristatus est valde, & reuersus est Antiochiam. * Et constituit Demetrius rex Apollonium ducem, qui præerat Cœlesyriæ: & congregauit exercitum magnum, & accessit ad Iamnam: & misit ad Ionathan summum sacerdotem, dicens: Tu solus resistis nobis: ego autem factus sum in derisum, & in opprobrium, propterea quia tu potestatem aduersus nos exerces in montibus. * Nunc ergo si confidis in virtutibus tuis, descende ad nos in campum, & cõparemus illic inuicem: quia mecum est virtus bellorum. * Interroga, & discce quis sum ego, & ceteri, qui auxilio sunt mihi, qui & dicunt quia non potest stare pes vester ante faciem nostram, quia bis in fugam cõuersi sunt patres tui in terra sua: & nunc quomodo poteris sustinere equitatum & exercitum tantum in campo, vbi non est lapis, neque saxum, neque locus fugiendi? * Vt audiuit autem Ionathas sermones Apollonij, motus est animo: & ele-

& elegit decem millia virorum, & exijt ab Ierusalem, & occurrit ei Simon frater eius in adiutorium: & applicuerunt castra in Ioppen, & exclusit eum a ciuitate: quia custodia Apollonij Ioppe erat, & oppugnauit eam. Et exterriti qui erant in ciuitate, aperuerunt ei, & obtinuit Ionathas Ioppen. Et audiuit Apollonius, & admouit tria millia equitum, & exercitum multum. Et abiit Azotum tamquam iter faciens, & statim exijt in campum, eo quod haberet multitudinem equitum, & confideret in eis. Et insecutus est eum Ionathas in Azotum, & comiserunt prælium. Et reliquit Apollonius in castris mille equites post eos occulte. Et cognouit Ionathas quoniam infidiae sunt post se, & circueierunt castra eius, & iecerunt iacula in populum a mane usque ad vesperam. Populus autem stabat, sicut praeceperat Ionathas: & laborauerunt equi eorum. Et eiecit Simon exercitum suum, & commisit contra legionem. Equites enim fatigati erant: & contriti sunt ab eo, & fugerunt. Et qui dispersi sunt per campum, fugerunt in Azotum, & intrauerunt in Bethdagon idolum suum, ut ibi se liberarent. Et succedit Ionathas Azotum, & ciuitates, quae erant in circuitu eius, & accepit spolia eorum, & templum Dagon: & omnes, qui fugerunt in illud, succendit igni. Et fuerunt qui ceciderunt gladio cum his, qui succensi sunt, fere octo milia virorum. Et mouit inde Ionathas castra, & applicuit ea Ascalonem: & exierunt de ciuitate obuiam illi in magna gloria. Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cum suis, habentibus spolia multa. Et factum est: ut audiuit Alexander rex sermones istos, addidit adhuc glorificare Ionathan. Et misit ei fibulam auream, sicut consuetudo est dari cognatis regum. Et dedit ei Accaron, & omnes fines eius in possessionem.

CAP. XI.

ET rex Aegypti congregauit exercitum, sicut arena, quae est circa oram maris, & naues multas: & quarebat obtinere re-

gnum Alexandri dolo, & addere illud regno suo. Et exijt in Syriam verbis pacificis, & aperiebant ei ciuitates, & occurrebant ei: quia mandauerat Alexander rex exire ei obuiam, eo quod socer suus esset. Cum autem introiret ciuitatem Ptolemæus, ponebat custodias militum in singulis ciuitatibus. Et ut appropiauit Azoto, ostenderunt ei templum Dagon succensum igni, & Azotum, & cetera eius demolita, & corpora proiecta, & eorum, qui caesi erant in bello, tumulos quos fecerant secus viam. Et narrauerunt regi quia hæc fecit Ionathas, ut inuidiam facerent ei: & tacuit rex. Et occurrit Ionathas regi in Ioppen cum gloria, & inuicem se salutauerunt, & dormierunt illic. Et abiit Ionathas cum rege usque ad fluuium, qui vocatur Eleutherus: & reuersus est in Ierusalem. Rex autem Ptolemæus obtinuit dominium ciuitatum usque Seleuciam maritimam, & cogitabat in Alexandrum consilia mala. Et misit legatos ad Demetrium, dicens: Veni, componamus inter nos pactum, & dabo tibi filiam meam, quam habet Alexander, & regnabis in regno patris tui. poenitet enim me quod dederim illi filiam meam: quæsiuit enim me occidere. Et vituperauit eum, propterea quod concupierat regnum eius. Et abstulit filiam suam, & dedit eam Demetrio, & alienauit se ab Alexandro, & manifestatae sunt inimicitiae eius. Et intrauit Ptolemæus Antiochiam, & imposuit duo diademata capiti suo, Aegypti, & Asiae. Alexander autem rex erat in Cilicia illis temporibus: quia rebellabant qui erant in locis illis. Et audiuit Alexander, & venit ad eum in bellum: & produxit Ptolemæus rex exercitum, & occurrit ei in manu valida, & fugauit eum. Et fugit Alexander in Arabiam, ut ibi protegeretur: rex autem Ptolemæus exaltatus est. Et abstulit Zabdiel Arabs caput Alexandri, & misit Ptolemæo. Et rex Ptolemæus mortuus est in die tertia: & qui erant in munitionibus, perierunt ab his, qui erant intra castra. Et regnauit Demetrius anno cen-

tesimo sexagesimo septimo. * In diebus illis congregauit Ionathas eos, qui erant in Iudæa, ut expugnarent arcem, quæ est in Ierusalem: & fecerunt contra eam machinas multas. * Et abierunt quidam qui oderant gentem suam viri iniqui ad regem Demetrium, & renunciauerunt ei quod Ionathas obsideret arcem. * Et ut audiuit, iratus est: & statim venit ad Ptolemaidam, & scripsit Ionathæ ne obsideret arcem, sed occurreret sibi ad colloquium festinato. * Ut audiuit autem Ionathas, iussit obsidere: & elegit de senioribus Israel, & de sacerdotibus, & dedit se periculo. * Et accepit aurum, & argentum, & vestem, & alia xenia multa, & abiit ad regem Ptolemaidam, & inuenit gratiam in conspectu eius. * Et interpellabant aduersus eum quidam iniqui ex gente sua. * Et fecit ei rex sicut fecerant ei, qui ante eum fuerant: & exaltauit eum in conspectu omnium amicorum suorum, & statuit ei principatum sacerdotij, & quæcumque alia habuit prius pretiosa, & fecit eum principem amicorum. * Et postulauit Ionathas a rege ut immunem faceret Iudæam, & tres toparchias, & Samariam, & confines eius: & promisit ei talenta trecenta. * Et consentit rex: & scripsit Ionathæ epistolas de his omnibus, hunc modum continentes: * **R**ex Demetrius fratri Ionathæ salutem, & genti Iudæorum. * Exemplum epistolæ, quam scripsimus Lastheni parenti nostro de vobis, misimus ad vos ut sciretis: * Rex Demetrius Lastheni parenti salutem. * Genti Iudæorum amicis nostris, & cõseruantibus quæ iusta sunt apud nos, decreuimus benefacere propter benignitatem ipsorum, quam erga nos habent. * Statuimus ergo illis omnes fines Iudææ, & tres ciuitates, Lydan, & Ramathan, quæ additæ sunt Iudææ ex Samaria, & omnes confines earum sequestrari omnibus sacrificantibus in Ierosolymis pro his, quæ ab eis prius accipiebat rex per singulos annos, & pro fructibus terræ, & pomorum. * Et alia, quæ ad nos pertinebant decimarum, & tributorum, ex hoc tempore remittimus eis: & areas salinarum, & coro-

nas, quæ nobis deferebantur, omnia ipsis concedimus: & nihil horum irritum erit ex hoc, & in omne tempus. * Nunc ergo curate facere horum exemplum, & detur Ionathæ, & ponatur in monte sancto, in loco celebri. * Et videns Demetrius rex quod siluit terra in conspectu suo, & nihil ei resistit, dimisit totum exercitum suum, vnumquemque in locum suum, excepto peregrino exercitu, quem contraxit ab insulis Gentium: & inimici erant ei omnes exercitus patrum eius. * Tryphon autem erat quidam partium Alexandri prius: & vidit quoniam omnis exercitus murmurabat contra Demetrium, & iuit ad Emalchuel Arabem, qui nutriebat Antiochum filium Alexandri: & assidebat ei, ut traderet eum ipsi, ut regnaret loco patris sui: & enunciauit ei quanta fecit Demetrius, & inimicitias exercituum eius aduersus illum. Et mansit ibi diebus multis. * Et misit Ionathas ad Demetrium regem, ut eijceret eos, qui in arce erant in Ierusalem, & qui in præsidijis erant: quia impugnabant Israel. * Et misit Demetrius ad Ionathan, dicens: Non hæc tantum faciam tibi, & genti tuæ, sed gloria illustrabo te, & gentem tuam cum fuerit opportunum. * Nunc ergo recte feceris, si miseris in auxilium mihi viros: quia discessit omnis exercitus meus. * Et misit ei Ionathas tria millia virorum, fortium Antiochiam: & venerunt ad regem, & delectatus est rex in aduentu eorum. * Et conuenerunt qui erant de ciuitate, centum viginti millia virorum, & volebant interficere regem. * Et fugit rex in aulam: & occupauerunt qui erant de ciuitate, itinera ciuitatis, & cœperunt pugnare. * Et vocauit rex Iudæos in auxilium, & cõuenerunt omnes simul ad eum, & dispersi sunt omnes per ciuitatem: & occiderunt in illa die centum millia hominum, & succenderunt ciuitatem, & ceperunt spolia multa in die illa, & liberauerunt regem. * Et viderunt qui erant de ciuitate, quod obtinuissent Iudæi ciuitatem sicut volebant: & infirmati sunt mente sua, & clamauerunt ad regem cum precibus, dicentes: * Da nobis dextras, & cessent Iudæi

oppu-

oppugnare nos, & ciuitatem. * Et proiece-
runt arma sua, & fecerunt pacem, & glori-
ficati sunt Iudæi in conspectu regis, & in
conspectu omnium, qui erant in regno eius,
& nominati sunt in regno: & regressi sunt
in Ierusalem habentes spolia multa. * Et se-
dit Demetrius rex in sede regni sui: & siluit
terra in conspectu eius. * Et mentitus est
omnia quæcumque dixit, & abalienauit se
a Ionatha, & non retribuit ei secundum be-
neficia, quæ sibi tribuerat, & vexabat eum,
valde. * Post hæc autem reuersus est Try-
phon, & Antiochus cum eo puer adole-
scens, & regnauit, & imposuit sibi diade-
ma. * Et congregati sunt ad eum omnes
exercitus, quos dispererat Demetrius, &
pugnauerunt contra eum: & fugit, & terga
vertit. * Et accepit Tryphon bestias, & ob-
tinuit Antiochiam: * & scripsit Antiochus
adolescens Ionathæ, dicens: Constituo tibi
sacerdotium, & cõstituo te super quattuor
ciuitates, vt sis de amicis regis. * Et misit
illi vasa aurea in ministerium, & dedit ei
potestatem bibendi in auro, & esse in purpu-
ra, & habere fibulam auream: * & Simonem
fratrem eius cõstituit ducem a terminis Ty-
ri vsque ad fines Ægypti. * Et exiit Iona-
thas, & perambulabat trans flumen ciuita-
tes: & congregatus est ad eum omnis exer-
citus Syriæ in auxilium, & venit Ascalonẽ,
& occurrerunt ei honorifice de ciuitate. * Et
abiit inde Gazam: & concluderunt se qui
erant Gaza: & obsedit eam, & succendit
quæ erant in circuitu ciuitatis, & prædatus
est ea. * Et rogauerunt Gazenses Ionathan,
& dedit illis dexteram: & accepit filios eo-
rum obsides, & misit illos in Ierusalem: &
perambulauit regionem vsque Damascum.
* Et audiuit Ionathas quod præuaricati sunt
principes Demetrii in Cades, quæ est in Ga-
lilæa, cum exercitu multo, volentes eum re-
mouere a negotio regni: * & occurrit illis:
fratrem autem suum Simonem reliquit in-
tra prouinciam. * Et applicuit Simon ad
Bethsuram, & expugnabat eam diebus mul-
tis, & conclusit eos. * Et postulauerunt ab
eo dextras accipere, & dedit illis: & eiecit

eos inde, & cepit ciuitatem, & posuit in ea
præsidium. * Et Ionathas, & castra eius ap-
plicuerunt ad aquam Genesar, & ante lu-
cem vigilauerunt in campo Asor. * & ecce
castra alienigenarum occurrebant in cam-
po, & tendebant ei insidias in montibus:
ipse autem occurrit ex aduerso. * Insidie ve-
ro exurrexerunt de locis suis, & commise-
runt prælium. * Et fugerunt qui erant ex
parte Ionathæ omnes, & nemo relictus est
ex eis, nisi Mathathias filius Absolomi, &
Iudas filius Calphi, princeps militiæ exerci-
tus. * Et scidit Ionathas vestimenta sua, &
posuit terram in capite suo, & orauit. * Et
reuersus est Ionathas ad eos in prælium, &
conuertit eos in fugam, & pugnauerunt.
* Et viderunt qui fugiebant partis illius, &
reuerfi sunt ad eum, & insequerentur cum
eo omnes vsque Cades ad castra sua, &
peruenerunt vsque illuc. * & ceciderunt de
alienigenis in die illa tria millia virorum:
& reuersus est Ionathas in Ierusalem.

CAP. XII.

ET vidit Ionathas quia tempus eum iu-
uat, elegit viros, & misit eos Romam
statuere, & renouare cum eis amicitiam: * &
ad Spartiatis, & ad alia loca misit epistolas
secundum eandem formam: * & abierunt
Romam, & intrauerunt curiam, & dixe-
runt: Ionathas summus sacerdos, & gens
Iudæorum miserunt nos, vt renouemus
amicitiam, & societatem secundum pristi-
num. * Et dederunt illis epistolas ad ipsos
per loca, vt deducerent eos in terram Iuda
cum pace. * Et hoc est exemplum episto-
larum, quas scripsit Ionathas Spartiatis:
* IONATHAS summus sacerdos, & seniores
gētis, & sacerdotes, & reliquus populus Iu-
dæorum Spartiatis fratribus salutem. * Iam-
pridem missæ erant epistolæ ad Oniam sum-
mum sacerdotem ab Ario, qui regnabat
apud vos, quoniam estis fratres nostri, sicut
rescriptum continet, quod subiectum est.
* Et suscepit Onias virum, qui missus fuerat,
cum honore: & accepit epistolas, in qui-
bus significabatur de societate, & amicitia.

* Nos

*Nos cum nullo horum indigeremus, habentes solatio sanctos libros, qui sunt in manibus nostris, * maluimus mittere ad vos renouare fraternitatem, & amicitiam, ne forte alieni efficiamur a vobis: multa enim tempora transierunt, ex quo misistis ad nos.

*Nos ergo in omni tempore sine intermissione in diebus sollemnibus, & ceteris, quibus oportet, memores sumus vestri in sacrificijs, quæ offerimus, & in obseruationibus, sicut fas est, & decet meminisse fratrum.

* Lætatur itaque de gloria vestra. * Nos autem circumdederunt multæ tribulationes, & multa prælia, & impugnaverunt nos reges, qui sunt in circuitu nostro. * Noluimus ergo vobis molesti esse, neque ceteris socijs, & amicis nostris in his prælijs, * habuimus enim de cælo auxilium, & liberati sumus nos, & humiliati sunt inimici nostri. * Elegimus itaque Numenium Antiochi filium, & Antipatrem Iasonis filiū, & misimus ad Romanos renouare cum eis amicitiam, & societatem pristinam. * Mandauimus itaque eis vt veniant etiam ad vos, & saluent vos: & reddant vobis epistolas nostras de inuolutione fraternitatis nostræ. * Et nunc benefacietis respondentes nobis ad hæc. * Et hoc est rescriptum epistolarum, quod miserat Oniæ: * Arius, rex Spartiatarum Oniæ sacerdoti magno salutem. * Inuentum est in scriptura de Spartiatis, & Iudæis, quoniam sunt fratres, & quod sunt de genere Abraham. * Et nunc ex quo hæc cognouimus, benefacitis scribentes nobis de pace vestra: Sed & nos rescripsimus vobis: Pecora nostra, & possessiones nostræ, vestræ sunt: & vestræ, nostræ: mandauimus itaque hæc nunciari vobis. * Et audiuit Ionathas quoniam regressi sunt principes Demetrii cum exercitū multo supra quam prius pugnare aduersus eum. * & exijt ab Ierusalem, & occurrit eis in Amathite regione: non enim dederat eis spatium vt ingrederentur regionem eius. * Et misit speculatores in castra eorum: & reuersi renunciauerunt quod constituunt superuenire illis nocte. * Cum occidisset autem sol, præcepit Io-

nathas suis vigilare, & esse in armis paratos ad pugnam tota nocte, & posuit custodes per circuitum castrorum. * Et audierunt aduersarij quod paratus est Ionathas cum suis in bello: & timuerunt, & formidauerunt in corde suo: & accenderunt focos in castris suis. * Ionathas autem, & qui cum eo erant, non cognouerunt vsque mane: videbant autem luminaria ardentia, * & secutus est eos Ionathas, & non cōprehendit eos: transierant enim flumen Eleutherum. * Et diuertit Ionathas ad Arabas, qui vocatur Zabadaï: & percussit eos, & accepit spolia eorum. * Et iunxit, & venit Damascum, & perambulabat omnem regionem illam. * Simon autem exijt, & venit vsque ad Ascalonem, & ad proxima præsidia: & declinauit in Ioppen, & occupauit eam (* audiuit enim quod vellēt præsidium tradere partibus Demetrii) & posuit ibi custodes vt custodirent eam. * Et reuersus est Ionathas, & conuocauit seniores populi, & cogitauit cū eis ædificare præsidia in Iudæa, * & ædificare muros in Ierusalem, & exaltare altitudinem magnā inter mediū arcis & ciuitatis, vt separaret eam a ciuitate, vt esset ipsa singulariter, & neque emant, neque vendant. * Et conuenerunt, vt ædificarent ciuitatem: & cecidit murus, qui erat super torrentem ab ortu solis, & reparauit eum, qui vocatur Capheterha: & Simon ædificauit Adiada in Sephela, & muniuit eam, & imposuit portas, & seras. * Et cū cogitasset Tryphon regnare Asiæ, & assumere diadema, & extendere manum in Antiochum regem: * timens ne forte non permetteret eum Ionathas, sed pugnaret aduersus eum, quærebat comprehendere eum, & occidere. Et exurgens abiit in Bethsan. * Et exiuit Ionathas obuiam illi cum quadraginta millibus virorum electorum in præliū, & venit Bethsan. * Et vidit Tryphon quia venit Ionathas cū exercitū multo vt extenderet in eum manus, timuit. * & excepit eum cum honore, & commendauit eum omnibus amicis suis, & dedit ei munera: & præcepit exercitibus suis vt obedirent ei, sicut sibi. * Et dixit Ionathæ:

Vt quid

Vt quid vexasti vniuersum populum, cum bellum nobis non sit? * Et nunc remitte eos in domos suas: elige autem tibi viros paucos, qui tecum sint, & veni mecū Ptolemaidam, & tradam eam tibi, & reliqua præsidia, & exercitum, & vniuersos præpositos negotij, & cōuersus abibo: propterea enim veni. * Et credidit ei, & fecit sicut dixit: & dimisit exercitum, & abierunt in terram Iuda. * retinuit autem secum tria millia virorum: ex quibus remisit in Galilæam duo millia, mille autem venerunt cum eo. * Vt autem intrauit Ptolemaidā Ionathas, clauferunt portas ciuitatis Ptolemenses: & cōprehenderunt eum: & omnes, qui cum eo intrauerant, gladio interfecerunt. * Et misit Tryphon exercitum, & equites in Galilæam, & in campum magnum vt perderent omnes socios Ionathæ. * At illi cum cognouissent quia comprehensus est Ionathas, & periit, & omnes, qui cum eo erant, hortati sunt semetipsos, & exierunt parati in prælium. * Et videntes hi, qui insecuti fuerant, quia pro anima res est illis, reuersi sunt: * illi autem venerunt omnes cum pace in terram Iuda. Et planxerūt Jonathan, & eos, qui cum ipso fuerant, valde: & luxit Israel luctu magno. * Et quæsierunt omnes gentes, quæ erant in circuitu eorum, cōterere eos. dixerunt enim: * Non habent principem, & adiuantem: nunc ergo expugnemus illos, & tollamus de hominibus memoriam eorum.

CAP. XIII.

ET audiuit Simon quòd congregauit Tryphon exercitum copiosum vt veniret in terram Iuda, & attereret eam: * Vides quia in tremore populus est, & in timore, ascendit Ierusalem, & congregauit populum: * & adhortans dixit: Vos scitis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei fecimus pro legibus, & pro sanctis prælia, & angustias quales vidimus: * horū gratia perierūt fratres mei omnes propter Israel, & relictus sum ego solus. * Et nunc nō mihi cōtingat parcere animæ meæ in omni tem-

pore tribulationis: non enim melior sum fratribus meis. * Vindicabo itaque gentem meam, & sancta, natos quoque nostros, & vxores: quia congregatæ sunt vniuersæ gentes cōterere nos inimicitia gratia. * Et accensus est spiritus populi simul vt audiuit sermones istos: * & responderunt voce magna dicētes: Tu es dux noster loco Iudæ, & Ionathæ fratris tui: * pugna prælium nostrum: & omnia, quæcumque dixeris nobis, faciemus. * Et congregans omnes viros bellatores, accelerauit cōsummare vniuersos muros Ierusalem, & muniuit eam in gyro. * Et misit Jonathan filium Absalomi, & cum eo exercitum nouū in Ioppen, & eiectionis his, qui erant in ea, remansit illic ipse. * Et mouit Tryphon a Ptolemaidam cum exercitu multo, vt veniret in terrā Iuda, & Ionathas cum eo in custodia. * Simon autē applicuit in Addus contra faciē campi. * Et vt cognouit Tryphon quia surrexit Simon loco fratris sui Ionathæ: & quia cōmissurus esset cum eo prælium, misit ad eum legatos, * dicens: Pro argento, quod habebat frater tuus Ionathas in ratione regis, propter negotia, quæ habuit, detinuimus eum. * Et nunc mitte argenti talenta centum, & duos filios eius obsides, vt non dimissus fugiat a nobis, & remitemus eum. * Et cognouit Simon quia cum dolo loqueretur secū, iussit tamen dari argentum, & pueros: ne inimiciā magnam sumeret ad populum Israel, dicentem: * Quia nō misit ei argentum, & pueros, propterea periit. * Et misit pueros, & centum talenta: & mentitus est, & non dimisit Jonathan. * Et post hæc venit Tryphon intra regionē, vt cōtereret eam: & gyrauerunt per viam, quæ ducit Ador: & Simon, & castra eius ambulabant in omnē locum quocumque ibant. * Qui autem in arce erant, miserunt ad Tryphonem legatos, vt festinaret venire per desertum, & mitteret illis alimonias. * Et parauit Tryphon omnem equitatum, vt veniret illa nocte: erat autem nix multa valde, & non venit in Galaaditim. * Et cum appropinquasset Bascaman, occidit Jonathan,

than, & filios eius illic. * Et conuertit Tryphon, & abiit in terram suam. * Et misit Simon, & accepit ossa Ionathæ fratris sui, & sepeliuit ea in Modin ciuitate patrum eius. * Et planxerunt eum omnis Israel planctu magno, & luxerunt eum dies multos. * Et ædificauit Simon super sepulchrum patris sui & fratrum suorum ædificium altum visu, lapide polito retro & ante: * Et statuit septem pyramidas, vnam contra vnam patri & matri, & quattuor fratribus: * & his circumposuit columnas magnas: & super columnas arma, ad memoriam æternam: & iuxta arma naues sculptas, quæ viderentur ab omnibus nauigantibus mare. * hoc est sepulchrum, quod fecit in Modin, vsque in hunc diem. * Tryphon autem cum iter faceret cum Antiocho rege adolescente, dolo occidit eum. * Et regnauit loco eius, & imposuit sibi diadema Asiæ, & fecit plagam magnam in terra. * Et ædificauit Simon præsidia Iudææ, muniens ea turribus excelsis, & muris magnis, & portis, & feris: & posuit alimenta in munitionibus. * Et elegit Simon viros, & misit ad Demetrium regem vt faceret remissionem regioni: quia actus omnes Tryphonis per direptionem fuerant gesti. * Et Demetrius rex ad verba ista respondit ei, & scripsit epistolam talem: * REX Demetrius Simoni summo sacerdoti, & amico regum, & senioribus, & Genti Iudæorum salutem. * Coronam auream, & bahem, quam misistis, suscepimus: & parati sumus facere vobiscum pacem magnam, & scribere præpositis regis remittere vobis quæ indulsimus. * Quæcumque enim constitui-
mus, vobis constant. Munitiones, quas ædificastis, vobis sint. * remittimus quoque ignorantias, & peccata vsque in hodiernum diem, & coronam, quam debebatis: & si quid aliud erat tributarium in Ierusalem, iam non sit tributarium. * Et si qui ex vobis apti sunt conscribi inter nostros, conscribantur, & sit inter nos pax. * Anno centesimo septuagesimo ablatum est iugum Gentium ab Israel. * Et coepit populus Israel scribere in tabulis, & gettis publicis, anno primo sub

Simone summo sacerdote, magno duce, & principe Iudæorum. * In diebus illis applicuit Simon ad Gazam, & circumdedit eam castris, & fecit machinas, & applicuit ad ciuitatem, & percussit turrem vnam, & comprehendit eam. * Et eruperant qui erant intra machinam in ciuitatem: & factus est motus magnus in ciuitate. * Et ascenderunt qui erant in ciuitate cum vxoribus, & filiis supra murum scissis tunicis suis, & clamauerunt voce magna, postulantes a Simone dextras sibi dari, * & dixerunt: Non nobis reddas secundum malitias nostras, sed secundum misericordias tuas. * Et flexus Simon non debellauit eos: eiecit tamen eos de ciuitate, & mundauit ædes, in quibus fuerant simulachra, & tunc intrauit in eam cum hymnis benedicens Dominum: * & eiecit ab ea omni immunditia, collocauit in ea viros, qui legem facerent: & muniuit eam, & fecit sibi habitationem. * Qui autem erant in arce Ierusalem, prohibebantur egredi & ingredi regionem, & emere, ac vendere: & esurierunt valde, & multi ex eis fame perierunt, * & clamauerunt ad Simonem vt dextras acciperent: & dedit illis: & eiecit eos inde, & mundauit arcem a contaminationibus: * & intrauerunt in eam tertia & vigesima die secundi mensis, anno centesimo septuagesimo primo cum laude, & ramis palmarum, & cinyris, & cymbalis, & nablis, & hymnis, & canticis, quia contritus est inimicus magnus ex Israel. * Et constituit vt omnibus annis agerentur dies hi cum lætitiâ. * Et muniuit montem templi, qui erat secus arcem, & habitauit ibi ipse, & qui cum eo erant. * Et vidit Simon Ioannem filium suum, quod fortis prælij vir esset: & posuit eum ducem virtutum vniuersarum: & habitauit in Gazaris.

C A P . X I I I .

ANNO centesimo septuagesimo secundo congregauit rex Demetrius exercitum suum, & abiit in Mediam ad contrahenda sibi auxilia, vt expugnaret Tryphonem. * Et audiuit

audiuit Arsaces rex Persidis, & Media, quia
 intrauit Demetrius confines suos, & misit
 unum de principibus suis ut comprehenderet
 eum viuum, & adduceret eum ad se. Et abiit,
 & percussit castra Demetrii: & comprehendit
 eum, & duxit eum ad Arsacem, & posuit eum
 in custodiam. Et filuit omnis terra Iuda
 omnibus diebus Simonis, & quæ fuit bona
 genti suæ: & placuit illis potestas eius,
 & gloria eius omnibus diebus. Et cum omni
 gloria sua accepit Ioppen in portum, & fecit
 introitum in insulis maris. Et dilatauit
 fines gentis suæ, & obtinuit regionem. Et
 congregauit captiuitatem multam, & domina-
 tus est Gazaræ, & Bethsuræ, & arci: &
 abstulit immunditias ex ea, & non erat qui
 resisteret ei. Et unusquisque colebat
 terram suam cum pace: & terra Iuda
 dabat fructus suos, & ligna camporum
 fructum suum. Seniores in plateis sedebant
 omnes, & de bonis terræ tractabant, &
 iuuenes induebant se gloriam, & stolas
 belli. Et ciuitatibus tribuebat alimonias,
 & constituabat eas ut essent vasa muni-
 tionis quoadusque nominatum est nomen
 gloriæ eius usque ad extremum terræ. Fecit
 pacem super terram, & lætatus est Israel
 lætitia magna. Et sedit unusquisque
 sub vite sua, & sub ficulnea sua: & non
 erat qui eos terreret. Defecit impugnans
 eos super terram: reges contriti sunt in
 diebus illis. Et confirmauit omnes humiles
 populi sui, & legem exquisiuit, & abstulit
 omnem iniquum & malum: sancta glorifica-
 uit, & multiplicauit vasa sanctorum. Et
 auditum est Romæ quia defunctus esset
 Ionathas, & usque in Spartiatarum: &
 contristati sunt valde. Ut audierunt autem
 quod Simon frater eius factus esset sum-
 mus sacerdos loco eius, & ipse obtineret
 omnem regionem, & ciuitates in ea: scrip-
 serunt ad eum in tabulis æreis, ut renouarent
 amicitias, & societatem quam fecerant
 cum Iuda, & cum Ionatha fratribus eius.
 Et lætæ sunt in conspectu ecclesiarum in
 Ierusalem. Et hoc exemplum epistolarum,
 quas Spartiatarum miserunt:

Spartianorum principes, & ciuitates,
 Simoni Sacerdoti magno, & senioribus, &
 sacerdotibus, & reliquo populo Iudæo-
 rum, fratribus, salutem. Legati, qui missi
 sunt ad populum nostrum, nunciauerunt
 nobis de vestra gloria, & honore, ac lætitia:
 & gauisi sumus in introitu eorum. Et scripsimus
 quæ ab eis erant dicta in concilijs populi,
 sic: Numenius Antiochi, & Antipater
 Iasonis filius, legati Iudæorum, venerunt
 ad nos, renouantes nobiscum amicitiam
 pristinam. Et placuit populo excipere
 viros gloriose, & ponere exemplum
 sermonum eorum in segregatis populi
 libris, ut sit ad memoriam populo Spartia-
 tarum. Exemplum autem horum scripsimus
 Simoni magno sacerdoti. Post hæc autem
 misit Simon Numenium Romam, habentem
 clypeum aureum magnum, pondonarum
 mille, ad statuendam cum eis societatem.
 Cum autem audisset populus Romanus
 sermones istos, dixerunt: Quam gratiarum
 actionem reddemus Simoni, & filiis eius?
 Restituit enim ipse fratres suos, & expugna-
 uit inimicos Israel ab eis, & statuerunt
 ei libertatem, & descripserunt in tabulis
 æreis, & posuerunt in titulis in monte
 Sion. Et hoc est exemplum scripturæ: OCTAVA
 decima die mensis Elul, anno centesimo
 septuagesimo secundo, anno tertio sub
 Simone sacerdote magno in Asaramel, in
 conuentu magno sacerdotum, & populi,
 & principum gentis, & seniorum regionis,
 nota facta sunt hæc: Quoniam frequenter
 facta sunt prælia in regione nostra. Simon
 autem Mathathia filius ex filiis Iarib, &
 fratres eius dederunt se periculo, & resti-
 terunt aduersarijs gentis suæ, ut starent
 sancta ipsorum, & lex: & gloria magna
 glorificauerunt gentem suam. Et congregauit
 Ionathas gentem suam, & factus est illis
 sacerdos magnus, & appositus est ad
 populum suum. Et voluerunt inimici
 eorum calcare, & atterere regionem
 ipsorum, & extendere manus in sancta
 eorum. Tunc restitit Simon, & pugnavit
 pro gente sua, & ero-

& erogauit pecunias multas, & armauit vi-
 ros virtutis gentis suæ, & dedit illis stipen-
 dia: & muniuit ciuitates Iudææ, & Beth-
 suram, quæ erat in finibus Iudææ, vbi erant
 arma hostium antea: & posuit illic præsi-
 dium viros Iudæos. * Et Ioppen muniuit,
 quæ erat ad mare: & Gazaram, quæ est
 in finibus Azoti, in qua hostes antea ha-
 bitabant, & collocauit illic Iudæos: &
 quæcumque apta erant ad correptionem
 eorum, posuit in eis. * Et vidit populus
 actum Simonis, & gloriam, quam cogita-
 bat facere genti suæ, & posuerunt eum
 ducem suum, & principem sacerdotum,
 eo quod ipse fecerat hæc omnia, & iusti-
 tiam, & fidem, quam conseruauit genti
 suæ, & exquisiuit omni modo exaltare po-
 pulum suum. * Et in diebus eius prospe-
 ratum est in manibus eius, vt tollerentur
 gentes de regione ipsorum, & qui in ciui-
 tate Dauid erant in Ierusalem in arce, de
 qua procedebant, & contaminabant om-
 nia, quæ in circuitu sanctorum sunt, & in-
 ferebant plagam magnam castitati: * &
 collocauit in ea viros Iudæos ad tuta-
 mentum regionis, & ciuitatis, & exaltauit
 muros Ierusalem. * Et rex Demetrius sta-
 tuit illi summum sacerdotium. * Secun-
 dum hæc fecit eum amicum suum, & glo-
 rificauit eum gloria magna. * Audiuit enim
 quod appellati sunt Iudæi a Romanis a-
 mici, & socij, & fratres, & quia suscepe-
 runt legatos Simonis gloriose: * & quia
 Iudæi, & sacerdotes eorum consenserunt
 eum esse ducem suum, & summum sacer-
 dotem in æternum, donec surgat propheta
 fidelis: * & vt sit super eos dux, & vt cu-
 ra esset illi pro sanctis, & vt constitueret
 præpositos super opera eorum, & super
 regionem, & super arma, & super præsi-
 dia: * & cura sit illi de sanctis: & vt au-
 diatur ab omnibus, & scribantur in nomi-
 ne eius omnes conscriptiones in regione:
 & vt operiatur purpura, & auro: * & neli-
 ceat ulli ex populo, & ex sacerdotibus ir-
 ritum facere aliquid horum, & contradice-
 re his, quæ ab eo dicuntur, aut conuoca-

re conuentum in regione sine ipso: & ves-
 tiri purpura, & vti fibula aurea. * qui au-
 tem fecerit extra hæc, aut irritum fecerit
 aliquid horum, reus erit. * Et complacuit
 omni populo statuere Simonem, & facere
 secundum verba ista. * Et suscepit Simon;
 & placuit ei vt summo sacerdotio finge-
 retur, & esset dux, & princeps gentis Iu-
 dæorum, & sacerdotum, & præfesset omni-
 bus. * Et scripturam istam dixerunt pone-
 re in tabulis æreis, & ponere eas in peribo-
 lo sanctorum, in loco celebri: * exemplum
 autem eorum ponere in arario, vt habeat
 Simon, & filij eius.

CAP. XV.

ET misit rex Antiochus filius Demetrij
 epistolas ab insulis maris Simoni sa-
 cerdoti, & principi gentis Iudæorum, &
 vniuersæ genti: & erant continentes hunc
 modum: Rex Antiochus Simoni sacer-
 doti magno, & genti Iudæorum salutem.
 * Quoniam quidem pestilentes obtinuerunt
 regnum patrum nostrorum, volo autem
 vindicare regnum, & restituere illud sicut
 erat antea: & electam feci multitudinem
 exercitus, & feci naues bellicas. * Volo an-
 tem procedere per regionem vt vlciscar in
 eos, qui corruerunt regionem nostram,
 & qui desolauerunt ciuitates multas in re-
 gno meo. * Nunc ergo statuo tibi om-
 nes oblationes, quas remiserunt tibi ante
 me omnes reges, & quæcumque alia do-
 na remiserunt tibi: * & permitto tibi face-
 re pereussuram proprii numismatis in re-
 gione tua: * Ierusalem autem sanctam esse,
 & liberam: & omnia arma, quæ fabrica-
 ta sunt, & præsidia, quæ construxisti, quæ
 tenes, maneant tibi. * Et omne debitum
 regis: & quæ futura sunt regi, ex hoc, &
 in totum tempus remittuntur tibi. * Cum
 autem obtinuerimus regnum nostrum, glo-
 rificabimus te, & gentem tuam, & tem-
 plum gloria magna ita vt manifestetur glo-
 ria vestra in vniuersa terra. * Anno cen-
 tesimo septuagesimo quarto exijt Antio-
 chus in terram patrum suorum, & conue-
 nerunt

nerunt ad eum omnes exercitus, ita ut pau-
ci relictī essent cum Tryphone. * Et inse-
cutus est eum Antiochus rex, & venit Do-
ram fugiens per maritimam. * sciebat enim
quod congregata sunt mala in eum, & re-
liquit eum exercitus. * & applicuit Antio-
chus super Doram cum ceterum viginti mil-
libus virorum belligeratorum, & octo mil-
libus equitum: * & circuiuit ciuitatem, &
naues a mari accesserunt: & vexabant ci-
uitatem a terra, & mari, & neminem sine-
bant ingredi, vel egredi. * Venit autem
Numenius, & qui cum eo fuerant, ab vr-
be Roma, habentes epistolas regibus, &
regionibus scriptas, in quibus contineban-
tur hæc: * LVCIVS consul Romanorum,
Prolemæo regi salutem. * Legati Iudæorum
venerunt ad nos amici nostri, renouantes
pristinam amicitiam, & societatem, missi
a Simone principe Sacerdotum, & popu-
lo Iudæorum. * Attulerunt autem & cly-
peum aureum mmarum mille. * Placuit ita-
que nobis scribere regibus, & regionibus,
ut non inferant illis mala, neque impu-
gnent eos, & ciuitates eorum, & regiones
eorum: & ut non ferant auxilium pugnan-
tibus aduersus eos. * Visum autem est no-
bis accipere ab eis clypeum. * Siqui ergo
pestilentes refugerunt de regione ipsorum
ad vos, tradite eos Simoni principi sacer-
dotum, ut vindicet in eos secundum legem
suam. * Hæc eadem scripta sunt Demetrio
regi, & Attalo, & Ariarathi, & Arsaci, * & in
omnes regiones: & Lampſaco, & Spartia-
tis, & in Delum, & in Myndum, & in Si-
cyonem, & in Cariam, & in Samum, & in
Pamphyliam, & in Lyciam, & in Alicarnas-
sum, & in Cor, & in Siden, & in Ara-
don, & in Rhodum, & in Phaselidem, &
in Gortynam, & Gnidum, & Cyprum, &
Cyrenen. * Exemplum autem eorum scri-
pserunt Simoni principi sacerdotum, & po-
pulo Iudæorum. * Antiochus autem rex
applicuit castra in Doram secundo, admo-
uens ei semper manus, & machinas faciens:
& conclusit Tryphonem, ne procederet.
* & misit ad eum Simon duo millia virorū

electorum in auxilium, & argentum, &
aurum, & vasa copiosa: * & noluit ea acci-
pere, sed rupit omnia, quæ pactus est cum
eo antea, & alienauit se ab eo. * Et mi-
sit ad eum Athenobium vnum de amicis
suis, ut tractaret cum ipso, dicens: Vos te-
netis Ioppen, & Gazaram, & arcem, quæ
est in Ierusalem, ciuitates regni mei: * fines
earum desolastis, & fecistis plagam ma-
gnam in terra, & dominati estis per loca
multa in regno meo. * Nunc ergo tradite
ciuitates, quas occupastis, & tributa loco-
rum, in quibus dominati estis extra fines
Iudææ. * sin autem, date pro illis quingen-
ta talenta argenti, & exterminij, quod ex-
terminastis, & tributorum ciuitatum alia
talenta quingenta: sin autem, veniemus, &
expugnabimus vos. * Et venit Athenobius
amicus regis in Ierusalem, & vidit gloriam
Simonis, & claritatem in auro, & argento, &
apparatum copiosum: & obstupuit: & re-
tulit ei verba Regis. * Et respondit ei Simon,
& dixit ei: Neque alienam terram sumpsi-
mus, neque aliena detinemus: sed here-
ditatem patrum nostrorum, quæ iniuste ab
inimicis nostris aliquo tēpore possessa est.
* Nos vero tempus habentes, vindicamus
hereditatem patrum nostrorum. * Nam de
Ioppe, & Gazara quæ expostulas, ipsi facie-
bant in populo plagam magnam, & in re-
gione nostra: horum damus talenta centū.
Et non respondit ei Athenobius verbum.
* Reuersus autem cum ira ad regem, renū-
ciauit ei verba ista, & gloriam Simonis, &
vniuersa, quæ vidit, & iratus est rex ira ma-
gna. * Tryphon autem fugit naui in Ortho-
siada. * Et constituit rex Cendebæum ducem
maritimum, & exercitum peditum & equi-
tum dedit illi. * Et mandauit illi mouere ca-
stra contra faciem Iudææ: & mandauit ei
ædificare Gedorem, & obstruere portas ci-
uitatis, & debellare populum. Rex autem
persequebatur Tryphonem. * Et peruenit
Cendebæus Iamnam, & cepit irritare ple-
bem, & conculcare Iudæam, & captiuare
populum, & interficere, & ædificare Gede-
rem. * Et collocauit illic equites, & exerci-

Eccce tum:

tum: ut egressi perambularent viam Iudææ, sicut constituit ei rex.

CAP. XVI.

ET ascendit Ioannes de Gazaris, & nunciauit Simoni patri suo quæ fecit Cendebæus in populo ipsorum. * Et vocauit Simon duos filios seniores, Iudam, & Ioannem, & ait illis: Ego, & fratres mei, & domus patris mei expugnauius hostes Israel ab adolescentia vsque in hunc diem: & prosperatum est in manibus nostris liberare Israel aliquoties. * Nunc autem senui, sed estote loco meo, & fratres mei, & egressi pugnate pro gente nostra: auxilium vero de cælo vobiscum sit. * Et elegit de regione viginti millia virorum belligerorum, & equites; & profecti sunt ad Cendebæum: & dormierunt in Modin. * Et surrexerunt mane, & abierunt in campum: & ecce exercitus copiosus in obuiam illis peditum, & equitum, & fluuius torrens erat inter medium ipsorum. * Et admouit castra contra faciem eorum ipse, & populus eius, & vidit populū trepidantem ad transfretandum torrentem, & transfretauit primus: & viderunt eum viri, & transierunt post eum. * Et diuisit populum, & equites in medio peditum: erat autem equitatus aduersariorum copiosus nimis. * Et exclamauerunt sacris tubis, & in fugam conuersus est Cendebæus, & castra eius: & ceciderunt ex eis multi vulnerati: residui autem in munitionem fugerunt. * Tunc vulneratus est Iudas frater Ioannis: Ioannes autem insecutus est eos, donec venit Cedronem, quam ædificauit: & fugerunt vsque ad turres, quæ erant in agris Azoti, & succendit eas igni. Et ceciderunt ex illis duo millia virorum, & reuersus est in Iudæam in pace. * & Ptolemæus filius Abobi constitutus erat dux in campo Iericho, & habe-

bat argentum, & aurum multum. * erat enim gener summi sacerdotis. * Et exaltatum est cor eius, & volebat obtinere regionem, & cogitabat dolum aduersus Simonem, & filios eius, ut tolleret eos. * Simon autem, perambulans ciuitates, quæ erant in regione Iudææ, & solitudinem gerens earum, descendit in Iericho ipse, & Mathathias filius eius, & Iudas, anno centesimo septuagesimo septimo, mense vndecimo: hic est mensis Sabarh. * Et suscepit eos filius Abobi in munitiunculam, quæ vocatur Doch, cum dolo, quam ædificauit: & fecit eis conuiuium magnum, & abscondit illis viros. * Et cum inebriatus esset Simon, & filij eius, surrexit Ptolemæus cum suis, & sumpserunt arma sua, & intrauerunt in conuiuium, & occiderunt eum, & duos filios eius, & quosdam pueros eius. * & fecit deceptionem magnam in Israel, & reddidit mala pro bonis. * Et scripsit hæc Ptolemæus, & misit regi ut mitteret ei exercitum in auxilium, & traderet ei regionem, & ciuitates eorum, & tributa. * Et misit alios in Gazaram tollere Ioannem, & tribunis misit epistolas, ut venissent ad se, & daret eis argentum, & aurum, & dona. * Et alios misit occupare Ierusalem, & montem templi. * Et præcurrens quidam, nunciauit Ioanni in Gazara, quia periit pater eius, & fratres eius, & quia misit quoque interfici. * Ut audiuit autem, vehementer expauit: & comprehendit viros, qui venerant perdere eum, & occidit eos: cognouit enim quia quærebant eum perdere. * Et cetera sermonum Ioannis, & bellorum eius, & bonarum virtutum, quibus fortiter gessit, & ædificij murorum, quos extruxit, & rerum gestarum eius: * ecce hæc scripta sunt in libro dierum sacerdotij eius, ex quo factus est princeps sacerdotum post patrem suum.

LIBER SECVNDVS

MACHABAEORVM.

CAPVT PRIMVM.

ERATIBVS, qui sunt per Ægyptum, Iudæis, salutem dicunt fratres, qui sunt in Ierosolymis, Iudæi, & qui in regione Iudææ, & pacē bonam. * Benefaciat vobis Deus, & meminerit testamenti sui, quod locutus est ad Abraham, & Isaac, & Iacob seruorum suorum fidelium: * & det vobis cor omnibus ut colatis eum, & faciatis eius volūtatē corde magno, & animo volenti. * Adaperiat cor vestrū in lege sua, & in præceptis suis, & faciat pacem. * Exaudiat orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deferat in tempore malo. * Et nunc hic sumus orantes pro vobis. * Regnante Demetrio, anno centesimo sexagesimo nono, nos Iudæi scripsimus vobis in tribulatione, & impetu, qui superuenit nobis in istis annis, ex quo recessit Iason a sancta terra, & a regno. * Portam succenderunt, & effuderunt sanguinem innocentem: & orauimus ad Dominum, & exauditi sumus, & obtulimus sacrificium, & similaginem, & accendimus lucernas, & proposuimus panes. * Et nunc frequētatē dies scenopegiæ mensis Casleu. * Anno centesimo octogesimo octauo, populus, qui est Ierosolymis, & in Iudæa, Senatusq. & Iudas, Aristobolo magistro Ptolemæi regis, qui est de genere christorum, sacerdotum, & his, qui in Ægypto sunt, Iudæis salutem, & sanitatem. * De magnis periculis a Deo liberati, magnifice gratias agimus ipsi, utpote qui aduersus talem regem dimicauimus. * Ipse enim ebullire fecit de Perside eos, qui pugnauerunt contra

1, nos, & sanctam ciuitatem. * Nam cum in Perside esset dux ipse, & cum ipso immensus exercitus, cecidit in templo Naneæ, 14 consilio deceptus sacerdotum Naneæ. * etenim cum ea habitaturus venit ad locum Antiochus, & amici eius, & ut acciperet pecunias multas dotis nomine. * Cumq. proposuissent eas sacerdotes Naneæ, & ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum 16 fani, clausurunt templum, * cum intrasset Antiochus: apertoque occulto aditu templi, mittentes lapides percusserunt ducem, & eos qui cum eo erant, & diuiserunt membratim, & capitibus amputatis foras proiecerunt. * Per omnia benedictus Deus, qui 18 tradidit impios. * Facturi igitur quinta & vigesima die mensis Casleu purificationem templi, necessarium duximus significare vobis: ut & vos quoque agatis diem scenopegiæ, & diem ignis, qui datus est quando Nehemias ædificato templo & altari 19 obtulit sacrificia. * Nam cum in Persidem ducerentur patres nostri, sacerdotes, qui tunc cultores Dei erant, acceptum ignem de altari occulte absconderunt in valle, ubi erat puteus altus, & siccus, & in eo conutati sunt eum, ita ut omnibus ignotus esset locus. * Cum autem præterissent anni multi, & placuit Deo ut mitteretur Nehemias a rege Persidis: nepotes sacerdotum illorum, qui absconderant, misit ad requiring ignem: & sicut narrauerunt nobis, non inuenerunt ignem, sed aquam crassam. * Et iussit eos haurire, & asferre sibi: & sacrificia, quæ imposita erant, iussit sacerdotes Nehemias aspergi ipsa aqua, & ligna, 22
Eccc 2 & quæ

& quæ erant superposita. Vtq. hoc factum est, & tempus affuit, quo sol refulsit, qui prius erat in nubilo, accensus est ignis magnus, ita ut omnes mirarentur. Orationem autem faciebant omnes sacerdotes, dum consummaretur sacrificium, Ionatha inchoante, ceteris autem respondentibus. Et Nehemias erat oratio hunc habens modum: DOMINE Deus omnium creator, terribilis, & fortis, iustus, & misericors, qui solus es bonus rex, solus præstans, solus iustus, & omnipotens, & æternus, qui liberas Israel de omni malo, qui fecisti patres electos, & sanctificasti eos: accipe sacrificium pro vniuerso populo tuo Israel, & custodi partem tuam, & sanctifica. Congrega dispersionem nostram, libera eos, qui seruiunt Gentibus, & contemptos & abominatos respice: ut sciant Gentes quia tu es Deus noster. Afflige opprimentes nos, & contumeliam facientes in superbia. Constitue populum tuum in loco sancto tuo, sicut dixit Moyses. Sacerdotes autem psallebant hymnos, usquequo consumptum esset sacrificium. Cum autem consumptum esset sacrificium, ex residua aqua Nehemias iussit lapides maiores perfundi. Quod ut factum est, ex eis flamma accensa est: sed ex lumine, quod refulsit ab altari, consumpta est. Ut vero manifestata est res, renunciatum est regi Persarum quod in loco, in quo ignem absconderant hi, qui translati fuerant, sacerdotes, aqua apparuit, de qua Nehemias, & qui cum eo erant, purificauerunt sacrificia. Considerans autem rex, & rem diligenter examinans, fecit ei templum, ut probaret quod factum erat. & cum probasset, sacerdotibus donauit multa bona, & alia atque alia munera, & accipiens manu sua, tribuebat eis. Appellauit autem Nehemias hunc locum Nephthar, quod interpretatur Purificatio. Vocatur autem apud plures Nephi.

C A P. I I.

INVENITUR autem in descriptionibus Ieremie prophetæ, quod iussit eos igne

accipere qui transmigrabant: ut significatum est, & ut mandauit transmigratis. Et dedit illis legem ne obliuiscerentur præcepta Domini, & ut non exerrarent mentibus videntes simulachra aurea, & argentea, & ornamenta eorum. Et alia huiusmodi dicens, hortabatur ne legem amouerent a corde suo. Erat autem in ipsa scriptura, quomodo tabernaculum, & arcam iussit propheta diuino responso ad se facto comitari secum, usquequo exiit in montem, in quo Moyses ascendit, & vidit Dei hereditatem. Et veniens ibi Ieremias inuenit locum speluncæ: & tabernaculum, & arcam, & altare incensi intulit illuc, & ostium obstruxit. Et accesserunt quidam simul, qui sequebantur, ut notarent sibi locum: & non potuerunt inuenire. Ut autem cognouit Ieremias, culpans illos, dixit: Quod ignotus erit locus, donec congreget Deus congregationem populi, & propitius fiat: & tunc Dominus ostendet hæc, & apparebit maiestas Domini, & nubes erit, sicut & Moyse manifestabatur, & sicut cum Salomon petijt ut locus sanctificaretur magno Deo, manifestabat hæc. Magnifice etenim sapientiam tractabat: & ut sapientiam habens, obtulit sacrificium dedicationis, & cōsummationis templi. Sicut & Moyses orabat ad Dominum, & descendit ignis de cælo, & consumpsit holocaustum, sic & Salomon orauit, & descendit ignis de cælo, & cōsumpsit holocaustum. Et dixit Moyses, eo quod non sit comestum quod erat pro peccato, cōsumptum est. Similiter & Salomon octo diebus celebrauit dedicationem. Inferebantur autem in descriptionibus, & commentarijs Nehemias hæc eadē: & ut construens bibliothecam congregauit de regionibus libros, & Prophetarum, & David, & epistolas Regum, & de donarijs. Similiter autem & Iudas ea, quæ deciderant per bellum, quod nobis acciderat, cōgregauit omnia, & sunt apud nos. Si ergo desideratis hæc, mittite qui perferant vobis. Acturi itaque purificationē scripsimus vobis: bene

ergo

ergo facietis, si egeritis hos dies. * Deus 17
autem, qui liberauit populum suum, &
reddidit hereditatem omnibus, & regnum,
& sacerdotium, & sanctificationem, * sicut 18
promisit in lege, speramus quod cito no-
stri miserebitur, & congregabit de sub cæ-
lo in locum sanctum. * Eripuit enim nos 19
de magnis periculis, & locum purgauit.
* De Iuda vero Machabæo, & fratribus eius, 20
& de templi magni purificatione, & de aræ
dedicatione: * sed & de prælijs, quæ perti- 21
nent ad Antiochum Nobilem, & filium
eius Eupatorem: * & de illuminationibus, 22
quæ de cælo factæ sunt ad eos, qui pro Iu-
dæis fortiter fecerunt, ita ut vniuersam re-
gionem, cum pauci essent, vindicarent, &
barbaram multitudinem fugarent, * & fa- 23
mosissimum in toto orbe templum recu-
perarent, & ciuitatem liberarent, & leges,
quæ abolitæ erant, restituerentur, Domi-
no cum omni tranquillitate propitio facto
illis. * Itemq. ab Iasone Cyrenæo quinque 24
libris comprehensa tentauimus nos vno vo-
lumine breuiare. * Considerantes enim 25
multitudinem librorum, & difficultatem
volentibus aggredi narrationes historiarum
propter multitudinem rerum, * curauimus 26
volentibus quidem legere, ut esset animi
oblectatio studiosis vero, ut facilius pos-
sint memoriæ commendare: omnibus au-
tem legentibus utilitas conferatur. * Et no- 27
bis quidem ipsis, qui hoc opus breuiandi
causa suscepimus, non facile laborē, immo
vero negotium plenum vigiliarum, & su-
doris assumpsimus. * Sicut hi, qui præpa- 28
rant conuiuium, & quærunt aliorum vo-
luntati parere propter multorum gratiam,
libenter laborem sustinemus. * Veritatem 29
quidem de singulis auctoribus conceden-
tes, ipsi autem secundum datam formam
breuitati studentes. * Sicut enim nouæ do- 30
mus architecto de vniuersa structura curā-
dum est: ei vero, qui pingere curat, quæ
apta sunt ad ornatum, exquirenda sunt:
ita æstimandum est & in nobis. * Etenim 31
intellectum colligere, & ordinare sermo-
nē, & curiolius partes singulas quasque dis-

quirere, historię cōgruit auctori: * breuita-
tem vero dictionis sectari, & executiones
rerum vitare, breuianti concedendum est.
32 * Hinc ergo narrationem incipiemus: de
præfatione tantum dixisse sufficiat. Stultum
etenim est ante historiam effluere, in ipsa
autem historia succingi. 33

CAPITULUM III.

IGITUR cum sancta ciuitas habitare-
tur in omni pace, leges etiam adhuc op-
time custodirentur, propter Oniæ pontifi-
cis pietatem, & animos odio habentes ma-
la, * fiebat ut & ipsi reges, & principes locū
summo honore dignum ducerent, & tem-
plum maximis muneribus illustrarent: * ita
ut Seleucus Asiæ rex de redditibus suis præ-
staret omnes sumptus ad ministerium sa-
crificiorum pertinentes. * Simon autem,
de tribu Benjamin præpositus templi con-
stitutus, contendebat, obistente sibi prin-
cipe sacerdotum, iniquum aliquid in ciui-
tate moliri. * Sed cum vincere Oniam non
posset, venit ad Apollonium Tharsæ fi-
lium, qui eo tempore erat dux Coelestiyriæ,
& Phœnicis: * & nunciauit ei, pecunijs in-
numerabilibus plenum esse ararium Iero-
solyms, & communes copias immensas es-
se, quæ non pertinent ad rationem sacri-
ficiorum: esse autem possibile sub pote-
state regis cadere vniuersa. * Cumq. re-
tulisset ad regem Apollonius de pecunijs,
quæ delatæ erant, ille accitum Heliodorū,
qui erat super negotia eius, misit cum man-
datis, ut prædictam pecuniam transporta-
ret. * Statimq. Heliodorus iter est aggres-
sus, specie quidem quasi per Coelestiyriam,
& Phœnicen ciuitates esset peragiturus;
re vera autem regis propositum perfectu-
rus. * Sed, cum venisset Ierosolymam, &
benigne a summo sacerdote in ciuitate es-
set exceptus, narrauit de dato indicio pe-
cuniarum: & cuius rei gratia adesset, ape-
ruit: interrogabat autem, si vere hæc ita
essent. * Tunc summus sacerdos ostendit
deposita esse hæc, & victualia viduarum,
Ecce 3 & pu-

& pupillorum: *quædam vero esse Hircani
 Tobia viri valde eminentis, in his, quæ de-
 tulerat impius Simon: vniuersa autem ar-
 genti talenta esse quadringenta, & auri du-
 centa. *decipi vero eos, qui credidissent lo-
 co, & templo, quod per vniuersum mun-
 dum honoratur, pro sui veneratione, & san-
 ctitate omnino impossibile esse. * At ille
 pro his, quæ habebat in mandatis a rege,
 dicebat omni genere regi ea esse deferen-
 da. * Constituta autem die intrabat de his
 Heliodorus ordinaturus. Non modica ve-
 ro per vniuersam ciuitatem erat trepidatio.
 * Sacerdotes autem ante altare cum stolis
 sacerdotalibus iactauerunt se, & inuocabat
 de cælo eum, qui de depositis legem po-
 suit, vt his, qui deposuerant ea, salua culti-
 diret. * Iam vero qui videbat summi sacer-
 dotis vultum, mente vulnerabatur: facies
 enim, & color immutatus declarabat in-
 ternum animi dolorem. * circumfusa enim
 erat mœstitia quædam viro, & horror cor-
 poris, per quem manifestus aspicientibus
 dolor cordis eius efficiebatur. * Alij etiam
 gregatim de domibus confluebant, publi-
 ca supplicatione obsecrantes, pro eo quod
 in contemptum locus esset venturus. * Ac-
 cinctæq. mulieres cilicijs pectus, per plateas
 confluebant. sed & virgines, quæ conclusæ
 erant, procurrebant ad Oniam, aliæ autem
 ad muros, quædam vero per fenestras aspi-
 ciebant: vniuersæ autem protendentes ma-
 nus in cælum, deprecabantur. * erat enim
 misera commixta multitudinis, & magni
 sacerdotis in agone constituti expectatio.
 * Et hi quidem inuocabant omnipotentem
 Deum, vt credita sibi, his, qui crediderant,
 cum omni integritate conseruarentur.
 * Heliodorus autem, quod decreuerat, per-
 ficiebat eodem loco ipse cum satellitibus
 circa ærarium præsens. * Sed spiritus om-
 nipotentis Dei magnam fecit suæ ostensio-
 nis euidentiam, ita vt omnes, qui ausi fue-
 rant parere ei, ruentes Dei virtute, in disso-
 lutionem, & formidinem conuerterentur.
 * Apparuit enim illis quidam equus terribi-
 lem habens sessorem, optimis operimentis

adornatus: isq. cum impetu Heliodoro
 priores calces elisit. qui autem ei sedebat,
 videbatur arma habere aurea. * Alij etiam
 apparuerunt duo iuuenes virtute decori,
 optimi gloria, speciosiq. amictu: qui cir-
 cumsteterunt eum, & ex vtraque parte fla-
 gellabant, sine intermissione multis plagis
 verberantes. * Subito autem Heliodorus con-
 cidit in terram, eumq. multa caligine circū-
 fusum rapuerunt, atque in sella gestatoria
 positum eiecerunt. * Et is, qui cum multis
 cursoribus, & satellitibus prædictum ingres-
 sus est ærarium, portabatur nullo sibi auxi-
 lium ferente, manifesta Dei cognita virtu-
 te: & ille quidem per diuinā virtutem ia-
 cebat mutus, atque omni spe & salute pri-
 uatus. * Hi autem Dominum benedicebant,
 quia magnificabat locum suum: & tem-
 plum, quod paulo ante timore ac tumultu
 erat plenum, apparente omnipotente Do-
 mino, gaudio & lætitia impletum est. * Tunc
 vero ex amicis Heliodori quidam rogabat
 festim Oniā, vt inuocaret Altissimum,
 vt vitam donaret ei, qui in supremo spiritu
 erat constitutus. * Considerans autem sum-
 mus sacerdos ne forte rex suspicaretur ma-
 litiam aliquam ex ludæis circa Heliodorum
 consummatam, obtulit pro salute viri ho-
 stiam salutarem. * Cumq. summus sacer-
 dos exoraret, iidem iuuenes eisdem vesti-
 bus amicti, astantes Heliodoro, dixerunt:
 Oniæ sacerdoti gratias age: nam propter
 eum Dominus tibi vitam donauit. * tu au-
 tem a Deo flagellatus, nuncia omnibus ma-
 gnalia Dei, & potestatem. Et his dictis,
 non comparuerunt. * Heliodorus autem,
 hostia Deo oblata, & votis magnis promissis
 ei, qui viuere illi concessit, & Oniæ gra-
 tias agens, recepto exercitu, repedabat ad
 regem. * Testabatur autem omnibus ea quæ
 sub oculis suis viderat opera magni Dei.
 * Cum autem rex interrogasset Heliodo-
 rum, quis esset aptus adhuc semel Ieroso-
 lymam mitti, ait: * Si quem habes hostem,
 aut regni tui insidiatorem, mitte illuc, &
 flagellatū eum recipies, si tamen euaserit: eo
 quod in loco sit vere Dei quædam virtus.

Nam

* Nam ipse, qui habet in cælis habitatio-
nem, visitator, & adiutor est loci illius, &
venientes ad malefaciendum percutit, ac
perdit. * Igitur de Heliodoro, & ærarij
custodia ita res se habet.

C A P. IIII.

SIMON autem prædictus pecuniarum,
& patriæ delator, male loquebatur de
Onia, tamquam ipse Heliodorum instiga-
set ad hæc, & ipse fuisset incentor malo-
rum: * prouiso remq. ciuitatis, ac defensorē
gentis suæ, & æmulatorem legis Dei aude-
bat insidiatorem regni dicere. * Sed, cum
inimicitia intantum procederent, vt etiam
per quosdam Simonis necessarios homici-
dia fierent: * considerans Onias periculum
contentionis, & Apollonium insanire, vt-
pote ducem Cœlesyriæ, & Phœnicis, ad au-
gendam malitiam Simonis, ad regem se-
cōtulit, * non vt ciuium accusator, sed com-
munem vtilitatem apud semetipsum vni-
uersæ multitudinis considerans. * Videbat
enim sine regali prouidentia impossibile
esse pacem rebus dari, nec Simonem posse
cessare a stultitia sua. * Sed post Seleuci vi-
tæ excessum, cum suscepisset regnum An-
tiochus, qui Nobilis appellabatur, ambie-
bat Iason frater Oniæ summum sacerdo-
tium: * adito rege, promittens ei argenti
talenta trecenta sexaginta, & ex redditibus
alijs talenta octoginta, * super hæc promit-
tebat & alia centum quinquaginta, si pote-
stati eius concederetur gymnasium, & ephe-
biam sibi cōstituere, & eos, qui in Ierosoly-
mis erant, Antiochenos scribere. * Quod
cum rex annuisset, & obtinuisset principa-
tum, statim ad gentilem ritum contribules
suos transferre cœpit. * & amotis his, quæ
humanitatis causa ludæis a regibus fuerant
constituta, per Ioannem patrem Eupole-
mi, qui apud Romanos de amicitia, & so-
cietate functus est legatione legitima, ciuiū
iura destituens, praua instituta sanciebat.
* Etenim ausus est sub ipsa arce gymnasium
cōstituere, & optimos quosque epheborum
in lupanaribus ponere. * Erat autem hoc

non initium, sed incrementum quoddam,
& profectus gentilis, & alienigenæ conuer-
sationis, propter impij, & non sacerdotis.
14 Iasonis nefarium, & inauditum scelus: * ita
vt sacerdotes iam non circa altaris officia
dediti essent, sed contempto templo, & sa-
crificijs neglectis festinarent participes fieri
palæstræ, & præbitionis eius iniustæ, & in
15 exercitijs disci. * & patrios quidem honores
nihil habentes, Græcas glorias optimas ar-
16 bitrabantur: * quarum gratia periculosa eos
contentio habebat, & eorum instituta æmu-
labantur, ac per omnia his consumiles esse
cupiebant, quos hostes, & peremptores ha-
17 buerant. * In leges enim diuinas impie age-
re impune non cedit: sed hoc tempus se-
18 quens declarabit. * Cum autem quinquen-
nalis agon Tyri celebraretur, & rex præsens
19 esset, * misit Iason facinorosus ab Ierosoly-
mis viros peccatores, portantes argenti di-
drachmas trecentas in sacrificium Herculis,
quas postulauerunt hi, qui asportauerant.
ne in sacrificijs erogarentur, quia non opor-
teret, sed in alios sumptus eas deputari.
20 * Sed hæc oblata sunt quidem ab eo, qui
miserat, in sacrificiū Herculis: propter præ-
sentes autem data sunt in fabricā nauium
21 triremium. * Misso autem in Aegyptū Apol-
lonio Mnesthei filio propter primates Pro-
lemæi Philometoris regis, Cū cognouisset
Antiochus alienum se a negotijs regni ef-
fectum, proprijs vtilitatibus consulēs, profe-
ctus inde venit Ioppen, & inde Ierosolymā.
22 * Et magnifice ab Iasone, & ciuitate susce-
ptus, cum facularum luminibus, & laudibus
ingressus est: & inde in Phœnicen exercitū
23 conuertit. * Et post triennij tempus misit Ia-
son Menelaum supradicti Simonis fratrem,
portantem pecunias regi, & de negotijs ne-
24 cessarijs responsa perlaturum. * At ille com-
mendatus regi, cum magnificasset faciem
potestatis eius, in semetipsum retorlit sum-
mum sacerdotium, superponens Iasoni ta-
25 lenta argenti trecenta. * Acceptisq. a rege
mandatis, venit, nihil quidem habens di-
gnum sacerdotio: animos vero crudelis ty-
26 ranni, & feræ beluæ iram gerens. * Et Iason
quidem,

quidem, qui proprium fratrem captiuauerat, ipse deceptus profugus in Ammanitem expulsus est regionem. Menelaus autē principatum quidem obtinuit: de pecunijs vero regi promissis, nihil agebat, cum exactiōnem faceret Sosstratus, qui arci erat prepositus. nam ad hunc exactio vestigaliū pertinebat: quam ob causam vtrique ad regem sunt euocati. Et Menelaus amotus est a sacerdotio, succedente Lyfimacho fratre suo: Sosstratus autem prelatus est Cyprijs. Et cum hæc ageretur, contigit, Tharsenses, & Mallotas seditionem mouere, eo quod Antiochidi regis concubinæ dono essent dati. Festinanter itaque rex venit sedare illos, relicto suffecto vno ex comitibus suis Andronico. Ratus autem Menelaus accepisse se tempus opportunum, aurea quædam vasa e templo furatus donauit Andronico, & alia vendiderat Tyri, & per vicinas ciuitates. Quod cum certissime cognouisset Onias, arguebat eum, ipse in loco tuto se continens Antiochiæ secus Daphnem. Vnde Menelaus accedens ad Andronicum, rogabat vt Oniam interficeret. Qui cum venisset ad Oniam, & datis dextris cū iureiurando (quomodo esset ei suspectus) suauissimè de asylo procedere, statim eum peremit, non veritus iniustitiam. Ob quam causam non solum Iudæi, sed alie quoque nationes indignabantur, & moleste ferebant de nece tantī viri iniusta. Sed regressum regem de Ciliciæ locis adierunt Iudæi apud Antiochiam, simul & Græci: conquerentes de iniqua nece Oniæ. Contristatus itaque animo Antiochus propter Oniam, & flexus ad misericordiam, lacrymas fudit, recordatus defuncti sobrietatem, & modestiam. accensisq. animis Andronicum purpura exuram, per totam ciuitatem iubet circumduci: & in eodem loco, in quo in Oniam impietatem commiserat, sacrilegum vitam priuari, Domino illi condignam retribuente pœnam. Multis autem sacrilegijs in templo a Lyfimacho commissis Menelai consilio, & divulgata fama, congregata est multitudo

aduersum Lyfimachum multo iam auro exportato. Turbis autem insurgentibus, & animis ira repletis, Lyfimachus armatis fere tribus millibus iniquis manibus uti cepit, duce quodam tyranno, ætate pariter, & dementia prouecto. Sed, vt intellexerunt conatū Lyfimachi, alij lapides, alij fustes validos arripuerunt: quidam vero cinerem in Lyfimachum iecere. Et multi quidem vulnerati, quidam autem & prostrati, omnes vero in fugam conuersi sunt: ipsum etiam sacrilegum secus ararium interfecerunt. De his ergo cepit iudiciū aduersus Menelaum agitari. Et cum venisset rex Tyrum, ad ipsum negotium detulerunt missi tres viri a senioribus. Et cum superaretur Menelaus, promisit Ptolemæo multas pecunias dare ad suadendum regi. Itaque Ptolemæus in quodam atrio positum quasi refrigerandi gratia, regem adiit, & deduxit a sententia: & Menelaum quidem vniuersæ malitiæ reorum criminibus absoluit: miseros autem, qui etiam si apud Scythas causam dixissent, innocentes iudicarentur, hos morte damnavit. Cito ergo iniustam pœnam dederunt, qui pro ciuitate, & populo, & sacris vasis causam prosecuti sunt. Quam ob rem Tyrii quoque indignati, erga sepulturam eorum liberalissimi extiterunt. Menelaus autem, propter eorum, qui in potentia erant, auaritiam, permanebat in potestate, crescens in malitia ad insidias ciuium.

C. A. P. V. Vallis

EODEM tempore Antiochus secundam profectionem parauit in Aegyptum. Contigit autem per vniuersam Ierosolymorum ciuitatem videri diebus quadraginta per aera equites discurrentes, auratas stolas habentes, & hastis, quasi cohortes, armatos, & cursus equorū per ordines digestos, & congressiones fieri cominus, & scutorum motus, & galeatorum multitudinem gladijs districtis, & telorum iactus, & aureorum armorum splendorem, omnisq. generis locustarum. Quapropter omnes rogabant in bo-

in bonum monstra conuerti. * Sed cum
 falsus rumor exisset, tamquam vita excessif-
 set Antiochus, assumptis Iason non minus
 mille viris, repente aggressus est ciuitatem:
 & ciuibus ad murum conuolantibus ad vl-
 timum apprehensa ciuitate, Menelaus fu-
 git in arcem: * Iason vero non parcebat in
 cæde ciuibus suis, nec cogitabat prosperi-
 tatem aduersum cognatos malum esse ma-
 ximum, arbitrans hostium & non ciuium
 se trophæa capturum. * Et principatum
 quidem non obtinuit, finem vero insidia-
 rum suarum confusionem accepit, & pro-
 fugus iterum abiit in Ammaniten. * Ad
 ultimum, in exitium sui conclusus ab Are-
 ta Arabum tyranno fugiens de ciuitate in
 ciuitatem, omnibus odiosus, vt refuga le-
 gum & execrabilis, vt patriæ & ciuium ho-
 stis, in Ægyptum extrusus est: * & qui mul-
 tos de patria sua expulerat, peregre periit,
 Lacedæmonas profectus, quasi pro cognat-
 ione ibi refugium habiturus: * & qui inse-
 pultos multos abiecerat, ipse & illamenta-
 tus, & insepultus abijcitur, sepultura neque
 peregrina vsus, neque patrio sepulchro par-
 ticipans. * His itaque gestis, suspicatus est
 rex societatem deserturos Iudæos: & ob
 hoc profectus ex Ægypto efferatis animis,
 ciuitatem quidem armis cepit. * Iussit au-
 tem militibus interficere, nec parcere oc-
 cursantibus, & per domos ascendentes tru-
 cidare. * Fiebant ergo cædes iuuenum, ac
 seniorum, & mulierum, & natorum exter-
 minia, virginumq. & paruulorum neces.
 * Erant autem toto triduo octoginta mil-
 lia interfecti, quadraginta millia vincti,
 non minus autem venundati. * Sed nec ista
 sufficiunt: ausus est etiam intrare templum
 vniuersa terra sanctius, Menelao ductore,
 qui legū, & patriæ fuit proditor: * & sce-
 lis manibus sumens sancta vasa, quæ ab
 alijs regibus, & ciuitatibus erant posita
 ad ornatum loci, & gloriam, contrectabat
 indigne, & contaminabat. * Ita alienatus
 mente Antiochus, non considerabat quod
 propter peccata habitantium ciuitatem,
 modicum Deus fuerat iratus: propter

quod & accidit circa locum despectio:
 18 * alioquin nisi contigisset eos multis pecca-
 tis esse inuolutos, sicut Heliodorus, qui
 missus est a Seleuco rege ad expoliandū
 ærarium, etiam hic statim adueniens flagel-
 latus, & repulsus utique fuisset ab audacia.
 19 * Verum non propter locum, gentem: sed
 propter gentem, locum Deus elegit.
 20 * Ideoq. & ipse locus particeps factus est
 populi malorum. postea autem fiet socius
 bonorum. & qui derelictus in ira Dei om-
 nipotentis est, iterum in magni Domini
 reconciliatione cum summa gloria exalta-
 bitur. * Igitur Antiochus mille & octin-
 gentis ablatis de templo talentis, velociter
 Antiochiam regressus est, existimans se
 præ superbia terram ad nauigandum, pe-
 lagus vero ad iter agendum deducturum
 21 propter mentis elationem. * Reliquit au-
 tem & præpositos ad affligendam gentem:
 Ierosolymis quidem Philippum genere
 Phrygem, moribus crudeliorem eo ipso, a
 22 quo constitutus est: * in Garizim autem
 Andronicum, & Menelaum, qui grauius
 23 quàm ceteri imminebant ciuibus. * Cumq.
 appositus esset contra Iudæos, misit odio-
 sum principem Apollonium cum exerci-
 tu viginti & duobus millibus, præci-
 piens ei omnes perfectæ ætatis interfice-
 24 re, mulieres, ac iuuenes vendere. * Qui
 cum venisset Ierosolymam, pacem simu-
 lans, quieuit vsque ad diem sanctum sab-
 bati: & tunc feriatīs Iudæis arma cape-
 25 re suis præcepit. * Omnesq. qui ad spe-
 ctaculum processerant, trucidauit: & ciui-
 tatem cum armatis discurrens, ingentem
 26 multitudinem peremit. * Iudas autem Ma-
 chabæus, qui decimus fuerat, secesserat in
 desertum locum, ibiq. inter feras vitam
 in montibus cum suis agebat: & fœni ci-
 bo vespcentes, demorabantur, ne participes
 essent coinquinationis.

C A P. VI.

1 S E D non post multum temporis misit
 rex senem quendam Antiochenum,
 qui compelleret Iudæos vt se transferrent

a patrijs, & Dei legibus: * contaminare etiā quod in Ierolymis erat templum, & cognominare Iouis Olympij: & in Garizim, prout erant hi, qui locum inhabitabant, Iouis hospitalis. * Pessima autem & vniuersis grauiserat malorum incurio: * nam templum luxuria, & comessationibus Gentium erat plenum, & scortantium cum meretricibus: sacratisq. ædibus mulieres se vltro ingerebant, intro ferentes ea, quæ nō licebat. * Altare etiam plenum erat illicitis, quæ legibus prohibebantur. * Neque autē sabbata custodiebantur, neque dies sollemnes patrij seruabantur, nec simpliciter Iudæum se esse quisquam confitebatur. * Ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia: & cum Liberi sacra celebrarentur, cogebantur hedera coronati Libero circuire. * Decretum autem exijt in proximas Gætium ciuitates, suggerentibus Ptolemæis, vt pari modo & ipsi aduersus Iudæos agerent, vt sacrificarent: * eos autem, qui nollent transire ad instituta Gætium, interficerent: erat ergo videre miseriam. * Duæ enim mulieres delatæ sunt natos suos circumcidisse: quas, infantibus ad vbera suspensis, cum publice per ciuitatem circumduxissent, per muros præcipitauerūt. * Alij vero, ad proximas coeuntes speluncas, & latenter sabbati diem celebrantes, cum indicati essent Philippo, flammis succensi sunt, eo quod verebatur propter religionem & obseruantiam, manu sibi met auxilium ferre. * Obsecro autem eos, qui hunc Librum lecturi sunt, ne abhorrescant propter aduersos casus, sed reputent, ea, quæ acciderunt, non ad interitum, sed ad correctionem esse generis nostri. * Etenim multo tempore non sinere peccatoribus ex sententia agere, sed statim ultiones adhibere, magni beneficij est indicium. * Non enim, sicut in alijs nationibus, Dominus patienter expectat, vt eas, cum Iudicij dies aduenerit, in plenitudine peccatorum puniat: * ita & in nobis statuit, vt, peccatis nostris in finem deuolutis, ita de-

mum in nos vindicet. * Propter quod numquam quidem a nobis misericordiam suam amouet: corripuens vero in aduersis populum suum non derelinquit. * Sed hæc nobis ad commonitionem legentium dicta sint paucis. Iam autem veniendum est ad narrationem. * Igitur Eleazarus vnus de primoribus scribarum, vir ætate prouectus, & vultu decorus, aperto ore hians compellebatur carnem porcinam manducare. * At ille gloriosissimam mortem magis quàm odibilem vitam complectens, voluntarie præibat ad supplicium. * Intuens autem, quemadmodum oporteret accedere, patienter sustinens, destinauit non admittere illicita propter vitæ amorem. * Hi autem, qui astabant, iniqua miseratione commoti, propter antiquam viri amicitiam, tollentes eum secreto rogabant afferri carnes, quibus vesci ei licebat, vt simul laretur manducasse, sicut rex imperauerat de sacrificij carnibus: * vt, hoc facto, a morte liberaretur: & propter veterē viri amicitiam, hanc in eo faciebant humanitatem. * At ille cogitare cœpit ætatis ac senectutis suæ eminentiam dignam, & ingenitæ nobilitatis canitiem, atque a puero optimæ conuersationis actus: & secundum sanctæ & a Deo conditæ legis constituta, respondit cito, dicens, præmitti se velle in infernum. * Non enim ætati nostræ dignum est, inquit, fingere: vt multi adolescentium, arbitantes Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam alienigenarum: * & ipsi propter meam simulationem, & propter modicum corruptibilis vitæ tempus decipiantur, & per hoc maculam, atque execrationem meæ senectutis conquiram. * Nam, etsi in præsentī tempore supplicij hominum eripiar, sed manum Omnipotentis nec viuus, nec defunctus effugiam. * Quam ob rem fortiter vita excedendo, senectute quidem dignus apparebo: * adolescentibus autē exemplum forte relinquam, si prompto animo, ac fortiter pro grauissimis ac sanctissimis legibus honesta morte perfungar. His dictis,

his confestim ad supplicium trahebatur.

* Hi autem, qui cum ducebant, & paulo ante fuerant minores, in iram conuersi sunt propter sermones ab eo dictos, quos illi per arrogantiam prolatos arbitrabantur.

* Sed, cum plagis perimeretur, ingemuit, & dixit: Domine, qui habes sanctam scientiam, manifeste tu scis, quia, cum a morte possem liberari, duos corporis sustineo dolores: secundum animam vero propter timorem tuum libenter hæc patior. * Et iste quidem hoc modo vita decessit, non solum iuuenibus, sed & vniuersæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis & fortitudinis derelinquens.

CAP. VII.

CONTIGIT autem & septē fratres vna cū matre sua apprehensos compelli a rege edere contra fas carnes porcinas, flagris, & taureis cruciatos. * Vnus autem ex illis, qui erat primus, sic ait: Quid quaeris, & quid vis discere a nobis? parati sumus mori, magis, quàm patrias Dei leges præuicari. * Iratus itaque rex iussit sartagine, & ollas æneas succendi: quibus statim succensis, iussit, ei, qui prior fuerat locutus, amputari linguam: & cute capitis abstracta, summas quoque manus & pedes ei præscindi, ceteris eius fratribus, & matre insipientibus. * Et, cum iam per omnia inutilis factus esset, iussit ignem admoeri, & adhuc spirantem torrerī in sartagine: in qua cum diu cruciaretur, ceteri vna cum matre inuicem se hortabantur mori fortiter, dicētes: Dominus Deus aspiciet veritatem, & consolabitur in nobis, quemadmodum in protestatione cantici declarauit Moyses: Et in seruis suis consolabitur. * Mortuo itaque illo primo, hoc modo, sequentem deducebant ad illudendum: &, cute capitis eius cum capillis abstracta, interrogabant, si manducaret prius, quàm toto corpore per membra singula puniretur. * At ille, respondens patria voce, dixit: Non faciam. Propter quod & iste, sequenti loco, primi tormēta suscepit:

9 * & in ultimo spiritu constitutus, sic ait: Tu quidem scelestissime in præsentī vita nos perdis: sed Rex mundi defunctos nos pro suis legibus in æternæ vitæ resurrectione suscitabit. * Post hunc tertius illuditur, & linguam postulatus cito protulit, & manus constanter extendit: * & cum fiducia ait: E caelo ista possideo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despicio, quoniam ab ipso me ea recepturum spero: * ita ut rex, & qui cum ipso erant, mirarentur adolescentis animum, quod tamquam nihilum duceret cruciatus. * Et hoc ita defuncto, quantum verabant similiter torquentes. 14 * Et, cum iam esset ad mortem, sic ait: Potius est ab hominibus morti datos spem expectare a Deo, iterum ab ipso resuscitandos: tibi enim resurrectio ad vitam non erit. * Et cum admoissent quintum, verabant eum. At ille, respiciens in eum, dixit: Potestatem inter homines habens, cum sis corruptibilis, facis quod vis: noli autem putare genus nostrum a Deo esse derelictum. * tu autem patienter sustine, & videbis magnam potestatem ipsius, qualiter te, & semen tuum torquebit. * Post hunc ducebant sextum, & is, mori incipiens, sic ait: Noli frustra errare: nos enim propter nosmetipsos hæc patimur, peccantes in Deum nostrum, & digna admiratione facta sunt in nobis: tu autem ne exultimes tibi impune futurum, quod contra Deum pugnare tentaueris. * Supra modum autem mater mirabilis, & bonorum memoria digna, quæ pereuntes septem filios sub vnius diei tempore cōspiciens, bono animo ferebat propter spem, quam in Deū habebat: * singulos illorum hortabatur voce patria fortiter, repleta sapientia: &, femineæ cogitationi masculinum animum inserens, dixit ad eos: Nescio qualiter in vtero meo apparuistis: neque enim ego spiritum & animam donaui vobis & vitam, & singulorum membra non ego ipsa compegi, sed enim mundi Creator, qui formauit hominis natuitatem, quique omnium inuenit originem, & spiritum vobis

vobis iterum cum misericordia reddet & vitam, sicut nunc vosmetipsos despiciatis propter leges eius. * Antiochus autem, contemni se arbitratus, simul & exprobrantis voce despecta, cum adhuc adolescentior superesset, non solum verbis hortabatur, sed & cum iuramento affirmabat se diuitem & beatum facturum, & translatum a patrijs legibus amicum habiturum, & res necessarias ei præbiturum. * Sed ad hæc cum adolescens nequaquam inclinaretur, vocauit rex matrem, & suadebat ei vt adolescenti fieret in salutem. * Cum autem multis eam verbis esset hortatus, promisit suasuram se filio suo. * Itaque inclinata ad illum, irridens crudelem tyrannum, ait patria voce: Fili mi, miserere mei, quæ te in vtero nouem mensibus portauit, & lac triennio dedi & alui, & in ætatem istam perduxit. * Peto, nate, vt aspicias ad cælum, & terram, & ad omnia, quæ in eis sunt: & intelligas, quia ex nihilo fecit illa Deus, & hominum genus: ita fiet, vt non timeas carnificem istum, sed dignus fratribus tuis effectus particeps, suscipe mortem, vt in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam. * Cum hæc illa adhuc diceret, ait adolescens: Quem sustinetis? non obediō præcepto regis, sed præcepto legis, quæ data est nobis per Moysen. * Tu vero, qui inuentor omnis malitiæ factus es in Hebræos, non effugies manum Dei. * Nos enim pro peccatis nostris hæc patimur. * Et si nobis propter increpationem, & correptionem Dominus Deus noster modicè iratus est: sed iterum reconciliabitur seruis suis. * Tu autem, o scelestè, & omnium hominum flagitiosissime, noli frustra extolli vanis spebus in seruos eius inflammatus: nondum enim omnipotentis Dei, & omnia insipientis iudicium effugisti. * Nam fratres mei, modico nunc dolore sustentato, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt: tu vero iudicio Dei iustas superbix tuæ poenas exolues. * Ego autem, sicut & fratres mei, animam, & corpus meum trado pro patrijs legibus: in-

uocans Deum maturius genti nostræ propitium fieri, & cum tormentis, & verberibus confiteri quod ipse est Deus solus. * In me vero, & in fratribus meis desinet omnipotentis ira, quæ super omne genus nostrum iuste superducta est. * Tunc rex accensus ira, in hunc super omnes crudelius desauit, indigne ferens se derisum. * Et hic itaque mundus obiit, per omnia in Domino confidens. * Nouissime autem post filios & mater consumpta est. * Igitur de sacrificijs, & de nimijs crudelitatibus satis dictum est.

C A P . V I I I .

IVDAS vero Machabæus, & qui cum illo erant, introibant latenter in castella: & conuocantes cognatos, & amicos, & eos, qui permanserunt in Iudaismo, assumptes, eduxerunt ad se sex millia virorum. * Et inuocabant Dominum, vt respiceret in populum, qui ab omnibus calcabatur: & miseretur templo, quod contaminabatur ab impijs: miseretur etiam exterminio ciuitatis, quæ esset illico complananda, & vocem sanguinis ad se clamantis audiret: memoraretur quoque iniquissimas mortes paruulorum innocentium, & blasphemias nomini suo illatas, & indignaretur super his. * At Machabæus, congregata multitudo, intolerabilis gentibus efficebatur: ira enim Domini in misericordiam conuersa est. * Et superueniens castellis, & ciuitatibus improvisus, succendebat eas: & opportuna loca occupans, non paucas hostium strages dabat: maxime autem noctibus ad huiusmodi excursus ferebatur, & fama virtutis eius vbique diffundebatur. * Videns autem Philippus paulatim virum ad profectum venire, ac frequentius res ei cedere prospere, ad Ptolemaum ducem Cælesyriæ, & Phœnicis scripsit vt auxilium ferret regis negotijs. * At ille velociter misit Nicanorem Patrocli de primoribus amicum, datis ei de permistis gentibus, armatis non minus viginti millibus, vt vniuersum Iudæorum genus dele-

ret,

ret, adiuncto ei & Gorgia viro militari, & in bellicis rebus experientissimo. * Constituit autem Nicanor, vt regi tributum, quod Romanis erat dandum, duo millia talentorum de captiuitate Iudæorum suppleret: * Itaque ad maritimas ciuitates misit, conuocans ad coemptionem Iudaicorum mancipiorum, promittens se nonaginta mancipia talento distrahturum, non respiciens ad vindictam, quæ eum ab Omnipotente esset consecutura. * Iudas autem vbi comperit, indicauit his, qui secum erant, Iudæis Nicanoris aduentum. * Ex quibus quidam formidantes, & non credentes Dei iustitiæ, in fugam vertebantur: * alij vero si quid ei supererat vendebant, simulque Dominum deprecabantur vt eriperet eos ab impio Nicanore, qui eos prius quam cominus veniret, vendiderat: * & si non propter eos, propter testamentum tamen quod erat ad patres eorum, & propter inuocationem sancti & magnifici nominis eius super ipsos. * Conuocatis autem Machabæus septem millibus, qui cum ipso erant, rogabat ne hostibus reconciliarentur, neque metuerent inique venientium aduersum se hostium multitudinem, sed fortiter contenderent, * ante oculos habentes contumeliam, quæ loco sancto ab his iniuste esset illata, itemque & ludibrio habitæ ciuitatis iniuriam, adhuc etiam veterum instituta conuulsa. * Nam illi quidem armis confidunt, ait, simul & audacia: nos autem in omnipotente Domino, qui potest & venientes aduersum nos, & vniuersum mundum vno nutu delere, confidimus. * Admonuit autem eos & de auxilijs Dei, quæ facta sunt erga parentes: & quod sub Senacherib centum octoginta quinque millia perierunt: * & de prælio, quod eis aduersus Galatas fuit in Babylonia, vt omnes, vbi ad rem ventum est, Macedonibus socijs hæsitantibus, ipsi sex millia soli peremerunt ceterum viginti millia propter auxilium illis datum de cælo, & beneficia pro his plurima consecuti sunt. * His verbis constantes effecti sunt, & pro legibus, &

patria mori parati. * Constituit itaque fratres suos duces vtrique ordini, Simonem, & Iosephum, & Jonathan, subiectis vnicuique millenis & quingentis. * Ad hoc etiam ab Esdra lecto illis sancto libro, & dato signo adiutorij Dei, in prima acie ipse dux commisit cum Nicanore. * Et factis sibi adiutore Omnipotente, interfecerunt super nouem millia hominum: maiorem autem partem exercitus Nicanoris vulneribus debilem factam fugere compulerunt. * Pecunijs vero eorum, qui ad emptionem ipsorum venerant, sublatis, ipsos vsquequaque persecuti sunt, * sed reuersi sunt hora conclusi: nam erat ante sabbatum: quam ob causam non perseuerauerunt insequentes. * Arma autem ipsorum, & spolia congregantes, sabbatum agebant: benedicentes Dominum, qui liberauit eos in isto die, misericordie initium stillans in eos. * Post sabbatum vero debilibus, & orphanis, & viduis diuiserunt spolia: & residua ipsi cum suis habuere. * His itaque gestis, & communiter ab omnibus facta obsecratione, misericordem Dominum postulabant, vt in finem seruis suis reconciliaretur. * Et ex his, qui cum Timotheo, & Bacchide erant contra se contententes, super viginti millia interfecerunt, & munitiones excelsas obtinuerunt: & plures prædas diuiserunt, æquam portionem debilibus, pupillis, & viduis, sed & senioribus facientes. * Et cum arma eorum diligenter collegissent, omnia composuerunt in locis opportunis, residua vero spolia Ierosolymam detulerunt: * & Philarchen, qui cum Timotheo erat, interfecerunt, virum scelestum, qui in multis Iudæos afflixerat. * Et cum epinicia agerent Ierosolymis, eum, qui sacras ianuas incenderat, id est, Callisthenem, cum in quoddam domicilium refugisset, incenderunt, digna ei mercede pro impietatibus suis reddita. * Facinorosissimus autem Nicanor, qui mille negotiantes ad Iudæorum venditionem adduxerat, * humiliatus auxilio Domini ab his, quos

nullos existimauerat, deposita veste gloria, per mediterranea fugiēs, solus venit Antiochiam, summam infelicitatem de interitu sui exercitus consecutus. * Et qui promiserat Romanis se tributum restituere de captiuitate Ierosolymorum, prædicabat nunc protectorem Deum habere Iudæos, & ob ipsum inuulnerabiles esse, eo quod sequerentur leges ab ipso constitutas.

CAP. IX.

EODEM tēpore Antiochus inhoneste reuertebatur de Perside. * Intrauerat enim in eam, quæ dicitur Persepolis, & tentauit expoliare templum, & ciuitatē opprimere: sed multitudine ad arma cōcurrente, in fugam versi sunt: & ita contigit vt Antiochus post fugam turpiter rediret. * Et cum venisset circa Ecbatanam, recognouit quæ erga Nicanorem, & Timotheum gesta sunt. * Elatus autem in ira, arbitrabatur se iniuriā illorū, qui se fugauerāt, posse in Iudæos retorquere: ideoq. iussit agitari currum suum, sine intermissione agēs iter, cælesti eum iudicio perurgēte, eo quod ita superbe locutus est se venturum Ierosolymam, & cōgeriem sepulchri Iudæorum eam facturum. * Sed qui vniuersa cōspicit Dominus Deus Israel, percussit eum insanabili, & inuisibili plaga. Vt enim finiuit hunc ipsum sermonem, apprehendit eum dolor dirus viscerum, & amara internorum tormenta: * & quidem satis iuste, quippe qui multis, & nouis cruciatibus aliorum torserat viscera, licet ille nullo modo a sua malitia cessaret. * Super hoc autē superbia repletus, ignem spirans animo in Iudæos, & præcipiens accelerari negotium, cōtigat illum impetu euntem de curru cadere, & graui corporis collisione membra vexari. * Isq. qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare, supra humanum modum superbia repletus, & montiū altitudines in statera appendere, nunc humiliatus ad terrā in gestatorio portabatur, manifestā Dei virtutem in semetipso cōtestans: * ita vt de corpore impij vermes scaturirēt, ac viuētis in doloribus car-

nes eius effluerent, odore etiā illius & foetore exercitus grauaretur. * & qui paulo ante sidera cæli contingere se arbitrabatur, cū nemo poterat propter intolerantiam foetoris portare. * Hinc igitur cœpit ex graui superbia deductus ad agnitionem sui venire, diuina admonitus plaga, per momenta singula doloribus suis augmenta capiētibus. * & cum nec ipse iam foetorem suum ferre posset, ita ait: iustum est subditum esse Deo, & mortalem nō paria Deo sentire. * Orabat autem hic scelestus Dominum, a quo non esset misericordiam consecuturus. * Et ciuitatem, ad quam festinans veniebat vt eam ad solum deduceret, ac sepulchrum congestorum faceret, nunc optat liberam reddere: * & Iudæos, quos nec sepultura quidem se dignos habiturum, sed auibus ac feris diripiendos traditurum, & cum paruulis exterminaturum dixerat, æquales nunc Atheniensibus facturum pollicetur: * templum etiam sanctum, quod prius expoliauerat, optimis donis ornaturum, & sancta vasa multiplicaturum, & pertinentes ad sacrificia sumptus de redditibus suis præstaturum: * super hæc, & Iudæum se futurū, & omnem locum terræ perambulaturum, & prædicaturum Dei potestatem. * Sed non cessantibus doloribus (superuenerat enim in eum iustum Dei iudicium) desperans scripsit ad Iudæos in modum deprecationis epistolam hæc continentem:

* OPTIMIS ciuibus Iudæis plurimam salutem, & bene valere, & esse felices, rex & princeps Antiochus. * Si bene valetis, & filij vestri, & ex sententia vobis cuncta sunt, maximas agimus gratias. * Et ego in infirmitate constitutus, vestri autem memor benigne reuersus de Persidis locis, & infirmitate graui apprehensus, necessarium duxi pro communi utilitate curam habere: * non desperans memetipsum, sed spem multam habens effugiendi infirmitatem. * Respiciens autem quod & pater meus, quibus temporibus in locis superioribus ducebat exercitum, ostendit qui post se susciperet principatum: * vt

si quid

si quid contrarium accideret, aut difficile nunciaretur, scientes hi, qui in regionibus erant, cui esset rerum summa derelicta, non turbarentur. * Ad hæc, considerans de proximo potentes quosque, & vicinos temporibus insidiantes, & euentum expectantes; designavi filium meum Antiochum regem, quem sæpe recurrens in superiora regna multis vestrum commendabam: & scripsi ad eum quæ subiecta sunt. * Oro itaque vos; & peto memores beneficiorum publice & priuatim; ut unusquisque conseruet fidem ad me & ad filium meum. * Confido enim, eum modeste & humane acturum, & sequentem propositum meum, & communem vobis fore. * Igitur homicida, & blasphemus pessime percussus, & ut ipse alios tractauerat, peregre in montibus miserabili obitu vita functus est. * Transferebat autem corpus Philippus collactaneus eius: qui, metuens filium Antiochi, ad Ptolemæum Philometorem in Aegyptum abiit.

C A P. . . . X.

MACHABÆVS autem, & qui cum eo erant, Domino se protegente, templum quidem, & ciuitatem recepit: * aras autem, quas alienigenæ per plateas extruxerant, itemq. delubra demolitus est. * & purgato templo, aliud altare fecerunt: & de ignitis lapidibus igne concepto sacrificia obtulerunt post biennium, & incensum, & lucernas, & panes propositionis posuerunt. * Quibus gestis, rogabant Dominum prostrati in terram, ne amplius talibus malis inciderent: sed &, si quando peccassent, ut ab ipso mitius corriperebantur, & non barbaris, ac blasphemis hominibus traderentur. * Qua die autem templum ab alienigenis pollutum fuerat, contigit eadem die purificationem fieri, vigesima quinta mensis, qui fuit Casleu. * Et cum lætitia diebus octo egerunt in modum tabernaculorum, recordâtes quod ante modicum temporis diem sollemnem

tabernaculorum in montibus; & in speculicis more bestiarum egerant. * Propter quod Thyrsos, & ramos virides, & palmas præferebant ei, qui prosperauit mundari locum suum. * Et decreuerunt communi præcepto, & decreto, vniuersæ genti Iudæorum omnibus annis agere dies istos. * Et Antiochi quidem, qui appellatus est Nobilis, vitæ excessus ita se habuit. * Nunc autem de Eupatore Antiochi impij filio, quæ gesta sunt narrabimus, breuiantes mala, quæ in bellis gesta sunt. * Hic enim, suscepto regno, constituit super negotia regni Lysiam quendam, Phœnicis; & Syriæ militiæ principem. * Nam Ptolemæus, qui dicebatur Macer, iusti tenax, erga Iudæos esse constituit, & præcipue propter iniquitatem, quæ facta erat in eos, & pacifice agere cum eis. * Sed ob hoc accusatus ab amicis apud Eupatorem, cum frequenter proditor audiret, eo quod Cyprum creditam sibi a Philometore deseruisset, & ad Antiochum Nobilem translatus etiam ab eo recessisset, veneno vitam finiuit. * Gorgias autem, cum esset dux locorum, assumptis aduenis, frequenter Iudæos debellabat. * Iudæi vero; qui tenebant opportunas munitiones, fugatos ab Ierosolymis suscipiebant, & bellare tentabant. * Hi vero, qui erant cum Machabæo, per orationes Domini rogantes ut esset sibi adiutor, impetum fecerunt in munitiones Idumæorum: * multaq. vi insistentes, loca obtinuerunt, occurrentes interemerunt, & omnes simul non minus viginti millibus trucidauerunt. * Quidam autem, cum confugissent in duas turres valde munitas, omnem apparatus ad repugnandum habentes, * Machabæus ad eorum expugnationem, relicto Simone, & Iosepho, itemq. Zachæo: eisq. qui cum ipsis erant satis multis, ipse ad eas, quæ amplius perurgebant, pugnas conuersus est. * Hi vero, qui cum Simone erant, cupiditate ducti, a quibusdam, qui in turribus erant, suasi sunt pecunia: & septuaginta millibus di-

drachmis acceptis, dimiserunt quosdam effugere. * Cum autem Machabæo nunti-
 atum esset quod factum est, principibus populi congregatis, accusauit, quod pecunia fratres vendidissent, aduersarijs eorum dimissis. * Hos igitur proditores factos interfecit, & confestim duas turres occupauit. * Armis autem ac manibus omnia prospere agendo in duabus munitionibus plus quàm viginti millia peremit. * At Timotheus, qui prius a Iudæis fuerat superatus, conuocato exercitu peregrinæ multitudinis, & congregato equitatu Asiano, aduenit quasi armis Iudæam capturus. * Machabæus autem, & qui cum ipso erant, appropinquante illo, deprecabantur Dominum; caput terra aspergentes, lumbosq. cilicijs præcincti, * ad altaris crepidinem prouoluti, vt sibi propitius, inimicis autem eorum esset inimicus, & aduersarijs aduersaretur, sicut lex dicit. * Et ita post orationem, sumptis armis, longius de ciuitate procedentes, & proximi hostibus effecti resederunt. * Primo autem solis ortu utrique commiserunt: isti quidem victoriæ, & prosperitatis sponsores cum virtute Dominum habentes: illi autem ducem belli animum habebant. * Sed, cum vehemens pugna esset, apparuerunt aduersarijs de cælo viri quinque in equis, frenis aureis decori, ducatum Iudæis præstantes: * ex quibus duo Machabæum medium habentes, armis suis circumseptum incolumem conseruabant: in aduersarios autem tela, & fulmina iaciebant, ex quo & cæcitate confusi, & repleti perturbatione cadebant. * Interfecti sunt autem viginti millia quingenti, & equites sexcenti. * Timotheus vero confugit in Gazaram præsidium munitum, cui præerat Chæreas. * Machabæus autem, & qui cum eo erant, latantes obsederunt præsidium diebus quattuor. * At hi, qui intus erant, loci firmitate confisi, supra modum maledicebant, & sermones nefandos iactabant. * Sed cum dies quinta illucesceret, viginti iuuenes ex

his, qui cum Machabæo erant, accensi animis propter blasphemiam, viriliter accesserunt ad murum, & feroci animo incedentes ascendebant: * sed & alij similiter ascendentes, turres, portasq. succendere aggressi sunt, atque ipsos maledicos viuos concremare. * Per continuum autem biduum præsidio vastato, Timotheum occultantem se in quodam repertum loco peremerunt: & fratrem illius Chæream, & Apollophanem occiderunt. * Quibus gestis, in hymnis & confessionibus benedicebant Dominum, qui magna fecit in Israel, & victoriam dedit illis.

CAP. XI.

SED paruo post tempore, Lysias procurator regis, & propinquus, ac negotiorum præpositus, grauitè ferens de his, quæ acciderant, congregatis octoginta millibus, & equitatu vniuerso, veniebat aduersus Iudæos, existimans se ciuitatem quidem captam Gentibus habitaculum facturum, * templum vero in pecuniæ quæstum, sicut cetera delubra Gentium, habiturum, & per singulos annos venale sacerdotium: * nusquam recogitans Dei potestatem, sed mente effrenatus in multitudine peditum, & in millibus equitum, & in octoginta elephantis confidebat. * Ingressus autem Iudæam, & appropians Bethsuræ, quæ erat in angusto loco; ab Ierosolyma intervallo quinque stadiorum, illud præsidium expugnabat. * Vt autem Machabæus, & qui cum eo erant, cognouerunt expugnari præsidia, cum fletu & lacrymis rogabant Dominum, & omnis turba simul, vt bonum angelum mitteret ad salutem Israel. * Et ipse primus Machabæus, sumptis armis, ceteros adhortatus est simul secum periculum subire, & ferre auxilium fratribus suis: * Cumq. pariter prompto animo procederent, Ierosolymis apparuit præcedens eos eques veste candida, armis aureis hastam vibrans. * Tunc omnes simul benedixerunt

mise-

miseriordem Dominum, & conualuerunt animis: non solum homines, sed & bestias ferocissimas, & muros ferreos parati penetrare. ¹⁰ * Ibant igitur prompti, de cælo habentes adiutorem, & miserantem super eos Dominum. ¹¹ * Leonum autem more impetu irruentes in hostes, prostrauerunt ex eis undecim millia peditum, & equitum mille sexcentos: ¹² * vniuersos autem in fugam verterunt, plures autem ex eis vulnerati nudi euaserunt. Sed & ipse Lysias turpiter fugiens euasit. ¹³ * Et quia non insensatus erat, secum ipse reputans, factam erga se diminutionem, & intelligens inuictos esse Hebræos, omnipotentis Dei auxilio innitentes, misit ad eos: ¹⁴ * promisitq. se consensurum omnibus, quæ iusta sunt, & regem compulsum amicum fieri. ¹⁵ * Annuit autem Machabæus precibus Lysiae, in omnibus utilitati consulens: & quæcumque Machabæus scripsit Lysiae de Iudæis, ea rex cōcessit. ¹⁶ * Nam erant scriptæ Iudæis epistolæ a Lysia quidem hunc modum continentes:

LYSIAS populo Iudæorum salutem. ¹⁷ * Ioannes, & Abesalom, qui missi fuerant a vobis, tradentes scripta, postulabant vt ea, quæ per illos significabantur, implem. ¹⁸ * Quæcumque igitur regi potuerunt perferri, exposui: & quæ res permittebat, concessi. ¹⁹ * Si igitur in negotijs fidem seruaueritis, & deinceps bonorum vobis causa esse tentabo. ²⁰ * De ceteris autem per singula verbo mandavi & istis, & his, qui a me missi sunt, colloqui vobiscum. ²¹ * Bene valete. Anno centesimo quadragesimo octauo mensis Dioscori, die vigesima & quarta.

* Regis autem epistola ista continebat: ²² **REX** Antiochus Lysiae fratri salutem. ²³ * Patre nostro inter deos translato, nos volentes eos, qui sunt in regno nostro sine tumultu agere, & rebus suis adhibere diligentiam, ²⁴ * audiuius Iudæos non consensisse patri meo vt transferrentur ad ritum Græcorum, sed tenere velle suum institutum, ac propterea postulare a nobis cōcedi sibi legitima sua. ²⁵ * Volentes igitur hanc quoque

gentem quietam esse, statuentes iudicamus, templum restitui illis, vt agerent secundum suorum maiorum consuetudinem.

²⁶ * Bene igitur feceris, si miseris ad eos, & dexteram dederis: vt cognita nostra voluntate, bono animo sint, & utilitatibus proprijs deseruiant.

²⁷ * Ad Iudæos vero regis epistola talis erat:

REX Antiochus senatui Iudæorum, & ceteris Iudæis salutem. ²⁸ * Si valetis, sic estis vt volumus: sed & ipsi bene valemus.

²⁹ * Adijt nos Menelaus, dicens velle vos descendere ad vestros, qui sunt apud nos.

³⁰ * His igitur, qui commeant vsque ad diem trigesimum mensis Xanthici, damus detras securitatis, ³¹ * vt Iudæi vtantur cibis, & legibus suis, sicut & prius: & nemo eorum vllō modo molestiam patiatur de his, quæ per ignorantiam gesta sunt. ³² * Misimus autem & Menelaum, qui vos alloquatur. ³³ * Valete. Anno centesimo quadragesimo octauo, Xanthici mensis quintadecima die.

³⁴ * Miserunt autem etiam Romani epistolam, ita se habentem:

QVINTVS Memmius, & Titus Manilius legati Romanorum, populo Iudæorum salutem. ³⁵ * De his, quæ Lysias cognatus regis concessit vobis, & nos concessimus. ³⁶ * De quibus autem ad regem iudicauit referendum, confestim aliquem mittite, diligentius inter vos conferentes, vt decernamus, sicut cōgruit vobis: nos enim Antiochiam accedimus. ³⁷ * Ideoq. festinate rescribere, vt nos quoque sciamus cuius estis voluntatis. ³⁸ * Bene valete. Anno centesimo quadragesimo octauo, quintadecima die mensis Xanthici.

C A P. XII.

¹ **H**IS factis pactionibus, Lysias pergebat ad regem, Iudæi autem agriculturæ operam dabant. ² * Sed hi, qui resederant, Timotheus, & Apollonius Gēnæi filius, sed & Hieronymus, & Demophon super hos, & Nicanor Cypriarches, non sinebant eos, in silentio agere, & quiete. ³ * Ioppia vero

tale quoddam flagitium perpetrarunt : ro-
 gauerunt Iudæos, cum quibus habitabant,
 ascendere scaphas, quas parauerant, cum
 vxoribus, & filiis, quasi nullis inimicijs in-
 ter eos subiacētibus. * Secundum commu-
 ne itaque decretū ciuitatis, & ipsis acquie-
 scentibus, pacisq. causa nihil suspectum ha-
 bentibus: cum in altum processissent, sub-
 merferunt non minus ducentos. * Quam
 crudelitatem Iudas in suæ gentis homines
 factam vt cognouit, præcepit viris, qui erāt
 cum ipso: & inuocato iusto iudice Deo,
 * venit aduersus interfectores fratrum, & por-
 tum quidem noctu succendit, scaphas exus-
 sit, eos autem, qui ab igne refugerant, gla-
 dio peremit. * Et cum hæc ita egisset, di-
 scessit quasi iterum reuersurus, & vniuersos
 Ioppitas eradicaturus. * Sed cum cognouis-
 set & eos, qui erant Iamnia, velle pari mo-
 do facere habitantibus secū Iudæis, * Iam-
 nitis quoque nocte superuenit, & portum
 cum nauibus succendit: ita vt lumen ignis
 appareret Ierosolymis a stadijs ducētis qua-
 draginta. * Inde cum iam abiissent nouem
 stadijs, & iter facerent ad Timotheum,
 commiserunt cum eo Arabes quinque mil-
 lia viri, & equites quingenti. * Cumq. pu-
 gna valida fieret, & auxilio Dei prospere-
 cessisset, residui Arabes victi, petebāt a Iuda
 dextram sibi dari, promittentes se pascea-
 duros, & in ceteris profuturos. * Iudas
 autem, arbitratus vere in multis eos viles,
 promisit pacē: dextrisq. acceptis, discesse-
 re ad tabernacula sua. * Aggressus est au-
 tem & ciuitatem quandam firmam ponti-
 bus murisq. circumseptā, quæ a turbis ha-
 bitabatur gentium promiscuarum, cui no-
 men Casphin. * Hi vero, qui intus erant,
 confidentes in stabilitate murorum, & ap-
 paratu alimoniarum, remissius agebāt, ma-
 ledictis lacessentes Iudam, & blasphemā-
 tes, ac loquentes quæ fas non est. * Ma-
 chabæus autem, inuocato magno mundi
 Principe, qui sine arietibus, & machinis tem-
 poribus Iesu præcipitavit Iericho, irruit fe-
 rociter muris: & capta ciuitate per Domi-
 ni voluntatem innumerabiles cædes fecit,

ita vt adiacens stagnum stadiorū duorum
 latitudinis, sanguine interfectorum fluere
 videretur. * Inde discesserunt stadia septin-
 genta quinquaginta, & venerunt in Cha-
 raca ad eos, qui dicuntur Tubianai, Iu-
 dæos: & Timotheum quidem in illis locis
 non cōprehenderunt, nulloq. negotio per-
 fecto regressus est, relicto in quodam loco
 firmissimo præsidio. * Dositheus autem, &
 Solipater, qui erant duces cum Machabæo,
 peremerunt a Timotheo relictos in præsi-
 dio, decem millia viros. * At Machabæus,
 ordinatis circum se sex millibus, & consti-
 tutis per cohortes, aduersus Timotheum
 processit, habentem secum centum viginti
 millia peditum, equitumq. duo millia quin-
 gentos. * Cognito autem Iudæ aduentu,
 Timotheus præmisit mulieres, & filios, &
 reliquum apparatus, in prælidium, quod
 Carnion dicitur: erat enim inexpugnabile,
 & accessu difficile propter locorum angu-
 stias. * Cumq. cohors Iudæ prima apparuis-
 set, timor hostibus incussus est, ex præsen-
 tia Dei, qui vniuersa conspicit, & in fugam
 versi sunt alius ab alio, ita vt magis a suis
 deijcerentur, & gladiatorum suorum ictibus
 debilitarentur. * Iudas autem vehementer
 instabat puniens profanos, & prostravit
 ex eis triginta millia virorum. * Ipse vero
 Timotheus incidit in partes Dosithei, &
 Solipatris: & multis precibus postulabat vt
 viuus dimitteretur, eo quod multorum ex
 Iudæis parentes haberet, ac fratres, quos
 morte eius decipi eueniret. * Et cum fidem
 dedisset restitutum se eos secundum cō-
 stitutum, illæsum eum dimiserunt propter
 fratrum salutem. * Iudas autem egressus
 est ad Carnion, interfectis viginti quinque
 millibus. * Post horum fugam, & ne-
 cem, mouit exercitum ad Ephron ciuita-
 tem munitam, in qua multitudo diuersa-
 rum gentium habitabat: & robusti iue-
 nes pro muris cōsistentes fortiter repugna-
 bant: in hac autem machinæ multæ, & re-
 lorū erat apparatus. * Sed, cum Omnipoten-
 tem inuocassent, qui potestate sua vires
 hostium confringit, ceperunt ciuitatem: &
 ex eis,

ex eis, qui intus erant, vigintiquinque mil-
lia prostrauerunt. * Inde ad ciuitatem Scy-
tharum abierunt, quæ ab Ierosolymis sex-
centis stadijs aberat. * Contestantibus au-
tem his, qui apud Scythopolitas erant, Iu-
dæis, quod benigne ab eis haberetur, etiam
temporibus infelicitatis quod modeste se-
cum egerint: * gratias agentes eis, & ex-
hortati etiam de cetero erga genus suum
benignos esse, venerunt Ierosolymam die
sollemni septimanarum instante. * Et post
Pentecosten abierunt cōtra Gorgiam præ-
positum Idumææ. * Exiuit autem cum pedi-
tibus tribus millibus, & equitibus quadrin-
gentis. * Quibus congressis, contigit paucos
ruere Iudæorum. * Dositheus vero quidam
de Bacenoris eques, vir fortis, Gorgiam te-
nebat: & cum vellet illum capere viuum,
eques quidam de Thracibus irruit in eum,
humerumq. eius amputauit: atque ita Gor-
gias effugit in Maresa. * At illis, qui cum
Eldrin erant, diutius pugnantibus & fati-
gatis, inuocauit Iudas Dominum adiuto-
rem, & ducem belli fieri: * incipiens voce
patria, & cum hymnis clamorē extollens,
fugam Gorgiæ militibus incussit. * Iudas
autem collecto exercitu venit in ciuitatem
Odollam: & cum septima dies superueni-
ret, secundum consuetudinem purificati,
in eodem loco sabbatum egerunt. * Et se-
quenti die venit cum suis Iudas, vt corpora
prostratorum tolleret, & cum parentibus
poneret in sepulchris paternis. * Inuenerūt
autem sub tunicis interfectorū de donarijs
idolorum, quæ apud Iamniam fuerunt, a
quibus lex prohibet Iudæos: omnibus er-
go manifestum factum est, ob hanc causam
eos corruisse. * Omnes itaque benedixerunt
iustum iudicium Domini, qui occulta fece-
rat manifesta. * Atque ita ad preces con-
uersi, rogauerunt vt id, quod factum erat,
delictum obliuioni traderetur. At vero for-
tissimus Iudas hortabatur populum conser-
uare se sine peccato; sub oculis videntes
quæ facta sunt pro peccatis eorū, qui pro-
strati sunt. * Et facta collatione, duodecim
millia drachmas argenti misit Ierosolymam

offerri pro peccatis mortuorum sacrificiū,
bene & religiose de resurrectione cogitans.
(* nisi enim eos, qui ceciderant, resurre-
cturos speraret, superfluum videretur, &
vanum orare pro mortuis) * & quia conti-
derabat quod hi, qui cum pietate dormi-
tionem acceperant, optimam haberent re-
positam gratiam. * Sancta ergo, & salubris
est cogitatio pro defunctis exorare, vt a
peccatis soluantur.

C A P. X I I I.

ANNO centesimo quadragesimonono,
cognouit Iudas Antiochum Eupato-
rem venire cum multitudine aduersus Iu-
dæam, & cum eo Lyfiam procuratorem,
& præpositum negotiorum, secum habentem
peditum centum decē millia, & equi-
tum quinque millia, & elephantos viginti
duos, currus cum falcibus trecētos. * Com-
miscuit autem se illis & Menelaus: & cum
multa fallacia deprecabatur Antiochum,
non pro patriæ salute, sed sperans se con-
stitui in principatum. * Sed Rex regum su-
scitauit animos Antiochi in peccatorem:
& suggerente Lyfia hunc esse causam om-
nium malorum, iussit (vt eis est consuetu-
do) apprehensum in eodem loco necari.
* Erat autem in eodem loco turris quinqu-
aginta cubitorum, aggestum vndique ha-
bens cineris: hæc prospectum habebat in
præceps. * inde in cinerem deiici iussit sacri-
legum, omnibus cum propellentibus ad
interitum. * Et tali lege præuaricatorem le-
gis cōtigit mori, nec terræ dari Menelaum.
* Et quidem satis iuste: nam quia multa er-
ga aram Dei delicta commisit, cuius ignis,
& cinis erat sanctus: ipso in cineris morte
damnatus est. * Sed rex mente effrenatus
veniebat, nequiores se patre suo Iudæis
ostensurus. * Quibus Iudas cognitis, præ-
cepit populo vt die ac nocte Dominum in-
uocarent, quo, sicut semper, & nunc adiu-
uaret eos: * quippe qui lege, & patria, san-
ctoq. templo priuari vererentur: ac popu-
lum, qui nuper paululum respirasset, ne fi-
neret blasphemis rursus nationibus subdi.

Omni-

*Omnibus itaque simul id facientibus, & perentibus a Domino misericordiam cum fletu, & ieiunijs, per triduum continuum prostratis, hortatus est eos Iudas vt se prępararent. * Ipse vero cum senioribus cogitauit prius quàm rex admoueret exercitum ad Iudęam, & obtineret ciuitatem, exire, & Domini iudicio committere exitum rei. * Dans itaque potestatem omnium Deo mundi creatori, & exhortatus suos vt fortiter dimicarent, & vsque ad mortem pro legibus, templo, ciuitate, patria, & ciuibus starent, circa Modin exercitum constituit. * Et dato signo suis Dei victoria, iuuenibus fortissimis electis, nocte aggressus aulam regiam, in castris interfecit viros quattuor millia, & maximum elephantorum cum his, qui superpositi fuerant: * summoq. metu, ac perturbatione hostium castra replentes, rebus prospere gestis, abierunt. * Hoc autem factum est die illucescente, adiuuante eum Domini protectione. * Sed rex, accepto gustu audacię Iudęorum, arte difficultatem locorum tentabat: * & Bethsurę, quę erat Iudęorum pręsidium munitum, castra admouebat: sed fugabatur, impingebat, minorabatur. * His autem, qui intus erant, Iudas necessaria mittebat. * Enunciauit autę mysteria hostibus Rhodocus quidam de Iudaico exercitu, qui requisitus comprehensus est, & conclusus. * Iterum rex sermonem habuit ad eos, qui erant in Bethsuris: dextram dedit: accepit: abiit. * commisit cum Iuda, superatus est. * Vt autem cognouit rebellasse Philippum Antiochię, qui relictus erat super negotia, mente consternatus Iudęos deprecans, subditusq. eis, iurat de omnibus, quibus iustum visum est: & reconciliatus obtulit sacrificium, honorauit templum, & munera posuit: * Machabęum amplexatus est, & fecit eum a Ptolemaide vsque ad Gerrenos ducem & principem. * Vt autem venit Ptolemaidam, grauiter ferebant Ptolemenfes amicitię conuentionem, indignantes ne forte fœdus irrumperent. * Tunc ascendit Lysias tribunal, & exposuit rationem, &

populum sedauit, regressusq. est Antiochię: & hoc modo regis profectio, & reditus processit.

CAP. XIII.

SED post triennij tempus cognouit Iudas, & qui cum eo erant, Demetrium Seleuci cum multitudine valida, & nauibus, per portum Tripolis ascendisse ad loca opportuna, & tenuisse regiones aduersus Antiochum, & ducem eius Lysiam. * Alcimus autem quidam, qui summus sacerdos fuerat, sed voluntarie coinquinatus est temporibus commissionis, considerans nullo modo sibi esse salutem, neque accessum ad altare, venit ad regem Demetrium centesimo quinquagesimo anno, offerens ei coronam auream, & palmam, super hæc & thallos, qui templi esse videbantur. Et ipsa quidem die siluit. * Tempus autem opportunum dementiae suę nactus, conuocatus a Demetrio ad consilium, & interrogatus quibus rebus & consilijs Iudęi niterentur, * respondit: Ipsi, qui dicuntur Assidęi Iudęorum, quibus pręest Iudas Machabęus, bella nutriunt, & seditiones mouent, nec patiuntur regnum esse quietum. * nam & ego defraudatus parentum gloria (dico autem summo sacerdotio) huc veni: * primò quidem vtilitatibus regis fidem seruans, secundo autem etiam ciuibus consulens: nam illorũ prauitate vaiuersum genus nostrum non minime vexatur. * Sed oro his singulis o rex cognitis, & regioni, & generi secundum humanitatem tuam peruulgatam omnibus prospice. * nam, quamdiu superest Iudas, impossibile est, pacẽ esse negotijs. * Talibus autem ab hoc dictis, & ceteri amici, hostiliter se habentes aduersus Iudam, inflammauerunt Demetrium. * Qui statim Nicanorem prępositum elephantorum ducem misit in Iudęam: datis mandatis vt ipsum quidem Iudam caperet: eos vero, qui cum illo erant, dispergeret, & constitueret Alcimum maximi templi summum sacerdotem. * Tunc gentes, quę de Iudęa fugerant Iudam, gregatim se Nica-

Nicanori miscebant, misérias, & clades Iudæorum prosperitates rerum suarum existimantes. * Audito itaque Iudæi Nicanoris aduentu, & conuentu nationum, conspersi terra rogabant eum, qui populum suum constituit, ut in æternum custodiret, quique suam portionem signis evidentibus protegit. * Imperante autem duce, statim inde mouerunt, conueneruntque ad castellum Dessau. * Simon vero frater Iudæ commiserat cum Nicanore: sed cōterritus est repentino aduentu aduersariorum. * Nicanor tamen, audiens virtutem comitum Iudæ, & animi magnitudinem, quam pro patriæ certaminibus habebant, sanguine iudicium facere metuebat. * Quam ob rem præmisit Posidonium, & Theodotium, & Matthiam, ut darent dextras atque acciperent. * Et cum diu de his consiliū ageretur, & ipse dux ad multitudinem retulisset, omnium una fuit sententia amicitijs annuere. * Itaque diem constituerunt, qua secreto inter se agerent: & singulis sellæ prolatae sunt, & posita. * Præcepit autem Iudas armatos esse locis opportunis, ne forte ab hostibus repente mali aliquid oriretur: & congruum colloquium fecerunt. * Morabatur autem Nicanor Ierosolymis, nihilque ini- que agebat, gregesque turbarum, quæ congregatae fuerant, dimisit. * Habebat autem Iudam semper charum ex animo, & erat viro inclinatus. * Rogauitque eum ducere uxorem, filiosque procreare. Nuptias fecit: quiete egit, communiterque viuebant. * Alcimus autem, videns charitatem illorum adinuicem, & conuentiones, venit ad Demetrium, & dicebat, Nicanorem rebus alienis assentire, Iudamque regni insidiatorem successorem sibi destinasse. * Itaque rex exasperatus, & pessimis huius criminationibus irritatus, scripsit Nicanori, dicens, grauiter quidem se ferre de amicitiae conuentione, iubere tamen Machabæum citius vinctum mittere Antiochiam. * Quibus cognitis, Nicanor consternabatur, & grauiter ferebat, si ea, quæ conuenerant, irrita faceret, nihil læsus a viro. * sed, quia re-

gi resistere non poterat, opportunitatem obseruabat, qua præceptum perficeret. * At Machabæus, videns secum austerius agere Nicanorem, & consuetum occursum ferocius exhibentem, intelligens non ex bono esse austeritatem istam, paucis suorum congregatis, occultauit se a Nicanore. * Quod cum ille cognouit fortiter se a viro præuentum, venit ad maximum & sanctissimum templum: & sacerdotibus solitas hostias offerentibus, iussit sibi tradi virum. * quibus cum iuramento dicentibus nescire se ubi esset qui quærebatur, extendens manum ad templum, iurauit, dicens: Nisi Iudam mihi vinctum tradideritis, istud Dei fanum, in planitiem deducam, & altare effodiam, & templum hoc Libero patri consecrabo. * Et his dictis abiit. Sacerdotes autem protendentes manus in cælum, inuocabant eum, qui semper propugnator esset gentis ipsorum, hæc dicentes: * Tu Domine vniuersorum, qui nullius indiges, voluisti templum habitationis tuæ fieri in nobis. * Et nunc sancte sanctorum omnium Domine, conserua in æternum impollutam domum istam, quæ nuper mundata est. * Razias autem quidam de senioribus ab Ierosolymis delatus est Nicanori, vir amator ciuitatis, & bene audiens: qui pro affectu pater Iudæorum appellabatur. * Hic multis temporibus continentiae propositum tenuit in Iudaismo, corpusque & animam tradere contentus pro perseuerantia. * Volens autem Nicanor manifestare odium, quod habebat in Iudæos, misit milites quingentos, ut eum comprehenderent. * putabat enim, si illum decepisset, se cladē Iudæis maximam illaturum. * Turbis autem irruere in domum eius, & ianuam disrumpere, atque ignem admouere cupientibus, cum iam comprehenderetur, gladio se percutiit; * eligens nobiliter mori potius, quam subditus fieri peccatoribus, & contra natales suos indignis iniurijs agi. * Sed, cum per festinationem non certo ictu plagam dedisset, & turbæ intra ostia irrumperent, recurrens audacter ad murum, præcipitauit semet-

femetipsum viriliter in turbas : * quibus velociter locum dantibus casui eius, venit per mediam ceruicem : * & cum adhuc spiraret, accensus animo, surrexit : & cum sanguis eius magno fluxu deflueret ; & grauissimis vulneribus esset saucius, cursu turbam pertransiit : * & stans supra quandam petram præruptam, & iam exanguis effectus, complexus intestina sua, vtrisque manibus proiecit super turbas, inuocans dominatorem vitæ ac spiritus, vt hæc illi iterum redderet : atque ira vita defunctus est.

CAP. XV.

NICANOR autem, vt comperit Iudam esse in locis Samariæ, cogitauit cum omni impetu die sabbati committere bellum. * Iudæis vero, qui illum per necessitatem sequebantur, dicentibus : Ne ita ferociter, & barbare feceris, sed honorem tribue diei sanctificationis, & honora eum, qui vniuersa conspicit : * ille infelix interrogauit, si est potens in cælo, qui imperant agi diem sabbatorum. * Et respondentibus illis, Est Dominus viuis ipse in cælo potens, qui iussit agi septimam diem. * At ille ait : Et ego potens sum super terram, qui impero sumi arma, & negotia regis impleri. Tamen non obtinuit vt consilium perficeret. * Et Nicanor quidem cum summa superbia erectus, cogitauerat commune trophæum statuere de Iuda. * Machabæus autem semper confidebat cum omni spe auxilium sibi a Deo affuturum. * & hortabatur suos ne formidarent ad aduentum nationum, sed in mente haberent adiutoria sibi facta de cælo, & nunc sperarent ab Omnipotente sibi affuturam victoriam. * Et allocutus eos de lege, & prophetis, admonens etiam certamina, quæ fecerant prius, promptiores constituit eos : * & ita animis eorum erectis simul ostendebat Gentium fallaciam, & iuramentorum præuersionem. * Singulos autem illorum armavit, non clypei, & hastæ munitione, sed sermonibus optimis, & exhortationibus, exposito digno fide somnio, per quod vni-

uersos lætificauit. * Erat autem huiuscemodi visus : Oniam, qui fuerat summus sacerdos, virum bonum & benignum, verecundum visu, modestum moribus, & eloquio decorum, & qui a puero in virtutibus exercitatus sit, manus protendentem, orare pro omni populo Iudæorum : * Post hoc apparuisse & alium virum ætate, & gloria mirabilem, & magni decóris habitudine circa illum : * Respondentem vero Oniam dixisse : Hic est fratrum amator, & populi Israel : hic est, qui multum orat pro populo, & vniuersa sancta ciuitate, Ieremias propheta Dei. * Extendisse autem Ieremiam dextram, & dedisse Iudæ gladium aureum, dicentem : * Accipe sanctum gladium munus a Deo, in quo deicies aduersarios populi mei Israel. * Exhortati itaque Iudæ sermonibus bonis valde, de quibus extolli posset impetus, & animi iuuenum confortari, statuerunt dimicare & configere fortiter : vt virtus de negotijs iudicaret, eo quod ciuitas sancta, & templum periclitarentur. * Erat enim pro vxoribus, & filiis, itemq. pro fratribus, & cognatis minor sollicitudo : maximus vero & primus pro sanctitate timor erat templi. * sed & eos, qui in ciuitate erant, non minima sollicitudo habebat pro his, qui congressuri erant. * Et, cum iam omnes sperarent iudicium futurum, hostesq. adessent, atque exercitus esset ordinatus, bestia, equitesq. opportuno in loco compositi, * considerans Machabæus aduentum multitudinis, & apparatus varium armorum, & ferocitatem bestiarum, extendens manus in cælum, prodigia facientem Dominum inuocauit, qui non secundum armorum potentiam, sed prout ipsi placet, dat dignis victoriam. * Dixit autem inuocans hoc modo : Tu Domine, qui misisti angelum tuum sub Ezechia rege Iuda, & interfecisti de castris Sennacherib centum octogintaquinque millia : * & nunc dominator cælorum mitte angelum tuum bonum ante nos in timore, & tremore magnitudinis brachij tui, vt metuant qui cum blasphemia veniunt aduersus sanctum populum tuum.

tuum. Et hic quidem ita perorauit. * Ni-
 canor autem, & qui cum ipso erant, cum
 tubis & canticis admovebant. * Iudas ve-
 ro, & qui cum eo erant, inuocato Deo, per
 orationes cōgressi sunt: * manu quidem pu-
 gnantes, sed Dominum cordibus orantes,
 prostrauerunt non minus trigintaquinque
 millia, præsētia Dei magnifice delectati.
 * Cumq. cessassent, & cum gaudio redirent,
 cognouerunt Nicanorem fuisse cum armis
 suis. * Facto itaque clamore, & perturba-
 tione excitata, patria voce omnipotentem
 Dominum benedicebant. * Præcepit au-
 tem Iudas, qui per omnia corpore & ani-
 mo mori pro ciuibz paratus erat, caput
 Nicanoris, & manum cum humero abscif-
 sam, Ierosolymam perferri. * Quò cum
 peruenisset, conuocatis contribulibus, &
 sacerdotibus ad altare, accersijt & eos, qui
 in arce erant. * Et ostenso capite Nicanor-
 is, & manu nefaria, quam extendens con-
 tra idomū sanctam omnipotentis Dei, ma-
 gnifice gloriatus est. * Linguam etiam im-

pij Nicanoris præcisam iussit particulatim
 auibus dari: manum autem dementis con-
 tra templum suspendi. * Omnes igitur celi
 benedixerunt Dominum, dicentes: Benedi-
 ctus, qui locum suum incontaminatum ser-
 uauit. * Suspendit autem Nicanoris caput
 in summa arce, vt euidens esset, & manife-
 stum signum auxilij Dei. * Itaque omnes
 * communi consilio decreuerunt nullo mō-
 do diem istum absque celebritate præteri-
 re: * habere autem celebritatē tertiadecima
 die mēsis Adar, quod dicitur voce Syriaca,
 pridie Mardochei diei. * Igitur his erga Ni-
 canorem gestis, & ex illis temporibus ab
 Hebræis ciuitate possessa, ego quoque in
 his faciam finem sermonis. * Et si quidem
 bene, & vt historiæ competit, hoc & ipse ve-
 lim: sin autem minus digne, concedendum
 est mihi. * Sicut enim vinum semper bibe-
 re, aut semper aquam, contrarium est: al-
 ternis autem vti, delectabile: ita legentibus
 si semper exactus sit sermo, non erit gratus.
 Hic ergo erit consummatus.

F I N I S.

At 10.30

1870

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

100,000 25 1984   100,000 25 1984
100,000 25 1984   100,000 25 1984

- 1990-1991, 1992-1993, 1994-1995, 1996-1997, 1998-1999, 2000-2001, 2002-2003, 2004-2005, 2006-2007, 2008-2009, 2010-2011, 2012-2013, 2014-2015, 2016-2017, 2018-2019, 2020-2021, 2022-2023, 2024-2025, 2026-2027, 2028-2029, 2030-2031, 2032-2033, 2034-2035, 2036-2037, 2038-2039, 2040-2041, 2042-2043, 2044-2045, 2046-2047, 2048-2049, 2050-2051, 2052-2053, 2054-2055, 2056-2057, 2058-2059, 2060-2061, 2062-2063, 2064-2065, 2066-2067, 2068-2069, 2070-2071, 2072-2073, 2074-2075, 2076-2077, 2078-2079, 2080-2081, 2082-2083, 2084-2085, 2086-2087, 2088-2089, 2090-2091, 2092-2093, 2094-2095, 2096-2097, 2098-2099, 2100-2101, 2102-2103, 2104-2105, 2106-2107, 2108-2109, 2110-2111, 2112-2113, 2114-2115, 2116-2117, 2118-2119, 2120-2121, 2122-2123, 2124-2125, 2126-2127, 2128-2129, 2130-2131, 2132-2133, 2134-2135, 2136-2137, 2138-2139, 2140-2141, 2142-2143, 2144-2145, 2146-2147, 2148-2149, 2150-2151, 2152-2153, 2154-2155, 2156-2157, 2158-2159, 2160-2161, 2162-2163, 2164-2165, 2166-2167, 2168-2169, 2170-2171, 2172-2173, 2174-2175, 2176-2177, 2178-2179, 2180-2181, 2182-2183, 2184-2185, 2186-2187, 2188-2189, 2190-2191, 2192-2193, 2194-2195, 2196-2197, 2198-2199, 2200-2201, 2202-2203, 2204-2205, 2206-2207, 2208-2209, 2210-2211, 2212-2213, 2214-2215, 2216-2217, 2218-2219, 2220-2221, 2222-2223, 2224-2225, 2226-2227, 2228-2229, 2230-2231, 2232-2233, 2234-2235, 2236-2237, 2238-2239, 2240-2241, 2242-2243, 2244-2245, 2246-2247, 2248-2249, 2250-2251, 2252-2253, 2254-2255, 2256-2257, 2258-2259, 2260-2261, 2262-2263, 2264-2265, 2266-2267, 2268-2269, 2270-2271, 2272-2273, 2274-2275, 2276-2277, 2278-2279, 2280-2281, 2282-2283, 2284-2285, 2286-2287, 2288-2289, 2290-2291, 2292-2293, 2294-2295, 2296-2297, 2298-2299, 2300-2301, 2302-2303, 2304-2305, 2306-2307, 2308-2309, 2310-2311, 2312-2313, 2314-2315, 2316-2317, 2318-2319, 2320-2321, 2322-2323, 2324-2325, 2326-2327, 2328-2329, 2330-2331, 2332-2333, 2334-2335, 2336-2337, 2338-2339, 2340-2341, 2342-2343, 2344-2345, 2346-2347, 2348-2349, 2350-2351, 2352-2353, 2354-2355, 2356-2357, 2358-2359, 2360-2361, 2362-2363, 2364-2365, 2366-2367, 2368-2369, 2370-2371, 2372-2373, 2374-2375, 2376-2377, 2378-2379, 2380-2381, 2382-2383, 2384-2385, 2386-2387, 2388-2389, 2390-2391, 2392-2393, 2394-2395, 2396-2397, 2398-2399, 2400-2401, 2402-2403, 2404-2405, 2406-2407, 2408-2409, 2410-2411, 2412-2413, 2414-2415, 2416-2417, 2418-2419, 2420-2421, 2422-2423, 2424-2425, 2426-2427, 2428-2429, 2430-2431, 2432-2433, 2434-2435, 2436-2437, 2438-2439, 2440-2441, 2442-2443, 2444-2445, 2446-2447, 2448-2449, 2450-2451, 2452-2453, 2454-2455, 2456-2457, 2458-2459, 2460-2461, 2462-2463, 2464-2465, 2466-2467, 2468-2469, 2470-2471, 2472-2473, 2474-2475, 2476-2477, 2478-2479, 2480-2481, 2482-2483, 2484-2485, 2486-2487, 2488-2489, 2490-2491, 2492-2493, 2494-2495, 2496-2497, 2498-2499, 2500-2501, 2502-2503, 2504-2505, 2506-2507, 2508-2509, 2510-2511, 2512-2513, 2514-2515, 2516-2517, 2518-2519, 2520-2521, 2522-2523, 2524-2525, 2526-2527, 2528-2529, 2530-2531, 2532-2533, 2534-2535, 2536-2537, 2538-2539, 2540-2541, 2542-2543, 2544-2545, 2546-2547, 2548-2549, 2550-2551, 2552-2553, 2554-2555, 2556-2557, 2558-2559, 2560-2561, 2562-2563, 2564-2565, 2566-2567, 2568-2569, 2570-2571, 2572-2573, 2574-2575, 2576-2577, 2578-2579, 2580-2581, 2582-2583, 2584-2585, 2586-2587, 2588-2589, 2590-2591, 2592-2593, 2594-2595, 2596-2597, 2598-2599, 2600-2601, 2602-2603, 2604-2605, 2606-2607, 2608-2609, 2610-2611, 2612-2613, 2614-2615, 2616-2617, 2618-2619, 2620-2621, 2622-2623, 2624-2625, 2626-2627, 2628-2629, 2630-2631, 2632-2633, 2634-2635, 2636-2637, 2638-2639, 2640-2641, 2642-2643, 2644-2645, 2646-2647, 2648-2649, 2650-2651, 2652-2653, 2654-2655, 2656-2657, 2658-2659, 2660-2661, 2662-2663, 2664-2665, 2666-2667, 2668-2669, 2670-2671, 2672-2673, 2674-2675, 2676-2677, 2678-2679, 2680-2681, 2682-2683, 2684-2685, 2686-2687, 2688-2689, 2690-2691, 2692-2693, 2694-2695, 2696-2697, 2698-2699, 2700-2701, 2702-2703, 2704-2705, 2706-2707, 2708-2709, 2710-2711, 2712-2713, 2714-2715, 2716-2717, 2718-2719, 2720-2721, 2722-2723, 2724-2725, 2726-2727, 2728-2729, 2730-2731, 2732-2733

S A N C T V M
I E S V C H R I S T I
E V A N G E L I V M

SECUNDVM MATTHAEVM.

C A P V T P R I M V M.

I N generationis Iesu Christi filij David, filij Abraham.

* Abraham genuit Isaac.

Isaac autē genuit Iacob.

Iacob autē genuit

Iudam, & fratres eius.

Iudas autem genuit Phares, & Zaram de Thamar.

Phares autem genuit Efron.

Efron autem genuit Aram.

Aram autem genuit Aminadab.

Aminadab autem genuit Naasson.

Naasson autem genuit Salmon.

Salmon autem genuit Booz de Rahab.

Booz autem genuit Obed ex Ruth.

Obed autem genuit Iesse.

Iesse autem genuit David regem.

David autem rex genuit Salomonem ex ea, quæ fuit Vriæ.

Salomon autem genuit Roboam.

Roboam autem genuit Abiam.

Abias autem genuit Asa.

Asa autem genuit Iosaphat.

Iosaphat autem genuit Ioram.

Ioram autem genuit Oziam.

Ozias autem genuit Ioatham.

Ioatham autem genuit Achaz.

Achaz autem genuit Ezechiam.

10 Ezechias autem genuit Manassen.

Manasses autem genuit Amon.

Amon autem genuit Iosiam.

11 Iosias autem genuit Iechoniam, & fratres eius in transmigracione Babylonis.

12 Et post transmigracionem Babylonis: Iechonias genuit Salathiel.

Salathiel autem genuit Zorobabel.

13 Zorobabel autem genuit Abiud.

Abiud autem genuit Eliacim.

Eliacim autem genuit Azor.

14 Azor autem genuit Sadoc.

Sadoc autem genuit Achim.

Achim autem genuit Eliud.

15 Eliud autem genuit Eleazar.

Eleazar autem genuit Mathan.

Mathan autem genuit Iacob.

16 Iacob autē genuit Ioseph virum Mariæ, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus.

17 * Omnes itaque generationes ab Abraham vsque ad David, generationes quattuordecim: & a David vsque ad transmigracionem Babylonis, generationes quattuordecim: & a transmigracione Babylonis vsque ad Christum, generationes quattuordecim.

18 * Christi autem generatio sic erat: Cū esset desponsata mater eius Maria Ioseph, antequam conuenirent, inuenta est in vtero habens de Spiritu sancto.

19 Ioseph autem vir eius cū esset iustus, & nollet eam traducere:

20 voluit occulte dimittere eam. Hæc autem eo cogitante, ecce Angelus Domini apparuit

Gggg ruit

ruit in somnis ei, dicens: Ioseph fili David, noli timere accipere Mariam coniugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. * pariet autem filium: & vocabis nomen eius IESUM: ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. * Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem: * Ecce virgo in utero habebit, & pariet filium: & vocabunt nomen eius Emmanuel, quod est interpretatum Nobiscum Deus. * Exurgens autem Ioseph a somno, fecit sicut praecepit ei angelus Domini, & accepit coniugem suam. * Et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum: & vocavit nomen eius Iesum.

C A P. I I.

CUM ergo natus esset Iesus in Bethlehem Iuda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab oriente venerunt Ierosolymam, * dicentes: Vbi est qui natus est rex Iudaeorum? vidimus enim stellam eius in oriente, & venimus adorare eum. * Audiens autem Herodes rex, turbatus est, & omnis Ierosolyma cum illo. * Et congregans omnes principes sacerdotum, & Scribas populi, sciscitabatur ab eis ubi Christus nasceretur. * At illi dixerunt ei: In Bethlehem Iudae: Sic enim scriptum est per Prophetam: * Et tu Bethlehem terra Iuda, nequaquam minima es in principibus Iuda: ex te enim exiet dux, qui regat populum meum Israel. * Tunc Herodes clam vocatis Magis diligenter didicit ab eis tempus stellae, quae apparuit eis: * & mittens illos in Bethlehem, dixit: Ite, & interrogate diligenter de puero: & cum inueneritis, renunciate mihi, ut & ego veniens adorem eum. * Qui cum audissent regem, abierunt. & ecce stella, quam viderant in oriente, antecedebat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. * Videntes autem stellam gauisi sunt gaudio magno valde. * Et intrantes domum, inuenerunt puerum cum Maria matre eius, & procidentes adorauerunt eum: & apertis thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myr-

rrham. * Et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem, per aliam viam reuersi sunt in regionem suam. * Qui cum recessissent, ecce angelus Domini apparuit in somnis Ioseph, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & fuge in Aegyptum, & esto ibi usque dum dicam tibi. Futurum est enim ut Herodes quærat puerum ad perdendum eum. * Qui confurgens accepit puerum, & matrem eius nocte, & secessit in Aegyptum: * & erat ibi usque ad obitum Herodis: ut adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem: Ex Aegypto vocaui filium meum. * Tunc Herodes videns quoniam illusus esset a Magis, iratus est valde, & mittens occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem, & in omnibus finibus eius a bimatu & infra secundum tempus, quod exquisierat a Magis. * Tunc adimpletum est quod dictum est per Ieremiam prophetam dicentem: * Vox in Rama audita est ploratus, & ululatus multus: Rachel plorans filios suos, & noluit consolari, quia non sunt. * Defuncto autem Herode, ecce angelus Domini apparuit in somnis Ioseph in Aegypto, * dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & vade in terram Israel: defuncti sunt enim, qui quærebant animam pueri. * Qui confurgens, accepit puerum, & matrem eius, & venit in terram Israel. * Audiens autem quod Archelaus regnaret in Iudaea pro Herode patre suo, timuit illud ire: & admonitus in somnis, secessit in partes Galilae. * Et veniens habitauit in ciuitate, quae vocatur Nazareth: ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas: Quoniam Nazareus vocabitur.

C A P. I I I.

IN diebus autem illis venit Ioannes Baptista prædicans in deserto Iudae, * & dicens: Pœnitentiã agite: appropinquauit enim regnum celorum. * Hic est enim, qui dictus est per Isaiam prophetam dicentem: Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini: rectas facite semitas eius, Ipse

Ipse autem Ioannes habebat vestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos suos: esca autem eius erat locustæ, & mel siluestre. * Tunc exhibat ad eum Ierosolyma, & omnis Iudæa, & omnis regio circa Iordanem; & baptizabatur ab eo in Iordane, confitentes peccata sua. * Videns autem multos Phariseorum, & Sadduceorum venientes ad baptismum suum, dixit eis: Progenies viperarum, quis demonstravit vobis fugere a ventura ira? * Facite ergo fructum dignum poenitentiae. * Et ne velitis dicere intra vos: Patrem habemus Abraham. dico enim vobis quoniam potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. * Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. * Ego quidem baptizo vos in aqua in poenitentiam: qui autem post me venturus est, fortior me est, cuius non sum dignus calceamenta portare: ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igni. * Cuius ventilabrum in manu sua: & permundabit aream suam: & congregabit triticum suum in horreum, paleas autem comburet igni inextinguibili. * Tunc venit Iesus a Galilæa in Iordanem ad Ioannem, ut baptizaretur ab eo. * Ioannes autem prohibebat eum, dicens: Ego a te debeo baptizari, & tu venis ad me? * Respondens autem Iesus, dixit ei: Sine modo: sic enim decet nos implere omnem iustitiam. Tunc dimisit eum. * Baptizatus autem Iesus, confestim ascendit de aqua. & ecce aperti sunt ei cæli: & vidit spiritum Dei descendentem sicut columbam, & venientem super se. * Et ecce vox de cælis dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.

C A P . I I I I .

TUNC Iesus ductus est in desertum a Spiritu, ut tentaretur a diabolo. * Et cum ieiunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, postea esuriit. * Et accedens tentator dixit ei: Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. * Qui respondens dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit ho-

mo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. * Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem, & statuit eum super pinnaculum templi, & dixit ei: Si filius Dei es, mitte te deorsum. * Scriptum est enim: Quia angelis suis mandavit de te, & in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. * Ait illi Iesus: Rursum scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. * Iterum assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde: & ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum, & dixit ei: Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me. * Tunc dicit ei Iesus: Vade Satana: Scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli servies. * Tunc reliquit eum diabolus: & ecce angeli accesserunt, & ministrabant ei. * Cum autem audisset Iesus quod Ioannes traditus esset, cessit in Galilæam: & relicta civitate Nazareth, venit, & habitavit in Capharnaum maritima, in finibus Zabulon, & Nephthalim: ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam: Terra Zabulon, & terra Nephthalim, via maris trans Iordanem, Galilæa gentium * populus, qui sedebat in tenebris, vidit lucem magnam: & sedentibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. * Exinde cepit Iesus prædicare, & dicere: Poenitentiam agite: appropinquavit enim regnum cælorum. * Ambulans autem Iesus iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, & Andream fratrem eius, mittentes rete in mare, (erant enim piscatores) & ait illis: Venite post me, & faciam vos fieri pisces hominum. * At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum. * Et procedens inde, vidit alios duos fratres, Iacobum Zebedæi, & Ioannem fratrem eius in naui cum Zebedæo patre eorum, reficientes retia sua: & vocavit eos. * Illi autem statim relictis retibus & patre, secuti sunt eum. * Et circuibat Iesus totam Galilæam, docens in synagogis eorum, & prædicans euangelium regni: & sanans omnem languorem, & omnem infirmitatem in populo. * Et abiit opinio eius

in totam Syriam, & obtulerunt ei omnes male habentes, varijs languoribus, & tormentis comprehensos, & qui demonia habebant, & lunaticos, & paralyticos, & curauit eos: * & secuta sunt eum turbae multae de Galilaea, & Decapoli, & de Ierosolymis, & de Iudaea, & de trans Iordanem.

C A P. V.

V I D E N S autem Iesus turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, acceperunt ad eum discipuli eius, & aperiens os suum docebat eos dicens: * Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum caelorum. * Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram. * Beati, qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur. * Beati, qui esuriunt, & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur. * Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur. * Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. * Beati pacifici: quoniam filij Dei vocabuntur. * Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam: quoniam ipsorum est regnum caelorum. * Beati estis cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos mentientes, propter me: * gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis. sic enim persecuti sunt prophetas, qui fuerunt ante vos. * Vos estis sal terrae. Quod si sal euanuerit, in quo salietur ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. * Vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscondi supra montem posita: neque accendunt lucernam, & ponunt eam sub modio, sed super candelabrum ut luceat omnibus, qui in domo sunt. * Sic luceat lux vestra coram hominibus: ut videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in caelis est. * Nolite putare quoniam veni soluere legem, aut prophetas: non veni soluere, sed adimplere. * Amen quippe dico vobis, donec transeat caelum & terra, iota vnum, aut vnus apex non praeteribit a lege, donec omnia fiant.

19 * Qui ergo soluerit vnum de mandatis istis minimis, & docuerit sic homines, minimus vocabitur in regno caelorum: qui autem fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur in regno caelorum. * Dico enim vobis, quia nisi abundauerit iustitia vestra plus quam Scribarum, & Pharisaorum, non intrabitis in regnum caelorum. * Audistis quia dictum est antiquis: Non occides: qui autem occiderit, reus erit iudicio. * Ego autem dico vobis: quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo, raca: reus erit concilio. Qui autem dixerit, fatue: reus erit gehennae ignis. * Si ergo offers munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offeres munus tuum. * Esto consentiens aduersario tuo cito dum es in via cum eo: ne forte tradat te aduersarius iudici, & iudex tradat te ministro: & in carcerem mittaris. Amen dico tibi, non exies inde, donec reddas nouissimum quadrantem. * Audistis quia dictum est antiquis: Non moechaberis. * Ego autem dico vobis: quia omnis, qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam moechatus est eam in corde suo. Quod si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, & projice abs te: expedit enim tibi ut pereat vnum membrorum tuorum, quam totum corpus tuum mittatur in gehennam. * Et si dextra manus tua scandalizat te, abscide eam, & projice abs te: expedit enim tibi ut pereat vnum membrorum tuorum, quam totum corpus tuum leat in gehennam. * Dictum est autem: Quicumque dimiserit uxorem suam, det ei libellum repudij. * Ego autem dico vobis: Quia omnis, qui dimiserit uxorem suam, excepta fornicationis causa, facit eam moechari: & qui dimissam duxerit, adulterat. * Iterum audistis quia dictum est antiquis: Non periu-rabis: reddes autem Domino iuramenta tua. * Ego autem dico vobis, non iurare omnino, neque per caelum, quia thronus Dei est:

est: neque per terram, quia scabellum est
 pedum eius: neque per Ierosolymam, quia
 ciuitas est magni regis: neque per caput
 tuum iuraueris, quia non potes vnum ca-
 pillum album facere, aut nigrum: Sit au-
 tem sermo vester, est, est: non, non: quod
 autem his abundatius est, a malo est. Au-
 distis quia dictum est: Oculum pro oculo,
 & dentem pro dente. Ego autem dico vo-
 bis, non resistere malo: sed si quis te per-
 cusserit in dexteram maxillam tuam, praebe
 illi & alteram: & ei, qui vult tecum iudi-
 cio contendere, & tunicam tuam tollere,
 dimitte ei & pallium. & quicumque te an-
 gariauerit mille passus, vade cum illo & alia
 duo. Qui petit a te, da ei: & volenti mu-
 tuari a te, ne auertaris. Audistis quia di-
 ctum est: Diliges proximum tuum, & odio
 habebis inimicum tuum. Ego autem di-
 co vobis: Diligite inimicos vestros, benefa-
 cite his, qui oderunt vos: & orate pro per-
 sequentibus, & calumniatibus vos: vt si-
 tis filij patris vestri, qui in caelis est: qui so-
 lem suum oriri facit super bonos, & malos:
 & pluit super iustos & iniustos. Si enim
 diligitis eos, qui vos diligunt, quam merce-
 dem habebitis? nonne & publicani hoc fa-
 ciunt? Et si salutaueritis fratres vestros
 tantum, quid amplius facitis? nonne &
 ethnici hoc faciunt? Estote ergo vos
 perfecti, sicut & pater vester caelestis per-
 fectus est.

C A P I T V L V M VI.

AT TENDITE ne iustitiam vestram fa-
 ciatis coram hominibus, vt videamini
 ab eis: alioquin mercedem non habebitis
 apud patrem vestrum, qui in caelis est. Cum
 ergo facis eleemosynam, noli tuba canere
 ante te, sicut hypocritae faciunt in synago-
 gis, & in vicis, vt honorificentur ab homi-
 nibus: Amen dico vobis, receperunt mer-
 cedem suam. Te autem faciente eleemo-
 synam, nesciat sinistra tua quid faciat dex-
 tera tua: vt sit eleemosyna tua in abscondi-
 to, & pater tuus, qui videt in abscondito, red-
 det tibi. Et cum oratis, non eritis sicut hypo-

critae, qui amant in synagogis, & in angu-
 lis platearum stantes orare, vt videantur ab
 hominibus: amen dico vobis, receperunt
 mercedem suam. Tu autem cum oraueris,
 intra in cubiculum tuum, & clauso ostio, ora
 patrem tuum in abscondito: & pater tuus
 qui videt in abscondito, reddet tibi. Oran-
 tes autem, nolite multum loqui, sicut ethni-
 ci. putant enim quod in multiloquio suo
 exaudiantur. Nolite ergo assimilari eis:
 scit enim pater vester, quid opus sit vobis,
 antequam petatis eum. Sic ergo vos ora-
 bitis: Pater noster, qui es in caelis: sanctifi-
 cetur nomen tuum. Adueniat regnum
 tuum. Fiat voluntas tua, sicut in caelo, &
 in terra. Panem nostrum supersubstan-
 tialem da nobis hodie. Et dimitte no-
 bis debita nostra, sicut & nos dimittimus
 debitoribus nostris. Et ne nos inducas
 in tentationem. Sed libera nos a malo.
 Amen. Si enim dimiseritis hominibus
 peccata eorum: dimittet & vobis pater ve-
 ster caelestis delicta vestra. Si autem non
 dimiseritis hominibus: nec pater vester di-
 mittet vobis peccata vestra. Cum autem
 ieiunatis, nolite fieri sicut hypocritae tristes.
 exterminant enim facies suas, vt appareant
 hominibus ieiunantes. Amen dico vobis,
 quia receperunt mercedem suam. Tu au-
 tem, cum ieiunas, unge caput tuum, &
 faciem tuam laua, ne videaris hominibus
 ieiunans, sed patri tuo, qui est in abscondi-
 to: & pater tuus, qui videt in abscondito,
 reddet tibi. Nolite thesaurizare vobis the-
 sauros in terra: vbi arugo, & tinea demo-
 litur: & vbi fures effodiunt, & furantur.
 Theaurizate autem vobis thesauros in cae-
 lo: vbi neque arugo, neque tinea demoli-
 tur, & vbi fures non effodiunt, nec furan-
 tur. Vbi enim est thesaurus tuus, ibi est
 & cor tuum. Lucerna corporis tui est
 oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex:
 totum corpus tuum lucidum erit. Si au-
 tem oculus tuus fuerit nequam: totum cor-
 pus tuum tenebrosum erit. Si ergo lu-
 men, quod in te est, tenebrae sunt: ipsae te-
 nebrae quantaerunt? Nemo potest duo-

bus dominis seruire: aut enim vnum odio habebit, & alterum diligit: aut vnum sustinebit, & alterum contemnet. Non potestis Deo seruire, & mammonæ. Ideo dico vobis, ne solliciti sitis animæ vestræ quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quàm esca: & corpus plus quàm vestimentum? Respicite volatilia cæli, quoniam non serunt, neque metunt, neque congregant in horrea: & pater vester cælestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrū cogitans potest ad iacturam suam cubitum vnum? Et de vestimento quid solliciti estis. Considerate lilia agri quomodo crescunt: non laborant, neque nent. Dico autem vobis, quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est sicut vnum ex istis. Si autem scænum agri quod hodie est, & cras in clibanū mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos modicæ fidei? Nolite ergo solliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? hæc enim omnia gentes inquirunt. Scit enim pater vester, quia his omnibus indigetis. Quærite ergo primum regnum Dei, & iusticiam eius: & hæc omnia adjicientur vobis. Nolite ergo solliciti esse in crastinum: Crastinus enim dies sollicitus erit sibiipsi. sufficit diei malitia sua.

C A P . VII.

NOLITE iudicare, vt non iudicemini. In quo enim iudicio iudicaueritis, iudicabimini: & in qua mensura mensi fueritis, remerietur vobis. Quid autem vides festucam in oculo fratris tui: & trabem in oculo tuo non vides? Aut quomodo dicis fratri tuo: Sine eijciam festucam de oculo tuo: & ecce trabs est in oculo tuo? Hypocrita, eijce primum trabem de oculo tuo, & tunc videbis eijcere festucam de oculo fratris tui. Nolite dare sanctum canibus: neque mittatis margaritas vestras ante porcos, ne forte conculcent eas pedibus suis, & conuersi

dirumpant vos. Petite, & dabitur vobis: quærite, & inuenietis: pulsate, & aperietur vobis. Omnis enim, qui petit, accipit: & qui quærit, inuenit: & pulsanti aperietur. Aut quis est ex vobis homo, quem si petierit filius suus panem, numquid lapidem porriget ei? Aut si piscem petierit, numquid serpentem porriget ei? Si ergo vos, cum sitis mali, nostis bona data dare filiis vestris: quanto magis pater vester, qui in cælis est, dabit bona petentibus se? Omnia ergo quæcumque vultis vt faciant vobis homines, & vos facite illis. Hæc est enim lex, & Prophetarum. Intrate per angustam portam: quia lata porta, & spatiosa via est, quæ ducit ad perditionem, & multi sunt qui intrant per eam. Quàm angusta porta, & arcta via est, quæ ducit ad vitam: & pauci sunt, qui inueniunt eam. Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos. Numquid colligunt de spinis uvas, aut de tribulis ficus? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit. Non potest arbor bona malos fructus facere: neque arbor mala bonos fructus facere. Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. Igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos. Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum: sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse intrabit in regnum cælorum. Multi dicent mihi in illa die: Domine, Domine, nonne in nomine tuo prophetauimus, & in nomine tuo demonia eiecimus, & in nomine tuo virtutes multas fecimus? Et tunc confitebor illis: Quia numquam noui vos: discedite a me, qui operamini iniquitatem. Omnis ergo, qui audit verba mea hæc, & facit ea, assimilabitur viro sapienti, qui ædificauit domum suam supra petram, & descendit pluuia, & venerunt flumina, & flauerunt venti, & irruerunt in domum illam,

illam, & non cecidit: fundata enim erat super petram. * Et omnis, qui audit verba mea hæc, & non facit ea, similis erit viro stulto, qui ædificauit domum suam super arenam: * & descendit pluuia, & venerunt flumina, & flauerunt venti, & irruerunt in domum illam, & cecidit, & fuit ruina illius magna. * Et factum est: cum consummasset Iesus verba hæc, admirabantur turbæ super doctrina eius. * Erat enim docens eos sicut potestatem habens, & non sicut Scribæ eorum, & Pharisei.

C A P . V I I I .

CV M autem descendisset de monte, sequæ sunt eum turbæ multæ: * & ecce leprosus veniens, adorabat eum, dicens: Domine, si vis, potes me mundare. * Et extendens Iesus manum, tetigit eum, dicens: Volo. Mundare. Et confestim mundata est lepra eius. * Et ait illi Iesus: Vide, nemini dixeris: sed vade, ostende te sacerdoti, & offer munus, quod præcepit Moyses, in testimonium illis. * Cum autem introisset Capharnaum, accessit ad eum Centurio, rogans eum, & dicens: Domine, puer meus iacet in domo paralyticus, & male torquetur. * Et ait illi Iesus: Ego veniam, & curabo eum. * Et respondens Centurio, ait: Domine, non sum dignus vt intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, & sanabitur puer meus. * Nam & ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites: & dico huic Vade, & vadit: & alij, Veni, & venit: & seruo meo Fac hoc, & facit. * Audiens autem Iesus miratus est, & sequentibus se dixit: Amen dico vobis, non inueni tantam fidem in Israel. * Dico autem vobis, quod multi ab Oriente, & Occidente venient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Iacob in regno cælorum: * filij autem regni eiicientur in tenebras exteriores: ibi erit fletus, & stridor dentium. * Et dixit Iesus Centurioni: Vade, & sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. * Et cum venisset Iesus in domum Petri, vidit socrum eius

11 iacentem, & febricitantem: * & tetigit manum eius, & dimisit eam febris, & surrexit, & ministrabat eis. * Vespere autem facto, obtulerunt ei multos dæmonia habentes: & eiiciebat spiritus verbo: & omnes male habentes curauit: * vt adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam, dicentem: Ipse infirmitates nostras accepit: & ægrotationes nostras portauit. * Videns autem Iesus turbas multas circum se, iussit ire trans fretum. * Et accedens vnus scriba, ait illi: Magister, sequar te, quocumque ieris. * Et dicit ei Iesus: Vulpes foueas habent, & volucres cæli nidos: filius autem hominis non habet vbi caput reclinet. * Alius autem de discipulis eius ait illi: Domine, permitte me primum ire, & sepelire patrem meum. * Iesus autem ait illi: Sequere me, & dimitte mortuos sepelire mortuos suos. * Et ascendente eo in nauiculam, secuti sunt eum discipuli eius: * & ecce motus magnus factus est in mari ita vt nauicula operiretur fluctibus, ipse vero dormiebat. * Et accesserunt ad eum Discipuli eius, & suscitauerunt eum, dicentes: Domine, salua nos, perimus. * Et dicit eis Iesus: Quid timidi estis, modicæ fidei? Tunc surgens imperauit ventis, & mari, & facta est tranquillitas magna. * Porro homines mirati sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti, & mare obediunt ei? * Et cum venisset trans fretum in regionem Gerasenorum, occurrerunt ei duo habentes dæmonia, de monumentis exeuntes, sæui nimis, ita vt nemo posset transire per viam illam. * Et ecce clamauerunt, dicentes: Quid nobis, & tibi, Iesu fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos? * Erat autem non longe ab illis grex multorum porcorum pascens. * Dæmones autem rogabant eum, dicentes: Si eiicis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum. * Et ait illis: Ite. At illi exeuntes abierunt in porcos, & ecce impetu abiit totus grex per præceptum in mare: & mortui sunt in aquis. * Pastores autem fugerunt: & venientes in ciuitatem, nunciauerunt omnia, & de eis, qui dæmo-

damonia habuerant. * Et ecce tota ciuitas
exijt obuiam Iesu: & viso eo rogabant, vt
transiret a finibus eorum.

C A P. IX.

ET ascendens in nauiculam, transfre-
tauit, & venit in ciuitatem suam. * Et
ecce offerebant ei paralyticum iacentem
in lecto. Et videns Iesus fidem illorum,
dixit paralytico: Confide fili, remittun-
tur tibi peccata tua. * Et ecce quidam de
Scribis dixerunt intra se: Hic blasphemat.
* Et cum vidisset Iesus cogitationes eorum,
dixit: Vt quid cogitatis mala in cordibus
vestris? * Quid est facilius dicere: Dimit-
tantur tibi peccata tua: an dicere: Surge,
& ambula? * Vt autem sciatis, quia filius
hominis habet potestatem in terra dimit-
tendi peccata, tunc ait paralytico: Surge,
tolle lectum tuum, & vade in domum
tuam. * Et surrexit, & abiit in domum
suam. * Videntes autem turbae timuerunt,
& glorificauerunt Deum, qui dedit pote-
statem talem hominibus. * Et, cum tran-
siret inde Iesus, vidit hominem sedentem
in telonio, Matthaeum nomine. Et ait
illi: Sequere me. Et surgens, secutus est
eum. * Et factum est, discumbente eo in
domo, ecce multi publicani, & peccato-
res venientes discumbebant cum Iesu, &
discipulis eius. * Et videntes Pharisei, di-
cebant discipulis eius: Quare cum publi-
canis, & peccatoribus manducat Magister
vester? * At Iesus audiens, ait: Non est
opus valentibus medicus, sed male haben-
tibus. * Euntes autem discite quid est: Mi-
sericordiam volo, & non sacrificium. Non
enim veni vocare iustos, sed peccatores.
* Tunc accesserunt ad eum discipuli Ioan-
nis, dicentes: Quare nos, & Pharisei ie-
iunamus frequenter: discipuli autem tui
non ieiunant? * Et ait illis Iesus: Num-
quid possunt filij sponsi lugere, quamdiu
cum illis est sponsus? Venient autem dies
cum auferetur ab eis sponsus: & tunc iei-
nabunt. * Nemo autem immittit com-
missuram panni rudis in vestimentum ve-

tus: tollit enim plenitudinem eius a vesti-
mento: & peior scissura fit. * Neque mit-
tunt vinum nouum in vtres veteres. alio-
quin rumpuntur vtres, & vinum effundi-
tur, & vtres pereunt. Sed vinum nouum in
vtres novos mittunt: & ambo conser-
uantur. * Hac illo loquente ad eos, ecce
princeps vnus accessit, & adorabat eum,
dicens: Domine, filia mea modo defuncta
est: sed veni, impone manum tuam super
eam, & viuet. * Et surgens Iesus, sequeba-
tur eum, & discipuli eius. * Et ecce mulier,
quæ sanguinis fluxum patiebatur duode-
cim annis, accessit retro, & tetigit fim-
briam vestimenti eius. * Dicebat enim in-
tra se: Si tetigero ratum vestimentum eius:
salua ero. * At Iesus conuersus, & videns
eam, dixit: Confide filia, fides tua te sal-
uam fecit. Et salua facta est mulier ex il-
la hora. * Et cum venisset Iesus in domum
principis, & vidisset tibicines & turbam
tumultuantem, dicebat: * Recedite: non
est enim mortua puella, sed dormit. Et
deridebant eum. * Et cum eiecta esset tur-
ba, intrauit: & tenuit manum eius. Et
surrexit puella. * Et exijt fama hæc in
vniuersam terram illam. * Et transeunte
inde Iesu, secuti sunt eum duo cæci, cla-
mantes, & dicentes: Miserere nostri, fili
David. * Cum autem venisset domum,
accesserunt ad eum cæci. Et dicit eis Ie-
sus: Creditis quia hoc possum facere vo-
bis? Dicunt ei: Vtique, Domine. * Tunc
tetigit oculos eorum, dicens: Secundum
fidem vestram fiat vobis. * Et aperti sunt
oculi eorum: & comminatus est illis Ie-
sus, dicens: Videte ne quis sciat. * Illi
autem exeuntes, diffamauerunt eum in to-
ta terra illa. * Egressis autem illis, ecce
obtulerunt ei hominem mutum, damo-
nium habentem. * Et eiecto damonio, lo-
cutus est mutus, & miratae sunt turbae,
dicentes: Numquam apparuit sic in Is-
rael. * Pharisei autem dicebant: In prin-
cipe demoniorum eijcit demones. * Et
circuibat Iesus omnes ciuitates, & castel-
la, docens in synagogis eorum, & prædi-
cans

cans euangelium regni, & curans omnem languorem, & omnem infirmitatem. * Vi-
dens autem turbas, misertus est eis: quia-
erant vexari, & iacentes sicut oves non-
habentes pastorem. * Tunc dicit discipu-
lis suis: Messis quidem multa, operarij au-
tem pauci. * Rogate ergo Dominum mes-
sis, vt mittat operarios in messiem suam.

C A P . . . X .

ET conuocatis duodecim discipulis suis,
dedit illis potestatem spirituum immun-
dorum, vt eijcerent eos, & curarent om-
nem languorem, & omnem infirmitatem.
* Duodecim autem Apostolorum nomina
sunt hæc. Primus: Simon, qui dicitur Pe-
trus, & Andreas frater eius, * Iacobus Zebe-
dæi, & Ioannes frater eius, Philippus, &
Bartholomæus, Thomas, & Matthæus pu-
blicanus, Iacobus Alphæi, & Thaddæus,
* Simon Cananæus, & Iudas Iscariotes, qui
& tradidit eum. * Hos duodecim misit
Iesus: præcipiens eis, dicens: In viam gen-
tium ne abieritis, & in ciuitates Samarita-
norum ne intraueritis: * sed potius ite ad
oues, quæ perierunt domus Israel. * Eun-
tes autem prædicate, dicentes: Quia ap-
propinquauit regnum cælorum. * Infirmos
curate, mortuos suscite, leprosos
mundate, dæmones eijcite: gratis accepi-
stis, gratis date. * Nolite possidere aurum,
neque argentum, neque pecuniam in zo-
nis vestris: * non peram in via, neque duas
tunicas, neque calceamenta, neque virgâ:
dignus enim est operarius cibo suo. * In
quacumque autem ciuitatem, aut castel-
lum intraueritis, interrogate, quis in ea
dignus sit: & ibi manete donec exeatis.
* Intrans autem in domum, salutate eam,
dicentes: Pax huic domui. * Et si quidem
fuerit domus illa digna, veniet pax vestra
super eam: si autem non fuerit digna, pax
vestra reuertetur ad vos. * Et quicumque
non receperit vos, neque audierit sermo-
nem vestrum: exeuntes foras de domo, vel
ciuitate, excutite puluerem de pedibus ve-
stris. Amen dico vobis: Tolerabilius erit

terræ Sodomorum, & Gbomorrhæorum in
die iudicij, quàm illi ciuitati. * Ecce ego
mitto vos sicut oves in medio luporum.
Estote ergo prudentes sicut serpentes, &
simplices sicut columbæ. * Cauete autem
ab hominibus. Tradent enim vos in con-
cilijs, & in synagogis suis flagellabunt vos:
* & ad præfides, & ad reges ducemini pro-
pter me in testimonium illis, & gentibus.
* Cum autem tradent vos, nolite cogitare
quomodo, aut quid loquamini: dabitur
enim vobis in illa hora, quid loquamini:
* non enim vos estis qui loquimini, sed Spi-
ritus Patris vestri, qui loquitur in vobis.
* Tradet autem frater fratrem in mortem,
& pater filium: & insurgent filij in paren-
tes, & morte eos afficient: * & eritis odio
omnibus propter nomen meum: qui au-
tem perseuerauerit vsque in finem, hic sal-
uus erit. * Cum autem persequantur vos
in ciuitate ista, fugite in aliam. Amen
dico vobis, non consummabitis ciuitates
Israel, donec veniat Filius hominis. * Non
est discipulus super magistrum, nec ser-
uus super dominum suum. * sufficit disci-
pulo, vt sit sicut magister eius: & seruo,
sicut dominus eius. Si Patrem familias
Beelzebub vocauerunt: quanto magis do-
mesticos eius? * Ne ergo timueritis eos:
Nihil enim est opertum, quod non reue-
latur: & occultum, quod non sciatur.
* Quod dico vobis in tenebris, dicite in
lumine: & quod in aure auditis, prædi-
cate super tecta. * Et nolite timere eos,
qui occidunt corpus, animam autem non
possunt occidere: sed potius timere eum,
qui potest & animam, & corpus perdere
in gehennam. * Nonne duo passeret as-
se vaneunt: & vnus ex illis non cadet: si-
ne per terram sine patre vestro? * Vestri au-
tem capilli capitis omnes numerati sunt.
* Nolite ergo timere: multis passeribus me-
liores estis vos. * Omnis ergo, qui con-
fitebitur me coram hominibus, confitebor
& ego eum coram Patre meo, qui in cæ-
lis est: * qui autem negauerit me coram
hominibus, negabo & ego eum coram Pa-
tre

tre meo, qui in cælis est. * Nolite arbitrari 14
quia pacem venerim mittere in terram: 15
non veni pacem mittere, sed gladium. * ve-
ni enim separare hominem aduersus patrē
suum, & filiam aduersus matrem suam,
& nurum aduersus socrum suam: * & ini- 16
mici hominis, domestici eius. * Qui amat 17
patrem, aut matrem plus quàm me, non
est me dignus. & qui amat filium, aut fi-
liam super me, non est me dignus. * Et 18
qui non accipit crucem suam, & sequitur
me, non est me dignus. * Qui inuenit 19
animam suam, perdet illam: & qui perdi-
derit animam suam propter me, inue-
niet eam. * Qui recipit vos, me recipit: 20
& qui me recipit, recipit eum, qui me mi-
sit. * Qui recipit prophetam in nomine 21
prophetæ, mercedem prophetæ accipiet:
& qui recipit iustum in nomine iusti, mer-
cedem iusti accipiet. * Et quicumque po- 22
tum dederit vni ex minimis istis calicem
aquæ frigidæ tantum in nomine discipuli:
amen dico vobis, non perdet mercedem
suam.

C A P. X I.

ET factum est, cum consummasset Ie- 1
sus, præcipiēs duodecim discipulis suis,
transijt inde vt doceret, & prædicaret in
ciuitatibus eorum. * Ioannes autem cum 2
audisset in vinculis opera Christi, mittens
duos de discipulis suis, ait illi: Tu es, qui 3
uenturus es, an alium expectamus? * Et 4
respondens Iesus ait illis: Euntes renuncia-
te Ioanni quæ audistis, & vidistis. * Cæ- 5
ci vident, claudi ambulant, leprosi munda-
ntur, surdi audiunt, mortui resurgunt,
pauperes euangelizantur: * & beatus est, qui 6
non fuerit scandalizatus in me. * Illis au- 7
tem abeuntibus, cœpit Iesus dicere ad tur-
bas de Ioanne: Quid existis in desertum
videre? arundinem vento agitatam? * Sed 8
quid existis videre? hominem mollibus ve-
stitum? Ecce qui mollibus vestiuntur, in-
domibus regum sunt. * Sed quid existis 9
videre? prophetam? Etiam dico vobis, &
plus quàm prophetam. * Hic est enim, 10

de quo scriptum est: Ecce ego mitto an-
gelum meum ante faciem tuam, qui præ-
parabit viam tuam ante te. * Amen dico 11
vobis, non surrexit inter natos mulierum
maior Ioanne Baptista: qui autem mi-
nor est in regno cælorum, maior est illo. 12
* A diebus autem Ioannis Baptistæ vsque
nunc, regnum cælorum vim patitur, &
13 violenti rapiunt illud. * Omnes enim pro-
phetæ, & lex vsque ad Ioannem prophe-
tauerunt: * & si vultis recipere, ipse est Elias,
14 qui venturus est. * Qui habet aures au-
15 diendi, audiat. * Cui autem similem æsti-
mabo generationem istam? Similis est pue-
ris sedentibus in foro: qui clamantes cor-
16 qualibus? dicunt: Cecinimus vobis, &
non saltastis: lamentauimus, & non plan-
17 xistis. * Venit enim Ioannes neque man-
ducans, neque bibens, & dicunt: Dæmo-
18 nium habet. * Venit filius hominis man-
ducans, & bibens, & dicunt: Ecce ho-
mo vorax, & potator vini, publicanorum,
& peccatorum amicus. Et iustificata est
19 sapientia a filiis suis. * Tunc cœpit expro-
brare ciuitatibus, in quibus factæ sunt plu-
rimæ virtutes eius, quia non egissent pœ-
20 nitentiam. * Væ tibi Corozain, væ tibi
Bethsaida: quia, si in Tyro, & Sidone fa-
ctæ essent virtutes, quæ factæ sunt in vo-
bis, olim in cilicio, & cinere pœniten-
21 tiam egissent. * Verumtamen dico vobis:
Tyro, & Sidoni remissius erit in die iudi-
22 cij, quàm vobis. * Et tu Capharnaum,
numquid vsque in cælum exaltaberis? vsque
in infernum descendes: quia, si in Sodomis
factæ fuissent virtutes, quæ factæ sunt in te,
23 forte mansissent vsque in hanc diem. * Ve-
rumtamen dico vobis, quia terræ Sodo-
24 morum remissius erit in die iudicij, quàm
tibi. * In illo tempore respondens Iesus
dixit: Confiteor tibi, Pater, Domine cæli
& terræ, quia abscondisti hæc a sapienti-
bus, & prudentibus, & reuelasti ea paru-
25 lis. * Ita Pater: quoniam sic fuit placitum
ante te. * Omnia mihi tradita sunt a Patre
meo. Et nemo nouit Filium, nisi Pater: ne-
que Patrem quis nouit, nisi Filius, & cui
26 volue-

voluerit filius reuelare. * Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. * Tollite iugum meum super vos, & discite a me, quia mitis sum, & humilis corde: & inuenietis requiem animabus vestris. * Iugum enim meum suauis est, & onus meum leue.

C A P. XII.

IN illo tempore abiit Iesus per sata sabbato: discipuli autem eius esuriētes coeperunt vellere spicas, & manducare. * Pharisei autem videntes, dixerunt ei: Ecce discipuli tui faciunt quod non licet facere sabbatis. * At ille dixit eis: Non legistis quid fecerit Dauid, quando esuriit, & qui cum eo erant: * quomodo intrauit in domum Dei, & panes propositionis comedit, quos non licebat ei edere, neque his, qui cum eo erant, nisi solis sacerdotibus? * Aut non legistis in lege quia sabbatis sacerdotes in templo sabbatum violant, & sine crimine sunt? * Dico autem vobis, quia templo maior est hic. * Si autem sciretis, quid est: Misericordiam volo, & non sacrificium: numquam condemnassetis innocentes: * Dominus enim est filius hominis etiam sabbati. * Et cum inde transisset, venit in synagogam eorum. * Et ecce homo manum habens aridam, & interrogabant eum, dicentes: Si licet sabbatis curare? ut accusarent eum. * Ipse autem dixit illis: Quis erit ex vobis homo, qui habeat ouem vnā, & si ceciderit hæc sabbatis in foueam, nonne tenebit, & leuabit eam? * Quanto magis melior est homo oue? Itaque licet sabbatis benefacere. * Tunc ait homini: Extende manum tuam. Et extendit, & restituta est sanitati sicut altera. * Exeuntes autem Pharisei, consilium faciebant aduersus eum, quomodo perderent eum. * Iesus autem sciens recessit inde: & secuti sunt eum multi, & curauit eos omnes: * & præcepit eis ne manifestum eum facerent. * Ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam, dicentem: * Ecce puer meus, quem elegi, dilectus meus,

in quo bene complacuit animæ meæ. Pōnam spiritum meum super eum, & iudicium gentibus nuntiabit. * Non contendet, neque clamabit, neque audiet aliquis in plateis vocem eius: * arundinem quasi-satam non confringet, & linum fumigans non extinguet, donec eijciat ad victoriam iudicium: * & in nomine eius Gentes sperabunt. * Tunc oblatus est ei dæmonium habens, cæcus, & mutus, & curauit eum ita ut loqueretur, & videret. * Et stupebant omnes turbæ, & dicebant: Numquid hic est filius Dauid? * Pharisei autem audientes, dixerunt: Hic non eijcit dæmones nisi in Beelzebub principe dæmoniorum. * Iesus autem sciens cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum diuisum contra se, desolabitur: & omnis ciuitas, vel domus diuisa contra se, non stabit. * Et si satanas satanam eijcit, aduersus se diuisus est: quomodo ergo stabit regnum eius? * Et si ego in Beelzebub eijcio dæmones, filij vestri in quo eijciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. * Si autem ego in spiritu Dei eijcio dæmones, igitur peruenit in vos regnum Dei. * aut quomodo potest quisquam intrare in domum fortis, & vasa eius diripere, nisi prius alligauerit fortem? & tunc domum illius diripiet. * Qui non est mecum, contra me est: & qui non congregat mecum, spargit. * Ideo dico vobis: Omne peccatum, & blasphemia remittetur hominibus; spiritus autem blasphemia non remittetur. * Et quicumque dixerit verbum contra filium hominis, remittetur ei: qui autem dixerit contra Spiritum sanctum, non remittetur ei neque in hoc sæculo, neque in futuro. * Aut facite arborem bonam, & fructum eius bonus: aut facite arborem malam, & fructum eius malus: siquidem ex fructu arbor agnoscitur. * Progenies viperarum, quomodo potestis bona loqui, cum sitis mali? ex abundantia enim cordis os loquitur. * Bonus homo de bono thesauro profert bona: & malus homo de malo thesauro profert mala. * Dico autem vobis quoniam

quoniam omne verbum otiosum, quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die iudicii. * Ex verbis enim tuis iustificaberis, & ex verbis tuis condemnaberis. * Tunc responderunt ei quidam de Scribis & Phariseis, dicentes: Magister, volumus a te signum videre. * Qui respondens ait illis: Generatio mala, & adultera signum querit: & signum non dabitur ei, nisi signum Ionæ prophetæ. * Sicut enim fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus, & tribus noctibus; sic erit Filius hominis in corde terræ tribus diebus, & tribus noctibus. * Viri Niniuitæ surgēt in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam: quia poenitentiam egerunt in prædicatione Ionæ. Et ecce plus quam Ionas hic. * Regina austri surget in iudicio cum generatione ista, & cōdemnabit eam: quia venit a finibus terræ audire sapientiā Salomonis, & ecce plus quam Salomon hic. * Cum autem immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, quærens requiem, & non inuenit. * Tunc dicit: Reuertar in domum meam, vnde exiui. Et veniens inuenit eam vacantem, scopis mundatam, & ornatam. * Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus secū nequiores se, & intrantes habitant ibi: & fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus. Sic erit & generationi huic pessima. * Adhuc eo loquente ad turbas, ecce mater eius, & fratres stabant foris, quærentes loqui ei. * Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua, & fratres tui foris stant quærentes te. * At ipse respondens dicenti sibi, ait: Quæ est mater mea, & qui sunt fratres mei? * Et extendens manum in discipulos suos, dixit: Ecce mater mea, & fratres mei. * Quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei, qui in cælis est: ipse meus frater, & soror, & mater est.

C A P . X I I I .

IN illo die exiens Iesus de domo, sedebat secus mare. * Et congregatæ sunt ad eum turbæ multæ, ita vt in nauculam ascendēs federet: & omnis turba stabat in littore, &

locutus est eis multa in parabolis, dicens: 4 Ecce exijt qui seminat, seminare. * Et dum seminat, quædam ceciderunt secus viam, & venerunt volucres cæli, & comederunt ea. 5 * Alia autē ceciderunt in petrosa, vbi non habebant terrā multam: & continuo exorta sunt, quia non habebant altitudinē terræ. 6 * sole autem orto æstuaerunt: & quia non habebant radicem, aruerunt. 7 * Alia autem ceciderunt in spinas: & creuerunt spinæ, & suffocauerunt ea. 8 * Alia autem ceciderunt in terram bonam: & dabant fructum, aliud centesimū, aliud sexagesimum, 9 aliud trigesimum. * Qui habet aures audiendi, audiat. * Et accedentes discipuli dixerunt ei: Quare in parabolis loqueris eis? * Qui respondens, ait illis: Quia vobis datum est nosse mysteria regni cælorum: illis autem non est datum. 12 * Qui enim habet, dabitur ei, & abundabit: qui autem non habet, & quod habet auferetur ab eo. 13 * Ideo in parabolis loquor eis: quia videntes nō vident, & audientes non audiunt, neque intelligunt. 14 * Et adimpletur in eis prophetia Isaia dicentis: Auditū audietis, & non intelligetis: & videntes videbitis, & non videbitis. 15 * Incrassatum est enim cor populi huius, & auribus grauitè audierūt, & oculos suos clauferūt: nequando videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & conuertantur, & sanem eos. 16 * Vestri autem beati oculi quia vident, & aures vestræ quia audiunt. 17 * Amen quippe dico vobis, quia multi propheta, & iusti cupierunt videre quæ videtis, & non viderunt: & audire quæ auditis, & non audierunt. 18 * Vos ergo audite parabolā seminantis. 19 * Omnis, qui audit verbum regni, & non intelligit, venit malus, & rapit quod seminatum est in corde eius: hic est qui secus viam seminatus est. 20 * Qui autem super petrosa seminatus est, hic est, qui verbum audit, & continuo cum gaudio accipit illud: 21 * non habet autem in se radicem, sed est temporalis. facta autem tribulatione & persecutione propter verbum, continuo scandalizatur. 22 * Qui autem seminatus est in spinis, hic est, qui verbum audit, & so-

& sollicitudo sæculi istius, & fallacia diuitiarum suffocat verbum, & sine fructu efficitur. * Qui vero in terram bonam seminatus est, hic est qui audit verbum, & intelligit, & fructum affert, & facit aliud quidem centesimum, aliud autem sexagesimum, aliud vero trigesimum. * Aliam parabolam proposuit illis, dicens: Simile factum est regnum cælorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo. * cum autem dormirent homines, venit inimicus eius, & superseminavit zizania in medio tritici, & abiit. * Cum autem creuisset herba, & fructum fecisset, tunc apparuerunt & zizania. * Accedentes autem serui patrisfamilias, dixerunt ei: Domine, nonne bonum semē seminasti in agro tuo? Vnde ergo habet zizania? * Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit: Serui autem dixerunt ei, Vis, imus, & colligimus ea? * Et ait: Non: ne forte colligētes zizania, eradicetis simul cum eis & triticum. * Sinite vtraque crescere vsque ad messē, & in tempore messis dicā messoribus: Colligite primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum, triticum autem cōgregate in horreum meū. * Aliam parabolam proposuit eis dicens: Simile est regnū cælorum grano sinapis, quod accipiēs homo seminavit in agro suo: quod minimum quidem est omnibus seminibus: cum autē creuerit, maius est omnibus oleis, & fit arbor, ita vt volucres cæli veniāt, & habitent in ramis eius. * Aliam parabolam locutus est eis. Simile est regnum cælorum fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinae satis tribus, donec fermentatum est totum. * Hæc omnia locutus est Iesus in parabolis ad turbas: & sine parabolis nō loquebatur eis: vt impleretur quod dictum erat per Prophetam dicentē: Aperiam in parabolis os meum, & eructabo abscondita a constitutione mundi. * Tunc, dimissis turbis, venit in domum: & accesserunt ad eum discipuli eius, dicentes: Edifera nobis parabolam zizaniorū agri. * Qui respondens ait illis: Qui seminat bonum semen, est Filius hominis. * Ager autem,

est mundus. Bonum vero semen, hi sunt filij regni. Zizania autem, filij sunt nequæ. * Inimicus autem, qui seminavit ea, est diabolus. Messis vero, consummatio sæculi est. Messores autem, angeli sunt. * Sicut ergo colliguntur zizania, & igni cōburuntur: sic erit in consummatione sæculi. * mittet filius hominis angelos suos, & colligent de regno eius omnia scandala, & eos, qui faciunt iniquitatem: & mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus, & stridor dentium. * Tūc iusti fulgebūt sicut sol in regno Patris eorum. Qui habet aures audiendi, audiat. * Simile est regnum cælorum thesauro abscondito in agro: quē qui inuenit homo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, & vendit vniuersa quæ habet, & emit agrū illum. * Iterum simile est regnum cælorum homini negotiatori, quarenti bonas margaritas. * Inuenta autem vna pretiosa margarita, abiit, & vendidit omnia quæ habuit, & emit eam. * Iterum simile est regnum cælorum sagenæ missæ in mare, & ex omni genere piscium congreganti. * quam, cum impleta esset, educentes, & secus littus sedētes, elegerunt bonos in vasa, malos autem foras miserūt. * Sic erit in consummatione sæculi: exhibunt angeli, & separabunt malos de medio iustorum, & mittent eos in caminū ignis: ibi erit fletus, & stridor dentium. * Intellexistis hæc omnia? Dicunt ei: Etiam. * Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno cælorum, similis est homini patrifamilias, qui profert de thesauro suo noua & vetera. * Et factū est, cum consummasset Iesus parabolas istas, transijt inde. * Et veniens in patriā suam, docebat eos in synagogis eorum, ita vt mirarentur, & dicerēt: Vnde huic sapiētia hæc, & virtutes? * Nōne hic est fabri filius? Nonne mater eius dicitur Maria, & fratres eius, Iacobus, & Ioseph, & Simō, & Iudas? & sorores eius, nōne omnes apud nos sunt? Vnde ergo huic omnia ista? * Et scandalizabantur in eo: Iesus autem dixit eis: Nō est propheta sine honore nisi in patria sua, & in domo sua. * Et nō fecit ibi virtutes multas propter incredulitatem illorum.

CAP. XIII.

IN illo tempore audiuit Herodes tetrarcha famam Iesu: & ait pueris suis: Hic est Ioānes Baptista: ipse surrexit a mortuis, & ideo virtutes operantur in eo. Herodes enim renuit Ioannem, & alligauit eum: & posuit in carcerē propter Herodiadem vxorem fratris sui. Dicebat enim illi Ioannes: Non licet tibi habere eam. Et volens illum occidere, timuit populum: quia sicut prophetam eum habebant. Die autem natalis Herodis saltauit filia Herodiadis in medio, & placuit Herodi. Vnde cum iuramento pollicitus est ei dare quodcumque postulasset ab eo. At illa præmonita a matre sua, Da mihi, inquit, hic in disco caput Ioannis Baptistæ. Et contristatus est rex: propter iuramentum autem, & eos, qui pariter recumbebant, iussit dari. Misitq. & decollauit Ioannem in carcere. Et allatum est caput eius in disco, & datum est puellæ, & attulit matri suæ. Et accedentes discipuli eius, tulerunt corpus eius, & sepelierunt illud: & venientes nunciauerunt Iesu. Quod cum audisset Iesus, secessit inde in nauicula, in locum desertum seorsum: & cum audissent turbæ, secutæ sunt eum pedes- tres de ciuitatibus. Et exiens vidit turbam multam, & misertus est eis, & curauit languidos eorum. Vespere autem facto, accesserunt ad eum discipuli eius, dicentes: Desertus est locus, & hora iam præterijt: dimitte turbas, ut euntes in castella, emant sibi escas. Iesus autē dixit eis: Nō habent necesse ire: date illis vos manducare. Responderunt ei: Non habemus hic nisi quinque panes, & duos pisces. Qui ait eis: Afferte mihi illos huc. Et cum iussisset turbam discumbere super scēnū, acceptis quinque panibus, & duobus piscibus, aspiciens in cælum benedixit, & fregit, & dedit discipulis panes, discipuli autem turbis. Et manducauerunt omnes, & saturati sunt. Et tulerunt reliquias, duodecim cophinos fragmentorum plenos. Manducantium autem fuit numerus, quinque millia virorum, ex-

ceptis mulieribus, & paruulis. Et statim cōpulit Iesus discipulos ascendere in nauiculam, & præcedere eum trans fretum, donec dimitteret turbas. Et dimissa turba, ascendit in montem solus orare. Vespere autem facto solus erat ibi. nauicula autem in medio mari iactabatur fluctibus: erat enim contrarius ventus. Quarta autem vigilia noctis, venit ad eos ambulans super mare. Et videntes eum super mare ambulantem, turbati sunt, dicentes: Quia phantasma est. Et præ timore clamauerunt. Statimq. Iesus locutus est eis, dicens: Habete fiduciam: ego sum, nolite timere. Respondens autem Petrus dixit: Domine, si tu es, iube me ad te venire super aquas. At ipse ait: veni. Et descendens Petrus de nauicula, ambulabat super aquam ut veniret ad Iesum. Videns vero ventum validum, timuit: & cum cœpisset mergi, clamauit dicens: Domine, saluum me fac. Et continuo Iesus extendens manum, apprehendit eum: & ait illi: Modicæ fidei, quare dubitasti? Et cum ascendissent in nauiculam, cessauit ventus. Qui autem in nauicula erant, venerunt, & adorauerunt eum, dicentes: Vere filius Dei es. Et cum transfretassent, venerunt in terram Genesar. Et cum cognouissent eum viri loci illius, miserunt in vniuersam regionem illam, & obtulerunt ei omnes male habentes: & rogabant eum ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent. Et quicumque tetigerunt, salui facti sunt.

CAP. XV.

TVNC accesserunt ad eum ab Ierosolymis Scribæ, & Pharisei, dicentes: Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum? non enim lauant manus suas cum panem manducant. Ipse autem respondens ait illis: Quare & vos transgredimini mādatum Dei propter traditionem vestram? Nam Deus dixit: Honora patrem, & matrem. &: Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. Vos autē dicitis: Quicumque dixerit patri, vel matri, Munus quodcumque

que est ex me, tibi proderit: & non honorificabit patrem suum, aut matrem suam: & irritum fecistis mandatum Dei propter traditionem vestram. * Hypocritæ, bene prophetavit de vobis Isaias, dicens: * Populus hic labijs me honorat: cor autem eorum longe est a me. * Sine causa autem colunt me, docentes doctrinas, & mandata hominum. * Et conuocatis ad se turbis, dixit eis: Audite, & intelligite. * Non quod intrat in os, coinquinat hominem: sed quod procedit ex ore, hoc coinquinat hominem. * Tunc accedentes discipuli eius, dixerunt ei: Scis quia Pharisei audito verbo hoc, scandalizati sunt? * At ille respondens ait: Omnis plantatio, quam non plantauit Pater meus cælestis, eradicabitur. * Sinite illos: cæci sunt, & duces cæcorum. cæcus autem si cæco ducatum præstet, ambo in foueam cadunt. * Respondens autem Petrus dixit ei: Edificare nobis parabolam istam. * At ille dixit: Adhuc & vos sine intellectu estis? * Non intelligitis quia omne, quod in os intrat, in ventrem vadit, & in secessum emittitur? * Quæ autem procedunt de ore, de corde exeunt, & ea coinquinant hominem: * de corde enim exeunt cogitationes malæ, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemix. * hæc sunt, quæ coinquinant hominem. Non lotis autem manibus manducare, non coinquinat hominem. * Et egressus inde Iesus secessit in partes Tyri, & Sidonis. * Et ecce mulier Chananæa a finibus illis egressa clamauit, dicens ei: Miserere mei Domine fili David: filia mea male a dæmonio vexatur. * Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli eius rogabant eum dicentes: Dimitte eam: quia clamat post nos. * Ipse autem respondens, ait: Non sum missus nisi ad oues, quæ perierunt domus Israel. * At illa venit, & adorauit eum, dicens: Domine, adiuua me. * Qui respondens ait: Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. * At illa dixit: Etiam Domine: nam & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominorum suorum.

12 * Tunc respondens Iesus, ait illi: O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora. * Et cum transisset inde Iesus, venit secus Mare Galilææ: & ascendens in montem, sedebat ibi. 13 * Et accesserunt ad eum turbæ multæ, habentes secum mutos, cæcos, claudos, debiles, & alios multos: & proiecerunt eos ad pedes eius, & curauit eos: * ita vt turbæ mirarentur videtes mutos loquentes, claudos ambulantes, cæcos videntes: & magnificabant Deum Israel. * Iesus autem, conuocatis discipulis suis, dixit: Misereor turbæ, quia triduo iam perseuerant mecum, & non habent quod manducant: & dimittere eos ieiunos nolo, ne deficient in via. * Et dicunt ei discipuli: Vnde ergo nobis in deserto panes tantos, vt saturemus turbam tantam? 14 * Et ait illis Iesus: Quot habetis panes? At illi dixerunt: Septem, & paucos pisciculos. 15 * Et præcepit turbæ, vt discumberent super terram. * Et accipiens septem panes, & pisces, & gratias agens, fregit, & dedit discipulis suis, & discipuli dederunt populo. * Et comederunt omnes, & saturati sunt. Et quod superfuit de fragmentis, tulerunt septem sportas plenas. * Erant autem qui manducauerunt, quattuor millia hominum, extra paruulos, & mulieres. * Et dimissa turba, ascendit in nauiculā: & venit in fines Magedan.

C A P . I V I .

1 * ET accesserunt ad eum Pharisei, & Sadducei tentantes: & rogauerunt eum vt signum de cælo ostenderet eis. * At ille respondens, ait illis: Facto vespere dicitis: Serenum erit, rubicundum est enim cælum: 2 * Et mane: Hodie tēpestas, rutilat enim triste cælū. * Faciem ergo cæli diiudicare non stis: signa autē temporum non potestis scire? Generatio mala & adultera signum quærit: & signum non dabitur ei, nisi signū Ionæ prophete. Et relictis illis, abiit. * Et cum venissent discipuli eius trans fretum, obliui sunt panes accipere. * Qui dixit illis: Intuemini, & caute a sermōe Phariseorū, & Sadduceorum. * At illi cogitabant intra

se dicentes: Quia panes non accepimus.
 *Sciens autem Iesus, dixit: Quid cogitatis
 intra vos modicæ fidei, quia panes nō habe-
 tis? *Nondum intelligitis, neque recorda-
 mini quinque panum in quinque millia ho-
 minū, & quot cophinos sumpsistis? *neque
 septem panum in quattuor millia hominū,
 & quot sportas sumpsistis? *Quare non in-
 telligitis, quia non de pane dixi vobis: Ca-
 uete a fermento Phariseorum, & Sadduceo-
 rum? *Tunc intellexerunt quia non dixerit
 cauendum a fermento panum, sed a doctri-
 na Phariseorum, & Sadduceorum. *Venit
 autem Iesus in partes Cæsareæ Philippi: &
 interrogabat discipulos suos, dicens: Quem
 dicunt homines esse Filium hominis? *At
 illi dixerunt: Alij Ioannem Baptistam, alij
 autem Eliam, alij vero Ieremiam, aut vnum
 ex prophetis. *Dicit illis Iesus: Vos autem
 quem me esse dicitis? *Respondens Simon
 Petrus dixit: Tu es Christus, filius Dei viui.
 *Respondens autem Iesus, dixit ei: Beatus
 es Simon Bar Iona: quia caro, & sanguis nō
 reuelauit tibi, sed Pater meus, qui in cælis
 est. *Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & su-
 per hanc petrā ædificabo ecclesiam meam,
 & portæ inferi nō præualebunt aduersus eā.
 *Et tibi dabo clauēs regni cælōrū. Et quod-
 cumque ligaueris super terram, erit ligatum
 & in cælis: & quodcūque solueris super ter-
 ram, erit solutum & in cælis. *Tunc præce-
 pit discipulis suis vt nemini dicerēt quia ip-
 se esset Iesus Christus. *Exinde cœpit Iesus
 ostendere discipulis suis, quia oporteret eū
 ire Ierosolymā, & multa pati a senioribus,
 & Scribis, & principibus sacerdotū, & oc-
 cidi, & tertia die resurgere. *Et assumēs cum
 Petrus, cœpit increpare illum dicens: Absit
 a te, Domine: non erit tibi hoc. *Qui con-
 uersus, dixit Petro: Vade post me satana,
 scandalum es mihi: quia non sapis ea, quæ
 Dei sunt, sed ea, quæ hominum. *Tunc
 Iesus dixit discipulis suis: Si quis vult post
 me venire, abneget semetipsum, & tollat cru-
 cē suā, & sequatur me. *Qui enim voluerit
 animam suam saluam facere, perdet eā. qui
 autem perdiderit animam suā propter me,

16 inueniet eam. *Quid enim prodest homini,
 si mundum vniuersum lucretur, animæ ve-
 ro suæ detrimentū patiatur? Aut quam da-
 bit homo commutationem pro anima suā?
 17 *Filius enim hominis venturus est in gloria
 Patris sui cū angelis suis: & tunc reddet vni-
 18 cuique secundum opera eius. *Amen dico
 vobis, sunt quidam de hic stantibus, qui nō
 gustabunt mortem, donec videant Filium
 hominis venientem in regno suo.

C A P . X V I I .

1 E T post dies sex assumit Iesus Petrum,
 & Iacobum, & Ioannem fratrem eius,
 & ducit illos in montem excelsum seorsum:
 2 * & transfiguratus est ante eos. Et resplēduit
 facies eius sicut sol: vestimenta autem eius
 3 facta sunt alba sicut nix. *Et ecce apparue-
 runt illis Moyses, & Elias cum eo loquen-
 4 tes. *Respondens autem Petrus, dixit ad
 Iesum: Domine, bonum est nos hic esse: si
 vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi vnū,
 5 Moysi vnum, & Eliæ vnum. *Adhuc eo
 loquente, ecce nubes lucida obumbravit
 eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est
 Filius meus dilectus, in quo mihi bene-
 6 complacui: ipsum audite. *Et audientes
 discipuli ceciderunt in faciem suam, &
 7 timuerunt valde. *Et accessit Iesus, &
 tetigit eos: dixitq. eis: Surgite, & nolite
 8 timere. *Leuantes autem oculos suos,
 9 neminem viderunt, nisi solum Iesum. *Et
 descendētibz illis de monte, præcepit eis
 Iesus, dicens: Nemini dixeritis visionem,
 donec Filius hominis a mortuis resurgat.
 10 *Et interrogauerunt eum discipuli, dicen-
 tes: Quid ergo Scribæ dicunt quod Eliam
 11 oporteat primum venire? *At ille respon-
 dens, ait eis: Elias quidem venturus est, &
 12 restituet omnia. *dico autem vobis, quia
 Elias iam venit, & non cognouerunt eum,
 sed fecerant in eo quæcumque voluerunt.
 Sic & Filius hominis passurus est ab eis.
 13 *Tunc intellexerunt discipuli, quia de Ioan-
 14 ne Baptista dixisset eis. *Et cum venisset
 ad turbam, accessit ad eum homo genibus
 prouolutus ante eum, dicens: Domine,
 mise-

miserere filio meo, quia lunaticus est, & male patitur: nam saepe cadit in ignem, & crebro in aquam. & obtuli eum discipulis tuis, & non potuerunt curare eum. Respondens autem Iesus, ait: O generatio incredula, & peruersa, quousque ero vobiscum? usquequo patiar vos? Afferte huc illum ad me. Et increpauit illum Iesus, & exijt ab eo dæmonium, & curatus est puer ex illa hora. Tunc accesserunt discipuli ad Iesum secreto, & dixerunt: Quare nos non potuimus eijcere illum? Dixit illis Iesus: Propter incredulitatem vestram. Amen quippe dico vobis, si habueritis fidem, sicut granum sinapis, dicetis monti huic, Transi hinc illuc, & transibit, & nihil impossibile erit vobis. Hoc autem genus non eijcitur nisi per orationem, & ieiunium. Conuersantibus autem eis in Galilæa, dixit illis Iesus: Filius hominis tradendus est in manus hominum: & occident eum, & tertia die resurget. Et contristati sunt vehementer. Et cum venissent Capharnaum, accesserunt qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei: Magister vester non soluit didrachma? Ait: Etiam. Et cum intrasset in domum, præuenit eum Iesus, dicens: Quid tibi videtur Simon? Reges terræ a quibus accipiunt tributum vel censum? a filiis suis, an ab alienis? Et ille dixit: Ab alienis. Dixit illi Iesus: Ergo liberi sunt filij. Vt autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum: & eum piscem, qui primus ascenderit, tolle: & aperto ore eius, inuenies staterem: illum sumens, da eis pro me, & te.

C A P . X V I I .

IN illa hora accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes: Quis putas, maior est in regno cælorum? Et aduocans Iesus paruulum, statuit eum in medio eorum, & dixit: Amen dico vobis, nisi conuersi fueritis, & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum cælorum. Quicumque ergo humiliauerit se sicut paruulus iste, hic est maior in regno cælorum. Et qui suscepe-

rit vnum paruulum talem in nomine meo, me suscipit. qui autem scandalizauerit vnum de pusillis istis, qui in me credunt, expedit ei vt suspēdatur mola asinaria in collo eius, & demergatur in profundum maris. Væ mundo a scandalis. Necessesse est enim vt veniant scandala: verumtamen væ homini illi, per quem scandalum venit. Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te: abscede eum, & proijce abs te: bonum tibi est ad vitam ingredi debilem, vel claudum, quàm duas manus, vel duos pedes habentem mitti in ignem æternum. Et si oculus tuus scandalizat te, erue eum, & proijce abs te: bonum tibi est cum vno oculo in vitam intrare, quàm duos oculos habentem mitti in gehennam ignis. Videte ne contemnatis vnum ex his pusillis: dico enim vobis, quia angeli eorum in cælis semper vident faciem patris mei, qui in cælis est. Venit enim filius hominis saluare quod perierat. Quid vobis videtur? si fuerint alicui centum oues, & errauerit vna ex eis: nōne relinquit nonagintanouem in montibus, & vadit quærere eam, quæ errauit? & si contigerit vt inueniat eam: amen dico vobis, quia gaudet super eam magis quàm super nonagintanouem, quæ non errauerunt. Sic non est voluntas ante Patrem vestrum, qui in cælis est, vt pereat vnus de pusillis istis. Si autem peccauerit in te frater tuus, vade, & corripe eum inter te, & ipsum solum. si te audierit, lucratus eris fratrem tuum. si autem te non audierit, adhibe tecum adhuc vnum, vel duos, vt in ore duorum, vel trium testium stet omne verbum. Quod si non audierit eos: dic ecclesiæ. si autem ecclesiam non audierit: sit tibi sicut ethnicus, & publicanus. Amen dico vobis, quæcumque alligaueritis super terram, erunt ligata & in cælo: & quæcumque solueritis super terram, erunt soluta & in cælo. Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quamcūque petierint, fiet illis a patre meo, qui in cælis est. Vbi enim sunt duo, vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in

medio eorum. * Tunc accedens Petrus ad eum, dixit: Domine quoties peccabit in me frater meus, & dimittam ei? vsque septies? * Dicit illi Iesus: Nō dico tibi vsque septies: sed vsque septuagies septies. * Ideo assimilatū est regnum cælorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum seruis suis. * Et cum cœpisset rationē ponere, oblatus est ei vnus, qui debebat ei decem millia talenta. * Cum autem non haberet vnde redderet, iussit eum dominus eius venundari, & vxorem eius, & filios, & omnia, quæ habebat, & reddi. * Procidens autem seruus ille, orabat eum, dicens: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. * Misertus autem dominus serui illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei. * Egressus autem seruus ille inuenit vnum de conseruis suis, qui debebat ei centum denarios: & tenens suffocabat eum, dicens: Redde quod debes. * Et procidens conseruus eius, rogabat eum, dicens: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. * Ille autem noluit: sed abiit, & misit eum in carcerem donec redderet debitum. * Videntes autē conserui eius quæ fiebant, contristati sunt valde: & venerunt, & narrauerunt domino suo omnia, quæ facta fuerant. * Tunc vocauit illū dominus suus: & ait illi: Serue nequam, omne debitum dimisi tibi quoniam rogasti me: nonne ergo oportuit & te misereri conserui tui, sicut & ego tui misertus sum? * Et iratus dominus eius tradidit eum tortoribus, quoadusque redderet vniuersum debitum. * Sic & Pater meus cælestis faciet vobis, si non remiseritis vnusquisque fratri suo de cordibus vestris.

C A P. . X I X .

ET factum est, cum consummasset Iesus sermones istos, migravit a Galilæa, & venit in fines ludææ trans Iordanē, & secutæ sunt eum turbæ multæ, & curauit eos ibi. * Et accesserunt ad eum Pharisei tentantes eum, & dicentes: Si licet homini dimittere vxorē suam, quacumque ex causa? * Qui respondens, ait eis: Non legistis, quia qui fecit hominem ab initio, masculum, &

feminam fecit eos? & dixit: * Propter hoc dimittet homo patrem, & matrē, & adhærebit vxori suæ, & erunt duo in carne vna. * itaque iam nō sunt duo, sed vna caro. Quod ergo Deus coniunxit, homo non separet. * Dicunt illi: Quid ergo Moyses mandauit dare libellum repudij, & dimittere? * Ait illis: Quoniam Moyses ad duritiā cordis vestri permisit vobis dimittere vxores vestras: ab initio autem non fuit sic. * Dico autem vobis, quia quicumque dimiserit vxorem suam, nisi ob fornicationem, & aliam duxerit, mœchatur: & qui dimissam duxerit, mœchatur. * Dicunt ei discipuli eius: Si ita est causa hominis cum vxore, non expedit nubere. * Qui dixit illis: Non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est. * Sunt enim eunuchi, qui de matris vtero sic nati sunt: & sunt eunuchi, qui facti sunt ab hominibus: & sunt eunuchi, qui seipsos castrauerunt propter regnum cælorum. * Qui potest capere capiat. * Tunc oblati sunt ei paruuli, vt manus eis imponeret, & oraret. Discipuli autem increpabant eos. * Iesus vero ait eis: Sinite paruulos, & nolite eos prohibere ad me venire: talium est enim regnum cælorum. * Et cum imposuisset eis manus, abiit inde. * Et ecce vnus accedens, ait illi: Magister bone, quid boni faciam vt habeam vitam æternam? * Qui dixit ei: Quid me interrogas de bono? Vnus est bonus, Deus. Si autem vis ad vitam ingredi, serua mandata. * Dicit illi: Quæ? Iesus autem dixit: Non homicidium facies: Non adulterabis: Non facies furtum: Non falsum testimonium dices: * Honora patrem tuum, & matrem tuam, & diliges proximum tuum sicut teipsum. * Dicit illi adolescens: Omnia hæc custodiui a iuuetute mea, quid adhuc mihi deest? * Ait illi Iesus: Si vis perfectus esse, vade, vnde quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo: & veni, sequere me. * Cum audisset autem adolescens verbum, abiit tristis: erat enim habens multas possessiones. * Iesus autem dixit discipulis suis: Amen dico vobis, quia diues difficile intrabit in regnum cælorum.

* Et

*Et iterum dico vobis: Facilius est camelum
per foramen acus transire, quàm diuitem
intrare in regnum cælorum. * Auditis au-
tem his, discipuli mirabantur valde, dicētes:
Quis ergo poterit saluus esse? * Aspiciens
autem Iesus, dixit illis: Apud homines hoc
impossibile est: apud Deum autem omnia
possibilia sunt. * Tunc respondens Petrus,
dixit ei: Ecce nos reliquimus omnia, & secu-
ti sumus te: quid ergo erit nobis? Iesus au-
tem dixit illis: Amen dico vobis, quòd vos,
qui secuti estis me, in regeneratione cum
sederit filius hominis in sede maiestatis suæ,
sedebitis & vos super sedes duodecim, iu-
dicantes duodecim tribus Israel. * Et omnis,
qui reliquerit domum, vel fratres, aut soro-
res, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut
filios, aut agros propter nomen meum, cen-
tuplum accipiet, & vitam æternam posside-
bit. * Multi autem erunt primi nouissimi, &
nouissimi primi.

C A P. X X.

SIMILE est regnum cælorum homini
patrifamilias, qui exijt primo mane con-
ducere operarios in vineam suam. * Con-
uentione autem facta cum operarijs ex de-
nario diurno, misit eos in vineam suam.
* Et egressus circa horam tertiam, vidit alios
stantes in foro otiosos, & dixit illis: Ite &
vos in vineam meam, & quod iustum fue-
rit dabo vobis. * Illi autem abierunt. Ite-
rum autem exijt circa sextam, & nonam ho-
ram: & fecit similiter. * Circa vndecimam
vero exijt, & inuenit alios stantes, & dicit
illis: Quid hic statis tota die otiosi? * Di-
cunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit
illis: Ite & vos in vineam meam. * Cum
vero factum esset, dicit dominus vi-
neæ procuratori suo: Voca operarios, &
redde illis mercedem incipiens a nouissimis
vsque ad primos. * Cum venissent ergo qui
circa vndecimam horam venerant, accepe-
runt singulos denarios. * Venientes autem
& primi, arbitrati sunt quòd plus essent ac-
cepturi: acceperunt autem & ipsi singulos
denarios. * Et accipientes murmurabāt ad-

uersus patremfamilias, dicentes: Hi nouis-
simi vna hora fecerunt, & pares illos nobis
fecisti, qui portauimus pondus diei, & æstus.
* At ille respondens vni eorum, dixit: Ami-
ce non facio tibi iniuriam: nonne ex dena-
rio conuenisti mecum? * Tolle quod tuum
est, & vade: volo autem & huic nouissimo
dare sicut & tibi. * Aut non licet mihi quod
volo, facere? an oculus tuus nequam est,
quia ego bonus sum? * Sic erunt nouissimi
primi, & primi nouissimi. multi enim sunt
vocati, pauci vero electi. * Et ascendens Ie-
sus Ierosolymā, assumpsit duodecim disci-
pulos secreto, & ait illis: * Ecce ascendimus
Ierosolymā, & filius hominis tradetur prin-
cipibus sacerdotum, & Scribis, & condem-
nabunt eum morte, & tradent eum Gen-
tibus ad illudendum, & flagellandum, &
crucifigendum, & tertia die resurget. * Tunc
accessit ad eum mater filiorum Zebedæi
cum filijs suis, adorans & petens aliquid ab
eo. * Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic
ut sedcant hi duo filij mei, vnus ad dexte-
ram tuam, & vnus ad sinistram in regno
tuo. * Respondens autem Iesus, dixit: Ne-
scitis quid petatis. Potestis bibere calicem,
quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Pos-
sumus. * Ait illis: Calicem quidem meum
bibetis: sedere autem ad dexteram meam
vel sinistram non est meum dare vobis, sed
quibus paratum est a Patre meo. * Et audien-
tes decem, indignati sunt de duobus fratri-
bus. * Iesus autem vocauit eos ad se, & ait:
Scitis quia principes gentium dominantur
eorum: & qui maiores sunt, potestatem exer-
cent in eos. * Non ita erit inter vos: sed
quicumque voluerit inter vos maior fieri,
sit vester minister: & qui voluerit inter vos
primus esse, erit vester seruus. * sicut filius ho-
minis non venit ministrari, sed ministrare,
& dare animam suam, redemptionem pro
multis. * Et egredientibus illis ab Iericho,
secuta est eum turba multa, & ecce duo
cæci sedentes secus viā, audierunt, quia Ie-
sus transiret: & clamauerunt, dicentes: Do-
mine miserere nostri, fili Dauid. * Turba
autem increpabat eos vt tacerent. At illi

magis clamabant, dicentes: Domine, misere nostri, fili David. * Et stetit Iesus, & vocauit eos, & ait: Quid vultis vt faciam vobis? Dicunt illi: Domine, vt aperiatur oculi nostri. Misertus autem eorum Iesus, tetigit oculos eorum. Et confestim viderunt, & secuti sunt eum.

C A P . . X X I .

ET cum appropinquassent Ierosolymis, & venissent Bethphage ad Montem oliueti: tunc Iesus misit duos discipulos, dicens eis: Ite in castellum, quod contra vos est, & statim inuenietis asinam alligatam, & pullum cum ea: soluite, & adducite mihi: & si quis vobis aliquid dixerit, dicite quia Dominus his opus habet: & confestim dimittet eos. Hoc autem totum factum est, vt adimpleretur quod dictum est per Prophetam dicentem: Dicite filie Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam, & pullum filium subiugalis. Euntes autem discipuli, fecerunt sicut præcepit illis Iesus. Et adduxerunt asinam, & pullum: & imposuerunt super eos vestimenta sua, & eum desuper sedere fecerunt. Plurima autem turba strauerunt vestimenta sua in via: alij autem credebant ramos de arboribus, & sternerant in via: turba autem, quæ præcedebant, & quæ sequebantur, clamabant, dicentes: Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini: hosanna in altissimis. Et cum intrasset Ierosolymam, commota est vniuersa ciuitas, dicens: Quis est hic? Populi autem dicebant: Hic est Iesus propheta a Nazareth Galilæ. Et intrauit Iesus in templum Dei, & eijciebat omnes vendentes, & ementes in templo, & mensas numulariorum, & cathedras vendentium columbas euerit: & dicit eis: Scriptum est: Domus mea domus orationis vocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et accesserunt ad eum cæci, & claudi in templo: & sanauit eos. Videntes autem principes sacerdotum, & Scribæ mirabilia, quæ fecit, & pueros clamantes in

templo, & dicentes: Hosanna filio David: indignati sunt, & dixerunt ei: Audis quid isti dicunt? Iesus autem dixit eis: Vtique, numquam legistis: Quia ex ore infantium, & lactentium perfecisti laudem? Et relictis illis, abiit foras extra Ciuitatem in Bethaniam: ibiq. mansit. Mane autem reuertens in Ciuitatem, esuriit. Et videns fici arborem vnâ secus viam, venit ad eam: & nihil inuenit in ea nisi folia tantum, & ait illi: Numquam ex te fructus nascatur in sempiternum. Et arfacta est continuo ficulnea. Et videntes discipuli, mirati sunt, dicentes: Quomodo continuo aruit? Respondens autem Iesus, ait eis: Amen dico vobis, si habueritis fidem, & non haesitaueritis, non solum de ficulnea facietis, sed & si monti huic dixeritis, Tolle, & iacta te in mare, fiet. Et omnia quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis. Et cum venisset in templum, accesserunt ad eum docentes, principes sacerdotum, & seniores populi, dicentes: In qua potestate hæc facis? Et quis tibi dedit hanc potestatem? Respondens Iesus dixit eis: Interrogabo vos & ego vnum sermonem: quem si dixeritis mihi, & ego vobis dicam in qua potestate hæc facio. Baptismus Ioannis unde erat? e cælo, an ex hominibus? At illi cogitabant inter se, dicentes: Si dixerimus, e cælo, dicet nobis: Quare ergo non credidistis illi? Si autem dixerimus, ex hominibus, timemus turbam: omnes enim habebant Ioannem sicut prophetam. Et respondentes Iesu, dixerunt: Nescimus. Ait illis & ipse: Nec ego dico vobis in qua potestate hæc facio. Quid autem vobis videtur? Homo quidam habebat duos filios, & accedens ad primum, dixit: Fili, vade hodie, operare in vinea mea. Ille autem respondens, ait: Nolo. Postea autem, penitentia motus, abiit. Accedens autem ad alterum, dixit similiter. At ille respondens, ait: Eo, domine, & non iuit. quis ex duobus fecit voluntatem patris? Dicunt ei: Primus. Dicit illis Iesus: Amen dico vobis, quia publicani, & meretrices præcedent vos

in re-

in regnum Dei. * Venit enim ad vos Ioan-
 nes in via iustitiæ, & non credidistis ei. pu-
 blicani autem, & meretrices crediderunt ei:
 vos autem videntes nec poenitentiam ha-
 buistis postea, vt crederetis ei. * Aliam pa-
 rabolam audite: Homo erat paterfamilias,
 qui plantauit vineam, & sepem circumde-
 dit ei, & fodit in ea torcular, & ædificauit
 turrim, & locauit eam agricolis, & peregre
 profectus est. * Cum autem tempus fru-
 ctuum appropinquasset, misit seruos suos
 ad agricolas, vt acciperent fructus eius. * Et
 agricolæ, apprehensis seruis eius, alium ce-
 ciderunt, alium occiderunt, alium vero la-
 pidauerunt. * Iterum misit alios seruos plu-
 res prioribus, & fecerunt illis similiter. * No-
 uissime autem misit ad eos filium suum,
 dicens: Verebuntur filium meum. * Agri-
 colæ autem videntes filium, dixerunt intra
 se: Hic est heres, venite, occidamus eum,
 & habebimus hereditatem eius. * Et ap-
 prehensum eum eiecerunt extra vineam, &
 occiderunt. * Cum ergo venerit dominus
 vineæ, quid faciet agricolis illis? * Aiunt il-
 li: Malos male perdet: & vineam suam
 locabit alijs agricolis, qui reddant ei fru-
 ctum temporibus suis. * Dicit illis Iesus:
 Numquam legistis in Scripturis: Lapidem,
 quem reprobauerunt ædificantes, hic factus
 est in caput anguli? A Domino factum est
 istud, & est mirabile in oculis nostris: * ideo
 dico vobis, quia auferetur a vobis regnum
 Dei, & dabitur genti facienti fructus eius.
 * Et qui ceciderit super lapidem istum, con-
 fringetur: super quem vero ceciderit, con-
 teret eum. * Et cum audissent principes sa-
 cerdotum, & Pharisei parabolas eius, co-
 gnouerunt quod de ipsis diceret. * Et qua-
 rentes eum tenere, timuerunt turbas: quo-
 niam sicut prophetam eum habebant.

C A P. XXII.

ET respondens Iesus, dixit iterum in
 parabolis eis, dicens: * Simile factum
 est regnum celorum homini regi, qui fecit
 nuptias filio suo. * Et misit seruos suos vo-
 care inuitatos ad nuptias, & volebant ve-

nire. * Iterum misit alios seruos, dicens: Di-
 cite inuitatis: Ecce prandium meum para-
 ui, tauri mei, & altilia occisa sunt, & omnia
 parata: venite ad nuptias. * Illi autem ne-
 glexerunt: & abierunt, alius in villam suam,
 alius vero ad negotiationem suam: * reliqui
 vero tenuerunt seruos eius, & contumelijs
 affectos occiderunt. * Rex autem eum au-
 disset, iratus est: & missis exercitibus suis,
 perdidit homicidas illos, & ciuitatem illo-
 rum succendit. * Tunc ait seruis suis: Nu-
 ptia quidem parata sunt, sed qui inuitati
 erant, non fuerunt digni. * ite ergo ad exitus
 viarum, & quoscumque inueneritis, vocate
 ad nuptias. * Et egressi serui eius in vias, con-
 gregauerunt omnes, quos inuenerunt, malos
 & bonos: & impletae sunt nuptia discuben-
 tium. * Intrauit autem rex vt videret discubentes,
 & vidit ibi hominem non vestitum
 veste nuptiali. * Et ait illi: Amice, quomodo
 huc intraisti non habens vestem nuptialem?
 At ille obmutuit. * Tunc dixit rex ministris:
 Ligatis manibus, & pedibus eius, mittite
 eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus, &
 stridor dentium. * Multi enim sunt vocati,
 pauci vero electi. * Tunc abeuntes Pharisei,
 consilium inierunt vt caperent eum in ser-
 mone. * Et mittunt ei discipulos suos cum
 Herodianis dicentes: Magister, scimus quia
 verax es, & viam Dei in veritate doces, &
 non est tibi cura de aliquo: non enim re-
 spicis personam hominum: * dic ergo nobis
 quid tibi videtur, licet censum dare Cæsari,
 an non? * Cognita autem Iesus nequitia
 eorum, ait: Quid me tentatis hypocritæ?
 ostendite mihi numisma census. At illi ob-
 tulerunt ei denarium. * Et ait illis Iesus: Cuius
 est imago hæc, & superscriptio? * Dicunt ei:
 Cæsaris. Tunc ait illis: Reddite ergo quæ
 sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo.
 * Et audientes mirati sunt, & relicto eo abie-
 runt. * In illo die accesserunt ad eum Sad-
 ducei, qui dicunt non esse resurrectionem:
 & interrogauerunt eum, dicentes: Ma-
 gister, Moyses dixit: Si quis mortuus fue-
 rit non habens filium, vt ducat frater eius
 uxorem illius, & suscitet semen fratri suo.

Erant

* Erant autem apud nos septem fratres: & primus, vxore ducta, defunctus est: & non habens semen, reliquit vxorem suam fratri suo. * Similiter secundus, & tertius vsque ad septimum. * Nouissime autem omnium & mulier defuncta est. * In resurrectione ergo cuius erit de septem vxor? omnes enim habuerunt eam. * Respondens autem Iesus, ait illis: Erratis nescientes Scripturas, neque virtutem Dei. * In resurrectione enim neque nubent, neque nubentur: sed erunt sicut angeli Dei in celo. * De resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est a Deo dicente vobis: * Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob? Non est Deus mortuorum, sed viuentium. * Et audientes turbæ, mirabantur in doctrina eius. * Pharisei autem audientes quod silentium imposuisset Sadducæis, conuenerunt in vnum: * & interrogauit eum vnus ex eis legis doctor, tentans eum: * Magister, quod est mādātum magnum in Lege? Ait illi Iesus: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. * Hoc est maximum, & primum mandatum. * Secundum autem simile est huic: Diliges proximum tuum, sicut teipsum. * In his duobus mandatis vniuersa lex pendet, & prophetæ. * Congregatis autem Phariseis, interrogauit eos Iesus, * dicens: Quid vobis videtur de Christo? cuius filius est? Dicunt ei: David. * Ait illis: Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum, dicens: * Dixit Dominus Domino meo: sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedū tuorum? * Si ergo David vocat eum Dominū, quomodo filius eius est? & nemo poterat ei respondere verbū: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare.

C A P. XXIII.

TVNC Iesus locutus est ad turbas, & ad discipulos suos, * dicens: Super cathedram Moyse sederunt Scribæ, & Pharisei. * Omnia ergo quæcumque dixerint vobis, seruare, & facite: secundum opera vero co-

rum nolite facere: dicunt enim, & non faciunt. * Alligant enim onera grauiā, & importabilia, & imponunt in humeros hominum: digito autem suo nolunt ea mouere. * Omnia vero opera sua faciunt vt videantur ab hominibus: dilatant enim phylacteria sua, & magnificant simbrias. * Amant autem primos recubitus in cœnis, & primas cathedras in synagogis, & salutationes in foro, & vocari ab hominibus Rabbi. * Vos autem nolite vocari Rabbi. vnus est enim Magister vester, omnes autem vos fratres estis. * Et patrem nolite vocare vobis super terram: vnus est enim Pater vester, qui in cælis est. * Nec vocemini magistri: quia Magister vester vnus est, Christus. * Qui maior est vestrum, erit minister vester. * Qui autem se exaltauerit, humiliabitur: & qui se humiliauerit, exaltabitur. * Væ autem vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ: quia clauditis regnum cælorum ante homines. vos enim non intratis, nec introeuntes finitis intrare. * Væ vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ: quia comeditis domos viduarum, orationes longas orantes: propter hoc amplius accipietis iudicium. * Væ vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ: quia circuitis mare, & aridam, vt faciatis vnum profelytum: & cum fuerit factus, facitis eum filium gehennæ duplo quā vos. * Væ vobis duces cæci, qui dicitis: Quicumque iurauerit per templum, nihil est: qui autem iurauerit in auro tēpli, debet. * Stulti, & cæci: Quid enim maius est, aurum, an templum, quod sanctificat aurum? * Et quicumque iurauerit in altari, nihil est: quicumque autem iurauerit in dono, quod est super illud, debet. * Cæci: Quid enim maius est, donum, an altare, quod sanctificat donum? * Qui ergo iurat in altari, iurat in eo, & in omnibus, quæ super illud sunt. * & quicumque iurauerit in templo, iurat in illo, & in eo, qui habitat in ipso: * & qui iurat in celo, iurat in throno Dei, & in eo, qui sedet super eum. * Væ vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ: qui decimatis mentham, & anethum, & cuminum, & reliquistis quæ grauiora sunt legis, iudicium,

iudicium, & misericordiam, & fidem. hæc oportuit facere, & illa nō omittere. * Duces cæci, excolantes culicē, camelum autem glutientes. * Væ vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ, quia mūdatis quod deforis est calicis, & paropsidis: intus autem pleni estis rapina, & immunditia. * Phariseæ cæce, munda prius quod intus est calicis, & paropsidis, vt fiat id, quod deforis est, mundum. * Væ vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ: quia similes estis sepulchris dealbatis, quæ aforis parent hominibus speciosa, intus vero plena sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia. * sic & vos aforis quidē paretis hominibus iusti: intus autem pleni estis hypocrisi, & iniquitate. * Væ vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ, qui ædificatis sepulchra prophetarum, & ornatis monumenta iustorū, & dicitis: Si fuissetus in diebus patrum nostrorum, non essemus socij eorū in sanguine prophetarū. itaque testimonio estis vobismetipsis, quia filij estis eorum, qui prophetas occiderunt. * Et vos implete mensuram patrum vestrorum. * Serpentes genimina viperarum, quomodo fugietis a iudicio gehēnæ? * Ideo ecce ego mitto ad vos prophetas, & sapientes, & scribas, & ex illis occidetis, & crucifigitis, & ex eis flagellabitis in synagogis vestris, & persequemini de ciuitate in ciuitatē: * vt veniat super vos omnis sanguis iustus, qui effusus est super terram, a sanguine Abel iusti vsque ad sanguinem Zachariæ, filij Barachiz, quem occidistis inter templum & altare. * Amen dico vobis, venient hæc omnia super generationem istam. * Ierusalem Ierusalem, quæ occidis prophetas, & lapidas eos, qui ad te missi sunt, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluit? * Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. * Dico enim vobis, non me videbitis amodo, donec dicatis: Benedictus, qui venit in nomine Domini.

C A P. XXIIII.

ET egressus Iesus de tēplo, ibat. Et accesserunt discipuli eius, vt ostenderēt ei

ædificationes templi. * Ipse autem respondens dixit illis: Videtis hæc omnia? Amen dico vobis, non relinquetur hic lapis super lapidem, qui non destruat. * Sedente autem eo super Montem oliueti, accesserunt ad eum discipuli secreto, dicentes: Dic nobis, quando hæc erunt? & quod signum aduentus tui, & consummationis sæculi? * Et respondens Iesus, dixit eis: Videte nequis vos seducat. * multi enim venient in nomine meo, dicētes: Ego sum Christus: & multos seducēt. * Audituri enim estis prælia, & opiniones præliorum. Videte ne turbemini. oportet enim hæc fieri, sed nondū est finis. * consurget enim gens in gentē, & regnū in regnum, & erunt pestilētiæ, & fames, & terræ motus per loca. * hæc autē omnia initia sunt dolorum. * Tunc tradent vos in tribulationē, & occident vos: & eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum. * Et tunc scandalizabuntur multi, & inuicē tradent, & odio habebunt inuicē. * Et multi pseudoprophetæ surgent, & seducent multos. * Et quoniam abundauit iniquitas, refrigescet charitas multorū. * qui autem perseuerauerit vsque in finem, hic saluus erit. * Et prædicabitur hoc Euangelium regni in vniuerso orbe, in testimonium omnibus gentibus: & tunc veniet consummatio. * Cum ergo videritis abominationem desolationis, quæ dicta est a Daniele propheta, stantem in loco sancto, qui legit, intelligat, tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes: & qui in tecto, non descendat tollere aliquid de domo sua: & qui in agro, non reuertatur tollere tunicam suam. * Væ autem prægnantibus, & nutrientibus in illis diebus. * Orate autem vt non fiat fuga vestra in hieme, vel sabbato. * erit enim tūc tribulatio magna, qualis nō fuit ab initio mundi vsque modo, neque fiet. * Et nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua omnis caro: sed propter electos breuiabuntur dies illi. * Tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus, aut illic: nolite credere. * Surgēt enim pseudochristi, & pseudoprophetæ: & dabunt signa magna, & prodigia,

ita vt

ita vt in errorem inducantur (si fieri potest) etiam electi . * Ecce prædixi vobis .
 * Si ergo dixerint vobis , Ecce in deserto est , nolite exire : ecce in penetralibus , nolite credere . * Sicut enim fulgur exit ab Oriente , & paret vsque in Occidentem : ita erit & aduentus Filij hominis . * Vbicumque fuerit corpus , illic congregabuntur & aquilæ .
 * Statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur , & luna non dabit lumen suum , & stellæ cadent de cælo , & virtutes cælorum commouebuntur : & tunc parebit signum Filij hominis in cælo : & tunc plangent omnes tribus terræ : & videbunt Filium hominis venientem in nubibus cæli cum virtute multa , & maiestate .
 * Et mittet angelos suos cum tuba , & voce magna : & congregabunt electos eius a quatuor ventis , a summis cælorum vsque ad terminos eorum . * Ab arbore autem ficis discite parabolam : cum iam ramus eius tener fuerit , & folia nata , scitis quia prope est æstas : ita & vos cum videritis hæc omnia , scitote quia prope est in ianuis . * Amen dico vobis , quia non præteribit generatio hæc , donec omnia hæc fiant . * Cælum , & terra transibunt , verba autem mea non præteribunt . * De die autem illa , & hora nemo scit , neque angeli cælorum , nisi solus Pater .
 * Sicut autem in diebus Noe , ita erit & aduentus Filij hominis . * sicut enim erant in diebus ante diluuium comedentes & bibētes , nubentes & nuptui tradentes , vsque ad eum diem , quo intrauit Noe in arcam , & non cognouerunt donec venit diluuium , & tulit omnes : ita erit & aduentus Filij hominis . * Tunc duo erunt in agro : vnus assumetur , & vnus relinquetur : duæ molentur in mola : vna assumetur , & vna relinquetur .
 * Vigilate ergo , quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit . * Illud autem scitote , quoniam si sciret paterfamilias qua hora fur venturus esset , vigilarēt utique , & non sineret perfodi domum suam : Ideo & vos estote parati : quia qua nescitis hora Filius hominis venturus est . * Quis , putas , est fidelis seruus , & prudens , quem constituit

dominus suus super familiā suam vt det illis cibum in tēpore ? * Beatus ille seruus , quem cum venerit dominus eius , inuenerit sic facientem . * amen dico vobis , quoniam super omnia bona sua constituet eum . * Si autem dixerit malus seruus ille in corde suo : Morā facit dominus meus venire : & cœperit percutere conseruos suos , manducet autem , & bibat cū ebriosis : veniet dominus serui illius in die , qua nō sperat , & hora , qua ignorat : & diuidet eum , partemq. eius ponet cū hypocritis . illic erit fletus , & stridor dentium .

C A P . . . X X V .

T V N C simile erit regnum cælorum decem virginibus : quæ accipientes lampades suas exierunt obuiā sponso , & sponsæ . * Quinque autem ex eis erant fatuæ , & quinque prudentes : sed quinque fatuæ , acceptis lampadibus , non sumpserunt oleum secum : prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus . * Moram autem faciente sponso , dormitauerunt omnes & dormierunt . * Media autem nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit , exite obuiam ei . * Tunc surrexerunt omnes virgines illæ , & ornauerunt lampades suas . * Fatuæ autem sapientibus dixerunt : Datē nobis de oleo vestro : quia lampades nostræ extinguuntur . * Responderunt prudentes , dicentes : Ne forte non sufficiat nobis , & vobis , ite potius ad vendentes , & emite vobis . * Dum autem irent emere , venit sponsus : & quæ paratæ erant , intrauerunt cum eo ad nuptias , & clausa est ianua . * Nouissime vero veniunt & reliquæ virgines , dicentes : Domine , Domine , aperi nobis . * At ille respondens , ait : Amen dico vobis , nescio vos . * Vigilate itaque , quia nescitis diem , neque horā . * Sicut enim homo peregre proficiscēs , vocauit seruos suos , & tradidit illis bona sua . * Et vni dedit quinque talenta , alij autē duo , alij vero vnum , vnicuique secundum propriam virtutem , & profectus est statim . * Abijt autē qui quinque talenta acceperat , & operatus est in eis , & lucratus est alia quinque . * Similiter & qui duo acceperat , lucratus est alia duo .

Qui

*Qui autem vnum acceperat, abiens fodit
 in terram, & abscondit pecuniam domini
 sui. *Post multum vero temporis venit do-
 minus seruatorum illorū, & posuit rationem
 cum eis. *Et accedens qui quinque talenta
 acceperat, obtulit alia quinque talenta, di-
 cens: Domine, quinque talenta tradidisti
 mihi, ecce alia quinque superlucratus sum.
 *Ait illi dominus eius: Euge serue bone, &
 fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super
 multa te constituam, intra in gaudium do-
 mini tui. *Accessit autem & qui duo talen-
 ta acceperat, & ait: Domine, duo talenta
 tradidisti mihi, ecce alia duo lucratus sum.
 *Ait illi dominus eius: Euge serue bone, &
 fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super
 multa te constituam, intra in gaudium do-
 mini tui. *Accedens autem & qui vnum
 talentum acceperat, ait: Domine, scio quia
 homo durus es, metis vbi non seminasti, &
 congregas vbi nō sparsisti: & timens abij-
 & abscondi talentum tuum in terra: ecce
 habes quod tuum est. *Respondens autem
 dominus eius, dixit ei: Serue male, & piger,
 sciebas quia meto vbi non semino, & con-
 grego vbi non sparsi: oportuit ergo te cō-
 mittere pecuniam meam numularijs, & ve-
 niens ego recepissem vtiq̃ue quod meum
 est cum vsura. *Tollite itaque ab eo talen-
 tum, & date ei, qui habet decē talenta. *om-
 ni enim habēti dabitur, & abundabit: ei au-
 tem, qui non habet, & quod videtur habere,
 auferetur ab eo. *Et inutilem seruum eijci-
 te in tenebras exteriores: illic erit fletus, &
 stridor dentium. *Cum autē venerit Filius
 hominis in maiestate sua, & omnes angeli
 cum eo, tunc sedebit super sedem maiesta-
 tis suæ: & congregabuntur ante eū omnes
 gentes, & separabit eos ab inuicem, sicut pa-
 stor segregat oues ab hōdis: & statuet oues
 quidem a dextris suis, hōdos autem a sini-
 stris. *Tunc dicet rex his, qui a dextris eius
 erunt: Venite benedicti Patris mei, posside-
 te paratum vobis regnum a constitutione
 mundi. *esuriui enim, & dedistis mihi man-
 ducare: sitiui, & dedistis mihi bibere: ho-
 spes eram, & collegistis me: nudus, & coo-

peruistis me: infirmus, & visitastis me: in-
 carcere eram, & venistis ad me. *Tunc re-
 spōdebunt ei iusti, dicentes: Domine, quā-
 do te vidimus esurientem, & pauius te:
 sitientem, & dedimus tibi potum? *quando
 autem te vidimus hospitem, & collegimus te:
 aut nudum, & cooperuimus te? *aut quādo
 te vidimus infirmum: aut in carcere, & ve-
 nimus ad te? *Et respondens rex, dicet illis:
 Amen dico vobis, quamdiu fecistis vni ex
 his fratribus meis minimis, mihi fecistis.
 *Tunc dicet & his, qui a sinistris erunt: Di-
 scedite a me maledicti in ignem æternū, qui
 paratus est diabolo, & angelis eius. *esuriui
 enim, & nō dedistis mihi manducare: sitiui,
 & non dedistis mihi potum: hospes eram,
 & non collegistis me: nudus, & non coope-
 ruistis me: infirmus, & in carcere, & non vi-
 sitastis me. *Tunc respondebunt ei & ipsi,
 dicentes: Domine, quando te vidimus esu-
 rientem, aut sitientem, aut hospitem, aut
 nudum, aut infirmum, aut in carcere, & non
 ministrauimus tibi? *Tunc respondebit il-
 lis dicēs: Amen dico vobis: Quamdiu non
 fecistis vni de minoribus his, nec mihi feci-
 stis. *Et ibunt hi in supplicium æternum:
 iusti autem in vitam æternam.

C A P. XXVI.

*E T factum est: cum consummasset Ie-
 sus sermones hos omnes, dixit discipu-
 lis suis: *Scitis quia post biduum Pascha
 fiet, & Filius hominis tradetur vt crucifiga-
 tur. *Tunc congregati sunt principes sacer-
 dotū, & seniores populi in atrium principis
 sacerdotum, qui dicebatur Caiphas: & con-
 silium fecerunt vt Iesum dolo tenerent, &
 occiderent. *Dicebant autem: Non in die
 festo, ne forte tumultus fieret in populo.
 *Cum autem Iesus esset in Bethania in do-
 mo Simonis leprosi, *accessit ad eū mulier
 habens alabastrum vnguenti pretiosi, & ef-
 fudit super caput ipsius recumbentis. *Vi-
 dentes autem discipuli, indignati sunt di-
 centes: Vt quid perditio hæc? potuit enim
 istud vānundari multo, & dari pauperibus.
 *Sciens autem Iesus, ait illis: Quid molesti

estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me. * nam semper pauperes habetis vobiscum: me autem non semper habetis. * Mittens enim hæc vnguentum hoc in corpus meum: ad sepeliendum me fecit. * Amen dico vobis, vbicumque prædicatum fuerit hoc euangelium in toto mundo, dicetur & quod hæc fecit in memoriam eius. * Tunc abiit vnus de duodecim, qui dicebatur Iudas Iscariotes, ad principes sacerdotum: & ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos. * Et exinde quærebat opportunitatem vt eum traderet. * Prima autem die Azymorum accefferunt discipuli ad Iesum, dicentes: Vbi vis paremus tibi comedere Pascha? * At Iesus dixit: Ite in ciuitatem ad quemdam, & dicite ei: Magister dicit: Tempus meum prope est, apud te facio Pascha cum discipulis meis. * Et fecerunt discipuli sicut constituit illis Iesus, & parauerunt Pascha. * Vespere autem facto, discumbebat cum duodecim discipulis suis. * Et edentibus illis, dixit: Amen dico vobis, quia vnus vestrum me traditurus est. * Et contristati valde, coeperunt singuli dicere: Numquid ego sum Domine? * At ipse respondens, ait: Qui intingit mecum manum in paropside, hic me tradet. * Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de illo: vñ autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur: bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. * Respondens autem Iudas, qui tradidit eum, dixit: Numquid ego sum Rabbi? Ait illi: Tu dixisti. * Cœnantibus autem eis, accepit Iesus panem, & benedixit, ac fregit, deditq. discipulis suis, & ait: Accipite, & comedite: hoc est corpus meum. * Et accipiens calicem gratias egit: & dedit illis, dicens: Bibite ex hoc omnes. * Hic est enim sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. * Dico autem vobis: non bibam amodo de hoc genimine vitis vsque in diem illum, cum illud bibam vobiscum nouum in regno Patris mei. * Et hymno dicto, exierunt in Montem oliueti.

31 * Tunc dicit illis Iesus: Omnes vos scandalum patiemini in me, in ista nocte. Scriptum est enim: Percutiam pastorem, & dispergetur oues gregis. * Postquam autem resurrexero, præcedam vos in Galilæam. * Respondens autem Petrus, ait illi: Et si omnes scandalizati fuerint in te, ego numquam scandalizabor. * Ait illi Iesus: Amen dico tibi, quia in hac nocte antequam Gallus cantet, ter me negabis. * Ait illi Petrus: Etiã si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Similiter & omnes discipuli dixerunt. * Tunc venit Iesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsemani, & dixit discipulis suis: Sedete hic donec vadam illuc, & orem. * Et assumpto Petro, & duobus filiis Zebedæi, coepit contristari & mæstus esse. * Tunc ait illis: Tristis est anima mea vsque ad mortem: sustinete hic, & vigilate mecum. * Et progressus pusillum, procidit in faciem suam, orans, & dicens: Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste: verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. * Et venit ad discipulos suos, & inuenit eos dormientes, & dicit Petro: Sic non potuistis vna hora vigilare mecum? * Vigilate, & orate vt non intretis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. * Iterum secundo abiit, & orauit, dicens: Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua. * Et venit iterum, & inuenit eos dormientes: erant enim oculi eorum grauati. * Et relictis illis, iterum abiit, & orauit tertio, eundem sermonem dicens. * Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis: Dormite iam, & requiescite: ecce appropinquauit hora, & Filius hominis tradetur in manus peccatorum. * Surgite eamus: ecce appropinquauit qui me tradet. * Adhuc eo loquente, ecce Iudas vnus de duodecim venit, & cum eo turba multa cum gladijs, & fustibus, missi a principibus sacerdotum, & senioribus populi. * Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum. * Et confestim accedens ad Iesum, dixit: Aue Rabbi. Et osculatus est eum. * Dixitq. illi Iesus: Amice, ad quid venisti?

Tunc

Tunc accesserunt, & manus iniecerunt in Iesum, & tenuerunt eum. * Et ecce vnus ex his, qui erant cum Iesu, extendens manum, exemit gladium suum, & percutiens feruū principis sacerdotum amputauit auriculam eius. * Tunc ait illi Iesus: Conuertere gladiū tuum in locum suum. omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt. * An putas, quia non possum rogare patrem meum, & exhibebit mihi modo plusquam duodecim legiones angelorum? * Quomodo ergo implebuntur Scripturæ, quia sic oportet fieri? * In illa hora dixit Iesus turbis: Tamquam ad latronē existis cum gladijs, & fustibus comprehendere me: quouodie apud vos sedebam docens in templo, & non me tenuistis. * Hoc autem totum factum est, vt adimplerentur Scripturæ prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. * At illi tenentes Iesum, duxerunt ad Caiapham principem sacerdotum, vbi Scribæ & seniores cōuenerant. * Petrus autem sequebatur eum a longe, vsque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris, vt videret finem. * Principes autem sacerdotum, & omne concilium quærebant falsum testimonium contra Iesum, vt eum morti traderent: & non inueniunt, cum multi falsi testes accessissent: Nouissime autem venerunt duo falsi testes, & dixerunt: Hic dixit: Possum destruere templum Dei, & post triduum reedificare illud. * Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: Nihil respondes ad ea, quæ isti aduersum te testificantur? * Iesus autem tacebat. Et princeps sacerdotū ait illi: Adiuro te per Deum viuum, vt dicas nobis si tu es Christus filius Dei. * Dicit illi Iesus: Tu dixisti. verumtamen dico vobis, amodo videbitis filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus cæli. * Tunc princeps sacerdotū scidit vestimenta sua, dicens: Blasphemauit: quid adhuc egemus testibus? ecce nūc audistis blasphemiam: * quid vobis videtur? At illi respondentes dixerunt: Reus est mortis. * Tunc expuerunt in faciem eius, & colaphis eum

cecidit, alij autem palmas in faciem eius dederunt, dicentes: Prophetiza nobis Christe, quis est qui te percussit? * Petrus vero sedebat foris in atrio: & accessit ad eum vna ancilla, dicens: Et tu cum Iesu Galilæo eras. * At ille negauit coram omnibus, dicens: Nescio quid dicis. * Exeunte autem illo ianuam, vidit eum alia ancilla, & ait his, qui erant ibi: Et hic erat cum Iesu Nazareno. * Et iterum negauit cum iuramento: Quia non noui hominem. * Et post pusillum accesserunt qui stabant, & dixerunt Petro: Vere & tu ex illis es: nam & loquela tua manifestum te facit. * Tunc cepit detestari, & iurare quia non nouisset hominem. Et continuo gallus cantauit. * Et recordatus est Petrus verbi Iesu, quod dixerat: Prius quàm gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, fleuit amare.

C A P. XXVII.

MANE autem facto, consilium inierūt omnes principes sacerdotum, & seniores populi aduersus Iesum, vt eum morti traderent. * Et vinctum adduxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato præfidi. * Tunc videns Iudas, qui eum tradidit, quod damnatus esset; pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, & senioribus, dicens: Peccaui, tradēs sanguinem iustum. At illi dixerunt: Quid ad nos? tu videris. * Et proiectis argenteis in templo, recessit: & abiens laqueo se suspendit. * Principes autem sacerdotū, acceptis argenteis, dixerunt: Non licet eos mittere in corbonam: quia pretium sanguinis est. * Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum. * Propter hoc vocatus est ager ille, Haceldama, hoc est, ager sanguinis, vsque in hodiernum diem. * Tunc impletum est quod dictum est per Ieremiam prophetam, dicens: Et acceperunt triginta argenteos pretium appretiati, quæ appretiauerunt a filiis Israel: & dederūt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. * Iesus autem stetit ante præsidem, & interrogauit eum.

præses, dicens: Tu es Rex Iudæorum? Dicit illi Iesus: Tu dicis. * Et cū accusaretur a principibus sacerdotum, & senioribus, nihil respondit. * Tunc dicit illi Pilatus: Non audis quanta aduersum te dicunt testimonia? * Et non respondit ei ad vllum verbum, ita vt miraretur præses vehementer. * Per diem autem sollemnem consueuerat præses populo dimittere vnum vinctum, quem voluissent. * habebat autem tunc vinctum ingnem, qui dicebatur Barabbas. * Congregatis ergo illis, dixit Pilatus: Quem vultis dimittam vobis: Barabbam, an Iesum, qui dicitur Christus? * Sciebat enim quod per inuidiam tradidissent eum. * Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum vxor eius, dicens: Nihil tibi, & iusto illi. multa enim passa sum hodie per visum propter eum. * Principes autem sacerdotum, & seniores persuaserunt populis vt peteret Barabbam, Iesum vero perderent. * Respondens autem præses, ait illis: Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt: Barabbam. * Dicit illis Pilatus: Quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus? * Dicunt omnes: Crucifigatur. Ait illis præses: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant dicentes: Crucifigatur. * Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret: accepta aqua, lauit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a sanguine iusti huius: vos videritis. * Et respondens vniuersus populus, dixit: Sanguis eius super nos, & super filios nostros. * Tunc dimisit illis Barabbam: Iesum autem flagellatū tradidit eis vt crucifigeretur. * Tunc milites præsidis suscipientes Iesum in prætorium, congregauerunt ad eum vniuersam cohortem: & exuentes eum, chlamydem cocteam circumdederunt ei, & plectentes coronam de spinis, posuerūt super caput eius, & arundinem in dextera eius. Et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Aue rex Iudæorum. * Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput eius. * Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde, & induerunt eum ve-

stimentis eius, & duxerunt eum vt crucifigerent. * Exeuntes autem inuenerunt hominē Cyrenæum, nomine Simonem: hunc angariauerunt vt tolleretur crucem eius. * Et venerunt in locū, qui dicitur Golgotha, quod est Caluariæ locus. * Et dederunt ei vinum bibere cum felle mistum. Et cum gustasset, noluit bibere. * Postquam autem crucifixerunt eum, diuiserunt vestimenta eius, sortem mittentes: vt impleretur quod dictum est per Prophetam dicentem: Diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meā miserunt sortē. * Et sedentes seruabant eū. * Et imposuerunt super caput eius causam ipsius scriptam: HIC EST IESVS REX IUDÆORVM. * Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: vnus a dextris, & vnus a sinistris. * Prætereuntes autem blasphemabant eum mouentes capita suā, & dicētes: Vah qui destruis templum Dei, & in triduo illud reedificas: salua temetipsum: si filius Dei es, descende de cruce. * Similiter & principes sacerdotum illudentes cum Scribis, & senioribus dicebant: * Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere: si rex Israel est, descendat nunc de cruce, & credimus ei: * confidit in Deo: liberet nunc, si vult, eum: dixit enim: Quia filius Dei sum. * Idipsum autem & latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperabant ei. * A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super vniuersam terram vsque ad horam nonam. * Et circa horam nonam clamauit Iesus voce magna, dicens: Eli, Eli, lamma sabaḥthani? hoc est: Deus meus, Deus meus vt quid dereliquisti me? * Quidam autem illic stantes, & audientes, dicebant: Eliam vocat iste. * Et continuo currens vnus ex eis acceptā spongiā impleuit aceto, & imposuit arundini, & dabat ei bibere. * Ceteri vero dicebant: Sine videamus an veniat Elias liberans eum. * Iesus autem iterum clamans voce magna, emisit spiritum. * Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo vsque deorsum. & terra mota est, & petre scissæ sunt, & monumenta aperta sunt: & multa corpora sanctorum, qui dormie-

dormierant, surrexerunt. Ex exeuntes de monumentis post resurrectionem eius, venerunt in sanctam ciuitatem, & apparuerunt multis. Centurio autem, & qui cum eo erant, custodiētes Iesum, viso terramotu & his, quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes: Vere Filius Dei erat iste. Erant autem ibi mulieres multæ a longe, quæ secutæ erant Iesum a Galilæa, ministrantes ei: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Ioseph mater, & mater filiorum Zebedæi. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo diues ab Arimathæa, nomine Ioseph, qui & ipse discipulus erat Iesu. hic accessit ad Pilatū, & petijt corpus Iesu. Tunc Pilatus iussit reddi corpus. Et accepto corpore, Ioseph inuoluit illud in sindone munda. & posuit illud in monumento suo nouo, quod exciderat in petra. Et aduoluit saxum magnum ad ostium monumenti, & abiit. Erat autem ibi Maria Magdalene, & altera Maria, sedentes contra sepulchrum. Altera autem die, quæ est post Parasceuen, conuenerunt principes sacerdotum, & Pharisei ad Pilatum, dicētes: Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc viuens: Post tres dies resurgam. Iube ergo custodiri sepulchrum vsque in diem tertium: ne forte veniāt discipuli eius, & furentur eum, & dicant plebi: Surrexit a mortuis: & erit nouissimus error peior priore. Ait illis Pilatus: Habetis custodiā, ite, custodite sicut scitis. Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem, cum custodibus.

C A P. XXVIII.

VESPERE autem sabbati, quæ lucefcit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, & altera Maria videre sepulchrum. Et ecce terramotus factus est magnus. Angelus enim Domini descendit de cælo: & accedens reuoluit lapidem, & sedebat super

eum: erat autem aspectus eius sicut fulgur & vestimentum eius sicut nix. Præ timore autem eius exterriti sunt custodes, & facti sunt velut mortui. Respondens autem angelus dixit mulieribus: Nolite timere vos: scio enim, quod Iesum, qui crucifixus est, quæritis: non est hic: surrexit enim, sicut dixit. venite, & videte locum, vbi positus erat Dominus. Et cito euntes, dicite discipulis eius quia surrexit: & ecce præcedit vos in Galilæam: ibi eū videbitis. ecce prædixi vobis. Et exierunt cito de monumento cum timore, & gaudio magno, currentes nunciare discipulis eius. Et ecce Iesus occurrit illis, dicens: Aucte. Illæ autem accesserunt, & tenuerunt pedes eius, & adorauerunt eum. Tunc ait illis Iesus: Nolite timere. ite, nunciate fratribus meis vt eant in Galilæam, ibi me videbunt. Quæ cum abiissent, ecce quidam de custodibus venerunt in ciuitatem, & nunciauerunt principibus sacerdotum omnia, quæ facta fuerant. Et congregati cum senioribus consilio accepto, pecuniam copiosam dederūt militibus, dicentes: Dicite quia discipuli eius nocte venerunt, & furati sunt eum, nobis dormientibus. Et si hoc auditum fuerit a præside, nos suadebimus ei, & securos vos faciemus. At illi accepta pecunia, fecerunt sicut erāt edocti. Et diuulgatum est verbum istud apud Iudæos, vsque in hodiernum diem. Vndecim autem discipuli abierunt in Galilæam in montem, vbi constituerat illis Iesus. Et videntes eum adorauerunt: quidam autem dubitauerunt. Et accedens Iesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cælo, & in terra. euntes ergo docete omnes gentes: baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti: docentes eos seruare omnia quæcumque mandauī vobis: & ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, vsque ad consummationem sæculi.

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM

SECUNDVM MARCV M.

CAPVT PRIMVM.

INITIVM Euāgelij Iesu Chri-
sti, Filij Dei. * Sicut scriptum
est in Isaia propheta: Ecce
ego mitto angelum meum
ante faciem tuam, qui præ-
parabit viam tuam ante te. * Vox claman-
tis in deserto: Parate viam Domini, rectas
facite semitas eius. * Fuit Ioannes in de-
serto baptizans, & prædicans baptismum
pœnitentiæ in remissionem peccatorum.
* Et egrediebatur ad eum omnis Iudææ re-
gio, & Ierosolymitæ vniuersi, & baptiza-
bantur ab illo in Iordanis flumine, confiten-
tes peccata sua. * Et erat Ioannes vestitus
pilis cameli, & zona pellicea circa lumbos
eius: & locustas, & mel siluestre edebat. Et
prædicabat dicens: * Venit fortior me post
me: cuius non sum dignus procumbēs sol-
uere corrigiam calceamentorum eius. * Ego
baptizavi vos aqua, ille vero baptizabit vos
Spiritu sancto. * Et factum est: in diebus
illis venit Iesus a Nazareth Galilææ: & ba-
ptizatus est a Ioanne in Iordane. * Et statim
ascendens de aqua, vidit cælos apertos, &
Spiritus tamquā columbā descendentem,
& manentem in ipso. * Et vox facta est de
cælis: Tu es filius meus dilectus, in te com-
placui. * Et statim Spiritus expulit eum in
desertum. * Et erat in deserto quadraginta
diebus, & quadraginta noctibus: & tenta-
batur a satana: eratq. cum bestiis, & angeli
ministrabant illi. * Postquam autē traditus
est Ioannes, venit Iesus in Galilæā, prædicās
Euangelii regni Dei, & dicens: Quoniam

impletum est tēpus, & appropinquauit re-
gnū Dei: pœnite mini, & credite Euangelio.
16 * Et præteriens secus Mare Galilææ, vidit Si-
monem, & Andreā fratrem eius, mittētes re-
17 tia in mare, (erāt enim piscatores) * & dixit
eis Iesus: Venite post me, & faciam vos fieri
18 pisces hominum. * Et protinus relictis
19 retibus, secuti sunt eum. * Et progressus inde
pupillum, vidit Iacobum Zebedæi, & Ioan-
nem fratrem eius, & ipsos componētes re-
20 tia in naui: * & statim vocauit illos. Et reli-
cto patre suo Zebedæo in naui cum merce-
21 narijs, secuti sunt eum. * Et ingrediuntur
Capharnaum: & statim sabbatis ingressus
22 in synagogam, docebat eos. * Et stupebant
super doctrina eius: erat enim docens eos,
23 quasi potestatem habens, & non sicut Scri-
bæ. * Et erat in synagoga eorum homo in
24 spiritu immundo: & exclamauit, dicens:
Quid nobis, & tibi Iesu Nazarene: venisti
perdere nos? scio qui sis, Sanctus Dei.
25 * Et comminatus est ei Iesus, dicens: Ob-
26 mutesce, & exi de homine. * Et discer-
pse eum spiritus immundus, & exclamans
27 voce magna exiit ab eo. * Et mirati sunt om-
nes, ita vt conquirerent inter se dicentes:
Quidnam est hoc? quænam doctrina hæc
noua? quia in potestate etiam spiritibus
28 immundis imperat, & obediunt ei. * Et
processit rumor eius statim in omnē regio-
29 nem Galilææ. * Et protinus egredientes de
synagoga, venerunt in domum Simonis, &
30 Andreæ cū Iacobo, & Ioanne. * Decum-
bebat autē socrus Simonis febricitans: &
statim

statim dicunt ei de illa. * Et accedens eleua-
nit eam, apprehensa manu eius: & cōtinuo
dimisit eā febris, & ministrabat eis. * Vespere
autem facto cum occidisset sol, afferebāt
ad eum omnes male habentes, & dæmonia
habētes: * & erat omnis ciuitas congregata
ad ianuam. * Et curauit multos, qui vexa-
bantur varijs languoribus, & dæmonia mul-
ta eiiciebat, & non sinebat ea loqui, quoniā
sciebant eum. * Et diluculo valde surgens,
egressus abiit in desertum locum, ibiq. ora-
bat. * Et persecutus est eum Simon, & qui
cum illo erant. * Et cum inuenissent eum,
dixerunt ei: Quia omnes quærunt te. * Et
ait illis: Eamus in proximos vicos, & ciui-
tates, vt & ibi prædicemus: ad hoc enim veni.
* Et erat prædicans in synagogis eorum, &
in omni Galilæa, & dæmonia eiiciens. * Et
venit ad eum leprosus deprecās eum: & ge-
nu flexo dixit ei: Si vis, potes me mundare.
* Iesus autem misertus eius, extendit manū
suam: & tangens eum, ait illi: Volo: Mun-
dare. * Et cum dixisset, statim discessit ab
eo lepra, & mundatus est. * Et commina-
tus est ei, statimq. eiecit illum: * & dicit ei:
Vide nemini dixeris: sed vade, ostende te
principi sacerdotum, & offer pro emunda-
tione tua, quæ præcepit Moyses in testimo-
nium illis. * At ille egressus cœpit prædi-
care, & diffamare sermonem, ita vt iam non
posset manifeste introire in ciuitatem, sed
foris in desertis locis esset, & conueniebant
ad eum vndique.

C A P. I I.

ET iterum intrauit Capharnaum post
dies, & auditum est quod in domo ef-
set, & conuenerunt multi, ita vt non cape-
ret neque ad ianuam, & loquebatū eis ver-
bum. * Et venerunt ad eum ferentes para-
lyticum, qui a quattuor portabatur. * Et
cum non possent offerre eum illi præ turba,
nudauerunt tectum vbi erat: & patefacien-
tes submiserunt grabatum, in quo paralyti-
cus iacebat. * Cum autem vidisset Iesus fi-
dem illorum, ait paralytico: Fili, dimittun-
tur tibi peccata tua. * Erant autem illic

quidam de Scribis sedentes, & cogitantes in
cordibus suis: * Quid hic sic loquitur? bla-
sphemat. Quis potest dimittere peccata,
nisi solus Deus? * Quo statim cognito Iesus
spiritu suo quia sic cogitarent intra se, dicit
illis: Quid ista cogitatis in cordibus vestris?
* Quid est facilius dicere paralytico: Di-
mittuntur tibi peccata: an dicere: Surge,
tolle grabatum tuum, & ambula? * Vt
autem sciatis quia Filius hominis habet po-
testatem in terra dimittendi peccata, (ait
paralytico) * tibi dico: Surge, tolle grabatū
tuum, & vade in domum tuam. * Et sta-
tim surrexit ille: & sublatō grabato, abiit
coram omnibus, ita vt mirarentur omnes,
& honorificarent Deum, dicentes: Quia
numquam sic vidimus. * Et egressus est rur-
sus ad mare: omnisq. turba veniebat ad eū,
& docebat eos. * Et cum præteriret, vidit
Leui Alphæi sedentem ad telonium, & ait
illi: Sequere me. Et surgens secutus est eū.
* Et factum est, cum accumberet in domo
illius, multi publicani, & peccatores simul
discumbebant cum Iesu, & discipulis eius:
erant enim multi, qui & sequebantur eum.
* Et Scribæ, & Pharisei videntes quia man-
ducaret cum publicanis, & peccatoribus,
dicebāt discipulis eius: Quare cum publi-
canis, & peccatoribus manducat & bibit
Magister vester? * Hoc audito Iesus ait il-
lis: Non necesse habent sani medico, sed
qui male habent: non enim veni vocare
iustos, sed peccatores. * Et erant discipuli
Ioannis, & Pharisei ieiunantes: & veniunt,
& dicunt illi: Quare discipuli Ioannis, &
Phariseorum ieiunant, tui autem discipuli
non ieiunant? * Et ait illis Iesus: Numquid
possunt filij nuptiarum, quamdiu spōsus cū
illis est, ieiunare? Quanto tempore habent
secum sponsum, non possunt ieiunare. * Ve-
nient autem dies cum auferetur ab eis spon-
sus: & tunc ieiunabunt in illis diebus. * Ne-
mo assumentum panni rudis assuit vestimē-
to veteri: alioquin aufert supplementum
nouum a veteri, & maior scissura fit. * Et
nemo mittit vinum nouum in vtres vete-
res: alioquin dirumpet vinum vtres, & vi-

num effundetur, & vtres peribunt: sed vinum nouum in vtres novos mitti debet. * Et factum est iterum cum Dominus sabbatis ambularet per sata, & discipuli eius coeperunt progredi, & vellere spicas. * Pharisei autem dicebant ei: Ecce, quid faciunt sabbatis quod non licet? * Et ait illis: Numquam legistis quid fecerit Dauid, quando necessitatem habuit, & esuriit ipse, & qui cum eo erant? * quomodo introiuit in domum Dei sub Abiathar principe sacerdotum, & panes propositionis manducauit, quos non licebat manducare, nisi sacerdotibus, & dedit eis, qui cum eo erant? * Et dicebat eis: Sabbatum propter hominem factum est, & non homo propter sabbatum. * Itaque Dominus est filius hominis, etiam sabbati.

C A P . I I I .

ET introiuit iterum in synagogam: & erat ibi homo habens manum aridam. * Et obseruabant eum, si sabbatis curaret, vt accusarent illum. * Et ait homini habenti manum aridam: Surge in medium. * Et dicit eis: Licet sabbatis benefacere, an male? animam saluam facere, an perdere? At illi tacebant. * Et circumspiciens eos cum ira, contristatus super cecitate cordis eorum, dicit homini: Extende manum tuam. Et extendit, & restituta est manus illi. * Exeuntes autem Pharisei, statim cum Herodianis consilium faciebant aduersus eum quomodo eum perderent. * Iesus autem cum discipulis suis secessit ad mare: & multa turba a Galilæa, & Iudæa secuta est eum, & ab Ierosolymis, & ab Idumæa, & trans Iordanem: & qui circa Tyrum, & Sidonem, multitudo magna, audientes, quæ faciebat, venerunt ad eum. * Et dixit discipulis suis vt nauicula sibi deseruiret propter turbam, ne comprimerent eum. * multos enim sanabat ita vt irruerent in eum vt illum tangerent quotquot habebant plagas. * Et spiritus immundi, cum illum videbant, procidebant ei: & clamabant dicentes: * Tu es Filius Dei. Et vehementer comminabatur

13 eis ne manifestarent illum. * Et ascendens in montem vocauit ad se quos voluit ipse: & venerunt ad eum. * Et fecit vt essent duodecim cum illo: & vt mitteret eos prædicare. * Et dedit illis potestatem curandi infirmitates, & eiiciendi dæmonia. * Et imposuit Simoni nomen Petrus: * & Iacobum, Zebedæi, & Ioannem fratrem Iacobi, & imposuit eis nomina Boanerges, quod est, Filij tonitruui: * & Andreã, & Philippum, & Bartholomæum, & Matthæum, & Thomã, & Iacobum Alphæi, & Thaddæum, & Simonem Cananæum, * & Iudam Iscariotem, qui & tradidit illum. * Et veniunt ad domum: & conuenit iterum turba, ita vt non possent neque panem manducare. * Et cum audissent sui, exierunt tenere eum: dicebant enim: Quoniam in furorem versus est. * Et Scribæ, qui ab Ierosolymis descenderant, dicebant: Quoniam Beelzebub habet, & quia in principe dæmoniorum eiicit dæmonia. * Et conuocatis eis in parabolis dicebat illis: Quomodo potest satanas satanam eiicere? * Et si regnum in se diuidatur, non potest regnum illud stare. * Et si domus super semetipsam dispertiat, non potest domus illa stare. * Et si satanas consurrexerit in semetipsum, dispertitus est, & non poterit stare, sed finem habet. * Nemo potest vasa fortis ingressus in domum diripere, nisi prius fortem alliget, & tunc domum eius diripiet. * Amen dico vobis, quoniam omnia dimittentur filiis hominum, peccata, & blasphemiæ, quibus blasphemauerint: * qui autem blasphemauerit in Spiritum sanctum, non habebit remissionem in æternum, sed reus erit æterni delicti. * Quoniam dicebant: Spiritum immundum habet. * Et veniunt mater eius & fratres: & foris stantes miserunt ad eum vocantes eum, & sedebat circa eum turba: & dicunt ei: Ecce mater tua, & fratres tui foris quærunt te. * Et respondens eis, ait: Quæ est mater mea, & fratres mei? * Et circumspiciens eos, qui in circuitu eius sedebant, ait: Ecce mater mea, & fratres mei. * Qui enim fecerit voluntatem Dei,

hic

hic frater meus, & soror mea, & mater est.

C A P . I I I I .

ET iterum cœpit docere ad mare: & congregata est ad eum turba multa, ita vt nauim ascendens sederet in mari, & omnis turba circa mare super terram erat: & docebat eos in parabolis multa, & dicebat illis in doctrina sua: * Audite: ecce exijt seminans ad seminandum. * Et dum seminat, aliud cecidit circa viam, & venerunt volucres cœli, & comederunt illud. * Aliud vero cecidit super petrosâ, vbi non habuit terram multam: & statim exortum est, quoniam non habebat altitudinem terræ: & quando exortus est sol, exæstauit: & eo quod non habebat radicem, exaruit. * Et aliud cecidit in spinas: & ascenderunt spinæ, & suffocauerunt illud, & fructum non dedit. * Et aliud cecidit in terram bonam: & dabat fructum ascendentem, & crescentem, & afferebat vnum triginta, vnum sexaginta, & vnum centum. * Et dicebat: Qui habet aures audiendi, audiat. * Et cum esset singularis, interrogauerunt eum hi, qui cum eo erant duodecim, parabolam. * Et dicebat eis: Vobis datum est nosse mysterium regni Dei: illis autem, qui foris sunt, in parabolis omnia fiunt: * vt videntes videant, & non videant: & audientes audiant, & non intelligant: nequando conuertantur, & dimittantur eis peccata. * Et ait illis: Nescitis parabolam hanc? & quomodo omnes parabolas cognoscetis? * Qui seminat, verbum seminat. * Hi autem sunt, qui circa viam, vbi seminatur verbum, & cum audierint, confestim venit satanas, & aufert verbum, quod seminatum est in cordibus eorum. * Et hi sunt similiter, qui super petrosâ seminantur: qui cum audierint verbum, statim cum gaudio accipiunt illud: & non habent radicem in se, sed temporales sunt: deinde orta tribulatione & persecutione propter verbum, confestim scandalizantur. * Et alij sunt, qui in spinis semi-

nantur: hi sunt, qui verbum audiunt, & ærumnæ sæculi, & deceptio diuitiarum, & circa reliqua concupiscentiæ introeuntes suffocant verbum, & sine fructu efficitur. * Et hi sunt, qui super terram bonam seminati sunt, qui audiunt verbum, & suscipiunt, & fructificant, vnum triginta, vnum sexaginta, & vnum centum. * Et dicebat illis: Numquid venit lucerna vt sub modio ponatur, aut sub lecto? nonne vt super candelabrum ponatur? * Non est enim aliquid absconditum, quod non manifestetur: nec factum est occultum, sed vt in palam veniat. * Si quis habet aures audiendi, audiat. * Et dicebat illis: Videte quid audiatis. In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis, & adiicietur vobis. * Qui enim habet, dabitur illi: & qui non habet, etiam quod habet auferetur ab eo. * Et dicebat: Sic est regnum Dei, quemadmodum si homo iaciat sementem in terram, & dormiat, & exurgat nocte & die, & semen germinet, & increseat dum nescit ille. * Vltro enim terra fructificat, primum herbam, deinde spicam, deinde plenum, frumentum in spica. * Et cum produxerit fructus, statim mittit falcem, quoniâ adest messis. * Et dicebat: Cui assimilabimus regnum Dei? aut cui parabolæ comparabimus illud? * Sicut granum sinapis, quod cum seminatum fuerit in terra, minus est omnibus seminibus, quæ sunt in terra: & cum seminatum fuerit, ascendit, & fit maius omnibus oleribus, & facit ramos magnos, ita vt possint sub vmbra eius aues cœli habitare. * Et talibus multis parabolis loquebatur eis verbum, prout poterant audire: * sine parabola autem non loquebatur eis. seorsum autem discipulis suis differebat omnia. * Et ait illis in illa die, cum sero esset factum: Transeamus contra. * Et dimittentes turbam, assumunt eum ita vt erat in naui: & aliæ naues erant cum illo. * Et facta est procella magnaventi, & fluctus mittebat in nauim, ita vt impleretur naus. * Et erat ipse in puppi super cervical dormiens: & excitant eum,

&

& dicunt illi: Magister, non ad te pertinet, quia perimus? * Et exurgens commi-
natus est vento, & dixit mari: Tace, ob-
mutesce. Et cessauit ventus: & facta est
tranquillitas magna. * Et ait illis: Quid ti-
midi estis? necdum habetis fidem? Et ti-
muerunt timore magno, & dicebant ad
alterutrum: Quis, putas, est iste, quia &
ventus & mare obediunt ei?

CAP. V.

ET venerunt trans fretum maris in re-
gionem Gerasenorum. * Et exeunti ei
de naui, statim occurrit de monumentis ho-
mo in spiritu immundo, * qui domicilium
habebat in monumentis, & neque catenis
iam quisquam poterat eum ligare: * quoniam
sæpe compedibus & catenis vinctus, diru-
pisset catenas, & compedes comminisset,
& nemo poterat eum domare. * & semper
die ac nocte in monumentis, & in monti-
bus erat, clamans, & concidens se lapidibus.
* Videns autem Iesum a longe, cucurrit, &
adorauit eum: * & clamans voce magna di-
xit: Quid mihi, & tibi, Iesu fili Dei altissimi?
adiuro te per Deum, ne me torqueas. * Dice-
bat enim illi: Exi spiritus immunde ab ho-
mine. * Et interrogabat eum: Quod tibi no-
men est? Et dicit ei: Legio mihi nomen est,
quia multi sumus. * Et deprecabatur eum
multum, ne se expelleret extra regionem.
* Erat autem ibi circa montem grex porco-
rum magnus, pascens. * Et deprecabantur
eum spiritus, dicentes: Mitte nos in porcos
vt in eos introeamus. * Et concessit ei sta-
tim Iesus. Et exeuntes spiritus immun-
di introierunt in porcos: & magno impe-
tu grex præcipitatus est in mare ad duo mil-
lia, & suffocati sunt in mari. * Qui autem
pascebant eos, fugerunt, & nunciauerunt
in ciuitatem, & in agros. Et egressi sunt vi-
dere quid esset factum: * & veniunt ad Ie-
sum: & vident illum, qui a dæmonio ve-
xabatur, sedentem, vestitum, & sanæ men-
tis, & timuerunt. * Et narrauerunt illis, qui
viderant, qualiter factum esset ei, qui dæ-
monium habuerat, & de porcis. * Et roga-

re cœperunt eum vt discederet de finibus
eorum. * Cumq. ascenderet nauim, cœpit
illū deprecari, qui a dæmonio vexatus fue-
rat, vt esset cum illò, * & non admisit eum,
sed ait illi: Vade in domum tuam ad tuos,
& annuncia illis quanta tibi Dominus fe-
cerit, & misertus sit tui. * Et abiit, & cœpit
prædicare in Decapoli, quanta sibi fecisset
Iesus: & omnes mirabantur. * Et cum tran-
scendisset Iesus in naui rursus trans fretū,
conuenit turba multa ad eum, & erat circa
mare. * Et venit quidam de archisynago-
gis nomine Iairus: & videns eum, procidit
ad pedes eius, * & deprecabatur eum multum,
dicens: Quoniam filia mea in extremis est,
Veni, impone manum super eam, vt salua
sit, & viuat. * Et abiit cum illò, & seque-
batur eum turba multa, & comprimebant
eum. * Et mulier, quæ erat in profluui-
o sanguinis annis duodecim, * & fuerat mul-
ta perpeffa a compluribus medicis: & ero-
gauerat omnia sua, nec quidquam profece-
rat, sed magis deterius habebat: * cū audisset
de Iesu, venit in turba retro, & tetigit vesti-
mentum eius: * dicebat enim: Quia si vel
vestimentum eius tetigero, salua ero. * Et
confestim siccatus est fons sanguinis eius:
& sensit corpore quia sanata esset a plaga.
* Et statim Iesus in semetipso cognoscens
virtutem, quæ exierat de illo, conuersus
ad turbam, aiebat: Quis tetigit vestimenta
mea? * Et dicebant ei discipuli sui: Vides
turbam comprimentem te, & dicis: Quis
me tetigit? * Et circumspiciebat videre
eam, quæ hoc fecerat. * Mulier vero ti-
mens & tremens, sciens quod factum esset
in se, venit & procidit ante eum, & dixit ei
omnem veritatem. * Ille autem dixit ei:
Filia, fides tua te saluā fecit: vade in pace,
& esto sana a plaga tua. * Adhuc eo lo-
quente, veniunt ab archisynagogo, dicen-
tes: Quia filia tua mortua est: quid ultra
vexas Magistrum? * Iesus autem audito
verbo, quod dicebatur, ait archisynagogo:
Noli timere: tantummodo crede. * Et non
admisit quemquam se sequi nisi Petrum,
& Iacobum, & Ioannem fratrem Iacobi.

Et

* Et veniunt in domum archisynagogi, & videt tumultum, & flentes, & eiulantes multum. * Et ingressus, ait illis: Quid turbamini, & ploratis? puella non est mortua, sed dormit. * Et irridebant eum. Ipse vero ciecitis omnibus assumit patrem, & matrem puellæ, & qui secum erant, & ingreditur ubi puella erat iacens. * Et tenens manum puellæ, ait illi: Talitha cumi, quod est interpretatum: Puella (tibi dico) surge. * & confestim surrexit puella, & ambulabat: erat autem annorum duodecim: & obstupuerunt stupore magno. * Et præcepit illis vehementer vt nemo id sciret: & dixit dari illi manducare.

C A P . VI.

E T egressus inde, abiit in patriam suam: & sequebatur eum discipuli sui: & factum sabbato cepit in synagoga docere: & multi audientes admirabatur in doctrina eius, dicentes: Vnde huic hæc omnia? & quæ est sapientia, quæ data est illi: & virtutes tales, quæ per manus eius efficiuntur? * Nonne hic est faber, filius Mariæ, frater Iacobi, & Ioseph, & Iudæ, & Simonis? nonne & sorores eius hic nobiscum sunt? Et scandalizabantur in illo. * Et dicebat illis Iesus: Quia non est propheta sine honore nisi in patria sua, & in domo sua, & in cognatione sua. * Et non poterat ibi virtutem ullam facere, nisi paucos infirmos impositis manibus curauit: & mirabatur propter incredulitatem eorum, & circuibat castella in circuitu docens. * Et vocauit duodecim: & cepit eos mittere binos, & dabat illis potestatem spirituum immundorum. * Et præcepit eis ne quid tollerent in via, nisi virgam tantum: non peram, non panem, neque in zona æs, sed calceatos sandalijs, & ne induerentur duabus tunicis. * Et dicebat eis: Quocumque introieritis in domum: illic manete donec exeatis inde: & quicumque non receperint vos, nec audierint vos, exeuntes inde, excutite puluerem de pedibus vestris in testimonium illis. * Et exeuntes prædicabant vt poenitentiam agerent: & demonia multa

eiciebant, & ungebant oleo multos agros, & sanabant. * Et audiuit rex Herodes, (manifestum enim factum est nomen eius) & dicebat: Quia Ioannes Baptista surrexit a mortuis: & propterea virtutes operantur in illo. * Alij autem dicebant: Quia Elias est. Alij vero dicebant: Quia propheta est, quasi vnus ex prophetis. * Quo audito Herodes ait: Quem ego decollauio Ioannem, hic a mortuis surrexit. * Ipse enim Herodes misit, ac tenuit Ioannem, & vinxit eum in carcere propter Herodiam uxorem Philippi fratris sui, quia duxerat eam. * Dicebat enim Ioannes Herodi: Non licet tibi habere uxorem fratris tui. * Herodias autem insidiabatur illi: & volebat occidere eum, nec poterat. * Herodes enim metuebat Ioannem, sciens eum virum iustum & sanctum: & custodiebat eum, & audito eo multa faciebat, & libenter eum audiebat. * Et cum dies opportunus accidisset, Herodes natalis sui cœnam fecit principibus, & tribunis, & primis Galilææ. * cumq. introisset filia ipsius Herodiadis, & saltasset, & placuisset Herodi, simulq. recumbentibus, rex ait puellæ: Pete a me quod vis, & dabo tibi: & iurauit illi: Quia quidquid petieris dabo tibi, licet dimidium regni mei. * Quæ cum exisset, dixit matri suæ: Quid petam? At illa dixit: Caput Ioannis Baptistæ. * Cumq. introisset statim cum festinatione ad regem, petiuit dicens: Volo vt protinus des mihi in disco caput Ioannis Baptistæ. * Et contristatus est rex propter iusiurandum: & propter simul discumbentes noluit eam contristare: sed misso spiculatore præcepit afferri caput eius in disco. Et decollauit eum in carcere, & attulit caput eius in disco: & dedit illud puellæ, & puella dedit matri suæ. * Quo audito, discipuli eius venerunt, & tulerunt corpus eius: & posuerunt illud in monumento. * Et conuenientes Apostoli ad Iesum, renunciauerunt ei omnia, quæ egerant, & docuerant. * Et ait illis: Venite seorsum in desertum locum, & requiescite pusillum. Erant enim qui veniebant & redibant multi: & nec spatium manducandi habe-

habebant. * Et ascendentes in nauim, abierunt in desertum locum seorsum. * Et viderunt eos abeuntes, & cognouerunt multi: & pedestres de omnibus ciuitatibus concurrerunt illuc, & præuenerunt eos. * Et exiens vidit turbam multam Iesus: & misertus est super eos, quia erant sicut oues non habentes pastorem, & cepit illos docere multa. * Et cum iam hora multa fieret, accesserunt discipuli eius, dicentes: Desertus est locus hic, & iam hora præterijt: dimitte illos, ut euntes in proximas villas, & vicos, emant sibi cibos, quos manducent. * Et respondens ait illis: Date illis vos manducare. Et dixerunt ei: Euntes emamus ducentis denarijs panes, & dabimus illis manducare. * Et dicit eis: Quot panes habetis? ite, & videte. Et cum cognouissent, dicunt: Quinque, & duos pisces. * Et præcepit illis ut accumbere facerent omnes secundum contubernia super viride fœnum. * Et discubuerunt in partes per centenos, & quinquagenos. * Et acceptis quinque panibus, & duobus piscibus, intuens in cælum, benedixit, & fregit panes, & dedit discipulis suis, ut poneret ante eos: & duos pisces diuisit omnibus. * Et manducauerunt omnes, & saturati sunt. * Et sustulerunt reliquias, fragmentorum duodecim cophinos plenos, & de piscibus. * Erant autem qui manducauerunt quinque millia virorum. * Et statim coegit discipulos suos ascendere nauim, ut præcederent eum trans fretum ad Berthsaidam, dum ipse dimitteret populum. * Et cum dimisisset eos, abiit in montem orare. * Et cum sero esset, erat nauis in medio mari, & ipse solus in terra. * Et videns eos laborantes in remigando, (erat enim ventus contrarius eis) & circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans supra mare: & volebat præterire eos. * At illi ut viderunt eum ambulanti supra mare, putauerunt phantasma esse, & exclamauerunt. * Omnes enim viderunt eum, & conturbati sunt. Et statim locutus est cum eis, & dixit eis: Confidite, ego sum, nolite timere. * Et ascendit ad illos in nauim, & cessauit ventus. Et

plus magis intra se stupebant: non enim intellexerunt de panibus: erat enim cor eorum obcæcatum. * Et cum transfretassent, venerunt in terram Genesareth, & applicuerunt. * Cumq. egressi essent de nauis, continuo cognouerunt eum: & percurrentes vniuersam regionem illam, ceperunt in grabatis eos, qui se male habebant, circumferre, ubi audiebant eum esse. * Et quocumque introibat, in vicos, vel in villas, aut ciuitates, in plateis ponebant infirmos, & deprecabantur eum, ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent, & quotquot tangebant eum, salui fiebant.

C A P . V I I .

ET conueniunt ad eum Pharisei, & quidam de Scribis, venientes ab Ierosolymis. * Et cum vidissent quosdam ex discipulis eius communibus manibus, id est non lotis, manducare panes, vituperauerunt. * Pharisei enim, & omnes Iudæi, nisi crebro lauerint manus, non manducant, tenentes traditionem seniorum: & aforo nisi baptizentur, non comedunt: & alia multa sunt, quæ tradita sunt illis seruare, baptismata calicum, & vrceorum, & aramentorum, & lectorum: & interrogabant eum Pharisei, & Scribæ: Quare discipuli tui non ambulant iuxta traditionem seniorum, sed communibus manibus manducant panem? * At ille respondens, dixit eis: Bene prophetauit Isaias de vobis hypocritis, sicut scriptum est: Populus hic labijs me honorat, cor autem eorum longe est a me. * in vanum autem me colunt, docentes doctrinas, & præcepta hominum. * Relinquentes enim mandatum Dei, tenetis traditionem hominum, baptismata vrceorum, & calicum: & alia similia his facitis multa. * Et dicebat illis: Bene irritum facitis præceptum Dei, ut traditionem vestram seruetis. * Moyses enim dixit: Honora patrem tuum, & matrem tuam. Et: Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. * Vos autem dicitis: Si dixerit homo patri, aut matri, Corban, (quod est donum) quodcumque ex me, tibi profue-

profuerit: & ultra non dimittitis eum quid-
 quam facere patri suo, aut matri, rescindē-
 tes verbum Dei per traditionem vestram,
 quam tradidistis: & similia huiusmodi mul-
 ta facitis. * Et aduocans iterum turbam, di-
 cebat illis: Audite me omnes, & intelligite.
 * Nihil est extra hominem introiens in eum,
 quod possit eum coinquinare, sed quæ de
 homine procedunt, illa sunt, quæ communi-
 cant hominem. * Si quis habet aures au-
 diendi, audiat. * Et cum introisset in do-
 mum a turba, interrogabant eum discipu-
 li eius parabolam. * Et ait illis: Sic & vos
 imprudentes estis? Non intelligitis quia om-
 ne extrinsecus introiens in hominem, non po-
 test eum communicare: quia non intrat in
 cor eius, sed in ventrem vadit, & in seces-
 sum exit, purgans omnes escas? * Dicebat
 autem, quoniam quæ de homine exeunt, il-
 la communicant hominem. * Abintus enim
 de corde hominum malæ cogitationes pro-
 cedunt, adulteria, fornicationes, homicidia,
 furta, auaritiæ, nequitia, dolus, impudici-
 tiæ, oculus malus, blasphemia, superbia, stul-
 titia. * Omnia hæc mala abintus procedunt,
 & communicant hominem. * Et inde sur-
 gens abiit in fines Tyri, & Sidonis: & in-
 gressus domum, neminem voluit scire, &
 non potuit latere. * Mulier enim statim vt
 audiuit de eo, cuius filia habebat spiritum
 immundum, intrauit, & procidit ad pedes
 eius. * Erat enim mulier Gentilis, Syrophœ-
 nissa genere. Et rogabat eum vt dæmoniū
 eiiceret de filia eius. * Qui dixit illi: Sine
 prius saturari filios: non est enim bonum su-
 mere panem filiorum, & mittere canibus.
 * At illa respondit, & dixit illi: Vtique Do-
 mine, nam & catelli comedunt sub mensa
 de micis puerorum. * Et ait illi: Propter
 hunc sermonem vade, exijt dæmonium a
 filia tua. * Et cum abiisset domum suam,
 inuenit puellam iacentem supra lectum, &
 dæmonium exiisse. * Et iterum exiens de
 finibus Tyri, venit per Sidonem ad Mare
 Galilææ inter medios fines Decapoleos. * Et
 adducunt ei surdum, & mutum, & deprecabatur eum, vt imponat illi manum. * Et ap-

prehendens eum de turba seorsum, misit di-
 gitos suos in auriculas eius: & expuens, te-
 tigit linguam eius: & suspiciens in cælum, in-
 gemuit, & ait illi: Ephphetha, quod est ada-
 perire. * Et statim apertæ sunt aures eius,
 & solum est vinculum linguæ eius, & lo-
 quebatur recte. * Et præcepit illis ne cui di-
 cerent. Quanto autem eis præcipiebat, tan-
 to magis plus prædicabant: & eo amplius
 admirabantur, dicentes: Bene omnia fecit:
 & surdos fecit audire, & mutos loqui.

C A P. V I I I.

IN diebus illis iterum cum turba mul-
 ta esset, nec haberent quod manda-
 carent: conuocatis discipulis, ait illis: Mi-
 sereor super turbam: quia ecce iam triduo
 sustinent me, nec habent quod manducet:
 & si dimisero eos ieiunos in domum suam,
 deficient in via: quidam enim ex eis de lon-
 ge venerunt. * Et responderunt ei discipu-
 li sui: vnde illos quis poterit hic saturare pa-
 nibus in solitudine? * Et interrogauit eos:
 Quot panes habetis? Qui dixerunt: Septē.
 * Et præcepit turbæ discubere super terram.
 Et accipiens septē panes, gratias agens fre-
 git, & dabat discipulis suis vt apponerent, &
 apposuerunt turbæ. * Et habebant piscicu-
 los paucos: & ipsos benedixit, & iussit appo-
 ni. * Et manducauerunt, & saturati sunt, &
 sustulerunt quod superauerat de fragmen-
 tis, septem sportas. * Erant autem qui mandu-
 cauerant, quasi quattuor millia: & dimisit
 eos. * Et statim ascendens nauim cum disci-
 pulis suis, venit in partes Dalmanutha. * Et
 exierunt Pharisei, & cœperunt conquirere
 cum eo, querentes ab illo signū de cælo, ten-
 tantes eum. * Et ingemiscēs spiritu, ait: Quid
 generatio ista signū querit? Amen dico vo-
 bis, si dabitur generationi isti signum. * Et
 dimittens eos, ascendit iterum nauim, &
 abiit trans fretum. * Et obliti sunt panes su-
 mere: & nisi vnum panem nō habebant se-
 cum in naui. * Et præcipiebat eis, dicens:
 Videte, & cauete a fermento Phariseorū, &
 fermento Herodis. * Et cogitabāt ad alteru-
 trū, dicētes: Quia panes nō habemus. * Quo

cognito, ait illis Iesus: Quid cogitatis, quia panes non habetis? nondum cognoscitis nec intelligitis? adhuc cæcatum habetis cor vestrum? oculos habentes non videtis? & aures habentes non auditis? Nec recordamini, quādo quinque panes fregi in quinque millia: quot cophinos fragmentorum plenos sustulistis? Dicunt ei: Duodecim. Quando & septem panes in quattuor millia: quot sportas fragmentorum tulistis? Et dicunt ei: Septem. Et dicebat eis: Quomodo nondum intelligitis? Et veniunt Bethsaidam, & adducunt ei cæcum, & rogabant eum ut illum tangeret. Et apprehensa manu cæci, eduxit eum extra vicum: & expuens in oculos eius impositis manibus suis, interrogavit eum si quid videret. Et aspiciens, ait: Video homines velut arbores ambulantes. Deinde iterum imposuit manus super oculos eius: & cœpit videre. & restitutus est ita ut clare videret omnia. Et misit illum in domum suam, dicens: Vade in domum tuam: & si in vicum introieris, nemini dixeris. Et egressus est Iesus, & discipuli eius in castella Cæsareæ Philippi: & in via interrogabat discipulos suos, dicens eis: Quem me dicunt esse homines? Qui responderunt illi, dicentes: Ioannem Baptistam, alij Eliam, alij vero quasi vnum de prophetis. Tunc dicit illis: Vos vero quem me esse dicitis? Respondens Petrus, ait ei: Tu es Christus. Et comminatus est eis, ne cui dicerent de illo. Et cœpit docere eos quoniam oportet filium hominis pati multa, & reprobari a senioribus, & a summis sacerdotibus, & Scribis, & occidi: & post tres dies resurgere. Et palam verbū loquebatur. Et apprehēdens eum Petrus, cœpit increpare eum. Qui conuersus, & videns discipulos suos, cōminatus est Petro, dicens: Vade retro me satana, quoniam non sapis quæ Dei sunt, sed quæ sunt hominum. Et conuocata turba cum discipulis suis, dixit eis: Si quis vult me sequi, denegat semetipsum: & tollat crucem suam, & sequatur me. Qui enim voluerit animam suam saluam facere, perdet eam: qui autē perdiderit ani-

am suam propter me, & Euangelium, saluam faciet eam. Quid enim proderit homini, si lucretur mundum totum: & detrimentum animæ suæ faciat? Aut quid dabit homo cōmutationis pro anima sua? Qui enim me confusus fuerit, & verba mea in generatione ista adultera & peccatrice: & filius hominis confundetur eum, cum venerit in gloria patris sui cum angelis sanctis. Et dicebat illis: Amen dico vobis, quia sunt quidam de hic stantibus, qui non gustabunt mortem donec videant regnum Dei veniens in virtute.

C A P. IX.

ET post dies sex assumit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem: & ducit illos in montem excelsum seorsum solos, & transfiguratus est coram ipsis. Et vestimenta eius facta sunt splendētia, & candida nimis velut nix, qualia fullo non potest super terram candida facere. Et apparuit illis Elias cum Moyse: & erant loquentes cum Iesu. Et respondens Petrus, ait Iesu: Rabbi, bonum est nos hic esse: & faciamus tria tabernacula, Tibi vnum, & Moyse vnum, & Eliæ vnum. Non enim sciebat quid diceret: erant enim timore exterriti: & facta est nubes obumbrans eos: & venit vox de nube, dicens: Hic est Filius meus charissimus: audite illum. Et statim circumspicientes, neminem amplius viderunt, nisi Iesum tantū secū. Et descēdentibus illis de monte, præcepit illis ne cuiquā quæ vidissent, narrarēt: nisi cum Filius hominis a mortuis resurrexerit. Et verbum continuerunt apud se: conquirentes quid esset: Cū a mortuis resurrexerit. Et interrogabant eum, dicētes: Quid ergo dicunt Pharisei, & Scribæ, quia Eliam oportet venire primum? Qui respondens, ait illis: Elias cū venerit primo, restituet omnia: & quomodo scriptum est in Filiū hominis, ut multa patiatur & contemnatur. Sed dico vobis quia & Elias venit (& fecerūt illi quæcumque voluerūt) sicut scriptum est de eo. Et veniēs ad discipulos suos, vidit turbam magnā circa eos, & Scribas conquirentes

res cum illis. * Et confestim omnis populus videns Iesum, stupefactus est, & expauescunt, & accurrentes salutabant eum. * Et interrogauit eos: Quid inter vos conquiritis? * Et respondens vnus de turba, dixit: Magister, attuli filium meum ad te habentem spiritum mutum: * qui vbicumque eum apprehenderit, allidit illum, & spumat, & stridet dentibus, & arescit: & dixi discipulis tuis vt eijcerent illum, & non potuerunt. * Qui respondens eis, dixit: O generatio incredula, quamdiu apud vos ero? quamdiu vos patiar? afferte illum ad me. * Et attulerunt eum. Et cum vidisset eum, statim spiritus conturbauit illum: & elusus in terram, volutabatur spumans. * Et interrogauit patrem eius: Quantum temporis est ex quo ei hoc accidit? At ille ait: Ab infantia: * & frequenter eum in igne, & in aquas misit vt eum perderet. sed si quid potes, adiuua nos, miserus nostri. * Iesus autem ait illi: Si potes credere, omniaabilia sunt credenti. * Et continuo exclamans pater pueri, cum lacrymis aiebat: Credo, Domine: adiuua incredulitatem meam. * Et cum videret Iesus concurrentem turbam, comminatus est spiritui immundo, dicens illi: Surde, & mute spiritus, ego precipio tibi, exi ab eo: & amplius ne introcas in eum. * Et exclamans, & multum discerpens eum, exijt ab eo, & factus est sicut mortuus, ita vt multi dicerent: Quia mortuus est. * Iesus autem tenens manum eius, eleuauit eum, & surrexit. * Et cum introisset in domum, discipuli eius secreto interrogabant eum: Quare nos non potuimus eijcere eum? * Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione, & ieiunio. * Et inde profecti pratergredebantur Galilaeam: nec volebat quemquam scire. * Docebat autem discipulos suos, & dicebat illis: Quoniam filius hominis tradetur in manus hominum, & occident eum, & occisus tertia die resurget. * At illi ignorabant verbum: & timebant interrogare eum. * Et venerunt Capharnaum. Qui cum domi essent, interrogabat eos: Quid in via tractabatis? At illi tacebant. siquidem in via inter se disputauerant, quis eorum ma-

ior esset. * Et residens vocauit duodecim, & ait illis: Si quis vult primus esse, erit omnium nouissimus, & omnium minister. * Et accipiens puerum, statuit eum in medio eorum: quem cum complexus esset, ait illis: Quisquis vnum ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo, me recipit: & quicumque me susceperit, non me suscipit, sed eum, qui misit me. * Respondit illi Ioannes, dicens: Magister, vidimus quemdam in nomine tuo eijcientem demonia, qui non sequitur nos, & prohibuimus eum. * Iesus autem ait: Nolite prohibere eum. nemo est enim qui faciat virtutem in nomine meo, & possit cito male loqui de me: qui enim non est aduersum vos, pro vobis est. * Quisquis enim potum dederit vobis calicem aquae in nomine meo, quia Christi estis: amen dico vobis, non perdet mercedem suam. * Et quisquis scandalizauerit vnum ex his pusillis credentibus in me: bonum est ei magis si circumdaretur mola asinaria collo eius, & in mare mitteretur. * Et si scandalizauerit te manus tua, abscide illam: bonum est tibi debilem introire in vitam, quam duas manus habentem ire in gehennam, in ignem inextinguibilem: vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. * Et si pes tuus te scandalizat, amputa illum: bonum est tibi claudum introire in vitam aeternam, quam duos pedes habentem mitti in gehennam ignis inextinguibilis: vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. * Quod si oculus tuus scandalizat te, eijce eum: bonum est tibi luscum introire in regnum Dei, quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis: vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur. * Omnis enim igne salietur, & omnis victima sale salietur. * Bonum est sal: quod si sal insulsum fuerit: in quo illud condietis? Habete in vobis sal, & pacem habete inter vos.

C A P. X.

ET INDE exurgens venit in fines Iudaeae ultra Iordanem: & conueniunt iterum turbae ad eum: & sicut consueue-

rat, iterum docebat illos. * Et accedentes Pharisei interrogabant eum: Si licet viro uxorem dimittere: tentantes eum. * At ille respondens, dixit eis: Quid vobis præcepit Moyses? * Qui dixerunt: Moyses permisit libellum repudij scribere, & dimittere. * Quibus respondens Iesus, ait: Ad duritiam cordis vestri scripsit vobis præceptum istud: * ab initio autem creaturæ masculinum, & feminam fecit eos Deus. * Propter hoc relinquet homo patrem suum, & matrem, & adhærebit ad uxorem suam: * & erunt duo in carne una. Itaque iam non sunt duo, sed una caro. * Quod ergo Deus coniunxit, homo non separet. * Et in domo iterum discipuli eius de eodem interrogauerunt eum. * Et ait illis: Quicumque dimiserit uxorem suam, & aliam duxerit, adulterium committit super eam. * Et si vxor dimiserit virum suum, & alij nupserit, mœchatur. * Et offerebant illi paruulos vt tangeret illos. Discipuli autem comminabantur offerentibus. * Quos cum videret Iesus, indigne tulit, & ait illis: Sinite paruulos venire ad me, & ne prohibueritis eos: talium enim est regnum Dei. * Amen dico vobis: Quisquis non receperit regnum Dei velut paruulus, non intrabit in illud. * Et complexans eos, & imponens manus super illos, benedicebat eos. * Et cum egressus esset in viam, procutrens quidam genu flexo ante eum, rogabat eum: Magister bone, quid faciam vt vitam æternam percipiam? * Iesus autem dixit ei: Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi vnus Deus. * Præcepta nosti: Ne adulteres, Ne occidas, Ne fureris, Ne falsum testimonium dixeris, Ne fraudem feceris, Honora patrem tuum & matrem. * At ille respondens, ait illi: Magister, hæc omnia obseruari a iuuentute mea. * Iesus autem intuitus eum, dilexit eum, & dixit ei: Vnum tibi deest: vade, quaecumque habes vende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo: & veni, sequere me. * Qui contristatus in verbo, abiit mœrens: erat enim habens multas possessiones. * Et circumspiciens Iesus, ait discipulis suis: Quam diffi-

cile qui pecunias habet, in regnum Dei introibunt! * Discipuli autem obstupescabant in verbis eius. At Iesus rursus respondens ait illis: Filioli, quam difficile est, confidetes in pecunijs, in regnum Dei introire! * Facilius est, camelum per foramen acus transire, quam diuitem intrare in regnum Dei. * Qui magis admirabantur, dicentes ad se-metipsos: Et quis potest saluus fieri? * Et intuens illos Iesus, ait: Apud homines impossibile est, sed non apud Deum: omnia enim possibilia sunt apud Deum. * Et cœpit ei Petrus dicere: Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. * Respondens Iesus, ait: Amen dico vobis: Nemo est, qui relinquit domum, aut fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros propter me, & propter Euangelium, qui non accipiat centies tantum, nunc in tempore hoc: domos, & fratres, & sorores, & matres, & filios, & agros, cum persecutionibus, & in sæculo futuro vitam æternam. * Multi autem erunt primi nouissimi, & nouissimi primi. * Erant autem in via ascendentes Ierosolymam: & præcedebat illos Iesus, & stupebant: & sequentes timebant. Et assumens iterum duodecim, cœpit illis dicere quæ essent ei euentura. * Quia ecce ascendimus Ierosolymam, & Filius hominis tradetur principibus sacerdotum, & Scribis, & senioribus, & damnabunt eum morte, & tradent eum gentibus: & illudent ei, & conspuent eum, & flagellabunt eum, & interficiet eum: & tertia die resurget. * Et accedunt ad eum Iacobus, & Ioânes filij Zebedæi, dicentes: Magister, volumus vt quodcumque petierimus, facias nobis. * At ille dixit eis: Quid vultis vt faciam vobis? * Et dixerunt: Da nobis vt vnus ad dexteram tuam, & alius ad sinistram tuam sedeamus in gloria tua. * Iesus autem ait eis: Nescitis quid petatis: potestis bibere calicem, quem ego bibo: aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? * At illi dixerunt ei: Possumus. Iesus autem ait eis: Calicem quidem, quem ego bibo, bibetis; & baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini: sedere autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non

non est meum dare vobis, sed quibus paratū est. Et audientes decē cœperunt indignari de Iacobo, & Ioanne. Iesus autem vocans eos, ait illis: Scitis quia hi, qui videntur principari gētibus, dominantur eis: & principes eorum potestatem habent ipsorum. Non ita est autem in vobis, sed quicumque voluerit fieri maior, erit vester minister: & quicumque voluerit in vobis primus esse, erit omnium seruus. Nam & Filius hominis nō venit vt ministraretur ei, sed vt ministraret, & daret animam suam redemptionem pro multis. Et veniūt Iericho: & proficiscente eo de Iericho, & discipulis eius, & plurima multitudo, filius Timæi Bartimæus cæcus, sedebat iuxta viā mendicans. Qui cū audisset quia Iesus Nazarenus est, cœpit clamare, & dicere: Iesu fili David, miserere mei. Et comminabantur ei multi vt taceret. At ille multo magis clamabat: Fili David miserere mei. Et stans Iesus præcepit illum vocari. Et vocant eum dicentes ei: Animaguior esto: surge, vocat te. Qui proiecito vestimento suo exiliens, venit ad eum. Et respondēs Iesus dixit illi: Quid tibi vis faciam? Cæcus autem dixit ei: Rabboni, vt videam. Iesus autem ait illi: Vade, fides tua te saluum fecit. Et confestim vidit, & sequebatur eum in via.

C A P . . . X I .

ET cum appropinquarent Ierosolymæ, & Bethaniæ ad Montem oliuarum, mittit duos ex discipulis suis, & ait illis: Ite in castellum, quod contra vos est, & statim introeuntes illuc, inuenietis pullum ligatum, super quem nemo adhuc hominum sedit: soluere illum, & adducite. Et si quis vobis dixerit: Quid facitis? dicite, quia Domino necessarius est: & continuo illum dimittet huc. Et abeuntes inuenerunt pullum ligatum ante ianuam foris in biuio: & soluunt eum. Et quidam de illic stantibus dicebant illis: Quid facitis soluentes pullum? Qui dixerunt eis sicut præceperat illis Iesus, & dimiserunt eis. Et duxerunt pullum ad Iesum: & imponūt illi vestimē-

ta sua, & sedit super eum. Multi autem vestimenta sua strauerunt in via: alij autem frondes cædebant de arboribus, & sternebant in via. Et qui præibant, & qui sequebantur clamabant, dicentes: Hosanna: Benedictus, qui venit in nomine Domini: benedictum quod venit regnum patris nostri David: Hosanna in excelsis. Et introiuit Ierosolymam in templum: & circumspexit omnibus, cum iam vespera esset hora, exiit in Bethaniam cum duodecim. Et alia die cum exirent a Bethania, esurit. Cumq. vidisset a longe ficum habentem folia, venit si quid forte inueniret in ea. & cum venisset ad eam, nihil inuenit præter folia: nō enim erat tempus ficorum. Et respondens dixit ei: Iam non amplius in æternum ex te fructum quisquam manducet. Et audiebant discipuli eius. Et veniunt Ierosolymam. Et cum introisset in templum, cœpit eijcere vendentes, & ementes in templo: & mensas numulariorum, & cathedras vendentium columbas euerit. & non sinebat vt quisquam transferret vas per templum: & docebat, dicens eis: Nonne scriptum est: Quia domus mea, domus orationis vocabitur omnibus gentibus? Vos autem fecistis eam speluncā latronum. Quo audito principes sacerdotum, & Scribæ quærebant, quomodo eum perderent: timebant enim eum, quoniam vniuersa turba admirabatur super doctrina eius. Et cum vespera facta esset, egrediebatur de ciuitate. Et cum mane transirent, viderunt ficum aridam factam a radicibus. Et recordatus Petrus, dixit ei: Rabbi, ecce ficus, cui maledixisti, aruit. Et respondens Iesus ait illis: Habete fidem Dei. amē dico vobis, quia quicumque dixerit huic monti: Tollere, & mittere in mare, & non hæsitauerit in corde suo, sed crediderit, quia quodcumque dixerit, fiat, fiet ei. Propterea dico vobis, omnia quæcumque orantes petitis, credite quia accipietis, & euenient vobis. Et cum stabitis ad orandum, dimittite si quid habetis aduersus aliquem: vt & Pater vester qui in cælis est,

dimittat vobis peccata vestra. * Quod si vos
non dimiseritis: nec Pater vester, qui in cæ-
lis est, dimittet vobis peccata vestra. * Et ve-
niunt rursus Ierosolymam. Et cum ambu-
laret in templo, accedunt ad eum summi
sacerdotes, & Scribæ, & seniores: * & dicunt
ei: In qua potestate hæc facis? & quis de-
dit tibi hanc potestatem vt ista facias? * Je-
sus autem respondens, ait illis: Interroga-
bo vos & ego vnum verbum, & responde-
te mihi: & dicā vobis in qua potestate hæc
faciam. * Baptismus Ioannis, de cælo erat,
an ex hominibus? Respondete mihi. * At
illi cogitabant secum, dicentes: Si dixerim-
us, De cælo, dicet, Quare ergo non cre-
didistis ei? * Si dixerimus, Ex hominibus, ti-
memus populum. omnes enim habebant
Ioannem quia vere propheta esset. * Et re-
spondentes dicunt Iesu: Nescimus. Et re-
spondens Iesus ait illis: Neque ego dico
vobis in qua potestate hæc faciam.

C A P. XII.

ET cœpit illis in parabolis loqui: Vineam
pastinavit homo, & circumdedit sepē,
& fodit lacum, & ædificauit turrim, & loca-
uit eam agricolis, & peregre profectus est.
* Et misit ad agricolas in tempore seruum.
vt ab agricolis acciperet de fructu vineæ.
* Qui apprehensum eum ceciderunt, & di-
miserunt vacuum. * Et iterum misit ad il-
los alium seruum: & illum in capite vulne-
rauerunt, & contumelijs affecerunt. * Et
rursum alium misit, & illum occiderunt: &
plures alios: quosdam cædentes, alios vero
occidentes. * Adhuc ergo vnum habens fi-
lium charissimum: & illum misit ad eos no-
uissimum, dicens: Quia reuerbuntur filium
meum. * Coloni autem dixerunt ad inui-
cem: Hic est heres: venite, occidamus eum:
& nostra erit hereditas. * Et apprehenden-
tes eum, occiderunt: & eiecerunt extra vi-
neam. * Quid ergo faciet Dominus vineæ?
Veniet, & perdet colonos: & dabit vineam
alijs. * Nec scripturam hanc legistis: Lapi-
dem, quem reprobauerunt ædificantes, hic
factus est in caput anguli: * A Domino factū

est istud, & est mirabile in oculis nostris?
* Et quærebant eum tenere: & timuerūt tur-
bā. cognouerunt enim quoniam ad eos pa-
rabolā hanc dixerit. Et relicto eo abierunt.
* Et mittūt ad eum quosdam ex Pharisæis,
& Herodianis, vt eum caperent in verbo.
* Qui venientes dicunt ei: Magister, scimus
quia verax es, & non curas quēquam: nec
enim vides in faciem hominum, sed in veri-
tate viam Dei doces. licet dari tributū Cæ-
sari, an non dabimus? * Qui sciens versutiam
illorum, ait illis: Quid me tentatis? afferite
mihi denarium vt videam. * At illi attule-
runt ei. Et ait illis: Cuius est imago hæc, &
inscriptio? Dicunt ei: Cæsaris. * Respondēs
autem Iesus dixit illis: Reddite igitur quæ
sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo.
* Et mirabantur super eo. * Et venerunt ad eū
Sadducæi, qui dicunt resurrectionem non
esse: & interrogabant eū dicentes: * Magi-
ster, Moyses nobis scripsit, vt si cuius frater
mortuus fuerit, & dimiserit vxorem, & filios
non reliquerit, accipiat frater eius vxorem
ipsius, & resuscitet semen fratri suo. * Septē
ergo fratres erant: & primus accepit vxo-
rem, & mortuus est non relicto semine. * Et
secūsus accepit eam, & mortuus est: & nec
iste reliquit semen. Et tertius similiter. * Et
acceperunt eam similiter septē: & non re-
liquerunt semen. Nouissima omnium de-
functa est & mulier. * In resurrectione ergo
cum resurrexerint, cuius de his erit vxor?
* septem enim habuerunt eam vxorem. * Et
respondens Iesus, ait illis: Nonne ideo erra-
tis, non sciētes Scripturas, neque virtutem
Dei? * Cum enim a mortuis resurrexerint,
neque nubent, neque nubentur, sed sunt si-
cut angeli in cælis. * De mortuis autem
quod resurgant, nō legistis in libro Moyfi,
super rubū quomodo dixerit illi Deus, in-
quiens: Ego sum Deus Abraham, & Deus
Isaac, & Deus Iacob? * Non est Deus mor-
tuum, sed viuorum. Vos ergo multum er-
ratis. * Et accessit vnus de Scribis, qui au-
dierat illos conquirentes, & videns quo-
niam bene illis respōderit, interrogauit eum
quod esset primum omnium mandatum.

Iesus

Iesus autem respondit ei : Quia primum
 omnium mandatum est : Audi Israel Do-
 minus Deus tuus, Deus vnus est : & dili-
 ges Dominum Deum tuum ex toto corde
 tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente
 tua, & ex tota virtute tua. Hoc est primum
 mandatum . Secundum autem simile est
 illi : Diliges proximum tuum tamquam te-
 ipsum. Maius horum aliud mandatum non
 est . Et ait illi Scriba : Bene Magister, in
 veritate dixisti, quia vnus est Deus, & non
 est alius prater eum . Et vt diligatur ex
 toto corde, & ex toto intellectu, & ex tota
 anima, & ex tota fortitudine : & diligere
 proximum tamquam seipsum, maius est
 omnibus holocaustis, & sacrificijs.
 Iesus autem videns quod sapienter re-
 spondisset, dixit illi : Non es longe a re-
 gno Dei . Et nemo iam audebat eum in-
 terrogare . Et respondens Iesus dicebat,
 docens in templo : Quomodo dicunt Scri-
 bae Christum filium esse David ? Ipse enim
 David dicit in Spiritu sancto : Dixit Domi-
 nus Domino meo, sede a dextris meis,
 donec ponam inimicos tuos scabellum pe-
 dum tuorum . Ipse ergo David dicit eum
 Dominum, & vnde est filius eius ? Et multa
 turba eum libenter audiuit . Et dicebat
 eis in doctrina sua : Cauete a Scribis, qui
 volunt in stolis ambulare, & salutari in fo-
 ro, & in primis cathedris sedere in syna-
 gogis, & primos discubitus in cœnis : qui
 deuorant domos viduarum sub obtentu
 prolixæ orationis : hi accipient prolixius
 iudiciũ . Et sedens Iesus contra gazophy-
 lacium, aspiciebat quomodo turba iactaret
 & in gazophylacium, & multi diuites ia-
 ctabant multa . Cum venisset autem vi-
 dua vna pauper, misit duo minuta, quod
 est quadrans, & conuocans discipulos
 suos, ait illis : Amen dico vobis, quoniam
 vidua hæc pauper plus omnibus misit, qui
 miserunt in gazophylacium . Omnes
 enim ex eo, quod abundabat illis, miserunt :
 hæc vero de penuria sua omnia quæ ha-
 buit misit totum victum suum .

ET cum egrederetur de templo, ait illi
 vnus ex discipulis suis : Magister, aspice
 quales lapides, & quales structuræ . Et re-
 spondens Iesus, ait illi : Vides has omnes
 magnas ædificationes ? Non relinquetur
 lapis super lapidem, qui non destruatur .
 Et cum sederet in Monte oliuarum con-
 tra templum, interrogabant eum separa-
 tim Petrus, & Iacobus, & Ioannes, & An-
 dreas : Dic nobis, quando ista fient ? &
 quod signum erit, quando hæc omnia in-
 cipient consummari ? Et respondens Ie-
 sus cœpit dicere illis : Videte ne quis vos
 seducat : multi enim venient in nomine
 meo dicentes, quia ego sum : & multos se-
 ducent . Cum audieritis autem bella, &
 opiniones bellorum, ne timueritis : oportet
 enim hæc fieri : sed nõdum finis . Exurget
 enim gens cõtra gentem, & regnum super
 regnum, & erunt terræmotus per loca, &
 fames . Initium dolorum hæc . Videte au-
 tem vosmetipsos . Tradent enim vos in
 concilijs, & in synagogis vapulabitis, &
 ante præfides, & reges stabitis propter me,
 in testimonium illis . Et in omnes gen-
 tes primum oportet prædicari Euangelium .
 Et cum duxerint vos tradentes, nolite
 præcogitare quid loquamini : sed quod da-
 tum vobis fuerit in illa hora, id loquimini.
 non enim vos estis loquentes, sed Spiritus
 sanctus . Tradet autem frater fratrem in
 mortem, & pater filium : & consurgent
 filij in parentes, & morte afficient eos .
 Et eritis odio omnibus propter nomen
 meum . Qui autem sustinuerit in finem,
 hic saluus erit . Cum autem videritis abo-
 minationem desolationis stantem, vbi non
 debet, qui legit, intelligat : tunc qui in Iu-
 dæa sunt, fugiant in montes : & qui super
 tectum, ne descendat in domum, nec in-
 troeat vt tollat quid de domo sua : & qui
 in agro erit, non reuertatur retro tollere
 vestimentum suum . Væ autem prægnan-
 tibus, & nutrientibus in illis diebus .
 Orate vero vt hieme non fiant . Erunt

enim dies illi tribulationes tales, quales non fuerunt ab initio creaturæ, quam condidit Deus vsque nunc, neque fient. * Et nisi breuiasset Dominus dies, non fuisset salua omnis caro: sed propter electos, quos elegit, breuiavit dies. * Et tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus, ecce illic, ne credideritis. * Exurgent enim pseudochristi, & pseudoprophetæ, & dabunt signa, & portenta ad seducendos, si fieri potest, etiam electos. * Vos ergo videte: ecce prædixi vobis omnia. * Sed in illis diebus post tribulationem illam sol contenebrabitur, & luna non dabit splendorem suum: * & stellæ cæli erunt decidentes, & virtutes, quæ in cælis sunt, mouebuntur. * Et tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus cum virtute multa, & gloria. * Et tunc mittet angelos suos, & congregabit electos suos a quattuor ventis, a summo terræ vsque ad summum cæli. * A ficu autem discite parabolam. Cum iam ramus eius tener fuerit, & nata fuerint folia, cognoscitis quia in proximo sit æstas: sic & vos cum videritis hæc fieri, scitote quod in proximo sit in ostijs. * Amen dico vobis, quoniam non transibit generatio hæc, donec omnia ista fiant. * Cælum, & terra transibunt, verba autem mea non transibunt. * De die autem illo, vel hora nemo scit, neque angeli in cælo, neque Filius, nisi Pater. * Videte, vigilate, & orate: nescitis enim quando tempus sit. * Sicut homo, qui peregre profectus reliquit domum suam, & dedit seruis suis potestatem cuiusque operis, & ianitori præcepit vt vigilet. * Vigilare ergo, (nescitis enim quando dominus domus veniat: fero, an media nocte, an galli cantu, an mane) ne cum venerit repente, inueniat vos dormientes. * Quod autem vobis dico, omnibus dico: Vigilare.

C A P . X I I I .

ERAT autem Pascha & Azyma post bleduum: & quærebant summi sacerdotes, & Scribæ quomodo eum dolo tenerent, & occiderent. Dicebant autem: Non

in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. * Et cum esset Bethaniz in domo Simonis leprosi, & recumberet: venit mulier habens alabastrum vnguenti nardi spicati pretiosi, & fracto alabaistro, effudit super caput eius. * Erant autem quidam indigne ferentes intra semetipsos, & dicentes: Vt quid perditio ista vnguenti facta est? * Poterat enim vnguentum istud vānūdari plus quā trecentis denarijs, & dari pauperibus. Et fremebant in eam. * Iesus autem dixit: Sinite eam, quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. * semper enim pauperes habetis vobiscum: & cum volueritis, potestis illis benefacere: me autem non semper habetis. * Quod habuit hæc, fecit: præuenit vngere corpus meum in sepulturam. * Amen dico vobis: Vbicumque prædicatum fuerit Euangelium istud in vniuerso mundo, & quod fecit hæc, narrabitur in memoriam eius. * Et ludas Iscariotes vnus de duodecim abiit ad summos sacerdotes, vt proderet eum illis. * Qui audientes gauisi sunt: & promiserunt ei pecuniam se daturos. Et quærebat quomodo illum opportune traderet. * Et primo die Azymorum quando Pascha immolabant, dicunt ei discipuli: Quo vis eamus, & paramus tibi vt manduces Pascha? * Et mittit duos ex discipulis suis, & dicit eis: Ite in ciuitatem: & occurrer vobis homo lagenam aquæ baiulās, sequimini eum: & quocumque introierit, dicite domino domus, quia magister dicit: Vbi est refectio mea, vbi Pascha cum discipulis meis manducem? * Et ipse vobis demonstrabit cœnaculum, grande, stratum: & illic parate nobis. * Et abierunt discipuli eius, & venerunt in ciuitatem: & inuenerunt sicut dixerat illis, & parauerunt Pascha. * Vespere autem facto, venit cum duodecim. * Et discumbentibus eis, & manducantibus, ait Iesus: Amen dico vobis, quia vnus ex vobis tradet me, qui manducat mecum. * At illi cœperunt contristari, & dicere ei singulatim: Numquid ego? * Qui ait illis: Vnus ex duodecim, qui intingit mecum manū in catino.

Et

*Et Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de eo: vñ autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur. bonum erat ei, si non esset natus homo ille. * Et manducantibus illis, accepit Iesus panem: & benedicens frēgit, & dedit eis, & ait: Sumite, hoc est corpus meum. * Et accepto calice, gratias agens dedit eis: & biberunt ex illo omnes. * Et ait illis: Hic est sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur. * Amen dico vobis, quia iam non bibam de hoc genimine vitis vsque in diem illum, cum illud bibam novum in regno Dei. * Et hymno dicto exierunt in Montem oliuarum. * Et ait eis Iesus: Omnes scandalizabimini in me in nocte ista: quia scriptum est: Percutiam pastorem, & dispergentur oues. * Sed postquam resurrexero, præcedā vos in Galilæam. * Petrus autem ait illi: Et si omnes scandalizati fuerint in te: sed non ego. * Et ait illi Iesus: Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam gallus vocem bis dederit, ter me es negaturus. * At ille amplius loquebatur: Et si oportuerit me simul commori tibi, non te negabo: Similiter autem & omnes dicebant. * Et veniunt in prædium, cui nomen Gethsemani. Et ait discipulis suis: Sedete hic donec orem. * Et assumit Petrum, & Iacobum, & Ioannem secum: & coepit pauere, & tædere. * Et ait illis: Tristis est anima mea vsque ad mortem: sustinete hic, & vigilate. * Et cum processisset paululum, procidit super terram: & orabat, vt si fieri posset, transfiret ab eo hora: & dixit: Abba pater, omnia tibi possible sunt, transfer calicem hunc a me, sed non quod ego volo, sed quod tu. * Et venit, & inuenit eos dormientes. Et ait Petro: Simon, dormis? non potuisti vna hora vigilare? * Vigilare, & orare vt non intretis in tentationem. Spiritus quidē promptus est, caro vero infirma. * Et iterum abiens orauit eundē sermonē, dicēs. * Et reuersus, denuo inuenit eos dormientes, (erant enim oculi eorum grauati) & ignorabant quid responderent ei. * Et venit tertio, & ait illis: Dormite iam, & requiescite. Sufficit: venit hora:

ecce Filius hominis tradetur in manus peccatorum. * Surgite, eamus: ecce qui me tradet, prope est. * Et, adhuc eo loquēte, venit Iudas Iscariotes vnus de duodecim, & cum eo turba multa cum gladijs, & lignis, a summis sacerdotibus, & Scribis, & senioribus. * Dederat autem traditor eius signum eis, dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum, & ducite caute. * Et cum venisset, statim accedēs ad eum, ait: Aue Rabbi: & osculatus est eum. * At illi manus iniecerunt in eum, & tenuerunt eum. * Vnus autem quidam de circumstantibus educēs gladium, percussit seruum summi sacerdotis: & amputauit illi auriculam. * Et respondens Iesus, ait illis: Tamquam ad latronem existis cum gladijs, & lignis comprehendere me? * quotidie eram apud vos in templo docens, & non me tenuistis. Sed vt impleatur Scripturæ. * Tunc discipuli eius relinquentes eum, omnes fugerunt. * Adolescēs autem quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo: & tenuerunt eum. * At ille reiecta sindone, nudus profugit ab eis. * Et adduxerunt Iesum ad summum sacerdotem: & conuenerunt omnes sacerdotes, & Scribæ, & seniores. * Petrus autem a longe secutus est eum vsque intro in atrium summi sacerdotis: & sedebat cum ministris ad ignē, & calefaciebat se. * Summi vero sacerdotes, & omne concilium quærebant aduersus Iesum testimonium, vt eum morti traderent, nec inueniebant. * Multi enim testimonium falsum dicebant aduersus eum: & conuentientia testimonia non erant. * Et quidam surgentes, falsum testimonium ferebāt aduersus eum, dicentes: * Quoniam nos audiuius eum dicentem: Ego dissoluam templum hoc manu factum, & per triduum aliud non manufactum ædificabo. * Et non erat conueniens testimonium illorum. * Et exurgens summus sacerdos in medium, interrogauit Iesum, dicens: Non respondes quidquam ad ea, quæ tibi obijciuntur ab his? * Ille autē tacebat, & nihil respondit. Rursum summus sacerdos interrogabat eum, & dixit ei: Tu es Christus filius Dei benedicti?

dicti? * Iesus autem dixit illi: Ego sum: & videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, & venientem cum nubibus cæli. * Summus autem sacerdos scindens vestimenta sua, ait: Quid adhuc desideramus testes? * Audistis blasphemiam: quid vobis videtur? Qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis. * Et cœperunt quidam conspuere eum, & velare faciē eius, & colaphis eū cædere, & dicere ei: Prophetiza: & ministri alapis eum cædebant. * Et cū esset Petrus in atrio deorsum, venit vna ex ancillis summi sacerdotis: & cum vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illū, ait: Et tu cum Iesu Nazareno eras. * At ille negavit, dicens: Neque scio, neque novi quid dicas. Et exiit foras ante atrium, & gal-
lus cantavit. * Rursus autem cum vidisset illum ancilla, cœpit dicere circumstantibus: Quia hic ex illis est. * At ille iterum negavit. Et post pusillum rursus qui astabant, dicebāt Petro: Vere ex illis es: nam & Galilæus es. * Ille autem cœpit anathematizare, & iurare: Quia nescio hominem istum, quem dicitis. * Et statim gallus iterum cantavit. Et recordatus est Petrus verbi, quod dixerat ei Iesus: Prius quàm gallus cantet bis, ter me negabis. Et cœpit flere.

CAP. XV.

ET confestim, mane consilium facientes summi sacerdotes cum senioribus, & Scribis, & vniuerso concilio, vincientes Iesum, duxerunt, & tradiderunt Pilato. * Et interrogavit eum Pilatus: Tu es rex Iudæorum? At ille respondens, ait illi: Tu dicis. * Et accusabant eum summi sacerdotes multis. * Pilatus autem rursus interrogavit eum, dicens: Non respōdes quidquam? vide in quantis te accusant. * Iesus autem amplius nihil respondit, ita vt miraretur Pilatus. * Per diem autem festum solebat dimittere illis vnum ex vinctis, quemcumque petissent. * Erat autem qui dicebatur Barabbas, qui cum seditiosis erat vinctus, qui in seditione fecerat homicidiū. * Et cū ascendisset turba, cœpit rogare, sicut semper fa-

ciebat illis. * Pilatus autem respondit eis, & dixit: Vultis dimittam vobis regem Iudæorum? * Sciebat enim quod per invidiā tradidissent eum summi sacerdotes. * Pontifices autem concitauerunt turbam, vt magis Barabbam dimitteret eis. * Pilatus autem iterum respondens, ait illis: Quid ergo vultis faciam regi Iudæorum? * At illi iterum clamauerunt: Crucifige eum. * Pilatus vero dicebat illis: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant: Crucifige eum. * Pilatus autē volens populo satisfacere, dimisit illis Barabbā, & tradidit Iesum flagellis cæsum, vt crucifigeretur. * Milites autem duxerunt eum in atrium prætorij, & conuocant totam cohortem, & induunt eum purpura, & imponunt ei plectentes spineam coronam: * Et cœperūt salutare eum: Ave rex Iudæorum. * Et percutiebant caput eius arundine: & cōspuebant eum, & ponētes genua, adorabant eum. * Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura, & induerunt eum vestimentis suis: & educunt illum vt crucifigerent eum. * Et angariauerūt prætereuntem quempiam, Simonem Cyrenæum venientem de villa, patrem Alexātri, & Rufi, vt tolleret crucem eius. * Et perducunt illum in Golgotha locū: quod est interpretatum Caluariæ locus. * Et dabant ei bibere myrrhatū vinum: & non accepit. * Et crucifigentes eum, diuiserunt vestimenta eius, mittentes sortē super eis, quis quid tolleret. * Erat autem hora tertia: & crucifixerunt eum. * Et erat titulus causæ eius inscriptus: REX IUDÆORVM. * Et cum eo crucifigunt duos latrones: vnum a dextris, & aliū a sinistris eius. * Et impleta est scriptura, quæ dicit: Et cū iniquis reputatus est. * Et prætereuntes blasphemabant eum, mouentes capita sua, & dicentes: Vah qui destruis templū Dei, & in tribus diebus reedificas: * saluū fac te ipsum descēdens de cruce. * Similiter & summi sacerdotes illudētes, ad alterutrum cum Scribis dicebant: Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere. * Christus rex Israel descendat nunc de cruce, vt videamus, & credamus. Et qui cum

eo cru-

eo crucifixi erant, conuitiabantur ei. * Et 33
facta hora sexta, tenebrae factae sunt per to-
tam terram usque in horam nonam. * Et 34
hora nona exclamauit Iesus voce magna,
dicens: Eloi, eloi, lamma sabachthani? quod
est interpretatum: Deus meus, Deus meus,
ut quid dereliquisti me? * Et quidam de cir- 35
cumstantibus audientes, dicebant: Ecce
Eliam vocat. * Currrens autem vnus, & im- 36
plens spongiam aceto, circumponensq. ca-
lamo, potum dabat ei, dicens: Sinite, videa-
mus si veniat Elias ad deponendum eum.
* Iesus autem emissa voce magna expira- 37
uit. * Et velum templi scissum est in duo, 38
a summo usque deorsum. * Videns au- 39
tem Centurio, qui ex aduerso stabat, quia
sic clamans expirasset, ait: Vere hic ho-
mo Filius Dei erat. * Erant autem & mu- 40
lieres de longe aspicientes: inter quas erat
Maria Magdalene, & Maria Iacobi minoris,
& Ioseph mater, & Salome: * & cum esset 41
in Galilaea, sequebantur eum, & ministra-
bant ei, & aliae multae, quae simul cum eo
ascenderant Ierosolymam. * Et cum iam 42
sero esset factum (quia erat parasceue, quod
est ante sabbatum) venit Ioseph ab Arima- 43
thaea nobilis decurio, qui & ipse erat expe-
ctans regnum Dei, & audacter introiuit ad
Pilatum, & petijt corpus Iesu. * Pilatus au- 44
tem mirabatur si iam obijisset. Et accersito
centurione, interrogauit eum si iam mor-
uus esset. * Et cum cognouisset a centu- 45
rione, donauit corpus Ioseph. * Ioseph au- 46
tem mercatus sindonem, & deponens eum
inuoluit sindone, & posuit eum in monu-
mento, quod erat excisum de petra, &
aduoluit lapidem ad ostium monumenti.
* Maria autem Magdalene, & Maria Ioseph 47
aspiciebant vbi poneretur.

C A P. XVI.

ET cum transisset sabbatum, Maria
Magdalene, & Maria Iacobi, & Salo-
me emerunt aromata ut venientes ungeret
Iesum. * Et valde mane vna sabbatorum,

veniunt ad monumentum, orto iam sole.
* Et dicebant ad inuicem: Quis reuoluet no-
bis lapidem ab ostio monumenti? * Et re-
spicientes viderunt reuolutum lapidem. Erat
quippe magnus valde. * Et introeuntes in
monumentum viderunt iuuenem sedentem
in dextris, coopertum stola candida, &
obstupuerunt. * Qui dicit illis: Nolite ex-
pauescere: Iesum quaeritis Nazarenum, cru-
cifixum: surrexit, non est hic, ecce locus
vbi posuerunt eum. * Sed ite, dicite disci-
pulis eius, & Petro quia praecedit vos in
Galilaeam: ibi eum videbitis, sicut dixit vo-
bis. * At illae exeuntes, fugerunt de monu-
mento: inuaserat enim eas tremor & pa-
uor: & nemini quidquam dixerunt: time-
bant enim. * Surgens autem mane, prima
sabbati, apparuit primo Mariae Magdalene,
de qua eiecerat septem daemonia. * Illa
vadens nunciauit his, qui cum eo fuerant,
lugentibus, & flentibus. * Et illi audientes
quia viueret, & visus esset ab ea, non credi-
derunt. * Post haec autem duobus ex his
ambulantibus ostensus est in alia effigie,
euntibus in villam: * & illi euntes nuncia-
uerunt ceteris: nec illis crediderunt. * No-
uissime recumbentibus illis vndecim appa-
ruit: & exprobrauit incredulitatem eorum
& duritiam cordis: quia ijs, qui viderant
eum resurrexisse, non crediderunt. * Et di-
xit eis: Euntes in mundum vniuersum pra-
dicate Euangelium omni creaturae. * Qui
crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit:
qui vero non crediderit, condemnabitur.
* Signa autem eos, qui crediderint, haec se-
quentur: In nomine meo daemonia eijci-
entur: linguis loquentur nouis: * serpentes tol-
lent: & si mortiferum quid biberint, non
eis nocebit: super agros manus imponet,
& bene habebunt. * Et Dominus quidem
Iesus postquam locutus est eis, assumptus
est in caelum, & sedet a dextris Dei. * Illi
autem profecti praedicauerunt vbique
Domino cooperante, & sermonem confir-
mante, sequentibus signis.

SANCTVM IESV CHRISTI

EVANGELIVM

SECVNDVM LVCAM.

CAPVT PRIMVM.

QUONIAM quidem multi conati sunt ordinare narrationem, quæ in nobis cõpletæ sunt, rerum: * sicut tradiderunt nobis, qui ab initio ipsi viderunt, & ministri fuerunt sermonis: * visum est & mihi, assecuto omnia a principio diligenter, ex ordine tibi scribere, optime Theophile, * vt cognoscas eorũ verborum, de quibus eruditus es, veritatem.

* Fuit in diebus Herodis, regis Iudææ, sacerdos quidam nomine Zacharias de vice Abia, & vxor illius de filiabus Aaron, & nomen eius Elisabeth. * Erant autem iusti ambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis, & iustificationibus Domini sine querela, * & non erat illis filius eo quod esset Elisabeth sterilis, & ambo processissent in diebus suis. * Factum est autem, cum sacerdotio fungeretur in ordine vicis suæ ante Deum, * secundum consuetudinem sacerdotij, forte exijt vt incensum poneret, ingressus in templum Domini: * & omnis multitudo populi erat orans foris hora incensij. * Apparuit autem illi Angelus Domini, stans a dextris altaris incensij. * Et Zacharias turbatus est videns, & timor irruit super eum. * Ait autem ad illum Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniã exaudita est deprecatio tua: & vxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen eius Ioannem: * & erit gaudium tibi, & exultatio, & multi in natiuitate eius gaudebunt: * erit enim magnus coram Domino: & vinum, & siceram non bibet, &

Spiritu sancto replebitur adhuc ex vtero matris suæ: * & multos filiorum Israel conuertet ad Dominum Deum ipsorũ: * & ipse præcedet ante illum in spiritu, & virtute Eliæ: vt conuertat corda patrum in filios, & incredulos ad prudentiam iustorum, parare Domino plebem perfectam. * Et dixit Zacharias ad Angelum: Vnde hoc sciam? ego enim sum senex, & vxor mea processit in diebus suis. * Et respondens Angelus dixit ei: Ego sum Gabriel, qui sto ante Deũ: & missus sum loqui ad te, & hæc tibi euangelizare. * Et ecce eris tacens, & non poteris loqui vsque in diem, quo hæc fiant, pro eo quod nõ credidisti verbis meis, quæ implebuntur in tempore suo. * Et erat plebs expectans Zachariam: & mirabantur quod tardaret ipse in templo. * Egressus autem non poterat loqui ad illos, & cognouerũt quod visionem vidisset in templo. Et ipse erat innuens illis, & permansit mutus. * Et factum est, vt impleti sunt dies officij eius, abiit in domum suam: * post hos autem dies concepit Elisabeth vxor eius, & occultabat se mensibus quinque, dicens: * Quia sic fecit mihi Dominus in diebus, quibus respexit, auferre opprobrium meum inter homines. * In mense autem sexto, missus est Angelus Gabriel a Deo in ciuitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, * ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo Dauid, & nomen virginis Maria. * Et ingressus Angelus ad eam dixit: Ave gratia plena: Dominus tecũ: Benedicta tu in mulieribus.

Quæ

* Quæ cum audisset, turbata est in sermone
eius, & cogitabat qualis esset ista salutatio.
* Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, inue-
nisti enim gratiã apud Deum: ecce concipi-
es in utero, & paries filium, & vocabis no-
men eius IESVM. hic erit magnus, & Filius
Altissimi vocabitur, & dabit illi Dominus
Deus sedem David patris eius: & regnabit
in domo Iacob in æternum, & regni eius
non erit finis. * Dixit autem Maria ad An-
gelum: Quomodo fiet istud, quoniam vi-
rum non cognosco? * Et respondens Ange-
lus dixit ei: Spiritus sanctus superueniet in
te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.
Ideoq. & quod nascetur ex te Sanctus, voca-
bitur Filius Dei. * Et ecce Elisabeth cognata
tua, & ipsa concepit filium in senectute
sua: & hic mensis sextus est illi, quæ voca-
tur sterilis: quia non erit impossibile apud
Deum omne verbum. * Dixit autem Maria:
Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum
verbum tuum. Et discessit ab illa Angelus.
* Exurgens autem Maria in diebus illis abiit
in montana cum festinatione, in ciuitatem
Iuda: * Et intrauit in domum Zachariæ, & sa-
lutaui Elisabeth. * Et factum est, vt audi-
uit salutationem Mariæ Elisabeth, exultauit
infans in utero eius: & repleta est Spiritu
sancto Elisabeth: & exclamauit voce ma-
gna, & dixit: Benedicta tu inter mulieres,
& benedictus fructus ventris tui. * Et vnde
hoc mihi vt veniat mater Domini mei ad
me? * Ecce enim vt facta est vox salutatio-
nis tuæ in auribus meis, exultauit in gaudio
infans in utero meo. * & beata, quæ credidi-
sti, quoniam perficientur ea, quæ dicta sunt
tibi a Domino. * Et ait Maria:

Magnificat anima mea Dominum: * &
exultauit spiritus meus in Deo salutari meo.

* Quia respexit humilitatem ancillæ suæ:
ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes
generationes.

* Quia fecit mihi magna qui potens est:
& sanctum nomen eius.

* Et misericordia eius a progenie in pro-
genies timentibus eum.

* Fecit potentiam in brachio suo: disper-

sit superbos mente cordis sui.

* Deposuit potentes de sede, & exalta-
uit humiles.

* Esurientes impleuit bonis: & diuites di-
misit inanes.

* Suscepit Israel puerum suum, recorda-
tus misericordiæ suæ.

* Sicut locutus est ad patres nostros, A-
braham, & semini eius in sæcula.

* Mansit autem Maria cum illa quasi mēsi-
bus tribus: & reuersa est in domum suam.

* Elisabeth autem impletum est tempus pa-
riendi, & peperit filium. * Et audierunt vi-
cini, & cognati eius quia magnificauit Do-
minus misericordiam suam cum illa, & con-

gratulabantur ei. * Et factum est in die
octauo, venerunt circumcidere puerum, &
vocabat eum nomine patris sui Zachariam.

* Et respondens mater eius, dixit: Nequa-
quam, sed vocabitur Ioannes. * Et dixerunt
ad illam: Quia nemo est in cognatione tua,

qui vocetur hoc nomine. * Innuebant au-
tem patri eius, quem vellet vocari eum.

* Et postulans pugillarem scripsit, dicens:
Ioannes est nomen eius. Et mirati sunt v-
niuersi. * Apertum est autem illico os eius, &
lingua eius, & loquebatur benedicēs Deū.

* Et factus est timor super omnes vicinos
eorum: & super omnia montana Iudææ
diuulgabantur omnia verba hæc: * & po-
suerunt omnes, qui audierant in corde suo,

dicentes: Quis, putas, puer iste erit? Etenim
manus Domini erat cum illo. * Et Zacharias
pater eius repletus est Spiritu sancto: &
prophetauit, dicens:

* Benedictus Dominus Deus Israel, quia
visitauit, & fecit redemptionem plebis suæ:

* Et erexit cornu salutis nobis: in domo
David pueri sui.

* Sicut locutus est per os sanctorum, qui
a sæculo sunt, prophetarum eius:

* Salutem ex inimicis nostris, & de manu
omnium, qui oderunt nos:

* Ad faciendam misericordiam cum pa-
tribus nostris: & memorari testamenti sui
sancti.

* Iuramentum, quod iurauit ad Abraham
patrem

patrem nostrum, daturum se nobis:

* Vt sine timore, de manu inimicorum
nostrorum liberati, seruiamus illi.

* In sanctitate, & iustitia coram ipso, om-
nibus diebus nostris.

* Et tu puer, propheta Altissimi vocabe-
ris: præbis enim ante faciem Domini para-
re vias eius:

* Ad dandam scientiam salutis plebi eius:
in remissionem peccatorum eorum:

* Per viscera misericordiae Dei nostri: in
quibus visitauit nos, oriens ex alto:

* Illuminare his, qui in tenebris, & in um-
bra mortis sedent: ad dirigendos pedes no-
stros in viam pacis.

* Puer autem crescebat, & confortabatur
spiritu: & erat in desertis vsque in diem
ostensionis suae ad Israel.

C A P. I I.

FACTVM est autem in diebus illis, exijt
edictum a Cæsare Augusto vt describe-
retur vniuersus orbis. * Hæc descriptio pri-
ma, facta est a præside Syriæ Cyrino: * &
ibant omnes vt profiterentur singuli in suâ
ciuitatem. * Ascendit autem & Ioseph a Ga-
lilæa de ciuitate Nazareth in Iudæam in ci-
uitatem Dauid, quæ vocatur Bethlehem: eo
quod esset de domo, & familia Dauid, * vt
profiteretur cum Maria despôsata sibi vxo-
re prægnante. * Factum est autem, cum es-
sent ibi, impleti sunt dies vt pareret. * Et
peperit filium suum primogenitum, & pan-
nis eum inuoluit, & reclinauit eum in præse-
pio: quia nō erat eis locus in diuersorio. * Et
pastores erant in regione eadem vigilan-
tes, & custodiētes vigilias noctis super gre-
gem suum. * Et ecce angelus Domini stetit
iuxta illos, & claritas Dei circumfulsit il-
los, & timuerunt timore magno. * Et dixit
illis angelus: Nolite timere: ecce enim e-
uangelizo vobis gaudium magnum, quod
erit omni populo: * quia natus est vobis ho-
die Saluator, qui est Christus Dominus in
ciuitate Dauid. * Et hoc vobis signum: In-
uenietis infantem pannis inuolutum, & po-
situm in præsepio. * Et subito facta est cum

angelo multitudo militiæ cælestis laudan-
tium Deum, & dicentium: * Gloria in alti-
ssimis Deo, & in terra pax hominibus bo-
næ voluntatis. * Et factum est, vt disces-
serūt ab eis Angeli in cælum: pastores lo-
quebantur ad inuicem: Transeamus vs-
que Bethlehem, & videamus hoc verbum,
quod factum est, quod Dominus ostendit
nobis. * Et venerunt festinantes: & inue-
nerunt Mariam, & Ioseph, & infantem
positum in præsepio. * Videntes autem
cognouerunt de verbo, quod dictum erat
illis de puero hoc. * Et omnes, qui audie-
runt, mirati sunt: & de his, quæ dicta erant
a pastoribus ad ipsos. * Maria autem con-
seruabat omnia verba hæc, conferens in
corde suo. * Et reuersi sunt pastores glo-
rificantes, & laudantes Deum in omnibus,
quæ audierant, & viderant sicut dictū est
ad illos. * Et postquam consummati sunt
dies octo vt circumcideretur puer: voca-
tum est nomen eius Iesus, quod vocatum
est ab angelo prius quàm in vtero conci-
peretur. * Et postquam impleti sunt dies pur-
gationis eius secundum legem Moyse, tule-
runt illum in Ierusalem, vt filterent eum
Domino, sicut scriptum est in lege Domi-
ni: Quia omne masculinum adaperiens vul-
uam, sanctum Domino vocabitur. * & vt da-
rent hostiam secundum quod dictum est in
lege Domini par turturum, aut duos pul-
los columbarum. * Et ecce homo erat in
Ierusalem, cui nomen Simeon, & homo iste
iustus, & timoratus, expectans consolatio-
nem Israel, & Spiritus sanctus erat in eo.
* Et responsum acceperat a Spiritu sancto,
non visurum se mortem, nisi prius videret
Christum Domini. * Et venit in spiritu in-
templum. Et cum inducerent puerum Ie-
sum parentes eius, vt facerent secundū con-
suetudinē legis pro eo: * & ipse accepit eum
in vlnas suas, & benedixit Deum, & dixit:
* Nunc dimittis seruum tuum Domine,
secundum verbum tuum in pace:
* Quia viderūt oculi mei salutare tuum,
* Quod paraisti ante faciem omnium
populorum.

* Lumen ad reuelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israel.

* Et erat pater eius & mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo. * Et benedixit illis Simeon, & dixit ad Mariam matrem eius: Ecce positus est hic in ruinam, & in resurrectionem multorum in Israel: & in signum, cui contradicetur: & tuâ ipsius animam pertransibit gladius ut reuelentur ex multis cordibus cogitationes. * Et erat Anna prophetissa, filia Phanuel, de tribu Aser: hæc processerat in diebus multis, & vixerat cum viro suo annis septē a virginitate sua. * Et hæc vidua vsque ad annos octoginta quattuor: quæ non discedebat de templo, ieiunijs, & obsecrationibus seruiens nocte, ac die. * Et hæc, ipsa hora superueniens, confitebatur Domino: & loquebatur de illo omnibus, qui expectabant redemptionem Israel. * Et ut perfecerunt omnia secundum legem Domini, reuersi sunt in Galilæam, in ciuitatem suam Nazareth. * Puer autem crescebat, & confortabatur plenus sapientia: & gratia Dei erat in illo. * Et ibant parentes eius per omnes annos in Ierusalem, in die sollemni Paschæ. * Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis Ierosolymam secundum consuetudinem diei festi, consummatisq. diebus, cum redirent, remansit puer Iesus in Ierusalem, & non cognouerunt parentes eius. * Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, & requirebant eum inter cognatos, & notos. * Et non inuenientes, regressi sunt in Ierusalem, requirentes eum. * Et factum est, post triduum inuenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, & interrogantem eos. * Stupebant autem omnes, qui eum audiebant, super prudentia, & responsis eius. * Et videntes admirati sunt. Et dixit mater eius ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus, & ego dolentes quærebamus te. * Et ait ad illos: Quid est quod me quærebatis? nesciebatis quia in his, quæ patris mei sunt, oportet me esse? * Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus

est ad eos. * Et descendit cum eis, & venit Nazareth: & erat subditus illis. Et mater eius conseruabat omnia verba hæc in corde suo. * Et Iesus proficiebat sapientia, & ætate, & gratia apud Deum, & homines.

C A P. III.

ANNO autem quintodecimo imperij Tiberij Cæsaris, procurante Pontio Pilato Iudæam, tetrarcha autem Galilææ Herode, Philippo autem fratre eius tetrarcha Ituræ, & Trachonitidis regionis, & Lyfania Abilinæ tetrarcha, sub principibus sacerdotū Anna, & Caipha: factū est verbum Domini super Ioannem, Zachariæ filium, in deserto. * Et venit in omnem regionem Iordanis, prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum, sicut scriptum est in Libro sermonum Isaia: propheta: Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini: rectas facite semitas eius: * omnis vallis implebitur: & omnis mons, & collis humiliabitur: & erunt praua in directa: & aspera in vias planas: & videbit omnis caro salutare Dei. * Dicebat ergo ad turbas quæ exhibant ut baptizarentur ab ipso: Genimina viperarum quis ostendit vobis fugere a ventura ira? * Facite ergo fructus dignos pœnitentiæ, & ne cœperitis dicere: Patrem habemus Abraham. Dico enim vobis quia potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. * Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. * Et interrogabant eum turbæ, dicentes: Quid ergo faciemus? * Respondens autem dicebat illis: Qui habet duas tunicas, det non habenti: & qui habet escas, similiter faciat. * Veperunt autem & publicani ut baptizarentur, & dixerunt ad illum: Magister, quid faciemus? * At ille dixit ad eos: Nihil amplius, quàm quod constitutum est vobis, faciatis. * Interrogabant autem eum & milites, dicentes: Quid faciemus & nos? Et ait illis: Neminem concutiatis, neque calumniam

faciatis: & contenti estote stipendijs vestris.
 * Existimante autem populo, & cogitantibus omnibus in cordibus suis de Ioāne, ne forte ipse esset Christus: * respondit Ioannes, dicēs omnibus: Ego quidem aqua baptizo vos: veniet autem fortior me, cuius non sum dignus soluere corrigiam calceamentorū eius: ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igni: * cuius ventilabrum in manu eius, & purgabit aream suam, & cōgregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili. * Multa quidem, & alia exhortans euangelizabat populo. * Herodes autem tetrarcha cum corripitur ab illo de Herodiade vxore fratris sui, & de omnibus malis, quæ fecit Herodes, * adiecit & hoc super omnia, & inclusit Ioānem in carcere. * Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, & Iesu baptizato, & orante, apertum est cælum: * & descendit Spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum: & vox de cælo facta est: Tu es filius meus dilectus, in te complacui mihi. * Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta, vt putabatur, filius Ioseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathat, * qui fuit Levi, qui fuit Melchi, qui fuit Ianne, qui fuit Ioseph, * qui fuit Mathathia, qui fuit Amos, qui fuit Nahum, qui fuit Hesli, qui fuit Nagge, * qui fuit Mahath, qui fuit Mathathia, qui fuit Semei, qui fuit Ioseph, qui fuit Iuda, * qui fuit Ioanna, qui fuit Resa, qui fuit Zorobabel, qui fuit Salathiel, qui fuit Neri, * qui fuit Melchi, qui fuit Addi, qui fuit Cosan, qui fuit Elmadam, qui fuit Her, * qui fuit Iesu, qui fuit Eliezer, qui fuit Iorim, qui fuit Mathat, qui fuit Levi, * qui fuit Simeon, qui fuit Iuda, qui fuit Ioseph, qui fuit Iona, qui fuit Eliakim, * qui fuit Melea, qui fuit Menna, qui fuit Mathatha, qui fuit Nathan, qui fuit Dauid, * qui fuit Iesse, qui fuit Obed, qui fuit Booz, qui fuit Salmon, qui fuit Naasson, * qui fuit Aminadab, qui fuit Aram, qui fuit Esron, qui fuit Phares, qui fuit Iudæ, * qui fuit Iacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abraham, qui fuit Thare, qui fuit Nachor, * qui fuit Sarug, qui fuit Ragau, qui

fuit Phaleg, qui fuit Heber, qui fuit Sale, * qui fuit Cainan, qui fuit Arphaxad, qui fuit Sem, qui fuit Noe, qui fuit Lamech, * qui fuit Mathusale, qui fuit Henoch, qui fuit Jared, qui fuit Malaleel, qui fuit Cainan, * qui fuit Henos, qui fuit Seth, qui fuit Adam, qui fuit Dei.

C A P . . . . . IIII.

IESVS autem plenus Spiritu sancto regressus est a Iordane: & agebatur a Spiritu in desertum * diebus quadraginta, & tentabatur a diabolo. Et nihil manducauit in diebus illis: & consummatis illis esuriit. * Dixit autem illi diabolus: Si filius Dei es, dic lapidi huic vt panis fiat. * Et respondit ad illum Iesus: Scriptum est: Quia non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo Dei. * Et duxit illum diabolus in montem excelsum, & ostendit illi omnia regna orbis terræ in momento temporis, * & ait illi: Tibi dabo potestatem hanc vniuersam, & gloriam illorum: quia mihi tradita sunt: & cui volo do illa. * Tu ergo si adoraueris coram me, erunt tua omnia. * Et respondens Iesus, dixit illi: Scriptum est: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli seruiēs. * Et duxit illum in Ierusalem, & statuit eum super pinnam templi, & dixit illi: Si filius Dei es, mitte te hinc deorsum. * Scriptum est enim quod Angelis suis mandauit de te, vt conseruent te: * & quia in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. * Et respondens Iesus, ait illi: Dictum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. * Et consummata omni tentatione, diabolus recessit ab illo, vsque ad tempus. * Et regressus est Iesus in virtute Spiritus in Galilæam, & fama exiit per vniuersam regionem de illo. * Et ipse docebat in synagogis eorum, & magnificabatur ab omnibus. * Et venit Nazareth, vbi erat nutritus, & intrauit secundum consuetudinem suam die sabbati in synagogam, & surrexit legere. * Et traditus est illi Liber Isaia propheta. Et vt reuoluit librum, inuenit locum vbi scriptum erat: * Spiritus Domini super me: propter

propter quod vnxit me, euangelizare paupe-
ribus misit me, sanare cōtritos corde, * prae-
dicare captiuis remissionem, & cæcis visum,
dimittere confractos in remissionem, prae-
dicare annum Domini acceptum, & diem
retributionis. * Et cum plicuisset librum, 20
reddidit ministro, & sedit. Et omnium in
synagoga oculi erant intendentes in eum.
* Cœpit autem dicere ad illos: Quia hodie 21
impleta est hæc scriptura in auribus vestris.
* Et omnes testimonium illi dabant: & mi-
rabantur in verbis gratiæ, quæ procedebant
de ore ipsius, & dicebant: Nonne hic est
filius Ioseph? * Et ait illis: Vtique dicetis mi-
hi hanc similitudinē: Medice cura teipsum:
quanta audiuius facta in Capharnaum,
fac & hic in patria tua. * Ait autem: Amen 24
dico vobis, quia nemo propheta acceptus
est in patria sua. * In veritate dico vobis, 25
multæ viduæ erant in diebus Eliæ in Israel,
quando clausum est cælum annis tribus,
& mensibus sex: cum facta esset fames ma-
gna in omni terra: * & ad nullam illarum 26
missus est Elias, nisi in Sarepta Sidoniæ, ad
mulierem viduam. * Et multi leprosi erant 27
in Israel sub Elisæo propheta: & nemo eo-
rum mundatus est nisi Naaman Syrus. * Et 28
repleti sunt omnes in synagoga ira, hæc au-
dientes. * Et surrexerunt, & eiecerunt illum 29
extra ciuitatem: & duxerunt illum vsque ad
supercilium montis, super quem ciuitas il-
lorum erat ædificata vt præcipitarent eum.
* Ipse autem transiens per medium illorum, 30
ibat. * Et descendit in Capharnaum ciui-
tatem Galiliæ, ibiq. docebat illos sabbatis.
* Et stupebant in doctrina eius, quia in po-
testate erat sermo ipsius. * Et in synagoga 31
erat homo habens dæmonium immundum,
& exclamauit voce magna, * dicens: Sine, 34
quid nobis, & tibi Iesu Nazarene? venisti
perdere nos? scio te qui sis, Sanctus Dei.
* Et increpauit illum Iesus, dicens: Obmu- 35
tesce, & exi ab eo. Et cum proiecisset il-
lum dæmonium in medium, exijt ab illo, 36
nihilq. illum nocuit. * Et factus est pauor
in omnibus, & colloquebantur ad inui-
cem, dicentes: Quod est hoc verbum, quia

in potestate & virtute imperat immundis
spiritibus, & exeunt? * Et diuulgabatur fa-
ma de illo in omnem locum regionis. * Sur-
gens autem Iesus de synagoga, introiuit
in domum Simonis. Socrus autem Simo-
nis tenebatur magnis febribus: & rogaue-
runt illum pro ea. * Et stans super illam,
imperauit febrī: & dimisit illam. Et conti-
nuo surgens, ministrabat illis. * Cum autem
sol occidisset: omnes, qui habebant infir-
mos varijs languoribus, ducebant illos ad
eum. At ille singulis manus imponens, cu-
rabat eos. * Exhibant autem dæmonia a mul-
tis clamantia, & dicentia: Quia tu es filius
Dei: & increpās non sinebat ea loqui: quia
42 sciebant ipsum esse Christum. * Facta autem
die egressus ibat in desertum locum, & tur-
bæ requirebant eum, & venerunt vsque ad
ipsum: & detinebant illum ne discederet
ab eis. * Quibus ille ait: Quia & alijs ciui-
tatibus oportet me euangelizare regnum
44 Dei: quia ideo missus sum. * Et erat prae-
dicans in synagogis Galiliæ.

C A P . . V .

FACTVM est autem, cum turbæ irruerēt
in eum, vt audirent verbum Dei, & ipse
stabat secus stagnum Genesareth. * Et vi-
dit duas naues stantes secus stagnū: pesca-
tores autem descēderant, & lauabant retia.
* Ascendens autē in vnā nauim, quæ erat
Simonis, rogauit eū a terra reducere pusil-
lum. Et sedens docebat de nauicula tur-
bas. * Vt cessauit autē loqui, dixit ad Simo-
nem: Duc in altum, & laxate retia vestra
in capturam. * Et respondens Simon, dixit
illi: Præceptor, per totā noctem laboran-
tes, nihil cepimus: in verbo autem tuo laxa-
bo rete. * Et cum hoc fecissent, concludē-
runt piscium multitudinē copiosā, rum-
pebatur autem rete eorum. * Et annuerunt
socijs, qui erant in alia naui vt venirent,
& adiuuarent eos. Et venerunt, & imple-
uerunt ambas nauiculas, ita vt pene mer-
gerentur. * Quod cum videret Simon Pe-
trus, procidit ad genua Iesu, dicens: Exi
a me, quia homo peccator sum, Domine.

*Stupor enim circumdederat eum, & omnes, qui cum illo erant, in captura piscium, quam ceperant: * Similiter autem Iacobū, & Ioannē, filios Zebedæi, qui erāt socij Simonis. Et ait ad Simonem Iesus: Noli timere: ex hoc iam homines eris capiens. * Et subductis ad terram nauibus, relictis omnibus secuti sunt eum. * Et factum est, cum esset in vna ciuitatum, & ecce vir plenus lepra, & videns Iesum, & procidens in faciē, rogauit eum, dicens: Domine, si vis, potes me mundare. * Et extendens manum, tetigit eum dicens: Volo: Mundare. Et confestim lepra discessit ab illo. * & ipse præcepit illi vt nemini diceret: sed, Vade, ostende te sacerdoti, & offer pro emundatione tuā, sicut præcepit Moyses, in testimonium illis. * Perambulabat autem magis sermo de illo: & conueniebant turbæ multæ vt audirent, & curarentur ab infirmitatibus suis. * Ipse autem secedebat in desertum, & orabat. * Et factum est in vna dierum, & ipse sedebat docens. Et erant Pharisei sedentes, & legis doctores, qui venerant ex omni castello Galilææ, & Iudææ, & Ierusalem: & virtus Domini erat ad sanandum eos. * Et ecce viri portantes in lecto hominē, qui erat paralyticus: & quærebant eum inferre, & ponere ante eum. * Et non inuenientes quā parte illum inferrent præ turba, ascenderunt supra tectum, & per tegulas summisserunt eum cum lecto in medium ante Iesum. * Quorum fidem vt vidit, dixit: Homo remittuntur tibi peccata tua. * Et cœperunt cogitare Scribæ, & Pharisei, dicentes: Quis est hic, qui loquitur blasphemias? Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? * Vt cognouit autem Iesus cogitationes eorum, respondens, dixit ad illos: Quid cogitatis in cordibus vestris? * Quid est facilius dicere: Dimittuntur tibi peccata: an dicere: Surge, & ambula? * Vt autem sciatis quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, (ait paralytico) Tibi dico, surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. * Et confestim consurgens coram illis, tulit lectum, in quo iacebat: &

abiit in domum suam, magnificans Deum. * Et stupor apprehendit omnes, & magnificabant Deum. Et repleti sunt timore, dicentes: Quia vidimus mirabilia hodie. * Et post hæc exijt, & vidit publicanum nomine Leui, sedentem ad Telonium, & ait illi: Sequere me. * Et relictis omnibus, surgens secutus est eum. * & fecit ei conuiuium magnum Leui in domo sua: & erat turba multa publicanorum, & aliorum, qui cum illis erant discumbentes. * Et murmurabant Pharisei, & Scribæ eorum dicentes ad discipulos eius: Quare cum publicanis, & peccatoribus manducatis, & bibitis? * Et respondens Iesus, dixit ad illos: Non egent qui sani sunt medico, sed qui male habent. * Non veni vocare iustos, sed peccatores ad penitentiam. * At illi dixerunt ad eum: Quare discipuli Ioannis ieiunant frequenter, & obsecrationes faciūt, similiter & Phariseorum: tui autem edunt, & bibunt? * Quibus ipse ait: Numquid potestis filios sponsi, dum cum illis est sponsus, facere ieiunare? * Venient autem dies: cum ablatu fuerit ab illis sponsus, tunc ieiunabunt in illis diebus. * Dicebat autem & similitudinem ad illos: Quia nemo commissuram a nouo vestimento immittit in vestimentum vetus: alioquin & nouum rumpit, & veteri non conuenit commissura a nouo. * Et nemo mittit vinum nouum in vtres veteres: alioquin rumpet vinum nouum vtres, & ipsum effundetur, & vtres peribunt. * sed vinum nouum in vtres novos mittendum est. & vtraque conseruantur. * Et nemo bibens vetus, statim vult nouum, dicit enim: Vetus melius est.

C A P . VI.

FACTVM est autem in sabbato secūdo, primo, cum transiret per sata, vellebant discipuli eius spicas, & manducabant confricantes manibus. * Quidam autem Phariseorum, dicebant illis: Quid facitis quod non licet in sabbatis? * Et respondens Iesus ad eos, dixit: Nec hoc legistis quod fecit Dauid, cum esurisset ipse, & qui cū illo erāt?

quo-

*quomodo intrauit in domum Dei,& panes
 propositionis sumpsit, & manducauit, &
 dedit his, qui cum ipso erant: quos nō licet
 manducare nisi tantum sacerdotibus? *Et
 dicebat illis: Quia Dominus est Filius ho-
 minis, etiam sabbati. *Factum est autem &
 in alio sabbato, vt intraret in synagogam,
 & doceret. Et erat ibi homo, & manus eius
 dextra erat arida. *Obseruabāt autem Scri-
 bā, & Pharisei si in sabbato curaret: vt in-
 uenirent vnde accusarent eum. *Ipse vero
 sciebat cogitationes eorum: & ait homini,
 qui habebat manum aridam: Surge, & sta
 in medium. Et surgens stetit. *Ait autem
 ad illos Iesus: Interrogo vos si licet sabbatis
 benefacere, an male: animā saluam facere,
 an perdere? *Et circumspectis omnibus di-
 xit homini: Extende manum tuam. Et ex-
 tendit: & restituta est manus eius. *Ipsi au-
 tem repleti sunt insipientia, & colloquebā-
 tur ad inuicem, quidnam facerent Iesu.
 *Factum est autem in illis diebus, exiit in
 montem orare, & erat pernoctans in ora-
 tione Dei. *Et cum dies factus esset, vocauit
 discipulos suos: & elegit duodecim ex ipsis
 (quos & Apostolos nominauit) *Simonem,
 quem cognominauit Petrum, & Andreā
 fratrem eius, Iacobum, & Ioannem, Philip-
 pum, & Bartholomæum, *Matthæum, &
 Thomā, Iacobum Alphæi, & Simonem,
 qui vocatur zelotes, & Iudā Iacobi, & Iu-
 dā Iscariotem, qui fuit proditor. *Et de-
 scendens cum illis, stetit in loco campestri,
 & turba discipulorum eius, & multitudo co-
 piofa plebis ab omni Iudæa, & Ierusalem,
 & maritima, & Tyri, & Sidonis, *qui venerāt
 vt audirent eum, & sanarentur a languori-
 bus suis. Et qui vexabantur a spiritibus im-
 mundis, curabantur. *Et omnis turba quæ-
 rebat eum tangere: quia virtus de illo exi-
 bat, & sanabat omnes. *Et ipse eleuatis ocu-
 lis in discipulos suos, dicebat: Beati pau-
 peres: quia vestrum est regnum Dei. *Bea-
 ti, qui nunc esuritis: quia saturabimini.
 Beati, qui nunc fletis: quia ridebitis. *Bea-
 ti eritis cum vos oderint homines, & cum
 separauerint vos, & exprobrauerint, & cie-

cerint nomen vestrum tamquam malum,
 propter Filium hominis. *Gaudete in illa
 die, & exultate: ecce enim merces vestra
 multa est in cælo: secundum hæc enim fa-
 ciebant Prophetis patres eorum. *Verum-
 tamen vā vobis diuitibus, quia habetis
 consolationem vestram. *Vā vobis, qui sa-
 turati estis: quia esurietis. Vā vobis, qui ri-
 detis nunc: quia lugebitis & flebitis. *Vā
 cum benedixerint vobis homines: secun-
 dum hæc enim faciebant pseudoprophetis
 patres eorum. *Sed vobis dico, qui audi-
 tis: Diligite inimicos vestros, benefacite his,
 qui oderunt vos. *Benedicite maledicen-
 tibus vobis, & orate pro calumniantibus
 vos. *Et qui te percutit in maxillā, præ-
 be & alterā. Et ab eo, qui aufert tibi ve-
 stimentum, etiam tunicā noli prohibere.
 *Omni autem petenti te, tribue: & qui
 aufert quæ tua sunt, ne repetas. *Et prout
 vultis vt faciant vobis homines, & vos fa-
 cite illis similiter. *Et si diligitis eos, qui
 vos diligunt, quæ vobis est gratia? nam &
 peccatores diligentes se diligunt. *Et si
 benefeceritis his, qui vobis benefaciunt;
 quæ vobis est gratia? siquidem & peccato-
 res hoc faciunt. *Et si mutuum dederitis
 his, a quibus speratis recipere; quæ gratia
 est vobis? nam & peccatores peccatoribus
 scenerantur, vt recipiant æqualia. *Verum-
 tamen diligite inimicos vestros: benefaci-
 te, & mutuum date, nihil inde sperantes: &
 erit merces vestra multa, & eritis filij Altissi-
 mi, quia ipse benignus est super ingratos &
 malos. *Estote ergo misericordes sicut &
 Pater vester misericors est. *Nolite iudicare,
 & non iudicabimini: nolite condemnare,
 & non condemnabimini. Dimittite, & di-
 mittemini. *Date, & dabitur vobis: men-
 surā bonā, & confertā, & coagitatā,
 & supereffluentem dabunt in sinum vestrū.
 Eadem quippe mensura, qua mensi fueritis,
 remetietur vobis. *Dicebat autem illis &
 similitudinem: Numquid potest cæcus cæ-
 cum ducere? nonne ambo in foueam ca-
 dunt? *Non est discipulus super magistrū:
 perfectus autem omnis erit, si sit sicut
 magister

magister eius. * Quid autem vides festu-
cam in oculo fratris tui, trabem autem, quæ
in oculo tuo est, non consideras? * Aut
quomodo potes dicere fratri tuo: Frater
sine eijciam festucam de oculo tuo: ipse
in oculo tuo trabem non videns? Hypocri-
ta eijce primum trabem de oculo tuo: &
tunc perspicies vt educaas festucam de ocu-
lo fratris tui. * Non est enim arbor bona,
quæ facit fructus malos: neque arbor ma-
la, faciens fructum bonum. * Vnaquæque
enim arbor de fructu suo cognoscitur. Ne-
que enim de spinis colligunt ficus: neque
de rubo vindemiant vuam. * Bonus homo
de bono thesauro cordis sui profert bonum:
& malus homo de malo thesauro profert
malum. Ex abundantia enim cordis os lo-
quitur. * Quid autem vocatis me Domine,
Domine: & non facitis quæ dico? * Omnis,
qui venit ad me, & audit sermones meos,
& facit eos: ostendam vobis cui similis sit:
* similis est homini ædificanti domum, qui
fodit in altum, & posuit fundamentum su-
per petram. inundatione autem facta, illi-
sum est flumen domui illi, & non potuit eam
mouere: fundata enim erat super petram.
* Qui autem audit, & non facit: similis est
homini ædificanti domum suam super ter-
ram sine fundamento: in quam illisus est
fluuius, & continuo cecidit: & facta est rui-
na domus illius magna.

C A P. VII.

CUM autem impleisset omnia verba sua
in aures plebis, intrauit Capharnaum.
* Centurionis autem cuiusdam seruus malè
habens, erat moriturus: qui illi erat pretio-
sus. * Et cum audisset de Iesu, misit ad eum
seniores Iudæorum, rogans eum vt veniret,
& saluaret seruum eius. * At illi cum venis-
sent ad Iesum, rogabant eum solícite, dicen-
tes ei: Quia dignus est vt hoc illi præstes.
* diligit enim gentem nostram: & synago-
gam ipse ædificauit nobis. * Iesus autē ibat
cum illis. Et cum iam non longe esset a do-
mo, misit ad eum Centurio amicos, dicens:
Domine noli vexari: Non enim sum dignus

vt sub tectum meum intres. * propter quod
& meipsum non sum dignum arbitratus vt
venirem ad te: sed dic verbo, & sanabitur
puer meus. * nam & ego homo sum sub po-
testate constitutus, habens sub me milites:
& dico huic vade, & vadit: & alij veni, &
venit: & seruo meo, fac hoc, & facit. * Quo
audito Iesus miratus est: & conuersus se-
quentibus se turbis, dixit: Amen dico vo-
bis, nec in Israel tantam fidem inueni. * Et
reuerſi, qui missi fuerant domū, inuenerunt
seruum, qui languerat, sanum. * Et factum
est: deinceps ibat in ciuitatem, quæ vocatur
Naim: & ibant cum eo discipuli eius, &
turba copiosa. * Cum autem appropinqua-
ret portæ ciuitatis, ecce defunctus effereba-
tur filius vnicus matris suæ: & hæc vidua
erat: & turba ciuitatis multa cum illa.
* Quam cū vidisset Dominus, misericordia
motus super eam, dixit illi: Noli flere. * Et
accessit, & tetigit loculum. (Hi autem, qui
portabant, steterunt) Et ait: Adolescens,
tibi dico, surge. * Et resedit qui erat mor-
tuus, & cœpit loqui. Et dedit illum matri
suæ. * Accepit autem omnes timor: & ma-
gnificabant Deum, dicentes: Quia prophe-
ta magnus surrexit in nobis: & quia Deus
visitauit plebem suam. * Et exijt hic sermo
in vniuersam Iudæam de eo, & in omnem
circâ regionem. * Et nunciauerunt Ioanni
discipuli eius de omnibus his. * Et conuo-
cauit duos de discipulis suis Ioannes, & mi-
sit ad Iesum, dicens: Tu es qui venturus es,
an alium expectamus? * Cum autem venis-
sent ad eum viri, dixerunt: Ioânes Baptista
misit nos ad te dicens: Tu es, qui venturus
es, an alium expectamus? (in ipsa autem
hora multos curauit a languoribus, & pla-
gis, & spiritibus malis, & cæcis multis dona-
uit visum.) * Et respondens, dixit illis: Eun-
tes renūciate Ioanni quæ audistis, & vidistis:
Quia cæci vident, claudi ambulant, leprosi
mundantur, surdi audiunt, mortui resur-
gunt, pauperes euangelizantur: & beatus
est quicumque non fuerit scandalizatus in
me. * Et cum discessissent nuncij Ioannis,
cœpit de Ioâne dicere ad turbas: Quid exi-
stis

stis in desertum videre? arundinem vento
 agitatum? * Sed quid existis videre? homi- 31
 nem mollibus vestimentis indutum? Ecce
 qui in veste pretiosa sunt & delicijs, in do-
 mibus regum sunt. * Sed quid existis vide- 36
 re? prophetam? Vtique dico vobis, & plus-
 quam Prophetam: * hic est, de quo scriptum 37
 est: Ecce mitto angelum meum ante faciem
 tuam, qui præparabit viam tuam ante te.
 * Dico enim vobis: Maior inter natos mulie- 38
 rum propheta Ioāne Baptista nemo est, qui
 autem minor est in regno Dei, maior est il-
 lo. * Et omnis populus audiens & publica- 39
 ni, iustificauerunt Deum, baptizati bap-
 tismo Ioannis. * Pharisei autem, & legis pe- 40
 riti consilium Dei spreuerunt in semetipsos,
 non baptizati ab eo. * Ait autem Dominus: 41
 Cui ergo similes dicam homines generatio-
 nis huius? & cui similes sunt? Similes sunt 42
 pueris sedentibus in foro, & loquentibus ad-
 inuicem, & dicentibus: Cantrauimus vobis
 tibijs, & non saltastis: lamentauimus, & nō
 plorastis. * Venit enim Ioannes Baptista, 43
 neque manducans panem, neque bibens vi-
 num, & dicitis: Dæmonium habet. * Venit 44
 Filius hominis manducans, & bibens, & di-
 citis: Ecce homo deuorator, & bibens vi-
 num, amicus publicanorum, & peccatorum.
 * Et iustificata est sapiētia ab omnibus filijs 45
 suis. * Rogabat autem illum quidā de Pha- 46
 risæis vt manducaret cum illo. Et ingressus
 domum Pharisei discubuit. * Et ecce mu- 47
 lier, quæ erat in ciuitate peccatrix, vt co-
 gnouit quod accubuisset in domo Pha-
 risæi, attulit alabastrum vnguenti: * & stans 48
 retro secus pedes eius, lacrymis cœpit riga-
 re pedes eius, & capillis capitis sui tergebat,
 & osculabatur pedes eius, & vnguēto vnge-
 bat. * Videns autem Phariseus, qui voca- 49
 uerat eum, ait intra se dicens: Hic si esset
 propheta, sciret vtique, quæ, & qualis est mu-
 lier, quæ tangit eum: quia peccatrix est. * Et 50
 respondens Iesus, dixit ad illum: Simon, ha-
 beo tibi aliquid dicere. At ille ait: Magister,
 dic. * Duo debitores erant cuidam fœnera- 51
 tori: vnus debebat denarios quingētos, &
 alius quinquaginta. * Non habentibus illis 52

unde redderent, donauit vtrisque. Quis er-
 go eum plus diligit? * Respondēs Simon di-
 xit: Æstimo quia is, cui plus donauit. At il-
 le dixit ei: Recte iudicasti. * Et conuersus
 ad mulierem, dixit Simoni: Vides hanc mu-
 lierē? Intraui in domū tuam, aquam pedi-
 bus meis non dedisti: hæc autem lacrymis
 rigauit pedes meos, & capillis suis terxit.
 * Osculum mihi non dedisti: hæc autem ex
 quo intrauit, non cessauit osculari pedes
 meos. * Oleo caput meum non vnixisti: hæc
 autem vnguento vnxit pedes meos. * Pro-
 pter quod dico tibi: Remittuntur ei peccata
 multa, quoniam dilexit multum. Cui au-
 tem minus dimittitur, minus diligit. * Dixit
 autem ad illam: Remittuntur tibi peccata.
 * Et cœperunt qui simul accumbebant, di-
 cere intra se: Quis est hic, qui etiam pecca-
 ta dimittit? * Dixit autem ad mulierem:
 Fides tua te saluam fecit: vade in pace.

C A P . V I I I .

ET factum est deinceps, & ipse iter facie-
 bat per ciuitates, & castella prædicans,
 & euangelizans regnum Dei: & duodecim
 cū illo, * & mulieres aliquæ, quæ erāt cura-
 tæ a spiritibus malignis, & infirmitatibus:
 Maria, quæ vocatur Magdalene, de qua se-
 ptē dæmonia exierāt, * & Ioanna vxor Chu-
 sæ procuratoris Herodis, & Susanna, & aliæ
 multæ, quæ ministrabant ei de facultatibus
 suis. * Cum autē turba plurima cōuenirent,
 & de ciuitatibus properaret ad eū, dixit per
 similitudinem: * Exijt qui seminat, seminare
 semen suum: & dum seminat, aliud cecidit
 secus viam, & conculcatum est, & volucres
 cæli comederunt illud. * Et aliud cecidit su-
 pra petram: & natum aruit, quia non habe-
 bat humorem. * Et aliud cecidit inter spi-
 nas, & simul exortæ spinæ suffocauerunt il-
 lud. * Et aliud cecidit in terram bonam: &
 ortum fecit fructum centuplum. Hæc di-
 cens clamabat: Qui habet aures audiēdi, au-
 diat. * Interrogabant autem eum discipuli
 eius, quæ esset hæc parabola. * Quibus ipse
 dixit: Vobis datum est nosse mysteriū re-
 gni Dei, ceteris autem in parabolis: vt vi-
 den-

dentes non videant, & audientes non intelligant. * Est autem hæc parabola: Semen est verbum Dei. * Qui autem secus viam, hi sunt qui audiunt: deinde venit diabolus, & tollit verbum de corde eorum, ne credentes salui fiant. * Nam qui supra petram: qui cum audierint, cum gaudio suscipiunt verbum: & hi radices non habent: qui ad tempus credunt, & in tempore tentationis recedunt. * Quod autem in spinas cecidit: hi sunt, qui audierunt, & a sollicitudinibus, & diuitijs, & voluptatibus vitæ euntes, suffocantur, & non referunt fructum. * Quod autem in bonam terram: hi sunt, qui in corde bono & optimo audientes verbum retinent, & fructum afferunt in patientia. * Nemo autem lucernam accendens, operit eam vase, aut subtus lectum ponit: sed supra candelabrum ponit, ut intrantes videant lumen. * Non est enim occultum, quod non manifestetur: nec absconditum, quod non cognoscatur, & in palam veniat. * Videte ergo quomodo audiatis? Qui enim habet, dabitur illi: & quicumque non habet, etiam quod putat se habere, auferetur ab illo. * Venerunt autem ad illum mater, & fratres eius, & non poterant adire eum præ turba. * Et nunciatum est illi: Mater tua, & fratres tui stant foris, volentes te videre. * Qui respondens, dixit ad eos: Mater mea, & fratres mei hi sunt, qui verbum Dei audiunt, & faciunt. * Factum est autem in vna die: & ipse ascendit in nauiculam, & discipuli eius, & ait ad illos: Transfretemus trans stagnum. Et ascenderunt. * Et nauigantibus illis, obdormiuit, & descendit procella venti in stagnum, & complebantur, & periclitabantur. * Accedentes autem suscitauerunt eum, dicentes: Præceptor, perimus. At ille surgens, increpauit ventum, & tempestatem aquæ, & cessauit: & facta est tranquillitas. * Dixit autem illis: Vbi est fides vestra? Qui timentes, mirati sunt ad inuicem, dicentes: Quis putas hic est, quia & ventis, & mari imperat, & obediunt ei? * Et nauigauerunt ad regionem Gerasenorum, quæ est contra Galilæam.

17 * Et cum egressus esset ad terram, occurrit illi vir quidam, qui habebat dæmonium iam temporibus multis, & vestimento non induebatur, neque in domo manebat, sed in monumentis. * Is, ut vidit Iesum, procidit ante illum: & exclamans voce magna, dixit: Quid mihi, & tibi est Iesu Fili Dei Altissimi? obsecro te, ne me torqueas. * Præcipiebat enim spiritui immundo ut exiret ab homine. Multis enim temporibus arripiebat illum, & vincebatur catenis, & compedibus custoditus. & ruptis vinculis agebatur a dæmonio in desertum. * Interrogauit autem illum Iesus, dicens: Quod tibi nomen est? At ille dixit: Legio: quia intrauerant dæmonia multa in eum. * Et rogabant illum ne imperaret illis ut in abyssum irent. * Erat autem ibi grex porcorum multorum, pascentium in monte: & rogabant eum, ut permitteret eis in illos ingredi. Et permisit illis. * Exierunt ergo dæmonia ab homine, & intrauerunt in porcos: & imperu abiit grex per præceptum in stagnum, & suffocatus est. * Quod ut viderunt factum qui pascebant, fugerunt, & nunciauerunt in ciuitatem, & in villas. * Exierunt autem videre quod factum est, & venerunt ad Iesum: & inuenerunt hominem sedentem, a quo dæmonia exierant, vestitum, ac sana mente ad pedes eius, & timuerunt. * Nunciauerunt autem illis & qui viderant, quomodo sanus factus esset a legione: & rogauerunt illum omnis multitudo regionis Gerasenorum ut discederet ab ipsis: quia magno timore tenebantur. Ipse autem ascendens nauim, reuersus est. * Et rogabat illum vir, a quo dæmonia exierant, ut cum eo esset. Dimisit autem eum Iesus, dicens: * Redi in domum tuam, & narra quanta tibi fecit Deus. Et abiit per vniuersam ciuitatem, prædicans quanta illi fecisset Iesus. * Factum est autem cum redisset Iesus, excepit illum turba. * Erant enim omnes expectantes eum. * Et ecce venit vir, cui nomen Iairus, & ipse princeps synagogæ erat: & cecidit ad pedes Iesu, rogans eum ut intraret in domum eius, quia vnica filia erat ei fere annorum duodecim,

& hæc moriebatur. Et contigit, dum iret, a turbis comprimebatur. Et mulier quædam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim, quæ in medicos erogauerat omnem substantiam suam, nec ab ullo potuit curari: accessit retro, & tetigit fimbriam vestimenti eius: & confestim stetit fluxus sanguinis eius. Et ait Iesus: Quis est, qui me tetigit? Negantibus autem omnibus dixit Petrus, & qui cum illo erant: Præceptor, turbæ te comprimunt, & affligunt, & dicis: Quis me tetigit? Et dixit Iesus: Tetigit me aliquis. nam ego noui virtutem de me exiisse. Videns autem mulier, quia non latuit, tremēs venit, & procidit ante pedes eius: & ob quam causam tetigerit eum, indicauit coram omni populo: & quemadmodum confestim sanata sit. At ipse dixit ei: Filia, fides tua saluam te fecit: vade in pace. Adhuc illo loquente, venit quidam ad principem synagogæ, dicens ei: Quia mortua est filia tua, noli vexare illum. Iesus autem, audito hoc verbo, respondit patri puellæ: Noli timere, crede tantum, & salua erit. Et cum venisset domum, non permisit intrare secum quemquam, nisi Petrum, & Iacobum, & Ioannem, & patrem, & matrem puellæ. Flebant autem omnes, & plangebant illam. At ille dixit: Nolite flere, non est mortua puella, sed dormit. Et deridebāt eum, scientes quod mortua esset. Ipse autem tenens manum eius clamauit, dicēs: Puella, surge. Et reuersus est spiritus eius, & surrexit continuo. Et iussit illi dari manducare. Et stupuerunt parentes eius, quibus præcepit ne alicui dicerent quod factum erat.

C A P. I X.

CONVOCATIS autem duodecim Apostolis, dedit illis virtutem, & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent. Et misit illos prædicare regnum Dei, & sanare infirmos. Et ait ad illos: Nihil tuleritis in via, neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecuniam, neque duas tunicas habeatis. Et in quacunque domum intraueritis, ibi manete, & inde

ne exeatis. Et quicumque non receperint vos: excuntes de ciuitate illa, etiam puluerem pedum vestrorum excutite in testimonium supra illos. Egressi autem, circuibant per castella euangelizantes, & curantes vbique. Audiuit autem Herodes tetrarcha omnia, quæ fiebant ab eo, & hæsitabat eo quod diceretur a quibusdā: Quia Ioannes surrexit a mortuis: & quibusdam vero: Quia Elias apparuit: ab alijs autem: Quia propheta vnus de antiquis surrexit. Et ait Herodes: Ioannem ego decollaui: Quis est autem iste, de quo ego talia audio? Et quærebat videre eum. Et reuersi Apostoli, narrauerunt illi quæcumque fecerunt: & assumptis illis secessit seorsum in locum desertum, qui est Bethsaida. Quod cum cognouissent turbæ, secutæ sunt illum: & excepit eos, & loquebatur illis de regno Dei, & eos, qui cura indigebant, sanabat. Dies autem cœperat declinare. Et accedentes duodecim dixerunt illi: Dimitte turbas, ut euntes in castella, villasque quæ circa sunt, diuertant, & inueniant escas: quia hic in loco deserto sumus. Ait autem ad illos: Vos date illis manducare. At illi dixerunt: Non sunt nobis plus quam quinque panes, & duo pisces: nisi forte nos eamus, & emamus in omnem hanc turbam escas. Erant autem fere viri quinque milia. Ait autem ad discipulos suos: Facite illos discubere per conuiuia quinquagenos. Et ita fecerunt. Et discubere fecerunt omnes. Acceptis autem quinque panibus, & duobus piscibus, respexit in cælum, & benedixit illis: & fregit, & distribuit discipulis suis, ut ponerent ante turbas. Et manducauerunt omnes, & saturati sunt. Et sublatum est quod superfuit illis, fragmentorum copiam duodecim. Et factum est cum solus esset orans, erat cum illo & discipuli: & interrogauit illos, dicens: Quem me dicunt esse turbæ? At illi responderunt, & dixerunt: Ioannem Baptistam, alij autem Eliam, alij vero quia vnus Propheta de prioribus surrexit. Dixit autem illis: Vos autem quem me esse dicitis? Respondens Simon Petrus dixit: Christum Dei. At ille increpans illos,

los, præcepit ne cui dicerent hoc, * dicens: 11
 Quia oportet filium hominis multa pati, &
 reprobari a senioribus, & principibus sacer-
 dotum, & Scribis, & occidi, & tertia die re-
 surgere. * Dicebat autem ad omnes: Si quis 12
 vult post me venire, abneget semetipsum, &
 tollat crucē suam quotidie, & sequatur me.
 * Qui enim voluerit animam suam saluam, 13
 facere, perdet illā: nam qui perdiderit ani-
 mam suam propter me, saluam faciet illā.
 * quid enim proficit homo, si lucretur vniuer- 14
 sum mundum, se autem ipsum perdat, &
 detrimentum sui faciat? * Nam qui me eru- 15
 buerit, & meos sermones: hunc Filius homi-
 nis erubescet cum venerit in maiestate sua,
 & Patris, & sanctorum angelorum. * Dico 16
 autem vobis vere: sunt aliqui hic stātes, qui
 non gustabunt mortem donec videant re-
 gnum Dei. * Factum est autem post hæc 17
 verba fere dies octo, & assumpsit Petrum, &
 Iacobum, & Ioannem, & ascendit in mon-
 tem vt oraret. * Et facta est, dum oraret, spe- 18
 cies vultus eius altera: & vestitus eius albus
 & refulgens. * Et ecce duo viri loquebantur 19
 cum illo. Erant autem Moyses, & Elias, * vi-
 si in maiestate: & dicebant excessum eius,
 quem completurus erat in Ierusalem. * Pe- 20
 trus vero, & qui cum illo erant, grauati erāt
 somno. Et euigilantes viderunt maiesta-
 tem eius, & duos viros, qui stabant cum illo.
 * Et factum est cum discederent ab illo, ait 21
 Petrus ad Iesum: Præceptor, bonū est nos
 hic esse: & faciamus tria tabernacula, vnū
 Tibi, & vnum Moyfi, & vnum Eliæ: nesciēs
 quid diceret. * Hæc autem illo loquente, 22
 facta est nubes, & obumbravit eos: & ti-
 muerunt, intrantibus illis in nubem. * Et 23
 vox facta est de nube, dicens: Hic est Fi-
 lius meus dilectus, ipsum audite. * Et dum 24
 fieret vox, inuentus est Iesus solus. Et ipsi
 tacuerunt, & nemini dixerunt in illis diebus
 quidquam ex his, quæ viderant. * Factum 25
 est autem in sequenti die, descēdentibus il-
 lis de monte, occurrit illis turba multa. * Et 26
 ecce vir de turba exclamavit, dicens: Magi-
 ster, obsecro te, respice in filium meū quia
 vnicus est mihi: * & ecce spiritus apprehēdit 27

cum, & subito clamat, & elidit, & dissipat
 eum cum spuma, & vix discedit dilanians
 eum: * & rogavi discipulos tuos vt eijcerent
 illum, & non potuerunt. * Respondens au-
 tem Iesus, dixit: O generatio infidelis, &
 peruersa, vsquequo ero apud vos, & patiar
 vos? Adduc huc filium tuum. * Et cum
 accederet, elisit illum dæmonium, & dissi-
 pauit. * Et increpauit Iesus spiritū immun-
 dum, & sanauit puerum, & reddidit illum
 patri eius. * Stupebant autem omnes in-
 magnitudine Dei: omnibusq. mirantibus
 in omnibus, quæ faciebat, dixit ad discipu-
 los suos: Ponite vos in cordibus vestris ser-
 mones istos: Filius enim hominis futurum
 est vt tradatur in manus hominum. * At il-
 li ignorabant verbum istud, & erat velatum
 ante eos vt nō sentirent illud: & timebant
 eum interrogare de hoc verbo. * Intrauit
 autem cogitatio in eos, quis eorum maior
 esset. * At Iesus videns cogitationes cordis
 illorum, apprehendit puerum, & statuit il-
 lum secus se, * & ait illis: Quicumque susce-
 perit puerum istum in nomine meo, me re-
 cipit: & quicumque me receperit, recipit
 eum, qui me misit. Nam qui minor est in-
 ter vos omnes, hic maior est. * Respondens
 autem Ioannes dixit: Præceptor, vidimus
 quendam in nomine tuo eijcientē dæmo-
 nia, & prohibuimus eum: quia nō sequitur
 nobiscū. * Et ait ad illum Iesus: Nolite pro-
 hibere: qui enim non est aduersum vos, pro
 vobis est. * Factum est autem dum comple-
 rentur dies assumptionis eius, & ipse faciem
 suam firmavit vt iret in Ierusalem. * Et mi-
 sit nuncios ante conspectum suum: & eun-
 tes intrauerunt in ciuitatē Samaritanorum
 vt pararent illi. * Et non receperunt eum,
 quia facies eius erat euntis in Ierusalē. * Cū
 vidissent autem discipuli eius Iacobus, &
 Ioannes, dixerunt: Domine, vis dicimus ut
 ignis descendat de cælo, & consumat illos?
 * Et conuersus increpauit illos, dicēs: Nesci-
 tis cuius spiritus estis. * Filius hominis non
 venit animas perdere, sed saluare. Et abie-
 runt in aliud castellum. * Factum est autem:
 ambulanti-
 bus illis in via, dixit quidam ad
 illum:

illum: Sequar te quocumque ieris. * Dixit illi Iesus: Vulpes foueas habent, & volucres cæli nidos: Filius autem hominis non habet vbi caput reclinat. * Ait autem ad alterum: Sequere me. ille autem dixit: Domine permittite mihi primum ire, & sepelire patrem meum. * Dixitq. ei Iesus: Sine ut mortui sepeliant mortuos suos: tu autem vade, & annuncia regnum Dei. * Et ait alter: Sequar te Domine, sed permittite mihi primum renuntiare his, quæ domi sunt. * Ait ad illum Iesus: Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retro, aptus est regno Dei.

C A P . X .

Post hæc autem designauit Dominus & alios septuaginta duos, & misit illos binos ante faciem suam in omnem ciuitatem, & locum, quod erat ipse venturus. * Et dicebat illis: Messis quidem multa, operarij autem pauci. Rogate ergo dominum messis vt mittat operarios in messem suam. * Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. * Nolite portare sacculum, neque peram, neque calceamenta, & neminem per viam salutaueritis. * In quamcumque domum intraueritis, primum dicite: pax huic domui: * & si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra: sin autem, ad vos reuertetur. * In eadem autem domo manete edentes, & bibentes quæ apud illos sunt: dignus est enim operarius mercede sua. Nolite transire de domo in domum. * Et in quamcumque ciuitatem intraueritis, & susceperint vos, manducate quæ apponuntur vobis: * & curate infirmos, qui in illa sunt, & dicite illis: Appropinquauit in vos regnum Dei. * In quamcumque autem ciuitatem intraueritis, & non susceperint vos, exeuntes in plateas eius, dicite: * Etiam puluerem, qui adhesit nobis de ciuitate vestra, extergimus in vos: tamen hoc scitote, quia appropinquauit regnum Dei. * Dico vobis, quia Sodomis in die illa remissius erit, quam illi ciuitati. * Væ tibi Corozain, væ tibi Bethsaida: quia si in Tyro, & Sidone factæ fuissent virtutes, quæ fa-

ctæ sunt in vobis, olim in cilicio, & cinere sedentes pœniterent. * Verumtamen Tyro, & Sidonj remissius erit in iudicio, quam vobis. * Et tu Capharnaû vsque ad cælum exaltata, vsque ad infernum demergèris. * Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. * Reuersi sunt autem septuaginta duo cum gaudio, dicentes: Domine, etiam dæmonia subijciuntur nobis in nomine tuo. * Et ait illis: Videbam satanã sicut fulgur de cælo cadentem. * Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutem inimici: & nihil vobis nocebit. * Verumtamen in hoc nolite gaudere quia spiritus vobis subijciuntur: gaudete autem, quod nomina vestra scripta sunt in cælis. * In ipsa hora exultauit Spiritu sancto, & dixit: Confiteor tibi pater, Domine cæli & terræ, quod abscondisti hæc a sapiētibus, & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Etiam Pater: quoniam sic placuit ante te. * Omnia mihi tradita sunt a Patre meo. Et nemo scit quis sit Filius, nisi Pater: & quis sit Pater, nisi Filius, & cui voluerit Filius reuelare. * Et cōuersus ad discipulos suos, dixit: Beati oculi, qui vident quæ vos videtis. * Dico enim vobis, quod multi propheta, & reges voluerunt videre quæ vos videtis, & non viderunt: & audire quæ auditis, & non audierunt. * Et ecce quidam Legis peritus surrexit tentans illum, & dicens: Magister, quid faciendo vitam æternam possidebo? * At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quomodo legis? * Ille respondens dixit: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua: & proximum tuum sicut teipsum. * Dixitq. illi: Recte respondisti: hoc fac, & viues. * Ille autem volens iustificare seipsum, dixit ad Iesum: Et quis est meus proximus? * Suscipiens autem Iesus, dixit: Homo quidam descēdebat ab Ierusalē in Iericho, & incidit in latrones, qui etiã despoliauerunt eum: & plagis impositis abierunt semiuivo relicto. * Accidit autem vt

sacerdos quidā descenderet eadem via: & viso illo præteriiuit. * Similiter & Leuita, cū esset secus locum, & videret eum, pertrāsijt. * Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum: & videns eum, misericordia motus est. * Et appropians alligauit vulnera eius, infundens oleum, & vinum: & imponens illum in iumentum suum, duxit in stabulum, & curam eius egit. * Et altera die protulit duos denarios, & dedit stabulario, & ait: Curam illius habe: & quodcumque supererogaueris, ego cum rediero reddam tibi. * Quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi, qui incidit in latrones? * At ille dixit: Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi Iesus: Vade, & tu fac similiter. * Factum est autem, dum irent, & ipse intrauit in quoddam castellum: & mulier quædam Martha nomine, excepit illum in domum suam, * & huic erat soror nomine Maria, quæ etiam sedens secus pedes Domini, audiebat verbum illius. * Martha autem satagebat circa frequens ministrari: quæ sterit, & ait: Domine, non est tibi curæ quod soror mea reliquit me solam ministrare? dic ergo illi, vt me adiuuet. * Et respondens dixit illi Dominus: Martha, Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima. * Porro vnum est necessarium. Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea.

C A P. XI.

ET factum est: cum esset in quodam loco orans, vt cessauit, dixit vnus ex discipulis eius ad eum: Domine, docenos orare, sicut docuit & Ioannes discipulos suos. * Et ait illis: Cum oratis, dicite: Pater, sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum. * Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. * Et dimitte nobis peccata nostra, siquidem & ipsi dimittimus omni debenti nobis. Et ne nos inducas in tentationem. * Et ait ad illos: Quis vestrum habebit amicum, & ibit ad illum media nocte, & dicet illi: Amice, commoda mihi tres panes, * quoniam amicus meus venit de via ad me, & non habeo quod ponam ante

illum: * & ille deintus respondens dicat: Noli mihi molestus esse, iam ostium clausum est, & pueri mei mecum sunt in cubili: non possum surgere, & dare tibi. * Et si ille perseuerauerit pulsans: dico vobis, etsi non dabit illi surgens eo quod amicus eius sit, propter improbitatem tamē eius surget, & dabit illi quotquot habet necessarios. * Et ego dico vobis: Petite, & dabitur vobis: quærite, & inuenietis: pulsate, & aperietur vobis. * Omnis enim, qui petit, accipit: & qui quærit, inuenit: & pulsanti aperietur. * Quis autem ex vobis patrem petit panē, nūquid lapidē dabit illi? Aut piscem: numquid pro pisce serpentem dabit illi? * Aut si petierit ouum: nūquid porriget illi scorpionem? * Si ergo vos cum sitis mali, notis bona data dare filiis vestris: quanto magis Pater vester de cælo dabit spiritum bonum petentibus se? * Et erat eiciens dæmonium, & illud erat mutum: Et cum eiecisset dæmonium, locutus est mutus, & admiratæ sunt turbæ. * Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe dæmoniorum eijcit dæmonia. * Et alij tentantes, signum de cælo quærebant ab eo. * Ipse autem vt vidit cogitationes eorū, dixit eis: Omne regnum in seipsum diuisum desolabitur, & domus supra domum cadet. * Si autem & Satan in seipsum diuisus est: quomodo stabit regnum eius? quia dicitis in Beelzebub me eijcere dæmonia. * Si autē ego in Beelzebub eijcio dæmonia: filij vestri in quo eijciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. * Porro si in digito Dei eijcio dæmonia: profecto peruenit in vos regnum Dei. * Cum fortis armatus custodit atrium suū, in pace sunt ea, quæ possidet. * Si autē fortior eo superueniens vicerit eū, vniuersa arma eius auferet, in quibus cōsidebat, & spolia eius distribuet. * Qui nō est mecum, contra me est: & qui non colligit mecum, dispergit. * Cū immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem: & nō inueniens dicit: Reuertar in domum meam vnde exiui. * Et cum venerit, inuenit eam scopis mundatam, & ornatam. * Tunc vadit

vadit, & assumit septem alios spiritus secū,
nequiores se, & ingressi habitant ibi. Et
fiunt nouissima hominis illius peiora prio-
ribus. Factum est autem, cum hæc diceret: 17
extollens vocem quædam mulier de turba
dixit illi: Beatus venter, qui te portauit, &
vbera, quæ fuxisti. At ille dixit: Quinimmo 18
beati, qui audiunt verbū Dei, & custodiunt
illud. Turbis autem concurrentibus cœ- 19
pit dicere: Generatio hæc, generatio nequā
est: signum quærit, & signum nō dabitur ei,
nisi signum Ionæ prophetæ. Nam sicut fuit 20
Jonas signum Niniuitis: ita erit & Filius ho-
minis generationi isti. Regina Austri sur- 21
get in iudicio cum viris generationis huius,
& condemnabit illos: quia venit a finibus
terræ audire sapientiam Salomonis: & ecce
plus quàm Salomon hic. Viri Niniuitæ 22
surgent in iudicio cum generatione hac, &
condemnabunt illam: quia pœnitentiam
egerunt ad prædicationem Ionæ, & ecce
plus quàm Ionas hic. Nemo lucernam 23
accendit, & in abscondito ponit, neque sub
modio: sed supra candelabrum, vt qui in-
grediuntur, lumen videant. Lucerna cor- 24
poris tui, est oculus tuus. Si oculus tuus fue-
rit simplex, totum corpus tuum lucidum
erit: si autem nequam fuerit, etiam corpus
tuum tenebrosum erit. Vide ergo ne lu- 25
men, quod in te est, tenebræ sint. Si ergo 26
corpus tuum totum lucidum fuerit, non
habens aliquam partem tenebrarum, erit
lucidum totum, & sicut lucerna fulgoris il-
luminabit te. Et cum loqueretur, rogauit 27
illum quidam Phariseus vt pranderet apud
se. Et ingressus recubuit. Phariseus autem 28
cœpit intra se reputans dicere, quare non
baptizatus esset ante prandium. Et ait 29
Dominus ad illū: Nunc vos Pharisei quod
dēforis est calicis, & catini, mundatis: quod
autem intus est vestrum, plenum est rapina,
& iniquitate. Stulti nonne qui fecit quod 30
dēforis est, etiam id, quod deintus est, fecit?
Verumtamen quod superest, date eleemo- 31
synam: & ecce omnia munda sunt vobis.
Sed vā vobis Phariseis, quia decimatis 32
mentham, & rutam, & omne olus, & præ-

teritis iudicium, & charitatem Dei: hæc
autem oportuit facere, & illa non omitte-
re. Vā vobis Phariseis, quia diligitis pri-
mas cathedras in synagogis, & salutationes
in foro. Vā vobis, quia estis vt monumen-
ta, quæ non apparent, & homines ambu-
lantes supra, nesciunt. Respondens autem
quidā ex Legisperitis, ait illi: Magister, hæc
dicens etiam contumeliam nobis facis. At
ille ait: Et vobis Legisperitis vā: quia one-
ratis homines oneribus, quæ portare non
possunt, & ipsi vno digito vestro non tangi-
tis sarcinas. Vā vobis, qui ædificatis monu-
menta Prophetarum: patres autem vestri
occiderunt illos. Profecto testificamini
quod consentitis operibus patrum vestro-
rum: quoniam ipsi quidem eos occiderunt,
vos autem ædificatis eorum sepulchra.
Propterea & sapientia Dei dixit: Mittam
ad illos Prophetas, & Apostolos, & ex illis
occident, & persequentur: vt inquiratur
sanguis omnium Prophetarum, qui effusus
est a cōstitutione mūdi a generatione ista,
a sanguine Abel, vsque ad sanguinem Za-
chariæ, qui periit inter altare, & ædem. Ita
dico vobis, requiretur ab hac generatione.
Vā vobis Legisperitis, quia tulistis clauem
scientiæ, ipsi non introistis, & eos, qui in-
troibant, prohibuistis. Cum autem hæc
ad illos diceret, cœperunt Pharisei, & Le-
gisperiti grauitè insistere, & os eius oppri-
mere de multis, insidiātes ei, & quærentes
aliquid capere de ore eius, vt accusarēt eū.

C A P . . . X I I .

MVLTIS autem turbis circūstantibus, ita
vt se inuicem conculcarent, cœpit di-
cere ad discipulos suos: Attendite a fermē-
to Phariseorum, quod est hypocrisis. Ni-
hil autē opertum est, quod non reueletur:
neque absconditū, quod non sciatur. Quo-
niam quæ in tenebris dixistis, in lumine di-
centur: & quod in aurem locuti estis in
tubiculis, prædicabitur in tectis. Dico au-
tē vobis amicis meis: Ne terreamini ab his,
qui occidunt corpus, & post hæc non habēt
amplius quid faciant. Ostendam autem

vobis quem timeatis: timete eum, qui, postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam. ita dico vobis, hunc timete. * Nonne quinque passeret vaneūt dipodio, & vnus ex illis non est in obliuione coram Deo? * Sed & capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus pluris estis vos: * Dico autem vobis: Omnis, quicumque confessus fuerit me coram hominibus, & Filius hominis cōfitebitur illum coram Angelis Dei: * qui autē negauerit me coram hominibus, negabitur coram Angelis Dei. * Et omnis, qui dicit verbū in Filium hominis, remittetur illi: ei autem, qui in Spiritum sanctum blasphemauerit, non remittetur. * Cum autem inducent vos in synagogas, & ad magistratus, & potestates, nolite solliciti esse qualiter, aut quid respondeatis, aut quid dicatis. * Spiritus enim sanctus docebit vos in ipsa hora quid oporteat vos dicere. * Ait autem ei quidam de turba: Magister, dic fratri meo vt diuidat mecum hereditatem. * At ille dixit illi: Homo, quis me constituit iudicem, aut diuisorem super vos? * Dixitq. ad illos: Videte, & caute ab omni auaritia: quia non in abundantia cuiusquam vita eius est ex his quæ possidet. * Dixit autem similitudinem ad illos, dicens: Hominis cuiusdam diuitis vberes fructus ager attulit: & cogitabat intra se dicens: Quid faciam, quia non habeo quo congregem fructus meos? * Et dixit: Hoc faciam: Destruam horrea mea, & maiora faciam: & illuc congregabo omnia, quæ nata sunt mihi, & bona mea, & dicam animæ meæ: Anima, habes multa bona posita in annos plurimos: requiesce, comede, bibe, epulare. * Dixit autem illi Deus: Stulte, hac nocte animam tuam repetunt a te: quæ autem paraſti, cuius erunt? * Sic est qui sibi thesaurizat, & non est in Deum diues. * Dixitq. ad discipulos suos: Ideo dico vobis: Nolite solliciti esse animæ vestræ quid māduceſtis: neque corpori quid induamini. * Anima plus est quàm esca, & corpus plus quàm vestimentum. * Considerate coruos quia non seminant, neque metūt,

quibus non est cellarium, neque horreum, & Deus pascit illos. Quanto magis vos pluris estis illis? * Quis autem vestrum cogitando potest ad ſaturam suam cubitum vnum? * Si ergo neque quod minimum est potestis, quid de ceteris solliciti estis? * Cōſiderate lilia quomodo crescunt: non laborant, neque nent: dico autem vobis, nec Salomon in omni gloria sua veſtiebatur ſicut vnū ex iſtis. * Si autem ſcenum, quod hodie est in agro, & cras in clibanum mittitur, Deus ſic veſtit: quanto magis vos puſillæ fidei? * Et vos nolite quærere quid māduceſtis, aut quid bibatis: & nolite in ſublime tolli: hæc enim omnia gentes mundi quærunt. Pater autem veſter ſcit quoniam hiſ indigetis. * Verumtamen quærite primum regnum Dei, & iuſtitiam eius: & hæc omnia adijcientur vobis. * Nolite timere puſillus grex, quia complacuit patri veſtro dare vobis regnum. * Vendite quæ poſſidetis, & date eleemoſynam. Facite vobis ſacculos, qui non veteraſcunt, theſaurum non deficientem in cæliſ: quo ſur non appropriat, neque tinea corrumpit. * Vbi enim theſaurus veſter eſt, ibi & cor veſtrum erit. * Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus veſtris, & vos ſimiles hominibus expectantibus dominum ſuum quando reuertatur a nuptijs: vt, cum venerit, & pulſauerit, conſeſtim aperiant ei. * Beati ſerui illi, quos cum venerit dominus, inuenerit vigilantes: amen dico vobis, quod præcinget ſe, & faciet illos diſcumbere, & tranſiens miniſtrabit illis. * Et ſi venerit in ſecunda vigilia, & ſi in tertia vigilia venerit, & ita inuenerit, beati ſunt ſerui illi. * Hoc autem ſcitate, quoniam ſi ſciret paterfamilias, qua hora ſur veniret, vigilaret vtique, & non ſineret perfodi domum ſuam. * Et vos eſtote parati: quia qua hora non putatis, Filius hominis veniet. * Ait autem ei Petrus: Domine, ad nos dicis hæc parabolam: an & ad omnes? * Dixit autem Dominus: Quis, putas, eſt fidelis diſpenſator, & prudens, quem conſtituit Dominus ſupra familiam ſuam, vt det illis in tempore tritici

tritici mensuram? Beatus ille seruus, quem
 cū venerit Dominus, inuenerit ita facien-
 tem. Vere dico vobis, quoniam supra om-
 nia, quæ possidet, constituet illum. Quod si
 dixerit seruus ille in corde suo: Moram fa-
 cit dominus meus venire: & cœperit per-
 cutere seruos, & ancillas, & edere, & bibere,
 & inebriari: veniet dominus serui illius in-
 die, qua non sperat, & hora, qua nescit, &
 diuidet eum, partemq. eius cum infidelibus
 ponet. Ille autem seruus, qui cognouit vo-
 luntatem domini sui, & non præparauit,
 & non fecit secundum volūtatē eius, va-
 pulabit multis: qui autē non cognouit, &
 fecit digna, plagis vapulabit paucis. Omni
 autem, cui multum datū est, multum qua-
 retur ab eo: & cui commendauerunt mul-
 tum, plus petent ab eo. Ignem ve-
 ni mittere in terram, & quid volo nisi vt ac-
 cendatur? Baptismo autem habeo bapti-
 zari: & quomodo coarctor vsquedum per-
 ficiatur? Putatis quia pacem veni dare in
 terram? Non, dico vobis, sed separationē:
 erunt enim ex hoc quinque in domo vna
 diuisi, tres in duos, & duo in tres diuiden-
 tur: pater in filium, & filius in patrem suum,
 mater in filiam, & filia in matrē, socrus in
 nurum suam, & nurus in socrum suam.
 Dicebat autem & ad turbas: Cum videri-
 tis nubem orientem ab occasu, statim di-
 citis: Nimbis venit: & ita fit. & cum au-
 strum flantem, dicitis: Quia æstus erit: &
 fit. Hypocritæ faciem cæli, & terræ nostis
 probare: hoc autem tempus quomodo non
 probatis? Quid autem & a vobis ipsis non
 iudicatis quod iustum est? Cum autē va-
 dis cum aduersario tuo ad principem, in-
 via da operam liberari ab illo, ne forte tra-
 hat te ad iudicē, & iudex tradat te exacto-
 ri, & exactor mittat te in carcerem. Dico
 tibi, non exies inde, donec etiam nouissi-
 mum minutum reddas.

C A P. XIII.

AD ERANT autem quidam ipso in tem-
 pore, nunciantes illi de Galilæis, quo-
 rum sanguinem Pilatus miscuit cum sacri-

ficijs eorum. Et respondens dixit illis: Pu-
 tatis quod hi Galilæi præ omnibus Galilæis
 peccatores fuerint, quia talia passi sunt?
 Non, dico vobis: sed nisi pœnitentiam ha-
 bueritis, omnes similiter peribitis. Sicut
 illi decem & octo, supra quos cecidit tur-
 ris in Siloe, & occidit eos: putatis quia &
 ipsi debitores fuerint præter omnes homi-
 nes habitantes in Ierusalem? Non, dico
 vobis: sed si pœnitentiam non egeritis, om-
 nes similiter peribitis. Dicebat autem &
 hanc similitudinem: Arborem fici habebat
 quidam plantatam in vinea sua, & venit
 quarens fructum in illa, & non inuenit.
 Dixit autem ad cultorem vineæ: Ecce an-
 ni tres sunt ex quo venio quarens fructum
 in ficulnea hac, & non inuenio: succide
 ergo illam: vt quid etiam terram occupat?
 At ille respondens, dicit illi: Domine di-
 mitte illam & hoc anno, vsque dum fodiā
 circa illam, & mittam stercora: & si qui-
 dem fecerit fructum: sin autem, in futurum
 succides eam. Erat autem docens in
 synagoga eorum sabbatis. Et ecce mu-
 lier, quæ habebat spiritum infirmitatis
 annis decem & octo: & erat inclinata,
 nec omnino poterat sursum respicere.
 Quam cum videret Iesus, vocauit eam
 ad se, & ait illi: Mulier, dimissa es ab in-
 firmitate tua. Et imposuit illi manus, &
 confestim erecta est, & glorificabat Deum,
 Respondens autem archisynagogus, indi-
 gnans quia sabbato curasset Iesus: dicebat
 turbæ: Sex dies sunt, in quibus oportet
 operari: in his ergo venite, & curami-
 ni, & non in die sabbati. Respondens
 autem ad illum Dominus dixit: Hypocri-
 tæ, vnusquisque vestrum sabbato non sol-
 uit bouem suum, aut asinum a præsepio,
 & ducit adquare? Hanc autem filiam
 Abrahæ, quam alligauit satanas, ecce de-
 cem & octo annis non oportuit solui a
 vinculo isto die sabbati? Et cum hæc di-
 ceret, erubescabant omnes aduersarij eius:
 & omnis populus gaudebat in vniuersis,
 quæ gloriose fiebant ab eo. Dicebat er-
 go: Cui simile est regnum Dei, & cui si-

mile æstimabo illud ? * Simile est grano
 sinapis, quod acceptum homo misit in hor-
 tum suum, & crevit, & factum est in arbo-
 rem magnam: & volucres cæli requieverunt
 in ramis eius. * Et iterum dixit: Cui simile
 æstimabo regnum Dei ? * Simile est ferme-
 to, quod acceptum mulier abscondit in fa-
 rinæ sata tria, donec fermentaretur totum.
 * Et ibat per ciuitates, & castella docens, &
 iter faciens in Ierusalem. * Ait autem illi
 quidam: Domine, si pauci sunt, qui saluan-
 tur? Ipse autem dixit ad illos: * Contendite
 intrare per angustam portam: quia multi,
 dico vobis, querent intrare, & non pote-
 runt. * Cum autem intrauerit paterfamilias,
 & clauferit ostium, incipietis foris stare, &
 pulsare ostium, dicentes: Domine, aperire
 nobis: & respondens dicet vobis: Nescio vos
 vnde sitis: * tunc incipietis dicere: Mandu-
 cauimus coram te, & bibimus, & in plateis
 nostris docuisti. * Et dicet vobis: Nescio
 vos vnde sitis: discedite a me omnes ope-
 rarij iniquitatis. * Ibi erit fletus, & stridor
 dentium: cum videritis Abraham, & Isaac,
 & Iacob, & omnes Prophetas in regno
 Dei, vos autem expelli foras. * Et venient
 ab Oriente, & Occidente, & Aquilone, &
 Austro, & accumbent in regno Dei. * Et
 ecce sunt nouissimi qui erunt primi, & sunt
 primi qui erunt nouissimi. * In ipsa die ac-
 cesserunt quidam Phariseorum, dicentes
 illi: Exi, & vade hinc: quia Herodes vult
 te occidere. * Et ait illis: Ite, & dicite vul-
 pi illi: Ecce eijcio daemonia, & sanitates
 perficio hodie, & eras, & tertia die con-
 summor. * Verumtamen oportet me ho-
 die & cras & sequenti die ambulare: quia
 non capit prophetam perire extra Ierusa-
 lem. * Ierusalem, Ierusalem, quæ occidis
 Prophetas, & lapidas eos, qui mittuntur
 ad te, quoties volui congregare filios tuos
 quemadmodum avis nidum suum sub pen-
 nis, & noluisti? * Ecce relinquetur vobis
 domus vestra deserta. Dico autem vobis,
 quia non videbitis me donec veniat cum
 dicetis: Benedictus, qui venit in nomine
 Domini.

CAP. XIII.

ET factum est cum intraret Iesus in do-
 mum cuiusdam principis Phariseorum
 sabbato manducare panem, & ipsi obserua-
 bant eum. * Et ecce homo quidam hydro-
 picus erat ante illum. * Et respondens Iesus
 dixit ad Legisperitos, & Phariseos, dicens:
 Si licet sabbato curare? * At illi tacuerunt.
 Ipse vero apprehensum sanauit eum, ac di-
 milit. * Et respondens ad illos dixit: Cuius
 vestrum asinus, aut bos in puteum cadet,
 & non continuo extrahet illum die sabbati?
 * Et non poterant ad hæc respondere illi;
 Dicebat autem & ad inuitatos parabolam,
 intendens quomodo primos accubitus eli-
 gerent, dicens ad illos: * Cum inuitatus fue-
 ris ad nuptias, non discumbas in primo lo-
 co, ne forte honoratior te sit inuitatus ab
 illo, * & veniens is, qui te & illum vocauit,
 dicat tibi: Da huic locum: & tunc incipias
 cum rubore nouissimum locum tenere. * sed
 cum vocatus fueris, vade, recumbe in no-
 uissimo loco: vt, cum venerit qui te inuita-
 uit, dicat tibi: Amice, ascende superius.
 Tunc erit tibi gloria coram simul discum-
 bentibus: quia omnis, qui se exaltat, humi-
 liabitur: & qui se humiliat, exaltabitur. * Di-
 cebat autem & ei, qui se inuitauerat: Cū facis
 prandium, aut coenam, noli vocare amicos tuos,
 neque fratres tuos, neque cognatos, neque
 vicinos diuites: ne forte te & ipsi reinui-
 tent, & fiat tibi retributio. * sed cum facis
 conuiuium, voca pauperes, debiles, claudos,
 & cæcos: & beatus eris, quia non habent
 retribuere tibi: retribuetur enim tibi in re-
 surrectione iustorum. * Hæc cum audisset
 quidam de simul discumbentibus, dixit illi:
 Beatus, qui manducabit panem in regno Dei.
 * At ipse dixit ei: Homo quidam fecit coe-
 nam magnam, & vocauit multos. * Et misit
 seruum suum hora coenæ dicere inuitatis vt
 venirent, quia iam parata sunt omnia. * Et
 coeperunt simul omnes excusare. Primus
 dixit ei: Villam emi, & necesse habeo exire,
 & videre illam: rogo te habe me excusatum.
 * Et alter dixit: Iuga bouum emi quinque, &

eo probare illa: rogo te habe me excusatū.
 * Et alius dixit: Vxorem duxi, & ideo non.
 possum venire. * Et reuersus seruus nūcia-
 uit hæc domino suo. Tunc iratus pater fa-
 milias, dixit seruo suo: Exi cito in plateas,
 & vicos ciuitatis: & pauperes, ac debiles, &
 cæcos, & claudos introduc huc. * Et ait ser-
 uus: Domine, factum est vt imperalti, &
 adhuc locus est. * Et ait dominus seruo: Exi
 in vias, & sepes: & compelle intrare, vt
 impleatur domus mea. * Dico autem vobis
 quod nemo virorū illorum, qui vocati sunt,
 gustabit cœnam meam. * Ibant autem tur-
 bæ multæ cum eo: & conuersus dixit ad il-
 los: * Si quis venit ad me, & nō odit patrem
 suum, & matrem, & vxorem, & filios, &
 fratres, & sorores, adhuc autem & animam
 suam, non potest meus esse discipulus. * Et
 qui non baiulat crucem suam, & venit post
 me, non potest meus esse discipulus. * Quis
 enim ex vobis volens turrim ædificare, non
 prius sedens computat sumptus, qui neces-
 sarij sunt, si habeat ad perficiendum, * ne, po-
 steaquàm posuerit fundamentum, & non
 potuerit perficere, omnes, qui vident, inci-
 piant illudere ei, * dicētes: Quia hic homo
 cœpit ædificare, & non potuit consumma-
 re? * Aut quis rex iturus committere bellum
 aduersus alium regem, non sedens prius co-
 gitat, si possit cum decem millibus occurre-
 re ei, qui cum viginti millibus venit ad se?
 * alioquin adhuc illo longe agente, legatio-
 nem mittens rogat ea, quæ pacis sunt. * Sic
 ergo omnis ex vobis, qui nō renunciat om-
 nibus, quæ possidet, non potest meus esse
 discipulus. * Bonum est sal. Si autem sal
 euauerit, in quo condictur? * Neque in
 terram, neque in sterquilinum vtile est, sed
 foras mittetur. Qui habet aures audiendi,
 audiat.

C A P. X V.

ERANT autem appropinquantes ei pu-
 blicani, & peccatores vt audirent illū.
 * Et murmurabant Pharisei, & Scribæ, di-
 centes: Quia hic peccatores recipit, & mā-
 ducat cum illis. * Et ait ad illos parabolam

4 istam, dicens: * Quis ex vobis homo, qui ha-
 bet centum oues: & si perdiderit vnā ex
 illis, nonne dimittit nonagintanouē in de-
 serto, & vadit ad illam, quæ perierat, donec
 5 inueniat eam? * Et cum inuenierit eam, im-
 6 ponit in humeros suos gaudens: * & veniēs
 domum cōuocat amicos, & vicinos, dicens
 illis: Congratulamini mihi quia inueni ouē
 7 meam, quæ perierat? * Dico vobis quod ita
 gaudium erit in cælo super vno peccatore
 pœnitentiam agente, quàm super nonagin-
 8 tanouem iustis, qui non indigent pœniten-
 tia. * Aut quæ mulier habens drachmas de-
 cem, si perdiderit drachmam vnā, nonne
 9 accendit lucernam, & euertit domum, &
 10 quærit diligenter, donec inueniat? * Et
 cum inuenierit, conuocat amicas, & vicinas,
 dicens: Congratulamini mihi quia inueni
 11 drachmam, quam perdideram? * Ita dico
 vobis, gaudium erit coram angelis Dei su-
 per vno peccatore pœnitentiam agente.
 12 * Ait autem: Homo quidam habuit duos fi-
 13 lios: * & dixit adolescētior ex illis patri: Pa-
 ter, da mihi portionem substantiæ, quæ me
 14 contingit. Et diuisit illis substantiam. * Et
 non post multos dies, cōgregatis omnibus,
 adolescētior filius peregre profectus est in
 15 regionem longinquam, & ibi dissipauit sub-
 16 stantiā suam viuendo luxuriose. * Et post-
 quam omnia consummasset, facta est fames
 valida in regione illa, & ipse cœpit egere.
 17 * Et abiit, & adhæsit vni ciuium regionis il-
 lius. Et misit illum in villam suam vt pa-
 18 sceret porcos. * Et cupiebat implere ven-
 trem suum de siliquis, quas porci mandu-
 19 cabant: & nemo illi dabat. * In se autem
 reuersus, dixit: Quanti mercenarij in domo
 patris mei abundant panibus, ego autem
 20 hic fame pereol? * Surgam, & ibo ad patrem
 meum, & dicam ei: Pater, peccaui in cælū,
 & coram te: * iam non sum dignus vocari
 filius tuus: fac me sicut vnum de mercena-
 21 rijs tuis. * Et surgens venit ad patrē suum.
 Cum autem adhuc longe esset, vidit illum
 pater ipsius, & misericordia motus est, &
 accurrēs cecidit super collū eius, & oscula-
 tus est eum. * Dixitq. ei filius: Pater, peccaui
 in cæ-

in cælum, & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus. * Dixit autem pater ad seruos suos: Cito proferte stolam primam, & induite illum, & date annulum in manum eius, & calceamenta in pedes eius: * & adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus, & epulemur: * quia hic filius meus mortuus erat, & reuixit: perierat, & inuentus est. Et cœperunt epulari. * Erat autem filius eius senior in agro: & cum veniret, & appropinquaret domui, audiuit symphoniam, & chorum: * & vocauit vnum de seruis, & interrogauit quid hæc essent. * Isq. dixit illi: Frater tuus venit, & occidit pater tuus vitulum saginatum, quia saluum illum recepit. * Indignatus est autem, & nolebat introire. Pater ergo illius egressus, cœpit rogare illū. * At ille respondens, dixit patri suo: Ecce tot annis seruo tibi, & numquam mandatum tuum præterui, & numquam dedisti mihi hœdum vt cum amicis meis epularer: * sed postquam filius tuus hic, qui deuorauit substantiam suā cū meretricibus, venit, occidisti illi vitulum saginatum. * At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt: * epulari autem, & gaudere oportebat, quia frater tuus hic, mortuus erat, & reuixit: perierat, & inuentus est.

C A P. XVI.

DICEBAT autem & ad discipulos suos: Homo quidam erat diues, qui habebat villicum: & hic diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius. * Et vocauit illum, & ait illi: Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ: iam enim non poteris villicare. * Ait autē villicus intra se: Quid faciam quia dominus meus aufert a me villicationem? fodere nō valeo, mendicare erubesco. * Scio quid faciam, vt, cum amotus fuero a villicatione, recipiant me in domos suas. * Conuocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo: Quantum debes domino meo? * At ille dixit: Centum cados olei. Dixitq. illi: Accipe cautionem tuam: & sede cito, scribe

7 quinquaginta. * Deinde alij dixit: Tu vero quantum debes? Qui ait: Centum cados tritici. Ait illi: Accipe litteras tuas, & scribe octoginta. * Et laudauit dominus villicum iniquitatis, quia prudēter fecisset: quia filij huius sæculi prudentiores filijs lucis in generatione sua sunt. * Et ego vobis dico: facite vobis amicos de mammona iniquitatis: vt, cū defeceritis, recipiāt vos in æterna tabernacula. * Qui fidelis est in minimo, & in maiori fidelis est: & qui in modico iniquus est, & in maiori iniquus est. * Si ergo in iniquo mammona fideles non fuistis: quod verum est, quis credet vobis? * Et si in alieno fideles non fuistis: quod vestrum est, quis dabit vobis? * Nemo seruus potest duobus dominis seruire: aut enim vnum odiet, & alterum diliget: aut vni adhaerebit, & alterum contemnet: non potestis Deo seruire, & mammonæ. * Audiebant autem omnia hæc Pharisei, qui erant avaris & deridebant illum. * Et ait illis: Vos estis, qui iustificatis vos coram hominibus: Deus autem nouit corda vestra: quia quod hominibus altum est, abominatio est ante Deum. * Lex, & prophetæ vsque ad Ioannem: ex eo regnum Dei euangelizatur, & omnis in illud vim facit. * Facilius est autem cælum, & terram præterire, quàm de Lege vnū apicem cadere. * Omnis, qui dimittit vxorem suā, & alteram ducit, mœchatur: & qui dimissam a viro ducit, mœchatur. * Homo quidam erat diues, qui induebatur purpura, & bysso: & epulabatur quotidie splendide. * Et erat quidam mendicus, nomine Lazarus, qui iacebat ad ianuam eius, vlceribus plenus, * cupiens saturari de micis, quæ cadebāt de mēsa diuitis, & nemo illi dabat: sed & canes veniebant, & lingeabant vlcera eius. * Factum est autem vt moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinum Abraham. Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno. * Eleuans autē oculos suos, cum esset in tormentis, vidit Abraham a longe, & Lazarum in sinu eius: * & ipse clamans dixit: Pater Abraham, miserere mei, & mitte Lazarum

vt intingat extremum digiti sui in aquam, vt refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. * Et dixit illi Abraham: Fili, recordare quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala: nunc autē hic consolatur, tu vero cruciaris. * & in his omnibus inter nos, & vos chaos magnum firmatum est: vt hi, qui volunt hinc transire ad vos, non possint, neque inde huc transmeare. * Et ait: Rogo ergo te pater vt mittas cum in domum patris mei. * habeo enim quinque fratres, vt testetur illis, ne & ipsi veniant in hunc locū tormentorum. * Et ait illi Abraham: Habent Moysen, & prophetas: audiant illos. * At ille dixit: Non, pater Abraham: sed si quis ex mortuis ierit ad eos, pœnitentiam agent. * Ait autem illi: Si Moysen, & prophetas non audiunt, neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent.

C A P. XVII.

ET ait ad discipulos suos: Impossibile est vt non veniant scandala: vñ autem illi, per quem veniunt. * Vtilius est illi si lapis molaris imponatur circa collum eius, & proijciatur in mare, quàm vt scandalizet vnum de pusillis istis. * Attendite vobis: Si peccauerit in te frater tuus, increpa illum: & si pœnitentiam egerit, dimitte illi. * Et si septies in die peccauerit in te, & septies in die conuersus fuerit ad te, dicens: Pœnitet me, dimitte illi. * Et dixerunt Apostoli Domino: Adauge nobis fidē. * Dixit autē Dominus: Si habueritis fidem, sicut granum sinapis, dicetis huic arbori moro: Eradicare, & transplantare in mare: & obediet vobis. * Quis autem vestrum habens seruum arantem aut pascentem, qui regresso de agro dicat illi: Statim transi, recumbe: & non dicat ei: Para quod cœnem, & præcinge te, & ministra mihi donec manducem, & bibam, & post hæc tu manducabis, & bibes? * Numquid gratiam habet seruo illi, quia fecit quæ ei imperauerat? * Non puto. Sic & vos cum feceritis omnia, quæ præcepta sunt vobis, dicite: Serui inutiles sumus: quod debuimus facere, fecimus. * Et factū

est, dum iret in Ierusalem, transibat per mediam Samariam, & Galilæam. * Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerūt ei decem viri leprosi, qui steterunt a longe: * & leuauerunt vocem, dicentes: Iesu præceptor, miserere nostri. * Quos vt vidit, dixit: Ite, ostendite vos sacerdotibus. Et factum est, dum irent, mundati sunt. * Vnus autem ex illis, vt vidit quia mundatus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum, & cecidit in faciem ante pedes eius, gratias agens: & hic erat Samaritanus. * Respondens autem Iesus, dixit: Nonne decē mundati sunt? & nouem vbi sunt? * Non est inuētus qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. * Et ait illi: Surge, vade: quia fides tua te saluum fecit. * Interrogatus autem a Phariseis: Quando venit regnum Dei? respondens eis, dixit: Non venit regnum Dei cum obseruatione: neque dicent: Ecce hic, aut ecce illic. Ecce enim regnum Dei intra vos est. * Et ait ad discipulos suos: Venient dies quādo desideretis videre vnum diem Filij hominis, & non videbitis. * Et dicent vobis: Ecce hic, & ecce illic. Nolite ire, neque sectemini. * nam, sicut fulgur coruscans de sub cælo in ea, quæ sub cælo sunt, fulget: ita erit Filius hominis in die sua. * Primū autem oportet illum multa pati, & reprobari a generatione hac. * Et sicut factum est in diebus Noe, ita erit & in diebus Filij hominis. * Edebant, & bibebāt: vxores ducebant, & dabantur ad nuptias, vsque in diem, qua intrauit Noe in arcam: & venit diluuium, & perdidit omnes. * Similiter sicut factum est in diebus Lot: Edebant, & bibebant: emebant, & vendebant: plantabant, & ædificabant: qua die autem exiit Lot a Sodomis, pluit ignem, & sulphur de cælo, & omnes perdidit: secundū hæc erit qua die Filius hominis reuelabitur. * In illa hora qui fuerit in tecto, & vasa eius in domo, ne descendat tollere illa: & qui in agro, similiter non redeat retro. * Memores estote vxoris Lot. * Quicumque quaerit animā suam saluam facere, perdet illam: & quicumque perdiderit illam, viuificabit eā.

Dico

* Dico vobis : in illa nocte erunt duo in le- 34
cto vno : vnus assumetur, & alter relinque- 35
tur : * duæ erunt molentes in vnum : vna as-
sumetur, & altera relinquetur : duo in agro :
vnus assumetur, & alter relinquetur. * Re- 36
spondentes dicunt illi : Vbi Domine ? * Qui 37
dixit illis : Vbicumque fuerit corpus, illuc
congregabuntur & aquilæ.

C A P. XVIII.

DICEBAT autem & parabolam ad il- 1
los, quoniam oportet semper orare &
non deficere, * dicens : Iudex quidam erat in
quadam ciuitate, qui Deum non timebat,
& hominem non reuerbatur. * Vidua au- 3
tem quædam erat in ciuitate illa, & venie-
bat ad eum, dicens : Vindica me de aduer-
sario meo. * Et nolebat per multum tem- 4
pus. Post hæc autem dixit intra se : Et si
Deum non timeo, nec hominem reueror :
* tamen quia molesta est mihi hæc vidua,
vindicare illam, ne in nouissimo veniens su- 5
gillet me. * Ait autem Dominus : Audite,
quid iudex iniquitatis dicit : * Deus autem 7
non faciet vindictam electorū suorum cla-
mantium ad se die ac nocte, & patientiam
habebit in illis ? * Dico vobis quia cito fa- 8
ciet vindictam illorum. Veruntamen Filius
hominis veniens, putas, inueniet fidem in
terra ? * Dixit autem & ad quosdam, qui 9
in se confidebant tamquam iusti, & asper-
nabantur ceteros, parabolam istam : * Duo 10
homines ascenderunt in templum vt ora-
rent : vnus Phariseus, & alter publicanus.
* Phariseus stans, hæc apud se orabat : Deus 11
gratias ago tibi, quia non sum sicut cete-
ri hominum : raptores, iniusti, adulteri : ve-
lut etiam hic publicanus. * ieiuno bis in sab- 12
bato : decimas do omnium, quæ possideo.
* Et publicanus a longe stans, nolebat 13
nec oculos ad cælum leuare : sed percutie-
bat pectus suum, dicens : Deus propitius
esto mihi peccatori. * Dico vobis, descen- 14
dit hic iustificatus in domum suam ab illo,
quia omnis, qui se exaltat, humiliabitur : &
qui se humiliat, exaltabitur. * Afferebant 15
autem ad illum & infantes, vt eos tan-

geret. Quod cum viderent discipuli, incre-
pabant illos. * Iesus autem conuocans il- 16
los, dixit : Sinite pueros venire ad me, &
nolite vetare eos. talium est enim regnum
Dei. * Amen dico vobis : Quicumque non- 17
acceperit regnum Dei sicut puer, non in-
trabit in illud. * Et interrogauit eum qui- 18
dam princeps, dicens : Magister bone, quid
faciens vitam æternam possidebo ? * Dixit
autem ei Iesus : Quid me dicis bonum ? ne- 19
mo bonus nisi solus Deus. * Mandata no-
sti : Non occides : Non mœchaberis : Non
furtum facies : Non falsum testimonium
dices : Honora patrem tuum, & matrem. 20
* Qui ait : Hæc omnia custodiui a iuuentu-
te mea. * Quo audito, Iesus ait ei : Adhuc
vnum tibi deest : omnia quæcumque habes
vende, & da pauperibus, & habebis the- 21
saurum in cælo : & veni, sequere me. * His
ille auditis, contristatus est : quia diues erat
valde. * Videns autem Iesus illum tristem
factum, dixit : Quàm difficile, qui pecunias
habent, in regnum Dei intrabunt. * Faci- 22
lius est enim camelum per foramen acus
transire, quàm diuitem intrare in regnum
Dei. * Et dixerunt qui audiebant : Et quis
potest saluus fieri ? * Ait illis : Quæ impos- 23
sibilia sunt apud homines, possibilia sunt
apud Deum. * Ait autem Petrus : Ecce nos
dimisimus omnia, & secuti sumus te. 24
* Qui dixit eis : Amen dico vobis, nemo est,
qui reliquit domum, aut parentes, aut fra-
tres, aut uxorem, aut filios propter regnum
Dei, & non recipiat multo plura in hoc
tempore, & in sæculo venturo vitam æter- 25
nam. * Assumpsit autem Iesus duodecim,
& ait illis : Ecce ascendimus Ierosolymam,
& consummabuntur omnia, quæ scripta
sunt per prophetas de Filio hominis. * trade- 26
tur enim Gentibus, & illudetur, & flagella-
bitur, & conspuetur : & postquam flagella-
uerint, occident eum, & tertia die resurget. 27
* Et ipsi nihil horum intellexerunt, & erat
verbum istud absconditum ab eis, & non
intelligebant quæ dicebantur. * Factum est
autem, cum appropinquaret Iericho, cæcus
quidam sedebat secus viam, mendicans.

Et

*Et cum audiret turbam prætereuntem, in-
terrogabat quid hoc esset. *Dixerunt au-
tem ei, quod Iesus Nazarenus transiret. *Et
clamauit, dicens: Iesu fili David miserere
mei. *Et qui præibant, increpabant eum vt
taceret. Ipse vero multo magis clamabat:
Fili David miserere mei. *Stans autem Iesus
iussit illum adduci ad se. Et cum appropin-
quasset, interrogauit illum, *dicens: Quid
tibi vis faciam? At ille dixit: Domine vt vi-
deam. *Et Iesus dixit illi: Respice, fides tua
te saluum fecit. *Et confestim vidit, & se-
quebatur illum magnificans Deum. Et om-
nis plebs vt vidit, dedit laudem Deo.

C A P . X I X .

ET ingressus perambulabat Iericho. *Et
ecce vir nomine Zachæus: & hic prin-
ceps erat publicanorum, & ipse diues: * &
quarebat videre Iesum, quis esset: & nō po-
terat præ turba, quia statura pusillus erat.
*Et præcurrens ascendit in arborem syco-
morū vt videret eum: quia inde erat tran-
siturus. *Et cum venisset ad locū, suspiciens
Iesus vidit illum, & dixit ad eum: Zachæe
festinans descende: quia hodie in domo tua
oportet me manere. *Et festinans descen-
dit, & excepit illum gaudens. *Et cum vi-
derent omnes, murmurabant, dicens
quod ad hominem peccatorem diuertisset.
*Stans autem Zachæus, dixit ad Dominū:
Ecce dimidium bonorum meorum, Domi-
ne, do pauperibus: & si quid aliquē defrau-
daui, reddo quadruplum. *Ait Iesus ad eū:
Quia hodie salus domui huic facta est: eo
quod & ipse filius sit Abraham. *Venit enim
Filius hominis querere, & saluum facere
quod perierat. *Hæc illis audientibus adij-
ciens, dixit parabolam, eo quod esset prope
Ierusalem: & quia existimarent quod con-
festim regnum Dei manifestaretur. *Dixit
ergo: Homo quidā nobilis abiit in regio-
nem longinquam accipere sibi regnum, &
reuertere. *Vocatis autem decem seruis suis,
dedit eis decem mnas, & ait ad illos: Ne-
gotiamini dum venio. *Ciues autem eius
oderant eum: & miserunt legationem post

illum, dicens: Nolumus hunc regnare su-
per nos. *Et factum est vt rediret accepto
regno: & iussit vocari seruos, quibus dedit
pecuniam, vt sciret quātum quisque nego-
tius esset. *Venit autem primus dicens:
Domine, mna tua decem mnas acquisiuit.
*Et ait illi: Euge bone serue, quia in modi-
co fuisti fidelis, eris potestatem habēs super
decem ciuitates. *Et alter venit, dicens: Do-
mine, mna tua fecit quinque mnas. *Et huic
ait: Et tu esto super quinque ciuitates. *Et
alter venit, dicens: Domine, ecce mna tua,
quā habui repositā in sudario: *timui enim
te, quia homo austerus es: tollis quod non
posuisti, & metis quod non seminasti. *Di-
cit ei: De ore tuo te iudico serue nequam.
sciebas quod ego homo austerus sum, tol-
lens quod non posui, & metens quod non
seminauit: * & quare non dedisti pecuniam
meam ad mensam, vt ego veniens cū vsuris
vtique exegissem illam? *Et astantibus, di-
xit: Auferte ab illo mnam, & date illi, qui
decem mnas habet. *Et dixerunt ei: Domi-
ne, habet decem mnas. *Dico autem vobis,
quia omni habenti dabitur, & abundabit:
ab eo autem, qui non habet, & quod habet,
auferetur ab eo. *Verumtamen inimicos
meos illos, qui noluerunt me regnare super
se, adducite huc: & interficite ante me. *Et
his dictis, præcedebat ascendens Ierosoly-
mam. *Et factum est, cum appropinquas-
set ad Bethphage, & Bethaniam ad mon-
tem, qui vocatur Oliueti, misit duos discipu-
los suos, *dicens: Ite in castellum, quod
contra est: in quod introeuntes, inuenietis
pullum asinæ alligatum, cui nemo vmquam
hominum sedit: soluite illum, & adducite.
*Et si quis vos interrogauerit: Quare solui-
tis? sic dicetis ei: Quia Dominus operamur
eius desiderat. *Abierunt autem qui missi
erant: & inuenerunt, sicut dixit illis, statem
pullum. *Soluentibus autem illis pullum,
dixerunt domini eius ad illos: Quid solui-
tis pullum? *At illi dixerunt: Quia Do-
minus eum necessarium habet. *Et duxe-
runt illum ad Iesum. Et iactantes vesti-
menta sua supra pullū, imposuerunt Iesum.

Eunte

*Eunte autem illo, substernebant vestimenta sua in via. * Et cum appropinquaret iam ad descensum Montis oliueti, cœperunt omnes turbæ discipulorum gaudentes laudare Deum voce magna super omnibus, quas viderant, virtutibus, * dicentes: Benedictus, qui venit rex in nomine Domini, pax in cælo, & gloria in excelsis. * Et quidā Phariseorum de turbis, dixerunt ad illum: Magister, increpa discipulos tuos. * Quibus ipse ait: Dico vobis, quia si hi tacuerint, lapides clamabunt. * Et ut appropinquauit, videns ciuitatem fleuit super illam, dicens: Quia si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. * Quia venient dies in te: & circumdabunt te inimici tui vallo, & circumdabunt te: & coangustabunt te vndique: * & ad terram prosterrent te, & filios tuos, qui in te sunt, & non relinquent in te lapidem super lapidem: eo quod non cognoueris tempus visitationis tuæ. * Et ingressus in templum, cœpit eijcere vendentes in illo, & emētes, * dicens illis: Scriptum est: Quia domus mea domus orationis est. Vos autem fecistis illam speluncam latronum. * Et erat docens quotidie in templo. Principes autem sacerdotum, & Scribæ, & Principes plebis quærebant illum perdere: * & non inueniebant quid facerent illi. Omnis enim populus suspensus erat, audiens illum.

CAP. XX.

ET factum est in vna dierum, docente illo populum in templo, & euangelizante, conuenerunt principes sacerdotum, & Scribæ cum senioribus, & aiunt dicentes ad illum: Dic nobis, in qua potestate hæc facis? aut: Quis est, qui dedit tibi hanc potestatem? Respondens autem Iesus, dixit ad illos: Interrogabo vos & ego vnum verbum. Respondete mihi: * Baptismus Ioannis de cælo erat, an ex hominibus? At illi cogitabant intra se, dicentes: Quia si dixerimus, De cælo, dicet, Quare ergo non credidistis illi? * Si autem dixerimus, Ex ho-

minibus, plebs vniuersa lapidabit nos: certi sunt enim, Ioannem prophetam esse. * Et responderunt se nescire vnde esset. * Et Iesus ait illis: Neque ego dico vobis in qua potestate hæc facio. * Cœpit autem dicere ad plebem parabolam hanc: Homo plantauit vineam, & locauit eam colonis: & ipse peregre fuit multis temporibus. * Et in tempore misit ad cultores seruum, ut de fructu vineæ darent illi. Qui cæsum dimiserunt eum inanem. * Et addidit alterum seruum mittere. Illi autem hunc quoque cædentes, & afficientes contumelia, dimiserunt inanem. * Et addidit tertium mittere: qui & illum vulnerantes eiecerunt. * Dixit autem dominus vineæ: Quid faciā? mittam filium meum dilectum: forsitan, cum hunc viderint, verebuntur. * Quem cum vidissent coloni, cogitauerunt intra se, dicentes: Hic est heres, occidamus illum, ut nostra fiat hereditas. * Et eiecunt illum extra vineam, occiderunt. Quid ergo faciet illis dominus vineæ? * Veniet, & perdet colonos istos, & dabit vineam alijs. Quo audito, dixerunt illi: Absit. * Ille autem aspiciens eos ait: Quid est ergo hoc, quod scriptum est: Lapidem, quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli? * Omnis, qui ceciderit super illum lapidem, conquassabitur: super quem autem ceciderit, comminuet illum. * Et quærebant principes sacerdotum, & Scribæ mittere in illum manus illa hora: & timebant populum: cognouerunt enim quod ad ipsos dixerit similitudinem hanc. * Et obseruantes miserunt insidiatores, qui se iustos simularent, ut caperent eum in sermone, ut traderet illum principatui, & potestati præsidis. * Et interrogauerunt eum, dicentes: Magister, scimus quia recte dicis, & doces: & non accipis personam, sed viam Dei in veritate doces: * licet nobis tributum dare Cæsari, an non? * Consideras autem dolum illorum, dixit ad eos: Quid me tentatis? * Ostendite mihi denarium: Cuius habet imaginem, & inscriptionem? Respondētes dixerunt ei: Cæsaris. * Et ait illis: Reddite ergo

ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo. * Et non potuerunt verbum eius reprehendere coram plebe: & mirati in responso eius, tacuerunt. * Accesserunt autem quidam Sadducæorum, qui negant esse resurrectionem, & interrogauerunt eum, dicentes: Magister, Moyses scripsit nobis: Si frater alicuius mortuus fuerit habens uxorem, & hic sine liberis fuerit, vt accipiat eam frater eius uxorem, & suscitet semen fratri suo: * septem ergo fratres erant: & primus accepit uxorem, & mortuus est sine filiis. * Et sequens accepit illam, & ipse mortuus est sine filio. * Et tertius accepit illam. Similiter & omnes septem, & non reliquerunt semine, & mortui sunt. * Nouissime omnium mortua est & mulier. * In resurrectione ergo, cuius eorum erit vxor? siquidem septem habuerunt eam uxorem. * Et ait illis Iesus: Filij huius sæculi nubunt, & traduntur ad nuptias: * illi vero, qui digni habebuntur sæculo illo, & resurrectione ex mortuis, neque nubent, neque ducent uxores: neque enim ultra mori poterunt: æquales enim Angelis sunt, & filij sunt Dei: cum sint filij resurrectionis. * Quia vero resurgant mortui, & Moyses ostendit secus rubum, sicut dicit Dominum, Deum Abraham, & Deum Isaac, & Deum Iacob. * Deus autem non est mortuorum, sed viuorum: omnes enim viuunt ei. * Respondentes autem quidam Scribarum, dixerunt ei: Magister, bene dixisti. * Et amplius non audebant eum quidquam interrogare. * Dixit autem ad illos: Quomodo dicunt Christum, filium esse Dauid? & ipse Dauid dicit in libro Psalmorum: Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum? * Dauid ergo Dominum illum vocat: & quomodo filius eius est? * Audiente autem omni populo, dixit discipulis suis: Attendite a Scribis, qui volunt ambulare in stolis, & amant salutationes in foro, & primas cathedras in synagogis, & primos discubitus in conuiuijs: qui deuorant domos viduarum, simulantes longam ora-

tionem. Hi accipient damnationem maiorem.

C A P . X X I.

RESPICIENS autem vidit eos, qui mittebant munera sua in gazophylacium, diuites. * Vidit autem & quandam viduam pauperulam mittentem æra minuta duo. * Et dixit: Vere dico vobis, quia vidua hæc pauper, plus quàm omnes misit. * Nam omnes hi ex abundanti sibi miserunt in munera Dei: hæc autem ex eo, quo deest illi, omnem victum suum, quem habuit, misit. * Et quibusdam dicentibus de templo quod bonis lapidibus, & donis ornatum esset, dixit: * Hæc, quæ videtis, venient dies, in quibus non relinquetur lapis super lapidem, qui non destruatur. * Interrogauerunt autem illum, dicentes: Præceptor, quādo hæc erunt, & quod signum cum fieri incipient? * Qui dixit: Videte ne seducamini: multi enim venient in nomine meo, dicentes quia ego sum: & tempus appropinquauit: nolite ergo ire post eos. * Cum autem audieritis prælia, & seditiones, nolite terri: oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. * Tunc dicebat illis: Surge gens contra gentem, & regnum aduersus regnum. * Et terræmotus magni erunt per loca, & pestilentia, & fames, terroresque de celo, & signa magna erunt. * Sed ante hæc omnia iniicient vobis manus suas, & persequentur tradentes in synagogas, & custodias, trahentes ad reges, & præfides propter nomen meum: * continget autem vobis in testimonium. * Ponite ergo in cordibus vestris non præmeditari quemadmodum respondetis. * ego enim dabo vobis os, & sapientiam, cui non poterunt resistere, & contradicere omnes aduersarij vestri. * Tradimini autem a parentibus, & fratribus, & cognatis, & amicis, & morte afficient ex vobis: & eritis odio omnibus propter nomen meum: * & capillus de capite vestro non peribit. * In patientia vestra possidebitis animas vestras. * Cum autem videritis circumdari ab exercitu Ierusalē, tunc scitote quia

appropinquavit desolatio eius : * tunc qui
in Iudæa sunt, fugiant ad montes : & qui in
medio eius, discedant : & qui in regionibus,
non intrent in eam . * quia dies ultionis hi
sunt, vt impleantur omnia, quæ scripta sunt.
* Væ autem prægnantibus, & nutriendis in
illis diebus . erit enim pressura magna super
terram, & ira populo huic . * Et cadet in ore
gladij : & captiui ducetur in omnes Gêtes .
& Ierusalem calcabitur a Gentibus : donec
impleantur tempora nationum . * Et erunt
signa in sole, & luna, & stellis, & in terris
pressura Gentium præ confusione sonitus
maris, & fluctuum : * arescētibus hominibus
præ timore, & expectatione, quæ superue-
nient vniuerso orbi : nam virtutes cælorum
moueuntur : * & tunc videbunt filiū homi-
nis venientem in nube cum potestate ma-
gna, & maiestate . * His autem fieri incipien-
tibus, respicite, & leuate capita vestra : quo-
niam appropinquat redemptio vestra . * Et
dixit illis similitudinem : Videte ficulneam,
& omnes arbores : * cum producunt iam ex
se fructum, scitis quoniam prope est æstas .
* Ita & vos cum videritis hæc fieri, scitote
quoniam prope est regnum Dei . * Amen .
dico vobis, quia non præteribit generatio
hæc, donec omnia fiant . * Cælum, & terra
transibunt : verba autem mea nō transibunt .
* Attendite autem vobis, ne forte grauentur
corda vestra in crapula, & ebrietate, & curis
huius vitæ : & superueniat in vos repentina
dies illa : * tamquam laqueus enim superue-
niet in omnes, qui sedent super faciē omnis
terræ . * Vigilate itaque, omni tempore oran-
tes, vt digni habeamini fugere ista omnia,
quæ futura sunt, & stare ante Filiū hominis .
* Erat autem diebus docens in templo : no-
ctibus vero exiens, morabatur in monte,
qui vocatur Oliueti . * Et omnis populus
manicabat ad eum in templo audire eum .

C A P . X X I I .

APPROPINQUABAT autem dies fe-
stus Azymorū, qui dicitur Pascha : * &
quærebāt principes sacerdotum, & Scribæ,
quomodo Iesum interficerent : timebant

vero plebem . * Intrauit autem satanas in
Iudam, qui cognominabatur Iscariotes, vnū
de duodecim . * & abiit, & locutus est cum
principibus sacerdotum, & magistratibus,
quemadmodum illum traderet eis . * Et ga-
uisi sunt, & pacti sunt pecuniā illi dare . * Et
spopondit . Et quærebat opportunitatem vt
traderet illum sine turbis . * Venit autē dies
Azymorum, in qua necesse erat occidi pa-
scha . * Et misit Petrum, & Ioannem, dicens :
Euntes parate nobis pascha, vt manduce-
mus . * At illi dixerunt : Vbi vis paremus ?
* Et dixit ad eos : Ecce introeuntibus vobis
in ciuitatem, occurret vobis homo quidam
amphoram aquæ portans : sequimini eum
in domum, in quam intrat, & dicetis patri-
familias domus : Dicit tibi Magister : Vbi
est diuersorium, vbi pascha cum discipulis
meis manducem ? * Et ipse ostendet vobis
cœnaculum magnum stratum, & ibi parate .
* Euntes autem inuenerunt sicut dixit illis,
& parauerunt pascha . * Et cum facta esset
hora, discubuit, & duodecim Apostoli cum
eo . * & ait illis : Desiderio desideravi hoc pa-
scha manducare vobiscum, antequā patiar .
* Dico enim vobis, quia ex hoc non man-
ducabo illud, donec impleatur in regno
Dei . * Et accepto calice gratias egit, & dixit :
Accipite, & diuidite inter vos . * dico enim
vobis quod non bibā de generatione vitis,
donec regnum Dei veniat . * Et accepto pa-
ne gratias egit, & fregit, & dedit eis, dicens :
Hoc est corpus meum, quod pro vobis da-
tur : hoc facite in meam commemorationē .
* Similiter & calicem, postquam cœnauit, di-
cens : Hic est calix nouum testamentum in
sanguine meo, qui pro vobis fundetur . * Ve-
rumtamen ecce manus tradentis me, mecū
est in mensa . * Et quidē Filius hominis,
secundum quod definitū est, vadit : verum-
tamen væ homini illi, per quem tradetur .
* Et ipsi cœperunt quærere inter se, quis es-
set ex eis, qui hoc facturus esset . * Facta est
autem & contentio inter eos, quis eorum
videretur esse maior . * Dixit autem eis : Re-
ges Gêtium dominantur eorū : & qui pote-
statem habent super eos, benefici vocantur .
Vos

* Vos autem non sic: sed qui maior est in-
vobis, fiat sicut minor: & qui praeceptor est,
sicut ministrator. * Nam quis maior est, qui
recumbit, an qui ministrat? nonne qui re-
cumbit? Ego autem in medio vestrum sum,
sicut qui ministrat: * vos autem estis, qui per-
mansistis mecum in temptationibus meis: * Et
ego dispono vobis sicut disposuit mihi Pa-
ter meus regnum, * ut edatis, & bibatis su-
per mensam meam in regno meo: & sedea-
tis super thronos iudicantes duodecim tri-
bus Israel. * Ait autem Dominus: Simon,
Simon, ecce satanas expetivit vos ut cribra-
ret sicut triticum: * ego autem rogaui pro te
ut non deficiat fides tua: & tu aliquando
conuersus confirma fratres tuos. * Qui di-
xit ei: Domine, tecum paratus sum & in
carcerem, & in mortem ire. * At ille dixit:
Dico tibi Petre, non cantabit hodie gallus,
donec ter abneges nosse me. Et dixit eis:
* Quando misi vos sine sacculo, & pera, &
calceamentis, numquid aliquid defuit vo-
bis? * At illi dixerunt: Nihil. Dixit ergo eis:
Sed nunc qui habet sacculum, tollat simi-
liter & peram: & qui non habet, vendat tu-
nicam suam, & emat gladium. * Dico enim
vobis, quoniam adhuc hoc, quod scriptum
est, oportet impleri in me: Et cum iniquis
deputatus est. Etenim ea, quae sunt de me,
finem habent. * At illi dixerunt: Domine,
ecce duo gladij hic. At ille dixit eis: Satis
est. * Et egressus ibat secundum consuetu-
dinem in Montem oliuarum. Secuti sunt
autem illum & discipuli. * Et cum peruenis-
set ad locum, dixit illis: Orate ne intretis in
tentationem. * Et ipse auulsus est ab eis quan-
tum iactus est lapidis: & positus genibus
orabat, * dicens: Pater si vis, transfer calicem
istum a me: Verumtamen non mea voluntas,
sed tua fiat. * Apparuit autem illi Angelus
de caelo, confortans eum. Et factus in agonia,
prolixius orabat. * Et factus est sudor eius,
sicut guttae sanguinis decurreris in terram.
* Et cum surrexisset ab oratione, & venisset
ad discipulos suos, inuenit eos dormientes
prae tristitia. * Et ait illis: Quid dormitis?
surgite, orate, ne intretis in tentationem.

* Adhuc eo loquente ecce turba: & qui vo-
cabatur Iudas, vnus de duodecim, antece-
debat eos, & appropinquauit Iesu ut oscu-
laretur eum. * Iesus autem dixit illi: Iuda,
osculo Filium hominis tradis? * Videntes
autem hi, qui circa ipsum erant, quod fu-
turum erat, dixerunt ei: Domine, si percuti-
mus in gladio? * Et percussit vnus ex il-
lis seruum principis sacerdotum, & ampu-
tauit auriculam eius dexteram. * Respon-
dens autem Iesus, ait: Sinite vsque huc. Et
cum tetigisset auriculam eius, sanauit eum.
* Dixit autem Iesus ad eos, qui venerant ad
se, principes sacerdotum, & magistratus
templi, & seniores: Quasi ad latronem exi-
stis cum gladijs, & fustibus? * Cum quo-
tidie vobiscum fuerim in templo, non ex-
tendistis manus in me: sed haec est hora ve-
stra, & potestas tenebrarum. * Comprehen-
dentes autem eum, duxerunt ad domum
principis sacerdotum: Petrus vero seque-
batur a longe. * Accenso autem igne in
medio atrij, & circumsedentibus illis, erat
Petrus in medio eorum. * Quem cum vi-
disset ancilla quaedam sedentem ad lumen,
& eum fuisset intuita, dixit: Et hic cum
illo erat. * At ille negauit eum, dicens:
Mulier, non noui illum. * Et post paululum
alius videns eum, dixit: Et tu de illis es.
Petrus vero ait: O homo, non sum. * Et
intervallo facto quasi horae vnus, alius qui-
dam affirmabat, dicens: Vere & hic cum il-
lo erat: nam & Galilaus est. * Et ait Petrus:
Homo, nescio quid dicis. Et continuo ad-
huc illo loquentem cantauit gallus. * Et con-
uersus Dominus respexit Petrum. Et recor-
datus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat:
Quia prius quam gallus catet, ter me nega-
bis. * Et egressus foras Petrus fletit amare.
* Et viri, qui tenebant illum, illudabant ei,
& cadentes. * Et velauerunt eum, & percutie-
bant faciem eius: & interrogabant eum, di-
centes: Prophetiza, quis est, qui te percussit?
* Et alia multa blasphemantes dicebant in eum.
* Et ut factus est dies, conuenerunt seniores
plebis, & principes sacerdotum, & Scribae, &
duxerunt illum in concilium suum, dicentes:

Si tu es Christus, dic nobis. * Et ait illis: Si vobis dixero, non crederis mihi: * si autem & interrogauero, non respondebitis mihi, neque dimitteris. * Ex hoc autem erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei. * Dixerunt autem omnes: Tu ergo es Filius Dei? Qui ait: Vos dicitis, quia ego sum. * At illi dixerunt: Quid adhuc desideramus testimonium? ipsi enim audiuius de ore eius.

C A P. XXIII.

ET surgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum. * Coeperunt autem illum accusare, dicentes: Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram, & prohibentem tributa dare Caesari, & dicentem se Christum regem esse. * Pilatus autem interrogauit eum, dicens: Tu es rex Iudaeorum? At ille respondens ait: Tu dicis. * Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum, & turbas: Nihil inuenio causae in hoc homine. * At illi inualescebant, dicentes: Commouet populum docens per vniuersam Iudaeam, incipiens a Galilaea usque huc. * Pilatus autem audiens Galilaeam, interrogauit si homo Galilaeus esset. * Et ut cognouit quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem, qui & ipse Ierosolymis erat illis diebus. * Herodes autem viso Iesu, gauisus est valde. erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quod audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. * Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat. * Stabant autem principes sacerdotum, & Scribae constanter accusantes eum. * Spreuit autem illum Herodes cum exercitu suo: & illudit indutum veste alba, & remisit ad Pilatum. * Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad inuicem. * Pilatus autem conuocatis principibus sacerdotum, & magistratibus, & plebe, dixit ad illos: Obtulistis mihi hunc hominem, quasi auertentem populum, & ecce ego coram vobis interrogans, nullam causam inueni in homine isto ex his, in quibus

eum accusatis. * Sed neque Herodes: nam remisi vos ad illum, & ecce nihil dignum morte actum est ei. * Emendatum ergo illum dimittam. * Necesse autem habebat dimittere eis per diem festum, vnum. * Exclamauit autem simul vniuersa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbam, qui erat propter seditionem quandam factam in ciuitate & homicidium, missus in carcerem. * Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Iesum. * At illi succlamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. * Ille autem tertio dixit ad illos: Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis inuenio in eo: corripiam ergo illum, & dimittam. * At illi instabant vocibus magnis postulantes ut crucifigeretur: & inualescebant voces eorum. * Et Pilatus adiudicauit fieri petitionem eorum. * Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium, & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant, Iesum vero tradidit voluntati eorum. * Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quendam Cyrenensem venientem de villa: & imposuerunt illi crucem portare post Iesum. * Sequebatur autem illum multa turba populi, & mulierum: quae plangebant, & lamentabantur eum. * Conuersus autem ad illas Iesus, dixit: Filiae Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete, & super filios vestros. * Quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: Beatae steriles, & ventres, qui non genuerunt, & vbera, quae non lactauerunt. * Tunc incipient dicere montibus: Cadite super nos, & collibus: Operite nos. * Quia si in viridi ligno haec faciunt, in arido quid fiet? * Ducebantur autem & alij duo nequam cum eo, ut interficerentur. * Et postquam venerunt in locum, qui vocatur Caluariae, ibi crucifixerunt eum: & latrones, vnum a dextris, & alterum a sinistris. * Iesus autem dicebat: Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. Diuidentes vero vestimenta eius, miserunt sortes. * Et stabat populus spectans, & deridebant eum principes cum eis, dicentes: Alios saluos fecit, se saluum faciat,

C A P . X X I I I .

faciat, si hic est Christus Dei electus. * Il-
ludabant autem ei & milites accedentes, &
acetum offerentes ei, * & dicentes: Si tu es
rex Iudæorum, saluum te fac. * Erat autem
& superscriptio scripta super eum litteris
Græcis, & Latinis, & Hebraicis: Hic est rex
Iudæorum. * Vnus autem de his, qui pen-
debant, latronibus, blasphemabat eum, di-
cens: Si tu es Christus, saluum fac te metip-
sum, & nos. * Respondens autem alter in-
crepabat eum, dicens: Neque tu times
Deum, quod in eadem damnatione es. * Et
nos quidem iuste, nam digna factis recipi-
mus: hic vero nihil mali gessit. * Et dice-
bat ad Iesum: Domine, memento mei, cum
veneris in regnum tuum. * Et dixit illi Ie-
sus: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in
paradiso. * Erat autem fere hora sexta, &
tenebræ factæ sunt in vniuersam terram vs-
que in horam nonam. * Et obscuratus est
sol: & velum templi scissum est medium.
* Et clamans voce magna Iesus ait: Pater, in
manus tuas commendo spiritum meum.
Et hæc dicens, expirauit. * Videns autem
Centurio quod factum fuerat, glorificauit
Deum, dicens: Vere hic homo iustus erat.
* Et omnis turba eorum, qui simul aderant
ad spectaculum istud, & videbant quæ fie-
bant, percutientes pectora sua reuerteban-
tur. * Stabant autem omnes noti eius a lon-
ge: & mulieres, quæ secutæ eum erant a
Galilæa hæc videntes. * Et ecce vir nomi-
ne Ioseph, qui erat decurio, vir bonus, & iu-
stus: hic non consenserat consilio, & acti-
bus eorum, ab Arimathæa ciuitate Iudææ,
qui expectabat & ipse regnum Dei. hic ac-
cessit ad Pilatum, & petijt corpus Iesu: &
depositum inuoluit sindone, & posuit eum
in monumento exciso, in quo nondum
quisquam positus fuerat. * Et dies erat pa-
rasceues, & sabbatum illucescebat. * Subse-
cutæ autem mulieres, quæ cum eo venerant
de Galilæa, viderunt monumentum, & quæ-
admodum positum erat corpus eius. * Et
reuertentes parauerunt aromata, & vn-
guenta: & sabbato quidem siluerunt se-
cundum mandatum.

VNA autem sabbati valde diluculo ve-
nerunt ad monumentum, portantes,
quæ parauerant, aromata: * & inuenerunt
lapidem reuolutum a monumento. * Et in-
gressæ nō inuenerunt corpus Domini Iesu.
* Et factum est, dum mente consternatæ es-
sent de isto, ecce duo viri steterunt secus
illas in veste fulgenti. * Cum timerent autē,
& declinarent vultum in terram, dixerunt
ad illas: Quid quæritis viuentem cum mor-
tuis? non est hic, sed surrexit: recordami-
ni qualiter locutus est vobis, cum adhuc in
Galilæa esset, * dicens: Quia oportet filium
hominis tradi in manus hominum pecca-
torum, & crucifigi, & die tertia resurgere.
* Et recordatæ sunt verborum eius. * Et re-
gressæ a monumento nunciauerunt hæc
omnia illis vndecim, & ceteris omnibus.
* Erat autem Maria Magdalene, & Ioanna,
& Maria Iacobi, & ceteræ, quæ cū eis erant,
quæ dicebant ad Apostolos hæc. * Et visa
sunt ante illos, sicut deliramentum verba
ista: & nō crediderunt illis. * Petrus autem
surgens cucurrit ad monumentum: & pro-
cumbens vidit linteamina sola posita, &
abiit secum mirans quod factum fuerat.
* Et ecce duo ex illis ibant ipsa die in ca-
stellum, quod erat in spatio stadiorum sexa-
ginta ab Ierusalem, nomine Emmaus. * &
ipsi loquebantur ad inuicem de his omni-
bus, quæ acciderant. * Et factum est, dum fa-
bularentur, & secum quærerent: & ipse Ie-
sus appropinquans ibat cum illis: * oculi au-
tem illorū tenebantur ne eum agnoscerēt.
* Et ait ad illos: Qui sunt hi sermones, quos
confertis ad inuicem ambulantes, & estis
tristes? * Et respondens vnus, cui nomen
Cleophas, dixit ei: Tu solus peregrinus es
in Ierusalem, & non cognouisti quæ facta
sunt in illa his diebus? * Quibus ille dixit:
Quæ? Et dixerunt: De Iesu Nazareno, qui
fuit vir propheta, potens in opere, & sermo-
ne corā Deo, & omni populo: * Et quomo-
do eum tradiderunt summi sacerdotes, &
principes nostri in damnationē mortis, &

crucifixerunt eum. * nos autem sperabamus 11
quia ipse esset redempturus Israel: & nunc
super hæc omnia, tertia dies est hodie quod
hæc facta sunt. * Sed & mulieres quædam 12
ex nostris terruerunt nos, quæ ante lucem
fuerunt ad monumentum, & non inuento 13
corpore eius, venerunt, dicentes se etiam vi-
sionem angelorum vidisse, qui dicunt eum
vivere. * Et abierunt quidam ex nostris ad 14
monumentum: & ita inuenerunt sicut mu-
lieres dixerunt, ipsum vero non inuenerunt.
* Et ipse dixit ad eos: O stulti, & tardi cor- 15
de ad credendum in omnibus, quæ locuti
sunt Prophetæ! * Nonne hæc oportuit pa- 16
ti Christum, & ita intrare in gloriam suam?
* Et incipiens a Moyse, & omnibus Pro- 17
phetis, interpretabatur illis in omnibus scri-
pturis, quæ de ipso erant. * Et appropin- 18
quauerunt castello quo ibant: & ipse se
finxit longius ire. * Et coegerunt illum, 19
dicentes: Mane nobiscum, quoniam adue-
sperscit, & inclinata est iam dies. Et intra-
uit cum illis. * Et factum est, dum recum- 20
beret cum eis, accepit panem, & benedi-
xit, ac fregit, & porrigebat illis. * Et aper- 21
ti sunt oculi eorum, & cognouerunt eum:
& ipse euauit ex oculis eorum. * Et di- 22
xerunt ad inuicem: Nonne cor nostrum
ardens erat in nobis dum loqueretur in-
via, & aperiret nobis Scripturas? * Et sur- 23
gentes eadem hora regressi sunt in Ierusa-
lem: & inuenerunt congregatos undecim,
& eos, qui cum illis erant, dicentes: Quod 24
surrexit Dominus vere, & apparuit Simo-
ni. * Et ipsi narrabant quæ gesta erant in 25
via: & quomodo cognouerunt eum in fra-
ctione panis. * Dum autem hæc loquun- 26

tur, stetit Iesus in medio eorum, & dicit
eis: Pax vobis: ego sum, nolite timere.
17 * Conturbati vero, & conterriti, existima-
bant se spiritum videre. * Et dixit eis: Quid
turbati estis, & cogitationes ascendunt in-
18 corda vestra? * Videte manus meas, & pe-
des, quia ego ipse sum: palpate, & videte:
quia spiritus carnem, & ossa non habet, si-
19 cut me videtis habere. * Et cum hoc dixis-
set, ostendit eis manus, & pedes. * Adhuc
autem illis non credentibus, & mirantibus
præ gaudio, dixit: Habetis hic aliquid, quod
20 manducetur? * At illi obtulerunt ei par-
tem piscis assi, & fauam mellis. * Et cum
manducasset coram eis, sumens reliquias
21 dedit eis. * Et dixit ad eos: Hæc sunt ver-
ba, quæ locutus sum ad vos, cum adhuc es-
sem vobiscum, quoniam necesse est impleri
omnia, quæ scripta sunt in lege Moyse, &
22 Prophetis, & Psalmis de me. * Tunc ape-
ruit illis sensum vt intelligerent Scripturas.
23 * & dixit eis: Quoniam sic scriptum est, &
sic oportebat Christum pati, & resurgere a
mortuis tertia die: * & prædicari in nomi-
ne eius poenitentiam, & remissionem pecca-
torum in omnes gentes, incipientibus ab
24 Ierosolyma. * Vos autem testes estis horum.
25 * Et ego mitto promissum Patris mei in vos.
vos autem sedete in ciuitate, quoadusque
26 induamini virtute ex alto. * Eduxit autem
eos foras in Bethaniam: & eleuatis mani-
bus suis benedixit eis. * Et factum est, dum
benediceret illis, recessit ab eis, & fereba-
tur in cælum. * Et ipsi adorantes regressi
sunt in Ierusalem cum gaudio magno: * &
erant semper in templo, laudantes, & be-
nedicentes Deum: Amen.

SANCTVM IESV CHRISTI

E V A N G E L I V M

SECVNDVM IOANNEM.

C A P V T P R I M V M.

IN principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. * Hoc erat in principio apud Deum. * Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil, quod factum est, * in ipso vita erat, & vita erat lux hominum: & lux in tenebris lucet, & tenebrae eam non comprehenderunt. * Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioannes. * Hic venit in testimonium vt testimonium perhiberet de lumine, vt omnes crederent per illum. * non erat ille lux, sed vt testimonium perhiberet de lumine. * Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. * in mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. * In propria venit, & sui eum non receperunt. * quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine eius: * qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. * Et verbum caro factum est, & habitauit in nobis: & vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti a patre plenum gratiae, & veritatis. * Ioannes testimonium perhibet de ipso, & clamat dicens: Hic erat, quem dixi: Qui post me venturus est, ante me factus est: quia prior me erat. * Et de plenitudine eius nos omnes accepimus, & gratiam pro gratia. * quia lex per Moysen data est, gratia, & veritas per Iesum Christum facta est. * Deum nemo vidit

vmquam: vnigenitus filius, qui est in sinu patris, ipse enarrauit. * Et hoc est testimonium Ioannis, quando miserunt Iudaei ab Ierosolymis sacerdotes & Leuitas ad eum vt interrogarent eum: Tu quis es? * Et confessus est, & non negauit: & confessus est: Quia non sum ego Christus. * Et interrogauerunt eum: Quid ergo? Elias es tu? Et dixit: Non sum. Propheta es tu? Et respondit: Non. * Dixerunt ergo ei: Quis es vt responsum demus his, qui miserunt nos? quid dicis de teipso? * Ait: Ego vox clamantis in deserto: Dirigite viam Domini, sicut dixit Isaias propheta. * Et qui missi fuerant, erant ex Phariseis. * Et interrogauerunt eum, & dixerunt ei: Quid ergo baptizas, si tu non es Christus, neque Elias, neque Propheta? * Respondit eis Ioannes, dicens: Ego baptizo in aqua: medius autem vestrum stetit, quem vos nescitis. * Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus vt soluam eius corrigiam calceamenti. * Haec in Bethania facta sunt trans Iordanem, vbi erat Ioannes baptizans. * Altera die vidit Ioannes Iesum venientem ad se, & ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi. * Hic est, de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est: quia prior me erat. * & ego nesciebam eum: sed vt manifestetur in Israel, propterea veni ego in aqua baptizans. * Et testimonium perhibuit Ioannes, dicens: Quia vidi Spiritum descendentem quasi columbam de caelo, & mansit super eum.

Et

* Et ego nesciebā eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quē videris Spiritum descendantem, & manentē super eum, hic est, qui baptizat in Spiritu sancto. * Et ego vidi: & testimonium perhibui quia hic est Filius Dei. * Altera die iterū stabat Ioannes, & ex discipulis eius duo. * Et respiciens Iesum ambulātem, dicit: Ecce agnus Dei. * Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum. * Conuersus autem Iesus, & videns eos sequentes se, dicit eis: Quid queritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod dicitur interpretatum Magister) vbi habitas? * Dicit eis: Venite, & videte. Venerunt, & viderunt vbi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. * Erat autem Andreas frater Simonis Petri vnus ex duobus, qui audierant a Ioanne, & secuti fuerant eum. * Inuenit hic primum fratrem suum Simonem, & dicit ei: Inuenimus Messiam. (quod est interpretatum Christus.) * Et adduxit eum ad Iesum. Intuitus autē eum Iesus, dicit: Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas. quod interpretatur Petrus. * In crastinum voluit exire in Galilæam, & inuenit Philippum. Et dicit ei Iesus: Sequere me. * Erat autem Philippus a Berhsaida, ciuitate Andreæ, & Petri. Inuenit Philippus Nathanael, & dicit ei: Quem scripsit Moyses in lege, & Prophetæ, inuenimus Iesum filium Ioseph a Nazareth. * Et dicit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & vide. * Vidit Iesus Nathanael venientem ad se, & dicit de eo: Ecce vere Israelita, in quo dolus non est. * Dicit ei Nathanael: Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dicit ei: Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te. * Respondit ei Nathanael, & ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel. * Respondit Iesus, & dicit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis: maius his videbis. * Et dicit ei: Amen amen: dico vobis, videbitis cælum apertum, & Angelos Dei ascendentes, & descendentes supra Filium hominis.

ET die tertia nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: & erat mater Iesu ibi. * Vocatus est autem & Iesus, & discipuli eius ad nuptias. * Et deficiente vino, dicit mater Iesu ad eum: Vinum non habent. * Et dicit ei Iesus: Quid mihi, & tibi est mulier? nondum venit hora mea. * Dicit mater eius ministris: Quodcumque dixerit vobis, facite. * Erant autem ibi lapideæ hydriæ sex positæ secundum purificationem Iudæorum, capientes singulæ metretas binas vel ternas. * Dicit eis Iesus: Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas vsque ad summū. * Et dicit eis Iesus: Haurite nunc, & ferte architriclino. Et tulerunt. * Vt autem gustauit architriclinus aquam vinum factam, & non sciebat vnde esset, ministri autem sciebant, qui hauserant aquā: vocat sponsum architriclinus, & dicit ei: Omnis homo primū bonum vinum ponit: & cum inebriati fuerint, tūc id, quod deterius est: Tu autem seruasti bonum vinum vsque adhuc. * Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilææ: & manifestauit gloriam suam, & crediderunt in eum discipuli eius. * Post hoc descendit Capharnaum ipse, & mater eius, & fratres eius, & discipuli eius: & ibi manserunt non multis diebus. * Et prope erat Pascha Iudæorum, & ascendit Iesus Ierosolymam: & inuenit in templo vendentes boves, & oves, & columbas, & numularios sedentes. * Et cum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes eiecit de templo, oves quoque, & boves, & numulariorum effudit æs, & mensas subuertit. * Et his, qui columbas vendebāt, dicit: Auferte ista hinc, & nolite facere domum patris mei, domū negotiationis. * Recordati sunt vero discipuli eius quia scriptum est: Zelus domus tuæ comedit me. * Responderūt ergo Iudæi, & dixerunt ei: Quod signum ostendis nobis quia hæc facis? Respondit Iesus, & dicit eis: Soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud. * Dixerunt ergo Iudæi: Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc,

hoc, & tu in tribus diebus excitabis illud?
 * Ille autem dicebat de templo corporis sui.
 * Cū ergo resurrexisset a mortuis, recordati sunt discipuli eius, quia hoc dicebat, & crediderunt scripturæ, & sermoni, quem dixit Iesus.
 * Cum autem esset Ierosolymis in pascha in die festo, multi crediderunt in nomine eius, videntes signa eius, quæ faciebat.
 * Ipse autem Iesus non credebatur semetipsum eis, eo quod ipse nosset omnes, & quia opus ei non erat ut quis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat quid esset in homine.

C A P . I I I .

ERAT autem homo ex Phariseis, Nicodemus nomine, princeps Iudæorum.
 * Hic venit ad Iesum nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister, nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo.
 * Respondit Iesus, & dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei.
 * Dicit ad eū Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum sit senex & numquid potest in ventrem matris suæ iterato introire, & renasci?
 * Respondit Iesus: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.
 * Quod natum est ex carne, caro est: & quod natum est ex spiritu, spiritus est.
 * Non mireris quia dixi tibi: oportet vos nasci denuo.
 * Spiritus ubi vult spirat: & vocem eius audis, sed nescis unde veniat, aut quo vadat: sic est omnis, qui natus est ex spiritu.
 * Respondit Nicodemus, & dixit ei: Quomodo possunt hæc fieri?
 * Respondit Iesus, & dixit ei: Tu es magister in Israel, & hæc ignoras?
 * Amen, amen dico tibi, quia quod scimus loquimur, & quod vidimus testamur, & testimonium nostrum non accipitis.
 * Si terrena dixi vobis, & non creditis: quomodo, si dixero vobis cælestia, credetis?
 * Et nemo ascendit in cælum, nisi qui descendit de cælo, Filius hominis, qui est in cælo.
 * Et sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto; ita exaltari oportet Fi-

lium hominis: * ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam.
 * Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum vnigenitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam.
 * Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut iudicet mundum, sed ut saluetur mundus per ipsum.
 * Qui credit in eum, non iudicatur: qui autem non credit, iam iudicatus est: quia non credit in nomine vnigeniti Filij Dei.
 * Hoc est autem iudicium: quia lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem: erant enim eorum mala opera.
 * Omnis enim, qui male agit, odit lucem, & non venit ad lucem, ut non arguatur opera eius:
 * qui autem facit veritatem, venit ad lucem, ut manifestentur opera eius; quia in Deo sunt facta.
 * Post hæc venit Iesus, & discipuli eius in terram Iudæam: & illic demorabatur cum eis, & baptizabat.
 * Erat autem & Ioannes baptizans in Aenon, iuxta Salim: quia aquarum multe erant illic, & veniebant, & baptizabantur.
 * Nondū enim missus fuerat Ioannes in carcerem.
 * Facta est autem quæstio ex discipulis Ioannis cum Iudæis de Purificatione.
 * Et venerunt ad Ioannem, & dixerunt ei: Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem, cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum.
 * Respondit Ioannes, & dixit: Non potest homo accipere quidquam, nisi fuerit ei datum de cælo.
 * Ipsi vos mihi testimonium perhibetis, quod dixerim: Non sum ego Christus: sed quia missus sum ante illum.
 * Qui habet sponsam, sponsus est: amicus autem sponsi, qui stat, & audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi.
 * Hoc ergo gaudium meum impletum est.
 * Illum oportet crescere, me autem minui.
 * Qui de sursum venit, super omnes est: Qui est de terra, de terra est, & de terra loquitur.
 * Qui de cælo venit, super omnes est.
 * Et quod vidit, & audiuit, hoc testatur: & testimonium eius nemo accipit.
 * Qui accepit eius testimonium, signavit quia Deus verax est.
 * Quem enim misit Deus, verba Dei

Dei loquitur: non enim ad mensuram dat Deus spiritum. * Pater diligit Filium: & omnia dedit in manu eius. * Qui credit in Filium, habet vitam æternam: qui autem incredulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum.

C A P . I I I I .

VT ergo cognouit Iesus quia audierunt Pharisei quod Iesus plures discipulos facit, & baptizat, quàm Ioannes, (quamquam Iesus non baptizaret, sed discipuli eius) reliquit Iudæam, & abiit iterum in Galilæam. * oportebat autem eum transire per Samariam. * Venit ergo in ciuitatem Samaritæ, quæ dicitur Sichar: iuxta prædiũ, quod dedit Iacob Ioseph filio suo. * Erat autem ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem. Hora erat quasi sexta. * Venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Iesus: Da mihi bibere. (* Discipuli enim eius abierant in ciuitatem vt cibos emerent.) * Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: Quomodo tu Iudæus cum sis, bibere a me poscis, quæ sum mulier Samaritana? nõ enim contuntur Iudæi Samaritanis. * Respondit Iesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi: Da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam viuam. * Dicit ei mulier: Domine, neque in quo haurias habes, & puteus altus est: vnde ergo habes aquam viuam? * Numquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis puteum, & ipse ex eo bibit, & filij eius, & pecora eius? * Respondit Iesus, & dixit ei: Omnis, qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in æternum: sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. * Dicit ad eum mulier: Domine, da mihi hanc aquam, vt non sitiam: neque veniam huc haurire. * Dicit ei Iesus: Vade, voca virum tuum, & veni huc. * Respondit mulier, & dixit: Non habeo virum. Dicit ei Iesus: Bene dixisti, quia non habeo virum: quinque enim viros habuisti, & nũc,

quem habes, non est tuus vir: hoc vèrè dixisti. * Dicit ei mulier: Domine, video quia Propheta es tu. * Patres nostri in monte hoc adorauerunt, & vos dicitis, quia Ierosolymis est locus, vbi adorare oportet. * Dicit ei Iesus: Mulier crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Ierosolymis adorabitis Patrem. * Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Iudæis est. * Sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu & veritate. Nam & Pater tales quærit, qui adorent eum. * Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet adorare. * Dicit ei mulier: Scio quia Messias venit, (qui dicitur Christus.) cum ergo venerit ille, nobis annuntiabit omnia. * Dicit ei Iesus: Ego sum, qui loquor tecum. * Et continuo venerunt discipuli eius: & mirabantur quia cum muliere loquebatur. Nemo tamẽ dixit: Quid quæris, aut quid loqueris cũ ea? Reliquit ergo hydriam suam mulier, & abiit in ciuitatem, & dicit illis hominibus: Venite, & videte hominem, qui dixit mihi omnia quæcumque feci: nõ quid ipse est Christus? * Exierunt ergo de ciuitate, & veniebant ad eum. * Interea rogabant eum discipuli, dicentes: Rabbi, manduca. * Ille autem dicit eis: Ego cibum habeo manducare, quẽ vos nescitis. * Dicebant ergo discipuli ad inuicem: Nũquid aliquis attulit ei manducare? * Dicit eis Iesus: Meus cibus est vt faciã voluntatem eius, qui misit me, vt perficiã opus eius. * Nonne vos dicitis, quod adhuc quattuor menses sunt, & messis venit? Ecce dico vobis: Leuate oculos vestros, & videte regiones, quia albae sunt iam ad messem. * Et qui metit, mercedem accipit, & congregat fructũ in vitam æternã: vt, & qui seminat, simul gaudeat, & qui metit. * In hoc enim est verbum verum: quia alius est qui seminat, & alius est qui metit. * Ego misi vos metere quod vos non laborastis: alij laborauerunt, & vos in labores eorum introistis. * Ex ciuitate autem illa multi crediderũt in eum Samaritanorum, propter verbum mulieris

lictis testimonium perhibentis : Quia dixit
 mihi omnia quaecumque feci. * Cum ve-
 nissent ergo ad illū Samaritani, rogauerunt
 eum ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies.
 * Et multo plures crediderunt in eum pro-
 pter sermonem eius. * Et mulieri dicebant:
 Quia iam nō propter tuam loquelam cre-
 dimus : ipsi enim audiuiimus, & scimus quia
 hic est vere Saluator mūdi. * Post duos au-
 tem dies exiit inde : & abiit in Galilæam.
 * Ipse enim Iesus testimoniū perhibuit quia
 Propheta in sua patria honorem nō habet.
 * Cum ergo venisset in Galilæā, exceperunt
 eum Galilæi, cum omnia vidissent quæ fe-
 cerat Ierosolymis in die festo : & ipsi enim
 venerant ad diem festum. * Venit ergo ite-
 rum in Cana Galilææ, vbi fecit aquam vi-
 num. Et erat quidam regulus, cuius filius
 infirmabatur Capharnaum. * Hic cum au-
 disset quia Iesus adueniret a Iudæa in Gali-
 læam, abiit ad eum, & rogabat eum ut de-
 scenderet, & sanaret filium eius : incipiebat
 enim mori. * Dixit ergo Iesus ad eum : Nisi
 signa, & prodigia videritis, non creditis.
 * Dicit ad eum regulus : Domine, descende
 prius quā moriatur filius meus. * Dicit ei
 Iesus : Vade, filius tuus vivit. Credidit homo
 sermoni, quem dixit ei Iesus, & ibat. * Iam
 autem eo descendente, serui occurrerunt ei,
 & nunciauerunt dicentes, quia filius eius vi-
 ueret. * Interrogabat ergo horam ab eis, in
 qua melius habuerit. Et dixerunt ei : Quia
 heri hora septima reliquit eum febris. * Co-
 gnouit ergo pater, quia illa hora erat, in qua
 dixit ei Iesus : Filius tuus vivit : & credidit
 ipse, & domus eius tota. * Hoc iterum se-
 cundum signum fecit Iesus, cum venisset a
 Iudæa in Galilæam.

C A P. V.

POST hæc erat dies festus Iudæorum, &
 ascendit Iesus Ierosolymam. * Est autē
 Ierosolymis Probatica piscina, quæ cogno-
 minatur Hebraice Bethesda, quinque por-
 ticus habens. * In his iacebat multitudo ma-
 gna languentium, cæcorum, claudorum,
 aridorum expectantiū aquæ motum. * An-

gelus autem Domini descēdebat secundum
 tempus in piscinam : & mouebatur aqua.
 Et qui prior descendisset in piscinam post
 motionē aquæ, sanus fiebat a quacumque
 detinebatur infirmitate. * Erat autem qui-
 dam homo ibi triginta & octo annos habēs
 in infirmitate sua. * Hunc cum vidisset Iesus
 iacentem, & cognouisset quia iam multum
 tempus haberet, dicit ei : Vis sanus fieri ?
 * Respondit ei languidus : Domine, homi-
 nem non habeo, ut cū turbata fuerit aqua,
 mittat me in piscinam : dum venio enim
 ego, alius ante me descendit. * Dicit ei Ie-
 sus : Surge, tolle grabatum tuum, & ambu-
 la. * Et statim sanus factus est homo ille : &
 sustulit grabatum suum, & ambulabat. Erat
 autem sabbatum in die illo. * Dicebāt ergo
 Iudæi illi, qui sanatus fuerat : Sabbatum est,
 non licet tibi tollere grabatum tuum. * Re-
 spondit eis : Qui me sanū fecit, ille mihi di-
 xit : Tolle grabatū tuum, & ambula. * Inter-
 rogauerunt ergo eum : Quis est illē homo,
 qui dixit tibi, Tolle grabatum tuum, &
 ambula ? * Is autem, qui sanus fuerat effe-
 ctus, nesciebat quis esset. Iesus enim decli-
 nauit a turba constituta in loco. * Postea
 inuenit eum Iesus in templo, & dixit illi :
 Ecce sanus factus es : iam noli peccare, ne
 deterius tibi aliquid contingat. * Abiit ille
 homo, & nunciauit Iudæis quia Iesus esset,
 qui fecit eum sanum. * Propterea perseque-
 bantur Iudæi Iesum, quia hæc faciebat in
 sabbato. * Iesus autem respondit eis : Pater
 meus usque modo operatur, & ego operor.
 * Propterea ergo magis quærebant eum Iu-
 dæi interficere : quia non solum soluebat
 sabbatum, sed & patrem suum dicebat.
 Deum, æqualem se faciens Deo. Respon-
 dit itaque Iesus, & dixit eis : Amen, amen
 dico vobis : nō potest Filius a se facere quid-
 quam, nisi quod viderit Patrem facientem :
 quaecumque enim ille fecerit, hæc & Filius
 similiter facit. * Pater enim diligit Filium, &
 omnia demonstrat ei, quæ ipse facit : & ma-
 iora his demonstrabit ei opera, ut vos mire-
 mini. * Sicut enim Pater suscitatur mortuos, &
 viuificat : sic & Filius, quos vult, viuificat.

Neque

*Neque enim Pater iudicat quemquā : sed omne iudiciū dedit Filio , * vt omnes honorificent Filium, sicut honorificant Patrem : qui non honorificat Filium, non honorificat Patrem, qui misit illum . * Amen, amen dico vobis, quia qui verbum meum audit, & credit ei, qui misit me, habet vitam æternam, & in iudicium non venit, sed transijt a morte in vitam . * Amen, amē dico vobis, quia venit hora, & nunc est, quando mortui audient vocē Filij Dei : & qui audierint, viuunt . * Sicut enim Pater habet vitam in semetipso : sic dedit & Filio habere vitam in semetipso : & potestatem dedit ei iudiciū facere, quia Filius hominis est . * Nolite mirari hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monumentis sunt, audient vocem Filij Dei : & procedēt qui bona fecerunt, in resurrectionem vitæ : qui vero mala egerunt, in resurrectionem iudicij . * Non possum ego a meipso facere quidquam . Sicut audio, iudico : & iudicium meum iustum est : quia non quæro voluntatem meam, sed voluntatem eius, qui misit me . * Si ego testimonium perhibeo de meipso, testimonium meum non est verum . * Alius est, qui testimonium perhibet de me : & scio quia verum est testimonium, quod perhibet de me . * Vos misistis ad Ioannem : & testimonium perhibuit veritati . * Ego autem non ab homine testimonium accipio : sed hæc dico vt vos salui sitis . * Ille erat lucerna ardens, & lucens : Vos autem voluistis ad horā exultare in luce eius . * Ego autem habeo testimonium maius Ioanne . Opera enim, quæ dedit mihi Pater vt perficiam ea : ipsa opera, quæ ego facio, testimonium perhibent de me, quia Pater misit me : & qui misit me Pater, ipse testimonium perhibuit de me : neque vocē eius vmquam audistis, neque speciem eius vidistis . & verbum eius non habetis in vobis manens : quia quem misit ille, huic vos non creditis . * Scrutamini Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitā æternam habere : & illæ sunt, quæ testimonium perhibent de me : & non vultis venire ad me vt vitam habeatis . * Claritatem ab

hominibus non accipio . * Sed cognoui vos, quia dilectionem Dei non habetis in vobis . * Ego veni in nomine Patris mei, & non accipitis me : si alius venerit in nomine suo, illum accipietis . * Quomodo vos potestis credere, qui gloriam abinuicem accipitis : & gloriam, quæ a solo Deo est, non quæritis ? * Nolite putare quia ego accusaturus sim vos apud Patrem . est qui accusat vos Moyses, in quo vos speratis . * Si enim crederetis Moyse, crederetis forsitan & mihi : de me enim ille scripsit . * Si autē illius litteris non creditis : quomodo verbis meis crederis ?

C A P . V I .

POST hæc abiit Iesus trās mare Galilææ, quod est Tiberiadis : & sequebatur eū multitudo magna, quia videbant signa, quæ faciebat super his, qui infirmabantur . * Subijt ergo in montē Iesus : & ibi sedebat cū discipulis suis . * Erat autem proximum Pascha dies festus Iudæorū . * Cum subleuasset ergo oculos Iesus, & vidisset quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum : Vnde ememus panes, vt manducēt hi ? * Hoc autem dicebat tentans eum : ipse enim sciebat quid esset facturus . * Respondit ei Philippus : Ducentorum denariorum panes non sufficiūt eis, vt vnusquisque modicum quid accipiat . * Dicit ei vnus ex discipulis eius, Andreas frater Simonis Petri : * Est puer vnus hic, qui habet quinque panes ordeaceos, & duos pisces : sed hæc quid sunt inter tantos ? * Dixit ergo Iesus : Facite homines discumbere . Erat autem scenum multum in loco . Discubuerunt ergo viri, numero quasi quinque millia . * Accepit ergo Iesus panes : & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus : similiter & ex piscibus quantum volebant . * Vt autem impleti sunt, dixit discipulis suis : Colligite quæ superauerunt fragmenta, ne pereant . * Collegerunt ergo, & impleuerunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus ordeaceis, quæ superfuerunt his, qui manducauerant . * Illi ergo homines cum vidissent quod Iesus fecerat signum

signum, dicebant: Quia hic est vere pro-
 pheta, qui venturus est in mundum. * Ie-
 sus ergo cum cognouisset quia vēturi essent
 ut raperent eū, & facerent eum regem, fugit
 iterum in montem ipse solus. * Vt autem se-
 ro factum est, descēderunt discipuli eius ad
 mare. * Et cū ascendissent nauim, venerunt
 trans mare in Capharnaum: & tenebræ iā
 factæ erāt: & nō venerat ad eos Iesus. * Ma-
 re autem, vento magno flante, exurgebat.
 * Cum remigassent ergo quasi stadia viginti
 quinque aut triginta, vident Iesum ambu-
 lantem supra mare, & proximum naui fieri,
 & timuerunt. * Ille autem dicit eis: Ego
 sum, nolite timere. * Voluerunt ergo acci-
 pere eum in nauim: & statim naus fuit ad
 terrā, in quam ibant. * Altera die, turba, quæ
 stabat trans mare, vidit quia nauicula alia
 non erat ibi nisi vna, & quia nō introisset cū
 discipulis suis Iesus in nauim, sed soli disci-
 puli eius abiissent: * aliæ vero superuenerūt
 naues a Tiberiade iuxta locum vbi mādu-
 cauerāt panē, gratias agente Domino. * Cū
 ergo vidisset turba quia Iesus non esset ibi,
 neque discipuli eius, ascenderunt in nauicu-
 las, & venerunt Capharnaum quærentes Ie-
 sum. * Et cum inuenissent eum trans mare,
 dixerūt ei: Rabbi, quādo huc venisti? * Re-
 spondit eis Iesus, & dixit: Amen, amen dico
 vobis: quæritis me non quia vidistis signa,
 sed quia manducaistis ex panibus, & saturati
 estis. * Operamini non cibum, qui perit, sed
 qui permanet in vitam æternam, quē Filius
 hominis dabit vobis. Hunc enim Pater si-
 gnauit Deus. * Dixerunt ergo ad eum: Quid
 faciemus vt operemur opera Dei? * Respon-
 dit Iesus, & dixit eis: Hoc est opus Dei, vt
 credatis in eum quem misit ille. * Dixerunt
 ergo ei: Quod ergo tu facis signum vt vi-
 deamus, & credamus tibi? quid operaris?
 * Patres nostri manducauerūt manna in de-
 sertis, sicut scriptum est: Panem de cælo de-
 dit eis manducare. * Dixit ergo eis Iesus: A-
 men, amen dico vobis: Non Moyse dedit
 vobis panem de cælo, sed Pater meus dat
 vobis panem de cælo verum. * Panis enim
 Dei est, qui de cælo descēdit, & dat vitam

mundo. * Dixerunt ergo ad eum: Do-
 mine, semper da nobis panem hunc. * Dixit
 autem ei Iesus: Ego sum panis vitæ: qui ve-
 nit ad me, nō esuriet: & qui credit in me, nō
 sitiet vñquam. * Sed dixi vobis quia & vi-
 distis me, & non creditis. * Omne, quod dat
 mihi Pater, ad me veniet: & eum, qui venit
 ad me, non eijciam foras: * quia descendi
 de cælo, non vt faciam voluntatem meam,
 sed voluntatem eius, qui misit me. * Hæc
 est autem voluntas eius, qui misit me, Pa-
 tris: vt omne, quod dedit mihi, nō perdam
 ex eo, sed resuscitem illud in nouissimo die.
 * Hæc est autem voluntas Patris mei, qui
 misit me: vt omnis, qui videt Filiū, & cre-
 dit in eum, habeat vitam æternam, &
 ego resuscitabo eum in nouissimo die.
 * Murmurabant ergo Iudæi de illo, quia di-
 xisset: Ego sum panis viuus, qui de cælo
 descendi, & dicebant: Nonne hic est Iesus
 filius Ioseph, cuius nos nouimus patrem, &
 matrem? Quomodo ergo dicit hic: Quia
 de cælo descendi? * Respondit ergo Iesus,
 & dixit eis: Nolite murmurare in inuicem:
 * nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui
 misit me, traxerit eum: & ego resuscitabo
 eum in nouissimo die. * Est scriptum in Pro-
 phetis: Et erunt omnes docibiles Dei. Om-
 nis, qui audiuit a Patre, & didicit, venit ad
 me. * Non quia Patrem vidit quisquam,
 nisi is, qui est a Deo, hic vidit Patrem.
 * Amen, amen dico vobis: Qui credit in
 me, habet vitam æternam. * Ego sum pa-
 nis vitæ. * Patres vestri manducauerunt
 manna in deserto, & mortui sunt. * Hic
 est panis de cælo descendens: vt si quis
 ex ipso manducauerit, non moriatur.
 * Ego sum panis viuus, qui de cælo de-
 scendi. * Si quis manducauerit ex hoc
 pane, viuet in æternum: & panis, quem
 ego dabo, caro mea est pro mundi vi-
 ta. * Litigabant ergo Iudæi ad inuicem,
 dicentes: Quomodo potest hic nobis car-
 nem suam dare ad manducandum? * Di-
 xit ergo eis Iesus: Amen, amen dico vo-
 bis: Nisi manducaueritis carnem Filij ho-
 minis, & biberitis eius sanguinem, non

habebitis vitam in vobis. * Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: & ego resuscitabo eum in nouissimo die. * Caro enim mea, vere est cibus: & sanguis meus, vere est potus. * qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo. * Sicut misit me viuens Pater, & ego viuo propter Patrem: & qui manducat me, & ipse viuet propter me. * Hic est panis, qui de cælo descendit. Non sicut manducauerunt patres vestri māna, & mortui sunt: Qui manducat hunc panem, viuet in æternum. * Hæc dixit in synagoga docens, in Capharnaum. * Multi ergo audientes ex discipulis eius, dixerunt: Durus est hic sermo, & quis potest eum audire? * Sciens autem Iesus apud semetipsum quia murmurarent de hoc discipuli eius, dixit eis: Hoc vos scandalizat? * Si ergo videritis Filium hominis ascendētem vbi erat prius? * Spiritus est, qui viuificat: caro non prodest quidquam: verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt. * Sed sunt quidam ex vobis, qui non credunt. Sciebat enim ab initio Iesus qui essent non credentes, & quis traditurus esset eum. * Et dicebat: Propterea dixi vobis, quia nemo potest venire ad me, nisi fuerit ei datū a Patre meo. * Ex hoc multi discipulorum eius abierunt retro: & iam non cū illo ambulabant. * Dixit ergo Iesus ad duodecim: Numquid & vos vultis abire? * Respondit ergo ei Simon Petrus: Domine, ad quem ibimus? verba vitæ æternæ habes. * & nos credidimus, & cognouimus quia tu es Christus Filius Dei. * Respondit eis Iesus: Nōne ego vos duodecim elegi: & ex vobis vnus diabolus est? * Dicebat autem Iudam Simonis Iscariotem: hic enim erat traditurus eum, cum esset vnus ex duodecim.

CAP. VII.

POST hæc autem ambulabat Iesus in Galilæam, non enim volebat in Iudæam ambulare: quia quærebāt eum Iudæi interficere. * Erat autē in proximo dies festus Iudæorum, Scænopegia. * Dixerunt autem ad

eū fratres eius: Trāsi hinc, & vade in Iudæā, vt & discipuli tui videant opera tua, quæ facis. * Nemo quippe in occulto quid facit, & quærit ipse in palā esse: si hæc facis, manifesta te ipsum mundo. * Neque enim fratres eius credebāt in eum. * Dicit ergo eis Iesus: Tempus meū nondum aduenit: tempus autem vestrū semper est paratum. * Nō potest mundus odisse vos: me autem odit: quia ego testimoniū perhibeo de illo quod opera eius mala sunt. * Vos ascendite ad diē festū hunc, ego autē non ascendo ad diē festum istum: quia meum tempus nondū impletum est. * Hæc cum dixisset, ipse māsit in Galilæa. * Vt autē ascenderunt fratres eius, tunc & ipse ascendit ad diē festum nō manifeste, sed quasi in occulto. * Iudæi ergo quærebant eum in diē festo, & dicebant: Vbi est ille? * Et murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicebāt: Quia bonus est. Alij autem dicebant: Non, sed seducit turbas. * Nemo tamen palam loquebatur de illo propter metum Iudæorum. * Iam autem diē festo mediante, ascendit Iesus in templum, & docebat. * Et mirabātur Iudæi, dicentes: Quomodo hic litteras scit, cum non didicerit? * Respōdit eis Iesus, & dixit: Mea doctrina nō est mea, sed eius, qui misit me. * Si quis voluerit voluntatem eius facere: cognoscet de doctrina, utrū ex Deo sit, an ego a me ipso loquar. * Qui a semetipso loquitur, gloriā propriā quærit. qui autem quærit gloriā eius, qui misit eum, hic verax est, & iniustitia in illo non est. * Nonne Moyses dedit vobis legē: & nemo ex vobis facit legē? * Quid me quæritis interficere? Respondit turba, & dixit: Dæmonium habes: quis te quærit interficere? * Respōdit Iesus, & dixit eis: Vnum opus feci, & omnes miramini. * Propterea Moyses dedit vobis circūcisionem: (nō quia ex Moyse est, sed ex patribus) & in sabbato circūciditis hominem. * Si circūcisionem accipit homo in sabbato, vt nō soluatur lex Moyſi: mihi indignamini quia totū hominē sanum feci in sabbato? * Nolite iudicare secundum faciem, sed iustum iudicium iudicate. * Dicebant

cebant ergo quidam ex Ierosolymis: Nonne hic est, quem quærunt interficere? * Et ecce palam loquitur, & nihil ei dicunt. Numquid vere cognouerunt principes quia hic est Christus? Sed hunc scimus vnde sit: Christus autem cum venerit, nemo scit vnde sit. * Clamabat ergo Iesus in templo docens, & dicens: Et me scitis, & vnde sum scitis: & a me ipso non veni, sed est verus, qui misit me, quem vos nescitis. * Ego scio eum: quia ab ipso sum, & ipse me misit. * Quærebant ergo eum apprehendere: & nemo misit in illum manus, quia nondum venerat hora eius. * De turba autem multi crediderunt in eum, & dicebant: Christus cum venerit, numquid plura signa faciet quàm quæ hic facit? Audierunt Pharisei turbam murmurantem de illo hæc: & miserunt principes, & Pharisei ministros vt apprehenderent eum. * Dixit ergo eis Iesus: Adhuc modicum tempus vobiscum sum: & vado ad eum, qui me misit. * Quæretis me, & non inuenietis: & vbi ego sum, vos non potestis venire. * Dixerunt ergo Iudæi ad semetipsos: Quo hic iturus est, quia non inueniemus eum? numquid in dispersionem Gætiarum iturus est, & docturus Gentes? Quis est hic sermo, quæ dixit: Quæretis me, & non inuenietis: & vbi sum ego, vos non potestis venire? In nouissimo autem die magno festiuitatis stabat Iesus, & clamabat, dicens: Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. * Qui credit in me, sicut dicit Scriptura, flumina de ventre eius fluent aquæ viuæ. * Hoc autem dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum: nõdum enim erat Spiritus datus, quia Iesus nondum erat glorificatus. * Ex illa ergo turba cum audissent hos sermones eius, dicebant: Hic est vere propheta. * Alij dicebāt: Hic est Christus. Quidam autem dicebant: Numquid a Galilæa venit Christus? * Nonne Scriptura dicit: Quia ex semine David, & de Bethlehemi castello, vbi erat David, venit Christus? * Dissensio itaque facta est in turba propter eum. * Quidam autem ex ipsis volebant apprehendere eum: sed nemo misit super eum manus. * Venerunt ergo

ministri ad Pontifices, & Phariseos. Et dixerunt eis illi: Quare non adduxistis illum? * Responderunt ministri: Numquam sic locutus est homo, sicut hic homo. * Responderunt ergo eis Pharisei: Numquid & vos seducti estis? * Numquid ex principibus aliquis credidit in eum, aut ex Phariseis? * sed turba hæc, quæ non nouit legem, maledicti sunt. * Dixit Nicodemus ad eos, ille, qui venit ad eum nocte, qui vnus erat ex ipsis: * Numquid lex nostra iudicat hominem, nisi prius audierit ab ipso, & cognouerit quid faciat? * Responderunt, & dixerunt ei: Numquid & tu Galilæus es? Scrutare Scripturas, & vide quia a Galilæa propheta non surgit. * Et reuersi sunt vnusquisque in domum suam.

C A P . V I I I .

IESVS autem perrexit in montem Oliueti: & diluculo iterum venit in templum, & omnis populus venit ad eum, & sedens docebat eos. * Adducunt autem Scribæ, & Pharisei mulierem in adulterio deprehensam: & statuerunt eam in medio, & dixerunt ei: Magister, hæc mulier modo deprehensa est in adulterio. * In lege autem Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebant tentantes eum, vt possent accusare eum. Iesus autem inclinans se deorsum, digito scribebat in terra. * Cum ergo perseverarent interrogantes eum, erexit se, & dixit eis: Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. * Et iterum se inclinans, scribebat in terra. * Audientes autem vnus post vnum exhibant, incipientes a senioribus: & remansit solus Iesus, & mulier in medio stans. * Erigens autem se Iesus, dixit ei: Mulier, vbi sunt, qui te accusabant? nemo te cõdemnauit? Quæ dixit: Nemo, Domine. Dixit autem Iesus: Nec ego te cõdemnabo: Vade, & iam amplius nõli peccare. * Iterum ergo locutus est eis Iesus, dicens: Ego sum lux mundi: qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ. * Dixerunt ergo ei Pharisei: Tu de te ipso testimonium perhibes: testi-

monium tuum non est verum. * Respondit Iesus, & dixit eis: Et si ego testimoniū perhibeo de meipso, verū est testimonium meum: quia scio vnde veni, & quò vado: vos autem nescitis vnde venio, aut quò vado. * Vos secundum carnem iudicatis: ego non iudico quemquam: & si iudico ego, iudicium meum verum est, quia solus non sum: sed ego, & qui misit me, Pater. * Et in lege vestra scriptum est, quia duorum hominum testimonium verum est. * Ego sum, qui testimonium perhibeo de meipso: & testimonium perhibet de me, qui misit me, Pater. * Dicebant ergo ei: Vbi est Pater tuus? Respondit Iesus: Neque me scitis, neque Patrem meum: si me sciretis, forsitan & Patrem meum sciretis. * Hæc verba locutus est Iesus in gazophylacio, docens in templo: & nemo apprehendit eum, quia necdum venerat hora eius. * Dixit ergo iterū eis Iesus: Ego vado, & queretis me, & in peccato vestro moriemini. Quò ego vado, vos non potestis venire. * Dicebāt ergo Iudæi: Numquid interficiet semetipsum, quia dixit: Quò ego vado, vos non potestis venire? * Et dicebat eis: Vos de deorsum estis, ego de supernis sum. Vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mundo: * Dixi ergo vobis quia moriemini in peccatis vestris: si enim non credideritis quia ego sum, moriemini in peccato vestro. * Dicebant ergo ei: Tu quis es? Dixit eis Iesus: Principiū, qui & loquor vobis. * Multa habeo de vobis loqui, & iudicare. sed qui me misit, verax est: & ego quæ audiui ab eo, hæc loquor in mundo. * Et non cognoverunt quia Patrem eius dicebat Deum. * Dixit ergo eis Iesus: Cum exaltaueritis Filium hominis, tunc cognoscetis quia ego sum, & a meipso facio nihil, sed sicut docuit me Pater, hæc loquor: & qui me misit, mecum est, & non reliquit me solum: quia ego quæ placita sunt ei, facio semper. * Hæc illo loquente, multi crediderunt in eum. * Dicebat ergo Iesus ad eos, qui crediderunt ei, Iudæos: Si vos manseritis in sermone meo, vere discipuli mei eritis: & cognoscetis ve-

ritatem, & veritas liberabit vos. * Responderunt ei: Semen Abraham sumus, & nemini seruiuimus vmquam: quomodo tu dicis: Liberi eritis? * Respondit eis Iesus: Amen, amen dico vobis: quia omnis, qui facit peccatum, seruus est peccati: seruus autē non manet in domo in æternum: filius autem manet in æternum. * si ergo vos filius liberauerit, vere liberi eritis. * Scio quia filij Abraham estis: sed queritis me interficere, quia sermo meus non capit in vobis. * Ego quod vidi apud Patrem meum, loquor: & vos quæ vidistis apud patrem vestrum, facitis. * Responderunt, & dixerunt ei: Pater noster Abraham est. Dicit eis Iesus: Si filij Abraham estis, opera Abraham facite. * Nunc autem queritis me interficere, hominem, qui veritatem vobis locutus sum, quam audiui a Deo: hoc Abraham non fecit. * Vos facitis opera patris vestri. Dixerunt itaque ei: Nos ex fornicatione nō sumus nati: vnum patrem habemus Deum. * Dixit ergo eis Iesus: Si Deus pater vester esset: diligeretis vtique me. ego enim ex Deo processi, & veni: neque enim a me ipso veni, sed ille me misit. * Quare loquelam meā non cognoscitis? Quia non potestis audire sermonē meū. * Vos ex patre diabolo estis: & desideria patris vestri vultis facere. ille homicida erat ab initio, & in veritate non stetit: quia non est veritas in eo: cum loquitur mendaciū, ex proprijs loquitur, quia mendax est, & pater eius. * Ego autem si veritatem dico, non creditis mihi. * Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis, quare nō creditis mihi? * Qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. * Responderunt ergo Iudæi, & dixerūt ei: Nonne bene dicimus nos quia Samaritanus es tu, & dæmoniū habes? * Respondit Iesus: Ego dæmonium non habeo: sed honorifico Patrem meum, & vos inhonorastis me. * Ego autem non quero gloriā meam: est qui querat, & iudicet. * Amen, amen dico vobis: si quis sermonem meum seruauerit, mortē non videbit in æternum. * Dixerunt ergo Iudæi: Nunc cognouimus quia

quia dæmonium habes. Abraham mortuus est, & Prophetæ: & tu dicis: Si quis sermonem meum seruauerit, non gustabit mortem in æternum. * Numquid tu maior es patre nostro Abraham, qui mortuus est? & Prophetæ mortui sunt. Quem te ipsum facis? * Respondit Iesus: Si ergo glorifico me ipsum, gloria mea nihil est: est Pater meus, qui glorificat me, quæ vos dicitis quia Deus vester est, & non cognouistis eum: ego autem noui eum: Et si dixerò quia non scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, & sermonem eius seruo. * Abraham pater vester exultauit ut videret diem meum: vidit, & gauisus est. * Dixerunt ergo Iudæi ad eum: Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidisti? * Dixit eis Iesus: Amen, amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum. * Tulerunt ergo lapides, ut iacerent in eum: Iesus autem abscondit se, & exiuit de templo.

C A P . I X .

ET præteriens Iesus vidit hominem cæcum a natiuitate: & interrogauerunt eum discipuli eius: Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, ut cæcus nasceretur? * Respondit Iesus: Neque hic peccauit, neque parentes eius: sed ut manifestetur opera Dei in illo. * Me oportet operari opera eius, qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari. * quādiu sum in mundo, lux sum mundi. * Hæc cum dixisset, expuit in terram, & fecit lutum ex spuito, & liniuit lutum super oculos eius, & dixit ei: Vade, laua in natatoria Siloe (quod interpretatur Missus.) Abijt ergo, & lauit, & venit videns. * Itaque vicini, & qui viderant eum prius quia mendicus erat, dicebant: Nonne hic est, qui sedebat, & mendicabat? Alij dicebant: Quia hic est. * Alij autem: Nequaquam, sed similis est ei. Ille vero dicebat: Quia ego sum. * Dicebāt ergo ei: Quomodo aperti sunt tibi oculi? * Respondit: Ille homo, qui dicitur Iesus, lutum fecit: & vnxit oculos meos, & dixit mihi: Vade ad natatoria Siloe, & laua. Et abijt, &

laui, & video. * Et dixerunt ei: Vbi est ille? Ait: Nescio. * Adducunt eum ad Phariseos, qui cæcus fuerat. * Erat autem sabbatum, quando lutum fecit Iesus, & aperuit oculos eius. * Iterum ergo interrogabant eum Pharisei quomodo vidisset. Ille autē dixit eis: Lutum mihi posuit super oculos, & laui, & video. * Dicebant ergo ex Phariseis quidam: Non est hic homo a Deo; qui sabbatum non custodit. Alij autem dicebant: Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et scisma erat inter eos. * Dicunt ergo cæco iterum: Tu quid dicis de illo, qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit: Quia propheta est. * Non crediderunt ergo Iudæi de illo, quia cæcus fuisset & vidisset, donec vocauerunt parentes eius, qui viderat: & interrogauerunt eos, dicentes: Hic est filius vester, quem vos dicitis quia cæcus natus est? Quomodo ergo nūc videt? * Responderunt eis parentes eius, & dixerunt: Scimus quia hic est filius noster, & quia cæcus natus est: quomodo autē nunc videat, nescimus: aut quis eius aperuit oculos, nos nescimus: ipsum interrogate: ætatem habet, ipse de se loquatur. * Hæc dixerunt parentes eius, quoniam timebant Iudæos: iam enim conspirauerant Iudæi, ut si quis eum confiteretur esse Christum, extra synagogam fieret. * Propterea parentes eius dixerunt: Quia ætatem habet, ipsum interrogate. * Vocauerunt ergo rursum hominē, qui fuerat cæcus, & dixerūt ei: Da gloriam Deo. nos scimus quia hic homo peccator est. * Dixit ergo eis ille: Si peccator est, nescio: vnum scio, quia cæcus cum essem, modo video. * Dixerunt ergo illi: Quid fecit tibi? quomodo aperuit tibi oculos? * Respondit eis: Dixi vobis iam, & audistis: quid iterum vultis audire? numquid & vos vultis discipuli eius fieri? * Maledixerūt ergo ei, & dixerūt: Tu discipulus illius sis: nos autem Moyse discipuli sumus. * Nos scimus quia Moyse locutus est Deus: hunc autem nescimus vnde sit. * Respondit ille homo, & dixit eis: In hoc enim mirabile est quia vos nescitis vnde sit, & aperuit meos oculos:

*scimus autem quia peccatores Deus nō audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntatem eius facit, hunc exaudit. * A sæculo non est auditum quia quis aperuit oculos cæci nati. * Nisi esset hic a Deo, non poterat facere quidquam. * Responderunt, & dixerunt ei: In peccatis natus es totus, & tu doces nos? Et eiecerunt eum foras. * Audiuit Iesus quia eiecerunt eū foras: & cum inuenisset eum, dixit ei: Tu credis in Filium Dei? Respondit ille, & dixit: Quis est, Domine, ut credā in eum? * Et dixit ei Iesus: Et vidisti eum, & qui loquitur tecum, ipse est. * At ille ait: Credo Domine. Et procidens adorauit eum. * Et dixit Iesus: In iudicium ego in hunc mundum veni: ut qui non vident videant, & qui vident cæci fiant. * Et audierunt quidā ex Phariseis, qui cum ipso erāt, & dixerunt ei: Numquid & nos cæci sumus? * Dixit eis Iesus: Si cæci essetis, non haberetis peccatum. nunc vero dicitis: Quia videmus. Peccatum vestrum manet.

C A P. X.

AMEN, amen dico vobis: qui non intrat per ostium in ouile ouium, sed ascendit aliunde: ille fur est, & latro. * Qui autem intrat per ostium, pastor est ouium. * Huic ostiarius aperit, & oues vocem eius audiunt, & proprias oues vocat nominatim, & educit eas. * Et cum proprias oues miserit, ante eas vadit: & oues illum sequuntur, quia sciunt vocem eius. * Alienum autem non sequuntur, sed fugiunt ab eo: quia non nouerunt vocem alienorum. * Hoc prouerbum dixit eis Iesus. Illi autem non cognouerunt quid loqueretur eis. * Dixit ergo eis iterum Iesus: Amen, amen dico vobis, quia ego sum ostiū ouium. * Omnes quotquot venerunt, fures sunt, & latrones, & non audierunt eos oues. * Ego sum ostium. Per me si quis introierit, saluabitur: & ingredietur, & egredietur, & pascua inueniet. * Fur non venit nisi ut furetur, & mactet, & perdat. Ego veni ut vitam habeant, & abundantius habeant. * Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suā dat pro ouibus

11 suis. * Mercenarius autem, & qui non est pastor, cuius non sunt oues propriæ, videt lupum venientem, & dimittit oues, & fugit: & lupus rapit, & dispergit oues: * mercenarius autē fugit, quia mercenarius est, & non pertinet ad eum de ouibus. * Ego sum pastor bonus: & cognosco meas, & cognoscunt me meæ. * Sicut nouit me Pater, & ego agnosco Patrem: & animam meam pono pro ouibus meis. * Et alias oues habeo, quæ non sunt ex hoc ouili: & illas oportet me adducere, & vocem meam audient, & fiet vnum ouile, & vnus pastor. * Propterea me diligit Pater: quia ego pono animam meam, ut iterum sumam eam. * Nemo tollit eam a me: sed ego pono eam a meipso, & potestatem habeo ponendi eam: & potestatem habeo iterum sumendi eam. * Hoc mandatum accepi a Patre meo. * Dissensio iterum facta est inter Iudæos propter sermones hos. * Dicebant autem multi ex ipsis: Dæmoniū habet, & insanit: quid eum auditis? * Alij dicebant: Hæc verba non sunt dæmoniū habentis: numquid dæmonium potest cæcorum oculos aperire? Facta sunt autem Encæniam in Ierosolymis: & hiems erat. * Et ambulabat Iesus in templo, in porticu Salomonis. * Circumdederunt ergo eum Iudæi, & dicebant ei: Quousque animam nostram tollis? si tu es Christus, dic nobis palam. * Respondit eis Iesus: Loquor vobis, & non creditis opera, quæ ego facio in nomine Patris mei, hæc testimonium perhibent de me: sed vos non creditis, quia non estis ex ouibus meis. * Oves meæ vocem meam audiunt: & ego cognosco eas, & sequuntur me: & ego vitam æternam do eis: & non peribunt in æternum, & non rapiet eas quisquam de manu meā. * Pater meus quod dedit mihi, maius omnibus est: & nemo potest rapere de manu Patris mei. * Ego, & Pater vnum sumus. * Sustulerunt ergo lapides Iudæi, ut lapidarent eum. * Respondit eis Iesus: Multa bona opera ostendi vobis ex Patre meo, propter quod eorum opus me lapidatis? * Responderunt ei Iudæi: De bono opere nō lapida-

lapidamus te, sed de blasphemia: & quia tu homo cum sis, facis te ipsum Deum. * Respondit eis Iesus: Nonne scriptum est in lege vestra: quia Ego dixi, dixistis? * Si illos dixit deos, ad quos sermo Dei factus est, & non potest solui scriptura: * quem Pater sanctificauit, & misit in mundum, vos dicitis: Quia blasphemias: quia dixi, Filius Dei sum? * Si non facio opera Patris mei, nolite credere mihi. * Si autem facio: & si mihi non vultis credere, operibus credite, ut cognoscatis, & credatis quia Pater in me est, & ego in Patre. * Quærebant ergo eum apprehendere: & exiuit de manibus eorum. * Et abiit iterum trans Iordanem in eum locum, ubi erat Ioannes baptizans primum: & mansit illic: * & multi venerunt ad eum, & dicebant: Quia Ioannes quidem signum fecit nullum. * Omnia autem quaecumque dixit Ioannes de hoc, vera erant. Et multi crediderunt in eum.

C A P . . . XI.

ERAT autem quidam languens Lazarus a Bethania, de castello Mariæ, & Marthæ sororis eius: * (Maria autem erat, quæ unxit Dominum unguento, & extersit pedes eius capillis suis: cuius frater Lazarus infirmabatur.) * Miserunt ergo sorores eius ad eum dicentes: Domine, ecce quæ amas infirmatur. * Audiens autem Iesus dixit eis: Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro gloria Dei, ut glorificetur Filius Dei per eam. * Diligebat autem Iesus Martham, & sororem eius Mariam, & Lazarum. * Ut ergo audiuit quia infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus. * deinde post hæc dixit discipulis suis: Eamus in Iudæam iterum. * Dicunt ei discipuli: Rabbi, nunc quærebant te Iudæi lapidare, & iterum vadis illuc? * Respondit Iesus: Nonne duodecim sunt horæ diei? Si quis ambulauerit in die, non offendit, quia lux huius mundi videt: * si autem ambulauerit in nocte, offendit, quia lux non est in eo. * Hæc ait, & post hæc dixit eis: Lazarus amicus noster dormit: sed vado ut

a somno excitem eum. * Dixerunt ergo discipuli eius: Domine, si dormit, saluus erit. * Dixerat autem Iesus de morte eius: illi autem putauerunt quia de dormitione somni diceret. * Tunc ergo Iesus dixit eis manifeste: Lazarus mortuus est: * & gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam non eram ibi. sed eamus ad eum. * Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad condiscipulos: Eamus & nos, ut moriamur cum eo. * Venit itaque Iesus: & inuenit eum quatuor dies iam in monumento habentem. * (Erat autem Bethania iuxta Ierosolymam quasi stadiis quindecim.) * Multi autem ex Iudæis venerant ad Martham, & Mariam, ut consolarentur eas de fratre suo. * Martha ergo ut audiuit quia Iesus venit, occurrit illi: Maria autem domi sedebat. * Dixit ergo Martha ad Iesum: Domine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus: * sed & nunc scio quia quaecumque poposceris a Deo, dabit tibi Deus. * Dicit illi Iesus: Resurget frater tuus. * Dicit ei Martha: Scio quia resurget in resurrectione in nouissimo die. * Dixit ei Iesus: Ego sum resurrectio, & vita: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, viuet: * & omnis, qui vivit, & credit in me, non morietur in æternum. Credis hoc? * Ait illi: Vtique Domine, ego credidi, quia tu es Christus filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti. * Et cum hæc dixisset, abiit, & vocauit Mariam sororem suam silentio, dicens: Magister adest, & vocat te. * Illa ut audiuit, surgit cito, & venit ad eum: * nondum enim venerat Iesus in castellum: sed erat adhuc in illo loco, ubi occurrerat ei Martha. * Iudæi ergo, qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam, cum vidissent Mariam quia cito surrexit, & exiit, secuti sunt eam dicentes: Quia vadit ad monumentum, ut ploret ibi. * Maria ergo, cum venisset ubi erat Iesus, videns eum, cecidit ad pedes eius, & dicit ei: Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus. * Iesus ergo, ut vidit eam plorantem, & Iudæos, qui venerant cum ea, plorantes, infremuit spiritu,

spiritu, & turbauit seipsum, * & dixit: Vbi
posuistis eum? Dicunt ei: Domine, veni, &
vide. * Et lacrymatus est Iesus. * Dixerunt
ergo Iudæi: Ecce quomodo amabat eum.
* Quidam autem ex ipsis dixerunt: Non
poterat hic, qui aperuit oculos cæci nati,
facere vt hic non moreretur? * Iesus ergo
rursum fremens in semetipso, venit ad mo
numentum. erat autem spelunca: & lapis
superpositus erat ei. * Ait Iesus: Tollite la
pidem. Dicit ei Martha soror eius, qui mor
tuus fuerat: Domine, iam fœtet, quatrdua
nus est enim. * Dicit ei Iesus: Nonne dixi ti
bi quoniam si credideris, videbis gloriam
Dei? * Tulerunt ergo lapidem: Iesus autem
eleuatis sursum oculis, dixit: Pater gratias
ago tibi quoniam audisti me. * ego autem
sciebam quia semper me audis, sed propter
populum, qui circumstat, dixi: vt credant
quia tu me misisti. * Hæc cum dixisset, vo
ce magna clamauit: Lazare veni foras. * Et
statim prodijt qui fuerat mortuus, ligatus
pedes, & manus institis, & facies illius su
dario erat ligata. Dixit eis Iesus: Soluite eū,
& finite abire. * Multi ergo ex Iudæis, qui
venerant ad Mariam, & Martham, & vi
derant quæ fecit Iesus, crediderūt in eum.
* Quidam autem ex ipsis abierunt ad Pha
risæos, & dixerunt eis quæ fecit Iesus. * Col
legerunt ergo Pontifices & Pharisei conci
lium, & dicebant: Quid facimus, quia hic
homo multa signa facit? * Si dimittimus
eum sic, omnes credent in eum: & venient
Romani, & tollent nostrum locum, & gen
tem. * Vnus autem ex ipsis Caiphas no
mine, cum esset Pontifex anni illius, dixit
eis: Vos nescitis quidquam, * nec cogitatis
quia expedit vobis vt vnus moriatur homo
pro populo, & non tota gens pereat. * Hoc
autem a semetipso non dixit: sed cum esset
Pontifex anni illius, prophetauit, quod Ie
sus moriturus erat pro gente, * & non tan
tum pro gente, sed vt filios Dei, qui erant
dispersi, congregaret in vnum. * Ab illo
ergo die cogitauerunt vt interficerēt eum.
* Iesus ergo iam non in palam ambula
bat apud Iudæos, sed abiit in regionem

iuxta desertum, in ciuitatem, quæ dicitur
Ephrem, & ibi morabatur cum discipulis
suis. * Proximum autē erat Pascha Iudæo
rum: & ascenderunt multi Ierosolymā de
regione ante Pascha, vt sanctificarēt se ip
sos. * Quærebant ergo Iesum: & colloque
bantur ad inuicem, in tēplo stantes: Quid
putatis, quia non venit ad diem festum? *
Dederant autē Pontifices, & Pharisei man
datum, vt si quis cognouerit vbi sit, indi
cet, vt apprehendant eum.

C A P . X I I .

IESVS ergo ante sex dies Paschæ venit
Bethaniam, vbi Lazarus fuerat mortuus,
quem suscitauit Iesus. * Fecerunt autem ei
cœnā ibi: & Martha ministrabat, Lazarus
vero vnus erat ex discumbentibus cum eo.
* Maria ergo accepit libram vnguenti nardi
pistici, pretiosi, & vnxit pedes Iesu, & ex
terisit pedes eius capillis suis: & domus im
pleta est ex odore vnguenti. * Dixit ergo
vnus ex discipulis eius, Iudas Iscariotes, qui
erat eum traditurus: * Quare hoc vnguē
tum non vānij trecentis denarijs, & da
tum est egenis? * Dixit autem hoc, non
quia de egenis pertinebat ad eū, sed quia
fur erat, & loculos habēs, ea, quæ mitte
bantur, portabat. * Dixit ergo Iesus: Sini
te illam vt in diem sepulturæ meæ seruet
illud. * Pauperes enim semper habetis vo
biscum: me autem non semper habe
tis. * Cognouit ergo turba multa ex Iu
dæis quia illic est: & venerunt, non propter
Iesum tantum, sed vt Lazarū viderēt, quem
suscitauit a mortuis. * Cogitauerunt autē
principes sacerdotum vt & Lazarū interfi
cerent: * quia multi propter illum abibāt
ex Iudæis, & credebāt in Iesum. * In cra
stinū autem turba multa, quæ venerat ad
diē festum, cum audissent quia venit Ie
sus Ierosolymā: * acceperūt ramos palma
rū, & processerunt obuiam ei, & clama
bāt: Hosanna, benedictus, qui venit in no
mine Domini, Rex Israel. * Et inuenit Ie
sus asellum, & sedit super eū, sicut scri
ptū est: * Noli timere filia Sion: ecce rex
tuus

tuus venit sedens super pullum asinæ. * Hæc 16
non cognouerunt discipuli eius primū: sed
quando glorificatus est Iesus, tūc recordati
sunt quia hæc erant scripta de eo: & hæc fe-
cerunt ei. * Testimonium ergo perhibebat 17
turba, quæ erat cum eo quando Lazarū vo-
cavit de monumento, & suscitavit eum a
mortuis. * Propterea & obuiam venit ei tur- 18
ba: quia audierunt eum fecisse hoc signum.
* Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos: Vi- 19
detis quia nihil proficimus? ecce mūdus to-
tus post eum abiit. * Erant autem quidam 20
Gentiles ex his, qui ascenderant vt adora-
rent in die festo. * Hi ergo accesserūt ad Phi- 21
lippum, qui erat a Bethsaida Galilææ, & ro-
gabant eum, dicētes: Domine, volumus Ie-
sum videre. * Venit Philippus, & dicit An- 22
dreæ: Andreas rursus, & Philippus dixerūt
Iesu. * Iesus autē respondit eis, dicens: Ve- 23
nit hora, vt clarificetur Filius hominis. * A- 24
men, amē dico vobis, nisi granum frumenti
cadens in terram, mortuū fuerit; ipsum so- 25
lum manet. si autē mortuum fuerit, multū
fructum affert. Qui amat animam suam,
perdet eam: & qui odit animam suā in hoc
mundo, in vitam æternam custodit eam.
* Si quis mihi ministrat, me sequatur: & vbi 26
sum ego, illic & minister meus erit. Si quis
mihi ministraverit, honorificabit eum Pater
meus. * Nunc anima mea turbata est. Et 27
quid dicam? Pater, saluifica me ex hac hora.
Sed propterea veni in horam hanc. * Pater, 28
clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de
cælo: Et clarificaui, & iterum clarificabo.
* Turba ergo, quæ stabat, & audierat, dice- 29
bat tonitrūum esse factum. Alij dicebant:
Angelus ei locutus est. * Respondit Iesus, & 30
dixit: Nō propter me hæc vox venit, sed pro-
pter vos. * Nunc iudiciū est mundi: nūc prin- 31
ceps huius mundi eiicietur foras. * Et ego 32
si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad
me ipsum. * (hoc autem dicebat, significans 33
qua morte esset moriturus.) * Respondit ei 34
turba: Nos audiuius ex lege, quia Christus
manet in æternum: & quomodo tu dicis,
Oportet exaltari Filium hominis? Quis est
iste Filius hominis? * Dixit ergo eis Iesus: 35

Adhuc modicum, lumen in vobis est. Ami-
bulate dum lucem habetis, vt non vos tene-
bræ comprehendant: & qui ambulat in tene-
bris, nescit quo vadat. * Dum lucē habetis,
credite in lucem, vt filij lucis sitis. Hæc lo-
cutus est Iesus: & abiit, & abscondit se ab
eis. * Cum autem tanta signa fecisset coram
eis, nō credebant in eū: * vt sermo Isaïæ pro-
phætæ impleretur, quē dixit: Domine, quis
credidit auditui nostro? & brachiū Domini
cui reuelatū est? * Propterea non poterant
credere, quia iterū dixit Isaïas: * Excæcavit
oculos eorū, & induravit cor eorum: vt nō
videant oculis, & non intelligant corde, &
conuertātur, & sanē eos. * Hæc dixit Isaïas,
quando vidit gloriam eius, & locutus est de
eo. * Verumtamen & ex principibus multi
crediderūt in eum: sed propter Phariseos
non cōfitebantur, vt e synagoga non eijce-
rentur. * dilexerunt enim gloriam hominum
magis, quā gloriam Dei. * Iesus autem cla-
mauit, & dixit: Qui credit in me, non credit
in me, sed in eum, qui misit me. * Et qui videt
me, videt eū, qui misit me. * Ego lux in mun-
dum veni: vt omnis, qui credit in me, in te-
nebris non maneat. * Et si quis audierit ver-
ba mea, & non eustodierit: ego non iudico
eum. non enim veni vt iudicem mundum,
sed vt saluificem mūdum. * Qui spernit me,
& nō accipit verba mea: habet qui iudicet
eum: sermo, quem locutus sum, ille iudica-
bit eum in nouissimo die. * Quia ego ex me
ipso non sum locutus, sed qui misit me Pa-
ter, ipse mihi mandatum dedit quid dicam,
& quid loquar. * Et scio quia mandatum e-
ius vita æterna est. Quæ ergo ego loquor,
sicut dixit mihi Pater, sic loquor.

C A P. X I I I.

ANTE diem festū Paschæ, sciens Iesus
quia venit hora eius vt transcat ex hoc
mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui
erant in mundo, in finem dilexit eos. * Et
cæna facta, cū diabolus iam misisset in cor
vt traderet eum Iudas Simonis Iscariotæ:
* sciēs quia omnia dedit ei Pater in manus,
& quia a Deo exiuit, & ad Deum vadit:
surgit

*surgit a cœna; & ponit vestimenta sua: & cū accepisset linteū, præcinxit se. * Deinde mittit aquam in peluim, & cœpit lauare pedes discipulorum, & extergere linteo, quo erat præcinctus. * Venit ergo ad Simonem Petrum. Et dicit ei Petrus: Domine, tu mihi lauas pedes? * Respondit Iesus, & dixit ei: Quod ego facio, tu nescis modo, scies autem postea. * Dicit ei Petrus: Non lauabis mihi pedes in æternum. Respondit ei Iesus: Si nō lauerō te, non habebis partem mecum. * Dicit ei Simon Petrus: Domine, non tantum pedes meos, sed & manus, & caput. * Dicit ei Iesus: Qui lotus est, non indiget nisi vt pedes lauet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. * Sciebat enim quisnam esset qui traderet eum: propterea dixit: Non estis mundi omnes. * Postquam ergo lauit pedes eorū, & accepit vestimenta sua: cum recubuisset iterū, dixit eis: Scitis quid fecerim vobis? * Vos vocatis me Magister, & Domine: & bene dicitis: sum etenim. * Si ergo ego laui pedes vestros, Dominus, & Magister: & vos debetis alter alterius lauare pedes. * Exemplū enim dedi vobis, vt quēadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis. * Amē, amen dico vobis: Non est seruus maior Domino suo: neque apostolus maior est eo, qui misit illum. * Si hæc scitis, beati eritis si feceritis ea. * Non de omnibus vobis dico: ego scio quos elegerim: sed vt adimpleatur Scriptura: Qui manducat mecum panem, leuabit contra me calcaneum suum. * A modo dico vobis, priusquā fiat: vt cum factum fuerit, credatis, quia ego sum. * Amen, amen dico vobis: Qui accipit si quē misero, me accipit: qui autem me accipit, accipit eum, qui me misit. * Cum hæc dixisset Iesus, turbatus est spiritu: & protestatus est, & dixit: Amen, amen dico vobis: Quia vnus ex vobis tradet me. * Aspiciebant ergo ad inuicem discipuli, hæsitantes de quo diceret. * Erat ergo recumbens vnus ex discipulis eius in sinu Iesu, quem diligebat Iesus. * Innuuit ergo huic Simon Petrus, & dixit ei: Quis est, de quo dicit? * Itaque cum recu-

buisse ille supra pectus Iesu, dicit ei: Domine quis est? * Respondit Iesus: Ille est, cui ego intinctū panem porrexero. Et cum intinxisset panem, dedit Iudæ Simonis Iscariotæ. * Et post buccellam, introiuit in eum satanas. Et dixit ei Iesus: Quod facis, fac citius. * Hoc autem nemo sciuit discumbentium ad quid dixerit ei. * Quidam enim putabāt, quia oculos habebat Iudas, quod dixisset ei Iesus: Eme ea, quæ opus sunt nobis ad diem festum: aut egenis, vt aliquid daret. * Cum ergo accepisset ille buccellam, exiuit continuo. Erat autem nox. * Cum ergo exisset, dixit Iesus: Nunc clarificatus est filius hominis: & Deus clarificatus est in eo. * Si Deus clarificatus est in eo, & Deus clarificabit eum in semetipso: & continuo clarificabit eum. * Filioli, adhuc modicum vobiscum sum. Quæretis me: & sicut dixi Iudæis: Quod ego vado, vos non potestis venire: & vobis dico modo. * Mandatum nouum do vobis: Vt diligatis inuicem, sicut dilexi vos, vt & vos diligatis inuicem. * In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad inuicem. * Dicit ei Simon Petrus: Domine, quo vadis? Respondit Iesus: Quod ego vado, nō potes me modo sequi: sequeris autem postea. * Dicit ei Petrus: Quare non possum te sequi modo? * Respondit ei Iesus: Animam tuam pro me pones? Amen, amen dico tibi: Non cantabit galilus, donec ter me neges.

C A P . X I I I .

NON turbetur cor vestrum. Creditis in Deum, & in me credite. * In domo Patris mei mansiones multæ sunt. si quo minus dixissem vobis: Quia vado parare vobis locū. * Et si abiero, & præparauero vobis locum: iterū venio, & accipiam vos ad meipsum, vtrūbi sum ego, & vos sitis. * Et quod ego vado scitis, & viā scitis. * Dicit ei Thomas: Domine, nescimus quod vadis: & quo modo possumus viam scire? * Dicit ei Iesus: Ego sum via, & veritas, & vita. nemo venit ad Patrem,

Patrem, nisi per me. * Si cognouissetis me, & Patrem meum utique cognouissetis: & amodo cognoscetis eum, & vidistis eum. * Dicit ei Philippus: Domine, ostende nobis Patre, & sufficit nobis. * Dicit ei Iesus: Tanto tempore vobiscum sum: & non cognouistis me? Philippe, qui videt me, videt & Patrem. Quomodo tu dicis: Ostende nobis Patrem? * Non creditis quia ego in Patre, & Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, a me ipso non loquor. Pater autem in me manens, ipse facit opera. * Non creditis quia ego in Patre, & Pater in me est? * Alioquin propter opera ipsa credite. Amen, amen dico vobis: qui credit in me, opera, quæ ego facio, & ipse faciet, & maiora horum faciet: quia ego ad Patrem vado. * Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam: ut glorificetur Pater in Filio. * Si quid petieritis me in nomine meo, hoc faciam. * Si diligitis me: mandata mea seruate. * Et ego rogabo Patrem, & alium paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum, * Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum, nec scit eum. vos autem cognoscetis eum: quia apud vos manebit, & in vobis erit. * Nō relinquam vos orphanos: veniam ad vos. * Adhuc modicum: & mundus me iam non videt. Vos autem videtis me: quia ego viuo, & vos viuetis. * In illo die vos cognoscetis quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. * Qui habet mandata mea, & seruat ea: ille est, qui diligit me. Qui autem diligit me, diligetur a Patre meo: & ego diligam eum, & manifestabo ei me ipsum. * Dicit ei Iudas, nō ille Iscariotes: Domine, quid factum est, quia manifestaturus es nobis te ipsum, & non mundo? * Respondit Iesus, & dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meum seruabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus: * qui non diligit me, sermones meos nō seruatur. Et sermonem, quem audistis, non est meus: sed eius, qui misit me, Patris. * Hæc locutus sum vobis apud vos manens. * Paraclitus autem Spiritus sanctus, quem mittet

Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, & suggeret vobis omnia, quæcunque dixerō vobis. * Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet. * Audistis quia ego dixi vobis: Vado, & venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetur vobis, quia vado ad Patre: quia Pater maior me est. * Et nūc dixi vobis prius, quā fiat: ut cum factum fuerit, credatis. * Iam non multa loquar vobiscum. venit enim princeps mundi huius, & in me non habet quidquam. * Sed ut cognoscat mundus quia diligo Patrem, & sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. Surgite, eamus hinc.

C A P . X V .

EG O sum vitis vera: & Pater meus agricola est. * Omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum: & omnem, qui fert fructum, purgabit eum, ut fructum plus afferat. * Iam vos mundi estis propter sermonem, quem locutus sum vobis. * Manete in me: & ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetipso, nisi manserit in vite: sic nec vos, nisi in me manseritis. * Ego sum vitis, vos palmites: qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potestis facere. * Si quis in me non manserit: mittetur foras sicut palmes, & arefcet, & colligent eum, & in ignem mittent, & ardet. * Si manseritis in me, & verba mea in vobis manserint: quodcumque volueritis petetis, & fiet vobis. * In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei discipuli. * Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. * Si præcepta mea seruaueritis, manebitis in dilectione mea, sicut & ego Patris mei præcepta seruauī, & maneo in eius dilectione. * Hæc locutus sum vobis: ut gaudium meum in vobis sit, & gaudium vestrum impleatur. * Hoc est præceptum meum ut diligatis inuicem, sicut dilexi vos. * Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. * Vos amici mei estis, si feceritis

ritis quæ ego præcipio vobis. * Iam non di-
cā vos seruos : quia seruus nescit quid faciat
dominus eius . Vos autem dixi amicos : quia
omnia quæcūque audiui a Patre meo, nota
feci vobis . * Non vos me elegistis : sed ego
elegi vos, & posui vos vt eatis, & fructum af-
feratis : & fructus vester maneat : vt quod-
cumque petieritis Patrem in nomine meo,
det vobis . * Hæc mando vobis, vt diligatis
inuicem . * Si mundus vos odit : scitote quia
me priorē vobis odio habuit . * Si de mundo
fuiissetis : mundus quod suum erat diligeret :
quia vero de mundo non estis, sed ego elegi
vos de mundo, propterea odit vos mundus .
* Memētote sermonis mei, quē ego dixi vo-
bis : Non est seruus maior domino suo . Si
me persecuti sunt, & vos persequentur : si
sermonē meum seruauerūt, & vestrum ser-
uabunt . * Sed hæc omnia facient vobis pro-
pter nomen meum : quia nesciunt eum, qui
misit me . * Si non venissem, & locutus fuif-
sem eis, peccatum non haberent : nunc au-
tem excusationē non habēt de peccato suo .
* Qui me odit : & Patrem meum odit . * Si
opera non fecissem in eis, quæ nemo alius
fecit, peccatum non haberent : nunc autem
& viderunt, & oderūt & me, & Patrem meū .
* Sed vt adimpleatur sermo, qui in lege eo-
rum scriptus est : Quia odio habuerunt me
gratis . * Cum autem venerit Paraclitus, quē
ego mittam vobis a Patre, spiritum verita-
tis, qui a Patre procedit, ille testimonium
perhibebit de me : & vos testimonium per-
hibebitis, quia ab initio mecum estis .

C A P . X V I .

HÆC locutus sum vobis, vt non scan-
dalizemini . * Absque synagogis facient
vos : sed venit hora, vt omnis, qui interficit
vos, arbitretur obsequium se præstare Deo .
* & hæc facient vobis, quia non nouerunt
Patrem, neque me . * Sed hæc locutus sum
vobis : vt cum venerit hora eorū, reminisca-
mini, quia ego dixi vobis . * Hæc autē vobis
ab initio non dixi, quia vobiscum eram : Et
nunc vado ad eum, qui misit me ; & nemo
ex vobis interrogat me , Quò vadis ? * Sed

quia hæc locutus sum vobis, tristitia imple-
uit cor vestrū . * Sed ego veritatem dico vo-
bis : expedit vobis vt ego vadā : si enim non
abiero, Paraclitus non veniet ad vos : si autē
abiero, mittam eum ad vos . * Et cū venerit
ille, arguet mundum de peccato, & de iusti-
tia, & de iudicio . * de peccato quidem : quia
non crediderunt in me : * de iustitia vero :
quia ad Patrem vado : & iam non videbitis
me : * De iudicio autē : quia princeps huius
mūdi iam iudicatus est . * Adhuc multa ha-
beo vobis dicere : sed non potestis portare
modo . * Cum autem venerit ille Spiritus ve-
ritatis, docebit vos omnem veritatem . non
enim loquetur a semetipso : sed quæcumque
audiet loquetur, & quæ vêtura sunt annun-
ciabit vobis . * Ille me clarificabit : quia de
meo accipiet, & annuntiabit vobis . * Om-
nia quæcūque habet Pater, mea sunt . Pro-
pterea dixi : quia de meo accipiet, & annun-
ciabit vobis . * Modicum, & iam non videbi-
tis me : & iterum modicum, & videbitis me :
quia vado ad Patrem . * Dixerunt ergo ex di-
scipulis eius ad inuicem : Quid est hoc, quod
dicit nobis : Modicum, & non videbitis me :
& iterum modicum, & videbitis me, & quia
vado ad Patrem ? * Dicebant ergo : Quid est
hoc, quod dicit, Modicum ? nescimus quid
loquitur . * Cognouit autem Iesus, quia vole-
bant eum interrogare, & dixit eis : De hoc
quæritis inter vos quia dixi, Modicum, & nō
videbitis me : & iterum modicum, & videbi-
tis me . * Amen, amē dico vobis : quia plora-
bitis, & flebitis vos, mundus autē gaudebit :
vos autē contristabimini, sed tristitia vestra
vertetur in gaudium . * Mulier cum parit, tri-
stitiam habet, quia venit hora eius : cum au-
tem pepererit puerū, iam non meminit pres-
suræ propter gaudium : quia natus est homo
in mundum . * Et vos igitur nunc quidem tri-
stitiam habetis, iterum autem videbo vos, &
gaudebit cor vestrum : & gaudium vestrum
nemo tollet a vobis . * Et in illo die me non
rogabitis quidquam . Amen, amen dico vo-
bis : siquid petieritis Patrē in nomine meo,
dabit vobis . * Vsq̃ue modo nō petistis quid-
quā in nomine meo : Petite, & accipietis, vt
gaudium

gaudium vestrum sit plenum. * Hæc in pro-
uerbijs locutus sum vobis. Venit hora cum
iam non in prouerbijs loquar vobis, sed pa-
lam de Patre annunciabo vobis. * in illo die
in nomine meo petetis: & non dico vobis
quia ego rogabo Patrem de vobis: * Ipse
enim Pater amat vos, quia vos me amastis,
& credidistis, quia ego a Deo exiui. * Exi-
ui a Patre, & veni in mundum: iterum re-
linquo mundum, & vado ad Patrem. * Di-
cunt ei discipuli eius: Ecce nunc palam lo-
queris, & prouerbiū nullum dicis. * nunc
scimus quia scis omnia, & non opus est
tibi vt quis te interroget: in hoc credimus
quia a Deo existi. * Respondit eis Iesus:
Modo creditis? * Ecce venit hora, & iam ve-
nit, vt dispergami vniūsq; in pro-
pria, & me solum relinquantis: & non sum
solus, quia Pater mecum est. * Hæc locu-
tus sum vobis, vt in me pacem habeatis.
In mundo pressuram habebitis: sed confi-
dite, ego vici mundum.

C A P. XVII.

HÆc locutus est Iesus: & subleuatis
oculis in cælum, dixit: Pater venit ho-
ra, clarifica filium tuum, vt filius tuus cla-
rificet te: * Sicut dedisti ei potestatem omnis
carnis, vt omne, quod dedisti ei, det eis vi-
tam æternam. * Hæc est autem vita æter-
na: Vt cognoscant te, solum Deum verū,
& quem misisti Iesum Christum. * Ego te
clarificaui super terram: opus cōsummaui,
quod dedisti mihi vt faciam: * & nunc clari-
fica me tu Pater apud te ipsum, clarita-
te, quā habui prius, quā mūdus esset, apud
te. * Manifestaui nomen tuum hominibus,
quos dedisti mihi de mundo: Tui erant, &
mihi eos dedisti: & sermonem tuū seruaue-
runt. * Nunc cognouerunt quia omnia, quæ
dedisti mihi, abs te sunt: * quia verba, quæ
dedisti mihi, dedi eis: & ipsi acceperunt, &
cognouerūt vere quia a te exiui, & credide-
runt quia tu me misisti. * Ego pro eis rogo:
Non pro mundo rogo, sed pro his, quos de-
disti mihi: quia tui sunt: * & mea omnia tua
sunt, & tua mea sunt: & clarificatus sum in

eis: * Et iam nō sum in mundo, & hi in mun-
do sunt, & ego ad te venio. Pater sancte,
serua eos in nomine tuo, quos dedisti mihi:
vt sint vnum, sicut & nos. * Cum essem cum
eis, ego seruabam eos in nomine tuo. Quos
dedisti mihi, custodiui: & nemo ex eis pe-
riit, nisi filius perditionis, vt Scriptura im-
pleatur. * Nunc autem ad te venio: & hæc
loquor in mundo, vt habeant gaudiū meum
impletum in semetipsis. * Ego dedi eis ser-
monem tuum, & mundus eos odio habuit,
quia non sunt de mundo, sicut & ego non
sum de mundo. * Non rogo vt tollas eos
de mūdo, sed vt serues eos a malo. * De mū-
do non sunt, sicut & ego non sum de mun-
do. * Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus
veritas est. * Sicut tu me misisti in mundum,
& ego misi eos in mundum. * Et pro eis
ego sanctifico me ipsum: vt sint & ipsi san-
ctificati in veritate. * Non pro eis autem
rogo tantū, sed & pro eis, qui credituri sunt
per verbum eorum in me: * vt omnes vnum
sint, sicut tu Pater in me, & ego in te, vt &
ipsi in nobis vnum sint: vt credat mundus,
quia tu me misisti. * Et ego claritatem, quam
dedisti mihi, dedi eis: vt sint vnum, sicut &
nos vnum sumus. * Ego in eis, & tu in
me: vt sint consummati in vnum: & cogno-
scat mundus quia tu me misisti, & dilexisti
eos, sicut & me dilexisti. * Pater, quos dedi-
sti mihi, volo vt vbi sum ego, & illi sint
mecum: vt videant claritatem meam, quam
dedisti mihi: quia dilexisti me ante consti-
tutionem mundi. * Pater iuste, mundus te
non cognouit. ego autem te cognoui: &
hi cognouerunt, quia tu me misisti. * Et no-
tum feci eis nomen tuum, & notum fa-
ciam: vt dilectio, qua dilexisti me, in ipsis
sit, & ego in ipsis.

C A P. XVIII.

HÆc cum dixisset Iesus, egressus est cū
discipulis suis trans Torrentē Cedron,
vbi erat hortus, in quem introiuit ipse, &
discipuli eius. * Sciebat autem & Iudas, qui
tradebat eum, locum: quia frequenter Ie-
sus conuenerat illuc cum discipulis suis.

*Iudas ergo cum accepisset cohortem, & Pontificibus, & Phariseis ministros, venit illuc cum laternis, & facibus, & armis. Iesus itaque sciens omnia, quæ ventura erant super eum, processit, & dixit eis: Quæ queritis? Responderunt ei: Iesum Nazarenū. Dicit eis Iesus: Ego sum. Stabat autem & Iudas, qui tradebat eum, cum ipsis. Vt ergo dixit eis: Ego sum: abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. Iterum ergo interrogavit eos: Quem queritis? Illi autem dixerunt: Iesum Nazarenum. Respondit Iesus: Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me queritis, sinite hos abire. Vt impleretur sermo, quem dixit: Quia quos dedisti mihi, non perdiidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gladium eduxit eum: & percussit pontificis servum: & abscidit auriculam eius dexteram. Erat autem nomen seruo Malchus. Dixit ergo Iesus Petro: Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum. Cohors ergo, & tribunus, & ministri Iudæorum comprehenderunt Iesum, & ligauerunt eum: Et adduxerunt eum ad Annam primum, erat enim socer Caiphæ, qui erat pontifex anni illius. Erat autem Caiphæ, qui consilium dederat Iudæis: Quia expedit, vnum hominem mori pro populo. Sequebatur autem Iesum Simon Petrus, & alius discipulus. Discipulus autem ille erat notus pontifici, & introiuit cum Iesu in atrium pontificis. Petrus autem stabat ad ostium foris. Exiuit ergo discipulus alius, qui erat notus pontifici, & dixit ostiariæ: & introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancilla ostiaria: Numquid & tu ex discipulis es hominis istius? Dicit ille: Non sum. Stabant autem serui, & ministri ad prunas: quia frigus erat, & calefaciebant se: erat autem cum eis & Petrus stans, & calefaciens se. Pontifex ergo interrogavit Iesum de discipulis suis, & de doctrina eius. Respondit ei Iesus: Ego palam locutus sum mundo: ego semper docui in synagoga, & in templo, quo omnes Iudæi cōueniunt: & in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas?

interroga eos, qui audierunt quid locutus sum ipsis: ecce hi sciunt quæ dixerim ego. Hæc autem cum dixisset, vnus assistens ministrorū dedit alapam Iesu, dicens: Sic respondes pontifici? Respondit ei Iesus: Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo: si autem bene, quid me cedis? Et misit eum Annas ligatum ad Caipham pontificem. Erat autem Simon Petrus stans, & calefaciens se. Dixerunt ergo ei: Nūquid & tu ex discipulis eius es? Negavit ille, & dixit: Non sum. Dicit ei vnus ex seruis pontificis, cognatus eius, cuius abscidit Petrus auriculam: Nonne ego te vidi in horto cum illo? Iterum ergo negavit Petrus: & statim gallus cantauit. Adducunt ergo Iesum a Caipha in prætorium. Erat autem mane: & ipsi non introierunt in prætorium, vt non contaminarentur, sed vt manducarent Pascha. Exiuit ergo Pilatus ad eos foras, & dixit: Quam accusationē affertis aduersus hominem hunc? Responderunt, & dixerunt ei: Si non esset hic malefactor, nō tibi tradidissemus eum. Dixit ergo eis Pilatus: Accipite eum vos, & secundum legem vestram iudicate eum. Dixerunt ergo ei Iudæi: Nobis nō licet interficere quemquā. Vt sermo Iesu impleretur, quem dixit, significans qua morte esset moriturus. Introiuit ergo iterum in prætorium Pilatus, & vocauit Iesum, & dixit ei: Tu es rex Iudæorum? Respondit Iesus: A temetipso hoc dicis, an alij dixerunt tibi de me? Respondit Pilatus: Nūquid ego Iudæus sum? Gens tua, & pontifices tradiderunt te mihi: quid fecisti? Respondit Iesus: Regnum meum non est de hoc mundo. si ex hoc mundo esset regnum meū, ministri mei vtique decertarent vt non traderer Iudæis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit itaque ei Pilatus: Ergo rex es tu? Respondit Iesus: Tu dicis quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, vt testimonium perhibeam veritati: omnis, qui est ex veritate, audit vocem meam. Dicit ei Pilatus: Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, iterum exiuit ad Iudæos, & dicit eis:

Ego

Ego nullam inuenio in eo causam. * Est autem consuetudo vobis vt vnum dimittam vobis in Pascha: vultis ergo dimittam vobis regem Iudæorum? * Clamauerunt ergo rursus omnes, dicentes: Non hunc, sed Barabbam. Erat autem Barabbas latro.

C A P I T U L U M X I X.

TUNC ergo apprehendit Pilatus Iesum, & flagellauit. * Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti eius; & veste purpurea circumdederunt eum. * Et veniebant ad eum, & dicebant: Aue rex Iudæorum: & dabant ei alapas. * Exiit ergo iterum Pilatus foras, & dicit eis: Ecce adduco vobis eum foras, vt cognoscatis quia nullam inuenio in eo causam. (* Exiit ergo Iesus portans coronam spineam, & purpureum vestimentum:) Et dicit eis: Ecce homo. * Cum ergo vidissent eum Pontifices, & ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Accipite eum vos, & crucifigite: ego enim non inuenio in eo causam. * Responderunt ei Iudæi: Nos legem habemus, & secundum legem debet mori, quia filium Dei se fecit. * Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit. * Et ingressus est prætorium iterum: & dixit ad Iesum: Vnde es tu? Iesus autem responsum non dedit ei. * Dicit ergo ei Pilatus: Mihi non loqueris? nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te? * Respondit Iesus: Non haberes potestatem aduersum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, maius peccatum habet. * Et exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Iudæi autem clamabant dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. omnis enim, qui se regem facit, contradicit Cæsari. * Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Iesum: & sedit pro tribunali, in loco, qui dicitur Lithóstratos, Hebraice autem Gabbatha. * Erat autem parasceue Paschæ, hora quasi sexta, & dicit Iudæis: Ecce rex vester. * Illi autem clamabant: Tolle, tolle, crucifige eum. Di-

cit eis Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Responderunt Pontifices: Non habemus Regem, nisi Cæsarem. * Tunc ergo tradidit eis illum vt crucifigeretur. Susceperunt autem Iesum, & eduxerunt. * Et baiulans sibi crucem exiit in eum, qui dicitur Caluaria, locum, Hebraice autem Golgotha: vbi crucifixerunt eum, & cum eo alios duos hinc & hinc, medium autem Iesum. * Scripsit autem & titulum Pilatus: & posuit super crucem. Erat autem scriptum: Iesus Nazarenus, Rex Iudæorum. * Hunc ergo titulum multi Iudæorum legerunt: quia prope ciuitatem erat locus, vbi crucifixus est Iesus. Et erat scriptum Hebraice, Græce, & Latine. * Dicebant ergo Pilato Pontifices Iudæorum: Noli scribere, Rex Iudæorum: sed quia ipse dixit: Rex sum Iudæorum. * Respondit Pilatus: Quod scripsi, scripsi. * Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta eius, (& fecerunt quattuor partes unicuique militi partem) & tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. * Dixerunt ergo ad inuicem: Non scindamus eam, sed sortiamur de illa cuius sit. Vt Scriptura impleretur, dicens: Partiti sunt vestimenta mea sibi: & in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt. * Stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius, & soror matris eius, Maria Cleopha, & Maria Magdalene. * Cum vidisset ergo Iesus matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. * Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. * Postea sciens Iesus quia omnia consummata sunt, vt consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. * Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori eius. * Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato capite tradidit spiritum. * Iudæi ergo, (quoniam Parasceue erat) vt non remanerent in cruce corpora sabbato, (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogauerunt Pilatum vt frangerentur

eorum crura, & tollerentur. * Venerunt ergo milites: & primi quidem fregerunt crura, & alterius, qui crucifixus est cum eo. * Ad Iesum autem cum venissent, ut viderent eum iam mortuum, non fregerunt eius crura, * sed unus militum lancea latus eius aperuit, & continuo exiit sanguis, & aqua. * Et qui vidit, testimonium perhibuit: & verum est testimonium eius. Et ille scit quia vera dicit: ut & vos credatis. * Facta sunt enim hæc ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. * Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt. * Post hæc autem rogavit Pilatum Ioseph ab Arimathæa, (eo quod esset discipulus Iesu, occultus autem propter metum Iudæorum) ut tolleretur corpus Iesu. Et permisit Pilatus. Venit ergo, & tulit corpus Iesu. * Venit autem & Nicodemus, qui venerat ad Iesum, nocte primum, ferens mixturam myrrhæ, & aloes, quasi libras centum. * Acceperunt ergo corpus Iesu, & ligaverunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Iudæis sepelire. * Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus: & in horto monumentum novum, in quo nondum quisquam positus erat. * Ibi ergo propter Parasceuen Iudæorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt Iesum.

C A P. XX.

VN A autem sabbati, Maria Magdalene venit mane, cum adhuc tenebræ essent, ad monumentum: & vidit lapidem sublatum a monumento. * Cucurrit ergo, & venit ad Simonem Petrum, & ad alium discipulum, quem amabat Iesus, & dicit illis: Tulerunt Dominum de monumento, & nescimus ubi posuerunt eum. * Exiit ergo Petrus, & ille alius discipulus, & venerunt ad monumentum. * Currebant autem duo simul, & ille alius discipulus præcucurrit citius Petro, & venit primus ad monumentum. * Et cum se inclinasset, vidit posita linteamina, non tamen introiit. * Venit ergo Simon Petrus sequens eum, & introiit in monumentum, & vidit linteamina posita,

& sudarium, quod fuerat super caput eius, non cum linteaminibus positum, sed separatim inuolutum in vnum locum. * Tunc ergo introiit & ille discipulus, qui venerat primus ad monumentum: & vidit, & credidit: nondum enim sciebant Scripturam, quia oportebat eum a mortuis resurgere. * Abierunt ergo iterum discipuli ad semetipsos. * Maria autem stabat ad monumentum foris, plorans: Dum ergo fleret, inclinavit se, & prospexit in monumentum: & vidit duos angelos in albis, sedentes, vnum ad caput, & vnum ad pedes, ubi positum fuerat corpus Iesu. * Dicunt ei illi: Mulier, quid ploras? Dicit eis: Quia tulerunt Dominum meum: & nescio ubi posuerunt eum. * Hæc cum dixisset, conuersa est retrorsum, & vidit Iesum stantem: & non sciebat quia Iesus est. * Dicit ei Iesus: Mulier, quid ploras? quæris? Illa existimans quia hortulanus esset, dicit ei: Domine, si tu sustulisti eum, dicito mihi ubi posuisti eum: & ego eum tollam. * Dicit ei Iesus: Maria. Conuersa illa, dicit ei: Rabboni (quod dicitur Magister.) * Dicit ei Iesus: Noli me tangere, nondum enim ascendi ad Patrem meum: vade autem ad fratres meos, & dic eis: Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, Deum meum, & Deum vestrum. * Venit Maria Magdalene annūcians discipulis: Quia vidi Dominum, & hæc dixit mihi. * Cum ergo fero esset die illo, vna sabbatorum, & fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati propter metum Iudæorum: venit Iesus, & stetit in medio, & dixit eis: Pax vobis. * Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, & latus. Gauisi sunt ergo discipuli, viso Domino. * Dixit ergo eis iterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos. * Hæc cum dixisset, insufflauit: & dixit eis: Accipite Spiritum sanctum: quorum remiseritis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueritis, retenta sunt. * Thomas autem vnus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis quando venit Iesus. * Dixerunt ergo ei alij discipuli: Vidimus Dominum. * Ille autem dixit eis: Nisi videro in manibus eius

eius fixuram clauorum, & mittam digitum meum in locum clauorum, & mittam manum meam in latus eius, non credam. * Et post dies octo, iterum erant discipuli eius intus: & Thomas cum eis. Venit Iesus ianuis clausis, & stetit in medio, & dixit: Pax vobis. * Deinde dicit Thomæ: Infer digitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum: & noli esse incredulus, sed fidelis. * Respondit Thomas, & dixit ei: Dominus meus, & Deus meus. * Dixit ei Iesus: Quia vidisti me Thoma, credidisti: beati, qui non viderunt, & crediderunt. * Multa quidem, & alia signa fecit Iesus in conspectu discipulorum suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc. * Hæc autem scripta sunt ut credatis, quia Iesus est Christus Filius Dei: & ut credentes, vitam habeatis in nomine eius.

C A P. XXI.

POSTEA manifestauit se iterum Iesus discipulis ad mare Tiberiadis. Manifestauit autem sic: Erant simul Simon Petrus, & Thomas, qui dicitur Didymus, & Nathanael, qui erat a Cana Galilææ, & filij Zebædæi, & alij ex discipulis eius duo. * Dicit eis Simon Petrus: Vado piscari. Dicunt ei: Venimus & nos tecum. Et exierunt, & ascenderunt in nauim: & illa nocte nihil prederunt. Mane autem facto stetit Iesus in litore: non tamen cognouerunt discipuli quia Iesus est. * Dixit ergo eis Iesus: Pueri numquid pulmentarium habetis? Responderunt ei: Non. * Dicit eis: Mittite in dexteram nauigij rete: & inuenietis. Miserunt ergo: & iam non valebant illud trahere præ multitudine piscium. * Dixit ergo discipulus ille, quem diligebat Iesus, Petro: Dominus est. Simon Petrus cum audisset quia Dominus est, tunica fuccinxit se (erat enim nudus) & misit se in mare. * Alij autem discipuli nauigio venerunt: (non enim longe erant a terra, sed quasi cubitis ducentis) trahentes rete piscium. * Ut ergo descenderunt in terram, viderunt prunas positas, & piscem superpositum, & panem. * Dicit eis Iesus: 10

Afferte de piscibus, quos prendidistis nunc. * Ascendit Simon Petrus, & traxit rete in terram, plenum magnis piscibus centum quinquaginta tribus. Et cum tanti essent, non est scissum rete. * Dicit eis Iesus: Venite, prandete. Et nemo audebat discumbentium interrogare eum: Tu quis es? scientes, quia Dominus est. * Et venit Iesus, & accipit panem, & dat eis, & piscem similiter. * Hoc iam tertio manifestatus est Iesus discipulis suis cum resurrexisset a mortuis. * Cum ergo prandissent, dicit Simoni Petro Iesus: Simon Ioannis diligis me plus his? Dicit ei: Etiam Domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. * Dicit ei iterum: Simon Ioannis, diligis me? Ait illi: Etiam Domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. * Dicit ei tertio: Simon Ioannis, amas me? Contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio, Amas me? & dixit ei: Domine tu omnia nosti: tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce oues meas. * Amen, amen dico tibi: cum esses iunior, cingebas te, & ambulabas ubi volebas: cum autem senueris, extends manus tuas, & alius te cinget, & ducet quod tu non vis. * Hoc autem dixit significans qua morte clarificaturus esset Deum. Et cum hoc dixisset, dicit ei: Sequere me. * Conuersus Petrus vidit illum discipulum, quem diligebat Iesus, sequentem, qui & recubuit in cœna super pectus eius, & dixit: Domine quis est qui tradet te? * Hunc ergo cum vidisset Petrus, dixit Iesu: Domine hic autem quid? * Dicit ei Iesus: Sic cum volo manere donec veniam, quid ad te? tu me sequere. * Exijt ergo sermo iste inter fratres quia discipulus ille non moritur. Et non dixit ei Iesus: Non moritur. sed: Sic cum volo manere donec veniam, quid ad te? * Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his, & scripsit hæc: & scimus, quia verum est testimonium eius. * Sunt autem & alia multa, quæ fecit Iesus: quæ si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse eos, qui scribendi sunt, libros.

ACTVS APOSTOLORVM.

CAPVT PRIMVM.

P R I M V M quidem sermonem feci de omnibus o Theophile, quæ cœpit Iesus facere, & docere * vsque in diē, qua præcapiens Apostolis per Spiritum sanctū, quos elegit, assumptus est: * quibus & præbuit seipsum viuum post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei. * Et conuescens, præcepit eis ab Ierosolymis ne discederēt, sed expectarent promissionem Patris, quam audistis (inquit) per os meum: * quia Ioannes quidem baptizauit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu sancto non post multos hos dies. * Igitur qui conuenerant, interrogabant eum, dicentes: Domine si in tempore hoc restitues regnum Israel? * Dixit autem eis: Non est vestrum nosse tempora vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate; * sed accipietis virtutē superuenientis Spiritus sancti in vos, & eritis mihi testes in Ierusalem, & in omni Iudæa, & Samariā, & vsque ad vltimum terræ. * Et cum hæc dixisset, videntibus illis, eleuatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum. * Cumq. intuerentur in cælum euntem illum, ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis, * qui & dixerunt: Viri Galilæi quid statis aspicientes in cælum? hic Iesus, qui assumptus est a vobis in cælum, sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in cælum. * Tunc reuersi sunt Ierolimam a monte, qui vocatur Oliueti, qui est iuxta Ierusalem, sabbati habens iter. * Et cum introissent in cœnaculum, ascenderunt vbi manebant Petrus, & Ioannes, Iacobus, & Andreas, Philippus, & Tho-

mas, Bartholomæus, & Matthæus, Iacobus Alphæi, & Simon Zelotes, & Iudas Iacobi. * hi omnes erant perseuerantes vnanimiter in oratione cum mulieribus, & Maria matre Iesu, & fratribus eius. * In diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit, (erat autem turba hominum simul, fere centum viginti.) * Viri fratres, oportet impleri Scripturam, quam prædixit Spiritus sanctus per os David de Iuda, qui fuit dux eorum, qui comprehenderunt Iesum: * qui connumeratus erat in nobis, & sortitus est sortem ministerij huius. * Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis, & suspensus crepuit medius: & diffusa sunt omnia viscera eius. * Et notum factum est omnibus habitantibus Ierusalem, ita vt appellaretur ager ille, lingua eorum, Hacedama, hoc est, ager sanguinis. * Scriptum est enim in libro Psalmorum: Fiat commoratio eorum deserta, & non sit qui inhabitet in ea: & episcopatum eius accipiat alter. * Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intrauit & exiuit inter nos Dominus Iesus, * incipiens a baptismo Ioannis vsque in diem, qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis eius nobiscum fieri vnum ex istis. * Et statuerunt duos, Ioseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Iustus: & Mathiam. * Et orantes dixerunt: Tu Domine, qui corda nosti omnium, ostende, quem elegeris ex his duobus vnū accipere locum ministerij huius, & apostolatus, de quo præuaticatus est Iudas vt abiret in locum suum. * Et dederunt sortes eis, & cecidit sors super Mathiam, & annumeratus est cum vndecim Apostolis.

C A P. II.

ET cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco: & factus est repente de caelo sonus, tamquam aduenientis spiritus vehementis, & repleuit totam domum ubi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispersitæ linguæ tamquam ignis, seditq. supra singulos eorum: & repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis. Erant autem in Ierusalem habitantes Iudæi, viri religiosi ex omni natione, quæ sub caelo est. Facta autem hac voce, conuenit multitudo, & mente confusa est, quoniam audiebat vnusquisque linguam suam illos loquentes. Stupebant autem omnes, & mirabantur, dicentes: Nōne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilæi sunt, & quomodo nos audiuius vnusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, & Medi, & Ælamitæ, & qui habitant Mesopotamiam, Iudæam, & Cappadociam, Pontum, & Asiam, Phrygiam, & Pamphylia, Egyptū, & partes Libyæ, quæ est circa Cyrenen, & aduenæ Romani, Iudæi quoque, & Profelyti, Cretes, & Arabes: audiuius eos loquētes nostris linguis magnalia Dei. Stupebant autem omnes, & mirabantur ad inuicem dicētes: Quidnam vult hoc esse? Alij autem irridentes dicebant: Quia multo pleni sunt isti. Stans autem Petrus cum vndecim leuauit vocem suam, & locutus est eis: Viri Iudæi, & qui habitatis Ierusalem vniuersi, hoc vobis notum sit, & auribus percipite verba mea. Non enim, sicut vos æstimatis, hi ebrij sunt, cum sit hora diei tertia: sed hoc est, quod dictum est per prophetā Ioel: Ererit in nouissimis diebus (dicit Dominus) effundam de Spiritu meo super omnem carnem: & prophetabunt filij vestri, & filia vestra, & iuuenes vestri visiones videbunt, & seniores vestri somnia somniabunt. Et quidem super seruos meos, & super ancillas meas: in diebus illis effundam de Spiritu meo, & prophetabunt: & dabo prodigia in caelo sursum, & signa in

terra deorsum, sanguinem, & ignem, & vaporem fumi: Sol conuertetur in tenebras, & luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus & manifestus. Et erit: omnis, quicumque inuocauerit nomen Domini, saluus erit. Viri Israelitæ, audite verba hæc: Iesum Nazarenum, virum approbatum a Deo in vobis, virtutibus, & prodigijs, & signis, quæ fecit Deus per illum in medio vestri, sicut & vos scitis: hunc definito consilio, & præscientia Dei traditum, per manus iniquorum affligentes interemistis: quæ Deus suscitauit, solutis doloribus inferni, iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo. David enim dicit in eum: Prouidebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam a dextris est mihi ne commouear: Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe: Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem. Notas mihi fecisti vias vitæ: & replebis me iucunditate cum facie tua. Viri fratres, liceat audēter dicere ad vos de patriarcha David quoniam defunctus est, & sepultus: & sepulchrū eius est apud nos vsque in hodiernum diem. Propheta igitur cū esset, & sciret quia iureiurando iurasset illi Deus de fructu lumbi eius sedere super sedē eius: prouidens locutus est de resurrectione Christi, quia neque derelictus est in inferno, neque caro eius vidit corruptionem. Hunc Iesum resuscitauit Deus, cuius omnes nos testes sumus. Dextera igitur Dei exaltatus, & promissione Spiritus sancti accepta a Patre, effudit hunc, quem vos videtis, & auditis. Non enim David ascendit in caelum: dixit autem ipse: Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorum. Certissime sciat ergo omnis domus Israel, quia & Dominum eum, & Christum fecit Deus, hunc Iesum, quem vos crucifixistis. His autem auditis, compuncti sunt corde, & dixerunt ad Petrum, & ad reliquos Apostolos: Quid faciemus, viri fratres? Petrus vero ad illos:

ad illos: Pœnitentiam (inquit) agite, & baptizetur vnusquisque vestrum in nomine Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum: & accipietis donum Spiritus sancti. * Vobis enim est repromissio, & filijs vestris, & omnibus, qui longe sunt, quoscunque aduocauerit Dominus Deus noster. * Alijs etiam verbis plurimis testificatus est, & exhortabatur eos, dicens: Saluamini a generatione ista praua. * Qui ergo receperunt sermonem eius, baptizati sunt: & appositæ sunt in die illa animæ circiter tria milia. * Erant autem perseuerantes in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus. * Fiebat autem omni animæ timor: multa quoque prodigia, & signa per Apostolos in Ierusalē fiebant, & metus erat magnus in vniuersis. * Omnes etiam, qui credebant, erant pariter, & habebat omnia communia. * Possessiones & substantias vendebant, & diuidebant illa omnibus, prout cuique opuserat. * Quotidie quoque perdurantes vnanimiter in templo, & frangentes circa domos panem, sumebant cibum cum exultatione, & simplicitate cordis, collaudantes Deum, & habentes gratiam ad omnem plebem. Dominus autem augebat qui salui fierent quotidie in idipsum.

CAP. II.

PETRVS autem, & Ioannes ascendebat in templum ad horam orationis nonæ. * Et quidā vir, qui erat claudus ex utero matris suæ, baiulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, vt peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. * Is cum vidisset Petrum, & Ioannem incipientes introire in templum, rogabat vt eleemosynam acciperet. * Intuens autem in eum Petrus cum Ioanne, dixit: Respice in nos. * At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. * Petrus autem dixit: Argentum & aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine Iesu Christi Nazareni surge, & ambula. * Et apprehensa manu eius de-

xtera, alleuauit eum, & protinus consolidatæ sunt bases eius, & plantæ. * Et exiliens stetit, & ambulabat: & intrauit cum illis in templum ambulans, & exiliens, & laudans Deum. * Et vidit omnis populus eum ambulantem, & laudantem Deum. * Cognoscebant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam portam templi: & impleti sunt stupore & extasi in eo, quod contigerat illi. * Cum teneret autem Petrum, & Ioannem, cucurrit omnis populus ad eos ad porticum, quæ appellatur Salomonis, stupentes. * Videns autem Petrus, respondit ad populum: Viri Israelitæ quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute aut potestate fecerimus huc ambulare? * Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob, Deus patrum nostrorum glorificauit filium suum Iesum, quem vos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati, iudicante illo dimitti. * Vos autem sanctum, & iustum negastis, & petistis virum homicidam donari vobis: auctorem vero vitæ interfecistis, quem Deus suscitauit a mortuis, cuius nos testes sumus. * Et in fide nominis eius, hunc, quem vos vidistis, & noltis, confirmauit nomen eius: & fides, quæ per eum est, dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum. * Et nunc fratres scio quia per ignorantiam fecistis, sicut & principes vestri. * Deus autem, qui prænuñciauit per os omnium prophetarum, pati Christum suum, sic impleuit. * Pœnite mini igitur, & conuertimini vt deleantur peccata vestra: vt cū venerint tempora refrigerij a conspectu Domini, & miserit eum, qui prædicatus est vobis, Iesum Christum, quem oportet quidem cælum suscipere vsque in tempora restitutionis omnium, quæ locutus est Deus per os sanctorum suorum a sæculo Prophetarum. * Moyses quidem dixit: Quoniam Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus vester de fratribus vestris, tamquam me, ipsum audietis iuxta omnia quæcunque locutus fuerit vobis. * Erit autem: omnis anima, quæ non audierit Prophetam illum,

ex-

exterminabitur de plebe. * Et omnes prophetae a Samuel, & deinceps, qui locuti sunt, annunciauerunt dies istos. * Vos estis filij prophetarum & testamenti, quod disposuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: Et in semine tuo benedicentur omnes familiae terrae. * Vobis primum Deus suscitans Filiū suum, misit eum benedicentem vobis: vt conuertat se vnusquisque a nequitia sua.

CAP. IIII.

LOQUENTIBVS autem illis ad populū, superuenerunt sacerdotes, & magistratus templi, & Sadducaei, dolentes quod docerent populum, & annuntiarent in Iesum resurrectionē ex mortuis: & iniecerunt in eos manus, & posuerunt eos in custodiam in crastinū: erat enim iam vespera. * Multi autem eorum, qui audierant verbum, crediderunt: & factus est numerus virorum quinque millia. * Factum est autem in crastinum, vt congregarentur principes eorū, & seniores, & scribae in Ierusalē. * & Annas princeps sacerdotum, & Caiphas, & Ioannes, & Alexander, & quotquot erant de genere sacerdotali. * Et statuentes eos in medio, interrogabant: In qua virtute, aut in quo nomine fecistis hoc vos? * Tunc repletus Spiritu sancto Petrus, dixit ad eos: Principes populi, & seniores audite: * Si nos hodie dijudicamur in benefacto hominis infirmi, in quo iste saluus factus est, * notum sit omnibus vobis, & omni plebi Israel: quia in nomine Domini nostri Iesu Christi Nazareni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitauit a mortuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. * Hic est lapis, qui reprobatus est a vobis aedificantibus, qui factus est in caput anguli: & nō est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomē est sub cælo datum hominibus, in quo oporteat nos saluos fieri. * Videntes autem Petri constantiam, & Ioannis, comperto quod homines essent sine litteris, & idiotae, admirabantur, & cognoscebant eos quoniam cum Iesu fuerāt: hominē quoque vidētes stantem cum eis,

qui curatus fuerat, nihil poterant contradicere. * Iusserunt autem eos foras extra concilium secedere: & conferebant ad inuicē, dicentes: Quid faciemus hominibus istis? quoniam quidem notum signum factū est per eos, omnibus habitantibus Ierusalem: manifestum est, & non possumus negare. * Sed ne amplius diuulgetur in populum, cōminemur eis, ne vltra loquantur in nomine hoc vlli hominum. * Et vocantes eos, denunciauerunt ne omnino loquerentur, neque docerent in nomine Iesu. * Petrus vero, & Ioannes respondentes, dixerūt ad eos: Si iustum est in conspectu Dei, vos potius audire quā Deū, iudicate. * non enim possumus quā vidimus & audiuius nō loqui. * At illi comminantes dimiserunt eos: non inuenientes quomodo punirēt eos propter populum, quia omnes clarificabāt id, quod factum fuerat in eo quod acciderat. * Anorum enim erat amplius quadraginta homo, in quo factum fuerat signum istud sanitatis. * Dimissi autem venerunt ad suos: & annunciauerunt eis quanta ad eos principes sacerdotum, & seniores dixissent. * Qui cum audissent, vnanimiter leuauerunt vocē ad Deum, & dixerunt: Domine, tu es qui fecisti cælum, & terram, mare, & omnia, quae in eis sunt: qui Spiritu sancto per os patris nostri Dauid, pueri tui, dixisti: Quare fremuerunt Gētes, & populi meditati sunt inania? * Astiterunt reges terrae, & principes cōuenerunt in vnum aduersus Dominum, & aduersus Christum eius? * cōuenerunt enim vere in ciuitate ista aduersus sanctum puerū tuum Iesum, quem vnixisti, Herodes, & Pontius Pilatus cum Gentibus, & populis Israel, facere quā manus tua, & consilium tuum decreuerūt fieri. * Et nunc Domine respice in minas eorum, & da seruis tuis cum omni fiducia loqui verbū tuum, in eo quod manum tuam extendas ad sanitates, & signa, & prodigia fieri per nomen sancti filij tui Iesu. * Et cū orassent, motus est locus, in quo erant cōgregati: & repleti sunt omnes Spiritu sancto, & loquebātur verbum Dei cum fiducia. * Multitudinis autem credentium erat

erat cor vnum, & anima vna: nec quisquam eorum, quæ possidebat, aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia. * Et virtute magna reddebāt Apostoli testimoniū resurrectionis Iesu Christi Domini nostri: & gratia magna erat in omnibus illis. * Neque enim quisquā egens erat inter illos. Quotquot enim possessores agrorum, aut domorum erant vendentes afferebant pretia eorum, quæ vendebāt, & ponebant ante pedes Apostolorum. Diuidebatur autē singulis prout cuique opus erat. * Ioseph autem, qui cognominatus est Barnabas ab Apostolis, (quod est interpretatū Filius cōsolationis) Leuites, Cyprius genere, cū haberet agrum, vendidit eum, & attulit pretium, & posuit ante pedes Apostolorum.

CAP. V.

VIR autem quidam nomine Ananias, cum Saphira vxore sua vendidit agrū, & fraudauit de pretio agri, conscia vxore sua: & afferens partem quamdam, ad pedes Apostolorum posuit. * Dixit autem Petrus: Anania, cur tentauit satanas cor tuū, mentiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio agri? * Nonne manens tibi manebat, & venundatum in tua erat potestate? Quare posuisti in corde tuo hanc rem? Non es mētītus hominibus, sed Deo. * Audiens autem Ananias hæc verba, cecidit, & expirauit. Et factus est timor magnus super omnes, qui audierunt. * Surgentes autē iuuenes amouerunt eum, & efferentes sepelierunt. * Factum est autem quasi horarum trium spatium, & vxor ipsius, nesciens quod factum fuerat, introiuit. * Dixit autem ei Petrus: Dic mihi mulier, si tanti agrum vendidistis? At illa dixit: Etiam tanti. * Petrus autem ad eam: Quid vtique conuenit vobis tentare Spiritum Domini? Ecce pedes eorū, qui sepelierunt virum tuum ad ostium, & efferent te. * Confestim cecidit ante pedes eius, & expirauit. Intrans autem iuuenes inuenerunt illam mortuam: & extulerunt, & sepelierunt ad virum suum. * Et factus est timor magnus in vniuersa ecclesia, & in

omnes, qui audierunt hæc. * Per manus autem Apostolorum fiebant signa, & prodigia multa in plebe. Et erant vnanimiter omnes in porticu Salomonis. * Ceterorum autem nemo audebat se coniungere illis: sed magnificabat eos populus. * Magis autem augebatur credentiū in Domino multitudo virorum, ac mulierum, ita vt in plateas eijcerēt infirmos, & ponerent in lectulis ac grabatis, vt veniēte Petro, saltem vmbra illius obumbraret quemquam illorum, & liberarentur ab infirmitatibus suis. * Concurrebat autem & multitudo vicinarum ciuitatum Ierusalē, afferentes ægros, & vexatos a spiritibus immundis: qui curabantur omnes. * Exurgens autem princeps sacerdotum, & omnes, qui cum illo erant, (quæ est hæresis Sadducæorū) repleti sunt zelo: & iniecerūt manus in Apostolos, & posuerunt eos in custodia publica. * Angelus autem Domini per noctē aperiens ianuas carceris, & educens eos, dixit: * Ite, & stantes loquimini in tēplo plebi omnia verba vitæ huius. * Qui cum audissent, intrauerunt diluculo in templum, & docebant. Adueniens autem princeps sacerdotum, & qui cum eo erant, conuocauerunt concilium, & omnes seniores filiorum Israel: & miserunt ad carcerem vt adducerentur. * Cum autem venissent ministri, & aperto carcere nō inuenissent illos, reuersi nunciauerūt, dicentes: Carcerem quidem inuenimus clausum cum omni diligentia, & custodes stantes ante ianuas: aperientes autē neminem intus inuenimus. * Vt autem audierunt hos sermones magistratus templi, & principes sacerdotum ambigebant de illis quidnam fieret. * Adueniens autem quidam nunciauit eis: Quia ecce viri, quos posuistis in carcerem, sunt in templo stantes, & docentes populum. * Tunc abiit magistratus cum ministris, & adduxit illos sine vi: timebant enim populum ne lapidarentur. * Et cum adduxissent illos, statuerunt in concilio: Et interrogauit eos princeps sacerdotū, dicēs: Præcipiēdo præcepimus vobis ne doceretis in nomine isto: & ecce replestis Ierusalem do-

doctrina vestra: & vultis inducere super nos sanguinē hominis istius. Respondens autem Petrus, & Apostoli, dixerunt: Obedire oportet Deo magis, quā hominibus. Deus patrū nostrorum suscitauit Iesum, quem vos interemistis, suspendentes in ligno. Hunc principē, & saluatorem Deus exaltauit dextera sua ad dandā pœnitentiā Israeli, & remissionem peccatorum. & nos sumus testes horum verborum, & Spiritus sanctus, quē dedit Deus omnibus obediētibz sibi. Hæc cum audissent, dissecabantur, & cogitabant interficere illos. Surgens autem quidam in concilio Phariseus, nomine Gamaliel, legis doctor honorabilis vniuersæ plebi, iussit foras ad breue homines fieri. dixitq. ad illos: Viri Israelitæ attēdite vobis super hominibus istis quid acturi sitis. Ante hos enim dies extitit Theodas, dicens se esse aliquē, cui consensit numerus virorum circiter quadringentorū: qui occisus est: & omnes, qui credebāt ei, dissipati sunt, & redacti ad nihilum. Post hunc extitit Iudas Galilaus in diebus professionis, & auertit populum post se, & ipse periit: & omnes, quotquot consenserunt ei, dispersi sunt. Et nunc itaque dico vobis, discedite ab hominibus istis, & finite illos: quoniam si est ex hominibus consilium hoc, aut opus, dissoluetur: si vero ex Deo est, non poteritis dissoluere illud, ne forte & Deo repugnare inueniamini. Consenserunt autem illi. Et conuocantes Apostolos, cæsis denunciauerunt ne omnino loquerentur in nomine Iesu, & dimiserunt eos. Et illi quidem ibant gaudentes a conspectu concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliā pati. Omni autem die non cessabant in templo, & circa domos docentes, & euangelizantes Christum Iesum.

CAP. VI.

IN diebus autem illis, crescente numero discipulorum, factum est murmur Græcorū aduersus Hebræos, eo quod despicerentur in ministerio quotidiano viduæ eorū. Conuocantes autē duodecim multitu-

dinem discipulorum dixerunt: Non est æquum nos derelinquere verbū Dei, & ministrare mensis. Cōsiderate ergo fratres, viros ex vobis boni testimonij septē, plenos Spiritu sancto, & sapientia, quos constituamus super hoc opus. Nos vero orationi, & ministerio verbi instantes erimus. Et placuit sermo coram omni multitudine. Et elegerunt Stephanum, virū plenum fide, & Spiritu sancto, & Philippum, & Prochorum, & Nicanorem, & Timonem, & Parmenam, & Nicolaum aduenam Antiochenum. Hos statuerūt ante conspectum Apostolorum: & orantes imposuerūt eis manus. Et verbum Domini crescebat, & multiplicabatur numerus discipulorum in Ierusalem valde: multa etiam turba sacerdotum obediebat fidei. Stephanus autem plenus gratia, & fortitudine faciebat prodigia, & signa magna in populo. Surrexerūt autem quidam de synagoga, quæ appellatur Libertinorū, & Cyrenensium, & Alexandrinorum, & eorum qui erant a Cilicia, & Asia, disputantes cum Stephano: & nō poterant resistere sapientiæ, & Spiritui, qui loquebatur. Tunc summisserunt viros, qui dicerent se audiuisse eum dicentem verba blasphemie in Moyse, & in Deum. Commouerunt itaque plebem, & seniores, & Scribas: & concurrentes rapuerunt eum, & adduxerūt in concilium, & statuerunt falsos testes, qui dicerent: Homo iste non cessat loqui verba aduersus locum sanctum, & legem. audiuius enim eum dicentem: quoniam Iesus Nazarenus hic, destruet locum istum, & mutabit traditiones, quas tradidit nobis Moyses. Et intuentes eum omnes, qui sedebant in concilio, viderunt faciem eius tamquam faciem Angeli.

CAP. VII.

DIXIT autem princeps sacerdotum: Si hæc ita se habent? Qui ait: Viri fratres, & patres audite: Deus gloriæ apparuit patri nostro Abraham cum esset in Mesopotamia, prius quā moraretur in Charan, & dixit ad illum: Exi de terra tua, & de co-

gna-

gnatione tua, & veni in terrā, quam mon-
 strauero tibi. * Tunc exijt de terra Chaldæo-
 rum, & habitauit in Charan. Et inde, post-
 quā mortuus est pater eius, transtulit il-
 lum in terram istam, in qua nunc vos habi-
 tatis. * Et non dedit illi hereditatem in ea,
 nec passum pedis: sed repromisit dare illi
 eam in possessionem, & semini eius post ip-
 sum, cum non haberet filium. * Locutus est
 autem ei Deus: Quia erit semen eius acco-
 la in terra aliena, & seruituti eos subijcient,
 & male tractabunt eos annis quadringen-
 tis: & gentē, cui seruerint, iudicabo ego, di-
 xit Dominus. & post hæc exhibunt, & ser-
 uiet mihi in loco isto. * Et dedit illi testamen-
 tum circumcisionis: & sic genuit Isaac, &
 circumcidit eū die octauo: & Isaac, Iacob:
 & Iacob, duodecim Patriarchas. * Et Patriar-
 chæ æmulantes, Ioseph vendiderunt in Aeg-
 yptum. & erat Deus cum eo: * & eripuit
 eum ex omnibus tribulationibus eius: &
 dedit ei gratiam, & sapientiam in cōspectu
 Pharaonis regis Aegypti, & constituit eum
 præpositum super Aegyptum, & super om-
 nem domum suam. * Venit autem fames in
 vniuersam Aegyptum, & Chanaan, & tri-
 bulatio magna: & non inueniebant cibos
 patres nostri. * Cum audisset autem Iacob
 esse frumentum in Aegypto: misit patres
 nostros primum: * & in secundo cognitus
 est Ioseph a fratribus suis, & manifestatum
 est Pharaoni genus eius. * Mittens autem Io-
 seph accersiuit Iacob patrem suum, & om-
 nem cognationem suam in animabus se-
 ptuagintaquinque. * Et descendit Iacob in
 Aegyptum: & defunctus est ipse, & patres
 nostri. * Et translati sunt in Sichem, & positi
 sunt in sepulchro, quod emit Abraham pre-
 tio argenti a filiis Hemor filij Sichem. * Cum
 autem appropinquaret tempus promissio-
 nis, quam confessus erat Deus Abraham, cre-
 uit populus, & multiplicatus est in Aegypto,
 * quoadusque surrexit alius rex in Aegy-
 pto, qui non sciebat Ioseph. * Hic circum-
 ueniens genus nostrum, afflixit patres no-
 stros vt exponerent infantes suos, ne viuifi-
 carentur. * Eodem tempore natus est Moy-

ses, & fuit gratus Deo, qui nutritus est tribus
 mensibus in domo patris sui. * Exposito au-
 tem illo, sustulit eum filia Pharaonis, & nu-
 triuit eum sibi in filiū. * Et eruditus est Moy-
 ses omni sapientia Aegyptiorum, & erat po-
 tens in verbis, & in operibus suis. * Cum au-
 tem impleretur ei quadraginta annorum,
 tempus, ascendit in cor eius vt visitaret fra-
 tres suos filios Israel. * Et cum vidisset quen-
 dam iniuriam patientem, uindicauit illum:
 & fecit ultionem ei, qui iniuriam sustine-
 bat, percussio Aegypto. * Existimabat au-
 tem intelligere fratres, quoniam Deus per
 manum ipsius daret salutem illis: at illi nō
 intellexerunt. * Sequenti vero die apparuit
 illis litigantibus: & reconciliabat eos in pa-
 ce, dicens: Viri, fratres estis, vt quid nocetis
 alterutrum? * Qui autem iniuriam facie-
 bat proximo, repulit eum, dicens: Quis te
 constituit principem, & iudicem super nos?
 * nūquid interficere me tu vis, quemadmo-
 dum interfecisti heri Aegyptium? * Fugit au-
 tem Moyses in verbo isto: & factus est ad-
 uena in terra Madian, vbi generauit filios
 duos. * Et expletis annis quadraginta, appa-
 ruit illi in deserto montis Sina Angelus in
 igne flammæ rubi. * Moyses autem videns,
 admiratus est visum. Et accedente illo vt
 consideraret, facta est ad eum vox Domini,
 dicens: * Ego sum Deus patrum tuorū, Deus
 Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. Tre-
 mefactus autē Moyses, non audebat consi-
 derare. * Dixit autem illi Dominus: Solue
 calceamentum pedum tuorum: locus enim,
 in quo stas, terra sancta est. * Videns vidi af-
 flictionem populi mei, qui est in Aegypto,
 & gemitum eorum audiui, & descendi libe-
 rare eos. Et nunc veni, & mittam te in Aegy-
 ptum. * Hunc Moysen, quem negauerunt,
 dicentes: Quis te constituit principem, &
 iudicem? hunc Deus principem, & redem-
 ptorem misit, cum manu Angeli, qui appa-
 ruit illi in rubo. * Hic eduxit illos faciens
 prodigia, & signa in terra Aegypti, & in ru-
 bro mari, & in deserto annis quadragin-
 ta. * Hic est Moyses, qui dixit filiis Is-
 rael: Prophetam suscitabit vobis Deus de
 fratri-

fratribus vestris, tamquā me, ipsum audie-
tis. * Hic est, qui fuit in Ecclesia in solitu-
dine cum Angelo, qui loquebatur ei in mō-
te Sina, & cum patribus nostris: qui acce-
pit verba vitæ dare nobis. * Cui noluerant
obedire patres nostri: sed repulerūt, & auer-
si sunt cordibus suis in Ægyptum, * dicētes
ad Aaron: Fac nobis deos, qui præcedant
nos: Moyses enim hic, qui eduxit nos de ter-
ra Ægypti, nescimus quid factum sit ei. * Et
vitulum fecerunt in diebus illis, & obtule-
runt hostiam simulachro, & lætabantur in
operibus manuum suarum. * Conuertit au-
tem Deus, & tradidit eos seruire militiæ cæ-
li, sicut scriptum est in Libro Prophetarum:
Numquid victimas, & hostias obtulistis mi-
hi annis quadraginta in deserto, domus
Israel? * Et suscepistis tabernaculum Mo-
loch, & sidus Dei vestri Rempham, figuras,
quas fecistis, adorare eas. Et transferā vos
trans Babylonē. * Tabernaculum testimo-
nij fuit cum patribus nostris in deserto, sicut
disposuit illis Deus, loquens ad Moysen, vt
faceret illud secundum formam, quam vi-
derat. * Quod & induxerunt, suscipientes
patres nostri cum Iesu in possessionē Gen-
tium, quas expulit Deus a facie patrum no-
strorum, vsque in diebus David, * qui inue-
nit gratiam ante Deum, & petijt vt inueni-
ret tabernaculum Deo Iacob. * Salomon
autem ædificauit illi domum. * Sed nō Ex-
cellus in manufactis habitat, sicut Prophe-
ta dicit: * Cælum mihi sedes est: terra au-
tem scabellum pedum meorū. Quam do-
mum ædificabitis mihi, dicit Dominus? aut
quis locus requietionis meæ est? * Non-
ne manus mea fecit hæc omnia? * Dura
cervice, & incircumcisis cordibus, & au-
ribus, vos semper Spiritui sancto resistitis,
sicut Patres vestri, ita & vos. * Quem Pro-
phetarum non sunt persecuti patres vestri?
Et occiderunt eos, qui prænucciabant de
aduentu Iusti, cuius vos nunc proditores,
& homicidæ fuistis: * qui accepistis legem in
dispositione Angelorum, & nō custodistis.
* Audientes autem hæc dissecabātur cordi-
bus suis, & stridebant dentibus in eum.

35 * Cum autem esset plenus Spiritu sancto, in-
tendens in cælum, vidit gloriam Dei, & Ie-
36 sum stantem a dextris Dei. * Et ait: Ecce
video cælos apertos, & filium hominis stan-
37 tem a dextris Dei. * Exclamantes autem,
voce magna continuerunt aures suas, &
38 imperum fecerunt vnanimiter in eum. * Et
eijcientes eum extra ciuitatem lapidabant:
& testes deposuerunt vestimenta sua secus
pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus.
39 * Et lapidabant Stephanum inuocantem, &
dicentem: Domine Iesu suscipe spiritum.
40 meum. * Positis autem genibus, clamatit
voce magna, dicens: Domine, ne statuas il-
lis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, ob-
dormiuit in Domino. Saulus autem erat
consentiens neci eius.

CAP. VIII.

1 **F**ACTA est autem in illa die persecutio
magna in Ecclesia, quæ erat Ierosoly-
mis, & omnes dispersi sunt per regiones lu-
dææ, & Samariæ præter Apostolos. * Cura-
uerunt autem Stephanum viri timorati, &
2 fecerunt planctum magnum super eū. * Sau-
lus autem deuastabat Ecclesiā per domos
intrans, & trahens viros, ac mulieres, trade-
4 bat in custodiam. * Igitur qui dispersi erant
pertransibant, euangelizātes verbum Dei.
5 * Philippus autem descendens in ciuitatem
6 Samariæ, prædicabat illis Christū. * Inten-
debant autem turbæ his, quæ a Philippo di-
cebantur vnanimiter audientes, & videntes
7 signa quæ faciebat. * Multi enim eorū, qui
habebant spiritus immūdos, clamantes vo-
ce magna, exhibant. Multi autē paralytici, &
8 claudi curati sunt. * Factū est ergo gaudium
9 magnum in illa ciuitate. * Vir autem quidā
nomine Simon, qui ante fuerat in ciuitate
magus, seducens gentem Samariæ, dicens
10 se esse aliquem magnum: * cui auscultabant
omnes a minimo vsque ad maximum, di-
centes: Hic est virtus Dei, quæ vocatur ma-
11 gna. * Attendebāt autem eū: propter quod
multo tempore magijs suis demētasset eos.
12 * Cum vero credidissent Philippo euangeli-
zanti de regno Dei, in nomine Iesu Chri-

sti baptizabantur viri, ac mulieres. * Tunc
 Simon & ipse credidit: & cum baptizatus
 esset, adhærebat Philippo. Videns etiam
 signa, & virtutes maximas fieri, stupens
 admirabatur. * Cum autem audissent Apo-
 stoli, qui erant Ierosolymis, quod recepisset
 Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Pe-
 trum, & Ioannem: * Qui cum venissent,
 orauerunt pro ipsis vt acciperent Spiritum
 sanctum: * Nondum enim in quemquam
 illorum venerat, sed baptizati tantum erant
 in nomine Domini Iesu. * Tunc impone-
 bant manus super illos, & accipiebant Spi-
 ritum sanctum. * Cum vidisset autem Si-
 mon quia per impositionem manus Apo-
 stolorum daretur Spiritus sanctus, obtulit
 eis pecuniam, * dicens: Date & mihi hanc
 potestatem, vt cuicumque imposuero ma-
 nus, accipiat Spiritum sanctum. Petrus au-
 tem dixit ad eum: * Pecunia tua tecum sit
 in perditionem: quoniam donum Dei exi-
 stimasti pecunia possideri. * Non est tibi
 pars, neque fors in sermone isto. cor enim
 tuum non est rectum coram Deo. * Pœ-
 nitentiam itaque age ab hac nequitia tua:
 & roga Deum, si forte remittatur tibi hæc
 cogitatio cordis tui. * In felle enim ama-
 ritudinis, & obligatione iniquitatis video
 te esse. * Respondens autem Simon, di-
 xit: Precamini vos pro me ad Dominum,
 vt nihil veniat super me horum, quæ dixi-
 stis. * Et illi quidem testificati, & locuti
 verbum Domini, redibant Ierosolymam,
 & multis regionibus Samaritanorum euan-
 gelizabant. * Angelus autem Domini lo-
 cutus est ad Philippum, dicens: Surge, &
 vade contra meridianum ad viam, quæ de-
 scēdit ab Ierusalem in Gazam: hæc est de-
 ferta. * Et surgens abiit. Et ecce vir Aethiops,
 eunuchus, potens Candacis Reginae
 Aethiopum, qui erat super omnes gazas
 eius: venerat adorare in Ierusalem: & re-
 uertebatur sedens super currum suum, le-
 gensq. Isaiam prophetam. * Dixit autem
 Spiritus Philippo: Accede, & adiūge te ad
 currum istum. * Accurrens autem Philip-
 pus, audiuit eum legentem Isaiam prophe-

tam, & dixit: Putasne intelligis quæ legis?
 * Qui ait: Et quomodo possum, si non ali-
 quis ostēderit mihi? Rogauitq. Philippum
 vt ascenderet, & sederet secum. * Locus
 autem Scripturæ, quam legebat, erat hic:
 Tamquam ovis ad occisionem ductus est:
 & sicut agnus coram tondente se, sine vo-
 ce, sic non aperuit os suum. * In humili-
 tate iudicium eius sublatum est. Genera-
 tionem eius quis enarrabit, quoniam tolle-
 tur de terra vita eius? Respondens autem
 eunuchus Philippo, dixit: Obsecro te, de
 quo Propheta dicit hoc de se, an de alio
 aliquo? Aperiens autem Philippus os suū,
 & incipiens a Scriptura ista, euangelizauit
 illi Iesum. * Et dum irent per viam, vene-
 runt ad quandam aquam: & ait Eunuchus:
 Ecce aqua, quid prohibet me baptizari?
 * Dixit autem Philippus: Si credis ex toto
 corde, licet. Et respondens ait: Credo, Fi-
 lium Dei esse Iesum Christum. * Et iussit
 stare currum: & descenderunt vterque in
 aquam, Philippus, & Eunuchus, & baptiza-
 uit eum. * Cum autē ascendissent de aqua,
 Spiritus Domini rapuit Philippum, & am-
 plius non vidit eum Eunuchus. Ibat autem
 per viam suam gaudens. * Philippus au-
 tem inuentus est in Azoto, & pertransiens
 euangelizabat ciuitatibus cunctis, donec
 veniret Cæsaream.

CAP. IX.

S A V L V S autem adhuc spirans mina-
 rum, & cecidis in discipulos Domini, ac-
 cessit ad principem Sacerdotū, & petijt ab
 eo epistolas in Damascū ad synagogas: vt
 si quos inuenisset huius viæ viros, ac mulie-
 res, victos perduceret in Ierusalem. * Et
 cum iter faceret, contigit vt appropinqua-
 ret Damasco: & subito circūfulsit eum lux
 de cælo. * Et cadens in terram audiuit vo-
 cem dicentem sibi: Saule, Saule, quid me
 persequeris? * Qui dixit: Quis es Domine?
 Et ille: Ego sum Iesus, quem tu perseque-
 ris. durum est tibi contra stimulum calci-
 trare. * Et tremens, ac stupens dixit: Domi-
 ne, quid me vis facere? * Et Dominus ad eū:
 Surge,

Surge, & ingredere ciuitatem, & ibi dicetur tibi quid te oporteat facere. Viri autē illi, qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes. Surrexit autem Saulus de terra, apertisq. oculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes, introduxerunt Damascum. Et erat ibi tribus diebus non videns, & non manducauit, neque bibit. Erat autem quidam discipulus Damasci, nomine Ananias: & dixit ad illum in visu Dominus: Anania. At ille ait: Ecce ego, Domine. Et Dominus ad eum: Surge, & vade in vicum, qui vocatur rectus: & quare in domo Iudæ Saulum nomine Tharsensem: ecce enim orat. (Et vidit virum Ananiam nomine, introeuntem, & imponentem sibi manus vt visum recipiat.) Respondit autem Ananias: Domine, audiui a multis de viro hoc, quanta mala fecerit sanctis tuis in Ierusalem: & hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes, qui inuocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dominus: Vade, quoniam vas electionis est mihi iste, vt portet nomē meum coram gentibus, & regibus, & filiis Israel. Ego enim ostendam illi quanta oporteat eū pro nomine meo pati. Et abiit Ananias, & introiuit in domum: & imponens ei manus, dixit: Saule frater, Dominus misit me Iesus, qui apparuit tibi in via, qua veniebas, vt videas, & implearis Spiritu sancto. Et confestim ceciderunt ab oculis eius tamquam squamæ, & visum recepit: & surgens baptizatus est. Et cum accepisset cibum, confortatus est. Fuit autem cum discipulis, qui erant Damasci, per dies aliquot. Et continuo in synagogis prædicabat Iesum, quoniam hic est Filius Dei. Stupebant autem omnes, qui audiebant, & dicebant: Nonne hic est, qui expugnabat in Ierusalem eos, qui inuocabant nomen istud: & huc ad hoc venit vt victos illos duceret ad principes sacerdotum? Saulus autem multo magis conualescebat, & confundebat Iudæos, qui habitabant Damasci, affirmans quoniam hic est Christus. Cum autem implemen-

tur dies multi, consilium fecerunt in vnum Iudæi vt eum interficerent. Notæ autem factæ sunt Saulo insidiæ eorum: Custodiebant autem & portas die ac nocte, vt eum interficerent. Accipientes autem eum discipuli nocte, per murum dimiserunt eū, submittentes in sporta. Cum autem venisset in Ierusalem, tentabat se iungere discipulis, & omnes timebant eum, non credentes quod esset discipulus. Barnabas autem apprehensum illum duxit ad Apostolos: & narrauit illis quomodo in via vidisset Dominum, & quia locutus est ei, & quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Iesu. Et erat cum illis intrans, & exiens in Ierusalem, & fiducialiter agens in nomine Domini. Loquebatur quoque Gentibus, & disputabat cum Græcis: illi autem querebant occidere eum. Quod cum cognouissent fratres, deduxerunt eum Cæsaream, & dimiserunt Tharsum. Ecclesia quidem per totam Iudæam, & Galilæam, & Samariam habebat pacem, & ædificabatur ambulans in timore Domini, & consolatione sancti Spiritus replebatur. Factum est autem, vt Petrus dum pertransiret vniuersos, deueniret ad sanctos, qui habitabant Lyddæ. Inuenit autem ibi hominem quendam, nomine Æneam, ab annis octo iacentem in grabato, qui erat paralyticus. Et ait illi Petrus: Ænea, sanat te Dominus Iesus Christus: surge, & sterne tibi. Et continuo surrexit. Et viderunt eum omnes, qui habitabant Lyddæ, & Saronæ: qui conuersi sunt ad Dominum. In Ioppe autem fuit quædam discipula, nomine Tabitha, quæ interpretata dicitur Dorcas. Hæc erat plena operibus bonis, & eleemosynis, quas faciebat. Factum est autem in diebus illis, vt infirmata moreretur. Quam cum lauissent, posuerunt eam in cœnaculo. Cum autem prope esset Lydda ad Ioppen, discipuli audiētes quia Petrus esset in ea, miserunt duos viros ad eum, rogātes: Ne pigriteris venire vsque ad nos. Exurgens autem Petrus venit cum illis. Et cū aduenisset, duxerunt illum in cœnaculum: & circumsteterunt illū

omnes viduæ flentes, & ostendentes ei tunicas, & vestes, quas faciebat illis Dorcas.
 * Eiectis autem omnibus foras: Petrus ponens genua orauit: & conuersus ad corpus, dixit: Tabitha, surge. At illa aperuit oculos suos: & viso Petro, resedit. * Dans autem illi manum, erexit eam. Et cū vocasset sanctos, & viduas, assignauit eam viuam. * Notum autem factum est per vniuersam Ioppen: & crediderunt multi in Domino. * Factum est autem vt dies multos moraretur in Ioppe, apud Simonem quendam coriarium.

CAP. X.

VIR autem quidam erat in Cæsarea, nomine Cornelius, Centurio cohortis, quæ dicitur Italica, * religiosus, ac timens Deum cum omni domo sua, faciens eleemosynas multas plebi, & deprecans Deum semper: * is vidit in visu manifeste, quasi hora diei nona, Angelum Dei introeuntem ad se, & dicentem sibi, Corneli. * At ille intuens eum, timore correptus, dixit: Quid est, Domine? Dixit autem illi: Orationes tuæ, & eleemosynæ tuæ ascēderunt in memoriam in conspectu Dei. * Et nunc mitte viros in Ioppen, & accersi Simonem quendam, qui cognominatur Petrus: * hic hospitatur apud Simonem quendam coriarium, cuius est domus iuxta mare: hic dicet tibi quid te oporteat facere. * Et cum discessisset Angelus, qui loquebatur illi, vocauit duos domesticos suos, & militem metuentem Dominum ex his, qui illi parebant. * Quibus eum narrasset omnia, misit illos in Ioppen. * Postera autem die iter illis facientibus, & appropinquantibus ciuitati, ascendit Petrus in superiora vt oraret circa horam sextam. * Et cū esuriret, voluit gustare. Parantibus autem illis, cecidit super eum mentis excessus: & vidit cælum apertum, & descendens vas quoddam, velut linteum magnum, quatuor inijs submitti de cælo in terram, in quo erant omnia quadrupedia, & serpentina terræ, & volatilia cæli. * Et facta est vox ad eum: Surge Petre, occide, & manduca.

14 * Ait autem Petrus: Absit Domine, quia numquam manducaui omne commune, & immundum. * Et vox iterum secundo ad eum: Quod Deus purificauit, tu commune ne dixeris. * Hoc autem factum est per te: & statim receptum est vas in cælum. * Et dum intra se hæsiteret Petrus quidnam esset visio, quam vidisset: ecce viri, qui missi erant a Cornelio, inquirentes domum Simonis, astiterunt ad ianua. * Et cū vocassent, interrogabant, si Simon, qui cognominatur Petrus, illic haberet hospitium. * Petro autem cogitante de visione, dixit Spiritus ei: Ecce viri tres quærunt te. * Surge itaque, descende, & vade cum eis nihil dubitans: quia ego misi illos. * Descendens autem Petrus ad viros, dixit: Ecce ego sum, quem quæritis: quæ causa est, propter quam venistis? * Qui dixerunt: Cornelius Centurio, vir iustus, & timens Deum, & testimonium habens ab vniuersa gente Iudæorū, responsum accepit ab Angelo sancto accerfire te in domū suam, & audire verba abs te. * Introducēs ergo eos, recepit hospitio. Sequenti autem die surgens profectus est cū illis: & quidam ex fratribus ab Ioppe comitati sunt eum. * Altera autem die introiuit Cæsaream. Cornelius vero expectabat illos, conuocatis cognatis suis, & necessarijs amicis. * Et factum est cum introisset Petrus, obuius venit ei Cornelius, & procidens ad pedes eius adorauit. * Petrus vero eleuauit eum, dicens: Surge, & ego ipse homo sum. * Et loquens cū illo intrauit, & inuenit multos, qui conuenerant: dixitq. ad illos: Vos scitis quomodo abominatum sit viro Iudæo coniungi, aut accedere ad alienigenā: sed mihi ostendit Deus, neminem communem aut immundum dicere hominem. * Propter quod sine dubitatione veni accersitus. Interrogo ergo, quā ob causam accersistis me? * Et Cornelius ait: A nudius quarta die vsque ad hanc horam, orans eram hora nona in domo mea, & ecce vir stetit ante me in veste candida, & ait: * Corneli, exaudita est oratio tua, & eleemosynæ tuæ commemoratæ sunt in conspectu Dei. * Mitte ergo

in Ioppen, & accersi Simonem, qui cognominatur Petrus: hic hospitatur in domo Simonis coriarij iuxta mare. Confestim ergo misi ad te: & tu bene fecisti veniendo. Nunc ergo omnes nos in cōspectu tuo assumus audire omnia quaecumque tibi praecepta sunt a Domino. Aperiens autem Petrus os suum, dixit: In veritate comperi quia non est personarum acceptor Deus, sed in omni gente qui timet eum, & operatur iustitiam, acceptus est illi. Verbum misit Deus filiis Israel, annuncians pacem per Iesum Christum: (hic est omnium Dominus.) Vos scitis quod factum est verbū per vniuersam Iudæam: incipiens enim a Galilæa post baptismum, quod praeedicauit Ioannes, Iesum a Nazareth: quomodo vniuit eum Deus Spiritu sancto, & virtute, qui pertransiit benefaciendo, & sanando omnes oppressos a diabolo, quoniā Deus erat cum illo. Et nos testes sumus omniū, quæ fecit in regione Iudæorum, & Ierusalem, quem occiderunt suspendentes in ligno. Hunc Deus suscitauit tertia die, & dedit eum manifestum fieri non omni populo, sed testibus præordinatis a Deo: nobis, qui manducauimus, & bibimus cum illo postquam resurrexit a mortuis. Et præcepit nobis prædicare populo, & testificari quia ipse est, qui constitutus est a Deo iudex uiuorum, & mortuorum. Huic omnes Prophetæ testimonium perhibent remissionem peccatorum accipere per nomen eius omnes, qui credunt in eum. Adhuc loquente Petro verba hæc, cecidit Spiritus sanctus super omnes, qui audiebant verbum. Et obstupuerunt ex circumcisione fideles, qui venerant cū Petro: quia & in nationes gratia Spiritus sancti effusa est. Audiebant enim illos loquentes linguis, & magnificantes Deum. Tunc respondit Petrus: Numquid aquam quis prohibere potest ut non baptizentur hi, qui Spiritum sanctum acceperunt sicut & nos? Et iussit eos baptizari in nomine Domini Iesu Christi. Tunc rogauerunt eum ut maneret apud eos aliquot diebus.

CAP. XI.

AVDIERUNT autem Apostoli, & fratres, qui erant in Iudæa: quoniam & Gentes receperunt verbum Dei. Cum autem ascendisset Petrus Ierosolymam, discutebant aduersus illum, qui erant ex circumcissione, dicentes: Quare introisti ad viros præputium habentes, & manducasti cum illis? Incipiens autem Petrus exponebat illis ordinem, dicens: Ego eram in ciuitate Ioppe orans, & vidi in excessu mentis visionem, descendens vas quoddam velut lintheum magnum quattuor initijs summitti de caelo, & venit vsque ad me. In quod intuens considerabam, & vidi quadrupedia terræ, & bestias, & reptilia, & volatilia cæli. Audiui autem & vocem dicentem mihi: Surge Petre, occide, & manduca. Dixi autem: Nequaquam Domine: quia commune aut immundum numquā introiit in os meum. Respondit autem vox secundo de caelo: Quæ Deus mundauit, tu ne commune dixeris. Hoc autem factum est per te: & recepta sunt omnia rursus in cælum. Et ecce viri tres confestim astiterunt in domo, in qua eram, missi a Cæsarea ad me. Dixit autem Spiritus mihi ut irem cū illis, nihil hæsitans. Venerunt autem mecum & sex fratres isti, & ingressi sumus in domum viri. Narrauit autem nobis, quomodo vidisset Angelum in domo sua, stantem & dicentem sibi: Mitte in Ioppen, & accersi Simonē, qui cognominatur Petrus, qui loquetur tibi verba, in quibus saluus eris tu, & vniuersa domus tua. Cum autem cœpisssem loqui, cecidit Spiritus sanctus super eos, sicut & in nos in initio. Recordatus sum autem verbi Domini, sicut dicebat: Ioannes quidem baptizauit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu sancto. Si ergo eandem gratiam dedit illis Deus, sicut & nobis, qui credidimus in Dominum Iesum Christum: ego quis eram, qui possem prohibere Deum? His auditis, tacuerunt: & glorificauerunt Deum, dicentes: Ergo & Gentibus pœnitentiam dedit Deus ad vitā.

Qq q q 3 Et

* Et illi quidem, qui dispersi fuerant a tribulatione, quæ facta fuerat sub Stephano, perambulauerunt vsque Phœnicen, & Cyprũ, & Antiochiam, nemini loquentes verbum, nisi solis Iudæis. * Erant autem quidam ex eis viri Cyprij, & Cyrenæi, qui cum introissent Antiochiam, loquebantur & ad Græcos, annunciantes Dominum Iesum. * Et erat manus Domini cum eis: multusque numerus credentium conuersus est ad Dominum. * Peruenit autem sermo ad aures ecclesiæ, quæ erat Ierosolymis super istis: & miserunt Barnabam vsque ad Antiochiam. * Qui cum peruenisset, & vidisset gratiam Dei, gauisus est: & hortabatur omnes in proposito cordis permanere in Domino: * quia erat vir bonus, & plenus Spiritu sancto, & fide. Et apposita est multa turba Domino. * Profectus est autem Barnabas Tarsum, vt quæreret Saulum: quem cum inuenisset, perduxit Antiochiam. * Et annũ totum conuersati sunt ibi in Ecclesia: & docuerunt turbam multam, ita vt cognominarentur primũ Antiochiæ discipuli, Christiani. * In his autem diebus superuenerunt ab Ierosolymis prophetæ Antiochiam: & surgens vnus ex eis nomine Agabus, significabat per spiritum famem magnam futuram in vniuerso orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio. * Discipuli autem, prout quis habebat, proposuerunt singuli in ministerium mittere habitantibus in Iudæa fratribus: * quod & fecerunt, mittentes ad seniores per manus Barnabæ, & Sauli.

CAP. XII.

EODEM autem tempore misit Herodes rex manus, vt affligeret quosdam de Ecclesia. * Occidit autem Iacobum fratrem Ioannis gladio. * Videns autem quia placeret Iudæis, apposuit vt apprehenderet & Petrum. Erant autem dies Azymorum. * Quem cum apprehendisset, misit in carcerem, tradēs quattuor quaternionibus militum custodiendum, volens post Pascha producere eum populo. * Et Petrus quidem seruabatur in carcere. Oratio autem

siebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deũ pro eo. * Cum autem producturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vinctus catenis duabus: & custodes ante ostium custodiebant carcerem. * Et ecce Angelus Domini astitit: & lumen refulsit in habitaculo: percussitque latere Petri, excitauit eum, dicens: Surge velociter. Et ceciderunt catenæ de manibus eius. * Dixit autem Angelus ad eum: Præcingere, & calcea te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circumda tibi vestimentum tuum, & sequere me. * Et exiens sequebatur eum, & nesciebat quia verum est, quod fiebat per angelum: existimabat autem se visum videre. * Transeuntes autem primam & secundam custodiam, venerunt ad portam ferream, quæ ducit ad ciuitatem: quæ vltro aperta est eis. Et exeuntes processerunt vicum vnum: & continuo discessit Angelus ab eo. * Et Petrus ad se reuersus, dixit: Nunc scio vere quia misit Dominus Angelum suum, & eripuit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum. * Consideransque venit ad domum Mariæ matris Ioannis, qui cognominatus est Marcus, vbi erant multi congregati, & orantes. * Pulsante autem eo ostium ianuæ, processit puella ad audiendum, nomine Rhode. * Et vt cognouit vocem Petri, præ gaudio nõ aperuit ianuam, sed intro currens nunciauit stare Petrum, ante ianuam. * At illi dixerunt ad eam: Infanis. Illa autem affirmabat sic se habere. Illi autem dicebant: Angelus eius est. * Petrus autem perseuerabat pulsans. Cum autem aperuissent, viderunt eum, & obstupuerunt. * Annuens autem eis manu vt tacerent, narrauit quomodo Dominus eduxisset eum de carcere, dixitque: Nunciate Iacobo, & fratribus hæc. Et egressus abiit in alium locum. * Facta autem die, erat non parua turbatio inter milites, quidnam factum esset de Petro. * Herodes autem cum requisisset eum, & non inuenisset, inquisitione facta de custodibus, iussit eos duci: descēdensque a Iudæa in Cæsaream, ibi commoratus

moratus est. * Erat autem iratus Tyrijs, & Sidonijs. At illi vnanimis venerunt ad eum, & persuaso Blaſto, qui erat super cubiculum regis, postulabant pacem, eo quod alerentur regiones eorum ab illo. * Statuto autem die Herodes vestitus veste regia, sedit pro tribunali, & concionabatur ad eos. * Populus autem acclamabat: Dei voces, & non hominis. * Confestim autem percussit eum Angelus Domini, eo quod non dedisset honorem Deo: & consumptus a vermibus, expirauit. * Verbum autem Domini crescebat, & multiplicabatur. * Barnabas autem & Saulus reuerſi sunt ab Ierosolymis expleto ministerio, assumpto Ioanne, qui cognominatus est Marcus.

C A P . . X I I I .

ERANT autem in Ecclesia, quæ erat Antiochiæ, prophetae, & doctores, in quibus Barnabas, & Simon, qui vocabatur Niger, & Lucius Cyrenensis, & Manahen, qui erat Herodis Tetrarchæ collataneus, & Saulus. * Ministrantibus autem illis Domino, & ieiunantibus, dixit illis Spiritus sanctus: Segregate mihi Saulum, & Barnabam in opus, ad quod assumpsi eos. * Tunc ieiunantes, & orantes, imponentesq. eis manus, dimiserunt illos. * Et ipsi quidem missi a Spiritu sancto abierunt Seleuciam; & inde nauigauerunt Cyprum. * Et cum venissent Salaminam, prædicabant verbum Dei in synagogis Iudæorum. Habebant autem & Ioannem in ministerio. * Et cum perambulassent vniuersam insulam vsque Paphum, inueniunt quendam virum magnum pseudo-prophetam, Iudæum, cui nomen erat Bariesu, qui erat cum Proconsule Sergio Paulo viro prudente. Hic, accersitis Barnaba, & Saulo, desiderabat audire verbum Dei. * Resistebat autem illis Elymas magus, (sic enim interpretatur nomen eius) quærens auertere Proconsulem a fide. * Saulus autem, qui & Paulus, repletus Spiritu sancto, intuens in eum, dixit: O plene omni do-

lo, & omni fallacia, fili diaboli, inimice omnis iustitiæ, non desinis subuertere vias Domini rectas. * Et nunc ecce manus Domini super te; & eris cæcus, non videntem solem vsque ad tempus. Et confestim cecidit in eum caligo, & tenebræ, & circuiens quærebat qui ei manum daret. * Tunc Proconsul cum vidisset factum, credidit admirans super doctrina Domini. * Et cum a Papho nauigassent Paulus, & qui cum eo erant, venerunt Pergen Pamphylia. Ioannes autem discedens ab eis, reuerſus est Ierosolymam. * Illi vero pertranseuntes Pergen, venerunt Antiochiam Pisidia: & ingressi synagogam die sabbatorum, sederunt. * Post lectionem autem legis, & Prophetarum, miserunt principes synagogæ ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebē, dicite. * Surgens autem Paulus, & manu silentium indicens, ait: Viri Israelitæ, & qui timeris Deū, audite: Deus plebis Israel elegit patres nostros, & plebem exaltauit cum essent incolæ in terra Aegypti, & in brachio excelso eduxit eos ex ea, & per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto. * Et destruens gentes septem in terra Chanaan, sorte distribuit eis terram eorum, quasi post quadringentos & quinquaginta annos: & post hæc dedit iudices, vsque ad Samuel Prophetam. * Et exinde postulauerunt regem: & dedit illis Deus Saul filium Cis, virum de tribu Benjamin; annis quadraginta. * & amoto illo, suscitauit illis David regem: cui testimonium perhibens, dixit: Inueni David filium Iesse, virum secundum cor meum, qui faciet omnes voluntates meas. * Huius Deus ex semine secundum promissionem eduxit Israel saluatorem Iesum, prædicante Ioanne ante faciē aduentus eius baptismum poenitiæ omni populo Israel. * Cum impleret autem Ioannes cursum suum, dicebat: Quem me arbitramini esse, non sum ego, sed ecce venit post me, cuius non sum dignus calcamenta pedum soluere. * Viri fratres, filij

filij generis Abraham, & qui in vobis timēt Deum, vobis verbum salutis huius missum est. * Qui enim habitabant Ierusalem, & principes eius hunc ignorantes, & voces prophetarum, quæ per omne sabbatum leguntur, iudicantes impleuerunt, * & nullam causam mortis inuenientes in eo, petierunt a Pilato, vt interficerent eum. * Cumq. consummassent omnia, quæ de eo scripta erant, deponentes eum de ligno, posuerunt eum in monumento. * Deus vero suscitauit eum a mortuis tertia die: qui visus est per dies multos his, * qui simul ascenderant cum eo de Galilæa in Ierusalem: qui vsque nunc sunt testes eius ad plebem. * Et nos vobis annunciamus eam, quæ ad patres nostros repromissio facta est: * quoniam hanc Deus adimpleuit filiis nostris resuscitans Iesum, sicut & in Psalmo secundo scriptum est: Filius meus es tu, ego hodie genui te. * Quod autem suscitauit eum a mortuis, amplius iam nō reuersurum in corruptionē, ita dixit: Quia dabo vobis sancta David fidelia. * Ideoq. & alias dicit: Non dabis Sanctum tuum videre corruptionem. * David enim in sua generatione cum administrasset, voluntati Dei dormiuit: & appositus est ad patres suos, & vidit corruptionem. * Quem vero Deus suscitauit a mortuis, nō vidit corruptionem. * Notum igitur sit vobis viri fratres, quia per hunc vobis remissio peccatorum annunciat, & ab omnibus, quibus non potuistis in lege Moyfi iustificari, * in hoc omnis, qui credit, iustificatur. * Videte ergo ne superueniat vobis quod dictum est in Prophetis: * Videte contemptores, & admiramini, & disperdimini: quia opus operor ego in diebus vestris, opus quod non credetis, si quis enarrauerit vobis. * Exeuntibus autem illis rogabant vt sequenti sabbato loquerentur sibi verba hæc. * Cumq. dimissa esset synagoga, secuti sunt multi Iudæorum, & colentium aduenarum, Paulum, & Barnabam: qui loquentes suadebant eis vt permanerent in gratia Dei. * Sequen-

ti vero sabbato pene vniuersa ciuitas conuenit audire verbum Dei. * Videntes autem turbas Iudæi, repleti sunt zelo, & contradicebant his, quæ a Paulo dicebantur, blasphemantes. * Tunc constanter Paulus, & Barnabas dixerūt: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei: sed quoniam repellitis illud, & indignos vos iudicatis æternæ vitæ, ecce conuertimur ad Gentes. * sic enim præcepit nobis Dominus: Posui te in lucem Gentium, vt sis in salutem vsque ad extremum terræ. * Audientes autem Gentes gaüsæ sunt, & glorificabant verbū Domini: & crediderunt quotquot erant præordinati ad vitam æternam. * Diffeminabatur autem verbum Domini per vniuersam regionem. * Iudæi autem concitauerunt mulieres religiosas, & honestas, & primos ciuitatis, & excitauerunt persecutionem in Paulum, & Barnabam: & eiecerunt eos de finibus suis. * At illi excusso puluere pedum in eos, venerunt Iconium. * Discipuli quoque replebantur gaudio, & Spiritu sancto.

CAP. XIII.

FACTVM est autem Iconij vt simul introirent in synagogam Iudæorum, & loquerentur, ita vt crederet Iudæorum, & Græcorum copiosa multitudo. * Qui vero increduli fuerunt Iudæi, suscitauerūt, & ad iracundiam concitauerunt animas Gentium aduersus fratres. * Multo igitur tempore demorati sunt, fiducialiter agentes in Domino, testimoniū perhibēte verbo gratiæ suæ, dante signa, & prodigia fieri per manus eorum. * Diuisa est autem multitudo ciuitatis: & quidam quidem erant cum Iudæis, quidam vero cum Apostolis. * Cum autem factus esset impetus Gentilium, & Iudæorum cum principibus suis, vt contumelijs afficerent, & lapidarent eos, intelligentes confugerunt ad ciuitates Lycaoniæ Lystrā, & Derben, & vniuersam in circuitu regionem, & ibi euangelizantes erant. * Et quidam

vir Lystris infirmus pedibus sedebat, claudus ex utero matris suæ, qui numquam ambulauerat. * Hic audiuit Paulum loquentē. Qui intuitus eum, & videns quia fidem haberet vt saluus fieret, * dixit magna voce: Surge super pedes tuos rectus. Et exiliuit, & ambulabat. * Turbæ autem cum viderent quod fecerat Paulus, leuauerunt vocem suam Lycaonice dicentes: Dij similes facti hominibus, descenderunt ad nos. * Et vocabant Barnabam Iouem, Paulum vero Mercurium: quoniam ipse erat dux verbi. * Sacerdos quoque Iouis, qui erat ante ciuitatem, tauros, & coronas ante ianuas afferens, cum populis volebat sacrificare. * Quod vbi audierunt Apostoli, Barnabas, & Paulus, cōscissis tunicis suis exierunt in turbas clamantes, & dicentes: Viri, quid hæc facitis? & nos mortales sumus, similes vobis homines, annunciantes vobis ab his vanis conuerti ad Deum viuum, qui fecit cælum, & terram, & mare, & omnia, quæ in eis sunt: qui in præteritis generationibus dimisit omnes gentes ingredi vias suas. * Et quidem non sine testimonio semetipsum reliquit, benefaciens de cælo, dans pluuias, & tempora fructifera, implens cibo, & lætitia corda nostra. * Et hæc dicentes, vix sedauerunt turbas ne sibi immolarent. * Superpenerunt autem quidam ab Antiöchia, & Iconio Iudæi: & persuasis turbis, lapidantesq. Paulum, traxerunt extra ciuitatem, existimantes eum mortuum esse. * Circumdantibus autem eum discipulis, surgens intrauit ciuitatem, & postera die profectus est cum Barnaba in Derben. * Cumq. euangelizassent ciuitati illi, & docuissent multos, reuersi sunt Lystram, & Iconium, & Antiöchiã, * confirmantes animas discipulorum, exhortantesq. vt permanerent in fide: & quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei. * Et cum constituisent illis per singulas ecclesias presbyteros, & orassent cum ieiunationibus, commendauerunt eos Domino, in quem crediderunt. * Transeuntesq. Pisidiã,

14 venerunt in Pamphiliã, * & loquētes verbum Domini in Perge, descenderunt in Attaliam: * & inde nauigauerunt Antiochiam, vnde erant traditi gratiæ Dei in opus, quod compleuerunt. * Cum autem venissent, & congregassent Ecclesiam, retulerunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuisset Gentibus ostium fidei. * Morati sunt autem tempus non modicum cum discipulis.

C A P. XV.

1 ET quidam descendentes de Iudæa, docebant fratres: Quia nisi circumcidamini secundum morem Moyfi, non potestis saluari. * Facta ergo seditione non minima Paulo, & Barnabæ aduersus illos, statuerunt vt ascenderent Paulus, & Barnabas, & quidã alij ex alijs ad Apostolos, & presbyteros in Ierusalem super hac quaestione. * Illi ergo deducti ab Ecclesia pertransibant Phœnicem, & Samariam, narrantes conuersionem Gentium: & faciebant gaudium magnum omnibus fratribus. * Cum autem venissent Ierosolymam, suscepti sunt ab Ecclesia, & ab Apostolis, & senioribus, annunciantes quanta Deus fecisset cum illis. * Surrexerunt autem quidam de hæresi Phariseorum, qui crediderunt, dicentes: Quia oportet circumcidi eos, præcipere quoque seruare legem Moyfi. * Conueneruntq. Apostoli, & seniores videre de verbo hoc. * Cum autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quoniam ab antiquis diebus Deus in nobis elegit, per os meum audire Gentes verbum Euangelij, & credere. * Et qui nouit corda Deus, testimonium perhibuit, dans illis Spiritum sanctum, sicut & nobis, * & nihil discreuit inter nos & illos, fide purificans corda eorum. * Nunc ergo quid tentatis Deum, imponere iugum super ceruices discipulorū, quod neque patres nostri, neque nos portare potuimus? * Sed per gratiam Domini Iesu Christi credimus saluari, quemadmodum & illi. * Tacuit autem omnis multitudo:

tudo: & audiebant Barnabam, & Paulum, narrantes quanta Deus fecisset signa, & prodigia in Gentibus per eos. * Et postquam tacuerunt, respondit Iacobus, dicens: Viri fratres, audite me. * Simon narrauit quemadmodum primum Deus visitauit sumere ex Gentibus populum nomini suo. * Et haec concordant verba Prophetarum, sicut scriptum est: * Post haec reuertar, & reedificabo tabernaculum Dauid, quod decidit: & diruta eius reedificabo, & erigam illud: * ut requirant ceteri hominum Dominum, & omnes gentes, super quas inuocatum est nomen meum, dicit Dominus faciens haec. * Notum a saeculo est Domino opus suum. * Propter quod ego iudico non inquietari eos, qui ex Gentibus conuertuntur ad Deum, sed scribere ad eos ut abstineant se a contaminationibus simulachrorum, & fornicatione, & suffocatis, & sanguine. * Moses enim a temporibus antiquis habet in singulis ciuitatibus qui eum praedicent in synagogis, ubi per omne sabbatum legitur. * Tunc placuit Apostolis, & senioribus cum omni Ecclesia, eligere viros ex eis, & mittere Antiochiam cum Paulo, & Barnaba, Iudam, qui cognominabatur Barsabas, & Silam viros primos in fratribus, scribentes per manus eorum. APOSTOLI & seniores fratres, his, qui sunt Antiochia, & Syria, & Cilicia fratribus ex Gentibus, salutem.

* Quoniam audiuius quia quidam ex nobis exeuntes, turbauerunt vos verbis, euercentes animas vestras, quibus non mandauimus: placuit nobis collectis in unum, eligere viros, & mittere ad vos cum charissimis nostris Barnaba, & Paulo, hominibus, qui tradiderunt animas suas pro nomine Domini nostri Iesu Christi. * Misimus ergo Iudam, & Silam, qui & ipsi vobis verbis referent eadem. * Visum est enim Spiritui sancto, & nobis nihil ultra imponere vobis oneris quam haec necessaria: ut abstineatis vos ab immolatis simulachrorum, & sanguine, & suffocato, & fornicatione, a quibus custodientes vos, bene agatis. Valete. * Illi ergo dimissi, descenderunt

Antiochia: & congregata multitudine tradiderunt epistolam. * Quam cum legissent, gaui sunt super consolatione. * Iudas autem, & Silas, & ipsi cum essent Prophetae, verbo plurimo consolati sunt fratres, & confirmauerunt. * Facto autem ibi aliquanto tempore, dimissi sunt cum pace a fratribus ad eos, qui miserant illos. * Visum est autem Silae ibi remanere: Iudas autem solus abiit Ierusalem. * Paulus autem, & Barnabas demorabantur Antiochia, docentes: & euangelizantes cum alijs pluribus verbum Domini. * Post aliquot autem dies, dixit ad Barnabam Paulus: Reuertentes visitemus fratres per vniuersas ciuitates, in quibus praedicauimus verbum Domini, quomodo se habeant. * Barnabas autem volebat secum assumere & Ioannem, qui cognominabatur Marcus. * Paulus autem rogabat eum (ut qui discessisset ab eis de Paphlagonia, & nonisset cum eis in opus) non debere recipi. * Facta est autem dissensio, ita ut discederent ab inuicem, & Barnabas quidem assumpto Marco nauigaret Cyprium. * Paulus vero electo Sila profectus est, traditus gratiae Dei a fratribus. * Perambulabat autem Syriam, & Ciliciam, confirmans Ecclesias: praecipiens custodire praecepta Apostolorum, & seniorum.

CAP. XVI.

PERVENIT autem Derben, & Lystram. Et ecce discipulus quidam erat ibi nomine Timotheus, filius mulieris Iudaeae fidelis, patre Gentili. * Huic testimonium bonum reddebant qui in Lystris erant, & Iconio fratres. * Hunc voluit Paulus secum proficisci: & assumens circumcidit eum propter Iudaeos, qui erant in illis locis. Sciebant enim omnes quod pater eius erat Gentilis. * Cum autem pertransirent ciuitates, tradebant eis custodire dogmata, quae erant decreta ab Apostolis & senioribus, qui erant Ierosolymis. * Et Ecclesiae quidem confirmabatur fide, & abundabant numero quotidie. * Transeuntes autem Phrygiam, & Galatiae regionem,

vetati

vetati sunt a Spiritu sancto loqui verbum Dei in Asia. * Cum venissent autem in Mysiam, tentabant ire in Bithyniam: & non permisit eos Spiritus Iesu. * Cum autem pertransissent Mysiam, descenderunt Troadem: * & visio per noctem Paulo ostensa est: Vir Macedo quidam erat stans, & deprecans eum, & dicens: Transiens in Macedoniam, adiuua nos. * Vt autem visum vidit, statim quasiuimus proficisci in Macedoniam, certi facti quod vocasset nos Deus euangelizare eis. * Nauigantes autem a Troade, recto cursu venimus Samothraciam, & sequenti die Neapolim: * & inde Philippos, quæ est prima partis Macedonia ciuitas, colonia. Eramus autem in hac Vrbe diebus aliquot, conferentes. * Die autem sabbatorum egressi sumus foras portam iuxta flumen, vbi videbatur oratio esse: & sedentes loquebamur mulieribus, quæ conuenerant. * Et quædam mulier nomine Lydia, purpuraria ciuitatis Thyatirenorum, colens Deum, audiuit: cuius Dominus aperuit cor intendere his, quæ dicebantur a Paulo. * Cum autem baptizata esset, & domus eius, deprecata est dicens: Si iudicatis me fidelem Domino esse, introite in domum meam, & manete. Et coegit nos. * Factum est autem euntibus nobis ad orationem, puellam quandam habentem spiritum pythonem obuiare nobis, quæ quæstum magnum præstabat dominis suis diuinando. * Hæc subsecuta Paulum, & nos, clamabat dicens: Isti homines serui Dei excelsi sunt, qui annunciant vobis viam salutis. * Hoc autem faciebat multis diebus. Dolens autem Paulus, & conuersus, spiritui dixit: Præcipio tibi in nomine Iesu Christi exire ab ea. Et exijt eadem hora. * Videntes autem domini eius quia exiuit spes quæstus eorum, apprehendentes Paulum, & Silam perduxerunt in forum ad principes: * & offerentes eos magistratibus, dixerunt: Hi homines conturbant ciuitatem nostram, cum sint Iudæi: * & annunciant morem, quem non licet nobis suscipere, neque facere, cum simus Romani.

22 * Et cucurrit plebs aduersus eos: & magistratus, scissis tunicis eorum, iusserunt eos virgis cædi. * Et cum multas plagas eis imposuissent, miserunt eos in carcerem, præcipientes custodi vt diligenter custodiret eos. * Qui cum tale præceptum accepisset, misit eos in interiorem carcerem, & pedes eorum strinxit ligno. * Media autem nocte Paulus, & Silas orantes, laudabant Deum: & audiebant eos, qui in custodia erant. * Subito vero terræmotus factus est magnus, ita vt mouerentur fundamenta carceris. Et statim aperta sunt omnia ostia: & vniuersorum vincula soluta sunt. * Expergefactus autem custos carceris, & videns ianuas apertas carceris, euaginato gladio volebat se interficere, æstimans fugisse vinctos. * Clamauit autem Paulus voce magna, dicens: Nihil tibi mali feceris: vniuersi enim hic sumus. 29 * Petitoq. lumine, introgressus est: & tremefactus procidit Paulo & Silæ ad pedes: * & producens eos foras, ait: Domini, quid me oportet facere, vt saluus fiam? * At illi dixerunt: Crede in Dominum Iesum: & saluus eris tu, & domus tua. * Et locuti sunt ei verbum Domini cum omnibus, qui erant in domo eius. * Et tollens eos in illa hora noctis, lauit plagas eorum: & baptizatus est ipse, & omnis domus eius continuo. * Cumq. perduxisset eos in domum suam, apposuit eis mensam, & lætatus est cum omni domo sua credens Deo. * Et cum dies factus esset, miserunt magistratus lictores, dicentes: Dimitte homines illos. * Nunciauit autem custos carceris verba hæc Paulo: Quia miserunt magistratus vt dimittamini, nunc igitur exeuntes, ite in pace. * Paulus autem dixit eis: Cæsos nos publice, indemnatos, homines Romanos miserunt in carcerem, & nunc occulte nos eijciunt? Non ita: sed veniant, * & ipsi nos eijciant. Nunciauerunt autem magistratibus lictores verba hæc. Timueruntq. audito quod Romani essent: * & venientes deprecati sunt eos, & educetes rogabant vt egrederetur de Vrbe. * Exeuntes autem

autem de carcere, introierunt ad Lydiam :
& visis fratribus consolati sunt eos, & pro-
fecti sunt.

CAP. XVII.

CUM autem perambulassent Amphipo-
lim, & Apolloniam, venerunt Theffa-
lonicā, ubi erat synagoga Iudæorum. * Se-
cundum consuetudinem autem Paulus in-
troiuit ad eos, & per sabbata tria differebat
eis de Scripturis, * adaperiens & insinuans
quia Christum oportuit pati, & resurgere a
mortuis : & quia hic est Iesus Christus, quē
ego annuncio vobis. * Et quidam ex eis cre-
diderunt, & adiuncti sunt Paulo, & Silæ,
& de colentibus, Gentilibusq. multitudo
magna, & mulieres nobiles non pauca.
* Zelantes autem Iudæi, assumentesq. de
vulgo viros quosdam malos, & turba fa-
cta, concitauerunt ciuitatem : & assistentes
domui Iasonis quærebant eos producere
in populum. * Et cum non inuenissent eos,
trahebant Iasonem, & quosdam fratres ad
principes ciuitatis, clamantes : Quoniam
hi, qui Urbem concitant, & huc venerunt,
* quos suscepit Iason, & hi omnes con-
tra decreta Cæsaris faciunt, regem alium
dicentes esse, Iesum. * Concitauerunt au-
tem plebem, & principes ciuitatis audien-
tes hæc. * Et accepta satisfactione a Iaso-
ne, & a ceteris, dimiserunt eos. * Fratres ve-
ro confestim per noctem dimiserunt Pau-
lum, & Silam in Berceam. Qui cum venis-
sent, in synagogam Iudæorum introierunt.
* Hi autem erant nobiliores eorum, qui
sunt Theffalonicæ, qui susceperunt verbum
cū omni auiditate, quotidie scrutātes Scri-
pturas, si hæc ita se haberent. * Et multi
quidem crediderunt ex eis, & mulierum
Gentilium honestarum, & viri non pau-
ci. * Cum autem cognouissent in Theffa-
lonica Iudæi, quia & Berceæ prædicatum
est a Paulo verbum Dei, venerunt & illuc
commouentes, & turbantes multitudi-
nem. * Statimq. tunc Paulum dimiserunt
fratres, ut iret vsque ad mare : Silas autem,
& Timotheus remanserunt ibi. * Qui au-

tem deducebant Paulum, perduxerunt eum
vsque Athenas, & accepto mandato ab
eo ad Sylam, & Timotheum ut quā celeriter
venirent ad illum, profecti sunt.

¹⁶ * Paulus autem cum Athenis eos expecta-
ret, incitabatur spiritus eius in ipso, vi-
¹⁷ dens idololatriæ deditam ciuitatem. * Di-
sputabat igitur in synagoga cum Iudæis, &
colentibus, & in foro, per omnes dies ad
¹⁸ eos, qui aderant. * Quidam autem Epi-
curei, & Stoici philosophi differebant
cum eo, & quidam dicebant : Quid vult
seminiuerbis hic, dicere? Alij vero : No-
uorum dæmoniorum videtur annunciator
esse : quia Iesum, & resurrectionem annun-
¹⁹ ciabat eis. * Et apprehensum eum ad A-
reopagum duxerunt, dicentes : Possumus
scire quæ est hæc noua, quæ a te dicitur,
²⁰ doctrina? * noua enim quædam infers au-
ribus nostris : Volumus ergo scire quidnam
²¹ velint hæc esse. (* Athenienses autem om-
nes, & aduenæ hospites, ad nihil aliud va-
cabant nisi aut dicere, aut audire aliquid
²² noui.) * Stans autem Paulus in medio Areo-
pagi, ait : Viri Athenienses per omnia qua-
²³ si supersticiosiores vos video. * Præteriens
enim, & videns simulachra vestra, inueni &
aram, in qua scriptum erat : IGNOTO DEO.
Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego an-
²⁴ nuncio vobis. * Deus, qui fecit mundum,
& omnia quæ in eo sunt, hic cæli & terræ
cum sit Dominus, non in manufactis tem-
²⁵ plis habitat, * nec manibus humanis coli-
tur indigens aliquo, cum ipse det omni-
²⁶ bus vitam, & inspirationem, & omnia : * fe-
citq. ex vno omne genus hominum inha-
bitare super vniuersam faciem terræ, defi-
niens statuta tempora, & terminos habi-
²⁷ tationis eorum, * quærere Deum si forte at-
trectent eum, aut inueniant, quamuis non
²⁸ longe sit ab vnoquoque nostrum. * In ipso
enim viuimus, & mouemur, & sumus : si-
cut & quidam vestrorum Poetarum dixe-
²⁹ runt : Ipsius enim & genus sumus. * Ge-
nus ergo cum simus Dei, non debemus æsti-
mare auro, aut argento, aut lapidi, scul-
pturæ artis, & cogitationis hominis, Diui-
num

num esse simile. * Et tempora quidem hu-
 ius ignorantia despiciens Deus, nunc an-
 nunciat hominibus vt omnes vbique pœni-
 tentiam agant, * eo quòd statuit diem, in
 quo iudicaturus est orbem in æquitate, in
 viro, in quo statuit, fidem præbens omni-
 bus, suscitans eum a mortuis. * Cum audis-
 sent autem resurrectionē mortuorum, qui-
 dam quidem irridebant, quidam vero dixe-
 runt: Audiemus te de hoc iterū. * Sic Pau-
 lus exiuit de medio eorum. * Quidam ve-
 ro viri adhaerentes ei, crediderunt: in qui-
 bus & Dionysius Areopagita, & mulier no-
 mine Damaris, & alij cum eis.

CAP. XVIII.

POST hæc egressus ab Athenis, venit Co-
 rinthū: * & inueniens quendam Iudæū
 nomine Aquilam, Ponticum genere, qui
 nuper venerat ab Italia, & Priscillam vxo-
 rem eius, (eo quòd præcepisset Claudius di-
 scedere omnes Iudæos a Roma) accessit ad
 eos. * Et quia eiusdem erat artis, manebat
 apud eos, & operabatur: (erant autem sce-
 nofactoria artis.) * Et disputabat in syna-
 goga per omne sabbatum, interponens no-
 men Domini Iesu, suadebatq. Iudæis, &
 Græcis. * Cum venissent autem de Mace-
 donia Silas & Timotheus, instabat verbo
 Paulus, testificans Iudæis esse Christum Ie-
 sum. * Contradicientibus autem eis, &
 blasphemantibus, excutens vestimēta sua,
 dixit ad eos: Sanguis vester super caput ve-
 strum: mundus ego, ex hoc ad Gentes va-
 dam. * Et migrans inde, intrauit in domum
 cuiusdam, nomine Titi Iusti, colētis Deum,
 cuius domus erat coniuncta synagogæ.
 * Crispus autē archisynagogus credidit Do-
 mino cum omni domo sua: & multi Co-
 rinthiorum audientes credebant, & bapti-
 zabantur. * Dixit autem Dominus nocte
 per visionem Paulo: Noli timere, sed loque-
 re, & ne taceas: * propter quod ego sum te-
 cum: & nemo apponetur tibi vt noceat te:
 quoniam populus est mihi multus in hac
 ciuitate. * Sedit autem ibi annum & sex
 menses, docens apud eos verbū Dei. * Gal-

lione autem proconsule Achaia, insurrex-
 erunt vnò animo Iudæi in Paulum, & ad-
 duxerunt eum ad tribunal, * dicentes: Quia
 contra legem hic persuadet hominibus co-
 lere Deum. * Incipiente autem Paulo ape-
 rire os, dixit Gallio ad Iudæos: Si quidem
 esset iniquum aliquid, aut facinus pessimum
 o viri Iudæi, recte vos sustinerem. * Si ve-
 ro quæstiones sunt de verbo, & nominibus,
 & lege vestra, vos ipsi videritis: Iudex ego
 horum nolo esse. * Et minauit eos a tribuna-
 li. * Apprehendētes autem omnes Sosthe-
 nem principem synagogæ, percutiebant
 eum ante tribunal: & nihil eorum Gal-
 lionis curæ erat. * Paulus vero cum adhuc
 sustinuisset dies multos, fratribus valefa-
 ciens, nauigauit in Syriam, (& cum eo Pri-
 scilla, & Aquila) qui sibi totòderat in Cen-
 chris caput: habebat enim votum. * Deue-
 nitq. Ephesum, & illos ibi reliquit. Ipse
 vero ingressus synagogam, disputabat cum
 Iudæis. * Rogantibus autem eis vt amplio-
 ri tempore maneret, non consensit, * sed va-
 lefaciens, & dicens, Iterum reuertar ad vos
 Deo volente, profectus est ab Epheso.
 * Et descendens Cæsaream, ascendit, & sa-
 lutauit Ecclesiam, & descēdit Antiochiam.
 * Et factò ibi aliquanto tempore profectus
 est, perambulās ex ordine Galaticā regio-
 nem, & Phrygiam, confirmans omnes
 discipulos. * Iudæus autem quidam, Apol-
 lo nomine, Alexandrinus genere, vir elo-
 quens, deuenit Ephesum, potens in scriptu-
 ris. * Hic erat edoctus viam Domini: &
 feruens spiritu loquebatur, & docebat dili-
 genter ea, quæ sunt Iesu, sciens tantum ba-
 ptisma Ioannis. * Hic ergo cœpit fiduciali-
 ter agere in synagoga. Quem cum audis-
 sent Priscilla & Aquila, assumpserunt
 eum, & diligentius exposuerunt ei viam
 Domini. * Cum autem vellet ire Acha-
 iam, exhortati fratres, scripserunt discipu-
 lis vt susciperent eum. Qui cum venisset,
 contulit multum his, qui crediderant.
 * Vehementer enim Iudæos reuincebat pu-
 blice, ostendens per Scripturas, esse Chri-
 stum Iesum.

CAP. XIX.

FACTVM est autem, cum Apollo esset Corinthi, vt Paulus peragratis superioribus partibus veniret Ephesum, & inueniret quosdam Discipulos: * dixitq. ad eos: Si Spiritum sanctum accepistis credentes? At illi dixerunt ad eum: Sed neque si Spiritus sanctus est, audiuius. * Ille vero ait: In quo ergo baptizati estis? Qui dixerunt: In Ioannis baptismo. * Dixit autem Paulus: Ioannes baptizauit baptismo poenitentiae populum, dicens: In eum, qui venturus esset post ipsum, vt crederent, hoc est, in Iesum. * His auditis, baptizati sunt in nomine Domini Iesu. * Et cum imposuisset illis manus Paulus, venit Spiritus sanctus super eos, & loquebantur linguis, & propheta-
 bant. * Erant autem omnes viri fere duodecim. * Introgressus autem synagogam, cum fiducia loquebatur per tres menses, disputans, & suadens de regno Dei. * Cum autem quidam indurarentur, & non crederent, maledicentes viam Domini coram multitudine, discedens ab eis, segregauit discipulos, quotidie disputans in schola tyranni cuiusdam. * Hoc autem factum est per biennium, ita vt omnes, qui habitabant in Asia, audirent verbum Domini, Iudaei atque Gentiles. * Virtutesq. non quaslibet faciebat Deus per manum Pauli: * ita vt etiam super languidos deferretur a corpore eius sudaria, & semicinctia, & recedebant ab eis languores, & spiritus nequam egrediebantur. * Tentauerunt autem quidam & de circumeuntibus Iudaeis exorcistis, inuocare super eos, qui habebant spiritus malos, nomen Domini Iesu, dicens: Adiuro vos per Iesum, quem Paulus praedicat. * Erant autem quidam Iudaei Sceuae principis sacerdotum septem filij, qui hoc faciebant. * Respondens autem spiritus nequam dixit eis: Iesum noui, & Paulum scio: vos autem qui estis? * Et insiliens in eos homo, in quo erat daemonium pessimum, & dominatus amborum, inualuit contra eos, ita vt nudi, & vulnerati effu-

gerent de domo illa. * Hoc autem notum factum est omnibus Iudaeis, atque Gentilibus, qui habitabant Ephesi: & cecidit timor super omnes illos, & magnificabatur nomen Domini Iesu. * Multiq. credentium veniebant cōfidentes, & annunciantes actus suos. * Multi autem ex eis, qui fuerant curiosi sectati, contulerunt libros, & combusserunt coram omnibus: & computatis pretijs illorum, inuenerunt pecuniam denariorum quinquaginta millium. * Ita fortiter cre-
 scebat verbum Dei, & confirmabatur. * His autem expletis, proposuit Paulus in Spiritu, transita Macedonia & Achaia ire Ierosolymam, dicens: quoniam postquam fuero ibi, oportet me & Romam videre. * Mittens autem in Macedoniam duos ex ministrantibus sibi, Timotheum, & Erastum, ipse remansit ad tempus in Asia. * Facta est autem illo tempore turbatio non minima de via Domini. * Demetrius enim quidam nomine, argentarius, faciens aedes argenteas Dianae, praestabat artificibus non modicum quaestus
 quos conuocans, & eos, qui huiusmodi erant opifices, dixit: Viri, scitis quia de hoc artificio est nobis acquisitio: * & videtis, & auditis quia non solū Ephesi, sed pene totius Asiae, Paulus hic suadens auertit multam turbam, dicens: Quoniam non sunt dii, qui manibus fiunt. * Non solum autem hac periclitabitur nobis pars in redargutionem venire, sed & magnae Dianae templum in nihilum reputabitur, sed & destrui incipiet maiestas eius, quam tota Asia, & orbis colit. * His auditis, repleti sunt ira, & exclamauerunt dicentes: Magna Diana Ephesiorum. * Et impleta est ciuitas confusione, & impetum fecerunt vno animo in theatrum, rapti Gaio, & Aristarcho Macedonibus, comitibus Pauli. * Paulo autem volente intrare in populum, non permiserunt discipuli. * Quidam autem & de Asiae principibus, qui erant amici eius, miserunt ad eum rogantes ne se daret in theatrum: * alij autem aliud clamabant. Erat enim Ecclesia confusa: & plures nesciebant qua ex causa conuenissent. * De turba autem detraxe-

runt

runt Alexandrum, propellentibus eum Iudæis. Alexander autem manu silentio postulato, volebat reddere rationem populo. * Quem ut cognouerunt Iudæum esse, vox facta vna est omnium, quasi per horas duas clamantium: Magna Diana Ephesiorum. * Et cum sedasset scriba turbas, dixit: Viri Ephesij, quis enim est hominum, qui nesciat Ephesiorum ciuitatem cultricem esse magnæ Dianæ, Iouisq. prolis? * Cum ergo his contradici non possit, oportet vos sedatos esse, & nihil temere agere. * Adduxistis enim homines istos, neque sacrilegos, neque blasphemantes deam vestram. * Quod si Demetrius, & qui cum eo sunt artifices, habent aduersus aliquem causam, conuentus forenses aguntur, & proconsules sunt, accusent inuicem. * Si quid autem alterius rei queritis: in legitima Ecclesia poterit absolui. * Nam & periclitamur argui seditionis hodiernæ: cum nullus obnoxius sit (de quo possimus reddere rationem) concursus istius. Et cum hæc dixisset, dimisit Ecclesiam.

CAP. XX.

POSTquam autem cessauit tumultus, vocatis Paulus discipulis, & exhortatus eos, valedixit, & profectus est ut iret in Macedoniam. * Cum autem perambulasset partes illas, & exhortatus eos fuisset multo sermone, venit ad Græciam: * vbi cum fecisset menses tres, factæ sunt illi insidiæ a Iudæis nauigaturo in Syriam: habuitq. consilium ut reuerteretur per Macedoniam. * Comitatus est autem eum Sopater Pyrrhi Berœensis, Thessalonicensiu vero Aristarchus, & Secundus, & Gaius Derbeus, & Timotheus: Asiani vero Tychicus, & Trophimus. * Hi cum præcessissent, sustinuerunt nos Troade: * nos vero nauigauimus post dies Azymorum a Philippis, & venimus ad eos Troadem in diebus quinque, vbi demorati sumus diebus septem. * Vna autem Sabbati cum conuenissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat cum eis profecturus in crastinum, protraxitq. sermo-

nem vsque in mediam noctem. * Erant autem lampades copiosæ in cœnaculo, vbi eramus congregati. * Sedens autem quidam adolescens nomine Eutychus super fenestram, cum mergeretur somno graui, disputante diu Paulo, ductus somno cecidit de tertio cœnaculo deorsum, & sublatus est mortuus. * Ad quem cum descendisset Paulus, incubuit super eum: & complexus dixit: Nolite turbari, anima enim ipsius in ipso est. * Ascendens autem, frangensq. panem, & gustans, satisq. allocutus vsque in lucem, sic profectus est. * Adduxerunt autem puerum viuientem, & consolati sunt non minimè. * Nos autem ascendentes nauem, nauigauimus in Asson, inde suscepturi Paulum: sic enim disposuerat ipse per terram iter factururus. * Cum autem conuenisset nos in Asson, assumpto eo, venimus Mitylenen. * Et inde nauigantes, sequenti die venimus contra Chium, & alia applicuimus Samum, & sequenti die venimus Miletum. * proposuerat enim Paulus transnauigare Ephesum, nequa mora illi fieret in Asia. Festinabat enim, si possibile sibi esset, ut diem Pentecostes faceret Ierosolymis. * A Mileto autem mittens Ephesum, vocauit maiores natu Ecclesiæ. * Qui cum venissent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omnetempus fuerim, * seruiens Domino cum omni humilitate, & lacrymis, & tentationibus, quæ mihi acciderunt ex insidijs Iudæorum: * quomodo nihil subtraxerim vtilium, quominus annunciarer vobis, & docerem vos publice, & per domos, * testificans Iudæis, atque Gentilibus in Deum poenitentiam, & fidem in Dominum nostrum Iesum Christum. * Et nunc ecce alligatus ego spiritu, vado in Ierusalem: quæ in ea ventura sint mihi, ignorans: * nisi quod Spiritus sanctus per omnes ciuitates mihi protestatur, dicens: quoniam vincula, & tribulationes Ierosolymis me manent. * Sed nihil horum vereor: nec facio animam meam pretiosiores quam me, dummodo consummæm cursum meum,

Rrrr a meum,

meum, & ministerium verbi, quod accepi a Domino Iesu, testificari Euangelium gratiæ Dei. * Et nunc ecce ego scio quia amplius non videbitis faciem meam vos omnes, per quos transiui prædicans regnū Dei. * Quapropter contestor vos hodierna die, quia mundus sum a sanguine omnium. * Non enim subterfugi, quominus annuntiarem omne consilium Dei vobis. * Attendite vobis, & vniuerso gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisiuit sanguine suo. * Ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non parcentes gregi. * Et ex vobis ipsis exurgent viri loquentes peruersa, vt abducant discipulos post se. * Propter quod vigilate memoria retinentes: quoniam per triennium nocte & die non cessauī, cum lacrymis monens vnumquemque vestrum. * Et nunc commendo vos Deo, & verbo gratiæ ipsius, qui potens est ædificare, & dare hereditatem in sanctificationis omnibus. * Argentum, & aurum, aut vestem nullius concupiui, sicut ipsi scitis: quoniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum sunt, ministrauerunt manus istæ. * Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Domini Iesu, quoniam ipse dixit: Beatius est magis dare, quàm accipere. * Et cum hæc dixisset, positis genibus suis orauit cum omnibus illis. * Magnus autem fletus factus est omnium: & procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum, dolentes maxime in verbo, quod dixerat, quoniam amplius faciem eius non essent visuri. Et deducebant eum ad nauem.

CAP. XXI.

Cum autem factum esset vt nauigaremus abstracti ab eis, recto cursu venimus Coo, & sequenti die Rhodum, & inde Pataram. * Et cum inuenissemus nauem transfretantē in Phœnicen, ascendentes nauigauimus. * Cum apparuissemus autem Cipro, relinquentes eam ad sinistram, nauigauimus in Syriam, & venimus Tyrum: ibi enim navis expositura erat onus. Inuentis autem discipulis, mansimus ibi diebus septem: qui Paulo dicebant per Spiritum ne ascenderet Ierosolymam. * Et expletis diebus profecti ibamus, deducētibz nos omnibus cum vxoribus, & filiis vsque foras ciuitatem: & positis genibus in litore, orauimus. * Et cum valescissimus inuicem, ascendimus nauem: illi autem redierunt in sua. * Nos vero nauigatione expleta a Tyro descendimus Ptolemaidam: & salutatis fratribz, mansimus die vna apud illos. * Alia autem die profecti, venimus Cæsaream. Et intrantes domum Philippi euangelistæ, qui erat vnus de septem, mansimus apud eum. Huic autem erant quatuor filiz virgines prophetantes. * Et cum moraremur per dies aliquot, superuenit quidā a Iudæa propheta, nomine Agabus. * Is cum venisset ad nos, tulit zonam Pauli & alligans sibi pedes, & manus dixit: Hæc dicit Spiritus sanctus: Virum, cuius est zona hæc, sic alligabunt in Ierusalem Iudæi, & tradent in manus Gentium. * Quod cum audissemus, rogabamus nos, & qui loci illius erant, ne ascenderet Ierosolymam. * Tunc respondit Paulus, & dixit: Quid facitis flentes, & affligentes cor meum? Ego enim non solum alligari, sed & mori in Ierusalem paratus sum propter nomen Domini Iesu. * Et cum ei suadere non possemus, quieuius, dicentes: Domini voluntas fiat. * Post dies autem istos præparati, ascendebarus in Ierusalem. * Venerunt autem & ex discipulis a Cæsarea nobiscum, adducentes secum apud quem hospitaremur Mnasonem quendam Cyprium, antiquū discipulum. * Et cum venissemus Ierosolymam, libenter exceperunt nos fratres. * Sequenti autem die introibat Paulus nobiscum ad Iacobū, omnesq. collecti sunt seniores. * Quos cum salutasset, narrabat per singula, quæ Deus fecisset in Gentibus per ministerium ipsius. * At illi cum audissent, magnificabant Deum; dixeruntq. ei: Vides frater, quot millia sunt in Iudæis, qui credi-

crediderunt, & omnes æmulatores sunt legis. * Audierunt autē de te quia discessionē doceas a Moyse eorū, qui per Gentes sunt, Iudæorū: dicens non debere eos circumcidere filios suos, neque secundū consuetudinem ingredi. * Quid ergo est? utique oportet conuenire multitudinem: audient enim te superuenisse. * Hoc ergo fac quod tibi dicimus: Sunt nobis viri quattuor, votum habentes super se. * His assumptis, sanctifica te cum illis: & impende in illis ut radant capita: & scient omnes quia quæ de te audierunt, falsa sunt, sed ambulas & ipse custodiens legem. * De his autem, qui crediderunt ex Gentibus, nos scripsimus, iudicantes ut abstineant se ab idolis, immolato, & sanguine, & suffocato, & fornicatione. * Tunc Paulus, assumptis viris, postera die purificatus cum illis intrauit in templum, annuncians expletionem dierū purificationis, donec offerretur pro vnoquoque eorū oblatio. * Dum autem septem dies consummarentur, hi, qui de Asia erant, Iudæi, cum vidissent eum in templo, concitauerunt omnem populum, & iniecerunt ei manus, clamantes: * Viri Israelitæ, adiuuate: hic est homo, qui aduersus populum, & legem, & locum hunc, omnes vbique docens, insuper & Gentiles induxit in templum, & violauit sanctum locum istum. * Viderant enim Trophimum Ephesium in ciuitate cum ipso, quem æstimauerunt quoniam in templum introduxisset Paulus. * Commotaque est ciuitas tota, & facta est cōcursio populi. Et apprehendentes Paulum, trahebant eū extra templū: & statim clausæ sunt ianux. * Quærentibus autem eum occidere, nunciatum est tribuno cohortis: Quia tota cōfunditur Ierusalem. * Qui statim assumptis militibus, & ceterionibus, decurrit ad illos. Qui cum vidissent tribunum, & milites, cessauerunt percutere Paulum. * Tunc accedens tribunus apprehendit eum, & iussit eum alligari catenis duabus: & interrogabat quis esset, & quid fecisset. * Alij autem aliud clamabāt in turba. Et cum non posset certum cognoscere præ tumultu,

iussit duci eum in castra. * Et cum venisset ad gradus, contigit ut portaretur a militibus propter vim populi. * Sequebatur enim multitudo populi, clamans: Tolle eū. * Et cum cœpisset induci in castra Paulus, dicit tribuno: Si licet mihi loqui aliquid ad te? Qui dixit: Gracē nosti? * Nonne tu es Ægyptius, qui ante hos dies tumultum concitasti, & eduxisti in desertum quattuor millia virorum sicariorum? * Et dixit ad eū Paulus: Ego homo sum quidem Iudæus a Tharso Ciliciæ, non ignotæ ciuitatis municeps. Rogo autem te, permitte mihi loqui ad populum. * Et cum ille permisisset, Paulus stans in gradibus, annuit manu ad plebem, & magno silentio facto, allocutus est lingua Hebræa, dicens:

CAP. XXI.

VIRI fratres, & patres, audite quam ad vos nunc reddo rationem. * Cum audissent autem quia Hebræa lingua loqueretur ad illos, magis præstiterunt silentiū. * Et dicit: Ego sum vir Iudæus, natus in Tharso Ciliciæ, nutritus autem in ista ciuitate, secus pedes Gamaliel eruditus iuxta veritatē paternæ legis, æmulator legis, sicut & vos omnes estis hodie: * qui hanc viam persecutus sum vsque ad mortem, alligans & tradēs in custodias viros ac mulieres, * sicut princeps sacerdotum mihi testimoniū reddit, & omnes maiores natū, a quibus & epistolas accipiens ad fratres Damascum pergebam, ut adducerem inde vinctos in Ierusalem ut punirentur. * Factum est autem, eunte me, & appropinquante Damasco media die, subito de cælo circumfulsit me lux copiosa: & decidens in terram, audiui vocem dicentem mihi: Saule, Saule, quid me persequeris? * Ego autem respondi: Quis es Domine? Dixitque ad me: Ego sum Iesus Nazarenus, quem tu persequeris. * Et qui mecum erant, lumen quidem viderunt, vocem autem non audierunt eius, qui loquebatur mecum. * Et dixi: Quid faciam, Domine? Dominus autem dixit ad me: Surgens vade Damascum: &

ibi tibi dicetur de omnibus, quæ te oporteat facere. * Et cum non viderem præ claritate luminis illius, ad manum deductus a comitibus, veni Damascum. * Ananias autem quidam, vir secundum legem testimonium habens ab omnibus cohabitantibus Iudæis, * veniens ad me, & astans dixit mihi: Saule frater respice. Et ego eadem hora respexi in eum. * At ille dixit: Deus patrum nostrorum præordinavit te, ut cognosceres voluntatem eius, & videres iustum, & audires vocem ex ore eius: * quia eris testis illius ad omnes homines eorum, quæ vidisti, & audisti. * Et nunc quid moraris? Exurge, & baptizare, & ablue peccata tua inuocato nomine ipsius. * Factum est autem reuerenti mihi in Ierusalem, & oranti in templo, fieri me in stupore mentis, * & videre illum dicentem mihi: Festina, & exi velociter ex Ierusalem: quoniam non recipient testimonium tuum de me. * Et ego dixi: Domine ipsi sciunt quia ego eram concludens in carcerem, & cædens per synagogas eos, qui credebant in te: * & cum funderetur sanguis Stephani testis tui, ego astabam, & consentiebam, & custodiebam vestimenta interficientium illum. * Et dixit ad me: Vade quoniam ego in nationes longe mittam te. * Audiebant autem eum usque ad hoc verbum, & leuauerunt vocem suam dicentes: Tolle de terra huiusmodi: non enim fas est eum vivere. * Vociferantibus autem eis, & proijcientibus vestimenta sua, & puluerem iactantibus in aerem, * iussit tribunus induci eum in castra, & flagellis cædi, & torqueri eum, ut sciret propter quam causam sic acclamarent ei. * Et cum astrinxissent eum loris, dicit astanti sibi Centurioni Paulus: Si hominem Romanum & indemnatum licet vobis flagellare? * Quo audito, Centurio accessit ad tribunum, & nuntiavit ei, dicens: Quid acturus es? hic enim homo ciuis Romanus est. * Accedens autem tribunus, dixit illi: Dic mihi si tu Romanus es? At ille dixit: Etiam. * Et respondit tribunus: Ego multa summa ciuitatem hanc consecutus sum. Et Paulus ait: Ego

autem & natus sum. * Protinus ergo discesserunt ab illo, qui eum torturi erant. * Tribunus quoque timuit postquam rescivit, quia ciuis Romanus esset, & quia alligasset eum. * Postera autem die volens scire diligentius qua ex causa accusaretur a Iudæis, soluit eum, & iussit sacerdotes conuenire, & omne concilium, & producens Paulum, statuit inter illos.

CAP. XXII.

IN TENDENS autem in concilium Paulus ait: Viri fratres, ego omni conscientia bona cōuersatus sum ante Deum usque in hodiernum diem. * Princeps autem sacerdotum Ananias præcepit astantibus sibi, percutere os eius. * Tunc Paulus dixit ad eum: Percutiet te Deus, paries dealbate. Et tu sedens iudicas me secundum legem, & contra legem iubes me percuti? * Et qui astabant dixerunt: Summum sacerdotem, Dei maledicis? * Dixit autem Paulus: Nesciebam fratres quia princeps est sacerdotum: Scriptum est enim: Principem populi tui non maledices. * Sciens autem Paulus quia vna pars esset Sadducæorum, & altera Phariseorum, exclamauit in concilio: Viri fratres, ego Phariseus sum, filius Phariseorum, de spe & resurrectione mortuorum ego iudicor. * Et cum hæc dixisset, facta est dissensio inter Phariseos, & Sadducæos, & soluta est multitudo. * Sadducæi enim dicunt, non esse resurrectionem, neque Angelum, neque Spiritum: Pharisei autem, vtrique consentunt. * Factus est autem clamor magnus. Et surgentes quidam Phariseorum, pugnabant, dicentes: Nihil mali inuenimus in homine isto: quid si Spiritus locutus est ei, aut Angelus? * Et cum magna dissensio facta esset, timens tribunus ne discerperetur Paulus ab ipsis, iussit milites descendere, & rapere eum de medio eorum, ac deducere eum in castra. * Sequenti autem nocte assistens ei Dominus, ait: Constans esto: sicut enim testificatus es de me in Ierusalem, sic te oportet & Romæ testificari. * Facta autem die college-

collegerunt se quidam ex Iudæis, & deu-
uerunt se dicentes, neque manducatu-
ros, neque bibitu-
ros donec occideret Paulum.
* Erant autem plus quam quadraginta vi-
ri, qui hanc coniurationem fecerant: * qui
acces-
serunt ad principes sacerdotum, &
seniores, & dixerunt: Deuotione deu-
uimus nos nihil gustatu-
ros, donec occida-
mus Paulum. * Nunc ergo vos notum fa-
cite tribuno cum concilio, vt producat il-
lum ad vos, tamquam aliquid certius co-
gnituri de eo. Nos vero prius quam ap-
propriet, parati sumus interficere illum.
* Quod cum audisset filius sororis Pauli in-
fidias, venit, & intrauit in castra, nuncia-
uitq. Paulo. * Vocans autem Paulus ad se
vnum ex Centurionibus, ait: Adolescen-
tem hunc perduc ad tribunum, habet enim
aliquid indicare illi. * Et ille quidem assu-
mens eum duxit ad tribunum, & ait: Vin-
ctus Paulus rogauit me hunc adolescen-
tem perducere ad te, habentem aliquid lo-
qui tibi. * Apprehendens autem tribunus
manum illius, secessit cum eo seorsum, &
interrogauit illum: Quid est, quod habes
indicare mihi? * Ille autem dixit: Iudæis
conuenit rogare te, vt crastina die produ-
cas Paulum in concilium, quasi aliquid
certius inquisituri sint de illo. * tu vero
ne credideris illis, insidiantur enim ei ex
eis viri amplius quam quadraginta, qui se
deuouerunt non manducare, neque bibe-
re donec interficiant eum: & nunc para-
ti sunt, expectantes promissum tuum.
* Tribunus igitur dimisit adolescentem,
præci-
piens ne cui loqueretur quoniam
hæc nota sibi fecisset. * Et vocatis duo-
bus Centurionibus, dixit illis: Parate mi-
lites ducentos vt eant vsque Cæsaream, &
equites septuaginta, & lancearios ducen-
tos a tertia hora noctis: * & iumenta præ-
parate vt imponentes Paulum, saluum per-
ducerent ad Felicem præsidem. (* Timuit
enim ne forte raperent eum Iudæi, &
occiderent, & ipse postea calumniam su-
stineret, tamquam accepturus pecuniam)
* scribens epistolam continentem hæc:

CLAVDIVS Lysias optimo Præfidi, Felici
salutem. * Virum hunc comprehensum a
Iudæis, & incipientem interfici ab eis, su-
perueniens cum exercitu eripui, cognito
quia Romanus est: * Volensq. scire causam,
quam obijciebant illi, deduxi eum in con-
cilium eorum. * Quem inueni accusari de
quæstionibus legis ipsorum, nihil vero di-
gnum morte aut vinculis habentem crimi-
nis. * Et cum mihi perlatum esset de infi-
dijs, quas parauerant illi, misi eum ad te de-
nuncians: & accusatoribus vt dicant apud
te, Vale. * Milites ergo secundum præce-
ptum sibi, assumentes Paulum, duxerunt per
noctem in Antipatridem. * Et postera die
dimissis equitibus vt cum eo irent, reuer-
si sunt ad castra. * Qui cum venissent Cæ-
saream, & tradidissent epistolam præfidi,
statuerunt ante illum & Paulum. * Cum
legisset autem, & interrogasset de qua pro-
uincia esset: & cognoscens quia de Cilicia,
Audiam te, inquit, cum accusatores tui
venerint. Iussitq. in prætorio Herodis cu-
stodiri eum.

CAP. XXIII.

POST quinque autem dies descendit prin-
ceps sacerdotum, Ananias, cum seniori-
bus quibusdam, & Tertullo quodam ora-
tore, qui adierunt præsidem aduersus Pau-
lum. * Et citato Paulo coepit accusare Ter-
tullus, dicens: Cum in multa pace aga-
mus per te, & multa corrigantur per tuam
providentiam; * semper & vbique suscipi-
mus, optime Felix, cum omni gratiarum
actione. * Ne diutius autem te protraham,
oro, breuiter audias nos pro tua clemen-
tia. * Inuenimus hunc hominem pesti-
ferum, & concitantem seditiones omni-
bus Iudæis in vniuerso orbe, & auctorem
seditionis sectæ Nazarenorum: * qui etiam
templum violare conatus est, quem & ap-
prehensum volumus secundum legem no-
stram iudicare. * Superueniens autem tri-
bunus Lysias, cum vi magna eripuit eum
de manibus nostris, iubens accusatores eius
ad te venire: a quo poteris ipse iudicans, de
omnibus

omnibus istis cognoscere, de quibus nos accusamus eum. * Adiecerunt autem & Iudæi, dicentes hæc ita se habere. * Respondit autem Paulus, (annuente sibi Præfide dicere) Ex multis annis te esse iudicem genti huic sciens, bono animo pro me satisfaciam. * Potes enim cognoscere quia non plus sunt mihi dies quam duodecim, ex quo ascendi adorare in Ierusalem: * & neque in templo inuenerunt me cum aliquo disputantem, aut concursum facientem turbæ, neque in synagogis, neque in ciuitate: neque probare possunt tibi de quibus nunc me accusant. * Confiteor autem hoc tibi, quod secundum sectam, quam dicunt hæresim, sic deseruiuo Patri, & Deo meo, credens omnibus, quæ in Lege, & Prophetis scripta sunt: * spem habens in Deum, quam & hi ipsi expectant, resurrectionem futuram iustorum, & iniquorum. * In hoc & ipse studeo sine offendiculo conscientiam habere ad Deum, & ad homines semper. * Post annos autem plures eleemosynas facturum in gentem meam, veni, & oblationes, & vota. * in quibus inuenerunt me purificatum in templo: non cum turba, neque cum tumultu. * Quidam autem ex Asia Iudæi, quos oportebat apud te præsto esse, & accusare siquid haberent aduersum me: * aut hi ipsi dicant siquid inuenerunt in me iniquitatis cum stem in concilio, * nisi de vna hac solummodo voce, qua clamaui inter eos stans: Quoniam de resurrectione mortuorum ego iudicor hodie a vobis. * Distulit autem illos Felix, certissime sciens de via hac, dicens: Cum Tribunus Lysias descenderit, audiam vos. * Iussitq. Centurioni custodire eum, & habere requiem, nec quemquā de suis prohibere ministrare ei. * Post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla vxore sua, quæ erat Iudæa, vocauit Paulum, & audiuit ab eo fidem, quæ est in Christum Iesum. * Disputante autem illo de iustitia, & castitate, & de iudicio futuro, tremefactus Felix respondit:

Quod nunc attinet, vade: tempore autem opportuno accersam te: * simul & sperans, quod pecunia ei daretur a Paulo, propter quod & frequenter accersens eum, loquebatur cum eo. * Biennio autem expleto, accepit successorem Felix Portium Festum. Volens autem gratiam præstare Iudæis Felix, reliquit Paulum vinctum.

CAP. XXV.

FESTVS ergo cum venisset in prouinciam, post triduum ascendit Ierosolymam a Cæsarea. * Adieruntq. eum principes sacerdotum, & primi Iudæorum aduersus Paulum: & rogabāt eum, postulantes gratiā aduersus eum, vt iuberet perducere eum in Ierusalem, insidias tendentes vt interficerent eum in via. * Festus autem respondit seruari Paulum in Cæsarea: se autem maturius profecturum. * Qui ergo in vobis (ait) potentes sunt, descendentes simul, si quod est in viro crimen, accusent eum. * Demoratus autem inter eos dies non amplius quàm octo, aut decem, descendit Cæsaream, & altera die sedit pro tribunali, & iussit Paulum adduci. * Qui cum perductus esset, circumsteterunt eum, qui ab Ierosolyma descenderant Iudæi, multas, & graues causas obijcientes, quas non poterant probare, * Paulo rationem reddente: Quoniam neque in legem Iudæorum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccaui. * Festus autem volens gratiam præstare Iudæis, respondens Paulo, dixit Vis Ierosolymam ascendere, & ibi de his iudicari apud me? * Dixit autem Paulus: Ad tribunal Cæsaris sto, ibi me oportet iudicari: Iudæis non nocui, sicut tu melius nosti. * Si enim nocui, aut dignum morte aliquid feci, non recuso mori: si vero nihil est eorum, quæ hi accusant me, nemo potest me illis donare. * Cæsarem appello. * Tunc Festus cum concilio locutus, respondit: Cæsarem appellasti? ad Cæsarem ibis. * Et cum dies aliquot transacti essent: Agrippa rex, & Bernice descenderunt Cæsaream ad salutandum

dum Festum . * Et cum dies plures ibi de-
 morarentur, Festus regi indicauit de Paulo,
 dicens: Vir quidam est derelictus a Felice
 victus, * de quo cum essem Ierosolymis, 15
 adierunt me principes sacerdotum, & se-
 niores Iudæorum, postulantes aduersus il-
 lum damnationem . * Ad quos respondi: 16
 Quia non est Romanis consuetudo dam-
 nare aliquem hominem prius quam is, qui
 accusatur, præsentibus habeat accusatores, lo-
 cumq. defendendi accipiat ad abluenda
 crimina. * Cum ergo hic conuenissent, 17
 sine vlla dilatione, sequenti die sedens pro
 tribunali, iussi adduci virum. * De quo, 18
 cum stetissent accusatores, nullam causam
 deferebant, de quibus ego suspicabar ma-
 lum: * Quæstiones vero quasdam de sua 19
 superstitione habebant aduersus eum, &
 de quodam Iesu defuncto, quem affirma-
 bat Paulus viuere. * Hæsitans autem ego 20
 de huiusmodi quæstione, dicebam si vellet
 ire Ierosolymam, & ibi iudicari de istis.
 * Paulo autem appellante vt seruaretur ad 21
 Augusti cognitionem, iussi seruari eum, do-
 nec mittam eum ad Cæsaream. * Agrippa 22
 autem dixit ad Festum: Volebam & ipse
 hominem audire. : Cras, inquit, audies
 eum. * Altera autem die cum venisset, 23
 Agrippa, & Bernice cum multa ambitio-
 ne, & introissent in auditorium cum tri-
 bunis, & viris principalibus ciuitatis, iu-
 bente Festo, adductus est Paulus. * Et dicit 24
 Festus: Agrippa rex, & omnes, qui simul
 adestis nobiscum viri, videtis hunc, de quo
 omnis multitudo Iudæorum interpellauit
 me Ierosolymis, petentes & acclaman-
 tes non oportere eum viuere amplius.
 * Ego vero comperi nihil dignum morte 25
 eum admisisse. Ipso autem hoc appellan-
 te ad Augustum, iudicari mittere. * De 26
 quo quid certum scribam domino, non
 habeo. Propter quod produxi eum ad
 vos, & maxime ad te rex Agrippa, vt in-
 terrogatione facta habeam quid scribam.
 * Sine ratione enim mihi videtur mittere 27
 victum, & causas eius non significare.

CAP. XXVI.

1. **A**GRIPPA vero ad Paulum ait: Per-
 mittitur tibi loqui pro temetipso.
 Tunc Paulus extenta manu coepit rationē
 reddere. * De omnibus, quibus accusor a
 Iudæis, rex Agrippa, æstimo me beatū, apud
 te cum sim defensurus me hodie, * maxi-
 me te sciente omnia, & quæ apud Iudæos
 sunt consuetudines, & quæstiones: propter
 4 quod obsecro patienter me audias. * Et
 quidem vitam meam a iuuentute, quæ ab
 initio fuit in gente mea in Ierosolymis, no-
 5 uerunt omnes Iudæi: * præscientes me ab
 initio (si velint testimonium perhibere)
 quoniam secundum certissimam sectam no-
 6 stræ religionis vixi Phariseus. * Et nunc
 in spe, quæ ad patres nostros repromissio-
 nis facta est a Deo, sto iudicio subiectus:
 7 in quam duodecim tribus nostræ nocte ac
 die deseruiens, sperant deuenire. De qua
 spe accusor a Iudæis, rex. * Quid incredi-
 8 bile iudicatur apud vos, si Deus mortuos
 suscitatur? * Et ego quidem existimaueram,
 me aduersus nomen Iesu Nazareni debere
 10 multa contraria agere. * quod & feci Iero-
 solymis, & multos sanctorum ego in car-
 ceribus inclusi, a principibus sacerdotum
 potestate accepta: & cum occiderentur,
 11 detuli sententiam. * Et per omnes synago-
 gas frequenter puniens eos, compellebam
 blasphemare: & amplius insaniens in eos,
 12 persequabar vsque in exterarum ciuitates. * In
 quibus dum irem Damascum cum potesta-
 13 te, & permissu principum sacerdotum, * die
 media in via, vidi, rex, de cælo supra splen-
 dorem solis circumfulsisse me lumen, &
 14 eos, qui mecum simul erant. * Omnesq.
 nos cum decidissemus in terram, audiui
 vocem loquentem mihi Hebraica lingua:
 Saule, Saule, quid me persequeris? durum
 15 est tibi contra stimulum calcitrare. * Ego
 autem dixi: Quis es Domine? Dominus
 autem dixit: Ego sum Iesus, quem tu per-
 16 sequeris. * Sed exurge, & sta super pedes
 tuos: ad hoc enim apparui tibi, vt consti-
 tuam te ministrum, & testem eorum, quæ
 vidi-

vidisti, & eorum, quibus apparebo tibi, * eripiens te de populo, & gentibus, in quas nunc ego mitto te, * aperire oculos eorum, vt conuertantur a tenebris ad lucem, & de potestate satanæ ad Deum, vt accipiant remissionem peccatorum, & sortem inter sanctos per fidem, quæ est in me. * Vnde rex Agrippa, non fui incredulus cælesti visioni: * sed his, qui sunt Damasci primum, & Ierosolymis, & in omnem regionem Iudææ, & Gentibus annunciabam, vt pœnitentiam agerent, & conuerterentur ad Deum, digna pœnitentiæ opera facientes. * Hac ex causa me Iudæi, cum essem in templo, comprehensum tentabant interficere. * Auxilio autem adiutus Dei vsque in hodiernum diem sto, testificans minori, atque maiori, nihil extra dicens quàm ea, quæ Prophetæ locuti sunt futura esse, & Moyses, * si passibilis Christus, si primus ex resurrectione mortuorum, lumen annunciaturus est populo, & Gentibus. * Hac loquente eo, & rationem reddente, Festus magna voce dixit: Insanis Paule: multæ te litteræ ad insaniam conuertunt. * Et Paulus: Non insanio (inquit) optime Feste, sed veritatis, & sobrietatis verba loquor. * Scit enim de his rex, ad quem & constanter loquor: latere enim eum nihil horum arbitror. Neque enim in angulo quidquam horum gestum est. * Credis rex Agrippa prophetis? Scio quia credis. * Agrippa autem ad Paulum: In modico suades me Christianum fieri. * Et Paulus: Opto apud Deum, & in modico, & in magno, non tantum te, sed etiam omnes, qui audiunt, hodie fieri tales, qualis & ego sum, exceptis vinculis his. * Et exurrexit rex, & præses, & Bernice, & qui assidebant eis. * Et cum secessissent, loquebantur ad inuicem, dicentes: Quia nihil morte, aut vinculis dignum quid fecit homo iste. * Agrippa autem Festo dixit: Dimitti poterat homo hic, si non appellasset Cæsarem.

CAP. XXVII.

VT autem iudicatum est nauigare eum in Italiam, & tradi Paulum cum reli-

quis custodijs centurioni nomine Iulio cohortis Augustæ, * ascendentes nauem Adrametina, incipientes nauigare circa Asiæ loca, sustulimus, perseverante nobiscum, Aristarcho Macedone Thessalonicensi. * Sequenti autem die deuenimus Sidonem. Humane autem tractans Iulius Paulum, permisit ad amicos ire, & curam sui agere. * Et inde cum sustulissemus, subnauigauimus Cyprum, propterea quod essent venti contrarij. * Et pelagus Ciliciæ, & Pamphiliæ nauigantes, venimus Lystram, quæ est Lyciæ: * & ibi inueniens centurio nauem Alexandrinam nauigantem in Italiam, transposuit nos in eam. * Et cum multis diebus tarde nauigaremus, & vix deuenissemus contra Gnidum, prohibente nos vento, adnauigauimus Cretæ iuxta Salmónem: * & vix iuxta nauigantes, venimus in locum quendam, qui vocatur Boniportus, cui iuxta erat ciuitas Thalassa. * Multo autem tempore peracto, & cum iam non esset tuta nauigatio, eo quod & ieiuniū iam præterisset, consolabatur eos Paulus, * dicens eis: Viri, video quoniam cum iniuria, & multo damno non solum oneris, & naus, sed etiā animarum nostrarum incipit esse nauigatio. * Centurio autem gubernatori & nauclero magis credebat, quàm his, quæ a Paulo dicebantur. * Et cum aptus portus non esset ad hiemandum, plurimi statuerunt consilium nauigare inde, si quomodo possent, deuenientes Phœnicen, hiemare, portum Cretæ respicientem ad Africum, & ad Corum. * Aspirante autem Austro, æstimantes propositum se tenere, cum sustulissent de Affon, legebant Cretam. * Non post multum autem misit se contra ipsam ventus Typhonicus, qui vocatur Euroaquilo. * Cumq; arrepta esset naus, & non posset conari in ventum, data naue flatibus, ferebamur. * In insulam autem quandam decurrentes, quæ vocatur Cauda, potuimus vix obtinere scapham. * Qua sublata, adiutorijs utebantur, accingētes nauem, timentes ne in Syrtim inciderent, summisso vase sic ferebantur. * Valida autem

nobis tempestate iactatis, sequenti die iactum fecerunt: & tertia die suis manibus armamenta navis proiecerunt. Neque autem sole, neque sideribus apparentibus per plures dies, & tempestate non exigua imminente, iam ablata erat spes omnis salutis nostrae. Et cum multa ieiunatio fuisset, tunc stans Paulus in medio eorum, dixit: Oportebat quidem, o viri, audito me, non tollere a Creta, lucrum facere iniuriam hanc, & iacturam. Et nunc suadeo vobis bono animo esse. amissio enim nullius animae erit ex vobis, praeterquam navis. Astitit enim mihi hac nocte Angelus Dei, cuius sum ego, & cui deferuo, dicens: Ne timeas Paule, Caesari te oportet assistere: & ecce donavit tibi Deus omnes, qui nauigant tecum. Propter quod bono animo estote viri: credo enim Deo, quia sic erit, quemadmodum dictum est mihi. In insulam autem quandam oportet nos deuenire. Sed posteaquam quartadecima nox superuenit, nauigantibus nobis in Adria circa mediam noctem, suspicabantur nautae apparere sibi aliquam regionem. Qui & summittentes bolidem, inuenerunt passus viginti: & pusillum inde separati, inuenerunt passus quindecim. Timentes autem ne in aspera loca incideremus, de puppi mittentes anchoras quattuor, optabant diem fieri. Nautis vero quaerentibus fugere de naui, cum misissent scapham in mare, sub obtentu quasi inciperent a pro- ra anchoras extendere, dixit Paulus Centurioni, & militibus: Nisi hi in naui manserint, vos salui fieri non potestis. Tunc absciderunt milites funes scaphae, & passi sunt eam excidere. Et cum lux inciperet fieri, rogabat Paulus omnes sumere cibum, dicens: Quartadecima die hodie expectantes ieiuni permanetis, nihil accipientes. Propter quod rogo vos accipere cibum pro salute vestra: quia nullius vestrum capillus de capite peribit. Et cum haec dixisset, sumens panem, gratias egit Deo in conspectu omnium: & cum fregisset, cepit manducare. Animae quiores autem facti omnes, & ipsi sumpserunt cibum. Eramus vero vni-

uersae animae in naui ducentae septuaginta sex. Et satiati cibo alleuiabant nauem, iactantes triticum in mare. Cum autem dies factus esset, terram non agnoscebant: sinum vero quendam considerabant habentem litus, in quem cogitabant, si possent, eijcere nauem. Et cum anchoras sustulissent, committebant se mari, simul laxantes iuncturas gubernaculorum: & leuato artemone secundum aurae flatum tendebant ad littus. Et cum incidissemus in locum dithalassum, impegerunt nauem: & prora quidem fixa manebat immobilis, puppis vero soluebatur a vi maris. Militum autem consilium fuit ut custodias occiderent: nequis cum enataisset, effugeret. Centurio autem volens seruare Paulum, prohibuit fieri: iussitque eos, qui possent natare, emittere se primos, & euadere, & ad terram exire: & ceteros alios in tabulis ferebant: quosdam super ea, quae de naui erant. Et sic factum est, ut omnes animae euaderent ad terram.

CAP. XXVIII.

ET cum euasissemus, tunc cognouimus quia Melita insula vocabatur. Barbari vero praestabant non modicam humanitatem nobis. Accensa enim pyra, reficiebant nos omnes propter imbrem, qui imminabat, & frigus. Cum congregasset autem Paulus sarmentorum aliquantam multitudinem, & imposuisset super ignem, vipera a calore cum processisset, inuasit manum eius. Ut vero viderunt Barbari pendentem bestiam de manu eius, ad inuicem dicebant: Vtique homicida est homo hic, qui cum euaserit de mari, ultio non finit eum vivere. Et ille quidem excutiens bestiam in ignem, nihil mali passus est. At illi existimabant eum in tumorem conuertendum, & subito casurum, & mori. Diu autem illis expectantibus, & videtibus nihil mali in eo fieri, conuertentes se, dicebant eum esse Deum. In locis autem illis erant praedia principis insulae, nomine Publij, qui nos suscipiens, triduo benigne exhibuit. Contigit autem, patrem Publij febribus, & dysenteria vexatum

tum iacere . Ad quem Paulus intrauit : & cum orasset, & imposuisset ei manus, saluauit eum. * Quo facto, omnes, qui in insula habebant infirmitates, accedebant, & curabantur : * qui etiam multis honoribus nos honorauerunt, & nauigantibus imposuerunt quæ necessaria erant . * Post menses autem tres nauigauimus in naui Alexandrina, quæ in insula hiemauerat, cui erat insigne Castorum . * Et cum venissemus Syracusam, mansimus ibi triduo. * Inde circumlegentes deuenimus Rhegium : & post vnum diem flante Austro, secunda die venimus Puteolos ; vbi inuentis fratribus rogati sumus manere apud eos dies septem : & sic venimus Romam . * Et inde cum audissent fratres, occurrerunt nobis vsque ad Appij forum, ac tres Tabernas . Quos cum vidisset Paulus, gratias agens Deo, accepit fiduciam . * Cum autem venissemus Romam, permissum est Paulo manere sibi, cum custodiente se milite . * Post tertium autem diem conuocauit primos Iudæorum . Cumq. conuenissent, dicebat eis : Ego, viri fratres, nihil aduersus plebem faciens, aut morem paternum, vincus ab Ierosolymis traditus sum in manus Romanorum, * qui cum interrogationem de me habuissent, voluerunt me dimittere, eo quod nulla esset causa mortis in me. * Contradicientibus autem Iudæis, coactus sum appellare Cæsarem, non quasi gentem meam habens aliquid accusare . * Propter hanc igitur causam rogaui vos videre, & alloqui . Propter spem enim Israel catena

11 hac circumdatus sum . * At illi dixerunt ad eum : Nos neque litteras accepimus de te a Iudæa, neque adueniens aliquis fratrum nunciauit, aut locutus est quid de te malum.
12 * Rogamus autem a te audire quæ sentis : nam de secta hac notum est nobis quia
13 vbique ei contradicitur . * Cum constituissent autem illi diem, venerunt ad eum in hospitium plurimi, quibus exponebat testificans regnum Dei, suadensq. eis de Iesu ex Lege Moyse, & Prophetis a mane vsque ad
14 vesperam . * Et quidam credebant his, quæ dicebantur : quidam vero non credebant .
15 * Cumq. inuicem non essent consentientes, discedebant dicente Paulo vnum verbum : Quia bene Spiritus sanctus locutus est per
16 Isaiam prophetam ad Patres nostros, * dicens : Vade ad populum istum, & dic ad eos : Aure audietis, & nō intelligetis : & videntes videbitis, & nō perspicietis . * In cras
17 satum est enim cor populi huius, & auribus grauiter audierunt, & oculos suos compresferunt : ne forte videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & conuertantur, & sanem eos . * Notum ergo sit vobis, quoniam Gentibus missum est hoc salutare Dei, & ipsi audient . * Et cum hæc dixisset, exierunt ab eo Iudæi, multam habentes inter se quæstionem . * Mansit autem biennio toto in suo conducto : & suscipiebat omnes, qui ingrediebantur ad
18 eum, * prædicans regnum Dei, & docens quæ sunt de Domino Iesu Christo cum omni fiducia, sine prohibitione .

E P I S T O L A
BEATI PAVLI APOSTOLI
A D R O M A N O S.

C A P V T P R I M V M.

PAVLVS, seruus Iesu Christi, vocatus Apostolus, segregatus in Euangeliū Dei, quod ante promiserat per Prophetas suos in Scripturis sanctis de Filio suo, qui factus est ei ex semine Dauid secundū carnē, qui prædestinatus est Filius Dei in virtute secundum spiritū sanctificationis ex resurrectione mortuorū Iesu Christi Domini nostri: per quē accepimus gratiam, & Apostolatū ad obediendū fidei in omnibus Gentibus pro nomine eius, in quibus estis & vos vocati Iesu Christi: omnibus qui sunt Romæ, dilectis Dei, vocatis sanctis. Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Primū quidem gratias ago Deo meo per Iesum Christum pro omnibus vobis: quia fides vestra annuntiatur in vniuerso mūdo. Testis enim mihi est Deus, cui seruiō in spiritu meo in Euāgelio filij eius, quod sine intermissione memoriam vestri facio semper in orationibus meis: obsecrās, si quomodo tandem aliquando prosperum iter habeā in voluntate Dei veniendi ad vos. Desidero enim videre vos: vt aliquid impertiar vobis gratiæ spiritualis ad confirmandos vos: id est, simul cōsolari in vobis per eam, quæ inuicem est, fidem vestram, atque meam. Nolo autē vos ignorare fratres: quia sæpe proposui venire ad vos, (& prohibitus sum vsque adhuc) vt aliquem fructum habeam & in vobis, sicut & in ceteris gētibus. Græcis, ac Barbaris, sapientibus, & insipientibus debitor sum: ita (quod in me) promptū est

& vobis, qui Romæ estis, euāgelizare. Nō enim erubescō Euangeliū. Virtus enim Dei est in salutē omni credenti, Iudæo primum, & Græco. Iustitia enim Dei in eo reuelatur ex fide in fidē: sicut scriptum est: Iustus autem ex fide viuit. Reuelatur enim ira Dei de cælo super omnē impietatem, & iniustitiam hominum eorum, qui veritatem Dei in iniustitia detinent: quia quod notū est Dei, manifestum est in illis. Deus enim illis manifestauit. Inuisibilia enim ipsius, a creatura mundi, per ea quæ facta sunt, intellecta, conspiciuntur: sempiterna quoque eius virtus, & diuinitas: ita vt sint inexcusabiles. Quia cum cognouissent Deum, non sicut Deum glorificauerunt, aut gratias egerūt: sed euauerūt in cogitationibus suis, & obscuratum est insipiens cor eorū: dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt. Et mutauerunt gloriam incorruptibilis Dei in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, & volucrū, & quadrupedum, & serpentium. Propter quod tradidit illos Deus in desideria cordis eorum, in immūditiam: vt contumelijs afficiant corpora sua in semet ipsis: qui commutauerunt veritatē Dei in mendacium: & coluerūt, & seruiuerunt creaturæ potius quàm Creatori, qui est benedictus in sæcula. Amē. Propterea tradidit illos Deus in passionēs ignominiæ. Nam femina eorum immutauerunt naturalem vsum in eum vsum, qui est contra naturam. Similiter autem & masculi, relicto naturali vsum feminæ, exarserūt in desiderijs suis in inuicē, masculi in masculos turpitudinē

operantes, & mercedem, quam oportuit, erroris sui in semetipsis recipientes. * Et sicut non probauerunt Deum habere in notitia: tradidit illos Deus in reprobū sensum: ut faciant ea, quæ non conueniunt, * repletos omni iniquitate, malitia, fornicatione, auaritia, nequitia, plenos inuidia, homicidio, contentione, dolo, malignitate, susurriones, * detractores, Deo odibiles, contumeliosos, superbos, elatos, inuentores malorum, parentibus non obediētes, * insipientes, incompositos, sine affectione, absque fœdere, sine misericordia. * Qui cum iustitiam Dei cognouissent, non intellexerunt quoniam qui talia agunt, digni sunt morte: & non solum qui ea faciunt, sed etiam qui consentiunt facientibus.

CAP. II.

PROPTER quod inexcusabilis es o homo: omnis, qui iudicas. In quo enim iudicas alterum, teipsum condemnas: eadē enim agis quæ iudicas. * Scimus enim quoniam iudicium Dei est secundum veritatē in eos, qui talia agunt. * Existimas autem hoc o homo, qui iudicas eos, qui talia agunt, & facis ea, quia tu effugies iudicium Dei? * An diuitias bonitatis eius, & patientiæ, & longanimitatis contemnis? ignoras quoniam benignitas Dei ad pœnitentiam te adducit? * Secundū autem duritiam tuam, & impœnitens cor, thesaurizas tibi iram in die iræ, & reuelationis iusti iudicij Dei, qui reddet unicuique secundū opera eius: * ijs quidē, qui secundum patientiam boni operis, gloriam, & honorem, & incorruptionem querunt, vitam æternam: * ijs autem, qui sunt ex contentione, & qui non acquiescunt veritati, credunt autem iniquitati, iræ, & indignatio. * Tribulatio, & angustia in omnem animam hominis operantis malū, Iudæi primum, & Græci: gloria autem, & honor, & pax omni operanti bonum, Iudæo primum, & Græco: * non enim est acceptio personarum apud Deum. * Quicumque enim sine lege peccauerunt, sine lege peribunt: & quicumque in lege pec-

cauerunt, per legem iudicabuntur: * Non enim auditores legis iusti sunt apud Deum, sed factores legis iustificabuntur. * Cum enim Gentes, quæ legem non habent, naturaliter ea, quæ legis sunt, faciunt, eiusmodi legem non habentes, ipsi sibi sunt lex: * qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis, testimonium reddente illis conscientia ipsorum, & inter se inuicem cogitationibus accusantibus, aut etiam defendentibus, * in die, cum iudicabit Deus occulta hominū, secundum Euangelium meum per Iesum Christum. * Si autem tu Iudæus cognominaris, & requiescis in lege, & gloriaris in Deo, * & nosti voluntatem eius, & probas utiliora, instructus per legem, * cōfidis teipsum esse ducem cæcorum, lumen eorum, qui in tenebris sunt, * eruditore insipientiū, magistrum infantium, habentem formam scientiæ, & veritatis in lege. * Qui ergo aliū doces, teipsum non doces: qui prædicas nō furandum, furaris: * qui dicis non mœchandū, mœcharis: qui abominaris idola, sacrilegiū facis: * qui in lege gloriaris, per præuaricationem legis Deum inhonoras. * (Nomen enim Dei per vos blasphematur inter Gentes, sicut scriptum est.) * Circumcisio quidem prodest, si legem obserues: si autem præuaricator legis sis, circumcisio tua præputium facta est. * Si igitur præputium iustitias legis custodiat: nonne præputium illius in circumcisiōe reputabitur? * & iudicabit id, quod ex natura est præputium, legem consummans, te, qui per litteram, & circumcisiōe præuaricator legis es? * Non enim qui in manifesto, Iudæus est: neque quæ in manifesto, in carne, est circumcisio: * sed qui in abscondito, Iudæus est: & circumcisio cordis in spiritu, non littera: cuius laus non ex hominibus, sed ex Deo est.

CAP. III.

QUID ergo amplius Iudæo est? aut quæ utilitas circumcisiōis? * Multum per omnem modum. Primum quidē quia credita sunt illis eloquia Dei. quid enim si quidam illorum non crediderunt? Num-

Numquid incredulitas illorum fidem Dei euacuabit? Absit. * Est autem Deus verax: 4
 omnis autem homo mendax, sicut scriptum est: Vt iustificeris in sermonibus tuis: &
 vincas cum iudicaris. * Si autem iniquitas 5
 nostra iustitiam Dei commendat, quid dicemus? Numquid iniquus est Deus, qui 6
 infert iram? (secundum hominem dico.) * Absit. alioquin quomodo iudicabit Deus hunc mundum? * Si enim veritas Dei in meo 7
 mendacio abundauit in gloriam ipsius: quid adhuc & ego tamquam peccator iudicor? * & non (sicut blasphemamur, & sicut aiunt 8
 quidam nos dicere) faciamus mala ut veniant bona: quorum damnatio iusta est. * Quid ergo? praecepsimus eos? Nequaquam. 9
 Causati enim sumus Iudaeos, & Graecos omnes sub peccato esse, sicut scriptum est: Quia 10
 non est iustus quisquam: non est intelligens, 11
 non est requirens Deum. * Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt, non est qui faciat bonum, non est usque ad vnum. * Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: Venenum aspidum sub labijs eorum: * Quorum os maledictione, 14
 & amaritudine plenum est: * Veloces pedes 15
 eorum ad effundendum sanguinem: * Contritio, & infelicitas in vijs eorum: * & viam 17
 pacis non cognouerunt: * Non est timor Dei 18
 ante oculos eorum. * Scimus autem quoniam 19
 quamquamque lex loquitur, ijs, qui in lege sunt, loquitur: ut omne os obstruatur, & subditus fiat omnis mundus Deo: * quia ex 20
 operibus legis non iustificabitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognitio peccati. * Nunc autem sine lege iustitia Dei 21
 manifestata est: testificata a lege & Prophetis. * Iustitia autem Dei per fidem Iesu Christi in omnes, & super omnes, qui credunt in eum: non enim est distinctio. * Omnes 23
 enim peccauerunt, & egent gloria Dei. * Iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem, quae est in Christo Iesu, quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem iustitiae suae propter remissionem praecedentium delictorum in sustentatione Dei, ad ostensionem 26

iustitiae eius in hoc tempore: ut sit ipse iustus, & iustificans eum, qui est ex fide Iesu Christi. * Vbi est ergo gloriatio tua? Exclusa est. Per quam legem? Factorum? Non: sed per legem fidei. * Arbitramur enim iustificari hominem per fidem sine operibus legis. * An Iudaeorum Deus tantum? nonne & Gentium? Immo & Gentium. * quoniam quidem vnus est Deus, qui iustificat circumcisionem ex fide, & praeputium per fidem. * Legem ergo destruimus per fidem? Absit: sed legem statuimus.

C A P . I I I I .

QUID ergo dicemus inuenisse Abraham patrem nostrum secundum carnem? * Si enim Abraham ex operibus iustificatus est, habet gloriam, sed non apud Deum. * Quid enim dicit Scriptura? Credit Abraham Deo: & reputatum est illi ad iustitiam. * Ei autem, qui operatur, merces non imputatur secundum gratiam, sed secundum debitum. * Ei vero, qui non operatur, credenti autem in eum, qui iustificat impium, reputatur fides eius ad iustitiam, secundum propositum gratiae Dei. * Sicut & David dicit beatitudinem hominis, cui Deus accepto fert iustitiam sine operibus: * Beati, quorum remissae sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. * Beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum. * Beatitudo ergo haec in circumcisione tantum manet, an etiam in praepotio? Dicimus enim quia reputata est Abraham fides ad iustitiam. * Quomodo ergo reputata est? in circumcisione, an in praepotio? Non in circumcisione, sed in praepotio. * Et signum accepit circumcisionis, signaculum iustitiae fidei, quae est in praepotio: ut sit pater omnium credentium per praepotium, ut reputetur & illis ad iustitiam: * & sit pater circumcisionis non ijs tantum, qui sunt ex circumcisione, sed & ijs, qui sectantur vestigia fidei, quae est in praepotio patris nostri Abraham. * Non enim per legem promissio Abraham, aut semini eius ut heres esset mundi: sed per iustitiam fidei. * Si enim qui ex lege, heredes sunt: 14

exinanita est fides, abolita est promissio.

* Lex enim iram operatur. Vbi enim non
est lex: nec prauaricatio. * Ideo ex fide, vt
secundum gratiam firma sit promissio om-
ni semini, non ei, qui ex lege est solum,
sed & ei qui ex fide est Abraham, qui pa-
ter est omnium nostrum (* sicut scriptum
est: Quia patrem multarum gentium posui
te) ante Deum, cui credidit, qui viuificat
mortuos, & vocat ea quæ non sunt, tam-
quam ea quæ sunt. * qui contra spem in
spem credidit, vt fieret pater multarum
gentium secundum quod dictum est ei: Sic
erit semen tuum. * Et non infirmatus est fi-
de, nec considerauit corpus suum emor-
tuum, cum iam fere centum esset anno-
rum: & emortuam vuluam Saræ: * In re-
promissione etiam Dei non hæsitauit dif-
fidentia, sed confortatus est fide, dans glo-
riam Deo: * plenissime sciens quia quæcum
que promisit, potens est & facere. * Ideo &
reputatum est illi ad iustitiam. * Non est
autem scriptum tantum propter ipsum
quia reputatū est illi ad iustitiam: * sed &
propter nos, quibus reputabitur creden-
tibus in eum, qui suscitauit Iesum Christum
Dominum nostrum a mortuis, * qui tradi-
tus est propter delicta nostra, & resurre-
xit propter iustificationem nostram.

CAP. V.

IUSTIFICATI ergo ex fide, pacem ha-
beamus ad Deum per Dominum no-
strum Iesum Christum: * per quem & habe-
mus accessum per fidem in gratiā istam, in
qua stamus, & gloriamur in spe gloriæ filio-
rum Dei. * Nō solū autem, sed & gloriamur
in tribulationibus: scientes quod tribulatio
patientiam operatur: * patientia autem pro-
bationem, probatio vero spem, * spes autē
non cōfundit: quia charitas Dei diffusa est
in cordibus nostris per Spiritū sanctum, qui
datus est nobis. * Vt quid enim Christus,
cū adhuc infirmi essemus secundū tempus
pro impijs mortuus est? * Vix enim pro
iusto quis moritur: nam pro bono forsi-
tan quis audeat mori. * Commendat

autem charitatem suam Deus in nobis:
quoniam cum adhuc peccatores essemus,
secundum tempus * Christus pro nobis
mortuus est: multo igitur magis nunc iu-
stificati in sanguine ipsius, salui erimus ab
ira per ipsum. * Si enim cum inimici es-
semus, reconciliati sumus Deo per mor-
tem filij eius: multo magis reconciliati, sal-
ui erimus in vita ipsius. * Non solum au-
tem: sed & gloriamur in Deo per Domi-
num nostrum Iesum Christum, per quem
nunc reconciliationem accepimus. * Pro-
pterea sicut per vnum hominem peccatum
in hunc mundum intrauit, & per pecca-
tum mors, & ita in omnes homines mors
pertransiit, in quo omnes peccauerunt:
* Vsque ad legem enim peccatum erat in
mundo: peccatum autem non imputaba-
tur, cum lex non esset. * Sed regnauit mors
ab Adam vsque ad Moysen etiam in eos,
qui non peccauerunt in similitudinem præ-
uaricationis Adæ, qui est forma futuri. * Sed
non sicut delictum, ita & donum. si enim
vnius delicto multi mortui sunt: multo ma-
gis gratia Dei & donum in gratia vnius ho-
minis Iesu Christi in plures abundauit. * Et
non sicut per vnum peccatum, ita & do-
num. nam iudicium quidem ex vno in
condemnationem: gratia autem ex multis
delictis in iustificationē. * Si enim vnius de-
licto mors regnauit per vnum: multo ma-
gis abundantiam gratiæ, & donationis, &
iustitiæ accipientes, in vita regnabunt per
vnum Iesum Christum. * Igitur sicut per
vnius delictum in omnes homines in con-
demnationem: sic & per vnius iustitiam in
omnes homines in iustificationem vitæ.
* Sicut enim per inobedientiam vnius homi-
nis, peccatores constituti sunt multi: ita &
per vnius obeditionem, iusti consti-
tuentur multi. * Lex autem subintrauit vt abun-
daret delictum. * Vbi autem abundauit
delictum, superabundauit gratia. * vt si-
cut regnauit peccatum in mortem: ita &
gratia regnet per iustitiam in vitam æter-
nam, per Iesum Christum Dominum no-
strum.

C A P . V I .

QUID ergo dicemus? permanebimus in peccato ut gratia abundet? Absit. Qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc viuemus in illo? An ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita & nos in nouitate vitæ ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius: simul & resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruat corpus peccati, & ultra non seruiamus peccato. Qui enim mortuus est, iustificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum CHRISTO: credimus quia simul etiam viuemus cum Christo: scientes quod Christus resurgens, ex mortuis iam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quod autem uiuit, uiuit Deo. Ita & vos exilimate, vos mortuos quidem esse peccato, uiuentes autem Deo, in Christo Iesu Domino nostro. Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore ut obediatis concupiscentiis eius. Sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato: sed exhibete vos Deo, tamquam ex mortuis uiuentes: & membra vestra arma iustitiæ Deo. Peccatum enim vobis non dominabitur: non enim sub lege estis, sed sub gratia. Quid ergo? peccabimus, quoniam non sumus sub lege, sed sub gratia? Absit. Nescitis quoniam cui exhibetis vos seruos ad obediendum, serui estis eius, cui obeditis, siue peccati ad mortem, siue obeditionis ad iustitiam? Gratias autem Deo quod fuistis serui peccati, obedistis autem ex corde in eam formam doctrinæ, in quam traditi estis. Liberati autem a peccato, serui facti estis iustitiæ. Humanum dico, propter infirmitatem carnis vestræ: sicut enim exhibuistis membra vestra seruire immunditiæ, & iniquitati ad iniquitatem,

ita nunc exhibete membra vestra seruire iustitiæ in sanctificationem. Cum enim serui essetis peccati, liberi fuistis iustitiæ. Quem ergo fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est. Nunc vero liberati a peccato, serui autem facti Deo, habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem vero vitam æternam. Stipendia enim peccati, mors. Gratia autem Dei, vita æterna, in Christo Iesu Domino nostro.

C A P . V I I .

AN ignoratis fratres (scientibus enim legē loquor) quia lex in homine dominatur quanto tempore uiuit? Nam quæ sub viro est mulier, uiuente viro, alligata est legi: si autem mortuus fuerit vir eius, soluta est a lege viri. Igitur, uiuente viro, vocabitur adultera si fuerit cum alio viro: si autem mortuus fuerit vir eius, liberata est a lege viri: ut non sit adultera si fuerit cum alio viro. Itaque fratres mei & vos mortificati estis legi per corpus Christi: ut sitis alterius, qui ex mortuis resurrexit, ut fructificemus Deo. Cū enim essemus in carne, passionibus peccatorum, quæ per legē erant, operabantur in membris nostris, ut fructificaret morti. nunc autem soluti sumus a lege mortis, in qua detinebamur, ita ut seruiamus in nouitate spiritus, & non in vetustate litteræ. Quid ergo dicemus? lex peccatū est? Absit. Sed peccatū non cognoui, nisi per legē: nam concupiscentiam nesciebam, nisi lex diceret: Non concupisces. Occasione autem accepta, peccatum per mandatum operatum est in me omnem concupiscentiam. Sine lege enim peccatum mortuum erat. Ego autem uiuebam sine lege aliquando. Sed cum venisset mandatum, peccatum reuixit. Ego autem mortuus sum: & inuentum est mihi mandatum, quod erat ad vitam, hoc esse ad mortem. Nam peccatum occasione accepta per mandatum, seduxit me, & per illud occidit. Itaque lex quidem sancta, & mandatum sanctum, & iustum, & bonum. Quod ergo bonum est,

mihi factum est mors? Absit. Sed peccatū, ut appareat peccatum, per bonū operatum est mihi mortem: ut fiat supra modum peccans peccatum per mandatum. * Scimus enim quia lex spiritualis est: ego autē carnalis sum venundatus sub peccato. * Quod enim operor, non intelligo. non enim quod volo bonum, hoc ago: sed quod odi malū, illud facio. * Si autem quod nolo, illud facio: consentio legi, quoniam bona est. * Nunc autē iam non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum. * Scio enim quia non habitat in me, hoc est in carne mea, bonum. Nam velle, adiacet mihi: perficere autem bonum, non inuenio. * Non enim quod volo bonū, hoc facio: sed quod nolo malum, hoc ago. * Si autem quod nolo, illud facio: iam non ego operor illud, sed quod habitat in me, peccatum. * Inuenio igitur legem volenti mihi facere bonū, quoniam mihi malum adiacet: * condecor enim legi Dei secundū interiorem hominem: * video autem aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ, & captiuantem me in lege peccati, quæ est in membris meis. * Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia Dei per Iesum Christum Dominum nostrum. Igitur ego ipse mente seruius legi Dei: carne autem, legi peccati.

CAP. VIII.

Nihil ergo nunc damnationis est ijs, qui sunt in Christo Iesu: qui non secundum carnem ambulant. * Lex enim spiritus vitæ in Christo Iesu liberavit me a lege peccati & mortis. * Nam quod impossibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem: Deus filium suum mittens in similitudinem carnis peccati, & de peccato damnauit peccatū in carne, * ut iustificatio legis impleretur in nobis, qui non secundum carnem ambulamus, sed secundum spiritum. * Qui enim secundū carnem sunt: quæ carnis sunt, sapiunt. qui vero secundum spiritum sunt: quæ sunt spiritus, sentiunt. * Nam prudentia carnis, mors est: prudentia autem

spiritus, vita, & pax. * quoniam sapientia carnis inimica est Deo: legi enim Dei non est subiecta: nec enim potest. * Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt. * Vos autem in carne non estis, sed in spiritu: si tamen spiritus Dei habitat in vobis. Siquis autem Spiritum Christi non habet: hic non est eius. * Si autem Christus in vobis est: corpus quidem mortuum est propter peccatum, spiritus vero viuit propter iustificationem. * Quod si Spiritus eius, qui suscitauit Iesum a mortuis, habitat in vobis: qui suscitauit Iesum Christum a mortuis, viuificabit & mortalia corpora vestra, propter inhabitantem Spiritum eius in vobis. * Ergo fratres debitores sumus non carni, ut secundū carnem viuamus. * Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaueritis, viuetis. * Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ij sunt filij Dei. * Non enim accepistis spiritum seruitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba (Pater.) Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro quod sumus filij Dei. * Si autem filij, & heredes: heredes quidem Dei, coheredes autem Christi: si tamen compatimur, ut & conglorificemur. * Existimo enim quod non sunt condignæ passionēs huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis. * Nam expectatio creaturæ, reuelationē filiorum Dei expectat. * Vanitati enim creatura subiecta est non volens, sed propter eum, qui subiecit eam in spe: * quia & ipsa creatura liberabitur a seruitute corruptionis in libertatem gloriæ filiorum Dei. * Scimus enim quod omnis creatura ingemiscit, & parturit vsque adhuc. * Non solum autem illa, sed & nos ipsi primitias spiritus habentes: & ipsi intra nos gemimus adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri. * Spe enim salui facti sumus. Spes autē, quæ videtur, non est spes: nam quod videt quis, quid sperat? * Si autem quod non videmus, speramus: per patientiam expectamus. * Similiter autem & Spiritus

Spiritus adiuuat infirmitatem nostrā: nam quid oremus, sicut oportet, nescimus: sed ipse Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. * Qui autem scrutatur corda, scit quid desideret Spiritus: quia secundum Deum postulat pro sanctis. * Scimus autem quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, ijs, qui secundum propositum vocati sunt sancti. * Nam quos præsciuit, & prædestinavit conformes fieri imaginis Filij sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. * Quos autem prædestinavit, hos & vocavit: & quos vocavit, hos & iustificavit: quos autem iustificavit, illos & glorificavit. * Quid ergo dicemus ad hæc? si Deus pro nobis, quis contra nos? * Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quo modo non etiam cum illo omnia nobis donavit? * Quis accusabit aduersus electos Dei? Deus qui iustificat, quis est qui condemnet? Christus Iesus, qui mortuus est, immo qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis. * Quis ergo nos separabit a charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oves occisionis.) * Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. * Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.

C A P. IX.

VERITATEM dico in Christo, non mentior: testimoniū mihi perhibente conscientia mea in Spiritu sancto: quoniam tristitia mihi magna est, & continuus dolor cordi meo. Optabam enim ego ipse anathema esse a Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnē, qui

sunt Israelitæ, quorum adoptio est filiorū, & gloria, & testamentum, & legislatio, & obsequium, & promissa: quorum patres, & ex quibus est Christus secundū carnem, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen. * Non autem quod exciderit verbū Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ijs sunt Israelitæ: neque qui semē sunt Abraham, omnes filij: sed in Isaac vocabitur tibi semen: id est, non qui filij carnis, hi filij Dei: sed qui filij sunt promissionis, æstimantur in semine. * Promissionis enim verbū hoc est: Secundum hoc tempus veniam: & erit Saræ filius. * Non solū autem illa: sed & Rebecca ex vno concubitu habens, Isaac patris nostri. * Cum enim nondū nati fuissent, aut aliquid boni egissent, aut mali, (ut secundum electionem propositum Dei maneret) non ex operibus, sed ex vocante dictum est ei: Quia maior seruiet minori, sicut scriptum est: Iacob dilexi, Esau autem odio habui. * Quid ergo dicemus? numquid iniquitas apud Deum? Absit. * Moyse enim dicit: Miserebor cuius misereor: & misericordiā præstabo cuius miserebor. * Igitur non volentis, neque curretis, sed miserētis est Dei. * Dicit enim Scriptura Pharaoni: Quia in hoc ipsum excitavi te, ut ostendā in te, virtutē meā: & ut annuncietur nomen meum in vniuersa terra. * Ergo cuius vult misereatur, & quem vult indurat. * Dicis itaque mihi: Quid adhuc queritur? voluntati enim eius quis resistit? * O homo, tu quis es, qui respondeas Deo? Numquid dicit figmentū ei, qui se finxit: Quid me fecisti sic? * An non habet potestatem figulus luti ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorē, aliud vero in contumeliam? * Quod si Deus volens ostendere iram, & notam facere potentiam suam, sustinuit in multa patientia, vasa iræ, apta in interitum, ut ostenderet diuitias gloriæ suæ in vasa misericordiæ, quæ præparauit in gloriā. * Quos & vocauit nos non solum ex Iudæis, sed etiam ex Gentibus, sicut in Osee dicit: Vocabo non plebem meam, plebem meam: & non dilectam, dilectam: & non misericordiam consecutam,

secutam, misericordiam consecutam. * Et
erit: in loco, ubi dictum est eis: Non plebs
mea vos: ibi vocabuntur filij Dei viui.
* Isaias autem clamat pro Israel: Si fuerit
numerus filiorum Israel tamquam arena-
maris, reliquiae saluae fient. * Verbum enim
consummans, & abbrevians in aequitate:
quia verbum breuiatum faciet Dominus su-
per terram. * & sicut praedixit Isaias: Nisi Do-
minus sabaoth reliquisset nobis semen, si-
cut Sodoma facti essemus, & sicut Gomor-
ra similes fuisset. * Quid ergo dicemus?
Quod gentes, quae non sectabantur iustitiam,
apprehenderunt iustitiam: iustitiam autem,
quae ex fide est. * Israel vero sectando le-
gem iustitiae, in legem iustitiae non perue-
nit. * Quare? Quia non ex fide, sed quasi
ex operibus: offenderunt enim in lapidem
offensionis, sicut scriptum est: Ecce pono
in Sion lapidem offensionis, & petram scan-
dali: & omnis, qui credit in eum, non con-
fundetur.

CAP. X.

FRATRES, voluntas quidem cordis mei,
& obsecratio ad Deum, sit pro illis in sa-
lutem. * Testimonium enim perhibeo illis
quod aemulationem Dei habent, sed non se-
cundum scientiam. * Ignorantes enim iu-
sticiam Dei, & suam quarentes statuere, iu-
sticiae Dei non sunt subiecti. * Finis enim
legis, Christus, ad iusticiam omni credenti.
* Moyses enim scripsit, quoniam iusticiam,
quae ex lege est, qui fecerit homo, viuet in
ea. * Quae autem ex fide est iusticia, sic dicit:
Ne dixeris in corde tuo: quis ascendet in cae-
lum? id est, Christum deducere: * Aut quis
descendet in abyssum? hoc est, Christum a
mortuis reuocare. * Sed quid dicit Scriptura?
Prope est verbum in ore tuo, & in corde tuo:
hoc est verbum fidei, quod praedicamus. * Quia
si confitearis in ore tuo Dominum Iesum, &
in corde tuo credideris quod Deus illum su-
scitavit a mortuis, saluus eris. * Corde enim
creditur ad iusticiam: ore autem confessio
fit ad salutem. * Dicit enim Scriptura: Om-
nis, qui credit in illum, non confundetur.

11 * Non enim est distinctio Iudaei, & Graeci:
nam idem Dominus omnium, diues in om-
nes, qui inuocant illum. * Omnis enim, qui-
cumque inuocauerit nomen Domini, saluus
erit. * Quomodo ergo inuocabunt, in quem
non crediderunt? Aut quomodo credet ei,
quem non audierunt? Quomodo autem
audient sine praedicante? * Quomodo vero
praedicabunt nisi mittantur? sicut scriptum
est: Quam speciosi pedes euangelizantium
pacem, euangelizantium bona! * Sed non
omnes obediunt Euangelio. Isaias enim di-
cit: Domine quis credidit auditui nostro?
* Ergo fides ex auditu, auditus autem per
verbum Christi. * Sed dico: Numquid non
audierunt? Et quidem in omnem terram
exiuit sonus eorum, & in fines orbis terrae
verba eorum. * Sed dico: Numquid Israel
non cognouit? Primus Moyses dicit: Ego ad
aemulationem vos adducam in non gen-
tem: in gentem insipientem, in iram vos
mittam. * Isaias autem audet, & dicit: In-
uentus sum a non quarentibus me: palam
apparui ijs, qui me non interrogabant. * Ad
Israel autem dicit: Tota die expandi manus
meas ad populum non credentem, & con-
tradicentem.

CAP. XI.

DICO ergo: Numquid Deus repulit po-
pulum suum? Absit. Nam & ego Israe-
lita sum ex semine Abraham, de tribu Be-
niamin: * Non repulit Deus plebem suam,
quam praesciuit. An nescitis in Elia quid di-
cit Scriptura: quemadmodum interpellat
Deum aduersum Israel? * Domine, Prophe-
tas tuos occiderunt, altaria tua suffoderunt:
& ego relictus sum solus, & quarent animam meam.
* Sed quid dicit illi diuinum
responsum? Reliqui mihi septem millia vi-
rorum, qui non curauerunt genua ante
Baal. * Sic ergo & in hoc tempore reliquiae
secundum electionem gratiae saluae factae sunt.
* Si autem gratia, iam non ex operibus:
alioquin gratia iam non est gratia. * Quid
ergo? quod quarebat Israel, hoc non est
consecutus: electio autem consecuta est:
ceteri

ceteri vero excæcati sunt: sicut scriptum est: Dedit illis Deus spiritum compunctionis: oculos ut non videant, & aures ut non audiant, usque in hodiernum diem. * Et David dicit: Fiat mensa eorum in laqueum, & in captionem, & in scandalum, & in retributionem illis. * Obscurentur oculi eorum ne videant: & dorsum eorum semper incurua. * Dico ergo: Numquid sic offenderunt ut caderent? Absit. Sed illorum delicto, salus est Gentibus ut illos æmulentur. * Quod si delictum illorum diuitiarum sunt mundi, & diminutio eorum diuitiarum Gentium: quanto magis plenitudo eorum? * Vobis enim dico Gentibus: Quamdiu quidem ego sum Gentium Apostolus, ministerium meum honorificabo, si quomodo ad æmulandum prouocem carnem meam, & saluos faciam aliquos ex illis. * Si enim amissio eorum, reconciliatio est mundi: quæ assumptio, nisi vita ex mortuis? * Quod si delibatio sancta est, & massa: & si radix sancta, & rami. * Quod si aliqui ex ramis fracti sunt, tu autem cum oleaster esses, insertus es in illis, & socius radicis, & pinguedinis oliuæ factus es, * noli gloriari aduersus ramos. Quod si gloriaris: non tu radicem portas, sed radix te. * Dices ergo: Fracti sunt rami ut ego inserar. * Bene: propter incredulitatem fracti sunt. Tu autem fide stas: noli altum sapere, sed time. * Si enim Deus naturalibus ramis non pepercit: ne forte nec tibi parcat. * Vide ergo bonitatem, & seueritatem Dei: in eos quidem, qui ceciderunt, seueritatem: in te autem bonitatem Dei, si permanferis in bonitate, alioquin & tu excideris. * Sed & illi, si non permanferint in incredulitate, inferentur: potens est enim Deus iterum inferre illos. * Nam si tu ex naturali excisus es oleastro, & contra naturam insertus es in bonam oliuam: quanto magis ij, qui secundum naturam, inferentur suæ oliuæ? * Nolo enim vos ignorare fratres mysterium hoc: (ut non sitis vobisip-sis sapientes) quia cæcitas ex parte contigit in Israel, donec plenitudo Gentium intraret, & sic omnis Israel saluus fieret, si-

cut scriptum est: Veniet ex Sion, qui eripiat, & auertat impietatem a Iacob. * Et hoc illis a me testamentum: cum abstulerint peccata eorum. * Secundum Euangelium quidem, inimici propter vos: secundum electionem autem, charissimi propter patres. * Sine poenitentia enim sunt dona, & vocatio Dei. * Sicut enim aliquando & vos non credidistis Deo, nunc autem misericordiam consecuti estis propter incredulitatem illorum: ita & isti nunc non crediderunt in vestram misericordiam: ut & ipsi misericordiam consequantur. * Conclussit enim Deus omnia in incredulitate: ut omnium misereatur. * O altitudo diuitiarum sapientiae, & scientiae Dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles viæ eius! * Quis enim cognouit sensum Domini? Aut quis consiliarius eius fuit? * Aut quis prior dedit illi, & retribuetur ei? * Quoniam ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia: ipsi gloria in sæcula. Amen.

C A P. XII.

OBSECRo-itaque vos fratres per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum. * Et nolite conformari huic sæculo, sed reformamini in nouitate sensus vestri: ut probetis quæ sit voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta. * Dico enim per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos: Non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem: & vnicuique sicut Deus diuisit mensuram fidei. * Sicut enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi vnum corpus sumus in Christo, singuli autem alterius membra. * Habentes autem donationes secundum gratiam, quæ data est nobis, differentes: siue prophetiam secundum rationem fidei, siue ministerium in ministrando, siue qui docet in doctrina, qui exhortatur in exhortando, qui tribuit in simplici-

simplicitate, qui præst in solitudine, qui miseretur in hilaritate. * Dilectio sine simulatione. Odientes malum, adhaerentes bono: * Charitate fraternitatis inuicem diligentes: * Honore inuicem præuenientes: * Solitudine non pigri: Spiritu feruentes: Domino feruientes: * Spe gaudentes: In tribulatione patientes: Orationi instantes: * Necessitatibus sanctorum cõmunicantes: Hospitalitatẽ sectantes. * Benedicite persecutibus vos: benedicite, & nolite maledicere. * Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus: * Idipsum inuicẽ sentientes: Non alta sapientes, sed humilibus consentientes, Nolite esse prudentes apud vosmetipsos: * Nul-
li malum pro malo reddentes: prouidẽtes bona non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus. * Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacẽ habentes: * Non vosmetipsos defendentes charissimi, sed date locum iræ. scriptum est enim: Mihi vindicta: ego retribuam, dicit Dominus. * Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput eius. * Noli vinci a malo, sed vince in bono malum.

CAP. XII.

OMNIS anima potestatibus sublimioribus subdita sit: Non est enim potestas nisi a Deo: quæ autem sunt, a Deo ordinatæ sunt. * Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autẽ resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt: * nã principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem? Bonum fac: & habebis laudem ex illa: * Dei enim minister est tibi in bonum: Si autem malum feceris, time: non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est: vindex in iram ei, qui malum agit. * Ideo necessitate subditi estote non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. * Ideo enim & tributa præstatis: ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum seruientes. * Reddite ergo omnibus debita: cui tributum, tributum: cui ve-

ctigal, vectigal: cui timorem, timorem: cui honorem, honorem. * Nemini quidquam debeatis: nisi vt inuicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem impleuit. * Nam: Non adulterabis: Non occides: Non furaberis: Non falsum testimonium dices: Non concupisces: & si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. * Dilectio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio. * Et hoc scientes tempus: quia hora est iam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus, quam cum credidimus. * Nox præcessit, dies autẽ appropinquauit. Abijciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. * Sicut in die honeste ambulemus: non in comessationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicijs, non in contentione, & æmulatione: * sed induimini Dominum Iesum Christum, & carnis curam ne feceritis in desiderijs.

CAP. XIII.

INFIRMVM autem in fide assumite, non in disceptationibus cogitationum. * Alius enim credit se manducare omnia: qui autem infirmus est, olus manducet. * Is, qui manducat non manducantem non spernat: & qui non manducat, manducantem non iudicet: Deus enim illum assumpsit. * Tu quis es, qui iudicas alienum seruum? Domino suo stat, aut cadit: stabit autem: potens est enim Deus statuere illum. * Nam alius iudicat diem inter diem: alius autem iudicat omnem diem: vnusquisque in suo sensu abundet. * Qui sapit diem, Domino sapit: Et qui māducat, Domino manducat: gratias enim agit Deo. Et qui non manducat, Domino non manducat, & gratias agit Deo. * Nemo enim nostrum sibi viuit, & nemo sibi moritur. * Siue enim viuimus, Domino viuimus: siue morimur, Domino morimur. Siue ergo viuimus, siue morimur, Domini sumus. * In hoc enim Christus mortuus est, & resurrexit: vt & mortuorum & viuorum dominetur. * Tu autem quid

quid iudicas fratrem tuum? aut tu quare
spernis fratrem tuum? Omnes enim stabi-
mus ante tribunal Christi. * scriptum est enim: 11
Viuo ego, dicit Dominus, quoniam mihi
flectetur omne genu: & omnis lingua con-
fitebitur Deo. * Itaque vnusquisque nostrum 12
pro se rationem reddet Deo. * Non ergo 13
amplius inuicem iudicemus: sed hoc iudi-
cate magis, ne ponatis offendiculum fratri,
vel scandalum. * Scio, & confido in Domi- 14
no Iesu, quia nihil commune per ipsum, nisi
ei qui existimat quid commune esse, illi co-
mune est. * Si enim propter cibum frater tuus 15
contristatur: iam non secundum charitatem
ambulas. Noli cibo tuo illum perdere, pro
quo Christus mortuus est. * Non ergo bla- 16
sphemetur bonum nostrum. * Non est enim 17
regnum Dei esca, & potus: sed iustitia, &
pax, & gaudium in Spiritu sancto: qui enim 18
in hoc seruit Christo, placet Deo, & pro-
batus est hominibus. * Itaque quae pacis 19
sunt, sectemur: & quae aedificationis sunt,
in inuicem custodiamus. * Noli propter 20
escam destruere opus Dei. omnia quidem
sunt munda: sed malum est homini, qui per
offendiculum manducat. * Bonum est non 21
manducare carnem, & non bibere vi-
num, neque in quo frater tuus offenditur,
aut scandalizatur, aut infirmatur. * Tu fi- 22
dem habes? penes te ipsum habe co-
ram Deo: Beatus, qui non iudicat semet-
ipsum in eo, quod probat. * Qui autem di- 23
scernit, si manducauerit, damnatus est: quia
non ex fide. Omne autem, quod non est
ex fide, peccatum est.

C A P . X V .

DE B E M V S autem nos firmiores imbe- 1
cillitates infirmorum sustinere, & non
nobis placere. * Vnusquisque vestrum pro- 2
ximo suo placeat in bonum, ad aedificatio-
nem. * Etenim Christus non sibi placuit, sed 3
sicut scriptum est: Improperia imprope-
rantium tibi ceciderunt super me. * Quae- 4
cumque enim scripta sunt, ad nostram do-
ctrinam scripta sunt: vt per patientiam, &
consolationem Scripturarum, spem habe- 5

mus. * Deus autem patientiae, & solatii det
vobis idipsum sapere in alterutrum secun- 6
dum Iesum Christum: * vt vnanimis, vno ore
honorificetis Deum, & patrem Domini no- 7
stri Iesu Christi. * Propter quod suscipite in-
uicem, sicut & Christus suscepit vos in ho- 8
nore Dei. * Dico enim Christum Iesum,
ministrum fuisse circumcisionis propter ve-
ritatem Dei, ad confirmandas promissiones 9
patrum: * Gentes autem super misericordia
honorare Deum, sicut scriptum est: Propte-
rea confitebor tibi in Gentibus Domine, &
nomini tuo cantabo. * Et iterum dicit: La- 10
tamihi Gentes cum plebe eius. * Et iterum:
Laudate omnes Gentes Dominum: & ma- 11
gnificate eum omnes populi: * Et rursus
Isaias ait: Erit radix Iesse, & qui exurget
regere Gentes, in eum Gentes sperabunt. 12
* Deus autem spei repleat vos omni gaudio,
& pace in credendo: vt abundetis in spe, 13
& virtute Spiritus sancti. * Certus sum autem
fratres mei & ego ipse de vobis, quoniam
& ipsi pleni estis dilectione, repleti omni 14
scientia, ita vt possitis alterutrum monere.
* Audacius autem scripsi vobis fratres ex par- 15
te, tamquam in memoriam vos reducens:
propter gratiam, quae data est mihi a Deo,
vt sim minister Christi Iesu in Gentibus: 16
sanctificans Euangelium Dei, vt fiat obla-
tio Gentium accepta, & sanctificata in Spi- 17
ritu sancto. * Habeo igitur gloriam in Christo
Iesu ad Deum. * Non enim audeo aliquid
loqui eorum, quae per me non efficit Chri- 18
stus in obedientiam Gentium, verbo & fa-
ctis: * in virtute signorum, & prodigiorum,
in virtute Spiritus sancti: ita vt ab Ierusalem
per circuitum vsque ad Illyricum repleuerim 19
Euangelium Christi. * Sic autem praedica-
ui Euangelium hoc, non vbi nominatus
est Christus, ne super alienum fundamen-
tum aedificarem: sed sicut scriptum est: 20
* Quibus non est annunciatum de eo, vi-
debunt: & qui non audierunt, intelli- 21
gent. * Propter quod & impediabar plu-
rimum venire ad vos, & prohibitus sum 22
vsque adhuc. * Nunc vero ulterius locum
non habens in his regionibus, cupiditatem
autem

autem habēs veniēdi ad vos ex multis iam
 præcedētibus annis: * cum in Hispaniā pro-
 ficisci cœpero, spero quod præteriens videā
 vos, & a vobis deducar illuc, si vobis primū
 ex parte fructus fuero. * Nunc igitur profici-
 scar in Ierusalem ministrare sanctis. * Pro-
 bauerunt enim Macedonia, & Achaia colla-
 tionem aliquā facere in pauperes sancto-
 rum, qui sunt in Ierusalem. * Placuit enim
 eis: & debitores sunt eorū. Nam si spiritua-
 liū eorum participes facti sunt Gētiles: de-
 bent & in carnalibus ministrare illis. * Hoc
 igitur cum consummauero, & assignauero
 eis fructum hunc: per vos proficiscar in Hi-
 spaniam. * Scio autem quoniam veniens ad
 vos, in abundantia benedictionis Euangelij
 Christi veniam. * Obsecro ergo vos fratres
 per Dominum nostrum Iesum Christum, &
 per charitatem sancti Spiritus, vt adiuuetis
 me in orationibus vestris pro me ad Deum,
 * vt liberer ab infidelibus, qui sunt in Iudæa,
 & obsequij mei oblatio accepta fiat in Ie-
 rusalem sanctis, * vt veniam ad vos in gau-
 dio per voluntatem Dei, & refrigerer vo-
 biscum. * Deus autem pacis sit cum omni-
 bus vobis. Amen.

C A P. XVI.

COMMENDO autem vobis Phœben so-
 rorem nostram, quæ est in ministerio
 Ecclesiæ, quæ est in Cenchris: * vt eam susci-
 piatis in Domino digne sanctis: & assistatis
 ei in quocūque negotio vestri indiguerit:
 etenim ipsa quoque astitit multis, & mihi
 ipsi. * Salutate Priscam, & Aquilam adiu-
 tores meos in Christo Iesu; (* qui pro anima
 mea suas ceruices supposuerunt: quibus nō
 solus ego gratias ago, sed & cunctæ eccle-
 siæ Gentium) & domesticam Ecclesiā eo-
 rum. Salutate Epānetum dilectum mihi,
 qui est primitiuus Asiæ in Christo. * Salu-
 tate Mariam, quæ multum laborauit in vo-
 bis. * Salutate Andronicum, & Iuniam co-
 gnatos, & concaptiuos meos: qui sunt nobi-
 les in Apostolis, qui & ante me fuerunt in
 Christo. * Salutate Ampliatum dilectissimū
 mihi in Domino. * Salutate Urbanū adiu-

torem nostrum in Christo Iesu, & Stachyn
 dilectū meum. * Salutate Apellen probum
 in Christo. * Salutate eos, qui sunt ex Ari-
 stoboli domo. Salutate Herodionem co-
 gnatum meum. Salutate eos, qui sunt ex
 Narcissi domo, qui sunt in Domino. * Sa-
 lutate Tryphænā, & Tryphosam: quæ labo-
 rant in Domino. Salutate Persidem charis-
 simam, quæ multum laborauit in Domino.
 * Salutate Rufum electū in Domino, & ma-
 trem eius, & meam. * Salutate Asyncritum,
 Phlegontem, Hermam, Patrobā, Hermen:
 & qui cum eis sunt, fratres. * Salutate Philo-
 logum, & Iuliam, Nereum, & sororē eius, &
 Olympiadem, & omnes, qui cum eis sunt,
 sanctos. * Salutate inuicem in osculo san-
 cto. Salutant vos omnes Ecclesiæ Christi.
 * Rogo autem vos fratres, vt obseruetis eos,
 qui dissensiones, & offendicula præter do-
 ctrinam, quam vos didicistis, faciunt, & de-
 clinant ab illis. * Huiuscemodi enim Chri-
 sto Domino nostro non seruiunt, sed suo
 vētri: & per dulces sermones, & benedictio-
 nes seducunt corda innocentium. * Vestra
 enim obedientia in omnem locū diuulgata
 est. Gaudeo igitur in vobis. Sed volo vos sa-
 pientes esse in bono, & simplices in malo.
 * Deus autem pacis conterat Satanam sub
 pedibus vestris velociter. Gratia Domini
 nostri Iesu Christi vobiscum. * Salutat vos
 Timotheus adiutor meus, & Lucius, & Iza-
 son, & Sosipater cognati mei. * Saluto vos
 ego Tertius, qui scripsi epistolam, in Domi-
 no. * Salutat vos Caius hospes meus, & vni-
 uersa Ecclesia. Salutat vos Erastus arca-
 rius ciuitatis, & Quartus, frater. * Gratia Do-
 mini nostri Iesu Christi cum omnibus vo-
 bis. Amen. * Ei autem, qui potens est vos
 cōfirmare iuxta Euangelium meum, & præ-
 dicationem Iesu Christi, secundum reuelā-
 tionem mysterij temporibus æternis taciti,
 (* quod nunc patefactum est per Scripturas
 Prophetarum secundum præceptum æterni
 Dei, ad obeditionem fidei) in cunctis Genti-
 bus cogniti, * soli sapienti Deo, per Iesum
 Christum, cui honor, & gloria in sæcula sæ-
 culorum. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI APOSTOLI
AD CORINTHIOS PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS vocatus Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, & Sosthenes frater, * Ecclesie Dei, quæ est Corinthi, sanctificatis in Christo Iesu, vocatis sanctis, cum omnibus, qui inuocant nomen Domini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsorum, & nostro. * Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gratias ago Deo meo semper pro vobis in gratia Dei, quæ data est vobis in Christo Iesu: * quod in omnibus diuites facti estis in illo, in omni verbo, & in omni scientia: * sicut testimoniũ Christi confirmatum est in vobis: * ita vt nihil vobis desit in vlla gratia, expectantibus reuelationem Domini nostri Iesu Christi, * qui & confirmabit vos vsque in finem sine crimine, in die aduentus Domini nostri Iesu Christi. * Fidelis Deus: per quẽ vocati estis in societatem filij eius Iesu Christi Domini nostri. * Obsecro autem vos fratres per nomen Domini nostri Iesu Christi: vt id ipsum dicatis omnes, & non sint in vobis scismata: sitis autem perfecti in eodem sensu, & in eadem sententia. * Significatum est enim mihi de vobis fratres mei ab ijs, qui sunt Chloes, quia contentiones sunt inter vos. * Hoc autem dico, quod vnusquisque vestrum dicit: Ego quidem sum Pauli: ego autem Apollo: ego vero Cephæ: ego autem Christi. * Diuisus est Christus? Numquid Paulus crucifixus est pro vobis? aut in nomine Pauli baptizati estis? * Gratias ago Deo, quod neminem vestrum bapti-

15 zavi, nisi Crispum, & Caium: * nequis dicat quod in nomine meo baptizati estis: 16 * Baptizavi autem & Stephanæ domum: Ceterum nescio si quem alium baptizauerim. * Non enim misit me Christus baptizare, sed euangelizare: non in sapientia 17 verbi, vt non euacuetur crux Christi. * Verbum enim crucis pereuntibus quidem stultitia est: ijs autem, qui salui fiunt, id est 18 nobis, Dei virtus est. * Scriptum est enim: Perdam sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobabo. * Vbi sapiens? vbi scriba? vbi conquisitor huius sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapientiam huius mundi? * Nam quia in Dei sapientia non cognouit mundus per sapientiam Deum: placuit Deo per stultitiam prædicationis saluos facere credentes. 19 * Quoniam & Iudæi signa petunt, & Græci sapientiam quærunt: * nos autem prædicamus Christum crucifixum: Iudæis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam, * ipsis autem vocatis Iudæis, atque Græcis Christum Dei virtutem, & Dei sapientiam: * quia quod stultum est Dei, sapientius est hominibus: & quod infirmum est Dei, fortius est hominibus. * Videte enim vocationem vestram fratres, quia non multi sapientes secundum carnem, non 20 multi potentes, non multi nobiles: * sed quæ stulta sunt mundi elegit Deus, vt confundat sapientes: & infirma mundi elegit Deus, vt confundat fortia: * & ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea, quæ non sunt, vt ea quæ sunt destrueret:

T t t t vt non

*vt non gloriatur omnis caro in conspectu eius. * Ex ipso autem vos estis in Christo lesu, qui factus est nobis sapientia a Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio: * vt quemadmodum scriptum est: Qui gloriatur, in Domino gloriatur.

C A P. I I.

ET ego, cum venissem ad vos, fratres, vni non in sublimitate sermonis, aut sapientiae, annuncians vobis testimoniū Christi. * Non enim iudicavi me scire aliquid inter vos, nisi Iesum Christum, & hūc crucifixum. * Et ego in infirmitate, & timore, & tremore multo fui apud vos: * & sermo meus, & praedicatio mea non in persuasibilibus humanae sapientiae verbis, sed in ostensione spiritus, & virtutis: * vt fides vestra nō sit in sapientia hominum, sed in virtute Dei. * Sapientiam autem loquimur inter perfectos: sapientiam vero non huius saeculi, neque principum huius saeculi, qui destruuntur: * sed loquimur Dei sapientiam in mysterio, quae abscondita est, quam praedestinavit Deus ante saecula in gloriam nostrā, * quam nemo principum huius saeculi cognovit: si enim cognovissent, numquam Dominum gloriae crucifixissent. * Sed sicut scriptum est: Quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quae praeparavit Deus ijs, qui diligunt illum: * nobis autem revelavit Deus per spiritum suum; Spiritus enim omnia scrutatur, etiam profunda Dei. * Quis enim hominum scit quae sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est? ita & quae Dei sunt, nemo cognovit, nisi Spiritus Dei. * Nos autem non spiritum huius mundi accepimus, sed Spiritum, qui ex Deo est, vt sciamus quae a Deo donata sunt nobis: * quae & loquimur non in doctis humanae sapientiae verbis, sed in doctrina Spiritus, spiritualibus spiritualia comparantes. * Animalis autem homo non percipit ea, quae sunt Spiritus Dei: stultitia enim est illi, & non potest intelligere: quia spiritualiter examinatur. * Spiritualis autem iudicat omnia: & ipse a ne-

mine iudicatur. * Quis enim cognovit sensum Domini, qui instruat eum? Nos autem sensum Christi habemus.

C A P. I I I.

ET ego, fratres, non potui vobis loqui quasi spiritualibus, sed quasi carnalibus. Tamquam paruulis in Christo, * lac vobis potum dedi, non escam: nondum enim poteratis: sed nec nunc quidem potestis: adhuc enim carnales estis. * Cum enim sit inter vos zelus, & contentio: nonne carnales estis, & secundum hominem ambulatis? * Cum enim quis dicat: Ego quidem sum Pauli. Alius autem: Ego Apollo: nonne homines estis? Quid igitur est Apollo? quid vero Paulus? * Ministri eius, cui credidistis, & vnicuique sicut Dominus dedit. * Ego plantaui, Apollo rigavit: sed Deus incrementum dedit. * Itaque neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat: sed, qui incrementum dat, Deus. * Qui autem plantat, & qui rigat, vnum sunt. Vnusquisque autem propriam mercedem accipiet secundum suum laborem. * Dei enim sumus adiutores: Dei agricultura estis, Dei aedificatio estis. * Secundum gratiam Dei, quae data est mihi, vt sapiens architectus fundamentum posui: alius autem superaedificat. Vnusquisque autem videat quomodo superaedificet. * Fundamentum enim aliud nemo potest ponere praeter id, quod positum est, quod est Christus Iesus. * Si quis autem superaedificat super fundamentum hoc, aurum, argentum, lapides pretiosos, ligna, foenum, stipulam, vnius cuiusque opus manifestum erit: Dies enim Domini declarabit, quia in igne revelabitur: & vnius cuiusque opus quale sit, ignis probabit. * Si cuius opus manserit quod superaedificavit, mercedem accipiet. * Si cuius opus arserit, detrimentum patietur: ipse autem saluus erit: sic tamen quasi per ignem. * Nescitis quia templum Dei estis, & Spiritus Dei habitat in vobis? * Si quis autem templum Dei violaverit, disperdet illum Deus. Templum enim Dei san-

ctum

Quum est, quod estis vos. * Nemo se seducat: si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat ut sit sapiens. * Sapientia enim huius mundi, stultitia est apud Deum. Scriptum est enim: Comprehendam sapientes in astutia eorum. * Et iterum: Dominus nouit cogitationes sapientium quoniam vanæ sunt. * Nemo itaque gloriatur in hominibus. * Omnia enim vestra sunt, siue Paulus, siue Apollo, siue Cephas, siue mundus, siue vita, siue mors, siue præsentia, siue futura: omnia enim vestra sunt: * vos autem Christi: Christus autem Dei.

CAP. IIII.

SIC nos existimet homo ut ministros Christi: & dispensatores mysteriorum Dei. * Hic iam quaritur inter dispensatores ut fidelis quis inueniatur. * Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer, aut ab humano die: sed neque meipsum iudico. * Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc iustificatus sum: qui autem iudicat me, Dominus est. * Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadusque veniat Dominus: qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit cõsilia cordium: & tunc laus erit vnicuique a Deo. * Hæc autem, fratres, transfingurai in me & Apollo, propter vos: ut in nobis discatis, ne supra quàm scriptum est, vnus aduersus alterum infletur pro alio. * Quis enim te discernit? Quid autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi nõ acceperis? * Iam saturati estis, iam diuites facti estis: sine nobis regnatis: & vtinam regnetis, ut & nos vobiscum regnemus. * Puto enim quod Deus nos Apostolos nouissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus. * Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles. * Vsq̃ue in hanc horam & esurimus, & sitimus, & nudi sumus, & colaphis cædimur, & instabiles sumus, & laboramus operâtes manibus nostris: maledicimur, & benedici-

mus: persecutionē patimur, & sustinemus: blasphemamur, & obsecramus: tamquam purgamenta huius mundi facti sumus, omnium peripsēma vsque adhuc. * Non ut confundam vos, hæc scribo, sed ut filios meos charissimos moneo. * Nam si decem milia pædagogorum habeatis in Christo: sed non multos patres. Nā in Christo Iesu per Euangelium ego vos genui. * Rogo ergo vos, imitatores mei estote, sicut & ego Christi. * Ideo misi ad vos Timotheum, qui est filius meus charissimus, & fidelis in Domino: qui vos commonefaciet vias meas, quæ sunt in Christo Iesu, sicut vbique in omni Ecclesia doceo. * Tamquam non venturus sim ad vos, sic inflati sunt quidam. * Veniam autem ad vos cito, si Dominus voluerit: & cognoscam non sermonem eorum, qui inflati sunt, sed virtutem. * Non enim in sermone est regnum Dei, sed in virtute. * Quid vultis? in virga veniam ad vos, an in charitate, & spiritu mansuetudinis?

CAP. V.

OMNINO auditur inter vos fornicatio, & talis fornicatio, qualis nec inter Gentes, ita ut uxorem patris sui aliquis habeat. * Et vos inflati estis: & non magis luctum habuistis ut tollatur de medio vestrum qui hoc opus fecit. * Ego quidem absens corpore, præsens autem spiritu, iam iudicaui ut præsens, eum, qui sic operatus est, in nomine Domini nostri Iesu Christi, congregatis vobis & meo spiritu, cum virtute Domini nostri Iesu, tradere huiusmodi satanæ in interitum carnis, ut spiritus saluus sit in die Domini nostri Iesu Christi. * Non est bona gloriatio vestra. Nescitis quia modicum fermentum totam massam corrumpit? * Expurgate vetus fermentum, ut sitis noua conspersio, sicut estis azymi. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. * Itaque epulemur: non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ, & nequitiae: sed in azymis sinceritatis, & veritatis. * Scripsi vobis in epistola: Ne cõmiscemini fornicarijs. * non utique fornicarijs huius mudi, aut

auaris, aut rapacibus, aut idolis seruientibus: alioquin debueratis de hoc mundo exiisse. * Nunc autem scripsi vobis non cōmisceri: si is, qui frater nominatur, est fornicator, aut auarus, aut idolis seruiens, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax: cum eiusmodi nec cibum sumere. * Quid enim mihi de ijs, qui foris sunt, iudicare? Nonne de ijs, qui intus sunt, vos iudicatis? nam eos, qui foris sunt, Deus iudicabit. Auferre malum ex vobisipfis.

C A P. VI.

AVDET aliquis vestrum habens negotium aduersus alterum, iudicari apud iniquos, & non apud sanctos? * An nescitis quoniam sancti de hoc mundo iudicabunt? Et si in vobis iudicabitur mundus, indigni estis qui de minimis iudicetis? * Nescitis quoniam angelos iudicabimus? quanto magis secularia? * Secularia igitur iudicia si habueritis: contemptibiles, qui sunt in Ecclesia, illos constituite ad iudicandum. * Ad verecundiam vestram dico. Sic non est inter vos sapiens quisquam, qui possit iudicare inter fratrem suum? * Sed frater cum fratre iudicio cōtendit: & hoc apud infideles? * Iam quidem omnino delictū est in vobis, quod iudicia habetis inter vos. Quare non magis iniuriam accipitis? quare non magis fraudē patimini? * Sed vos iniuriam facitis, & fraudatis: & hoc fratribus. * An nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt? Nolite errare: Neque fornicarij, neque idolis seruientes, neque adulteri, * neque molles, neque masculorum cōcubitores, neque fures, neque auari, neque ebriosi, neque maledici, neque rapaces regnum Dei possidebunt. * Et hæc quidam fuistis: sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed iustificati estis in nomine Domini nostri Iesu Christi, & in Spiritu Dei nostri. * Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt: Omnia mihi licent, sed ego sub nullius redigar potestate. * Esci ventri, & venter escis: Deus autem & hunc, & has destruet: corpus autem non fornicationi, sed Domino: & Dominus corpori.

14 * Deus vero & Dominum suscitauit: & nos
15 suscitabit per virtutē suam. * Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt Christi? Tollēs ergo membra Christi, faciam membra meretricis? Absit. * An nescitis quoniam qui adhæret meretrici, vnum corpus efficitur? Erunt enim (inquit) duo in carne vna. * Qui autem adhæret Domino, vnus spiritus est. * Fugite fornicationem. Omne peccatum, quodcumque fecerit homo, extra corpus est: qui autem fornicatur, in corpore suum peccat. * An nescitis quoniam membra vestra, templum sunt Spiritus sancti, qui in vobis est, quem habetis a Deo, & non estis vestri? * Empti enim estis pretio magno. Glorificate, & portate Deum in corpore vestro.

C A P. VII.

DE quibus autem scripsistis mihi: Bonum est homini mulierem non tangere: * propter fornicationem autem vnusquisque suam vxorē habeat, & vnaquæque suum virum habeat. * Vxori vir debitū reddit: similiter autem & vxor viro. * Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir. Similiter autem & vir sui corporis potestatem non habet, sed mulier. * Nolite fraudare inuicem, nisi forte ex consensu ad tempus, vt vacetis orationi: & iterum reuertimini in idipsum, ne tentet vos Satanas propter incontinentiam vestram. * Hoc autem dico secundum indulgentiā, non secundum imperium. * Volo enim omnes vos esse sicut meipsum: sed vnusquisque propriū donum habet ex Deo: alius quidem sic, alius vero sic. * Dico autem non nuptis, & viduis: bonum est illis si sic permaneant, sicut & ego. * Quod si non se continent, nubant. Melius est enim nubere, quā vri. * Ijs autē, qui matrimonio iuncti sunt, præcipio non ego, sed Dominus, vxorem a viro non discedere: * quod si discefferit, manere innuptam; aut viro suo reconciliari. Et vir vxorem non dimittat. * Nam ceteris ego dico, non Dominus. Si quis frater vxorem habet infidelem, & hæc consentit habitare cum illo, non

non dimittat illam. * Et si qua mulier fidelis
habet virum infidelem, & hic consentit ha-
bitare cum illa, non dimittat virum: * sancti-
ficatus est enim vir infidelis per mulierem
fidelē, & sanctificata est mulier infidelis per
virum fidelem: alioquin filij vestri immun-
di essent, nunc autem sancti sunt. * Quod
si infidelis discedit, discedat: non enim ser-
uituti subiectus est frater, aut soror in hu-
iusmodi: in pace autem vocauit nos Deus.
* Vnde enim scis mulier, si virum saluum
facies? aut vnde scis vir, si mulierem sal-
uam facies? nisi unicuique sicut diuisit Do-
minus, vnumquemque sicut vocauit Deus,
ita ambulet, & sicut in omnibus Ecclesijs
doceo. * Circumcisus aliquis vocatus est?
non adducat præputium. In præputio ali-
quis vocatus est? non circumcidatur. * Cir-
cumcisio nihil est, & præputium nihil est:
sed observatio mandatorum Dei. * Vnus-
quisque in qua vocatione vocatus est, in
ea permaneat. * Seruus vocatus es? non sit
tibi curæ: sed & si potes fieri liber, magis
utere. * Qui enim in Domino vocatus est
seruus, libertus est Domini: similiter qui
liber vocatus est, seruus est Christi. * Pretio
empti estis, nolite fieri serui hominum.
* Vnusquisque in quo vocatus est, fratres,
in hoc permaneat apud Deum. * De virgi-
nibus autem præceptum Domini non ha-
beo: consilium autem do, tamquam mi-
sericordiam consecutus a Domino, vt sim
fidelis. * Existimo ergo hoc bonū esse pro-
pter instantem necessitatem, quoniam bo-
num est homini sic esse. * Alligatus es vxori?
noli quærere solutionem. Solutus es ab
vxore? noli quærere vxorem. * Si autem ac-
ceperis vxorem: non peccasti. Et si nupse-
rit virgo, nō peccauit: tribulationem tamen
carnis habebunt huiusmodi. Ego autē vo-
bis parco. * Hoc itaque dico, fratres: Tēpus
breue est: reliquum est, vt & qui habent
vxores, tamquam nō habentes sint: * & qui
flent, tamquam nō flentes: & qui gaudent,
tamquam non gaudentes: & qui emunt,
tamquam non possidentes: * & qui vtuntur
hoc mundo, tamquam nō vtantur: præterit

enim figura huius mundi. * Volo autem vos
sine solitudine esse. Qui sine vxore est, so-
licitus est quæ Domini sunt, quomodo pla-
ceat Deo. * Qui autem cum vxore est, soli-
citus est quæ sunt mundi, quomodo placeat
vuxori, & diuisus est. * Et mulier innupta, &
virgo cogitat quæ Domini sunt, vt sit san-
cta corpore, & spiritu. Quæ autem nupta
est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo pla-
ceat viro. * Porro hoc ad vtilitatem vestram
dico: non vt laqueum vobis iniiciam, sed
ad id, quod honestum est, & quod facul-
tatem præbeat sine impedimento Domi-
num obsecrandi. * Si quis autem turpem
se videri existimat super virgine sua, quod
sit superadulta, & ita oportet fieri: quod
vult faciat: non peccat, si nubat. * Nam
qui statuit in corde suo firmus, nō habens
necessitatem, potestatem autem habēs suæ
voluntatis, & hoc iudicauit in corde suo,
seruare virginem suam, bene facit. * Igi-
tur & qui matrimonio iungit virginem
suam, bene facit: & qui non iungit, me-
lius facit. * Mulier alligata est legi quan-
to tempore vir eius viuit. quod si dormierit
vir eius, liberata est: cui vult nubat: tan-
tū in Domino. * Beatior autem erit si sic
permanerit secundum meum consilium:
puto autem quod & ego Spiritum Dei ha-
beam.

C A P. V I I I.

DE ijs autem, quæ idolis sacrificantur,
scimus quia omnes scientiā habemus.
Scientia inflat, charitas vero ædificat. * Si
quis autem se existimat scire aliquid, non-
dum cognouit quemadmodum oporteat
eum scire. * Si quis autem diligit Deum, hic
cognitus est ab eo. * De escis autem, quæ
idolis immolantur, scimus quia nihil est
idolum in mundo, & quod nullus est Deus,
nisi vnus. * Nam etsi sunt qui dicantur dij
siue in cælo, siue in terra (siquidem sunt
dij multi, & domini multi): * nobis tamen
vnus Deus, Pater, ex quo omnia, & nos
in illum: & vnus Dominus Iesus Chri-
stus, per quem omnia, & nos per ipsum.

*Sed non in omnibus est scientia. Quidam autem cum conscientia usque nunc idoli, quasi idolothytū manducant: & conscientia ipsorum cum sit infirma, polluitur. *Esca autem nos non commendat Deo. Neque enim si manducauerimus, abundabimus: neque si non manducauerimus, deficiemus. *Videte autem ne forte hæc licentia vestra offendiculum fiat infirmis. * Si enim quis viderit eum, qui habet scientiam, in idolio recubentem: nonne cōscientia eius, cum sit infirma, ædificabitur ad manducandum idolothyta? * Et peribit infirmus in tua scientia frater, propter quem Christus mortuus est? * Sic autem peccantes in fratres, & percutientes cōscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis. * Quapropter si esca scandalizat fratrem meum: non manducabo carnem in æternum, ne fratrem meum scandalizem.

CAP. IX.

NON sum liber? Non sum Apostolus? Nonne Christum Iesum Dominū nostrum vidi? Nonne opus meum vos estis in Domino? * Et si alijs non sum Apostolus, sed tamen vobis sum: nā signaculum Apostolatus mei vos estis in Domino. * mea defensio apud eos, qui me interrogāt, hæc est: * Numquid non habemus potestatem manducandi, & bibendi? * Numquid non habemus potestatem mulierem sororem circumducendi sicut & ceteri Apostoli, & fratres Domini, & Cephas? * Aut ego solus, & Barnabas, non habemus potestatem hoc operandi? * Quis militat suis stipendijs umquā? Quis plantat vineam, & de fructu eius non edit? Quis pascit gregem, & de lacte gregis non manducat? * Numquid secundum hominem hæc dico? An & lex hæc nō dicit? * Scriptum est enim in lege Moyſi: Non alligabis os boui trituranti. Numquid de bobus cura est Deo? * An propter nos utique hoc dicit? Nam propter nos scripta sunt. quoniā debet in spe qui arat, arare: & qui triturat, in spe fructus percipiendi. * Si nos vobis spiritualia seminauimus, magnum est

si nos carnalia vestra metamus? * Si alij potestatis vestræ participes sunt, quare non potius nos? Sed non vſi sumus hac potestate: sed omnia sustinemus, ne quod offendiculum demus Euangelio Christi. * Nescitis quoniam qui in sacrario operantur, quæ de sacrario sunt, edunt: & qui altari deserviunt, cum altari participāt? * Ita & Dominus ordinavit ijs, qui Euangelium annunciant, de Euangelio viuere. * Ego autem nullo horum vſus sum. Non autem scripsi hæc ut ita fiant in me: bonum est enim mihi magis mori, quā ut gloriam meam quis euacuet. * Nam si euangelizauero, non est mihi gloria: necessitas enim mihi incumbit: vā enim mihi est, si non euangelizauero. * Si enim volens hoc ago, mercedem habeo: si autem inuitus, dispensatio mihi credita est. * Quæ est ergo merces mea? Ut Euangelium prædicans, sine sumptu ponam Euangelium, ut non abutar potestate mea in Euangelio. * Nam cum liber essem ex omnibus, omnium me seruum feci, ut plures lucrifacerem. * Et factus sum Iudæis tamquam Iudæus, ut Iudæos lucrarer. * ijs qui sub lege sunt, quasi sub lege essem (cum ipse non essem sub lege) ut eos, qui sub lege erāt, lucrifacerem. ijs, qui sine lege erāt, tamquam sine lege essem (cum sine lege Dei non essem: sed in lege essem Christi) ut lucrifacerem eos, qui sine lege erant. * Factus sum infirmis infirmus, ut infirmos lucrifacerem. Omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem saluos. * Omnia autem facio propter Euangelium: ut particeps eius efficiar. * Nescitis quod ij, qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed vnus accipit brauium? Sic currite ut comprehendatis. * Omnis autem, qui in agone contendit, ab omnibus se abstinēt, & illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant: nos autem incorruptam. * Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aërem verberans: * sed castigo corpus meum, & in seruitutem redigo: ne forte cum alijs prædicauerim, ipse reprobus efficiar.

CAP. X.

NOLO enim vos ignorare fratres quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt, & omnes mare transierunt, & omnes in Moyse baptizati sunt in nube, & in mari: & omnes eandem escam spiritalem manducauerunt, & omnes eundem potum spiritalem biberunt: (bibebant autem de spiritali, consequente eos, petra: petra autem erat Christus) sed non in pluribus eorum beneplacitum est Deo: nam prostrati sunt in deserto. Hæc autem in figura facta sunt nostri, ut non simus concupiscentes malorum, sicut & illi concupierunt. neque idololatæ efficiamini, sicut quidam ex ipsis: quemadmodum scriptum est: Sedit populus manducare, & bibere, & surrexerunt ludere. Neque fornicemur, sicut quidam ex ipsis fornicati sunt, & ceciderunt una die viginti tria millia. Neque tentemus Christum: sicut quidam eorum tentauerunt, & a serpentibus perierunt. Neque murmuraueritis, sicut quidam eorum murmurauerunt, & perierunt ab exterminatore. Hæc autem omnia in figura contingebant illis: scripta sunt autem ad correptionem nostram, in quos fines sæculorum deuenerunt. Itaque qui se existimat stare, videat ne cadat. Tentatio vos non apprehendat nisi humana: fidelis autem Deus est, qui non patietur vos tentari supra id, quod potestis, sed faciet etiam cum tentatione prouentum ut possitis sustinere. Propter quod charissimi mihi, fugite ab idolorum cultura: Ut prudentibus loquor, vos ipsi iudicate quod dico. Calix benedictionis, cui benedicimus, nonne communicatio sanguinis Christi est? & panis, quem frangimus, nonne participatio corporis Domini est? Quoniam unus panis, unum corpus multi sumus, omnes, qui de vno pane participamus. Videte Israel secundum carnem: nonne qui edunt hostias, participes sunt altaris? Quid ergo dico quod idolis immolatum sit aliquid? aut quod idolum, sit aliquid? Sed

quæ immolant Gentes, dæmonijs immolant, & non Deo. Nolo autem vos socios fieri dæmoniorum: non potestis calicem Domini bibere, & calicem dæmoniorum: non potestis mensæ Domini participes esse, & mensæ dæmoniorum. An æmulamur Dominum? Numquid fortiores illo sumus? Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt. Omnia mihi licent, sed non omnia ædificant. Nemo quod suum est querat, sed quod alterius. Omne, quod in macello venit, manducate, nihil interrogantes propter conscientiam. Domini est terra, & plenitudo eius. Si quis vocat vos infidelium, & vultis ire: omne, quod vobis apponitur, manducate, nihil interrogantes propter conscientiam. Si quis autem dixerit: Hoc immolatum est idolis: nolite manducare propter illum, qui indicauit, & propter conscientiam: conscientiam autem dico non tuam, sed alterius. Ut quid enim libertas mea iudicatur ab aliena conscientia? Si ego cum gratia participo, quid blasphemor pro eo quod gratias ago? Siue ergo manducatis, siue bibitis, siue aliud quid facitis: omnia in gloriam Dei facite. Sine offensione estote iudæis, & Gentibus, & Ecclesiæ Dei: sicut & ego per omnia omnibus placeo, non querens quod mihi vtile est, sed quod multis: ut salui fiant.

CAP. XI.

IMITATORES mei estote, sicut & ego Christi. Laudo autem vos fratres quod per omnia mei memores estis: & sicut tradidi vobis, præcepta mea tenetis. Volo autem vos scire quod omnis viri caput, Christus est: caput autem mulieris, vir: caput vero Christi, Deus. Omnis vir orans, aut prophetans velato capite, deturpat caput suum. Omnis autem mulier orans, aut prophetans non velato capite, deturpat caput suum: vñ enim est ac si decaluetur. Nam si nō velatur mulier, tondeatur. Si vero turpe est mulieri tonderi, aut decaluari, vellet caput suum. Vir quidem non debet velare caput

caput suum: quoniam imago & gloria Dei est, mulier autem gloria viri est. * Nō enim vir ex muliere est, sed mulier ex viro. * Etenim non est creatus vir propter mulierem, sed mulier propter virum. * Ideo debet mulier potestatem habere supra caput propter Angelos. * Verumtamen neque vir sine muliere: neque mulier sine viro in Domino. * Nam sicut mulier de viro, ita & vir per mulierem: omnia autem ex Deo. * Vos ipsi iudicate: decet mulierem non velatam orare Deum? * Nec ipsa natura docet vos, quod vir quidem si comam nutriat, ignominia est illi: mulier vero si comā nutriat, gloria est illi: quoniam capilli pro velamine ei dati sunt. * Si quis autem videtur contentiosus esse: nos talem consuetudinem non habemus, neque Ecclesia Dei. * Hoc autem præcipio: non laudans quod non in melius, sed in deterius conuenitis. * Primum quidem conuenientibus vobis in Ecclesiam, audio scissuras esse inter vos, & ex parte credo. * Nam oportet & hæreses esse, ut & qui probati sunt, manifesti fiant in vobis. * Conuenientibus ergo vobis in vnum, iam non est Dominicam cœnam manducare. * Vnusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducandum. Et alius quidem esurit: alius autem ebrius est. * Numquid domos non habetis ad manducandum, & bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, & confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. * Ego enim accepi a Domino quod & tradidi vobis, quoniam Dominus Iesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, & gratias agens fregit, & dixit: Accipite, & māducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem. * Similiter & calicem, postquam cœnauit, dicens: Hic calix nouum testamentum est in meo sanguine: hoc facite quotiescunque bibetis, in meam commemorationem. * Quotiescunque enim manducabitis panem hunc, & calicem bibetis: mortē Domini annunciabitis donec veniat. * Itaque quicumque manducauerit panē hunc,

vel biberit calicem Domini indigne: reus erit corporis, & sanguinis Domini. * Probet autem seipsum homo: & sic de pane illo edat, & de calice bibat. * Qui enim manducat, & bibit indigne, iudicium sibi māducat, & bibit: non dijudicans corpus Domini. * Ideo inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi. * Quod si nosmetipsos dijudicarem, non vtique iudicaremur. * Dum iudicamur autem, a Domino corripimur, ut non cum hoc mundo damnemur. * Itaque fratres mei, cum conuenitis ad manducandum, inuicem expectate. * Si quis esurit, domi manducet: ut non in iudicium conueniatis. Cetera autem, cum venero, disponam.

CAP. XII.

DE spiritualibus autem, nolo vos ignorare fratres. * Scitis quoniam cum Gentes essetis, ad simulachra muta prout ducebamini euntes. * Ideo notum vobis facio, quod nemo in Spiritu Dei loquens, dicit anathema Iesu. Et nemo potest dicere, Dominus Iesus, nisi in Spiritu sancto. * Diuisiones vero gratiarum sunt, idem autem Spiritus: Et diuisiones ministrationum sunt, idem autem Dominus: Et diuisiones operationum sunt, idem vero Deus, qui operatur omnia in omnibus. * Vnicuique autem datur manifestatio Spiritus ad vtilitatem. * Alij quidem per Spiritum datur sermo sapientiæ: alij autem sermo scientiæ secundum eundem Spiritum: alteri fides in eodem Spiritu: alij gratia sanitarum in vno Spiritu, alij operatio virtutum, alij prophetia, alij discretio spirituum, alij genera linguarum, alij interpretatio sermonum. Hæc autem omnia operatur vnus atque idem Spiritus, diuidēs singulis prout vult. * Sicut enim corpus vnum est, & membra habet multa, omnia autem membra corporis cum sint multa, vnum tamen corpus sunt: ita & Christus. * Etenim in vno Spiritu omnes nos in vnum corpus baptizari sumus, siue Iudæi, siue Gentiles, siue serui, siue liberi:

& omnes in vno Spiritu potati sumus.

* Nam & corpus non est vnum membrum, sed multa. * Si dixerit pes: Quoniam non sum manus, non sum de corpore: num ideo non est de corpore? * Et si dixerit auris: Quoniam non sum oculus, non sum de corpore: num ideo non est de corpore? * Si totum corpus oculus: vbi auditus? Si totum auditus: vbi odoratus? * Nunc autem posuit Deus membra, vnumquodque eorum in corpore sicut voluit. * Quod si essent omnia vnum membrum, vbi corpus? * Nunc autem multa quidem membra, vnum autem corpus. * Non potest autem oculus dicere manui: Opera tua non indigeo: aut iterum caput pedibus: Non estis mihi necessarij. * Sed multo magis quæ videntur membra corporis infirmiora esse, necessaria sunt: & quæ putamus ignobilia membra esse corporis, his honorem abundantiorum circūdamus: & quæ inhonesta sunt nostra, abundantiorum honestatem habent. * Honestam autem nostra nullius egent: sed Deus temperauit corpus, ei, cui deerat, abundantiorum tribuendo honorem, * vt non sit schisma in corpore, sed idipsum pro inuicem sollicita sint membra. * Et si quid patitur vnum membrum, compatiuntur omnia membra: siue gloriatur vnum membrum, congaudent omnia membra. * Vos autem estis corpus Christi, & membra de membro. * Et quosdam quidem posuit Deus in Ecclesia primū Apostolos, secundū Prophetas, tertio Doctores, deinde virtutes, exinde gratias curationum, opitulationes, gubernationes, genera linguarum, interpretationes sermonum. * Numquid omnes Apostoli? numquid omnes Prophetæ? numquid omnes Doctores? numquid omnes virtutes? numquid omnes gratiam habent curationum? numquid omnes linguis loquuntur? numquid omnes interpretantur? * Æmulamini autem charismata meliora. Et adhuc excellentiorem viam vobis demonstro.

CAP. XII.

SI linguis hominū loquar, & angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalū tinniens. * Et si habuero prophetiam, & nouerim mysteria omnia, & omnem scientiam: & si habuero omnem fidem ita vt montes transferam, charitatem autem non habuerō, nihil sum. * Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, & si tradidero corpus meum ita vt ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest. * Charitas patiens est, benigna est: Charitas non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, * non est ambitiosa, non quærit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, * non gaudet super iniquitate, congaudet autem veritati: * omnia suffert, omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet. * Charitas numquam excidit: siue prophetiæ euacuabuntur, siue linguæ cessabunt, siue scientia destruetur. * Ex parte enim cognoscimus, & ex parte prophetamus. * Cum autem venerit quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est. * Cum essem paruulus, loquebar vt paruulus, sapiebam vt paruulus, cogitabam vt paruulus. Quando autem factus sum vir, euacuai quæ erant paruuli. * Videmus nunc per speculum in ænigmate: tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte: tunc autem cognoscam sicut & cognitus sum. * Nunc autem manent, fides, spes, charitas: tria hæc. maior autem horum est charitas.

CAP. XIII.

SECTAMINI charitatem, æmulamini spiritualia: magis autem vt prophetetis. * Qui enim loquitur lingua, non hominibus loquitur, sed Deo: nemo enim audit. Spiritu autem loquitur mysteria. * nam qui prophetat, hominibus loquitur ad ædificationem, & exhortationem, & consolationem. * Qui loquitur lingua, semetipsum ædificat: qui autem prophetat, Ecclesiam

Dei

Dei ædificat. * Volo autem omnes vos loqui linguis: magis autē prophetare. Nam maior est qui prophetat, quā qui loquitur linguis: nisi forte interpretetur ut Ecclesia ædificationem accipiat. * Nunc autem, fratres, si venero ad vos linguis loquens: quid vobis prodero, nisi vobis loquar aut in reuelatione, aut in scientia, aut in prophetia, aut in doctrina? * Tamen quæ sine anima sunt vocem dantia, siue tibia, siue cithara: nisi distinctionem sonituum dederint, quomodo scietur id, quod canitur, aut quod citharizatur? * Etenim si incertam vocem det tuba, quis parabit se ad bellum? * Ita & vos per linguam nisi manifestum sermonem dederitis: quomodo scietur id, quod dicitur? eritis enim in aëra loquentes. * Tam multa, ut puta genera linguarum sunt in hoc mundo: & nihil sine voce est. * Si ergo nesciero virtutem vocis, ero ei, cui loquor, barbarus: & qui loquitur, mihi barbarus. * Sic & vos, quoniam æmulatores estis spirituum, ad ædificationem Ecclesiæ quærite ut abundetis. * Et ideo qui loquitur lingua: oret ut interpretetur. * Nam si orem lingua, spiritus meus orat, mens autem mea sine fructu est. * Quid ergo est? Orabo spiritu, orabo & mente: psallam spiritu, psallam & mente. * Ceterum si benedixeris spiritu: qui supplet locum idiotæ, quomodo dicet, Amen, super tuam benedictionem? quoniam quid dicas, nescit. * nam tu quidem bene gratias agis: sed alter non ædificatur. * Gratias ago Deo meo, quod omnium vestrum lingua loquor. * Sed in Ecclesia volo quinque verba sensu meo loqui, ut & alios instruam: quā decem millia verborum in lingua. * Fratres, nolite pueri effici sensibus, sed malitia paruuli estote: sensibus autem perfecti estote. * In lege scriptum est: Quoniam in alijs linguis & labijs alijs loquar populo huic: & nec sic exaudient me, dicit Dominus. * Itaque linguæ in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus: prophetiæ autem non infidelibus, sed fidelibus. * Si ergo conueniat vniuersa Eccle-

sia in vnum, & omnes linguis loquantur, intrent autem idiotæ, aut infideles: nonne dicent quod insanitis? * Si autem omnes prophetent, intret autem quis infidelis, vel idiota, conuincitur ab omnibus, diiudicatur ab omnibus: * occulta cordis eius manifesta fiunt: & ita cadens in faciem adorabit Deum, pronuncians quod vere Deus in vobis sit. * Quid ergo est, fratres? cum conuenitis, vnusquisque vestrum psalmum habet, doctrinam habet, apocalypsim habet, linguam habet, interpretationem habet: omnia ad ædificationem fiant. * Siue lingua quis loquitur, secundum duos, aut ut multum tres, & per partes, & vnus interpreteretur. * Si autem non fuerit interpres, taceat in Ecclesia, si bi autem loquatur, & Deo. * Prophetæ autem duo, aut tres dicant, & ceteri diiudicent. * Quod si alij reuelatum fuerit sedenti, prior taceat. * Potestis enim omnes per singulos prophetare: ut omnes discant, & omnes exhortentur: & spiritus prophetarū prophetis subiecti sunt. * Non enim est dissensionis Deus, sed pacis: sicut & in omnibus Ecclesijs sanctorum doceo. * Mulieres in Ecclesijs taceant, non enim permittitur eis loqui, sed subditas esse, sicut & lex dicit. * Si quid autem volunt discere, domi viros suos interrogent. Turpe est enim mulieri loqui in Ecclesia. * An a vobis verbum Dei processit? aut in vos solos peruenit? * Si quis videtur propheta esse, aut spiritualis, cognoscat quæ scribo vobis, quia Domini sunt mandata. * Si quis autem ignorat, ignorabitur. * Itaque fratres æmulamini prophetare: & loqui linguis nolite prohibere. * Omnia autem honeste, & secundum ordinem fiant.

CAP. XV.

Notum autem vobis facio, fratres, Evangelium, quod prædicaui vobis, quod & accepistis, in quo & statis, per quod & saluamini: qua ratione prædicaui vobis, si tenetis, nisi frustra credidistis. * Tradidi

didicim vobis in primis quod & accepi:
 quoniam Christus mortuus est pro peccatis
 nostris secundum Scripturas: & quia sepul-
 tus est, & quia resurrexit tertia die secun-
 dum Scripturas: & quia visus est Cepha, &
 post hoc undecim: Deinde visus est plus
 quam quingentis fratribus simul: ex quibus
 multi manent usque adhuc, quidam autem
 dormierunt: Deinde visus est Iacobo, dein-
 de Apostolis omnibus: Nouissime autem
 omnium tamquam abortiuo, visus est &
 mihi. Ego enim sum minimus Apo-
 stolorum, qui non sum dignus vocari Apo-
 stolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam
 Dei. Gratia autem Dei sum id, quod
 sum, & gratia eius in me vacua non fuit,
 sed abundantius illis omnibus laboravi:
 non ego autem, sed gratia Dei mecum:
 Siue enim ego, siue illi: sic predicamus,
 & sic credidistis. Si autem Christus præ-
 dicatur quod resurrexit a mortuis, quomo-
 do quidam dicunt in vobis, quoniam re-
 surrectio mortuorum non est? Si autem
 resurrectio mortuorum non est: neque Chri-
 stus resurrexit. Si autem Christus non
 resurrexit, inanis est ergo prædicatio nostra,
 inanis est & fides vestra: inuenimur autem
 & falsi testes Dei: quoniam testimonium
 diximus aduersus Deum quod suscitauerit
 Christum, quem non suscitauit, si mortui
 non resurgunt. Nam si mortui non re-
 surgunt, neque Christus resurrexit. Quod
 si Christus non resurrexit, vana est fides
 vestra, adhuc enim estis in peccatis vestris.
 Ergo & qui dormierunt in Christo, perie-
 runt. Si in hac vita tantum in Christo
 sperantes sumus, miserabiliores sumus om-
 nibus hominibus. Nunc autem Christus
 resurrexit a mortuis primitiæ dormientium,
 quoniam quidem per hominem mors, &
 per hominem resurrectio mortuorum. Et
 sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in
 Christo omnes viuificabuntur. Vnusquis-
 que autem in suo ordine, primitiæ Chri-
 stus: deinde ij, qui sunt Christi, qui in ad-
 uentu eius crediderunt. Deinde finis: cum
 tradiderit regnum Deo & Patri, cum eua-

cuzuerit omnem principatum, & potesta-
 tem, & virtutem. Oportet autem illum
 regnare donec ponat omnes inimicos sub
 pedibus eius. Nouissima autem inimica
 destruetur mors: Omnia enim subiecit sub
 pedibus eius. Cum autem dicat: Om-
 nia subiecta sunt ei, sine dubio præter eum,
 qui subiecit ei omnia. Cum autem subie-
 cta fuerint illi omnia: tunc & ipse Filius
 subiectus erit ei, qui subiecit sibi omnia,
 vt sit Deus omnia in omnibus. Alioquin
 quid facient qui baptizantur pro mortuis,
 si omnino mortui non resurgunt? vt quid
 & baptizantur pro illis? vt quid & nos pe-
 riclitamur omni hora? Quotidie morior
 per vestram gloriam, fratres, quam habeo
 in Christo Iesu Domino nostro. Si (se-
 cundum hominem) ad bestias pugnaui
 Ephesi, quid mihi prodest, si mortui non
 resurgunt? manducemus, & bibamus, cras
 enim moriemur. Nolite seduci: Corrum-
 punt mores bonos colloquia mala. Eui-
 gilate iusti, & nolite peccare: ignorantiam
 enim Dei quidam habent, ad reuerentiam
 vobis loquor. Sed dicet aliquis: Quomo-
 do resurgunt mortui? qualive corpore ve-
 nient? Insipiens, tu quod seminas non
 viuificatur, nisi prius moriatur. Et quod
 seminas, non corpus, quod futurum est,
 seminas, sed nudum granum, vt puta triti-
 ci, aut alicuius ceterorum. Deus autem
 dat illi corpus sicut vult: & vnicuique se-
 minum proprium corpus. Non omnis
 caro, eadem caro: sed alia quidem homi-
 num, alia vero pecorum, alia volucrum, alia
 autem piscium. Et corpora cælestia, & cor-
 pora terrestria: sed alia quidem cælestium
 gloria, alia autem terrestrium: Alia clari-
 tas solis, alia claritas lunæ, & alia claritas
 stellarum. Stella enim a stella differt in
 claritate: sic & resurrectio mortuorum. Se-
 minatur in corruptione, surget in incorru-
 ptione. Seminatur in ignobilitate, surget in
 gloria: Seminatur in infirmitate, surget in
 virtute: Seminatur corpus animale, surget
 corpus spiritale. Si est corpus animale, est
 & spiritale, sicut scriptum est: Factus est pri-

mus homo Adam in animam viuentem, nouissimus Adam in spiritum viuificantem. *Sed non prius quod spiritale est, sed quod animale: deinde quod spiritale. *Primus homo de terra, terrenus: secundus homo de cælo, cælestis. *Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis cælestis, tales & cælestes. *Igitur, sicut portauimus imaginem terreni, portemus & imaginem cælestis. *Hoc autem dico, fratres: quia caro & sanguis regnum Dei possidere non possunt: neque corruptio incorruptelam possidebit. *Ecce mysterium vobis dico: Omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur. *In momento, in ictu oculi, in nouissima tuba: canet enim tuba, & mortui resurgent incorrupti: & nos immutabimur. *Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptionem: & mortale hoc induere immortalitatem. *Cum autem mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absorpta est mors in victoria. *Vbi est mors victoria tua? vbi est mors stimulus tuus? *Stimulus autem mortis peccatum est: virtus vero peccati lex. *Deo autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum Iesum Christum. *Itaque fratres mei dilecti, stabiles estote, & immobiles: abundantes in opere Domini semper, scientes quod labor vester non est inanis in Domino.

CAP. XVI.

DE collectis autem, quæ fiunt in sanctos, sicut ordinaui Ecclesijs Galatiæ, ita & vos facite. *Per vnam sabbati unusquisque vestrum apud se seponat, recondens quod ei bene placuerit: vt non, cum venero, tunc collectæ fiant. *Cum autem præsens fuero: quos probaueritis per epistolas, hos mittam perferre gratiam vestrâ in Ierusalem. *Quod si dignum fuerit vt & ego eam, mecum ibunt. *Veniam autem

ad vos, cum Macedoniam pertransierim: Macedoniam pertransibo. *Apud vos autem forsitan manebo, vel etiam hiemabo: vt vos me deducatis quocumque iero. *Nolo enim vos modo in transitu videre, spero enim me aliquantulum temporis manere apud vos, si Dominus permiserit. *Permanebo autem Ephesi vsque ad Pentecosten. *Ostium enim mihi apertum est magnum, & euident: & aduersarij multi. *Si autem venerit Timotheus, videte vt sine timore sit apud vos: opus enim Domini operatur, sicut & ego. *Nequis ergo illum spernat: deducite autem illum in pace, vt veniat ad me: expecto enim illum cum fratribus. *De Apollo autem fratre vobis notum facio, quoniam multum rogavi eum vt veniret ad vos cum fratribus: & vtique non fuit voluntas vt nunc veniret: veniet autem, cum ei vacuum fuerit. *Vigilate, stete in fide, viriliter agite, & confortamini. *omnia vestra in charitate fiant. *Obsecro autem vos fratres, nostis domum Stephanæ, & Fortunati, & Achaici: quoniam sunt primitiæ Achaïæ, & in ministerium sanctorum ordinauerunt seiplos: vt & vos subditi sitis eiusmodi, & omni cooperanti, & laboranti. *Gaudeo autem in præsentia Stephanæ, & Fortunati, & Achaici: quoniâ id, quod vobis deerat, ipsi suppleuerunt: refecerunt enim & meum spiritum, & vestrum. *Cognoscite ergo qui huiusmodi sunt. *Salutant vos Ecclesiæ Asiæ. Salutant vos in Domino multum, Aquila, & Priscilla cum domestica sua ecclesia: apud quos & hospitor. *Salutant vos omnes fratres. Salutate inuicem in osculo sancto. *Salutatio, mea manu Pauli. *Si quis non amat Dominum nostrum Iesum Christum, sit anathema, Maran Arha. *Gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum. *Charitas mea cum omnibus vobis in Christo Iesu. Amen.

E P I S T O L A
BEATI PAVLI APOSTOLI
AD CORINTHIOS SECVNDA.

C A P V T P R I M V M .

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per volūtatem Dei, & Timotheus frater, Ecclesię Dei, quę est Corinthi cum omnibus sanctis, qui sunt in vniuersa Achaia. * Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius cōsolationis, * qui consolatur nos in omni tribulatione nostra: vt possimus & ipsi consolari eos, qui in omni pressura sunt, per exhortationem, qua exhortamur & ipsi a Deo. * Quoniam sicut abundāt passionēs Christi in nobis: ita & per Christum abundat cōsolatio nostra. * Siue autem tribulamur pro vestra exhortatione & salute, siue cōsolamur pro vestra cōsolatione, siue exhortamur pro vestra exhortatione & salute, quę operatur tolerātiā earundem passionum, quas & nos patimur: * vt spes nostra firma sit pro vobis: scientes quōd sicut socij passionum estis, sic eritis & cōsolationis. * Non enim volumus ignorare vos fratres de tribulatione nostra, quę facta est in Asia, quoniam supra modum grauati sumus supra virtutem, ita vt tæderet nos etiā viuere. * Sed ipsi in nobismetipsis respōsum mortis habuimus, vt nō simus fidentes in nobis, sed in Deo, qui suscitāt mortuos: * qui de tantis periculis nos eripuit, & eruit: in quē speramus quoniam & adhuc eripiet, * adiuantibus & vobis in oratione pro nobis: vt ex multorum personis, eius quę in nobis est donationis, per multos gratiæ agantur pro

11 nobis. * Nam gloria nostra hęc est, testimonium cōscientiæ nostrę, quōd in simplicitate cordis & sinceritate Dei: & nō in sapientia carnali, sed in gratia Dei conuersati sumus in hoc mundo: abundantius autem ad
12 vos. * Non enim alia scribimus vobis, quā quę legistis, & cognouistis. Spero autem
13 quōd vsque in finem cognoscetis, * sicut & cognouistis nos ex parte, quōd gloria vestra sumus, sicut & vos nostra, in die Domini nostri Iesu Christi. * Et hac confidentia volui prius venire ad vos, vt secundam gratiam
14 haberetis: * & per vos transire in Macedoniam, & iterum a Macedonia venire ad vos,
15 & a vobis deduci in Iudęam. * Cum ergo hoc voluissē, numquid leuitate vsus sum? Aut quę cogito, secundum carnem cogito,
16 vt sit apud me **EST**, & **NON**? * Fidelis autem Deus, quia sermo noster, qui fuit apud vos, non est in illo **EST**, & **NON**.
17 * Dei enim filius Iesus Christus, qui in vobis per nos prędicatus est, per me, & Siluanum, & Timotheum, non fuit **EST**
18 & **NON**, sed **EST** in illo fuit. * Quotquot enim promissiones Dei sunt, in illo **EST**: ideo & per ipsum Amen Deo ad gloriam
19 nostram. * Qui autem confirmat nos vobiscum in Christo, & qui vnxit nos Deus:
20 * qui & signauit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris. * Ego autem testem Deum inuoco in animam meam, quōd parcens vobis, non veni vltra Corinthum: non quia dominamur fidei vestrę, sed adiutores sumus gaudiij vestri: nam fide statis.

CAP. II.

STATVI autem hoc ipsum apud me, ne iterum in tristitia venirem ad vos. * Si enim ego contristo vos: & quis est, qui me lætificet, nisi qui contristatur ex me? * Et hoc ipsum scripsi vobis, ut non cum venero, tristitiam super tristitiam habeam, de quibus oportuerat me gaudere: confidens in omnibus vobis, quia meum gaudium, omnium vestrum est. * Nam ex multa tribulatione, & angustia cordis scripsi vobis per multas lacrymas: non ut contristemini: sed ut sciatis, quam charitatem habeam abundantius in vobis. * Si quis autem contristavit, non me contristavit: sed ex parte, ut non onerem omnes vos. * Sufficit illi, qui eiusmodi est, obiurgatio hæc, quæ fit a pluribus: ita ut eccontrario magis donetis, & consolemini, ne forte abundantiori tristitia absorbeatur qui eiusmodi est. * Propter quod obsecro vos, ut confirmetis in illum charitatem. * Ideo enim & scripsi, ut cognoscam experimentum vestrum, an in omnibus obedientes sitis. * Cui autem aliquid donastis, & ego: nam & ego quod donaui, si quid donaui, propter vos in persona Christi, ut non circumueniamur a satana: non enim ignoramus cogitationes eius. * Cum venissem autem Troadem propter Euangelium Christi, & ostium mihi apertum esset in Domino, non habui requiem spiritui meo, eo quod non inuenerim Titum fratrem meum, sed valesaciens eis, profectus sum in Macedoniam. * Deo autem gratias, qui semper triumphat nos in Christo Iesu, & odorem notitiæ suæ manifestat per nos in omni loco: quia Christi bonus odor sumus Deo in ijs, qui salvi fiunt, & in ijs, qui pereunt: alijs quidem odor mortis in mortem: alijs autem odor vitæ in vitam. Et ad hæc quis tam idoneus? * Non enim sumus sicut plurimi, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritate, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo loquimur.

CAP. III.

INCEPIMVS iterum nosmetipsos commendare? aut numquid egemus (sicut quidam) commendatitijs epistolis ad vos, aut ex vobis? * Epistola nostra vos estis, scripta in cordibus nostris, quæ scitur, & legitur ab omnibus hominibus: manifestati quod epistola estis Christi, ministrata a nobis, & scripta non atramento, sed spiritu Dei viui: non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus. * Fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum: non quod sufficientes simus cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex Deo est: qui & idoneos nos fecit ministros novi testamenti: non littera, sed Spiritu: littera enim occidit, Spiritus autem vivificat. * Quod si ministratio mortis litteris deformata in lapidibus, fuit in gloria, ita ut non possent intedere filij Israel in faciem Moysi propter gloriam vultus eius, quæ euacuatur: quomodo non magis ministratio Spiritus erit in gloria? * Nam si ministratio damnationis gloria est: multo magis abundat ministerium iustitiæ in gloria. * Nam nec glorificatum est, quod claruit in hac parte, propter excellentem gloriam. * Si enim quod euacuatur, per gloriam est: multo magis quod manet, in gloria est. * Habentes igitur tale spēs, multa fiducia utimur: & non sicut Moyses ponebat velamen super faciem suam, ut non intenderet filij Israel in faciem eius, quod euacuatur, sed obtusi sunt sensus eorum. * Usque in hodiernum enim diem, id ipsum velamen in lectione veteris testamenti manet non reuelatum, (quoniam in Christo euacuatur) sed usque in hodiernum diem, cum legitur Moyses, velamen positum est super cor eorum. * Cum autem conuersus fuerit ad Dominum, auferetur velamen: Dominus autem Spiritus est: Vbi autem Spiritus Domini: ibi libertas. * Nos vero omnes, reuelata facie gloriam Domini speculantes, in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem, tamquam a Domini Spiritu.

C A P. I I I I.

IDEO habentes administrationem, iuxta quod misericordiam consecuti sumus, non deficimus, sed abdicamus occulta dedecoris, non ambulantes in astutia, neque adulterantes verbum Dei, sed in manifestatione veritatis commendantes nosmet ipsos ad omnem conscientiam hominū coram Deo. Quod si etiam opertum est Euāgelium nostrū: in ijs, qui pereunt, est opertum: in quibus Deus huius sæculi excæcavit mentes infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio Euangelij gloriæ Christi, qui est imago Dei. Non enim nosmetipsos prædicamus, sed Iesum Christum Dominum nostrum: nos autem seruos vestros per Iesum: quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Iesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, & non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur: deijcimus, sed non perimus: semper mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Iesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui viuimus, in mortem tradimur propter Iesum: ut & vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali. Ergo mors in nobis operatur, vita autem in vobis. Habentes autem eundem spiritum fidei, sicut scriptum est: Credidi, Propter quod locutus sum: & nos credimus, propter quod & loquimur: scientes quoniam qui suscitauit Iesum, & nos cum Iesu suscitabit, & constituet vobiscum. Omnia enim propter vos: ut gratia abundans, per multos in gratiarum actione, abundet in gloriam Dei. Propter quod non deficimus: sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur: tamen is, qui intus est, renouatur de die in diem. Id enim, quod in præsentem est momentaneum & leue tri-

bulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis, non contemplantibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporalia sunt: quæ autem non videntur, æterna sunt.

C A P. V.

SCIMVS enim quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissoluatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cælis. Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de cælo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inueniamur. Nam & qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus grauati: eo quod nolumus expoliari, sed superuestiri, ut absorbeatur quod mortale est, a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino: (per fidem enim ambulamus, & non per speciem) audemus autem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, & præsentem esse ad Dominum. Et ideo contendimus siue absentes, siue præsentem placere illi. Omnes enim nos manifestari oportet ante Tribunal Christi, ut referat vnusquisque propria corporis, prout gessit, siue bonum, siue malum. Scientes ergo timorem Domini hominibus suademus, Deo autem manifesti sumus. Spero autem & in conscientijs vestris manifestos nos esse. Non iterum commendamus nos vobis, sed occasionem damus vobis gloriandi pro nobis: ut habeatis ad eos, qui in facie gloriātur, & non in corde. Siue enim mēte excedimus, Deo: siue sobrii sumus, vobis. Charitas enim Christi vrget nos: æstimantes hoc, quoniam si vnus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt: & pro omnibus mortuus est Christus: ut, & qui viuunt, iam non sibi viuant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est & resurrexit. Itaque nos ex hoc neminem nouimus secundum carnem:

Et si cognouimus secundum carnem Christum : sed nunc iam non nouimus. * Si qua ergo in Christo noua creatura, vetera transierunt: ecce facta sunt omnia noua. * Omnia autem ex Deo, qui nos reconciliauit sibi per Christum : & dedit nobis ministerium reconciliationis. * quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, & posuit in nobis verbum reconciliationis. * Pro Christo ergo legatione fungimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo. * Eum, qui non nouerat peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficeremur iustitia Dei in ipso.

CAP. VI.

ADIVVANTES autem exhortamur ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. * Ait enim : Tempore accepto exaudiui te, & in die salutis adiuui te. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. * nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum : sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suauitate, in Spiritu sancto, in charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei, per arma iustitiae a dextris, & a sinistris, per gloriam, & ignobilitatem, per infamiam, & bonam famam: ut seductores, & veraces, sicut qui ignoti, & cogniti: quasi morientes, & ecce viuimus: ut castigati, & non mortificati: quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egētes, multos autem locupletantes: tamquam nihil habentes, & omnia possidentes. * Os nostrum patet ad vos o Corinthij, cor nostrum dilatatum est. * Non angustiamini in nobis: angustiamini autem in visceribus vestris: eadem autem habētes remunerationem, tamquam filiis dico: dilatamini & vos. * Nolite iugum ducere cum infidelibus. Quae enim

participatio iustitiae cum iniquitate? Aut quae societas luci ad tenebras? Quae autem conuentio Christi ad Belial? Aut quae pars fidei cum infidei? * Qui autem consensus templo Dei cum idolis? Vos enim estis templum Dei viui, sicut dicit Deus: Quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi populus. * Propter quod exite de medio eorum, & separamini, dicit Dominus, & immundum ne tetigeritis: & ego recipiam vos: & ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios, & filias, dicit Dominus omnipotens.

CAP. VII.

HAS ergo habentes promissiones charissimi, mudemus nos ab omni iniquitamento carnis, & spiritus perficiētes sanctificationem in timore Dei. * Capite nos. Neminem laesimus, neminem corrupimus, neminem circumuenimus. * Non ad condemnationem vestram dico: praediximus enim quod in cordibus nostris estis ad comoriendum, & ad conuinendum. * Multa mihi fiducia est apud vos, multa mihi gloriatio pro vobis, repletus sum consolacione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. * Nam & cum venissemus in Macedoniam, nullam requiem habuit caro nostra, sed omnem tribulationem passi sumus: foris pugnae, intus timores. * Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in aduētu Titi. * Non solum autem in aduētu eius, sed etiam in consolacione, qua consolatus est in vobis, referēs nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram emulationem pro me, ita ut magis gauderem. * Quoniam etsi contristauī vos in epistola, nō me poenitet: etsi poeniteret, vidēs quod epistola illa (etsi ad horam) vos cōtristauit; nunc gaudeo: nō quia contristati estis, sed quia contristati estis ad poenitentiam. * Cōtristati enim estis secundum Deum, ut in nullo detrimentū patiamini ex nobis. * Quae enim secundum Deum tristitia est, poenitentiam in salutem stabilem operatur: saeculi autem

autem tristitia mortē operatur. * Ecce enim
hoc ipsum, secundum Deum cōtristari vos,
quantam in vobis operatur sollicitudinem :
sed defensionem, sed indignationem, sed ti-
morem, sed desiderium, sed æmulationem,
sed vindictā. in omnibus exhibuistis vos ;
incontaminatos esse negotio . * Igitur, etsi
scripsi vobis, non propter eum, qui fecit in-
iuriam, nec propter eum, qui passus est : sed
ad manifestandam sollicitudinem nostram,
quam habemus pro vobis * corā Deo : ideo
consolati sumus . In consolatione autem
nostra, abundantius magis gauisi sumus su-
per gaudio Titi, quia resecutus est spiritus
eius ab omnibus vobis . * & si quid apud il-
lum de vobis gloriatus sum, non sum con-
fusus : sed sicut omnia vobis in veritate lo-
cuti sumus, ita & gloriatio nostra, quæ fuit
ad Titum, veritas facta est, * & viscera eius
abundantius in vobis sunt : reminiscētis
omnium vestrum obedientiam : quomodo
cum timore, & tremore excepistis illum .
* Gaudeo quod in omnibus cōfido in vobis .

C A P . VIII.

NO TAM autem facimus vobis fratres
gratiam Dei, quæ data est in Ecclesijs
Macedoniæ : * quod in multo experimento
tribulationis abundantia gaudij ipsorum
fuit, & altissima paupertas eorum abunda-
uit in diuitias simplicitatis eorum : * quia se-
cundum virtutem testimonium illis reddo,
& supra virtutem voluntarij fuerunt, * cum
multa exhortatione obsecrantes nos gra-
tiam, & communicationem ministerij, quod
fit in Sanctos . * Et non sicut sperauimus, sed
semetipsos dederunt primū Domino, de-
inde nobis per voluntatem Dei, * ita vt ro-
garemus Titum : vt quemadmodum cœpit,
ita & perficiat in vobis etiam gratiam istā.
* Sed sicut in omnibus abundatis fide, &
sermone, & scientia, & omni sollicitudine,
insuper & charitate vestra in nos, vt & in
hac gratia abundetis . * Non quasi impe-
rans dico : sed per aliorum sollicitudinem,
etiam vestræ charitatis ingenium bonum
comprobans . * Scitis enim gratiam Domi-

ni nostri Iesu Christi, quoniam propter vos
egenus factus est, cum esset diues, vt illius
inopia vos diuites efficeret . * Et consilium
in hoc do : hoc enim vobis vtile est, qui non
solum facere, sed & velle cœpistis ab anno
priori : * nunc vero & facto perficite : vt quæ-
admodum promptus est animus volunta-
tis, ita sit & perficiendi ex eo, quod habetis .
* Si enim voluntas prompta est, secundum
id, quod habet, accepta est, non secundum
id, quod non habet . * Non enim vt alijs sit
remissio, vobis autem tribulatio, sed ex æ-
qualitate . * In præsenti tempore vestra
abundantia illorum inopiam suppleat : vt
& illorum abundantia vestræ inopiæ sit sup-
plementum, vt fiat æqualitas, sicut scriptum
est : * Qui multum non abundauit : & qui
modicum, non minorauit . * Gratias autem
Deo, qui dedit eandem sollicitudinem pro
vobis in corde Titi, * quoniam exhortatio-
nem quidem suscepit : sed cum sollicitior
esset, sua voluntate profectus est ad vos .
* Misimus etiam cum illo fratrē, cuius laus
est in Euangelio per omnes Ecclesias : non
solum autem, sed & ordinatus est ab Eccle-
sijs comes peregrinationis nostræ in hanc
gratiam, quæ ministratur a nobis ad Do-
mini gloriam, & destinatam voluntatem
nostram : * deuitantes hoc, ne quis nos vi-
tuperet in hac plenitudine, quæ ministra-
tur a nobis . * Prouidemus enim bona non
solum coram Deo, sed etiam coram ho-
minibus . * Misimus autem cum illis & fra-
trem nostrum, quem probauimus in mul-
tis sæpe sollicitum esse : nunc autem multo
sollicitiorem, confidentia multa in vos, * si-
ue pro Tito, qui est socius meus, & in vos
adiutor, siue fratres nostri, Apostoli Eccle-
siarum, gloria Christi . * Offensionem er-
go, quæ est charitatis vestræ, & nostræ glo-
riæ pro vobis, in illos ostendite in faciem
Ecclesiarum .

C A P . IX.

NAM de ministerio, quod fit in sanctos
Nex abundanti est mihi scribere vobis .
* Scio enim promptum animum vestrum :

pro quo de vobis gloriabor apud Macedones. Quoniam & Achaia parata est ab anno praeterito, & vestra emulatio prouocauit plurimos. * Misi autem fratres, ut ne quod gloriamur de vobis, euacuetur in hac parte, ut (quemadmodum dixi) parati sitis: * ne cum venerint Macedones mecum, & inuenerint vos imparatos, erubescamus nos (ut non dicamus vos) in hac substantia. * Necessarium ergo existimaui rogare fratres, ut praeueniant ad vos, & praepararent re promissam benedictionem hanc paratam esse sic, quasi benedictionem, non tamquam auaritiam. * Hoc autem dico: Qui parce seminat, parce & metet: & qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet. * Vnusquisque prout destinauit in corde suo, non ex tristitia, aut ex necessitate: hilarem enim datorem diligit Deus. * Potens est autem Deus omnem gratiam abundare facere in vobis: ut in omnibus semper omnem sufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum, * sicut scriptum est: Dispersit, dedit pauperibus: iustitia eius manet in saeculum saeculi. * Qui autem administrat semen seminanti: & panem ad manducandum praestabit, & multiplicabit semen vestrum, & augebit incrementa frugum iustitiae vestrae: * ut in omnibus locupletati abundetis in omnem simplicitatem, quae operatur per nos gratiarum actionem Deo. * Quoniam ministerium huius officij non solum supplet ea, quae defunt sanctis, sed etiam abundat per multas gratiarum actiones in Domino, * per probationem ministerij huius, glorificantes Deum in obedientia confessionis vestrae, in Euangelium Christi, & simplicitate communicationis in illos, & in omnes, * & in ipsorum obsecratione pro vobis, desiderantium vos propter eminentem gratiam Dei in vobis. * Gratias Deo super inenarrabili dono eius.

CAP. X.

IPSA autem ego Paulus obsecro vos per mansuetudinem, & modestiam Christi, qui in facie quidem humilis sum inter vos,

absens autem confido in vobis. * Rogo autem vos ne praesens audeam per eam confidentiam, qua existimor audere in quosdam, qui arbitrantur nos tamquam secundum carnem ambulemus. * In carne enim ambulantes, non secundum carnem militamus. * Nam arma militiae nostrae non carnalia sunt, sed potentia Deo ad destructionem munitionum, consilia destruentes, & omnem altitudinem extollentem se aduersus scientiam Dei, & in captiuitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi, & in promptu habentes, ut ciscimus omnem inobedientiam, cum impleta fuerit vestra obedientia. * Quae secundum faciem sunt, videte. Si quis confidit sibi Christi se esse, hoc cogitet iterum apud se: quia sicut ipse Christi est, ita & nos. * Nam, & si amplius aliquid gloriatus fuero de potestate nostra, quam dedit nobis Dominus in aedificationem, & non in destructionem vestram: non erubescam. * Ut autem non existimer tamquam terrere vos per epistolas: * quoniam quidem epistolae, inquiunt, graues sunt & fortes: praesentia autem corporis infirma, & sermo contemptibilis: * hoc cogitet qui eiusmodi est, quia quales sumus verbo per epistolas absentes, tales & praesentes in facto. * Non enim audemus inferre, aut comparare nos quibusdam, qui se ipsos commendant: sed ipsi in nobis nosmetipsos metientes, & comparantes nosmet ipsos nobis. * Nos autem non in immensum gloriabimur, sed secundum mensuram regulae, qua mensus est nobis Deus, mensuram pertingendi usque ad vos. * Non enim quasi non pertingentes ad vos, superextendimus nos: usque ad vos enim peruenimus in Euangelio Christi. * non in immensum gloriantes in alienis laboribus: spem autem habentes crescentis fidei vestrae, in vobis magnificari secundum regulam nostram in abundantiam, * etiam in illa, quae ultra vos sunt, euangelizare, non in aliena regula in iis quae praeparata sunt gloriari. * Qui autem gloriatur, in Domino gloriatur. * Non enim qui se ipsum commendat, ille probatus est: sed quem Deus commendat.

C A P . . . X I .

VTINAM sustineretis modicum quid insipientiæ meæ, sed & supportate me: * Æmulor enim vos Dei æmulatione. Despo- di enim vos vni viro virginem castam exhibere Christo: * Timeo autem ne sicut ser- pens Heuam seduxit astutia sua, ita corrum- pantur sensus vestri, & excidat a simplicitate, quæ est in Christo. * Nam si is, qui venit, alium Christum prædicat, quem non prædicauimus, aut alium spiritum accipitis, quem non accepistis: aut aliud Euangelium, quod non recepistis: recte pateremini. * Existimo enim nihil me minus fecisse a magnis Apostolis. * Nam etsi imperitus sermone, sed non scientia, in omnibus autem manifestati sumus vobis. * Aut numquid peccatum feci, me ipsum humilians, vt vos exaltemini? quoniam gratis Euangelium Dei euangelizavi vobis? * Alias Ecclesias exposui, accipiens stipendium ad ministerium vestrum. * Et cum essem apud vos, & egerem; nulli onerosus fui: nam quod mihi deerat, suppleuerunt fratres, qui venerunt a Macedonia: & in omnibus sine onere me vobis seruauimus, & seruabo. * Est veritas Christi in me, quoniã hæc gloriatio non infringetur in me in regionibus Achaia. * Quare? quia non diligo vos? Deus scit. * Quod autem facio, & faciam: vt amputem occasionem eorum, qui volunt occasionem, vt in quo gloriantur, inueniantur sicut & nos. * Nam eiusmodi pseudoapostoli, sunt operarij subdoli, transfigurantes se in apostolos Christi. * Et non mirum: ipse enim satanas transfigurat se in angelum lucis. * non est ergo magnum, si ministri eius transfigurentur velut ministri iustitiæ: quorum finis erit secundum opera ipsorum. * Iterum dico, (ne quis me putet insipientem esse, alioquin velut insipientem accipite me, vt & ego modicum quid gloriet) * quod loquor, non loquor secundum Deum, sed quasi in insipientia, in hac substantia gloriæ. * Quoniam multi gloriantur secundum carnem: & ego gloriabor. * Libenter enim suffertis insipientes:

10 cum sitis ipsi sapientes. * Sustineris enim si quis vos in seruitutem redigit, si quis deuorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem vos cædit. * Secundum ignobilitatem dico, quasi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis audeat (in insipientia dico) audeo & ego: * Hebræi sunt, & ego: Israelitæ sunt, & ego: Semen Abraham sunt, & ego: * Ministri Christi sunt, (vt minus sapiens dico) plus ego: in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. * A Iudæis quinquies, quadragenas, vna minus, accepi. * Ter virgis cæsus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocte & die in profundo maris fui, in itineribus sæpe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex Gentibus, periculis in ciuitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus: * in labore, & ærumna, in vigilijs multis, in fame, & siti, in ieiunijs multis, in frigore, & nuditate, præter illa, quæ extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium Ecclesiarum. * Quis infirmatur, & ego non infirmor? quis scandalizatur, & ego non vror? * Si gloriari oportet: quæ infirmitatis meæ sunt, gloriabor. * Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui est benedictus in sæcula, scit quod non mentior. * Damasci præpositus Gentis Aretæ regis, custodiebat ciuitatem Damascenorum vt me comprehenderet: & per fenestram in sporta dimissus sum per murum, & sic effugi manus eius.

C A P . . . X I I .

SI gloriari oportet (non expedit quidem:) veniam autem ad visiones, & reuelationes Domini. * Scio hominem in Christo ante annos quattuordecim, siue in corpore nescio, siue extra corpus nescio, Deus scit, raptum huiusmodi vsque ad tertium cælum. * Et scio huiusmodi hominem siue in corpore, siue extra corpus nescio, Deus scit: * quoniam raptus est in Paradisum: & audiuit arcana verba, quæ non licet homini loqui. * Pro huiusmo-

huiusmodi gloriabor: pro me autē nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis. * Nam, & si voluerō gloriari, nō ero insipiens: veritatem enim dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo reuelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae angelus satanae, qui me colaphizet. * Propter quod ter Dominum rogavi ut discederet a me: & dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. * Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis, in cōtumelijs, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustijs pro Christo: Cum enim infirmor, tunc potens sum. * Factus sum insipiens, vos me coegistis. Ego enim a vobis debui commendari: nihil enim minus fui ab ijs, qui sunt supra modum Apostoli: tamen nihil sum: signa tamen Apostolatus mei facta sunt super vos in omni patientia, in signis, & prodigijs, & virtutibus. * Quid est enim, quod minus habuistis prae ceteris Ecclesijs, nisi quod ego ipse non grauavi vos? Donate mihi hanc iniuriam. * Ecce tertio hoc paratus sum venire ad vos: & non ero grauis vobis. Non enim quaero quae vestra sunt, sed vos. Nec enim debent filij parentibus thesaurizare, sed parentes filijs. * Ego autem libentissime impendā, & superimpēdar ipse pro animabus vestris: licet plus vos diligēs, minus diligar. * Sed esto: ego vos non grauavi: sed cum essem astutus, dolo vos cepi. * Numquid per aliquem eorum, quos misi ad vos, circumueni vos? Rogavi Titum, & misi cum illo fratrem. Numquid Titus vos circumuenit? nonne eodem spiritu ambulauimus? nonne iisdem vestigijs? * Olim putatis quod excusemus nos apud vos? Coram Deo in Christo loquimur: omnia autem charissimi propter aedificationem vestram. * Timeo enim ne forte cum venero, non quales volo, inueniam vos: & ego inueniar a vobis, qualem non vultis: ne forte contētionēs, æmulationes, ani-

mositates, dissensiones, detractiones, susurationes, inflationes; seditiones sint inter vos: ne iterum cum venero, humiliet me Deus apud vos, & lugeam multos ex ijs, qui ante peccauerunt, & non egerunt poenitentiam super immunditia, & fornicatione, & impudicitia, quam gesserunt.

CAP. XII I.

ECCE tertio hoc venio ad vos: In ore duorum, vel trium testium stabit omne verbum. * Prædixi, & prædico, ut præsens, & nunc absens ijs, qui ante peccauerunt, & ceteris omnibus, quoniam si veniero iterum, non parcā. * An experimentum queritis eius, qui in me loquitur Christus, qui in vobis non infirmatur, sed potens est in vobis? * Nam etsi crucifixus est ex infirmitate: sed viuit ex virtute Dei. Nam & nos infirmi sumus in illo: sed viuemus cum eo ex virtute Dei in vobis. * Vosmetipsos tentate si estis in fide: ipsi vos probate. An non cognoscitis vosmetipsos quia Christus Iesus in vobis est? nisi forte reprobi estis. * Spero autem quod cognoscetis, quia nos non sumus reprobi. * Oramus autem Deum ut nihil mali faciatis; non ut nos probati appareamus, sed ut vos quod bonum est faciatis: nos autem ut reprobi simus. * Non enim possumus aliquid aduersus veritatem, sed pro veritate. * Gaudemus enim, quoniam nos infirmi sumus; vos autem potentes estis. Hoc & oramus vestram consummationem. * Ideo hæc absens scribo, ut non præsens durius agam secundum potestatem, quam Dominus dedit mihi in ædificationem, & non in destructionem. * De cetero, fratres, gaudete, perfecti estote, exhortamini, idem sapite, pacem habete, & Deus pacis, & dilectionis erit vobiscum. * Salutate inuicem in osculo sancto. Salutate vos omnes sancti. * Gratia Domini nostri Iesu Christi, & charitas Dei, & communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI APOSTOLI
AD GALATAS.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus non ab hominibus, neque per hominem, sed per Iesum Christum, & Deum Patrem, qui suscitauit eum a mortuis: & qui mecum sunt omnes fratres, Ecclesijs Galatiarum. Gratia vobis, & pax a Deo Patre, & Domino nostro Iesu Christo, qui dedit semetipsum pro peccatis nostris, ut eriperet nos de presenti seculo nequam, secundum voluntatem Dei & Patris nostri, cui est gloria in secula seculorum: Amen. Miror quod sic tam cito transferimini ab eo, qui vos vocauit in gratiam Christi in aliud Euangelium: quod non est aliud, nisi sunt aliqui, qui vos conturbant, & volunt conuertere Euangelium Christi. Sed licet nos, aut Angelus de caelo euangelizet vobis praeterquam quod euangelizauimus vobis, anathema sit. Sicut praediximus, & nunc iterum dico: Si quis vobis euangelizauerit praeter id, quod accepistis, anathema sit. Modo enim hominibus suadeo, an Deo? An quero hominibus placere? Si adhuc hominibus placerem, Christi seruus non essem. Notum enim vobis facio, fratres, Euangelium, quod euangelizatum est a me, quia non est secundum hominem: neque enim ego ab homine accepi illud, neque didici, sed per reuelationem Iesu Christi. Audistis enim conuersationem meam aliquando in Iudaismo: quoniam supra modum persequabar Ecclesiam Dei, & expugnabam illam, & proficiebam in Iudaismo supra multos coetaneos meos in genere meo, abundantius aemulator existens pa-

ternarum mearum traditionum. Cum autem placuit ei, qui me segregauit ex utero matris meae, & vocauit per gratiam suam, ut reuelaret Filium suum in me, ut euangelizarem illum in Gentibus: continuo non acquieui carni & sanguini, neque ueni Ierosolymam ad antecessores meos Apostolos: sed abij in Arabiam: & iterum reuersus sum Damascum: deinde post annos tres ueni Ierosolymam videre Petrum, & mansi apud eum diebus quindecim: alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum fratrem Domini. Quae autem scribo vobis, ecce coram Deo quia non mentior. Deinde ueni in partes Syriae, & Ciliciae. Eram autem ignotus facie Ecclesijs Iudaeae, quae erant in Christo: tantum autem auditum habebant: Quoniam qui persequabatur nos aliquando, nunc euangelizat fidem, quam aliquando expugnabatur: & in me clarificabant Deum.

CAP. II.

DEINDE post annos quattuordecim, iterum ascendi Ierosolymam cum Barnaba, assumpto & Tito. Ascendi autem secundum reuelationem: & contuli cum illis Euangelium, quod praedico in Gentibus, seorsum autem ijs, qui uidebantur aliquid esse: ne forte in vacuum curerem, aut cucurrissem. Sed neque Titus, qui mecum erat, cum esset Gentilis compulsus est circumcidi: sed propter subintroductos falsos fratres, qui subintroierunt explorare libertatem nostram, quam habemus

autem per repromissionem donauit Deus.
 * Quid igitur lex? Propter transgressionem
 posita est donec veniret semen, cui promi-
 serat, ordinata per angelos in manu media-
 toris. * Mediator autem vnus non est: Deus
 autem vnus est. * Lex ergo aduersus pro-
 missa Dei? Absit. Si enim data esset lex, quæ
 posset viuificare, vere ex lege esset iustitia.
 * Sed cõclusit scriptura omnia sub peccato,
 vt promissio ex fide Iesu Christi daretur cre-
 dentibus. * Prius autem quàm veniret fides,
 sub lege custodiebamur conclusi in eam fi-
 dem, quæ reuelanda erat. * Itaque lex pæ-
 dagogus noster fuit in Christo, vt ex fide
 iustificemur. * At vbi venit fides, iam non
 sumus sub pædagogo. * Omnes enim filij
 Dei estis per fidem, quæ est in Christo Iesu.
 * Quicunque enim in Christo baptizati estis,
 Christum induistis. * Non est Iudæus, neque
 Græcus: nõ est seruus, neque liber: non est
 masculus, neque femina. Omnes enim vos
 vnum estis in Christo Iesu. * Si autem vos
 Christi: ergo semen Abraham estis, secun-
 dum promissionem heredes.

C A P . I I I I .

Dico autem: Quanto tempore heres
 paruulus est, nihil differt a seruo, cum
 sit dominus omnium: * sed sub tutoribus, &
 actoribus est vsque ad præfinitum tempus
 a patre: * ita & nos cum essemus paruuli, sub
 elementis mundi eramus seruientes. * At vbi
 venit plenitudo temporis, misit Deus Filiũ
 suum factum ex muliere, factum sub lege,
 vt eos, qui sub lege erāt, redimeret, vt ado-
 ptionem filiorum reciperemus. * Quoniam
 autem estis filij, misit Deus Spiritum filij sui
 in corda vestra clamantem: Abba, Pater.
 * Itaque iam non est seruus, sed filius: Quod
 si filius: & heres per Deum. * Sed tunc qui-
 dem ignorantes Deum, ijs, qui natura non
 sunt dij, seruiebatis. * Nunc autem cum co-
 gnoueritis Deum, immo cogniti sitis a Deo:
 quomodo conuertimini iterum ad infirma,
 & egena elementa, quibus denuo seruire
 vultis? * Dies obseruatis, & menses, & tẽpo-
 ra, & annos. * Timeo vos, ne forte sine causa

laborauerim in vobis. * Estote sicut ego, quia
 & ego sicut vos: fratres obsecro vos: Nihil
 me læsistis. * Scitis autem quia per infirmitatẽ
 carnis euangelizauì vobis iampridem: &
 temptationem vestrã in carne mea * non spre-
 uistis, neque respuistis: sed sicut Angelum
 Dei excepistis me, sicut Christũ Iesum. * Vbi
 est ergo beatitudo vestra? Testimoniũ enim
 perhibeo vobis, quia, si fieri posset, oculos ve-
 stros eruissetis, & dedissetis mihi. * Ergo ini-
 micus vobis factus sum, verũ dicens vobis?
 * Emulantur vos non bene: sed excludere
 vos volunt, vt illos æmulemini. * Bonum au-
 tem æmulamini in bono semper: & nõ tan-
 tum cũ præsens sum apud vos. * Filioli mei,
 quos iterum parturio, donec formetur Chri-
 stus in vobis. * Vellem autem esse apud vos
 modo, & mutare vocem meam: quoniam
 confundor in vobis. * Dicite mihi qui sub
 lege vultis esse: legem non legistis? * Scriptũ
 est enim: Quoniam Abraham duos filios
 habuit: vnum de ancilla, & vnum de libera.
 * Sed qui de ancilla, secundum carnem na-
 tus est: qui autem de libera, per repromis-
 sionem: * quæ sunt per allegoriã dicta. Hæc
 enim sunt duo testamenta. Vnum quidem
 in monte Sina, in seruitutem generans: quæ
 est Agar: * Sina enim mons est in Arabia,
 qui coniunctus est ei, quæ nunc est Ierusalẽ,
 & seruit cũ filiis suis. * Illa autem, quæ sursum
 est Ierusalẽ, libera est, quæ est mater nostra.
 * Scriptum est enim: Latare sterilis, quæ nõ
 paris: erumpe, & clama, quæ non parturis:
 quia multi filij desertæ, magis quàm eius,
 quæ habet virum. * Nos autem fratres secun-
 dũ Isaac promissionis filij sumus. * Sed quo-
 modo tunc is, qui secundum carnem natus
 fuerat, persequabatur eum, qui secundum
 spiritum: ita & nunc. * Sed quid dicit Scri-
 ptura? Eijce ancillã, & filium eius: nõ enim
 heres erit filius ancillæ cũ filio liberæ. * Ita-
 que, fratres, non sumus ancillæ filij, sed li-
 beræ: qua libertate Christus nos liberauit.

C A P . V .

STATE, & nolite iterum iugo seruitutis
 contineri. * Ecce ego Paulus dico vobis:
 quoniam

quoniam si circumcidamini, Christus vobis nihil proderit. * Testificor autem rursus omni homini circumcidenti se, quoniam debitor est vniuersæ legis faciendæ. * Euacuati estis a Christo, qui in lege iustificamini: a gratia excidistis. * Nos enim spiritu ex fide, spem iustitiæ expectamus. * Nam in Christo Iesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium: sed fides, quæ per charitatem operatur. * Currebatis bene: quis vos impediuit veritati non obedire? * Persuasio hæc non est ex eo, qui vocat vos. * Modicum fermentum totam massam corrumpit. * Ego confido in vobis in Domino, quod nihil aliud sapietis: qui autem conturbat vos, portabit iudicium, quicumque est ille. * Ego autem, fratres, si circumcisione adhuc prædico: quid adhuc persecutionem patior? Ergo euacuatum est scandalum crucis. * Vtinam & abscindatur qui vos conturbant. * Vos enim in libertatem vocati estis fratres: tantum ne libertatem in occasionem detis carnis, sed per charitatem Spiritus seruite inuicem. * Omnis enim lex in vno sermone impletur: Diliges proximum tuum sicut te ipsum. * Quod si inuicem mor detis, & comeditis: videte ne ab inuicem consumamini. * Dico autem: Spiritu ambulate, & desideria carnis non perficietis. * Caro enim concupiscit aduersus spiritum: spiritus autem aduersus carnem: hæc enim sibi inuicem aduersantur: ut non quæcumque vultis, illa faciatis. * Quod si spiritu ducimini, non estis sub lege. * Manifesta sunt autem opera carnis: quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum seruitus, veneficia, inimicitia, contentiones, æmulationes, ira, rixæ, dissensiones, sectæ, inuidia, homicidia, ebrietates, comessationes, & his similia, quæ prædico vobis, sicut prædixi: quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur. * Fructus autem Spiritus est: charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas. Aduersus huiusmodi non est lex. * Qui autem sunt Christi, carnem

suam crucifixerunt cum vitijs, & concupiscentijs. * Si spiritu viuimus, spiritu & ambulemus. * Non efficiamur inanis gloriæ cupidi, inuicem prouocantes, inuicem inuidentes.

CAP. VI.

FRATRES, & si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis, huiusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans te ipsum, ne & tu tentaris. * Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi. * Nam si quis existimat se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit. * Opus autem suum probet unusquisque, & sic in semetipso tantum gloriam habebit, & non in altero. * Unusquisque enim onus suum portabit. * Communicet autem is, qui catechizatur verbo, ei, qui se catechizat, in omnibus bonis. * Nolite errare: Deus non irretitur. * Quæ enim seminauerit homo, hæc & metet. Quoniam qui seminat in carne sua, de carne & metet corruptionem: qui autem seminat in spiritu, de spiritu metet vitam æternam. * Bonum autem facientes, non deficiamus: tempore enim suo metemus non deficientes. * Ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes, maxime autem ad domesticos fidei. * Videte qualibus litteris scripsi vobis mea manu. * Quicumque enim volunt placere in carne, hi cogunt vos circumcidi, tantum ut crucis Christi persecutionem non patiantur. * Neque enim qui circumciduntur, legem custodiunt: sed volunt vos circumcidi, ut in carne vestra glorientur. * Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. * In Christo enim Iesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium, sed noua creatura. * Et quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, & misericordia, & super Israel Dei. * De cetero nemo mihi molestus sit: ego enim stigmata Domini Iesu in corpore meo porto. * Gratia Domini nostri Iesu Christi, cum spiritu vestro, fratres. Amen.

E P I S T O L A
BEATI PAVLI APOSTOLI
A D E P H E S I O S.

C A P V T P R I M V M.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, omnibus sanctis, qui sunt Ephesi, & fidelibus in Christo Iesu. Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in caelestibus in Christo, sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti & immaculati in conspectu eius in charitate. Qui praedestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in ipsum: secundum propositum voluntatis suae, in laudem gloriae gratiae suae, in qua gratificavit nos in dilecto filio suo. In quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum secundum diuitias gratiae eius, quae superabundavit in nobis in omni sapientia, & prudentia: ut notum faceret nobis sacramentum voluntatis suae, secundum beneplacitum eius, quod proposuit in eo, in dispensatione plenitudinis temporum, instaurare omnia in Christo, quae in caelis, & quae in terra sunt, in ipso: In quo etiam & nos sorte vocati sumus praedestinati secundum propositum eius, qui operatur omnia secundum consilium voluntatis suae: ut simus in laudem gloriae eius nos, qui ante sperauimus in Christo: In quo & vos, cum audissetis verbum veritatis, (Euangelium salutis vestrae) in quo & credentes signati estis Spiritu promissionis sancto, qui est pignus hereditatis nostrae, in redemptionem acquisitionis, in laudem gloriae ipsius. Propterea & ego au-

diēs fidem vestram, quae est in Domino Iesu, & dilectionem in omnes sanctos, non cesso gratias agēs pro vobis, memoriā vestri faciēs in orationibus meis: ut Deus, Domini nostri Iesu Christi pater, gloriae, det vobis spiritum sapientiae & reuelationis, in agnitione eius: illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis quae sit spes vocationis eius, & quae diuitiae gloriae hereditatis eius in sanctis, & quae sit supereminēs magnitudo virtutis eius in nos, qui credimus secundum operationem potentiae virtutis eius, quam operatus est in Christo, suscitans illum a mortuis, & constituens ad dexteram suam in caelestibus: supra omnem principatum & potestatem, & virtutem, & dominationem, & omne nomen, quod nominatur non solum in hoc saeculo, sed etiam in futuro. Et omnia subiecit sub pedibus eius: & ipsum dedit caput supra omnem Ecclesiam, quae est corpus ipsius, & plenitudo eius, qui omnia in omnibus adimpletur.

C A P . I I .

ET vos, cum essetis mortui delictis, & peccatis vestris, in quibus aliquando ambulastis secundum saeculum mundi huius, secundum principem potestatis aeris huius, spiritus, qui nunc operatur in filios diffidentiae, in quibus & nos omnes aliquando conuersati sumus in desideriis carnis nostrae, facientes voluntatem carnis, & cogitationum, & eramus natura filij irae, sicut & ceteri: Deus autem, qui diues est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, & cum essemus mortui peccatis, coniunxit nos

nos in Christo, (cuius gratia estis saluati) & conresuscitauit, & cōsedere fecit in cælestibus in Christo Iesu: * vt ostēderet in sæculis superueniētibz abundantes diuitias gratiæ suæ, in bonitate super nos in Christo Iesu: * Gratia enim estis saluati per fidem, & hoc non ex vobis: Dei enim donum est, * nō ex operibus, vt nequis glorietur. * Ipsius enim sumus factura, creati in Christo Iesu in operibus bonis, quæ præparauit Deus vt in illis ambulemus. * Propter quod memores estote, quod aliquādo vos Gentes in carne, qui dicimini præputium ab ea, quæ dicitur circumcisio in carne, manu facta: * quia eratis illo in tempore sine Christo, alienati a cōuersatione Israel, & hospites testamentorū, promissionis spem non habētes, & sine Deo in hoc mundo. * Nunc autem in Christo Iesu vos, qui aliquādo eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi. * Ipse enim est pax nostra, qui fecit vtraque vnum, & mediū parietem maceriæ soluēs, inimicitias in carne sua: * legem mandatorū decretis euacuās, vt duos condat in semetipso in vnum nouum hominē, faciens pacē, & recōciliet ambos in vno corpore, Deo per crucem, interficiēs inimicitias in semetipso. * Et veniēs euangelizauit pacem vobis, qui longe fuistis, & pacem ijs, qui prope. * quoniā per ipsum habemus accessum ambo in vno Spiritu ad Patrē. * Ergo iam nō estis hospites, & aduenæ: sed estis ciues sanctorum, & domestici Dei: * superædificati super fundamentū Apostolorum, & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu: * in quo omnis ædificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino, in quo & vos coædificamini in habitaculum Dei in Spiritu.

CAP. III.

H VIVS rei gratia, ego Paulus vinctus Christi Iesu, pro vobis Gentibus, fratres audistis dispensationē gratiæ Dei, quæ data est mihi in vobis: * quoniam secundum reuelationē notū mihi factum est sacramentū, sicut supra scripsi in breui: * prout potestis legētes intelligere prudētiam meam in

6 mysterio Christi: * quod alijs generationibus nō est agnītū filijs hominū, sicuti nunc reuelatū est sanctis Apostolis eius, & Prophetis in Spiritu, * Gentes esse coheredes, & cōcorporales, & cōparticipes promissionis eius in Christo Iesu per Euangeliū: * Cuius factus sum minister secundū donum gratiæ Dei, quæ data est mihi secundū operationē virtutis eius. * Mihi omnium sanctorum minimo data est gratia hæc, In Gentibus euangelizare inuestigabiles diuitias Christi, & illuminare omnes, quæ sit dispensatio sacramenti absconditi a sæculis in Deo, qui omnia creauit: * vt innotescat principatibus, & potestatibus in cælestibus per Ecclesiā, multiformis sapiētia Dei, * secundū præfinitionē sæculorū, quam fecit in Christo Iesu Domino nostro: * In quo habemus fiduciā, & accessum in confidētia per fidem eius. * Propter quod peto ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis: quæ est gloria vestra. * Huius rei gratia flecto gēua mea ad Patrē Domini nostri Iesu Christi, * ex quō omnis paternitas in cælis, & in terra nominatur, * vt det vobis secundū diuitias gloriæ suæ, virtute corroborari per Spiritū eius in interiorē hominē, * Christū habitare per fidē in cordibus vestris: in charitate radicati, & fundati, * vt possitis cōprehēdere cū omnibus sanctis, quæ sit latitudo, & lōgitudo, & sublimitas, & profundum: * scire etiam supereminētē scientiæ charitatē Christi, vt impleamini in omnem plenitudinem Dei. * Ei autē, qui potēs est omnia facere superabundāter quā petimus, aut intelligimus, secundum virtutem, quæ operatur in nobis: * Ipsi gloria in Ecclesia, & in Christo Iesu in omnes generationes sæculi sæculorum. Amen.

CAP. IIII.

O BSERO itaque vos ego vinctus in Domino, vt digne ambuletis vocatione, qua vocati estis, * cū omni humilitate, & mansuetudine, cum patientia, supportantes inuicē in charitate, * solliciti seruare vnitatē Spiritus in vinculo pacis. * Vnum corpus, & vnus Spiritus sicut vocati estis in vna spe vocationis

cationis vestræ. * Vnus Dominus, vna fides, 5
 vnum baptisma. * Vnus Deus & Pater om- 6
 niū, qui est super omnes, & per omnia, & in 7
 omnibus nobis. * Vnicuique autem nostrū 8
 data est gratia secundū mensuram donatio- 9
 nis Christi. * Propter quod dicit: Ascendēs 10
 in altum captiuam duxit captiuitatē: dedit 11
 dona hominibus. * Quod autem ascendit, 12
 quid est, nisi quia & descendit primū in 13
 inferiores partes terræ. * Qui descendit, ipse 14
 est & qui ascēdit super omnes cælos, vt im- 15
 pleret omnia. * Et ipse dedit quosdam qui- 16
 dem Apostolos, quosdam autē Prophetas, 17
 alios vero Euangelistas, alios autē pastores, 18
 & doctores* ad consummationem sanctorū 19
 in opus ministerij, in ædificationē corporis 20
 Christi: * donec occurramus omnes in vni- 21
 tatem fidei, & agnitionis filij Dei, in virum 22
 perfectum, in mēsuram ætatis plenitudinis 23
 Christi: * vt iam nō simus paruuli fluctuan- 24
 tes, & circumferamur omni vento doctrinæ 25
 in nequitia hominum, in astutia ad circum-
 uentionē erroris. * Veritatem autē facientes
 in charitate, crescamus in illo per omnia,
 qui est caput Christus: * ex quo totum cor-
 pus compactum, & connexum per omnem
 iuncturā subministrationis, secundum ope-
 rationem in mēsuram vniuscuiusque mem-
 bri, augmētum corporis facit in ædificati-
 onem sui in charitate. * Hoc igitur dico, & te-
 stificor in Domino, vt iam nō ambuletis, si-
 cut & Gētes ambulāt in vanitate sensus sui,
 * tenebris obscuratum habētes intellectum,
 alienati a vita Dei per ignorātiā, quæ est
 in illis, propter cæcitatem cordis ipsorum,
 * qui desperantes, semetipsos tradiderūt im-
 pudiciæ, in operationem immūditæ om-
 nis in avaritiā. * Vos autem nō ita didici-
 stis Christum, * si tamē illum audistis, & in
 ipso edocti estis, sicut est veritas in Iesu. * de-
 ponere vos secundum pristinam conuer-
 sationem veterem hominem, qui corrumpi-
 tur secundum desideria erroris. * Renoua-
 mini autem spiritu mentis vestræ, & indui-
 te nouum hominem, qui secundum Deum
 creatus est in iustitia, & sanctitate veritatis.
 * Propter quod deponentes mendacium, lo-

quimini veritatem vnusquisque cum pro-
 ximo suo: quoniā sumus inuicem membra.
 * Irascimini, & nolite peccare: sol non occi-
 dat super iracundiam vestram. * Nolite lo-
 dat super iracundiam vestram. * Nolite lo-
 cum dare diabolo: * qui furabatur, iam non
 furetur: magis autem laboret, operādo ma-
 nibus suis, quod bonum est, vt habeat vnde
 tribuat necessitatem patienti. * Omnis ser-
 mo malus ex ore vestro non procedat: sed
 si quis bonus ad ædificationem fidei vt det
 gratiam audientibus. * Et nolite contristare
 Spiritum sanctum Dei: in quo signati estis
 in diem redemptionis. * Omnis amaritudo,
 & ira, & indignatio, & clamor, & blasphe-
 mia tollatur a vobis cum omni malitia.
 * Estote autem inuicem benigni, misericor-
 des, donantes inuicem sicut & Deus in
 Christo donauit vobis.

CAP. V.

ESTOTE ergo imitatores Dei, sicut filij
 charissimi: * & ambulate in dilectione,
 sicut & Christus dilexit nos, & tradidit se-
 metipsum pro nobis oblationem, & hostiam
 Deo in odorem suauitatis. * Fornicatio autē,
 & omnis immūditia, aut avaritia nec nomi-
 netur in vobis, sicut decet sanctos: * aut tur-
 pitude, aut stultiloquiū, aut scurrilitas, quæ
 ad rem non pertinet: sed magis gratiarum
 actio. * Hoc enim scitote intelligētes: quod
 omnis fornicator, aut immūdus, aut avarus,
 quod est idolorum seruitus, nō habet here-
 ditatē in regno Christi, & Dei. * Nemo vos
 seducat inanibus verbis: propter hæc enim
 venit ira Dei in filios diffidentiae. * Nolite
 ergo effici participes eorum. * Eratis enim
 aliquando tenebræ: nūc autem lux in Do-
 mino. Vt filij lucis ambulate: * fructus enim
 lucis est in omni bonitate, & iustitia, & veri-
 tate: * probantes quid sit beneplacitū Deo:
 * & nolite cōmunicare operibus infructuosis
 tenebrarum, magis autem redarguite. * Quæ
 enim in occulto fiunt ab ipsis, turpe est &
 dicere. * Omnia autem, quæ arguuntur, a lu-
 mine manifestantur: omne enim, quod mani-
 festatur, lumē est. * Propter quod dicit: Sur-
 ge qui dormis, & exurge a mortuis, & illu-

minabit te Christus. * Videte itaque fratres, 15
 quomodo caute ambuletis : non quasi insi-
 piētes, * sed vt sapientes : redimētes tempus, 16
 quoniam dies mali sunt. * Propterea nolite 17
 fieri imprudentes : sed intelligentes quæ sit
 voluntas Dei. * Et nolite inebriari vino, in 18
 quo est luxuria : sed implemini Spiritu san-
 cto, * loquentes vobismetipsis in psalmis, & 19
 hymnis, & canticis spiritualibus, cantātes, &
 psallentes in cordibus vestris Domino, * gra- 20
 tias agētes semper pro omnibus, in nomine
 Domini nostri Iesu Christi Deo & Patri.
 * Subiecti inuicē in timore Christi. * Mulieres 21
 viris suis subditæ sint, sicut Domino : * quo- 22
 niam vir caput est mulieris : sicut Christus
 caput est Ecclesiæ : Ipse, saluator corporis
 eius. * Sed sicut Ecclesia subiecta est Christo, 24
 ita & mulieres viris suis in omnibus. * Viri 25
 diligite vxores vestras, sicut & Christus dile-
 xit Ecclesiam, & seipsum tradidit pro ea, * vt 26
 illam sanctificaret, mundans lauacro aquæ
 in verbo vitæ, * vt exhiberet ipse sibi in glo- 27
 riosam Ecclesiam, nō habentem maculam,
 aut rugam, aut aliquid huiusmodi, sed vt sit
 sancta & immaculata. * Ita & viri debēt di- 28
 ligere vxores suas vt corpora sua. Qui suam
 vxorē diligit, seipsum diligit. * Nemo enim 29
 vmquam carnem suam odio habuit : sed nu-
 trit, & fouet eam, sicut & Christus Eccle-
 siam : * quia membra sumus corporis eius, 30
 de carne eius, & de ossibus eius. * Propter 31
 hoc relinquet homo patrem, & matrem suā,
 & adhærebit vxori suæ : & erunt duo in car-
 ne vna. * Sacramentum hoc magnum est, 32
 ego autem dico in Christo & in Ecclesia.
 * Verumtamen & vos singuli, vnusquisque 33
 vxorem suam sicut seipsum diligat : vxor
 autem timeat virum suum.

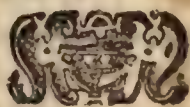
C A P. V I.

FILII, obedite parentibus vestris in Do-
 mino : hoc enim iustum est. * Honora
 patrem tuum, & matrem tuā. quod est man-
 datum primum in promissione : * vt bene sit
 tibi, & sis longæuus super terram. * Et vos
 patres nolite ad iracūdiam prouocare filios
 vestros : sed educate illos in disciplina, &

correctione Domini. * Serui obedite domi-
 nis carnalibus cū timore & tremore, in sim-
 plicitate cordis vestri, sicut Christo : * non ad
 oculum seruientes, quasi hominibus placen-
 tes, sed vt serui Christi, faciētes voluntatem
 Dei ex animo, * cum bona voluntate seruiē-
 tes, sicut Domino, & nō hominibus : * scien-
 tes quoniam vnusquisque quodcūque fece-
 rit bonū, hoc recipiet a Domino, siue seruus,
 siue liber. * Et vos domini eadem facite illis,
 remittentes minas : scientes quia & illorum,
 & vester Dominus est in cælis : & personarū
 acceptio non est apud eum. * De cetero fra-
 tres confortamini in Domino, & in potētia
 virtutis eius. * Induite vos armaturā Dei, vt
 possitis stare aduersus insidias diaboli. * quo-
 niam nō est nobis colluctatio aduersus car-
 nem & sanguinem : sed aduersus principes,
 & potestates, aduersus mūdi rectores tene-
 brarum harum, contra spiritualia nequitiae,
 in cælestibus. * Propterea accipite armaturā
 Dei, vt possitis resistere in die malo, & in
 omnibus perfecti stare. * State ergo succin-
 cti lumbos vestros in veritate, & induti lori-
 cam iustitiæ, * & calceati pedes in præpara-
 tione Euangelij pacis : * in omnibus sumen-
 tes scutum fidei, in quo possitis omnia tela
 nequissimi ignea extinguere : & galeā salu-
 tis assumite : & gladium spiritus (quod est
 verbum Dei) * per omnem orationem, & ob-
 secrationē orantes omni tempore in spiritu :
 & in ipso vigilantes in omni instantia, & ob-
 secratione pro omnibus sanctis : * & pro me,
 vt detur mihi sermo in apertione oris mei
 cum fiducia, notum facere mysterium Euan-
 gelij : * pro quo legatione fungor in catena,
 ita vt in ipso audeam, prout oportet me, lo-
 qui. * Vt autem & vos sciatis quæ circa me
 sunt, quid agam : omnia vobis nota faciet
 Tychicus, charissimus frater, & fidelis mini-
 ster in Domino : * quem misi ad vos in hoc
 ipsum, vt cognoscatis quæ circa nos sunt,
 & consoletur corda vestra. * Pax fratribus, &
 charitas cum fide a Deo Patre, & Domino
 Iesu Christo. * Gratia cum omnibus, qui
 diligunt Dominum nostrum Iesum Chri-
 stum in incorruptione. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI APOSTOLI
AD PHILIPPENSES.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS, & Timotheus serui
Iesu Christi, omnibus fan-
ctis in Christo Iesu, qui sunt
Philippis, cum episcopis, &
diaconibus. * Gratia vobis,
& pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu
Christo. * Gratias ago Deo meo in omni
memoria vestri, * semper in cunctis orationi-
bus meis pro omnibus vobis, cū gaudio de-
precationem faciens, * super cōmunicatione
vestra in Euangelio Christi a prima die vs-
que nunc. * confidens hoc ipsum, quia qui
cœpit in vobis opus bonum, perficiet vsque
in diem Christi Iesu. * sicut est mihi iustum
hoc sentire pro omnibus vobis: eo quod
habeam vos in corde, & in vinculis meis, &
in defensione, & confirmatione Euangelij,
socios gaudij mei omnes vos esse. * Testis
enim mihi est Deus, quomodo cupiam om-
nes vos in visceribus Iesu Christi. * Et hoc
oro vt charitas vestra magis ac magis abun-
det in scientia, & in omni sensu: * vt probe-
tis potiora, vt sitis sinceri, & sine offensa in
diem Christi, * repleti fructu iustitiæ per Ie-
sum Christum, in gloriam & laudem Dei.
* Scire autem vos volo fratres, quia quæ cir-
ca me sunt, magis ad profectum venerunt
Euangelij: * ita vt vincula mea manifesta fie-
rent in Christo in omni prætorio, & in ce-
teris omnibus, * & plures e fratribus in Do-
mino confidentes vinculis meis, abundan-
tius auderēt sine timore verbum Dei loqui.
* Quidam quidem & propter inuidiam,
& contentionem: quidam autem & pro-
pter bonam voluntatem Christum prædi-

16 cant: * quidam ex charitate: scientes quo-
niam in defensionem Euangelij positus
17 sum. * Quidam autem ex contentione
Christum annunciant non sincere, existi-
mantes pressuram se suscitare vinculis meis.
18 * Quid enim? Dum omni modo siue per oc-
casionem, siue per veritatem Christus an-
nunciatur: & in hoc gaudeo, sed & gau-
19 debo. * Scio enim quia hoc mihi proue-
niet ad salutem, per vestram orationem, &
20 subministrationem Spiritus Iesu Christi * se-
cundum expectationem, & spem meam,
quia in nullo confundar: sed in omni fidu-
cia sicut semper, & nunc magnificabitur
Christus in corpore meo, siue per vitam,
21 siue per mortem. * Mihi enim viuere Chri-
22 stus est, & mori lucrum. * Quod si viuere
in carne, hic mihi fructus operis est, &
23 quid eligam ignoro. * Coarctor autem e
duobus: desiderium habens dissolui, & ef-
24 se cum Christo, multo magis melius: * per-
manere autem in carne, necessarium pro-
25 pter vos. * Et hoc confidens scio quia ma-
nebo, & permanebo omnibus vobis ad
26 profectum vestrum, & gaudium fidei: * vt
gratulatio vestra abundet in Christo Iesu
in me, per meum aduentum iterum ad vos.
27 * Tantū digne Euangelio Christi conuersa-
mini: vt siue cum venero, & videro vos, si-
ue absens audiā de vobis quia statis in vno
spiritu vnanimis, collaborantes fidei Euan-
28 gelij: & in nullo terreamini ab aduersarijs:
quæ illis est causa perditionis, vobis autem
29 salutis, & hoc a Deo: * quia vobis donatum
est pro Christo, non solum vt in eum credat

tis, sed ut etiā pro illo patiamini: idem certamen habentes, quale & vidistis in me, & nunc audistis de me.

CAP. II.

SI qua ergo cōsolatio in Christo, si quod solatiū charitatis, si qua societas spiritus, si qua viscera miserationis: implete gaudiū meum ut idem sapiatis, eandem charitatem habētes, vnanimēs, id ipsum sentiētes, nihil per contentionē, neque per inanem gloriā: sed in humilitate superiores sibi inuicem arbitantes, non quæ sua sunt singuli considerantes, sed ea, quæ aliorum. Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu: qui cum in forma Dei esset, nō rapinā arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinaniuit formā serui accipiēs, in similitudinem hominū factus, & habitu inuentus ut homo. Humiliauit semetipsum factus obediens vsque ad mortem, mortē autem crucis. Propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nomine Iesu omne genu flectatur cælestiū, terrestrium, & infernō, & omnis lingua cōfiteatur quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris. Itaque charissimi mei (sicut semper obedistis:) non ut in præsentia mei tantum, sed multo magis nunc in absentia mea, cum metu & tremore vestram salutem operamini. Deus est enim, qui operatur in vobis & velle, & perficere pro bona voluntate. Omnia autē facite sine murmurationibus, & hæsitationibus: ut sitis sine querela, & simplices filij Dei, sine reprehensione in medio nationis prauæ, & peruersæ: inter quos lucetis sicut luminaria in mūdo, verbū vitæ continētes ad gloriā meam in die Christi, quia nō in vacuum cucurri, neque in vacuum laboraui. Sed & si immolor supra sacrificiū, & obsequium fidei vestræ, gaudeo, & congratulor omnibus vobis. Id ipsum autē & vos gaudete, & congratulamini mihi. Spero autem in Domino Iesu, Timotheum me cito mittere ad vos: ut & ego bono animo sim,

cognitis quæ circa vos sunt. Neminē enim habeo tam vnanimem, qui sincera affectione pro vobis sollicitus sit. Omnes enim quæ sua sunt quærunt, nō quæ sunt Iesu Christi. Experimētum autem eius cognoscite, quia sicut patri filius, mecum seruiuit in Euangelio. Hunc igitur spero me mittere ad vos, mox ut videro quæ circa me sunt. Confido autem in Domino quoniā & ipse veniā ad vos cito. Necessarium autem existimaui Epaphroditū fratrem, & cooperatorem, & cōmilitonem meum, vestrū autem apostolum, & ministrū necessitatis meæ, mittere ad vos: quoniā quidem omnes vos desiderabat: & mœstus erat, propterea quod audieratis illū infirmatum. Nam & infirmatus est vsque ad mortem: sed Deus misertus est eius: non solum autem eius, verum etiam & mei, ne tristitiam super tristitiam haberem. Festinantius ergo misi illum, ut viso eo iterum gaudeatis, & ego sine tristitia sim. Excipite itaque illum cum omni gaudio in Domino, & eiusmodi cum honore habetote. quoniam propter opus Christi vsque ad mortem accessit, tradens animam suam ut impleret id, quod ex vobis de erat erga meum obsequium.

CAP. III.

DE cetero fratres mei gaudete in Domino. Eadem vobis scribere, mihi quidē non pigrū, vobis autem necessarium. Videte canes, videte malos operarios, videte concisionem. Nos enim sumus circumcisio, qui spiritu seruimus Deo, & gloriamur in Christo Iesu, & non in carne fiduciam habentes, quamquam ego habeam cōfidentiam & in carne. Si quis alius videtur confidere in carne, ego magis, circumcisus octauo die, ex genere Israel, de tribu Benjamin, Hebræus ex Hebræis, secundum legem Pharisæus, secundū æmulationem persequens Ecclesiam Dei, secundum iustitiam, quæ in lege est, conuersatus sine querela. Sed quæ mihi fuerunt lucra, hæc arbitratus sum propter Christum detrimenta. Verumtamen existimo omnia detrimentum esse propter

eminent-

eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei: propter quem omnia detrimentum feci, & arbitror ut stercora, ut Christum lucrificiam; & inueniar in illo non habens meam iustitiam, quæ ex lege est, sed illam, quæ ex fide est Christi Iesu: quæ ex Deo est iustitia in fide ad cognoscendum illū, & virtutem resurrectionis eius, & societatem passionū illius: configuratus morti eius: si quomodo occurrā ad resurrectionem, quæ est ex mortuis: nō quod iā acceperim, aut iam perfectus sim: sequor autem, si quomodo comprehendam in quo & comprehensus sum a Christo Iesu. Fratres, ego me non arbitror comprehendisse. Vnū autem: quæ quidem retro sunt obliuiscens, ad ea vero, quæ sunt priora, extendēs meipsum, ad destinatum persequor, ad brauiū supernæ vocationis Dei in Christo Iesu. Quicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus: & si quid aliter sapitis, & hoc vobis Deus reuelabit. Verumtamē ad quod peruenimus ut idē sapiamus, & in eadem permaneamus regula. Imitatores mei estote fratres, & obseruate eos qui ita ambulāt, sicut habetis formam nostram. Multi enim ambulāt, quos sæpe dicebam vobis (nunc autem & flens dico) inimicos crucis Christi: quorū finis interitus: quorum Deus venter est: & gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt. Nostra autem cōuersatio in cælis est: vnde etiam Saluatorem expectamus Dominum nostrū Iesum Christū, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ, secundum operationem, qua etiam possit subijcere sibi omnia.

C A P. IIII.

ITAQVE fratres mei charissimi, & desideratissimi, gaudium meum, & corona mea; sic stete in Domino, charissimi: Euodiam rogo, & Syntychem deprecor idipsum sapere in Domino. Etiam rogo & te germane compar, adiua illas, quæ mecū laborauerunt in Evangelio cum Clemēte, & ceteris adiutoribus meis, quorū nomina sunt in libro vitæ. Gaudete in Domino semper: 4

iterum dico gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus: Dominus prope est. Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione, & obsecratione, cum gratiarum actione petitiones vestræ innotescant apud Deum. Et pax Dei, quæ exuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, & intelligentias vestras in Christo Iesu. De cetero fratres, quæcumque sunt vera, quæcumque pudica, quæcumque iusta, quæcumque sancta, quæcumque amabilia, quæcumque bonæ famæ, siqua virtus, siqua laus disciplina, hæc cogitate. Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc agite: & Deus pacis erit vobiscum. Gaudisus sum autem in Domino vehementer, quoniam tandem aliquando refluuistis pro me sentire, sicut & sentiebatis: occupati autem eratis. Non quasi propter penuriam dico: ego enim didici, in quibus sum, sufficiens esse. Scio & humiliari, scio & abundare: (vbique & in omnibus institutus sum) & satiari, & esurire, & abundare, & penuriam pati: omnia possum in eo, qui me confortat. Verumtamen bene fecistis, communicantes tribulationi meæ. Scitis autem & vos Philippenses, quod in principio Euangelij, quando profectus sum a Macedonia, nulla mihi Ecclesia communicauit in ratione dati & accepti, nisi vos soli: quia & Thessalonicam semel & bis in vsum mihi misistis. Non quia quæro datū, sed requiro fructum abundantem in ratione vestra. Habeo autem omnia, & abundo: repletus sum, acceptis ab Epaphrodito quæ misistis odorem suauitatis, hostiā acceptam, placentem Deo. Deus autem meus impleat omne desiderium vestrum secundum diuitias suas in gloria in Christo Iesu. Deo autem & Patri nostro gloria in sæcula sæculorum: Amen. Salutate omnem sanctum in Christo Iesu. Salutant vos, qui mecum sunt, fratres. Salutant vos omnes sancti, maxime autem qui de Cæsaris domo sunt. Gratia Domini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI APOSTOLI
AD COLOSSENSES.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, & Timotheus frater: * eis, qui sunt Colossis, sanctis, & fidelibus fratribus in Christo Iesu. * Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Gratias agimus Deo, & Patri Domini nostri Iesu Christi semper pro vobis orantes: * audientes fidem vestram in Christo Iesu, & dilectionem, quam habetis in sanctos omnes * propter spem, quæ reposita est vobis in cælis: quam audistis in verbo veritatis Evangelij: * quod peruenit ad vos, sicut & in vniuerso mundo est, & fructificat, & crescit sicut in vobis, ex ea die, qua audistis, & cognouistis gratiam Dei in veritate, * sicut didicistis ab Epaphra charissimo conseruo nostro, qui est fidelis pro vobis minister Christi Iesu, * qui etiam manifestauit nobis dilectionem vestram in spiritu: * ideo & nos ex qua die audiuius, non cessamus pro vobis orantes, & postulantes vt impleamini agnitione voluntatis eius, in omni sapientia & intellectu spiritali: * vt ambuletis digne Deo per omnia placentes: in omni opere bono fructificantes, & crescentes in scientia Dei: * in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis eius in omni patientia, & longanimitate cum gaudio * gratias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine: * qui eripuit nos de potestate tenebrarum, &

& transtulit in regnum filij dilectionis suæ, 14 * in quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum: * qui est imago Dei inuisibilis, primogenitus omnis creaturæ: * quoniam in ipso condita sunt vniuersa in cælis, & in terra, visibilia, & inuisibilia, siue throni, siue dominationes, siue principatus, siue potestates: omnia per ipsum, & in ipso creata sunt: * & ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant. * Et ipse est caput corporis Ecclesiæ, qui est principium, primogenitus ex mortuis: vt sit in omnibus ipse primatum tenens. * quia in ipso complacuit, omnem plenitudinem inhabitare: * & per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis eius, siue quæ in terris, siue quæ in cælis sunt. * Et vos cum essetis aliquando alienati, & inimici sensu in operibus malis: * nunc autem reconciliauit in corpore carnis eius per mortem, exhibere vos sanctos, & immaculatos, & irreprehensibiles coram ipso: * si tamen permanetis in fide fundati, & stabiles, & immobiles a spe Euāgelij, quod audistis, quod prædicatum est in vniuersa creatura, quæ sub cælo est, cuius factus sum ego Paulus minister. * Qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis, & adimpleo ea, quæ desunt passionum Christi, in carne mea pro corpore eius, quod est Ecclesia: * cuius factus sum ego minister secundum dispensationem Dei, quæ data est mihi in vos, vt impleam verbum Dei: * mysterium, quod absconditum fuit a sæcu-

a sæculis, & generationibus, nunc autem manifestatū est sanctis eius, * quibus voluit Deus notas facere diuitias gloriæ sacramēti huius in Gentibus, quod est Christus; in vobis spes gloriæ, * quem nos annūciamus, corripientes omnem hominem, & docentes omnem hominem, in omni sapientia, vt exhibeamus omnem hominem perfectum in Christo Iesu. in quo & laboro, certando secundum operationem eius, quam operatur in me in virtute.

CAP. I I.

Volo enim vos scire qualem solitudinem habeam pro vobis, & pro ijs, qui sunt Laodiciæ, & quicumque non viderunt faciem meam in carne: * vt cōsolentur corda ipsorum, instructi in charitate, & in omnes diuitias plenitudinis intellectus, in agnitionē mysterij Dei Patris & Christi Iesu: in quo sunt omnes thesauri sapiētiæ, & scientiæ absconditi. * Hoc autem dico, vt nemo vos decipiat in sublimitate sermonū. * Nam etsi corpore absens sum, sed spiritu vobiscum sum: gaudens, & videns ordinem vestrum, & firmamentū eius, quæ in Christo est, fidei vestræ. * Sicut ergo accepistis Iesum Christum Dominum, in ipso ambulate, * radicati, & superædificati in ipso, & cōfirmati fide, sicut & didicistis, abundantes in illo in gratiarum actione: * Videte ne quis vos decipiat per philosophiam, & inanem fallaciam secundum traditionem hominum, secundum elementa mundi, & non secundum Christum: * quia in ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter: * & estis in illo repleti, qui est caput omnis principatus, & potestatis: * in quo & circūcisi estis circumcisione non manu facta in expoliatione corporis carnis, sed in circūcisione Christi: * consepulti ei in baptismo, in quo & resurrexistis per fidē operationis Dei, qui suscitauit illum a mortuis. * Et vos cum mortui essetis in delictis, & præputio carnis vestræ, cōuiuificauit cum illo, donans vobis omnia delicta: * delens quod aduersus nos erat chirographum decreti, quod erat con-

trarium nobis, & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci: * & expoliās principatus, & potestates traduxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso. * Nemo ergo vos iudicet in cibo, aut in potu, aut in parte diei festi, aut neomeniæ, aut sabbatorum: * quæ sunt vmbra futurorum: corpus autem Christi. * Nemo vos seducat, volens in humilitate, & religione angelorum, quæ non vidit ambulans, frustra inflatus sensu carnis suæ, * & nō tenens caput, ex quo totum corpus per nexus, & coniunctiones subministratum, & constructum crescit in augmentū Dei. * Si ergo mortui estis cum Christo ab elementis huius mundi: quid adhuc tamquam viuentes in mundo decernitis? * Ne tetigeritis, neque gustaueritis, neque contrectaueritis: * quæ sunt omnia in interitum ipso vsu, secundum præcepta, & doctrinas hominum: * quæ sunt rationem quidem habentia sapiētiæ in superstitione, & humilitate, & non ad parcendum corpori, non in honore aliquo ad saturitatem carnis.

CAP. I I I.

Igitur, si surrexistis cum Christo: quæ sursum sunt querite, vbi Christus est in dextera Dei sedens: * quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram. * Qui enim estis, & vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. * Cum Christus apparuerit, vita vestra: tunc & vos apparebitis, cū ipso in gloria. * Mortificate ergo membra vestra, quæ sunt super terram: fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscentiam malam, & auaritiam, quæ est simulacrorum seruitus: * propter quæ venit ira Dei super filios incredulitatis: * in quibus & vos ambulastis aliquando, cum viueretis in illis. * Nunc autem deponite & vos omnia: iram, indignationem, malitiam, blasphemiam, turpem sermonem de ore vestro. * Nolite mentiri inuicem, expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis, & induentes nouum eum, qui renouatur in agnitionem secundum imaginem eius, qui creauit illum. * vbi non est Genti-

Gentilis, & Iudæus, circumcisio, & præputium, Barbarus, & Scythæ, seruus, & liber: sed omnia, & in omnibus Christus. * Induite vos ergo sicut electi Dei, sancti, & dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam: * supportantes inuicem, & donantes vobismetipsis si quis aduersus aliquem habet querelam: sicut & Dominus donauit vobis, ita & vos. * Super omnia autem hæc, charitatem habete, quod est vinculum perfectionis: * & pax Christi exultet in cordibus vestris, in qua & vocati estis in vno corpore: & grati estote. * Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia, docentes, & commonentes vosmetipsos, psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. * Omne, quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu Christi, gratias agentes Deo & Patri per ipsum. * Mulieres subditæ estote viris, sicut oportet, in Domino. * Viri diligite vxores vestras, & nolite amari esse ad illas. * Filij obedite parentibus per omnia: hoc enim placitum est in Domino. * Patres, nolite ad indignationem prouocare filios vestros, vt non pusillo animo fiant. * Serui obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum seruientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Deum. * Quodcumque facitis, ex animo operamini sicut Domino, & non hominibus: * scientes quod a Domino accipietis retributionem hereditatis: Domino Christo seruite. * qui enim iniuriam facit, recipiet id, quod inique gessit: & non est personarum acceptio apud Deum.

CAP. IIII.

DOMINI, quod iustum est & æquum, seruis præstate: scientes quod & vos

1 Dominum habetis in celo. * Orationi instate, vigilantes in ea in gratiarum actione: * orantes simul & pro nobis, vt Deus aperiat nobis ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi (propter quod etiam vinctus sum) * vt manifestem illud ita vt oportet me loqui. * In sapientia ambulate ad eos, qui foris sunt: tempus redimentes. * Sermo vester semper in gratia sale sit conditus, vt sciatis quomodo oporteat vos vnicuique respondere. * Quæ circa me sunt, omnia vobis nota faciet Tychicus charissimus frater, & fidelis minister, & conseruus in Domino: quem misi ad vos ad hoc ipsum vt cognoscat, quæ circa vos sunt, & confortetur corda vestra, * cum Onesimo charissimo, & fideli fratre, qui ex vobis est. Omnia, quæ hic aguntur, nota facient vobis. * Salutat vos Aristarchus concaptiuus meus, & Marcus consobrinus Barnabæ, de quo accepistis mandata: si venerit ad vos, excipite illum: * & Iesus, qui dicitur Iustus: qui sunt ex circumcisione: hi soli sunt adiutores mei in regno Dei, qui mihi fuerunt solatio. * Salutat vos Epaphras, qui ex vobis est, seruus Christi Iesu, semper sollicitus pro vobis in orationibus, vt stetis perfecti, & pleni in omni voluntate Dei. * Testimonium enim illi perhibeo quod habet multum laborem pro vobis, & pro ijs, qui sunt Laodiciæ, & qui Hierapoli. * Salutat vos Lucas medicus charissimus, & Demas. * Salutate fratres, qui sunt Laodiciæ, & Nympham, & quæ in domo eius est, Ecclesiam. * Et cum lecta fuerit apud vos epistola hæc, facite vt & in Laodicensium Ecclesia legatur: & eam, quæ Laodicensium est, vos legatis. * Et dicite Archippo: Vide ministerium, quod accepisti in Domino, vt illud impleas. * Salutatio, mea manu Pauli. Memores estote vinculorum meorum. Gratia vobiscum. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI APOSTOLI
AD THESSALONICENSES

P R I M A .

C A P V T P R I M V M .

PAVLVS, & Siluanus, & Timotheus Ecclesie Thessalonicensium in Deo Patre, & Domino Iesu Christo. * Gratia vobis, & pax. Gratias agimus Deo semper pro omnibus vobis, memoriam vestri facientes in orationibus nostris sine intermissione, * memores operis fidei vestre, & laboris, & charitatis, & sustinentie spei Domini nostri Iesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum: * scientes fratres, dilecti a Deo, electionem vestram: * quia Euangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum, sed & in virtute, & in Spiritu sancto, & in plenitudine multa, sicut scitis quales fuerimus in vobis propter vos. * Et vos imitatores nostri facti estis, & Domini, excipientes verbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus sancti: * ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia, & in Achaia. * A vobis enim diffusatus est sermo Domini, non solum in Macedonia, & in Achaia, sed & in omni loco fides vestra, quae est ad Deum, profecta est, ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. * Ipsi enim de nobis annunciant qualem introitum habuerimus ad vos: & quomodo conuersi estis ad Deum a simulacris, seruire Deo viuo, & vero, * & expectare Filium eius de caelis (quem suscitauit ex mortuis) Iesum, qui eripuit nos ab ira ventura.

C A P . II.

NAM ipsi scitis, fratres, introitum nostrum ad vos, quia non inanis fuit: * sed antepassi, & contumelijs affecti (sicut scitis) in Philippis, fiduciam habuimus in Deo nostro loqui ad vos Euangelium Dei in multa sollicitudine. * Exhortatio enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque in dolo, * sed sicut probati sumus a Deo ut crederetur nobis Euangelium: ita loquimur non quasi hominibus placentes, sed Deo, qui probat corda nostra. * Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis, sicut scitis: neque in occasione caritatis: * Deus testis est: nec quarentes ab hominibus gloriam, neque a vobis, neque ab alijs. * Cum possemus vobis oneri esse ut Christi Apostoli: sed facti sumus paruuli in medio vestrum, tamquam si nutrix foueat filios suos. * Ita desiderantes vos, cupide volebamus tradere vobis non solum Euangelium Dei, sed etiam animas nostras: quoniam charissimi nobis facti estis. * Memores enim estis fratres laboris nostri, & fatigationis: nocte ac die operantes, ne quem vestrum grauaremus, praedicauimus in vobis Euangelium Dei. * Vos testes estis, & Deus, quam sancte, & iuste, & sine querela, vobis, qui credidistis, fuimus: * sicut scitis, qualiter vnumquodque vestrum (sicut pater filios suos) deprecantes vos, & consolantes, testificati sumus, ut ambularetis digne Deo, qui vocauit vos in suum regnum,

gnum, & gloriam. * Ideo & nos gratias agimus Deo sine intermissione: quoniam cum accepissetis a nobis verbum auditus Dei, accepistis illud, non vt verbum hominum, sed (licet est vere) verbum Dei, qui operatur in vobis, qui credidistis. * vos enim imitatores facti estis fratres Ecclesiarum Dei, quæ sunt in Iudæa in Christo Iesu: quia eadem passi estis & vos a cōtribulibus vestris, sicut & ipsi a Iudæis: * qui & Dominum occiderunt Iesum, & Prophetas, & nos persecuti sunt, & Deo non placent, & omnibus hominibus aduersantur, * prohibentes nos Gentibus loqui vt saluæ fiant, vt impleant peccata sua semper: peruenit enim ira Dei super illos vsque in finem. * Nos autem fratres desolati a vobis ad tempus horæ, aspectu, non corde, abundantius festinauimus faciem vestram videre cum multo desiderio: * quoniam voluimus venire ad vos: ego quidem Paulus, & semel, & iterum, sed impediuit nos satanas. * Quæ est enim nostra spes, aut gaudium, aut corona gloriæ? Nonne vos ante Dominum nostrum Iesum Christum estis in aduentu eius? * vos enim estis gloria nostra & gaudium.

CAP. III.

PROPTER quod nō sustinētes amplius, placuit nobis remanere Athenis, solis: * & misimus Timotheum fratrem nostrum, & ministrum Dei in Euangelio Christi ad firmandos vos, & exhortandos pro fide vestra: * vt nemo moueatur in tribulationibus istis: ipsi enim scitis quod in hoc positi sumus. * Nam & cum apud vos essemus, prædicebamus vobis passuros nos tribulationes, sicut & factum est, & scitis. * Propterea & ego amplius non sustinens, nisi ad cognoscendam fidem vestram: ne forte tentauerit vos is, qui tentat, & inanis fiat labor noster. * Nunc autem veniente Timotheo ad nos a vobis, & annūciante nobis fidem & charitatem vestram, & quia memoriam nostri habetis bonam semper, desiderantes nos videre, sicut & nos quoque vos: * ideo cōsolati sumus fratres in vobis in omni ne-

cessitate, & tribulatione nostra per fidem vestram, * quoniam nūc viuimus in vos factis in Domino. * Quam enim gratiarum actionem possumus Deo retribuere pro vobis in omni gaudio, quo gaudemus propter vos ante Deum nostrum, * nocte ac die abundantius orantes, vt videamus faciem vestram, & compleamus ea, quæ desunt fidei vestræ? * Ipse autem Deus, & Pater noster, & Dominus noster Iesus Christus dirigat viam nostram ad vos. * Vos autem Dominus multiplicet, & abundare faciat charitatem vestram in inuicem, & in omnes, quemadmodum & nos in vobis: * ad confirmanda corda vestra sine querela in sanctitate, ante Deum & Patrem nostrum, in aduentu Domini nostri Iesu Christi cum omnibus sanctis eius. Amen.

CAP. IIII.

DE cetero ergo, fratres, rogamus vos & obsecramus in Domino Iesu, vt quemadmodum accepistis a nobis quomodo oporteat vos ambulare, & placere Deo, sic & ambuletis vt abūdētis magis. * Scitis enim quæ præcepta dederim vobis per Dominum Iesum. * Hæc est enim volūtas Dei, sanctificatio vestra: vt abstineatis vos a fornicatione, * vt sciat vnusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione, & honore: * nō in passione desiderij, sicut & Gentes, quæ ignorāt Deum: * & nequis supergrediatur, neque circumueniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut prædiximus vobis, & testificati sumus. * nō enim vocauit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem. * Itaque qui hæc spernit, non hominem spernit, sed Deum: qui etiam dedit Spiritum suum sanctum in nobis. * De charitate autē fraternitatis nō necesse habemus scribere vobis: ipsi enim vos a Deo didicistis vt diligatis inuicem. * Etenim illud facitis in omnes fratres in vniuersa Macedonia. Rogamus autem vos fratres vt abūdētis magis, & operam detis vt quieti sitis, & vt vestrum negotium agatis, & operemini manibus vestris, sicut

sicut præcepimus vobis: & vt honeste ambuletis ad eos, qui foris sunt: & nullius aliquid desideretis. * Nolumus autem vos ignorare fratres de dormientibus, vt non contristemini sicut & ceteri, qui spem non habent. * Si enim credimus quod Iesus mortuus est, & resurrexit: ita & Deus eos, qui dormierunt per Iesum, adducet cum eo. * Hoc enim vobis dicimus in verbo Domini, quia nos, qui viuimus, qui residui sumus in aduentum Domini, non præueniemus eos, qui dormierunt. * Quoniam ipse Dominus in iussu, & in voce Archàngeli, & in tuba Dei descendet de cælo: & mortui, qui in Christo sunt, resurgent primi. * Deinde nos, qui viuimus, qui relinquimur, simul rapiemur cum illis in nubibus obuiam Christo in aera, & sic semper cum Domino erimus. * Itaque consolamini inuicem in verbis istis.

CAP. V.

DE temporibus autem, & momentis fratres non indigetis vt scribamus vobis. * Ipsi enim diligenter scitis quia dies Domini, sicut fur in nocte, ita veniet. cum enim dixerint pax, & securitas: tunc repentinus eis superueniet interitus, sicut dolor in vtero haberi, & non effugient. * Vos autem fratres non estis in tenebris, vt vos dies illa tamquam fur comprehendat: omnes enim vos filij lucis estis, & filij diei: non sumus noctis, neque tenebrarum. * Igitur non dormiamus sicut & ceteri, sed vigilemus, & sobrij simus. * Qui enim dormiunt, nocte dormiunt: & qui ebrij

sunt, nocte ebrij sunt. * Nos autem, qui diei sumus, sobrij simus, induti lorica fidei, & charitatis, & galea spem salutis: quoniam non posuit nos Deus in iram, sed in acquisitionem salutis per Dominum nostrum Iesum Christum, qui mortuus est pro nobis: vt situe vigilemus, siue dormiamus, simul cum illo viuamus. * Propter quod consolamini inuicem: & ædificate alterutrum, sicut & facitis. * Rogamus autem vos fratres vt noueritis eos, qui laborant inter vos, & præsunt vobis in Domino, & monent vos, vt habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum: pacem habete cū eis. * Rogamus autem vos fratres, corripite inquietos, consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes. * Videte ne quis malam pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectamini inuicem, & in omnes. * Semper gaudete. * Sine intermissione orate. * In omnibus gratias agite: hæc est enim voluntas Dei in Christo Iesu in omnibus vobis. * Spiritum nolite extinguere. * Prophetias nolite spernere. * Omnia autem probate: quod bonum est tenete. * Ab omni specie mala abstinete vos. * Ipse autem Deus pacis sanctificet vos per omnia: vt integer spiritus vester, & anima, & corpus sine querela in aduentu Domini nostri Iesu Christi seruetur. * Fidelis est, qui vocauit vos: qui etiam faciet. * Fratres orate pro nobis. * Salute fratres omnes in osculo sancto. * Adiuro vos per Dominum vt legatur epistola hæc omnibus sanctis fratribus. * Gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum. Amen.

EPISTOLA

BEATI PAVLI APOSTOLI

AD THESSALONICENSES

SECUNDA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS, & Siluanus, & Timotheus: Ecclesiae Thessalonicensium in Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. Gratias agere debemus semper Deo pro vobis, fratres, ita vt dignū est, quoniam supercrevit fides vestra, & abundat charitas vniuscuiusque vestrum in inuicem: ita vt & nos ipsi in vobis gloriemur in Ecclesijs Dei, pro patientia vestra, & fide, & in omnibus persecutionibus vestris, & tribulationibus, quas sustinetis in exemplum iusti iudicij Dei, vt digni habeamini in regno Dei, pro quo & patimini. si tamē iustū est apud Deū retribuere tribulationem ijs, qui vos tribulant: & vobis, qui tribulamini, requiem nobiscū in reuelatione Domini Iesu de caelo cum angelis virtutis eius, in flamma ignis dantis vindictam ijs, qui non nouerunt Deum, & qui non obediunt Euangelio Domini nostri Iesu Christi. qui poenas dabunt in interitu aeternas a facie Domini, & a gloria virtutis eius: cum venerit glorificari in sanctis suis, & admirabilis fieri in omnibus, qui crediderunt, quia creditum est testimonium nostrum super vos in die illo. In quo etiam oramus semper pro vobis: vt dignetur vos vocatione sua Deus noster, & impleat omnem voluntatem bonitatis, & opus fidei in virtutē, vt cla-

rificetur nomen Domini Iesu Christi in vobis, & vos in illo secundum gratiam Dei nostri, & Domini nostri Iesu Christi.

CAP. II.

ROGAMVS autē vos fratres per aduentum Domini nostri Iesu Christi, & nostrae congregationis in ipsum: vt nō cito moueamini a vestro sensu, neque terreamini, neque per spiritum, neque per sermonem, neque per epistolam tamquam per nos missam, quasi instet dies Domini. Ne quis vos seducat vllō modo: quoniam nisi venerit discessio primū, & reuelatus fuerit homo peccati, filius perditionis, qui aduersatur, & extollitur supra omne, quod dicitur Deus, aut quod colitur, ita vt in templo Dei sedeat ostendens se tamquam sit Deus. Non retinetis quod cū adhuc essem apud vos, haec dicebam vobis? Et nunc quid detineat scitis, vt reueletur in suo tempore. Nam mysterium iam operatur iniquitatis: tantum vt qui tenet nunc, teneat, donec de medio fiat. Et tunc reuelabitur ille iniquus, quem Dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, & destruet illustratione aduentus sui eum: cuius est aduentus secundum operationem satanae in omni virtute, & signis, & prodigijs mendacibus, & in omni seductione iniquitatis ijs, qui pereunt: eo quod charitatem veritatis non

receperunt vt salui fierent. Ideo mittet illis Deus operationem erroris vt credant mendacio, vt iudicentur omnes, qui non crediderunt veritati, sed consenserunt iniquitati. * Nos autem debemus gratias agere Deo semper pro vobis fratres dilecti a Deo, quod elegerit vos Deus primitias in salutem in sanctificatione spiritus, & in fide veritatis: in qua & vocauit vos per Euangelium nostrum in acquisitionem gloriæ Domini nostri Iesu Christi. * Itaque fratres state: & tenete traditiones, quas didicistis, siue per sermonem, siue per epistolam nostram. * Ipse autem Dominus noster Iesus Christus, & Deus & Pater noster, qui dilexit nos, & dedit consolationem æternam, & spem bonam in gratia, exhortetur corda vestra, & confirmet in omni opere, & sermone bono.

CAP. III.

DE cetero fratres orate pro nobis vt sermo Dei currat, & clarificetur, sicut & apud vos: & vt liberemur ab importunis, & malis hominibus: non enim omnium est fides. * Fidelis autem Deus est, qui confirmabit vos, & custodiet a malo. * Confidimus autem de vobis, in Domino, quoniam quæ præcipimus, & facitis, & facietis. * Dominus autem dirigat corda vestra in charitate Dei, & patientia Christi. * Denunciamus autem vobis fratres in nomine Do-

mini nostri Iesu Christi, vt subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinate, & non secundum traditionem, quam acceperunt a nobis. * Ipsi enim scitis quemadmodum oporteat imitari nos: quoniam non inquieti fuimus inter vos: neque gratis panem manducauimus ab aliquo, sed in labore, & in fatigatione, nocte & die operantes, ne quem vestrum grauaremus. * Non quasi non habuerimus potestatem, sed vt nosmetipsos formam daremus vobis ad imitandum nos. * Nam & cum essemus apud vos, hoc denunciabamus vobis: quoniam si quis non vult operari, nec manducet. * Audiuius enim inter vos quosdam ambulare inquiete, nihil operantes, sed curiose agentes. * Ijs autem, qui eiusmodi sunt, denunciamus, & obsecramus in Domino Iesu Christo, vt cum silentio operantes, suum panem manducant. * Vos autem fratres nolite deficere beneficientes. * Quod si quis non obedit verbo nostro per epistolam, hunc notate, & ne commisceamini cum illo vt confundatur: & nolite quasi inimicum existimare, sed corripite vt fratrem. * Ipse autem Dominus pacis det vobis pacem sempiternam in omni loco. Dominus sit cum omnibus vobis. * Salutatio, mea manu Pauli: quod est signum in omni epistola. ita scribo. * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI APOSTOLI
AD TIMOTHEVM PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi secundum imperium Dei Saluatoris nostri, & Christi Iesu spei nostræ: * Timotheo dilecto filio in fide. Gratia, misericordia, & pax a Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro. * Sicut rogavi te vt remaneres Ephesi cum irem in Macedoniam, vt denunciare quibusdam ne aliter docerent, * neque intenderent fabulis, & genealogijs interminatis: quæ quæstiones præstāt magis quàm ædificationem Dei, quæ est in fide. * Finis autem præcepti est charitas de corde puro, & conscientia bona, & fide nõ ficta. * A quibus quidam aberrantes, conuerſi sunt in vaniloquiũ, * volētes esse legis doctores, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant. * Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legitime vtatur: * sciens hoc quia lex iusto non est posita, sed iniustis, & non subditis, impijs, & peccatoribus, sceleratis, & contaminatis, parricidis, & matricidis, homicidis, * fornicarijs, masculorum concubitoribus, plagiarijs, mendacibus, & periuris, & si quid aliud sanæ doctrinæ aduersatur, * quæ est secundum Euangelium gloriæ beati Dei, quod creditum est mihi. * Gratias ago ei, qui me confortauit Christo Iesu Domino nostro, quia fidelem me existimauit, ponēs in ministerio: * qui prius blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus: sed misericordiam Dei consecutus sum, quia ignorans feci in-

14 incredulitate. * Superabundauit autem gratia Domini nostri cum fide, & dilectione, 15 quæ est in Christo Iesu. * Fidelis sermo, & omni acceptione dignus: quod Christus Iesus venit in hunc mundũ peccatores sal- 16 uos facere, quorum primus ego sum: * Sed ideo misericordiam consecutus sum: vt in me primo ostenderet Christus Iesus omnẽ patientiam ad informationem eorum, qui 17 credituri sunt illi, in vitam æternam. * Regi autem sæculorum immortalis, inuisibilis, soli Deo honor, & gloria in sæcula sæculorum. 18 Amen. * Hoc præceptum commendo tibi fili Timothee, secundum præcedentes in te prophetias, vt milites in illis bonam, 19 militiam, * habens fidem, & bonam conscientiam, quam quidam repellentes, circa fidem 20 naufragauerunt: * ex quibus est Hymenæus, & Alexander: quos tradidi Satanæ, vt discant non blasphemare.

CAP. II.

OBSEURO igitur primũ omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus: * pro regibus, & omnibus, qui in sublimitate sunt, vt quietam, & tranquillam vitam agamus in omni pietate, & castitate. * hoc enim bonũ est, & acceptum coram 4 Salvatore nostro Deo, * qui omnes homines vult saluos fieri, & ad agnitionẽ veritatis venire. * Vnus enim Deus, vnus & mediator 6 Dei & hominũ homo Christus Iesus: * qui dedit

dedit redemptionem semetipsum pro omnibus, testimonium temporibus suis: in quo positus sum ego prædicator, & Apostolus (veritatem dico, non mentior) doctor Gentium in fide, & veritate. Volo ergo vos orare in omni loco, levantes puras manus sine ira, & disceptatione. Similiter & mulieres in habitu ornato, cum verecundia, & sobrietate ornantes se, & non in tortis crinibus, aut auro, aut margaritis, vel veste pretiosa: sed quod decet mulieres, promittentes pietatem per opera bona. Mulier in silentio discat cum omni subiectione. Docere autem mulieri non permitto, neque dominari in virum: sed esse in silentio. Adam enim primus formatus est: deinde Heua. & Adam non est seductus: mulier autem seducta in prævaricatione fuit. Salvabitur autem per filiorum generationem, si permanserit in fide, & dilectione, & sanctificatione cum sobrietate.

CAP. III.

Fidelis sermo: Si quis episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Oportet ergo episcopum irreprehensibilem esse, unius uxoris virum, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalem, doctorem, non vinolentum, non percussorem, sed modestum: non litigiosum, non cupidum, sed suæ domui bene præpositum: filios habentem subditos cum omni castitate. Si quis autem domui suæ præesse nescit, quomodo Ecclesie Dei diligentiam habebit? Non neophytum: ne in superbiam elatus, in iudiciū incidat diaboli. Oportet autem illum & testimonium habere bonum ab ijs, qui foris sunt, ut non in opprobrium incidat, & in laqueum diaboli. Diaconos similiter pudicos, non bilingues, non multo vino deditos, non turpe lucrum sectantes: habentes mysterium fidei in conscientia pura. Et hi autem probentur primum: & sic ministrent, nullum crimen habentes. Mulieres similiter pudicas, non detrahentes, sobrias, fideles in omnibus. Diaconi sint unius uxoris viri, qui filiis suis bene præsint,

& suis domibus. Qui enim bene ministraverint, gradum bonum sibi acquirent, & multam fiduciam in fide, quæ est in Christo Iesu. Hæc tibi scribo, sperans me ad te venire cito. Si autem tardaverō, ut scias quomodo oporteat te in domo Dei conuersari, quæ est Ecclesia Dei viui, columna & firmamentum veritatis. Et manifeste magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne, iustificatum est in spiritu, apparuit angelis, prædicatum est Gentibus, creditum est in mundo, assumptum est in gloria.

CAP. III.

SPIRITVS autem manifeste dicit, quia in nouissimis temporibus discedent quidam a fide, attendentes spiritibus erroris, & doctrinis demoniorum, in hypocrisi loquentium mendacium, & cautelatam habentium suam conscientiam, prohibentium nubere, abstinere a cibis, quos Deus creauit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus, & ijs, qui cognouerunt veritatem. Quia omnis creatura Dei bona est, & nihil reiiciendum quod cum gratiarum actione percipitur: sanctificatur enim per verbum Dei, & orationem. Hæc proponens fratribus, bonus eris minister Christi Iesu, enutritus verbis fidei, & bonæ doctrinæ, quam affecutus es. Ineptas autem, & aniles fabulas deuota: exerce autem te ipsum ad pietatem. Nam corporalis exercitatio, ad modicum utilis est: pietas autem ad omnia utilis est, promissionem habens vitæ, quæ nunc est, & futuræ. Fidelis sermo, & omni acceptione dignus. In hoc enim laboramus, & maledicimur, quia speramus in Deum viuum, qui est Saluator omnium hominū, maxime fidelium. Præcipe hæc, & doce. Nemo adolescentiam tuam contemnat: sed exemplum esto fidelium in verbo, in conuersatione, in charitate, in fide, in castitate. Dum venio, attende lectioni, exhortationi, & doctrinæ. Noli negligere gratiam, quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiam, cum impositione manuum.

presbyterij. * Hæc meditare, in his esto: vt profectus tuus manifestus sit omnibus. * Attende tibi, & doctrinæ: insta in illis. Hoc enim faciens, & teipsum saluum facies, & eos, qui te audiunt.

CAP. V.

SENIOREM ne increpaueris, sed obsecra vt patrem: iuuenes, vt fratres: * anus, vt matres: iuueneculas, vt sorores in omni castitate: * Viduas honora, quæ vere viduæ sunt. * Si qua autem vidua filios, aut nepotes habet: discat primum domum suam regere, & mutuam vicem reddere pareribus: hoc enim acceptum est coram Deo. * Quæ autem vere vidua est, & desolata, speret in Deum, & instet obsecrationibus, & orationibus nocte ac die. * Nam quæ in delicijs est, viuens mortua est. * Et hoc præcipe vt irreprehensibiles sint. * Si quis autem suorum, & maxime domesticorum curam non habet, fidem negauit, & est infideli deterior. * Vidua eligatur non minus sexaginta annorum, quæ fuerit vnus viri vxor, in operibus boni testimonium habens, si filios educauit, si hospitio recepit, si sanctorum pedes lauit, si tribulationem patientibus subministravit, si omne opus bonum subsecuta est. * Adolescentiores autem viduas deuota: Cum enim luxuriatæ fuerint in Christo, nubere volût: * habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt. * simul autem & otiosæ discunt circuire domos: non solum otiosæ, sed & verbosæ, & curiosæ, loquentes quæ non oportet. * Volo ergo iuniores nubere, filios procreare, matres familias esse, nullam occasionem dare aduersario maledicti gratia. * Iam enim quædam conuersæ sunt retro satanam. * Si quis fidelis habet viduas, subministret illis, & non grauetur Ecclesia: vt ijs, quæ vere viduæ sunt, sufficiat. * Qui bene præsent presbyteri, duplici honore digni habeantur: maxime qui laborant in verbo & doctrina. * Dicit enim Scriptura: Non alligabis qs boui trituranti. Et: Dignus est operarius mercede sua. * Aduersus presbyterum accusationem noli recipere, nisi sub duo-

bus aut tribus testibus. * Peccantes coram omnibus argue: vt & ceteri timorem habeant. * Testor coram Deo, & Christo Iesu, & electis angelis, vt hæc custodias sine praiudicio, nihil faciens in alteram partem declinando. * Manus cito nemini imposueris, neque comunicaueris peccatis alienis. Te ipsum castum custodi. * Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino vttere propter stomachum tuum, & frequentes tuas infirmitates. * Quorundam hominum peccata manifesta sunt, præcedentia ad iudicium: quosdam autem & subsequuntur. * Similiter & facta bona, manifesta sunt: & quæ aliter se habent, abscondi non possunt.

CAP. VI.

QUICUNQUE sunt sub iugo serui, dominos suos omni honore dignos arbitrentur, ne nomen Domini & doctrinam blasphemetur. * Qui autem fideles habent dominos, non contemnunt, quia fratres sunt: sed magis seruiant, quia fideles sunt & dilecti, qui beneficij participes sunt. Hæc doce, & exhortare. * Si quis aliter docet, & non acquiescit sanis sermonibus Domini nostri Iesu Christi, & ei, quæ secundum pietatem est, doctrinæ: * superbus est, nihil sciens, sed languens circa quæstiones, & pugnas verborum: ex quibus oriuntur inuidiæ, contentiones, blasphemiæ, suspensiones malæ, * cōsultationes hominum mente corruptorum, & qui veritate priuati sunt, existimantium quæsitum esse pietatem. * Est autem quæsitus magnus pietas eum sufficientia. * Nihil enim intulimus in hunc mundum: haud dubium quod nec auferre quid possumus. * Habentes autem alimenta, & quibus tegamur, his contenti sumus. * Nam qui volût diuites fieri, incidit in tentationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inuilia, & nociua, quæ mergunt homines in interitum, & perditionem. * Radix enim omnium malorum est cupiditas: quam quidam appetentes errauerunt a fide, & inseruerunt se doloribus multis. * Tu autem o homo Dei hæc fuge: sectare vero iustitiam, pietatem,

tem, fidem, charitatem, patientiam, mansuetudinem. * Certa bonum certamen fidei, apprehende vitam æternam, in qua vocatus es, & confessus bonam confessionem coram multis testibus. * Præcipio tibi coram Deo, qui viuificat omnia, & Christo Iesu, qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato, bonam confessionem: * vt serues mandatū sine macula, irreprehensibile vsque in aduentum Domini nostri Iesu Christi, * quem suis temporibus ostendet beatus & solus potens, Rex regum, & Dominus dominatium: * qui solus habet immortalitatem, & lucem inhabitat inaccessibilem: quē nullus hominum

vidit, sed nec videre potest: cui honor, & imperium sempiternum: Amen. * Diuitibus huius sæculi præcipe non sublime sapere, neque sperare in incerto diuitiarum, sed in Deo viuo (qui præstat nobis omnia abunde ad fruendum) * bene agere, diuites fieri in bonis operibus, facile tribuere, communcare, * thesaurizare sibi fundamentum bonum in futurum, vt apprehendant veram vitam. * O Timothee, depositum custodi, deuitans profanas vocum nouitates, & oppositiones falsi nominis scientiæ, * quam quidam promittentes, circa fidem exciderunt. Gratia tecum. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI APOSTOLI
AD TIMOTHEVM
SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei, secundum promissionem vitæ, quæ est in Christo Iesu: Timotheo charissimo filio, gratia; misericordia, pax a Deo Patre, & Christo Iesu Domino nostro. * Gratias ago Deo, cui serui a progenitoribus in cōscientia pura, quod sine intermissione habeam tui memoriam in orationibus meis, nocte ac die * desiderans te videre, memor lacrymarum tuarum, vt gaudio implear, * recordationem accipiens eius fidei, quæ est in te nō ficta, quæ & habitauit primum in auia tua Loide, & matre tua Eunice, certus sum autem quod & in te. * Propter quam causam admoneo te vt resuscites gratiam Dei, quæ est in te

per impositionem manuum mearum. * Non enim dedit nobis Deus spiritū timoris: sed virtutis, & dilectionis, & sobrietatis. * Noli itaque erubescere testimonium Domini nostri, neque me vinctum eius: sed collabora Euangelio secundum virtutem Dei: * qui nos liberauit, & vocauit vocatione sua sancta, non secundum opera nostra, sed secundum propositum suum, & gratiam, quæ data est nobis in Christo Iesu ante tempora secularia. * Manifestata est autem nunc per illuminationem Saluatoris nostri Iesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminauit autem vitam, & incorruptionem per Euangelium: * in quo positus sum ego prædicator, & Apostolus, & magister Gentium. * Ob quam causam etiam hæc patior, sed non confundor. Scio enim cui credidi,

credidi, & certus sum quia potens est depositum meum seruire in illum diem. * Formam habe sanorum verborum, quæ a me audisti in fide, & in dilectione in Christo Iesu. * Bonum depositum custodi per Spiritum sanctum, qui habitat in nobis. * Scis hoc, quod auersi sunt a me omnes, qui in Asia sunt, ex quibus est Phigelus, & Hermogenes. * Det misericordiam Dominus Onesiphori domui: quia sæpe me refrigeravit, & catenam meam non erubuit: sed cum Romam venisset, sollicitè me quæsiuit, & inuenit. * Det illi Dominus inuenire misericordiã a Domino in illa die. Et quanta Ephesi ministravit mihi, tu melius nosti.

CAP. I.

TV ergo fili mi confortare in gratia, quæ est in Christo Iesu: & quæ audisti a me per multos testes, hæc commenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt & alios docere. * Labora sicut bonus miles Christi Iesu. * Nemo militans Deo implicat se negotijs secularibus: ut ei placeat, cui se probauit. * Nam & qui certat in agone, non coronatur nisi legitime certauerit. * Laborantem agricolam oportet primum de fructibus percipere. * Intellige quæ dico: dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum. * Memor esto Dominum IESUM CHRISTUM resurrexisse a mortuis ex semine David, secundum Euangelium meum, in quo laboro usque ad vincula, quasi male operans: sed verbum Dei non est alligatum. * Ideo omnia sustineo propter electos, ut & ipsi salutem consequantur, quæ est in Christo Iesu, cum gloria celesti. * Fidelis sermo: Nam si commortui sumus, & conuiuemus: si sustinebimus, & conregnabimus: si negauerimus, & ille negabit nos: si non credimus, ille fidelis permanet, negare seipsum non potest. * Hæc commone: testificans coram Domino. Noli contendere verbis: ad nihil enim utile est, nisi ad subuersionem audientium. * Sollicitè cura teipsum probabilem exhibere Deo, operarium inconfusibilem, recte tractantem

verbum veritatis: * Profanã autem, & vaniloquia deuota: multum enim proficiunt ad impietatem: & sermo eorum ut cancer serpit: ex quibus est Hymenæus, & Philetus, qui a veritate exciderunt, dicentes resurrectionem esse iam factam, & subuerterunt quorundam fidem. * Sed firmum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc: Cognouit Dominus qui sunt eius, & discedat ab iniquitate omnis, qui nominat nomen Domini. * In magna autem domo non solum sunt vasa aurea, & argentea, sed & lignea, & fictilia: & quædam quidem in honorem, quædam autem in contumeliam. * Si quis ergo emundauerit se ab istis, erit vas in honorem sanctificatum, & utile Domino ad omne opus bonum paratum. * Iuuenilia autem desideria fuge, sectare vero iustitiam, fidem, spem, charitatem, & pacem cum ijs, qui inuocant Dominum de corde puro. * Stultas autem, & sine disciplina quæstiones deuota: sciens quia generant lites. * Seruum autem Domini non oportet litigare: sed mansuetum esse ad omnes, docilem, patientem, cum modestiã corripientē eos, qui resistunt veritati: nequãdo Deus det illis poenitentiã ad cognoscendam veritatem, & resipiscant a diaboli laqueis, a quo captiui tenentur ad ipsius voluntatem.

CAP. II.

HOc autem scito, quod in nouissimis diebus instabunt tempora periculosa: * erunt homines seipso amantes, cupidi, clari, superbi, blasphemæ, parentibus non obediētes, ingrati, scelesti, sine affectione, sine pace, criminales, incontinentes, immites, sine benignitate, proditores, proterui, tumidi, & voluptatum amatores magis quàm Dei: * habentes speciem quidem pietatis, virtutem autem eius abnegantes. Et hos deuota: ex his enim sunt, qui penetrant domos, & captiuas ducunt mulierculas oneratas peccatis, quæ ducuntur varijs desiderijs: semper discētes, & numquã ad scientiam veritatis peruenientes. * Quemadmodum autem Iannes, & Mambres resistērunt Moyfi:

Moyſi : ita & hi reſiſtūt veritati, homines corrupti mente, reprobi circa fidem, * ſed vltra nō proficient : inſipientia enim eorum manifeſta erit omnibus, ſicut & illorū fuit. * Tu autem aſſecutus es meam doctrinam, inſtitutionem, propoſitum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam, * perſecutiones, paſſiones: qualia mihi facta ſunt Antiochia, Iconij, & Lyſtris: quales perſecutiones ſuſtinui, & ex omnibus eripuit me Dominus. * Et omnes, qui pie volunt viuere in Chriſto Ieſu, perſecutionē patiētur. * Mali autem homines, & ſeducōres proficient in peius, errantes, & in errorem mittentes. * Tu vero permane in ijs, quæ didiciſti, & credita ſunt tibi: ſciens a quo didiceris. * & quia ab infantia ſacras litteras noſti, quæ te poſſunt inſtruere ad ſalutem, per fidē, quæ eſt in Chriſto Ieſu. * Omnis ſcriptura diuinitus inſpirata vtilis eſt ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in iuſtitia: * vt perfectus ſit homo Dei, ad omne opus bonum inſtructus.

C A P. IIII.

TESTIFICOR coram Deo, & Ieſu Chriſto, qui iudicaturus eſt viuos, & mortuos, per aduentum ipſius, & regnum eius: * prædica verbum, in ſta opportune, importune: argue, obſecra, increpa in omni patientia, & doctrina. * Erit enim tempus, cum ſanam doctrinam nō ſuſtinebunt, ſed ad ſua deſideria coaceruabunt ſibi magiſtros, prurientes auribus, & a veritate quidē auditum auertent, ad fabulas autem conuertentur. * Tu vero vigila, in omnibus labora,

opus fac Euangelizæ, miniſterium tuum imple. Sobrius eſto. * Ego enim iam delibor, & tempus resolutionis meæ inſtat. * Bonum certamē certauī, curſum conſummaui, fidem ſeruauī. * In reliquo reſoſita eſt mihi corona iuſtitiz, quam reddet mihi Dominus in illa die iuſtus iudex: nō ſolum autem mihi, ſed & ijs, qui diligunt aduentum eius. * Feſtina ad me venire cito. * Demas enim me reliquit, diligēs hoc ſæculum, & abiit Theſſalonicam: * Creſcens in Galatiam, Titus in Dalmatiam. * Lucas eſt mecum ſolus. Marcum aſſume, & adduc tecum: eſt enim mihi vtilis in miniſterium. * Tychicum autem miſi Ephesum. * Penulam, quam reliqui Troade apud Carpum, veniens aſſer tecum, & libros, maxime autem membranas. * Alexander ærarius multa mala mihi oſtendit: reddet illi Dominus ſecūdum opera eius: * quē & tu deuſita: valde enim reſtitit verbis noſtris. * In prima mea deſenſione nemo mihi aſſuit, ſed omnes me dereliquerunt: non illis imputetur. * Dominus autem mihi aſſtitit, & confortauit me, vt per me prædicatione impleatur, & audiant omnes Gentes: & liberatus ſum de ore Leonis. * Liberauit me Dominus ab omni opere malo: & ſaluum faciet in regnū ſuum cæleſte, cui gloria in ſæcula ſæculorum. Amen. * Saluta Priſcam, & Aquilam, & Onesiſphori domum. * Eratus remāſit Corinthi. Trophimum autem reliqui infirmum Mileti. * Feſtina ante hiemem venire. Salutant te Eubulus, & Pudens, & Linus, & Claudia, & fratres omnes. * Dominus Ieſus Chriſtus cum ſpiritu tuo. Gratia vobiſcum. Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI APOSTOLI
AD TITVM.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS seruus Dei, Aposto-
lus autem Iesu Christi se-
cundum fidem electorum.
Dei, & agnitionem verita-
tis, quæ secundum pieta-
tem est * in spem vitæ æternæ, quam promi-
sit qui non mentitur, Deus, ante tempora
sæcularia: * manifestauit autem temporibus
suis verbum suum in prædicatione, quæ cre-
dita est mihi secundum præceptum Salua-
toris nostri Dei: * Tito dilecto filio secun-
dum communem fidem, gratia, & pax a
Deo Patre, & Christo Iesu Salvatore nostro.
* Huius rei gratia reliqui te Cretæ, vt ea, quæ
desunt, corrigas, & constituas per ciuitates
presbyteros, sicut & ego disposui tibi. * Si
quis sine crimine est, vnius vxoris vir, filios
habens fideles, non in accusatione luxuriæ,
aut non subditos. * Oportet enim episco-
pum sine crimine esse, sicut Dei dispensa-
torem: non superbum, non iracundum, nō
vinolentum, non percussorem, non turpis
lucris cupidum: * sed hospitalem, benignū,
sobrium, iustum, sanctum, continentem,
* amplectentem eum, qui secundum doctri-
nam est, fidelem sermonem: vt potens sit
exhortari in doctrina sana, & eos, qui con-
tradiciunt, arguere. * Sunt enim multi etiam
inobedientes, vaniloqui, & seductores: ma-
xime qui de circūcisione sunt: * quos oportet
redargui: qui vniuersas domos subuer-
tunt, docentes quæ non oportet, turpis
lucris gratia. * Dixit quidam ex illis, pro-
prius ipsorum propheta: Cretenses sem-
per mendaces, malæ bestię, ventris pigri.

13 * Testimonium hoc verum est. Quam ob
causam increpa illos dure, vt sani sint in
14 fide, * non intendentes Iudaicis fabulis, &
mandatis hominum, auersantium se a ve-
15 ritate. * Omnia munda mundis: coinqui-
natis autem, & infidelibus nihil est mun-
dum, sed inquinatæ sunt eorum & mens,
16 & conscientia. * Confitetur se nosse Deum,
factis autem negant: cum sint abominati,
& incredibiles, & ad omne opus bonum
reprobi.

C A P. II.

1 **T**V autem loquere quæ decent sanam
doctrinam: * Senes vt sobrij sint, pu-
dici, prudentes, sani in fide, in dilectio-
ne, in patientia: * Anus similiter in habi-
tu sancto, non criminatrices, non mul-
4 to vino seruientes, bene docentes: * vt pru-
dentiam doceant adolescentulas, vt viros
5 suos ament, filios suos diligant, * pruden-
tes, castas, sobrias, domus curam habentes,
benignas, subditas viris suis, vt non
6 blasphemetur verbum Dei: * Iuuenes si-
7 militer hortare vt sobrij sint. * In omni-
bus te ipsum præbe exemplum bonorum
operum, in doctrina, in integritate, in
8 grauitate, * verbum sanum, irreprehen-
sibile: vt is, qui ex aduerso est, vereatur,
9 nihil habens malum dicere de no-
bis: * Seruos dominis suis subditos esse, in
omnibus placentes, non contradicentes,
10 * non fraudantes, sed in omnibus fidem bo-
nam ostendentes: vt doctrinam Saluatoris
nostri

nostri Dei ornent in omnibus. * Apparuit enim gratia Dei Saluatoris nostri omnibus hominibus, * erudiens nos, vt abnegantes impietatem, & secularia desideria: sobrie, & iuste, & pie viuamus in hoc saeculo, * expectantes beatam spem, & aduentum glorie magni Dei, & Saluatoris nostri Iesu Christi: * qui dedit semetipsum pro nobis, vt nos redimeret ab omni iniquitate, & mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum. * Hæc loquere, & exhortare, & argue cum omni imperio. Nemo te contemnat.

CAP. III.

ADMONERE illos principibus, & potestatibus subditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonum paratos esse: * neminem blasphemare, non litigiosos esse, sed modestos, omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines. * Eramus enim aliquando & nos insipientes, increduli, errantes, seruientes desiderijs, & voluptatibus varijs, in malitia & inuidia agentes, odibiles, odientes inuicem. * Cum autem benignitas, & humanitas apparuit Saluatoris nostri Dei: * non ex operibus iustitiae,

quæ fecimus nos, sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit per lauacrum regenerationis, & renouationis spiritus sancti, * quem effudit in nos abunde per Iesum Christum Saluatorem nostrum: * vt iustificati gratia ipsius, heredes simus secundum spem vitæ æternæ. * Fidelis sermo est: & de his volo te confirmare: vt curent bonis operibus præesse qui credunt Deo. * Hæc sunt bona, & vtilia hominibus. * Stultas autem quæstiones, & genealogias, & contentiones, & pugnas legis deuita. sunt enim inutiles, & vanæ. * Hæreticum hominem post vnā, & secundā correptionem deuita: * sciens quia subuersus est, qui eiusmodi est, & delinquit, cum sit proprio iudicio condemnatus. * Cum misero ad te Artemam, aut Tychicū, festina ad me venire Nicopolim: ibi enim statui hiemare: * Zenam legisperitum, & Apollo sollicito præmitte, vt nihil illis desit. * Discant autem & nostri bonis operibus præesse ad vsus necessarios: vt non sint infructuosi. * Salutant te qui mecum sunt omnes: saluta eos, qui nos amant in fide. Gratia Dei cum omnibus vobis. Amen.

E P I S T O L A
BEATI PAVLI APOSTOLI
A D P H I L E M O N E M.

PAULVS vinc̃tus Christi Iesu, & Timotheus frater: Philemoni dilecto, & adiutori nostro, & Apia sorori charissimæ, & Archippo commilitoni nostro, & Ecclesiæ, quæ in domo tua est. * Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gratias ago Deo meo, semper memoriam tui faciens in orationibus meis, * audiens charitatem tuam, & fidem, quam habes in Domino Iesu, & in omnes sanctos: * vt communicatio fidei tuæ euident fiat in agnitione omnis operis boni, quod est in vobis in Christo Iesu. * Gaudium enim magnum habui, & consolationem in charitate tuâ: quia viscera sanctorum requieuerunt per te, frater. * Propter quod multam fiduciam habens in Christo Iesu imperandi tibi quod ad rem pertinet: * propter charitatem magis obsecro, cum sis talis, vt Paulus senex, nunc autem & vinc̃tus Iesu Christi: * Obsecro te pro meo filio, quem genui in vinculis, Onesimo, * qui tibi aliquando inutilis fuit, nunc autem & mihi, & tibi utilis, * quem remisi tibi. Tu au-

tem illum, vt mea viscera, suscipe: * quem ego volueram mecum detinere, vt pro te mihi ministraret in vinculis Euangelij: * si- ne consilio autem tuo nihil volui facere, vt ne velut ex necessitate bonum tuum esset, sed voluntarium. * Forsitan enim ideo discessit ad horam a te, vt æternum illum reciperes: * iam non vt seruum, sed pro seruo charissimum fratrem, maxime mihi: quanto autem magis tibi & in carne, & in Domino? * Si ergo habes me socium, suscipe illum sicut me: * Si autem aliquid nocuit tibi, aut debet: hoc mihi imputa: * Ego Paulus scripsi mea manu: ego reddam, vt non dicam tibi, quod & te ipsum mihi debes: * ita frater. Ego te fruar in Domino: Refice viscera mea in Domino. * Confidens in obedientia tua scripsi tibi: sciens quoniam & super id, quod dico, facies. * Simul autem & para mihi hospitium: nam spero per orationes vestras donari me vobis. * Salutat te Epaphras concaptiuus meus in Christo Iesu, * Marcus, Aristarchus, Demas, & Lucas, adiutores mei. * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum spiritu vestro: Amen.

EPISTOLA
BEATI PAVLI APOSTOLI
AD HEBRÆOS.

CAPVT PRIMVM.

MULTIFARIAM, multisq. modis olim Deus loquens patribus in Prophetis: nouissime, diebus istis locutus est nobis in Filio, quem constituit heredem vniuersorum, per quem fecit & sæcula: * qui cum sit splendor gloriæ, & figura substantiæ eius, portansq. omnia verbo virtutis suæ, purgationem peccatorum faciens, sedet ad dexteram maiestatis in excelsis: * tanto melior Angelis effectus, quanto differentius præ illis nomen hereditauit. * Cui enim dixit aliquando Angelorum: Filius meus es tu, ego hodie genui te? Et rursum: Ego ero illi in patrem, & ipse erit mihi in filium? * Et cum iterum introducit primogenitum in orbem terræ, dicit: Et adorent eum omnes Angeli Dei. * Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spiritus, & ministros suos flammam ignis. * Ad filium autem: Thronus tuus Deus in sæculum sæculi: virga æquitatis, virga regni tui. * Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: propterea vnxit te Deus, Deus tuus oleo exultationis præ participibus tuis. * Et: Tu in principio Domine terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt cæli. * Ipsi peribunt, tu autem permanebis, & omnes vt vestimentum veterascent: * & velut amictum mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. * Ad quem autem Angelorum dixit aliquando: Sede a dextris meis, quoadusque ponam inimicos tuos scabellum pe-

dum tuorum? * Nonne omnes sunt administratorij spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capient salutis?

CAP. II.

PROPTEREA abundantius oportet obseruare nos ea, quæ audiuiimus ne forte perefluamus. * Si enim qui per Angelos dictus est sermo, factus est firmus, & omnis præuaricatio, & inobediētia accepit iustam mercedis retributionem: * quomodo nos effugiemus si tantam neglexerimus salutē? quæ cum initium accepisset enarrari per Dominum ab eis, qui audierūt, in nos confirmata est, * contestante Deo signis & portentis, & varijs virtutibus, & Spiritus sancti distributionibus secundum suam voluntatem. * Non enim Angelis subiecit Deus orbem terræ futuram, de quo loquimur. * Testatus est autem in quodam loco quis, dicens: Quid est homo quod memor es eius, aut filius hominis quoniam visitas eum? * Minuisti eum paulominus ab Angelis: gloria & honore coronasti eum: & constituisti eum super opera manuum tuarum. * Omnia subiecisti sub pedibus eius: In eo enim quod omnia ei subiecit, nihil dimisit non subiectum ei. Nunc autem necdum videmus omnia subiecta ei. * Eum autem, qui modico quàm Angeli minoratus est, videmus Iesum propter passionem mortis, gloria & honore coronatum: vt gratia Dei, pro omnibus gustaret mortem.

*Decebat enim eum, propter quem omnia, & per quem omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummare. * Qui enim sanctificat, & qui sanctificantur, ex vno omnes. Propter quam causam non confunditur fratres eos vocare, dicens: * Nunciabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesie laudabo te. * Et iterum: Ego ero fidens in eum. Et iterum: Ecce ego, & pueri mei, quos dedit mihi Deus. * Quia ergo pueri communicauerunt carni, & sanguini, & ipse similiter participauit eisdem: ut per mortem destrueret eum, qui habebat mortis imperium, id est, diabolus: & liberaret eos, qui timore mortis per totam vitam obnoxij erant seruituti. * Nusquam enim Angelos apprehendit, sed semel. Abraham apprehendit. * Vnde debuit per omnia fratribus similari, ut misericors fieret, & fidelis pontifex ad Deum, ut repropitiaret delicta populi. * In eo enim, in quo passus est ipse & tentatus, potens est & eis, qui tentantur, auxiliari.

CAP. III.

VNDE fratres sancti, vocationis celestis participes, considerate Apostolum, & pontificem confessionis nostrae Iesum: qui fidelis est ei, qui fecit illum sicut & Moyses in omni domo eius. * Amplioris enim gloria iste præ Moyse dignus est habitus, quanto ampliore honorem habet domus, qui fabricauit illam. * Omnis namque domus fabricatur ab aliquo: qui autem omnia creauit, Deus est. * Et Moyses quidem fidelis erat in tota domo eius tamquam famulus, in testimonium eorum, quæ dicenda erant: * Christus vero tamquam filius in domo sua: quæ domus sumus nos, si fiduciam, & gloriam spei usque ad finem, firmam retineamus. * Quapropter sicut dicit Spiritus sanctus: Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto, ubi tentauerunt me patres vestri: probauerunt, & viderunt opera mea * quadraginta an-

nis: Propter quod infensus fui generationi huic, & dixi: Semper errant corde. Ipsi autem non cognouerunt vias meas, sicut iuraui in ira mea: Si introibunt in requiem meam. * Videte fratres, ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis, discedendi a Deo viuo: sed adhortamini vosmetipsos per singulos dies, donec Hodie cognominatur, ut non obduretur quis ex vobis fallacia peccati. * Participes enim Christi effecti sumus: si tamen initium substantiae eius usque ad finem firmum retineamus. * Dum dicitur: Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra, quemadmodum in illa exacerbatione. * Quidam enim audientes exacerbauerunt: sed non vniuersi qui profecti sunt ex Aegypto per Moysen. * Quibus autem infensus est quadraginta annis? Nonne illis, qui peccauerunt, quorum cadauera prostrata sunt in deserto? * Quibus autem iurauit non introire in requiem ipsius, nisi illis, qui increduli fuerunt? * Et videmus, quia non potuerunt introire propter incredulitatem.

CAP. IIII.

TIMEAMUS ergo ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiem eius, existimetur aliquis ex vobis deesse. * Etenim & nobis nunciatum est, quemadmodum & illis. sed non profuit illis sermo auditus, non admittus fidei ex ijs, quæ audierunt. * Ingre- diemur enim in requiem, qui credidimus: quemadmodum dixit: Sicut iuraui in ira mea: Si introibunt in requiem meam: & quidem operibus ab institutione mundi perfectis. * Dixit enim in quodam loco de die septima sic: Et requieuit Deus die septima ab omnibus operibus suis. * Et in isto rursum: Si introibunt in requiem meam. * Quoniam ergo superest introire quosdam in illam, & ij, quibus prioribus annunciatum est, non introierunt propter incredulitatem: iterum terminat diem quendam, Hodie, in David dicendo, post tantum temporis, sicut supra dictum est: Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra.

Nam

*Nam si eis Iesus requiem præstitisset, numquam de alia loqueretur, posthac, die. * Itaque relinquitur sabbatismus populo Dei. * Qui enim ingressus est in requiem eius: etiam ipse requieuit ab operibus suis, sicut a suis Deus. * Festinemus ergo ingredi in illam requiem: ut ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplum. * Viuis enim sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti: & pertingens usque ad diuisionem animæ ac spiritus, cōpagum quoque ac medullarum, & discretor cogitationum & intentionum cordis. * Et nō est vlla creatura inuisibilis in conspectu eius: omnia autem nuda & aperta sunt oculis eius, ad quem nobis sermo. * Habentes ergo pontificem magnum, qui penetrauit cælos, Iesum filium Dei: teneamus confessionem. * Non enim habemus pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris: tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato. * Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ: ut misericordiam consequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno.

C A P. V.

OMNIS namque Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in ijs, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, & sacrificia pro peccatis: * qui condolere possit ijs, qui ignorant, & errant: quoniam & ipse circumdatus est infirmitate: * & propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis. * Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo, tamquam Aaron. * Sic & Christus non semetipsum clarificauit ut pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. * Quemadmodum & in alio loco dicit: Tu es sacerdos in æternū, secundum ordinem Melchisedech. * Qui in diebus carnis suæ preces, supplicationesque ad eum, qui possit illum saluum facere a morte cum clamore valido, & lacrymis offerens, exauditus est pro sua reueren-

tia: * Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex ijs, quæ passus est, obedientiam: * & consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ, * appellatus a Deo pontifex iuxta ordinem Melchisedech. * De quo nobis grandis sermo, & ininterpretabilis ad dicendum: quoniam imbecilles facti estis ad audiendum. * Etenim cum deberetis magistri esse propter tempus: rursus indigetis ut vos doceamini quæ sint elementa exordij sermonum Dei: & facti estis quibus lacte opus sit, non solido cibo. * Omnis enim, qui lactis est particeps, expers est sermonis iustitiæ: paruulus enim est. * Perfectorum autem est solidus cibus: eorum, qui pro consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni ac mali.

C A P. VI.

QUAPROPTER intermittentes inchoationis Christi sermonem, ad perfectiora feramur, non rursus iacentes fundamentum pœnitentiæ ab operibus mortuis; * & fidei ad Deum, * baptismatum doctrinæ, impositionis quoque manuum, ac resurrectionis mortuorum, & iudicii æterni. * Et hoc faciemus, si quidem permiserit Deus. * Impossibile est enim eos, qui semel sunt illuminati, gustauerunt etiam donum cælestis, & participes facti sunt Spiritus sancti, * gustauerunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutesque sæculi venturi, * & prolapsi sunt; rursus renouari ad pœnitentiam, rursus crucifigentes sibi metipsis filium Dei, * & ostentui habentes. * Terra enim sæpe venientem super se bibens imbrem, & generans herbam opportunam illis, a quibus colitur: accipit benedictionem a Deo. * proferēs autem spinas, ac tribulos, reprobata est, & maledictio proxima: cuius consummatio in combustionem. * Confidimus autem de vobis dilectissimi meliora, & viciniore saluti: tametsi ita loquimur. * Non enim iniustus Deus, ut obliuiscatur operis vestri, & dilectionis, quam ostendistis in nomine ipsius, qui ministrastis sanctis, & ministratis.

* Cupimus autem vnumquemque vestrum eandem ostentare sollicitudinem ad explorationem spei vsque in finem: * vt non segnēs efficiamini, verum imitatores eorum, qui fide, & patientia hereditabūt promissiones. * Abrahæ namque promittens Deus, quoniā neminem habuit, per quem iuraret, maiorem, iurauit per semetipsum, * dicēs: Nisi benedicens benedicam te, & multiplicans multiplicabo te. * Et sic longanimiter ferens, adeptus est repromissionem. * Homines enim per maiorem sui iurant: & omnis controuersia eorum finis, ad confirmationem, est iuramentum. * In quo abundantius volens Deus ostendere pollicitationis heredibus immobilitatem cōsiliij sui, interposuit iusiurandum: * vt per duas res immobiles, quibus impossibile est mentiri Deum, fortissimum solatium habeamus, qui confugimus ad tenendam propositam spem, * quam sicut anchoram habemus animæ tutam ac firmam, & incedentem vsque ad interiora velaminis, * vbi præcursor pro nobis introiuit Iesus, secundum ordinem Melchisedech pontifex factus in æternum.

CAP. VII.

Hic enim Melchisedech, rex Salem, sacerdos Dei summi, qui obuiauit Abraham regresso a cæde regum, & benedixit ei: * cui & decimas omnium diuisit Abraham: * primum quidem qui interpretatur rex iustitiæ: deinde autem & rex Salem, quod est, rex pacis, * sine patre, sine matre, sine genealogia, neque initium dierum, neque finem vitæ habens, assimilatus autē Filio Dei, manet sacerdos in perpetuum. * Intuemini autem quantus sit hic, cui & decimas dedit de præcipuis Abraham patriarcha. * Et quidem de filiis Leui sacerdotium accipiētes, mandatum habent decimas sumere a populo secundum legem, id est, a fratribus suis: quamquā & ipsi exierint de lūbis Abrahæ. * Cuius autem generatio non annumeratur in eis, decimas sumpsit ab Abraham, & hunc, qui habebat repromissiones, benedixit.

* Sine vlla autem contradictione, quod minus est, a meliore benedicitur. * Et hic quidem, decimas morientes homines accipiūt: ibi autem contestatur, quia viuit. * Et (vt ita dictum sit) per Abraham, & Leui, qui decimas accepit, decimatus est: * adhuc enim in lumbis patris erat, quando obuiauit ei Melchisedech. * Si ergo consummatio per sacerdotium Leuiticum erat (populus enim sub ipso legem accepit) quid adhuc necessariū fuit secundum ordinē Melchisedech, alium surgere sacerdotem, & non secundum ordinem Aaron dici? * Translato enim sacerdotio, necesse est vt & legis translatio fiat. * In quo enim hæc dicuntur, de alia tribu est, de qua nullus altari præsto fuit. * Manifestum est enim quod ex Iuda ortus sit Dominus noster: in qua tribu nihil de sacerdotibus Moyses locutus est. * Et amplius adhuc manifestum est: si secundum similitudinē Melchisedech exurgat alius sacerdos, * qui non secundum legem mandati carnalis factus est, sed secundum virtutem vitæ insolubilis. * Contestatur enim: Quoniam tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. * Reprobatio quidem fit præcedentis mādati, propter infirmitatem eius, & inutilitatem: * nihil enim ad perfectum adduxit lex: introductio vero melioris spei, per quam proximamus ad Deum. * Et quantum est non sine iureiurando (alij quidē sine iureiurando sacerdotes facti sunt, * hic autem cum iureiurando per eum, qui dixit ad illū: Iurauit Dominus, & non pœnitebit eum: tu es sacerdos in æternū: *) in tantum melioris testamenti sponsor factus est Iesus. * Et alij quidem plures facti sunt sacerdotes, idcirco quod morte prohiberentur permanere: * hic autem eo quod maneat in æternum, sempiternum habet sacerdotium. * Vnde & saluare in perpetuū potest accedentes per semetipsum ad Deum: semper viuēs ad interpellandum pro nobis. * Talis enim decebat vt nobis esset pontifex, sanctus, innocēs, impollutus, segregatus a peccatoribus, & excelsior cælis factus: * qui non habet neces-

necessitatem quotidie, quemadmodum sacerdotes, prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi: hoc enim fecit semel, seipsum offerendo. * Lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes: sermo autem iurisiurandi, qui post legem est, Filium in aeternum perfectum.

C A P . . . V I I I .

CAPITVLVM autem super ea, quæ dicuntur: Talem habemus Pontificem, qui confedit in dextera sedis magnitudinis in cælis, * sanctorum minister, & tabernaculi veri, quod fixit Dominus; & non homo. * Omnis enim pontifex ad offerendum munera, & hostias constituitur: vnde necesse est & hunc habere aliquid, quod offerat: si ergo esset super terram, nec esset sacerdos: cum essent qui offerrent secundum legem munera, * qui exemplari, & vmbrae deseruiunt cælestium. Sicut responsum est Moyfi, cum consummaret tabernaculum: Vide (inquit) omnia facito secundum exemplar, quod tibi ostensum est in monte. * Nunc autem melius sortitus est ministerium, quanto & melioris testamenti mediator est, quod in melioribus repromissionibus sancitum est. * Nam si illud prius culpa vacasset: non utique secundi locus inquireretur. * Vituperans enim eos dicit: Ecce dies venient, dicit Dominus: & consummabo super domum Israel, & super domum Iuda testamentum nouum, * non secundum testamentum, quod feci patribus eorum in die, qua apprehendi manum eorum vt educerem illos de Terra Aegypti: quoniam ipsi non permanserunt in testamento meo: & ego neglexi eos, dicit Dominus: * Quia hoc est testamentum, quod disponam domui Israel post dies illos, dicit Dominus: Dando leges meas in mentem eorum, & in corde eorum superscribam eas: & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum: * & non docebit vnusquisque proximum suum, & vnusquisque fratrem suum, dicens: Cognosce Dominum: quoniam omnes scient me a minore vsque ad maiorem eorum: * quia

propitius ero iniquitatibus eorum, & peccatorum eorum iam non memorabor.

11 * Dicendo autem nouum: veterauit prius. Quod autem antiquatur, & senescit, prope interitum est.

C A P . . . I X .

HABVIT quidem & prius, iustificationes culturae, & Sanctum saeculare. * Tabernaculum enim factum est primum, in quo erant candelabra, & mensa, & propositio panum, quæ dicitur Sancta. * Post velamentum autem secundum, tabernaculum, quod dicitur Sancta sanctorum: * aureum habens thuribulum, & arcam testamenti circumtectam ex omni parte auro, in qua vna aurea habens manna, & virga Aaron, quæ fronduerat, & tabulae testamenti, * superq. eam erant Cherubim gloriæ obumbrantia propitiatorium: de quibus non est modo dicendum per singula. * His vero ita compositis: in priori quidem tabernaculo semper introibant sacerdotes, sacrificiorum officia consummantes: * in secundo autem semel in anno solus pontifex non sine sanguine, quem offert pro sua, & populi ignorantia: * hoc significante Spiritu sancto, nondum propalata esse sanctorum viam, adhuc priore tabernaculo habente statum. * quæ parabola est temporis instantis: iuxta quam munera, & hostiae offeruntur, quæ non possunt iuxta conscientiam perfectum facere seruientem, solummodo in cibis, & in potibus, * & varijs baptismatibus, & iustitijs carnis vsque ad tempus correctionis impositis. * Christus autem assistens pontifex futurorum bonorum; per amplius & perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non huius creationis: * neque per sanguinem hircorum; aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introiit semel in Sancta, aeterna redemptione inuenta. * Si enim sanguis hircorum, & taurorum, & cinis vitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum

Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad seruiendū Deo viuenti? * Et ideo noui testamenti mediator est: vt morte intercedente, in redemptionem earū prauaricationum, quæ erant sub priori testamento, repromissionem accipiant qui vocati sunt æternæ hereditatis. * Vbi enim testamentum est: mors necesse est intercedat testatoris. * Testamentum enim in mortuis cōfirmatum est: alioquin nondum valet, dum viuit qui testatus est. * Vnde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. * Lecto enim omni mandato legis a Moysē vniuerso populo: accipiens sanguinem vitulorum, & hircorum cum aqua & lana coccinea, & hyssopo: ipsum quoque librum, & omnem populum asperxit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandauit ad vos Deus. * Etiam tabernaculum, & omnia vasa ministerij sanguine similiter asperxit. * Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur: & sine sanguinis effusione non fit remissio. * Necesse est ergo exemplaria quidē cælestium his mundari: ipsa autem cælestia melioribus hostijs quàm istis. * Non enim in manufacta Sancta Iesus introiuit exemplaria verorum: sed in ipsum cælum, vt appareat nunc vultui Dei pro nobis. * Neque vt sæpe offerat semetipsum, quemadmodum Pontifex intrat in Sancta per singulis annos in sanguine alieno: * alioquin oportebat eum frequenter pati ab origine mundi: nunc autem semel in consummatione sæculorū, ad destitutionem peccati, per hostiam suam apparuit. * Et quemadmodum statutum est hominibus semel mori, post hoc autem iudicium: sic & Christus semel oblatus est ad multorum exhaurienda peccata: secundo sine peccato apparebit expectantibus se, in salutem.

CAP. X.

VMBRAM enim habens lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum: per singulos annos eisdem ipsis hostijs, quas offerunt indefinenter, numquam po-

1 test accedentes perfectos facere: * alioquin cessassent offerri: ideo quod nullā haberent vltra conscientiam peccati, cultores semel mundati: * sed in ipsis commemoratio peccatorū per singulos annos fit. * impossibile enim est sanguine taurorum & hircorum auferri peccata. * Ideo ingrediens mundum dicit: Hostiam, & oblationē nolui: corpus autem aptasti mihi: * holocaustomata pro peccato non tibi placuerunt. * Tunc dixi: Ecce venio: in capite libri scriptū est de me: Vt faciam, Deus, voluntatem tuam. * Superius dicens: Quia hostias, & oblationes, & holocaustomata pro peccato nolui, nec placita sunt tibi, quæ secundum legem offeruntur, * tunc dixi: Ecce venio, vt faciam, Deus, voluntatem tuam: aufert primum, vt sequens statuat. * In qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Iesu Christi semel. * Et omnis quidem sacerdos præsto est quotidie ministrans, & easdem sæpe offerēs hostias, quæ numquam possunt auferre peccata: * hic autem vnā pro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera Dei, * de cetero expectans donec ponantur inimici eius scabellum pedum eius. * Vna enim oblatione, consummauit in sempiternū sanctificatos. * Contestatur autem nos & Spiritus sanctus. Postquam enim dixit: * Hoc autem testamentum, quod testabor ad illos post dies illos, dicit Dominus, Dando leges meas in cordibus eorum, & in mentibus eorum superscribam eas: * & peccatorum, & iniquitatum eorum iam nō recordabor amplius. * Vbi autem horum remissio: iam non est oblatio pro peccato. * Habentes itaque fratres fiduciam in introitu Sanctorum in sanguine Christi, * quam initiauit nobis viam nouam, & viuētem per velamen, id est, carnem suam, * & sacerdotem magnum super domum Dei: * accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, & abluti corpus aqua munda, * teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem, (fidelis enim est qui repromisit) * & consideremus inuicem in prouocationē charitatis,

charitatis, & bonorum operum: * non des-
 rentes collectionem nostram, sicut consue-
 tudinis est quibusdam, sed consolantes, &
 tanto magis quāto videritis appropinquan-
 tem diem. * Voluntarie enim peccantibus
 nobis post acceptam notitiam veritatis, iam
 nō relinquitur pro peccatis hostia, * terribi-
 lis autem quædā expectatio iudicii, & ignis
 æmulatio, quæ cōsumptura est aduersarios.
 * Irritam quis faciēs legem Moyfi, sine vlla
 miseratione duobus vel tribus testibus mo-
 ritur: * quāto magis putatis deteriora mere-
 ri supplicia qui filium Dei cōculeauerit, &
 sanguinē testamenti pollutū duxerit, in quo
 sanctificatus est, & spiritui gratiæ contume-
 liam fecerit? * Scimus enim qui dixit: Mi-
 hi vindicta, & ego retribuam. Et iterum:
 Quia iudicabit Dominus populum suum.
 * Horrendū est incidere in manus Dei viuē-
 tis. * Rememoramini autem pristinos dies,
 in quibus illuminati, magnum certamen su-
 stinistis passionum: * & in altero quidē op-
 probrijs, & tribulationibus spectaculum fa-
 cti: in altero autem socij taliter conuersan-
 tium effecti. * Nam & vinctis compassi estis,
 & rapinam bonorum vestrorum cum gau-
 dio suscepistis, cognoscētes vos habere me-
 liorem, & manentem substantiam. * No-
 lite itaque amittere confidentiam vestram,
 quæ magnā habet remunerationem. * Pa-
 tientia enim vobis necessaria est: vt volun-
 tatem Dei facientes, reportetis promissio-
 nem. * Adhuc enim modicum aliquantu-
 lum, qui venturus est, veniet, & nō tardabit.
 * iustus autē meus ex fide viuit. quod si sub-
 traxerit se, non placebit animæ meæ. * Nos
 autem non sumus subtractionis filij in per-
 ditionem, sed fidei in acquisitionem animæ.

C A P. X I.

ES T autem fides sperandarum substan-
 tia rerum, argumentum non apparen-
 tium. * In hac enim testimonium conse-
 cuti sunt senes. * Fide intelligimus aptata
 esse sæcula verbo Dei: vt ex inuisibilibus
 visibilia fierent. * Fide plurimam hostiam
 Abel, quāquam Cain, obtulit Deo, per quam te-

stimonium consecutus est esse iustus, testi-
 monium perhibente muneribus eius Deo;
 & per illam defunctus adhuc loquitur. * Fi-
 de Henoch translatus est ne videret mortē,
 & non inueniebatur: quia transtulit illum
 Deus: ante translationē enim testimonium
 habuit placuisse Deo. * Sine fide autem im-
 possibile est placere Deo. Credere enim
 oportet accedentē ad Deum quia est, & in-
 quirentibus se remunerator sit. * Fide Noe
 responso accepto de ijs, quæ adhuc non vi-
 debātur, metuens aptauit arcam in salutem
 domus suæ, per quam damnauit mundum:
 & iustitiæ, quæ per fidem est, heres est insti-
 tutus. * Fide qui vocatur Abraham obedi-
 uit in locum exire, quem accepturus erat in
 hereditatem: & exiit, nesciens quo iret. * Fi-
 de demoratus est in Terra repromissionis,
 tamquā in aliena, in casulis habitando cum
 Isaac, & Iacob coheredibus repromissionis
 eiusdem. * Expectabat enim fundamenta
 habentem ciuitatem: cuius artifex, & con-
 ditor Deus. * Fide & ipsa Sara sterilis virtu-
 tem in conceptionē seminis accepit, etiam
 præter tempus ætatis: quoniam fidelem cre-
 didit esse eum, qui repromiserat. * Propter
 quod & ab vno orti sunt (& hoc emortuo)
 tamquam sidera cæli in multitudinē, & sicut
 arena, quæ est ad oram maris, innumerabi-
 lis. * Iuxta fidem defuncti sunt omnes isti,
 non acceptis repromissionibus, sed a longe
 eas aspicientes, & salutantes, & cōfidentes,
 quia peregrini, & hospites sunt super terrā.
 * Qui enim hæc dicunt, significāt se patriam
 inquirere. * Et si quidem ipsius meminissent
 de qua exierunt, habebant vtique tēpus re-
 uertēdi. * nunc autem meliorem appetunt,
 id est, cælestem. Ideo nō confunditur Deus
 vocari Deus eorum: parauit enim illis ciui-
 tatem. * Fide obtulit Abraham Isaac, cum
 tentaretur, & vnigenitum offerebat, qui su-
 sceperat repromissiones; * ad quem dictum
 est: Quia in Isaac vocabitur tibi semen: * ar-
 bitrās quia & a mortuis suscitare potens est
 Deus: vnde eum & in parabolam accepit.
 * Fide & de futuris benedixit Isaac Iacob, &
 Esau. * Fide Iacob, moriens, singulos filiorū
 Ioseph

Ioseph benedixit: & adorauit fastigiū vir-
gæ eius. * Fide Ioseph, moriēs, de profectio-
ne filiorum Israel memoratus est: & de ossi-
bus suis mandauit. * Fide Moyses, natus, oc-
cultatus est mensibus tribus a parentibus
suis, eo quod vidissent elegātem infantem,
& non timuerunt regis edictū. * Fide Moy-
ses grandis factus negauit se esse filium filiae
Pharaonis, * magis eligens affligi cum popu-
lo Dei, quā tēporalis peccati habere iucū-
ditatem, * maiores diuitias æstimans thesau-
ro Ægyptiorum, improperium Christi: aspi-
ciebat enim in remunerationem. * Fide re-
liquit Ægyptum, non veritus animositatē
regis: inuisibilem enim tamquam vidēs su-
stinuit. * Fide celebrauit pascha, & sangui-
nis effusionem: ne qui vultabat primitiua,
rangeret eos. * Fide tranſierunt Mare rubrū
tamquam per aridam terram: quod experti
Ægyptij, deuorati sunt. * Fide muri Iericho
corruerunt, circuitu dierum septem. * Fide
Rahab meretrix non periit cum incredulis,
excipiens exploratores cum pace. * Et quid
adhuc dicam? Deficiet enim me tempus
enarrantem de Gedeon, Barac, Samson,
Iephte, David, Samuel, & Prophetis: * qui
per fidem vicerunt regna, operati sunt iusti-
tiam, adepti sunt repromissiones, obturaue-
runt ora leonū, * extinxerunt imperiū ignis,
effugerunt aciem gladij, conualuerunt de
infirmirate, fortes facti sunt in bello, castra
verterunt exterorum: * acceperunt mulieres
de resurrectione mortuos suos: alij autem
distenti sunt non suscipientes redemptio-
nem, vt meliorem inuenirent resurrectionem.
* Alij vero ludibria, & verbera experi-
ti, insuper & vincula, & carceres: * lapidati
sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gla-
dij mortui sunt, circuierunt in melotis, in-
pellibus caprinis, egentes, angustiat, affli-
cti: * quibus dignus non erat mundus: in so-
litudinibus errantes, in montibus, & spelun-
cis, & in cauernis terræ. * Et hi omnes testi-
monio fidei probati, non acceperunt repro-
missionem, * Deo pro nobis melius aliquid
prouidente, vt non sine nobis consumma-
rentur.

CAP. XII.

IDEOQUE & nos tantam habentes im-
positam nubē testium, deponentes om-
ne pondus, & circumſtans nos peccatū, per
patientiam curramus ad propositum nobis
certamen: * aspicientes in Auctore fidei, &
consummatorem Iesum, qui proposito sibi
gaudio sustinuit crucem, confusione contē-
pta, atque in dextera sedis Dei sedet. * Re-
cogitate enim eū, qui talem sustinuit a pec-
catoribus aduersum semetipsum contradi-
ctionē: vt ne fatigemini, animis vestris defi-
cientes. * Nondum enim vsque ad sangui-
nem restitistis, aduersus peccatū repugnan-
tes: * & obliti estis consolationis, quæ vobis
tamquam filijs loquitur, dicens: Fili mi, noli
negligere disciplinā Domini: neque fatige-
ris dum ab eo argueris. * Quem enim diligit
Dominus, castigat: flagellat autem omnem
filium, quem recipit. * In disciplina perseue-
rate. Tamquam filijs vobis offert se Deus:
quis enim filius, quem non corripit pater?
* Quod si extra disciplinam estis, cuius parti-
cipes facti sunt omnes: ergo adulteri, & nō
filij estis. * Deinde patres quidem carnis no-
stræ, eruditores habuimus, & reuerbamur
eos. nō multo magis obtemperabimus Pa-
tri spirituum, & viuemus? Et illi quidem in
tempore paucorum dierum, secundum vo-
luntatem suam erudiebant nos: hic autem
ad id, quod vtile est in recipiēdo sanctifica-
tionem eius. * Omnis autem disciplina in
præsenti quidē videtur non esse gaudij, sed
mœroris: postea autē fructum pacatissimum
exercitatis per eā, reddet iustitiæ. * Propter
quod remissas manus, & soluta genua, eri-
gite, * & gressus rectos facite pedibus vestris:
vt nō claudicās quis erret, magis autem sa-
netur. * Pacem sequimini cum omnibus, &
sanctimoniā, sine qua nemo videbit Deum:
* contemplantes ne quis delit gratiæ Dei: ne
qua radix amaritudinis sursum germinans
impediat, & per illam inquinentur multi.
* Ne quis fornicator, aut profanus vt Esau:
qui propter vnā escā vendidit primitiua
sua: * scitote enim quoniā & postea cupiens
heredi-

hereditare benedictionem, reprobatus est: non enim inuenit penitentiae locum, quam cum lacrymis inquisisset eam. * Non enim accessistis ad tractabilem montem, & accessibilem ignem, & turbinem, & caliginem, & procellam, & tubae sonum, & vocem verborum, quam qui audierunt, excusauerunt se, ne eis fieret verbum. * Non enim portabant quod dicebatur: Et si bestia tetigerit montem, lapidabitur. * Et ita terribile erat quod videbatur. Moyses dixit: Exterritus sum, & tremebundus. * Sed accessistis ad Sion montem, & ciuitatem Dei viuētis, Ierusalem caelestem, & multorum millium Angelorum frequentiam, & Ecclesiam primitiuorum, qui conscripti sunt in caelis, & iudicē omnium Deum, & spiritus iustorum perfectorum, & testamenti noui mediatorem Iesum, & sanguinis asperisionē melius loquentem quā Abel. * Videte ne recusetis loquentem. Si enim illi non effugerunt, recusantes eum, qui super terram loquebatur: multo magis nos, qui de caelis loquentem nobis auertimus. * cuius vox mouit terrā tunc: nunc autem repromittit, dicens: Adhuc semel: & ego mouebo non solum terrā, sed & caelum. * Quod autem, Adhuc semel, dicit: declarat mobilium translationem tamquam factorum, ut maneā ea, quae sunt immobilia. * Itaque regnum immobile suscipiētes, habemus gratiam: per quam seruamus placentes Deo, cum metu & reuerētia. * Etenim Deus noster ignis consumens est.

C A P . X I I I .

CHARITAS fraternitatis maneat in vobis. * Et hospitalitatem nolite obliuisci, per hanc enim latuerunt quidam, Angelis hospitio receptis. * Mementote vinctorum, tamquam simul vincti: & laborantiū, tamquam & ipsi in corpore morātes. * Honorabile connubium in omnibus, & thorax immaculatus. Fornicatores enim, & adulteros iudicabit Deus. * Sint mores sine auaritia, cōtenti praesentibus: ipse enim dixit: Non te deferam, neque derelinquam. * ita ut cōfidenter dicamus: Dominus mihi

adiutor: non timebo quid faciat mihi homo. * Mementote praepositorū vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei: quorum intuentes exitum cōuersationis, imitamini fidem. * Iesus Christus heri, & hodie: ipse & in saecula. * Doctrinis varijs, & peregrinis nolite abducī. Optimum est enim gratia stabilire cor, non escis: quae nō profuerunt ambulanti in eis. * Habemus altare, de quo edere non habent potestatem, qui tabernaculo deseruiunt. * Quorum enim animalū infertur sanguis pro peccato in Sancta per pontificem, horum corpora cremantur extra castra. * Propter quod & Iesus, ut sanctificaret per suū sanguinem populū, extra portam passus est. * Excamus igitur ad eum extra castra, improprium eius portantes. * Non enim habemus hic manentem ciuitatem, sed futuram inquirimus. * Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper Deo, id est, fructum labiorum confitentium nomini eius. * Beneficentiae autem, & communionis nolite obliuisci: talibus enim hostijs promeretur Deus. * Obedite praepositis vestris, & subiaceite eis. Ipsi enim peruigilant quasi rationem pro animabus vestris reddituri, ut cum gaudio hoc faciāt, & nō gementes: hoc enim non expedit vobis. * Orate pro nobis: confidimus enim quia bonam cōscientiam habemus in omnibus bene volentes conuersari. * Amplius autē deprecor vos hoc facere, quod celerius restituatur vobis. * Deus autē pacis, qui eduxit de mortuis pastorem magnum omnium, in sanguine testamenti aeterni, Dominum nostrum Iesum Christum, aptet vos in omni bono, ut faciatis eius voluntatem: faciēs in vobis quod placeat corā se per Iesum Christū: cui est gloria in saecula saeculorū. Amen. * Rogo autem vos fratres, ut sufferatis verbum solatij. Etenim perpauca scripsi vobis. * Cognoscite fratrem nostrum Timotheum dimissum: cum quo (si celerius venerit) videbo vos. * Salutate omnes praepositos vestros, & omnes sanctos. Salutant vos de Italia fratres. * Gratia cum omnibus vobis. Amen.

EPISTOLA CATHOLICA

BEATI IACOBI APOSTOLI.

C A P V T P R I M V M .

IACOVS Dei, & Domini nostri Iesu Christi seruus, duodecim tribubus, quæ sunt in dispersione, salutē. * Omne gaudium existimate fratres mei, cum in tentationes varias incideritis: * sciētes quòd probatio fidei vestræ patientiam operatur. * Patiētia autem opus perfectum habet: vt sitis perfecti & integri in nullo deficientes. * Si quis autem vestrū indiget sapientia, postulet a Deo, qui dat omnibus affluenter, & non impropert: & dabitur ei. * Postulet autem in fide nihil hæsitans: qui enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui a vēto mouetur & circumfertur. * nō ergo æstimet homo ille quòd accipiat aliquid a Domino. * Vir duplex animo inconstans est in omnibus vijs suis. * Glorietur autem frater humilis in exaltatione sua: * diues autem in humilitate sua, quoniam sicut flos scæni transibit: * exortus est enim sol cum ardore, & arefecit scænum, & flos eius decidit, & decor vultus eius deperijt: ita & diues in itineribus suis marcescet. * Beatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronā vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. * Nemo cum tentatur, dicat quoniam a Deo tentatur: Deus enim intētator malorum est: ipse autem neminem tentat. * Vnusquisque vero tentatur a cōcupiscentia sua abstractus, & illectus. * Deinde concupiscentia cum conceperit, parit peccatum: peccatum vero cum consummatum fuerit, generat mortem. * Nolite itaque errare fratres mei dilectissimi. * Omne datum optimum, & om-

ne donum perfectum desursum est, descendens a Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. * Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis, vt simus initiū aliquod creaturæ eius. * Scitis fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum: tardus autem ad loquēdum, & tardus ad iram. * Ira enim viri, iustitiam Dei nō operatur. * Propter quod abijciētes omnem immūditiam, & abundantiam malitiæ, in mansuetudine suscipite insitum verbum, quod potest saluare animas vestras. * Estote autem factores verbi, & non auditores tantum: fallentes vosmetipsos. * Quia si quis auditor est verbi, & non factor: hic comparabitur viro consideranti vultum natiuitatis suæ in speculo: * considerauit enim se, & abiit, & statim oblitus est qualis fuerit. * Qui autē perspexerit in legē perfectā libertatis, & permāserit in ea, nō auditor obliuiosus factus, sed factor operis: hic beatus in facto suo erit. * Si quis autem putat se religiosum esse, nō refrenans linguam suam, sed seducens cor suum, huius vana est religio. * Religio munda, & immaculata apud Deum & Patrem, hæc est: Visitare pupillos, & viduas in tribulatione eorum, & immaculatum se custodire ab hoc sæculo.

C A P . II .

FRATRES mei, nolite in personarum acceptione habere fidem Domini nostri Iesu Christi gloriæ. * Etenim si introierit in cōuentum vestrum vir aureum anulum habens in veste candida, introierit autem & pauper

pauper in sordido habitu, & intendatis in eum, qui indutus est veste præclara, & dixeritis ei: Tu sede hic bene: pauperi autem dicatis: Tu sta illic; aut sede sub scabello pedum meorum: nonne iudicatis apud vosmetipsos, & facti estis iudices cogitationum iniquarum? Audite fratres mei dilectissimi, nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo, diuites in fide, & heredes regni, quod repromisit Deus diligentibus se? Vos autem exhonoraſtis pauperem. Nonne diuites per potentiam opprimunt vos, & ipsi trahunt vos ad iudicia? Nonne ipsi blasphemant bonum nomen, quod inuocatum est super vos? Si tamen legem perficitis regalem secundum Scripturas: Diliges proximū tuum sicut teipsum: bene facitis: si autem personas accipitis, peccatum operamini, redarguti a lege quali transgressores. Quicumque autem totam legē seruauerit, offēdat autem in vno, factus est omnium reus. Qui enim dixit, Nō mœchaberis, dixit &, Non occides. Quod si non mœchaberis, occides autem, factus es transgressor legis. Sic loquimini, & sic facite sicut per legem liberatis incipientes iudicari. Iudicium enim sine misericordia illi, qui nō fecit misericordiam: superexaltat autem misericordia iudicium. Quid proderit fratres mei si fidem quis dicat se habere, opera autem non habeat? Numquid poterit fides saluare eum? Si autem frater, & soror nudi sint, & indigeāt victu quotidiano, dicat autem aliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacimini & saturamini: non dederitis autem eis, quæ necessaria sunt corpori; quid proderit? Sic & fides, si non habeat opera, mortua est in semetipsa. Sed dicet quis: Tu fidem habes, & ego opera habeo. ostende mihi fidē tuam sine operibus: & ego ostendam tibi ex operibus fidem meam. Tu credis quoniā vnus est Deus: Bene facis: & dæmones credunt, & contremiscunt. Vis autem scire o homo inanis, quoniā fides sine operibus mortua est? Abraham pater noster nonne ex operibus iustificatus est, offerēs Isāac filium suum super altare? Vides quoniam fides

cooperabatur operibus illius: & ex operibus fides consummata est? Et suppleta est Scriptura, dicens: Credidit Abraham Deo, & reputatum est illi ad iustitiam, & amicus Dei appellatus est. Videtis quoniam ex operibus iustificatur homo, & non ex fide tantum? Similiter & Rahab meretrix, nonne ex operibus iustificata est suscipiens nuncios, & alia via eiciens? Sicut enim corpus sine spiritu mortuum est, ita & fides sine operibus mortua est.

CAP. III.

NOLITE plures magistri fieri fratres mei, scientes quoniam maius iudicium sumitis. In multis enim offendimus omnes. Si quis in verbo non offendit: hic perfectus est vir. potest etiam freno circumducere totum corpus. Si autem equis freno in ora mittimus ad consentiendum nobis, & omne corpus illorum circumferimus. Ecce & naues, cum magnæ sint, & a ventis validis minentur, circumferuntur a modico gubernaculo vbi impetus dirigentis voluerit. Ita & lingua modicum quidem membrum est, & magna exaltat. Ecce quantus ignis quā magnam siluam incendit! Et lingua ignis est, vniuersitas iniquitatis. Lingua constituitur in membris nostris, quæ maculat totum corpus, & inflamat rotam natiuitatis nostræ inflammata, a gehenna. Omnis enim natura beliarum, & volucrum, & serpentium, & ceterorum domantur, & domita sunt a natura humana: linguam autem nullus hominum domare potest: inquietum malum, plena veneno mortifero. In ipsa benedicimus Deum & Patrem: & in ipsa maledicimus homines, qui ad similitudinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procedit benedictio, & maledictio. Non oportet, fratres mei, hæc ita fieri. Numquid fons de eodem foramine emanat dulcem, & amaram aquam? Numquid potest, fratres mei, ficus vnas facere, aut vitis ficus? Sic neque falsa dulcem potest facere aquam. Quis sapiens, & disciplinatus inter vos? Ostendat

ex bona conuersatione operationem suam in mansuetudine sapientiæ. * Quod si zelū amarum habetis, & contentiones sint in cordibus vestris: nolite gloriari, & mendaces esse aduersus veritatem. * non est enim ista sapientia desursum descendens: sed terrena, animalis, diabolica. * Vbi enim zelus & contentio: ibi inconstantia, & omne opus prauum. * Quæ autem desursum est sapientia, primū quidem pudica est, deinde pacifica, modesta, suadibilis, bonis consentiens, plena misericordia, & fructibus bonis, non iudicans, sine simulatione. * Fructus autem iustitiæ, in pace seminatur, facientibus pacem.

CAP. IIII.

Vnde bella, & lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiscentijs vestris, quæ militāt in membris vestris? * Concupiscitis, & non habetis: occiditis, & zelatis: & non potestis adipisci: litigatis, & belligeratis, & non habetis, propter quod non postulatis. * Petitis, & non accipitis: eo quod male petatis: ut in concupiscentijs vestris infumatis. * Adulteri nescitis quia amicitia huius mundi, inimica est Dei? Quicumque ergo voluerit amicus esse sæculi huius, inimicus Dei constituitur. * An putatis quia inaniter Scriptura dicat: Ad inuidiā concupiscit spiritus, qui habitat in vobis? * Maiorem autem dat gratiam. Propter quod dicit: Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. * Subditi ergo estote Deo, resistite autem diabolo, & fugiet a vobis. * Appropinquate Deo, & appropinquabit vobis. Emundate manus, peccatores: & purificate corda, duplices animo. * Miseri estote, & lugete, & plorate: risus vester in luctum conuertatur, & gaudium in mœrorem. * Humiliamini in conspectu Domini, & exaltabit vos. * Nolite detrahere alterutrum fratres. Qui detrahit fratri, aut qui iudicat fratrem suum, detrahit legi, & iudicat legem. Si autem iudicas legem: non es factor legis, sed iudex. * Vnus est legislator, & iudex, qui po-

13 test perdere, & liberare. * Tu autem quis es, qui iudicas proximum? Ecce nunc qui dicitis: Hodie, aut crastino ibimus in illam ciuitatem, & faciemus ibi quidem annum, & mercabimur, & lucrum faciemus: * qui ignoratis quid erit in crastino. * Quæ est enim vita vestra? vapor est ad modicum parens, & deinceps exterminabitur; pro eo ut dicatis: Si Dominus voluerit. Et: Si vixerimus, faciemus hoc, aut illud. * Nunc autem exultatis in superbijis vestris. Omnis exultatio talis, maligna est. * Scienti igitur bonum facere, & non facienti, peccatum est illi.

CAP. V.

AGITE nunc diuites, plorate vlulantes in miserijs vestris, quæ adueniunt vobis. * Diuitiæ vestræ putrefactæ sunt: & vestimenta vestra a tineis comesta sunt. * Aurum, & argentum vestrum æruginauit: & ærugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizastis vobis iram in nouissimis diebus. * Ecce merces operariorum, qui messuerunt regiones vestras, quæ fraudata est a vobis, clamat: & clamor eorum in aures Domini sabaoth introiuit. * Epulati estis super terram, & in luxurijs enutristis corda vestra in die occisionis. * Addixistis, & occidistis iustum, & non restitit vobis. * Patientes igitur estote fratres vsque ad aduentū Domini. Ecce agricola expectat pretiosum fructum terræ, patienter ferens donec accipiat temporaneū, & serotinū. * Patientes igitur estote & vos, & confirmate corda vestra: quoniā aduentus Domini appropinquauit. * Nolite in gemiscere fratres in alterutrum, ut non iudicemini. Ecce iudex ante ianuam assistit. * Exemplū accipite, fratres, exitus mali, laboris, & patientiæ, Prophetas: qui locuti sunt in nomine Domini. * Ecce beatificamus eos, qui sustinuerunt. Sufferentiam Iob audistis, & finem Domini vidistis, quoniam misericors Dominus est, & miserator. * Ante omnia autem fratres mei

mei nolite iurare, neque per cælum; neque per terram, neque aliud quodcumque iuramentum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non: vt non sub iudicio decidatis. * Tristatur aliquis vestrum? oret: A quo animo est? psallat. * Infirmatur quis in vobis? inducat presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, vngentes eum oleo in nomine Domini: * & oratio fides saluabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus: & si in peccatis sit, remittentur ei. * Confitemini ergo alterutrum peccata vestra, & orate pro inuicem vt saluemini:

multum enim valet deprecatio iusti assidua.
 17 * Elias homo erat similis nobis passibilis: & oratione orauit vt non plueret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex.
 18 * Et rursum orauit: & cælum dedit pluuiam, & terra dedit fructum suum. * Fratres mei, si quis ex vobis errauerit a veritate, & conuerterit quis eum: * scire debet quoniam qui conuersti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, saluabit animam eius a morte, & operiet multitudinem peccatorum.

EPISTOLA BEATI PETRI APOSTOLI PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

PETRVS Apostolus Iesu Christi, electis aduenis dispersionis Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ * secundum præscientiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam, & asperisionem sanguinis Iesu Christi: Gratia vobis, & pax multiplicetur. * Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regenerauit nos in spem viuam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, * in hereditatem incorruptibilem, & incontaminatam, & immarcescibilem, conseruatam in cælis in vobis, * qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam reuelari in tempore nouissimo. * In quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in varijs tætionibus:

* vt probatio vestræ fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probatur) inueniatur in laudem, & gloriam, & honorem in reuelatione Iesu Christi: * quem cum nō videritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes creditis: credentes autem exultabitis læticia inenarrabili, & glorificata: * reportantes finem fidei vestræ, salutem animarum.
 10 * De qua salute exquisierunt, atque scrutati sunt prophetae, qui de futura in vobis gratia prophetauerunt: * scrutantes in quod, vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: prænunciās eas quæ in Christo sunt passionēs, & posteriores glorias: * quibus reuelatū est quia non sibi metipsis, vobis autem ministrabant ea, quæ nunc nūciata sunt vobis per eos, qui euangelizauerunt vobis, Spiritu sancto misso de cælo, in quem desiderant
 11 Angeli prospicere. * Propter quod succin-

cti lumbos mentis vestrae, sobrij perfecte
 sperate in eam, quae offertur vobis, gratiam,
 in reuelatione Iesu Christi: * quasi filij obe-
 dientiae, non configurati prioribus igno-
 rantiae vestrae desiderijs: * sed secundum eum,
 qui vocauit vos, Sanctum: & ipsi in omni
 conuersatione sancti sitis: * quoniam scri-
 ptum est: Sancti eritis, quoniam ego San-
 ctus sum. * Et si patrem inuocatis eum, qui
 sine acceptione personarum iudicat secun-
 dum vniuscuiusque opus, in timore incola-
 tus vestri tempore conuersamini. * Sciētes
 quod non corruptibilibus auro, vel argento
 redempti estis de vana vestra cōuersatione
 paternae traditionis: * sed pretioso sanguine
 quasi agni immaculati Christi, & inconta-
 minati: * praecogniti quidem ante mundi
 cōstitutionem, manifestati autem nouissi-
 mis temporibus propter vos, qui per ipsum
 fideles estis in Deo, qui suscitauit eum a
 mortuis, & dedit ei gloriam, ut fides vestra,
 & spes esset in Deo: * Animas vestras casti-
 ficantes in obedientia charitatis, in fraterni-
 tatis amore, simplici ex corde inuicem dili-
 gite attentius: * renati non ex semine cor-
 ruptibili, sed incorruptibili per verbum Dei
 viui, & permanentis in aeternum: * quia om-
 nis caro ut fœnum: & omnis gloria eius
 tamquam flos fœni: exaruit fœnum, & flos
 eius decidit. * Verbum autem Domini ma-
 net in aeternum. hoc est autem verbum,
 quod euangelizatum est in vos.

C A P . I I .

DE PONENTES igitur omnem mali-
 tiam, & omnem dolum, & simula-
 tiones, & inuidias, & omnes detractiones,
 * sicut modo geniti infantes, rationabile, si-
 ne dolo lac cōcupiscite: ut in eo crescatis in
 salutem: * si tamen gustastis quoniam dul-
 cis est Dominus. * Ad quem accedētes la-
 pidem viuum, ab hominibus quidem repro-
 batum, a Deo autem electum, & honorifi-
 catum: * & ipsi tamquam lapides viui super-
 ædificamini, domus spiritualis, sacerdo-
 tium sanctum, offerre spirituales hostias, ac-
 ceptabiles Deo per Iesum Christum. * Pro-

pter quod continet scriptura: Ecce pono
 in Sion lapidem summum angularem, ele-
 ctum, pretiosum: & qui crediderit in eum,
 non confundetur. * Vobis igitur honor
 credentibus: non credentibus autem la-
 pis, quem reprobauerunt ædificantes, hic
 factus est in caput anguli: * & lapis offen-
 sionis, & petra scandali his, qui offendunt
 verbo, nec credunt in quo & positi sunt.
 * Vos autem genus electum, regale sacer-
 dotium, gens sancta, populus acquisitio-
 nis: ut virtutes annuncietis eius, qui de te-
 nebris vos vocauit in admirabile lumen
 suum. * Qui aliquando non populus,
 nunc autem populus Dei: qui non con-
 secuti misericordiam, nunc autem miseri-
 cordiam consecuti. * Charissimi, obsecro
 vos tamquam aduenas & peregrinos ab-
 stinere vos a carnalibus desiderijs, quae mi-
 litant aduersus animam, * conuersatio-
 nem vestram inter Gentes habentes bo-
 nam: ut in eo, quod detrectant de vobis
 tamquam de malefactoribus, ex bonis ope-
 ribus vos considerantes, glorificent Deum
 in die visitationis. * Subiecti igitur estote
 omni humanae creaturae propter Deum:
 siue regi quasi præcellenti: * siue ducibus
 tamquam ab eo missis ad vindictam ma-
 lefactorum, laudem vero bonorum: * quia
 sic est voluntas Dei, ut beneficientes ob-
 mute scere faciatis imprudentium homi-
 num ignorantiam: * quasi liberi, & non
 quasi velamen habentes malitiae liberta-
 tem, sed sicut serui Dei. * Omnes hono-
 rare: fraternitatem diligite: Deum time-
 re: Regem honorificate. * Serui subditi esto-
 te in omni timore dominis, non tantum
 bonis & modestis, sed etiam dyscolis.
 * Hæc est enim gratia, si propter Dei con-
 scientiam sustinet quis tristitias, patiens
 iniuste. * Quæ enim est gloria, si peccan-
 tes, & colaphizati suffertis? Sed si bene-
 facientes patienter sustinetis: hæc est gra-
 tia apud Deum. * In hoc enim vocati
 estis: quia & Christus passus est pro no-
 bis, vobis relinquens exemplum ut sequa-
 mini vestigia eius. * qui peccatum non fe-
 cit,

cit, nec inuentus est dolus in ore eius: * qui cum malediceretur, non maledicebat: cum pateretur, non comminabatur: tradebat autem iudicanti se iniuste: * qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum: ut peccatis mortui, iustitiae viuamus: cuius liuore sanati estis. * Eratis enim sicut oues errantes, sed conuersi estis nunc ad pastorem, & episcopum animarum uestrarum.

CAP. III.

SIMILITER & mulieres subditae sint uiris suis: ut & si qui non credunt verbo, per mulierum conuersationem sine verbo lucrifiant, * considerantes in timore castam conuersationem uestram. * Quorum non sit extrinsecus capillatura, aut circumdatio auri, aut indumenti vestimentorum cultus: * sed qui absconditus est cordis homo, in incorruptibilitate quieti, & modesti spiritus, qui est in conspectu Dei locuples. * Sic enim aliquando & sanctae mulieres, sperantes in Deo, ornabant se, subiectae proprijs uiris. * Sicut Sara obediebat Abrahae, dominum eum vocans: cuius estis filiae beneficientes, & non pertinentes ullam perturbationem. * Viri similiter cohabitantes secundum scientiam, quasi infirmiori vasculo muliebri impartientes honorem, tamquam & coheredibus gratiae vitae: ut non impediuntur orationes uestrae. * In fine autem omnes unanimes, compatientes, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, humiles: * non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto, sed econtrario benedicentes: quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hereditate possideatis. * Qui enim uult vitam diligere, & dies videre bonos, coerceat linguam suam a malo, & labia eius ne loquantur dolum: * Declinet a malo, & faciat bonum: inquirat pacem, & sequatur eam: * Quia oculi Domini super iustos, & aures eius in preces eorum: Vultus autem Domini super facientes mala. * Et quis est qui uobis noceat, si boni amu-

latores fueritis? * Sed & si quid patimini propter iustitiam, beati. Timorem autem eorum ne timueritis, & non conturbemini. * Dominum autem Christum sanctificate in cordibus uestris, parati semper ad satisfactionem omni poscenti uos rationem de ea, quae in uobis est, spe. * sed cum modestia, & timore, conscientiam habentes bonam: ut in eo, quod detrahunt uobis, confundantur, qui calumniantur uestram bonam in Christo conuersationem. * Melius est enim beneficientes (si uoluntas Dei uelit) pati, quam malefacientes. * quia & Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, iustus pro iniustis, ut nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, uiuificatus autem spiritu. * In quo & his, qui in carcere erant, spiritibus ueniens praedicauit: qui increduli fuerant aliquando, quando expectabant Dei patientiam in diebus Noe, cum fabricaretur arca: in qua pauci, id est octo animae saluae factae sunt per aquam. * Quod & uos nunc similis formae saluos facit baptisma: non carnis depositio sordium, sed conscientiae bonae interrogatio in Deum per resurrectionem Iesu Christi, * qui est in dextera Dei, deglutiens mortem ut vitae aeternae heredes efficeremur: profectus in caelum subiectis sibi angelis, & potestatibus, & uirtutibus.

CAP. IIII.

CHRIStO igitur passo in carne, & uos eadem cogitatione armamini: quia qui passus est in carne, desijt a peccatis: * Ut iam non desiderijs hominum, sed uoluntati Dei, quod reliquum est in carne uiuat temporis. * Sufficit enim praeteritum tempus ad uoluntatem Gentium consummendam his, qui ambulauerunt in luxurijs, desiderijs, uolentijs, comessionibus, potationibus, & illicitis idolorum cultibus. * In quo admirantur non concurrentibus uobis in eandem luxuriae confusionem, blasphemantes. * Qui reddent rationem ei, qui paratus est iudicare uiuos & mortuos. * Propter hoc

enim & mortuis euangelizatum est: vt iudicentur quidem secundum homines in carne, viuant autem secundum Deum in Spiritu. * Omnium autem finis appropinquauit. Estote itaque prudentes, & vigilate in orationibus. * Ante omnia autem, mutuam in vobismetipsis charitatem continuam habentes: quia charitas operit multitudinem peccatorum. * Hospitales inuicem sine murmuratione: * Vnusquisque, sicut accipit gratiam, in alterutrum illam administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiae Dei. * Si quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tamquam ex virtute, quam administrat Deus: vt in omnibus honorificetur Deus per Iesum Christum: cui est gloria, & imperium in saecula saeculorum: Amen. * Charissimi, nolite peregrinari in feruore, qui ad tentationem vobis fit, quasi noui aliquid vobis contingat: sed communicantes Christi passionibus gaude-
 te, vt & in reuelatione gloriae eius gaudeatis exultantes. * Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis: quoniam quod est honoris, gloriae, & virtutis Dei, & qui est eius Spiritus, super vos requiescit. * Nemo autem vestrum patiatut vt homicida, aut fur, aut maledicus, aut alienorum appetitor. * Si autem vt Christianus, non erubescat: glorificet autem Deum in isto nomine. * quoniam tempus est vt incipiat iudicium a domo Dei. Si autem primum a nobis: quis finis eorum, qui non credunt Dei Euangelio? * Et si iustus vix saluabitur, impius, & peccator vbi parebunt? Itaque & hi, qui patiuntur secundum voluntatem Dei, fideli Creatori commendent animas suas in benefactis.

CAP. V.

SENIORES ergo, qui in vobis sunt, obsecro, consenior & testis Christi passionum: qui & eius, quae in futuro reuelanda est, gloriae communicator: * pascite qui in vobis est gregem Dei, prouidentes non coacte, sed spontanee secundum Deum: neque turpis lucri gratia, sed voluntarie: * neque vt dominantes in cleris, sed facti gregis ex animo. * Et cum apparuerit princeps pastorum, percipietis immarcescibilem gloriae coronam. * Similiter adolescentes subditi estote senioribus. Omnes autem inuicem humilitatem insinuate, quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. * Humiliamini igitur sub potenti manu Dei, vt vos exaltet in tempore visitationis: * omnem sollicitudinem vestram proijcientes in eum, quoniam ipsi cura est de vobis. * Sobrij estote, & vigilate: quia aduersarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit, quærens quem deuoret. * Cui resistite fortes in fide: scientes eandem passionem ei, quae in mundo est, vestrae fraternitati fieri. * Deus autem omnis gratiae, qui vocauit nos in æternam suam gloriam in Christo Iesu, modicum passos ipse perficiet, confirmabit, solidabitque. * Ipsi gloria, & imperium in saecula saeculorum: Amen. * Per Siluanum fidelem fratrem vobis, vt arbitror, breuiter scripsi: obsecrans & contestans, hanc esse veram gratiam Dei, in qua statis. * Salutat vos Ecclesia, quae est in Babylone coelecta, & Marcus filius meus. * Salutate inuicem in osculo sancto: Gratia vobis omnibus, qui estis in Christo Iesu. Amen.

EPISTOLA
BEATI PETRI APOSTOLI
SECUNDA.

CAPVT PRIMVM.

SIMON Petrus, seruus, & Apostolus Iesu Christi, ijs, qui coequali nobiscum sortiti sunt fidē in iustitia Dei nostri, & Saluatoris Iesu Christi. Gratia vobis, & pax adimpleatur in cognitione Dei, & Christi Iesu Domini nostri: quomodo omnia nobis diuinę virtutis suę, quę ad vitam, & pietatem donata sunt, per cognitionem eius, qui vocauit nos propria gloria, & virtute, per quę maxima, & pretiosa nobis promissa donauit: vt per hęc efficiamini diuinę consortes nature: fugientes eius, quę in mundo est, concupiscentię corruptionem. Vos autem curam omnem subinferentes, ministrare in fide vestra virtutem, in virtute autem scientiam, in scientia autem abstinētiā, in abstinētia autem patientiam, in patientia autem pietatem, in pietate autem amorem fraternitatis, in amore autem fraternitatis charitatem. Hęc enim si vobiscum adsint, & superent, non vacuos, nec sine fructu vos constituent in Domini nostri Iesu Christi cognitione. Cui enim non preesto sunt hęc, cæcus est, & manutentans, obliuionē accipiens purgationis veterum suorum delictorum. Quapropter fratres magis satagite vt per bona opera certam vestram vocationem, & electionem faciatis: hęc enim facientes, non peccabitis aliquando. Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in æternum regnum Domini nostri, & Saluatoris Iesu Christi. Propter quod incipiam

vos semper commonere de his: & quidem scientes & confirmatos vos in præsenti veritate. Iustum autem arbitror quamdiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos in commonitione: certus quod velox est depositio tabernaculi mei secundum quod & Dominus noster Iesus Christus significauit mihi. Dabo autem operam & frequenter habere vos post obitum meum, vt horum memoriam faciatis. Non enim doctas fabulas secuti notam fecimus vobis Domini nostri Iesu Christi virtutem, & præsentiā: sed speculatores facti illius magnitudinis. Accipiens enim a Deo Patre honorem, & gloriam, voce delapsa ad eum huiuscemodi a magnifica gloria: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui, ipsum audite. Et hanc vocem nos audiuius de celo allatam, cum essemus cum ipso in monte sancto. Et habemus firmiorem propheticum sermonem: cui benefacitis attendentes quasi lucernę lucenti in caliginoso loco donec dies elucescat, & lucifer oriatur in cordibus vestris. hoc primum intelligentes quod omnis prophetia Scripturę proprię interpretatione non fit. Non enim voluntate humana allata est aliquando prophetia: sed Spiritu sancto inspirati, locuti sunt sancti Dei homines.

CAP. II.

FERVNT vero & pseudoprophetę in populo, sicut & in vobis erunt magistri

mendaces, qui introducunt sectas perditionis, & eum, qui emit eos, Dominum negant: superducentes sibi celerem perditionem. * Et multi sequentur eorum luxurias, per quos via veritatis blasphemabitur: & in avaritia fictis verbis de vobis negotiabitur: quibus iudicium iam olim non cessat: & perditio eorum non dormitat. * Si enim Deus angelis peccantibus non pepercit, sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit, cruciandos, in iudicium reservari. * Et originali mundo non pepercit, sed octauum Noe iustitiæ præconem custodiuit, diluuium mundo impiorum inducens. * Et ciuitates Sodomorum, & Gomorrhæorum in cinerem redigens, ouersione damnauit: exemplum eorum, qui impie acturi sunt, ponens: & iustum Lot oppressum a nefandorum iniuria, ac luxuriosa cōuersatione eripuit: aspectu enim, & auditu iustus erat: habitans apud eos, qui de die in diem animam iustam iniquis operibus cruciabant. * Nouit Dominus pios de tentatione eripere: iniquos vero in diem iudicij reservare cruciandos: * magis autem eos, qui post carnem in concupiscentia immunditiæ ambulant, dominationemq. contemnunt, audaces, sibi placentes, sectas non metuunt introducere blasphemantes: * vbi angeli fortitudine, & virtute cum sint maiores, non portant aduersum se execrabile iudicium. * Hi vero velut irrationabilia pecora, naturaliter incaptionem, & in perniciem in his quæ ignorant blasphemantes in corruptione sua peribunt, * percipientes mercedem iniustitiæ, voluptatem existimantes diei delicias: coinquinationes, & maculæ delicijs affluentes, in conuiujs suis luxuriantes vobiscum, * oculos habentes plenos adulterij, & infamabilis delicti. Pellicientes animas instabiles, cor exercitatum avaritia habentes, maledictionis filij: * derelinquentes rectam viam errauerunt, secuti viam Balaam ex Bosor, qui mercedem iniquitatis amauit: * correctionem vero habuit suæ vesaniæ: subiugale mutum animal, hominis voce loquens, prohibuit prophetæ insipientiam. * Hi sunt

fontes sine aqua, & nebulae turbinibus exagitatae, quibus caligo tenebrarum reservatur. * Superba enim vanitatis loquentes, pelliciunt in desiderijs carnis luxuriæ eos, qui paululum effugiunt, qui in errore conuersantur: * libertatem illis promittentes, cum ipsi serui sint corruptionis: a quo enim quis superatus est, huius & seruus est. * Si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione Domini nostri, & Saluatoris Iesu Christi, his rursus implicati superantur: facta sunt eis posteriora deteriora prioribus. * Melius enim erat illis non cognoscere viam iustitiæ, quàm post agnitionem, retrorsum conuerti ab eo, quod illis traditum est sancto mandato. * Contigit enim eis illud veri prouerbij: Canis reuersus ad suum vomitum: &, Sus lota in volutabro luti.

CAP. III.

HANC ecce vobis, charissimi, secundam scribo epistolam, in quibus vestram excito in commonitione sinceram mentem: * vt memores sitis eorum, quæ prædixi verborum a sanctis Prophetis, & Apostolorum vestrorum, præceptorum Domini & Saluatoris. * hoc primum scientes, quod venient in nouissimis diebus in deceptione illusores, iuxta proprias concupiscentias ambulantes, * dicentes: Vbi est promissio, aut aduentus eius? ex quo enim patres dormierunt, omnia sic perseverant ab initio creaturæ. * Latet enim eos hoc volentes, quod cæli erant prius, & terra, de aqua, & per aquam consistens Dei verbo: * per quæ, ille tunc mundus aqua inudatus perijt. * Cæli autem, qui nunc sunt, & terra eodem verbo repositi sunt, igni reservati in diem iudicij, & perditionis impiorum hominum. * Vnum vero hoc non lateat vos, charissimi, quia vnus dies apud Dominum sicut mille anni, & mille anni sicut dies vnus. * Non tardat Dominus promissionem suam, sicut quidam existimant: sed patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad penitentiam reuerti. * Adueniet autem dies Domini vt

ni ut fur: in quo cæli magno impetu tran-
sient, elementa verò calore soluentur, terra
autem & quæ in ipsa sunt opera, exurètur:
* Cum igitur hæc omnia dissoluenda sint, 11
quales oportet vos esse in sanctis conuer-
sationibus, & pietatibus, * expectâtes, & pro- 12
perâtes in aduentû diei Domini, per quem
cæli ardentes soluètur, & elementa ignis ar-
dore tabescèt? * Nouos vero cælos, & nouâ 13
terrâ secûdum promissâ ipsius expectamus,
in quibus iustitia habitat. * Propter quod 14
charissimi hæc expectâtes, satagite immacu-
lati, & inuiolati ei inueniri in pace. * & Do- 15

mini nostri longanimitatem, salutē arbitre-
mini: sicut & charissimus frater noster Pau-
lus secûdum datam sibi sapientiam scripsit
vobis, * sicut & in omnibus epistolis, loquēs
in eis de his, in quibus sunt quædam diffici-
lia intellectu, quæ indocti, & instabiles de-
prauant, sicut & ceteras Scripturas, ad suam
17 ipsorum perditionem. * Vos igitur fratres
præscientes custodite, ne insipiētium errore
18 traducti excidatis a propria firmitate. * cresci-
te vero in gratia, & in cognitione Domini
nostri, & Saluatoris Iesu Christi. Ipsi gloria
& nunc, & in diem æternitatis. Amen.

EPISTOLA BEATI IOANNIS APOSTOLI P R I M A.

CAPVT PRIMVM.

QUOD fuit ab initio, quod 1
audiuimus, quod vidimus
oculis nostris, quod perspe-
ximus, & manus nostræ cō-
trectauerunt de verbo vitæ:
* & vita manifestata est, & vidimus, & testa- 2
mur, & annūciamus vobis vitam æternam,
quæ erat apud Patrem, & apparuit nobis:
* quod vidimus & audiuimus, annūciamus 3
vobis, vt & vos societatem habeatis no-
biscum, & societas nostra sit cum Patre, &
cum Filio eius Iesu Christo. * Et hæc scri- 4
bimus vobis vt gaudeatis, & gaudium ve-
strum sit plenum. * Et hæc est annuncia- 5
tio, quam audiuimus ab eo, & annuncia-
mus vobis: Quoniam Deus lux est, & tene-
bræ in eo nō sunt vllæ. * Si dixerimus quo- 6
niam societatem habemus cum eo, & in te-

nebris ambulamus, mentimur, & veritatem
, non facimus. * Si autem in luce ambula-
mus sicut & ipse est in luce, societatem ha-
bemus ad inuicem, & sanguis Iesu Christi,
Filij eius, emundat nos ab omni peccato.
* Si dixerimus quoniam peccatum nō ha-
bemus, ipsi nos seducimus, & veritas in no-
bis non est. * Si confiteamur peccata no-
stra: fidelis est, & iustus, vt remittat nobis
peccata nostra, & emundet nos ab omni
10 iniquitate. * Si dixerimus quoniam nō pec-
cauimus: mendacem facimus eum, & ver-
bum eius non est in nobis.

CAP. II.

FILIIOLI mei, hæc scribo vobis, vt non
peccetis. Sed & si quis peccauerit, aduo-
catum habemus apud Patrem, Iesum Chri-
stum

stum iustum: * & ipse est propitiatio pro peccatis nostris: nō pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. * Et in hoc scimus quoniam cognouimus eum, si mandata eius obseruemus. * Qui dicit se nosse eum, & mandata eius non custodit, mendax est, & in hoc veritas non est. * Qui autem seruat verbum eius, vere in hoc charitas Dei perfecta est: & in hoc scimus quoniam in ipso sumus. * Qui dicit se in ipso manere, debet, sicut ille ambulauit, & ipse ambulare. * Charissimi, non mandatum nouum scribo vobis, sed mandatum vetus, quod habuistis ab initio: Mandatum vetus est verbum, quod audistis. * Iterum mandatum nouum scribo vobis, quod verum est & in ipso, & in vobis: quia tenebræ transierunt, & verum lumen iam lucet. * Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in tenebris est vsque adhuc. * Qui diligit fratrem suum, in lumine manet, & scandalum in eo non est. * Qui autem odit fratrem suum, in tenebris est, & in tenebris ambulat, & nescit quo eat: quia tenebræ obcæcauerunt oculos eius. * Scribo vobis, filioli, quoniam remittuntur vobis peccata propter nomen eius. * Scribo vobis patres, quoniam cognouistis eum, qui ab initio est. Scribo vobis adolescentes, quoniam vicistis malignum. * Scribo vobis infantes, quoniam cognouistis patrem. Scribo vobis iuuenes, quoniam fortes estis, & verbum Dei manet in vobis, & vicistis malignum. * Nolite diligere mundum, neque ea, quæ in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est charitas Patris in eo: * quoniam omne, quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ: quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. * Et mundus transiit, & concupiscentia eius. Qui autem facit voluntatem Dei, manet in æternum. * Filioli, nouissima hora est: & sicut audistis quia Antichristus venit: & nunc Antichristi multi facti sunt; vnde scimus, quia nouissima hora est. * Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis. nam, si fuissent ex

nobis, permansissent vtrique nobiscum: sed vt manifesti sint quoniam non sunt omnes ex nobis. * Sed vos vñctionem habetis a Sancto, & nostis omnia. * Non scripsi vobis quasi ignorantibus veritatem, sed quasi scientibus eam: & quoniam omne mendacium ex veritate non est. * Quis est mendax, nisi is, qui negat quoniam Iesus est Christus? Hic est Antichristus, qui negat Patrem, & Filium. * Omnis, qui negat Filium, nec Patrem habet. qui confitetur Filium, & Patrem habet. * Vos quod audistis ab initio, in vobis permaneat: Si in vobis permanserit quod audistis ab initio, & vos in Filio, & Patre manebitis. * Et hæc est repromissio, quam ipse pollicitus est nobis, vitam æternam. * Hæc scripsi vobis de his, qui seducunt vos. * Et vos vñctionem, quam accepistis ab eo, maneat in vobis. Et nōn necesse habetis vt aliquis doceat vos: sed sicut vñctio eius docet vos de omnibus, & verum est, & non est mendacium. Et sicut docuit vos: manete in eo. * Et nunc filioli manete in eo: vt cum apparuerit, habeamus fiduciam, & non confundamur ab eo in aduentu eius. * Si scitis quoniam iustus est, scitote quoniam & omnis, qui facit iustitiam, ex ipso natus est.

C A P . I I I .

VIDE TE qualem charitatem dedit nobis Pater, vt filij Dei nominemur & simus. Propter hoc mūdus non nouit nos: quia non nouit eum. * Charissimi, nunc filij Dei sumus: & nōdum apparuit quid erimus. Scimus quoniam cum apparuerit, similes ei erimus: quoniam videbimus eum sicuti est. * Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut & ille sanctus est. * Omnis, qui facit peccatum, & iniquitatem facit: & peccatum est iniquitas. * Et scitis quia ille apparuit vt peccata nostra tolleret: & peccatum in eo nō est. * Omnis, qui in eo manet, nō peccat: & omnis, qui peccat, nō vidit eū, nec cognouit eum. * Filioli, nemo vos seducat. Qui facit iustitiam, iustus est: sicut & ille iustus est. * Qui facit

facit peccatum, ex diabolo est : quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit Filius Dei, vt dissoluat opera diaboli. * Omnis, qui natus est ex Deo, peccatum non facit : quoniam semen ipsius in eo manet, & non potest peccare, quoniam ex Deo natus est. * In hoc manifesti sunt Filij Dei, & filij diaboli. Omnis, qui non est iustus, non est ex Deo, & qui non diligit fratrem suum : * quoniam hæc est annunciatio, quam audistis ab initio, vt diligatis alterutrum. * Non sicut Cain, qui ex maligno erat, & occidit fratrem suum. Et propter quid occidit eum? Quoniam opera eius maligna erant : fratris autem eius, iusta. * Nolite mirari fratres, si odit vos mundus. * Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte : * omnis, qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam æternam in semetipso manentem. * In hoc cognouimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit : & nos debemus pro fratribus animas ponere. * Qui habuerit substantiam huius mundi, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clauerit viscera sua ab eo : quomodo charitas Dei manet in eo? * Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate. * in hoc cognoscimus quoniam ex veritate sumus : & in conspectu eius suadebimus corda nostra. * Quoniam si reprehenderit nos cor nostrum : maior est Deus corde nostro, & nouit omnia. * Charissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum : * & quidquid petierimus, accipiemus ab eo : quoniam mandata eius custodimus, & ea, quæ sunt placita coram eo, facimus. * Et hoc est mandatum eius : Vt credamus in nomine Filij eius Iesu Christi : & diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum nobis. * Et qui seruat mandata eius, in illo manet, & ipse in eo : & in hoc scimus quoniam manet in nobis de Spiritu, quem dedit nobis.

C A P. IIII.

CHARISSIMI, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex Deo sint : quoniam multi pseudoprophetæ exierunt in mundum. * in hoc cognoscitur spiritus Dei : omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne venisse, ex Deo est : * & omnis spiritus, qui soluit Iesum, ex Deo non est, & hic est Antichristus, de quo audistis quoniam venit, & nunc iam in mundo est. * Vos ex Deo estis filioli, & vicistis eum, quoniam maior est qui in vobis est, quam qui in mundo. * Ipsi de mundo sunt : ideo de mundo loquuntur, & mundus eos audit. * Nos ex Deo sumus. Qui nouit Deum, audit nos : qui non est ex Deo, non audit nos : in hoc cognoscimus Spiritum veritatis, & spiritum erroris. * Charissimi, diligamus nos inuicem : quia charitas ex Deo est. Et omnis, qui diligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum. * Qui non diligit, non nouit Deum : quoniam Deus charitas est. * In hoc apparuit charitas Dei in nobis, quoniam Filium suum vnigenitum misit Deus in mundum, vt viuamus per eum. * In hoc est charitas : non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse prior dilexit nos, & misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris. * Charissimi, si sic Deus dilexit nos : & nos debemus alterutrum diligere. * Deum nemo vidit vmquam. Si diligamus inuicem, Deus in nobis manet, & charitas eius in nobis perfecta est. * In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus, & ipse in nobis : quoniam de Spiritu suo dedit nobis. * Et nos vidimus, & testificamur quoniam Pater misit Filium suum Saluatorem mundi. * Quisquis confessus fuerit quoniam Iesus est Filius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo. * Et nos cognouimus, & credidimus charitati, quam habet Deus in nobis. Deus charitas est : & qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo. * In hoc perfecta est charitas Dei nobiscum, vt fiduciam habeamus

mus in die iudicij: quia sicut ille est, & nos
sumus in hoc mundo. * Timor non est in
charitate: sed perfecta charitas foras mittit
timorem, quoniam timor poenam habet.
qui autem timet, non est perfectus in chari-
tate. * Nos ergo diligamus Deum, quoniam
Deus prior dilexit nos. * Si quis dixerit quo-
niam diligo Deum, & fratrem suum ode-
rit, mendax est. Qui enim non diligit fratre
suum quem videt, Deum, quem non videt,
quomodo potest diligere? * Et hoc man-
datum habemus a Deo: ut qui diligit
Deum, diligat & fratrem suum.

C A P. V.

OMNIS, qui credit, quoniam Iesus est
Christus, ex Deo natus est. Et omnis,
qui diligit eum qui genuit, diligit & eum
qui natus est ex eo. * In hoc cognoscimus
quoniam diligimus natos Dei, cum Deum
diligamus, & mandata eius faciamus. * Hæc
est enim charitas Dei, ut mandata eius cu-
stodiamus: & mandata eius graua non
sunt. * Quoniam omne, quod natum est ex
Deo, vincit mundum: & hæc est victoria,
quæ vincit mundum, fides nostra. * Quis
est, qui vincit mundum, nisi qui credit quo-
niam Iesus est filius Dei? * hic est, qui ve-
nit per aquam & sanguinē, Iesus Christus:
non in aqua solum, sed in aqua & sangui-
ne. Et spiritus est, qui testificatur, quoniam
Christus est veritas. * Quoniam tres sunt,
qui testimonium dant in cælo: Pater, Ver-
bum, & Spiritus sanctus: & hi tres vnum
sunt. * Et tres sunt, qui testimonium
dant in terra: Spiritus, & aqua, & sanguis:

& hi tres vnum sunt. * Si testimonium ho-
minum accipimus, testimonium Dei ma-
ius est: quoniam hoc est testimonium Dei,
quod maius est, quoniam testificatus est
de Filio suo. * Qui credit in filium Dei, ha-
bet testimonium Dei in se. Qui non cre-
dit Filio, mendacem facit eum: quia non
credit in testimonium quod testificatus est
Deus de Filio suo. * Et hoc est testimo-
nium, quoniam vitam æternam dedit no-
bis Deus. Et hæc vita in Filio eius est. * Qui
habet Filium, habet vitam: qui non ha-
bet Filium, vitam non habet. * Hæc scri-
bo vobis: ut sciatis quoniam vitam habe-
tis æternam, qui creditis in nomine Filij
Dei. * Et hæc est fiducia, quam habemus
ad eum: Quia quodcumque petierimus:
secundum voluntatem eius, audit nos. * Et
scimus quia audit nos quidquid petieri-
mus: scimus quoniam habemus petitiones
quas postulamus ab eo. * Qui scit fra-
trem suum peccare peccatum non ad mor-
tem, petat, & dabitur ei vita peccanti non
ad mortem. Est peccatum ad mortem: nō
pro illo dico ut roget quis. * Omnis iniqui-
tas, peccatum est: & est peccatum ad mor-
tem. * Scimus quia omnis, qui natus est ex
Deo, non peccat: sed generatio Dei conser-
uat eum, & malignus non tangit eum.
* Scimus quoniam ex Deo sumus: & mun-
dus totus in maligno positus est. * Et sci-
mus quoniam Filius Dei venit, & dedit no-
bis sensum ut cognoscamus verum Deum,
& simus in vero Filio eius. Hic est verus
Deus, & vita æterna. * Filioli, custodite
vos a simulacris. Amen.

EPISTOLA

BEATI IOANNIS

APOSTOLI

SECUNDA.

SENIOR. Electæ dominæ, & natis eius, quos ego diligo in veritate, & non ego solus, sed & omnes, qui cognouerunt veritatem, propter veritatem, quæ permanet in nobis, & nobiscum erit in æternum. * Sit vobiscum gratia, misericordia, pax a Deo Patre, & a Christo Iesu Filio Patris in veritate, & charitate. * Gaudius sum valde, quoniam inueni de filiis tuis ambulantes in veritate, sicut mandatum accepimus a Patre. * Et nunc rogo te domina, non tamquam mandatum nouum scribens tibi, sed quod habuimus ab initio, vt diligamus alterutrum. * Et hæc est charitas, vt ambulemus secundum mandata eius. Hoc est enim mandatum, vt quemadmodum audistis ab initio, in eo ambuletis: quoniam multi seductores exierunt in mundum, qui non confitentur Iesum Christum venisse in carnem: hic est seductor, & antichristus. * Videte vosmetipsos, ne perdatis quæ operati estis: sed vt mercedem plenam accipiat. * Omnis, qui recedit, & non permanet in doctrina Christi, Deum non habet: qui permanet in doctrina, hic & Patrem & Filium habet. * Si quis venit ad vos, & hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec AVE ei dixeritis. * Qui enim dicit illi AVE, communicat operibus eius malignis. * Plura habens vobis scribere, nolui per chartam, & atramentum: spero enim me futurum apud vos, & os ad os loqui: vt gaudium vestrum plenum sit. * Salutant te filij sororis tuæ Electæ.

EPISTOLA

BEATI IOANNIS

APOSTOLI

TERTIA.

SENIOR. Gaio charissimo, quem ego diligo in veritate. * Charissime, de omnibus orationem facio prosperete ingredi, & valere, sicut prospere agit anima tua. * Gaudius sum valde venientibus fratribus, & testimonium perhibentibus veritati tuæ, sicut tu in veritate ambulas. * Maiorem horum non habeo gratiam, quàm vt audiam filios meos in veritate ambulare. * Charissime, fideliter facis quidquid operaris in fratres, & hoc in peregrinos, qui testimonium reddiderunt charitati tuæ in conspectu Ecclesiæ: quos, benefaciens, deduces digne Deo. * Pro nomine enim eius profecti sunt, nihil accipientes a Gentibus. * Nos ergo debemus suscipere huiusmodi, vt cooperatores simus veritatis. * Scripsissem forsitan Ecclesiæ: sed is, qui amat primatum gerere in eis, Diotrophes, non recipit nos. * propter hoc si venero, commonebo eius opera, quæ facit: verbis malignis garriens in nos: & quasi non ei ista sufficiant: neque ipse suscipit fratres: & eos, qui suscipiunt, prohibet, & de Ecclesia eicit. * Charissime, noli imitari malum, sed quod bonum est. Qui benefacit, ex Deo est: qui malefacit, non vidit Deum. * Demetrio testimonium redditur ab omnibus, & ab ipsa veritate, sed & nos testimonium perhibemus: & nosti quoniam testimonium nostrum verum est. * Multa habui tibi scribere: sed nolui per atramentum, & calamum scribere tibi. * Spero autem protinus te videre, & os ad os loquemur. Pax tibi. Salutant te amici. Saluta amicos nominatim.

EPISTOLA CATHOLICA

BEATI IVDÆ APOSTOLI.

IVDAS Iesu Christi seruus, frater autem Iacobi, his, qui sunt in Deo Patre dilectis, & Christo Iesu conseruatis, & vocatis. * Misericordia vobis, & pax, & charitas adimpleatur. * Charissimi, omnem sollicitudinem faciens scribēdi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis: deprecans supercertari semel traditæ sanctis fidei. * Subintroierunt enim quidam homines (qui olim præscripti sunt in hoc iudicium) impij, Dei nostri gratiam trāsferentes in luxuriam, & solum Dominatorem, & Dominum nostrum Iesum Christum negantes. * Commonere autem vos volo, scientes semel omnia, quoniā Iesus populum de terra Ægypti saluans, secundò eos, qui nō crediderunt, perdidit: * Angelos vero, qui non seruauerunt suū principatum, sed dereliquerūt suum domicilium, in iudicium magni diei, vinculis æternis sub caligine reseruauit. * Sicut Sodoma, & Gomorra, & finitimæ ciuitates simili modo exfornicata, & abeuntes post carnem alteram, factæ sunt exemplū, ignis æterni pœnam sustinentes. * Similiter & hi carnem quidem maculant, dominationem autem spernunt, maiestatem autem blasphemant. * Cum Michael Archangelus cū diabolo disputans altercatur de Moyſi corpore, non est ausus iudicium inferre blasphemix: sed dixit: Imperet tibi Dominus. * Hi autem quæcumque quidem ignorant, blasphemant: quæcūque autem naturaliter, tamquam muta animalia, norunt, in his corrūpuntur. * Væ illis, quia in via Cain abierūt, & errore Balaam mercede effusi sunt, & in contradictione Core perierunt: * Hi sunt in epulis suis maculæ, conuiuantes sine timore, semetipsos pascētes, nu-

bes sine aqua, quæ a ventis circumferuntur, arbores autūnales, infructuosæ, bis mortuæ, eradicatæ, * fluctus feri maris, despumantes suas cōfusiones, sidera errantia: quibus procella tenebrarum seruata est in æternum. * Prophetauit autem & de his septimus ab Adam Enoch, dicens: Ecce venit Dominus in sanctis millibus suis * facere iudicium cōtra omnes, & arguere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum, quibus impie egerunt, & de omnibus duris, quæ locuti sunt contra Deū peccatores impij. * Hi sunt murmuratores querulosi, secundū desideria sua ambulātes, & os eorum loquitur superba, mirantes personas quæstus causa. * Vos autem charissimi memores estote verborū, quæ prædicta sunt ab Apostolis Domini nostri Iesu Christi, * qui dicebant vobis, quoniam in nouissimo tempore venient illuso- res, secundum desideria sua ambulantes in impietatibus. * Hi sunt, qui segregāt semetipsos, animales, Spiritum nō habentes. * Vos autem charissimi superædificantes vosmetipsos sanctissimæ vestræ fidei, in Spiritu sancto orantes, * vosmetipsos in dilectione Dei seruare, expectantes misericordiam Domini nostri Iesu Christi in vitam æternam. * Et hos quidem arguite iudicatos: * illos vero saluate, de igne rapientes. Alijs autem miseremini in timore: odientes & eam, quæ carnalis est, maculatam nemicam. * Ei autē, qui potens est vos conseruare sine peccato, & constituere ante conspectum gloriæ suæ immaculatos in exultatione in aduentu Domini nostri Iesu Christi. * Soli Deo Saluatori nostro, per Iesum Christum Dominum nostrum, gloria & magnificētia, imperium & potestas ante omne sæculum, & nunc, & in omnia sæcula sæculorum. Amen.

A P O.

8111

A P O C A L Y P S I S

BEATI IOANNIS APOSTOLI

C A P V T P R I M V M

AP O C A L Y P S I S Iesu Christi, quā dedit illi Deus palā facere seruis suis, quā oportet fieri cito: & significauit, mittens per Angelum suum seruo tuo Ioanni, * qui testimonium perhibuit verbo Dei, & testimonium Iesu Christi, quaecumque vidit. * Beatus, qui legit; & audit verba prophetiae huius: & seruat ea, quae in ea scripta sunt: tempus enim prope est. * Ioannes septem Ecclesijs, quae sunt in Asia. Gratia vobis, & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui venturus est: & a septem spiritibus, qui in conspectu throni eius sunt: * & a Iesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, & princeps regum terrae, qui dilexit nos, & lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo, * & fecit nos regnum, & sacerdotes Deo & Patri suo: ipsi gloria, & imperium in saecula saeculorum: Amen. * Ecce venit cum nubibus, & videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt. Et plangent se super eum omnes tribus terrae: Etiam: Amen. * Ego sum α, & ω, principium, & finis, dicit Dominus Deus: qui est, & qui erat, & qui venturus est, omnipotens. * Ego Ioannes frater vester, & particeps in tribulatione, & regno & patientia in Christo Iesu: fui in insula, quae appellatur Patmos propter verbum Dei, & testimonium Iesu: * Fui in spiritu in Dominica die, & audiui post me vocem magnam tamquam tubae, dicentis: Quod vides, scribe in libro: & mitte septem Ecclesijs, quae sunt in Asia, Epheso, & Smyrnae, & Pergamo, & Thyatirae, & Sardis,

& Philadelphiae, & Laodiciae: * Et conuersus sum vt viderem vocem, quae loquebatur mecum: Et conuersus vidi septem candelabra aurea: * & in medio septem candelabrorum aureorum similem filio hominis, vestitum podere, & praecinctum ad mammillas zona aurea: * caput autem eius, & capilli erant candidi tamquam lana alba, & tamquam nix, & oculi eius tamquam flammae ignis, * & pedes eius similes aurichalco, sicut in camino ardenti, & vox illius tamquam vox aquarum multarum. * & habebat in dextera sua stellas septem: & de ore eius gladius utraque parte acutus exibat: & facies eius sicut sol lucet in virtute sua. * Et cum vidissem eum, cecidi ad pedes eius tamquam mortuus. Et posuit dexteram suam super me, dicens: Noli timere: ego sum primus, & nouissimus, * & viuus, & fui mortuus, & ecce sum viuens in saecula saeculorum, & habeo clauem mortis, & inferni. * Scribe ergo quae vidisti, & quae sunt, & quae oportet fieri post haec. * Sacramentum septem stellarum, quas vidisti in dextera mea, & septem candelabra aurea: septem stellae Angeli sunt septem Ecclesiarum: & candelabra septem, septem Ecclesiae sunt.

C A P V T I I

Angelo Ephesi Ecclesiae scribe: Haec dicit, qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum: * Scio operam tuam, & laborem, & patientiam tuam, & quia non potes sustinere malos: & tentasti eos, qui se dicunt Apostolos esse, & non sunt: & inuenisti eos

B b b b b m e n d a -

mendaces: & patientiam habes, & sustinui-
sti propter nomen meum, & non defecisti.
* Sed habeo aduersus te, quod charitatem
tuam primam reliquisti: * Memor esto ita-
que vnde excideris: & age poenitentiam, &
prima opera fac. sin autem, venio tibi, &
mouebo candelabrum tuum de loco suo,
nisi poenitentiam egeris. * Sed hoc habes,
quia odisti facta Nicolaitarum, quæ & ego
odi. * Qui habet aurem, audiat quid Spiri-
tus dicat Ecclesijs: Vincenti dabo edere de
ligno vitæ, quod est in Paradiso Dei mei. * Et
Angelo Smyrnæ Ecclesiæ scribe: Hæc dicit
primus, & nouissimus, qui fuit mortuus, &
viuit: * Scio tribulationem tuam, & pauper-
tatem tuam, sed diues es: & blasphemaris
ab his, qui se dicunt Iudæos esse, & non sunt,
sed sunt synagoga satanæ. * Nihil horum ti-
meas quæ passurus es. Ecce misurus est dia-
bolus aliquos ex vobis in carcerem vt tēte-
mini: & habebitis tribulationem diebus de-
cem. Esto fidelis vsque ad mortem, & dabo
tibi coronam vitæ. * Qui habet aurem, au-
diat quid Spiritus dicat Ecclesijs: Qui vice-
rit, nō laedetur a morte secūda. * Et Angelo
Pergami Ecclesiæ scribe: Hæc dicit qui ha-
bet rhomphæam vtraque parte acutā: * Scio
vbi habitas, vbi sedes est satanæ: & tenes no-
men meum, & non negasti fidem meam. *
Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis,
qui occisus est apud vos, vbi satanas habitat.
* Sed habeo aduersus te pauca: quia habes
illic tenentes doctrinam Balaam, qui doce-
bat Balac mittere scandalum coram filiis
Israel, edere, & fornicari: ita habes & tu te-
nentes doctrinam Nicolaitarum. * Similiter
poenitentiam age: si quo minus veniam tibi
cito, & pugnabo cum illis in gladio oris
mei. * Qui habet aurem, audiat quid Spiri-
tus dicat Ecclesijs: Vincenti dabo manna
absconditum, & dabo illi calculum candi-
dum: & in calculo nomen nouum scriptū,
quod nemo scit, nisi qui accipit. * Et Angel-
lo Thyatiræ Ecclesiæ scribe: Hæc dicit Filius
Dei, qui habet oculos tamquam flammam
ignis, & pedes eius similes aurichalco: * Noui
opera tua, & fidem, & charitatem tuam, &

ministerium, & patientiam tuam, & opera
tua nouissima plura prioribus. * Sed habeo
aduersus te pauca: quia permittis mulierem
Iezabel, quæ se dicit propheta, docere, &
seducere seruos meos, fornicari, & mandu-
care de idolothytis. * Et dedi illi tempus vt
poenitentiam ageret: & non vult poenitere
a fornicatione sua. * Ecce mittam eam in-
lectum: & qui mœchantur cum ea, in tri-
bulatione maxima erunt, nisi poenitentiam
ab operibus suis egerint. * & filios eius in-
terficiam in morte, & scient omnes Eccle-
siæ, quia ego sum scrutans renes, & corda: &
dabo unicuique vestrum secundū opera sua.
Vobis autem dico, & ceteris quia Thyati-
ræ estis: Quicumque non habent doctrinā
hanc, & qui non cognouerunt altitudines
satanæ, quemadmodum dicunt, non mie-
rā super vos aliud pondus: tamen id, quod
habetis, tenete donec veniam. * Et qui vi-
cerit, & custodierit vsque in finem opera
mea, dabo illi potestatem super Gentes, &
reget eas in virga ferrea, & tamquam vas
figuli confringentur, sicut & ego accepi a
Patre meo: & dabo illi stellam matutinam.
* Qui habet aurem, audiat quid Spiritus di-
cat Ecclesijs.

C A P. III.

ET Angelo Ecclesiæ Sardis scribe: Hæc
dicit qui habet septē Spiritus Dei, & se-
ptem stellas: Scio opera tua, quia nomen ha-
bes quod viuas, & mortuus es. * Esto vigi-
lans, & confirma cetera, quæ moritura erāt.
Non enim inuenio opera tua plena coram
Deo meo. * In mente ergo habe qualiter
acceperis, & audieris, & serua, & poeniten-
tiam age. Si ergo non vigilaueris, Veniam
ad te tamquā fur, & nescies qua hora veniā
ad te. * Sed habes pauca nomina in Sar-
dis, qui nō inquinauerunt vestimenta sua:
& ambulabunt mecum in albis, quia digni
sunt. * Qui vicerit, sic vestietur vestimentis
albis, & non delebo nomen eius de Libro
vitæ, & confitebor nomen eius coram Pa-
tre meo, & coram angelis eius. * Qui habet
aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs.

Et

* Et Angelo Philadelphie ecclesie: scribe: 7
 Hæc dicit Sanctus & Verus, qui habet cla-
 uem David: qui aperit, & nemo claudit:
 claudit, & nemo aperit: * Scio opera tua. Ec-
 ce dedi coram te ostium apertum, quod ne-
 mo potest claudere: quia modicam habes
 virtutem, & seruasti verbum meum, & non
 negasti nomen meum. * Ecce dabo de sy-
 nagoga satanae, qui dicunt se Iudæos esse,
 & non sunt, sed mentiuntur: Ecce faciam
 illos ut veniant, & adorent ante pedes tuos:
 & scient quia ego dilexi te * quoniam serua- 10
 sti verbum patientie mee, & ego seruabo
 te ab hora tentationis, quæ ventura est in
 orbem vniuersum tentare habitantes in ter-
 ra. * Ecce venio cito: tene quod habes, ut 11
 nemo accipiat coronam tuam. * Qui vice-
 rit, faciam illum columnam in templo Dei
 mei, & foras non egredietur amplius: &
 scribam super eum nomen Dei mei, & no-
 men ciuitatis Dei mei nouæ Ierusalem, quæ
 descendit de cælo a Deo meo, & nomen
 meum nouum. * Qui habet aurem, audiat 11
 quid Spiritus dicat Ecclesijs. * Et Angelo
 Laodicie ecclesie scribe: Hæc dicit: Amen,
 testis fidelis, & verus, qui est principium
 creature Dei. * Scio opera tua: quia neque 12
 frigidus es, neque calidus: utinam frigidus
 esses, aut calidus: * sed quia tepidus es, & 16
 nec frigidus, nec calidus, incipiam te euo-
 mere ex ore meo: * quia dicis: quod diues 17
 sum, & locupletatus, & nullius egeo: &
 nescis quia tu es miser, & miserabilis, &
 pauper, & cæcus, & nudus. * Suadeo tibi 18
 emere a me aurum ignitum probatum ut
 locuples fias, & vestimentis albis induaris,
 & non appareat confusio nuditatis tuæ, &
 collyrio inunge oculos tuos ut videas. * Ego 19
 quos amo, arguo, & castigo. Emulare er-
 go, & pœnitentiam age. * Ecce sto ad ostium, 20
 & pulso: si quis audierit vocem meam, &
 aperuerit mihi ianuam, intrabo ad illum,
 & cœnabo cum illo, & ipse mecum. * Qui 21
 vicerit, dabo ei sedere mecum in throno
 meo: sicut & ego vici, & sedi cum patre
 meo in throno eius. * Qui habet aurem, 22
 audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs.

CAP. IIII.

1 P O S T hæc vidi: & ecce ostium apertum
 in cælo, & vox prima, quam audiui
 tamquam tubæ loquentis mecum, dicens:
 Ascende huc, & ostendam tibi quæ oportet
 fieri post hæc. * Et statim fui in spiritu: &
 ecce sedes posita erat in cælo, & supra se-
 dem sedens. * Et qui sedebat similis erat
 aspectui lapidis iaspidis, & sardinis: & iris
 erat in circuitu sedis similis visioni smarag-
 dinæ. * Et in circuitu sedis sedilia vigintiquar-
 tuor: & super thronos vigintiquatuor se-
 niores sedentes, circumamicti vestimentis
 albis, & in capitibus eorum coronæ aureæ:
 * Et de throno procedebant fulgura, & vo-
 ces, & tonitrua: & septem lampades arden-
 tes ante thronum, qui sunt septem spiritus
 Dei. * Et in conspectu sedis tamquam mare
 vitreum simile crystallo: & in medio sedis,
 & in circuitu sedis quattuor animalia plena
 oculis ante & retro. * Et animal primum
 simile leoni, & secundum animal simile vi-
 rulo, & tertium animal habens faciem quasi
 hominis, & quartum animal simile aquilæ
 volanti. * Et quattuor animalia, singula-
 eorum habebant alas senas: & in circuitu,
 & intus plena sunt oculis: & requiem non
 habebant die ac nocte, dicentia: Sanctus
 Sanctus, Sanctus Dominus Deus omni-
 tens, qui erat, & qui est, & qui venturus
 est. * Et cum darent illa animalia gloriam,
 & honorem, & benedictionem sedenti su-
 per thronum, viuenti in sæcula sæculorum,
 10 procidebant vigintiquatuor seniores ante
 sedentem in throno, & adorabant viuentem
 in sæcula sæculorum, & mittebant coronas
 11 suas ante thronum dicentes: * Dignus es Do-
 mine Deus noster accipere gloriam, & hono-
 rem, & virtutem: quia tu creasti omnia, & pro-
 pter voluntatem tuam erant, & creata sunt.

CAP. V.

1 E T vidi in dextera sedentis supra thro-
 num, librum scriptum intus & foris,
 signatum sigillis septem. * Et vidi Angelum
 fortem, prædicantem voce magna: Quis
 est

est dignus aperire librum, & soluere signacula eius? * Et nemo poterat neque in celo, neque in terra, neque sub terra aperire librum, neque respicere illum. * Et ego flebam multum, quoniam nemo dignus inuentus est aperire librum, nec videre eum. * Et vnus de senioribus dixit mihi: Ne fleueris: ecce vici leo de tribu Iuda, radix David, aperire librū, & soluere septem signacula eius. * Et vidi: & ecce in medio throni & quattuor animalium, & in medio seniorum, agnum stantem tamquam occisum, habentem cornua septē, & oculos septem: qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. * Et venit: & accepit de dextera sedentis in throno librum. * Et cum aperuisset librum, quattuor animalia, & vigintiquattuor seniores ceciderunt corā agno, habentes singuli citharas, & phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes sanctorum: & cantabāt canticum nouum, dicentes: Dignus es Domine accipere librū, & aperire signacula eius: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione: & fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdotes: & regnabimus super terram. * Et vidi, & audiui vocem angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum: & erat numerus eorum millia millium, * dicentium voce magna: Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. * Et omnem creaturam, quæ in celo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo: omnes audiui dicentes: Sedenti in throno, & Agno: benedictio, & honor, & gloria, & potestas in sæcula sæculorum. * Et quattuor animalia dicebant: Amen: Et viginti quattuor seniores ceciderunt in facies suas: & adorauerunt viuentem in sæcula sæculorum.

CAP. VI.

ET vidi quod aperuisset Agnus vnum de septem sigillis, & audiui vnum de quattuor animalibus, dicens, tamquam vocem

tonitru: Veni, & vide. * Et vidi: & ecce equus albus, & qui sedebat super illum habebat arcum, & data est ei corona, & exiuit vincens vt vinceret. * Et cum aperuisset sigillum secundum, audiui secundum animal, dicens: Veni, & vide. * Et exiuit alius equus rufus: & qui sedebat super illum, datum est ei vt sumeret pacem de terra, & vt inuicem se interficiāt, & datus est ei gladius magnus. * Et cum aperuisset sigillum tertium, audiui tertium animal, dicens: Veni, & vide. Et ecce equus niger: & qui sedebat super illum, habebat stateram in manu sua. * Et audiui tamquam vocem in medio quattuor animalium dicentium: Bilibris tritici denario, & tres bilibres hordei denario, & vinum, & oleum ne læseris. * Et cum aperuisset sigillum quartum, audiui vocem quarti animalis dicentis: Veni, & vide. * Et ecce equus pallidus: & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, & infernus sequebatur eum, & data est illi potestas super quattuor partes terræ, interficere gladio, fame, & morte, & bestiis terræ. * Et cum aperuisset sigillum quintum: vidi sub terra animas interfectorum propter verbum Dei; & propter testimonium, quod habebant, & clamabant voce magna, dicentes: Vsquequo Domine, (sanctus, & verus) non iudicas, & non vindicas sanguinem nostrum de ijs, qui habitant in terra? * Et datæ sunt illis singulæ stolæ alba: & dictum est illis vt requiescerent adhuc tempus modicum donec compleantur conserui eorum, & fratres eorum, qui interficiendi sunt sicut & illi. * Et vidi cum aperuisset sigillum sextum: & ecce terramotus magnus factus est, & sol factus est niger tamquam sacculus cilicinus: & luna tota facta est sicut sanguis: & stellæ de celo ceciderunt super terram, sicut ficus emittit grossos suos cum a vento magno mouetur. * & cælum recessit sicut liber inuolutus: & omnis mons, & insulæ de locis suis motæ sunt: & reges terræ, & principes, & tribuni, & diuites, & fortes, & omnis seruus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montium: & dicunt montibus, & petris:

petris: Cadite super nos, & abscondite nos a facie sedentis super thronum, & ab ira Agni: quoniam venit dies magnus iræ ipsorum: & quis poterit stare?

C A P . VII.

Post hæc vidi quattuor Angelos stantes super quattuor angulos terræ, tenentes quattuor ventos terræ ne flaret super terrā, neque super mare, neque in vllam arborem. Et vidi alterum Angelum ascendētem ab ortu solis, habentem signum Dei viui: & clamauit voce magna quattuor Angelis, quibus datum est nocere terræ, & mari, & arboribus, quoadusque signemus seruos Dei nostri in frōtibus eorū. Et audiui numerum signatorum, centum quadraginta quattuor millia signati, ex omni tribu filiorum Israel. Ex tribu Iuda duodecim millia signati: Ex tribu Ruben duodecim millia signati: Ex tribu Gad duodecim millia signati: Ex tribu Aser duodecim millia signati: Ex tribu Nephtali duodecim millia signati: Ex tribu Manasse duodecim millia signati: Ex tribu Simeon duodecim millia signati: Ex tribu Leui duodecim millia signati: Ex tribu Issachar duodecim millia signati: Ex tribu Zabulō duodecim millia signati: Ex tribu Ioseph duodecim millia signati: Ex tribu Benjamin duodecim millia signati. Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus, & tribubus, & populis, & linguis: stantes ante thronum, & in conspectu Agni, amicti stolis albis, & palmæ in manibus eorum: & clamabant voce magna dicentes: Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, & Agno. Et omnes Angeli stabant in circuitu throni, & seniorum, & quattuor animalium: & ceciderunt in conspectu throni in facies suas, & adorauerunt Deum, dicētes, Amen. Benedictio, & claritas, & sapientia, & gratiarum actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo nostro in sæcula sæculorum, Amen. Et respondit vnus de senioribus, & dixit mihi: Hi, qui amicti sunt stolis al-

14 bis, qui sunt? & vnde venerunt? Et dixi illi: Domine mi, tu scis. Et dixit mihi: Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas, & dealbauerunt eas in sanguine Agni. ideo sunt ante thronum Dei, & seruiunt ei die ac nocte in templo eius: & qui sedet in throno, habitabit super illos: non esurient, neque sitient amplius, nec cadet super illos sol, neque vllus æstus: quoniam Agnus, qui in medio throni est, reget illos, & deducet eos ad vitæ fontes aquarum, & absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum.

C A P . VII I.

ET cum aperuisset sigillum septimum, factum est silentium in cælo, quasi media hora. Et vidi septem Angelos stantes in conspectu Dei: & datæ sunt illis septem tubæ. Et alius Angelus venit, & stetit ante altare habēs thuribulum aureum: & datæ sunt illi incensæ multa, vt daret de orationibus sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronū Dei. Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu Angeli coram Deo. Et accepit Angelus thuribulū, & impleuit illud de igne altaris, & misit in terram, & facta sunt tonitrua, & voces, & fulgura, & terræmotus magnus. Et septem Angeli, qui habebant septem tubas, præparauerunt se vt tuba eanerent. Et primus Angelus tuba cecinit, & facta est grando, & ignis, mista in sanguine, & missum est in terram, & tertia pars terræ combusta est, & tertia pars arborum concremata est, & omne scænum viride combustum est. Et secundus Angelus tuba cecinit: & tamquam mons magnus igne ardens missus est in mare, & facta est tertia pars maris sanguis, & mortua est tertia pars creaturæ eorum, quæ habebant animas in mari, & tertia pars nauium interiit. Et tertius Angelus tuba cecinit: & cecidit de cælo stella magna, ardens tamquam facula, & cecidit in tertiam partem fluminū, & in fontes aquarum: & nomen stellæ dicitur Absinthium; & facta est tertia pars

aquarum in absinthium: & multi hominum mortui sunt de aquis, quia amaræ factæ sunt. * Et quartus Angelus tuba cecinit: & percussa est tertia pars solis, & tertia pars lunæ, & tertia pars stellarum, ita ut obscuraretur tertia pars eorum, & diei non luceret pars tertia, & noctis similiter. * Et vidi, & audiui vocem vnus aquilæ volantis per medium cæli, dicentis voce magna: Væ, væ, væ habitantibus in terra de ceteris vocibus trium Angelorum, qui erant tuba canituri.

C A P. IX.

ET quintus Angelus tuba cecinit: & vidi stellam de cælo cecidisse in terram, & data est ei clavis putei abyssi. * Et aperuit puteum abyssi: & ascēdit fumus putei, sicut fumus fornacis magnæ: & obscuratus est sol, & aer de fumo putei: * Et de fumo putei exierunt locustæ in terram, & data est illis potestas, sicut habet potestatem scorpiones terræ: * & præceptum est illis ne læderent frœnum terræ; neque omne viride, neque omnem arborem: nisi tantum homines, qui non habent signum Dei in frontibus suis. * & datum est illis ne occiderent eos: sed ut cruciarent mensibus quinque: & cruciatus eorum, ut cruciatus scorpionum cum percutit hominem. * Et in diebus illis quærent homines mortem, & non inuenient eam: & desiderabunt mori, & fugiet mors ab eis. * Et similitudines locustarum, similes equis paratis in prælium: & super capita earum, tamquam coronæ similes auro: & facies earum tamquam facies hominum. * Et habebant capillos sicut capillos mulierum: & dentes earum, sicut dentes leonum erant: * & habebant loricas sicut loricas ferreas, & vox alarum earum sicut vox currum equorum multorum currentium in bellum: * & habebat caudas similes scorpionum, & aculei erant in caudis earum: & potestas earum nocere hominibus mensibus quinque: * & habebant super se regem angelum abyssi, cui nomen Hebraice Abaddon, Græco autem Apollyon, Latine habens nomen Exterminans. * Væ vnum abiit, & ecce ve-

niunt adhuc duo væ post hæc. * Et sextus Angelus tuba cecinit: & audiui vocem vnâ ex quattuor cornibus altaris aurei, quod est ante oculos Dei, * dicentem sexto Angelo, qui habebat tubam: Solue quattuor angelos, qui alligati sunt in flumine magno Euphrate. * Et soluti sunt quattuor Angeli, qui parati erant in horam, & diem, & mensem, & annum: ut occideret tertiam partem hominum. * Et numerus equestris exercitus vicies millies dena millia. Et audiui numerum eorum. * Et ita vidi equos in visione: & qui sedebant super eos, habebant loricas igneas, & hyacinthinas, & sulphureas, & capita equorum erant tamquam capita leonum: & de ore eorum procedit ignis, & fumus, & sulphur. * Et ab his tribus plagis occisa est tertia pars hominum de igne, & de fumo, & sulphure, quæ procedebant de ore ipsorum. * Potestas enim equorum in ore eorum est, & in caudis eorum. nam caudæ eorum similes serpentibus, habentes capita: & in his nocent. * Et ceteri homines, qui non sunt occisi in his plagis, neque poenitentiam egerunt de operibus manuum suarum, ut non adorarent dæmonia, & simulacra aurea, & argentea, & ærea, & lapidea, & lignea, quæ neque videre possunt, neque audire, neque ambulare, * & non egerunt poenitentiam ab homicidijs suis, neque a veneficijs suis, neque a fornicatione sua, neque a furtis suis.

C A P. X.

ET vidi alium Angelum fortem descendentem de cælo amictum nube, & iris in capite eius, & facies eius erat ut sol, & pedes eius tamquam columnæ ignis: * & habebat in manu sua libellum apertum: & posuit pedem suum dextrum super mare, sinistrum autem super terram: * & clamauit voce magna, quemadmodum cum leo rugit. Et cum clamasset, locuta sunt septem tonitrua voces suas. * Et cum locuta fuissent septem tonitrua voces suas, ego scripturus eram: & audiui vocem de cælo dicentem mihi: Signa quæ locuta sunt septem tonitrua,

trua: & noli ea scribere.* Et angelus, quem
vidi stantem super mare, & super terram,
leuauit manum suam ad cælum: & iurauit
per viuentem in sæcula sæculorum, qui crea-
uit cælum, & ea quæ in eo sunt: & terram,
& ea quæ in ea sunt: & mare, & ea quæ in
eo sunt: Quia tempus nõ erit amplius: sed
in diebus vocis septimi angeli, cum cœperit
tuba canere, consummabitur mysterium
Dei, sicut euangelizauit per seruos suos Pro-
phetas. * Et audiui vocem de cælo iterum
loquentem mecum, & dicentem: Vade, &
accipe librum apertum de manu angeli stan-
tis super mare, & super terram. * Et abij ad
angelum, dicens ei, vt daret mihi librum.
Et dixit mihi: Accipe librum, & deuora il-
lum: & faciet amaricari ventrem tuum, sed
in ore tuo erit dulce tamquam mel. * Et ac-
cepi librum de manu angeli, & deuorauit il-
lum: & erat in ore meo tamquam mel dul-
ce: & cum deuorassẽ eum, amaricatus est
venter meus: & dixit mihi: Oportet te ite-
rum prophetare Gentibus, & populis, & lin-
guis, & regibus multis.

C A P. X I.

ET datus est mihi calamus similis virgæ,
& dictum est mihi: Surge, & metire tẽ-
plum Dei, & altare, & adorantes in eo. * atriũ
autem, quod est foris templum, eijce foras,
& ne metiaris illud: quoniã datum est Gen-
tibus, & ciuitatem sanctam calcabunt men-
sibus quadraginta duobus: & dabo duobus
testibus meis, & prophetabunt diebus mille
ducentis sexaginta, amicti saccis. * Hi sunt
duæ oliuæ, & duo candelabra in conspectu
Domini terræ stantes. * Et si quis voluerit
eos nocere, ignis exiet de ore eorum, & de-
uorabit inimicos eorum: & si quis voluerit
eos lædere, sic oportet eum occidi. * Hi ha-
bent potestatem claudendi cælum, ne plu-
at diebus prophetiæ ipsorum: & potestatem
habent super aquas conuertendi eas in san-
guinem, & percutere terrã omni plaga quo-
tiescumque voluerint. * Et cum finierint te-
stimonium suum, bestia, quæ ascendit de
abyssõ, faciet aduersum eos bellũ, & vincet

illos, & occidet eos. * Et corpora eorum ia-
cebunt in plateis ciuitatis magnæ, quæ vo-
catur spiritualiter Sodoma, & Ægyptus, vbi
& dominus eorum crucifixus est. * Et vide-
bunt de tribubus, & populis, & linguis, &
Gentibus corpora eorum per tres dies, & di-
midium: & corpora eorum nõ sinent poni
in monumentis. * & inhabitantes terrã gau-
debunt super illos, & iucundabuntur: & mu-
nera mittent inuicem, quoniam hi duo pro-
phetæ cruciauerũt eos, qui habitabãt super
terram. * Et post dies tres, & dimidium, spi-
ritus vitæ a Deo intrauit in eos. Et steterũt
super pedes suos, & timor magnus cecidit
super eos, qui viderũt eos. * Et audierunt vo-
cem magnam de cælo, dicentem eis: Ascen-
dite huc. Et ascenderunt in cælum in nube:
& viderunt illos inimici eorum. * Et in illa
hora factus est terræmotus magnus, & deci-
ma pars ciuitatis cecidit: & occisa sunt in
terræmotu nomina hominum septem mil-
lia: & reliqui in timorem sunt missi, & dede-
runt gloriam Deo cæli. * Væ secundum abijt:
& ecce væ tertium veniet cito. * Et septimus
angelus tuba cecinit: & factæ sunt voces
magnæ in cælo dicentes: Factum est regnũ
huius mundi, Domini nostri & Christi eius;
& regnabit in sæcula sæculorum: Amen.
* Et viginti quattuor seniores, qui in cõspe-
ctu Dei sedent in sedibus suis, ceciderunt in
facies suas, & adorauerunt Deum, dicentes:
* Gratias agimus tibi Domine Deus omni-
potens, qui es, & qui cras, & qui venturus es:
quia accepisti virtutem tuam magnam, &
regnasti. * Et iratæ sunt Gentes, & aduenit
ira tua, & tempus mortuorũ iudicari, & red-
dere mercedem seruis tuis Prophetis, & san-
ctis, & timentibus nomen tuum pusillis, &
magnis, & exterminandi eos, qui corrupe-
runt terram. * Et apertum est templum Dei
in cælo: & visa est arca testamenti eius in
templo eius, & facta sunt fulgura, & voces,
& terræmotus, & grando magna.

C A P. X I I.

ET signum magnum apparuit in cælo:
Mulier amicta sole, & luna sub pedibus
eius,

eius, & in capite eius corona stellarum duodecim: & in vtero habens, clamabat par-
 turicens, & cruciabatur vt pariat. Et visum
 est aliud signum in cælo: & ecce draco
 magnus rufus habens capita septem, & cor-
 nua decem: & in capitibus eius diademata
 septem, & cauda eius trahebat tertiam par-
 tem stellarum cæli, & misit eas in terram,
 & draco stetit ante mulierem, quæ erat pa-
 ritura: vt cum peperisset, filium eius de-
 uoraret. Et peperit filium masculum, qui
 recturus erat omnes Gentes in virga ferrea:
 & raptus est filius eius ad Deum, & ad thro-
 num eius, & mulier fugit in solitudinē vbi
 habebat locum paratum a Deo, vt ibi pa-
 scant eam diebus mille ducentis sexaginta.
 Et factum est prælium magnum in
 cælo: Michael, & angeli eius præliabantur
 cum dracone, & draco pugnabat, & angeli
 eius: & non valuerunt, neque locus in-
 uentus est eorum amplius in cælo. Et pro-
 iectus est draco ille magnus, serpens anti-
 quus, qui vocatur diabolus, & satanas, qui
 seducit vniuersum orbem: & proiectus est
 in terram, & angeli eius cum illo missi sunt.
 Et audiui vocem magnam in cælo dicen-
 tem: Nunc facta est salus, & virtus, & re-
 gnum Dei nostri, & potestas Christi eius:
 quia proiectus est accusator fratrum nostro-
 rum, qui accusabat illos ante conspectum
 Dei nostri die ac nocte. Et ipsi vicerunt
 eum propter sanguinem Agni, & propter
 verbum testimonij sui, & non dilexerunt
 animas suas vsque ad mortem. propterea
 latamini cæli, & qui habitatis in eis. Væ
 terræ, & mari, quia descendit diabolus ad
 vos, habens iram magnam, sciens quod mo-
 dicum tempus habet. Et postquam vidit
 draco quod proiectus esset in terrā, persecu-
 tus est mulierem, quæ peperit masculum:
 & data sunt mulieri alæ duæ aquilæ magnæ
 vt volaret in desertum in locum suum, vbi
 alitur per tempus & tempora, & dimidium
 temporis a facie serpentis. Et misit ser-
 pens ex ore suo post mulierem, aquam tam-
 quam flumen, vt eam faceret trahi a flumi-
 ne. Et adiuuic terra mulierem, & aperuit

terra os suum, & absorbuit flumen, quod
 misit draco de ore suo. Et iratus est dra-
 co in mulierem: & abiit facere prælium
 cum reliquis de semine eius, qui custodiunt
 mandata Dei, & habent testimonium Iesu
 Christi. Et stetit supra arenam maris.

C A P. XIII.

ET vidi de mari bestiam ascendentem,
 habentem capita septem, & cornua de-
 cē, & super cornua eius decem diademata,
 & super capita eius nomina blasphemiarum.
 Et bestia, quā vidi, similis erat pardo, & pe-
 des eius sicut pedes ursi, & os eius sicut os
 leonis. Et dedit illi draco virtutē suā, & po-
 testatem magnam. Et vidi vnum de capiti-
 bus suis quasi occisum in mortem: & plaga
 mortis eius curata est. Et admirata est vni-
 uersa terra post bestiam. Et adorauerunt
 draconem, qui dedit potestatem bestię: &
 adorauerunt bestiam, dicentes: Quis simi-
 lis bestię? & quis poterit pugnare cum ea?
 Et datum est ei os loquens magna, & bla-
 sphemias: & data est ei potestas facere mē-
 ses quadraginta duos. Et aperuit os suum
 in blasphemias ad Deū, blasphemare no-
 men eius, & tabernaculum eius, & eos, qui
 in cælo habitāt. Et est datum illi bellum
 facere cū sanctis, & vincere eos. Et data est
 illi potestas in omnem tribum, & populum,
 & linguam, & gentem, & adorauerūt eam
 omnes, qui inhabitant terram: quorum nō
 sunt scripta nomina in Libro vitæ Agni, qui
 occisus est ab origine mundi. Si quis ha-
 bet aurem, audiat. Qui in captiuitatem
 duxerit, in captiuitatē vadet: qui in gladio
 occiderit, oportet eum gladio occidi. Hic
 est patientia, & fides Sanctorum. Et vidi
 aliam bestiam ascendentem de terra, & ha-
 bebat cornua duo similia Agni, & loqueba-
 tur sicut draco. Et potestatem prioris be-
 stiæ omnem faciebat in conspectu eius: &
 fecit terram, & habitantes in ea, adora-
 re bestiam primam, cuius curata est plaga
 mortis. Et fecit signa magna, vt etiam
 in conspectu hominum. Et seduxit habi-
 rantes

tantes in terra propter signa, quæ data sunt illi facere in conspectu bestiarum; dicens habitantibus in terra, ut faciant imaginem bestiarum, quæ habet plagam gladii, & vixit. * Et datum est illi ut daret spiritum imagini bestiarum, & ut loquatur imago bestiarum: & faciat ut quicumque non adorauerint imaginem bestiarum, occidantur. * Et faciet omnes pusillos, & magnos, & diuites, & pauperes, & liberos, & seruos habere characterem in dextera manu sua, aut in frontibus suis. * & nequis possit emere, aut vendere, nisi qui habet characterem; aut nomen bestiarum, aut numerum nominis eius. * Hic sapientia est. Qui habet intellectum, computet numerum bestiarum. Numerus enim hominis est: & numerus eius sexcenti sexaginta sex.

C A P. XIII.

ET vidi: & ecce Agnus stabat super montem Sion, & cum eo centum quadraginta quattuor millia habentes nomen eius, & nomen Patris eius scriptum in frontibus suis. * Et audiui vocem de cælo, tamquam vocem aquarum multarum, & tamquam vocem tonitruum magni: & vocem, quam audiui, sicut citharædorum citharizantium in citharis suis. * Et cantabāt quasi canticum nouum ante sedem, & ante quattuor animalia, & seniores: & nemo poterat dicere canticum, nisi illa centum quadragintaquattuor millia, qui empti sunt de terra. * Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: Virgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum quocumque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo, & Agno, * & in ore eorum non est inuentum mendacium: sine macula enim sunt ante thronum Dei. * Et vidi alterum Angelum volentem per medium cæli, habentem Euangelium æternum, ut euangelizaret sedentibus super terram, & super omnem gentem, & tribum, & linguam, & populum: * dicens magna voce: Timete Dominum, & date illi honorem, quia venit hora iudicii eius: & adorete eum, qui fecit cælum, &

8 terram, mare, & fontes aquarum. * Et alius Angelus secutus est dicens: Cecidit, cecidit Babylon illa magna: quæ a vino iræ fornicationis suæ potauit omnes gentes. * Et tertius Angelus secutus est illos, dicens voce magna: Si quis adorauerit bestiam, & imaginem eius, & acceperit characterem in fronte sua, aut in manu sua: * & hic bibet de vino iræ Dei, quod mistum est mero in calice iræ ipsius, & cruciabitur igne, & sulphure in conspectu Angelorum sanctorum, & ante conspectum Agni: * & fumus tormentorum eorum ascendet in sæcula sæculorum: nec habent requiem die ac nocte, qui adorauerunt bestiam, & imaginem eius, & si quis acceperit characterem nominis eius. * Hic patientia Sanctorum est, qui custodiunt mandata Dei, & fidem Iesu. * Et audiui vocem de cælo, dicentem mihi: Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. A modo iam dicit Spiritus, ut requiescant a laboribus suis: opera enim illorum sequuntur illos. * Et vidi & ecce nubem candidam: & super nubem sedentem similem Filio hominis, habentem in capite suo coronam auream, & in manu sua falcem acutam. * Et alius Angelus exiit de templo, clamans voce magna ad sedentem super nubem: Mitte falcem tuam, & mete quia venit hora ut metatur, quoniam aruit messis terræ. * Et misit qui sedebat super nubem, falcem suam in terram, & demessa est terra. * Et alius Angelus exiit de templo, quod est in cælo, habens & ipse falcem acutam. * Et alius Angelus exiit de altari, qui habebat potestatem supra ignem: & clamauit voce magna ad eum, qui habebat falcem acutam, dicens: Mitte falcem tuam acutam, & vindemia botros vineæ terræ: quoniam maturæ sunt vitiæ eius. * Et misit Angelus falcem suam acutam in terram, & vindemiauit vineam terræ, & misit in lacum iræ Dei magnum: * & calcatus est lacus extra ciuitatem, & exiit sanguis de lacu usque ad frenos equorum per stadia mille sexcenta.

C A P. XV.

ET vidi aliud signum in cælo magnum, & mirabile, Angelos septem, habentes plagas septem nouissimas: Quoniam in illis consummata est ira Dei. * Et vidi tamquam mare vitreum mistum igne, & eos, qui vicerunt bestiam, & imaginem eius, & numerum nominis eius, stantes super mare vitreum, habentes citharas Dei: * & cantantes canticum Moyſi serui Dei, & canticum Agni, dicentes: Magna, & mirabilia sunt opera tua Domine Deus omnipotēs: iustæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex sæculorum. * Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum? quia solus pius es: quoniam omnes gentes venient, & adorabunt in conspectu tuo, quoniam iudicia tua manifesta sunt. * Et post hæc vidi, & ecce apertum est templum tabernaculi testimonij in cælo: * & exierunt septem Angeli habētes septem plagas de templo, vestiti lino mundo, & candido, & præcincti circa pectora zonis aureis. * Et vnum de quatuor animalibus dedit septem Angelis septem phialas aureas, plenas iracundiæ Dei viuētis in sæcula sæculorum. * Et impletum est templum fumo a maiestate Dei, & de virtute eius: & nemo poterat introire in templum, donec consummarentur septem plagæ septem Angelorum.

C A P. XVI.

ET audiui vocem magnam de templo, dicentem septem Angelis: Ite, & effundite septem phialas iræ Dei in terram. * Et abiit primus; & effudit phialam suam in terram, & factum est vulnus sæuum, & pessimum in homines, qui habebant charactērem bestię: & in eos, qui adorauerunt imaginem eius. * Et secundus Angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tamquam mortui: & omnis anima viuens mortua est in mari. * Et tertius effudit phialam suam super flumina, & super fontes aquarum, & factus est sanguis. * Et audiui Angelum aquarum dicentem: Iu-

stus es Domine qui es, & qui eras sanctus, qui hæc iudicasti: * quia sanguinem Sanctorum, & Prophetarum effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere: digni enim sunt. * Et audiui alterū ab altari dicentem: Etiā Domine Deus omnipotens vera, & iusta iudicia tua. * Et quartus Angelus effudit phialam suam in solem, & datū est illi æstu affligere homines, & igni: * & æstuauerunt homines æstu magno, & blasphemauerunt nomen Dei habentis potestatem super has plagas, neque egerunt pœnitentiam vt darent illi gloriam. * Et quintus Angelus effudit phialam suam super sedem bestię: & factum est regnum eius tenebrosū, & cōmanducauerunt linguas suas præ dolore: * & blasphemauerūt Deum cæli præ doloribus, & vulneribus suis, & non egerunt pœnitentiam ex operibus suis. * Et sextus Angelus effudit phialam suam in flumen illud magnū Euphraten: & siccauit aquam eius, vt præpararetur via regibus ab ortu solis. * Et vidi de ore draconis, & de ore bestię, & de ore pseudoprophetæ spiritus tres immundos in modum ranarū. * Sunt enim spiritus dæmoniorū faciētes signa, & procedūt ad reges totius terræ cōgregare illos in prælium ad diem magnum omnipotentis Dei. * Ecce venio sicut fur. Beatus, qui vigilat, & custodit vestimēta sua, ne nudus ambulet, & videant turpitudinem eius. * Et congregabit illos in locum, qui vocatur Hebraice Armagedon. * Et septimus Angelus effudit phialā suam in aerē, & exiuit vox magna de templo a throno, dicens: Factum est. * Et facta sunt fulgura, & voces, & tonitrua, & terræmotus factus est magnus, qualis numquam fuit ex quo homines fuerunt super terram: talis terræmotus, sic magnus. * Et facta est ciuitas magna in tres partes: & ciuitates Gentium ceciderunt. & Babylon magna venit in memoriam ante Deum, dare illi calicem vini indignationis iræ eius. * Et omnis insula fugit, & montes non sunt inuenti. * Et grando magna sicut talentum descēdit de cælo in homines: & blasphemauerūt Deum homines pro-

propter plagam grandinis : quoniam magna facta est vehementer .

CAP. XVII.

ET venit vnus de septē Angelis, qui habebant septem phialas, & locutus est mecum, dicens: Veni ostendam tibi damnationem meretricis magnæ, quæ sedet super aquas multas, cum qua fornicati sunt reges terræ, & inebriati sunt qui inhabitant terram de vino prostitutionis eius. Et abstulit me in spiritu in desertum. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemiarum, habentem capita septem, & cornua decem. Et mulier erat circumdata purpura, & coccino, & inaurata auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione, & immunditia fornicationis eius. Et in fronte eius nomen scriptum: Mysterium: Babylon magna, mater fornicationum, & abominationum terræ. Et vidi mulierem ebriam de sanguine sanctorum, & de sanguine martyrum lesu. Et miratus sum cum vidissem illam admiratione magna. Et dixit mihi Angelus: Quare miraris? Ego dicam tibi sacramentum mulieris, & bestiarum, quæ portat eam, quæ habet capita septem, & cornua decem. Bestia, quam vidisti, fuit, & non est, & ascensura est de abyssu, & in interitum ibit: & mirabuntur inhabitantes terram (quorum non sunt scripta nomina in Libro vitæ a constitutione mundi) vidētes bestiam, quæ erat, & non est. Et hic est sensus, qui habet sapientiam. Septem capita: septem montes sunt, super quos mulier sedet, & reges septem sunt. Quinque ceciderunt, vnus est, & alius nondum venit: & cum venerit, oportet illum breue tempus manere. Et bestia, quæ erat, & non est: & ipsa octaua est: & de septem est, & in interitum vadit. Et decem cornua, quæ vidisti, decem reges sunt: qui regnum nondum acceperunt, sed potestatem tamquam reges vna hora accipient post bestiam. Hi vnum consilium habent, & virtutem, & potestatem suam

bestiarum tradent. Hi cum Agno pugnabunt, & Agnus vincet illos: quoniam Dominus dominorum est, & Rex regum, & qui cum illo sunt, vocati, electi, & fideles. Et dixit mihi: Aquæ, quas vidisti vbi meretrix sedet, populi sunt, & Gentes, & linguæ. Et decem cornua, quæ vidisti in bestia: hi odiēt fornicariam, & desolatam facient illam, & nudam, & carnes eius manducabunt, & ipsam igni concremabunt. Deus enim dedit in corda eorum vt faciant quod placitum est illi: vt dent regnum suum bestiarum donec cōsummentur verba Dei. Et mulier, quam vidisti, est ciuitas magna, quæ habet regnum super reges terræ.

CAP. XVIII.

ET post hæc vidi alium Angelum descendentem de cælo, habentem potestatem magnam: & terra illuminata est a gloria eius. Et exclamauit in fortitudine dicens: Cecidit, cecidit Babilō magna: & facta est habitatio demoniorum, & custodia omnis spiritus immundi, & custodia omnis volucris immundæ, & odibilis: quia de vino iræ fornicationis eius biberunt omnes gētes: & reges terræ cum illa fornicati sunt: & mercatores terræ de virtute deliciarum eius diuites facti sunt. Et audiui aliam vocem de cælo, dicentem: Exite de illa populus meus: vt ne participes sitis delictorum eius, & de plagis eius non accipiat. Quoniam peruenerunt peccata eius vsque ad cælum, & recordatus est Dominus iniquitatum eius. Reddite illi sicut & ipsa reddidit vobis: & duplicate duplicia secundum opera eius: in poculo, quo miscuit, miscete illi duplum. Quantum glorificauit se, & in delicijs fuit, tantum date illi tormentum & luctum: quia in corde suo dicit: Sedeo regina: & vidua non sum: & luctum non videbo. Ideo in vna die venient plagæ eius, mors, & luctus, & fames, & igne cōburentur: quia fortis est Deus, qui iudicabit illam. Et flebunt, & plangent se super illam reges terræ, qui cum illa fornicati sunt, & in delicijs vixerunt, cum viderint fumum incendij eius

eius : * longe stantes propter timorem tormentorum eius, dicentes : Væ, væ ciuitas illa magna Babylon, ciuitas illa fortis : quoniam vna hora venit iudicium tuum . * Et negotiatores terræ flebunt, & lugebunt super illam : quoniam merces eorum nemo emet amplius : * merces auri, & argenti, & lapidis pretiosi, & margaritæ, & byssi, & purpuræ, & serici, & cocci, (& omne lignum thynum, & omnia vasa eboris, & omnia vasa de lapide pretioso, & aramento, & ferro, & marmore, & cinamomum) & odoramentorum, & vnguenti, & thuris, & vini, & olei, & similæ, & tritici, & iumentorum, & ouium, & equorum, & rhedarum, & mancipiorum, & animarum hominum. * Et poma desiderij animæ tuæ discesserunt a te, & omnia pingua, & præclara perierunt a te, & amplius illa iam non inuenient . * Mercatores horum, qui diuites facti sunt, ab ea longe stabunt propter timorem tormentorum eius, flentes, ac lugentes, & dicentes : Væ, væ ciuitas illa magna, quæ amicta erat bysso, & purpura, & cocco, & deaurata erat auro, & lapide pretioso, & margaritis : * quoniam vna hora destituta sunt tantæ diuitiæ, & omnis gubernator, & omnis, qui in lacu nauigat, & nauæ, & qui in mari operantur, longe steterunt, & clamauerunt videntes locum incendij eius, dicentes : Quæ similis ciuitati huic magnæ ? * Et miserunt puluerem super capita sua, & clamauerunt flentes, & lugentes, dicentes : Væ, væ ciuitas illa magna, in qua diuites facti sunt omnes, qui habebant naues in mari de pretijs eius : quoniam vna hora desolata est . * Exulta super eam cælum, & sancti Apostoli, & Prophetæ : quoniam iudicauit Deus iudicium vestrum de illa . * Et sustulit vnus Angelus fortis lapidem quasi molarem magnū, & misit in mare, dicens : Hoc impetu mittetur Babylon ciuitas illa magna, & vltra iam non inuenietur . * Et vox citharædorum, & musicorum, & tibia canentium, & tuba non audietur in te amplius : & omnis artifex omnis artis non inuenietur in te amplius : &

13 vox molæ non audietur in te amplius : * & lux lucernæ non lucebit in te amplius : & vox sponsi, & sponsæ non audietur adhuc in te : quia mercatores tui erant principes terræ, quia in veneficijs tuis errauerunt omnes gentes . * Et in ea sanguis prophetarum & sanctorum inuentus est : & omnium, qui interfecti sunt in terra .

C A P . . . . . X I X .

* **P**Ost hæc audiui quasi vocem turbarum multarum in cælo dicentium : Alleluia : Salus, & gloria, & virtus Deo nostro est : * quia vera, & iusta iudicia sunt eius, qui iudicauit de meretrice magna, quæ corrupit terram in prostitutione sua, & vindicauit sanguinem seruorum suorum de manibus eius . * Et iterum dixerunt : Alleluia . Et fumus eius ascendit in sæcula sæculorum . * Et ceciderunt seniores vigintiquattuor, & quattuor animalia, & adorauerunt Deum sedentem super thronum, dicentes : Amē : Alleluia . * Et vox de throno exiit, dicens : Laudem dicite Deo nostro omnes serui eius : & qui timetis eum pusilli, & magni . * Et audiui quasi vocem turbæ magnæ, & sicut vocem aquarum multarum, & sicut vocem tonitruorum magnorum, dicentium : Alleluia : quoniam regnauit Dominus Deus noster omnipotens . * Gaudeamus, & exultemus : & demus gloriam ei : quia venerunt nuptiæ Agni, & vxor eius præparauit se . * Et datum est illi vt cooperiat se byssino splendenti, & candido . Byssinum enim iustificatio- nes sunt Sanctorum . * Et dixit mihi : Scribe : Beati, qui ad cœnam nuptiarum Agni vocati sunt : & dixit mihi : Hæc verba Dei vera sunt . * Et cecidi ante pedes eius, vt adorarem eum . Et dicit mihi : Vide ne feceris : conseruus tuus sum, & fratrum tuorum habentium testimonium Iesu . Deum adora . Testimoniū enim Iesu est spiritus prophetiæ . * Et vidi cælum apertum, & ecce equus albus, & qui sedebat super eum, vocabatur Fidelis, & Verax, & cum iustitia iudicat, & pugnat . * Oculi autem eius sicut flamma ignis, & in capite eius diademata multa,

multa, habens nomen scriptum, quod nemo nouit nisi ipse. * Et vestitus erat veste aspersa sanguine: & vocatur nomen eius, Verbum Dei. * Et exercitus qui sunt in cælo, sequebantur eum in equis albis, vestiti byssino albo, & mundo. * Et de ore eius procedit gladius ex utraque parte acutus: ut in ipso percutiat Gêtes. Et ipse reget eas in virga ferrea: & ipse calcet torcular vini furoris iræ Dei omnipotentis. * Et habet in vestimento, & in fœmore suo scriptum: Rex regum, & Dominus dominantium. * Et vidi vnum Angelum stantem in sole, & clamauit voce magna, dicens omnibus aui- bus, quæ volabant per medium cæli: Venite, & congregamini ad cœnam magnam Dei: ut manducetis carnes regum, & car- nes tribunorum, & carnes fortium, & carnes equorum, & sedentium in ipsis, & carnes omnium liberorum, & seruorum, & pu- fillorum, & magnorum. * Et vidi bestiam, & reges terræ, & exercitus eorum congregatos ad faciendum prælium cum illo, qui sedebat in equo, & cum exercitu eius. * Et apprehensa est bestia, & cum ea pseudopropheta: qui fecit signa coram ipso, quibus seduxit eos, qui acceperunt characterem bestię, & qui adorauerunt imaginem eius. Viui missi sunt hi duo in stagnum ignis ardentis sulphure: * Et ceteri occisi sunt in gladio sedentis super equum, qui procedit de ore ipsius: & omnes aues saturatæ sunt carnibus eorum.

C A P. . . . X X.

ET vidi Angelum descendētem de cælo, habentem clauem abyssi, & catenam magnam in manu sua. * Et apprehendit draconem, serpentem antiquum, qui est diabolus, & satanas, & ligauit eum per annos mille: & misit eum in abyssum, & clausit, & signauit super illum ut non seducat amplius gentes, donec consummentur mille anni: & post hæc oportet illum solui modico tempore. * Et vidi sedes, & sederunt super eas, & iudicium datum est illis: & animas decollatorum propter testimonium Ie-

su, & propter verbum Dei, & qui non adorauerunt bestiam, neque imaginem eius, nec acceperunt characterē eius in frontibus, aut in manibus suis, & vixerunt, & regnauerunt cum Christo mille annis. * Ceteri mortuorum non vixerunt, donec consummentur mille anni: Hæc est resurrectio prima. * Beatus, & sanctus, qui habet partem in resurrectione prima: in his secunda mors nō habet potestatem: sed erunt sacerdotes Dei & Christi, & regnabunt cum illo mille annis. * Et cum consummati fuerint mille anni, soluetur satanas de carcere suo, & exibit, & seducet Gentes, quæ sunt super quatuor angulos terræ, Gog, & Magog, & congregabit eos in prælium, quorum numerus est sicut arena maris. * Et ascenderunt super latitudinem terræ, & circuierunt castra sanctorum, & ciuitatem dilectam. * Et descendit ignis a Deo de cælo, & deuorauit eos: & Diabolus, qui seducebat eos, missus est in stagnum ignis, & sulphuris, vbi & bestia, & pseudopropheta cruciabuntur die ac nocte in sæcula sæculorum. * Et vidi thronum magnum candidum, & sedentem super eum, a cuius conspectu fugit terra, & cælum, & locus non est inuentus eis. * Et vidi mortuos magnos, & pusillos stantes in conspectu throni, & libri aperti sunt: & alius Liber apertus est, qui est vitæ: & indicati sunt mortui ex his, quæ scripta erant in libris secundum opera ipsorum. * & dedit mare mortuos, qui in eo erant: & mors, & infernus dederunt mortuos suos, qui in ipsis erant: & iudicatum est de singulis secundum opera ipsorum. * Et infernus, & mors missi sunt in stagnum ignis. Hæc est mors secunda. * Et qui non inuentus est in Libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.

C A P. . . . X X I.

ET vidi cælum nouum, & terram nouam. Primum enim cælum, & prima terra abiit, & mare iam non est. * Et ego Ioannes vidi sanctam ciuitatem Ierusalem nouam descendentem de cælo a Deo, paratam, sicut sponsam ornata viro suo. * Et audi-

audiui vocem magnam de throno dicentē:
 Ecce tabernaculum Dei cum hominibus;
 & habitabit cum eis. Et ipsi populus eius
 erunt, & ipse Deus cum eis erit corū Deus:
 * & absterget Deus omnem lacrymam ab
 oculis eorum: & mors ultra non erit, neque
 luctus, neque clamor, neque dolor erit ul-
 tra, quia prima abierunt. * Et dixit qui se-
 debat in throno: Ecce noua facio omnia.
 Et dixit mihi: Scribe, quia hæc verba fide-
 lissima sunt, & vera. * Et dixit mihi: Factum
 est. ego sum, & : initium, & finis. Ego
 sitienti dabo de fonte aquæ vitæ, gratis.
 * Qui vicerit, possidebit hæc, & ero illi Deus,
 & ille erit mihi filius. * Timidis autem, & in-
 credulis, & execratis, & homicidis, & forni-
 catoribus, & veneficis, & idololatriis, & om-
 nibus mendacibus, pars illorum erit in sta-
 gno ardēti igne, & sulphure: quod est mors
 secunda. * Et venit vnus de septem Angelis
 habētibus phialas plenas septem plagis no-
 uissimis, & locutus est mecū, dicens: Veni,
 & ostendam tibi sponsam, vxorem Agni.
 * Et sustulit me in spiritu in mōtem magnū,
 & altum, & ostendit mihi ciuitatem san-
 ctam Ierusalem descendantē de cælo a
 Deo, * habentem claritatem Dei: & lu-
 men eius simile lapidi pretioso tamquam
 lapidi iaspidis, sicut crystallum. * Et habe-
 bat murum magnum, & altum, habentem
 portas duodecim: & in portis Angelos duo-
 decim, & nomina inscripta, quæ sunt nomi-
 na duodecim tribuum filiorum Israel. * Ab
 Oriente portæ tres: & ab Aquilone portæ
 tres: & ab Austro portæ tres: & ab Occasu
 portæ tres. * Et murus ciuitatis habens fun-
 damenta duodecim, & in ipsis duodecim
 nomina duodecim Apostolorum Agni. * Et
 qui loquebatur mecum, habebat mēsu-
 ram arundineam auream, vt metiretur ciui-
 tatem, & portas eius, & murum. * & ciuitas
 in quadro posita est, & longitudo eius tanta
 est quanta & latitudo: & mensus est ciuita-
 tem de arundine aurea per stadia duode-
 cim millia: & longitudo, & altitudo, & lati-
 tudo eius æqualia sunt. * Et mensus est mu-
 rum eius centum quadraginta quattuor cu-

bitorum, mensura hominis, quæ est angeli.
 * Et erat structura muri eius ex lapide iaspi-
 de: ipsa vero ciuitas aurum mundum simile
 vitro mundo. * Et fundamēta muri ciuitatis
 omni lapide pretioso ornata. Fundamen-
 tum primum, iaspis: secundum, sapphirus:
 tertium, calcedonius: quartum, smaragdus:
 * quintum, sardonius: sextū, sardius: septi-
 mum, chrysolithus: octauum, beryllus: no-
 num, topazius: decimū, chrysoprasus: vn-
 decimum, hyacinthus: duodecimum, ame-
 thystus. * Et duodecim portæ, duodecim
 margaritæ sunt, per singulas: & singulæ
 portæ erant ex singulis margaritis: & platea
 ciuitatis aurum mundum, tamquā vitrum,
 perlucidum. * Et templum non vidi in ea:
 Dominus enim Deus omnipotens templū
 illius est, & Agnus. * Et ciuitas non eget
 sole, neque luna vt luceant in ea: nam cla-
 ritas Dei illuminauit eam, & lucerna eius est
 Agnus. * Et ambulabunt gentes in lumine
 eius: & reges terræ afferent gloriam suam,
 & honorem in illam. * Et portæ eius non
 claudentur per diem: nox enim non erit
 illic. * Et afferent gloriam, & honorem
 gentium in illam. * Non intrabit in eam
 aliquod coinquinatum, aut abominatio-
 nem faciens, & mendacium, nisi qui scri-
 pti sunt in libro vitæ Agni.

C A P . x x i i .

ET ostendit mihi fluiuium aquæ vitæ,
 splendidum tamquam crystallum, pro-
 cedentem de sede Dei & Agni. * In medio
 plateæ eius, & ex vtraque parte fluminis li-
 gnum vitæ, afferens fructus duodecim, per
 menses singulos reddens fructum suum, &
 folia ligni ad sanitatem Gentium. * Et om-
 ne maledictum non erit amplius: sed sedes
 Dei, & Agni in illa erunt, & serui eius ser-
 uient illi. * Et videbunt faciem eius: & no-
 men eius in frontibus eorum. * Et nox ul-
 tra non erit: & non egebunt lumine lucer-
 na, neque lumine solis, quoniam Dominus
 Deus illuminabit illos, & regnabunt in sæ-
 cula sæculorum. * Et dixit mihi: Hæc ver-
 ba fidelissima sunt, & vera. Et Dominus

Deus

Deus spirituum prophetarum misit Angelum suum ostendere seruis suis quæ oportet fieri cito. * Et ecce venio velociter. Beatus, qui custodit verba prophetiæ libri huius. * Et ego Ioannes, qui audiui, & vidi hæc. Et postquam audissem, & vidissem, cecidi vt adorarem ante pedes angeli, qui mihi hæc ostendebat: * & dixit mihi: Vide ne feceris: conseruus enim tuus sum, & fratrum tuorum prophetarum, & eorum, qui seruant verba prophetiæ libri huius: Deum adora. * Et dicit mihi: Ne signaueris verba prophetiæ libri huius: tempus enim prope est. * Qui nocet, noceat adhuc: & qui in foribus est, sordescat adhuc: & qui iustus est, iustificetur adhuc: & sanctus, sanctificetur adhuc. * Ecce venio cito, & merces mea mecum est, reddere vnicuique secundum opera sua. * Ego sum α, & ω, primus, & nouissimus, principium, & finis. * Beati, qui lauant stolas suas in sanguine Agni: vt sit potestas eorum in ligno vitæ, & per portas intrent in ciuitatem. * Foris canes, & venefici, & impudici, & homicidæ, & idolis

seruientes, & omnis, qui amat, & facit mendacium. * Ego Iesus misi Angelum meum, testificari vobis hæc in Ecclesijs. Ego sum radix, & genus David, stella splendida, & matutina. * Et spiritus, & sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, veniat: & qui vult, accipiat aquam vitæ, gratis. * Contestor enim omni audienti verba prophetiæ libri huius: Si quis apposuerit ad hæc, apponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. * Et si quis diminuerit de verbis libri prophetiæ huius, auferet Deus partem eius de libro vitæ, & de ciuitate sancta, & de his, quæ scripta sunt in libro isto. * dicit qui testimonium perhibet istorum. Etiam venio cito: Amen. Veni Domine Iesu. * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis.
A M E N.

1990年12月15日

1925. The first year of the year.

1990-1991

Oratio Manassa, necnon Libri duo, qui sub libri Tertiij & Quarti Esdra nomine circumferuntur, hoc in loco, extra scilicet seriem Canonice Librorum, quos sancta Tridentina Synodus suscepit, & pro Canonicis suscipiendos decreuit, sepositi sunt, ne prorsus interirent, quippe qui a nonnullis sanctis Patribus interdum citantur, & in aliquibus Biblijs Latinis tam manuscriptis quam impressis reperiuntur.

ORATIO MANASSAE REGIS IVDA, CVM CAPTVS TENERETVR IN BABYLONE.

DOMINE omnipotens Deus patrum nostrorum, Abraham, & Isaac, & Iacob, & seminis eorum iusti, qui fecisti caelum & terram cum omni ornatu eorum, qui ligasti mare verbo praecepti tui, qui conclusisti abyssum, & signasti eam terribili & laudabili nomine tuo: quem omnia paudent, & tremunt a vultu virtutis tuae, quia importabilis est magnificentia gloriae tuae, & insistentibilis ira comminationis tuae super peccatores: immensa vero & inuestigabilis misericordia promissionis tuae: quoniam tu es Dominus, altissimus, benignus, longanimis, & multum misericors, & poenitens super malitias hominum. Tu Domine, secundum multitudinem bonitatis tuae promissisti poenitentiam, & remissionem ijs, qui peccauerunt tibi, & multitudine miserationum tuarum decreuisti poenitentiam peccatoribus, in salutem. Tu igitur Domine Deus iustorum, non posuisti poenitentiam iustis, Abraham, & Isaac, & Iacob, ijs qui tibi non peccauerunt: sed posuisti poenitentiam propter me peccato-

rem: quoniam peccaui super numerum arenae maris: multiplicatae sunt iniquitates meae Domine, multiplicatae sunt iniquitates meae, & non sum dignus intueri & aspicere altitudinem caeli, propter multitudinem iniquitatum mearum. incuruatus sum multo vinculo ferro, ut non possim attollere caput meum, & non est respiratio mihi: quia excitavi iracundiam tuam, & malum coram te feci: non feci voluntatem tuam, & mandata tua non custodivi: statui abominationes, & multiplicavi offensiones. Et nunc flecto genti cordis mei, precans a te bonitatem. Peccaui Domine, peccaui, & iniquitates meas agnosco. Quare peto rogans te, remitte mihi Domine, remitte mihi, & ne simul perdas me cum iniquitatibus meis, neque in aeternum, iratus, reserves mala mihi, neque damnes me in infima terrae loca: quia tu es Deus, Deus, inquam, poenitentium: & in me ostendes omnem bonitatem tuam, quia indignum saluabis me secundum magnam misericordiam tuam, & laudabo te semper omnibus diebus vitae meae: quoniam te laudat omnis virtus caelorum, & tibi est gloria in saecula saeculorum. Amen.

LIBER ESDRAE TERTIVS.

CAPVT PRIMVM.

IT fecit Iosias Pascha in Ierosolymis Domino, & immolauit Pascha quarta decima luna primi mensis: * Itatuens sacerdotes per vices dierum stolis amictos in templo Domini. * & dixit Leuitis sacris seruis Israel, ut sanctificarent se Domino in positione sanctae arcae Domini, in domo, quam edificauit Salomon filius Dauid rex. * Non erit vobis tollere su-

per humeros eam. Et nunc deferuite Domino vestro, & curam agite gentis illius Israel ex parte secundum pagos & tribus vestras, * secundum scripturam Dauid regis Israel, & secundum magnificentiam Salomonis filij eius, omnes in templo, & secundum particulam principatus paternam vestram eorum, qui stant in conspectu fratrum filiorum Israel. * Immolate Pascha, & sacrificia parate fratribus vestris, & facite secundum praeceptum Domini quod datum est Moyse. * Et donauit

Iosias in plebem, quæ inuenta est, ouium, agnorum, & hœdorum, & caprarum triginta millia, vitulos tria millia. * hæc de regalibus data sunt secundum promissionem populo: & sacerdotibus in Pascha, oues numero duo millia, ac vituli centum. * Et Iechonias, & Semcias, & Nathanael fratres, & Hasabias, & Oziel, & Coraba in Phasæ, oues quinque millia, vitulos quingentos. * Et hæc cum fierent eleganter, steterunt sacerdotes & Leuitæ habentes azyma per tribus. * Et secundum partes principatus patrum in conspectu populi offerebant Domino, secundum ea quæ in libro Moyfi scripta sunt: * & assauerunt Phasæ igni prout oportebat: & hostias coxerunt in emolis, & in ollis cum beneuolentia: * & attulerunt omnibus qui erant ex plebe: & post hæc parauerunt sibi & sacerdotibus: * Sacerdotes enim offerebant adipem, usque dum finita esset hora: & Leuitæ parauerunt sibi, & fratribus suis, filijs Aaron. * Et sacri cantores filij Asaph erant per ordinem secundum præceptum Dauid, & Asaph, & Zacharias, & Ieddimus, qui erat a rege: * Et ostiarij per singulas ianuas, ita ut non præuaricaretur vnusquisque suam: fratres enim illorum parauerunt illis. * Et consummata sunt quæ pertinebant ad sacrificium Domini. * In illa die egerunt Phasæ, & offerebant hostias super Domini sacrificium, secundum præceptum regis Iosias. * Et egerunt filij Israel, qui inuenti sunt in tempore illo, Phasæ: & diem festum azymorum per dies septem: * & non est celebratum Phasæ tale in Israel, a temporibus Samuelis prophete: * & omnes reges Israel non celebrauerunt tale Pascha quale egit Iosias, & Sacerdotes, & Leuitæ, & Iudæi, & omnis Israel, qui inuenti sunt in commoratione Ierosolymis. * Octauo decimo anno, regnante Iosia celebratum est Phasæ. * Et directæ sunt opera Iosias in conspectu Domini sui in corde pleno metuentis: * & quæ circa illum quidem conscripta sunt, in pristinis temporibus de eis, qui peccauerunt, quiq; irreligiosi fuerunt in Dominum præ omni gente, & qui non quæsierunt verba Domini super Israel. * Et post omnem actum hunc Iosias, ascendit Pharao rex Aegypti, veniens in Charcamis ab itinere super Euphratem, & exiit obuiam illi Iosias. * Et misit rex Aegypti ad Iosiam, dicens: Quid mihi & tibi est rex Iudæ? * Non sum missus a Domino ut pugnem contra te: super Euphratem enim bellum meum est, festinans descende. * Et non est reuersus Iosias super currum: sed expugnare eum conabatur, non attendens verbum prophete ex ore Domini: * sed constituit ad eum bellum in campo Mageddo. Et descenderunt principes ad regem Iosiam, * & dixit rex pueris suis, Amouete me a prælio, infirmatus sum enim valde. Et statim amouerunt eum pueri ipsius de acie. * Et ascendit super currum secundarium suum: & perueniens Ierosolymam, vita functus est, & sepultus est in paterno sepulchro. * Et in tota Iudæa lugebant Iosiam: & qui præsidebant, cum vxoribus lamentabant eum usque in hunc diem. Et datum est hoc fieri semper in omne genus Israel. * Hæc autem præscripta sunt in libro historiarum regum Iudæ: & singula gesta actus Iosias, & eius gloria & intellectus eius in lege Domini: quæq; gesta sunt ab eo, & quæ non scripta sunt in libro regum Israel & Iudæ: * Et assumentes, qui erant ex gente Iechoniam filium Iosias, constituerunt regem pro Iosia patre suo, cum esset annorum trigintatrium. * Et regnauit super Israel mensibus tribus. Et amouit eum rex Aegypti, ne regnaret in Ierosolymis: * & multauit gentem argenti talenta centum, & auri talentum vnum. * Et constituit rex Aegypti Ioacim fra-

38 trem ipsius, regem Iudæ & Ierusalem: * & alligauit magistratus Ioacim, & Zaracelem fratrem suum, & apprehendens reduxit in Aegyptum. * Annorum erat Ioacim vigintiquinque, cum regnare cepisset in terra Iudæ & Ierusalem: & fecit malum in conspectu Domini. * Post hunc autem ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis, & alligans eum in æreo vinculo, perduxit in Babyloniam: * & sacra vasa Domini accepit Nabuchodonosor, & tulit & consecrauit in templo suo in Babyloniam. * Nam de immunditia illius, & irreligiositate scriptum est in libro temporum regum. * Et regnauit Ioachim filius eius pro eo. Cum autem constitutus esset rex, erat annorum decem & octo. * Regnauit autem menses tres, & dies decem in Ierusalem, & fecit malum in conspectu Domini: * & post annum mittens Nabuchodonosor, transmigravit eum in Babyloniam simul cum sacris vasis Domini. * Et constituit Sedeciam regem Iudæ, & Ierusalem, cum esset annorum viginti vnus: regnauit autem annis vndecim. * Et fecit malum in conspectu Domini, & non est veritus a verbis, quæ dicta sunt ab Ieremia propheta ex ore Domini: * & adiuratus a rege Nabuchodonosor, periurans discessit: & indurata ceruice sua, & corde suo, transgressus est legitima Domini Dei Israel. * Et duces populi Domini multa inique gesserunt, & impie egerunt super omnes immunditias gentium: & polluerunt templum Domini quod sanctum erat in Ierosolymis. * Et nolit Deus patrum ipsorum per angelum suum renocare eos, propter quod parceret illis, & tabernaculo suo. * Ipsi vero subsannabant in angelis suis: & qua die locutus est Dominus, erant illudentes prophetis eius. * Qui usque ad iracundiam concitatus est super gentem suam propter irreligiositatem suam, & præcepit ascendere reges Chaldeorum. * Hi occiderunt iuvenes eorum in gladio, in circuitu sancti templi eorum, & non pepercerunt iuueni, & seni, & virgini, & adolescenti: * sed omnes traditi sunt in manus ipsorum: & omnia sacra vasa Domini, & regales apothecas resumentes, tulerunt in Babyloniam, * & incenderunt domum Domini, & demolierunt muros Ierusalem: & turres eius incenderunt igne, * & consummauerunt omnia honorifica eius, & ad nihilum redegerunt, & reliquos a gladio duxerunt in Babylonem. * Et erant serui illius usque dum regnarent Persæ in repletionem verbi Domini in ore Ieremie: * quousque benigne ageret terra sabbata sua, omni tempore desertionis suæ sabbatizauit in applicatione annorum septuaginta septem.

C A P. I I.

1 **R**EGNANTE Cyro rege Persarum in consummatione verbi Domini in ore Ieremie, * suscitauit Dominus spiritum Cyri regis Persarum, & prædicanit in toto regno suo simul per scripturam, * dicens: Hæc dicit Cyrus rex Persarum: Me constituit regem orbi terrarum Dominus Israel, Dominus excelsus, * & significauit mihi ædificare domum sibi in Ierusalem, quæ est in Iudæa. * Si quis est ex genere vestro, dominus ipsius ascendat cum eo in Ierusalem. * Quotquot ergo circa loca habitant, adiuuent eos qui sunt in loco ipso, in auro & argento, * in dationibus cum equis & iumentis, cumq; alijs quæ secundum vota apponuntur in ædem Domini quæ est in Ierusalem. * Et stantes principes tribuum, pagorum, & Iudææ excitauit Dominus ascendere & ædificare domum Domini quæ est in Ierusalem, & qui erant in circuitu eorum, adiunc-

adiuenerunt in omni auro & argento eius, & iumen-
 tis, & votis compluribus multi quorum sensus excita-
 tus est. Et Cyrus rex protulit vasa sacra Domini, quæ
 transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis ex Ierusa-
 lem, & consecrauit ea idolo suo. & proferens ea Cy-
 rus rex Persarum, tradidit Mithridato, qui erat su-
 per thesauros ipsius. Per hunc autem tradita sunt Sal-
 manasaro præfidi Iudæ. Horum autem hic nume-
 rus: Libatoria argentea duo millia quadringenta, athi-
 sca argenteæ triginta: phialæ aureæ triginta, item ar-
 genteæ duo millia quadringentæ, & alia vasa mille.
 omnia autem vasa aurea & argentea, quinque mil-
 lia octingenta sexaginta. Et enumerata sunt Salma-
 nasaro simul cum his qui ex captiuitate Babylonis ve-
 nerant in Ierosolymam. In Artaxerxis autem regis
 Persarum temporibus scripserunt ei de his qui habita-
 bant in Iudæa & Ierusalem, Balsamus, & Mithrida-
 tus, & Sabellius, & Rathimus, Balthemus, Same-
 lius scriba, & reliqui habitantes in Samaria, & cete-
 ris locis subiectam epistolam regi Artaxerxi. Do-
 minus, pueri tui Rathimus ab accidentibus, & Sabel-
 lius scriba, & reliqui curiæ tuæ iudices in Cœlesyria,
 & Phœnice. Et nunc notum sit domino regi, quo-
 niam Iudæi qui ascenderunt a vobis ad nos, venientes
 in Ierusalem ciuitatem refugam & pessimam, ædifi-
 cant furnos eius, & statuunt muros, & templum susci-
 tant. Quod si ciuitas ista, & muri consummati fue-
 rint, non tantum tributa non sustinebunt pendere,
 sed etiam regibus resistent. Et quia, id agitur circa
 templum, recte haberi arbitrati sumus non despiciere
 hoc ipsum: sed notum facere domino regi, vt si vide-
 bitur, rex, quaratur in libris patrum tuorum, & in-
 uenies in admonitionibus scripta de his, & scies quo-
 niam ciuitas ista fuit refuga, & reges, & ciuitates con-
 cientes, & Iudæi refugæ, & prælia committentes in
 ea ab æterno, ob quam causam ciuitas ista deserta est.
 Nunc ergo notum facimus, domine rex, quoniam
 si ciuitas hæc ædificata fuerit, & huius muri erecti fue-
 rint, descensus tibi non erit in Cœlesyriam, & Phœ-
 nicen: Tunc scripsit rex Rathimo, qui scribebat ac-
 cidentibus, & Balthemo, & Sabellio scribæ, & ceteris
 constitutis, & habitantibus in Syria, & Phœnice, ea
 quæ subiecta sunt. Læger epistolam quam misistis mi-
 hi. Præcepi ergo inquiri, & inuentum est, quoniam
 ciuitas illa est ab æuo regibus resistens, & homines
 refugæ, & prælia in ea efficientes, & reges fortissimi
 erant in Ierusalem dominantes, & tributa exigentes a
 Cœlesyria, & Phœnice. Nunc ergo præcepi prohibe-
 re homines illos ædificare ciuitatem, & prohibere ne
 quid ultra hæc fiant: sed nec procedant in plurimum,
 ex quo sunt malitiæ, ita vt regibus molestia importe-
 tur. Tunc recitatis his quæ a rege Artaxerxe scripta
 fuerant, Rathimus, & Sabellius scriba, & qui cum
 his constituti erant iungentes festinanter venerunt in
 Ierusalem cum equitatu, & turba, & agmine: acce-
 peruntq. ædificantes prohibere, & vacabant ab ædifi-
 catione templi in Ierusalem, vsque secundo anno re-
 gni Darij regis Persarum.

CAP. III.

REX Darius fecit cenam magnam omnibus ver-
 naculis suis, & omnibus magistratibus Mediæ &
 Persidis, & omnibus purpuratis, & pratoribus, &
 consulibus, & præfectis sub illo ab India vsque Aethio-
 piam, centum viginti septem prouincijs. Et cum
 manducassent, & bibissent, & satiati reuerterentur, tunc
 Darius rex abscondit in cubiculum suum, & dormiuit,

& expergefactus est. Tunc illi tres iuvenes corporis
 custodes, qui custodiebant corpus regis, dixerunt al-
 ter alteri: Dicamus vnusquisque nostrum, sermonem
 qui præcellat: & cuiuscumque apparuerit sermo sa-
 pientior alterius, dabit illi rex Darius dona magna,
 purpura cooperiri, & in auro bibere, & super au-
 rum dormire, & currum aureo frano, & cydarium bys-
 sinam, & torquem circa collum: & secundo loco se-
 debit a Dario propter sapientiam suam: & cognatus
 Darij vocabitur. Tunc scribentes singuli suum ver-
 bum signauerunt, & posuerunt subtus cervical Darij
 regis, & dixerunt, Cum surrexerit rex, dabimus illi
 scripta nostra: & quodcumque iudicauerit rex e tri-
 bus, & magistratus Persidis, quoniam verbum eius sa-
 pientius est, ipsi dabitur victoria sicut scriptum est.
 Vnus scripsit, Forte est vinum. Alius scripsit, For-
 tiore est rex. Tertius scripsit, Fortiores sunt mulie-
 res: super omnia autem vincit veritas. Et tum sur-
 rexisset rex, acceperunt scripta sua, & dederunt illi,
 & legit. Et mittens vocauit omnes magistratus Per-
 sarum, & Medos, & purpuratos, & pratores, & præ-
 fectos: & sederunt in concilio: & lecta sunt scripta
 coram ipsis. Et dixit, Vocate adolescentes, & ipsi
 indicabunt verba sua. Et vocati sunt, & introierunt.
 Et dixit illis, Indicate nobis de his quæ scripta sunt.
 Et cepit prior, qui dixerat de fortitudine vini, &
 dixit, Viri, quàm præualeat vinum omnibus homini-
 bus qui bibunt illud! seducit mentem. Itemq. regis
 & orphanis facit mentem vanam. Item serui ac liberi,
 pauperis ac diuitis, & omnem mentem conuertit in se-
 curitatem & iucunditatem, & non meminit omnem tri-
 stitiam & debitum, & omnia præcordia facit honesta,
 & non meminit regem nec magistratum, & omnia per
 talenta loqui facit. Et non meminerunt, cum biberunt,
 amicitiam, nec fraternitatem: sed non multum post su-
 munt gladios. Et cum a vino merferint & surrexerint,
 non meminerunt quæ gesserunt. O viri, num præcel-
 lit vinum? quis sic cogitat facere? Et tacuit hoc dicto.

CAP. IIII.

ET inchoauit sequens dicere, qui dixit de forti-
 tudine regis. O viri, num præcellunt homines,
 qui terram & mare obtinent, & omnia quæ in eis sunt?
 Rex autem super omnia præcellit, & dominatur eo-
 rum: & omne quodcumque dixerit illis, faciunt. Et
 si miserit illos ad bellatores, vadunt, & demoliuntur
 montes, & muros, & turrets. Iugulantur, & iugulant,
 & regis verbum non prætereunt, nam si vicerint, asse-
 runt regi omnia quæcumque prædati fuerint. Simi-
 liter & alij omnes, & quotquot non militant, nec pu-
 gnant, sed colunt terram: rursus cum fuerint meten-
 tes, afferunt tributa regi, & ipse vnus solus si dixerit
 occidite, occidunt: dixerit remittite, remittunt: di-
 xerit percutite, percutiunt: dixerit exterminate, ex-
 terminant: dixerit ædificate, ædificant: dixerit exci-
 dite, excidunt: dixerit plantate, plantant: & omnis
 plebs, & virtutes eum obaudiunt, & super hoc ipse re-
 cumbit, & bibit, & dormit. Hi autem custodiunt in
 circuitu eum, & non possunt ire singuli, & facere ope-
 ra sua, sed in dicto obaudientes sunt ei. Viri, quo-
 modo non præcellit rex qui sic diffamatur? Et tacuit.
 Tertius qui dixerat de mulieribus, & veritate, hic
 est Zorobabel, cepit loqui. Viri, non magnus rex,
 & multi homines, nec vinum præcellit. Quis est ergo
 qui dominatur eorum? Nonne mulieres genuerunt
 regem, & omnem populum, qui dominatur mari &
 terra: & ex illis nati sunt, & ipsæ educauerunt eo

qui plantauerunt vineas ex quibus vinum fit? * Et ipsæ faciunt stolas omnium hominum, & ipsæ faciunt gloriam hominibus, & non possunt homines separari a mulieribus. * Si congregauerint aurum & argentum, & omnem rem speciosam, & viderint mulierem vnam bono habitu & bona specie, * omnia hæc relinquentes in eam intendunt, & aperto ore conspiciunt, & eam alliciunt magis quam aurum & argentum, & omnem rem pretiosam. * Homo patrem suum relinquit qui enutrit illum, & suam regionem, & ad mulierem se coniungit. * Et cum muliere remittit animam: & neque patrem meminit, neque matrem, neque regionem. * Et hinc oportet vos scire: quoniam mulieres dominantur vestri. Nonne doletis? * Et accipit homo gladium suum, & vadit in viam facere furta, & homicidia, & mare navigare & flumina, * & leonem videt, & in tenebris ingreditur: & cum furtum fecerit, & fraudes, & rapinas amabili suæ affert. * Et iterum, diligit homo uxorem suam magis quam patrem aut matrem. * Et multi dementes facti sunt propter uxores suas: & serui facti sunt propter illas: & multi perierunt & iugulati sunt, & peccauerunt propter mulieres. * Et nunc credite mihi, quia magnus est rex in potestate sua: quoniam omnes regiones verentur tangere eum. * Videbam tamen Apemen filiam Bezacis, mirifici concubinam regis, sedentem iuxta regem ad dexteram, * & auferentem diadema de capite eius, & imponentem sibi, & palmis cadebat regem de sinistra manu. * Et super hæc aperto ore intuebatur eam: & si arriserit ei, ridet. nam si indignata ei fuerit, blanditur, donec reconcilietur in gratiam. * O viri, cur non sunt fortiores mulieres? Magna est terra, & excelsum est caelum: quis ista agit? * Et tunc rex, & purpurati intuebantur in alterutrum. Et inchoauit loqui de veritate. * O viri, nonne sortes sunt mulieres? Magna est terra, & excelsum est caelum: & velox cursus solis conuertit in gyro caelum in locum suum in vna die. * Nonne magnificus est qui hæc facit, & veritas magna, & fortior præ omnibus? * Omnis terra veritatem inuocat, caelum etiam ipsam benedicit, & omnia opera mouentur, & tremunt eam, & non est cum ea quicquam iniquum. * Vinum iniquum, iniquus rex, iniquæ mulieres, iniqui omnes filii hominum, & iniqua illorum omnia opera, & non est in ipsis veritas, & in sua iniquitate peribunt: * & veritas manet, & inualefcit in æternum, & viuunt, & obtinent in secula seculorum. * Nec est apud eam accipere personas, neque differentias: sed quæ iusta sunt facit omnibus, iniustis ac malignis, & omnes benignantur in operibus eius. * Et non est in iudicio eius iniquum, sed sortitudo, & regnum, & potestas & maiestas omnium æuorum. Benedixit Deus veritatis. * Et desijt loquendo. Et omnes populi clamauerunt, & dixerunt, Magna est veritas, & præualeat. * Tunc rex ait illi, Pete, si quid vis amplius, quam quæ scripta sunt, & dabo tibi, secundum quod inuentus es sapientior proximis: & proximus mihi sedebis, & cognatus meus vocaberis. * Tunc ait regi, Momor esto voti tui, quod vouisti, ædificare Ierusalem, in die qua regnum accepisti: * & omnia vasa quæ accepta sunt ex Ierusalem, remittere, quæ separauit Cyrus, quando mactauit Babyloniam, & voluit remittere ea ibi. * Et tu vouisti ædificare templum quod incenderunt Idumæi, quando exterminata est Iudæa a Chaldeis. * Et nunc hoc est quod postulo Domine, & quod peto, hoc est maiestas, quod a te postulo, vt facias eorum quod vouisti regi cæli ex ore tuo. * Tunc surgens Darius rex, osculatus est illum: &

scripsit epistolas ad omnes dispensatores, & præfectos, & pupuratos, vt deducerent eum, & eos qui cum illo erant, omnes ascendentes ædificare Ierusalem. * Et omnibus præfectis, qui erant in Syria, & Phœnice, & Libano scripsit epistolas, vt traherent ligna cedrina a Libano in Ierusalem, vt ædificarent cum eis ciuitatem. * Et scripsit omnibus Iudæis qui ascendebant a regno in Iudæam pro libertate, omnem potentem, & magistratum, & præfectum non superuenire ad ianuas ipsorum, * & omnem regionem quam obtinuerant immunitatem esse eis, & Idumæi relinquunt castella quæ obtinent Iudæorum, * & in structuram templi dare per singulos annos talenta viginti, vsque dum perædificaretur: * & super sacrarium holocaustomata vstulare quotidie, sicut habent præceptum: alia talenta decem offerre per singulos annos, * & omnibus qui procedunt a Babylonia condere ciuitatem: vt esset libertas tam ipsis quam filiis eorum, & omnibus sacerdotibus, qui procedunt. * Scripsit autem & quantitatem, & sacram stolam iussit dari, in qua deseruirent: * & Leuitis scripsit dare præcepta, vsque in diem qua consummabitur domus, & Ierusalem extructur: * & omnibus custodientibus ciuitatem scripsit dari ei sortes & stipendia. * Et dimisit omnia vasa quæcumque separauerat Cyrus a Babylonia, & omnia quæcumque dixit Cyrus, & ipse præcepit fieri, & mitti Ierusalem. * Et cum processisset ille adolescens, eleuans faciem in Ierusalem, benedixit regem cæli, * & dixit, Abs te est victoria, & abs te est sapientia & claritas. Et ego seruus tuus sum. * Benedixit es qui dedisti mihi sapientiam, & tibi confitebor Domine Deus patrum nostrorum. * Et accepit epistolas, & profectus est in Babylonium. Et venit, & nunciavit fratribus suis omnibus qui fuerunt in Babylonia: * & benedixerunt Deum patrum suorum, quoniam dedit illis remissionem & refrigerium, * vt ascenderent & ædificarent Ierusalem, & templum vbi nominatum est nomen eius in ipso, & exultauerunt cum musicis & letitia diebus septem.

C A P. V.

POST hæc autem electi sunt, vt ascenderent principes pagorum per domos, & tribus suas, & uxores illorum, & filii & filie eorum, & serui & ancille ipsorum, & pecora eorum. * Et Darius rex misit vnam cum eis eques mille, donec deducerent eos in Ierusalem cum pace, & cum musicis & cum tympanis & tibijs. * & omnes fratres erant ludentes, & fecit eos ascendere simul cum eis. * Et hæc sunt nomina virorum, qui ascenderunt per pagos suos in tribus, & in partem principatus ipsorum. * Sacerdotes: Filij Phinees, filij Aaron, Iesus filius Iosedec, Ioachim filius Zorobabel filij Salathiel de domo Dauid, ex progenie Phares, de tribu Iuda, * qui locutus est sub Dario rege Persarum sermones mirificos in secundo anno regni ipsius mense Nisan primo. * Sunt autem hi, qui ascenderunt ex Iudæa de captiuitate transmigrationis, quos transmigravit Nabuchodonosor rex Babyloniæ in Babylonem, & reuersus est in Ierusalem. * Et requisit partem Iudææ vnusquisque in ciuitatem suam, qui uenerunt cum Zorobabel, & Iesu, Nehemias, Arcores, Elimeo, Einmanio, Mardocheo, Beelsuro, Mechiplatochor, Ohoro. Emonia vnus de principibus eorum. * Et numerus a gentilibus eorum, ex præpositis eorum filij Phares, duo millia centum quinquaginta septem: * filij Ares, tria millia centum quinquaginta septem: * filij Phœmo, centum quadraginta duo: in filiis Iesu & Ioabes, mille trecenti duo: filij Demu, duo milia qua-

lia quadringenti septuaginta: filij Choraba, ducenti-
quinque: filij Banica, centum sexaginta octo: filij
Bebech, quadringentitres: filij Archad, quadringenti
vigintiseptem: filij Choth, trigintaseptem: filij Zo-
roar, duo millia sexaginta septem: filij Adin, quadrin-
genti sexaginta vnus: filij Aderechis, centum octo: filij
Cialo & Zelas, centum septem: filij Azoroo, qua-
dringenti trigintanovem: filij Iedarbone, centum tri-
ginta duo: filij Anania, centum triginta: filij Asoni,
nonaginta: filij Marfar, quadringenti viginti duo:
filij Zabaras, nonagintaquinque: filij Sepolemon,
centum vigintitres: filij Nepopas, quinquaginta-
quinque: filij Hechanatus, centum quinquaginta octo:
filij Cebethanus, centum triginta duo: filij Creatpa-
tros, qui ex Enopadris, & Modiz, quadringenti viginti-
tres: qui ex Gramas & Gabea, centum vigintivnus:
qui ex Besselon, & Ceagge, sexagintaquinque: qui
ex Baltaro, centum vigintiduo: Qui ex Bechenobes,
quinquagintaquinque: filij Liptis, centum quinquagin-
taquinque: filij Labonai, trecenti quinquaginta sep-
tem: filij Sichein, trecenti septuaginta: filij Suadon,
& Elomus, trecenti septuaginta octo: filij Erius,
duo millia centum quadragintaquinque: filij Anaas,
trecenti septuaginta. Sacerdotes: filij Ieddis, filij Eui-
ther, filij Eliatib, trecenti septuaginta duo: filij Epe-
rus, ducenti quinquaginta duo: filij Phalurij, tre-
centi quinquaginta septem: filij Caree, ducenti vigin-
tiseptem. Leuitae: filij Iesu in Caduhel, & Bamis,
& Serebias, & Edias, septuagintaquatuor, omnis nu-
merus a duodecimo anno, triginta millia quadringen-
ti sexaginta duo, filij, & filiae, & vxores, omnis com-
putatio, quadraginta millia ducenti quadraginta duo.
Filij sacerdotum, qui psallebant in templo: filij
Asaph, centum viginiocto. Ostiarij vero: filij Ef-
menni, filij Azer, filij Amon, filij Accuba, Topa fi-
lij Tobl, omnes centum trigintanovem. Sacerdo-
tes seruientes in templo: filij Sel, filij Gaspha, filij
Tobloch, filij Cariz, filij Su, filij Hellu, filij Labana,
filij Armacha, filij Accub, filij Vtha, filij Cetha, filij
Aggab, filij Obai, filij Anani, filij Canna, filij Ged-
du, filij An, filij Radin, filij Desanon, filij Nacho-
ba, filij Caseba, filij Gaze, filij Ozui, filij Sinone,
filij Attre, filij Hasten, filij Asana, filij Mancel, filij
Nashim, filij Accusu, filij Agista, filij Azui, filij
Fauon, filij Phasalon, filij Meedda, filij Phusa, filij
Carea, filij Barcu, filij Sarea, filij Coeli, filij Nasith,
filij Agisti, filij Pedon, Salomon filij eius, filij Aso-
phor, filij Phatida, filij Celi, filij Dedon, filij Gadda-
hel, filij Sephegi, filij Aggia, filij Sachareth, filij
Sabathen, filij Caroneth, filij Malsuth, filij Amze, fi-
lij Sasus, filij Addus, filij Suba, filij Eura, filij Ra-
hotis, filij Phasphat, filij Malmon. Omnes sacro
seruientes, & pueri Salomonis, quadringenti octogin-
taduo. Hi sunt filij qui ascenderunt a Thelmela,
Thelharfa, principes eorum, Carmellam, & Ca-
reth: & non poterant edicere ciuitates suas, & pro-
genies suas, quemadmodum sint ex Israel. Filij Da-
lari, filij Tubal, filij Nechodaici, ex sacerdotibus,
quiungebantur sacerdotia: & non sunt inuenti filij
Obia, filij Achifos, filij Addin, qui accepit vxorem
ex filiabus Phargeleu: & vocati sunt nomine eius,
& horum quæritur est generis scriptura in pædatura,
& non est inuenta, & prohibiti sunt sacerdotio fungi.
Et dixit illis Nehemias & Astharas, Ne participen-
tur sancta, donec exurgat pontifex doctus in ostensio-
nem & veritatem. Omnis autem Israel erat exceptis
seruis & ancillis, quadraginta duo millia trecenti qua-

42 draginta. Serui horum & ancilla, septem millia tre-
centi triginta septem. Cantores & cantatrices, ducen-
ti sexagintaquinque. Cameli, quadringenti triginta-
quinque. Equi, septem millia triginta sex. Muli, du-
centa millia quadragintaquinque. Subiugalia, quinque
44 millia viginti quinque. Et de præpositis ipsis per pa-
gos, dum venirent in templum Dei, quod erat in Ieru-
salem, innouare & suscitare templum in loco suo,
45 secundum suam virtutem: & dari in templum the-
saurum operum sacrum auri mnas duodecim millia,
& mnas argenti quinque millia, & stolas sacerdotales
46 centum. Et habitauerunt sacerdotes & Leuitae, & qui
exierant de plebe in Ierusalem & in regione, & sacri
cantores, & ostiarij, & omnis Israel in regionibus suis.
47 Instante autem septimo mense, cumq. essent filij
Israel vniuersique in suis rebus, conuenerunt vnani-
mes in atrium, quod erat ante ianuam Orientalem.
48 Et stantes Iesus filius Iosedec, & fratres eius sacer-
dotes, & Zorobabel filius Salathiel, & huius fratres,
49 parauerunt altare, vt offerrent super illud holocau-
tomata, secundum quæ in libro Moyse hominis Dei
50 scripta sunt. Et conuenerunt ibi ex alijs nationibus
terræ, & crexerunt sacrarium in loco suo omnes gen-
tes terræ, & offerebant hostias, & holocaustomata Do-
mino matutina. Et egerunt scenopegiam, & diem
solennem, sicut præceptum est in lege: & sacrificia
51 quotidie, sicut oportebat: & post hæc oblationes in-
stitutas, & hostias sabbathorum, & neomeniarum, &
52 dierum solennium omnium sanctificationum. Et quot-
quot vocabant Domino a neomenia septimi mensis,
coeperunt hostias offerre Deo, & templum Domini
54 nondum erat ædificatum. Et dederunt pecuniam la-
pidarijs & fabris, & potum & pabula cum gaudio. Et
55 dederunt eam Sidonijs, & Tyrijs, vt translucerent
illis de Libano trabes cedrinæ, & facerent rates in
Ioppe portu, secundum decretum quod scriptum erat
56 eis a Cyro rege Persarum. Et in secundo anno ve-
nientes in templum Dei in Ierusalem, mense secun-
do inchoauit Zorobabel filius Salathiel, & Iosue filius
Iosedec, & fratres ipsorum, & sacerdotes & Leuitae,
57 & omnes qui venerant de captiuitate in Ierusalem: &
fundauerunt templum Dei nouissimo secundi mensis
secundi anni, cum venissent in Iudam & Ierusalem.
58 Et statuerunt Leuitae a viginti annis, super opera
Domini: & stetit Iesus & filius eius, & fratres omnes
Leuitae conspirantes, & executores legis, facientes ope-
59 ra in domo Domini. Et steterunt sacerdotes habentes
stolas cum tubis: & Leuitae filij Asaph, habentes cym-
60 bala, collaudantes Dominum, & benedicentes secun-
61 dum David regem Israel. Et cantabant canticum
Domino, quoniam dulcedo eius, & honor in sæcula
62 super omnem Israel. Et omnis populus tuba cecine-
runt, & proclamauerunt voce magna, collaudantes
63 Dominum in suscitatione domus Domini. Et vene-
runt ex sacerdotibus & Leuitis, & præsentibus se-
cundum pagos senioribus, qui viderant pristinam do-
64 mum: & ad huius ædificationem cum chmore & plan-
ctu magno, & multi cum tubis & gaudio magno: in
65 tantum vt populus non audiret tubas propter planctum
populi. Turba enim erat tubis canens magnifice, ita
66 vt longe audiretur. Et audierunt inimici tribus Iudæ,
& Benjamin, & venerunt scire quæ esset vox tubæ-
67 rum. Et cognouerunt quoniam qui erant ex captiui-
tate, ædificant templum Domino Deo Israel. Et ac-
cedentes ad Zorobabel & Iesum, præpositos pagorum,
69 dixerunt eis, Aedificabimus vna vobiscum: Similiter
enim audiuimus Dominum vestrum, & ipsi pariter in-
cedimus

cedimus a diebus Asbarezth regis Assyriorum, qui
transmigratis nos huc. Et dixit illis Zorobabel, &
Iesus, & principes pagorum Israel, Non est nobis &
vobis edificare domum Dei nostri, nos enim soli edi-
ficabimus Domino Israel secundum ea quae praecepit
nobis Cyrus rex Persarum. Gentes autem terrae in-
cumbentes his qui sunt in Iudaea, & levantes opus edifi-
cationis & insidias, & populos adducentes prohibebant
eos edificare, & aggressuras exercentes impediunt,
ne consummaretur aedificium omni tempore vitae Cyri
regis, & protraxerunt structuram per biennium usque
ad Darij regnum.

C A P. VI.

IN secundo autem anno regni Darij prophetauit
Aggeus, & Zacharias filius Addin prophetae apud
Iudaeam & Ierusalem in nomine Dei Israel super eos.
Tunc itans Zorobabel filius Salathiel, & Iesus filius
Josedece, inchoauerunt edificare domum Domini, quae
est in Ierusalem: cum adessent eis prophetae Domini,
& adiuuarent eos. In ipso tempore venit ad illos Si-
sennes subregulus Syriae, & Phoenicis, & Sathabuzanes,
& sodales eius, & dixerunt eis, Quo praecipien-
te vobis domum hanc edificatis, & rectum istud, &
alia omnia perficitis? & qui sunt structores qui haec
aedificant? Et habuerunt gratiam visitatione facta su-
per eos, qui erant ex captivitate a Domino seniores
Iudaorum, & non sunt impediti edificare, donec fi-
gnificaretur Dario de omnibus istis, & responsum ac-
ciperetur. Exemplum epistolae, quam miserunt Da-
rio. Sisennes subregulus Syriae, & Phoenicis, &
Sathabuzanes, & sodales eius in Syria, & Phoenice praefi-
des, regi Dario salutem. Omnia nota sunt domino
regi, quod cum venissemus in regionem Iudae, & in-
troissemus in Ierusalem, inuenimus aedificantes do-
mum Dei magnam: & templum ex lapidibus politis,
& magnis & pretiosis materijs in parietibus, & opera
illa instanter fieri, & suffragare, & prosperare in ma-
nibus eorum, & in omni gloria, quam diligentissime
perfici. Tunc interrogauimus seniores, dicentes, Quo
permittente vobis aedificatis domum istam, & opera
haec fundatis? Ideo autem interrogauimus eos, ut
notum faceremus tibi homines & praepositos, & no-
minum scripturam praepositorum postulauimus illos.
At illi responderunt nobis, dicentes, Nos sumus ser-
ui Domini, qui fecit caelum & terram, & aedificaba-
tur haec domus ante annos istos multos a rege Israel
magno & fortissimo, & consummata est. Et quoniam
patres nostri exacerbantes erant & peccauerunt in
Deum Israel, tradidit eos in manus Nabuchodonoso-
ris regis Babyloniae, regis Chaldaeorum, & domum
istam demolientes incenderunt, & populum captiuum
duxerunt in Babylonem. In primo anno regnante Cy-
ro rege Babyloniae, scripsit Cyrus rex domum hanc
aedificare, & illa sacra vasa aurea & argentea quae ex-
tulerat Nabuchodonosor de domo quae est in Ierusa-
lem, & consecrauerat ea in suo templo, rursus protu-
lit ea Cyrus rex de templo quod erat in Babylonia, &
tradita sunt Zorobabel, & Salmanasaro subregulo: Et
praecceptum est eis ut offerrent haec vasa, & reponerent
in templo quod erat in Ierusalem, & ipsum templum
Dei aedificare in loco suo. Tunc Salmanasarus sub-
iecit fundamenta domus Domini, quae est in Ierusa-
lem: & exinde usque nunc aedificatur, & non accepit
consummationem. Nunc ergo si iudicatur a te o rex,
perquiratur in regalibus bibliothecis Cyri regis, quae
sunt in Babylonia: & si inuentum fuerit consilio Cyri

regis ceptam esse structuram domus Domini, quae est
in Ierusalem, & indicatur a Domino rege nostro, scri-
bat de his nobis. Tunc Darius rex praecipit inquiri
in bibliothecis: & inuentus est in Ecbathana oppido,
quod est in media regione locus vnius, in quo scripta
erant ista: Anno primo regnante Cyro, rex Cy-
rus praecipit domum Domini quae est in Ierusalem
aedificare, vbi incendebant igni assiduo, cuius alti-
tudo fuit cubitorum decem, & latitudo cubitorum se-
xaginta, quadratum lapidibus politis tribus, & me-
moro ligneo eiusdem regionis, & mesiano vno notio,
& impendia dari de domo Cyri regis: & sacra vasa
domus Domini tam aurea quam argentea, quae extu-
lit Nabuchodonosor in domum Domini, quae est in
Ierusalem, vbi erant posita, ut ponantur illic: &
praecipit curam agere Sisennem subregulum Syriae,
& Phoenicis, & Sathabuzanem, & sodales eius, & qui
ordinari erant in Syria & Phoenice praefides, ut absti-
nerent se ab eodem loco. Et ego quoque praeci-
pi totum aedificare, & prosperi, ut adiuuent eos qui sunt
ex captivitate Iudaorum, donec consummetur tem-
plum aedis Domini: & a vexatione tributorum Coe-
lesyriae & Phoenicis, diligenter quantitatem dari his
hominibus ad sacrificium Domini, Zorobabel praefi-
do, ad tauros, & arietes, & agnos, similiter autem
& frumentum, & sal, & vinum, & oleum instanter
per singulos annos, prout sacerdotes qui sunt in Ieru-
salem, dictauerunt consumi quotidie sine ulla dilatio-
ne, ut offerantur libationes lumino Deo pro rege &
pueris eius, & orent pro ipsorum vita: & denuncie-
tur, ut quicumque transgressi fuerint aliquid ex his
quae scripta sunt, aut spreuerint, accipiat lignum
de suis proprijs, & suspendantur, & bona ipsorum re-
gi auferantur. Propterea & Dominus, cuius nomen
inuocatum est tibi, exterminet omnem regem & gen-
tem, qui manum suam extenderit prohibere, aut ma-
le tractare domum Domini illam quae est in Ierusalem.
Ego Darius rex decreui quam diligentissime secun-
dum haec fieri.

C A P. VII.

TUNC Sisennes subregulus Coelesyriae, & Phoe-
nicis, & Sathabuzanes, & sodales obsecuti his,
quae a Dario rege erant decreta, insistebant sacro-
sanctis operibus diligentissime, cooperantes cum se-
nioribus Iudaorum principibus Syriae, & prospera-
ta sunt sacrosancta opera prophetantibus Aggei &
Zacharia prophetis. Et consummauerunt omnia per
praecceptum Domini Dei Israel, & ex consilio Cyri,
& Darij, & Artaxerxis regis Persarum. Et con-
summata est domus nostra usque ad tertiam & vice-
simam diem mensis Adar, sexto anno Darij regis. Et
fecerunt filij Israel & sacerdotes & Leuitae, & ceteri
qui erant ex captivitate, qui appolli sunt secundum
ea quae scripta sunt in libro Moyli. Et obtulerunt in
dedicationem templi Domini, tauros centum, arie-
tes ducentos, agnos quadringentos, & hodos pro
peccatis vniuersi Israel, duodecim, secundum nume-
rum tribuum Israel. Et steterunt sacerdotes & Leui-
tae amicti stolis per tribus super omnia opera Domini
Dei Israel secundum librum Moyli, & ostiarij per sin-
gulas ianuas. Et egerunt filij Israel cum his qui erant
ex captivitate, illud Phasce quattuordecima luna mensis
primi, quando sanctificati sunt sacerdotes & Leuitae.
Omnes filij captiuitatis non sunt simul sanctificati,
quia Leuitae omnes simul sanctificati sunt. Et im-
molauerunt Phasce vniuersi filij captiuitatis, & fratres

bis suis sacerdotibus, & sibi metipsis. * Et manduca-
uerunt filij Israel, qui erant ex captiuitate omnes qui
remanerant ab omnibus execrationibus gentium ter-
re querentes Dominum, * & celebrauerunt diem fe-
stum azymorum septem diebus epulantes in conspe-
ctu Domini, * quoniam conuertit consilium regis As-
syriorum in eos, confortare manus eorum ad opera
Domini Dei Israel.

CAP. VIII.

ET post hunc regnante Artaxerxe Persarum re-
ge, accessit Esdras filius Azarie, filij Helcie,
filij Solome, * filij Sadoc, filij Achitob, filij Ameri, fi-
lij Azahel, filij Booci, filij Abisue, filij Phinees, filij
Eleazari, filij Aaron primi sacerdotis: * hic Esdras
ascendit de Babylonia, cum esset scriba & ingeniosus
in lege Moyfi; quæ data est a Domino Deo Israel
docere & facere. * Et dedit ei rex gloriam, quod in-
uonisset gratiam in omni dignitate & desiderio in
conspectu eius. * Et ascenderunt simul cum ipso ex
filij Israel, & sacerdotibus & Levitis, & sacris can-
toribus templi, & ostiarijs, & seruis templi in Ieru-
salem. * Anno septimo regnante Artaxerxe, in quinto
mense, hic annus septimus est regni, exeuntes de Ba-
bylonia mense quinto mensis, * uenerunt Ieroso-
lymam iuxta præceptum illius secundum prosperita-
tem itineris a Domino ipsorum datam eis. * In his
enim Esdras magnam disciplinam obtinebat, ne præ-
termitteret quidquam eorum, quæ essent ex lege Do-
mini & præceptis, & docendo uniuersum Israel omnem
fustitiam & iudicium. * Accedentes autem, qui scri-
bebant scripta Artaxerxis regis tradiderunt scriptum
quod obuenerat ab Artaxerxe rege ad Esdram sa-
cerdotem & lectorem legis Domini, cuius exemplum
subiectum est. * Rex Artaxerxes Esdræ sacerdoti, &
lectoris legis Domini salutem. * Humanior ego iudi-
cans in beneficijs, præcepi eis qui desiderant ex gen-
te Iudeorum sua sponte, & ex sacerdotibus & Leui-
tis, qui sunt in regno meo, conitari tecum in Ieru-
salem. * Si qui ergo cupiunt ire tecum, conueniant,
& proficiant sicut placuit mihi & septem amicis
meis consiliarijs, * ut uisitent ea quæ aguntur secun-
dum Iudæam & Ierusalem, obseruantes sicut habes in
lege Domini, * & ferant munera Domino Deo Israel,
quæ uoti ego & amici Ierusalem, & omne astrum &
argentum, quod inuentum fuerit in regione Babylonia
Domino in Ierusalem cum illo, * quod est dona-
tum pro ipsa gente in templum Domini eorum quod
est in Ierusalem: ut colligatur hoc aurum & argen-
tum ad tauros, & arietes, & agnos, & herdos, & quæ
his sunt congruentia, * ut offerant hostias Domino in
per altare Domini ipsorum quod est in Ierusalem.
* Et omnia quæcumque uolueris cum fratribus tuis
facere auro & argento, perfice pro uoluntate tua se-
cundum præceptum Domini Dei tui, * & sacrosancta
vasa, quæ data sunt tibi ad opera domus Domini Dei
tui, quæ est in Ierusalem: * & cetera quæcumque tibi
subuenerint ad opera templi Dei tui, dabis de regali
gazophylacio: * cum uolueris cum fratribus tuis lace-
re auro & argento, perfice secundum uoluntatem Do-
mini. * Et ego quidem rex Artaxerxes præcepi cu-
stodibus thesaurorum Syriæ & Phœnicis, ut quæcum-
que scripserit Esdras sacerdos, & lector legis Domi-
ni, diligenter datur ei usque ad argentum talenta cen-
tum, similiter & auri: * & usque ad frumenti modios
centum, & uini amphoras centum, & alia quæcum-
que abundant sine taxatione. * Omnia secundum le-

gem Dei fiant Deo altissimo, ne forte exurgat ira in
regno regis, & filij, & filiorum eius. * Vobis autem
dicitur, ut omnibus sacerdotibus & Levitis, & sacris
cantoribus, & seruis templi, & scribis templi huius,
* nullum tribuant, neque ulla alia indiditio itrogetur,
nec habeat quinquam potestatem obijcere eis quic-
quam. * Tu autem Esdras secundum sapientiam Dei
constitue indices & arbitros in tota Syria, & Phœni-
ce: & omnes qui legem Dei tui non nouerunt, doce:
* ut quotquot transgressi fuerint legem, diligenter
plectantur siue morte, siue cruciati, siue etiam pecu-
niæ multatione vel abductione. * Et dixit Esdras scri-
ba: Benedixit Deus patrum nostrorum, qui dedit
hanc uoluntatem in cor regis, clarificare domum
suam, quæ est in Ierusalem, * & me honorificauit in
conspectu regis, & consiliarium, & amicorum, &
purpuratorum eius. * & ego constans animo factus
sum secundum opitulationem Domini Dei mei, & con-
gregaui ex Israel viros, ut simul ascenderent mecum.
* Et hi sunt prepositi secundum suas patrias, & prin-
cipatus portiones eorum qui mecum ascenderunt
de Babylonia in regno Artaxerxis. * Et ex filiis Pha-
res, Gersonius: ex filiis Sienarith, Amenus: filiorum
David, Acchus filius Sceeliaz: * ex filiis Phares, Za-
charias, & cum eo reuersi sunt viri centum quinquaginta
ex filiis ductoris Moabilionis Zaref, & cum
ipso viri ducenti quinquaginta: * ex filiis Zachues,
lechomas Zechoeli, & cum ipso viri ducenti quin-
quaginta: * ex filiis Sala, Maasias Githoliz, & cum
ipso viri septuaginta: * ex filiis Saphatiz, Zarias Mi-
cheli, & cum ipso viri octoginta: * ex filiis Job, Ab-
dias Ieheli, & cum ipso viri ducenti duodecim: * ex
filiis Baniz, Salimoth, filius Isaphiz, & cum ipso viri
centum sexaginta: * ex filiis Beer, Zacharias Bebei,
& cum ipso viri ducenti octo: * ex filiis Ezead, Ioan-
nes Ecetian, & cum ipso viri centum decem: * ex fi-
lij Adoniam ipsi postremis, & hæc sunt nomina eo-
rum, Eliphalam filius Gebel, & Semeias, & cum ipso
viri septuaginta. * Et congregaui eos ad flumem qui
dicitur Thia, & metati sumus illic tridub, & reco-
gnoui eos. * Et ex filiis sacerdotum & leuitarum non
inueni illic. * Et misi ad Eleazarum, & Eccelon, &
Malinan, & Malohan, & Fnaathan, & Samea, & Ie-
ribum, Nathan, Enuagam, Zachariam, & Mothla-
mum ipsos duces & peritos: * & dixi eis ut ueni-
rent ad Loddeum, qui erat apud locum gazophylacii.
* Et mandavi eis ut dicerent Loddeo, & fratribus
eius, & illis qui erant in gazophylacio, ut mitterent
nobis eos qui sacerdotio fungerentur in domo Domi-
ni Dei nostri: * & adduxerunt nobis secundum ma-
num validam Domini Dei nostri viros peritos: ex fi-
lij Moholi, filij Leni, filij Israel, Sebebian, & filios
& fratres, qui erant decem & octo: * Asbiam, &
Amin ex filiis filiorum Chananei, & filij eorum viri
viginti. * Et ex his qui templo seruebant, quos de-
dit Dauid, & ipsi principes ad operacionem Levitis
templo seruientium ducenti viginti. Omnia nomina
significata sunt in scripturis. * Et uoti illi ieiunium
iuuenibus in conspectu Dei, ut quærerem ab eo bo-
num inter nobis, & qui nobiscum erant, & filijs, & pe-
coribus propter insidias. * Frustrui enim petere a re-
ge pedites & equites in comitatu, tunc gratia con-
tra aduersarios nostros. * Diuinus enim regi, quæ-
niam uirtus Domini erit cum eis qui inquirunt eum
in omni affectu. * Et iterum deprecati sumus Domi-
num Deum nostrum secundum hæc: in quem & propi-
tium habuimus, & compotes facti sumus Deo nostro.

* Et se-

* Et separari ex plebis prepositis, & sacerdotibus templi viros duodecim, & Sedebiam, & Asaniam, & cum eis ex fratribus eorum viros decem: * & appendi eis aurum & argentum & vasa sacerdotalia domus Dei nostri, quæ donauerat rex, & consiliarij eius, & principes, & omnis Israel. * Et cum appendissem, tradidi argenti talenta centum quinquaginta, & vasa argentea talentorum centum, & auri talenta centum, * & vasorum ancorum septies viginti, & vasa aurea de bono aramento splendentia, duodecim, auri speciem reddentia. * & dixi eis: Et vos sancti estis Domino, & vasa sunt sancta, & aurum, & argentum vorum est Domino Deo patrum nostrorum. * Vigilate & custodite, donec tradatis ex plebis prepositis, & sacerdotibus & Levitis, & principibus ciuitatum Israel in Ierusalem, in pastophorio domus Dei nostri. * Et hi qui susceperunt sacerdotes & Levites aprum & argentum & vasa, intulerunt in Ierusalem in templum Domini. * Et promouimus a fluvio Thia, die duodecima mensis primi, usquequo introiimus in Ierusalem. * Et cum factus fuisset tertius dies, quarta autem die ponderatum aurum, & argentum traditum est in domo Domini Dei nostri, Marimoth filio Iori sacerdoti: * & cum ipso erat Eleazar filius Phinees: & erant cum ipsis Iosadus filius Iesu, & Medias, & Banni filius Levite ad numerum, & ad pondus vniuersa. * Et scriptum est pondus ipsorum eadem hora. * Qui autem venerunt ex captiuitate, obtulerunt sacrificium Domino Deo Israel, tauros duodecim pro omni Israel, arietes octoginta sex, * agnos septuagintaduos, hircos pro peccato duodecim, & pro salute vaccas duodecim, omnia in sacrificium Domini. * Et relegerunt precepta regis regalibus dispensatoribus, & subregulis Cælesyriae, & Phoenicis: & honorificauerunt gentem, & templum Domini. * Et consummatis his, accesserunt ad me prepositi, dicentes: Non segregauerunt genus Israel, & principes, & sacerdotes, & Levites, * & alienigenæ gentes & nationes terre immunditias suas a Chananæis, & Hethæis, & Pherezæis, & Iebuzæis, & Moabitibus, & Aegyptijs, & Idumæis. * Coniuncti enim sunt filiabus eorum & ipsi, & filij eorum, & missum est semen sanctum alienigenis gentibus terræ: & participes erant prepositi, & magistratus iniquitatis eius ab initio ipsius regni. * Et mox ut audiui ista, conscidi vestimenta & sacram tunicam: & lacertans capillos capitis, & barbam, sedi dolens & modestus. * Et conuenerunt quotquot tunc mouebantur in verbo Domini Dei Israel, ad me ligentem super iniquitatem istam, & sedebam tristis usque ad sacrificium vespertinum. * Et consurgens a ieiunio, conscissus habens vestimenta & sacram tunicam, ingenuculus, & extendens manus ad Dominum, dicebam: Domine confusus sum, & reueritus sum ante faciem tuam. * Peccata enim nostra multiplicata sunt super capita nostra, & iniquitates nostræ exaltatæ sunt usque ad cælum. * Quoniam a temporibus patrum nostrorum sumus in magno peccato usque ad diem hunc. * Et propter peccata nostra, & patrum nostrorum sumus traditi cum fratribus nostris, & cum sacerdotibus nostris, regibus terræ in gladium & captiuitatem, & depredationem cum confusione usque in hodiernum diem. * Et nunc quantum est hoc quod contigit nobis misericordia abs te Domine Deus, & relinque nobis radicem, & nomen in locum sanctificationis tuæ, * detegere luminare nostrum in domo Domini Dei nostri, dare nobis cibum in omni tempore seruitutis nostræ. * Et cum seruiremus, non sumus dere-

lixi a Domino Deo nostro: sed constituit nos in gratia, ponens nobis reges Persarum dare cibum, * & clarificare templum Domini Dei nostri, & edificare deserta Sion, dare nobis stabilitatem in Iudæa, & Ierusalem. * Et nunc quid dicimus Domine habentes hæc? Transgressi enim sumus precepta tua, quæ dedisti in manus puerorum tuorum prophetarum, * dicens: Quoniam terra, in quam introitus possidere hereditatem eius, terra polluta est coinquinationibus alienigenarum terræ, & immunditia illorum repleuerunt eam totam immunditia sua. * Et nunc filias vestras non coniungatis filiis eorum, & filijs eorum non accipietis filijs vestris, * & non inquirereis pacem habere cum illis omni tempore, ut inualescentes manducetis optima terræ, & hereditatem distribuatis filiis vestris usque in ænum. * Et quæ contingunt nobis, omnia sunt propter opera nostra maligna, & magna peccata nostra. * Et dedisti nobis Ierusalem radicem, & rursum reuersi sumus transgredi legitimam tuam, uti commiseremur immunditiæ alienigenarum gentium terræ huius. * Nonne irascaris nobis perdere nos, quoadusque non relinquatur radix & nomen nostrum? * Domine Deus Israel verax es. * Derelicta est enim radix usque in hodiernum diem. * Ecce, nunc sumus in conspectu tuo in iniquitatibus nostris. Non est enim adhuc stare ante te in his. * Et cum adorando confitetur Esdras fletus, humi prostratus ante templum, congregati sunt ante eum ex Ierusalem turba magna valde, viri, & mulieres, & iuuenes, & innoculi. Pletus enim erat magnus in ipsa multitudo. * Et cum clamasset, Iechonias Icheli ex filiis Israel, dixit Esdras: Nos in Dominum peccauimus, quod collocamus nobis in matrimonium mulieres alienigenas ex gentibus terræ. * Et nunc es super omnem Israel. In his ergo sit iusiurandum a Domino expellere omnes uxores nostras quæ ex alienigenis sunt cum filiis earum. * Sicut tibi decretum est a maioribus secundum legem Domini exurgens explica. * Ad te enim spectat negotium, & nos tecum sumus: * Yrilliter fac. * Et exurgens Esdras adiurauit principes sacerdotum & Levitas, & omnem Israel facere secundum hæc, & iurauerunt.

C A P. I X.

1. **E**t exurgens Esdras ab ante atrium templi, abiit
2. in pastophorium Ionathæ filij Nafab, * & hospitatus illic non gultauit panem, nec aquam bibere super iniquitatem multitudinis. * Et facta est prædicationis in omni Iudæa, & in Ierusalem omnibus qui erant ex captiuitate in Ierusalem congregati, * ut quicumque non occurreret biuio, vel triduo diei secundum iudicium assidentium seniorum, tollerentur facultates suæ, & ipse alienus iudicaretur a multitudine captiuitatis.
3. * Et congregati sunt omnes qui erant ex tribu Iudæa, & Benjamin in tribus diebus in Ierusalem. hic mensis est nonus, dies mensis vicesimus. * Et sedit omnis multitudo in arca templi tremens, propter hyemen præsentem. * Et exurgens Esdras, dixit illis: Vos inique fecistis collocantes vobis in matrimonium uxores alienigenas, ut adderetis ad peccata Israel. * Et nunc date confessionem, & magnificentiam Domino Deo patrum nostrorum: * & perficite voluntatem ipsius, & discedite a gentibus terræ, & ab uxoribus alienigenis. * Et clamauit omnis multitudo, & dixerunt voce magna: Sicut dixisti, faciemus. * Sed quoniam multitudo magna est, & tempus hybernium, & non possumus insubdiari stare: & hoc opus non est nobis

nobis vnus diei, neque bidui: multum enim in his peccauimus: * stent prappositi multitudinis, & omnes 12 qui nobiscum inhabitant, & quotquot habent vxores apud se alienigenas, * & assistant accepto tempore ex 13 omni loco presbyteri, & iudices vsquequo soluant iram Domini negotij huius. * Ionathas autem filius 14 Ezeli, & Ozias Thecam susceperunt secundum hæc: & Bosoramus, & Leuis, & Sabbathaus simul coope- 15 ratu sunt cum illis. * Et steterunt secundum hæc omnia 16 vnuerſi qui erant ex captiuitate. * Et elegit sibi vi- 17 ros Esdras sacerdos principes magnos de patribus eorum secundum nomina: & confederunt nouilunio 18 mensis decimi examinare negotium istud. * Et de- 19 terminatum est de viris qui habebant vxores alieni- 20 genas, vsque ad neomeniam primi mensis: * & in- 21 uenti sunt ex sacerdotibus permisti qui habebant ali- 22 enigenas vxores. * Ex filiis Iesu filij Iosedec, & fratri- 23 bus eius: Maseas, & Elizerus, & Ioribus, & Ioadeus, 24 * & iniecerunt manus vt expellerent vxores suas: & 25 ad litandum in exorationem, arietem pro ignorantia 26 sua. * & ex filiis Semmeri: Maseas & Effes & Ieelech, 27 Azarias. * & ex filiis Fosere: Limosias, Hismaenis, & 28 Nathance, Iusio, Reddus, & Thalsas. * & ex Leui- 29 tis: Iorabbus, & Semeis, & Colnis, & Calitas, & Fa- 30 steas, & Coluas, & Elionas. * & ex sacris cantori- 31 bus, Eliasib, Zaccarus. * & ex ostiarijs: Salumus, 32 & Tolbanes. * & ex Israel: ex filiis Foro, Ozi, & Ro- 33 mias, & Geddias, & Melchias, & Michelus, Eleaza- 34 tus, & Iammebias, & Bannas. * & ex filiis Iolaman: 35 Chamas, & Zacharias, & Iezrelus, & Ioddus, & Eri- 36 moth, & Helias. * & ex filiis Zathoim: Eladas, & Lia- 37 sumus, Zochias, & Larimoth, & Zabdis, & Tebe- 38 dias. * & ex filiis Zebe: Ioannes, & Amamias, & Zab- 39 dias, & Emeus. * & ex filiis Banni: Olamus, & Mala- 40 chus, & Ieddeus, & Iasub, & Azabus, & Ierimoth. * & 41 ex filiis Addin: Naathus, & Moosias, & Calcus, & Ra- 42 anas, Maaseas, Mathathias, & Beseel, & Bonnus, & 43 Manasses. * & ex filiis Nuac: Noneas, & Aseas, & Mel- 44 chias, & Sameas, & Simon, Benjamin, & Malchus, & 45 Marras. * & ex filiis Asom: Carianeus, Mathathias, & 46 Bannus, & Eliphalach, & Manasses, & Semei. * & ex fi- 47 lijs Banni: Ieremias, & Moädias, & Abramus, & Iohel, 48 & Baneas, & Pelias, & Ionas, & Marmoth, & Eliasib, & 49 Mathaneus, & Eliasib, & Orizas, & Dielus, & Semedius, 50 & Zambris, & Iosephus. * & ex filiis Nobei: Idelus, & 51 Mathathias, & Sabadas, & Zecheda, Sedmi, & Iessei,

36 Baneas. * omnes isti coniunxerunt sibi vxores alieni- 37 genas, & dimiserunt eas cum filijs. * Et inhabitauerunt 38 sacerdotes & Leuitæ: & qui erant ex Israel in Ierusa- 39 lem, & in tota vna regione nouilunio mensis septimi. Et 40 erant filij Israel in commorationibus suis. * Et congre- 41 gata est omnis multitudo simul in aream, quæ est ab 42 oriente portæ sacræ: * & dixerunt Esdræ pontifici, & 43 lectori, vt afferret legem Moyſi, quæ tradita est a Do- 44 mino Deo Israel. * Et attulit Esdras pontifex legem 45 omni multitudini eorum a viro vsque ad mulierem, & 46 omnibus sacerdotibus audire legem nouilunio mensis 47 septimi. * Et legebat in aream, quæ est ante sacram por- 48 tam templi, a prima luce vsque ad vespæram coram vi- 49 ris & mulieribus. Et dederunt omnes sensum ad le- 50 gem. * Et stetit Esdras sacerdos, & lector legis super 51 lignum tribunal quod fabricatum erat. * Et steterunt 52 ad eum Mathathias, & Samus, Ananias, Azarias, 53 Vrias, Ezechias, & Balsamus ad dexteram; * & ad si- 54 nistram Faldens, Misael, Malachias, Abusthas, Sa- 55 bus, Nabadias, & Zacharias. * Et assumpsit Esdras li- 56 brum coram omni multitudine: præsidebat enim in 57 gloria in conspectu omnium. * Et cum absoluisset 58 legem, omnes erecti steterunt: & benedixit Esdras 59 Dominum Deum altissimum, Deum Sabaoth om- 60 nipotentem. * Et respondit vnus populus, Amen, 61 Et eleuatis sursum manibus procidentes in terram, 62 adorauerunt Dominum. * Iesus, & Banacus, & Sare- 63 bias, & Iaddimus, & Accubus, & Sabbathaus, & Cali- 64 thes, & Azarias, & Ioradus, & Ananias, & Philias Leui- 65 tæ, * qui docebant legem Domini, & in multitudine 66 legebant legem Domini; & præferebant singuli 67 eos, qui intelligebant lectionem. * Et dixit Athara- 68 thes Esdræ pontifici, & lectori, & Leuitis, qui do- 69 cebant multitudinem, * dicens: Dies hic sanctus est 70 Domino. Et omnes stebant, cum audissent legem. 71 * Et dixit Esdras, Digressi ergo manducate pingui- 72 sima quæq; & bibite dulcissima quæq; & mittite mu- 73 nera his qui non habent. * Sanctus enim est hic dies 74 Domini, & nolite mori esse. Dominus enim clarifica- 75 bit vos. * Et Leuitæ denunciabant in publico omnibus, 76 dicentes, Dies hic sanctus est, nolite mori esse. * Et 77 abierunt omnes manducare, & bibere, & epulari, & 78 dare munera his qui non habebant, vt epularentur. 79 Magnifice enim sunt exaltati verbis quibus edocti sunt. 80 * & congregati sunt vnuerſi in Ierusalem celebrare læ- 81 titiam, secundum testamentum Domini Dei Israel.

LIBER ESDRÆ QVARTVS.

CAPVT PRIMVM.

Issa Esdræ propheta secundus, filij Sarei, filij Azarei, filij Helciz, filij Sadania, filij Sadoch, filij Achitob, filij Achiz, filij Phinees, filij Heli, filij Ameria, filij Asiel, filij Marimoth, filij Arna, filij Ozia, filij Borith, filij Abisei, filij Phinees, filij Eleazar, filij Aaron ex tribu Leui, qui fuit captiuus in regione Medorum, in regno Artaxerxis regis Persarum. Et factum est verbum Domini ad me, dicens, Vade, & nuncia populo meo facinororum, & filijs eorum iniquitates, quas in me admiserunt, vt nuncient filiis filiorum: quia peccata parentum ipsorum in illis creuerunt. Obliti enim mei sacrificauerunt dijs alienis. Nonne ego eduxi eos de terra Aegypti de domo seruitutis? Ipsi autem irritauerunt me, & consilia mea spreuerunt. Tu autem excute coram capitis tui, & proiice omnia mala super illos: quoniam non obedierunt legi meæ. Populus autem est indisciplinatus. Vsquequo eos sustinebo, quibus tanta beneficia contuli? Reges multos propter eos subueri. Pharaonem cum pueris suis, & omnem exercitum eius percussi. Omnes gentes a facie eorum perdidit, & in Oriente prouinciarum duarum populos Tyri & Sidonis dissipauit, & omnes aduersarios eorum interfeci. Tu vero loquere ad eos, dicens: Hæc dicit Dominus: Nempe ego vos per mare transieani, & plateas vobis initio munus exhibui. ducem vobis dedi Moysen, & Aaron sacerdotem: lucem vobis per columnam ignis præfeci, & magna mirabilia feci in vobis: vos autem mei obliti estis, dicit Dominus. Hæc dicit Dominus omnipotens: Coturnix vobis in signo fuit, castra vobis ad tutelam dedi, & illie murmurastis. & non triumphastis in nomine meo de perditione inimicorum vestrorum, sed adhuc nunc vsque murmurastis. Vbi sunt beneficia, quæ præstiti vobis? Nonne in deserto cum esuriiretis, proclamastis ad me, dicentes, Vt quid nos in desertum istud adduxisti interficere nos? melius nobis fuerat seruire Aegyptijs, quam mori in deserto hoc. Ego dolui gemitus vestros, & dedi vobis manna in escam. Panem angelorum manducastis. Nonne cum sitiretis, petram excidi, & fluxerunt aquæ in saturitate? propter æstus folijs arborum vos texi. Diuisi vobis terras pingues: Chananzos, & Pherezcos, & Philisthos a facie vestra proieci: quid faciam vobis adhuc: dicit Dominus? Hæc dicit Dominus omnipotens, In deserto cum essetis in flumine Amorrhæo sitientes, & blasphemantes nomen meum, non ignem vobis pro blasphemijs dedi, sed mittens lignum in aquam, dulce feci flumen. Quid tibi faciam Iacob? Nolisti obedire Iuda, Transferam me ad alias gentes, & dabo eis nomen meum, vt custodiant legima mea. Quoniam me dereliquistis, & ego vos derelinquam. Petentibus vobis a me misericordiam, non miserebor. Quando inuocabitis me, ego non exaudiam vos. Mulcastis enim manus vestras sanguine, & pedes vestri

impigri sunt ad committenda homicidia. Non quasi me dereliquistis, sed vosipfos, dicit Dominus. Hæc dicit Dominus omnipotens, Nonne ego vos rogaui, vt pater filios, & vt mater filias, & vt nutrix paruulos suos, vt essetis mihi in populum, & ego vobis in Deum, & vos mihi in filios, & ego vobis in patrem? Ita vos collegi, vt gallina pullos suos sub alas suas. Modo autem quid faciam vobis? Proiiciam vos a facie mea. Oblationem cum mihi attuleritis, auertam faciem meam a vobis. Dies enim festos vestros, & neomenias & circumcisiones repudiam. Ego misi pueros meos prophetas ad vos, quos acceptos interfecistis, & laniastis corpora eorum, quorum sanguinem exquiram, dicit Dominus. Hæc dicit Dominus omnipotens, Domus vestra deserta est: Proiiciam vos sicut ventus stipulam, & filij procreationem non facient: quoniam mandatum meum neglexerunt, & quod malum est coram me, fecerunt. Tradam domos vestras populo venienti, qui me non audientes credunt: quibus signa non ostendi, facient quæ præcepi. Prophetas non viderunt, & memorabuntur iniquitatum eorum. Testor populi venientis gratiam, cuius paruuli exultant cum letitia, me non videntes oculis carnalibus, sed spiritu credentes quæ dixi. Et nunc frater aspice, quæ gloria: & vide populum venientem ab oriente, quibus dabo ducatum Abraham, Isaac, & Iacob, & Osee, & Amos, & Michæ, & Ioel, & Abdiz, & Ionæ, & Naum, & Habacuc, Sophonia, Aggei, Zacharia, & Malachia, qui & angelus Domini vocatus est.

CAP. II.

Hæc dicit Dominus: Ego eduxi populum istum de seruitute, quibus mandata dedi per pueros meos prophetas, quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt mea consilia. Mater quæ eos generauit, dicit illis, Ite filij, quia ego vidua sum & derelicta. Educaui vos cum lactitia, & amisi vos cum luctu & tristitia, quoniam peccastis coram Domino Deo vestro, & quod malum est coram eo, fecistis. Modo autem quid faciam vobis? Ego vidua sum & derelicta: ite filij, & petite a Domino misericordiam. Ego autem te pater testem inuoco super matrem filiorum, qui noluerunt testamentum meum seruare, vt des eis confusionem, & matrem eorum in direptionem, ne generatio eorum fiat. Dispergantur in gentes nomina eorum, deleantur a terra: quoniam spreuerunt sacramentum meum. Vt tibi Assur, qui abscondis iniquos penes te. Gens mala, memorare quid fecerim Sodomæ & Gomorrhæ, quorum terra iacet in piceis globis & aggeribus cinerum. sic dabo eos, qui me non audierunt, dicit Dominus omnipotens. Hæc dicit Dominus ad Esdræ, Nuncia populo meo, quoniam dabo eis regnum Ierusalem, quod daturus eram Israel. Et sumam mihi gloriam illorum, & dabo eis tabernacula æterna, quæ præparaueram illis. Lignum vitæ erit illis in odore vnguenti, & non laborabunt, neque

neque fatigabuntur. * Ite, & accipietis. Rogate vo-
bis dies paucos, vt immorentur. Iam paratum est vo-
bis regnum: vigilate. * Testare cælum & terram. Con-
trixi enim malum, & creavi bonum, quia viuo ego,
dicit Dominus. * Mater amplectere filios tuos, educa
illos cum lætitia. Sicut columba confirma pedes eo-
rum: quoniam te elegi, dicit Dominus. * Et resuscitabo
mortuos de locis suis, & de monumentis educam il-
los, quoniam cognoui nomen meum in Israel. * Noli
timere mater filiorum: quoniam te elegi, dicit Domi-
nus. * Mittam tibi adiutorium pueros meos Isaiam &
Ieremiam, ad quorum consilium sanctificauit, & paraui
tibi arbores duodecim grauatas varijs fructibus, &
toridem fontes fluentes lac & mel: & montes immen-
sos septem, habentes rosam & lilium, in quibus gaudio
implebo filios tuos. * Viduam iustifica, pupillo iudi-
ca, egenti da, orphanum tuere, nudum vesti, * contra-
ctum & debilem cura, claudum irridere noli, tutare
mancum, & cæcum ad visionem claritatis meæ admitte.
* Senem & iuuenem intra muros tuos serua: * mor-
tuos vbi inueneris, signans commenda sepulchro, &
dabo tibi primam scissionem in resurrectione mea.
* Pausa & quiesce populus meus, quia veniet requies
tua. * Nutrix bona nutri filios tuos, confirma pedes
eorum. * Seruos, quos tibi dedi, nemo ex eis interiet:
eos ego enim requiram de numero tuo. * Noli fatiga-
ri. Cum enim venerit dies pressuræ & angustiar, alij
plorabunt: & tristes erunt: tu autem hilaris & copiosa
eris. * Zelabunt gentes, & nil aduersus te poterunt,
dicit Dominus. * Manus meæ tegent te, ne filij tui ge-
bennam videant. * Iucundare mater cum filiis tuis,
quia ego te eripiam, dicit Dominus. * Filios tuos
dormientes memorare, quoniam ego eos educam de
lateribus terræ, & misericordiam cum illis faciam:
quoniam misericors sum, dicit Dominus omnipotens.
* Amplectere natos tuos vsque dum venio, & præstem
illis misericordiam: quoniam exuberant fontes mei, &
gratia mea non deficiet. * Ego Esdras præceptum ac-
cepi a Domino in monte Oreb, vt irem ad Israel: ad
quos cum venirem, reprobauerunt me, & respuerunt
mandatum Domini: * Ideoque vobis dico gentes, quæ
auditis, & intelligitis, Expectate pastorem vestrum,
requiem æternitatis dabit vobis: quoniam in proximo
est ille, qui in fine sæculi adueniet. * Parati estote ad
præmia regni, quia lux perpetua lucebit vobis per
æternitatem temporis. * Fugite umbram sæculi hu-
ius: accipite iucunditatem gloriæ vestræ. Ego testor
palam saluatorem meum. * Commendatum donum
accipite & iucundamini, gratias agentes ei qui vos ad
cælestia regna vocauit. * Surgite, & state & videte nu-
merum signatorum in conuiuio Domini. * Qui se de
umbra sæculi transtulerunt, splendidas tunicas a Do-
mino acceperunt. * Recipe Sion numerum tuum, &
conclude candidatos tuos qui legem Domini comple-
uerunt. * Filiorum tuorum, quos optabas, plenus est
numerus. Roga imperium Domini vt sanctificetur po-
pulus tuus qui vocatus est ab initio. * Ego Esdras vidi
in monte Sion turbam magnam, quam numerare non
potui, & omnes canticis collaudabant Dominum. * Et
in medio eorum erat iuuenis statura celsus, eminen-
tior omnibus illis, & singulis eorum capitibus impo-
nebat coronas, & magis exaltabatur: Ego autem mi-
raculo tenebar. * Tunc interrogauit angelum, & dixi:
Qui sunt hi, Domine? * Qui respondens dixit mihi: Hi
sunt qui mortalem tunicam deposuerunt, & immor-
talem sumpserunt, & confessi sunt nomen Dei: Modo
coronantur, & accipiunt palmas. * Et dixi angelo:

Ille iuuenis, quis est, qui eis coronas imponit, & pal-
mas in manus tradit? * Et respondens dixit mihi: Ipse
est filius Dei, quem in sæculo confessi sunt: ego au-
tem magnificare eos cæpi, qui fortiter pro nomine
Domini steterunt. * Tunc dixit mihi angelus: Vade,
annuncia populo meo, qualia & quanta mirabilia Do-
mini Dei vidisti.

CAP. IIII.

ANNO tricesimo ruina ciuitatis eram in Baby-
lone, & conturbatus sum super cubiculo meo re-
cumbens, & cogitationes meæ ascendebant super cor
meum: * quoniam vidi desertionem Sion, & abundan-
tiam eorum qui habitabant in Babylone. * & ventila-
tus est spiritus meus valde, & cæpi loqui ad Altissi-
mum verba timorata, & dixi: O dominator Domine,
tu dixisti ab initio, quando plantasti terram, & hoc
solus, & imperasti populo, & dedisti Adam corpus
mortuum: sed & ipsum signentum manuum tuarum
erat, & insufflasti in eum spiritum vitæ; & factus est vi-
uens coram te: * & induxisti eum in paradiso, quem
plantauerat dextera tua, antequam terra aduentaret.
* Et huic mandasti diligere viam tuam, & præteriuit
eam, & statim instituisti in eo mortem, & in nationi-
bus eius, & nate sunt gentes, & tribus, & populi, & co-
gnationes, quarum non est numerus. * Et ambulauit
vnaquæque gens in voluntate sua, & mira agebant co-
rum te, & spernebant præcepta tua. * Iterum autem
in tempore induxisti diluuium super inhabitantes sæ-
culum, & perdidisti eos. * Et factum est in vnoquoque
eorum, sicut Adæ mori, sic his diluuium. * Dereliquisti
autem vnum ex his Noe cum domo sua, & ex eo iusti
omnes. * Et factum est cum cæpissent multiplicari, qui
habitabant super terram, & multiplicauerunt filios &
populos & gentes multas: & coeperunt iterato impie-
tatem facere plus quam priores. * Et factum est, cum
iniquitatem facerent coram te, elegisti tibi virum ex
his cui nomen erat Abraham. * Et dilexisti eum, & de-
monstrasti ei soli voluntatem tuam: & disposuisti ei
testamentum æternum, & dixisti ei vt non vnquam de-
relinqueres semen eius. Et dedisti ei Isaac, & Isaac de-
disti Iacob & Esau. * Et segregasti tibi Iacob, Esau
autem separasti. Et factus est Iacob in multitudine
magna. * Et factum est cum educeres semen eius ex
Ægypto, adduxisti super montem Sina. * Et inclina-
stis calos, & statuisti terram, & commouisti orbem, &
tremore fecisti abyssos, & conturbasti sæculum, * &
transiit gloria tua portas quattuor ignis & terræ mo-
tus, & spiritus, & gelu, vt dares semini Iacob legem,
& generationi Israel diligentiam. * Et non abstulisti ab
eis cor malignum, vt faceret lex tua in eis fructum.
* Cor enim malignum basulans prius Adam trans-
gressus & victus est, sed & omnes qui de eo nati sunt.
* Et facta est permanens infirmitas, & lex cum corde
populi, cum malignitate radicis: & discessit quod bo-
num est, & mansit malignum. * Et transierunt tempo-
re, & finiti sunt anni: & suscitasti tibi seruum nomine
Dauid, & dixisti ei ædificare ciuitatem nominis tui,
& offerre tibi in eadem thus & oblationes. * Et fa-
ctum est hoc annis multis, & deliquerunt qui habi-
tabant ciuitatem, * in omnibus facientes sicut fecit
Adam & omnes generationes eius, utebantur enim
& ipsi corde maligno. * Et tradidisti ciuitatem tuam
in manibus inimicorum tuorum. * Numquid meliora
faciunt, qui habitant Babylone? Et propter hoc
dominabitur Sion? Factum est cum venissem huc, &
vidissem impietates, quarum non est numerus: & delin-
quentes

quentes multos vidit anima mea hoc tricesimo anno, & excessit cor meum: quoniam vidi quomodo sultines eos peccantes, & pepercisti impie agentibus, & perdidisti populum tuum, & conseruasti inimicos tuos, & non significasti. * Nihil memini quomodo debeat derelinqui via hęc. Numquid meliora facit Babylon quam Sion? aut alia gens cognouit te pręter Israel? aut quę tribus crediderunt testamentis tuis, sicut Iacob? * Quarum merces non comparuit, neque labor fructificauit. Pertransiens enim pertransiui in gentibus, & vidi abundantes eas, & non memorantes mandatorum tuorum. * Nunc ergo pondera in statera nostras iniquitates, & eorum qui habitant in seculo: & non inuenietur nomen tuum, nisi in Israel. * Aut quādo non peccauerunt in conspectu tuo, qui habitant terram? aut quę gens sic obseruauit mandata tua? * Hos quidem per nomina inuenies seruasse mandata tua, gentes autem non inuenies.

C A P . I I I I .

ET respondit ad me angelus, qui missus est ad me, cui nomen Vriel, & dixit mihi, Excedens excessit cor tuum in seculo hoc, & comprehendere cogitas viam Altissimi. * Et dixi: Ita Domine meus. Et respondit mihi, & dixit: Tres vias missus sum ostendere tibi, & tres similitudines proponere coram te. * de quibus mihi si renuntiaueris vnam ex his, & ego tibi demonstrabo viam, quam desideras videre, & docebo te, vnde sit cor malignum. * Et dixi: Loquere Domine meus. Et dixit ad me: Vade pondera mihi ignis pondus, aut mensura mihi statum venti, aut renoca mihi diem, quę pręterijt. * Et respondi, & dixi: Quis natorum poterit facere, vt me interroges de his? * Et dixit ad me: Si essem interrogans te, dicens: Quantę habitationes sunt in corde maris, aut quantę venę sunt in principio abyssi, aut quantę venę sunt super firmamentum, aut qui sunt exitus paradisi: * diceres mihi fortassis, in abyssum non descendi, neque in infernum adhuc, neque in cælum vñquam ascendi. * nunc autem non interrogaui te, nisi de igne, & vento, & die, per quem transisti, & a quibus separari non potes: & non respondisti mihi de eis. * Et dixit mihi: Tu quę tua sunt, tecum coadolescencia, non potes cognoscere: & quomodo poterit vas tuum capere Altissimi viam, & iam exterius corrupto seculo intelligere corruptionem euidentem in facie mea? * Et dixi illi: Melius erat nos non esse, quā adhuc viuentes viuere in impietatibus, & pati, & non intelligere de qua re. * Et respondit ad me, & dixit: Proficiscens profectus sum ad siluam lignorum campi, & cogitauerunt cogitationem, & dixerunt: Venite & camus, & faciamus ad mare bellum, vt recedat coram nobis, & faciamus nobis alias siluas. * Et similiter fluctus maris & ipsi cogitauerunt cogitationem, & dixerunt: Venite ascendentes, debellemus siluas campi, vt & ibi consummemus nobismetipsis aliam regionem. * Et factus est cogitatus siluę in vanum, venit enim ignis, & consumpsit eam. * Similiter & cogitatus fluctuum maris. stetit enim arena, & prohibuit eos. * Si enim esses iudex hominum, quem inciperes iustificare, aut quem condemnare? * Et respondi, & dixi: Vtique vanam cogitationem cogitauerunt. terra enim data est siluę, & mari locus portare fluctus suos. * Et respondit ad me, & dixit: Bene tu iudicasti, & quare non iudicasti tibi metipso? * Quemadmodum enim terra siluę data est, & mare fluctibus suis: sic qui super terram inhabitant, quę sunt super terram intelligere solummodo possunt:

& qui super cælum, quę super altitudinem cælorum. * Et respondi, & dixi: Deprecor te Domine, vt mihi detur sensus intelligendi. * non enim volui interrogare de superioribus tuis, sed de his quę pertransiunt per nos quotidie. propter quid Israel datus in opprobrium gentibus, quem dilexisti populum, datus est tribubus impijs, & lex patrum nostrorum in interitum deducta est, & dispositiones scriptę nusquam sunt: * & pertransiimus de seculo, vt locustę, & vita nostra stupor & pauor, & nec digni sumus misericordiam consequi. * Sed quid faciet nomini suo quod inuocatum est super nos? & de his interrogari. * Et respondit ad me, & dixit: Si fueris plurimum scrutatus, frequenter miraberis: quoniam festinans festinat seculum pertransire, & non capit portare quę in futuris temporibus iustis repromissa sunt: quoniam plenum iniustitia est seculum hoc & infirmitatibus. * De quibus autem interrogas, dicam: seminatum enim est malum, & necdum venit destructio ipsius. * Si ergo non inuersum fuerit quod seminatum est, & discesserit locus vbi seminatum est malum, non veniet vbi seminatum est bonum. * Quoniam gramen seminis mali seminatum est in corde Adam ab initio: & quantum impietatis generauit vsque nunc, & generat vsque cum veniat arca? * Actima autem apud te gramen mali seminis, quantum fructum impietatis generauit: * quando fecerint spicę, quarum non est numerus, quā magnam arcam incipient facere? * Et respondi, & dixi: Quomodo, & quando hęc? Quare modici & mali anni nostri? * Et respondit ad me, & dixit mihi: Non festines tu super Altissimum. Tu enim festinas inaniter esse super ipsum. nam excessus tuus multus. * Nonne de his interrogauerunt animę iustorum in promptuarijs suis, dicentes, Vsquequo spero sic? & quando veniet fructus arę mercedis nostrę? * Et respondit ad ea Ieremiel archangelus, & dixit: Quando impletus fuerit numerus seminum in vobis, quoniam in statera ponderauit seculum, & mensura mensurauit tempora, & numero numerauit tempora, & non commouit, nec exortauit vique dum impleatur prædicta mensura. * Et respondi, & dixi: O dominator Domine, sed & nos omnes pleni sumus impietate. * Et ne forte propter nos non impleantur iustorum arę, propter peccata inhabitantium super terram. * Et respondit ad me, & dixit: Vade, & interroga pregnantem, si quando impleuerit nouem menses suos, adhuc poterit matrix eius retinere partum in semetipsa? * Et dixi, Non potest Domine. Et dixit ad me, In inferno promptuaria animarum matrix assimilata sunt. * Quemadmodum enim illa festinat quę parit effugere necessitatem partus: sic & hęc festinat reddere ea quę commendata sunt. * Ab initio tibi demonstrabitur de his quę concupiscis videre. * Et respondi, & dixi: Si inueni gratiam ante oculos tuos, & si possibile est, & si idoneus sum, demonstra mihi, si plusquam præteritum sit habet venire, aut plura pertransierunt supra quā futurum est. * Quid pertransiuit, scio: quid autem futurum sit, ignoro. * Et dixit ad me: Sta super dexteram partem, & demonstrabo tibi interpretationem similitudinis. * Et steti, & vidi: & ecce fornax ardens transijt coram me. & factum est, cum transiret flamma, vidi: & ecce superauit fumus. * Post hęc transijt coram me nubes plena aquę, & immisit pluuiam impetu multam: & cum transisset impetus pluuię, superauerunt in ea guttę. * Et dixit ad me: Cogita tibi: sicut crescit pluuiā amplius quā guttę, & ignis quā fumus: sic superabundauit quę transiuit mensura.

fura. Superauerunt autem guttae, & fumus: * & orauit, 11
& dixi, Putas uiuere usque in diebus illis? vel quid erit
in diebus illis? * Respondit ad me, & dixit, De signis, 12
de quibus me interrogas, ex parte possum tibi dice-
re: de vita autem tua non sum missus dicere tibi, sed
nescio.

CAP. V.

DE signis autem: ecce dies venient, in quibus ap- 1
prehendentur qui inhabitant terram in censu
multo: & abscondetur veritatis via: & sterilis erit a
fide regio: * & multiplicabitur iniustitia super hanc 2
quam ipse tu vides, & super quam audisti olim: * & erit 3
impositio vestigio quam nunc vides regnare regio-
nem, & videbunt eam desertam. * Si autem tibi dede- 4
rit Altissimus viuere, videbis post tertiam tubam, &
relucescet subito sol noctu, & luna ter in die, * & de li- 5
gno sanguis stillabit, & lapis dabit vocem suam, &
populi commouebuntur: * & regnabit, quem non spe- 6
rant qui inhabitant super terram, & volatilia com-
migrationem facient: * & mare Sodomiticum pisces 7
reiciet, & dabit vocem noctu, quam non nouerant
multi. omnes autem audient vocem eius, * & chaos 8
fiet per loca multa, & ignis frequenter remittetur, &
bestiae agrestes transmigrabunt, & mulieres menstrua- 9
te parient monstra, * & in dulcibus aquis falsae inue-
nientur, & amici omnes semetipsos expugnabunt: &
abscondetur tunc sensus, & intellectus separabitur in
promptuarium suum: * & quaeretur a multis, & non 10
inuenietur: & multiplicabitur iniustitia, & inconti-
nencia super terram. * Et interrogabit regio proxi- 11
mam suam, & dicet, Nunquid per te pertransiit iusti-
tia iustum faciens? Et hoc negabit. * Et erit in illo 12
tempore, & sperabunt homines, & non impetrabunt:
laborabunt, & non dirigentur via eorum. * Haec signa 13
dicere tibi permittum est mihi: & si oraueris iterum
& ploraueris, sicut & nunc, & ieiunaueris septem die-
bus, audies iterato horum maiora. * Et euigilauit, & 14
corpus meum horruit valde: & anima mea laborauit,
ut deficeret: * & tenuit me qui venit angelus, qui lo-
quebatur in me, & confortauit me, & statuit me super
pedes. * Et factum est in nocte secunda, & venit ad me 16
Salathiel dux populi, & dixit mihi, Vbi eras? & qua-
re vultus tuus tristis? * An nescis, quoniam tibi cre-
ditus est Israel in regione transmigrationis eorum? 17
* Exurge ergo, & gusta panem, & non derelinquas
nos, sicut pastor gregem suum in manibus luporum
malignorum. * Et dixi ei, Vade a me, & non appropies 19
ad me. Et audiuit, ut dixi: & recessit a me. * Et ego ie-
iunavi diebus septem vilians & plorans, sicut mihi
mandauit Vriel angelus. * Et factum est post dies sep- 21
tem, & iterum cogitationes cordis mei molesterant
mihi valde, * & resumpsit anima mea spiritum intelle- 22
ctus: & iterum coepi loqui coram Altissimo sermo-
nes, * & dixi, Dominator Domine ex omni silua ter- 23
rae, & omnibus arboribus eius, elegisti vineam vni-
cam: * & ex omni terra orbis, elegisti tibi foueam 24
vnam: & ex omnibus floribus orbis, elegisti tibi lilium
vnum: * & ex omnibus abyssis maris, replesti tibi 25
riuum vnum: & ex omnibus aedificatis ciuitatibus,
sanctificasti tibimetipsi Sion: * & ex omnibus creatis 26
volatilibus, nominasti tibi columbam vnam: & ex
omnibus plasmatis pecoribus, prouidisti tibi ouem
vnam: * & ex omnibus multiplicatis populis, acqui- 27
uisti tibi populum vnum: & ab omnibus probatam le-
gem donasti huic, quem desiderasti populo. * Et nunc 28
Domine, ut quid transiisti vnum pluribus? Et prepa-

raisti super vnam radicem alias, & disperdidisti vni-
cum tuum in multis: * & conculcauerunt eum, qui
contradicebant sponsonibus tuis, quique tuis testa- 29
mentis non credebant. * Et si odians odisti populum
tuum, tuis manibus debet castigari. * Et factum est, 30
cum locutus essem sermones, & missus est angelus ad
me, qui ante venerat ad me praeterita nocte, * & dixit 31
mihi, Audi me, & instrua me: & intende mihi, &
adiiciam coram te. * Et dixi, Loquere Domine meus.
Et dixit ad me, Valde tu in excessu mentis factus es
pro Israel: an plus dilexisti eum, quam qui eum fecit? 32
* Et dixi ad eum, Non Domine, sed dolens locutus
sum. Torquent enim me renes mei per omnem ho-
ram, quarentem apprehendere semitam Altissimi, &
inuestigare partem iudicii eius. * Et dixit ad me, Non 33
potes. Et dixi, Quare Domine? Ad quid nascebar, aut
quare non fiebat matrix matris meae mihi sepulchrum,
ut non viderem laborem Iacob, & defatigationem ge-
neris Israel? * Et dixit ad me, Numera mihi quae nec- 34
dum venerant, & collige mihi dispersas guttas, & re-
uirda mihi aridos flores, * & aperi mihi clausa promp-
tuarum, & produc mihi inclusos in eis status; demon- 35
stra mihi vocis imaginem: & tunc ostendam tibi labo-
rem quem rogas videre. * Et dixi, Dominator Domi-
ne, quis enim est qui potest haec scire, nisi qui cum ho- 36
minibus habitationem non habet? * Ego autem insi-
piens: & quomodo potero dicere de his, quibus me 37
interrogasti? * Et dixit ad me, Quomodo non potes
facere vnum de his quae dicta sunt: sic non poteris in- 38
uenire iudicium meum, aut in fine charitatem, quam
populo promisi. * Et dixi, Sed ecce Domine tu prope 39
es his qui in finem sunt: & quid facient qui ante me
fuerunt, aut nos, aut hi qui post nos? * Et dixit ad me, 40
Coronae assimilabo iudicium meum. Sicut non nouis-
simorum tarditas, sic nec priorum velocitas. * Et res- 41
pondi, & dixi, Nec poteris facere eos qui facti sunt,
& qui sunt, & qui futuri sunt, in vnum, ut celerius iu- 42
dicium tuum ostendas? * Et respondit ad me, & di-
xit, Non potest festinare creatura super creatorem, 43
nec sustinere saeculum eos qui in eo creandi sunt, in
vnum. * Et dixi, Quo modo dixisti seruo tuo, quo- 44
niam viuificans viuificasti a te creatam creaturam in
vnum, & sustinebat creatura: poterit & nunc portare 45
praesentes in vnum. * Et dixit ad me, Interroga ma-
tricem mulieris, & dices ad eam, Et si paris, quare per- 46
tempus? Roga ergo eam, ut det decem in vnum. * Et
dixi, Non utique poterit: sed secundum tempus. * Et
dixit ad me, Et ego dedi matricem terrae his qui semi- 47
nati sunt super eam per tempus. * Quemadmodum
enim infans non parit ea, quae senum sunt: sic ego di- 48
sposiui a me creatum saeculum. * Et interrogaui, & di-
xi, Cum iam dederis mihi viam, loquar eorum te: 49
nam mater nostra, de qua dixisti mihi, adhuc iuuenis
est: iam senectuti appropinquat. * Et respondit ad 50
me, & dixit, Interroga eam quae parit, & dicet tibi.
* Dices enim ei, Quare quos peperisti, nunc non sunt 51
similes his qui ante te, sed minores statura? * Et dicet
tibi & ipsa, Alii sunt qui in iuuetute virtutis nati sunt: 52
& alij qui sub tempore senectutis, deficiente matrice
sunt nati. * Considera ergo & tu quoniam minori sta- 53
tura esis praeter his qui ante vos: & qui post vos, mi-
nori quam vos, quasi iam senescentes creaturae, &
fortitudinem iuuentutis praetereuantes. Et dixi, Ro- 54
ga Domine, si inueni gratiam ante oculos tuos, de- 55
monstra seruo tuo, per quem viuifica creaturam
tuam.

CAP. VI.

ET dixit ad me, Initio terreni orbis & antequam starent exitus sæculi, & antequam spirarent conventiones ventorum, & antequam sonarent voces tonitruum, & antequam splenderent nitores coruscationum, & antequam confirmarentur fundamenta paradisi, & antequam viderentur decori flores, & antequam confirmarentur motus virtutes, & antequam colligeretur innumerabiles militie angelorum, & antequam extollerentur altitudines aeris, & antequam nominarentur mensuræ firmamentorum, & antequam æstuant camini in Sion, & antequam inuestigarentur præsentis anni, & antequam abalienarentur eorum qui nunc peccant adinventiones, & consignati essent, qui fidem thesaurizauerunt: tunc cogitavi, & facta sunt per me solum, & non per alium: & finis per me, & non per alium. Et respondi, & dixi, Quæ erit separatio temporum? aut quando prioris finis, & sequentis initium? Et dixit ad me, Ab Abraham usque ad Isaac, quando nati sunt ab eo Iacob & Esau, manus Iacob tenebat ab initio calcaneum Esau, finis enim huius sæculi Esau, & principium sequentis Iacob. Hominis manus inter calcaneum & manum. Aliud noli querere Esdra. Et respondi, & dixi, O dominator Domine, si inveni gratiam ante oculos tuos, oro ut demonstrates seruo tuo finem signorum tuorum, quorum partem mihi demonstrasti nocte præcedenti. Et respondit, & dixit ad me, Surge super pedes tuos, & audi vocem plenissimam sonitus. Et erit sicut commotio, nec commouebitur locus, in quo stes super eum. Ideo cum loquitur, tu non expaueas, quoniam de fine verbum & fundamentum terræ intelligitur, quoniam de ipsis sermo tremiscit & commouetur, scit enim quoniam finem eorum oportet commutari. Et factum est, cum audissem, surrexi super pedes meos, & audiui: & ecce vox loquens, & sonus eius sicut sonus aquarum multarum, & dixit, Ecce dies veniunt, & erit quando appropinquare incipiam, ut visitem habitantes in terra: & quando inquirere incipiam ab eis qui iniuste nocuerunt iniustitia sua, & quando suppleta fuerit humilitas Sion. & cum supersignabitur sæculum quod incipiet pertransire, hæc signa faciam, Libri aperientur ante faciem firmamenti, & omnes videbunt simul, & anniculi infantes loquentur vocibus suis, & prægnantes immaturos parient infantes trium & quattuor mensium, & viuent, & suscitabuntur. Et subito apparebunt seminata loca non seminata, & plena promptuaria subito inuenientur vacua: & tuba canet cum sono; quam cum omnes audierint, subito expauescent. Et erit in illo tempore, debellabunt amici amicos ut inimici, & expauescet terra cum his: & venæ fontium stabunt, & non decurrent in horis tribus: & erit, omnis qui derelictus fuerit ex omnibus istis quibus prædixi tibi, ipse saluabitur, & videbit salutare meum, & finem sæculi vestri. Et videbunt qui recepti sunt homines; qui mortem non gustauerunt a natiuitate sua, & mutabitur cor inhabitantium, & conuertetur in sensum alium. Delebitur enim malum, & extinguetur dolus. Florebit autem fides, & vincetur corruptela, & ostendetur veritas quæ sine fructu fuit diebus tantis. Et factum est, cum loqueretur mihi, & ecce paulatim intuebar super eum antequam stabam, & dixit ad me hæc, Veni tibi ostendere tempus venturæ noctis. Si ergo iterum rogaueris, & iterum ieiunaueris septem diebus, iterum tibi re-

nuntiabo horum maiora per diem quam audiui. Audita est enim vox tua apud Altissimum. Vidit enim fortis directionem tuam, & prouidit pudicitiam, quam a iuuentute tua habuisti: & propter hoc misit me demonstrare tibi hæc omnia, & dicere tibi, Confide, & noli timere, & noli festinare cum prioribus temporibus cogitare vana, ut non properes a nouissimis temporibus. Et factum est post hæc, & fleui iterum: & similiter ieiunavi septem diebus, ut suppleam tres hebdomadas, quæ dicte sunt mihi. Et factum est in octaua nocte, & cor meum turbabatur iterato in me, & coepi loqui coram Altissimo. Inflammabatur enim spiritus meus valde, & anima mea anxietabatur. & dixi, O Domine, loquens locutus es ab initio creaturæ in primo die dicens, Fiat celum & terra: & tuum verbum opus perfectum. Et erat tunc spiritus, & tenebræ circumferebantur, & silentium, sonus vocis hominis nondum erat abs te. Tunc dixisti de thesauris tuis proferri lumen luminosum, quo appareret opus tuum. Et die secundo creasti spiritum firmamenti, & imperasti ei ut diuideret & diuisionem faceret inter aquas, ut pars quædam sursum recederet, pars vero deorsum maneret. Et tertia die imperasti aquis congregari in septima parte terræ: sex vero partes siccasti & conseruasti, ut ex his sint coram te ministrantia seminata a Deo, & culta. Verbum enim tuum processit, & opus statim fiebat. Processit enim subito fructus multitudinis immensus, & concupiscentiæ gustus multiformes, & flores colore immutabili, & odores odoramenti inuestigabilis, & die tertia hæc facta sunt. Quarta autem die imperasti fieri solis splendorem, lunæ lumen, stellarum dispositionem: & imperasti eis, ut deseruirent futuro plinatio homini. Quinto autem die dixisti septimæ parti, ubi erat aqua congregata, ut procrearet animalia, & volatilia, & pisces: & ita fiebat: aqua muta, & sine anima quæ Dei nutu iubebantur, animalia faciebat, ut ex hoc mirabilia tua nationes enarrent. Et tunc conseruasti duas animas: nomen vni vocasti Henoch, & nomen secundæ vocasti Leniathan, & separasti ea ab alterutro. Non enim poterat septima pars, ubi erat aqua congregata, capere ea. Et dedisti Henoch vnā partem, quæ siccata est tertio die, ut habitet in ea ubi sunt montes mille. Leniathan autem dedisti septimam partem humidam, & seruasti eam, ut fiat in deuotionem quibus vis, & quando vis. Sexto autem die imperasti terræ, ut crearet coram te iumenta, & bestias, & reptilia: & super his Adam, quem constituisti ducem super omnibus factis quæ fecisti, & ex eo educimur nos omnes, quemque elegisti populum. Hæc autem omnia dixi coram te Domine, quia propter nos creasti sæculum. Residuas autem gentes ab Adam natas dixisti eas nil esse, & quoniam saluæ assimilatae sunt, & quasi stillicidium de vase simulaſti abundantiam eorum. Et nunc Domine, ecce, istæ gentes quæ in nihilum deputatæ sunt, coeperunt dominari nostri, & deuorare: nos autem populus tuus quem vocasti primogenitum vnigenitum æmulatorem tuum, traditi sumus in manibus eorum: & si propter nos creatum est sæculum, quare non hereditatem possidemus cum sæculo? Usquequo hæc?

CAP. VII.

ET factum est, cum finissem loqui verba hæc, missus est ad me angelus qui missus fuerat ad me primis noctibus, & dixit ad me, Surge Esdra, & audi sermones quos veni loqui ad te. Et dixi, Loquere Deus

Deus meus. Et dixit ad me, Mare positum est in spatio-
 14 rioso loco, ut esset altum & immensum: * erit autem
 ei introitus in angusto loco positus, ut esset similis flumini-
 15 bus. * Quis enim volens voluerit ingredi mare,
 & videre eum, vel dominari eius: si non transierit angu-
 16 stum, in latitudinem quomodo venire poterit? Item
 aliud, Civitas est edificata, & posita in loco campe-
 17 stri: est autem plena omnium bonorum. * introitus
 eius angustus & in praecepti positus, ut esset a dex-
 18 tris quidem ignis, a sinistris aqua alta: * semita autem
 est una sola inter eos posita, hoc est, inter ignem &
 19 aquam, ut non capiat semita, nisi solummodo vesti-
 gium hominis. * Si autem dabitur civitas homini in
 hereditatem, si nunquam antepositum periculum per-
 20 trantierit, quomodo accipiet hereditatem suam? * Et
 dixi, Sic Domine. Et dixit ad me, Sic est: & Israel
 21 pars. * Propter eos enim feci saeculum, & quando
 transgressus est Adam constitutiones meas, iudica-
 22 tum est quod factum est. * Et facti sunt introitus huius
 saeculi angusti, & dolentes, & laboriosi: pauci autem
 & mali, & periculorum pleni: & labore magnopere sul-
 23 ti. * nam maioris saeculi introitus spatiosi & securi, &
 facientes immortalitatis fructum. * Si ergo ingredien-
 24 tes non fuerint ingressi qui vivunt, angusta & vana
 haec: non poterunt recipere quae sunt reposita. * Nunc
 25 ergo quare tu conturbaris, cum sis corruptibilis? &
 quid moueris tu, cum sis mortalis? * Et quare non
 26 accepisti in corde tuo quod est futurum, sed quod in
 praesenti? * Respondi & dixi, Dominator Domine,
 27 ecce disposuisti lege tua, quoniam iusti hereditabunt
 haec, impii autem peribunt: * Iusti autem ferent angus-
 28 ta, sperantes spatiosa. qui enim impie gesserunt, &
 29 angusta passi sunt, & spatiosa non videbunt. * Et di-
 xit ad me, Non est iudex super Deum, neque intelli-
 30 gens super Altissimum. * Pereunt enim multi presen-
 31 tes, quia negligitur quae anteposita est Deo. * Man-
 dans enim mandauit Deus venientibus, quando ve-
 32 nerunt, quid facientes viverent, & quid obseruantes
 non punirentur. * Hi autem non sunt persuasi, & con-
 33 tradixerunt ei, & constituerunt sibi cogitamen-
 34 taris, & proposuerunt sibi circumuentiones delictio-
 35 rum, & superdixerunt Altissimo non esse, & vias eius
 36 non cognouerunt, & legem eius spreuerunt, & spon-
 siones eius abnegauerunt, & in legitimis eius fidem
 non habuerunt, & opera eius non perfecerunt. * pro-
 37 pter hoc Esdra vacua vacuis, & plena plenis. * Ecce
 38 tempus venit, & erit quando venient signa quae praedi-
 dixi tibi, & apparebit sponsa, & apparescens ostende-
 39 tur quae nunc subducitur terra: * & omnis qui libera-
 40 tus est de praedictis malis, ipse videbit mirabilia mea.
 * Reuelabitur enim filius meus in saecula cum his qui
 cum eo sunt, & iucundabuntur qui relictii sunt in annis
 41 quadringentis. * Et erit post annos hos, & morietur
 42 filius meus CHRISTVS, & omnes qui spiramentum
 43 habent homines: * & conuertetur saeculum in anti-
 44 quum silentium diebus septem, sicut in prioribus iu-
 45 dicijs, ita ut nemo derelinquatur. * Et erit post dies
 46 septem, & excitabitur quod nondum vigilat saeculum,
 47 & morietur corruptum: * & terra reddet quae in ea
 48 dormiuit, & puluis qui in eo silentio habitauit, &
 49 promptuaria reddent quae eis commendatae sunt ani-
 50 mae. * Et reuelabitur Altissimus super sedem iudicii,
 51 & pertransibunt misericordiae, & longanimitas congrega-
 52 bitur. * Iudicium autem solum remanebit, veritas
 53 stabit, & fides conualescet, & opus subsequetur, &
 54 merces ostendetur, & iustitiae vigilabunt, & iniustitiae
 55 non dominabuntur. * Et dixi, Primus Abraham pro-

pter Sodomitas orauit, & Moyses pro patribus qui in
 37 deserto peccauerunt, & qui post eum pro Israel in
 38 diebus Achaz, & Samuelis, & Danid pro contractio-
 39 ne, & Salomon pro eis qui venerunt in sanctificatio-
 40 nem. * Et Elias pro his qui pluuiam acceperunt, &
 41 pro mortuo ut viveret, & Ezechias pro populo in
 42 diebus Sennacherib, & multi pro multis. * Si ergo
 modo quando corruptibile increuit, & iniustitia mul-
 43 tiplicata est, & orauerunt iusti pro impijs: quare &
 44 nunc sic non erit? * Et respondit ad me, & dixit, Prae-
 sens saeculum non est finis, gloria in eo frequens ma-
 45 net: propter hoc orauerunt pro inualidis. * Dies enim
 iudicii erit finis temporis huius, & initium temporis
 46 futurae immortalitatis, in quo transiit corruptela:
 47 soluta est intemperantia, abscissa est incredulitas:
 48 creuit autem iustitia, orta est veritas. * tunc enim ne-
 49 mio poterit saluare eum qui perijt, necque demergere
 50 qui vicit. Et respondi, & dixi, Hic est sermo meus
 primus & nouissimus, quoniam melius erat non dare
 terram Adam, vel cum iam dedisset, coercere eum ut
 51 non peccaret. * Quid enim prodest hominibus in praesenti
 52 vivere in tristitia, & mortuos sperare punitio-
 53 nem? * O tu quid fecisti Adam? Si enim tu peccasti,
 non est factus solius tui casus, sed & noster qui ex te
 54 aduenimus. * Quid enim prodest nobis, si promissum
 est nobis immortale tempus: nos autem mortalia
 55 opera egimus? * Et quoniam praedicta est nobis pe-
 56 rennis spes, nos vero pessimi vani facti sumus. * Et
 quoniam reposita sunt nobis habitacula sanitatis & se-
 57 curitatis: nos vero male conuersati sumus. * Et quo-
 58 niam reposita est gloria Altissimi protegere eos qui
 tarde conuersati sunt: nos autem pessimis vijs ambu-
 59 lauimus. * Et quoniam ostendetur paradysus, cuius
 60 fructus incorruptus perseverat, in quo est securitas
 61 & medela: nos vero non ingrediemur, in ingratis
 62 enim locis conuersati sumus. * Et quoniam super stel-
 63 las fulgebunt facies eorum qui abstinentiam habue-
 64 runt: nostrae autem facies super tenebras nigrae. * non
 65 enim cogitamus viuentes quando iniquitatem fa-
 66 ciebamus, quod incipiemus post mortem pati. * Et
 67 respondit, & dixit, Hoc est cogitamentum certaminis
 68 quod certabit qui super terram natus est homo, * ut si
 69 victus fuerit, patiat quod dixisti: si autem vicerit,
 70 recipiet quod dico: * quoniam haec est vita quam Moy-
 ses dixit cum viveret, ad populum, dicens, Elige tibi
 71 vitam, & viuas. * Non crediderunt autem ei, sed nec
 72 post eum prophetis: sed nec mihi qui locutus sum ad
 73 eos, * quoniam non esset tristitia in perditionem eo-
 74 rum, sicut futurum est gaudium super eos, quibus per-
 75 suasus est salus. * Et respondi, & dixi, Soio Domine, quo-
 76 niam vocatus est Altissimus misericors in eo, quod
 77 misereatur his qui nondum in saeculo adueniunt, &
 78 quod misereatur illis qui conuersionem faciunt in lege
 79 eius: * & longanimis est, quoniam longanimitatem
 80 praestat his qui peccauerunt quasi suis operibus: * &
 81 munificus est, quoniam quidem donare vult pro exi-
 82 gentijs: * & multae misericordiae, quoniam multiplicat
 83 magis misericordias his qui praesentes sunt, & qui pra-
 84 terierunt, & qui futuri sunt. * Si enim non multiplica-
 85 uerit misericordias suas: non viuificabitur saeculum
 86 cum his qui inhereditabant in eo. * Et donat: quoniam
 87 si non donauerit de bonitate sua, ut alienentur hi qui
 88 iniquitatem fecerunt, de suis iniquitatibus non poterit
 89 decies millesima pars viuificari hominum. * Et iudex
 90 si non ignouerit his qui curati sunt verbo eius, & deleuerit
 multitudinem contentionum: non forsatis derelinque-
 rentur in innumerabili multitudine, nisi pauci valde

C A P . V I I I .

ET respondit ad me, & dixit: Hoc seculum fecit Altissimus propter multos, futurum autem propter paucos. * Dicam autem coram te similitudinem Esdra. Quomodo autem interrogabis terram, & dicet tibi, quoniam dabit terram multam magis unde fiat fictile, paruum autem pulnerem unde aurum fit: sic & actus presentis seculi. * Multi quidem creati sunt, pauci autem saluabuntur. * Et respondi, & dixi: Absorbe ergo anima sensum, & deuora quod sapit. * conuenisti enim obaudire, & prophetare volens. Nec enim tibi datum est spatium, nisi solummodo viuere. * O Domine, si non permittes seruo tuo, vt oremus coram te, & des nobis semen cordi, & sensui culturam, unde fructus fiat, unde viuere possit omnis corruptus, qui portabit locum hominis? * Solus enim es, & vna plasmatio nos sumus manuum tuarum, sicut locutus es: & quomodo nunc in matrice plasmatum est corpus, & prastas membra: conseruatur in igne & aqua tua creatio: & nouem mensibus patitur tua plasmatio tuam creaturam quæ in ea creata est: ipsum autem quod seruat, & quod seruatur, vtraque seruabuntur: seruataque quandoque iterum reddit matrix, quæ in ea creauerunt. * Imperasti enim ex ipsis membris, hoc est mamillis præbere lac fructui mamillarum, vt nutriatur id quod plasmatum est vsque in tēpus aliquod, & postea disponas eum tuæ misericordiæ. * Enutristi eum tua iustitia, & erudisti eum in lege tua, & corripuisti eum tuo intellectu: & mortificabis eum, vt tuam creaturam: & viuificabis eum, vt opus tuum. * Si ergo perdideris eum qui tantis laboribus plasmatus est: tuo iussu facile est ordinari, vt & id quod fiebat seruaretur. * Et nunc Domine dicam, de omni homine tu magis scis: de populo autem tuo, ob quem doleo: * Et de hereditate tua, propter quam lugeo: & propter Israhel, propter quem tristis sum: & de Iacob, propter quem doleo: ideo incipiam orare coram te pro me, & pro eis: quoniam video lapsus nostros qui inhabitamus terram. * Sed audiui celeritatem iudicis qui futurus est. * Ideo audi vocem meam & intellige sermonem meum, & loquar coram te. * Initium verborum Esdræ priusquam assumeretur: & dixi, Domine, qui inhabitas seculum, cuius oculi eleuati in superna & ære: & cuius thronus inestimabilis, & gloria incomprehensibilis: cui astat exercitus angelorum cum tremore, quorum seruatio in vento & igni conuertitur: cuius verbum verum, & dicta perseverantia: cuius iussio fortis, & dispositio terribilis: cuius aspectus arefacit abyssos, & indignatio tabescere facit montes, & veritas testificatur: exaudi orationem serui tui, & auribus percipe precationem figmenti tui. * Dum enim viuo, loquar: & dum sapio, respondebo: nec respicias populi tui delicta, sed qui tibi in veritate seruiunt. * Nec intendas impia gentium studia, sed qui tua testimonia cum doloribus custodierunt. * Nec cogites qui in conspectu tuo false conueriati sunt, sed memorare qui ex voluntate tua timorem cognouerunt. * Neque volueris perdere, qui pecudum mores habuerunt: sed respicias eos qui legem tuam iplendide docuerunt. * Nec indigneris eis qui bestiis peiores iudicati sunt: sed diligas eos qui semper in tua iustitia confidunt, & gloria. * Quoniam nos & patres nostri talibus morbis languemus: tu autem propter nos peccatores misericors vocaberis. * Si enim desideraueris vt nostri miserere, tunc misericors vocaberis, nobis autem non habentibus opera iustitiæ. * Iusti enim, quibus sunt opera

multa reposita, ex proprijs operibus recipient mercedem. * Quid est enim homo, vt ei indigneris: aut genus corruptibile, vt ita amatus sis de ipso? * In veritate enim nemo de genitis est qui non impie gessit, & de confidentibus qui non deliquit. * In hoc enim annuntiabitur iustitia tua, & bonitas tua Domine, cum misericors fueris eis qui non habent substantiam, bonorum operum. * Et respondit ad me, & dixit: Recte locutus es aliqua: & iuxta sermones tuos, sic & fiet. * quoniam non vere cogitabo super plasmata eorum qui peccauerunt ante mortem, ante iudicium, ante perditionem: * sed iucundabor super iustorum figmentum, & memorabor peregrinationis quoque, & saluationis & mercedis receptionis. * Quomodo ergo locutus sum, sic & est. * Sicut enim agricola serit super terram semina multa, & plantationes multitudinis plantat, sed non in tempore omnia quæ seminata sunt, saluantur, sed nec omnia quæ plantata sunt, radicabunt: sic & qui in seculo seminati sunt, non omnes saluabuntur. * Et respondi, & dixi: Si inueni gratiam, loquar. * Quomodo semen agricolæ si non ascenderit aut non acceperit pluuiam tuam in tempore, aut si corruptum fuerit multitudine pluuiæ, sic perit: & similiter homo qui manibus tuis plasmatus est, & tu ei imago nominatus: quoniam simulatus es ei, propter quem omnia plasmasti, & simulasti semini agricolæ. * Non irascaris super nos, sed parce populo tuo, & miserere hereditati tuæ. Tu autem creaturæ tuæ misereris. * Et respondit ad me, & dixit: Quæ sunt presentia presentibus, & quæ futura futuris? * Multum enim tibi restat, vt possis diligere meam creaturam super me: tibi autem frequenter & ipsi proximauit, iniustus autem numquam. * Sed & in hoc mirabilis es coram Altissimo, quoniam humiliasti te sicut decet te. & non iudicasti te, vt inter iustos plurimum glorificeris. * Propter quod miseræ multæ, & miserabiles efficientur eis qui habitant seculum in nouissimis: quia in multa superbia ambulauerunt. * Tu autem pro te intellige, & de similibus tuis inquire gloriam. * Vobis enim apertus est paradisi, plantata est arbor vitæ, præparatum est iucundum tempus, præparata est abundantia, ædificata est ciuitas, probata est requies, perfecta est bonitas & perfecta sapientia. * Radix mali signata est a vobis: infirmitas, & tinea a vobis absconsa est: & in infernum fugit corruptio in obliuione. * Transierunt dolores, & ostentus est in fine thesaurus immortalitatis. * Noli ergo adiacere inquirendo de multitudine eorum qui pereunt. * Nam & ipsi accipientes libertatem, spreuerunt Altissimum, & legem eius contempserunt, & vias eius dereliquerunt. * Adhuc autem iustos eius conculcauerunt, & dixerunt in corde suo non esse Deum: & quidem scientes quoniam moriuntur. * Sicut enim vos suscipient quæ prædicta sunt: sic eos veluit hominem disperdi. * Sed & ipsi qui creati sunt, coinquinauerunt nomen eius qui fecit eos: & ingrati fuerunt ei qui præparauit eis vitam. * Quapropter iudicium meum modo appropinquat. * Quæ non omnibus demonstraui, nisi tibi, & tibi similibus paucis. Et respondi, & dixi: Ecce nunc Domine demonstrasti mihi multitudinem signorum, quæ incipies facere in nouissimis: sed non monstrasti mihi quo tempore.

CAP. IX.

ET respondit ad me, & dixit, Metiens metire tempus in semetipso: & erit cum videris, quando transferit pars quædam signorum quæ prædicta sunt, * tunc intelliges quoniam ipsum est tempus in quo incipiet Altissimus visitare seculum quod ab eo factum est. * Et quando videbitur in seculo motio locorum, & populorum turbatio, * tunc intelliges quoniam de his erat Altissimus locutus 2 diebus qui fuerunt ante te ab initio. * Sicut enim omne quod factum est in seculo initium habet, pariter & consummationem, & consummatio est manifesta: * sic & Altissimi tempora initia habent manifesta in prodigijs & virtutibus, & consummationes in actu & in signis. * Et erit, omnis qui saluus factus fuerit, & qui poterit effugere per opera sua & per fidem in qua credidistis, * relinquetur de prædictis periculis, & videbit salutare meum in terra mea, & in sinibus meis, quoniam sanctificaui me a seculo. * Et tunc miserebuntur qui nunc abusi sunt vias meas: & in tormentis commorabuntur hi qui eas proiecerunt in contemptu. * Qui enim non cognouerunt me, viuentes beneficia consecuti: * & qui fastidierunt legem meam, cum adhuc erant habentes libertatem, * & cum adhuc esset eis apertus penitentiarum locus, non intellexerunt, sed spreuerunt: hos oportet post mortem in cruciamento cognoscere. * Tu ergo noli adhuc curiosus esse, quomodo impij cruciabuntur: sed inquire quomodo iusti saluabuntur, & quorum seculum, & propter quos seculum, & quando. * Et respondi, & dixi, * Olim locutus sum, & nunc dico, & postea dicam: quoniam plures sunt qui pererunt, quam qui saluabuntur: * sicut multiplicatur fluxus super guttam. Et respondit ad me, & dixit, * Qualis ager, talia & semina: & quales flores, tales & tinctura: & qualis operator, talis & creatio: & qualis agricola, talis cultura: quoniam tempus erat seculi. * Et nunc cum essem parans eis his qui nunc sunt, antequam fieret seculum, in quo habitarent: & nemo mihi contradixit. * tunc enim quisque, & nunc creator in mundo hoc parato, & messe indeficienti, & lege inuestigabili corrupti sunt mores eorum. * Et consideravi seculum, & ecce erat periculum propter cogitationes quæ in eo aduenerunt. * Et vidi, & peperci ei valde: & seruaui mihi acinum de botro, & plantationem de tribu multa. * Pereat ergo multitudo quæ sine causa nata est, & seruetur acinus meus, & plantatio mea: quia cum multo labore perfecti. * Tu autem si adhuc intromittas septem dies alios, sed non ieiunabis in eis: * Ibis in campum florum, vbi domus non est edificata: & manducabis solummodo de floribus campi, & carnem non gustabis, & vinum non bibes, sed solummodo flores: * deprecare Altissimum sine intermissione, & veniam, & loquar tecum. * Et profectus sum, sicut dixit mihi in campum, qui vocatur Ardath, & sedisti in floribus. Et de herbis agri manducaui, & facta est esca earum mihi in saturitatem. * Et factum est post dies septem, & ego discumbebam supra fœnum, & cor meum iterum turbabatur sicut ante. * Et apertum est os meum, & inchoavi dicere coram Altissimo, & dixi, * O Domine, te nobis ostendens ostensus es patribus nostris in deserto, quod non calcatur, & infructuosus, quando erant exeuntes de Aegypto: & dicens dixisti, * Tu Israel audi me, & semen Iacob intende sermonibus meis. * Ecce enim ego semino in vobis legem meam, & faciet in vobis fructum, & glorifica-

32 bimini in eo per seculum. * Nam patres nostri accipientes legem, non seruauerunt, & legitima mea non custodierunt, & factus est fructus legis non parens; 33 nec enim poterat, quoniam tuus erat. * Nam qui acceperunt, perierunt, non custodientes quod in eis 34 seminatum fuerat. * Et ecce, consuetudo est, vt, cum acceperit terra semen, vel nauem mare, vel vas aliquod escam vel potum: cum fuerit exterminatum id, 35 in quo seminatum est, vel in quod missum est: * simul id quod seminatum, vel missum est, vel quæ suscepta sunt, exterminantur, & suscepta iam non manent apud 36 nos: sed nobis sic non factum est. * Nos quidem qui legem accepimus peccantes periuimus, & cor nostrum quod suscepit eam: * nam lex non periit, sed permansit in suo labore. * Et cum loquerer hæc in corde meo, respexi oculis meis, & vidi mulierem in dextera parte, & ecce hæc lugebat, & plorabat cum voce magna, & animo dolebat valde, & vestimenta eius discissa, & cinis super caput eius. * Et dimisi cogitatus, in quibus eram cogitans, & conuersus sum ad eam, & dixi ei, * Vt quid fles? & quid doles animo? 41 Et dixit ad me, * Dimitte me Domine meus, vt de- flectam me, & adiciam dolorem: quoniam valde amaro sum animo, & humiliata sum valde. * Et dixi ei, 42 Quid passa es? dic mihi. Et dixit ad me, * Sterilis fui ego famula tua, & non peperci, habens maritum annis triginta. * Ego enim per singulas horas, & per singulos dies, & annos hos triginta deprecor Altissimum nocte ac die. * Et factum est, post triginta annos exaudiuit me Deus ancillam tuam, & vidit humilitatem meam, & attendit tribulationi meæ, & dedit mihi filium: & iucundata sum super eum valde ego, & vir meus, & omnes cines mei, & honorificabamur 46 valde Fortem. * Et nutriui eum cum labore multo. 47 * Et factum est cum creuisset, & venisset accipere uxorem, feci diem epuli.

CAP. X.

ET factum est, cum introisset filius meus in thalamum suo, cecidit, & mortuus est: * & euertimus omnes lumina, & surrexerunt omnes ciues mei ad consolandum me, & quieui vsque in alium diem vsque nocte. * Et factum est, cum omnes quieuissent vt me consolarentur vt quiescerem: & surrexi nocte, & fugi: & veni sicut vides in hoc campo: * & cogito iam non reuerti in civitatem, sed hic consistere: & neque manducare, neque bibere, sed sine intermissione lugere, & ieiunare vsque dum moriar. * Et dereliqui sermones in quibus eram, & respondi cum iracundia ad eam, & dixi, * Stulta super omnes mulieres, non vides luctum nostrum, & quæ nobis contingunt? 7 * Quoniam Sion mater nostra omni tristitia contristatur, & humilitate humiliata est, & lugeat validissime. * Et nunc quoniam omnes lugemus, & tristes sumus: quoniam omnes contristati sumus, tu autem 9 contristaris in vno filio? * Interroga enim terram, & dicet tibi: quoniam hæc est, quæ debeat lugere ca- 10 sum tantorum super eam germinantium. * Et ex ipsa ab initio omnes nati & alij venient: & ecce, pene omnes in perditionem ambulant, & exterminium fit multitudo eorum. * Et quis ergo debet lugere magis, nisi hæc quæ tam magnam multitudinem perdidit, quam tu, quæ pro vno doles? Si autem dicis mihi, 12 * Quoniam non est planctus meus similis terræ: quoniam fructum ventris mei perdidit, quem cum meroribus peperci, & cum doloribus genui: terra autem secundum viam terræ, abiitq. in ea multitudo præfens, 13 quo

quo modo euenit: & ego tibi dico, sicut tu cum labore peperisti, sic & terra dat fructum suum homini ab initio ei qui fecit eam. Nunc ergo retine apud te metipsam dolorem tuum, & fortiter fer qui tibi contigerunt casus. Si enim iustificaueris terminum Dei, & consilium suum recipies in tempore, & in talibus collaudaberis; ingredere ergo in ciuitatem ad virum tuum. Et dixit ad me, Non faciam, neque ingrediar ciuitatem, sed hic moriar. Et apposui adhuc loqui ad eam, & dixi, Noli facere hunc sermonem, sed consenti persuadenti. Quot enim casus Sion? Consolare propter dolorem Ierusalem. Vides enim quoniam sanctificatio nostra deserta effecta est, & altare nostrum demolitum est, & templum nostrum destructum est, & psalterium nostrum humiliatum est, & hymnus conticuit, & exultatio nostra dissoluta est, & lumen candelabri nostri extinctum est, & arca testamenti nostri direpta est, & sancta nostra contaminata sunt, & nomen quod inuocatum est super nos, pene prophanatum est: & liberi nostri contumeliam passi sunt, & sacerdotes nostri succensi sunt, & Leuitae nostri in captiuitatem abierunt, & virgines nostrae inquinatae sunt, & mulieres nostrae vim passae sunt, & iusti nostri rapti sunt, & paruuli nostri perditii sunt, & iuuenes nostri seruiuerunt, & fortes nostri inualidi facti sunt: & quod omnium maius, signaculum Sion, quoniam resignata est de gloria sua. nam & tradita est in manibus eorum qui nos oderunt. Tu ergo excute tuam tristitiam multam, & depone abs te multitudinem dolorum, ut tibi repropitiatur Fortis, & requiem faciet tibi Altissimus requietionem laborum. Et factum est, cum loquebar ad eam, facies eius fulgebat subito & species, coruscus fiebat visus eius, ut essem pauens valde ad eam, & cogitarem quid esset hoc. Et ecce, subito emisit sonitum vocis magnum timore plenum, ut commoueretur terra a mulieris sono. & vidi: & ecce, amplius mulier non comparebat mihi, sed ciuitas edificabatur, & locus demonstrabatur de fundamentis magnis: & timui, & clamaui voce magna, & dixi, Vbi est Vriel angelus, qui a principio venit ad me? quoniam ipse me fecit venire in multitudine in excessu mentis huius, & factus est finis meus in corruptionem, & oratio mea in improprium. Et cum essem loquens ego haec, ecce venit ad me, & vidit me. & ecce eram positus ut mortuus, & intellectus meus alienatus erat, & tenuit dexteram meam, & confortauit me, & statuit me super pedes meos, & dixit mihi, Quid tibi est? & quare conturbatus est intellectus tuus, & sensus cordis tui? & quare conturbaris? Et dixi, Quoniam dereliquisti me, & ego quidem feci secundum sermones tuos, & exiui in campum: & ecce vidi, & video quod non possum enarrare. Et dixit ad me, Sta ut vir, & commouebo te. Et dixi, Loquere Domine meus tu in me, noli me derelinquere, ut non frustra moriar: quoniam vidi quae non sciebam, & audio quae non scio. Aut nunquid sensus meus fallitur, & anima mea somniat? Nunc ergo deprecor te, ut demonstres seruo tuo de excessu hoc. Et respondit ad me, & dixit, Audi me & doceam te, & dicam tibi de quibus times: quoniam Altissimus reuelauit tibi mysteria multa. Vidit rectam viam tuam, quoniam sine intermissione contristabar pro populo tuo, & valde lugebas propter Sion. Hic ergo intellectus visionis quae tibi apparuit ante paululum. Quam vidisti lugentem, inchoasti consolari eam. Nunc autem iam speciem mulieris non vides, sed apparuit tibi ciuitas edificari: & quoniam enarrabat

tibi de casu filij sui, haec absolutio est. Haec mulier quam vidisti, haec est Sion: & quoniam dixit tibi quam & nunc conspicias, ut ciuitatem edificatam. Et quoniam dixit tibi, quia sterilis fuit triginta annis: propter quod erant anni scilicet triginta, quando non erat in ea adhuc oblatio oblata. Et factum est post annos triginta, edificauit Salomon ciuitatem, & obtulit oblationes: tunc fuit quando peperit sterilis filium. Et quod tibi dixit, quoniam nutriuit eum cum labore, hoc erat, habitatio in Ierusalem. Et quoniam dixit tibi, quod filius meus veniens in suo thalamo mortuus esset, & contigisset ei casus, hoc erat, quae facta est ruina Ierusalem. Et ecce, vidisti similitudinem eius: & quoniam filium lageret, inchoasti consolari eam: & de his quae contigerunt, haec erant tibi aperienda. Et nunc videt Altissimus, quoniam ex animo contristatus es, & quoniam ex toto corde pateris pro ea, ostendit tibi claritatem gloriae eius, & pulchritudinem decoris eius. Propterea enim dixi tibi ut maneres in campo ubi domus non est edificata. Sciebam enim ego, quoniam Altissimus incipiebat tibi ostendere haec: propterea dixi tibi ut venires in agrum ubi non est fundamentum edificiij. Nec enim poterat opus edificiij hominis sustineri in loco, ubi incipiebatur Altissimi ciuitas ostendi. Tu ergo noli timere, neque expauescat cor tuum: sed ingredere, & vide splendorem & magnitudinem edificiij, quantum capax est tibi visus oculorum videre: & post haec audies quantum capit auditus aurium tuarum audire. Tu enim beatus es pra multis, & vocatus es apud Altissimum sicut & pauci. Nocte autem quae in crastinum futura est, manebis hic: & ostendet tibi Altissimus eas visiones supremorum, quae faciet Altissimus his qui habitant super terram a nouissimis diebus. Et dormiui illam noctem & aliam, sicut dixerat mihi.

C A P. X I.

Et vidi somnium, & ecce ascendebat de mari aquila, cui erant duodecim alae pennarum & capita tria. Et vidi, & ecce expandebat alas suas in omnem terram, & omnes venti caeli insufflabant in eam, & colligebantur. Et vidi, & de pennis eius nascebantur contrariae pennae, & ipsae fiebant in pennaculis minutis & modicis. Nam capita eius erant quiescentia, & dimidium caput erat maius aliorum capitum, sed ipsa quiescebat cum eis. Et vidi, & ecce aquila volauit in pennis suis, & regnauit super terram, & super eos qui habitant in ea. Et vidi, quoniam subiecta erant ei omnia sub caelo, & nemo illi contradicebat, neque vnus de creatura quae est super terram. Et vidi, & ecce surrexit aquila super ungues suos, & misit vocem pennis suis, dicens, Nolite omnes simul vigilare, dormite vnusquisque in loco suo, & per tempus vigilate. Capita autem in nouissimo seruentur. Et vidi, & ecce vox non exibat de capitibus eius, sed de medietate corporis eius. Et numeravi contrarias pennas eius, & ecce ipsae erant octo. Et vidi, & ecce a dextera parte surrexit vna penna, & regnauit super omnem terram. Et factum est cum regnaret, venit ei finis, & non apparuit locus eius: & sequens exurrexit, & regnabat. ipsa multum tenuit tempus. Et factum est cum regnaret, & veniebat finis eius, ut non appareret sicut prior. Et ecce, vox emissa est illi, dicens, Audi tu quae tanto tempore tenuisti terram. haec annuncio tibi antequam incipias non apparere. Nemo post te tenebit tempus tuum, sed nec dimidium eius.

Et le-

* Et leuauit se tertia, & tenuit principatum sicut & priores: & non apparuit & ipsa. * Et sic contingebat omnibus alijs singulatim principatum gerere, & iterum nusquam comparere. * Et vidi, & ecce in tempore sequentes pennæ erigebantur a dextera parte, vt tenerent & ipsæ principatum: & ex his erant quæ tenebant, sed tamen statim non comparebant. * Nam & aliquæ ex eis erigebantur, sed non tenebant principatum. * Et vidi post hæc, & ecce non comparuerunt duodecim pennæ & duo pennacula: * & nihil supererat in corpore aquilæ, nisi duo capita quiescentia & sex pennacula. * Et vidi, & ecce sex pennaculis diuisæ sunt duæ, & manserunt sub capite quod est ad dexteram partem. Nam quattuor manserunt in loco suo. * Et vidi, & ecce subalares cogitabant se erigere & tenere principatus. * Et vidi, & ecce vna erecta est, sed statim non comparuit. * Et secundæ velocius, quàm priores, non comparuerunt. * Et vidi, & ecce duæ quæ superauerunt apud semetipsas cogitabant & ipsæ regnare. * & in eo cum cogitarent, ecce vnum quiescentium capitum quod erat medium, euigilabat, hoc enim erat duorum capitum maius. * Et vidi quoniam completa sunt duo capita secum: * & ecce conuersum est caput cum his qui cum eo erant, & comedit duas subalares quæ cogitabant regnare. * Hoc autem caput perconterruit omnem terram, & dominabatur in ea his qui habitant terram cum labore multo, & potentatum tenuit orbis terrarum super omnes alas quæ fuerunt. * Et vidi post hæc, & ecce medium caput subito non comparuit, & hoc sicut alæ. * Superauerunt autem duo capita, quæ & ipsa similiter regnauerunt super terram, & super eos qui habitant in ea. * Et vidi, & ecce deuorauit caput a dextera parte illud quod a læua. * Et audiui vocem dicentem mihi, Conspice contra te, & considera quod vides. * Et vidi, & ecce sicut leo concitatus de silua rugiens: & vidi quoniam emittebat vocem hominis ad aquilam. Et dixit, dicens, * Audi tu, & loquar ad te, & dicet Altissimus tibi, * Nonne tu es qui superasti de quattuor animalibus, quæ feceram regnare in sæculo meo, & vt per eos veniret finis temporum eorum? * Et quartus veniens deuicit omnia animalia quæ transierunt, & potentatum tenuit sæculum cum tremore multo, & omnem orbem cum labore pessimo, & inhabitauit tot temporibus orbem terrarum cum dolo. * Et iudicasti terram non cum veritate. * Tribulasti enim mansuetos, & læsisti quiescentes, & dilexisti mendaces, & destruxisti habitationes eorum qui fructificabant, & humiliasti muros eorum qui te non nocuerunt. * Et ascendit contumelia tua vsque ad Altissimum, & superbia tua ad Fortem. * Et respexit Altissimus superba tempora, & ecce finita sunt, & scelera eius completa sunt. * Propterea non appareas tu aquila. & alæ tuæ horribiles, & pennacula tua pessima, & capita tua maligna, & ungues tui pessimi, & omne corpus tuum vanum, * vti refrigeretur omnis terra, & reuertatur liberata de tua vi, & speret iudicium & misericordiam eius qui fecit eam.

C A P . X I I .

ET factum est, dum loqueretur leo verba hæc ad aquilam: & vidi, * & ecce quod superauerat caput, & non comparuerunt quattuor alæ illæ quæ ad eum transierunt, & erectæ sunt vt regnarent: & erat regnum eorum exile, & tumultu plenum. * Et vidi, & ecce ipsa non apparebant, & omne corpus aquilæ incendebatur, & expauescebat terra valde, & ego a

tumultu & excessu mentis, & a magno timore vigilaui, & dixi spiritui meo, * Ecce tu presticisti mihi hoc in eo, quod scrutaris vias Altissimi. * Ecce adhuc fatigatus sum animo, & spiritu meo inualidus sum valde, & nec modica est in me virtus a multo timore, quam expaui nocte hac. * Nunc ergo orabo Altissimum, vt me confortet vsque in finem. * Et dixi, Dominator Domine, si inueni gratiam ante oculos tuos, & si iustificatus sum apud te præ multis, & si certe ascendit deprecatio mea ante faciem tuam, * conforta me, & ostende seruo tuo mihi interpretationem & distinctionem visus horribilis huius, vt plenissime consolers animam meam. * Dignum enim me habuisti ostendere mihi temporum nouissima. Et dixit ad me, * Hæc est interpretatio visionis huius. * Aquilam quam vidisti ascendentem de mari, hoc est regnum quod visum est in visione Danieli fratri tuo. * Sed non est illi interpretatum quoniam ego nunc tibi interpretor. * Ecce dies veniunt, & exurget regnum super terram, & erit timor acrior omnium regnorum quæ fuerunt ante eum. * Regnabunt autem in ea reges duodecim, vnus post vnum. * Nam secundus incipiet regnare, & ipse tenebit amplius tempus præ duodecim. * Hæc est interpretatio duodecim alarum quas vidisti. * Et quam audisti vocem quæ locuta est, non de capitibus eius exeuntem, sed de medio corporis eius, * hæc est interpretatio, quoniam post tempus regni illius nascentur contentiones non modicæ, & periclitabitur vt cadat: & non cadet tunc, sed iterum constituetur in suum initium. * Et quoniam vidisti subalares octo cohærentes alis eius, * hæc est interpretatio. exurgent in ipso octo reges, quorum erunt tempora leuia, & anni citati, & duo quidem ex ipsis perierint. * Appropinquante autem tempore medio quattuor seruabuntur in tempore, cum incipiet appropinquare tempus eius vt finiatur: duæ vero in finem seruabuntur. * Et quoniam vidisti tria capita quiescentia, * hæc est interpretatio: in nouissimis eius suscitabit Altissimus tria regna, & reuocabit in ea multa. & dominabuntur terram, * & qui habitant in ea, cum labore multo super omnes qui fuerunt ante hos. propter hoc ipsi vocati sunt capita aquilæ. * Isti enim erunt qui recapitulabunt impietates eius, & qui perscient nouissima eius. * Et quoniam vidisti caput maius non apparens, hæc est interpretatio eius. quoniam vnus ex eis super lectum suum morietur, & tamen cum tormentis. * Nam duo qui perseuerauerint, gladius eos comedet. * Vnius enim gladius comedet qui cum eo: sed tamen hic gladio in nouissimis cadet. * Et quoniam vidisti duas subalares trajicientes super caput quod est in dextera parte, * hæc est interpretatio. hi sunt quos conseruauit Altissimus in finem suum, hoc est regnum exile, & turbationis plenum. * Sicut vidisti & leonem, quem vidisti de silua euigilantem, & rugientem, & loquentem ad aquilam, & arguentem eam, & iniustitias ipsius per omnes sermones eius sicut audisti: * hic est ventus quem seruauit Altissimus in finem ad eos, & impietates ipsorum: & arguet illos, & incutiet coram ipsis discerptiones eorum. * Statuet enim eos in iudicio viuos: & erit, cum arguerit eos, tunc corripiet eos. * Nam reliduum populum meum liberabit cum miseria, qui saluati sunt super fines meos, & iucundabit eos quoadusque veniet finis dies iudicij, de quo locutus sum tibi ab initio. * Hoc somnium quod vidisti, & hæc interpretationes. * Tu ergo solus dignus fuisti scire Altissimi secretum hoc. * Scribe ergo omnia ista in libro quæ vidisti, & pone ea in loco

in loco abscondito : * & docebis ea sapientes de populo tuo, quorum corda scis posse capere, & seruare secreta hæc . * Tu autem adhuc sustine hic alios dies septem, ut tibi ostendatur quidquid visum fuerit Altissimo ostendere tibi . * Et profectus est a me . Et factum est, cum audisset omnis populus quoniam pertransierunt septem dies, & ego non fuisset reuersus in ciuitatem, & congregauit se omnis a minimo usque ad maximum : & uenit ad me, & dixerunt mihi dicentes : * Quid peccauimus tibi, & quid iniuste egimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti in loco hoc ? * Tu enim nobis superes solus ex omnibus populis, sicut botrus de uinea, & sicut lucerna in loco obscuro, & sicut portus & nauis saluata a tempestate : * Aut non sufficiunt nobis mala quæ contingunt ? * Si ergo tu nos dereliqueris, quanto nobis erat melius si essemus succensi & nos cum incendio Sion ? * Nec enim nos sumus meliores eorum qui ibi mortui sunt . Et plorauerunt uoce magna . Et respondit ad eos, & dixi : * Confide Israel ; & noli tristari tu domus Iacob . * Est enim memoria vestri coram Altissimo, & Fortis non est oblitus vestri in tentatione . * Ego enim non dereliqui uos, neque excelsi a uobis : sed ueni in hunc locum ut deprecarer pro desolatione Sion, ut quererem misericordiam pro humilitate sanctificationis uestræ . * Et nunc ite unusquisque uestrum in domum suam, & ego ueniam ad uos post dies istos . * Et profectus est populus, sicut dixi ei, in ciuitatem : * ego autem sedi in campo septem diebus, sicut mihi mandauit : & manducabam de floribus solummodo agri, de herbis facta est esca mihi in diebus illis .

C A P . X I I I .

ET factum est post dies septem, & somniaui somnium nocte . * Et ecce de mari uentus exurgebat, ut conturbaret omnes fluctus eius . * Et uidi, & ecce conualescebat ille homo cum millibus cæli : & ubi uultum suum uertebat ut consideraret, tremebant omnia quæ sub eo uidebantur : * & ubicumque exhibat uox de ore eius, ardescebant omnes qui audiebant uoces eius sicut quiescit terra quando senserit ignem . * Et uidi post hæc, & ecce congregabatur multitudo hominum, quorum non erat numerus de quattuor uentis cæli, ut debellarent hominem qui ascenderat de mari . * Et uidi, & ecce sibi metipsum sculperat montem magnum, & uolauit super eum . * Ego autem quasi uiderem regionem uel locum unde sculptus esset mons, & non potui . * Et post hæc uidi, & ecce omnes qui congregati sunt ad eum, ut expugnarent eum, timebant valde, tamen audebant pugnare . * Et ecce, ut uidit impetum multitudinis uenientis, non leuauit manum suam, neque frameam tenebat, neque aliquod uas bellicosum nisi solummodo ut uidi, * quoniam emisit de ore suo sicut flatum ignis, & de labijs eius spiritus flammæ, & de lingua eius emittebat scintillas & tempestates, & commissa sunt omnia simul, hic flatu ignis, & spiritus flammæ, & multitudo tempestatis : * & concidit super multitudinem in impetu, quæ præparata erat pugnare, & succendit omnes, ut subito nihil uideretur de innumerabili multitudine, nisi solummodo puluis, & fumi odor : & uidi, & extimui . * Et post hæc uidi ipsum hominem descendentem de monte, & uocantem ad se multitudinem aliam pacificam, * & accedebat ad eum uultus hominum multorum quorundam gaudentium, quorundam tristantium : aliqui uero alligati, aliqui adducentes ex eis, qui offerebantur . & egrotari a multitudine pauoris, & expergefactus sum, & dixi . * Tu ab initio demonstrasti seruo tuo mirabilia hæc, & dignum me habuisti ut susciperes de-

precationem meam : * & nunc demonstra mihi adhuc interpretationem somnij huius . * Sicut enim existimo in sensu meo, uæ qui derelicti fuerunt in diebus illis : & multo plus uæ his qui non sunt derelicti . * Qui enim non sunt derelicti, tristes erant . * Intellego nunc quæ sunt reposita in nouissimis diebus, & occurrent eis, sed & his qui derelicti sunt . * Propter hoc uenerunt enim in pericula magna, & necessitates multas, sicut ostendunt somnia hæc . * Attamen facilius est periclitantem uenire in hunc, quam pertransire, sicut nubem a seculo, & nunc uidere quæ contingunt in nouissimo . Et respondit ad me, & dixit : * Et uisionis interpretationem dicam tibi : & de quibus locutus es adaperiam tibi . * Quoniam de his dixisti qui derelicti sunt : hæc est interpretatio . * Qui autem periculum illo tempore, hic se custodiuit, qui in periculo inciderunt, hi sunt qui habent opera & fidem ad Fortissimum : * Scito ergo quoniam magis beatificati sunt qui derelicti, super eos qui mortui sunt . * Hæ interpretationes uisionis, quia uidisti uirum ascendentem de corde maris, * ipse est quem conseruat Altissimus multis temporibus, qui per semetipsum liberabit creaturam suam : & ipse disponet, qui derelicti sunt . * Et quoniam uidisti de ore eius exire, ut spiritum, & ignem, & tempestatem : * & quoniam non tenebat frameam, neque uas bellicosum : corripit enim impetum eius multitudinem, quæ uenerat expugnare eum . hæc est interpretatio . * Ecce dies ueniunt, quando incipiet Altissimus liberare eos qui super terram sunt : * & ueniet in excessum mentis super eos qui inhabitant terram . * Et alij alios cogitabunt debellare : ciuitas ciuitatem, & locus locum, & gens aduersus gentem, & regnum aduersus regnum . * Et erit, cum fient hæc, & contingent signa quæ ante ostendi tibi : & tunc reuelabitur filius meus, quem uidisti, ut uirum ascendentem . * Et erit quando audierint omnes gentes uocem eius : & derelinquet unusquisque in regione sua bellum suum, quod habent ad alterutrum : * & colligetur in unum multitudo innumerabilis, sicut uolentes uenire, & expugnare eum . * Ipse autem stabit super cacumen montis Sion . * Sion autem ueniet, & ostendetur omnibus parata & ædificata, sicut uidisti montem sculpti sine manibus . * Ipse autem filius meus arguet quæ adinuenerunt gentes, impietates eorum hæc quæ tempestatibus appropinquauerunt propter mala cogitamenta eorum & cruciamenta quibus incipient cruciari : * quæ assimilata sunt flammæ, & perdet eos fine labore per legem quæ igni assimilata est . * Et quoniam uidisti eum colligentem ad se aliam multitudinem pacificam, * hæc sunt decem tribus, quæ captiue factæ sunt de terra sua in diebus Osee regis, quem captiuum duxit Salmanasar rex Assyriorum : & transiit eos trans flumen, & translati sunt in terram aliam . * Ipsi autem sibi dederunt consilium hoc ut derelinquerent multitudinem gentium, & proficiscerentur in uictiorem regionem, ubi numquam inhabitauit genus humanum : * uel ibi obseruare legitima sua, quæ non fuerant seruantes in regione sua . * Per introitus autem angustos fluminis Euphraten introierunt . * Fecit enim eis tunc Altissimus signa, & statuit uenas fluminis usquequo transirent . * Per eam enim regionem erat uia multa itineris, anni unius & dimidij : nam regio illa uocatur Arsareth . * Tunc inhabitauerunt ibi usque in nouissimo tempore : & nunc iterum cum coeperint uenire, iterum Altissimus statuet uenas fluminis, ut possint transire : propter hæc uidisti multitudinem cum pace . * Sed & qui derelicti sunt de populo tuo, hi sunt qui inueniuntur intra terminum meum . * Factum erit ergo,

ergo, quando incipiet perdere multitudinem earum, quæ collectæ sunt gentes, proteget eos qui superauerunt populum: & tunc ostendet eis multa plurima portenta. Et dixi ego, Dominator Domine, hoc mihi ostende, propter quod vidi virum ascendentem de corde maris. Et dixit mihi: Sicut non potes hæc vel scrutari, vel scire quæ sunt in profundo maris: sic non poterit quisque super terram videre filium meum, vel eos qui cum eo sunt, nisi in tempore diei. Hæc est interpretatio somnij quod vidisti, & propter quod illuminatus es hic solus. Dereliquisti enim tuam, & circa meam vacasti legem, & quæstisti. Vitam enim tuam disposuisti in sapientia, & sensum tuum vocasti matrem: & propter hoc ostendi tibi merces apud Altissimum. erit enim post alios tres dies, ad te alia loquar, & exponam tibi grania & mirabilia. Et profectus sum, & transi in campum, multum glorificans & laudans Altissimum de mirabilibus quæ per tempus faciebat: & quoniam gubernat ipsum, & quæ sunt in temporibus illata, & sedi ibi tribus diebus.

CAP. XIII.

ET factum est tertio die, & ego sedebam sub quercu. Et ecce, vox exiit contra me de rubo, & dixit: Esdra Esdra. Et dixi: Ecce ego Domine. Et surrexi super pedes meos. Et dixit ad me: Reuelans reuelatus sum super rubum, & locutus sum Moyse, quando populus meus seruiebat in Aegypto, & misi cum, & eduxi populum meum de Aegypto, & adduxi eum super montem Sina, & detinebam eum apud me diebus multis: & enarraui ei mirabilia multa, & ostendi ei temporum secreta & finem: & præcepi ei, dicens: Hæc in palam facies verba, & hæc abscondes. Et nunc tibi dico: Signa quæ demonstraui, & somnia quæ vidisti, & interpretationes quas tu vidisti, in corde tuo reponere: tu enim recipieris ab omnibus, conuerteris residuus cum consilio meo & cum similibus tuis, usquequo finiantur tempora. quoniam sæculum perdidit iuuentutem suam, & tempora appropinquant senescere. Duodecim enim partibus diuisum est sæculum, & transierunt eius decima & dimidium decimæ partis: super sunt autem eius post medium decimæ partis. Nunc ergo dispone domum tuam, & corripe populum tuum, & consolare humiles eorum, & renuntia iam corruptelæ, & dimitte abs te mortales cogitationes, & proijce abs te pondera humana, & exue te iam infirmam naturam, & reponere in vnam partem molestissima tibi cogitamenta, & festina transmigrare a temporibus his: quæ enim vidisti nunc contigisse mala, iterum horum deteriora facient: quantum enim inualidum fiet sæculum a senectute, tantum multiplicabuntur super inhabitantes mala. Prolongauit enim se magis veritas, & appropinquauit mendacium. Iam enim festinat venire, quam vidisti visionem. Et respondi, & dixi coram te Domine. Ecce enim ego abibo, sicut præcepisti mihi, & corripiam præsentem populum. Qui autem iterum nati fuerint, quis comunonebit? Positum est ergo sæculum in tenebris, & qui inhabitant in eo sine lumine. Quoniam lex tua incensa est, propter quod nemo scit quæ a te facta sunt, vel quæ incipient opera. Si enim inueni in te gratiani, immitte in me Spiritum sanctum, & scribam omne quod factum est in sæculo ab initio, quæ erant in lege tua scripta ut possint homines inuenire sententiam: & qui voluerint viuere in nouissimis, viuant. Et respondit ad me, & dixit: Vadens congrega populum, & dices ad eos, ut non quæraut te diebus quadraginta. Tu autem præ-

para tibi buxos multos, & accipe tecum Saream, Dabiam, Salemiã, Echanum, & Asiel, quinque hos qui parati sunt ad scribendum velociter. Et veniashuc, & ego accendam in corde tuo lucernam intellectus, quæ non extinguetur quoadusque finiantur quæ incipies scribere. Et tunc perfectis, quædam palam facies, quædam sapientibus absconsc trades. in crastinum enim hac hora incipies scribere. Et profectus sum, sicut mihi præcepit, & congregaui omnem populum, & dixi: Audi Israel verba hæc: Peregrinati sunt patres nostri ab initio in Aegypto, & liberati sunt inde: & acceperunt legem vitæ, quam non curiodierunt, quam & vos post eos transgressi estis: & data est vobis terra in sortem, & terra Sion, & patres vestri, & vos iniquitatem fecistis, & non seruastis vias quas præcepit vobis Altissimus: & iustus iudex cum sit, abstulit a vobis in tempore quod donauerat. Et nunc vos hic estis, & fratres vestri introrsum vestrum sunt. Si ergo imperaueritis sensui vestro, & erudieritis cor vestrum, viui conseruati eritis, & post mortem misericordiam consequemini. Iudicium enim post mortem veniet, quando iterum reuiniſcemus: & tunc iustorum nomina parebunt, & impiorum facta ostendentur. Ad me igitur nemo accedat nunc, neque requirat me usque dies quadraginta. Et accepi quinque viros, sicut mandauit mihi, & profecti sumus in campum, & mansimus ibi. Et factus sum in crastinum, & ecce vox vocauit me dicens: Esdra aperi os tuum, & bibe quo te potaui. Et aperui os meum, & ecce calix plenus porrigebatur mihi. Hoc erat plenum sicut aqua: color autem eius ut ignis similis. Et accepi, & bibi: & in eo cum bibissem, cor meum cruciabatur intellectu, & in pectus meum increſcebat sapientia. Nam spiritus meus conseruabatur memoria. Et apertum est os meum, & non est clausum amplius. Altissimus dedit intellectum quinque viris, & scripserunt quæ dicebantur excessiones noctis, quas non sciebant. Nocte autem manducabant panem, ego autem per diem loquebar, & per noctem non tacebam. Scripti sunt autem per quadraginta dies libri ducenti quattuor. Et factum est cum compleuissent quadraginta dies, locutus est Altissimus, dicens: Priora quæ scripsisti, in palam pone, & legant digni & indigni: nouissimos autem septuaginta conseruabis, ut tradas eos sapientibus de populo tuo. In his enim est vena intellectus, & sapientie fons, & scientie flumen. Et feci sic.

CAP. XV.

ECCE loquere in aures plebis meæ sermones prophetie, quos immifero in os tuum, dicit Dominus: & fac ut in charta scribantur, quoniam fideles & veri sunt. Ne timeas a cogitationibus aduersum te, nec turbent te incredulitates dicentium. Quoniam omnis incredulus in incredulitate sua morietur. Ecce ego induco, dicit Dominus, super orbem terrarum mala, gladium, & famem, & mortem, & interitum: propter quod superpolluit iniquitas omnem terram, & adimpleta sunt opera nocua illorum. Propterea dicit Dominus: Iam non silebo de impietatibus eorum quæ irreligiose agunt, nec sustinebo in his quæ inique exercent. ecce sanguis innoxius & iustus clamat ad me, & animæ iustorum clamant perseueranter. Vindicans vindicabo illos, dicit Dominus, & accipiam omnem sanguinem innoxium ex illis ad me. Ecce populus meus quasi grex ad occisionem ducitur, iam non patiar illum habitare in terra Aegypti: sed educam eum in manu potenti

potenti & brachio excelso, & percutiam plagam sicut prius, & corrumpam omnem terram eius. * Lugebit Aegyptus, & fundamenta eius plaga verberata, & castigatione quas inducet ei Deus. * Lugebunt cultores operantes terram, quoniam deficient semina eorum ab vredine, & grandine, & a sidere terribili. * Vix seculo, & qui habitant in eo: * quia appropinquauit gladius & contritio eorum, & exurget gens contra gentem ad pugnam, & romphæa in manibus eorum. * Erit enim inconstabilitio hominibus, & alij alijs inualescentes non curabunt regem suum, & principes vix gestorum suorum in potentia sua. * Concupiscet enim homo in ciuitatem ire, & non poterit. * Propter superbiam enim eorum ciuitates turbabuntur, domus exteretur, homines inuentur. * Non mueretur homo proximum suum ad irritum faciendum domos eorum in gladium, ad diripiendas substantias eorum propter famem panis & tribulationem multam. * Ecce, ego conuoco, dicit Deus, omnes reges terræ ad me verendum, qui sunt ab Oriente, & ab Austro, ab Euro, & a Libano, ad conuertendos in se, & reddere quæ dederunt illis: sicut faciunt vsque hodie electis meis, sic faciam & reddam in sinu eorum. Hæc dicit Dominus Deus. * Non parces dextera mea super peccatores, nec cessabit romphæa super effundentes sanguinem innoxium super terram. * Exijt ignis ab ira eius & deuorauit fundamenta terræ, & peccatores quasi stramen incensum. * Vix eis qui peccant, & non obseruant mandata mea, dicit Dominus. * non parcam illis. Discedite filij a potestate. Nolite contaminare sanctificationem meam, quoniam nouit Dominus omnes qui delinquant in illum; propterea tradidit eos in mortem, & in occisionem. * Iam enim venerunt super orbem terrarum mala, & manebitis in illis. non enim liberabit vos Deus, propter quod peccastis in eum. * Ecce visio horribilis, & facies illius ab oriente. * Et exient nationes draconum Arabum in curribus multis, & sicut status, eorum numerus fertur super terram, vt iam timeant & trepident omnes qui illos audient. * carmonij insipientes in ira, & exient vt apri de silua, & adueniente de virtute magna, & constabunt in pugnam cum illis, & vastabunt portionem terræ Assyriorum. * Et post hæc superualescent dracones natiuitatis suæ memores, & conuertent se conspirantes in virtute magna ad persequendos eos. * Isti turbabuntur & silebunt in virtute illorum, & conuertent pedes suos in fugam, & a territorio Assyriorum subessor obsidebit eos, & consumet vnum ex illis, & erit timor & tremor in exercitu illorum, & contentio in reges ipsorum. * Ecce nubes ab oriente, & a septentrione vsque ad meridianum, & facies earum horrida valde, plena iræ & procellæ, & collident se inuicem, & collident sidus copiosum super terram, & sidus illorum, & erit sanguis a gladio vsque ad ventrem, & simas hominis vsque ad substramen cameli, & erit timor & tremor multus super terram, & horrebunt qui videbunt iram illam, & tremor apprehendet illos: & post hæc mouebuntur nimbi copiosi a meridiano & septentrione, & portio alia ab occidente: & superinualescent venti ab oriente, & recludent eam, & nubem quam suscitauit in ira, & sidus ad faciendam exterminationem ad orientalem ventum & occidentem violabitur: & exaltabuntur nubes magnæ & validæ plenæ iræ, & sidus, vt exterreant omnem terram, & inhabitantes eam, & infundent super omnem locum altum & eminentem sidus terribile, ignem & grandinem, & romphæas volantes, & aquas multas, vt etiam impleantur omnes campi, & omnes riuus plenitudine

aquarum multarum. * & demolientur ciuitates, & muros, & montes, & colles, & ligna silvarum, & stenum pratorum, & frumenta eorum. * Et transibunt constantes vsque Babylonem, & exterent eam: conuenient ad ipsam, & circumbunt eam, & effundent sidus, & omnem iram super eam, & subibit puluis & humus vsque in caelum, & omnes in circuitu lugebunt eam: & qui sub ea remanserint, seruiunt his qui exterruerunt. * Et in Asia cõcors in spem Babylonis, & gloria personæ eius, vix tibi misera propter quod asimulasti ei, & ornasti filias tuas in fornicatione, ad placendum & gloriantum in amatoribus tuis, qui tecum cupierunt semper fornicari. * Omnisem mutata es in omni bus operibus eius, & in aduentibus eius: propterea dicit Deus, Immittam tibi mala, viduitatem, pauperiorem, & famem, & gladium, & pestem, ad deualtandas domos tuas a violatione, & morte, & gloria virtutis tuæ. * Sicut flos sicabitur, cum exurget ardor qui emissus est super te, infirmaberis vt paupercula plagata & castigata a mulieribus, vt non possint te suscipere potentes & amatores. * Numquid ego sic zelabor te, dicit Dominus, nisi occidisses electos meos in omni tempore, exaltans percussione manu, & dicens super mortem eorum, cum inebriata esses, Exorna speciem vultus tui? * Merces fornicationis tuæ in sinu tuo, propter hoc redditionem accipies. * Sicut facies electus meus, dicit Dominus, sic faciet tibi Deus, & tradet te in malum. * Et nati tui fame interient: & tu romphæa cades, & ciuitates tuæ conterentur, & omnes tui in campo gladio cadent. * Et qui sunt in montibus, fame peribunt, & manducabunt carnes suas, & sanguinem bibent a fame panis & siti aquæ. * Interlix per maria venies, & rursus accipies mala. * Et in transitu allident ciuitatem occisam, & exterent aliquam portionem terræ tuæ, & partem gloriæ tuæ exterminabunt, rursus reuertentes ad Babylonem subueriam. * Et demolita eris illis pro stipula, & ipsi erunt tibi ignis & deuorabunt te, & ciuitates tuas, terram tuam & montes tuos, omnes siluas tuas & lignum fructiferum igni comburent. * Filios tuos captiuos ducent, & censum tuum in præ iam habebunt, & gloriam faciei tuæ exterminabunt.

C A P. XVI.

VAs tibi Babylon & Asia, vix tibi Aegypto & Syria. * Precingite vos saccis & cilicijs, & plangite filios vestros, & dolete: quoniam appropinquauit contritio vestra. * Immissus est vobis gladius, & quis est qui auertat illum? * Immissus est in vobis ignis, & quis est qui extinguat illum? * Immissa sunt vobis mala, & quis est qui repellat ea? * Numquid repellat aliquis leonem esurietem in silua, aut extinguat ignem in stipula, mox quando creperit ardere? * Numquid repellat aliquis sagittam a sagittario forti missam? * Dominus fortis immitit mala, & quis est qui repellat ea? * Exijt ignis ex iracundia eius, & quis est qui extinguat eum? * Coruscabit, & quis non timebit? Tonabit, & quis non puebit? * Dominus comminabitur, & quis non humilitas conteretur a facie ipsius? * Terra tremuit & fundamenta eius, mare fluctuat de profundis, & fluctus eius disturbabuntur, & pisces eius a facie Domini, & a gloria virtutis eius: quoniam fortis dextera eius quæ arcum tendit: sagittæ eius acutæ quæ ab ipso inueniuntur, non deficient, cum ceperint mitti in fines terræ. * Ecce mittuntur mala, & non reuertentur donec veniant super terram. * Ignis succenditur, & non extinguetur, donec consumat fundamenta terræ. * Quemadmodum

admodum non redit sagitta missa a valido sagittario, sic non reuertentur mala quæ missa fuerint in terram: * Væ mihi væ mihi: quis me liberabit in illis diebus? 17
* Initium dolorum & multi gemitus, initium famis & multi interitus, initium bellorum & formidabunt potestates, initium malorum & trepidabunt omnes. 18
In his quid faciam, cum venerint mala? * Ecce fames & plaga, & tribulatio, & angustia missa sunt flagella in emendatione, & in his omnibus se non conuertent ab iniquitatibus suis, neque flagellorum memores erunt semper. 19
* Ecce erit annonæ vilitas super terram, sic ut putent sibi esse directam pacem, & tunc germinabunt mala super terram, gladius, fames, & magna confusio. 20
* A fame enim plurimi qui inhabitant terram interiet, & gladius perdet ceteros qui superauerint a fame, & mortui sicut stercora proicientur, & non erit qui consoletur eos. 21
Derelinquetur enim terra deserta, & ciuitates eius deiciantur. * Non derelinquetur qui colat terram, & qui seminet eam. 22
* Ligna dabunt fructus, & quis vindemiabit illa? 23
* Vitis matura fiet, & quis calcabit illam? erit enim locus magna desertio. 24
* Cupiet enim homo hominem videre, vel vocem eius audire. 25
* Relinquentur enim de ciuitate decem, & duo de agro qui absconderint se in densis nemoribus, & scissuris petrarum: 26
* quemadmodum derelinquuntur in oliueto & singulis arboribus tres aut quattuor oliuæ. 27
* aut sicut in vinea vindemiata racemi relinquuntur ab his qui diligenter vineam scrutantur: 28
sic relinquentur in diebus illis tres aut quattuor ab scrutantibus domos eorum in rompha. 29
* Et relinquetur terra deserta, & agri eius inueterabunt, & vix eius, & omnes semitæ eius germinabunt spinas; eo quod non transierint homines per eam. 30
* Lugebunt virgines non habentes sponso, lugebunt mulieres non habentes viros, lugebunt filie earum non habentes adiutorium: 31
* sponsi earum in bello consumentur, & viri earum in fame exterentur. 32
* Audite vero ista, & cognoscite ea serui Domini. 33
* Ecce verbum Domini, excipite illud: ne dijs credatis de quibus dicit Dominus. 34
* Ecce appropinquant mala, & non tardant. 35
* Quemadmodum prægnans cum parit in nono mense filium suum, appropinquante hora partus eius ante horas duas vel tres, dolores circumcunt ventrem eius, & prodeunte infante de ventre non tardabunt vno puncto: 36
sic non morabuntur mala ad prodeundum super terram, & sæculum gemit, & dolores circumtenebunt illud. 37
* Audite verbum, plebs mea: parate vos in pugnam, & in malis sic estote, quasi aduenit terræ. 38
* Qui vendit, quasi qui fugiat: & qui emit, quasi qui perditurus. 39
* Qui mercatur, quasi qui fructum non capiat: & qui ædificat, quasi non habitaturus. 40
* Qui seminat, quasi qui non metet: sic & qui vineam putat, quasi non vindemiaturus. 41
* Qui nubunt, sic quasi filios non facturi: & qui non nubunt, sic quasi vidui. 42
* Propter quod qui laborant, sine causa laborant: 43
* Fructus enim illorum alienigenæ metent, & substantiam illorum rapient, & domos euertent, & filios eorum captiuabunt, quia in captiuitate & fame generant natos suos. 44
* Et qui negotiantur in rapina, quantum diu exornant ciuitates & domos suas, & possessiones & personas suas, 45
* tanto magis adzelabor eos super peccata sua, dicit Dominus: 46
* Quomodo zelatur fornicaria mulierem idoneam & bonam valde, 47
* sic zelabitur iustitia iniquitatem cum exornat se, & accusat

eam in facie, cum venerit qui defendat exquirentem omne peccatum super terram. 48
* Propterea nolite similari ei, nec operibus eius: 49
* quoniam adhuc pusillum, & tolletur iniquitas a terra, & iustitia regnabit in vos. 50
* Non dicat peccator se non peccasse: quoniam carbones ignis comburent super caput eius, qui dicit: 51
Non peccaui coram Domino Deo & gloria ipsius. 52
* Ecce Dominus cognoscet omnia opera hominum, & adinventiones illorum, & cogitationes illorum, & corda illorum. 53
* Dixit enim: Fiat terra, & facta est: fiat celum, & factum est. 54
* Et in verbo illius stellæ fundatæ sunt, & nouit numerum stellarum. 55
* Qui scrutatur abyssum, & thesauros illarum: qui mensus est mare, & concepit eum. 56
* Qui conclusit mare in medio aquarum, & suspendit terram super aquas verbo suo. 57
* Qui extendit celum quasi cameram, super aquas fundauit eum. 58
* Qui posuit in deserto fontes aquarum, & super verticem montium lacus ad emittendum flumina ab eminenti petra, ut potaret terram. 59
* Qui finxit hominem, & posuit cor suum in medio corporis, & misit ei spiritum, vitam & intellectum, & spiramen Dei omnipotentis qui fecit omnia, & scrutinat omnia absconsa in absconsis terræ. 60
* Hic nouit adinventionem vestram, & quæ cogitatis in cordibus vestris, peccantes & volentes occultare peccata vestra. 61
* Propter quod Dominus scrutando scrutauit omnia opera vestra, & traducet vos omnes, & vos confusi eritis cum processerint peccata vestra coram hominibus, & iniquitates erunt, quæ accusatores stabunt in die illo. 62
* Quid facietis? aut quomodo abscondetis peccata vestra coram Deo & angelis eius? 63
* Ecce iudex Deus, timete eum. 64
* Desinite a peccatis vestris, & obliuiscimini iniquitates vestras iam agere eas in sempiterno, & Deus educet vos, & liberabit de omni tribulatione. 65
* Ecce enim incenditur ardor super vos turbæ copiosæ, & rapient quosdam ex vobis, & cibabunt idolis ocis: 66
* & qui consenserint eis, erunt illis in derisum, & in improperium, & in conculcationem. 67
* erit enim locus, & in vicinas ciuitates exurrectio multa super timentes Dominum. 68
* Erunt quasi insani nemini parcentes, ad diripiendum & deuastandum adhuc timentes Dominum. 69
* quia deuastabunt & diripient substantias, & de domibus suis eos eiciant. 70
* Tunc parebit probatio electorum meorum, ut aurum quod probatur ab igne. 71
* Audite dilecti mei, dicit Dominus: Ecce adsunt dies tribulationis, & de his liberabo vos. 72
* Ne timeatis, nec hæsitetis, quoniam Deus dux vester est. 73
* Et qui seruat mandata & præcepta mea, dicit Dominus Deus ne præponderent vos peccata vestra, ne superleuent se iniquitates vestre. 74
* Væ qui constringuntur a peccatis suis, & obteguntur ab iniquitatibus suis, quemadmodum ager constringitur a silua, & spinis tegitur semita eius per quam non transit homo, & excluditur, & mittitur ad deuorationem ignis.

FINIS.

